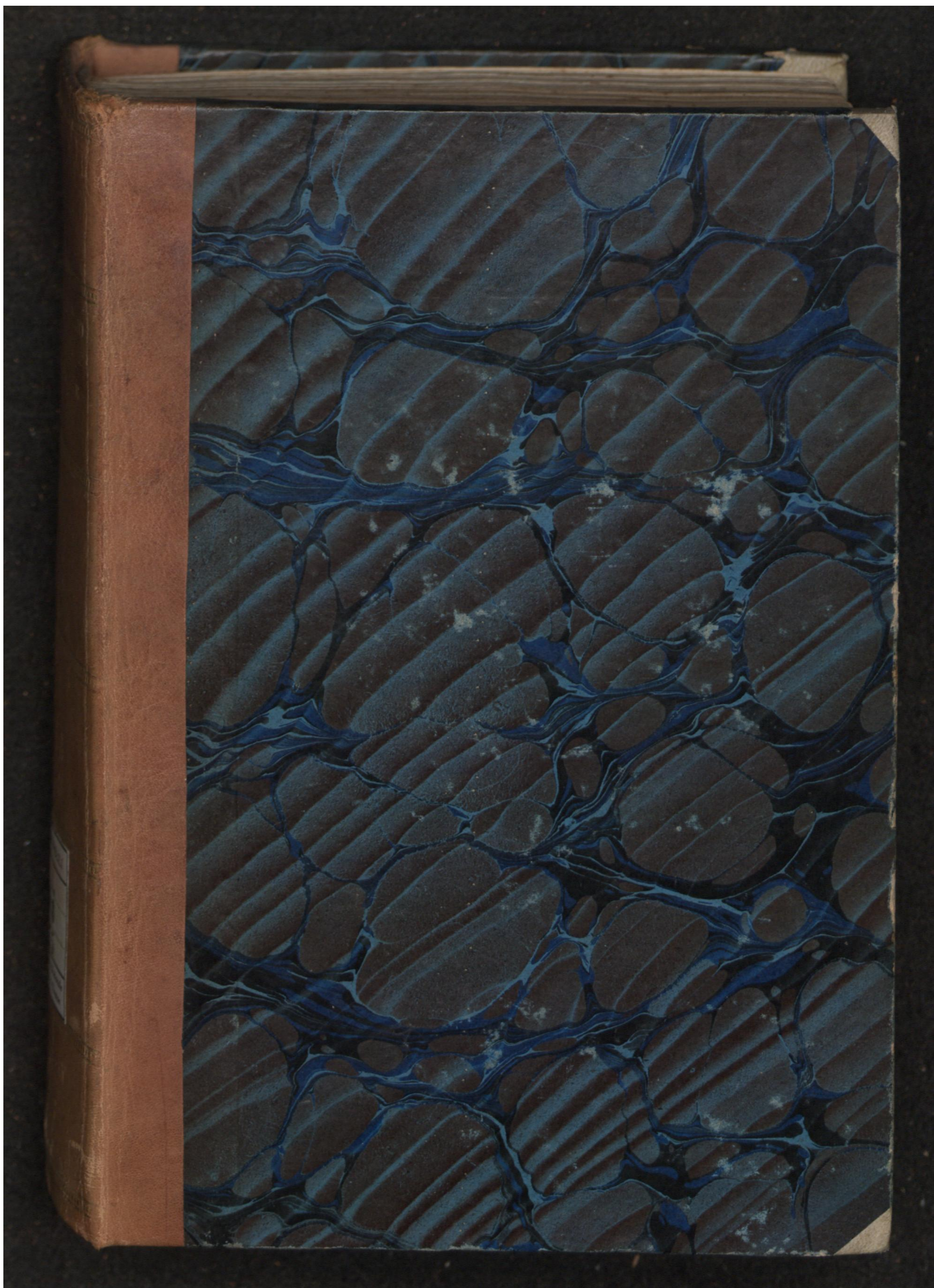
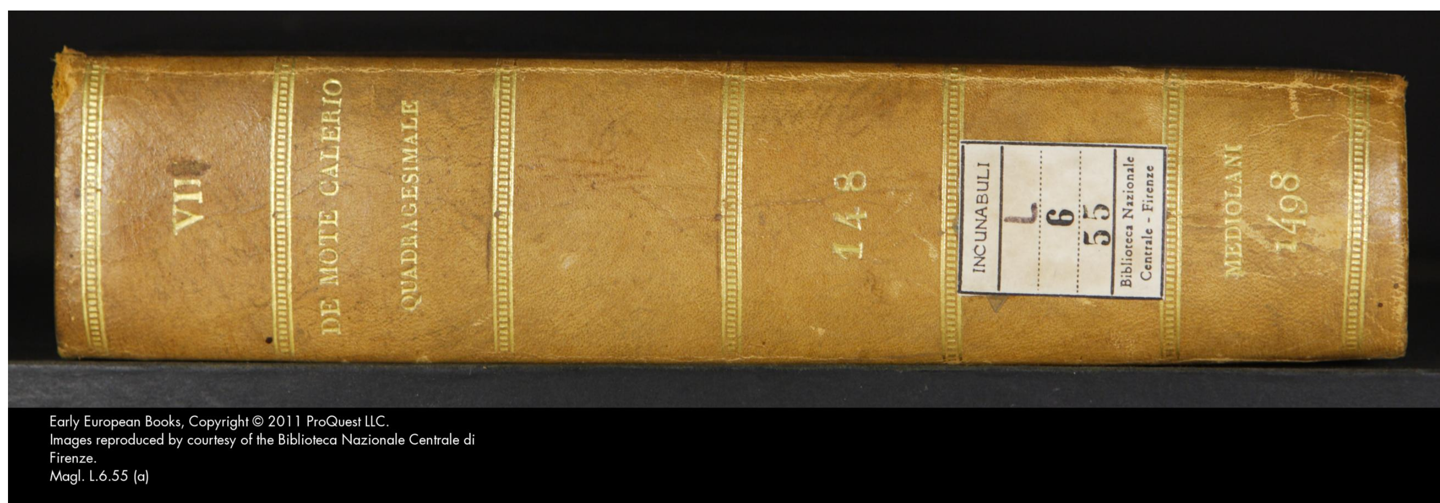

VII
DE MOTE CALERIO
QUADRAGESIMALE
148
INCUNABULI
L
6
55
Biblioteca Nazionale Centrale - Firenze
MEDIOLANI
1498

a Bhoiatio. Quod p abhoiationem desolatõis sedentez in templo itelligi pt ātixp̃s qui tpe persecutõis vltime mũdo p suas fraudulẽtias presidebit eua°.65.par.prima. Figuratus per abhoiand yolum desolatiõis quem hedificauit rex antioch⁹ super altare dei i.mach.1.ibidem.

Abscõdere. A qbus se abscondit xp̃s 26.par.4.

Absoluere. Quod sacerdotes possunt absoluere suos subditos penitentes.27.par.2.

Accedere. Quod hõ potest ꝯfidenter ad xp̃m acceder̃ p auxilio ipetrando.17.par.2. Figura de hester q̃ accessit ad regẽ assuerum ad petend gratiã pro pplo suo. hester.5.ibidem.

Accidia. De accidia.24.par.4.

Acqrere. Quod regnũ celoꝝ non acqritur solum p verba.48.par.4.

Admirari. Quod hõ d aliqbus occurrentibus admirat̃.9.i itroductiõe. Quod ꝓpter.8.causas beata virgo admirabat̃ d his q̃ accidebant de xp̃o.9.par.pª. Quod xp̃s de q̃ sic admirabat̃ btã virgo potuit figurari p regem assueꝝ admirabilem hester.15.ibidez. Quod hõ admirat̃ de reb⁹ insolitis qñ videt: de qbus si sunt sibi vtiles dz regratiari deo.52.in introductiõe. Item.56.par.5. Item.59.par.5.

Admonitio. De benignitate xp̃i i admonẽdo magos: a quo fuerũt moniti: ⁊ d ꝓmptitudine ipsoꝝ in assentiẽdo admonitioni facte.12.par.4.

Adorar̃. De adoratõe ⁊ reuerentia exhibita xp̃o a magis.12.par.2. Et ꝙ iª adoratio fuit figurata in benedictiõe vide geñ.49.ibidem.

Aduentus. Quod est quadruplex aduentus Christi. Primo: expo. prima in introductione. Item.4.expo.2.par.2. De aduentu Christi qualiter aliquis est amandus: aliquis metuendus.4.exp̃o.2. in introductõne. De aduentu Christi in vterum virginis: ⁊ quid facit in hoc aduentu.4.expo.2.par.2. Quod aduentus Christi in vterum virginis fuit figuratus in aduẽtu dei in castra. p̃mo. R̃.4.4.expo.2.par.2. De aduentu Christi in mũdum ⁊ quid fecit in hoc aduentu. ⁊ quo modo fuit prophetatus Abach. secundo. Et figuratus i missione Moy. ad filios Isrl' existentes in egypto: exo.3.4.expo.2.par.2. Quod de aduentu xp̃i in mundũ prophauit omnis sexus ⁊ gradus.9.par.3. Qualiter omnes creature cognouerũt aduentum Christi in mund. primo expo.3.par.prima. Quod aduentus filij dei in mundũ fuit. Ueraciter prophatus. Figuraliter nunciatus. Mẽtaliter inuocatus. Longanimiter expectat⁹. Presentialiter demõstratus.61.par.2. De aduẽtu Christi in mentez hominis: ⁊ qualiter homo se dz disponere ad recipiendũ ipsum per gratiam: ⁊ quid in anima hominis operetur. Et quõ fuit figuratus per aduentum dei ad Moy. exo.22.4.expo.2.par.2. De aduentu Christi ad iudiciũ ⁊ quomodo fuit prophatus Is.3.4.expo.2.par.2. Qualiter fuit figuratus apoc.6. Item apoc.14. per sedentez super nubem habentem falcem acutaz. Item dañ.7. in filio hominis venientem in nubibus celi primo expo. prima par.2. Itez.4.expo.2.par.2. Quod aduentus magoꝝ ad Christum fuit figuratus per aduentum regine Sabba. ad Regem Salomonem de quo.3. R̃. q̃rto 12. par.prima.

Ager. Quod ager significat mundum ⁊ significat cor ⁊ animaz hominis: ⁊ ꝙ aliqui neglexerunt agrum.i.cor ⁊ animam collere.18.par.prima. Figurati per agruz in quem ingressus est ysaac ad meditandum geñ.24.ibidem. Et figurati per pigrum hominez per cuius agrum dicit Salomon se transisse prouer.24.ibidem.

¶ Agnus. Quare xps dicatur agnus et quod oblo agni fuit iuge sacrificium et quod iste agnus fuit mentalr affectatus veraciter pro phetatus multipliciter figuratus spaliter in agno pascali Exo. 14. Et quod signati san guine eius non oz timere versutias dya. Et quod redemit nos a culpa. Figuratus per agnu stantem i medio. 24. seniorum apoc. 5. Et quod deducit nos ad pascua refectiua. Figuratus p agnum deducente ad fontes aquarum apoc. 7. Et quod illustrat nos in glia paradisi. Figuratus p agnum qui e lucer na ciuitatis supne apoc. 21. 14. par. prima. et per totum.

¶ Amare. Quod amatores mundi dicu tur mundus: et tales dicunt non cognoscet Christum. 8. par. 4. Quot modis ostendi tur amor patris ad filiu. 50. in introducto ne. Quod homo inducit ad bonum et re trahit a malo amore vel timore. 50. par. 2.

¶ Amicitia. Quid verus amicus facere debeat erga ipsum quem diligit. 37. in intro ductioe. Quod ad vera amicitia. 6. inter alia requirunt. 28. in introductoe.

¶ Amouere. De ammotoe lapidis facta p angelum. 28. par. prima. Figuratus p ia cob qui amouit lapidez a puteo gen. 24. ibidem.

¶ Anna. Qualr anna prophissa comenda tur a dignitate generositatis ab annositate etatis a virtuositate sanctitatis. De tepo re quo prophauit de xpo. Qualiter pro phia eius non explicatur in euangelio et de multiplici comendatoe eius. 9. par. 3.

¶ Angelus. Quod legatio angli fca bea te virgini pot figurari per legatoez ange li factam vxori manue iudic. 13. 10. par. 5. De dilectoe multiplici et beneficio angelo rum circa genus humanu ibidez.

¶ Anima. Quod anima cuiuslibet hois intelligi potest per vinea: que debet fodi putari et extendi. Figura de vinea que. 6. annis debebat putari leuit. 25. Et quod licet deberet facere bonas vuas per bona opa fac tn lambruscas p vitiosa. 19. par. pma. Quod aia peccatrix intelligi pt per ciui tatem ierm obsessam que primo circudat a dyabolo p falsam suggestioem. Figura de balaa ad cuius suggestioem mulieres madianite puaricauerut filios isrl nueri. 31. Scdo coangustat a dyabolo p validam teptationem. Tertio ad terram psternit per cosensum et deliberatoem. Figura d fi lijs isrl qui consenserunt regi antiocho. 1. mach. 1. Quarto filij eius dicunt ad terra prosterni p operum mortificatioem. 5o no relinquit lap super lapide per virtutu dissi pationem. Figura d agro viri stulti cuius maceria lapidu erat destructa, puer. 24. Et quod ista aia sic destructa pot figurari p ciui tate qz deplorat Je. d. Quo sedet sola etc. 5. par. 2. Quod aia peccatoris pt intelligi per domu phei qz xps intrauit. Figurata per domu qz sibi hedificauit sapia puer. 9. 57. par. prima. Quod aia existens in pecco mortali pot significari per filiam reguli q infirmabat ad mortem. 61. par. pa. Quod aia cuiuslibz pot significari per denarium argenteum habentem ymaginem regis 63. par. 3.

¶ Apparere. Qd ho qui vlt quod xps sibi appareat: oz esse discipulus p hulilitatem pfundissima: duo p caritatez ardetissima. Figura de duobus cherubin: exo. 27. Jre p sedulitatem pmptissima. Figura d aniali bus q ibat et no reuertebant ezechie. 1. Lo qui p vocalitatem gratissima. 29. par. pa. Quod xps appares. ij. discipulis eos recti ficauit i fid. q apparitio fuit figurata gen. 26. Ubi dr quod dns apparuit ysaaci gerara 36. par. prima.

¶ Appropinquare. Quod ds peccatores voletes appropinquare sibi recip et sanat p suam misericordia. 44. par. prima. Figu ra de ceco q appropinquauit ad xpm luc. 18. ibidez. Qualr ds multiplr appropinqt ad hoiez. Figuratus p samaritanu q appro pinquit sauciato Luc. 4. 54. par. pa.

¶ Arbor. Quod arbor bōa significat vo luntatem bonā. Figurata per vnam de ar boribus d̄ qbus leuit. 26. Arbores pomis replebunt. Arbor vero mala p voluntatē malam. Figurata p vnam de arboribus d̄ quibus leuit. 26. Arbores poma nō porta bunt. 48. par. 2. Quod est arbor in mundū carnalitatis cui maledicit. Figurata p ar borem fici nō habentem nisi folia cui ma ledixit dn̄s Mat. 21. Mūdane cupidita tis que abscidit. Figurata p arborē q̄ȝ vi dit nabuc. dan̄. 4. Supbe dignitatis q̄ fo ditur. Figurata p arborem fici in vinea d̄ qua luc. 13. 48. par. 3. Quod in hoīe signifi cato per arborēȝ dȝ esse radix amaritudi nis interne ptrictionis. Stipes rectitudi nis firme itentiōis. Rami latitudinis mi sericordie ⁊ subuentiōis. Folia viriditatꝪ gr̄e ⁊ dilectiōis. Flores puritatꝪ honeste cōuersationis. Fructus vbertatꝪ virtuose operatiōis. Figuratus p arborēȝ pulcher rimā leuit. 23. ibidem. Quod sic fructus ē vltimū ꝙ expectat de arbore: sic premiuȝ vel pena est vltimum ꝙ debetur homini 28. par. 3.

¶ Articul⁹. De articlis fidi. 14. par. p̄ma.

¶ Ascēdere. Qualr̄ hō debeat ascendere ad gl̄aȝ padisi. 4. expo. p^a par. p^a. Figura de ascēsu ad tēplum salomonis ibidē. De ascensu xp̄i p nob in cruce. 12. par. 3. Figu ra de d̄d ascēdente cliuiū. 2. Re. 15. ibidem. Quod xp̄s existens annoꝝ. 12. ascēdit cuȝ pentibus suis ad tēpluȝ: cui⁹ exēplo debe mus in altū ascēdere p contēplationēȝ de uotam. 13. par. p̄ma. Figura de Moy. ascē dente in montem orare. exo. 17. ibidē. Q̄d ascēsus xp̄i in ier^m significat actū virtuo sum quem hr̄e debem⁹ si volum⁹ ire ad supernā ier^m. 21. par. p̄ma. Figura d̄ iacob cui dcm̄ fuit ꝙ ascēderet i bethel gen̄. 35. ibidem. Q̄d ascēsio xp̄i significabat i xp̄o meritū dignitatꝪ generose. Figura d̄ viro ascēdente sup eq^m rufuȝ zach. 1. Sceptruȝ ptātis vigorose. Figura d̄ virglto ascēdē te Jh̄. 53. Tituluȝ p̄mitatꝪ dignitose. Figu ra de rege ascēdente ⁊ iter pādēte mich. 20. Ducatuȝ societatꝪ gratiose. Figura de Joh. q ascēdit cū seniorib⁹ isrl̄. Joh. 8. Ju bilum solēnitatꝪ gaudiose. Figura de aba ch. q dixit abach. 3. Sup excelsa mea d̄du cet me victor ⁊c. Gradū sublimitatꝪ gl̄ose. Figura de sole q reuersus est p. 10. lineas Jh̄. 38. Actū vtilitatꝪ fructuose. Figura de utero. 33. Ubi dixit Moy. pplo isrl̄: ascē sor celi auxiliator tu⁹. 26. par. 4. Q̄d xp̄s dr̄ ascēdisse de aq̄ vt exēplar inocentiuȝ. Jn nauim vt exēplar laborantiū. Jn mon tem vt exēplar contēplantiū. Jn ier^m vt exēplar pacientiū. Jn celū vt exēplar triū phantiū. ibidē.

¶ Asin⁹. Quod p asinā ⁊ pullū ligatos i telligi pt genus humanū an̄ aduentū xp̄i i pccis ligatū. 27. par. prima. Quod p pul luȝ ⁊ asinā intelligunt in hoīe rō ⁊ sensua litas ibidem.

¶ Attendere. Que sunt inter a^a q̄ debēt attentū redder̄ subditū respectu supioris 18. in introductiōe. Quod hō dȝ diligēter attēder̄ i^a q̄ sunt sibi necessaria ad salutē 48. par. p̄ma.

¶ Aua^a. Quod auari significati p spias nō sunt apti ad suscipiend̄ verbuȝ dei. 29. par. 2. De auaris ⁊ aua^a. 43. par. 2. Figura d̄ mlr̄e samaritana q̄ venerat ad auriend̄ aq̄ȝ Jo. 4. ibidē. De raptoribus ⁊ auaris 49. par. 3. Figura de bestia terribili cōmi nuēte o^a dan̄. 7. ibidē. Quod auari nō de bent alijs pesse sed q odiunt auariciā. 52. par. 2. Figura de dan̄. q respuit mūera bal tasar regis babil. dan̄. 5. ibidē. Quod aua ri possunt figurari p mlr̄ē existētēȝ i me^o amphoreȝ zach. 3. 13. par. 2. De auaricia. 57. par. 2.

¶ Audire. Q̄d hō dȝ attente audire i^a q̄ dicūt a xp̄o. Figura d̄ filijs q̄s pgregauit ad audiend̄ eū gen̄. 49. Q̄d aliq deū audi re desiderāt vt ptēplātes. Aliq deū audi re timēt vt viri penitētes. Figura d̄ adaȝ

q timuit post transgressioné audire vocé
dñi Gen .3. Aliq deú audire renuút vt ne
gligétes. Aliq nó deū sȝ mundū audiunt.
Figura de adá q spreto mádato dñi audi
uit vocé vxoris Gen.3. Quod nolens au
dire vocé dñi patit.24.par.3. Quod q au
diunt verbū dei significātur p hoiem qui
hedificauit domū suá supra petrā Mat.
7.24.par.5. Que fit cā q̄re aliqua doctria
nó audiat.26.par.pria. Quod desiderium
turbaꝝ ad audiendū xp̄m fuit figuratū in
desiderio regnū desiderantiuȝ audire sa
pientiá salomonis .2. Parali.9. 45. par.
pria. Auxiliū. Quod indigens dȝ postula
re auxiliū ab illo q pót sibi subuenire.17.i
introductione.

b Aculus. Quod baculus xp̄i qué
instar pegrini habuit significat
lignuȝ crucis sup quo se apodia
uit.29.par.2. Figura d iacob q dixit Gen.
33. In baculo meo trásiui iordaneȝ ibidé.
¶ Baptism⁹. Quod figura baptismi p̄ce
sit in elya ꝛ elyseo ꝛ d differétia baptismi
Jo. ꝛ xp̄i.3.par. 4.
¶ Bellare. Qualr bellatores eligunt ad
pugná p pclamationé ꝛ p aque potatio
nem.19.par.4. ¶ Benignitas. De beni
gnitate xp̄i i expectádo pccóres.21.par.3.
De benignitate xp̄i in reducendo hoiem
pditum sub pabola ouis ꝛ dragme pdite
44.par.3. De benignitate xp̄i circa gen⁹
humanū ad qȝ appropinquauit p incarna
tioné significatá p appropinquationé ad ci
uitaté naym.50.par.prima.
¶ Bestia. Quid significát q̄ttuor bestie
q̄s vidit dan. exire de mari i quo pugna
bant quattuor venti ꝛ quid mare ꝛ venti
dañ.7.25.par.prima.
¶ Blassemare. De blassemijs ꝛ obloqué
tibus.49.par.3. Figura de semey q blasse
mauit dauid.2.R.16.ibidé. Quod blasse
mia accipit mltis mōis.59.p.3.

c Apharnaū. Quod p caphar vbi
infirmabat fili⁹ reguli intelligit
iste mūd⁹ i quo hies p diuersa pccá diuer
simode infirmant.61.par.prima.
¶ Captiuitas. Quod sequétes sensualita
té captiuant a dya°. 43. par.2. Figura de
q̄ttuor regib⁹ pugnátib⁹ ꝯtra.5.viri capti
uū duxerūt loth.gen.14. ibidé.
¶ Caro. Quod caro ificiés pōt dici fal
sus pphā.48.par.pria. Figura de iesabel
de q̄ apoc.2. ibidé.
¶ Castellum. Quod p castellum i quod
ingressus é xp̄s intelligit mund⁹ in q̄ dei
fili⁹ venit p incarnationé.54.par.prima.
Figurat⁹ p castellū in q̄ pull⁹ ꝛ asina tene
bātur ligati Mat.21.ibidem.
¶ Cec⁹. q̄lr hó efficit cec⁹ p pccm̄ morta
le.2.p.2. Figura de tob. q fact⁹ fuit cec⁹
pp stercora yrundinū tob .2. ibidé. Et q̄lr
illuiatur cósiderádo diuiná misricordiam
ibidé. Figura de ionatha.1.R.14. ibidem
Cósiderádo diuiná iustitiá ibidé. Figura
de tob. illuiato p fel piscis tob. 2. ibidem
Quod genus humanū vel qlibet xp̄ns in
pccó mortali dr cec⁹.21.p.2. Figura de san
son qué excecauerūt philistii iudi. 16.ibid.
¶ Celū. Quod celestis gloria potest iste
significare p.12. cophinos q supauerūt p⁹
refectioné.5.miliū hoium.25.par.3. Figu
ra de ligno vite afferéte fructus.12.apoc.
22.ibidé. Quod celestis p̄ria intelligit p
domū ad qué xp̄s duxit oué inuétá ꝛ qȝ i
ipsaȝ introduxit naturá humaná q̄ȝ p suá
passioné inuenit.44.par.3. Figura de do
mo q̄ȝ vidit ezechiel q̄ repleta erat glia
dñi ezechiel.43.ibidé. Quod celū empy
reū significat p orreū in q̄ reponit triticū.
14. par.4. Figura de vno orreoꝝ q̄ p̄cepit
p̄parari ezechias.2.paral.31.ibidé. Quod
hó dȝ sic opari dū viuit vt acqrat sibi cele
stem p̄riam significatá p ciuitaté.59. par.
pria. Figura de ciuitate ierusalé in excel
so hedificata Je.30.ibidem.
¶ Cena. Quod est q̄dam cena spiritual
ꝛ virtuosa q̄ȝ homo facit xp̄o in puritate
ꝯscie: ꝛ in ista céa reqrit fides itlligibileȝ

dirigēs. Spēs irascibilē erigēs. Caritas cōcupiscibilem delectans. Prudētia i eli gendis. Tempantia i vtēdis. Fortitudo i tollerādis. Iusticia in reddēdis. Et iste 7. virtutes figurantur p .7. mulieres ap prehendentes virum vnum Is. 4. Et ista cēa figurat p cēam q̄ fuit fcā xp̄o i betha nia. Jo. 12. Scdo ē cēa sacral' ꝛ gratiosa q̄ꝫ xp̄s fac viatori in eucharistia. Et i ista ce na ꝯsiderat possum⁹. Ferculū ꝑtiosum: q: corpus xp̄i vex. Figuratū p māna datum filijs israel in deserto. Exo. 16. Poculum suauissimū: q: sanguinē xp̄i mex. Figura tum per vnā nauium q̄ꝫ portauerunt in cūtes ad explorādū terrā ꝓmissio nis numeri. 13. Ministrū benignissimū q: xp̄m sūmū deū. Cetuꝫ dignissimū q: ap̄lo rum cuneū. Tp̄s congruissimū q: vite xp̄i terminū. Amorē intentissimū caritatē ex primentē. Sermonē preclarissimū verita tem continentē. Et ista cena cū suo septen nario fuit figurata p cenam q̄ꝫ dr̄ fecisse sapiētia i domo in qua. 7. colūnas excidit puer. 9. Tertio est q̄dā cena sp̄ualis ꝛ glo riosa q̄ꝫ d̄s fac ꝯp̄hēsori. Figurata p cōui uiū vendemie ꝛc. Is. 25. Et in ista cēa pos sumus. 7. ꝯsiderat q̄ hꝫ beat⁹ i p̄ria. Figu rat⁹ p cādelabrū totū aureū sup q̄ erāt. 7. lucerne. zach. 4. Et ista cēa figurat nō no mine nuptiaꝝ agni de qbus habet Apoc. 19. Itē de cena q̄ꝫ fac dyabolus pecōribus Figurata p cenā q̄ꝫ fec Herodes Mar. 6. in q̄ decolat⁹ fuit Jo. bap. 43. par. ꝑma Qualr̄ inuitati ad cenam dei gnālr̄ se ex cusant. Aliq āt pp supbiā significati p illū q villaꝫ emit. Figurati p Joseph q vt sibi ceret ppl'm p̄honi emit triticū egypti. gn̄. 47. Aliq pp auaritiā significati p illum q emit. 5. iuga boū. Figurati p mlierem Sa maritanā q̄ venerat aurir̄ aquā. Jo. 4. Ali q pp luxuriā significati p i^m q vxorē duxit Figurati p Sāsonē q duxit vxorē de filia b⁹ philistii. Judic. 14. 43. p. 2.

Cib⁹. Qualr̄ hoīes inuitant ad mandu catōem ꝛ potatōem cibi ꝛ potus sp̄ualis. Et d̄ cibo ꝛ potu corporali ꝛ sp̄uali. 42. p. ꝑma. Figura d̄ victima ꝑparata. Ezech. 39. ibidem.

Circoncisio. De circōcisiōe xp̄i: ꝛ q̄uo fuit figura nr̄e circōcisiōis sp̄ual'. Figura d̄ filijs Israel circoncisis. Exo. 12. Et q̄lr̄ hō debeat circoncidi. 9. p. 2.

Ciuitas. Qd̄ p ciuitatem sup q̄ꝫ fleuit dn̄s intellr̄ mundus. Figuratus p ciuita tem Babel. gn̄. 41. Et q̄ p ciuitatem itllr̄ homo q dꝫ esse ciuitas nazareth bethleē ꝛ Jer^m ꝛc. Figuratus p ciuitatē q̄ dr̄ ciui tas iusti ꝛ vrbs fidel'. 50. par. ꝑma. Quod p ciuitatē ier^m obsesaꝫ intllr̄ mūdus in q̄ plīmum repitur .malignitas in odiendo. Animositas in ꝑsequēdo ꝛc. 56. par. ꝑma. Et iste. 6. male condictiones figurant per 6. viros ꝛc. Eze. 9. ibideꝫ. Quod virtuosus ciuitatē significātem hūc mundū: non d̄bꝫ habitare mētalr̄: sed eam fūditus dissipa re ibidem. Figura de ciuitate Jericho q̄ꝫ expugnās Jos. fūditus ē destructa: Jos. 6. ibidem. Qd̄ p ciuitateꝫ Haym: itllr̄ hō in q̄ dꝫ esse potētiaꝝ ꝯcordia ibideꝫ. Figu rat⁹ p ciuitatē puā in q̄ iuēt⁹ ē vir paup ꝛ sapiēs eccl'ci. 9. ibidē. Qd̄ p ciuitatē q̄ꝫ rex ꝑcep succēdi itllr̄ pccōr quē d̄s in inferno eternalr̄ pūit. 6. par. 2. Figurat⁹ p ciuitatē Jericho que funditus corruit ꝛ dicta est anathema. Jos. 6. ibidem.

Conscientia. Quod conscientia homi nis significata per hostium debet claudi vitijs ꝛ dyabolo. 40. parte prima. Figura de Elyseo qui dixit quarto. Re. 6. Cum venerit nuncius claudite hostium. ibi dem.

Claudere. Quod ꝛ qui sic claudunt hostium vt supra non leduntur a dyabolo Figura de filijs Israel qui stantes in do mibus non fuerunt percussi ab extermia tore. Exo. 41. ibidem.

¶ Claud⁹. Qualr hō efficit p peccatū. 2. par. 2. Figura de miphiboseth. 3. R. 4. Et qualr curat a xpo. ibidē.

¶ Cognoscere. Qd aliq res diuersimod cognoscunt. 32. par. 2. Figura de domib⁹ filiorū Jsrl' signate sanguine agni exo. 2. ibidem. Quod ppriū ē dei cognoscere cogitatiōes hoiu; q̄ vt plurimū vane sunt. 59. par. 4. Figura de iprudentib⁹ ap se nō recte cogitātibus sap. 2. ibidē.

¶ Cōpati. Quod cōpassio xpi ad genus humanū fuit figurata exo. 3. vbi dr. Uidi afflictiōem ppl'i mei q: ab egyptijs opprimunt. 25. par. 2.

¶ Cōcipere. Qūo cōceptus xpi fuit pro phiat⁹ Je. 31. Figurat⁹ i rubo Moy. exo. 3. Jn archu dn̄i geñ. 9. Et i orelogio achaz Jß. 39. 5. par. pma. Qd fuit figuratus p cōceptu; samuel' de anna. i. R. i. 5. par. pma.

¶ Cōfessio. De ɔfessione. 16. par. prima. Item. 25. par. 3. Jtē. 39. par. 3. Qd cōfessio d; esse spōtanea ⁊ nō coacta. Figura de filijs isrl' q spōte volebāt ire i desertū exo. 4. Manifesta nō paliata. Figura de hoie siue veste maculata q̄ ostēdebat sacerdoti leuit. 13. Propria ⁊ ñ iputata. Discreta ⁊ ordinata. Figura de hoie leproso q ducebat ad aaron vel ad aliquem filiorū eius: leuit. 13. 54. par. 3.

¶ Cōfortare. Quod xps confortat timidos. 17. par. 2. Figura de filijs isrl' euntib⁹ ad bellū ⁊c. deutero. 10. ibidē. De cōfortatione xpi. 23. par. 4. Jtem. 37. par. prima. Jtem. 38. par. 4. Jtem. 45. par. 4.

¶ Confudere. Quod in mundo est cōfusio propter diuersitate; ritu^m in viuēdo. Jtem propter diuersitate; hostium in expugnādo. Figura de equo rufo ⁊ de eo q sedebat super eum cui datum est tollere pacem de terra apoc. 6. Jtem propter diuersitatem morum in ɔuersando. 50. par. prima.

¶ Cōgregare. Quod licet phei cautulo se cōgregassent se vt vn⁹ illorū q̄stionem pponeret xpo tñ xps confusibilr eos deuic. 58. par. pma. Figura de philistii ɔgregantib⁹ se aduersus saulē. i. R. 17. quoru; gigantem dd interfec.

¶ Cōsiderare. Quod pccōr instar paboli ci desiderās sanitatē d; ad xpm portari a quattuor portitorib⁹ significātib⁹ q̄ttuor que d; ɔsiderare. 59. par. pma.

¶ Cōsilium. Quod ɔsilium pheorū ɔtra xpm pt figurari p consiliū achitophel cōtra dd. 2. R. 16. par. pma. De cōsilio dato hui⁹ qui sunt i iudea vt fugiāt ad mōtes. Figura de mathathia. i. mach. 2. Jtem ill' q sunt in tecto vt nō descendant aliqd tollere de domo sua. Figura de vria. 2. R. ij. Jtem ill' q sunt in ag⁰ vt non reuertant tollere tunicā suā. Figura de rubēitis nūeri. 31. 65. par. pma.

¶ Cōsolari. Quod hō i consolōnib⁹ tēporalibus p caphar designatis sepius spūaliter infirmat. 16. par. 2. Figura de basan i firmato naū. i. Et d fi⁹ reguli q infirmabat i caphar. Jo. 4. ibidē. Quot modis aliqs a psona q̄ diligit pōt consolari. 34. in introductōe. Quod ds hoies flentes ⁊ ipm inuocātes ɔsolatur benigne. 56. par. 3. Figura de Jo. cui cū fleret dem̄ fuit ab angelo ne fleueris apoc. 5. ibide;.

¶ Cōtrictio. De cōtrictione. 25. par. 3.

¶ Credere. Qual' credl'itas requirit ad salutem. ⁊ q nō credentes dānabunt. 36. par. 2. Figura de Moy. ⁊ aaron q q: non crediderīt domino non intrauerūt terram promissionis. nūeri. 20. ibidē.

¶ Crux. Quod crux xpi itelligitur per nauem: ⁊ q nauem crucis xps ascendit. Ad nos docēd. Ad nos lucrād. Et ad nos liberandum. 17. par. prima.

¶ Custos. Quod xps dicitur humani generis custos: ⁊ ideo nō negauit se esse samaritanū. 26. par. prima. Figuratus per custodem de quo Jß. 21. Custos quid de nocte ibidem.

¶ Curare. Quod xps curauit. 8. defect⁹

quos primi parentes incurrerũt propter peccatum. iuxta qp.8. fec in curatione sur di ⁊ muti de quorũ primo dicitur figurati ue zach.12. Familie ⁊ familie seorsum. Et de hora.6. Figura de apertiõe speluce: de qua educti fuerũt.5. reges Jos.10.52. par. 3. Quod peccator infirmus spiritualr qui vult curari a xpo debet reprehẽdere suaz negligentiã ⁊ erubescere. Figura d publi cano Luc.18. Exprimere suam indigentiã ⁊ ingemiscere. Figura d saule q cõpunct9 de psecutione facta Dauid fleuit.1.R.24. Cognoscere diuinam influentiã ⁊ ipsam appetere. Figura. Rorate celi d super ⁊c. Js. 45. Extollere diuinam pṽidentiam ⁊ pertimescer. Figura de Petro qui dixit xpo Luc.5. Preceptor per totam noctem ⁊c. Diligere diuinam beniuolentiã ⁊ ipaz deposcere. Cognoscere propriam miseriã ⁊ ipsam detegere.54.par.2.

D Amnum. De dãno qp accidit ho minibus sequentibus suggestio nes dyaboli.17.par.pma. Figu ra de Seuo vel nature qp fcm ẽ in terra a pmo ãgelo Apoc.16. ibidẽ. Quod hõ p pter pccm iter alia incurrerat.3. damna a qbus releuatus fuit p xpm.53. in introdu ctõne.

¶ Debilitas. Quod homo pp pccm de bilitatus fuit in viribus naturalibus qp significatur per plagas impositas a latro nibus homini sautiato .53. par.3. Figura de Syrijs preliantibus contra Joram re gem quem vulnerauerunt.2. pal.22. ibidez Quod homo propter peccatuz factus fu it debilis .64. par.2. Figura de miphibo seth q erat debilis pedibus.2.R.4. ibidẽ

¶ Defectus. Quod.7. defectus quibus correspondent.7. modica fuerunt figurati per.7. angelos habentes .7. phialas ire dei: Apoc.16.33. par. pma.

¶ Defendere. Quod Christus istar bõi pastoris defendit suas oues.32. par .2. Fi guratus per Agab regem israel q defen dendo populũ mortuus fuit in curru suo 3.R.22. ibidem.

¶ Demoniacus. Quod demoniac9 signi ficat peccõrez. Et qualr dyabolus possidet eum: ⁊ quid facit in eo.24. par. prima. Fi gura de equo palido: ⁊ qui sedebat super eum vocabatur mors. Apoc.6. ibidem.

¶ Denarius. Quod per denarium intel ligitur premium bonorum tam actiuoruz qz contemplatiuorum. Figura de bilibri bus tritici ⁊c. Apoc.6. Et sicut valebat.10. nũmos vsuales: sic in premio beatorũ pos sumus considerare.10. Figura de.10. corti nis tabernaculi. Exo.26.19. par. prima.

¶ Depredari. Qualiter xps i sua passio ne depredatus fuit dyabolum.12. par.3. Fi gura de libro grandi in quo scriptũ erat accelera spolia detrahe cito predare Js. 8. ibidem.

¶ Derelinquere. Quod aliq derelĩqrũt xpm ⁊ sequuntur peccata: de qbus figura tiue dicit Jere.2. Duo mala fec ppls me9 ⁊c.42. par.2.

¶ Descẽsus. De descẽsu filij di i munduz p icarnatõem.16. par. pma.

¶ Figura de descẽsu dei ad libandum fi lios ysrael de manu pharaonis. Exo.3. ibi dẽ. Quod descẽsus hois ab Jerlm in ieri co significat descẽsum hois a statu gre in pccm.53. par.3. Figura de Jona q descen dens ad interiora nauis dormiebat sopor graui. Joñ.1. ibidem. De descensu filij dei in mũdũ qui descendit multipliciter. 61. par.3. Figura de descensu domini ad libe randum filios isrl d egypto: Exo.3. ibidẽ.

¶ Desertũ. Quod desertuz significat pe nitentiam ad qz homo dz ire ad pugnanđ ɔtra peccata.25. par. prima. Figura de iu da Machi. ⁊ Jonata fratre ei9 q trãseun tes Jordãem itrauerũt desertũ ad pugnã dũ ɔ inimicos.1. Mach.5. ibidẽ. Quod d sertũ significat statũ pnie ad qp hõ dz fuge re si vlt dyaboli insidias euitare.47. par. 2. Figura de muliere qz psequebat draco

que fugit in solitudine: Apoc.22.ibidem.

¶ Deserere. Quod homo exemplo xp̄i dꝫ deserere mundum. Ad q̄ nos docet taꝫ ratio q̄ꝫ scriptura: tam exemplum q̄ꝫ figura.59.par. p̄ma.

¶ Deus. Quod deus dr̄ paterfamilias: ⁊ qr̄.19.par.p̄ma. Figuratus p̄ booꝫ ruth 2.ibideꝫ.

¶ Dyabolus. Quod dyabolus significatus p̄ herodem pōt dici fuisse mortuꝰ.2.par.p̄ma. Figuratus p̄ sauleꝫ qui mortuꝰ fuit ꝓpter iniqtates suas.1.paral'.4.ibidem. Quod dyabolus ī hoc mūdo diuersimode temptat hoīes vt in pcc̄m labant 17.par.p̄ma. Figuratus p̄ bestiam simileꝫ Pardo ascēdentem de mari. Apoc.13.ibidem. Quod dyabolus dr̄ inimicus hō seminans ziʒaniam.18.par.p̄ma. Item p̄.2. Item significatur p̄ volucres celi.20.p̄.2. Itē vocat in scriptura mult̄ noībus.24.par.4. Figuratus per draconē rufum habentem.7.capita Apoc.12.ibidem. Item est fl's ꝓpheta q̄ docet nos superbire.48.par.p̄ma. Figuratus per ꝓphetaꝫ q̄ reduxit virum dei ad comedēdum ī bethel ꝯ p̄ceptum dn̄i.3.Re.13.ibidem.

¶ Dies. Quod per.6.dies post quos viderūt ap̄ xp̄m trāsfiguratū significat vita actiua ⁊ meritoria postq̄ꝫ videbimus euꝫ in gloria.25.par.prima. Figura de.6.diebꝰ in quibus operari licebat: ⁊ in 7° erat requies. Exo.22.ibidem. Quod dies q̄ duo discipuli ibant in Emaus fuit dies resurrectionis Christi.29.par.prima. Figurata per diem de qua dictum fuit.4.Re.7.h̄ dies bōi ⁊c.ibidem.

¶ Dilectio. De ordie diligēdoꝝ.25.ī itroductōe. De dilectōe.35.p̄.2. Itē.38.p̄.p̄ma Item par.5. Item.36.par.6. Iteꝫ.39.par.prima. Item par.3. Iteꝫ.42.in introductōne. Item.53.par.2. Item.58.in introductōne. Item par.3. Figura d̄ iacob qui singulariter dilexit racheleꝫ: gen̄.29. Et figura de dilectōe ionathe ⁊ dd̄.1.Re.18.ibidē.

¶ Dimittere. Quod hō debet dimittere iniurias sibi factas alias nō dimittet sibi a deo.41.par.prima. Figura d̄ seruo neq̄ꝫ Mat.18.ibidē. Quod lꝫ deꝰ multa dimittat hoībus.tn̄ multi sunt q̄ sibi inuicem īiurias dimittere nolūt.63.par.4. Figurati per pharaonem q̄ dixit exo.5. Nescio dn̄ꝫ ⁊ isrl' non dimittā.ibidem.

¶ Dissipare. Quod hō dissipat bona naturalia carnal'r cōuersando: de quo figuratiue dr̄ nee.1.q̄ murus ierm̄ dissipatꝰ est. Bona tēporalia prodigal'r expēdēdo. Figuratus p̄ filiuꝫ prodigm̄ q̄ dissipauit substantiā suaꝫ. Luc.15. Bona gratuita fraternal'r inuidendo. de quo ⁊ similibus dr̄ figuratiue. Je.10.q̄ decus eius dissipauerūt. Quod isti q̄ bona sua dissipant possunt figurari p̄ pastores vinee dissipātes Je.22.49.par.prima.

¶ Dispensare. Quod homo dꝫ dispēsare bona nature se ip̄m regulādo. Figuratus p̄ dispensatorem achab.3.Re.18. Bona fortune paup̄ibus errogādo. Figuratus per dispensatoreꝫ domus ioseph gen̄.44. Bona gr̄e socios instruēdo.49.par.p̄ma.

¶ Diues. Quod d̄s dicit hō diues ⁊ qr̄.49.par.p̄ma. Figuratus p̄ abraā diuitem in possessione auri ⁊ argēti gen̄.13.ibidē.

¶ Diuitie. Quod hoīes solliciti de mundanis diuitijs possunt figurari p̄ figulum in solitudine positum propter opꝰ: eccl'i.38.20.par.5. Qual'r diuitie mundane dicūtur mamōa iniquitat̄.49.par.4.

¶ Docere. Quod xp̄s docebat sedēs in nauicl'a turbas.45.par.p̄ma. Figuratꝰ p̄ doctorē iusti. Joel'.2.ibideꝫ. Quod nullꝰ doctor dꝫ esse arrogās sed humil': ⁊ tal' p̄t figurari p̄ dan̄.quem nabuc.ꝯstituit magistrum sup̄ principes babil'.dan̄.2.41.par.2. Qual'r xp̄s nos docet virtutem tēperātie: prudentie: iusticie ⁊ fortitudinis.50.par.4.

¶ Dn̄s. Quod xp̄s dr̄ dominus.61.par.3. Figuratus p̄ dn̄m quem vidit Js.sedē

tem sup solium excelsum Js.6.ibidem.
¶ Domus. Quod dom⁹ ad q̄ dr cū oue iuenta venisse xps itelligitur celestis pa tria ad quā introduxit naturam humanā 44.par.3. Figurata per domum q̄ vidit Ezechiel repleta in gloria domini Ezech. 43.ibidem.
¶ Donum. De.7.donis spiritus sancti significatis per.7.columnas excisas in do mo: puer.9.15.par.p̄ma. Item de.7.donis figuratis per.7.stellas: Apoc. Itē p 7.oculos super lapid̄ vnū: zach.3. Item p 7.columnas i domo: puer.9.50.par.3. Itē de.7.donis.51.par.p̄ma.
¶ Dormire. Quod ꝑpter dormitiōem ⁊ negligentiā Sanson fuit debilitatus: saul expoliatus ⁊ miphiboseth vl'neratus.18. par.prima.
¶ Duodecim. Quod per.12.cophinos q super fuerunt manducātibus intelligitur beatitudo q̄ est in obo beatifico vltra bea titudinem omniū comp̄hensorū.25.par.3. Figura de.12.fontib⁹ in ely.exo.15.ibidē.

e Brietas. Quod ebrietas aufert mentem.15.par.2. Figura d̄ noe qui imbriatus nudatus fuit ita bernaculo geñ.9.ibidem.
¶ Eccl'a. Quod hoies debēt ire libenter ad eccl'am ⁊ de rep̄hensione nō euntiū.9. par.3. Figura d̄ hoibus vertētibus dorsa ad templū eze.9.ibidem.
¶ Eicere. De eiectiōe vitiorū ab aīa.43. par.3. Figura de eiectione illorum q̄ xps eiec̄ de tēplo Jo.2.ibidem.
¶ Elymosina. De elymosina.25.par.5.
¶ Eligere. Quod licet multi sint vocati ad nuptias diuinas: tñ pauci sunt electi 60.par.5. Figura de filijs Isrl' quos deus vocauit in magnā multitudinē d̄ egypto vt irent ad terram ꝑmissionis: ⁊ tamen non intrauerūt nisi duo numeri.14.ibidē.
¶ Etas. Quod quattuor vigilie noctis correspondēt quattuor etatibus hominū 6.par.3. Quod homo i.6.etatibus signifi catis per.6.ydrias debet se exercitare in operibus bonis vt possit requiem inueni re.15.par.2. Figura de.6.diebus in q̄bus debebat homo opari ⁊ 7ª regescere exo. 20.ibidem.
¶ Exaltatio. Quod homo p̄t diuersimo de exaltari ⁊ q̄ exaltatio viciorū duc̄ ad penaꝫ.51.par.4. Quod humiliū exaltatio ⁊ supboꝝ deiectio fuit figurata in nabuc̄. rege ibidem.
¶ Exire. Quod exitus p̄ris familias ad cōducend̄ operarios significat exituꝫ filij dei in mund̄.24.par.prima. Figura de eq te q exijt vincens vt vinceret apoc̄.6.ibi dem. Quod xps exijt ad nos docendū ve raciter. Figuratus p iᵐ q exijt seminare semen suū luc̄.8. Ad nos excitand̄ viril'r. Figuratus p p̄rem familias q exijt p̄mo mane ꝯducere oparios i vineā suam. Ad nos docend̄ exēplariter qñ exijt portans spineā coronā ⁊ vestimētū purpureū Jo. 19. Ad nos redimend̄ salubriter: de quo fi guratiue p̄s. Exijt hō ad op⁹ ⁊c. Ad nos irrigand̄ suauiter. Figurat⁹ p flumen do rix q exijt de padiso eccli.24. Ad nos iu dicand̄ suauiter finaliter. Figurat⁹ p vnū duorum angelorū exeuntiū de tēplo quí habebat falcem acutaꝫ apoc̄.14.35.par.3. Quod exitus filij dei a patre letabūdus hominibus fuit figuratiue exp̄ssus deute ro.33.in benedictōibus filiorum Isrl' ibi dem. Qualiter xps exiens d̄ sinu patris dicitur exisse de finib⁹ tyri ⁊ sydonis.52. par.prima. Figuratus per exitū fluuij de loco voluptatis qui diuidit i quattuor ca pita geñ.2.ibidem.
¶ Explicare. Qd̄ demōes expoliātes pri mos parētes figurant p philistii q expo liauerūt saulem ⁊ qui cū eo erant.1.Re.31. 53.par.3.

f Acies. Quod facies xpi transfi gurata significat obꝫ nr̄e beati tudinis.23.p.pª. Figurata p fa ciē q̄ sibi petebat ondi moy.exo.33.ibid̄.

Quod homo significatus p denariū argē teum ꝑt figurari p dragmā perditā ⁊ inuē tam Luc.15 .6.par.pria.
Quod oꝫ hēre virtuosā opationē. Floridā habitationē. Gratiosam ꝯdictionē. Uigo rosam pfectionē. Luminosam intuitionē. Amorosam reformationē.9.par.4. Quod hō aliqd pticipat cū oī creatura.36.par.2.
¶ Hora. Qd per horas in qbus exijt pa terfamilias ꝯducere operarios in vineaꝫ suā intelligit decursus hu⁹ mūdi a princi pio vsqꝫ ad finē. Et decursus vite hois a nati.vsqꝫ ad mortē ipius.19.par.prima
¶ Hostiū. Quod hostiū per ꝙ intratur est illud ꝙ realiter continet scriptura. Fi gura de hostio atrij ad ꝙ introduct⁹ fuit ezechiel ezechiel'.13. Qd hostiū per ꝙ itra tur ad intrinsecū corporis ecclie ē xp̄s. Fi gura de hostio arche noe Gen. 6. Itē est hostiū introducēs vos ad ꝑmiū. Figura de hostijs q̄ per ordinē ingressa est hester ad regē assuerꝫ hester. 15. Qd p hostium i telligit ꝯscientia vel aīa hois ꝙ oꝫ claudi vitijs ⁊ dyabolo. Figura d Elyseo q dixit 4.Re.6.q̄n venerit nuncius claudite ho stium. Et qui sic claudūt non leduntur a diabolo. Figura de filijs israel qui stantes clausi in domib⁹ non fuerūt pcussi ab ex terminatore Exo.ij. Et ꝙ oꝫ apiri virtuti bus ⁊ deo.40.par.prima.
¶ Hostiari⁹. Quod xp̄s pōt dici hostia rius ibidē par.2. Figuratus per samueleꝫ qui aperuit hostia dom⁹ dn̄i.1.Re.3.ibidē.
¶ Hospitiū. Qd xp̄s vt peregrin⁹ in hoc mūdo intrauit multa hospitia primū fuit vterus virginis in cui⁹ figura dr̄ Luc.10. ꝙ intrauit in quod dā castellū ⁊ mulier q̄ dā martha noīe recepit illum i domū suā. Figurat⁹ p elyseū q diuertit in cenaculuꝫ ꝙ ꝑparauerat sibi mulier sunamitis.4. Re.4.secundū fuit patibulū crucis. tertiū sepulcrū lapidis in cui⁹ figura dr̄ gen. 2. ꝙ requieuit deus.die.7.29.par.2.
¶ Hospitalitas. Qd hō pp hospitalitatē liberat a piculis figura de loth q recepit angelos ad hospitiū qui fuit de sodomorꝫ incendio liberatus gen.19. Donis gratui tis muneratur. Figura de abraā qui recepit tres viros hospitio q filiū sibi nunciaue runt habiturū geñ.18.29.par.4.
¶ Humilitas. De humilitate. 4.expo. pria.par.3. De humilibus ibidē par.5. De humilitate xp̄i.7.par.2. Itē.13.par.3. Itē 27.par.2. Quod humilitas multipliciter sumit.51.par.4. De humilitate.57.par.pri ma. Et par.4. Figura de dauid hūili quē deus exaltauit.1.Re.3. Itē figura d achab rege.3.Re.21.ibidē. Itē.62.par.2. Figura d abygail q̄ ꝓcedit corā dauid irato contra naabal.1.Re.25.ibideꝫ.
Ieiuniū. De ieiunio.22.par. ꝑma

i Itē.9.par.3. Itē.25.par.3.

Ignis. Quod ignis existēs in xp̄o est ignis penalitatꝫ: oīum pccōꝝ pre tiū copiosum. Caritatꝫ oīum viatoꝝ meri tiū gratiosum. Deitatis oīum cōprehen soꝝ premium gloriosuꝫ. .par.
¶ Illuminare. Qualr̄ cecus illuminat ꝯsiderando diuinam mi̇sericordiam ⁊c. Re quire in littera.c.vbi cecus.
¶ Infirmari. Quod homo in ꝯsolationi bus temporalibus infirmatur.16.par.2. Fi gura de esau infirmato nati. 1. Et de filio reguli. Io.4.ibidem.
¶ Ingratus. Quod deus ingratos gra uiter punit.37.par.3. Figura de filijs isra el q nō cognoscentes dei beneficia traditi sunt in manibus inimicoruꝫ. Iudic. 2. ibi dem Quod ingrati possunt figurari per filios israel qui fecerunt vitulum conflati lem exo.32.54.par.4.
¶ Ingratitudo. De ingratitudine serui cui rex dimisit debitum magnuꝫ.62.par. 3. Figura de absalon qui fuit ingratus pa tri.2.Re 15. Itē figura de ioas rege ingra to ioiadō.2.parali.24.ibidem.
¶ Iniuria. Quod homo debet dimittere alijs iniurias si vult a deo sibi dimitti.

M Agnus. ꝺ magnitudine potẽtie Christi.56.par.5. Figuratus ꝑ yhesum naue ecclesiastici. 46. ibidem.

¶ Magus. De magis diuersimoꝺ.12. per totum.

¶ Malignitas. De malignitate vocatorum ad participatõem bonorum dei ⁊ nolentium venire.60.par.prima. Figura de viris iude ⁊ ier^m qui noluerunt audire ꝓphas.2.paral.24.ibiꝺ.

¶ Manus. De manu Christi extẽsa ad leprosum ⁊ ad peccatorem.16.par.prima. Item de manu.64.par.prima. Figurata per manũ missam ad ezechielem: ezehiel.2.ibidem. Item ꝙ est confortatiua viatorum: ꝑmiatiua deuotorũ. Figura de similitudine manus que apprehendit ezechielẽ in cinccinio capitis ezeche.8. Pũitiua reproborum. Figura de manu qua tetigit ꝺs Amos.9.64.par.4.

¶ Mare. Quod mare significat mundũ in quo multi ꝑiclitantur.17.par.2. Figura de egyptijs submersis in mari exo.14.ibidem. De mari.25.par.prima.

¶ Maria. De Maria.p^o.expo.3.par.prima. Item par.2. Figurata per nubem apoc.14.ibidez Item.5.par.prima. Figurata per Mariam sororez Moy. ibidem Item par.2. Item par.4. Item.14.par.3. Item.13.par.3. Item.28.par.prima.

¶ Medicus. Quod Christus dicit̃ medicus humani generis.16.par.2. Figuratus per Raphaelem angelum missuz ad curandum tob.tob.2.ibidem. De medico 21.in introductiõe. Itẽ.25.in introductione. Item.44.in introductione. Item.54.par.prima. Item.64.in introductõe.

¶ Mediuz. Quod Christus dicitur stare in medio ⁊ quare. ¶ Quod est mediũ medicinal' cõualescentie in egrotis. Figuratus per virum vestituz lineis stantem in medio.6.viroꝝ ezech.9. Spũalis influẽtie i deuotꝭ. Figurat^9 per lignũ vite i medio paradisi.geñ.2. Virtual' colligantie in disiũctis. Figuratus per Moy. qui dixit populo: ego sequester ⁊ medius fui int ꝺum ⁊ vos: deutero.5. Specularis refulgẽtie inopacis. Figurat^9 ꝑ stellaz in medio nebule eccli.30. Liberal' influẽtie i assumptis. Figuratus ꝑ fluuiũ aque vite in medio platee ier^m apoc.22. Sotialis assistentie in beatis. Figurat^9 per silẽz filio hois stantem i medio.7.candelabroꝝ aureoruz apoc.1.3.par.5. Qualiter xp̃s inuẽtus fuit in medio doctoꝝ.23.par.2. Figuratus ꝑ lignum vite i medio ꝑadisi geñ.2.ibidem. Quod multi sunt q non sunt i medio sicͭ xp̃s. Figurati ꝑ mulierem stantem i me^o amphore zach.5.ibidem. Qual'r xp̃s post resurrectõem stetit in medio discipulorũ 54.par.prima. Itez.31.par.ꝑma.

¶ Mensura. De mensura meriti ⁊ ꝑmij 41.par.prima. Figura de mensura gomor exo.16.ibidem.

¶ Messis. Quod messis significat existẽtem vl' appẽtez malitiã.18.par.4. Figura de diebus messis ordeacee qñ mortu^9 est manases. Iudic.8.ibidem.

¶ Miraculũ. De miraculis xp̃i.15.par.2. Item par.4.

¶ Misereri. Qꝺ ꝺs miseret̃ humilibus: culpã indulgendo. Figura ꝺ ꝑncipe quinquagenario.4.Re.1. Indigẽtibus auxiliũ tribuendo. Figura de mach.2. mach.10. Patientibus penam mitigando. Figura de ꝺꝺ qñ ãgelus percutiebat pplm: cuius ꝺs misertus fuit.2.pal'.2. Laborantib^9 premia largiẽdo. Figura de filiis israel. Iẽ. 44.46.par.prima.

¶ Misericordia. De misericordia.12.p.3. Item.20.par.prima. Item de misericordia i dimissione ꝯficientis culpe. Figura de seruo qui debebat regi.10000. talenta. Math.18. In colatione reformantis gratie. Figura de filio prodigo. Luc.15. In liberatione aggrauantis potentie. Figura de Populo Israelitico afflicto ab

naele rege syrie.4.R.13.In mitigatione affligetis pene.Figura de niniuitis Ion. 3.In codonatoe quietatis glorie.41.par. prima. Quorum deus misereat et quorum non fuit figuratum eze.9.ibidem.De mi sericordia.56.par.3.et par.4.Item.62.p. prima.Item.49.par.4.

¶ Missus.De missione angelorum ista te die iudicij ad purgandum homines.65. par.5.

¶ Modicum.Quod genus humanum pp pecm pmoz parentum incurrit multi plex modicum:de quoz primo.Figura d terra et viro sterili.Iere.22.Et ista.7.mo dica fuerunt figurata per.7.phialas ire dei missas in terra per.7.angelos apoc. 16.33.par.prima.

¶ Mons.De mote.4.expo.prima par. 5.Item.22.par.2.Item.25.par.prima.Fi gura de monte alto in quem fuit sblatus Io.apoc.21.ibidem.Item.25.par.prima. Figuratus per montem libani eccl'i.50. ibidem.

¶ Mori.Qualiter homo propter pecm dicatur mortuus: et qualiter resuscitatur a xpo.2.par.2.Figura de Semey.3.R.2. ibidem.

¶ Mors.De morte multiplici.26.par.p ma.Item par.2.Item.56.par.2.In lango re concupiscentie eneruantis.Figura de duobus senibus impudicis.Dan.13.In ar dore auaritie exuretis.Figura de filio su naitis.4.R.4.In tumore superbie presu mentis.Figura de Ozia.2.R.6.ibidem. Item par.3.Item par.4.Item.61.par.3. Item par.4.

¶ Mlier.Quod mulier parturiens fili um significat animam fidelem.33.par.4. Figurata per Ruth mliere virtuti ruth. 3.ibidem.Item figura d mliere amicta so le Apoc.12.ibidem.Quod sapietia di mul tipl'r df mulier.44.par.3.Figura de abi gayl muliere prudentissima.1.R.15.ibide. Quod mulier significat peccatorem.64. par.2.Figurata per mulierem sedentem su per bestiam coccineam Apoc.17.ibidem.

¶ Mundare.De mundatoe pcci.2.par. 2.Item.16.par.prima.Item.18.par.prima Item.54.par.3.Figura de Naaman q fu it mundatus in Iordane.4.R.5.ibidem.

¶ Mundus.Quod mundus significat per mare:in quo multi periclitantur.17. par.prima.Figura de egyptijs sbmersis in mare Exo.14.ibidem.Item per agrum 18.par.2.Figura de Iacob et Esau pugnati bus in vtero matris.gen.25.ibidem.Item per Ierico in quo aliqui habitat.Figura ti per Babil'.Apoc.8.21.par.2.Item per ci uitatem super qz fleuit dominus.Figura tus per Babel.gen.ij.50.par. Item de mundo figurato per castellum in q pul lus et asina tenebantur ligati.Math.21. 54.par.prima.Item.55.par.prima.Item 56.par.prima.cum.6.malis condictoibus Figurate per.6.viros:quorum quilibz ha bebat vas interitus in manu sua Ezech.9. ibidem.Item.59.par.prima.Item.61. par.prima.

¶ Murmurare.Quod pecm murmura tois priuat hoiem celesti patria.16.par.p ma.Figura de exploratoribus quos misit Moy.qui murmurauerunt de terra pro missionis: numeri.14.ibidem.Quod pp peccatu murmuratois ho multa dana pa titur.44.par.2.Figura de sorore Moy. numeri.22.Figura de filijs israel et de ser pentibus ignitis.numeri.21.Figura de fi lijs israel priuatis terra promissionis: nu meri.14.ibidem.

¶ Mutus.Quod peccator df mutus. 24.par.prima.Figuratus per Elyodorum 2.Mach.3.ibidem.Quibus de cais ho ef ficitur mutus.52.par.2.

N Auis.Quod per duas naues fi liorum zebedei itelligit duplex status hominum.45.par.prima Figura de nauibus Salomonis q ibant i tarsis.2.paral'.9.ibidem.Quod nauis Si

monis significat statum religiosorum. Figurata per vnam nauium quam Symon sculpsit supra sepulchrum patris.i. Mach.12.ibidem. Quod nauis filiorum zebedei significat statum secularium. Figurata per vnam nauium quas fecit Rex Antiochus .i. Mach .15. ibidem. De naui.ibidem. Item.17.par.prima. Figura de illis qui tempore diluuij fuerunt in archa Noe. Gen. sexto ibidem. Item figura de nauibus Salomonis portantibus aurum ⁊ argentum. secundo paral'.9. De naui.ibidem. Item.59.par. prima.

¶ Negligentia. Quod quando homo est negligens ad accipiendum aliquod donum conueniens est vt ipse priuetur. Figura de virginib9 prudétib9 ⁊ fatuis. Mar.25.43.par.4.

¶ Numerus. De numero.22.par.prima Item.15.par.2. Item.17.par.3. Item.25. par.3.

¶ Nuptie. De nuptijs carnalibus: ⁊ qua de causa debent fieri. 15.par.prima. Figura de nuptijs Tob. tob.9. ibidem. De nuptijs diuersimode acceptis. ibidem. Figura de nuptijs factis in cana gallilee Johan.secundo. Item figura de nuptijs quas fecit Ptholomeus Alexandro.i.Mach.10. Item figura de nuptijs quas fecit Laban Jacob ⁊ Racheli. Gen.39. Item figura de nuptijs quas fecit Rex Assuerus Hester regine: Hester secundo. Quod istas nuptias vltimas non habemus in hoc mundo: vt figuratiue dicitur Job.i.ibidem. Item.54. par.4. Figura de.10. virginibus prudentibus ⁊ fatuis Mat.25. Item figura d re ge assuero qui fec grande côuiuiû hester i. De diuersis nuptijs quas deus fec filio suo.60.par.prima. Figura d nuptijs facti in cana gallilee. Johan.2.⁊c. vt in euangelio.15.

O

Bediétia. De obediétia. p.2. Ité.19.par.3. Figura d fribus Joseph qui dixerunt se seruos eius gen.44.ibidem. Item.45. par.2. Ité 55.par.2. Item.62.par.4.

¶ Occiositas. De occiositate.19.parte prima.

¶ Octau9. Quod octau9 dies significat trásitum hominis per mortem.14.par.pma. Figura de primogenitis filiorû Isrl' qui debebant stare.7.diebus cum matre: ⁊.8.die reddi debebât deo exo.22.ibidem. Item figura d filijs isrl'.7.diebus habitátibus in tabernaculis.⁊.8.die erat reges. leuit.23.ibidem.

¶ Oblatio. De oblatione.12.par.3. Figura de oblatione facta regi salomoni.2.paral'.9.ibidem. De oblatione diuersimode fienda.46.par.3. Figura de oblatione.3ma regum Mat.2. Item figura de oblatióe q̃ fec noe post liberatióem diluuij gen.8. Item figura de oblatione q̃ fec melchisedech abrae gen.19.

¶ Operarius. Qd operarij i vinea sunt pdicatores veritatis. Figura d operarijs salomonis quos mittebat in libanum.3. Re.5.39.par.3.

¶ Oratio. De oratione.9.par.3. Item.25. par.3. Item.51.par.prima. Item q homo debet orare diuersis de causis.ibidem. Figura de Moy.qui orauit vt auferentur rane d egypto exo.8. Ité figura d Moy. qui orauit vt tollerentur musce. exo.8. Item figura de Moy.qui orauit vt auferentur tonitrua.exo.9. Ité figura d moy. qui orando tenebat manus extensas:exo. 17. Item figura de Moy. qui orauit vt tollerentur locuste:exo.20. Item figura de Moy. qui orauit vt tollerentur serpentes numeri.21. Item figura de Moy. qui orauit ⁊ absortus est ignis: numeri 41. ibidem. De oratione debita ⁊ indebita.51.par.2.⁊.3.

¶ Ruina. Quod xp̄s dicitur fuisse i rui nam vitiorū ⁊ resurrectionem virtutum. Figura de statua Nabuc. Dan.2.9.p.2.

S Atiare. Quod satietas superha bundans q̄ xp̄s satiauit multi tudinem fuit figurata p̄ supha bundantem sacietatem q̄z fecit Elyseus .4.R.4.47. par .5.

¶ Sacramentum. De.7.sacramētis eccl'e 15.par.p̄ma. Figura de.7.lucernis sup can delabrum vnū. zach.4.ibidem. De sacro eucharistie.42.par.2.par.3.⁊ par.4. ⁊ i dis gressiōe p̄ totū cum multis ⁊ diuersis fi guris.

¶ Saluator. Quod xp̄s saluator :fuit de sideratus.ys.45. Prophetatus. ys.9. Fi guratus.4.R.13. Demonstratus Luc .2. 5.par.4.

¶ Sanar. Qd̄ xp̄s sanādo peccōrē apphē dit ip̄z p̄ grām̄ pueniēdo. Figura de manu q̄ apprehēdit ezechielē dan̄.i cincemo capiti ezechiel'.8. Gratiam cōferendo. Figura d̄ sanatiōe facta per contēptibile lignū sap. 10. Suo arbitrio relinquēdo. Figura d̄ ru bēitis quos dimisit iob. Job.22.57.par.2. De sanatione peccatoris .59.par .4.

¶ Sapiētia. Quod sapientia diuina dicit mulier multis de cāis. Figura d̄ abigayl muliere prudentissima.i.R.25.44.par.3.

¶ Scribere. Quod xp̄s scribens electo rum nomina p̄t figurari p̄ virum qui ha bebat atramentariū scriptoris ad renes eius Eze.9. Item p̄ manum scribentez ad pietem: dan̄.5.6.par.p̄ma.

Seducere. Quod finalis intentio antixp̄i erit seducere homines in errorez.65.par. 2. Figura de bestia q̄ seducebat homines habitātes in terra: apoc̄.13.ibidē.

¶ Seminare. Quod p̄ hominem q̄ semi nabat semen suū intelligitur xp̄s. Figura tus p̄ ysaac qui seminabat īgerāris: geñ. 26.20.par.p̄ma. De semine ibidem par.5. Item.18.par.p̄ma.

¶ Sensualitas. Quod sensualitas debet subici rationi: ⁊ non econ⁹: qr̄ tunc esset ordo puersus.16.par.2. Figura de seruo regnāte prouer.30.ibidem. Item de sen sualitate.21.par.2. Itez.27.par.p̄ma. Figu ra de muliere garula prouer.7.ibidē. Itē 43.par.2. Figura de quattuor regibus pu gnantibus cōtra.5.geñ.14.ibidem. Item figura de Sansone qui accep̄ vxorem de filiabus philistii iudic̄.14.ibidem.

¶ Septem. De diuersis.7.4.expo.p̄ma par.4. Figura de.7.colūnis prouer.9.ibi dem. Item.7.par.3. Figura de.7.oculis. zach.3.ibidem. Item.15.par.p̄ma. Figura de.7.colūnis prouer.9.ibidem. Itez figu ra de.7.stell' apoc̄.i.ibidem. Item par.2. Item.24.par.4. Item ibidem. Figura de dracone rufo apoc̄.12.ibidez. Item figura de.7.bobus macilentis geñ.41.ibidem. Item.25.par.3. Figura de candelabro au reo cum.7.lucernis zach.9.ibidem. Item figura de.7.stell' apoc̄.1.ibidez. Item.43. par.prima. Figura de.7.mulieribus app̄ hendentibus virum vnū Js.4. Item ibi dem. Figura de.7.lucernis super cande labrum zach.4.ibidem. Item.47.par.2. Item par.3. Item.50.par.3. Figura de.7. stell' apoc̄.i. Item figura de.7.oclis zach. 4. Item figura de.7.colūnis prouer.9.ibi dem. Item.51.par.prima. Item par.4. Fi gura de filiabus iet⁹ pascentibus gregez: exo.2.57.par.prima. Item par.2. Figura de.7. spiritib⁹ neqorib⁹ dyabolo Mat. 12.ibidem. Item.61.par.3. Itē par.4.

¶ Sequi. Qualiter homines debent se qui xp̄m.16.par.prima. Figura de sequen tibus abimelech iudic̄.9.ibidem. De dā no sequentium dyabolum. Figura de vul nere seuo facto in terra ab angelo apoc̄. 16.ibidem. Item qualiter debent sequi Christum.21.par.4. Figura de elyseo qui secutus fuit elyam .3.R.19. Item.45.p.5. cum predictis figuris.

¶ Seruire. Quod homo seruiendo deo liberatur de manibus inimicorū. Figura

de filijs ysrael quibus dixit Samuel.i.R.
7.Preparate corda vestra deo rc.55.p.p
ma.Item q seruiendo dyabolo homo ef
ficitur seruus.Figura de viris Jabes ga
laad seruientibus Naas.i.reg.ij.ibidem.
¶Sex.De diuersis.6.15.par.2.Figura d
6.diebus quibus operari licitum erat.Exo.
20.ibidem.Item.23.par.pma.cum figura
predicta.Item.64.par.4.
¶Signum.Qualiter xps dr fuisse signu
9.par.2.Figura de serpente Eneo posito i
signum in deserto.numeri.21.ibidem. Et
q contradicunt huic signo ibidem.De si
gnis antixpi ad iudiciu .p expo.prima p.
2.Item expo.3.par.pma.Item de signis
31.par.4.Item.24.par.2.Item.56.par.4.
Item .61.par.3.Item.65.par.5.
¶Sollicitudo.De sollicitudine.7.parte
pria.Ité.13.par.pria.Ité par.2.Item.19.
par.2.Ité.43.par.pria.Et par.2.Item.56.
par.prima.Figura de filijs israel quos pa
uit deus in deserto.40.ánis deutero.8.ibi
dem.Ité ibidem. Figura de hoie dei no
lente multos fructus cógregare Luc.12.
Ité ibidem.Item.56.par.pria. Item.61.
par.2.Item.64.par.2.
¶Solutio.De solutione peccatoris.27.
par.2.Figura de achior Judith.6.ibidé.
¶Somnus.Quod visio facta in somnis
Joseph de conceptu virginis figuratur per
visionem scale q vidit in somnis ioseph
Gen.24.5.par.3.
¶Spus:De spu sácto.14.par.3.Ité.24.
par.3.Item.31.par.2.Item.34.par.2. Et
par.4.Item.37.par.prima.Item.38.par.
prima.Et par.2.Figura Isa.4.Si ablue
rit deus sordes rc.Ezechielis.36. Item fi
gura de spiritu insufflante Ezechiel.37.
Item de spiritu elleuante Ezechielem
Ezechielis.43.ibidem.Item.48.par.4.
¶Stare.Quod Christus dicitur stare i
signum q est auxiliator noster.45.par.p
ma.Iuxta q figuratiue dixit Moy.Exo.
17.Stabo ego supra petrá rc. ibidem.
¶Stat9.De statu nature institute z lap
se.27.par.prima.De statu iustorum.33. p.
3.Figura de populo ysraelitico. Hester
9.ibidem.Et de statu iniquorum. Figura
de diuite habente vitam bonam rc. Luc.
12.ibidem.Item.45.par.2.
¶Stella.De stella: z quid significet.pri
mo.Expo.prima:par.prima.Item.5.par.
prima.Item.12.par.prima.Item par.3.
¶Superbus. Quod superbi significan
tur per montes z colles. 4. expo. prima
par.5.Figura de monte pestifero Jere.
51.ibidem.De superbis.20.par.2. Item
49.par.3.Figura de Moab superbo Isa.
19.ibidem.
¶Superbia.De superbia.24. parte secu
da.Item.43.parte secunda.Figurati per
Joseph.Gene.47.ibidem. Item.51.per
parte prima z parte quarta.Item.53.par
te tertia.Item.57.parte quarta.
¶Surdus.Quod per surdum z mutum
intelligitur totum genus humanum vel
quilibet peccator in speciali. Et quibus d
causis homo efficitur surdus.52.parte
secunda.
t Angere.Quod deus multiplici
ter tangit hominem.64.parte
quarta.Figura de tactu cordis
populi.1.R.4.Item figura de tactu auris
illius cui petrus amputauit auriculam
Luc.22.Item Figura de Seraphyn qui
tetigit labia Ysa.Ysa.6.Item figura de
tactu Christi qui tetigit linguam muti.
Math.septimo. Item figura de tactu le
ctuli in quo portabatur defunctus.Luc.
septimo.Item figura de tactu femoris Ia
cob.Gene.vigesimosecundo.Item figura
de tactu leprosi Mat.8.ibidem.Itez quo
modo tangit reprobos. Figura de terra
quam tetigit deus que tabescuit amos.9.
ibidem.
¶Temperantia. De temperantia.45.
parte prima.Item.50.parte quarta.Itez
57.parte prima.

¶ Templū. Quod tēplum est locus deo dicatus: et oratōibus aptus. primo expo. 2. par. pma. Figura de templo Salomonis 3. Re. 8. ibidem. Qualiter homo debet se hedificare templum dei ibidem. Figura de templo qp hedificauit Salomon. 3. Re. 5. ibidem. Et diuersimode de templo ibid. Figura de duobus calāis plenis fichis. Jere. 24 Item figura de Sobna negligēte. Js. 23. ibidem.

¶ Temptare. Quod dyabol9 diuersimode temptat homines. 17. par. prima. Figura de bestia simili pardo. Apoc. 16. ibidem. De diuersa temptatione Christi. 22. par. pma. Et de diuersis temptatōibus post illud euangelium in transgressione. Figura de Ezechia. Js. 38. Item figura d Petro qui negauit se nosce xpm. Math. 26. Quod omnes tēptatōnes generaliter reducuntur ad tres. 45. par. prima. Figura de tribus spiritibus imundis exeuntibus de ore bestie. Apoc. 16. ibidem. Item qp temptantes deum priuantur gloria paradisi. 58. par. prima. Figura de filijs israel qui temptantes deum fuerunt priuati terra promissionis: numeri. 14. ibidem.

¶ Tps. De tpe q̄ xps vēit in ierm i die palmaꝝ. 27. p. pma. Qualr intelligēdum ē tps modic postq̄ȝ xps dixit discipl'is se ñ visuꝝ: et se postmodū visuꝝ. 33. p. prima.

¶ Terra. De terra ad q̄ȝ dbēt ire deuoti par. pa. Figurata p terrā bonā duko. 8. ibid. Qd corda hoim bñ disposita significata p terrā bōam sūt apta ad recipiēdū vbuȝ dei. 30. par. 2. Figura d terra q̄ ptulit herbā vtrentē. Gñ.

¶ Testimōiū. Qd pr xpo mltiplr dedit testioniū. Et qp scriptura phibȝ testimōiū d xpo. De potētia effectiua. De mia remissiua. De iusticia punitiua. Et de munificētia largitiua. 37. par. prima. Figura de similitudine manus que apprehendit Ezechielem et duxit eum in Jerusalē. Ezech. 8. ibidem.

¶ Timor. Qd hō pp timorem pene multoc. retrahit ab offensiōe pximi. 46. p. 2.

¶ Trāsfigurari. De trāsfiguratōe xpi: et d his que acciderunt circa eum. 23. par. pa Item par. 2.

¶ Transfetare. Qd xps voluit nauigio transfetare: et qd significat. 59. par. prima. Figura de Juda Mach. q transfetauit exortans pplm. i. Mach. 5. ibidem. Item figura de Symeone sūmo sacerdote qui transfetauit torrentem. i. Mach. 16. ibidē.

¶ Transire. Qualr homo dȝ transire de vitijs ad virtutes. 7. par. pma. Figura de populo transeunte Jordanem. numeri 31. ibidem.

¶ Triduum. Quod per triduum in quo Christus inuētus nō fuit intllr numerus ternari9 vicioꝝ in q̄ xps nō iuēitur. 13. p. prima. Figura de sponsa nō iuēiente sponsum. cant. 3. Item figura d illis que vidit Elyas stans in speluncha in quibus non erat sps. 3. Re. 19. ibidem. Qualiter Xps inuētus fuit p9 triduū. 13. par. pma. Figura d festo in q̄ post triduū ascendit ierm. act. 25. ibidem. De multiplici triduo. 47. par. pa. Figa d triduo si q̄ hest iduxit ieiuniū: hester. 4. Itē figura d triduo dieꝝ q̄ filij isrl' pfecti sunt de mōte dñi precedētes archā dñi numeri. 4. Itē figura de triduo post qp xps inuētus est in tēplo Luc. 2. Item figura de triduo post qp iudas macha. et fr eius transeūtes iordanē venerūt in desertum. i. macha. 5. Itē figura de triduo post qp dixit se rehedificatuꝝ tēplū Jo. 2. ibidē.

¶ Turbatio. Un processit turbatio herodis de xpo nato. 12. par. 2. Figura de saule turbato ɔtra dauid. i. Re. 8. ibidem.

V

Adere. Quod xps excitat nos vt vadam9 ad opa virtuosa. 61. par. 3. Ut vadamus ad lauacruȝ vitiorum inficientium. Figura de naaman cui dixit elyseus vade et lauare septies in iordane. Ad conflictū inimicoꝝ inuadentium. Figura de samuele qui dixit sauli

vade ⁊ percute amalech.primo.Re.15.Ad contemptum mundanorum allicientium. Figura de elya cui dixit dñs vade contra orienté ⁊ abscondere in torrente charith. 3.Re.17.ibidem.

¶ Vallis. Qualiter vallis vt significat hoiem imũdum dicitur impleri.4.expo. prima par.5.

¶ Venire. Qualr̃ dꝫ venire qui vult in star mariaꝝ inuenire xp̃m ⁊ angelum.28. Quod xp̃s venit in mundũ cum cõmitiua virtutum.56.par.pria.Figura de ysaac qui ibat proficiens gen.26.ibidem.

¶ Verbũ. Quod verbũ dei est sanatiuuꝫ egrotantiũ.Figura d̃ captiuis quos transtulit nabuc.in babil.Je.29. Directiuũ errantium.Figura de filijs israel ambulantibus per desertũ numeri.9. Correctiuũ delinquentiũ.Figura de niniuitis Jo.3. Refectiuũ exurientiũ.4.expo.pria par. Qd̃ verbum diuinũ est creatiuũ non entium. Sanatiuũ languentiũ.Saluatiuũ ꝑeuntiũ. 16.par.2. De efficatia verbi xp̃i.21.par.3.

¶ Veritas. Quod ẽ multiplex veritas. 26.par.prima.

¶ Vestis. Quod est vestis saccina ꝑ humilitatem.Figura de niniuitis qui vestierunt se sacco.Jon̄.3. purpurea per caritatem.Figura de Jonatha qui vestitus fuit purpura.1.Mach.4.Lapidea ꝑ paciẽtiam.Figura de veste ãgeloꝝ. Apoc̃.7. Jacintina ꝑ ꝯtemplãoné. Figura de Mardocheo qui fulgebat vestibus regijs ⁊ iacintinis ⁊ aureis Hester.8. Strangulata per miam.Figura de mliere forti que fec̃ sibi strangulatam vestem.puer.31. Cilicina per abstinentiam.Figura de Jacob q induit se cilicio.Gen̄.37.Alba per puritatem.Figura de vestimentis albis illorum qui ambulabant cum agno.Apoc̃. tertio. 27.par.2.Qualibus vestibus debeat iduí Christiãus fidelis.48.par.prima. Quod est vestis innocentie decorantis. Gratie ꝯfortantiũ.Et glie ꝯtãtis.53.par.3.

¶ Via. Quod multi sunt qui non preparant viam domino.Et multiplr̃ de via.4. expo.prima.par.4. ¶ Figura de quattuor vijs.prouer.30.Item figura de.7.colũnis excisis in domo.prouer.9.De multiplici via antiqua peccatorum.12.par.4. Figura de.4.via de qua Salomon loquitur.puer.30.Item de via noua virtutum ibidem.Figura de vijs Esdre.

¶ Vicium. De.7. vitijs capitalibus.16. par.prima.Item.20.par.4.Item.51.par. 3.Item par.4.Item.57.par.2.

¶ Videre. Qualiter xp̃s videbitur a sãctis in gloria.4.expo.prima.par.6.Figura de Jacob qui dixit Gen̄.32. Vidi dominum facie ad faciem ibidem. De multiplici visione discipulorum de Christo par.3.Figura de.7.oculis super lapide vno.Zach.3.ibidem. De multiplici visione discipulorum de xp̃o cuius figura precesserat in rubo Moy.Et ꝙ ad ipsum videndum excitantur anime deuote figuratiue Cant.3.Quibus dicitur.Egredimini filie syon ⁊c.53.par.prima.

¶ Vidua. Quod per mulierem viduam intelligitur synagoga.Figura de muliere vidua coligente ligna.3.Re.17. Et ꝙ per mulierem viduam intelligitur sancta mater ecclesia.Et anima existens in peccato mortali.56.par.2.

¶ Villa. Quod per emptionem ville significatur peccatum superbie.43.par.2.Figura de Joseph qui emit triticuꝫ egypti Gen.47.ibidem.

¶ Vinculum. Quare Jo. baptista ab herode fuit positus in vinculis.2.par.prima Figura de Joseph Gen.39.ibidem.

¶ Vinea. Quod per vineam intelligitur anima cuiuslibet fidelis que debet fodi amputari ⁊ extendi.Figura de vinea que 6.annis debebat putari.Leuit.25.19.par. prima.Et multipliciter de vinea ibidem. Figura de arbore fici.Luc̃.13.ibidem. Quod per vineam intelligitur penitẽtia

ꝛc. Figura de Sansone qui in vineis opi
di interfecit leonem. Judic. 14. ibidem.
Item figura de benedictione iude: de quo
dictum fuit Gen. 49. Ligans ad vineam
pullū suum ibidē.
¶ Uinum. Quod in conuiuio xp̄i pōitur
vinum optimum. 15. par. 3. Figuratum ꝑ
vinum conditum. cant. 8. Item Figura
tum per vinum ꝙ fuit in ꝯuiuio regis as
fueri. Hester p̄ ibidē.
¶ Uir. Quod Christus dr̄ vir. 14. par.
2. Figuratus ꝑ Joseph viꝝ plenuꝫ spū di.
Gen. 41. ibidem.
¶ Uirtus. De virtutibꝰ moralibus post
euangelium. 22. vbi de ipsis cum multis fi
guris. Item de septem virtutibus. 4. Ex
positio prima parte quarta. Iteꝫ. 43. par.
prima. Item. 46. parte. 2. Item. 57. par.
p̄ma.
¶ Uocare. Quod deus in qualibet etate
hominis vocat ipꝫ ad bene operandū. 29.
par. prima. Et par. 2. Quod multi vocan
tur ⁊ pauci eliguntur. Par. 4. Figura de
gedeone qui vocauit. 32. milia hominū ad
pugnandū de quibꝰ non fuerūt electi nisi
1000. iudicū. 7. ibidem. Quod deus vocat
hominem ad attentā circōspectionē. Figu
ra de adā quē deus vocauit. d. Adam vbi
es? gen. 3. Ad perfectam emendationem.
Figura de illis quos vocauit ad fletum
ad planctuꝫ ⁊ ad caluitium. Isa. 22. Ad re
ctam operationem. Figura de iusto quem
vocauit dominꝰ vt sequeretur se. Isa. 41.
Ad eternam retributionem. 49. par. pria
Quid accidit renuentibus venire ad de
um: ibideꝫ. Figura de regina vasti. hester
1. ibidem. Item de multis vocatis ⁊ pau
cis electis. 60. par. 5. Figura de filijs israel
numeri. 14. ibidem.
¶ Uox. De proprietate vocis: ⁊ ꝙ est mlˀ
tiplex vox. Figura de adam gen. 3. Item
figura de voce turturis canti. 2. Itē figu
ra de nabuc. dan. 4. item figura de voce
cytharedorum cytharantium apoc. 14. 3.
par. 3.
¶ Uolatilia. Qualiter per volatilia intel
ligūtur cōtemplatiui. 55. par. prima. Figu
ra de Elya quem deus pauit per coruos
3. Re. 17. ibidem.
¶ Utilitas. De vtilitate q̄ꝫ habemus ꝑ
hostiuꝫ materiale ⁊ spirituale. 40. par. 4.

X

p̄s. Quod xp̄s significatur per
salomonem. prio expo. 3. par. pri
ma. Quod xp̄s dicitur paruulꝰ
per humilitatem profundissimam. Figu
ratus per dauid paruulū. 1. Re. 16. Datus
propter benignitatem largissimam. Et ꝙ
habet imperiuꝫ super humerum eius pro
pter potestatem magnificaꝫ. Quod diuer
sitas nominum in xp̄o significat eius no
bilitatem dignissimaꝫ. Figuratus per da
uid cui deus fecit nomen grande. 2. Re. 7.
5. par. 4. Et ꝙ fuit desideratus: figuratus
⁊ demonstratus ibidem. Quod xp̄s scri
bit nomina electorum. 6. par. prima. Figu
ratus per virum habenteꝫ atramentariū
scriptoris Eze. 9. Item per manum scri
bentem in pariete dan̄. 5. ibidem. Quod
xp̄s fuit in effectu vigorosus. Figuratus
per Samuelem. 1. Re. 2. In intellectu lumi
nosus. Figuratus per bethsaelem archi
tectum Exo. 31. In affectu gratiosus. 9.
par. 4. Quod habuit claritatem sapientie
Figuratus per Esdram ingeniosum. 2. es
dre. 7. Sanctitatem existentie. Pietatem
beniuolentie. 10. par. 3. Quod xp̄s dicitur
medicus humani generis. 16. par. 2. Figu
ratus per raphaelem angelum qui cura
uit Tob. Tob. 22. ibidem. Quod xp̄s auxi
lians peccatores figuratur per Jeremiā
orantem pro populo deum. 1. Mach.
17. per. 4. Quod xp̄s licet peccatum nō
habuit tamen mori voluit pro redemptio
ne humani generis. 26. parte prima. Figu
ra de duobus yrchis quorum vnus inter
ficiebatur ⁊ alius permittebatur abire
Leuit. 16. ibidē. Quod xp̄s dictus fuit na
zarenꝰ. Qualr̄ fuit figuratꝰ ꝑ iepthe viruꝫ

fortissimū Judicū .ij. Et p yhm natū for tem in bello ecclesiastici.46. Qualiter fu it propheta. Et qualiter potens in opere & sermone.26.par.3. Quod per yhm habe mus euasionem pene affligentis & q̄uo. Figura de loth qui euasit subuersionem sogdome Gen .19. Collationem gratie. Et remissionem culpe.39.par.prima. Q̄d in xp̄o instar regis temporalis videmus solium exaltatum. Palium rubricatum. Pileum decoratum. Sceptrū demonstra tum. Et cultum inclinatum.60.par. p̄ia Quod in xp̄o inuenimus dignitatem glo riosam cathedralis excellentie. Clarita tem radiosam luminaris sapiētie. Bonita tem amorosam doctrinalis influētie. Equi tatem virtuosam generalis presidentie 63.par.2. Figura de illo qui sedebat super equum album qui vocabatur fidelis & ve rax Apoc.19.ibidem. De benignitate xp̄i in condescendendo precibus indigentiuȝ 64.par.prima.

Y Dria. Qualiter .6. ydrie signifi cant.6.etates. Et qualiter in eta tibus precedentibus aduentum xp̄i fuit aqua. Et qualiter in aduentu suo aquam mutauit in vinum .15.par.2. Figu ra de seruo qui debebat seruire.6.annis & septimo dimitti liber Exo.22.ibideȝ. Qua liter per.6 ydrias lapideas intelligitur peccator in malitijs obstinatus ibidem Figuratus per ezechiam qui fecit maluȝ in conspectu domini. parali.26. ibidem. Quod per. 6. ydrias intelliguntur virtu tes.ibidem. Figura de candelabro cuȝ. 6. calamis Exo.25.ibidem.

¶ Ydropicus. Quod ydropicus signifi cat peccatorem & q̄ in ipso tumor inflans significatiuꝰ superbie. Fetor inficiēs signi ficatiuꝰ inuidie. Palor decolorans signifi catiuꝰ iracondie. Torpor deprimens signi ficatiuꝰ accidie. Ardor cōsumens significa tiuꝰ auaritie. Liquor humidans : significa tiuꝰ ingluuie. humor defluēs significatiuꝰ luxurie.57.par.2.

¶ Yhs. Qualiter xp̄s fuit vocatus yhs 5.par.4. Qualiter hoc nomen yhs fuit d̄ sideratum prophetatum & figuratum ibi dem. De cōmendatione huius nominis 10.par.4. Figura de dauid cui deus fecit nomen grande.2.Re.7.ibidem. Item figu ratur per otoniel saluatorem populi isra elitici Judicū.4.ibidem.

¶ Ymago. Quod homo debet portare quadruplicem ymaginem in hoc mundo. Et quomodo portant aliam quadrupli cem illi contrariam. Figura de adoranti bus bestiam apoc.14.63.par.3.

¶ Ypocrita. De ypocritis & hereticis.48. parte prima.

Z Elus. De zelo veritatis quē ha bent fideles contra infideles.18. par.3. Figurati per finees qui ze lando zelum dei accepit testamentum sa cerdotij.i.macha.2.ibidem.

¶ Zizania. Quod zizania significat hereti cos vel peccā.18.par.prima.

Finis tabule.

¶ Incipit compendium postille edite a fratre Philippo de monte calerio ordinis minorum. abbreuiatū per fratrem iōselmū de canoua de cumis: tunc custodē cumanū eiusdem ordinis. ¶ Dominica prima de aduentu domini. Euangelium primum. Expositio prima.

Erunt signa in sole luna & stell'. &c. luc. 21. Sciendum est q̄ duo sunt inter alia que hominē retrahunt a malo & reducunt ad bonum. s. timor & amor sicut possumus videre per experientiam in multis. Sancta igit̄ mater ecclesia cui est cura de nobis: vtroq̄ modo nos admonet vt spretis peccatis virtuosis operibus insistamus. Et ideo hodierna die proponit & reducit ad memoriam amorem quem xp̄s ad genus humanum habuit qñ pro nobis voluit incarnari pp̄ q̄ & istud tempus nominatur aduentus vt versa vice diligamus dominū qm̄ ipse prior dilexit nos. Jo. 4. Propōit ēt reducit ad memoriā in hodierno euāgelio diem iudicij quem timere debem⁹. vt sic & si non amore primi aduentus in carnem saltem timore secundi aduentus ad iudicium moueamur ad bene operandum & dimittendū peccata s̄m sniam. ps. d. Declina a malo & fac bonū. inquire pacem & persequere eam. ¶ Sciendum est autem q̄ xp̄i quadruplicem reperimus aduentum. Primum in virginis vterū. & ille est admirandus. Secundum in mūdum istum & ille est imitandus. Tertium in mentē hominis & ille est appetēdus. Quartum in fine mundi ad iudicium & ille est formidandus. ¶ De isto autē vltio aduētu. s. ad iudicium exponendo primo hodiernum euangelium ystorice sciendū est q̄ querentibus discipulis a xp̄o s̄z Bedam de signo aduentus eius ad iudiciū eis in euangelio hodierno r̄ndit. d. Erūt signa in sole & luna. &c. ¶ In isto autem euangelio. 5. tanguntur. s.

Terribilis creaturarum imutatio.
Mirabilis iudicis manifestatio.
Consolabilis iustorū confortatio.
Intelligibilis occultorum declaratio.
Infallibilis predictorū certificatio.

¶ Primum probat nouitas inaudita. ¶ Secundū claritas nunq̄ visa. ¶ Tertiū securitas appetita. ¶ Quartū sensualitas añmissa. ¶ Quintū veritas repromissa. Primum in principio. Secundum ibi. Et tunc videbunt &c. Tertium ibi his aūt fieri. &c. Quartum ibi. Dixit aūt ill'. &c. Quintum ibi. Amē dico vobis &c.

Prima pars.

Quantum ad primū vbi tāgitur. Terri. &c. q̄ probat &c. dicit. Erunt signa in sole &c. Sciendum q̄ creaturarum quedam sunt pure spirituales vt angeli. quedā pure corporales. & iste vel sunt incorruptibiles vt corpora celestia: vel sunt corruptibiles vt elementa & elementata. quedam sunt cōposite ex corporali & spirituali: vt homo q cōstat ex anima & corpore. In omnibus aūt istis ante diem iudicij erit imutatio s̄m Crisost. ¶ Quantū igitur ad creaturas corporales incorruptibiles dicit. Erunt signa. &c. Vbi sciendum q̄ sicut dicit̄ Gen. 1. Fecit dn̄s duo magna luminaria &c. vt lucerent & illuminarent terrā. Sicut igitur in principio mundi vt indicarent mūdum inceptum: posita sunt h̄ luminaria vt lucerent. sic in fine mundi: vt ostendāt mundum deficere lumen amittent. Erūt igitur signa in sole maiori luminari. s. q factus est vt preesset diei. & luna. s. minori luminari que facta est vt preesset nocti & stell' que posite sunt in firmamento vt

lucerent ꝛ vt ornarét. vñ Joel. 2. Sol ꝛ luna obtenebrate sunt ꝛ stelle retraxerũt lumen suũ. Et ibidé tertio. Sol vertet in tenebras ꝛ luna i sanguinem anteq̃ȝ veniat dies domini magnus ꝛ horribilis. Magnus in q̃ȝ electis ꝛ horribilis dyabolo ꝛ omnib⁹ reprobis. Simil'r Mat. 24. Sol obscurabit ꝛ lũa ñ dabit lumé suũ ꝛ stelle cadent de celo. ¶ Sed hic pót eẽ dubiuȝ qũo stelle poterũt de celo cadere cũ dicat ꝙ vna stella sit maior tota t'ra. ¶ R̃ñsio dico ꝙ cadét q̃ȝtũ ad effectũ non q̃ȝtũ ad substantiã q: amittét lumé ꝛ nõ lucebũt. ¶ Uel nõ cadent q̃ȝtũ ad veritaté ſȝ q̃ȝtũ ad nr̃am apparentiã. sicut videmus de vaporibus apparétibus vt stelle cadentes. ¶ Uel ſm Euse. Nõ cadét eo ꝙ lucé suá realiter amittát nec eo ꝙ realiter cadát ſȝ q: pp p̃ñtiã maioris luminis cũ q̃ véiet xp̃s ad iudiciũ nõ videbit lux eaꝝ. sicut ét in die modo pp presentiam solis q̃ é maximi lumis nõ apparét stelle. ¶ Quátũ ad creaturas corporales ꝛ corruptibiles dicit. Et in terris presura gentiũ ꝛc. vnde Eusebius. Que át veniát orbi post luminarium obtenebrationé ex q̇bus fiet angustia gentiũ ꝯsequenter exprimit. d. Et in terris pre. ꝛc. ¶ Dicit igit ꝛ in terris p̃sura gétiũ. i. angustia ꝛ tribulatio magna qualis nunq̃ȝ fuit ab initio mũdi nec vnquã fiet. Mat. 24. Pre ꝯfusione sonitus maris ꝛ fluctuum q: i mari erit tépestas inaudita q̃ hoies vbilibet cõstitutos veheméter affliget. ¶ Quátũ ad creaturas cõpositas ex corporali ꝛ spũali substantia dicit. Arescentibus hoibus nõ ardentib⁹ libidine seu cupiditate que tũc non erit ſȝ arescentibus. i. aridis fientibus ꝛ q̃si pre angustia se ipsos cõsumentibus. q: ꝓuer. 15. Secura mens quasi ꝯuiuium sic timor attenuat ꝛ dissicat vñ ꝓṽ. 17. Sp̃s tristis exsiccat ossa. Arescét igit pp mala p̃ñtia vl' futura iminétia oibus general'r ꝛ spéaliter peccatoribus. vñ ro. i. Reuelabitur ira dei de celo sup oém ipietaté ꝛ iniustitiã hoium eorũ qui veritaté ꝛ iustitiã detinét. i. qui cognoscũt veritaté ꝛ eã negát vel ea nõ ponunt in effectu. ¶ Quantũ ad creaturas totaliter spũales dicit. Naȝ virtutes celoꝝ mouebũtur. vñ Theo. Nõ solũ aũt mortales fluctuabũt cũ alterabit mundus sed ét angeli stupebũt de tã terribilibus mutatiõibus vniuersi. ¶ Uirtutes igitur celoꝝ. i. angeli ꝛ potestates que dicũtur virtutes celoꝝ aut quia sunt motores eoꝝ ſm philosophos aut q: habitatores ſȝ scõs mouebũtur. i. ad modũ timentiũ se hébũt vel mouebũtur ſȝ Bedã. Timore reuerentie que lȝ sp sit in eis tñ p̃cipue tũc appebit. vñ Job. 26. Columne celi. i. angeli pauebũt ad nutum eius. ¶ Uel mouebũtur ſm Eusebiũ. i. descendent cũ xp̃o iuxta illud Mat. 25. Cuȝ venerit filius hois in maiestate sua ꝛ oés angeli eius cũ eo. ¶ Uel mouebuntur ſm Eusebiũ q: absoluétur a ministerio creaturarum.

Secunda pars.

SEquitur. Et tunc videbũt filiũ ꝛc. vbi ponitur mirabilis iudicis manifestatio ꝙ ꝓbat claritas nunq̃ȝ visa. vñ. Theo. Tã fideles q̃ȝ infideles videbũt eũ radiabit enim ampli⁹ sole tam ipse q̃ȝ crux eius. ¶ Uidebunt igitur eũ ſm Grego. in omel. cũ potestate magna q̃ primo cũ humilitate visus ẽ ꝛ maiestate q̃ prius apparuit cũ vilitate ꝛ despectu. ¶ Uel cũ potestate magna ſȝ Grego. ꝯ malos puniendos: ꝛ maiestate quo ad bonos premiãdos. ¶ Sciunduȝ ẽ ꝙ iste aduentus ad iudiciũ fuit figurat⁹ apoc. 14. vbi Jo. inquit. Uidi ꝛ ecce nubẽ candidã ꝛ sup nubé sedenté similem filio hois habenté in capite suo coronã aureaȝ ꝛ in manu sua falcé acutã. ¶ Ubi sciendũ ꝙ ad lr̃am xp̃s significat⁹ p similitudiné filio hois veniet ad iudiciũ in nube candi

da q̄ erit elleuata in aere ⁊ oẽs ante ip̄m
cógregabuntur vt stipendia sua recipiát
bóa vel mala. ⁊ iõ dr̄ habere coronā aure
am significanté p̄miū iustoꝝ ⁊ in mān fal
cem acutá significanté penā reproborum.
❡ Fuit ét figuratus iste aduẽtus dañ .7.
vbi dr̄ sententialr̄ q̄ dañ . vidit átiquum
dieꝝ sedenté sup thronū flámeū a cuius fa
cie egrediebatᷣ fluui⁹ igne⁹ ⁊ rapidus cui
ministrabát milia milium angeloꝝ iste se
dit ad iudicandū ⁊ libri apti sunt corá eo
⁊ ecce i nubibus celi filius hois veniebat
⁊ puenit vsq̄ ad antiquū dieꝝ ⁊ dedit ei
potestaté ⁊ honoré ⁊ regnū ⁊ ois popul⁹
tribus ⁊ ligue ei s̄uient. ❡ Ubi sciendū
q̄ lȝ xp̄s q̄ʒtū ad humanitaté veniat iudi
care mundū sicut iudex delegatus tñ pri
cipalis auctoritas iudicádi erit in deita
te. vñ Jo. 5. Pater dedit ei. s. filio potesta
tem iudiciū facere q2 fili⁹ hois é. ❡ Scié
dum est igitur q̄ p̄ antiquum dieꝝ intelli
gitur deus pr̄ q2 é sine pricipio ⁊ fine fine
Ille sedit sup thronū flámeum. i. i sua dei
tate que flámea dr̄ rõne eternitatis q2 de
us eternitas é. i. Jo. 4. cui ministrát ⁊ assi
stunt oẽs angeli ipsius essentiá contéplá
tes: Per fluuiū át igneū de ipsius facié
p̄cedenté intelligitᷣ sententia dura ꝯ pec
catores q̄ auctoritatiue p̄cedet ab ipso.
❡ Per filiū át hois intelligitᷣ filius vir
ginis ille veniet ad pr̄em antiquū dierū
q̄ dedit sibi potestaté iudicandi ⁊ dandi
regnū eternū oibus dignis vt postmodū
sibi assistát in paradiso ⁊ seruiát ei. Et in
illo iudicio apiétur libri. i. cõsciétie vt illi
legátur oia fcá eoꝝ siue bona siue mala.
Quia dicit apoc. 22. Ecce véio cito ⁊ mer
ces mea mecū é dare vnicuiq̄ s̄ʒ opa sua
❡ O q̄ʒta iueniétur scripta in libris mul
toꝝ ⁊ in consciétijs eorū q̄ in bonis tpali
bus duxerūt dies suos ⁊ in puncto ad in
ferna descendét Job. 21. O q̄ʒ magnū car
tulariū portabūt supbi auari ⁊ luxuriosi
ceteriq̄ peccatores. O q̄ʒ anguste erunt
vie reproboꝝ quia s̄m Ambro. A dextris
erūt peccata accusantia a sinistris infinita
demõia subtus horridū chaos inferni de
sup iudex iratus furoris mūd⁹ ardẽs in
tus cõsciétia vrens ibi vix iust⁹ saluabitᷣ
heu miser peccator sic deprehensus quo
modo fugiet latere é impossibile appare
re intollerabile. Tertia pars.

Sequitur. His aūt fieri inci
pientibus ⁊c. vbi tangitur
cõsolabilis iustoꝝ conforta
tio q̄ p̄bat securitas appe
tita. vñ Grego. Quia p̄mis
sa ꝯ reprobos dicta sunt mox ad electorū
consolationé verba vertuntur. Ná subdr̄
His át fieri ⁊c. Ac si dicat cū plage mun
di crebrescant leuate capita vestra. i. ex
illarate corda q2 dum finitur mundus cu
ius amici non estis p̄pe est redemptio q̄ʒ
quesistis. In scriptura enim sacra sepe ca
put p̄ mente ponitur q2 sicut capite regū
tur mébra ita cogitationes mente dispo
nuntur. Capita igitur leuare est mentes
ad superna gaudia erigere. ❡ In ista át
parte tria tangit. s. quia.
Excitat intellectū ad attentaʒ intuitioné.
Erigit affectum ad alterá spectationem.
Exprimit effectum ad nr̄am cõsolationé.
❡ Primū nota ibi Respicite. Secūdum
ibi. Leuate capita ⁊c. Tertium ibi. qm̄ ap
propinquat redemptio vr̄a. ❡ Pro prio
dr̄ tob. 11. q̄ aia sedebat cottidie i supcilio
montis vñ tráspicere poterat de longin
quo. ❡ Pro secūdo dr̄ in p̄s. Ad te dñe
leuaui aiam meá deus meus ⁊c. ❡ Pro
tertio dr̄ i p̄s. Redéptioné misit dñs po
pulo suo ⁊c. ❡ Dicit igitur s̄m Eusebiū.
His auté. s. singulis premissis fieri inci
pientibus. s. executioni mandari respici
te. i. diligenter attendite ⁊ leuate capita
vestra. i. erigite corda vestra tanquam
scriptura quia post mundi ruinam sequi
tur beatitudo vestra que erit in glorifica
tione anime ⁊ corporis.

Quarta pars.

Equitur. Et dixit illis filii rc. vbi tangit intelligibilis oc cultorum declaratio que deluci dat sesualitas amissa. vbi sciendum quod per ista sensibilia que videmus citius manuducimur in cogni tionem occultorum. Sub exemplo igitur arboris sensibilis docet agnoscere aduentum con seruationis. Nam sicut productio foliorum et fructuum est signum vicine estatis ita exhibitio preteritorum et comotio pliorum et heresum inditium est propinque consumatio nis. ¶ Dicit igitur videte ficulneam. Hanc enim inter cetera specialiter nominat propter fructus dul cedinem et propter prime preuaricationis recorda tionem que fuit causa omnium malorum. de qua dicitur quod pri mi parentes consuerunt folia ficus et fece runt sibi perizomata gen. 3. Quinta pars.

Equitur. Amen dico vobis rc. vbi tangitur infallibilis pre dictorum certificatio quod probat veritas repromissa. vnde Grego. Omnia autem predicta sub magna certitudine confirmantur cum subditur Amen dico vobis rc. ¶ Dicit igitur amen i. certissime et veraciter dico vobis quia non preteribit generatio hec. i. secundum Bedam. To tum genus humanum vel specialiter genus iu deorum. vel secundum Eusebium generatio hec. i. sancta ecclesia vel populus fidelis. vel secundum Bedam non preteribit generatio hec. i. sexta etas donec omnia fiant. i. que dicta sunt compleantur ¶ Sciendum est autem quod licet multa mira con tingant in iudicio et quasi inennarrabilia tamen quedam ponit Jero. que dicit se in analibus iudeorum reperisse. ¶ Ponit igitur. 15. signa que apparebunt in. 15. diebus. ¶ Prima die eriget se mare sup altitudines montium. vt verificetur illud ps. Mirabiles ellatio nes maris. Secunda die descendet vt vix vi deri possit. Tertia die marine bellue ascen dentes sup mare dabunt rugitus usque ad ce lum quasi futura narrantes. Quarta die ar debit aqua. Quinta die erbe et arbores da bunt rorem sanguineum. Sexta die ruent hedifi cia. Septima die erit generalis terremotus. Octaua die adequabitur terra. Nona die intrabunt homines antra et cauernas. Decima die exibunt homines de cauernis et ibunt velud amentes et non poterunt sibi mutuo loqui pre stupore mirabilium que videbunt et expecta bunt. Undecima die apientur sepulcra et stabunt ossa sup ea. Duodecima die stelle cadent de celo et virtutes celi mouebuntur Tertiadecima die morietur omnes homines vt cum mortuis resurgant. Quartadecima arde bit celum et terra. i. superficies aeris et terre. Quintadecima die fiet celum nouum et terra no ua et resurgent omnes homines et tunc fiet iudicium.

De eodem. expositio secunda.

Runt signa in sole rc. Sicut dictum fuit supius quadruplex legebatur ad uentus. Expositum est su pius euangelium lraliter quantum ad aduentum ad iudicium de quo ad lram dictum fuit de xpo. Nunc vero exponendum est tropoloice siue moraliter de aduentu xpi in mentem fidelium que fit per gratiam inhabitan tem. secundum hoc igitur in hoc euangelio. 5. tanguntur. s.

Sbi preparatio gratiosa.
Obi condescensio amorosa
Justi confortatio gaudiosa
Exempli psuasio fructuosa.
Facti certificatio sonorosa.

¶ Primum probat hominis inouatio. ¶ Secun dum muneris repromissio. ¶ Tertium criminis absolutio. ¶ Quartum arboris in troductio. ¶ Quintum nominis prestatio. Pri mum in principio. Secundum ibi. Nam virtu tes celorum rc. Tertium ibi. Hiis autem fieri. rc. Quartum ibi. Dicit autem eis si rc. Quintum ibi. Amen dico vobis rc. Prima pars.

Uantum ad primum vbi tangitur rc. quod probat rc. dicit Sciendum est quod homo qui vult xpm per gratiam in mente

té suá recipe dꝫ seipm digne dispóere vt
possit effici dignú tépluꝫ ⁊ habitaculuꝫ dí
Nám sm Apo.i.cor.3.Templuꝫ dei sanctuꝫ
est ꝙ estis vos.sanctum inqᵐ é.i.sanctuꝫ
dꝫ eé.vñ Aug.in sermóe dedicatóis eccl'e.
Quátú possumꝰ cú dí adiutorio laboremꝰ
ne dñs nr̃ in téplo suo ħ é in nob ipis iue
niat ꝙ oculos sue maiestatꝭ offédat: sꝫ ha
bitaculú cordis nr̃i euacuet vicijs:⁊ vtuti
bus repleat:claudat dyabolo ⁊ apiat xp̃o
¶ Sciédú é át ꝙ iᵃ tal' preparatio dꝫ fieri
5.móis.s.
Quátú ad intellectiuá potétiá dirigéteꝫ.
Quátú ad volitiuam appetenté.
Quátú ad sensitiuá retrahentem.
Quátum ad contritóem delictorum.
Quantú ad desertóem vicioꝝ.
¶ Ordinatio intellectiue dat intll'i i sol'
signo.Volitiue in signo lúe.Sensitiue:in
signo stellaꝝ.Cótritio in sonitu maris ⁊
fluctuú.Desertio maloꝝ:i arefectóe hoiuꝫ
¶ Quátú igit ad pmú.s.inouatóeꝫ intel
lectꝰ dirigentꝭ.d.Erút signa in sole.Ná p
solé q é lucidꝰ ⁊ clarus:sua luce alijs tri
buens claritaté:intell'r intell'ctus q inter
alias potétias hominis:maioré hꝫ clarita
té:alias ét potétias sua claritate dirigés.
Istú át intell'm dꝫ hó dispóer: ⁊ p ꝯñs to
tú se ipꝫ tripl'r.s.
Per sue vilitatꝭ ꝯsideratóem.
Per mádatoꝝ adimpletóem.
Per cóstátem adhesioné.
¶ Vtsic p ꝯsideratóeꝫ sue vilitatꝭ: sit in
homie signú reuerétie ⁊ humilitatꝭ.Per
mádatoꝝ adimpletóem: signú obediétie
⁊ sedulitatꝭ.Per firmá adhesioné:signum
múdicie ⁊ puritatꝭ.¶ Primo igit hó qñ
tú ad intellectú:dꝫ se dispóere p sue vilita
tis ꝯsideratóem vt sit in eo signú humili
tatis ⁊ reuerétie.Ná dꝫ ꝯsiderare qs é: ⁊
q̃lis é: ⁊ vñ factꝰ é:q: de vili materia.vñ
geñ.2.Formauit igit dñs hoieꝫ d limo ter
re.Cui dcm̃ é a dño geñ.3.Puluis es ⁊ in
puluere reuerteris.vñ sibi dr̃.eccl'aci.10.
Quid superbit terrá ⁊ cinis.q.d.supbire ñ
debes:sed magis humiliari.¶ Hoc auté
fuit figuratú apoc.6.vbi inquit Jo.vidi
⁊ ecce sol factus é niger quasi saccus cilici
nꝰ.¶ Vbi sciend ꝙ saccꝰ significat vilita
té hois:ciliciú vo mortalitaté: q̃ꝫ ꝯsiderá
do:corpꝰ macerádo dꝫ effici niger.i. dspe
ctꝰ i ppria ꝯsideratóe.¶ Scdo dꝫ dispóer
p mádatoꝝ obsuatóeꝫ: vt sit i eo signum
obediétie ⁊ sedulitatis.Ná dꝫ peccator ꝯ
siderar p itellectú q̃ꝫtú offédit deú peccá
do:⁊ q̃ꝫ é seuera snia dí ꝯ peccatores:q: est
snia mortis eterne nisi péiteát:⁊ ꝯuerti dꝫ
apd penitétiá:⁊ sic q peccádo tráfgressus
fuerat mádata dí:tádé ꝯuertat ad eoꝝ ob
seruátiá.cuiꝰ ppositú dñs ex alto respiciés
liberal'r sibi idulget.¶ Hoc át fuit figura
tú i ezechia.d q dr̃.Isa.38.ꝙ cú dñs pp pec
cata sua:p ppheta ꝯminatꝰ fuissꝫ sibi mor
teꝫ fleuit fletu magno: cꝰ lachrias vidés
dñs:pepcit sibi morté.⁊ addidit sibi ad vi
tá.15.ános:⁊ eruit eú d máibꝰ assirioꝝ:⁊ h
fuit signú:ꝙ sol reuersꝰ é.10.lineis p gdꝰ
q̃s dscéderat.¶ Vbi sciédú ꝙ p Eze.q dñ
offédit intell'r qlibꝫ peccator:q qñ peccat
deú offendit.Huic aút per ppham deus
cóminatur mortem:qñ per pdicatoré vbi
dí:siue p scripturá sacrá ánúciat ꝙ sibi de
betur pena.Qd audiés peccator dꝫ flere
fletu magno ⁊ cóteri de peccato cómisso:
⁊ tunc deus piꝰ q non vult morté pecca
toris sed vt ꝯuertat ⁊ viuat:dat sibi spaci
um pñie:q: lꝫ sm rigorem iusticie statim
hó postq̃ꝫ peccauit mortal'r essꝫ dignꝰ péa
eterna:tñ si vult ꝯuerti:deꝰ differt sniam
⁊ signú hꝰi é ꝙ sol.i. intellectꝰ q errando
descenderat p.10.gradus.i.tráfgressus é
10.pcepta.q tráfgressio vo p descésum:qa
sicut descédédo:hó approinquat ad par
tem infimam:ita per transgressioné pcep
toꝝ hó appropinquat linfernum. vñ .ps.
Repleta est mal' qia mea in iferno appro
piquauit.Hó igit q tráfgrediédo pcepta
descenderat p.10.gradus:dꝫ reuerti supiꝰ

ꝑ istos.10.q: q prius transgressoꝛ ꝓcepto
rũ fuerat:dꝫ postmodũ fieri obseruatoꝛ.
Et tũc ꝺ̃s ꝑcit sibi moꝛtẽ eternã.⁊ ip̃ꝫ eru
it de mãib⁹ assirioꝝ.i.dyaboli q est rex su
per oẽs filios superbie.Job.41.¶ Tertõ
dꝫ se dispõere ꝑ firmã adhesionẽ: vt sit in
ip̃o signũ mundicie ⁊ puritatꝫ.Nã postq̃ꝫ
hõ ꝑ intellectũ ꝯsiderauit vilitatẽ suã: ⁊
humiliauit se:⁊ dimissis vicijs: reuersus
est ad obſuãtiã ꝓceptoꝝ:dꝫ eẽ ꝯstãs ⁊ ꝑse
uerare in rectitudine bõe oꝑatõis:vt ser
uet aĩaꝫ mundã.¶ Hoc ãt fuit figuratũ
Jos.10.vbi dr̃ sĩialr̃ ꝙ Jos. pugnaret ꝯ̃
inimicos ꝙ stetit sol in medio celi: ⁊ non
festiauit occũbere spacio diei vnius:⁊ sic
ꝺ̃uic̃ hostes suos.¶ Ubi scieñ ꝙ ꝑ Jos.
intellr̃ q̃libꝫ hõ. Iste hꝫ pugnar̃ ꝯ̃ inimi
cos.s.carnẽ:mundũ ⁊ dyabolũ.si aũt vult
eos vicer̃:sol.i.itellect⁹ ⁊ rõ dꝫ starẽ ĩ me
dio celi.i.ĩ rectitudine firmiter stare q̃ ꝯ
sistit in medio.⁊ fac̃ hoiem celic̃.⁊ tũc ha
bebit victoꝛiã ꝺ̃ inimicis. ¶ Sic igit̃ p̃ ꝺ̃
bẽt eẽ signa in sole.i.in intellectu:q: debꝫ
eẽ niger ꝑ sue vilitatꝫ cõsideratõꝫ:dꝫ reṽ
ti.10.lineis:ꝑ mãdatoꝝ obſuatõem.⁊ ꝺ̃bꝫ
stare in medio celi ꝑ firmã adhesionẽ. vt
in ꝑ̃mo signo sit humilitas. In s̃o seduli
tas:⁊ in tertio ꝯseruet̃ puritas. vt possit
dr̃e illud.ps.Signatum ẽ suꝑ nos lumẽ
vultus tui dñe.Dedisti le.in coꝛde meo.
¶ Quãtum ad s̃m.s.oꝛdinatõem volũta
tis appetẽtis.dr̃.Erũt signa in luna.Per
lunã eñꝫ intellr̃ voluntas:sic̃ intellect⁹per
solẽ.cuius rõ ẽ:q: sic̃ luna de se nõ hꝫ cla
ritatẽ:sed illuminat̃ a sole:ita voluntas ꝺ̃
se nõ hꝫ cognitõem:nec ꝑ ꝯñs dirrectõeꝫ:
ſꝫ dirigit̃ ab intellectu.In ista igit̃ lũa.i.
volũtate debẽt eẽ signa dillectõis. vt pos
sit dici de ip̃a illꝺ̃ Job.31.vidi solẽ cũ ful
geret ⁊ lunã ãtecedẽtẽ clare.⁊c̃.n.sol.i.itel
lect⁹ fulget qñ recte indicat:⁊ luna.i.vo
luntas clar̃ icedit qñ seq̃tur rectuꝫ iudici
uꝫ rõnis.¶ Ista ẽ luna ꝺ̃ q̃ dr̃. Apoc.6.
Luna tota f̃cã ẽ sanguis.i.volũtas ꝑꝑ ca
ritatẽ dei ⁊ ꝓximi.Nã ruboꝛ significat ca
ritatẽ:vt sic de tali possit dici illꝺ̃ cant.5.
Dilect⁹ me⁹ cãdidus ⁊ rubicũd⁹. elect⁹
ex milib⁹.¶ Quãtũ ad tertium.s. inoua
tõem sensualitatꝫ retrahentꝫ dic̃. Erunt si
gna ĩ stellꝭ.Nã ꝑ stellas itelligo potẽtias
sensitiuas.q: sic̃ coꝛp⁹ celeste oꝛnat⁹ stellꝭ
ita coꝛp⁹ hois oꝛnat̃ potẽtijs sẽsitiuis.In
istis ãt stellꝭ.i.potẽtijs ꝺ̃bẽt eẽ signa.ꝙ q
dẽ ẽ qñ potẽtie dirigunt̃ recto iudicio rõ
nis.vt.s.hõ nõ videat:nõ audiat: non gu
stet:nõ odoꝛet:nõ tãgat aliq̃d ꝙ recta rõ
iudicat nõ tangenꝺ̃:nõ videñ.⁊c̃.¶ De
istis ãt potẽtijs sic oꝛdiatꝫ ĩ figura dr̃ illꝺ̃
Baruch.3.Stelle dederũt lum̃ ĩ custodijs
suis ⁊ letate sunt.Uocate sunt ⁊ dixerũt
assum⁹ ⁊ luxerunt ei cũ iocunditate q fec̃
illas.¶ Ubi scieñ.ꝙ tunc stelle.i.poten
tie sensitiue dãt lumẽ ĩ custodijs suis qñ
nõ laxant̃ ad vana:sed stãt ĩfra termios
rõnis.Adsunt ẽt qñ vocant̃:qñ parẽt rõi
imꝑanti.Et in h̃ ꝺ̃bẽt letari:⁊ t̃c lucẽt cũ
iocunditate illi q fec̃ eas.i.suo creatoꝛi.
¶ Sic ãt oꝛdinate pñt pugnare ꝯ̃ vicia ⁊
⁊ ea vincere ⁊ nõ succũbi. ¶ Hoc ãt fuit
figuratũ Judic̃.5.vbi dr̃ ꝙ stelle manẽtes
in oꝛdĩe ⁊ cursu suo ꝯ̃ sisarã pugnauerunt
¶ Ubi scieñ.ꝙ ꝑ sisarã q iterꝑ̃tat̃ exclu
dẽs gaudentẽ.itelligunt̃ vicia q̃ gauden
tes in ipsis excludũt a gaudijs ꝑadisi. tñ
stelle.i.potẽtie sensitiue manẽtes in oꝛdi
ne ⁊ cursu suo.i.ꝯobediẽtes recto iudicio
rõis ip̃a vicia deuincũt. ¶ Sꝫ tñ lꝫ ĩ suꝑ̃
dictꝫ trib⁹:ꝑ̃dcã signa ꝺ̃beant appere:tam̃
ꝓ doloꝛ in multꝫ hoibus nõ vident̃.vnde
ꝺ̃ ipsis possum⁹ dicer̃ illꝺ̃.ps.Signa no
stra nõ vidim⁹ iã nõ est ꝓp̃ha.Nã signa
virtuosa in ipsis vider̃ ñ possum⁹:ſꝫ vicio
sa.Figurati ꝑ illos ĩpios volẽtes accipe
ꝺ̃ mũdo q̃dcunq̃ꝫ ẽ eis ꝯdelectatõis: q̃ꝫq̃ꝫ
vãe: q dixerũt sapie.2.Uino ꝓcioso ⁊ vn
guentꝫ nos ĩpleam⁹ nõ ꝓtereat ꝯnos flos
t̃pis:coꝛonem⁹ nos rosis ãteq̃ꝫ marcescãt
nẽo nr̃m sit exps luxurie nr̃e: vbiq̃ꝫ reli

quam⁹ signa leticie qm̄ h̄ ē ps nr̄a: ⁊ h̄ ē
fors nr̄a circōueniam⁹ iustū ⁊ nō pcam⁹
vidue nec revereamur canos multi tp̄is
¶ Ubi tāgit peccā gn̄alia i qb⁹ general'r
peccāt hoīes.s.pccm̄ gule isicienꝪ. Imple
am⁹ nos vio. Pccm̄ sup̱bie ⁊ vanaglorie
extollenꝪ: coronem⁹ nos rosis. Pccm̄ lu
xurie generātis. null⁹ sit exp̱s luxurie no
stre. Pccm̄ auaritie exuriētis: circōuēia
mus iustū ⁊ nō pcam⁹ vidue. Tn̄ aduerte
qd ꝺ ip̄is ibidē dr̄. Hic cogitauerūt ⁊ er
rauerūt ⁊ excecauit eos malitia eoꝝ. Ecce
qm̄o i ip̄is nō fuerūt signa bōa sed mala.
¶ Q^m^ ad 4^m^ .s.ꝯtritōem ꝺlictoꝝ dic̄. Et
in terris p̄ssura gētiū p̄ ꝯfusiōe sonit⁹ ma
ris ⁊ fluctuū. Nā p̱ mare sonans ꝙ qdez
ē amaꝝ: intell'r amaritudo ⁊ ꝯtritō pccōꝝ
Pccōꝛ.n.ꝺ pccis dꝫ ꝯteri si vult aduētuꝫ
dn̄i i sua aīa sp̄ūaliter celebraꝛ dicēdo ꝺ se
ip̄o illꝺ Je.22. Cōtritū ē cor meū i medio
mei.i.doleo ꝺ ꝯmissis: ꝯtremuerūt oīa os
sa mea.i.fortitudo mea: q̄ p̄us effrenate
exercebaꝛ i malū: p̱ ꝯtritōem dōaꝛ. Huic
āt sic ꝯtrito dic̄ dn̄s gn̄.2. Cōsolabor te fi
lia v̄ga siō: magna ē velꝺ marꝛ ꝯtritō tua.
Nā s̄m.ps. Sacrificiū ꝺo spi.cōtri. cor cō
tri.⁊ hu.ꝺs nō ꝺspi. ¶ In i^a^ āt ꝯtritōe p̱
fectā p̱ q̄ꝫ significaꝛ pn̄ia.tria ꝺbēt eē.s.ꝯ
tritō cordis: ꝯfessio oris: ⁊ satisfactō opis
Et sic signatis his trib⁹ v̄e aīa recip̄ sani
tatē. ¶ Hoc āt fuit figuratū Eze.9. vbi dr̄
ꝙ vir idut⁹ lineis signabat thau sup̱ frō
tes viroꝝ gemētiū ⁊ dolētiū: ⁊ mortē eua
debāt. ¶ Ubi scien̄. ꝙ p̱ viꝝ idutū lieis: i
tell'r xp̄s. Iste signat: q: oꝫ ꝙ gr̄a sua p̄ue
niat sup̱ frōtes.i.i aīab⁹ gemētiū ⁊ dolēti
uꝫ de pccis. thau.i.tripticā pn̄iaꝫ. Et tunc
vitat mortē eternā. ¶ Q^m^ ad 5^m^ .s.deser
tōem vicioꝝ dic̄ arescentib⁹ hoīb⁹ p̄ tīoꝛ
⁊c. Nā p̱ arefectōem hoīum intelligiꝛ vi
cioꝝ ꝺsertio. vt q humid⁹ fuerat ad vicia
arefiat pp̱ tīorē p̄enaꝝ eueniētiū vt ꝯv̄ta
tur mare i aridā. i p̄s.i.ꝯtritō in ꝺsertio
nem vicioꝝ. Et tē hūc ꝺs faċ frōdescerꝛ p̱
bonaꝫ operationem. Unde dicit Ezechie.
17. Ego frondescere faciam lignum ari
dum.

Secunda pars.

Sequiꝛ. Nā v̄tutes celoꝝ ⁊c. Ubi
tangiꝛ obi ꝯdescensio amorosa.
ꝙ p̱bat muneris repromissio.
Ubi duo mūera nob̄ p̱mittit. s. angelicaꝫ
assistentiā ⁊ diuinaꝫ p̄n̄tiā. ¶ Q^m^ ad p^m^
s. angeloꝝ assistentiam dic̄. Nā v̄tutes ce
loꝝ moue.s. ad inducenꝺ nos ad h̄ vt xp̄ꝫ
in nr̄is mentib⁹ recipiam⁹. Et h̄ pp̱ mini
steriū ꝙ circa nos exercent. Nā s̄ꝫ Apo.
hebr.i. Oēs sūt administratoriꝫ sp̄s in mi
nisteriū missi pp̱ eos q h̄rditatem capiūt
saluꝫ. vn̄ cuilibꝫ vr̄m dic̄.d. Exo.23. Ecce
ego mittam angelū meū q precedet te ⁊
custodiet te ad locum quem preparaui .i.
in gloriam paradisi. ¶ Quantuꝫ ad secū
dum.s. diuinam presentiam dicit. Tunc
videbunt filium hominis ⁊c. Nam tunc
i. quando omnia supradicta erunt in ho
mine: poterit homo videre ꝙ filius homi
nis veniet ad eum. Qui dicit de seipso.
Jo.10. Ego veni vt vitam habeant p̱ gra
tiam: ⁊ vt amplius: habeant per gloriam
¶ Hoc autem dulciter debemus inuita
re dicendo illud Cant.5. Ueniat dilectus
meus in ortum suum ⁊ comedat fructum
pomorum suorum. Ubi ostendit modum
deprecatiuum: quia veniat. Sponsum cō
fortatiuum: quia dilectus. Subiectum re
ceptatiuum: quia in ortum. Actum refecti
uum: quia comedat. Sic autem aduoca
tus respondet Apoc.22.d. Ecce venio ci
to: ⁊ merces mea mecum est: dare vnicui
qꝫ secundum opera sua. ¶ Uenit autem
cum nube.i. cum gratia rorante: veridan
te: ⁊ fecundante ⁊ fructificante. Unde ec
clesiastici.15. Misericordia dei in tempo
re tribulationis quasi nubes pluuie in tē
pore sicitatis. ¶ Uenit autem cum pote
state: q: per gratiā dei efficimur potētes

ad resistendū peccatis.cum prāte ēt q2 di gnos facit nos vita eterna.Cū maiestate q2 dei faciē videbimus clara luce.

Tertia pars.

Sequitur.His āt fieri ꝛc.vbi tangitur iusti cōfortatio gaudiosa ꝙ dclarat criminis absolutio.Hec redēptio q̄ nobis appropinquat p aduentū xp̄i est absolutio a peccatis. Nā ipse in quo hēmus redēptionē p sanguinē ipsius remissionē peccatoꝝ ſꝫ diuitias gratie eius q̄ habūdauit i nobis ephe.5. Vn̄ ipse ē de quo dicit ps.Apud dn̄ꝫ misericordia ꝛ copiosa apud eū redēptio.

Quarta pars.

Sequit. Dixit āt eis silī.ꝛc. vbi tangitur exēpli psuasio fructuosa ꝙ delucidat arboris introductio. vbi sciendū ꝙ hō ſm phs dr̄ arbor reuersa.Sicut ergo cū arbores pducunt fructū signū est estatis: ita cū hō fructificat p bonā opationē signuꝫ est ꝙ ppe est regnū dei:q2 facit vn̄ regnuꝫ dei acqrit. vn̄ nobis dr̄ luc.3.Facite igit fructus dignos penitētie.vt sic qlibet nostrū sit arbor bōa q̄ fructus bonos facit.Mat.7.

Sꝫ tn̄ aliq sunt q nunq̄ꝫ volūt fructificare:ꝛ istis xp̄s maledicit figurantē mat. 21.Vbi dr̄ ꝙ cum xp̄s exuriret vidēs fici arborē secus viā venit ad eā ꝛ nō inuenit in ea nisi folia ꝛ ait illi. Nequaquā ex te fruct9 nascatur in sempiternū ꝛ arefacta est ptinuo ficulnea. ¶ Vbi sciēduꝫ ꝙ p ficulneā illaꝫ intelligitur qlibꝫ hō q deberet facere fructus bonos.ad q̄ꝫ cum xp̄s exuriēs.i.desiderās nr̄am salutē venit vt aliquos fruct9 bonorum operum inuēiat ꝛ non inuenit nisi folia.i.solū vba fallerata nō facta:ꝛ tūc isti dat maledictionē qn̄ desinit eū puenire p suā grām q̄ꝫ demeretur hō p suā negligentiā.Et tunc ptinuo arescit in anima ꝛ corpore in inferno.

Quinta pars.

Sequitur .Amen dico vobis ꝛc.

Vbi tāgitur dci certificatio sonorosa:ꝙ p bat nomis ptestatio. Naꝫ p generationē hāc q̄ꝫ hic noiat intelligitur illa generatio:de qua dicit ps. Hec ē generatio q̄rētium faciem dei iacob. ¶ De tali generatione verificabitur ꝙ potius trāsirent celum ꝛ terra ēt q̄ꝫtum ad substātiam q̄ꝫ ꝙ verbum dei non verificetur. vn̄ dn̄s ysa. 55.Quēadmodū descēdit imber ꝛ nix de celo ꝛ illuc vltra n̄ reuertitur sic erit verbum meū ꝙ egredietur de ore meo nō reuertet ad me vacuū ſꝫ faciet qcūqꝫ volui vt.s.tales habeāt vitā eternā .Ad q̄ꝫ ꝛc.

De eodē.expositio tertia.

Erunt signa in sole ꝛc.luc. 21.Supi9 expositū fuit euāgeliū illud prio ystorice. secundo tropoloyce.Nūc vero exponendum est allegorice siue spūalr̄ de aduētu xp̄i in vteꝝ virginis ꝛ in mundū.Quantū igitur ad istū aduentū ꝛ isto euangelio.5.tanguntur.s.

Miraculoꝝ ostensio admirabilis.

Humane nature assumptio inaudibilis.

Captiuoꝝ liberatio appetibilis.

Promissoꝝ explanatio intelligibilis.

Predictoꝝ certificatio infallibilis.

¶ Primū in pricipio.Scdm̄ ibi. Tūc videbunt ꝛc.Tertiū ibi.His āt.ꝛc.Quartū ibi videte ficulneā.Quintū ibi.Amē dico vobis ꝛc.

Prima pars.

Quantū ad primū vbi tangitur ꝛc.dicit.Erūt signa ꝛc.Vbi sciendūꝫ ꝙ p solē intelligi pōt dei filius q2 sicut sol mundus illuiat. ita d̄ filio dei dr̄ ꝙ ē lux vera q̄ il. oēm ho.ꝛc.Jo.1. In principio āt fuit factū signū mirabile qn̄ in vteꝝ virginis ē receptus in quo tecta fuit diuinitas carne nostra.vt verificetur illud eze.32.Solē nube tegā.i.verbuꝫ dei carne nostra.De isto signo mirabili.p phetauit Je.31.Nouū inqt creauit dn̄s sup terrā femina circūdabit viꝝ.¶ Per lunā āt intelligitur btā virgo q2 sicut lūa

recipit lumē a ſole.ita beata virgo a filio dei lumē recepit cū virtute ſpūs ſci qñ fu it ipo ſupnālr ip̄regnata.Et ſic i ipa factū fuit ſignū mirabile cū exiſtēs virgo fuit plena.ō qua eccl'iaſtici.50.Quaſi luna ple na in dieb⁹ ſuis lucet.¶ De iſto ſigno p̄ phetatū eſt Iſa.7.d.pp̄ h̄ dn̄s dabit ipſe vobis ſignū ec.virgo cō.ꝛ pa. filiū ꝛ vo. nomē ei⁹ ema.¶ Per ſtellas vero intel ligitur ſci pr̄iarche ꝛ p̄phete q inſtar ſtel laꝝ fuerūt puri ꝛ clari p intelligentiā fu turoꝝ q nos inſtruxerūt de aduētu xp̄i i carnē.ō qb⁹ dañ.12.Qui ad iuſticiā erudie runt multos quaſi ſtelle in ppetuas eter nitates fulgebūt.In iſtis ſignū magnum fuit qñ ꝙ p̄phetauerūt euenit. vñ p oib⁹ iſtis dicit dn̄s exo.34. videntib⁹ ↄctis ſi gna faciā q nunq̄ꝫ viſa ſunt ſup terrā nec in vllis gētibus.¶ Quantū āt ad aduen tum xp̄i in mundū.ſigna fuerunt in ſole ꝛ luna ꝛ ſtell' ſil' q: in nocte natiuitatꝭ xp̄i fuit maxima pfuſio lucis vt ſignū eſſet ꝙ habitātibus in regiōe vmbre mortis lux eis orta ē Iſa.9.¶ Vñ q̄ꝫtū ad ſolē.i. xp̄ꝫ dr̄ in ps.Ortus eſt ſol ꝛ ↄgregati ſunt ꝛ in cubi.ꝛc.exibit hō ad op⁹ ſ.ꝛc.ꝙ ꝛ factū ē orto dn̄o.¶ De luna vō eccl'iaſtici. 43. A luna ſignū diei feſti. ¶ De ſtell' vero numeri.24.Orietur ſtella ex iacob.ꝙ ꝛ fa ctum eſt in natiuitate dn̄i.vñ Mat.2.Vi dimus ſtellā eius i oriēte ꝛ ve.cū mune. adorare eū.i.xp̄m.Vñ p oibus iſtis dice re poſſum⁹ illud dani.2. Signa ꝛ mirabi lia fecit apud me dn̄s excelſus placuit er go mihi p̄dicare ſigna eius quia magna ſunt.ꝛ mirabilia ꝛ ei⁹ q: fortia. Scḋa ps.

Equitur. Tunc videbūt filiū ho minis ꝛc. Vbi tāgitur humāe nature aſſumptio inaudibilis. Vbi ſciēdū ꝙ p iſtā nubē vno modo itelli gitur humanitas in qua fuit quaſi velata diuinitas naꝫ ſicut nubes tegit ſolē ne in ſua ſb̄a appeat ſic humāitas in xp̄o tegit diuinitatē q: cū eſſet de⁹ ꝛ hō ſolū huma nitas vdiebatur.Vñ dictū fuit exo.16.ꝙ gl'a dn̄i appuit i nube.i.di fili⁹ i hūanita te.¶ Hoc āt fuit figuratū gñ.9.vbi dn̄s dixit ad noe Archū meuꝫ ponā i nubib⁹:ꝛ erit ſignū federis iter me ꝛ iter terram. ¶ Vbi ſciēduꝫ ꝙ ſic tp̄e diluuij.ſignū pa cis int̄ deū ꝛ hoieꝫ fuit arch⁹ i nubib⁹.ita ſignū r̄cōciliatōis natur̄ hūane cū dō fuit qñ di fili⁹ nr̄aꝫ hūanitatē aſſumpſit.Naꝫ iuxta illud eph̄.2.Ipſe eſt pax nr̄a q fecit vtraqꝫ vnum.Poſſumus igitur dicere ꝙ fuit q̄ſi arch⁹ refulgēs inter nebulas gl'ie eccl'iaſtici.50.Alio mō p iſtā nubē intelli gitur btā v̄go de qua xp̄s naſci voluit ꝛ i eius vtero voluit vt in trono ſedere. Vñ eccl'iaſtici.24.Ego in altiſſimis hito ꝛ tro nus me⁹ in colūna nubis .Nā xp̄s q̄ꝫtum ad diuinitatē hitabat in altiſſimis q: in ſi nu p̄ris q̄ꝫtum vero ad humanitatē habꝫ tronū in colūna nubis.i.in vtero v̄ginis. ¶ Hoc autem fuit figuratum apoc.14. Vbi dr̄.Vidi ꝛ ecce n ibeꝫ cādidā ꝛ ſupra nubem ſedentem ſilēꝫ filio hois habentē in capite ſuo coronā aureā ꝛ in manu ſua falcem acutā.¶ Vbi ſciendū ꝙ p nubem roridā ꝛ candidā intelligitur v̄go btā q̄ fuit rorida pp̄ plenitudineꝫ gr̄e cui ange lus luc.1.Aue gr̄a plena dn̄s tecū.Fuit cā dida pp̄ nitorem pudicitie.Vñ de ipſa ec cleſiaſtici.43.Pulchritudineꝫ cādoris ei⁹ admirabitur ocul⁹.¶ Per ſilēm vō filio hois intelligitur xp̄s in ſilitudineꝫ hoiuꝫ fact⁹ phil'.2.Iſte ſedit ſup nubem.i.in vte ro v̄ginis ꝛ hꝫ in capite coronaꝫ aureā in ſignū regal' dignitatꝭ.iuxta illō ezechi.45. Corona aurea ſiue mitra ſup caput eius: exp⁹ ꝛc.Habꝫ ēt in manu falceꝫ acutā in ſignū v̄tual' ptātis ¶ Dicit igitur ꝙ vi debūt filiū hois.i.xp̄m venientē in nube i.in btā v̄gine cuꝫ ptāte magna q̄ꝫtū ad v̄ tuoſitatē ꝛ maieſtate q̄ꝫtuꝫ ad dignitateꝫ.

Tertia pars.

Equitur.His āt fieri incipiētib⁹ ꝛc.Vbi tāgitur captiuoꝝ libatō

appetibil'. Ubi sciēdū q̄ gen⁹ humanū pp
pctm̄ prioꝝ pentū erat captiuatū a celesti
pt̄ria. iuxta illud Ysa. 5. Captiu⁹ duct⁹ est
ppl's me⁹ q: nō hūit sciaz. Nā q: pp igno
rantiā nō timuerūt facere ꝯ p̄ceptū diuinū
iō totū gen⁹ humanū remāsit captiuū. Lz
āt sic fuerit captiuatum tn̄ in aduētu xp̄i
a iugo s̄uitutis eripitur q fact⁹ est nobis
sapiētia a deo ⁊ iustia scificatio ⁊ redēptō
i. cor. i. Un̄ in p̄s. Redēptionē misit dn̄s
ppl'o suo. māda. i eternū testm̄ suū. ¶ Ut
āt istā redēptionē attēte ⁊ deuote inspicia
mus iō seqtur. His āt fieri incipientibus
s. mirabilib⁹ supi⁹ dcis in incarnatiōe filij
dei fieri incipiētib⁹. i. ad notitiā nr̄am de
uenerūt: respicite attēte. Un̄ p̄s. Respice
i faciē xp̄i tui. ⁊ leuate capita deuota affe
ctus ꝯiunctiōe ad diligēdū. vt qlibet dice
re possit illō p̄s. Ad te leuaui oculos me
os qui hitas i cel'. Qm̄ appropinq̄t redē
ptio nr̄a. s. filij dei in mundū. q: Apud dn̄z
mi̇sicordia ⁊ apō eū redēptio. p̄s.

Quarta pars

Sequr. Et dixit ill' silr ⁊c. Ubi tā
gitur ꝑmissoꝝ ex̄ᵃtō itelligibil'
vbi sciēdū q̄ p ista q̄ videm⁹ in
istis sensibilib⁹ manudicimur i cognitōez
intelligibiliuz. Sicut igitur qn̄ ficulnea ⁊
alie arbores incipiūt ꝑducere fruct⁹ est si
gnuz estatis iminētis ita qn̄ visa sunt sigª
p̄dicta fuit signum aduēt⁹ xp̄i i munduz.
¶ Dicit igitur videte ficulneā ⁊c. vsqz re
gnū dī. i. xp̄o habitās i nob. Un̄ luce. 17.
Regnū dei intra nos ē. i. xp̄s q regnū dī
dr̄ q: p ip̄z regnū dei hēmus: intra nos ē
i. hitat in nobis. Nā i terris visus est ⁊ cū
hoīb⁹ ꝯuersat⁹ ē. barch. 3. Uerbū caro fcm̄
est ⁊ hi. i nob ⁊ vidimus ⁊c. Jo. i.

Quinta pars.

Sequr. Amē dico vobis ⁊c. Ubi tā
gir p̄dictoꝝ certificatio infalli
bil'. Ubi sciendū q̄ tāta ē v̄itas
v̄boꝝ xp̄i q dic̄ Jo. 17. Sermo me⁹ v̄itas
ē: q̄ facili⁹ eēt q̄ oia redigerent in nihilū
q̄z q̄ v̄bū suū nō ipleat ⁊ iō dicit. Amē di
co vob ⁊c. Un̄ gen. 49. Salutare tuum ex
pectabo dn̄z. i. xp̄m natū. q est salutar̄ nr̄z
nob grāz offerēdo in p̄nti ⁊ gl'iā i futuro
Ad q̄z ⁊c.

Dn̄ica. 2ª de aduētu. euāge. sz:

Cum audisset iohes i vincul'
opa xp̄i ⁊c. Mat. xj. Nos
videmus p expientiā q̄ q̄
to res ē maioris nobilitatꝫ
i se: ⁊ maioris vtilitatꝫ quo
ad aliquos eni scientia plus desiderat ab
hoīe sapiēte. Cū igit aduent⁹ xp̄i in mun
dū maxie dignitatꝫ sit in se: q: natura hūa
na ē ꝯiuncta die in vnitate p̄sone sit ēt ma
xime vtilitatꝫ q̄ ad nos: q: p ei⁹ aduētū: ē
gen⁹ humanū redēptū. Hic est q̄ certitu
dinē h⁹i aduentus hō multū dz appetere
⁊ ingrere diligēter. Hāc āt certitudinem
voluit hēre Jo. baptista suos discipulos
titubātes q̄s mittit ad xp̄z. ¶ Rōnabile
ēt esse ꝯspicim⁹: q̄ qn̄ hō est sanctioris vi
te ⁊ melioris ex' merito dz p̄ceteris ꝯmē
dari. Quia igit btūs Jo. iter alios hoīes
mūdi fuit vite scitate laudabil'. pp q̄ xp̄s
dixit de eo Mat. ij. Inter natos mulierū
nō surrexit maior Jo. baptista: hic ē q̄ a
xp̄o nūc debuit merito ꝯmēdari. ¶ Sciē
dum est ēt q̄ xp̄s nō solū instruebat suos
discipulos: ⁊ turbas eū simpliciter subseqn
tes sz alios sibi i p̄dicatōib⁹ ⁊ miraculis i
uidētes: q̄ qdē fac̄ in euāgelio hodierno.
In isto igit euāgelio. tria tāgūt euāge. s.
Questionem desiderabilem.
Solutionem admirabilem.
Cōmendationem laudabilem.
¶ Primū ꝑbat inqsitio amorosa. Scōm
opatio vigorosa. Tertiū ꝯuersatio v̄tuosa.
Primū in pricipio. Scōm ibi. Et rn̄dens
yhs ⁊c. Tertiū ibi. Ill' āt abeūtib⁹.

Prima pars.

Quātū ad p̄mū. Ubi tāgit ⁊c. q̄
ꝑbat ⁊c. dicit. Cum audisset ⁊c.
Ubi sciendum q̄ de ista q̄stione

iohis ad xpm: diuersimode doctores fue
rũt opiati. vñ Grego. i omel. Querẽdũ ãt
nob ẽ: Jo. pphã: ⁊ plusq̃ȝ pphã q veniẽtẽ
ad baptismũ dñm ondit. d. Ec. agn⁹ dĩ ec. q
tollit pcã mũdi: cui i carcere posit⁹ mittẽs
discipulos reqrit tu es q vẽtur⁹ es: an ali
uȝ expectam⁹? tãq̃ȝ si ignoraret: quẽ ondẽ
rat ⁊ an ipe sit nesciat: quẽ ipse pphãdo ba
ptizãdo ondẽdo ipm eẽ clamauerat. ¶ Hãc
ãt q̃stionẽ ipse soluit ibidẽ. d. sȝ qõ h citius
soluit si rei geste tps pensetur. Ad iordãis
eni fluẽta posit⁹ q: ipse redẽptor mundi
esset asseruit. missus vero i carcereȝ: an⁹ ipe
veniat reqrit: ñ ꝙ ipȝ eẽ mũdi redẽptorẽ
dubitaret: sȝ qrit vt sciat si is q p se in mũ
dum venerat: p se ẽt ad inferni claustra d
scẽdat. ¶ Sȝ in ista solutõe fȝ Grego. vr
ꝙ Jo. dubitauerit de descẽsu xpi ad infe
ros ꝙ ñ vr verisĩle: cũ sit vn⁹ de articulis
fidei i q̃ȝ nullũ Jo. potuit dubitare. ¶ Pos
set igit dici ꝙ Jo. de descensu xpi ad infe
ros nõ dubitauit cũ esset vere fidelis: tñ vo
luit scire vtrũ dẽret eũ ãnũciare captiuis
in inferno vel in libo: sicut ãnunciauerat
mũdo. Hui⁹ snie vr fuisse. Jero. ¶ Sed h
posset qri: qre aduẽt⁹ in iferno fȝ Criso.
in omel. debuit ãnũciari: cũ ibi nõ sit tps
misericordie. ¶ Huic qõi rñdet i glo. vbi
dr ꝯsiderãdũ est ꝙ nõ iõ iero. ⁊ grego. di
xerũt ꝙ Jo. aduẽtũ xpi in infernũ pnũtia
turus eẽt: q: ei⁹ pdicatõe: aliq nõ creden
tes ꝯuerterẽtur ad fidẽ: sȝ vt iustis i expe
ctatiõe manẽtibus: ex vicino aduẽtu ꝯso
lationẽ afferret. ¶ Secũdo pt solui qõ de
Jo. dubitatõe. dicẽdo ꝙ triplex ẽ dubita
tio. s. ifidelitatis: tarditatis ⁊ amoris siue pie
tatis. Dubitatõe infidelitatis: dubitauerũt
iudei vtrũ xps esset mesias. Dubitatiõe
tarditatis dubitauerũt discipuli de resurre
ctõe vt hẽtur luc. 24. Dubitatiõe ãt amo
ris siue pietatis dubitat aliqs qñ. s. ex amo
re vel pietate dubitare se indicat: d q̃ tamẽ
est cert⁹. Hoc mõ dubitauit petr⁹ de pas
siõe xpi: qñ pdixit sibi ⁊ alijs passionem
suã: ⁊ petr⁹ dixit sibi ppiti⁹ esto tibi dñe:
ne fiat istud: nõ q: dubitauit sȝ q: ex amo
re ⁊ pietate horruit passionẽ. ¶ Tal' igit
potuit esse dubio Jo. abhorrebat eniȝ ex
pietate ⁊ amore ꝙ xps in inferno descen
deret. h fm Ambro. ¶ Tertio pt solui p
dicta qõ ꝙ Jo. non dubitauit: sȝ misit di
scipulos p certificatiõe ipoȝ dubitantiũ.
Et verisimile ẽ ꝙ Jo. nõ dubitauerit q vi
dit colũbã. audiuit vocem pris: ipm de
mõstrauit. d. Ec. agn⁹ ⁊c. ẽt dixit non suȝ
dignus soluere ⁊c. ⁊ alibi: me oȝ minui
illum auteȝ crescere: ⁊ multa alia que pos
sunt adduci. ¶ Quod autem discipuli
Joã. dubitarent de Christo an ipse esset
messias potest probari: quia credebant
Jo. maiorem Christo: imo credebant ip
sum esse Christum: ⁊ ideo pro magistro
suo zelantes inuidebant xpm ⁊ eius ope
ribus. Unde dicebant iohanni. Jo. 3. Ra
bi: qui erat tecum transiordanem cui testi
monium perhibuisti ⁊ hic baptizat: ⁊ om
nes venient ad eum. Iste zelus secunduȝ
Jeronimum erat ex magno amore ma
gistri. ¶ Ut ergo dubitationem istam se
cunduȝ Yllariũ. caute ab eis ammoueret
misit eos ad xpm vt videntes miracula
⁊ mirabilem audientes doctrinam rece
derent a falsa opinione predicta. ¶ Ra
tio autem quare eos misit potuit esse du
plex. Una secundum Jeronimum vt per
miracula visa prepararent se ad recipien
dam certam fidem de xpo. ¶ Secunda
ratio quia Jo. cum erat cum discipulis su
is: suadebat eis de xpo: preuidens autem
se moriturum secundum Crisostomum
in omelia dubitauit ne forte ipsi plene ad
hererent xpo: ⁊ ideo ante mortem suam
voluit eos certificari per opera ⁊ doctri
nam xpi. ¶ Dicit igitur Jo. cuȝ audisset
⁊c. Ubi sciendum ꝙ circa istam primam
partem que continet questionẽ desidera
bilem. 6. possumus considerare. s.

Personā testificātē.
Statum affligentem.
Tyrānū detinentem
Nuncium adeuntem.
Terminum quietātem.
Sermonē consolātem.
¶ Qᵐ ad ꝑsonā destinātē dicit Jo.s.in q̄ ē grā. Quātū ad statū affligētē dicit. In vincul'. Nā vīculatꝰ erat in carcerē vt fuerit figuratꝰ ꝑ filiū Jacob: de quo dr̄ geñ. 42. Symeon tenet̄ i vincul'. Quātū ad tyrānū detinētē sciendū ē ꝙ fuit Herodes. vñ .M.6. Herodes ei misit ac tēuit Jo. ⁊ misit eū in carcerē ꝓꝑ herodiadē vxorē Philippi frīs sui: q: duxerat eā. ¶ Figurari igit̄ potuit ꝑ Joseph q ꝓꝑ integritatē castitatꝪ a Butifar egiptō principe militie positꝰ fuit in carcerē: sic hr̄ geñ.39 q: vxor sua accusauit eū f'lo: q: noluit sibi assentirē. ¶ Ubi sciendū ꝙ ꝑ Butifar q interꝑtat̄ os inclināns ad delectandū: intell'r herodes q os suū iclinauit ad dādū sniaꝫ ꝙ Jo. decollaret̄. Per vxorē āt ipsiꝰ ipudicā intell'r herodias adultera. Per Joseph xp̄o castū q interꝑtat̄ accrescēs. de q̄ dr̄ geñ.49. Filius accrescēs Joseph ⁊ decorꝰ aspectu. itell'r btūs Jo. q fuit pulchri aspectu ꝑ venustatē grāosam. Qui creuit p̄ ꝑ opatōem v̄tuosaꝫ. Secūdo ꝑ remūeratōeꝫ gloriosaꝫ. Sic igit̄ vxor butifar maliciose incarcerari fecit Joseph: sic ⁊ herodias incarcerari fec̄ Johānem. ¶ Quātū ad nūciū adeūtē dic̄. Misit duos d̄ discipulis suis. Nā s̄m Greg. ħ numerꝰ fuit ꝯgruꝰ: q: significat caritatē. ¶ Quātū ad terminū qetātē dic̄ ad yhm. Iste est yhs nazarenꝰ q fuit vbi ꝓpħa potēs in ope ⁊ sermōe. luc.24. ¶ Quātū ad sermonē cōsolātē dr̄ tu es ⁊c. Nā aduētꝰ xp̄i in mundū ē ꝯsolatio ⁊ redēptio aiaꝝ. vñ Jsa.6. Dicite filie sion. Ecce saluator tuus vēit. Ecce merces eiꝰ cū eo: ⁊ ppl's illiꝰ corā ipo: ⁊ vocabūt eū ppl's sanctꝰ redēpti a dō: tu aūt vocabis q̄sita ciuitas ⁊ nō d̄relicta. Moralr̄ āt sciendū est ꝙ p̄ ꝑ Jo. itell'r q̄libꝫ hō q dꝫ eē Jo. in q̄ ē grā: q: in eo dꝫ esse grā sp̄s. s. vñ .1. cor.3. NescitꝪ ꝙ corpora v̄rā tē plū sunt sp̄s. s. ¶ Scdō videndū est in q̄ statu sit: q: in vincul'. vbi sciendū ꝙ lꝫ hō factꝰ sit vt in ipo sit grā ⁊ sit liber: tñ aliqñ ꝑmittit se vīcl'ari: qñ d̄ grā labit̄ in pccm̄. Que vincula suadet nob̄ soluerē dñs ysa. 52.d. Dissolue vincl'a colli tui captiua filia sion. ¶ Tertō videndū ē a quo in carcerē ligat̄. q: ab herode. i. a dyabolo significato ꝑ herodē q interꝑtat̄ pellibꝰ gl'ians. Nā pelles mortue significāt hoīes mortuos ꝑ peccatū. In pellibꝰ igit̄. i. in hoībꝰ mortuis ꝑ peccatū gloriant̄ dyaboli. vñ ꝓuer.2. Gaudent cū male faciūt. i. cū aliquos ad malū deducūt ⁊ exultāt in rebꝰ pessimis i. i peccatꝪ. ¶ Quarto videndū ē quos misit: q: duos discipl'os. Per istos duos discipulos intell'unt̄ affectꝰ ⁊ effectꝰ. Hos ei duos mitterē d̄bemꝰ: vt. s. bñ velimꝰ ⁊ bñ opemur: q: vnuꝫ sine alio ñ suffic̄. vñ i figura hꝰi: xp̄s misit duos discipulos in castellū ad soluēdū asinā: quoꝝ vnus fuit philipꝰ. i. bonꝰ affectꝰ ⁊ alt̄ Petrꝰ. i. bonꝰ effectꝰ. ¶ 5ᵒ videndū ē ad queꝫ mittit: q: ad xp̄m. Nā ipe est refugiū ⁊ lauacrū aiarū nr̄aꝝ. Nā ipe est q dilexit nos ⁊ lauit nos a peccatꝪ nr̄is in sanguine suo. apoc̄.i. ¶ 6ᵒ videñ. ē qd peterē d̄bemꝰ: q: aduētū xp̄i. d. tu es q vēturꝰ es. dicēdo ēt cū. p̄s. Excita potētiā tuā ⁊ vēi vt saluos facias nos. ¶ Scieñ ē ꝙ vincl'ati d̄ qbꝰ dcm̄ ē ꝙ d̄bēt mitterē nūcios ad xp̄ꝫ pñt figurari ꝑ sedechiā regē Jerᵐ q fec̄ malū corā dño: queꝫ nabucdo. rex babil'. cep̄: ⁊ filios suos corā eo occidit ⁊ ocl'os eiꝰ effodit ⁊ victū cathēis duxit i babil'. sic hr̄. 4. re. 15. Ubi scieñ. ꝙ ꝑ sedech. q interꝑtat̄ iustificans dñꝫ intell'r q̄libꝫ hō q ꝑfectꝰ ē: vt i opibꝰ suis iustificet dñꝫ. vt dicat cū. p̄s. Fiat cor meū imaculatū in iustificatōibꝰ tuis vt ñ ꝯfundar. ¶ Iste dr̄ rex Jerᵐ: q: debꝫ regnarē i paradiso: vbi ē visio pacis: tñ multotiens accidit ꝙ facit malum coraꝫ dño

⁊ tunc Nabuc.i.diabolus significatus p ipm.qui interpretatur sedēs in angustia agnita : ⁊ diabolus sedet in angustia pe narum quas cognoscit ⁊ sentit.q rex Ba bilonis.i.cōfusionis dr:q: in inferno nul lus ordo sed sempiternus horror inhabi tat.Job.10.Iste capit Sedechiam. i.ho minem:dum.s.propter peccatum h₃ pos se in ipo:q: qui facit peccatum seruus ē peccati.i.diaboli.Filios autem suos iter ficit:dū opera bōa si que fecerit que erāt digna remuneratione eterna in ipo mor tificantur.Oculos autem eius eruere dr dum homo peccati malitia excecatur.iu xta illud sapientie.2.Excecauit eni₃ illos malitia eorum.Ligare enim cathenis di citur eū:⁊ ligatus in babil'.ducere:q: eu₃ ligat in peccatis. ⁊ sic nisi disrumpantur per penitentiam ducit in infernu₃ perpe tuo puniendum. Tertia pars.

Sequitur. Et respondēs Je sus ⁊c. Ubi tangit solutio nem mirabilem ꝙ probat operatio vigorosa.Ubi sci endum ꝙ q: responsio xp̄i non erat ad confirmandum Jo. sed disci pulos dubitantes.iō respondit eis ⁊ nō Jo.¶ Sciendum est etiam ꝙ ad questio nem aliq̄₃ factam potest dupliciter rn̄de ri.s.verbo vel fcō.vt.s. si interrogat̄ que est via que ducit ad vitam eternam :pōt respondere verbo ꝙ via est facere pnia₃ vel fcō si ipse ipam facit.Responsio autē fcā per opera est certior ⁊ efficacior q̄₃ fa cta per verba.Christus igitur vt efficaci us respondeat non solum respondet v̄bo sed fcō ſm Crisost.in omel'.¶ Sciendu₃ est autem ꝙ xp̄s hic duo facit: quia intē dit probare per duas rōnes ꝙ ipe est qui venturus est promissus in lege. ¶ Pri ma rō potest dupliciter formari. Primo sic.Ille qui facit opera que pura creatu ra a sua propria virtute non potest facer̄ ē plus q̄₃ creatura.igit̄ ē creator ⁊ deus. q: creator ⁊ creatura sunt drīē imediate. sed ego ,ppria virtute facio opa q̄ pura creatura a se facer̄ nō potest:q: p me ceci vident:claudi ambulant ⁊c.ergo sum ds ⁊ sic ,pmissus in lege:cuius nomē ē admi rabilis deus fortis. Isa.9.¶ Secūdo pt formari sic.Ille qui facit opera q̄ pdixe runt ,pphe facturum xp̄m ,pmissum in le ge.Ille est q venturus est. sed ego sum h⁹i.ergo.Probatio minoris. Prophete p̄ dixerūt d xp̄o ꝙ illuminaret cecos. Isa. 42.Dedi te i lucē gentiū vt aperires ocu los cecorū ⁊c. Silr̄ ꝙ claudi recuparent gressum. Isa.35. Tūc saliet sicut ceruus claudus ⁊ apta erit lingua mutoꝝ.⁊c.sed ego facio i sta:q: per me ceci vident ⁊c. ergo su₃ ,pmissus in lege ⁊ ds. ¶ Dic er go ⁊ rn̄dens yh̄s.s.magis fcō q̄₃ v̄bo vel vtroq₃ modo ait ill' ⁊c.exponēdo textu₃. ¶ Moral'r āt sciend est ꝙ hō descendēs a statu gr̄e ad statū peccati figuratur per hoiem descēdentē ab ieroso.in ierico.luc. 10.q: spoliat̄ gratuitis ⁊ vulnerat̄ in natu ralib⁹ sicut ēt in p̄mis pentib⁹. ¶ Quia igit̄ fuit spoliatus gr̄a ⁊ rectitudie natu rali ipm ditante remāsit paup:q: ēt erat vital' remāsit mortu⁹. ¶ Quia v̄o fuit vulneratus in naturalibus fuit tenebrat⁹ in intellectu:⁊ sic fuit cecus recuruatus in affectu:⁊ sic fuit claudus retardatus i effectu:⁊ sic fuit surd⁹ p inobedientiā ad bn̄ opandū.Impeditus i affatu: ⁊ sic fuit mutus.nō ei₃ poterat digne loq.¶ Chri stus igit̄ pius q in vulnera sauciati ifudit vinū ⁊ oleū ⁊c.liberauit eū.Et hec nobis significāt miracula q̄ ab ipso fcā hic enar rantur.¶ Scd̄m igitur seriem h⁹ textus recitando miracula ⁊ defectus.primo di cit.Ceci vident.vbi ostenditur ꝙ homo per peccatū obtenebratur in intellectu : ⁊ sic cecus efficitur.Sapiētie.2. Excecauit enim illos malitia eoꝝ.¶ Hoc āt fuit fi guratum Tob.2.vbi dr̄ de tob.Contigit autem quadā die cū fatigatus a sepultura

veniens domū iactaſſet ſe iuſta pariet em
⁊ dormiſſet ex nido irūdinum dormienti
illi carida ſtercora inciderent ſuꝑ oculos
eius fieretqꝫ cecus. ¶ Ubi ſciendum ꝙ ꝑ
tob. qui vno modo interpretaẜ bonus do
mino. alio modo ductus ad luctum intel
ligitur qlibet homo qui dꝫ eſſe bonus ta
men n aliquādo a bono deſiſtens duciẜ ad
luctum ſicut exercitatio bonorū ducit ad
gaudium. Unde ſignanter dr̃ ꝙ erat fati
gatus a ſepultura. i. ab operibus miſeri
cordie: a quibus homo nō dꝫ fatigari. vñ
eccl'aſti. 7. Non te pigeat viſitare īfirmū:
ex his enim in dillectione firmaberis.
¶ Dicitur etiam ꝙ iactauit ſe iuxta pa
rietem per ꝙ datur intelligi ꝙ qui opera
miſericordie dimittit: per que perueniẜ
ad celeſtem patriam: cadit in terram. vñ
pſal. Humiliata eſt in puluere anima no
ſtra concluuem in terra venter nr̃. ¶ Dr̃
etiam ꝙ dormiuit in quo datur intelligi
accidia. ſic igitur obſtinati demōes ſigni
ficati per yrundines nigras ⁊ garrulas:
q: cor hominis non poteſt facere qn aliq̄
cogitet imitunt ſtercora. i. imundas cogita
tiones q̄ inficiunt animam ⁊ intellectum
excecant: ⁊ ſic efficitur homo cecus. tam̄ i
aduentu xp̄i recuperat viſum. vnde diciẜ
ceci vident. ¶ Modus autem recupan
di viſum eſt duplex. Primus eſt conſide
rare diuinam miſericordiam. quando eīꝫ
homo conſiderat ꝙ deus eſt ita pius ꝙ
omnia peccata volentibus penitẽr dimit
tit: multum allicitur ad ſurgendum
de peccato: ⁊ ad veniendum ad ſtatum
penitentie: vt ſic illuminentur oculi eius
⁊ videāt. ¶ Hoc autem fuit figuratuꝫ. i.
Re. 14. vbi dicitur ꝙ Jonatas laſſus exi
ſtens: inuento melle in agro guſtauit de
illo: ⁊ tunc illuminati ſunt oculi eius ⁊ vi
dit. ¶ Ubi ſciendum ꝙ per Jonatam q
interpretatur columbe donum: intelligiẜ
anima cuiuſlibet xp̄iani: que ſine felle ira
cundie dꝫ eſſe: ⁊ dꝫ habere ſimplicitatem
columbinam. tamen aliquando fit laſſa:
dum aggrauatur ſarcina peccatoruꝫ. tam̄
guſtato melle. i. conſiderata diuina miſe
ricordia dulci ſicut mel: q: nihil dulcius
peccatori q̄ꝫ ſpes de venia: aperiūtur ocu
li eius vt peccata conſideret. Dicitur aūt
fuiſſe illud mel in agro: q: ſicut illud ꝙ ē
in agro eſt publicū omnibus: ita diuina
miſericordia eſt oībus preparata. ¶ Se
cundus modus recuperandi viſuꝫ eſt cō
ſideratio diuine iuſticie: quando hō con
ſiderat ꝙ ſicut deus eſt pius volentibus
conuerti: ita eſt iuſtus ad puniendnm de
licta. Et punitio que in alio mundo expe
ctatur eſt accerbior q̄ꝫ in iſto: timet diui
naꝫ iuſticiam: ⁊ ſic recuꝑat viſum. ¶ Hoc
fuit figuratum Thob. 2. vbi dr̃ ꝙ poſito
felle piſcis a Thob. filio ſuper oculos pa
tris: viſum recepit. ¶ Ubi ſciendum ꝙ ꝑ
fel amarum intelligitur diuina iuſticia q̄
multum amara eſt peccatoribus. Si igiẜ
iſtud fel. i. diuina iuſticia ponatur ſuper
oculos mentis: conſiderādo ꝙ omne ma
lum erit punitum: ⁊ ꝙ pena alterius ſecu
li grauior eſt illa iſtius: tunc homo viſuꝫ
recipiet ⁊ a peccatis deſiſtet. ¶ Secūdo
claudi ambulant. vbi oſtendit ꝙ homo ꝓ
pter peccatuꝫ incuruatur in affectu: ⁊ ſic
claudus efficitur. ¶ Sciendū eſt autem
ꝙ cā claudicationis eſt qñ homo q ſemꝑ
deberet eſſe in brachijs xp̄i ꝑ caritatem
cadit de xp̄i brachijs ipſam deſerendo: ⁊
tūc vtroqꝫ pede efficiẜ claudus. ¶ Hoc
autem fuit figuratū. 2. re. 4. vbi dr̃ ꝙ cuꝫ
nutrix tolleret miphiboſeth filiuꝫ Jona
the ⁊ portaret eum in brachijs: cecidit de
brachijs eius: ⁊ ſic vtroqꝫ pede factus eſt
claudus. ¶ Ubi ſciendum quod per Jo
natham q interpretaẜ columba donās in
telligiẜ deus pr̃ qui pōt dici colūba quia
ſic columba eſt fecūda: ita i ipſo eſt oīs fe
cunditas tam ad intra q̄ꝫ ad extra. Diciẜ
etiam donās: q: ipſe principaliter dat ſpi
ritum. ſ. ⁊ filium. q: ipſe ꝓprie non mittiẜ

ab'aliquo. Per miphiboseth autem q in
terpretat os verecũdum intelligit qlibet
xp̃ianus qui dz esse verecũdus ⁊timidus
ne ppeccatum deum offendat:⁊ iste dicit
filius Jonathe.i.dei patris. Iste hz vnaz
nutricem.i.xp̃m q nos fouet. Ista nutrix
i.xp̃s poterat nos i brachijs:q̃zdiu sumus
incaritate ⁊gratia sedaliquando contin
git q̱ p peccatũ amittit caritatem ⁊ gr̃az
⁊ tunccadit de brachijs eius ⁊ tunc effici
tur claudus vtroqz pede. Dextro quantũ
ad dilectiõem dei ⁊ sinistro quãtuz ad di
lectionem ꝓximi:tamen iaduentu xp̃i re
ctificat. vñ dr̃. ⁊ claudi ambulant. ¶ Ter
tio dicit leprosi mundant. q: homo ꝓpter
peccatũ infectus leprosus efficit. Hoc ãt
fuit figuratũ nnmeri.12. vbi sentẽtialr̃ di
citur q̱ q: maria murmurauit ꝯ moy. ap
paruit cadẽs lepra quasi nix. ¶ Ubi sciẽ
dum q̱ p mariam murmurantem ꝯcõtra
Moy. mitissimũ itelligit qlibet peccator
qui eo ip̃o q̱ peccat dr̃ murmurar̃ verbo
vel facto cõtra xp̃m sz statiz efficit macu
la peccati leprosus. ¶ Sz nota q̃liter ma
ria fuit curata q: iteruenicte ꝓ ea Moi
se ita ẽt peccator curat merito passionis
xp̃i. Sed aduerte q̱ expulsa extra castra
fuit sepata diebus.7. anteq̃z reuocaret q:
peccator ꝓpter peccata extra castra para
disi eicit. ad intrãdum dignus nõ efficit
nisi prius pacta penitẽtia digna:designa
ta p numez septenariũ. ¶ Licet igit pec
cato leprosus efficiat:tñ i aduẽtu xp̃i re
cipit sanitatem sic pz in leproso isto quez
mũdauit xp̃s Mat.8. q veniens orabat
eum.d. Domine si vis potes me mũdare
⁊ xp̃s mũdauit eum. ¶ Ubi aduerte qua
liter iste fuit mundatus:q: veniẽs:nõ oci
ans:adorans:nõ maledicens. fiducialiter
petens:nõ desp̱ans. potentiaz eius ꝯfitẽs
nõ asp̱nans. vñ a xp̃o cũ descẽdissz d mõ
te.i. cũ humanitas coniuncta fuissz diuini
tati p gr̃am sibi collatã meruit curari.
¶ Quarto dicit surdi audiunt:q: pp pec
catũ hõ retardat in effectu p obediẽtiam
ad bñ operandũ:⁊ sic efficit surdus. vnde
Mich.7. Ponẽt mãus sup hos ⁊ aures
eoꝝ surde erunt. Et dicit dñs in psal. Nõ
audiuit populus me⁹ vocẽ meã: ⁊ israel
nõ intendit mihi. ¶ Tñ in aduentu xp̃i
recupat auditũ. Jõ dr̃ surdi audiũt. vnde
Isa.29. Audient in illa die surdi v̈ba libri
¶ Hoc ãt pz Math.7. vbi dr̃ q̱ adduxe
runt ad Jesum surdũ ⁊ mutũ quẽ libera
uit. ¶ Ubi no. mõuz curatõis h⁹i. p̃ q: ad
ductusad Jhm p v̈am fidei adhesionez.
q: fuit rogatum ꝓ eo p deuotã orõnẽ. q:
ductus seorsum a turba per sensualitatis
quietatõem:q: misit digitos in auriculas
p spirit⁹ sancti inspiratõem. Bñ ergo oia
fecit:surdos fecit audire ⁊ mutos loqui.
Mat.7. ¶ Quinto dic mortui resurgũt
q: hõ pp peccatũ fuit spoliatus gr̃a: que
est vita hominis. ⁊ sic mortuus remansit.
¶ Hoc fuit figuratũ.3.re.2.i semey. d quo
dr̃ q̱ Salõn ꝯfinauit cũ i ier^m cõminãs si
bi mortẽ si ide egrederet trãsiẽs torrẽtez
cedrõ:q tãdẽ p̃ceptũ regis trãsgrediẽs:
mortu⁹ fuit. ¶ Ubi sciend q̱ p semey q i
terp̃tat audi me itellr̃ p̃m⁹ hõ q p ꝓmpti
tudinẽ obediẽtie deũ d̃buit audir̃. Huic
p̃cepit Salõn.i. rex pacific⁹ de⁹ q̱ ñ egre
deret ier^m.i. statũ inocẽtie q fuit stat⁹ vi
siõis pacis:qñ p̃cep̃ sibi ne comederet de
fructu ligni vetiti ꝯminãs si oppositũ fa
ceret sibi mortẽ:q tñ p̃ceptũ egrediẽs:tã
mortẽ tp̱alẽ q̃z sp̃ualẽ icurrit. sic ẽ ẽt d q̃li
bz xp̃ião expõe vt:s̃. ¶ Tñ i aduẽtu xp̃i
recupat vitã:sic pz d filia archisinago. q̃z
suscitauit i domo. luc.8. ⁊ d filio vidue quẽ
suscitauit in porta. ⁊ d Lazaro quẽ suscita
uit iã i monumẽto fetentẽ. Jo.11. ¶ Per
istos ãt dat intelli q̱ q̃zuis aliqs sit mor
tu⁹ q̃ntũ ad cogitatõem q: i domo oculta
hoib⁹ñ do. vl'in porta ciuitat̃.i. in ope pu
blico. vl'fetẽs i mõumẽto.i.i mala ꝯsuetu
dine. tñ xp̃s ip̃m resuscitat si voluerit ad
ip̃m ꝯuerti. ¶ Sexto dic paupes euãgeli
zantur. q: per peccatuz hõ ipedit i affatu:

⁊ sic pauper efficitur. Quia nõ est specio
sa laus in ore peccatoris. eccl'a. 15. vnde dr̃
eccle. 13. Pauper locutus est ⁊ dicũt qs ẽ
hic. q. d. talis qui sic paup̱ est: q: sine diui
na gr̃a non est dignus audiri. ❡ Tamen
in aduentu xp̃i pauperes euangelizantur
. i. euangelizant verbum dei ⁊ sic recupe
rant affatuz. vnde Jac. 2. Nõne deus ele
git pauperes in h̃ mundo: diuites in fide
⁊ heredes regni q̄ repromisit deus dili
gentibus se. Nam ẜm Apo. i. cor. i. Infir
ma mundi deus elegit vt confundat for
tia. ❡ Deinde dicit. Et beatus qui ñ fue
rit scandalizatus in me. vbi xp̃s ponit se
cundam rõnem ad probandum q̄ ipse sit
qui venturus est promissus in lege ⁊ de
us. Et facit talem rationem. Ille qui
dat vitam eternam ⁊ beatitudinem ill' q
nõ scandalizantur in ip̃m ⁊ q nõ faciũt ꝯ̃
eius voluntatez est plusq̃z pura creatura
⁊ ꝑ consequens deus ⁊ sic promissus in le
ge. Ego sum h̃ꝯi quia beati qui ⁊c. ergo.
❡ Aliter potest introduci ista littera. Et
beatus ⁊c. vt sit quasi reprehẽsio crimia
lis discipulorũ Jo. interrogatõuz ⁊ d̃ xp̃o
dubitãtium vt sit sensus secundum Cri
sostomum. Et beatus ẽ. i. ad beatitudinez
ordinatus q nõ fuerit scãdalizatus ĩme. i.
de me nõ male senserit sic̃ vos q me mio
rem Jo. putatis. ❡ Uel scd̃m Grego. qui
nõ fuerit scãdalizatus i me tẽpore passio
nis mee me negãdo ⁊ fidem meam relin
quendo. vnde Paulus. Predicamus Je
sum crucifixum iudeis q̄dem scãdalum.

Tertia pars.

[S]equit. Illis aũt abeũtibus
⁊c. vbi tangit Jo. cõmenda
tionem laudabilem. quod
ꝓbat cõuersatio virtuosa.
vbi sciẽduz q̄ turba que au
dierat questiõez q̃z fecerant discipuli Jo.
xp̃o poterãt dubitar̃ d̃ aduẽtu xp̃i ⁊ quia
ante prohibuerat testimonium de xp̃o. d.
Ecce agnꝰ dei ⁊c. poterãt ipsum reputare
inconstãtẽ quia aliud dixerat de xp̃o ex
tra carcerẽ aliꝰ i carcere existẽs. Ne igit̃
ẜm Crisosto. Turba h̃ suspicaret̃ de tãto
viro iõ xp̃s post informationẽ discipulo
rum Jo. informat turbã de scitate Jo. ip̃z
mirabiliter ꝯmendãdo. ❡ Sciendũ est ãt
q̄ xp̃s ꝯmẽdat hic bea. ũ io. q̃ztũ ad. 6. s.
Quantũ ad situs asperitatem.
Quantum ad mentis firmitatem.
Quantum ad corporis austeritatem.
Quantum ad intellectus claritatem.
Quantum ad affectus puritatem.
Quantum ad effectus dignitatem.
Noluit autem xp̃s ꝯmendare Jo. i ꝑsen
tia discipulorꝝ Jo. ne videret̃ ipsum ẜm
Crisost. Cõmẽdar̃ adulatorie. ⁊ iõ dr̃. Ill'
ãt abeuntibus. ❡ Primo igit̃ cõmendat
eum quantũ ad situs asp̱itatem cũ dicitur
Quid existis in desertũ videre. Ubi sciẽ
dum q̄ Jo. erat in deserto iudee ⁊ predi
cabat ibi baptismũ penitẽtie ⁊ baptizabat
illos qui ibãt ad videndũ eum ꝑꝑ ipsius
nimiã sanctitatẽ. Dicit igit̃ quid existis
in desertũ videre. q. d. ẜz Crisosto. ꝑpter
quid ciuitates dimittẽtes ꝯuenistis in d̃
sertum ⁊ subdit. Nõ enim plebs tãta cuz
tãto desiderio in heremũ venisset nisi ma
gnum quẽdã ⁊ mirabilẽ ⁊ petra sollidio
rem videre se extimasset. ❡ Secundo cõ
mendat eũ quantũ ad mẽtis firmitatẽ cũ
dicit. Arundinem vẽto agitatã. q. d. nõ ẜz
Grego. Sciendũ est ãt q̄ beatus Jo. non
fuit arundo. Primo q: arundo nõ habet
stabilitatẽ. Jo. ãt fuit stabilis ⁊ firmus in
testimonio xp̃i ⁊ doctrina vera. Secundo
q: arũdo h̃z vacuitatẽ Jo. ãt fuit plenus
gratia. Nã de ipso dr̃ luc. i. Spũ sancto re
plebitur. adhuc ex vtero matris sue. Ter
tio q: arundo h̃z sterilitatẽ l̃z hẽat frõdiũ
multiplicitatẽ ⁊ significat ipocritas q frõ
duosi in verbis ⁊ i exteriori apparẽtia in
terius ãt sunt steriles s̃z Jo. fuit firmus
quantũ ad bõa op̱a ⁊ fronduosus q̃ztum
ad doctrinam verã. ❡ Tertio cõmendat

eum quantū ad corporis austeritatem cū dicit s; qd existis vider hoiez mollib⁹ ve stitū.q d.nō.¶ Sciendū est igit̄ q̄ hic ha bemus exemplū f̄z Jero.q̄ predicator ve ritatis sicut Jo.non d; se ingerere nimis in cineris domoꝝ secularium s; austeram ducere vitam.¶ Habemus ēt exemplu; f̄m Grego.i omel.q̄ ex quo xp̄s de despe ctu vestium ꝯmendauit Jo.q̄ pretiositas eorūdem est piculosa.¶ In talibus autez f̄m Augu.in libro de doctrina xp̄iana ma gis est culpa ex pte intētionis q̄̄ ex ipso vsu reru;.¶ Uel f̄m Grego.in omel.Exi stis vi. hoiem mol.vestitū.i.verbis adu latorijs vtentem.q. d.non. q: adulatores adulantur vt mollibus vestiātur sed ille nō fuit vestit⁹ mollibus.¶ Quarto ꝯmē dat eum q̄̄tum ad itellectus claritaté cu; dicit.s; qd existis videre ꝓphetā ēt dico ⁊c.¶ Sciendum est igit̄ q̄ sicut hētur.i. Re.9.q̄ q d̄r hodie ꝓpheta oli dicebatur videns q: ꝓphete videbant ea que erant alijs oculta ⁊ vētura alijs annūtiabāt. vñ ꝓpheta d̄r quasi ꝓcul videns Jo. igitur non solū fuit ꝓpheta f̄m Grego.q: xp̄m dixit ventuꝝ sed plusquā ꝓpheta :q: ip̄m demonstrauit.¶ Quinto ꝯmendat eum q̄̄tum ad affectus puritatem:q: vocat eū angelum.Hic ē de quo d̄r mal.3. Ec.ego mitto angelum meum q ⁊c.Jo .enim f̄m Jero.non d̄r angelus natura s; officio.vn de ēt Grego.Quasi eni grece angelus la tine nunci⁹ d̄r.Nō erat vt qui nūciare sup num nunciū venerat angelus vocet̄:vt; di gnitaté f̄uet in noie q̄ explet in opatiōe. ¶ Sexto ꝯmendat eū q̄̄tum ad effectus dignitaté cu; dicit q ꝑparabit viā tuā an te te.Uñ Glo.Alij prophete missi sunt vt aduentū xp̄i āñūcient:iste āt vt ꝑpararet viā ipsius.¶ Ex his igit̄ p; q̄ btūs Jo. i ter alios scōs fuit magnus. Uñ saluator Inter natos mulierum nō surrexit maior Jo.baptista. Fuit inq̄̄ magn⁹ in grā ⁊ ē modo magnus in glīa.Ad q̄̄ nos ⁊c.

Dñica tertia de aduētu. Euāgeliū tertiū.

m Miserūt iudei ab ierosolimis sacerdotes ⁊ leuitas ad io hānem ⁊c.Jo.1.Nos vide mus p experientiam: q̄ p re spōsioné humilé multociés malitia multoꝝ ꝯfundit̄:⁊ inordinata cor da facili⁹ mitigātur.iuxta illud ꝓuer.15. Rñsio mollis frāgit irā.Beatus igit̄ io. baptista scītatis ⁊ virtutis eximie :p suaȝ rñsionem humilé confudit iudeoꝝ maliti am ⁊ interrogationé eorum fallacem sicut testatur ystoria euāgelij hodierni.In quo euangelia sex tangit.s.

Judeoꝝ malignitaté inuidentem.
Precursoris humilitatem decorantem.
Preconis auctoritatem euidentem.
Officij singularitatem eminentem.
Xp̄i dignitatem excellentem.
Loci ꝯgruitatem concedentem.

¶ Primū ꝓbat interrogatio venenosa. Secundum rñsio virtuosa.Tertium p̄di catio vigorosa.Quartum ablutio gratio sa.Quintū condictio generosa.Sextu; ha bitatio ꝑp̄losa.Primū in principio.Scōm ibi.Et ꝯfessus est ⁊c.Tertiū ibi. Dixerūt ergo ei ⁊c.Quartum ibi.Et qui missi ⁊c. Quintū ibi. Mediū āt vestrū. Sextum ibi.Hic in bethania ⁊c.

Prima pars.

q Uantū ad primū vbi tangit ⁊c. q̄ ꝓbat ⁊c. dicit Miserunt ⁊c. Ubi possumus ꝯsiderare mitté tium ꝓpinquitaté q: iudei eius cognati. Querentiū auctoritaté q: sacerdotes ⁊ le uitas.Tertio loci celebritaté: quia ab ye rosolimis.Quarto questionis veritatem quia vt interro.⁊c.Quinto respondentis sanctitatem :quia Jo.de quo Criso. Sic autem fide dignum extimauerunt Jo. eē vt ei de seipso dicenti crederent.¶ Scié dum est autem q̄ de ista questione fuit controuersia inter orige.⁊ crisostomū.Nā Orig.dicit q̄ isti querebāt a iohāne bona

intentione sciebant enim ex scripturis iã instare aduentum xp̃i. Vñ videntes sanctitatem iohãnis suspicati sunt ip̃m esse xp̃z. ❡ Secundũ autẽ Criso. Isti fraudulenter querebãt: volẽtes eum allicere vt cõfiteretur se esse xp̃m: q: displicebat eis ꝙ xp̃s preponeretur iohãni.

Secunda pars.

Equit. Cõfessus ẽ ⁊c. Ubi tãgit
e precursoris humilitatẽ decorantem ꝙ ꝓbat responsio virtuosa.

Ubi sciendum ꝙ aliqui hoies gloriant de potentia sicut supbi. Aliqui de sanctitate vite: sicut ypocrite. Aliqui ꝺ sapiẽtia sicut vanagloriosi. Beat⁹ ãt io. sicut virtuosus ⁊ bonus: in istis noluit gloriari sciens scriptum esse Je. 9. Nõ gloriet sapiens in sapientia sua: ⁊ fortis in fortitudine sua: nec diues in diuitijs suis: sed in h̃ glorietur qui gloriatur scire ⁊ nosce me: quia ego sum dominus qui facio misericordiam ⁊ iudicium ⁊ iustitiã in terra. Scd̃m h̃ igit in hac parte tria facit. Nam primo beatus io. arrogãter non sibi attribuit dignitatem ⁊ potentiam: q: non confitet se xp̃z Secũdo nõ attribuit sibi vite sanctimoniã q: non dicit se esse elyam. Tertio non sibi attribuit vane sapientiã q: non dicit se eẽ ꝓphetam. ❡ Quãtũ ad primũ dicit. Et confessus est. s. veritatẽ: ⁊ nõ negauit eã. Aliqui eni veritatẽ negant tacendo. de q b⁹ dr̃. Qui tacet affirmat. s3 ille cõfessus est: non sum ego xp̃s. ❡ Quantũ ad secũdum. s. ꝙ nõ arrogauit sibi vite sanctimoniam. dicit. Et interrogauerunt eum. d. Quid ergo elyas es tu. q. d. scd̃m Augu. Cum sciamus ex scripturis Elyam precessurum aduentum xp̃i: ⁊ tu dicis te nõ esse xp̃m dic nobis si tu es elyas. ❡ Sed h̃ potest cadere dubitatio: ꝙ cum notum esset apud iudeos io. esse filium zacharie qui erat summus sacerdos: cuius elyas filius nõ fuit. quomodo isti querunt a iohãne vtrum sit elyas. ❡ Huic dubitationi potest respõderi dupliciter. Primo ꝙ puer in pueritia sua: quasi subito ductus fuit in deserto ⁊ ibi agebat vitaz solitariã ⁊ ideo possibile fuit istos venisse in obliuionem io̅his. ❡ Secundo pot̃ responderi sicut narrat Orige. ꝙ quidam heretici fuerunt: qui dixerũt ꝙ aĩa transmittitur de corpore in corpus ⁊ hoꝝ dogma in auctoritate erat apud iudeos. ⁊ ideo interrogant ab eo vtrum sit elyas. i. vtrũ anima elye esset in corpus eius. Hic autẽ suspicabantur: q: opera io. assimilabãtur operibus elye. ❡ Sed h̃ pot̃ esse dubitatio de responsione io. qui dixit se non esse elyam cum tamen dñs dixerit de ipso Mat. ij. Et si scire vultis: ipse io. est elyas qui vẽturus est. ❡ Responsio ƀm Gregoriũ. in omel. dici potest ꝙ io. fuit elyas: non in ꝑsona sed in virtute ⁊ spiritu. vnde angel⁹ zacharie luc. i. Ipse preibit ante illũ in spiritu ⁊ virtute elye. ❡ Sciendum est autẽ ꝙ multiplex conformitas fuit inter elyã ⁊ io. quare potuit io. dici elyas. Primo ĩ vite mirabili austeritate: quia vt dicitur 4. Reguz. i. elyas erat pillosus ⁊ zona pellicea accinct⁹ ⁊ Mat. 3. dicitur ꝙ io. erat vestitus de pillis camelorum: ⁊ zona pellicea circa lumbos s. ❡ Secundo in delictorum reprehensionis asperitate. Nam vterq3 aspere reprehendit vitia ⁊ peccata. ❡ Tertio in venturorum euentuum veritate. Nam vterq3 veraciter annũciauit vẽturum iudicium. ❡ Quantum ad tertium. s. ꝙ non attribuit sibi vane sapiẽtiam: dicendo se esse prophetam. dicitur propheta es tu. Ubi sciendum secundũ ꝙ innuit Glo. ꝙ elyas ⁊ elyseus transierunt siccis pedibus iordanem: ĩ quo facta fuit figura baptismi. Hoc autem pahrisei nõ ignorabant sciebant enim ex dictis ꝓphetarum xp̃m venturum ⁊ baptizaturum. Uidentes igitur ꝙ io. baptizabat: ⁊ ꝙ re

spondebat se non esse xp̄m neq; elyam: interrogant tertio vtrum ipse sit propheta i. elyseus in quo etiã precessit figura baptismi. vt dictum est.

Tertia pars.

Sequitur. Dixerunt ergo ei tu
s quis ⁊c. Ubi tangit preconis auctoritatem euidentem. ꝙ probat predicatio vigorosa: quia dicit vocem se esse in deserto clamantis. Ubi sciendum ꝙ isti nuncij volentes omnibus modis scire quid de se ipso diceret: vehementer insistunt. d. Quis es tu vt responsum demus his qui miserunt nos. Sic autem inquirentibus ait. Ego vox clamantis ⁊c. ¶ Sciendum est autem ꝙ io. in ista responsione quattuor exprimit. s.
Sui ipsius ad predicandum ydoneitatẽ.
Uerbi ꝙ p̄dicat potestatiuã virtuositatẽ.
Predicationis sue oportunã necessitatẽ.
Exortationis sue sufficientẽ vtilitatẽ.
¶ Primo tangit sui ipsius ad predicandum ydoneitatem. cum dicit. Ego vox. Ubi sciendum ꝙ inter alia que sunt de ratione vocis. Primum est: ꝙ vox est signum ducens in alterum: puta in verbum siue conceptum mentis: tota igitur ydoneitas vocis ordinatur ad verbi expressionem Jo. igitur. d. se esse vocem: confitetur se esse ydoneum ad manifestationẽ verbi siue xp̄i. ¶ Secundum ꝙ est de ratione vocis est ꝙ ipsa sit notitia prioris verbi: ⁊ tamẽ sit posterior origine: quia secundum rationem originis prius concipitur verbum q̃ȝ vox formetur. Jo. igitur confitetur se esse vocem: quia prius incepit instruere nos q̃ȝ xp̄s licet xp̄s inquantum deus sit origine prior. ¶ Tertium est ꝙ vox transit verbum autem manet. Jo. igitur dicit se vocem. d. se transiturum sed xp̄m cuius est vox insinuat permansurum. ¶ Uel potest dici beatus io. vox propter humilitatem. Nam sicut vox est modice entitatis ⁊ modicum durat. ita io. quia humilis erat modicum se reputabat. ¶ Secundo exprimit verbi ꝙ predicat potestatiuã virtuositatem. cum dicit clamantis. Ubi sciendum ꝙ hoc potest intelligi duobus modis vno modo ꝙ sit vox Johãnis clamantis. Clamat aũt Jo. propter duo. Primo eius clamor importat euangelicam manifestationem. Prophete antiqui obscure loquebant̃. Jo. autem secundum Theodosium manifeste annunciat ⁊ clare clamat. ¶ Secundo eius clamor designat secundum Orige. in iudeis mentalem elongationem. consuetudo enim est quod ad distantes clamatur. ¶ Alio modo potest intelligi ꝙ io. fuit vox xp̄i clamantis ⁊ tunc noiaͦ potestatiua virtus xp̄i: cuius virtute io. loquebatur iuxta illud. 2. cor. vltimo. In experimentum queritis eius qui loquetur i me xp̄s. ¶ Tertio io. ostendit sue predicationis necessitatem cum dicit. In deserto Ubi sciendum secundum Grego. ꝙ per desertum potest intelligi iudea: que quia deserta ⁊ a deo derelicta erat: indigebat iohannis doctrina ⁊ predicatione. ¶ Quarto tangit io. predicationis sue sufficientẽ vtilitatem. cum dicit. dirigite viam domini quasi dicat ad hoc est predicatio mea: vt dirigatis viam domini. ¶ Uel dirigite viam domini. i. rectam facite viam q̄ ducit ad christum. Hec autem via est quã do homo totaliter deo subditur. secundum Orige. ¶ Sciendum est autem quia hic fit mentio de voce. ꝙ quadruplicem vocẽ in scriptura reperio. Reprehẽsionis vigorose incussiuam hũiliantis. s. timoris. Cõtritionis lacrimose purgatiuam deturpãtis fetoris. Cominationis ruinose reprehensiuam extollentis tumoris. Consolationis gloriose indicatiuam delectantis dulcoris. ¶ Primo dico ꝙ est vox

reprehēsionis vigorose ⁊c. Hec ē autē illa vox dñi increpātis adā q: comederat de fructu ligni vetiti. de qua figuratiue dicitur geñ. 3. ꝙ cum adā audisset vocem dñi deambulantis in paradiso ad auram post meridiem: abscondit se adā ⁊ vxor eius a facie dñi dei: quē vocans dñs dixit Adā vbi es. Qui ait: Uocem tuam audiui in paradiso: ⁊ timui eo ꝙ nudus essem ⁊ abscondi me. Cui dixit dñs. Quis indicauit tibi ꝙ nudus esses: nisi ꝙ d ligno de quo preceperam tibi ne comederes comedisti Fecit autem dñs deus ade ⁊ vxori eius tunicas peliceas ⁊ induit eos. ¶ Ubi sciēdum ꝙ per adā qui fecit ɔtra preceptum dñi ⁊ ideo nudus effectus intelligitur quilibet peccator q peccando sicut adam nudus efficitur: q: amittit gratiā que ē anime indumentū. Qꝫq; autem sic nudus ⁊ desolatus remaneat: tñ diuina misericordia uult ipm ad statū gratie reuocare: ⁊ ideo vocat ipm vel p internam inspirationem vel p externā pdicationē. Signāter autē dr ipm vocare post meridiem: quia sicut post meridiē recedit dies. ⁊ appropinquatur ad noctē: ita peccator dum peccat: a luce grē. i. a xpo q est lux recedit ⁊ appropinquat ad tenebras dānationis eterne. Cum āt peccator audit vocē petentis: tūc ad cor suum rediēs: ⁊ cogitās offensam tā grandē: dꝫ pfundi verecondia: ⁊ se abscondere. i. non reputare se dignum corā dño cōparare. Sic autē se humiliantē: ut male fecisset ostendat ipm reprehendit dñs indicando sibi causā sue nuditatis ⁊ confusionis que fuerit trāsgressio mandatoꝝ. Unde dicit. Quis idicauit tibi ꝙ nudus esses ⁊c. q. d. trāsgressio pcepti mei. ita reuera transgressio pcep. est causa expoliationis a gratia vnde hō remanet nudus. ¶ Congrue vero dicitur ꝙ fecit eis tunicas pelliceas de pellibus mortuoꝝ animalium ad designandū ꝙ adā q in statu innocentie poterat non mori: propter peccatum venerat ad statū miserie i quo necessario est mortalis: ſm ꝙ cōmiatus ei fuerat dñs. d. In quacunq; die comederis ex ligno morte morieris: nō solum morte spirituali ſꝫ etiam corporali. ¶ Secunda est vox contrictiōis lacrimose purgatiua de turpantis fetoris. qñ. s. peccator peccatū cognoscens: animā deturpans cōpungit ⁊ prorumpitur in fluuium lacrimarum. ¶ Unde hec vox pōt figurari per vocē turturis. de qua dicitur canti. 2. Flores apparuerunt in terra nostra tps putationis aduenit vox turturis audita est ficus protulit grossos suos: vinee florentes suum dederunt odorē. ¶ Ubi sciendum ꝙ peccator fetidus si vult esse flos p decorem: dꝫ habere vocem turturis que ē animal gemebundū: p amaram contritionem. dꝫ amputare supflua sicut fit in vineis. i. peccata: cum falce lingue: p integram confessionem. dꝫ proferre fructus dulces per virtuosam satisfactionem. debet etiā ad modum vinee floride dare bonum odorem per bonam famam ⁊ honestam conuersationem. ¶ Tertia est vox cōminationis ruinose reprehensiua extollētis tumoris. Nam si aliquādo peccator in malitia supbiendo permanserit: deus eum terret ⁊ superbiā eius humiliat. ¶ Unde hec vox pōt figurari per vocem factā ad nabuch. superbum. de qua dicitur dañ. 4. ꝙ cum ipse deambularet in aula babil. tumēs superbia ⁊. d. Nōne hec est babilon magna qꝫ ego hedificaui in domum regis: in robur fortitudinis mee ⁊ in gloria decoris mi. Et ecce vox d celo ruit. d. tibi dico nabuc: regnum trāsit a te: ⁊ ab hoibus eicieris ⁊ cū bestijs ⁊ feris erit habitatio tua ꝙ ⁊ factum fuit sic patet ibidē. ¶ Ubi sciendum ꝙ p Nabuc. qui interpretatur sedens in angustia agnita intelligit peccator qui sciēter morat in peccato mortali ꝙ fac hominem dignū angustia eterna li. de cu ius anima dicit Js. 3. Desolata in

terra sedebit. ¶ Iste autem dicitur Rex Babilo. i. confusionis: quia per peccatum ordinatur ad infernum regnu3 demonu3 vbi sempiternus horror inhabitat. Job. 10. Unde de talibus dicitur Job. 4. Qui oderunt te induentur confusione: & tabernaculum impiorum non subsistet. ¶ Dicitur autem q gloriabatur de potentia & fortitudine & diuitijs mundanis: in quibus omnibus mentis ambitio designat. ¶ Licet autem superbus sic glorietur: tamen vox domini valida ei denunciat penam. Unde Isa. 45. Ego ante te ibo & gloriosos terre humiliabo. Na3 dies domini exercituum super omnem superbu3 & arrogantem & humiliabitur. Isa. 2.
¶ Talibus igitur aufert deus regnum eternum: & eiciuntur vt habitent cum feris & bestijs. i. cum demonibus ferocib9 vt eos crucient in inferno. Unde talibus dicit Christus Mathe. 21. Aufertur a vobis regnum dei: & dabitur genti facienti fructum eius. ¶ Quarta est vox cõsolationis gloriose indicatiua delectant sue dulcoris. Nam sicut peccatoribus comminatur deus penam: ita bonis ostendit leticiam sempiternam vt alliciantur ad ipsum. ¶ Hec autem vox potest figurari per vocem quam sancti exprimunt ante sede3 dei & agni. De qua dicitur apoc. 14. Uidi i qué: & ecce agnus stabat supra montem sion: & cum eo. 144. milia habentes nomen eius & nomen patris eius scriptum in frontibus suis: & audiui vocem de celo tanq3 vocem tonitrui magni: & vocem quam audiui sicut vocem citaredorum citarantium in citaris suis & cantabant quasi canticum nouum ante sede3 dei. & ante quattuor animalia & seniores. ¶ Ubi sciendum q per istum montem intelligitur celum empyreum: locus sanctorum: qui signanter dicitur mons Syon: que interpretatur specula: quia ibi speculantur diuinam essentiam que est obiectũ reficiens omnium beatorum. Iste ẽ mõs de quo psalmista. Domine quis habitabit in tabernaculo tuo aut quis requiescet in monte sancto tuo. ¶ Super istum montem est agnus. i. Christus yesus qui est agnus dei qui tollit peccata mundi. Jo. i. Unde de illa ciuitate dicitur Apoc. 21. q non eget sole neq3 luna: quia claritas dei illuminat illam. & lucerna eius ẽ agn9 ¶ Cum isto autem agno sunt. 144. milia. i. vniuersitas sanctorum. Unde Dan. 7. Milia milium ministrabant ei: & decem centena milia assistebant ei. ¶ Isti dicũtur habere nomen agni & patris in frontibus. i. cognitionem diuinitatis significate per patrem & humanitatis significate per agnum cui9 fidem habuerunt in mundo. ¶ Isti habent vocem citaredorum citarantium in signum leticie laudãtes dominum in decacordo psalterio cu3 cantico in cytara. in ps. ¶ Isti cantant canticum nouum ante sedem agni regratiando ei cum leticia de beneficijs recept. Ad quod admonentur Isa. 12. Cantate inquit domino quoniam magnifice fecit. annunciate h in vniuersa terra: exulta & lauda habitatio Syon: q: magnus in medio tui sanctus ysrael.

Quarta pars.

Sequitur. Et qui missi fuerant &c. Ubi tangit officiũ singularitatem eminentem. q probat absolutio gratiosa. Et tria facit. quia.
Primo ponit psonarum interrogantium conditionem.
Secundo ipsa3 malitiosa3 iterrogatõem.
Tertio humilem responsionem.
¶ Quantum ad primum dicit. Et qui missi fuerant erant ex phariseis. Ubi sciendum q secundum Origen. Isti pharisei fuerunt alij nuncij a sacerdotibus & le

uitis de quibus dictum est in principio
euangelij ꝙ probat ex modo interrogan
di diuerso: quia reuerenter interrogaue
runt primi: isti vero proterue. ¶ Quan
tum ad secundnm. s. malitiosaz interroga
tioné dic. Et dixerũt ei quid ergo bapti
zas ⁊c. q. d. audacie videntur esse ex par
te tua: quia tu arrogas tibi officium ba
ptizandi: cum tu non sis Christus cui est
institutum baptismum: neqz Elyas nec
propheta. i. Eliseus in quibus precessit fi
gura baptismi. ¶ Quantum ad tertium
s. Johan. humilem responsionem dicit re
spondit eis dicens. Ego baptizo ⁊c. q. d. se
cundum Grego. non est audacie nec pre
sumptionis ꝙ ego baptizo licet non sim
xp̃s: quia differentia é inter baptismuz
meum ⁊ baptismum xp̃i: quia baptismꝰ
meus solum est in aqua: ⁊ ideo solum la
uat exterius corpus. Suum autem est in
spiritu: ⁊ ideo iustificat mentem interius
¶ Sciendum est autem ꝙ responsio Jo.
fuit exemplaris ⁊ sciétialis. Exemplaris
uiqz secundum Grego. quia dedit nobis
exemplum: ne ad verba cõtumeliosa mo
ueamur: sed humiliter respondeamus si
cut ipse fecit. ¶ Scientialis etiam fuit:
q: per hoc dedit nobis intelligere diffe
rentiam inter baptismum suum ⁊ christi
de qua differentia s̃dcm̃ est.

Quinta pars.

Equitur. Medius autem vr̃m
s ⁊c. vbi tangit xp̃i dignitatem
excellentem. ꝙ probat condictõ
generosa. Ubi sciendum ꝙ beatus Joá.
tangit quattuor condictiones de xp̃o. s.
Eius influentiá generalé.
Eius natiuitatem téporalé.
Eius processioné eternalé.
Eius nobilitaté regalé.
¶ Quantum ad primum dicit. Mediꝰ
autem vestrum stetit. Ubi sciendũ ꝙ res
que est in medio: est cõmunioris influen
tie qz res que est in anglo. Exemplum d
corde ꝙ est in medio hominis. Per hoc
igitur ꝙ Christus in medio stare dicitur
datur intelligi ꝙ sua influentia nos gub
nat ⁊ regit ꝭm Orig. igitur dicit. Medi
us autem vestrum stetit. q. d. Et si ego ba
ptizo vos in aqua non suz tamen talis ꝙ
possim generaliter in totum mundum in
fluere: tamen ille qui est tante influentie
stat in medio vestri: quia conuersatur no
biscum sicut alius homo. Quia in terris
visus est ⁊ cum hominibus conuersatus
est. Barch. 3. ¶ Sciendum est autem ꝙ
Christus stare dicitur: ad differentiam
eius ꝙ est cadere: iacere: vel fluere: que si
gnificant defectum peccati. ꝙ facit p̃mo
hominem cadere. Per gratie desertõem
Unde in persona peccatoris dicitur Jsa.
14. Quomodo cecidisti lucifer qui mane
oriebaris. Qr̃ sibi dr̃ Apoc. 2. Memor
esto mei excideris ⁊ age penitentiam ⁊
prima opera fac. ¶ Secundo peccatũ fa
cit hominem iacere per virum mortifica
tõem. Unde tali dr̃ Job. 7. Surge cur ia
ces pronus in terra. ¶ Tertio fac̃ homi
nem fluere per malá assuefactõez. Qu dá
enim sic se laxant ad peccata ꝙ quasi be
stie sequuntur inclinationé sensualem. de
quibus Zach. 22. Quorum carnes sunt vt
carnes asinorum: ⁊ sicut fluxus equorum:
sic fluxus eoꝝ. ¶ Ad adiuuandum autez
nos stat yesus. Unde Jo. 7. Jn nouissimo
auté die magno festiuitatis stabat yesus
⁊ clamabat. d. Si quis sitit: veniat ad me
⁊ bibat. ¶ Quantum ad secunduz vbi tá
git xp̃i natiuitatem temporalem dicit. Jp
se est qui post me venturus est. s. nascen
do baptizando ⁊ predicando: q: ad lr̃am
omnia ista Christꝰ egit post Jo. ¶ Quã
tum ad tertiũ vbi tangit xp̃i ꝓcessionem
eternalé: dicit qui ãte me factus est. q. d.
ꝭm Grego. Jpe qui post me venit quan
tum ad humanitaté ⁊ natiuitaté de mr̃e
ante me factus est quantum ad diuinita
tem. ¶ Quantum ad quartum. vbi tãgit

nobilitaté regalé dicit cuius nõ suz dign⁹ vt sol. eius cor. cal. q. d. ſm Crisost. tanta est xp̄i nobilitas ꝙ ego nõ sum dign⁹ vocari in vltis ministerioꝝ eius. Nã discalciare aliqué é īfimũ ministeriũ ꝙ exerceatur in ip̄o. ¶ Sciédũ é aũt ꝙ h̄ nõ é intelligédũ ꝙ xp̄s hũerit calciaméta: sicut aliqui ex isto loco volũt accipe. ⁊ h̄ pꝫ quia Jo. vtit̃ h⁹i verbis parabolicis. ¶ Hoc idem pꝫ ꝑ verbũ Jeronymi sic scribentis ad Eustochium. Milites diuisis sorte vestiméntis xp̄i: nisi hébat caligas quas tollerét: nec eniz poterat hr̃e dñs: ꝙ discipulis ꝓhibeat. ¶ Si qs aũt arguat ꝯ h̄: qꝛ angelus dixit ad Petrũ. act. 12. Caliga te caligas tuas ⁊ sequere me. Audiat Bedã in originali super h̄ loco. d. Pro caligul' vel caligis vt quidã habent grecus ſmo habet sandalia. Hoc enim genus calciam̃toꝝ ĩ euãgelio legitur apostolis fuisse cõcessum. ¶ Huic dcõ Bede cõcordat pp̃ᵃ gramaticus. d. calige vel caligule. i. sandalia dicta sunt a collo pedum: vel quasi a colligando: qꝛ ad pedes ligantur. ¶ Vł cuius non sum dignus ⁊c. i. non sum ydoneus vt explicem vnioné diuinitatis cuꝫ humanitate: ⁊ ostendam misterium incarnatõis: quia calciamentum pedé ocultãs significat humanitatem in qua se ocultauit diuinitas. Corrigia igit̃ est vnio vtriusqꝫ que tam mirabilis fuit ſm Grego. ꝙ eã Jo. inuestigare non poterat. ¶ Sciendũm est aũt ꝙ inuenitur ꝙ Christus fuit multiplex medium in scriptura. s.

Medicinal' conualescétie in egrotis.
Spũalis influentie in deuotis.
Virtualis colligãtie in disiunctis.
Specularis refulgentie in opacis.
Liberalis affluentie in assumptis.
Socialis assistentie in beatis.

¶ Primo Christus est medium medicinalis conualescentie in egrotis. Nã si qs est egrotus: ⁊ ad medicum Christum recurrit: recipit sanitatem. Nam ip̄e est qui propitiatur omnibus iniquitatibus nr̃is ⁊ qui sanat omnes infirmitates nostras ĩ ip̄s. ¶ Hoc autem fuit figuratum Eze. 9. Ubi sententialiter dicitur ꝙ propter peccata populi: deus misit sex viros ad interficiendum populum qui habitabat in ciuitate Jerusalem. In medio autem eorum apparuit vir indutus lineis habens atramentarium scriptoris ad renes eius: cui dixit dominus ꝙ transiret per medioꝫ ciuitatem: ⁊ signaret thau super frontes virorum dolentium ⁊ gementium super iniquitatibus eorum. Sex autem viris illis dixit ꝙ irent post virum illũ indutum lineis: ⁊ super quos non inuenirent signuꝫ thau: interficerent. super quos auteꝫ inuenirent: non offenderent. ¶ Ubi sciënduꝫ ꝙ per populũ qui peccauerat intelligitur genus humanum ꝙ propter peccatum p̄morum parentum erat inuolutum peccatis contra quod iratus dominus misit sex viros: per quos intelligo diuinam iusticiam. Istam misit deus in ciuitateꝫ Jerusalem. i. in mundum per ciuitateꝫ intellectum: quando datur continue sentétia mortis contra peccatores. In medio auteꝫ istius seuere iusticie missus est homo indutus lĩeis. i. xp̄s ỹh̄s. mitigãs hanc seueritaté. Qui dr̃ vir a virtuositate. vn⁹ a singularitate: qꝛ ip̄e solus fuit sine peccato. vñ ⁊ vestitus lineis dr̃ in signũ mũdicie. Habere vero atramentarium scriptoris: in signũ claritatis ⁊ sapiétie: qꝛ ip̄e habꝫ scribere omnia nomina saluandoꝝ. ¶ Hic ãt vadit ꝑ mediã ciuitaté. i. ꝑ mediũ mundũ in quo aliqñ fuit corporaliter sed semꝑ spũaliter: ⁊ si quos ĩuéit q ꝺ̃ peccatis doleãt signat in frontib⁹. i. ĩ aiabus eoꝝ thau: q̃ é triãgularis figura: ꝑ q̃ꝫ itelligitur fides trinitatꝫ ꝺ̃ifice: vel ꝑfecta penitétia q̃ ꝯsistit ĩ trib⁹: contritione: ꝯfessione: ⁊ satisfactione. ¶ Sic autem signatꝫ: non nocet iusticia sed liberantur ⁊ viuũt per meritũ passiõis xp̄i: miam ꝯdonantꝫ.

¶ Secundo est remediũ spiritualis in
fluentie in deuotis nã postq̃ xp̃s hoiem
liberauit a peccatis: dat eis spũalem vitã
p̱ gratiã qua spũaliter viuit. Unde põt
figurari p̱ lignũ vite in medio paradisi.
de quo gen. 2. Produxit dñs deus lignũ
vite in medio paradisi. ¶ Ubi sciendum
q̃ p̱ paradisum in quo posuit deus hoiem
vt operaret̃ ⁊ custodieret illum: intelligi
tur mundus in quo positi sumus vt exer
ceamur in opibus virtuosis. Per lignũ
autẽ vite intelligitur xp̃s: q: sicut p̱ esũ
illius ligni i hoie conseruabatur vita cor
poralis: ita p̱ gratiã q̃ a xp̃o recipimus
seruatur in nobis vita spũalis. Et sicut de
bilitati in mẽbris corporalibus fortifica
bantur p̱ lignũ vite ita ⁊ si sentimus nos
debiles ad xp̃m debemus recurrere: quia
sua gratia nos fortificabit. Qui ideo i pa
radisi medio dr̃: vt se ostendat oibus cõ
muniter preparatũ. Nam ipse est plenus
gratia ⁊ veritate: de cuius plenitudine:
oẽs nos accepimus gratiã p gratia. Jo.
1°. ¶ Tertio ẽ mediũ virtualis colligan
tie in disiunctis. Nã genus humanũ pro
pter peccatũ primoꝝ parentum erat val
de diuisum a deo. iuxta illud ysa. 54. Pec
cata nr̃a diuiserunt inter nos ⁊ deum no
strum: ⁊ ideo nõ poteramus deũ videre
nec ad ipũ accedere. Xp̃s autem medius
exñs nos sibi reconciliauit. iuxta illud
ephe. 2. Ipse ẽ pax nr̃a qui fecit vtraq̃
vnum. ¶ Unde põt figurari p̱ moy. qui
dixit populo deutero. 5. Ego sequester ⁊
medius fui inter deũ ⁊ vos: vt nunciarem
vobis verba eius. timuistis eni ignẽ ⁊ nõ
accesistis ad montẽ. ¶ Ubi sciendũ q̃ p̱
Moy. q interpretat̃ assumptus de aqs i
telligit̃ xp̃s q fuit assumpt⁹ ab appetitu
mundanoꝝ. Per dñm at̃ stantẽ in monte
cũ igne intelligit̃ deus pr̃ cum seueritate
iustitie designate p̱ ignẽ. p pplm vero to
tum genus humanũ. ¶ Sicut igit̃ ppls
p̱p̱ timorẽ ignis: ad montẽ vbi deus erat
nõ audebat accedere: sic genus humanũ
timens diuinã iustitiã ad deum accedere
nõ audebat. Sz sicut Moy. fuit inter eos
medi⁹ recõcilians deo pplm ita xp̃s me
dius existens inter deũ ⁊ hoiem nos deo
recõciliauit p̱ sanguinẽ crucis sue. col̃. i.
¶ Quarto est mediũ specularis refulgẽ
tie in opacis. i. inter hoies obscuros. Iste
eni vt lux vera apparuit illuminãs totũ
mundũ. Unde põt figurari p̱ stellã matu
tinã de qua dr̃ eccl̃ia. 50. Quasi stella ma
tutina i medio nebule: ⁊ quasi luna plena
in dieb⁹ suis lucet. ¶ Xp̃s yh̃s in medio
mũdi huius obscuri instar nebule lucide
⁊ clarus apparuit: vt matutina stella ruti
lans: ⁊ lucẽs vt luna. vnde ip̃e dicit apoc.
21. Ego sum radix ⁊ genus dd̃ stella splen
dida ⁊ matutina. ¶ Quinto ẽ medium li
beralis affluẽtie in assumptis. Nã ipse est
in quo oẽs assumpti in pria liberal̃r pa
bulũ refectiuũ inueniũt quo habũdantissi
me satiant̃. ¶ Uñ põt figurari p̱ fluuium
aque viue de quo dr̃ apoc. 22. Ostẽdit mi
hi fluuiũ aque viue splendidum tanq̃ cri
stallum p̱cedentẽ de sede dei ⁊ agni i me
dio platee ei⁹ ⁊ ex vtraq̃ p̱te fluminis. li
gnum vite afferẽs fruct⁹. 12. ¶ Ubi scien
dũ q̃ p̱ illũ fluuiũ intelligit̃ xp̃s qui dicit
de se ipso eccl̃iastici. 24. Ego quasi fluui⁹
torax exiui de padiso. torix interp̃tat̃ me
dicamentũ. ⁊ xp̃s in hũc mundũ venit ad
medicandũ ip̃m languidũ p̱ pccã. ¶ Iste
dicit̃ fluuius vite: q: tribuit vitã mundo
iuxta illud Jo. 10. Ego veni vt vitã habe
ant ⁊ habũdantius habeant. In medio at̃
ciuitatis dicitur propter cõmunitatẽ q:
pro oibus venit. Ip̃e vult oms̃ hoies sal
uos fieri. i. Thi. 2. Ex vtraq̃ autem parte
fluminis dicitur lignũ vite: q: ex vna par
te est diuinitas ex alia humanitas in qui
bus est fructus nostre redẽptionis eter
ne. ¶ Signanter autẽ iste fructus duode
narius dicitur qui est numerus suphabũ
dans vt p̱ h̃ detur intelligi suphabũdãs

gloria q̃z beati hēbunt in p̄ria. de qua.i. Cor.2.ꝙ nec oculus vidit nec auris au diuit:nec in corde hominis ascendit que preparauit deus his qui diligunt eum.

¶ Sexto est medium socialis assistentie in beatis. Nam Christus ē inter beatos eos associans ⁊ delectans. ¶ Hoc autez fuit figuratum apoc.i. Ubi dicitur. Uidi 7.candelabra aurea ⁊ in medio .7. cande labrorū aureorum:similem filio hominis vestitum podere:⁊ precinctum ad mamil las zona aurea ⁊ habebat in dextera sua 7.stellas. ¶ Ubi sciendū ꝙ per ista.7. cā delabra aurea:intelligūtur.7.ordines bea torum in patria.s.angelorū:patriarcharū prophetarum apostolorū martirum con fessorum:⁊ virginum. In medio autē isto rum est xp̄s qui dicitur vestitus podere i.nostra humanitate. Precinctus autem mamillas zona aurea. propter intensissi mam caritatem q̄ nos dilexit in tantum ꝙ ꝑ nobis voluit crucifigi quia teste Jo. Jo.15. Maiorē hanc dilectionez nemo ha bet vt animā suaz ponat quis pro amicis suis. ¶ Uidetur autē in dextera habere 7.stellas.p quas intelligo.7.dotes quas sancti post diem iudicij habebunt tres ex parte anime.s.visionem fruitionem ⁊ ten tionem. Et quattuor ex parte corporis .s. claritatem agilitatem subtilitatem ⁊ im passibilitatem. Has autez habet in dexte ra:quia xp̄s est paratus ista dare cuilibet virtuosa opera facienti.

Sexta pars.

e Equitur. hec in betania facta sunt ⁊c. Ubi tangit loci congrui tatem condecentem. ꝙ probat habitatio populosa. ¶ Sciendum est au tem ꝙ secundum Glo. due sunt bethanie vna transiordanem alia citra non longe ab yerosolimis vbi lazarus fuit resuscita tus de prima dicitur hic. ¶ Sciendum ē igitur ꝙ Jo. facit mentionem de loco vt secundum Crisostomum. Maiorem cer titudinem det nobis de rebus factis.

¶ Moraliter vero dicit Alchi. ꝙ betha nia domus obedientie interpretatur per ꝙ intelligitur ꝙ per obedientiam fidei: omnes ad baptisma debent peruenire. de hac dicitur.i. Regum.15. Melior est obe dientia q̃z victime. Unde Grego.25. Mo raliū. Obedientia sola virtus est que cete ras inserit:insertasq̄z custodit. Et sic istis custoditis nos ducit ad gloriā ad q̃z ⁊c.

Dominica quarta de aduentu. Euange lium quartum. Expositio prima.

a Nno.15.imperij Tyberij ce saris ⁊c. Luc. tertio. Nos videmus per experientiaz ꝙ quādo aliquis magnus dominus puta papa vl' im perator ⁊c. vult venire ad aliquā patriam ꝙ ipse premittit legatos vel nuncios qui annuncient eius aduentum vt decentius recipiatur ab ipsis. Xp̄s igitur iesus ven turus ad predicanduz hominibus huius modi legatum ⁊ precursorem sue predica tionis premisit.s.Jo.baptistam:vt homi nes ad ipsum facilius conuerterentur ⁊ firmius adhererent. Unde Augu. Per hoc dominus aduentum suum ne subito insperatuz homines non agnoscerent no luit esse testatum. De hac premissione fit mentio in euangelio hodierno. ¶ Scien dum est autem ꝙ sicut videmus in natu ralibus ita suo modo est in spiritualibus In naturalibus autem videmus ꝙ si ali qua arbor debeat fructificare. Oportet Primo ꝙ sit disposita ad hoc. Secundo ꝙ sit aliquod agens influens in ipsam si cut corpus celeste. Tertio ꝙ hoc agens agat in passum mediante sua actiōe ⁊ suo motu. Quarto ꝙ suam actionem agat in tempore aliquo:quia agēs naturale agēs per motum:non potest agere in instanti. Quinto ꝙ agens ⁊ passum sint in loco. Sexto his habitis produci potest fruct⁹. ¶ Sicut igitur ista sex requiruntur in naturalibus:ita suo modo in moralibus.

Nam ad hoc vt aliquis bene operetur. Primo oportet q sit capax discipline: sicut homo: non bestia. Secundo q ab aliquo doceatur. Tertio q per actum doctoris. Quarto q in tempore aliquo. Quinto q in loco. Sexto potest perfecte operari. ¶ Quia igitur in euangelio hodierno fit mentio de doctrina et informatione precursoris domini per q̄ꝫ debemus moueri ad opera virtuosa: ideo in ipso ista sex supradicta licet non eodem ordine tangit euacuata. s.

Temporis oportunitatem congruenté.
Agentis sanctitatem decoranté.
Loci humilitatem disponenté.
Actus virtuositaté influenté.
Obiecti capacitaté retinentem.
Fructus vbertaté delectanté.

¶ Primum probat expressio numerosa. Secundum informatio gratiosa. Tertiuꝫ habitatio virtuosa. Quartum instructio vigorosa. Quintum innouatio copiosa. Sextum inspectio gloriosa. Primum in principio. Secundum ibi. Et factum est verbum ꝛc. Tertium ibi. Et venit in omnem ꝛc. Quartum ibi. predicans. Quintum ibi. Omnis vallis ꝛc. Sextuꝫ ibi. Et videbit ꝛc.

Prima pars.

Quantum ad primum vbi tangit ꝛc. q probat ꝛc. dicit. Anno. 15. ꝛc. Unde Grego. in omel. Redemptoris precursor quo tempore verbū predicationis acceperit memorato romane rei publice principe et iudee regibus designatur cum dicitur. Anno. 15. et cete. ¶ Ubi sciendum loquendo moraliter q per numerum quindenariuꝫ vbi sunt tres quinarij potest tripliciter virtus theologica. s. fides spes et caritas designari. Tēpus ergo in quo christus predicatur est tempus i quo homo habet se fundare in fide: elleuari in spe: dilatari in caritate et ad gloriam paradisi debet istis. 15. gradibus ascendere. ¶ Hoc autem fuit figuratum in templo salomonis ad q intrandū oportebat ascendere per. 15. gradus. A quibus dicti sunt. 15. primis graduales: et dicuntur graduales quia sacerdotes ascendentes in templum in quolibet gradu cantabant numerum illorum incipientes a primo vsqꝫ ad vltimum. ¶ Ubi sciendum q per templum salomonis regis pacifici intelligitur vita eterna: ad q̄ꝫ si intrare volumus oportet nos per. 15. gradus: siue per triplicem quinarium ascendere. i. per fidem: spem: et caritatem: sine quibus impossibile est hominem saluari. ¶ Dicitur igitur. Anno. 15. ꝛc. Ubi sciendum ad intellectum huius littere q tres fuerunt herodes. s. ascalonita sub quo natus est iohānes et herodes antipas qui fecit Jo. decollari: qui fuit filius ascalonite: et Agrippa qui occidit Jacobum et posuit Petrum in carcere qui fuit filius Aristoboli. ¶ Sciendum est igitur q herodes Ascalonita fuit monarcha: sub quo natus est xp̄s. Iste autem habuit quattuor filios. s. Archelaum Herodem antipā: Philippum et Lisaniam. Per istos quattuor diuisa fuit monarchia in quattuor partes et quilibet istorum dictus fuit tetrarcha i. princeps. quarte partis: ab archos q est princeps et tetra. q est quattuor. Unde Archelaus fuit tetrarcha iudee: tamē quia fuit superbus imperator romanus cui omnes suberant: relegauit eum in exilium apud vienam in gallia et posuit Pilatum procuratorem illius tetrarchie. s. iudee. Unde dicitur procurante pontio pilato iudeam. Herodes autem antipam fuit tetrarcha galilee Phylippus autez fuit tetrarcha yturee et traconitidis regionis. Lisanias autem fuit tetrarcha abiline. ¶ Temporibus igitur istorum dominoruꝫ secundum Bedam. Temporaliuꝫ sub principibus Anna et Chaipha incepit

predicare Johannes. ¶ Sciendum est
autem q licet secundum legem vnus de
beret esse summus pontifex: tamen pro
pter ipsorum inuidiam diuisus est ponti
ficatus per plures & vnus ministrabat
vno anno: alius vero alio. ¶ Sciendū est
etiam q quia non solum iudeos sed etiā
gentiles: xps vocare venerat: ideo secun
dum Grego. Non solum dominos iudeo
rum sed etiā gentilium nominauit. Scié
dum est etiam q non solum temporales
domini: sed etiam spirituales nominātur:
quia secundum Grego. In omelia ille qui
venturus predicabatur erat simul rex &
sacerdos. Unde hebre. 7. precursor pro no
bis introiuit Jesus secundum ordinem
melchisedech pontifex factus in eternū.

Secunda pars.

Sequitur. Factū est verbū
domini &c. Ubi tangit agē
tis sanctitatem decorantē.
q probat informatio gratio
sa. Ubi sciendum secundū
Ambrosium q euangelia volens ostende
re congregationem ecclesie non ab homi
ne incipere sed a spiritu sancto: principali
ter dicit Johannem non ab homine esse
missum ad predicandum christi aduentū
hominibus sed a deo. ¶ Hoc autem di
cit secundum Crisostomum. Quia aucto
ritate propria: homo non debet officium
predicationis assumere sed superioris li
centiam expectare. Dicit igitur q factū
est verbum domini. i. diuina inspiratio
ad predicandum super Jo. in quo notat
plenitudo gratie. Unde non dicit Johan
ni: sed super Jo. vt significetur q totum
hominem spiritus occupauit vt per obe
dientiam: spiritui in omnibus esset subie
ctus. Zacharie filium qui interpretatur
memorans dominum in quo notatur va
litudo memorie recordantis quia memo
riam dei habuit in omnibus factis suis.

¶ Conuenienter autem Jo. qui interpre
tatur in quo est gratia dicitur filius Za
charie qui memorans dominū interpreta
tur: vt detur intelligi q qui vult gratiā
habere: oportet q in memoria sua primo
concipiat dominū de quo conceptu post
modū oritur filius. i. diuina gratia de qua
demū nascitur bona operatio. Unde in psal
mos. Memor fui dei & delectatus sum:
quantum ad gratie inhabitationē: & exer
citatus sum: quantū ad operis executio
nem. In deserto in quo secundum Theo.
Notatur sanctitudo vite promerentis.
¶ Sciendum est autem q istud verbū
de quo dicitur hic est.
Sanatiuū egrotantium sua viuacitate.
Directiuū errantiū sua claritate.
Correctiuū delinquentiū sua pietate.
Refectiuū exurientiū sua suauitate.
¶ Primo istud verbum est sanatiuum
egrotantiū sua viuacitate. Unde in psal
mos. Misit verbum suum & sanauit me:
& eripuit me de interitionibus eorum.
¶ Istud est illud verbum de quo figura
tiue dixerat dominus captiuis quos trā
stulerat nabuchdo. rex in babilo. de ieru.
Je. 24. Uisitabo inquit vos & sanctificabo
super vos verbum meum bonū vt redu
cam vos ad locum istum. s. ierusa. ¶ Ubi
sciendum q per Nabuc. regem qui inter
pretatur sedens in angustia agnita: intel
ligitur dyabolus qui in angustia penarū
sedet: quas cognoscit & sentit. Iste tran
stulit totum genus humanum de Jeru
salem. i. de statu pacifico. in babil. i. in sta
tum confusionis: quando seduxit primos
parentes vt de fructu ligni vetiti man
ducarent. quibus sic captiuis: deus pro
misit consolationem eos dulciter confor
tando: quando promisit patribus vete
ris testamēti redemptorem eius. d. Uisi
tabo vos & suscitabo super vos verbum
meum bonum. i. filium meū quē mittā in
mūdū ad vos redimēdū q vos eripiet de

manibus inimicorum vestrorum. ⁊ ad lo
cum pacificum.i.ad locum paradisi vos
reducet. ¶ Secūdo est directum erranti
um sua claritate.vnde psalmista.Lucerna
pedibꝰ meis verbū tuū ⁊ lumē semitis meis
¶ Unde figuratiue dr̄ de filijs ysrael am
bulantibus per desertum:vti irent ad ter
ram promissionis.numeri.9. Per verbū
domini figebant tētoria : ⁊ per verbum
illius proficiscebantur:erātqȝ in excubijs
domini iuxta imperium eius per māda
tum Moy. ¶ Ubi sciendum ꝙ per fili
os ysrael ambulantes non ociantes intel
liguntur fideles xp̄iani qui debent ad de
um se disponerē per opera virtuosa. Per
desertum vero vbi non est habitatio fixa
intelligitur mundus in quo non habemꝰ
ciuitatem manentē.hebr .13. In isto igit
debent ambulare per opera bona: vt vēi
ant ad terram promissionis.i. ad celesteȝ
patriam.de qua.ps. Portio mea domine
sit in terra viuentium. In isto auteȝ mun
do per verbum.i.diuinū preceptum dēbēt
figere tēptoria non palatia . cogitans ꝙ
modicum viuit.⁊ ideo sufficit sibi modi
ca habitatio.Et ad verbum debent profi
cisci.i. procūrare sibi gloriam paradisi .
Item debent facere excubias.i.vigilāter
custodire ne labantur in peccatū mortale
⁊ hoc per mandatum Moy.i.xp̄i assum
pti de aquis mundanorum: qui nobis in
stituit vigilare.d.Mat.24.Uigilate qꝛ
nescitis qua hora dominus noster ventu
rus sit. ¶ Tertio est correctiuū delinquē
tium sua potestate.vnd psalmista . Emit
tet verbum suum ⁊ liquefaciet ea : flabit
spiritus eius ⁊ fluent aque per cordis .s.
contritionem . Unde figuratiue dicitur
Jon̄.3.ꝙ quando Jon̄.predicabat niniui
tis subuersionem ciuitatis: peruenit ver
bum ad Regem Niniue sedentem in so
lio qui surrexit ⁊ abiecit vestimentum su
um:⁊ indutus est sacco:⁊ sedit in cenere :
⁊ clamauit ad dominum misericordiam
postulando. ¶ Ubi sciendum est ꝙ per
istum Regem sedentem in solio intelligi
tur quilibet homo qui exaltando se : pec
cat mortaliter. Huic mittitur Jon̄.i. pre
dicator ad annunciandum subuersionem
ciuitatis.i.seueritateȝ diuine iusticie; qui
audiens verbum predicationis debȝ sur
gere de solio per profundam humiliatio
nem:⁊ abicere vestimentum: per munda
norum despectioneȝ:⁊ vestire se sacco per
penitentie assumptionem :⁊ sedere in cie
re ꝑ mortis meditatōem:⁊ clamar̄ ad do
minum per deuotam orōneȝ. ¶ Uel sur
gere de solio per contritionem dolorosā:
abicere vestimentum per confessionem
ponderosam. Indui sacco ⁊ sedere in cine
re per satisfactionē fructuosam. ¶ Quar
to est refectiuū exurientium sua suauita
te.de quo deutero.8. Dedit tibi dominꝰ
cibuȝ māna ꝙ ignorabas tu ⁊ patres tui
vt ostenderet tibi ꝙ non in solo pane vi
uit homo.Sed i omni verbo ꝙ procedit
de ore dei. ¶ Istud autem verbum sati
ans animas nostras debemus nos dispo
nerē ad recipiendum.iuxta consiliū Ja.
in can̄.sua.d.i. Abicientes omnem imun
diciam ⁊ habundantiam malitie : in man
suetudine suscipite insitum verbum quod
potest saluare animas nostras . ¶ Ubi
Beatus Jacobus duo generaliter tangit
.s.subiecti dispositionem conuenientem:
⁊ domini conditionem euidentem . Dis
positio subiecti tangitur in duobus .s.in
āmotione oppositi.Cum dicit abiciētes
omnem immundiciam ⁊ habuudantiam
malitie : que gratie opponuntur ⁊ in in
troductione propositi :cum dicitur ī mā
suetudine : que est causa introductionis
gratie.Conditio etiam domini in duobꝰ
tangitur.s.in admirabili incarnatione: qꝛ
insitum verbum.i.insertum humane na
ture:⁊ insalubri redemptiōe: ꝙ pōt salua
re aīas nostras.

Tertia pars.

Equitur.Et venit in omnem re
s gionem ioꝛ.vbi tangit loci habi
litaté diſponétem.ꝙ ꝓbat habi
tatio virtuoſa.Ubi ſciendũ ꝙ ioꝛdanis ⁊
loca circũ adiacentia in quibus erat aqua
ſm Oꝛig.erant loca conuenientia habita
tõi Jo.pꝛo illo tempoꝛe:qꝛ baptizabat ho
mines aqua:⁊ iõ opoꝛtebat ꝙ in locis vbi
erat aqua habitaret.¶ Signanter auté
poſt verbum fcm̃ ſuper Jo.dicit ipm ve
niſſe in regionem ioꝛdanis: ad deſignan
dum ꝙ gratia dei habʒ ſuũ effectum ite
rioꝛem in homine.ſ.facere euʒ deo gratũ:
deiñ dʒ exterius ad vtilitaté pꝛoximi opa
ri.ſi ſm Ambꝛo.¶ Sciendum ét ꝙ ioꝛ.i
terpꝛetaꝛ deſcenſus:⁊ ſignificat humilita
tem.Joꝛdanis igitur eſt locus cõueniés
ꝑdicatõi ⁊ baptiſmo Joã.qꝛ qui vult bap
tiſmum recipere ⁊ eius pꝛedicatõeʒ audi
re debʒ cum humilitate accedere.vnde ec
cleſiaſtici.7.Humilia valde ſpirituʒ tuuʒ
qm̃ vindicta carnis impioꝝ ignis ⁊ vermis
Nam ignis inferni ꝯburens ⁊ vermis cõ
ſcientie remoꝛdens erunt vindicta hoiuʒ
impioꝝ ⁊ ſupboꝛum niſi humiliauerit ſpi
ritum ſuũ ⁊ deſcenderint vt ſint i regiõe
yoꝛdanis.vñ.ꝑs.Qm̃ tu populũ humileʒ
ſaluum facies ⁊ oculos ſuperboꝛuʒ humi
liabis.

Quarta ps.

Equitur.Pꝛedicans baptiſmũ
s penitentie ⁊c.vbi tangit actus
virtuoſitatem influentem.ꝙ ꝓ
bat inſtructio vigoꝛoſa.⁊ duo facit:qꝛ pꝛi
mo ponit inſtructionis officium.Secũdo
pꝛophete teſtimonium.¶ Quantum ad
pꝛimum eſt ſciendũ ꝙ lʒ ſm doctoꝛes di
ſtinguatur triplex baptiſmus.ſ.fluminis
flamis ⁊ ſanguinis:tñ ſm alium modum
diſtinguendi dicit Grego.naʒa.ꝙ eſt qui
tuplex differentia baptiſmi.Unde ait vt
aliquid de baptiſmi differentia diſeramꝰ
baptizauit Moy.ſed i aqua ⁊ nube ⁊ ma
ri.h autem figuraliter agebatur.baptiza
uit Jo.non vtiqʒ ritu iudeoꝛum:non eim
ſolum in aqua: ſed in remiſſionem pecca
toꝛum:non tamen omnino ſpũaliter: nec
enim addidit in ſpiritu.baptizat yeſus ſʒ
in ſpiritu.⁊ hic eſt perfectioꝛ. Eſt quoqʒ
quartũ baptiſmũ ꝙ fit per martiriũ ⁊ ſan
guineʒ:quo ét xp̃s eſt baptizatus:ceteris
venerabilius:qꝛ iteratis contagijs nõ fe
datur.Eſt etiam quintuʒ ex lachꝛimis la
boꝛioſius tñ iuxta ꝙ qdaʒ ſingulis nocti
bus rigant ſuum cubile in lachꝛimis.Igi
tur ſm Grego.in omꝰ.Jo.baptiſmum nõ
conferebat gratiam:nec delebat peccata:
erat tamen quoddã pꝛeparatoꝛiuʒ ad bap
tiſmum xp̃i in quo peccata delenꝛ: ⁊ gr̃a
condonatur.¶ Dicit igitur ſm Criſoſt.
ſuper Jo.ꝙ venit Jo.pꝛedicãs baptiſmũ
ſ.ſuuʒ qui erat baptiſmus pn̄ie.i.exoꝛtãs
ad pn̄iam:⁊ ducens in remiſſionem pecca
toꝛum.i.ad baptiſmum xp̃i:per quem eſt
remiſſio peccatoꝛum omnium.¶ Quan
tum ad ſecundum.ſ.pꝛophete teſtimoniũ
dicit.Sicut ſcriptum eſt ⁊c. Ubi ſciendũ
ꝙ pꝛophʒatum fuerat de Jo.per Jſa.40.
ꝙ ipſe deberet eſſe vox xp̃i.i.precurſoꝛ ⁊
ãnunciatoꝛ:non ſolum pꝛedicando:ſed ét
baptizando.¶ Dr̃ igitur ꝙ venit Jo.ꝑ
di.⁊c.ſicut ſcriptum eſt in libꝛo ſermonũ
Jſa.pꝛophete.yſa.40.Uox clamantis ⁊c.
¶ Quid autem clamet:aperitur cum dr̃
Parate viam domini ⁊c.ſm Oꝛig.viam
domino pat.⁊ rectas ſemitas facit: q coꝛ
ſuum mundum ſeruat:⁊ habʒ conuerſatõ
nem honeſtam ⁊ exercet ſe in operibꝰ vir
tuoſis.¶ Sciendum eſt ꝙ licet quilibet
deberet parare viam domino: per quam
intraret ad ipʒ:tñ multi ſunt q ipam nõ
pꝛeparant:⁊ ideo xp̃s neſcit viam intran
di.¶ De quibus figuratiue dictum fuit
per Salomonem,puer.30.Tria mihi ſũt
difficilia: ⁊ quartum penitus ignoꝛo.via
aquile in celo.via columbi.ſuper terram
via nauis in medio maris.⁊ via viri in
adoleſcentia ſua.¶ Ad litteram iſta ſũt

vera. Moraliter autem sciendum est q per Salomonem pacificum intelli xps q est pax mundi: qui fecit vtraqz vnuz. ephe. 2. Iste lz sciat omnia tam bona qz mala: mala tamen dr ignorare: q ipa no approbat nec sibi placent: bona aut scit: q ipa approbat. Dicit igitur q non cognoscit. i. no approbat viam aquile in aere. i. viam superborum exaltantium se in modum aquile. Secudo non cognoscit viam collumbini super terram. i. viam inuidoz 7 detractorum habentiu linguas venenatas ad modum serpentis venenosi. Nam omnis immundus vt i plurimu est detractor 7 maledicus. Tertio non cognoscit viaz nauis in medio maris. i. viam auarorum q dediti sunt lucris mundanis que fiunt i mundo significato per mare. Quarto non cognoscit viaz viri in sua adolescentia. i. via deditoz peccato luxurie: q plus ceteris partibus in adolescentia viget qz in senectute. Istas igitur vias xps nescit: q ipas non approbat: nec sibi placent. Unde quilibet istarum est illa de qua dr prouer. 16. Est via que videtur homini recta: 7 nouissimum eius ducit ad mortem: qre: q i ipsos vias peccatoz disperdet. Si aute volumus rectam viam scire que ducit ad vitam oportet q faciamus illud quod dictum Esdre. 4. s. q ponderemus ignez q mensuremus ventum: 7 q faciamus redire tempus preteritum. Ubi sciendum q per ignem intelligitur amor. Istum aute amorem debemus ponderare cogitando quantuz xps nos dilexit: quia pro nobis redimendis voluit mori: 7 sic versa vice ipm tantum diligere q pro nulla re temporali debemus ipsum offendere: nec ab eius amore declinare. Secundo debemus mensurare ventum. Nam per vetu instabile intelliguntur res temporales: que sicut patet nullam habent stabilitate Istas debemus mensurare cogitando earum puum valorem: 7 ipas despicere: q nobiscum non possunt durare. Tertio debemus facere redire tempus preteritu i. recognoscere beneficia que recepimus a xpo: 7 sibi regratiari: recognoscere etiam si in tpe preterito in aliquo deo offendimus 7 de hoc dolere. 7 sic preteritum tps redibit: q illud q i preterito fecimus re cordabimur de presenti. He sunt vie qs debemus petere cuz ps. d. Uias tuas domine demostra mihi 7 semitas tuas edoce me. Uiam igitur dno parat qui mandata eius custodit. vnd. ps. Beati imaculati in via qui ambulant in lege dni. Rectas facit semitas: qui eius consilia obseruabat. Sciendum est q multipliciter paratur viam domini: 7 dirigitur semita. Primo per tempantiaz que seruat hominem mundum. Secundo per fortitudine que facit homine securum in agrediendo difficilia 7 in sustinedo aduersa: [illegible] extollatur i pspis: nec diciatur i aduersis. Tertio per iusticia que facit homine equalez reddere cuilibz q suum est 7 nulli offendendo. Quarto per prudentiam p quam homo dirigitur in agedis. Quinto p fide per quam homo circa credenda informatur quantum ad intelligibilem. Sexto p spe p qua homo eleuatur circa sperada quantum ad irascibilem. Septimo p caritatem p quam homo ordinatur circa diligeda quantu ad concupiscibilem.

Quinta pars.

Equitur. Omnis vallis implebitur 7c. Ubi tangit sibi capacitatem retinente. q probat innouatio copiosa. Ubi sciendum q p valles intelliguntur humiles. Nam sicut in valle est aquarum habundatia peccata ventia florum redolentia 7 fructuum habunda tia. ita humiles humectantur per gratie infusione: virescunt per sanctaz cogitatione: redolent per honestam conuersatione: 7 fructificant per virtuosam opatione. Dicitur igitur omnis vall iple

bitur.i.in aduentu xpi s3 Orig. humiles qui capaces sunt diuine gratie :implebũtur gr̃a spiritus sancti. ¶ Per montes vero intelliguntur superbi in corde ⁊ opere:per colles autem superbi solum in corde. Isti omnes humiliabuntur:q: i infer no deicientur. ¶ Dicitur igitur omnis mons ⁊ coll' humiliabitur:quia dabit sententia ꝯ eos q perpetuo puniantur. Un̄ Je.55.dicit dominus figuratiue.Ecce ego ad te mons pestifer qui corrumpis vniṽsam terram ⁊ extendam manum meã super te ⁊ euellam te de petris.⁊ dabo te i montem combustionis. ¶ Ubi sciendu3 q quilibet superbus mons dr̃:q: inter superbos semper iurgia sunt.,puer .13. ⁊ iõ totã terrã corrumpunt.Super istos aute3 dominus manum suam extendit : quãdo permittit q moriantur tẽporaliter:⁊ sententiam contra eos profert q puniantur eternaliter.tunc de petris.i.de locis vbi credebant esse securi.i.de diuitijs ⁊ honoribus mundanis eos euellit:⁊ sic qui fuerat mons pestifer per superbiam efficit mons combustionis per penam eternalẽ in inferno. ¶ Per praua intelliguntur m̃tes depraüate per iniusticiam. de qb⁹ dicitur eccl'astici.2. Ue qui dereliquerunt vias rectas ⁊ diuerterũt in vias prauas Isti erunt in directa q: per aduentu3 xpi ⁊ verbum eius predicationis rectificabũtur.Unde dominus Isa .48. Ecce locut⁹ sum ⁊ vocaui eum:⁊ directa est via eius. Per aspa vero intelliguntur iracondi ⁊ rixosi de quibus dicit dominus Baruc. 5.Delicati mei ambulauerunt vias aspe ras.Nam homines qui delicati fuerunt respectu yħu xpi qui duram passionẽ pro eis portauit : vias ambulauerunt aspas existes rixosi.Isti autem in aduentu xpi ⁊ per verbum predicationis conuersi sũt in vias planas cũ ad mãsuetudinẽ ⁊ pacientiã ꝯuertũt:qb⁹ dr̃ Isa.6.Trãsite p portas :preparate viã pplo:planũ facite iter.

Sexta pars.

Sequitur.Et videbit ois caro sal. dei. Ubi tangit fructus vbertatem delectante3.q probat inspectio gloriosa.Ubi sciẽdũ q fructus ⁊ vtilitas eorum qui per aduentum xpi ꝯuertentur ipsum videbunt qui est visio ⁊ bt̃a ⁊ finis totius nostri laboris. ¶ Dic igit Omnis caro.i.omnis homo qui de via mala ad bonam conuertitur.videbit salutare dei.i.xpm qui pro tanto s̃m Cirillũ dicitur salutare dei:quia deus pater : ipsum pro salute humani generis misit in mundum. ¶ Ipsum igitur videbit omnis homo deuotus.vñ Jo.3.Uidebim⁹ eum sicuti est. q fuit figuratum in visione illius sãcti Patriarche Jacob:qui dixit geñ.32.Uidi dominum facie ad faciẽ ⁊ salua facta est anima mea.Salua inq̃3 i gloria eterna.Ad q̃3 ⁊c.

¶ Dominica quarta de aduentu. Euãgelium quartum.Expositio s̃a.

Anno.15.Imperij ⁊c.Luc.3. Nos videmus per experientiam q homo gaudet d̃ veritate ⁊ certitudie rei q̃3 diligit:⁊ de ipa libẽter audit.Cum igit aduentus xpi in mundum multum debeat diligi:⁊ in magno haberi desiderio.iuxta illud Isa.26.Aĩa mea desiderauit te.pp q ipe .d.Isa .64. Utinam disrumperes celos ⁊ descenderes: multum debemus gaudere cum ipm venisse conspicimus:⁊ multiplex eius narratio dum sonat in nostris auribus deb3 cor nostru3 gaudijs implere. ¶ Uidem⁹ etiam homini fore perutilis cognitio sui periculi vt ipsum possit cautius euitare. Cum igitur aduẽtus Christi ad iudiciũ sit valde periculosus hoibus vtile valde ẽ ip3 agnoscere ⁊ sepe ad mẽoriã reuocar̃.

¶ De multiplici igitur aduentu xp̄i in euangelio hodierno fit mentio: vt de aliq̄bus letemur i gaudio, ⁊ ex aliquo diligē tiam ſolicitam habeamus. In iſto igitur euangelio beatus Luc. duo tangit. ſ.

Cognitõem tp̄is faſtigium idicantis.
Diuerſitatem muneris animū excitātis.
¶ Primū probat deſcriptio numeroſa.
¶ Secundum aduentus expreſſio gr̄oſa
¶ Primū in prin. Secūdum ibi. Et fcm̄ eſt verbū dn̄i ⁊c.

Prima pars.

Uantum ad p̄mum vbi tangit
q ⁊c. ꝙ ꝓbat ⁊c. dicit: Anno. 15. ⁊c.
No. ſuperius in iſto codē euangelio.

Secunda pars.

Equitur ⁊ fcm̄ eſt verbū dn̄i
s ⁊c. Ubi tāgit ⁊c. ꝙ ꝓbat ⁊c. vbi
ſciendum ꝙ ſequendo yſtoriam euangelij. Quartum aduentus xp̄i tāgit euange. videlicet.

In mentem hoīs per ſpūalē ihabitatõez.
In mūdum: p̄ exemplarem cõuerſatõem
In virginis vteꝝ p̄ corporalē fecōdatõez
Ad iudiciū p̄ generalem examinatiõem.

¶ Primū ibi. Fcm̄ eſt verbum ⁊c. Scd̄z ibi. Et venit in omnem regionem ⁊c. Tertium ibi. Oīs vall' ⁊c. Quartū ibi. Et vid̄ bit oīs ca. ⁊c. ¶ Quantum ad primuz aduentum dicit. Et fcm̄ eſt verbum ⁊c. vbi ſciendum ꝙ per iſtud v̄bum dn̄i: dei filiꝰ intelligitur. de quo eccl'aſtici. i. Fons ſapientie verbum domini. Iſtud autem v̄bū lz in excelſis habitet eternaliter: tn̄ eſt tēporaliter nobis datus: q: Jo. i. Uerbū caro factum eſt: ⁊ habi. in nobis. v n̄ poteſt dicere homo in quo iſtud v̄bum habitat illud Je. 15. Factum eſt mihi verbum tuū in gaudium ⁊ leticiam cordis mei: qm̄ inuocatum eſt nomen tuum ſuper me dn̄e d̄us exercituū. Hoc eſt ꝙ petebat pſalmiſta. d. Ueniat ſuper nos miſericordia tua domine: ⁊ ſalutare tuum ſ̄m eloquium tuum. ¶ Conſiderandum eſt aūt ſuper quē vēit: q: ſuper Jo. filiū zach. in deſerto. Nā talis debz eſſe Jo. p̄ mentis mūdificatõez Filius zach. per dei recordatõem. In deſerto p̄ mundi d̄ſpectõem. ¶ Primo dz eſſe Jo. per mentis mūdificatõem. Nam Jo. interp̄tatur i quo eſt gr̄a. ⁊ ſignificat ꝙ ille q̄ debet recipere xp̄m: dz habere in anima gr̄am que animam mundificat vt xp̄s habitet ibi. ¶ Secundo dz eſſe filiꝰ zach. per dei recordationem. zach. interp̄tatur memorans dn̄m. Ille autem q̄ vult xp̄m in mentem recipere dz dominum retinere memoriter ⁊ beneficiorum recordari: vt dicat cū pſalmiſta. Memor fui operis tui dn̄e. q: memor ab initio miſericordiaꝝ tuaꝝ ⁊ meditabor in oībus operibꝰ tuis. ¶ Tertio debet eſſe in deſerto per mundi deſpectionem. Nam qui vult xp̄z recipere: non debet iſtis terrenis eſſe implicitus: ſed ipa deſpicere mental'r: ⁊ tūc cognoſcet a deo. iuxta illud Oſee. 13. Ego inquit dominus cognoui te in deſerto in terra ſolitudinis. ¶ Iſte autem aduētus fuit ꝓphetatus Iſa. 60. vbi dr̄ ſurge. Illuminare yeruſalem: q: venit lumen tuum: ⁊ gloria domini ſuper te orta eſt. ¶ Ubi conſidera quid fatiat aduētus iſtiꝰ luminis xp̄i. Nam rectificat indulgendo. ⁊ id̄o dicitur ſurge. Clarificat intelligendo: ⁊ id̄o dicitur illuminare. Pacificat in viuendo: ⁊ ideo dr̄ yeruſalem. Letificat in ꝯdonando: ⁊ ideo dr̄ gloria domini ſuper te orta eſt. Nam quando xp̄s habitat in homine per gr̄am: tunc in ipo oritur gloria: quia gratia eſt quedam arra ad habendā gloriam. ¶ Iſte aduentus poteſt figurari p̄ iſtum aduentum de quo dixit dominus moy. exo. 20. Altare inquit de terra facietis mihi: ⁊ offeretis ſuper eo holocauſta ⁊ pacifica vr̄a: oues vr̄as: ⁊ boues vr̄os i omni loco in quo fuerit memoria nomīs mei: veniā ad te ⁊ benedicā tibi. ¶ Ubi ſciendum ꝙ per iſtud altare: intelligitur anima cuiuſlibz hominis: q: ſicut totꝰ hō

templum dicitur dei. iuxta illud .i. cor.3. Templũ dei sanctuȝ ẽ ꝙ estis vos: sic aīa in illo templo potest dici altare. ¶ Istō autem altare dȝ esse de terra: qꝛ homo dȝ considerare suam personam ⁊ vltimaȝ: qꝛ de terra est ⁊ in terram reuertet᷑. in isto debet offerre pacificas hostias oues ⁊ boues: qꝫ seip̄m debet totum dño offerre đo sacrificiũ modulatũ. iuxta illđ Ro.12. Obsecro vos per mīĩcordiā dei vt exhibeatis corda vestra hostiam viuam sanctam deo placentẽ rõnabile obsequm vr̄m. Et tunc eis benedicit gratiam conferendo. ¶ Quantũ ad ꝫm aduentum .s. in mũdũ dicit. Et venit in oẽm regionẽ Ior. Ubi sciendum ꝙ per Ior. qui interp̄tatur đscẽ sus: ītell'r mundus qui semꝑ est in descensu: ⁊ semper deficit. Ut sit locusta demergẽs gressus eius eccl'asti.43. Nā locusta habȝ crura posteriora longa: ⁊ qñ vult saltare firmat se super eis: tamen modicum eleuatur a terra ⁊ cito cadit: sic mundus multociens ꝓmittit homini lõgam vitā: ⁊ sic hõ sub spe viuẽdi se firmat: ⁊ tamen cito per mortem cadit. ¶ Sciendũ ẽ aũt ꝙ in ħ aduentu: xp̄s p̄mo nos docet ꝑ suā predicationem. Unde dicitur predicans. Unde ipse dicit Luc.4. Spiritus domini suꝑ me euãgelizar̄ pauꝑibus misit me sanare cõtritos corde: ⁊ p̄dicar̄ captiuis remissionem. ¶ Secũdo nos induc̄ ad delictorum satisfactiõem cum dicit baptismũ penitentie i remissionem peccatoruȝ. Uñ Mat.3. Penitẽtiam agite appropinquabit enim regnuȝ celorum. ¶ Tertio nos mouet ad virtuosam operationem cuȝ dicit parate viam ⁊c. Unde 4. Preparare in occursum dei tui Israel. ¶ Iste aduẽtus fuit prophatus Abacuch.2. Ubi dr̄. Uisus procul apparebit in fineȝ ⁊ non mentietur si moram fecerit expecta eum: quia veniẽs veniet ⁊ nõ tardabit. ¶ Iste aduentus ⁊ ista visio sentential'r fuerunt figurata Exo.3. in liberatiõe filioruȝ Isrl' de seruitute Pharaonis: đ quibus dixit Moy. Clamor filiorũ Israel venit coraȝ me vndiqꝫ afflictionem eorum audiui qꝛ ab egiptijs cõprimuntur: sed veni mittaȝ te ad pharaonẽ vt educas ppl'm đ egipto ¶ Ubi sciẽdum ꝙ ꝑ ppl'm Israel: ītell'r totũ genꝰ hũanũ ꝙ deus fecit: vt in hoc mũdo deũ videat ꝑ fidẽ: ⁊ i futuro ꝑ speȝ. Per pharaonẽ q̂ interp̄tat᷑ denudandum vir intell'r dyabolꝰ q vir denudauit qñ fec̄ p̄mos ꝑentes peccar̄. Iste tenebat totũ gẽus hũanũ in ꝫuitute: ⁊ hoc in egipto .i. in tenebris peccatoꝝ. ¶ Hoc autem cognoscẽtes pr̄es veteris testamẽti: đum rogabāt clamoribus validis vt eis mitteret redemptorẽ. vñ Exo.4. Obsecro dñe Mitte quẽ missurus es. Quoꝝ vota deus ex alto respiciẽs filio dilecto significato per Moy. dixit. Uidi afflic. ⁊c. sed vẽi mittam te ⁊c. Cui filius respondit illud Isa.6. Ecce ego, mitte me. Et tunc deꝰ pr̄ ip̄m pro salute hũani generis đstinauit. ¶ Quantũ ad tertiũ aduentũ .s. in virginis vteꝝ dicit oĩs vall' implebit᷑ ⁊c. Ubi sciẽdũ ꝙ per illā vallẽ itell'r beata virgo qꝛ sic̄ vall' ẽ locꝰ ifimus: sic beata virgo īfima fuit ꝑ humilitatẽ. vñ ipa dic̄ Luc̄.1. qꝛ respexit hũi. ācil. sue. Ec. ei ex ħ be. me di. oẽs ge. Uñ đ ipa dic̄ xp̄s eiꝰ filiꝰ cant. 2. Ego flos cāpi .i. totiꝰ mũdi: ꝑ odoris redolẽtiā: ⁊ liliũ ꝯualiũ .i. virginis beate de qua nasci volui ꝑ nitoris pudicitiā. ¶ In isto igit᷑ aduẽtu possumus p̄mo ꝯsiderar̄ fecunditatem plenissimā: cũ dr̄ oĩs vallis implebitur. Qđ quidẽ fcm̄ fuit: cũ āgelus sibi dixit. Luc̄.1. Aue gr̄a plẽa dñs te. ⁊c. ¶ Secũdo ꝯsiderar̄ possumꝰ đi filij hũilitatẽ ꝓfũdissimā: cũ dr̄. Omnis mõs ⁊ collis hũiliabit᷑. Nā ꝑ mõtẽ istũ excelsum intell'r dei filius in trinitate existens. Iste profundissime se humiliauit: quando fuit in vtero virginis factus homo. Tunc eiȝ semetipsum exinaniuit: formam serui accipiens in similitudiem hominum factus ⁊

habitu inuētus vt hō. Phil.ii. ¶ Tertio cōsiderare possumus regulam dirigentē obliquatiōem cum dr̄. Erunt praua indi recta. Nā añ aduētū xp̄i eram⁹ obliq̄ti a dō ꝛ depuati p malitiā. Ut sic fuerit gen⁹ humanū generatio p̄ua atq3 puersa. deutero.32. Tamen dei filius vt nr̄a regula nos direxit iuxta illō p̄s. Statuit sup̄ petram pedes meos ꝛ direxit gressus meos. ¶ 4⁹ cōsiderare possumus mia3 mitigātem indignatōe3: cū dr̄. Et aspera in vias planas. Nam ante aduētum filij dei de⁹ erat indignatus humano generi ꝛ asper valde. In aduentu tamen filij dei p misericordiā suam istam austeritatem placauit ꝛ reconciliauit nos dn̄o. vt sint in planis pascita cor.i.hoium. Isa.49. Iste aduentus fuit pphetatus Agei.2. Ubi dicit̄ Ueniet desideratus cūctis gētibus ꝛ implebo domū illam gl̄a. ¶ Fuit ēt figurat⁹ i.Re.4. vbi dr̄. venit deus in castra ꝛ ingemuerūt philistii.d.ve nob. ¶ Ubi scieñ. ꝙ p philistū q interp̄taē ceciderūt: itellit̄ demones: qui propter peccatum superbie ciderīt de celo: quādo igitur dei fili⁹ venit in castra.i.in beatam virginem: dē qua dicitur Cant.6. ꝙ est terribil'.s.demonijs vt castrorum acies ordinata: tunc demones ingemuerūt.d.ve nobis: quia per aduentu3 xp̄i debelata fuit eoꝝ potētia ꝛ appropinquauit coꝝ pena. ¶ Quantum ad quartum aduentū.s.ad iudicium p generalem examinatiōem dr̄. Et videbit ois caro ꝛc. Ubi ostendit̄ ꝙ istum aduentum nullus poterit euadere. Primo pp eius generalitatem: quia cum b̄m illud Apoc. i.videbit omnis oculus. Secūdo propter nostram imbecilitatem: quia caro. vñ Is. 40. Omnis caro fenum. Tertio propter presidentis dignitatem: quia salutare. vnde. p̄s. Defecit in salutari tuo aia mea. ¶ Iste aduentus fuit prophetatus Isa. 3. vbi dr̄. Dominus ad iudiciū vēiet cū senibus ppl'i sui ꝛ principibus eius. ¶ Fuit etia3 figurat⁹ Dañ.7. Ubi dr̄. Ecce in nubibus celi filius hois veniebat: ꝛ vsq3 ad antiquū dierum puenit: qui dedit sibi potestatem. Iste antiquus dieꝝ describitur sedere super thronum: ꝛ vestimentū eius candidum: ꝛ ex ore eius egrediebatur fluuius igne⁹ rapidusq3 ꝛ milia miliū ministrabant ei: ꝛ ad iudiciū sedit ꝛ libri aperti sunt. ¶ Ubi sciendum ꝙ per antiquu3 dierum itell'r deus pr̄: siue tota trinitas. ¶ Dr̄ sedere super thronum in signū imperij dominant̄. Dr̄ habere vestimētum candidum in signum misericordie ꝯdonātis que instar coloris candidi est placibil' Et ex ore eius egredi fluui⁹ igneus ꝛ rapidus i signum iusticie punientis. Et sibi milia miliu3 ministrare ꝛ assistere: i signū fastigij excelent̄ Dr̄ āt ꝙ iudiciū stetit i signū officij discernētis. Dicūt̄ ēt libri apti i signū sciētie cognoscent̄: q: oēs ꝯscientie sibi māifestabunt̄ apte. ¶ Ad istū aūt antiquū dieꝝ.i.ad deum p̄rem ibit filius hois.i.xp̄s yh̄s: cui dabit ptātem iudicandi ꝛ sentētiandi sic iudici delegato: merita ꝛ demerita: vt ꝑ demerit̄ reddat pēa3: ꝛ ꝑ merit̄ gl'iam. Ad q̄3 ꝛc.

¶ In vigi. Natiui. dn̄i. Euangelium.5.

Um esset despōsata mr̄ ei⁹ Maria Joseph ꝛc. Mat. i. Quia oibus hoibus sciendū naturale desideriū ē ins̄tū iuxta sniam ph̄i: q:.i. methafisice. Oēs hoies natura scire desiderāt. Dō qdē cognoscētes. p̄s.d. Bōitatē ꝛ disciplinā ꝛ sciētiā doce me. Quia xō pfecta scia alicui⁹ rei depēdet a sua cā. hic est ꝙ qñ vr̄ aliqs effectus insolitus stati hō desiderat scire cām: vt p cognitōe3 cāe vēiat in cognitōem effect⁹. Or vero iter oēs effectus isolitos fuit cōceptus beate v̄ginis: cui⁹ cognitōe3 desiderabat. p̄s.d. Deus misereat̄ nr̄i ꝛ bn̄dicat nob: illuminet vultū suum super nos ꝛ mi. nr̄i vt co. in terra viam tuam: ꝛ in omnibus genti

bus sal.tuum. Idcirco vt cóceptóem ⁊ ge
neratóem istam singularem ⁊ magnificá
aliqualir possim⁹ adiuti a fide ꝯprehéderẽ
beatus Mat. istá sacratissimá generatio
né nobi insinuat. d. ꝙ xp̄i generató sic erat
Cũ essꝫ despósata mr̃ eius ꝛc. vt nobis ex
primit ystoria euágelij hodierni in q̃ q̃t
tuor tágit luculenter.
Diuiná dignatóem ṽginé ipugnanté.
Humaná suspitóem húilé anxianté.
Supná visitatóem dbilé cóforãtem.
Promissam ꝯsolóné exulé reducentem.
¶ Primũ ꝓbat fecóditas singl'aris. Se
cúdũ mentis ꝓpe exitus rónal'. Tertiú re
gis benignitas pr̃nalis. Quartũ ꝓlis vti
litas general'. Primũ in p̃ncipio. Scd̃m
ibi Joseph át. ꝛc. Tertium ibi. h át eo co.
Quartú ibi. Pariet át filiú ꝛc.

Prima pars.

Quantuꝫ ad p̃mũ vbi tágit ꝛc. ꝙ
probat ꝛc. dicit cũ aũt esset ꝛc.
Ubi sciédũ ꝙ euangelia Mat.
volés generatóem xp̄i téporalé d matre
monstrarẽ: generatóeꝫ átiquoꝝ pr̃um nar
rauerat in p̃ncipio euangelij sui. d. Liber
generatóis yhu xp̄i filij dd. ꝛc. Igitur ne
suspicató i méte alicui⁹ caderet ꝙ xp̄s vt
ceteri carnalr̃ fuerit ꝓpagat⁹ h remoués
a fideliũ cordibus: singl'arem modũ nati
uitatꝭ ipsius exp̃mit. d. ꝙ nó fuit in alioꝝ
hoium. Sed generató ei⁹ sic erat. Cũ cét
des. ꝛc. ¶ Sciédũ é át ꝙ in pte ista quan
tũ ad generatóem singl'arem xp̄i. s. possu
mus ꝯsiderare. s.
Societaté copuláté.
Dignitatem excellentem.
Puritatem nitescentem.
Fecóditatem euidentem.
Cálitatem emittétem.
¶ Quátũ ad p̃mũ dicit. Cum essꝫ des. ꝛc.
Scieñ. é ꝙ iter spósaꝫ ⁊ spósuꝫ é societas:
salté copl'atóis aioꝝ. Ná lꝫ ad mr̃imóiũ: ñ
necessario reqrãt carnal' copula: tñ neces
sario tanq̃ꝫ formale reqrit ꝯsensus. In hi
igit ꝙ beata virgo despósata fuit: dat in
telligi societas aiorum q̃ fuit inter ipam
⁊ Joseph. Nó tñ fuit inter eos coniũctio
corporalis. vñ Orig. Desponsata quidem
fuit Joseph: nó tñ in concupiscétia iũcta.
¶ Nó vacat a misterio ꝙ fuit desponsa
ta Joseph fabro lignario: q: xp̄s véiebat
in mund tanq̃ꝫ faber lignarius. Uñ Cri
sost. super Mat. Ideo fabro lignario ma
ria desponsata erat: qm̃ xp̄s eccl'e spósus
salutem hominum opaturus erat per li
gnum crucis. ¶ Sciendum est aũt ꝙ mul
tiplex assignatur ratio: qr̃ xp̄s voluit ma
trem suam virginem desponsari: tum ex
parte matris: tum ex parte prolis: tũ etiá
ex parte misterij intellecti. Ex parte ma
tris ſm Glo. Prima ratio fuit: vt genus
beate virginis sciretur per genus viri.
Cum ordinatum fuerit per Moy. nume
ri. 36. ꝙ viri ducerent vxores de tribu ⁊
cognatione sua. Quia igitur scriptura nó
computabat feminas sed mares: si virgo
beata non fuisset desponsata: nesciretur d
qua tribu fuisset nata. ¶ Secundo despó
sata fuit ſm Glo. ne adultera interficere
tur: quia ſm legeꝫ Moy. deutero. 22. Si
in puella non est inuenta ṽginitas: eiciét
eá extra fores domus pr̃is sui: ⁊ lapidib⁹
obruent eam viri ciuitatis eius ⁊ moriet
qm̃ fecit nephas in ysrael. ¶ Tertio de
sponsata fuit ſm Glo. vt fugiens in egyp
tum cum puero haberet solatium viri sui
¶ Quarto ſm Glo. vt partus eius dya
bolo celaretur. ¶ Quinto ſm Grego. vt
eius isfantia vitaret. ¶ Sexto dic Glo. ió
dspósata: ne ṽginib⁹ essꝫ excusató ifamie:
ꝙ mr̃ xp̄i infamata fuerat. ¶ Ex parte
vero prol': p̃ma ró fuit vt etiam sciret de
qua tribu xp̄s natus fuit quátũ ad corpu
létam sbam sicut de mr̃e dcm̃ est. Scd̃o
ne videretur incepisse a legis iniuria ſm
Ambrosium cum secundum legem par
t⁹ mulieris innupte damnaretur. ¶ Ter
tio ſm Ambrosium. Ne Herodes ⁊ iu

dei xp̄m persequerentur tanq̄ȝ ex adulte
ra natum. ¶ Ex parte vero misterij secū
dum Glo. Nō est ad significanduȝ miste
rium desponsatōis eccl'e a xp̄o: q eius dr̄
sponsus. Cui dic̄ Cāt. 4. Tota pulchra es
amica mea. i. anima deuota: veni de liba
no veni coronaberis in celesti gloria.
¶ Quātū ad secūdum. s. dignitatē excel
lentē. dicit mr̄ eius. Ubi sciēdum q̄ esse
mr̄eȝ gradus est dignitatis: q̄ȝ beata vir
go habuit cum fuerit mr̄ xp̄i: vt sic iuxta
illud eccl'asti. 15. Fuerit mater honorifica
ta. Et re uera multum honorificata: cum
non solum mr̄ fuerit hois: sed ꝛ dei. Naȝ
dr̄ mater eius. Ubi Orig. Mater eius:
mater imaculata: mater incorrupta: mater
intacta: mater ei⁹: cuius eius: mr̄ dei vni
geniti: domini regis: oīum plasmatoris:
ꝛ creatoris cunctoꝝ illius qui in excelsis
est sine mr̄e: ꝛ in terra est sine p̄re: illius
qui i celis ḃm deitatem in sinu est p̄ris:
ꝛ in terra ḃm corporis sumptionem in si
nu est mr̄is. ¶ Sciēdū est āt q̄ beata vir
go xp̄i mr̄ pōt figurari p̄ ānam mr̄em sa
muel'is q̄ sīnia'r dr̄ .1. re .2. q̄ cū Samuel
ministraret corā dn̄o faciebat sibi āna mr̄
sua tūicā puā q̄ȝ afferebat sibi statutiȝ die
bus. vbi sciend q̄ p̄ Samuelē q interp̄taē
postulat⁹ a dn̄o itell'r xp̄s q fuit a d̄o p̄re
postulat⁹ a p̄ribus veteris testi. v ñ. p̄s.
Ondē nob dn̄e misericordiā tuā ꝛ salutar̄
tuū da nob. Iste dr̄ ministrar̄ corā dn̄o:
q: nō solū cū i h̄ mūdo fuit: se p̄ nob obtu
lit d̄o p̄ri: ſȝ ēt nūc p̄ nob iterpellator assi
stit: iuxta ill'd Ebr. 9. xp̄s introiuit i celuȝ
vt appeat nūc vultui dei p̄ nob. ¶ Per
ānā v̄o q̄ iterp̄taē gr̄a siue rn̄dēs: intell'r
v̄go beata: cui dixit āgel⁹ Luc. 1. Aue gr̄a
plēa dn̄s tecū. Que vt obediēs voci dn̄i
rn̄dit. Ecce ācilla dn̄i i fiat mihi ḃm v̄bum
tuū. Ista fec̄ puā tūicā filio suo: q̄n v̄bo in
carnato dedit hūanitatē q̄ fuit sibi q̄si tu
nica: q: sic tūica tegit corp⁹: sic hūanitas
tegebat diuinitatē in xp̄o. Que signanter
pua dr̄: q: cū v̄bū sit infinitū ꝛ hūanitas fi
nita pua merito dici pōt. O qs bn̄ ꝛ duo
te p̄siderās nō iueniet puam istam tūicaȝ
Nā ip̄e est quem totus orb nō pōt caper̄
ꝛ tn̄ in tam pua tūica sic est nr̄a hūanitas
voluit p̄tineri. Dr̄ q̄ āna statutis diebus
portabat tunicam q̄ȝ faciebat filio suo: p̄
quod dar̄ intll'i q̄ virgo beata: vt aduoca
ta hūani generis q̄n ad ipaȝ deuote recur
rim⁹ p̄pōit xp̄o filio suo hūanitatē: q̄ȝ as
sumpsit de ipa: vt sic ad ei⁹ p̄ces vt filius
mr̄i facili⁹ iclinetur. vnde Cassi. in q̄dam
ep̄la dic̄. Tu p̄rona hūani generis: tu affli
ctis medicia singlaris: qs tuo nonegeat
munere: cū sit peccare cōe. ¶ Ad p̄tuend
aūt filium huius mr̄is: figuratiue nos in
uitat sp̄s. s. Cant. 3. d. Egredimini filie si
on: ꝛ videte regē Salomonē in dyadema
te quo coronauit eū mr̄ sua in die despon
satōis ill⁹: ꝛ i die leticie cordis eius. Ubi
sp̄s. s. in hac exortatōe. 6. tangit. s.

Cetuȝ grōsum.
Actum virtuosum.
Aspectum luminosum.
Obiectum generosum.
Ornatus amorosum.
Festū gloriosum.

¶ Primo spiritus. s. tangit hic cetum
gratiosum. cum dr̄ filie sion. Nam per fili
as sion intelliguntur omnes fideles ani
me que sunt per gratiam dei filie adopti
ue. Istas spiritus sanctus inuitat vt con
templentur hodie cum leticia Christum
natum humani generis saluatorem. vnde
Zach. 9. Excita satis filia sion: Iubila filia
Jerusalem. Ecce rex tuus veniet tibi iu
stus ꝛ saluator. ¶ Secundo tangit actuȝ
virtuosum. Cum dicitur egredimini. Nā
hodie nullus debȝ esse piger nec vacare
terrenis delitijs: Sed cum promptitudie
ab istis egredi: vt possit Christum natū
hodie libere mentaliter contemplari. vn
de cuilibet dicitur Joel. 2. Egrediatur
sponsus de cubili suo ꝛ sponsa de thalamo

ſuo.Nam de cubili ⁊ thalamo ꝯſolatõis
carnalis:homo debet hodie egredi.hodi
ernam ſolẽnitatem deuotius ꝯtemplãdo
¶ Tertio tangit aſpectum luminoſum:
cum dr̃.Uidete.Nam hodie homo nõ de
bet oculos declinare in terram ꝑ deſide
rium terrenoꝝ:Sed eos in altum dirige
re:natiuitatem tam mirificam ꝯtẽplando
Nã hodie iuxta illud Jo.i. Uerbum ca
ro fcm̃ eſt ⁊ habitauit in nob. Unde oibꝰ
fidelibus dr̃ Je.2.Uidete verbum dñi in
carnatum.¶ Quarto tangit obꝫ genero
ſum:cum dr̃.Regem Salomonem.Nam
ꝑ regem Salomonem pacificum:intelligi
tur xp̃s:de quo eph.2.Jp̃e eſt pax veſtra
qui fecit vtraqꝫ vnum. Unde iſte eſt rex
de quo.p̃s.Dominus virtutum ip̃e ẽ rex
glorie.¶ Quinto tangit ornatum amoro
ſum:cum dr̃ in dyademate quo coronauit
eum mater ſua.Ubi ſciendum ꝙ per illđ
dyadema intelligitur xp̃i humanitas: q̈
virgo beata hodie filium coronauit quan
do humanitatẽ dedit:q̃ꝫ dei filiꝰ ex amo
re quem habuit ad genus humanum ſibi
aſſumpſit in vnitate perſone.:vt dicatur
de beata virgine illud.4.℞.2.Produxit
filiũ regis ⁊ poſuit ſuper eum dyadema.
O quale dyadema fuit iſtud in dei filio ꝑ
quod palpat̃ ipalpabil':videtur inuiſibil':
tenet̃ imetibilis:patit̃ ipaſſibilis:longitu
do breuiatur:latitudo ãguſtat̃:altitudo ꝓ
fundat̃:ꝓfunditas explanatur:gaudium
fit vagiẽs:ſapientia fit mutiens:poculum
fit ſitiens:alimentũ exuriens.¶ Sexto
tangit feſtum glorioſum. Cum dr̃ in die
deſpõ.⁊c.Ubi ſciendũ ꝙ dies hodierna
fuit dies deſponſatõis: q: dei filius ſibi
naturam humanam indiſſolubiliter copu
lauit.Ut merito dicere poſſimus illđ Jſ.
62.Gaudebit ſponſus ſuper ſpõſam ⁊ gau
debit ſuper te deus tuus.¶ Dies etiam
hodierna fuit dies leticie beate virginis
quando ſe cognouit dei ⁊ hominis gẽitri
cem.vñ potuit dicere illud.1.℞.2.Letata

ſum in ſalutari tuo.¶ Quãtũ ad tertiũ
ſ.puritatem niteſcentẽ dicit Maria.vbi
ſciendum ꝙ Maria vno modo interpre
tatur ſtella maris:q: igitur ſtella eſt ꝟe
pure ⁊ icorruptibilis:ideo ꝑ nomẽ marie:
puritas ⁊ virginitas deſignat̃.¶ Hec ẽ
illa ſtella de qua ꝓphetatũ fuerat nume
ri 24.Ubi dr̃.Orietur ſtella ex Jacob ⁊
conſurget virga de yſrael.vnde ip̃a pote
rat dicere illud Apoč.22.Ego ſum radix
⁊ genus dđ.ſtella ſplendida ⁊ matutina.
¶ Quantũ ad 4ᵐ.ſ.fecunditatẽ euidẽtẽ
dicit.Anteq̃ꝫ conuenirent:iuenta ẽ in vte
ro hñs.Ubi ſciẽdũ ꝙ euidẽs ſignũ fecon
ditatis beate ꝟginis fuit qñ inuẽtus eſt
venter ipſius tumeſcere more p̃gnantiũ
h aũt iuentum eſt anteq̃ꝫ ip̃a ⁊ Joſeph cõ
uẽirent.ſ.ƀm Remigiũ ad tẽpus nuptiaꝝ
inuẽta eſt hñs in vtero.¶ Hoc aũt ẽ ꝙ
angelus ſibi dixerat Luč.i.Ne timeas i
quit Maria:Jnueniſti enim gr̃am apud
dñm.Ecce concipies in vtero ⁊ paries fi
lium.¶ Unde poteſt figurari per mulie
rem ſunanimitẽ:cui dixit Eliſeus.4.℞.
4.Jn tempore iſto ⁊ in hac eadem hora:
ſi vita comes fuerit habebis in vtero fili
um.¶ Ubi ſciend ꝙ per iſtam ſunan imi
tem q̃ interp̃tatur mortificans ſiue morti
ficata:intell'r virgo beata que in ſe ⁊ mor
tificata fuit a peccatis:q: nullum habuit:
⁊ mortificãs fuit vicia ⁊ nos viuificãs dđ.
Naꝫ iuxta illđ.i.petri.2.Jp̃e pertulit pec
cata nr̃a ſuꝑ lignũ:vt peccatꝭ mortui iuſti
cie viuamꝰ cuiꝰ liuore ſanati ſumus.Huic
igit̃ ſignificate ꝑ ſunanimitẽ ãgelꝰ ſignifi
catꝰ p Eliſeũ ꝯceptũ filij dei ſignificauit.
¶ Jſte ꝯceptꝰ mirificꝰ fuit ꝓphetatꝰ Je.
31.vbi dr̃.Nouũ creauit dñs ſuꝑ terrã fe
mia circõdabit viꝝ.Nã ꝙ feĩa circõdet i
vtero pueꝝ.Nouũ nõ eſt:ſed ꝙ viꝝ ꝑfcm̃
ꝟtutibꝰ:h ẽ nouũ.Quia igit̃ ꝟgo beata i
vtero hũit xp̃ꝫ ꝑfectũ oibus dõis ⁊ virtu
tibꝰ:iđ nouũ fuit.ꝙ ſignãter dr̃ a dđ crea
tũ:q: h nõ ẽ poſſibile ꝑ nãm.¶ Jſte cõce

ptus fuit figuratus Exo.3.ī rubo Moy.
vbi dr̄ ꝙ Moy.vidit rubū q̄ ardebat ⁊
non comburebatur. ¶ Per istū enim ru
bum in quo erat ignis ⁊ non cōburebaẗ:i
tell'r virgo Maria : in cuius vtero fuit
dei filius:⁊ tamē remansit intacta. ¶ Fu
it etiam figuratus i orelogio achaz :de q̄
dr̄ Is.38.ꝙ sol descēderat i eo p.x.grad⁹
Per illud eniꝫ orelogiū intelligiẗ beata
virgo:q: sic̄ in orelogio iter alia sunt tria
s.pondus:motus:⁊ sonus.sic scd̄m Jero.
in beata virgine fuit pondus grauitatis
in conuersatōe:motus sedulitatis in mi
nistratōe sonus suauitatis in iubilatione.
¶ Per solem āt intelligiẗ xp̄s qui ē sol
iusticie de quo Mal.4. Vobis aūt timē
tibus nomē meū orietur sol iusticie. Iste
sol descendit per.10.gradus in orelogio :
qn̄ de solio trinitatis infra.9.ordies āge
lorum:descendit in vterꝫ virginis factus
hō. ¶ Quātum ad 3m.s.cālitatē emittētē
dic̄ de sp̄u scō. Vbi sciēdum ꝙ q: dcm̄ fuit
supius ꝙ maria inuēta ē in vtero hn̄s:ne
suspitio possit generari. addit euāgelista
d.ꝙ h̄ non fuit ab homine:sꝫ a sp̄ū sancto.
¶ Qual'r aūt Joseph sciuerit eam de spi
ritu sancto cōcepisse:dn̄t aliq̄ ꝙ sciuit per
diuinam inspiratiōem. Orig.aūt dicit ꝙ
sciuit ex q̄busdā ꝯiecturis quas videbat
in virgine oppositas oī suspitioni de sue
virginitatis violatiōe. Remi. dicit ꝙ sci
uit p scripturas diuinas.s.p illud Is.7.
Ecce virgo cōcipiet ⁊ pariet filiū.⁊ Is.ij.
Egredieẗ virga de radice iese. ¶ Sed oc
currit dubiū ex quo sciebat eā cōcepisse
de sp̄u scō:q̄liter virꝫ sit ꝙ subdr̄. ꝙ vole
bat eā dimittere. ¶ Rn̄deẗ ꝙ nolebat eā
dimitteř pp culpā vgis : sꝫ q: reputabat
se idignū.vn̄ orig. Jō ḡ dimitteř volebat
qm̄ magnū sacramētū i ea eē coḡscebat :
cui approximař idignū credebat. 2a ps.

s Equiẗ. Joseph aūt vir eius cuꝫ
⁊c. Vbi tangit humanā suspitio
nem:humilē anxiātem ꝙ pbat

mentis pplexitas ratiōal'. Vbi sciendum
secūdū Aug.ꝙ satis videbaẗ ratiōale quā
tum ad cognitiōeꝫ humanā ꝙ Joseph es
set pplexus:videns istā q̄ꝫ accepat virgi
neꝫ ipregnatā:sciēs ꝙ nō accessissꝫ ad eaꝫ.
¶ In pte igiẗ ista q̄ꝫtū ad Joseph.quat
tuo: possumus cōsiderare.s.

Societatem i cōiungendo.
Sanctitatem in cōuersando.
Pietatem i relaxādo.
Sagacitateꝫ i relinquēdo.

¶ Quantum ad primū dicit. Joseph aūt
vir eius. Vbi sciendū f̄m Glo.ꝙ per virꝫ
intell'r h̄ sponsus .sponsi āt cū sponsa ē so
cietas in conuiuēdo. ¶ Quātū ad f̄m.s.
sanctitatē in ꝯuersando dicit. Cū esset iu
stus. Vbi sciēdū ꝙ iusticia aliqn̄ sumitur
in scriptura vt est spālis virtus sic̄ sapien
tie.8. Vbi dr̄ sobrietatē ⁊ sapiētiā docet ⁊
iusticiā ⁊ virtuteꝫ q̄bus vtilius vir est in
vita hois. Aliqn̄ accipiẗ vt est virtus cō
munis sicut de virtuoso viro dr̄ Eze.18.
In iusticia sua q̄ꝫ opatus ē viuet. ¶ Qn̄
igiẗ dr̄ h̄ Joseph iustus iusticia accipitur
h̄ f̄ꝫ Criso.in oml'.vt est cōmūis virtus.
¶ Quantū ad tertiū.s.pietatē in relaxā
do dic̄. Et nolet eā traducere. Vbi sciēdū
ꝙ f̄m Glo.vbi nos hēmus traduceř.gre
ci hn̄t ppalare. Joseph igitur sicut pius
virginē q̄ꝫ pregnantē nouerat: nolebat p
palare ne puniret. Ex h̄ f̄m Aug. d vbis
dn̄i hēmus exēplū nō pdendi peccatum
alterius dū apud nos est ocultū. ¶ Quā
tum ad quartū.s.sagacitatē in reliquēdo
dicit. Noluit oculte dimittere eam . Vbi
sciēdum ꝙ Joseph videns virginem gra
uidam:nesciens pfecte q̄liter h̄ fcm̄ fuissꝫ
⁊ nolēs ppalare voluit ipaꝫ oculte dimit
tere f̄m Ambro.vt sic non videreẗ consen
tire adulterio eam retinendo:nec esse re⁹
sanguinis ipam ad penam tradendo.
¶ Secundum autem dispositionem in fi
ne prime ptis dicit Glo. Justus erat p fi
dem quā credebat xp̄m de vgine nascitu

rum vnde voluit se humiliare ante tātā grām Et ideo noluit eam ꝓpalare: ſ3 ea3 oculte dimittere. Tertia pars.

Equitur. Hoc āt eo cogitante. ⁊c. Ubi tangit ſupernam viſitatōem debilem ꝯfortantem: q̄ ꝓbat regis benignitas pſnal'. Ubi ſciendū q̄ deus pius pr̄ videns Joſeph in pplexitate poſitum de nouitate impgnationis ſponſe ſue: voluit ipam ſm Remigium conſulendo ſibi per Angelum miſſum: dirigere qd facturus eſſ3 in negocio ſuſpdicto. ¶ Scōz h igitur in parte iſta. 5. poſſumus cōſiderare. ſ.
Animū anxiatū.
Nunciū deſtinatū.
Modum deſignatum.
Pauidum roboratum.
Miſterium reuelatum.
¶ Quantū ad primū dic. Hoc aūt eo co. ⁊c. Ubi ſciēdū q̄ in hoc poſſum⁹ aduertere duplicē cōmēdatōem Joſeph. Primo ſm Glo. prudentie ⁊ diſcretōis: quia nec ōrupto voluit eam dimittere: ſed cum deliberatōe. Secundo modeſtie ⁊ celationis q: ipam ſm Criſoſto. in oml'. iſtud ōmonſtrando alijs noluit diffamare. ¶ Quantum ad ſm. ſ. nuncium deſtinatum dicit. Ec. angelus dn̄i appar. Ubi ſciendu3 q̄ domin⁹ videns q̄ Joſeph cogitauerat Mariam ſponſam ſuam dimittere: q̄ fuiſſet verecundia eius: angelum miſit: vt ꝓmūiret Joſeph: ne q̄ cogitauerat faceret. Et vt virgo imunis ſm Anſelmum ab infamia remaneret. ¶ Iſta apparitio āgeli ānuncianti s conceptōem filij dei: poteſt figurari per appitōe3 factā manue ⁊ vxori eius in ꝯceptione Sanſon. d qua ſnialiter dr̄ iudic. 13. q̄ angelus domini apparuit manue ⁊ vxori eius ānuntians q̄ debebat naſci Sanſon q debebat incipere liberar̄ populū dn̄i de manibus philiſtinorum. ¶ Ubi ſciendū q̄ per Sanſon q interpretatur ſol fortis: intell'r xp̄s ſol iuſticie: de q⁹ Job. 9. Si fortitudo q̄rit̄ robuſtiſſim⁹ ē Iſte ppl'm dn̄i. i. genus humanū liberauit de manibus philiſtinoꝝ. i. de ptāte demonum. vt ſic bn̄ficium liberatōis recognoſcentes dicamus illud Luc. 1. Sine timor̄ de manu inimicoꝝ noſtroꝝ liberati: ſuiamus illi in ſanctitate ⁊ iuſticia corā ipo omnibus diebus nr̄is. Sic igitur āgelus apparuit primo vxori manue: poſtmodū manue. ad ānunciandum ꝯceptōem Sanſonis: ſicut āgelus Gabriel apparuit vgini ānuncians xp̄i cōceptōem: deinde ipſi Joſeph certificans ipm de partu. ¶ Sciendum ē aūt ſm Criſoſt. ſuper Mat. q̄ pp tres cās apparuit angelus Joſeph. ꝓmo ne iuſtus homo faceret rem iniuſta3 ex propoſito iuſto. ſo propter honore3 ipſius matris: nam ſi dimiſſa fuiſſ3 apud infideles turpi ſuſpitione: carere non poterat. tertio vt intelligens Joſeph ſancta3 conceptōem diligentius ſe cuſtodiret ab illa q̄3 prius. ¶ Quantum ad tertium. ſ. modum deſignatu3 dicit. In ſomnijs. vbi ſciendum q̄ multiplex aſſignatur ratio: quare angelus in ſomnijs Joſeph apparuit. Prima ſm Augu. q: in ſomnijs maxime ſunt ſenſus ſopiti: ⁊ ſic mens min⁹ īpeditur ad ſuſcipiend reuelatōes diuias. ſo pp ſignificand miſteriū: vt ſic Adā dormiēte vxorē ſibi formauit: ita Joſeph dormiēti ſpōſā vginē ꝯſignaret. 3⁹ q: n̄ idigebat exp̄ſſiōe ꝯſenſus ſic vgo btā. 4⁹ q: n̄ erat rudis vt paſtores: nec icredul⁹ vt zacħ. Hec viſio pt figurari p viſionē q̄3 i ſōnijs vidit iacob: d q̄ ſnialr̄ dr̄ gn̄. 28. q̄ vidit i ſōnijs ſcalā ſtātē ſup terrā ⁊ cacum̄ illi⁹ tāgēs celū āgeloſq3 dei aſcēdētes ⁊ deſcēdētes p eā ⁊ dn̄m inixū ſcale. ¶ Ubi ſciend q̄ p iſtā ſcalā i ſomnijs viſa3 itell'r xp̄s quē ꝯceptū d vgie vidit Joſeph i ſōnijs: qn̄ ſibi h āgel⁹ nūciauit: q: ipe ē ſcala p q̄3 aſcēdim⁹ in paradiſu3. Signanter dr̄ q̄ h ſcala erat ſup terram ⁊ cacumen attingens celu3: q: in xp̄o yh̄u erat diuas

in humanitate terrena. que tñ celũ attige
bat q2 sup oẽs celos existẽs hoibus in ce
lum introitũ pparabat ⁊ iõ non sine cã dr̃
deus isti i scale iuisus. Per ipam ãt dicũ
tur ascẽdere ⁊ descẽdere angeli: q2 ad ma
nifestationẽ aduent9 xp̃i yh̃u angelici spi
ritus sepi9 apparuerũt. iuxta q ipse dixit
Jo. i. Amen amẽ dico vobis videbitis ce
lum aptũ ⁊ angelos dei ascendentes ⁊ de
scendẽtes supra filiũ hois. ¶ Quantũ ad
quartũ. s. pauidũ roboratum dic. d. Joseph
fili dd̃ noli ti. ⁊c. Ubi sciendũ q angelus
Joseph filiũ dd̃ noiat. Primo sm Rabanũ
vt maria que de eadẽ tribu erat de dd̃ eẽ
mõstraret secũdo sm Criso. vt ei ad mẽo
riã reduceret pmissionẽ dei ad dd̃ factã
vt de semine ei9 xp̃s nasceret. ¶ Quãtũ
ad quintũ. s. misteriũ reuelatũ dicit. Qd
eni in ea natũ est de spũ scõ. Ubi sciendũ
q angelus mal9 qñ apparet hoi incutit ti
morẽ ⁊ derelinquit tristitiã. Angelus aũt
bon9 inducit vigorem ⁊ gaudiũ: ⁊ iõ ange
lus apparens Joseph non solũ vigorauit
eũ tanq̃ timidũ sz ẽt letificauit eũ tanquã
tristem sm Criso. explicando sibi miste
rium grauidationis v̾ginis q anna non
cognoscẽs anxie tristabatur. ¶ Sciendũ
est q signanter dicit q in ea natum est q2
sm Glo. Aliud est nasci in ea aliud ab ea:
nasci eni in ea est idẽ q ꝯcipi nasci ab ea
est pdiere in lucem. Quarta pars.

Equitur. Parier autem filiũ ⁊c.
s Ubi tangit pmissam consolatõ
nem exulez reducentẽ. q pbat
pl' vtilitas general'. Ubi scieñ q ad certi
ficandum hominem d̾ aliqua re dubia: nõ
solum fac̃ narratio p̃teritorum sed etiam
p̃nunciatio eueniẽtiũ futurorũ: q2 talia fu
tura cõtingentia cognoscer̃ certitudinal'r
est solũ dei q non põt decipi: nec mentiri.
Propter q dr̃ Js. 41. annũciate nobis q̃
petita sunt in futurum: ⁊ sciemus q dij
estis vos. Ut igit̃ angelus scdz Crisosto.
in omel. magis certificet Joseph de cõce

ptu virginis fcõ d̾ spũ sancto ideo sibi an
nunciat q̃ ventura sunt in eius ptu: vt ex
ipsorũ euentu: certius cõfirmetur. scdm h̾
igitur in pte ista quattuor possumus con
siderare. s.
Matris fertilitatem gratiosam.
Prolis dignitatem generosam.
Faminis celebritatem gaudiosam.
Plebis vtilitatem copiosam.
¶ Quantũ ad primũ dicit. Pariet. Ubi
sciendum q virgo beata nõ fuit steril' sed
fecõda. Ad cuius fecõdationez lz Joseph
nõ fuerit necessari9: q2 fecõdata fuit de v̾
tute spiritus sancti: erat tñ post partuz ne
cessarius: vt sic nõ solum esset tutor femi
nee fragilitatis: ⁊ testis sue virginitatis
sed etiam scdm Glo. esset nutricius tante
prol'. ¶ Sciẽdum ẽ aũt q iste generosus
ptus beate virginis fuit.
Ueraciter pphetatus.
Misterial'r figuratus.
Presential'r demonstratus.
¶ Primo iste ptus fuit veraciter pphe
tatus. Unde Jsa. 7. Ecce virgo ꝯcipiet ⁊
pariet filiũ ⁊ vocabit̃ nomen ei9 emanuel
q interpretat̃ nobiscũ deus. Ubi ꝯsidera
qualiter in ista pphetia diuersi eliminan
tur errores. Nã p h̾ q dr̃ virgo excludit̃
error dicentium q xp̃s fuit ex semine p
paginis. Per h̾ ãt q dr̃ ꝯcipiet in vtero
⁊ pariet: excludit̃ error dicẽtiũ q xp̃s ha
buit corpus fantasticũ. Per h̾ vero q dr̃
filium excludit̃ error dicentiũ q fortitu in
uenit paruulũ. Per h̾ aũt q dr̃ emanuel
vocabit̃ nomen eius excludit̃ error dicen
tium q nõ fuit deus in mũdo. Unde h̾ ẽ
de quo Baruch. 3. Hic ẽ deus nr̃ ⁊ nõ ex
timabit̃ ali9 aduersus eum hic adinuenit
oẽm viã disciplie ⁊ tradidit eã iacob pue
ro suo. ⁊ israel dilecto suo post h̾ in terris
visus est ⁊ cũ hoibus ꝯuersatus ẽ. ¶ Se
cundo iste ptus fuit misterialiter figura
tus cuius figura p̃cessit in virga Aaron
de qua Numeri. 7. q moy. inuenit germi

natam vgam Aarō in domo leui ⁊ turgē tibus gemis erupant flores qui folijs di latatis in amigdolas cōformati sūt. ¶ Ubi sciendū qꝫ p istā virgā itelligit virgo bea taꝫ instar virge fuit gracilis p pauptatē flectibilis p humilitatē ⁊ recta p intentio nem ⁊ caritatem . Ista inuenta est gemis turgentib⁹ qn̄ filium dei ɔcepit i vtero ex qua flores fructiferi erupunt qn̄ dei fili⁹ de ipsa manente virgine fuit nat⁹. Nam si cut flos non violat arborē ſꝫ ornat sic dei filius nō violauit virginē ſꝫ magis donis ⁊ gratijs adornauit ⁊ tunc adimpleta est ista ꝓphetia Is.41. Egredieť virga d̄ ra dice iesse ⁊ flos de radice eius ascendet. ¶ Tertio iste ptus fuit pſentialiter de mōstratus. Unde Luc.2. Impleti sunt di es Marie: vt pareret: ⁊ pepit filium suū primogenitū: ⁊ pānis eꝫ inuoluit ⁊ recli nauit eum in pſepio. ¶ O deuota aīa cō sidera: in ptu xp̄i tui: pn̄tialr demōstrato

Refectiōis pabulum.
Dignitatis fastigium.
Paupertatis spectaculum.
Humilitatis speculum.

¶ Primo cōsidera refectionis pabulū cum diciť qꝫ h̄ factum est i bethleē. Nam bethleē: dom⁹ panis interpretať . Pāis autem in scriptura: p omni cibo accipiť. Ille aūt qui hodie natus ē dicit de seipo Jo.6. Ego suꝫ panis viu⁹ qui d̄ celo descē di. Si qs māducauit ex h̄ pane viuet in eternū. ⁊ panis quem ego dabo: caro mea est ꝓ mundi vita . Istuꝫ panē docuit nos xp̄s petere Mat.6.d. qꝫ pr̄i debemus di cere. Paneꝫ nr̄um cotti. da nobis hodie. ¶ Secūdo considera dignitatis fastigiū cum dr̄ peperit filium suū primogenituꝫ. Nam primogenitura significat in filio di gnitatem. Iste aūt q hodie natus est: fuit primogenitus: nō post quem alius: ſꝫ an̄ queꝫ nullus. Nam iuxta illud Col.i. Ipe est imago dei inuisibil' primogenitus oīs creature. ¶ Tertio considera pauptatis spectaculū cum dr̄ pānis euꝫ inuoluit. O mira dignatio saluatoris. ille q celoꝝ cō tinet regnū: quē totus nō capit orbis: qui est rex regū ⁊ dn̄s dominantiū: in quo sūt oēs thesauri sapiētie ⁊ sciētie abscōditi: q est altitudo diuitiaꝝ sapiētie ⁊ scientie di Ro.2. Hodie ꝓ nobis pauper nascitur pā nis inuoluitur in aliena domo ɔspicitur. Nam ipe dicturus erat Mat.8. Uulpes foueas habēt . ⁊ volucres celi nidos fili⁹ aūt hois non hꝫ vbi caput suum reclinet. ¶ Quarto considera humilitatis specu lum cum dr̄. Et reclinauit eū in presepio. Nā sicut dr̄ Luc.2. Non erat ei locus i di uersorio. ⁊ iō virgo btā filiū i presepio hu militer reclinauit . O quāta humilitas xp̄i dum ille q est rex glorie sic humiliter po nitur in pſepio nō in lecto pellib⁹ fallera to. Nā ipse dicturus erat Mat.2. Discite a me q: mitis suꝫ ⁊ humil' corde . ¶ Quā tum ad tertiuꝫ. s. prolis dignitatē genero sam dicit filiū. Nam esse filiū dignitatē si gnificat: q: filius in domo dꝫ hereditare: q: igitur xp̄s filius dr̄ in hoc eius digni tas designatur. Nam ipe est de quo dixit de⁹ pr̄.2.R.12 . Ego ero ei in patrē ⁊ ipse erit mihi in filiū. Unde de isto filio hodie mundo nato dicere possumus cōpletam esse ꝓphetiam Isa.d. Isa.9 . Paruulus natus ē nobis ⁊ factus ē principatus sup humerum eius ⁊ vocabiť nomen eius ad mirabilis ɔsiliarius: deus fortis pater fu turi seculi princeps pacis. Ubi considera O deuota anima istius regis tui nati ⁊ domini.

Humilitatem profundissimam.
Benignitatem largissimam.
Potestatem magnificam.
Nobilitatem dignissimam.

¶ Primo inquā considera in nato tibi rege humilitatem profundissimam cum dicitur paruulus natus est nobis. Nā ma gna fuit humilitas quando ille qui est deus magnus domin⁹ ⁊ rex magnus sup

omnes deos.hodie pro nobis voluit esse
paruus.Unde sibi potuit dicere deus pr̃
illud abdie .i . Ecce paruulum dedi te in
gentibus ꝯtemptibilis tu es valde.O q̃z
cõtẽptibilis hodie apparuit ille q iuxta
illud Phil.2.Cum in forma dei esset nõ
rapinam arbitratus est esse se equalem
deo sed semetipsuz exinaniuit formam ser
ui accipiens in similitudinẽ hominũ fact⁹
⁊ hitu inuentus vt hõ. ¶ Secundo consi
dera benignitatẽ largissimã cum dicit fili
us datus est nobis. Naz largissima beni
gnitas fuit dei pr̃is quãdo non seraphyn
nec cherubyn vel aliquem de ordinibus
angeloꝝ dare nobis voluit:sed filium sibi
eternaliter coeq̃lẽ . Nã iuxta illd̃ Gal.4.
Ubi venit plẽitudo temporis misit de⁹ fi
liũ suũ factuz ex mlier̃ fcm̃ sb lege vt eos
qui sub lege erant redimeret vt adoptio
nem filiorum reciperemus . Et h̄ est ꝙ si
bi dixit deus pr̃ Isa.49. Dedi te in lucẽ
gentium vt sis salus mea vsqz ad extre
mum terre . ¶ Tertio considera potesta
tem magnificam cum dicitur cuius impe
rium super humerum eius.Nam magna
potestas est huiusmodi puri nati cui de
us pater dedit dominium eternale.Et sic
impletuz de ipso illud.1.R.2.Domino iu
dicabit fines terre ⁊ dabit imperium re
gi suo ⁊ sublimabit cornu xp̃i sui. Imple
ta est etiaz prophetia Isa.d.Isa.9. Mul
tiplicabitur eius imperium ⁊ pacis non
erit finis super solium dauid sedebit ⁊ su
per regnuz eius vt confirmet illud ⁊ cor
roboret in iudicio ⁊ iustitia a modo vsqz
in sempiternuz .¶ Quarto considera no
bilitatem dignissimam cum dicitur . Et
nomen eius admirabilis ⁊c .Naz per ista
diuersa nomina quibus est appellatus h̄
puer dignissima:datur intelligi eius ex
cellentia generalis .Ut sic merito sibi di
ci possit illud p̃s . Domine dominus no
ster q̃z admirabile est nomen tuum i vni
uersa terra . ¶ Quantum ad tertium. s.

sam nis celebritatẽ gaudiosam dicit . Et
vocabis nomen eius Jesum.Ubi secundũ
Ambro.ꝙ sicut angelus h̄ nomen expres
serat beate virgini.d.Luc.1 . Ec.conci .in
vtero ⁊ pa.filium ⁊ vo.nomen eius Jesuz
ita ip̃m exprimit Joseph vt ex h̄ possi
mus aduertere xp̃m saluatorẽ virorum ⁊
mulierum.¶ Sciendũ est autem ꝙ inue
nio istud nomen Jesu in scriptura.
Desideratum mentaliter.
Prophetatum veraciter.
Figuratum vtiliter.
Demonstratum realiter.
¶ Primo inuenio hoc nomen yh̄u desi
deratum mentaliter:Unde audi Isa .d .
Isa.64.Utinã disrũperes celos ⁊ descẽde
res ⁊ a facie tua montes defluerent sicut
exustio ignis tabescerent: aque arderent
igni vt notũ fieret nomen tuũ inimicis tu
is:a facie tua gentes turbarentur cum fe
ceris mirabilia nõ sustinebimus.¶ Ubi
lz propheta videat̃ quantũ ad sensuz Isto
rice petere ipossibilia vt.s.celum disrũpa
tur ⁊c.Uide tñ quantum ad sensum misti
ce qualiter aperte petit.Ubi sciendũ ꝙ p
celos iattingibiles intelligitur diuina po
tentia.quã ꝯsiderandã naturaliter non vi
demus.q̃z propheta petit disrumpi.i. mi
sericorditer ad nos inclinari. Unde p̃s .
Inclina celos tuos ⁊ d̃scende. Per mon
tes autem eleuatos intelligũtur superbi
qui superbia eriguntur:hos petit deflue
re ⁊ ut exustio ignis tabescant.i. vt coruz
anullet̃ superbia.Signanter autem nomi
nat tabefecerem ex ignis adustione ex q̃
non remanẽt nisi cineres que sunt maria
humilis.vt supbi recordentur cinerum.i.
mortis .Quis tam superbus qui se mori
turum considerat qui ceruicem ellatam
non inclinet . Re uera nullus debet esse .
Unde ecclesiastici.14 .Memor esto quo
niam mors non tardabit .¶ Per aquas
vero flubiles ⁊ frigidas intelliguntur ho
mines dediti carnalibus desiderijs ⁊ ter

renis diuitijs que transeunt velud verba in quibus est extinctus amor diuinus ⁊ ideo remanent frigidi sicut aqua. Hos petit propheta vt igne ardeãt.i.vt in eis amor diuinus vigeat per quẽ deum sup omnia diligant. Et dicant cũ Apo. Phil. 3. Omnia arbitror vt stercora vt xp̃m lucrifiam. ❡ Per inimicos autem quibus petit notum fieri nomẽ eius intelligũtur demones dei ⁊ humani generis inimici. Istis igitur petit notum fieri nomen domini: vt sentiant eius virtutem. ❡ Per gentes autem intelligũtur homines qui erant ydolis dediti: qui ignorabant deũ. Hos petit propheta turbari a facie domini.i.vt relictis ydolis in quibus confidebant adhereant vero deo q̃ factum est quando populus gentilis est ad fidẽ xp̃i conuersus. ❡ Audi vero quid sequitur. cum inquit feceris mirabilia non sustinebimus. Re vera quando dei filius est in vtero virginis factus homo in quo fecit multa mira: ista sustinere non possumus quia vires nostre naturales non sufficiunt ad tot ⁊ tanta mirabilia intuenda. ❡ Secundo inuenio nomen yħu prophetarum veraciter. Unde audi Baruch. 5. Deus inquit ostendet splendorem suum in te.i.yħm qui est splẽdor glie Ebre.1. q sub celo ẽ noiabit tibi nomẽ tuũ a deo in sempiternũ pax iustitie ⁊ honor pietatis pax inq̃z iustitie qñ p̃ tuã passionẽ in qua erat iustitia pcci primorum parentũ pacẽ facies generis humãi cũ deo. ❡ Tertio inuenio nomẽ yħu figuratũ vtil'r. Uñ Jos.6. dr̃ q̃ postq̃z dstruxit ieru. fundit' citatẽ Jericho dñs fuit cũ eo ⁊ nomẽ ei' i oi terra vulgatũ ẽ. ❡ Ubi sciẽdũ q̃ p̃ citatẽ Jericho q̃ iterp̃tat' lũa q̃ i scriptura ponit' p̃ defectu itell'git' ml'titudo vitiorum: q̃ i hoie sunt defect'. Per Jos. ãt intelligit' xp̃s. Sicut igit' Jos. citatẽ Jericho destruxit sic yħs multitudinẽ vitiorum. Nam destruxit luxuriam p̃ austeritatẽ: q: voluit feno supponi. Destruxit auaritiam p̃ paupertatem: quia voluit vilibus pannis inuolui ⁊ in aliena domo nasci. Destruxit superbiam per humilitatem: quia voluit in presepio reclinari. Ad ista autem oia alia reducuntur. ❡ Sed aduerte ⁊ time quid instar Jos. dicat xp̃s. Maledict' inquit qui hedificauerit ciuitatem Jericho. Re vera qui hedificat multitudinem vitiorũ est maledictus a deo, quia Je.17. Maledictus homo qui confidit in homine ⁊ ponit carnem brachium suum. ⁊ a deo recedit cor eius. Quid autem in laudẽ xp̃i dicatur instar Jos, audi. Fuit inquit dñs cũ Jos. ⁊ nomẽ eius in oi terra vulgatũ est. Nã cũ yħu fuit dñs in vnitate psone cui' nomẽ vulgatũ est i vniuerso mũdo. Unde p̃s. Dñe dñs nr̃ q̃z admirabile ẽ nomẽ tuum in vniuersa terra. ❡ Iste ẽ yħs naue de quo eccl'iastici.46. Fortis in bello yħs naue successor Moy. in pphetis qui fuit magnus ſm nomẽ suum maximus in salutem electorum dei expugnare insurgẽtes hostes vt consequeretur hereditatez israel. Ubi sciendum q̃ per yħm naue intelligitur xp̃s yħs. cum quo ẽt concordat in nomine. Considera igitur o deuota aia i laudibus xp̃i yħu. Primo firmitatem roborantem q: fortis in bello: vnde.1. Re.2. Nõ est fortis sicut deus nr̃. Scdo claritatem illustrãtẽ: q: successor Moy. i pphis Uñ luc.7. ppħa magnus surrexit in nob: ⁊ q: deus visitauit plebẽ suã. Tertio dignitatẽ excellẽtem: q: magn' ſm nomẽ suũ. cui. p̃s. Magn' es tu ⁊ faciẽs mirabilia. Quarto pbitatem inuadentem: q: impugnare insurgentes hostes. Cuius auxilium petebat. p̃s. d. Judica nocentes me: expugna impugnantes me. Quinto vtilitatem accedẽtem q: vt consequeretur hereditatem ysrael de qua Petrus .1. cañ. sua .1. Regnauit in nos in spem viuam per resurrectionem Jhesu Christi ex mortuis in hereditatem incorruptibilem

⁊ incōtaminatā ⁊ imarcessibilem ꝯseruatā in cel'. ¶ Quarto inuēio noīm yhu dmonstratū real'r. vñ Mat. 21. Hic est yhs ꝓpha a nazareth galilee. Cui⁹ nois magnitudinem cognoscēs apl'us. ad phil'. 2. Dñs exaltauit illum ⁊ dedit illi nomē ꝙ est super oē nomē: vt in noie yhu oē gēu flectatur cele. terre. ⁊ infer. ⁊ ois ligua ꝯfitea͂t: qꝛ dñs yhs in gl'ia ē dei pr͂is. ¶ Quātū ad 4m. s. plebis vtilitatē copiosaꝫ dic. Ipse eim sal. ppl'm suuꝫ a peccatis eorum. Ubi sciēdum ſm Criso. in oml'. ꝙ angel⁹ interꝑtatōem nois nascēdi pueri Joseph ānunciat: vt ⁊ ipm letificet ⁊ Jllari⁹ credat. ¶ Sciēdum est āt ꝙ inuenio hūc saluatorem.

Suspirijs appetitum.
Prophetijs ꝓdictum.
Figuris obuolutū.
Pn͂tijs exhibitum.

¶ Primo inuenio hunc sal. Suspirijs a ꝓpetitum. Cum quantis desiderijs appetit⁹ fuerit audi Js. 45. Rorate celi desup ⁊ nu. plu. iustum. aper. ter. ⁊ ger. saluatorē Ubi considera qualiter iste ꝓpheta elloquentissimus cognoscēs xp̄m in duab⁹ naturis ⁊ vna ꝑsona subsisteꝛ: postulat vtrāqꝫ naturam: diuinam. s. a patre descendentem: cum dicit. Rorate celi ⁊c. Et humanā a matre ꝓcedentem: cum subdit. Aperiat terra ⁊ ger. sal. ¶ Scd̄o inuēio ipm ꝓphetijs predictuꝫ. vñ Js. 19. Clamabat ad dominū a facie tribulātis ⁊ mittet eis saluatorem ⁊ propugnatorem qui liberet eos. ¶ Tertio inuenio ipm figuris iuolutum. Unde. 4. Re. 13. sentential'r dr̄ ꝙ cum populus ysraeliticus fecissꝫ malum corā dño iratus ē furor dñi ꝯtra eos: ⁊ tradidit eos in manus azahel regis syrie: quibus ad ipsum recurrētibus dedit eis saluatorem ⁊ liberatus est Jsrael d māu regis syrie. ¶ Ubi scieñ. ꝙ pp ppl'ꝫ ⁊c. itell'r gen⁹ humanū traditū i māu dyaboli recurrēte āt ad deū p̄rem: misit eis saluatorē yhm xp̄ꝫ q libauit nos d māu ei⁹. ¶ 4⁹ inuēio ipm pn͂tijs exhibitū: vñ Luc. 2. Euāgelizo vob gau. ma. ꝙ erit oi po. qꝛ nat⁹ ē nob hodie sal. mūdi ⁊c. sal. inqꝫ in pn͂ti p graꝫ: ⁊ i futuro p gl'iam. Ad qꝫ ⁊c.

¶ In natiui. dñi. Euāgelium sextum.

Exiit edictū a Cesar͂ Augu. vt dscriberet vniūsus orb ⁊c. Luc. 2. Ualde ꝯuēiēs ē ⁊ ꝯsonuꝫ rōni: ꝙ nou⁹ ēt factus ⁊ isolit⁹: ꝓ noua signa ⁊ mirabilia dmōstretur Sil'r ēt ē ꝯuēiēs ꝙ ort⁹ noui reg͂ ⁊ dñi manifesteꝛ sbdit͂: vt i ipo noua signa oñdant leticie: ⁊ dōa pl'ima largiant͂: sic videmus tpal'r ꝙ i nati. reg͂ p̄mogeniti letatur regnū: ⁊ ꝓ sig⁹ leticie tripudia ⁊ iocalia cumulant. Cū igit͂ hodie i nati. xp̄i fuerit effect⁹ nou⁹ ⁊ isolit⁹: atqꝫ hūane mēti sup admirabil': vtpote: qꝛ Ubū d Ugie nat⁹: caro fcm̄ ē. ꝯuēiēs fuit ꝙ i ipsi⁹ ortu fierēt multa mira. ꝙ inter alia fuit noua descriptio pacē generalē significās vniuersi: sil'r qa ipe ē rex regū ⁊ dñs dñantiū. Apoca. 19. nos nat. ei⁹ lateꝛ nō debuit: sꝫ magnifice ānūciari: ꝙ gdē fecerūt āgelici sp̄s: gaudium ⁊ leticiā nūciātes: ⁊ dōa largiētes plenissima: qꝛ nob natū dederūt saluatorem hūani generis ⁊ pacē i terra hoibus bōe volūtatꝫ ꝓmulgarūt. Hoc autem nob inuit euāgliū hodiernū. In quo nob q̄ttuor general'r ꝓponūtur. videlicet.

Mundi vnanimitas generalis.
Xp̄i natiuitas singularis.
Nati celebritas supnaturalis.
Dicti veritas specularis.

¶ Primum probat orbis descriptio incohata. Secundum virginis parturitio celebrata. Tertium hominis exultatō diuulgata. Quartum agminis protestatio confirmata. Primuꝫ in prin. Scd̄m ibi. factum est āt ⁊c. Tertium ibi. Et pastores erant ⁊c. Quartum ibi ⁊ subito facta ē angeloꝝ ⁊c.

Prima pars.

Quantū ad primū vbi tangit mū di vnanimi ⁊c. q̄ pbat ⁊c. dicit. Facta est āt ⁊c. Ubi sciendū q̄ quantū ad intellectū litteralē huius prie ptis: q̄ Cesar impator romanoꝝ volens scire numeꝝ regionū in orbe q̄ subderant dictioni impij romani. numeꝝ ēt ciuitatū in qualibet regione numeꝝ quoq; capitū in qualibet ciuitate: pcepit vt de sub vrbanis vitis opidis ⁊ pagis ad suā ꝯfluerent oēs ciuitatē vnā originē traxerūt ⁊ q libet denariū argenteū vbi erat imago ⁊ supscriptio cesaris: valentem. 10. nūmos vsuales pp q̄ ⁊ denarius vocabat̄ traderet psidi puintie: pfitens se esse subiectū impio romanoꝝ. Et q: numerus eoꝝ qui sic pfitebātur redigebātur in scriptis ideo hꝰi pfessio: descriptio est vocata. ❧ Hec āt descriptio pria facta ē a pside syrie Cyrino que dr̄ prima quantū ad cyrinū: q: in iudea vbi presidebat cyrinus q̄ est in vmbilico terre hitabilis puisum est vt hec descriptio inchoaret̄ ⁊ deinde p circūstantes natiōes alij psides psequerent̄. Uel forte pria dr̄: q: pria descriptio capitū in ciuitate fiebat a pside. secūda q̄ erat ciuitatū in regione fiebat a legato cesaris. tertia que erat regionū fiebat in vrbe corā cesare. ❧ Joseph āt ascēdit a nazareth galilee i ciuitatē bethleem eo q̄ esset de domo dd vt pfiteret̄ cum maria despōsata sibi vxore pregnante. ❧ His visis patz lr̄a: dicit igitur. Factū est in diebꝰ illis ⁊c. Ubi sciēdū q̄ ille Cesar augustus: fuit Octauianus nepos iulij cesaris: q a cesaria dictus est cesar. Uel q: cesus fuit de vētre mr̄is in ptu deficiēte. a quo postea oēs cesares appellati sunt q etiā successit iulio cesari ❧ Hic āt octauianꝰ prio dictus est augustus a quo oēs alij vocati sunt augusti. Hoc autē nomen. s. augustus sortitus est quia valde auxit rē publicā in tm̄ vt gloriaret̄ q̄ reliqueret vrbē marmoreā quā inuenerat lateritiā. Iste i tāta pace circa annū dn̄i regnauit. 12. ānis q̄ in memoriā huius pacis hedificauit tēplū idem. Iste regnauit. 56. ānis ⁊ āno regni eius. 42. natus ē xp̄s ꝯpletis ab adā ānis tribus milibus ⁊. 46. ꝫm ebraycam veritatem ⁊ ꝫm cōputationē Jero. A condita vero vrbe ⁊ 54. ānos natiuitate xp̄i mortuꝰ est cui successit tyberius cesar. Circa autē istam partem euāgelia tangit quattuor. s. Regētis dignitatē in ipando. Presidentis sedulitatem in exequēdo. Ppl'i generalitatē i profitendo. Joseph singularitatē in cōparendo. ❧ Quantū ad primū dicit. Factū est autē dn̄o. s. pmittente ⁊ ordinante i diebus illis. s. 42. āno. cesaris exijt edictū. i. mandatū scripto firmatū ⁊ extra ad pres remotas voce preconis vulgatum ⁊ lr̄is ipialibus hoc ptinentibꝰ exaratū. Unde edictū quasi extra dictū dr̄ a cesare augusto pacifice regnante vt describeret̄ vniuersus orbis. i. vt numerus regionū in orbe numerus ciuitatū in regionibus ⁊ numerus capitū familiarū in ciuitatibus redigeretur i scriptis. Quantū ad secundū s. psidentis sedulitatē in exequēdo dicit. Hec āt descriptio prima fcā est ⁊c. Qualr̄ aūt h̄ debeat intelligi dictum est supius. ❧ Quantū ad tertiū. s. ppl'i generalitatē in pfitendo. dicit. Et ibant oēs vt pfiterētur. s. p censūs solutionē ⁊ verbis expressionem: nō p nunciū ꝫ qlibet psonal'r in ciuitatem suā. non in qua hitabant: ꝫ in qua nati erant ⁊ maiores sui nati fuerāt. Uolebat enim cesar scire non solū quantitatē hominū ꝫ ēt merita psonaꝝ an. s. nobiles essent vel ignobiles. ❧ Quantū ad quartum. s. Joseph singularitatē in cōparēdo dicit. Ascendit āt ⁊ Jo. ⁊c. Unde Beda. Supna āt dispensatione pfessio censūs descripta est vt in suā quilibet patriam ire iuberetur ꝫm q̄ sequitur. Et ibāt omnes vt pfiterentur ⁊c. q̄ iō factū est vt dn̄s alibi conceptus ⁊ alibi natus insidiantis

herodi s furorē facilius euaderet. Unde sequitur. Ascendit āt Joseph rc. ¶ Ascēdit āt in iudeā ciuitatē dd.i.in qua natus est dauit q̄ vocabat bethleē de qua ꝓpheta tum fuerat q xp̄s in ea erat nasciturus: sicut p3 mich.5. Ubi dr̄. Et tu bethleem eufrata paruulus es i milibus iuda ex te mihi egredietur qui sit dn̄ator in israel: et egressus ei⁹ab initio a dieb⁹eternitatis. ¶ Signanter āt facit mentionē de dauit ſm Grego. pp ꝓmissionē sibi factā a deo q de fructu suo xp̄s esset. ¶ Dicitur au tem ſm Cirillū. Desponsata et nō coniun cta vt intelligat xp̄s natus de virgine nō precedēte carnali copula ʒ spōsalibus sol'. ¶ Dicit āt ipam pregnantē vt ostendat veritatē nature assumpte. ¶ Mistice āt exponēdo ptem istā. quattuor possumus considerare.s.

Dominationē impantē potentius.
Pacificationē quietantē securius.
Exarationē certificantem plenius.
Obligationē congruentē decentius.

¶ Primo inq̄ʒ possumus ꝯsiderare dn̄a tionē impantē potētius q: tunc vnus dn̄a batur vniuerso mūdo. Rō autē hui⁹ fuit ad designandū q xp̄s q nascebatur sicut vnus rex singularis debebat toti mundo pre esse. Unde fuit ꝓphetatus zach.14. d. In illa die erit dn̄s vnus et nomē eius vnū et vertet ois terra. Nā in die natiuita tis yh̄u vnū dn̄m generalē xp̄m.s. habui mus cuius nomē vnū fuit: q: singularissi mū q: nunq̄ʒ fuit sile: q: yh̄s interpretat saluator. Un̄ Js.51. Unū vocaui eū et bn̄ dixi ei et multiplicaui eū. et iō ois terra ad ipm d3 reuerti sibi reuerēter pendo. Ipse eni saluator existēs generis humani est d quo dicit apostol⁹. Ro.10. Nam idē dn̄s oium diues in omnes qui inuocāt illum: omnis enim quicū q̄ʒ inuocauerit nomen domini salu⁹ erit. ¶ Iste fuit figuratus per istum vnū pastorē: de quo dr̄ eze.24. Suscitabo igr̄ dn̄s sup oues meas pastorē vnū q pascet eas suum meuʒ dd. ¶ Ubi sciendū q p dd q interptat decor⁹ aspectu siue manu fortis: intelligit xp̄s q fuit de corus pp puritatē. quē aia scā alloqtur. d. Ecce tu pulcher es dilecte mi lectul⁹ nr̄ florid⁹. Fuit ēt manu fortis: pp ꝯstantiā: q: fuit ꝓ nobis pugil i cruce de quo Jsa. 28: Ecce valid⁹ et fortis ē dn̄s. ¶ Istū aūt sic dictoꝝ et fortē: de⁹ pr̄ sup oues suas.i.sr̄ p genus humanū suscitauit q̄si pastorem vnū pp suā singularitatē qn̄ hodie ip3 mi sit in mundū de v̄gine nat⁹. ¶ Secundo ꝯsiderare possum⁹ pacificationē qetantē securi⁹: q: tpe natitat xp̄i fuit pax i toto mūdo. Rō āt huiusmodi fuit: q: ille nasce bat q debebat pacificare totū gen⁹ huma nū. Un̄ Ephe.2. Ipse est pax nr̄a qui fecit vtraq3 vnū. ¶ Tertio ꝯsiderare possum⁹ exarationē certificantē pleni⁹. q: tpe nati uitat xp̄i fuit general' descriptio orb'. Rō āt huiusmōi fuit: q: ille nascebat q oēs sal uādos scribit i libro vite. iuxta illud ps. Jn libro tuo oēs scribētur. ¶ Un̄ pt figu rari p istuʒ viꝝ de quo dr̄ Eze.9. Uir q̄q3 vn⁹ in medio coꝝ erat idut⁹ lineis et atra mentariū scriptoris ad renes ei⁹. ¶ Ubi sciendū q p viꝝ istuʒ intelligit xp̄s q dr̄ vir q: v̄tutib⁹ adornat⁹: vn⁹: q: singulari ter nat⁹: vestit⁹lineis: q: exēplariter ꝑuer satus et stare i medio: q: coiter destinat⁹ et hēre atramentariū scriptoris: q: sapien tia illustratus. ¶ Quarto possum⁹ ꝯside rare obligationē ꝯgruentē decenti⁹. q: af ferebant denariū argenteū valentē.10.nū mos vsuales. Rō āt huiusmōi est q: hō si gnificat p denariū: q: sicut i denario erat ymago regis et supscriptio, ita i hoie est ymago dei: q: de⁹ fecit hoiem ad ymagi nē et silitudinē suā. Jn ipo ēt d3 esse super scriptio.i. ornamēta virtutū q̄ possunt di ci supscriptio dei. ¶ Iste āt denari⁹.i.hō d3 esse argēteus: q: hō istar argēti d3 hē re puritatē in ꝯceptu claritatē in affatu et virtuositatē in effectu. q̄ tria sunt in argē

to:q: hȝ venuſtaté in colore:claritaté i clā
gore:ꝑtioſitaté in valore. Jſtū igit̄ denari
um.i.ſemetipȝ dȝ offerre xp̄o. Dr̄ auté ꝙ
ille denari⁹ valebat.10.nūmos vſuales q:
in hoie dȝ eſſe obſeruātia.10.p̄ceptorum.
¶ Sciendū é igit̄ ꝙ p auguſtū pōt xp̄s
ↄgrue deſignari q: ipſe auget in ſe credé
tes. ¶ Ab iſto igit̄ exiit edictum vt ſibi
vnuſqſqȝ ꝓſiteat̄ magis ſm Ambro. De
uotiōe mentis q̄ȝ cenſus. ¶ Dr̄ ét hō eé
Joſeph.i.accreſcés in opibus bonis. Vn̄
dr̄ vobis.2.petri.3. Creſcite in gr̄a ⁊ cogi
tatiōe dn̄i nr̄i yh̄u xp̄i. ¶ Jſte dȝ aſcende
re in bethleé.i. ad xp̄m q eſt panis viu⁹
q de celo deſcēdit Jo.6. in ip̄o reficiat̄. ad
ꝙ ipſe nos inuitat Mat.2.d. Venite ad
me oés q laborat̄ ⁊ honerati eſtis ⁊ ego
reficiā vos. ¶ Aſcēdit āt cum maria.i.cū
puritate mentis:q̄ deſignāter p mariam
virginé:⁊ amaritudiné de offenſis q̄ itel
ligitur p mariam:quaſi amaram.

Secunda pars.

s Equtur. Factū eſt āt cū ibi eſſent
⁊c. Ubi tangit̄ xp̄i natitat̄ ſingu
laris ꝙ ꝓbat v̄ginis parturitio
celebrata. Ubi ſciendū ad intellectum lr̄e
ꝙ pp frequentiā ⁊ multitudiné hoium q
venerāt in bethleé vt ꝑficerent̄ ibidé: dif
ficile erat paupibus inuenire domos in q
bus poſſent hitare. Maria igit̄ Joſ. q:ia
paupes erāt: n̄ habuerūt domū ad hoſpi
tandū ſȝ recolegerūt ſe in quodā diuerſo
rio. Dr̄ āt diuerſoriū locus q inter duas
domos exiſtés hȝ coopimētū hn̄s ex vtra
qȝ pte exitū ⁊ introitū q: nō hȝ clauſurā.
⁊ é in loco cōi in q̄ ciues i feſtiuitate l' pp
intépié aeris iſiml' ↄuēire poſſūt ad loq̄n
dū. ⁊ ad ꝙ ét extranei pp aeris itépié cō
uēire ſolét. Jbi g̃ recolegerūt ſe Jo. ⁊ ma
ria: q: paupes erāt. Jn eodé āt diuerſorio
Joſ. vt dn̄t aliq fecit ꝓſepiū boui ⁊ aſino
q̄s duxerat. ſȝ āt alios ibi erat an̄ factū p
ſepiū. ⁊ qn̄ aliq paupes veniebāt cū aliq
bus aialib⁹ ponebāt ea ibi ad comedēdū
Qualitercunqȝ autem dicatur certum
eſt ꝙ ibi fuit preſepium in quo virgo bea
ta filium ſuum natum reclinauit. Jn illa
igitur nocte qua ibi hoſpitabatur imple
tum eſt tp̄s b̄te v̄ginis vt p̄eret. Et h̄ eſt
ꝙ dicit. Factū eſt āt ⁊c. Ubi.5. poſſumus
conſiderare.ſ.

Locum conuenientem.
Uirginem parientem.
Ueſtem cooperientem.
Stabulum capientem.
Situm deficientem.

¶ Quantū ad primū dicit. Et fcm̄ eſt cū
eſſent ibi.ſ.in bethleé. Vn̄ Ambro. Bre
uiter ſcūs Luc. ⁊ qūo ⁊ q̄ tp̄e ⁊ q̄ loco ſȝ
carné xp̄s nat⁹ é explicat. d. Et factū eſt
⁊c. ¶ Quantū ad ſecundū dicit. Jmpleti
ſunt dies vt p̄eret.i.tp̄s.9. méſiū. filiū ſuū
i.de ſua ſb̄a ſm carné genitū vt excludat̄
error dicentiū ip̄m attuliſſe carnem de ce
lo. vel habuiſſe carnem fantaſticam. vt
ſic dicat illud eccleſiaſtici.24. Fructus
meus dulcis ſuper mel. ¶ Peperit er
go virgo filium ſuum primogenitum. nō
ſecundum Jeronimuȝ. Poſtquam alius
ſed antequam nullus. ¶ De iſto partu
dixit angelus virgini Luce.1. Et conci. ⁊
pa. filium ⁊ vocabis nomen eius Jheſum
hic erit magnus ⁊ filius altiſſimi vocabi
tur. ¶ Unde poteſt figurari per Sanſon̄
de quo dicitur Judicū.13. ꝙ dictum fuit
ab angelo matri ſue: caue ne bibas vinuȝ
nec ſiceram: nec aliquo veſcaris in mun
do erit enim puer Nazareus ab infan
tia ſua. ⁊ ex matris vtero vſqȝ in diem
mortis ſue. ⁊ ipſe incipiet liberare iſrael
de manu philiſtinorum. ¶ Ubi ſciendū
ꝙ per Sanſon̄ fortiſſimum qui vno mo
do interpretatur ſol intelligitur ſol iuſti
tie Chriſtus qui fortiſſimus eſt. ⁊ libera
uit nos de manibus philiſtinorum. qui i
terpretat̄ deuoratores.i.demonum q vo
lunt deuorare aias nr̄as. ¶ Jſte habuit

matré maxime sanctitatis q₃ datur intel ligi p h̃ q₃ dicit q₃ nõ bibit vinũ nec siccrá que habét ebriare nec aliquo vescabatur in mundo. ¶ Xp̃s etiá in se fuit purus ⁊ mundus ⁊ inocés:q: nazare⁹.i.ꝯsecrat⁹ ⁊ scũs dño ab infantia sua ⁊ ex m̃ris vtero que scitas i ipso pseuerauit sp̃ ⁊ ideo dicit vsq₃ in dié mortis sue. ¶ Quantũ ad ter tiũ.s.vesté coopienté dicit. ⁊ pannis eũ in uoluit. Pannis d̃r plura l̃r: q: forte pro pter pauptaté non habebat vnũ sufficien te₃. Xp̃s igitur sic iuolutus significari po tuit p archá testi de qua d̃r numeri. 4. In uoluét vello archá testi. Na₃ sicut in ista archa erant tabule testi ⁊ virga aaró que floruerat:⁊ mána : ita in xp̃o erant tabule testi i firmitatis ⁊ ꝯstantie virga Aaró flo rida puritatis ⁊ inocétie:mána dulce sua uitatis ⁊ reficiétie. ¶ Quantũ ad quartũ s.stabulũ capienté:capienté dicit. Et recli nauit eũ in p̃sepio:ñ in lecto eburneo. Ná vulpes fo.habét ⁊ volucres celi ni.filius auté hoïs non h₃ vbi caput suum reclinet Mat.8. ¶ Quantũ ad quintũ.s. sitũ defi cienté dicit. Quia non erat ei locus in di uersorio ali⁹.s.a p̃sepio. Et tunc vt dicunt aliqui asin⁹ ⁊ bos genu flexerũt cora₃ illo Vt sic ipletũ fuerit illud Isa.i. Cognouit bos possessoré suũ ⁊ asinus p̃sepe dñi sui. ⁊ Abachuc.3. In medio duoꝝ aïalium co gnosceris. ¶ Sciendũ est auté q₃ ſm ex positioné misticá vel moralé in pte ista.5. possumus considerare. Ná xp̃s.

In bethleem nascitur.
A virgine gignitur.
Vili veste induitur.
In humili loco reponitur.
In aliena domo conspicitur.

¶ Primo igitur xp̃s in bethleé nascit̃. Iste aũt locus fuit ꝯueniés natiuitati xp̃i Ná bethleé domus panis interpretatur. Quia igit̃ ille q nascebat̃ est panis viu⁹ q de celo descédit:ex quo si qs manduca uerit viuet in eternũ Jo.6.iõ ſm Grego. in omel. Nasci debuit in bethleé. Iste pa nis est figurat⁹ p pané qué petiit Elyas 3.Regũ.17. Ubi s̃nialiter d̃r q₃ tpe magne siccitatis q̃ fuit qñ non pluit tribus ãnis ⁊ sex mésibus:Ely.missus est ad mulieré sareptaná vt pasceret eũ : q petiuit ab ea vt daret sibi pané q̃ fecit sibi subcinericiũ panem paruulũ de quo comedit Hely.⁊ mulier ⁊ domus eius tota. ¶ Ubi sciédũ q₃ ante aduentũ xp̃i in mundũ:erat maxi ma siccitas ⁊ penuria diuine gr̃e nundu₃ eni erat sp̃ũs datus:q: nũdũ erat xp̃s glo rificatus Jo.7. Hely.igit̃.i.p̃res veteris testi exurientes missi sunt ad mulieré sa reptaná que interp̃tat̃ incendiũ. i. ad bea tam virginé que fuit incensa amore diuio nõ ad aliquá aliá:q: nõ fuit alia sibi siliis. Ab ista igit̃ petierũt panem refectiuũ.i. saluatoré mũdi:q: cognouerũt ex ea xp̃m nascituꝝ sicut fuit in multis locis scriptu re figuratũ ⁊ ꝓphetatuꝝ: q̃ fecit subcineri tium pané paruulũ qñ xp̃₃ cõcepit in vte ro.q ideo puulus d̃r:q: semetipsu₃ exina niuit formá s̃ui accipiés in silitudiné ho minũ factus :⁊ habitu inuétus vt homo. Phil.2. Istũ aũt pané.i.xp̃m Hel. dedit qñ hodie p natiuitaté eius ip̃₃ ꝓtulit mũ do:ex quo comedit Hel.⁊ mulier ⁊ dom⁹ eius tota:q: xp̃s est oïbus cá refectionis eterne. ¶ Uel aliter põt exponi ista figu ra:vbi sciendũ q₃ dicta mulier hébat filiũ vnum ⁊ hitabat in sarepta sydonie ⁊ colli gebat ligna. Ab ista hel. petiit pané : que nõ hébat nisi modicũ farine in ydria:⁊ pa rum olei in lectito q̃ fecit sibi subcineritiũ pa.⁊c.vbi supra ⁊ ex ista hora nõ defecit ydria farine nec oleũ quousq₃ dedit dñs habũdantiá pluuie sup terrá. ¶ Ubi scié dum q₃ p istam mulieré viduaꝫ intelligit̃ synagoga ⁊ lex mosayca : q: carebat xp̃o spõso eccl̃ie. Filius át hui⁹ vidue erat po pulus iudaicus.⁊ congregatio synagoge. Signanter át d̃r habitasse i sarepta sydo nie que interpretatur incendiũ ⁊ sydonia

inutilis venatio: q: ⁊ si in lege Moy. fuerit aliquale caritatis incendium ⁊ venató vite eterne: tamen fuit inutilis q: nullus peruenire perfecte potuit: q: in lege illa non fuit solutum debitum: nec ap'ta paradisi ianua: q: nundum dei filius fuerat incarnatus. ¶ Per Hel. vero itelligútur sancti patres veteris testi ōsiderátes panem refectóis spūalis. i. xp̄m humani generis saluatorem qbus responsū3 fuit q̄ non solum hébat panem: sed nec oleū nisi parum: q: lex Mosayca nec xp̄m habuit nec habundantiam gr̄e: sed semper vsq3 ad tépus legis euangelice habuit gr̄am diminutam. In fine aūt tempoꝝ cum ia3 sinagoga app'opinquaret defectui: inuenta est modica farina. i. virgo beata instar farine alba ⁊ mundissima ꝑ puritaté virgineam: de qua factus est panis puulus .i. natus y̅h̅s i humilitate p'ofunda: coct⁹ sub cineribus humanitatis nostre. Ubi calo' decoquens fuit amo' quem ad genus humanum habuit redimendō. iuxta illud eph̄. 2. P'opter nimiam caritatem q̄ dilexit nos d̄us: filiū suū misit in similitudinem carnis peccati. ¶ Ex isto auté pane d̄r comedisse Hel. ⁊c. q: oés isto glo'so pane. i. xp̄o y̅h̅u satiantur. Nam cum nat⁹ esset xp̄s de virgie: sanctoꝝ patrum icep̄ quietari desiderium: figure leg̃ explicari ⁊ per ꝯn̄s totum genus humanum icepit recreari. Tanta vero d̄r fuisse hui⁹ pāis habundantia vt exin̄ non deficeret: dōec pluuia habundaret: q: nobiscum manet i sacramento altaris xp̄s: ⁊ perseuerabit i finem quousq3 superueniat habundantia q̄3 hébimus in glo'ia. ¶ Non vacat q̄ d̄r mulierem ligna collegisse: q: sinagoga ligna collegit: dum xp̄o crucis pauit patibulū: in quo ꝓ peccat̃ nostris d̄o satisfaciens nos redemit. ¶ Secūdū q̄ considerare possum⁹ ē qūo nascit: q: de virgie mr̄e vn̄ d̄r q̄ pepit filiū suū p̄mogeitū. Rō át quare d̄ virgie nasci voluit fuit q: ip̄e veniebat ad tolléda peccata mūdi. ⁊ id̄ sine peccato esse debuit. Unde ip̄e peccat̃: 3 n̄ fecit nec iuentus est dolus in o'e eius. i. pe. 2. Scd̄a rō fuit vt pariens ⁊ nascés se iuicem nobilitarent. Und̄ Augu. sup Jo. Nobilitas fuit xp̄i nascent̃ in virginitate parient̃: ⁊ nobilitas pariétis in diuinitate nascentis. ¶ De magnitudie hui⁹ generatóis loqtur Ber. super Cant. d. F̄rs generatóem istá qs enarrabit? angel⁹ nūciat: virtus obumbrat superuéit sp̄s: v̄go credit: virgo parturit: virgo permanet: qs non mirat̃: nascit̃ v̄bum infans. Ibi agnoscitur longitudo breuis: latitudo angusta: altitudo s̄bdita: lux non lucens: verbum infans: aqua sitiens: panis exuriens ¶ Tertio ꝯsiderare possumus q̄ vilib⁹ pánis inuoluitur. Uoluit aūt xp̄s vilib⁹ pánis inuolui b̄m Bedam. vt nob̄ stollá immo'talitatis acqreret. ¶ Quarto considerare possumus q̄ in p'esepio cum animalibus reponitur ad designandu3 q̄ ip̄se venit ad nos qui eramus bestiales: vt nos faceret rōnis capaces b̄m Cirillum vel b̄m Bedam: vt nob̄ det regnum celeste: ⁊ ita se ondat esse nostrum pabulum refectiuū. Magna nob̄ d3 cé materia humilitat̃ qn̄ videmus d̄nm vilibus pánis indutū. ⁊ in p̄sepio reclinatū. In qb⁹ duo vicia rep̄hédit. s. pulch'itudiné vestimentoꝝ: ⁊ supfluitatem hedificioꝝ. Ip̄e enim b̄m Ber. nec p̄tiosam vestem elegit: nec domū: sed p'o purpura pánum: ꝓ domo p'esepe. ¶ Quinto ꝯsiderare possumus q̄ in aliéo loco conspicitur. Un̄ d̄r q̄ nō erat ei locus in diuerso'io ad designádu3 q̄ dei filius vnius nature cum p̄re: nascebat̃ in aliena natura. s. hūana: q̄3 b̄m Gre. sibi vniuit in vnitate p̄sone. Uel b3 beda3 nascebat̃ in aliéa domo vt nob̄ domū p'op'iá p̄pararet in padiso. ¶ Uel mo'aliter dicet̃ possum⁹ q̄ postq̄3 hō i nazareth .i. in puritate flo'ida ꝯcep̄ filiū. i. op⁹ bonu3. In bethlé q̄ é dom⁹ patris d3 pere. i. q̄

cócepit corde ponere in ope vt possit refi ci pane vite eterne. Cu3 aut filium pepit i. op9 bonum fecerit nó d3 ipm inuoluere in serico.i.gl'iam mundaná in ipso qrere: q: túc iam cepisset mercedé suam. Et com mutasset ým Grego. Ré valde pretiosa3 p re valde vili q cito trásit. D3 át reclina ri in presepio corá aialibus: q: verbo pdi cationis d3 se facere pabulú refectiuu3 ho minú quéadmodú bestiar arguédo obse crando increpádo cor vitia 7 sp cú mode stia. vt ipsos reducat ad bonú ým apl'm 2°. Thi. 4. ¶ D3 ét esse in via publica: q: eius pdicatio non d3 esse in angulis: s3 oi bus manifesta. Vñ Mat. vltimo. Eútes in mundú vniuersum pdicate euangeliu3 oi creature.

Tertia pars.

Equit. Et pastores erát in regio ne 7c. Ubi tangit nati celebritas sup naturalr q pbat hois exul tatio diuulgata. Ubi sciendú q mor erat átiqtus i vtroq3 solstitio.s. yemali 7 esti uali custodire vigilias noctis: 7 h pp re uerentiá solis: cui antiqtus pp suá clarita tem fiebat magna veneratio. Iste mor.s. custodiendi vigilias noctis forte inotue rat apud iudeos ex vsu cohabitantium 7 túc illis vigilátibus angelus dñi apparu it ánuncians eis saluatoré natú in bethleé ¶ Dicit igitur. Et pastores erát in regio ne eadé. Ubi sciendú q circa istam parté possumus considerare. 7.s.

Cetum congregatum.
Nuncium destinatum.
Lumen declaratum.
Animum imutatum.
Debilem roboratum.
Solatium nunciatum.
Inditium demóstratum.

¶ Quantú ad primú dicit. Et pastores 7c. iuxta bethleé vno miliario. custodien tes vigilias noctis vt dictum est supra. ¶ Dicit aút vigilias pluraliter: q: quat tuor vigilijs nocté distinguebát. Prima vocatur nocticiniú in qua vigilabant pue ri. Secúda gallicatus in qua vigilabát iu uenes. Tertia media nox i qua vigilabát viri. Quarta mane i qua vigilabát senes. ¶ In qualibet át vigilia noctis xps fue rit natus 7 vigilantib9 pastoribus ange lus apparuerit pót héri ex illo q dicitur sapientie. 18. Ubi Cum enim quietú silen tium tenerent oia 7 nox i suo cursu medi um iter héret: ops ým tu9 dñe exiliens de celis a regalibus sedib9 venit. ¶ Có uenienter át pastorib9 ánúciatur xpi nati uitas. Prio vt simplicitaté cómendaret 7 vt testimoniú verius héret: q: Ambro. Simplicitas vero noua fingere nec audi ta nouit mutare. Secúdo vt supbiá repri meret. Unde xps Mat. 2. Confiteor tibi pr dñe celi 7 terre: q: abscondisti heca sa pientibus 7 pru. 7 re. ea paruulis. Tertio vt se pastorem ostenderet ým Bedá. Un de Jo. 10. Ego su3 pastor bonus. ¶ Quá tum ad secundú.s. nunciú destinatu3 dicit. Et ec. angelus dñi stetit iuxta illos. Nó nabile aút fuit vt angelus natiuitas dñi nunciaret. q: cum hó esset exulatus a glo ria celesti in qua d3 esse cóciuis angelor: qñ xps p qué reducuntur ad patria3 fuit natus debuerút nobis illud cú gaudio nú tiare. ¶ Iste angelus creditur fuisse ga briel: q: sicut núciauit virgini conceptio nem ita pastoribus natiui. ¶ Quantum ad tertiú.s. lumé declaratú dicit. Et clari tas dei circóful xit illos. Cóueniens át fu it vt in natiuitate xpi lux appareret 7 cla ritas: ad designádú q é lux vera q illuiat oém hoiem venienté in húc mundú. Jo. 1. ¶ Dicit igitur 7 claritas dei. i. diuia vir tute facta nó ab aliquo corpore luminoso emissa circóful xit illos. i. ex oi parte illu minauit illos: q: nó venit illuminare par ticulariter s3 generaliter totú mundum. ¶ Quantú ad quartú.s. animú imutatu3 dicit. Et timuerunt timore magno. Ubi sciédum q q: natura nra pp peccatú ad

infima est retracta: et supnorum spirituu3 est frequenti solatio pcepedita et ideo aspectu spiritus angelici efficitur timorosa. q3 q3 igit signu3 pacis fuerit angelica familiaritas: signum veritatis fuerit magnifica claritas: timuit tam humana fragilitas: ¶ Quantu ad quintu. s. debilem roboratum dicit. Et dixit illis angelis noli te timere. Ubi sciendu q differentia est inter bonum angelu et malum: qn apparent hominibus q: angelus malus dimittit homine territum: sed bonus confortat. sicut p3 de angelo q dixit mulieribus querentibus xpm. Mat. vltimo. Nolite inquit timere vos: scio enim q Jesum queritis. ¶ Quantu ad sextu. s. solatium nunciatum. dicit. Ec. enim euangelizo vobis gaudiu. &c. Grego. Nec solu sedat terrore sed etia alacritate infundit. ¶ Sciendu3 est autem q in ista bona legatione angeli letabunda. 5. inuit. videlicet.

Ueritatem ostensiuam: quia ecce.
Caritate diffusiuam: q: euangelizo vobis
Quantitatem intensiua: q: gau. magnu3.
Coitatem extensiua: q: erit oi populo.
Utilitate alectiua: q: natus est &c.

¶ Quantu3 igitur ad primu dicit. Ecce. i. presentialiter et certitudinaliter: q dico euenit. Unde Isa. 62. Ecce dominus auditum fecit cum extremis terre. Nam non solum natiuitate sua3 manifestauit pastoribus quasi i medio terre habitabilis existentibus: sed etia in extremis terre: qua do in oriente magis apparuit stella.
¶ Quantum ad caritatem diffusiua3 dicit euangelizo vobis. i. nunciu bonum porto. Unde poterat dicere angelus illud Luce. i. Ego sum gabriel qui asto ante deum et missus sum loqui ad te: et h tibi euagelizare. ¶ Quantum ad quantitatem intensiuam dicit gaudium magnum. Magnum inqua: q: sine tristitie permixtioe. Unde nee. 8. Nolite contristari gaudium enim domini est fortitudo vestra. Magnum etia: quia cum perpetua duratione. Unde Jo. 16. Gaudiu vestrum nemo tollet a vobis. ¶ Quantu ad coitatem extesiua3 dicit. q erit omni populo. Na istud gaudiu no fuit particulare: s3 valde generale: tam eni peregrinatibus in mudo q3 pacientibus in purgatorio vel in lymbo: q3 et regeneratibus in celo istud gaudiu fuit coe. Unde. i. macb. 7. Letatus est populus valde et egerut die ista in letitia magna. ¶ Quantu ad vtilitate alectiua3 dicit. q: nat[9] est &c. Hodie igit. i. in tpe isto i quo estis fuituti sbiecti q ostedit pfessio fca cesari et censu solutio q fuitute humani generis p peccatu3 dyabolo figurabat: natus e saluator beneficiu rede ptoris impedes circa fuitute dyaboli vel peccati q est xps: q: fm q ho vnctus plenitudie gre. Un Jo. i. Uidimus gliam eius glia3 quasi vni. a pa. p. gre et veritatis. Dns: q: fm q deus nos virtute sue potentie ptegens. Na dns ipse est deus in ps. In ciuitate dd. i. bethlee: d qua pphatu erat q yesus nasceret. ¶ Iste e saluator de quo ad ty. 3. Apparuit benignitas et humanitas saluatoris nri dei: no ex opibus iustitie q fecimus nos sed fm misicordia suam. saluos nos fecit &c. ¶ Istud gaudium figuratum Ester. 8. Ubi sententialiter dr q cum ama aduersari[9] iudeorum pcurasset lras a rege assuero q interficeretur oes iudei q tunc erat ppls dni: hester regina ingressa e ad rege: et petijt ab eo gras q veteres littere ama que erat littere mortis corrigerentur et remouerentur per aliquas litteras que forent littere liberationis et vite: quodq3 factum est: et misse sunt littere per vniuersam prouinciam q non interficerentur iudei qui erant populus dei: s3 honorarentur vbiq3 mardoche[9] etia de palatio regis egredies pcedebat ornatus et coronatus oisq3 ciuitas exultauit. Judeis aute3 noua lux oriri visa est: gaudium honor et tripudium apud omnes

populos:⁊ facta sunt festa ⁊ conuiuia ma
gna.⁊ multi adheserunt secte iudeorum.
¶ Ubi sciēdum ꝙ p populū iudaycū:qui
erat popul⁹ Dei:intellr̄ totū genus hūa
num ꝙ ds̄ creauit:gubernat ⁊ regit.de q̄
ps̄.Ipe ē dn̄s deus noster:nos aūt popu
lus eius ⁊ oues pa.ei⁹. Per amā aūt qui
interpretat̄ iniqu⁹.:intelligit̄ dyabol⁹ ini
qu⁹ ⁊ aduersari⁹ generis hūani. Per re
gem vero assuer̄ q interp̄tat̄ beatitudo i
telligit̄ deus q est beatitudo nr̄a.Diabo
lus instar amā ꝓcurauit a dō cōtra gen⁹
humanuȝ lr̄as mortis:qn̄ ds̄ pmisit vt tē
ptaret p̄mos parētes. Nam iuidēs dya
bolus hoi qui fact⁹ fuerat vt hr̄et istam
gloriam vn̄ ipe fuit ꝓpter peccatū supbie
expulsus ꝓcurauit vt caderet ⁊ peccaret.
Unde sap̄.2.Inuidia dyaboli:mors intra
uit i orbeȝ terraꝝ. Per ester āt q̄ interp̄
tatur p̄parata i tpe:siue i poplis eleuata:
intelligit̄ virgo maria:q̄ tpe quo di filius
voluit icarnari:sola fuit p̄parata ⁊ digna
vt de ipa dei filius assumeret carneȝ hūa
nam.Exaltata nihilominu⁹ i poplis dr̄:q:
nulla pura creatura inuenit̄:cui deus tan
tam gr̄am fecerit:cū ipam i suam mr̄em
elegerit. Est ēt exaltata:qa sup oēs mu
lieres benedicta ⁊ i necessitatib⁹ inuoca
ta. Unde Luc.1.Benedcā tu i mulierib⁹.
¶ Ista aūt istar hester regie cognoscēs
mortis sniam:datā cōtra gen⁹ humanū.d
uotis precib⁹:ad assuerū regē.i.ad deuȝ:
recursuȝ hūit:⁊ nouas impetrauit lr̄as:ne
lr̄e mortis suū retinerēt vigorem:ȝ vita
⁊ honor nūciaret̄ hūano generi:ꝙ factum
est qn̄ inclinauit di potētiam:bonitateȝ ⁊
clementiā:vt nr̄am hūanitateȝ assumer̄t:
⁊ hodie puulus nasceret̄.¶ Unde signā
ter dr̄ ꝙ Mardocheus q interpretatur
amare ꝯterēs impudentē ⁊ significat xp̄ȝ
q dyabolū ipudētem ⁊ arrogantē deuicit
de palatio regis.i.d throno deitat̄ȝ:hodie
egressus est quādo visibilis mūdo appa
ruit:ornatus virtutib⁹:⁊ nr̄a carne iessa

biliter ⁊ mirabiliter coronatus. Sic autē
ornatum ⁊ coronatum regem: excitantur
attēdere omnes fideles anime.Cant.3.q
bus dicit sp̄s san.Egredimini filie Syon
⁊ videte regem Salomonem i dyadema
te quo coronauit eum mr̄ sua.¶ Dicitur
autem ꝙ vniuersa ciuitas exultauit:quia
re vera in natiui.tanti Regis q̄sqȝ debe
ret letari.iuxta illud Is̄.35.Letabitur de
serta ⁊ i via:⁊ exltabit solitudo ⁊ florebit
quasi lilium.Nā totus mundus significa
tus per ciuitatem q desertus erat ⁊ inui⁹
qn̄ nat⁹ iste q est vitas ⁊ vita. Jo.14.me
rito oȝ letari ⁊ florere ⁊ fructificar̄. ¶ Di
camus igit̄ ꝙ oi pplo.i.generi hūano:ho
die noua lux oriri visa ē xp̄o nato:qui est
lux vͣ q̄ illuminat oēm hoiem veniētem
in hūc mūdū.Jo.1.gaudiū ēt hōr.⁊ tripu
diū cumulant̄:q: hodie genus humanuȝ
vidit hoiem fcm̄ deū: ⁊ deū hoiem incar
natū:vnde dbēt fieri festa ⁊ tripudia spi
ritualia vt h fiāt ꝑticipes huius festiuita
tis p gr̄am ⁊ i futuro p glam. ¶ Quātū
ad 7m.s.indiciū demōstratū dic̄.h vob si
gnū ⁊c. Tāgit āt in isto idicio amirabili
tria.s.
Xp̄i puritatē ⁊ inocētiā ꝯ luxuriā.
Paupertatem ⁊ idigētiā ꝯ auaritiam.
Humilitatem ⁊ obediētiam ꝯ supbiam.
¶ Ut sic xp̄s venerit vt destructor oiuȝ
viciorȝ.⁊ plantator virtutum. ¶ Quātuȝ
igit̄ ad p̄mū dic̄ h vob signū.s.nat.saluato
ris iuēietȝ ifantē inocētē:q: agnū sine ma
cula.¶ Qm ad pauptatē ⁊ idig.dic̄ pānis
iuolutū.Nō pānis sericis non pellib⁹ va
riatȝ ȝ vilib⁹. ¶ Qm ad hūilitatē ꝯ sup
biā dic̄.Positū in p̄sepio nō i palatio vel
lecto eburneo.¶ Sciēdū ē āt circa istam
ꝑteȝ p̄ncipalē loquēdo moralr̄ ꝙ p pasto
res itelligunt̄ vno mō p̄lati q dbēt eē pa
stores ppli sibi cōmissi:vt eos pascāt vbo
⁊ exēplo:de qb⁹ dn̄s Je.3.Dabo vob pa
stores iuxta cor meū q pascēt vos scientia
⁊ doctrina.Uel per pastores magis spālr̄

loquẽdo intell'r anima intellectiua. Per
gregẽ ꝟo multitudo potẽtiaꝝ sensitiuaꝝ
Anima igit intellectiua sicut bon⁹ pastor
dꝫ vigilare super gregẽ .i. sup potẽtias sẽ
sitiuas: ne pp delectatõem exeant termi
nos recte rõis: extẽdẽdo se ad illicita. vñ
sibi dr̃. 2. Thi. 4. Tu vero vigila in oibus
labora opus fac euangeliste misteriuꝫ tu
uꝫ imple: sobrius esto. ¶ Unde talis pa
stor potest figurari per dd̃ qui dixit Sau
li regi. 1. Re. 17. Pascebat seru⁹ tuus gre
gem patris tui ⁊ veniebat leo vel vrsus:
tollebatqꝫ arietem de medio gregis: ⁊ se
quebam eos ⁊ percutiebam: eruebamqꝫ
ouem de medio eorum: ⁊ illi insurgebant
aduersum me. ⁊ apprehendebam mẽtum
eoꝝ ⁊ suffocabã iterficiebãqꝫ eos. Nam ⁊
leonem ⁊ vrsum interfeci ego seruus tu⁹.
Erit igit philisteus h̃ incirconcisus. s. goli
as quasi vnus ex eis. Quẽ ẽt dd̃ interfeč
¶ Ubi sciẽdum ꝙ per leonem intelligit
peccatũ superbie. q: leo aial superbũ est.
Per vrsum vero imundum: peccatuꝫ lu
xurie ꝙ facit hominẽ imunduꝫ. Per go
liam ꝟo hominem mõstruosuꝫ: peccatum
auaricie. Monstruosa enim res est ꝙ hõ
sic sit deditus tẽporalibus p peccatũ aua
ricie q̃ modicũ durant ꝙ obliuiscat crea
toris sui. Per ista igitur tria oẽ peccatũ
põt intelligi. Dum igit dd̃. i. homo q dꝫ
esse manu fortis per ꝯstantiam. ⁊ dcorus
aspectu per innocẽtiam custodit gregem
i. potentias suas: aliqñ inuadunt peccata
designata per dicta tria. ⁊ tunc hõ dꝫ viri
liter surgere ꝯ illa: ⁊ si aliqñ aliquã ouem
tangũt. i. aliqꝫ potẽtiã aliciũt ãteqꝫ veni
ant ad ꝯsensum dꝫ eam eripe ⁊ non pmit
tere per ꝯsensum eã interficere. Sič supra
dcm̃ est q̃ttuor sunt vigilie noctꝫ: ⁊ ita q̃t
tuor sunt etates hominis. s. pueritia: iuuẽ
tus: virilitas ⁊ senect⁹. In oibus istis eta
tibus hõ dꝫ vigilare sup grege suo. i. sup
potentijs suis eas sollicite in diuina gr̃a
custodiẽdo. vñ oibus ⁊ p omni etate dr̃

Mat. 12. Vigilate ergo: nescitis eim quã
do dñs domus vẽiat. Scd̃a an media no
cte an galli cãtu an mane: ne cũ venerit i
uẽiat vos vigilante dormiẽtes: ꝙ autem
vob̃ dico oibus dico. Vigilate.

Quarta pars.

s Equtur. Et subito fcã ẽ. ⁊c. vbi tã
gitur dci ꝟitas specularis ꝙ p
bat agminis protestatõ. vbi sci
endũ ꝙ fcm̃ aliqd̃ quãto p pl'es ꝯfirmat:
tanto efficitur credibilius. vt igitur nat.
xp̃i mag̃ sit credibilis: ⁊ de ip̃a null⁹ du
bitet. Jõ cũ angelo nunciante pastoribus
multitudo celestiũ agminũ h̃ idẽ dicenti
um adunat. ¶ In ista aũt societate ange
lorũ tria ꝯsidero.

Cuneum vigorosum.
Canticũ iubilosum.
Affectum dulcorosum.

¶ Quãtum ad p̃mũ dicit. s. Et subito. i.
q̃si in instanti: vt h̃ idẽ ꝯfirmarẽt ꝙ p̃m⁹
nũciauerat: ne si mora fuissꝫ inter ip̃m ⁊
istos forte nõ viderent idẽ nũciasse: facta
ẽ cũ ãgelo. s. p̃mo multitudo celestis exer
citus: i quo nob̃ exprimit cuneũ vigorosũ
q: exercitus celestis vocat. ¶ Quãtũ ad
cãticũ iubilosum dič. Laudantiũ deum q
tam magnũ bñficiũ feč generi humano ⁊
dñtiũ gl'a i altissimis dd̃. Dicũt ãt ꝙ gl'a
sit dd̃ i altissimis: q: añ nat. xp̃i sꝫ aliq̃s
ñ oẽs ãgeli cognouerũt misteriũ icarna
tõis nisi aliq sũmi qb⁹ fuit reuelatũ a dd̃
In nat. ãt ei⁹ pl'ib⁹ inotuit: d̃ q̃ gl'iam ha
buerũt: dũ sm Gre. videbãt nos i pximo
redẽpturos: ⁊ coꝝ numeꝝ p hoies repan
dũ. ¶ Uel sꝫ Bedã. Jõ laudãt vt ñ solũ
de redẽptõe hũani generis: gr̃as dd̃ im
pẽdãt: sꝫ ẽt vt nos istruãt: vt d̃ receptꝫ be
neficijs: deo gr̃as psoluamus. ¶ Q^m ad
3^m. s. affectũ dulcorosum dič. Et in terra
pax hoib⁹ bõe volũtatis. Ubi Beda. op
tãt ẽt pacẽ hoibus: cũ subdũt: ⁊ in terra
pax hoibus: q: q̃s infirmos ⁊ abiectos d̃
spexerãt: nascẽte in carne dño: iam socios

veneráтur. Quibus át hoībus pacem po scant exponit .d. bone voluntatis .eis .s. q suscipiunt natum xp̄m. Nō enim est pax impijs sed pax multa diligentibus nomé dei. Unde ps. Orietur in dieb⁹ eius iusti tia ꝛ habundantia pacis. Habundantia i quá in presenti vt magis habundemus i futuro p gloriam. Ad q̄z ꝛc.

In natiuitate dñi. Euangeliū septimū.

Pastores loquebárur ad iui cem transeamus vsq3 ꝛc. Luce .3. Naturale é q̄ hō bonum diligat. Ná sicut ꝓ priū obiectū intelligibile est veꝝ ita ꝓpriū obiectū voluntatis é bo nuз. Quia igit̄ vna q̄z potétia appetit su um obiectū hinc est q̄ volūtas naturalr̄ bōnз diligit. Illud át q̄ naturaliter appe titur a potétia si sit p̄ns ipam delectat si vero absens possibile tñ hēri potétia mo uetur ad ip̄m habendū. Hō igit̄ bonuз di ligens qñ sibi p̄ns est in ipso delectatur ostensum át si sit absens ingrit qñ sperat ip̄m habédū. ❡ Quia igitur hodie ange li pastoribus nunciauerūt bonū maximuз s. xp̄з natū. ꝛ eis ostéderūt vbi erat repié dus q: in bethleé iō pastores vt viri solli citi q̄ ab angelis audierát: cū deuotōe in grūt .s. xp̄m natū vt q̄ ex angeloꝝ annuu ciatiōe .eis admirationé ingesserat visibi liter ǭtéplent̄. Et h̄ est q̄ nob̄ Luc. narrat i euágelio hodierno i quo tágit q̄ttuor .s. Inq̄sitōis sedulitaté virtuosam. Congregatiōis societaté g̃osam. Consideratiōis claritaté luminosaз. Confirmatiōis alacritaté gaudiosaз. ❡ Primū ꝓbat accessus celeritas. Secū dum cetu s cōgruitas. Tertiū actus lipi ditas. Quartū cát⁹ iocūditas. Pᵐ in pn. 2ᵐ ibi. Et inuenerūt mariá ꝛc. 3ᵐ ibi. vidé tes át ꝛc. 4ᵐ ibi. Et reūsi st pa. ꝛc. Pᵒ ps.

Uantū ad primū vbi tágit ꝛc. q̄ ꝓbat ꝛc. dicit. Pastores loq̄. ꝛc. vbi sciédum q̄ q: angeli nū ciauerunt pastoribus saluatoré natū in ci uitate dauid q̄ eis admirationé ꝛ gaudi um magnuз intulit: ipsi sicut virtuosi sta tim iuerunt ad ip̄m inquirendum in quo s̄m Grego. Ostéditur coꝝ strenuitas: q: non horroré noctis nec dāno ouiū sui q̄ solum relinq̄bát retrahūtur ab inquisitio ne saluatoris iaз nati. ❡ Dicit igit̄ pasto res loque. ꝛc. ꝛ ita videamus h̄ verbuз q̄ factum est .i. dei filiū incarnatū: ut sic qué videre nō poteramus existés verbum vi deam ꝯipз caro factū. ❡ In h̄ át secundū Bedá intelligit̄ fides pastoꝝ: q: non dixe runt videamus pueꝝ s̄ verbum q̄ factuз est intelligétes ꝛ credétes ip̄m non soluз hominem sed etiá veꝝ deum. ❡ Moralr autem dicere possumus q̄ h̄ euangelista tangit sex .s.

Suppositum gratiosum.
Actum virtuosum.
Terminum copiosum.
Aspectum luminosum.
Obiectum generosum.
Modum amorosum.

❡ Quantū ad primuз dicit. Pastores. Ubi sciendū q̄ p istos pastores custodié tes gregem intelligūtur oés illi qui poté tias aie cogitationes ꝛ actus q̄ habent si cut quendá gregem mundificant ꝛ guber nant s̄m Bedam. Justo iudicio rōnis. ꝛ pascunt monitis ꝛ exemplis sancte doctri ne ꝛ s̄uant ab insidiis dyaboli ne p ip̄m decipiantur. Et sic dicant dño illud Gen. 40. Uiri pastores sumus serui tui ab ifan tia nostra vsq3 in presens. ❡ Quantū ad secundum .s. actum virtuosum dicit. tran seamus. s. de vitijs ad virtutes de pecca tis ad penitentiá: de terrenis ad celestia intrepidi. Unde cuilibet in figura dicitur Numeri .32. Omnis vir armatus bellator iordané transeat donec subuertat domin⁹ inimicos suos ꝛ subiciatur ei omnis ter ra. ❡ Ubi sciendū q̄ per iordanem qui d̄ icensus interpretatur intelligitur peccatū

p qꝫ homo descendit :q: facit ipm descendere in infernum. Qis igitur vir virtuosus et fortis bellator et bonus pastor contra vitia et cócupiscentias malas .armatus virtutibus et spús sci gratia debet transire iordanem.i.statú peccati et tam diu fortiter pugnare donec cuꝫ diuino adiutorio subuertat et vincat ea. Ut sic ois terra. i. ois hó terrenus subiciatur deo p veram obedientiá et obseruantiá mandatoꝝ. ❡ Quantuꝫ ad tertiú.s.terminú copiosum dicit. vsqꝫ bethleé q̄ domus panis interpretat. Panis át in scriptura p omni refectione accipitur. De statu igit peccati vbi é esuries debet in bethleé.i.ad xpm qui est panis viuus q de celo descédit Jo.6. Jre. vt isto pane reficiatur dum peregrinatur in múdo quousqꝫ veniat ad gloriam paradisi. ❡ Hoc autem fuit figuratum.3. Reguꝫ 14. Ubi sententialiter dicitur qꝫ cum impijssima iesabel interfectrix bonorum virorum vellet interficere Hel. ipse fugit ab ea et iuit in desertum cui displicés ista vita penosa petiuit anime sue vt moreretur. proiciensqꝫ ad terram obdormiuit sub vmbra iuniperi. et ecce angelus domini tetigit euꝫ dicens surge et comede: qui surrexit. et ecce ad caput eius erat subcinericius panis. et vas aque qui comedit et bibit. et iterum obdormiuit. Iterum autem reuersus angelus tetigit eum dicés ei surge et comede grandis enim tibi restat via qui cum surrexisset comedit et bibit. et ambulauit in fortitudine cibi illius 40. diebus et. 40. noctibus vsqꝫ ad montem dei oreb. ❡ Ubi sciendum qꝫ per Jesabelem que interpretatur sterquilinium intelligitur dyabolus qui est habitaculú peccati inficientis ipsum. Iste dicitur impijssimus et interfector bonorum virorum quia hominum mortem procurat: dum eos ad peccandum inclinat. ❡ Hel. auté i. vir virtuosus robustus dominator dominando motibus sensualibus cognoscés persecutionem iesabel.i.dyaboli debet fugere de peccato in desertum penitentie. et ibi existens debet desiderare qꝫ christus ipsum extrahat de hac misera vita. et petere mortem temporalem vt habeat vitam eternam exemplo apostoli dicens phil.i. Cupio dissolui et esse cum christo. ❡ Dum autem viuit in mundo et perseuerat in statu penitentie debet se ad terram prosternere considerando suam vilitatem: quia de terra est et in terram debet reuerti. et sic se humiliare. et sub vmbra iuniperi dormire.i. requiescere in cópunctione et amaritudine peccatorum. Sic autem existenti venit angelus domini et tangit ipsum per bonam inspirationem dicens qꝫ surgat ad dulcedinem contemplationis. et comedat. i. reficiatur in ipsa. Qui respiciens ad caput. i. ad animam conuertens se vt in contemplationem erigatur inuenit subcinericium panem.i.christum qui est panis vite Jo. 7. Subcinericius: quia in vilitate nostre humanitatis calore dilectionis decoctus. et vas aque.i. gratiam spiritus sancti refrigerantem concupiscentiam mundificantem animam et celestibus ymbribus irrigantem. His gustatis iterum obdormire debet sub vmbra iuniperi. quia semper in amaritudine penitentie perseuerare debet dum hic viuit. ❡ Et tunc iterum angelus tangit .i. confirmat vt pascatur in contemplatione: quia grandis restat via per qꝫ debet ire. 40. diebus et. 40. noctibus. i. toto tempore quo militat in hoc mundo donec perueniat ad montem dei oreb. i. ad gloriam paradisi. ❡ Quantuꝫ ad quartum. s. aspectum luminosum dicit et videamus quasi dicat illud qꝫ nunciatum est nobis ab angelis quibus credimus videamus intuitione clara vt non solum hꝫ credamus per fideꝫ sed cognoscamus per spém. Ut sic dicamus illd Jo.i. Uidimus gl'iam eius g.q̄si vni.a pa.ple.

gr̃e ⁊ veritatis. ¶ Quantū ad quintū. s. obiectū generosum dicit verbū. Nā istud verbū ꝙ hodie viderūt pastores: ē deus ⁊ homo. Unde Joan. i. Et verbum caro factum ē. ⁊c. ¶ Quantū ad sextū. s. modū amorosū dicit. Et venerūt festinātes. Naȝ ad rē q̄ diligitur citius festinaꝶ. Unde de quolibet istoꝝ pōt dici illud ꝓuer. 9. Do ce iustū ⁊ festinabit accipe. Secūda ps.

s Eqtur. Et inuenerūt mariaȝ ⁊c. Ubi tāgit cōgregatiōis societatem gratiosam: ꝙ ꝓbat cetus cō gruitas. Ubi sciendū ꝙ in ista societate i uenta daꝶ intelligi humilitas xp̄i: qꝛ cuȝ esset rex regū ⁊ dñs dominantiuȝ voluit humiliter ẜm Ber. nō in excelsis a pastoribus inueniri. ¶ Signū magne paupertatis fuit ꝙ nō erat ibi alius q̄ȝ Jos. nec alia q̄ȝ maria: ⁊ infans positus in ꝑsepio. ¶ Moralr̄ āt dicere possumus ꝙ verus penitens dȝ inuenire mariā q̄ vno modo interꝑtatur amara. i. contritionē ⁊ amaritudinē de peccatis postea Jos. q interꝑtatur accrescēs: q̄ dȝ crescere ꝑ oꝑa bona. deinde venit ad infantē Jesum q ē largitor gr̃e salutaris. ¶ Exēplo igiꝶ ẜm Bedaȝ. Pastoꝝ debemus ip̄m querere vt ip̄m i ueniamus in p̄n̄ti ꝑ gr̃am ⁊ in futuro per gloriam. Tertia pars.

s Eqtur. Uidētes āt cog̈. ⁊c. Ubi tangit cōsideratiōis claritatem luminosam: ꝙ ꝓbat act⁹ limpiditas. Ubi tria tāgit. s.

Inspectionē facialē in intuēdo.
Dilectionē fraternalē in erudiēdo.
Discretionē virginalē in retinendo.

¶ Quantū ad primū dicit vidētes autē ⁊c. Ubi sciendū ꝙ rōnabile fuit vt pastores q angelis nūciantib⁹ crediderūt: ꝯ cognitiōe fidei ad clarā visionē venirent: vt ẜȝ Bedā de natitate saluatoris iā nō liceret amplius dubitare. Ut qlibet eoꝝ possit dicere illud Gen. 32. Uidi dn̄ȝ facie ad faciē ⁊ salua facta est aīa mea. ¶ Sciēdū ē āt ꝙ multipliciter dēmus videre xp̄ȝ. s.

Nascentē pauperrime.
Conuersantē humilime.
Predicantem tl̄ime.
Pacientem acerbissime.
Resurgentē potentissime.
Regnantem gloriosissime.
Judicantem equissime.

¶ Primo debemus xp̄m inuenire nascētem pauꝑrime. Nā pauꝑrime ⁊ quātū ad locū. ⁊ q̄ȝtū ad ortū xp̄s voluit nasci vt ẜȝ h̄. ¶ Secundo debem⁹ videre ip̄m cōuersantē humilime. Nā in terris visus est: ⁊ cum hoibus cōuersatus ē. barch. 3. Et qualiter dr̄ Mat. 2. Discite a me qꝛ mittis sū ⁊ humilis corde. ¶ Tertio debemus ip̄ȝ videre predicantē. tl̄ime. Unde de ei⁹ p̄redicatiōe dr̄ Mat. 9. Circuibat yh̄s ciuitates ⁊ castella docēs in synagogis eoꝝ. ⁊ ꝑdicās euāgeliū regni: ⁊ curās oēȝ langorem ⁊ oēm infirmitatē. ¶ Quarto debemus eū videre patiētē acerbissime. Nam sua passio fuit dolorosa: vereconda ⁊ v̄tuosa. Quā ꝑdicit apl̄s Mat. 26. di. Filius hois tradeꝶ principib⁹ sacerdotū ⁊ scribis ⁊ condēnabūt eū morte ⁊ tradēt eū gentibus ad illudendū ⁊ flagellādū ⁊ crucifigēdum. ¶ Quinto debemus euȝ videre resurgentē potētissime. Nā xp̄s virtute propria inquantū de⁹ se ip̄m resuscitauit sicut figuratiue dixit iudeis Jo. 2. Soluite templū h̄ ⁊ in trib⁹ dieb⁹ excitabo illud. Hoc āt vt ibi dr̄: dicebat ꝺ tēplo corporis sui. vn̄ ānūcians suā resurrectionē discipul' dixit: Luc 24. Uidete man⁹ meas ⁊ pe. me. qꝛ ego ip̄e sum. ¶ Sexto debemus ip̄m videre ascendētē ⁊ regnātē gloriosissime. Nam eius ascensio: qꝛ suꝑ oēs celos ascēdit. ⁊ sup oēs ordines angeloꝝ: fuit maxime glorie ⁊ impij. Un̄ ephe. 4. Qui descēdit ipse est q ascendit sup oēs celos vt ad impleret omnia. ¶ Septimo debemus ipsum videre iudicantē equissime. Unde ps. Domin⁹ iudex iustus fortis ⁊ paciēs

Et idem. Iustus dñs ꝛ iustitias dilexit: eqtatem vidit vultus ei⁹. ℭ Quantū ad secundū.s.dilectionē frnalem dicit. Et oēs qui audierūt ꝛc. Caritas ei fraterna req rit vt bonum ꝙ qsqꝫ nouit alteri cōicet. vt in vtrisqꝫ gaudiū cumulet. Pastores igit ꝙ nouerāt ꝛ viderāt clara fide de na to dño ħ caritatiue alijs ꝑdicant secundū Grego. vt ēt ipsi tanti gaudij quantū ē na tiuitas xp̄i yh̄u sint capaces. ℭ Quantū ad tertiū.s.discretionē virginalē in retinē do dicit. Maria aūt cōseruabat ꝛc. Bea ta enim maria sicut sapiēs ꝛ timorosa nō garrula ista q̄ dō xp̄o audierat ꝛ q̄ tunc nū ciauerunt pastores in corde suo tacita con seruabat cōferens ꝑm Bedā cuꝫ his q̄ le gerat fore futura. ℭ Dicit igitur maria cōseruabat omnia verba ħ.s. salutationeꝫ angelicam cōceptionē mirificā ꝑturitionē ꝛ xp̄i exēplarē cōuersationē. Vñ de ipsa possumus dicere illō eccliastici..44. Nō est inuētus similis illi q conseruaret legem excelsi.

Quarta pars.

Sequitur. Et reuersi sunt pastores ꝛc. Ubi tāgit cōfessionis alacri tatē gaudiosā ꝙ ꝓbat cantus io cunditas. Ubi sciendū ꝑm Atanasiū. ꝙ in natiuitate xp̄i nō solū debuit esse talis le ticia: qualis ē in puero hodie nato solum in humana natura: ſꝫ qualis in p̄ntia dī ꝛ hoīs ꝛ illuīati fulgoris. ℭ Isti sunt de q bus dr̄ Isa.51. Qui redēpti sunt a dño re uertētur ꝛ veniēt in syō laudātes ꝛ letitia sempiterna sup capita eoꝝ gaudiuꝫ ꝛ leti tiam obtinebūt fugiēt dolor ꝛ gemitus. Nam qui inuenīnt xp̄m gaudiuꝫ sempi ternum obtinebunt. Ad ꝙ ꝛc.

Dñica ifra octa.natiuitatꝭ. Euāgeliū. 9ᵐ.

Erāt pr̄ eius ꝛ mater mirā tes super his q̄ dicebātur de illo. Luc. 2°. Naturale ē ꝙ nouitas effectus insoli ti cui⁹ causa nescit. ducat in admirationem videntē: cui⁹ ratio est: qꝛ cū effectus hēat p causam suā cognosci si videat effectus insolitus cuius cā nesci tur i admirationē intellect⁹ inducit consi derans vnde ꝓcessit iste effectus. Ex hu iusmodi āt admiratōe exorta incipit cām inquirere ꝛ sic tandē cū ad cognitionē ꝑ uenerit cessat admiratio. ꝛ in ipso sciētia generat. Vñ dr̄ p̄mo metaphisice ꝙ ex admirari ceperunt ꝓphetari. Et ps. Mira bilia opa tua iō scrutata ē ea anima mea. ℭ Uidemus ēt p experientiā ꝙ ista que sunt vsitata hō non admirat sicut nullus admirat solꝫ ortū: qꝛ oī die nobis orit. Illa āt que non sunt vsitata mirant sicut eclip sym solꝫ: qꝛ raro accidit sic ēt non miratur multiplicationē segetuꝫ in agꝫ qn̄ nascunt qꝛ vsitate euenit. Mirati tn̄ fuerunt in multiplicationē.5.panuꝫ in.5.milibus ho minum q̄ꝫq̄ꝫ vtrūqꝫ a xp̄o sit factum: sed est qꝛ vnū solitum. ꝛ aliud rarū. ℭ Quia igitur circa xp̄m in eius natiuitatē. ꝛ cir cū adiacenti tempore multa fuerunt mi ra ꝛ insolita merito potuerunt homines admirari. Non soluꝫ autem ħ admiratio cōiter erat ad aliquos sed ētiam virgo beata ꝛ Ios. eius nutricius mirabantur Et hoc est ꝙ dr̄ in euāgelio hodierno. ꝙ erāt pr̄ eius ꝛc. In q̄ Luc. q̄ttuor tāgit.s.

Stippendoꝝ ꝓdigiū insolite visiōis.
Futuroꝝ ꝑsagiū acerbe passiōis.
Uirtuosuꝫ testimoniū ꝓphice exp̄ssiōis.
Grosum habitaculū hōeste māsionis.

ℭ Primū ꝓbat multitudo nouitatꝭ. Se cūdū certitudo vitatꝭ. Tertiū plēitudo ca ritatꝭ. Quartū pulchritudo venustatis. p̄ mū in p̄n. ꝑm ibi. Et bn̄dixit eis sy. ꝛc. ter tiū ibi. Et erat Anna ꝛc. quartū ibi. Et vt ꝑfecerūt oia ꝛc.

Prima pars.

Quantum ad p̄mū vbi tangit ꝛc. ꝙ probat ꝛc. dicit. Erant pr̄ ei⁹ ꝛc. Quia enim virgo beata circa suum fi lium continue videbat noua ꝛ mira que intellectum transcedebant humanum. iō merito ꝛ tā ipa q̄ꝫ Ios. poterat admirari.

q: Grec⁹. Trāſcēdētiū rex i noticia q̄tiēs
in noticiam venerit: totiēs renouat i mē
te miraculū. ¶ Dr̄ igitur erant pr̄ eius
ſ. Joſ. pr̄ putatiuus xp̄i vel pr̄. i. nutrici⁹:
⁊ mater. i. virgo Maria naturalis mr̄. q:
xp̄m veracē v̄tute ſp̄us ſancti ↄcederat:
genuerat: portauerat: ⁊ pepat: cogitatōes
ſuper his que dicebantur de xp̄o: q̄ q̄zq̄z
eſſent poſſibilia tn̄ erant humanū intelle
ctum tranſcendentia. Unde poterat xp̄s
dicere illud Sapie. 8. In conſpectu poten
tiū admirabilis ero. ⁊ facies principū mi
rabuntur me. admirabatur. ¶ Si autem
queratur a beata virgine que naz ſunt di
cta de puero yh̄u que ſint cā admiratōis
ipſius rddere pōt multe. ſ.
Noua ſalutatio in ānunciatōe.
Mira grauidatio in conceptōe.
Precurſoris noticia in viſitatōe.
Doloris carentia in parturitōe.
Dulcoris leticia in diuulgatōe.
Paſtoꝝ diligentia in reqſitōe.
Magoꝝ reuerentia in adoratōe.
Symonis ↄplacentia in ↄctatōe.
¶ Prima igitur cā fuit noua ſalutatio i
ānunciatōe. vnde dr̄ Luc. i. q̄ āgelus Ga
briel ingreſſus ad Mariaz dixit ei. Aue
gr̄a plena dn̄s tecum benedicta tu in mu
lieribus. Nunquid igitur dicere pōt vir
go beata admirari nō potui: cū mihi vir
gini in thalamo exn̄ti miſſus fuit gabriel
angelus facie rutilans ⁊ ſalutatōem tam
inſolitam ore ꝓmēs. ¶ Scd̄a cā fuit gra
uidatio in conceptōe. Nam ſine virili ſe
mine virgo ↄcepit. vnde Luc. i. Ne time
as Maria inueniſti gr̄am apud dominū
Ec. conci. ⁊ pa. filium ⁊ vo. no. eius yh̄m.
Cuius cām ⁊ modum querens beata vir
go dic. Quō fi. iſtō q̄m viꝝ nō cognoſco?
Et āgelus ſp̄s ſanctus ſuperueniet in te:
⁊ virtus altiſſimi obumbrabit tibi. Nun
qd igitur dicere pōt virgo beata admira
ri non debui? cum recedēte a me angelo:
me grauidam reperi ⁊ incognitam viro
tumeſcentem vteꝝ clauſum virginitatis
clauſtrum. ¶ Tertia cauſa fuit precurſo
ris noticia in viſitatōe. Nam quando vir
go beata concepto dei filio iuit ad viſitā
duz Eliſabet precurſor Jo. adhuc clauſus
in vtero: xp̄m cognouit. Unde dixit Eliſa
bet virgini. Luc. i. Ex quo facta eſt vox
ſalutatōis tue in auribus meis: exultauit
infans in gaudio in vtero meo. Nūquid
igitur virgo beata dicere poteſt admira
ri non potui: cum ad montana aſcēdens:
vt cognatam meam viſitarē. Jo. clauſus
in vtero me cognouit dei filium concepiſ
ſe. Unde Eliſa. me beatam predicat. d. Et
beata que credidiſti: q̄m perficientur in
te que dicta ſunt tibi a domio. ¶ Quar
ta cauſa fuit doloris carentia in parturi
tione. Nam virgo beata quando parturi
uit filium nullum ſenſit dolorem. Hoc āt
fuit valde rōnabile. ſicut enim virgo con
cepit: ⁊ ſine libidine carnis: ⁊ abſq̄z vllo
peccato: ſic in partu ſentire dolorem q̄ p
peccatum eſt inflictum non debuit: ſ; ſic
a peccato libera: ita quoq̄z a dolore exiſte
re aliena. Nunquid igitur dicere poteſt
virgo beata: non potui mirari cum meū
⁊ dei filium: quem virgo concepi: virgo
ptuli: virgo ſine dolore peperi: quos alie
femine piunt cum tanto dolore. ¶ Quin
ta cā fuit dulcoris leticia in diuulgatōne
Nam angelus in natiuitate xp̄i ānuncia
uit paſtoribus gaudium magnum q̄ erat
populo: q: natus ⁊c. Luc. 2°. Nunquid igi
tur dicere pōt virgo beata: mirari nō po
tui: cum iam nato puero āgelus appuit
ānūciās imenſuz gaudiū: cui exercit⁹ āge
loꝝ exultātium adeſt ⁊ cātātiū gl'a i altiſ
ſimis deo ⁊c. ¶ Sexta cauſa fuit paſtoꝝ
diligentia in requiſitione. Naz poſtq̄z an
gelus tantum gaudium ānūciauit paſto
ribus: ipſi ſoliciti xp̄m natū ingrunt. vn̄
Luc. 2. Paſtores loquebant ad inuicem
d. tranſeamus vſq̄z ⁊c. Nunquid dicer̄ pt
virgo beata: mirari non potui cū ad me

vidi venientes pastores mira d natiuitate filij mei nunciantes: et sm signum quod eis dederat angelus repientes: q: pannis inuolutum in presepio reclinatum cum solatium me solam cum Jos. inuenerunt. ¶ Septima causa fuit magorum reuerentia in adoratione. Nam tempore nat. xpi in oriente magis apparuit stella que dirrexit istos in bethleem vsq3 in domum: in quo xps cum matre manebat: et intrantes domum inuenerunt puerum etc. et procidentes etc. Mat. 2. Hoc autem fuit pphetatum tob. 13. vbi dr. Nationes de longinquo ad te venient et munera offerentes adorabunt dnm deum tuum in te. Nunqd igitur dicere pot virgo beata mirari non debui. cum meum pmogenitum ab oriente admoniti magi per signum sidereum cum muneribus venerunt adorare. Hoc est eius quod pphetatum fuerat per Js. d. Js. 60. Tunc videbis et afflues et mirabitur et dillatabitur cor tuum quando conuersa fuerit ad te multitudo maris etc. ¶ Octaua causa fuit symeonis complacentia in oblatione. Nam quando sanctus senex Symeon accepit puerum in manibus. et ipm saluatorem mundi cognouit magnam complacentiam habuit quia quod sibi promissum per spiritum sanctum fuerat: vidit esse completum. Sic dr Luc. 2°. responsum acceperat Symeon a spu sancto non visurum se mortem nisi videret xpm dni. vnde cum vidit benedixit deum et dixit. Nunc dimittis seruum tuum etc. vsq3 Jsrael. Nunqd igitur dicere potest beata virgo mirari non potui cum in purificatione baiulans filium in templum ingredior et a Symeone benedicor: et filium meum publice gentibus predicat: lumen: gl'am et salutare omibus propalatum. ¶ Per 1m igit et his similia poterat virgo Maria mirari: et dicere illud Dan. 4. Signa et mirabilia fecit apud me ds excelsus: vt sic dicat cum ps. Mirabilia opa tua et aia mea cognoscet nimis a dno fcm est istud: et est mirabile in oculis meis. Nec mirum si mira in eius natiuitate sunt visa q: ipe est mirabilis totus. vnde ps. Dne dns noster quam admirabile est nomen tuum in vniuersa terra: vt sic sibi dicatur illud Hester. 15. Ualde enim admirabilis es dne et facies tua plena est grarum. Quia ipe est vbum plenum gre et veritatis. Jo. 1.

Secunda pars.

8 Equitur. Et benedixit eis Symeon etc. vbi tangit futurorum presagium acerbe passionis: quod pbat certitudo vitatis. Et quattuor tangit .s. Seis implicationem gtosam.
Prolis pdictionem virtuosam.
Mris copassionem dolorosam.
Pleb' puersionem fructuosam.

¶ Quantum ad pmum dicit. Et bndixit ill' Symeon. Ubi sciendum quod mos erat i lege moy. quod quando parentes portabant puerum i templo: sacerdos bndicebat parentibus: q: igit Symeon erat sacerdos. Jo sm Grecum benedixit parentibus pntantibus xpm. ¶ Quantum ad 2m s. prolis pdictionem virtuosam dicit. Et dixit ad Mariam etc. Ubi sciendum quod post benedictionem coem factam Marie et Jos. spaliter se vertit ad Mariam pphetico spu pdicendo sibi oculta de passione xpi et pdictionibus eius sm Gre. tanquam vere matri.
¶ Dicit igitur. Et dixit ei h' positus est in ruinam sm Orig. non credentium: et resurrectionem credentium. ¶ Uel posit9 est sm Criso. in ruinam viciorum et resurrectionem virtutum. ¶ Sciendum est autem quod ruina viciorum facta p xpm pot figurari p visionem quam vidit Nabuc. Dan. 2. Ubi spiali'r dicitur quod vidit vnam statuam cui9 caput erat de auro: pectus et brachia d argento: venter et femora de ere: tibie ferree: pedum quedam pars ferrea: quedam fictil'. vidit autem quod abscisus est lapis d monte sine manibus et percussit statuam et comminuit omnia.
¶ Ubi sciendum quod per istam statuam sic ex diuersis compositam itellir congregato viciorum que signanter dici potest statua: q: sic statua e

sine anima ⁊ nõ habet sensu3 nec motum: ita vicia faciunt hominem sine vita vnde nec potest gustare celestia nec meritorie operari. In ista statua caput. é de auro. p q̃ intelligo peccatũ supbie. Nam sicut aurum inter alia metalla tenet pncipatũ: sic supb⁹ vult oibus pncipari. Signãter aũt dr̃ cap̃ de auro q: sicut cap̃ é pncipalius corporis ⁊ influit i cetera mẽbra: ita supbia fuit primũ peccatũ sicut p3 i angelis mal' ⁊ i pmis parẽtib⁹: a q̃ alia deriuant̃. Vñ eccl'astici 10. Initiu3 oĩs peccati supbia. q tenuerit istã adiplebit maledictĳ. vñ istud é aurum de q̃ eccl'astici. 31. Qui diligit aurũ ñ iustificabit̃. Brachia vero ⁊ pect⁹ dicunt̃ d argẽto: p q̃ itelligo peccatũ auaricie. Nã q: d argẽto fit pecũia q̃3 auari diligũt. iõ p argẽtũ intelligit̃ pdictũ peccatũ. Signãter aũt dr̃ hr̃e pectus ⁊ brachia d argẽto q: p pectus itell'r cogitatio: q: iuxta pect⁹ é cor. cui⁹ é cogitare. Per brachia vero opatio: q: manu ⁊ brachĳs opamur. Quia igitur auari: ⁊ cor ⁊ opa dãt ad auariciã: iõ dr̃ q̃ pect⁹ ⁊ brachia erãt d argẽto. Nõ attẽdẽtes q̃ dr̃ eccl'astici. 10. Nich iniqu⁹ q̃3 amare pecuniã. Quia eccl'astici. 5. Auar⁹ nõ i plebit̃ pecũia: ⁊ q amat diuitias fructũ ñ capiet ex eis. Dicit̃ aũt hr̃e ventrẽ ⁊ femora d ere. p q̃ itelligo peccatũ luxurie. q: sicut es si tangit̃: manũ inficit: sic hõ imũdus aia3 ⁊ corp⁹ d̃turpat. pp q̃. 1. cor̃. 6. Fugite fornicatiõe3: cui⁹ rõe3 sbdit oẽ peccatũ q̃cũq3 fecerit hõ extra corp⁹ suũ é q aũt fornicat̃ i corp⁹ suũ peccat. Signãter aũt dicũtur vẽter ⁊ fẽora de ere. q: maxie circa ptes istas viget luxuria. vñ Job. 2. virtus eius i lũbis eius ⁊ fortitudo illi⁹ i vmbilico vẽtris ei⁹. De talib⁹ dr̃ Joel. 1. Cõputruerũt iumẽta in stercore suo. Dr̃ ẽt hr̃e tibias ferreas: p q̃ intell'r crudelitas ⁊ tyrãnia: q: crudel' ⁊ tyrãn⁹ alios depmit vt possit libus dñari. Vl' per tibias ferreas intelligitur obstinatio in peccatis. Nam sicut ferrum é durũ: ita sunt aliqui indurati i malum q̃ nolunt ad penitentiam cõuerti: sed semper in mal' perseuerare. Nõ tamen aduertunt istud Ro. 2. vbi inquit apostolus. S3 duricia3 tuam ⁊ impenitẽs cor tuum thesaurizas tibi nam in die ire ⁊ reuelationis iusti iudicĳ dei: qui reddet vnicuiq3 secundum opera sua. Dicitur autem habere pedes ferreos ⁊ fictiles: ad designandam paruam stabilitatem in homine in hoc mundo. Nam sicut ex ferro ⁊ testa nõ fit bona compositio: sic homo nõ habet stabilitatem firmam: quia nescit quantum possit viuere q̃ signanter dat per pedes intelligi super quos homo se firmat: qui dicũtur fictiles ad dsignandum q̃ quantũcunq3 homo superbiat ⁊ habeat caput aureum: vel sit deditus diuitĳs: ⁊ sic pectus ⁊ brachia habeat d argento. Vel sit deditus carnis desiderĳs. ⁊ sic ventrem ⁊ fẽora habeat de ere. vel crudelis ⁊ obstinatus. ⁊ sic habeat tibias ferreas: debet tamen considerare in q̃nto piculo é, q: ñ é firm⁹ i pedibus fictilibus nesciens quando mors veniet ⁊ periculum iminens ei post mortem. De talibus dicitur Job. 21. Duct⁹ in bonis dies suos ⁊ in puncto ad inferna descẽdet. Unde queritur Barch. 3. Ubi sunt principes gentium qui dominantur super bestĳs vniuerse terre qui in auibus celi ludunt ⁊ argentum thesaurizant ⁊ aurum in quo confidunt homines. Et respondetur ibidem. Exterminati sunt ⁊ ad inferos descenderunt: ⁊ alĳ loco eorum surrexerunt. Dicitur q̃ lapis abscisus est d monte sine manibus ⁊ percussit statuam monstruosam. i. coniericẽ viciorum. i. Christus qui de monte diuinitatis ⁊ in vtero virginis sine manibus. idest non virtute hominis: sed spiritus sancti conceptus percussit ⁊ cõminuit ipam quando contra superbiam nos docuit humilitatem: quia fuit reclinatus in presepio: contra auariciam paupertate3: q: fuit pãnis pau

perculis iuolutꝰ:cõtra molitié carnis au steritaté:q: positus fuit sup fenum: cõtra crudelitaté benignitaté: q: voluit nos re dimere contra obstinationé sanctitaté: q: ipe peccatũ non fecit .Iste est lapis de q̄ ps.Lapidé qué reprobauerũt hedificátes hic factus est in caput anguli .¶ Et in si gnum cui cõtradicet sicut enim signũ po nitur in loco euidéti vt pateat ⁊ dirigat vt pꝫ de crucibus viaꝝ: sic xp̄s in alto po situs est qñ positus fuit in cruce in qua ꝓ salute nostra voluit imolari . ¶ Istud si gnuꝫ fuit figuratũ Numeri.21. Ubi sinalr̄ dr̄ ꝙ cũ ppl̄s eundo ꝑ desertũ murmuraſ set contra dñm misit dñs ignitos ſpétes quoꝝ morsibus affligebat ppl̄s nimis.ve nientes autem ad Moy.dixerũt peccaui mus:ora vt tollantur a nobis serpentes orauit Moy.ꝓ ppl̄o : ⁊ dixit dñs ad euꝫ fac serpétem eneũ ⁊ pone ꝓ signo:qué cũ ꝑcussi aspicerét sanabant.¶ Ubi sciéduꝫ ꝙ ꝑ ppl̄m ysraeliticũ intelligunt oñs ho mines huius mũdi q sunt ppl̄i dei. Per desertũ aũt transire dicunt:q: i isto mũdo vitaꝫ ꝑagunt.qui ꝑ desertũ significari p̄t q̄a ipum deserere debemꝰ necessario per mortem.Isti autem dicuntur murmura re contra dominum quando verbo vel fa cto sibi detrahũt non obseruando ipsius precepta.Quibus dñs imittit serpentes ignitos dum ꝑmittit eos téptari a mali gnis spiritibus significatis ꝑ ignitos ser pentes. Isti morsibus ser .i.temptationi bus quas imittunt venenat animá ex q̄ aia dꝫ affligi ⁊ ingemiscere ⁊ dicere pecca ui contra dominũ ⁊ q: sibiipsi non sufficit ad resurgédum ad statum gratie:dꝫ auxi lium Moy.i.alicuiꝰ sancti viri requirer vt oret deum ꝓ ipo:hꝰi át aliqñ ds oro nes exaudiés:⁊ cõtritõem peccatoris ac ceptás oñdit modũ recupande sanitatis. Modꝰ át é vt respiciát serpenté eneum positum super lignum.i.xp̄m q venenuꝫ peccati nõ habꝫ positũ ꝓ nob super lignũ sancte crucis.Huic aũt signo ꝯdicũt oés peccatores d̄ qbus dr̄ Is.41.Perierunt viri q ꝯdicunt tibi .¶ Quantum ad ter tium.s.matris compassionem dolorosam dicit.Et tuam ipsius animá ptrã.⁊c.Per istũ ei gladiũ intellr̄ dolor ꝯpassiõis mor tis xp̄i q pertrásiuit aiaꝫ virgis.Isto gla dio debemꝰ penetrari in corde vt ad nos intret passio saluatoris.vt de nob possit dici illud Je.4. Ecce ꝑueit gladius vsqꝫ ad animam.¶ Quátum ad 4^m^.s.pleb ꝯ uersiõem fructuosaꝫ dic̄. vt reuelentur ex multis cordibus cogitatões : idest vt male cogitationes que prius ocultaban tur ꝓferant i publicũ ⁊ secundũ Orig.de struant a d̄o q̄ꝫdiu eiꝫ ocultant:nõ possũt sanari.vnde ꝓuer.16.Reuela domino oia opa tua ⁊ dirigent oés cogitatões tue.

Tertia pars.

s Equit.Et erat ána ꝓphetissa ⁊c. vbi tágit virtuosuꝫ testimoniuꝫ ꝓphetice exp̄ssionis:ꝙ probat plenitudo claritatis vbi sciédũ ꝙ testimo niũ q̄nto datur a ꝑsona digniori:tanto est efficatius.volés igit euágelista ostender ꝙ testimoniũ datũ de xp̄o sit efficax:ꝑso nam testificátem scd̄m Ambro.s.anná pro phetissaꝫ multipliciter cõmendat.In ista igitur ꝑte duo fac̄.Primo ponit testificá tis cõmendatiõeꝫ.Secũdo testimonij pro palationem .Circa primum tria fac̄ scd̄m ꝙ ipsam tripliciter cõmendat.s.

Ut generosam dignitate.
Ut annosam in etate.
Ut virtuosam sanctitate.

¶ Quátũ ad p̄mũ dic̄.Et erat Anna. ⁊c. Ubi sciédũ ꝙ eius dignitas nob oñditur q: i affectu gr̄osa: q: Anna q̄ interp̄tatur i quo é gr̄a.gr̄a át ad affectũ ꝑtinet . Q: in itellectu lũinosa:q: ꝓphissa:ꝓphare ꝑti net ad itellectũ. Q: in ortu generosa:q: fi lia phanuel q fuit vnꝰ d̄ filijs Jacob Pa triarche q fuit generosus valde.¶ Scié dũ é ꝙ inter alias.5.fuerũt famose áne.

Prima mr̄ Samuel'. de qua .i. Re. i. Scd̄a vxor Raguel': de qua Tob. 6. Tertia vxor Tob. senioris: tob. i. Quarta filia phanuel'. de qua dr̄ h. Quinta mr̄ beate v̄ginis. ℭ Q.m ad 2m .s. ānositaté etatis dic̄. lz p cesserat in dieb9 multis. Ubi sciēdū q̄ ista āna i domo p̄rna obseruauit v̄ginitaté: q̄ tandē copulata viro suo stetit cū eo. 7. annis. cum quo seruauit castitaté cōiugalé: mortuo autem viro remāsit vidua: i quo statu volens alteri piungi: seruauit castitatem vidualem vsq3 ad diem mortis. vixit aūt in vniuerso. 84. ānis 7 tal'sic ānosa vidua fuit conueniens ad dādum xp̄o testimoniuz: iuxta illō. i. thi. 5. Uidua eligat non minus. 60. ānorum que fuerit vnius viri vxor: in operibus bonis testimoniū ℭ Quātū ad tertiū. s. virtuositaté sanctitatis dicit: q̄ nō discēdebat 7c. vbi sciēduz secūdū Orig. q̄ q: ista mulier fuit casta 7 virtuosa: iō h̄re meruit spiritū pphetie: 7 quia ét erat intēta ieiuniis. in quo datur intelligi abstinētia q̄ maxime viduis cō petit: q: scd̄z apostolum. i. Thi. 5. Uidua q̄ in delitiis é viuens mortua é. ℭ Deinde subdit. h ip̄a hora superueniens 7c. Ubi tangit testimonij ppalatōem. Nam illa eadem hora qua xp̄s fuit p̄ntatus in templum h sancta vidua venit ad templum vt simul sua pphetia concurreret cum pphetia Symeonis vt fortius eēt duoruz testimoniū: vt sic in ore duoꝝ vel triū stet omne verbū. Mat. 18. ℭ Sciēdū est auté q̄ in isto euangelio non exprimitur prophetia mulieris ad notandū q̄ nō é offm̄ mulieris publice p̄dicare sed viri. vñ. i. thi. 2. mulier in silentio discat cum omni sbiectōe: docere aūt mulierem nō pmitto nec dominari in viꝝ sed esse in silentio. ℭ Uoluit āt xp̄s de aduentu suo testificari viꝝ 7 mlierem: vt sicut p ip̄os mors intrauerat h̄m Glo. ita per eosdem ei9 nūtiaret aduentus. In aduētu xp̄i pphetauerūt virgies: vt virgo beata 7 Jo. baptista pphetauit sacerdos vt zach. 7 Simeō pphetauit copulata vt Elisabet pphetauit vidua vt Anna. Hoc aūt h̄m Gre. Jō fcm̄ est vt xp̄s se oñderet saluatoré oium in quocunq3 statu 7 sexu. ℭ Moral'r aūt sciēdū é q̄ p Annā intell'r vl'is eccl'a siue q̄lib3 aia fidel'. Nā Anna interpretat' gr̄a dei: q̄lib3 aūt aia fidel' quātū é ex cātione sua é habitaculū dei h̄m illō gr̄e sp̄s sci. vñ. i. cor. 3. Nescitis q: téplū dei estis 7 sp̄s dei habitat in vob. vñ d3 dicere illud i. cor. 15. Gr̄a dei sum id q̄ sum: 7 gr̄a dei in me vacua nō fuit: q̄ ēst qñ bonū q̄ mē te pcepit exterius opatur. ℭ Ista Anna i. anima pōt dici filia Phanuel'. i. persōe dei: q: est dei filia adoptiua. de qua dominus trñ. 2. Consolabor te virgo filia Syō ℭ Dr̄ Phanuel d tribu asē que iterpretat' beatidudo: q: dus est beatitudo cuiuslibet anime fidelis. ℭ Ista dr̄ pphetissa q: idé est q̄ procul videns: q: deb3 videre 7 cognoscere deum 7 eius beneficia 7 de ipsis sibi gratias exhibere. ℭ Ista d bet virginitaté suā seruare dicēdo illud Tob. 3. mundā seruaui aiam meam ab oi pcupiscētia: vt tandez copulet' viro. i. xp̄o 7 sibi dicere illud exo. 4. Spōsus sanguinum tu mihi es: q: xp̄s in cruce p suum sanguinem sibi desponsauit animā in hoc mūdo p gr̄az 7 in futuro p gl'iam. ℭ Caueat tñ ne derelicto xp̄o sponso dicat illō Osee. 2. Uadā post amatores meos. i. p9 pcupiscētias carnis: q̄ vident' pp aliq̄z delectatōez amicari hōi: q̄zq̄z magꝭ inimicētur: q: Jac. i. Cōcupiscētia cū pcepit parit peccatū: peccatū xͦo cū consumatū fuerit generat mortem. Dicat aūt illud Osee. i. Reuertar ad virū meū p̄orez: q: mihi bñ erat tunc melius q̄z 7 nūc: q: re xͦa sic é vñ dic̄ Jo. 8. Qui seqtur me nō ambulat i tenebris s3 hébit lum̄ vite. ℭ Dr̄ d ista q̄ nō discedebat a téplo i q̄ dat' intelli q̄ hō nō d3 ire ad ecclām tarde 7 recedet̄ cito sic multi faciūt. Dr̄ āt q̄ieiunabat: pe;

qd intell'r q hõ p ieiuniũ vel ceterox ab stinẽtiam dz affligere carnẽ suã. vnd ps. Humiliabã in ieiunio aiam meam. vnde Au. in quodã sermõe de ieiũio. Jeiunium purgat mẽtẽ sbleuat sensuz: carnẽ spũi sbi cit cor facit ptritũ z humiliatũ: nebulas p cupiscẽtie dispgit: libidinũ ardores extin guit: castitatis vo lumen accẽdit. Sz multi sunt quorum venter est z gloria in confu sione eorum qui terrena sapiunt. Phil. 3. ¶ Dr ẽt q rogabat dñm. vt ex h itelli gamus q sic p ieiuniũ castigabat corpus ita per orõnẽ reficiebat mẽtẽ. Oro eniz est ascensus mentis in deũ. Qd ei⁹ exem plo facer dbemus. vñ phil. 4. Nihil soli citi sitis: sed in oi orõne z obsecratõe cuz grax actõe petitões vre inotescãt ap duz Dr ẽt suiẽs deo die ac nocte: i q dat itell'i pseuerãtia i bõ icepto. d q Mat. 10. Qui ãt pseuerauerit vsqz i finẽ h saluus erit.

Lgr. Et cũ pfecerũt oia zc. vbi tãgit grosuz hitaculũ hõeste cõ 9 vsatõis q pbat plchritudo vẽu statz. Et 2° fac. Nã dscribit. ¶ Quãtũ ad p^m dic. Et vt p° loci hilitatẽ pfecerũt oia zc. Ubi sciend 2° xpi dignitatẽ fz aliqs q postqz Maria z Jos. pfecerũt oia q dbe bãt fieri purificãtõe: tũc imediate ñ sũt reũsi i gallileã sz prexerũt i egyptũ iuxta admõitõem ãgeli. vñ Luc. premittit h d fuga dñi i egyptũ fm Bed. z reddituu. d qb⁹ hr mat. 2. z ptinuat fcm purificatõis in reddituu d egypto: qz tc venerũt i galli leã i ciuitatẽ nazareth. ¶ Q^m ad 2^m vbi tãgit xpi dignitatẽ dic. puer ãt crescebat zc. vbi pmendat xps q^m ad tria. s.

Ut effcũ vigorosus
Ut intellectu lumiosus.
Ut effectu grosus.

¶ Q^m ad p^m dic Puer ãt cresce. z pfor. Xps ei q^m ad corp⁹ ita p icremẽta cresce bat sic alij hoies: nõ ei imediate nat⁹ cre uit i pfectã qntitatẽ corpis: qz tale augu mẽtũ fm visuz fuissz magz fantasticũ

qz naturale. Dic igit puer. i. xps puer a puritate crescebat. s. corpore z etate pfor tabat q^m ad mẽbra vl' fz Glo. Cõfortaba tur spũ scõ. vñ potuit figurari p Samue lẽ: de q dr. i. Re. 2. Puer ãt Samuel pficie bat z crescebat z placebat tã d oqz hoib⁹ sic fuit de xpo. ¶ Q^m ad pmẽdatõez itel lect⁹ lũinosi dic plen⁹ sapia. Ab istãti eim sue pceptõis ista brã aia pp vnionẽ cũ v bo hũit oẽm sapiam z pfectõem virtutũ pp q ẽt in vtero virt⁹ a scriptura vocat vir. vñ Je. 21. Nouũ faciet dñs sup terraz feia circũdabit viz q expõit d xpo. vnde põt figurari per beseleel archítechtum. d q dr exo. 31. ecce vocaui ex noie beseleel z ipleui eum spũ di sapia z itelligẽtia i oi ope ad excogitandũ fabre qcqd fieri põt ex auro z argẽto z ere marmore z gẽmis z diuersitate lignox. Ubi sciẽn. q per Be seleel q interptat obũbraculũ diuinum in tell'r xps in quo deus fuit in vmbraculo: nec hũane. Jste ẽ maxim⁹ architect⁹: qa oia p ipm fcã sunt. Jo. i. Jstũ vocauit de⁹ ex noie qñ p ãgelũ nomẽ ei⁹ vgi nũciauit Luc. i. d. Lc. pci. zc. vñ põt dre illd Js. 40 Dñs a bvtero vocauit me d vẽtre mris mee recordat⁹ẽ nois mei. Jstũ ipleuit do min⁹ spũ sapie: vñ eccl'astici. 15. Jn medio eccl'e apuit os eius: z impleuit eum dñs spũ sapie z intellectus. Jste scit operari i auro caritatis z amicitie. Jn argento ca stitatis z mundicie. Jn ere venustatis z eloquentie. Jn marmore firmitatis z con stantie. Jn gẽmis honestatis z refulgen tie. Jn diuersitate lignorum fertilitatis z habundantie. ¶ Tertio pmendatur vt affectu gratiosus: quia gratia dei erat cũ illo. Christus enim habuit omnem plẽi tudinem gratie. vnde Jo. i. Uidimus glo riam eius glo. quasi vnige. a pa. ple. gra tie z veri. de cuius ple. oẽs ac. gratiam p grã. ¶ Moral'r circa istã vltimã ptẽ euã gelizata. 6. tangit q exẽplo xpi z parentũ suox dz esse in oibus nobis. s.

Operationem virtuosam.
Habitationem fructuosam.
Conditionem gratiosam.
Perfectionem vigorosam.
Inscriptionem luminosam.
Reformationé amorosam.

¶ Primo tāgit opationé virtuosam cuȝ dicit. Et pfecerit oia. Exéplo igit̄ eoꝝ hō opa sua dȝ pficere sicut xp̄s fecit q non venit legé soluere sȝ adimplere Mat.5. Unde cuilibet dr̄ eccl'iastici.8. Fili in māsuetudine opa tua pfice ⁊ sup hoium gloriā diligeris. ¶ Secundo tāgit habitationé fructuosam: q: reuersi sunt in gal. Nā quilibet exéplo xp̄i dȝ hitare in ciuitate Nazareth que é in galilea. Nazareth iterpretatur flos ⁊ hō dȝ hére habitationé floridam vt post flores sequātur fructus h̄ in Gallilea. i. in transmigratione vitioꝝ ad virtutes ⁊ de virtute in virtuté vt tandē videat deū deoꝝ in syon in p̄s. ¶ Tertio tangit ꝯdictioné gratiosam: q: puer: Nā puritas facit hoiem maxime gratiosum sicut videm9 ꝙ pueri sunt magis gratiosi q̄ȝ senes ⁊ ideo hanc debemus suare.
¶ Quarto tāgit pfectioné vigorosam: q: cresce. ⁊ ꝯfor. Hō eni dȝ continue crescere de bono in meli9. vñ Deutero.31. Uiril'r agite ⁊ confortamini ⁊ nolite timere quia dñs deus tuus ipse est ductor tuus ⁊ non derelinquet te. ¶ Quinto tāgit intuitionem luminosaȝ q: plenus sapiētia. Hō dȝ hére sapiétiā p q̄ȝ sciat cognoscere q̄ agēda sunt ⁊ q̄ vitāda. vt dici possit de ipso illud eccl'iastici.14. Beatus vir q in sapiētia morabit̄ ⁊ qui in iustitia meditabitur.
¶ Sexto tangit reformationé amorosaȝ q: gr̄a dei erat cū illo. Nā gratia est illa que facit hoiem amabilem deo ⁊ ipsum sibi per dilectionem coniungit. Hanc gratiam nobis Christus prestare dignetur vt cum ipso coniungamus in gloria. Ad quam ⁊c.

In festo circoncisionis domini.

P Ostq̄ȝ ꝯsumati sūt dies.8. vt circōcideret̄ puer vocatū est nomé eius yh̄s. Luc. 2°. Quia nos videmus ꝙ noia iponunt̄ ad notificationé reꝝ rōnabile est ꝙ a scientibus rerum naturas iponātur noia correspōdentia rebus. Quia igit̄ xp̄s hodie qñ fuit circoncisus publice noiari debuit sicut tp̄e moderno noiant̄ pueri in baptismo ꝯueniēs fuit vt noie sibi cōgruo publice vocaretur Quia igit̄ saluator mundi aduenerat nomen sibi debuit iponi p ꝙ saluator gentibus mōstraret̄. Jō vocatū é nomé ei9 yh̄s ꝙ idé est ꝙ saluator. Quia vero redéptionis misteriū nō oibus fuit notū ab illo sibi iponi debuit q ip̄m cognosceret redemptoré. Et iō angelus gabriel sibi reuelatū a deo nunciauit v̄gini cuȝ dixit. Uocabis nomé eius yh̄m. Luc.1. Quod qō dictum virgini in secreto hodie qñ circōcisus fuit publice fuit ppalatū sicut narrat ystoria hodierna. Jn quo euāgelio Luc.6. tāgit. s.
Tp̄is quātitatem cōgruenté.
Doloris acerbitatem affligentem.
Prolis virginitatem nitescentem.
Uocabuli vtilitaté delectantem.
Nuncij dignitatem excellentem.
Carnis veritatem euidentem.

¶ Primū probat expressio numerosa. Secundū incisio dolorosa. Tertium conditio gratiosa. Quartū salutatio gaudiosa. Quintum legatio generosa. Sextum gignitio seriosa. ¶ Primū in pricipio. Secundū ibi. vt circonci. Tertium ibi puer. Quartum ibi vocatū est nomen eius yh̄ȝ Quintum ibi. Qō vocatū est ab angelo. Sextum ibi postquā ⁊c.

Q Uantū ad primū vbi tangit ⁊c. ꝙ pbat ⁊c. dicit. Postquā cōsumati sunt ⁊c. Dñs enim fecit pactum cum abraaȝ cui prio dedit circoncisionem ꝙ ois masculus deberet circōcidi octaua die. vñ Gen.17. Jnfans.8. dierum

circōcideretur i vobis. Postquā3 igitur Luc. narrauit historiā natitatis dñi ꝓnter narrat primū factum post ꝓpalatōē3 nār. scd3 Bed. s. factū circoncisionis. Sciendū ꝙ dies. 8ª. fuit dies cōueniens circōcisio ni scd̄m Ciri. q2 dies. 8ª. significat grā3 re surrectionis i qua ellecti circōciderēt ab omni peccato ⁊ pēa. Tūc enim absterget ds oē3 lacrimā ab oculis eorū: ⁊ mors vl tra nō erit nec luct⁹ neq3 clamor neq3 do lor erit vltra. apoc. 21. Uel p diem. 8m. intellr trāsitus hominis de h mūdo. Nā totus decursus vite hominis ē in septen nario. dier. Nam p. 7. dies tot9 tps ver titur. addat vnitas fac. 8. ⁊ sic hō exijt sta tum meredi. In isto igit septenario d3 q libet esse bon9: vt i. 8. die qñ morit: possit animā deo redder mūdā3. Hoc āt fuit figuratū Leui. 23. vbi sentētialr dr ꝙ dñs pcepit filijs Isrl vt habitarēt in taberna cul. 7. dieb9. ⁊ in. 8. erat sabb3. i. requies. Ubi sciēdum ꝙ p habitatiōem taber naculorū q̄ erat. 7. dieb9 q̄ non sunt hedifi cia pmanentia intellr vita quē habemus in h mundo in q̄ nō habem9 pfectā māsio nem. Nā scd̄m apostolū hebreos. 13. Non habemus hic manētem ciuitatem ⁊ ideo 7. diebus. i. toto tempore quo viuim9 de bemus nos parare q2 sumus in mansiōe non firma: vt. 8. die sit nob sabbatū. i. req es eterna.

Secunda pars.

Equitur: vt circonciderer. vbi s tangit doloris acerbitatem affli gentem: ꝙ pbat incisio doloro sa. Ubi sciēdū ꝙ deus in signum federis ⁊ ppli peculiaris dedit Abrahe ⁊ semini eius circoncisiōem. Quia to iª circonci sio fiebat in parte valde sensibili: q2 i pte iª p q̄3 in nat. discernitur mas. a femina a quo abscidebat in circulū pellicula promi nēs in parte iª: ideo dicebat circoncisio. ex hoc autem cābatur magnus dolor. Sciēdu3 est āt ꝙ q2 post lapsum pmi hominis: genus hūanu3 remansit cū mor bo origial' peccati ds ex sua misericordia voluit morbū curare ex sua medicia. Jō in qualib3 lege fuit aliqd remedium con tra peccatū originale. Nā in lege nature fuerūt aliq̄ sacrificia: l3 in scriptura ñ no minent inspirata scis pribus a deo. In le ge scripta fuit circōcisio. In lege xo grē baptismus qui est maioris influentie fm Bedā. q2 aperit Januā paradisi ꝙ non fa ciebant aª. Sciendum est ēt fm docto res ꝙ pp cās multas xps voluit circonci di l3 nō i ēret peccatū origiale. Prio ad remouēdū errores multor hrticor quor aliq dicebant ipm habuisse carnem fanta sticham sicut Manicheus. Aliq dicebāt corpus ꝙ xps assumpserat fuisse substan tiale diuinitati sicut Apollinari9. Aliqui ꝙ tulerat corpus d celo sicut Ualētinus. Qui oēs elliminant pp verā circōcisionē xpi. Scdo voluit circoncidi vt ostenderet ꝙ circoncisio data patribus seruiebat ad uentui suoi carnem. Tertō ne iudei qs in struebat possent ipm reprehendere qd ñ ess3 simil' eis ⁊ pribus fm Ephiphanium h oia. Sciendū ēt ꝙ i xpi circoncisione cepunt misteria redemptōis nostre quan do xps suum preciosum sanguiem incepit spargere p nob. Sciendū est ēt ꝙ cir concisio xpi corporal' fuit figura fm Ana stasium nostre circoncisiōis spūalis. vt. s. spoliemur generatōe vetusta ⁊ rēouemur per generatōem nouā. vñ col. 3. Expolian tes vos veterem homine3 cū actib9 suis ⁊ induentes nouum vt circoncidamur a nobis omne3 superfluitatē peccati. Hoc autem fuit figuratū Exo. 12. vbi siālr dr ꝙ filij ysrael q erāt circoncisi poterant co medere agnū pascalē: seruus āt emptiti9 pegrinus: aduēa ⁊ mercenarius q circon cisi non erant de agro comedere nō pote rāt nec pplo dei associari. Ubi sciēdu3 ꝙ p filios ysrael circōcisos: itelli pñt viri fideles q circōcidētes ⁊ āputātes a se pec cata sine macula p fidē formatā dñ3 ptem

plant. Isti in h mũdo agnũ pascalé.i.xp̃m possunt digne sacramẽtal'r sumere ꝛ in fu turo ipso recreabũtur cũ ãgelis in gl'ia. Per huũ ṽo emptitiũ nõ circõcisũ intelli gũt xp̃iãi exñtes i peccõ mortali: q: quẽq̃ mali sint tam̃ empti sunt sanguine Jesu xp̃i. Quib⁹ dr̃.1.cor.5. Empti enĩ estis p̃ cio magno glorificate ꝛ portate deũ in cor pore vr̃o. Isti viri circõcidant amputãdo peccã nõ possunt digne agnũ sumere. Per pegrinũ ṽo ꝛ aduenã intelligit̃ qlib3 infi delis. Per mercenariũ ṽo istũ q nõ since ro affectu nec ꝑ salute aĩe s3 ꝑ mercede ꝛ lucro dño huit. Oẽs isti nõ sunt digni su mere agnum. Tertia pars.

Sequitur. Puer. vbi tãgit pl' ṽgi nitaté nitescentem.q̃ ꝓbat cõdi tio gratiosa. Quia enim puer a puritate dr̃ iõ xp̃s puer dr̃ q: sup oẽs ho mines fuit pur⁹.vñ poterat dicere illud sapi.8. Puer erã ingeniosus ꝛ sortit⁹ su3 aĩam bonã ꝛ cũ esse3 magis bon⁹ veni ad corp⁹ incoinquatũ. Lz enĩ dei ṽtus ꝛ dĩ sa pientia xp̃s esset in se bon⁹ essential'r du3 tñ ꝑ nob voluit incarnari magis bonus appuit i effectu. In hac ãt auctoritate hu ius pueri quattuor tãgit scriptura.s.
Claritatem luminosam.
Sanctitatem dulcorosam.
Pietatem viscerosam.
Capacitatem gratiosam.
¶ Primo tangit xp̃i yesu claritaté lumi nosam cũ dicit puer erã ingeniosus. Na3 igẽiositas claritaté sapie significat. Quia igit̃ xp̃s est dei ṽtus ꝛ sapia.i.cor.i.iõ in gẽiosus dici pt. Vñ pt figurari p esdrã d̃ q̃ dr̃.2. Esdre.7.q̃ ascẽdit esdras scriba ꝛ ingeniosus i lege Moy.q̃ data é dño dõ israel dicere ꝛ facer̃.vbi sciẽdũ q̃ p esdrã q interp̃tat̃ adiutor siue mĩsericordia dñi i telligit̃ xp̃s q pp miam q̃3 ad gen⁹ huma nũ hũit é nob fact⁹ adiutor.vñ ps. Deus nr̃ refugiũ ꝛ ṽt⁹ adiutor i oportunitatib⁹ ꝛ tribulatiõe. Iste fuit scriba ingeniosus i lege Moy.pp magnã sapientiã q̃3 hũit ꝛ q: nob dedit legé viuẽdi: Iste dr̃ ascẽdisse dicere ꝛ facere q: xp̃s nõ solũ ṽbal'r s3 ét exẽplariter formam tribuit nob viuẽdi. Nã xp̃s cepit facere ꝛ docer̃.act.i.vñ ipe dixit apl'is Jo.12. Exẽplũ eni dedi vob vt queadmodum ego feci ita ꝛ vos faciatis. ¶ 2° tãgit scitaté dulcorosã cũ sbdit. ꝛ sor tit⁹su3 aia3 bonã. Nã i bõitate aie q̃3 xp̃s hũit inquãtũ hõ intelligit̃ ei⁹scitas cui tã ta collata é grã. ꝛ tñ fuit deo placibil' q̃ fuit a diuinitate assũpta.vñ d̃ ipo sap.4. Placibil'erat dõ aia illi⁹. ¶ 3°. tãgit pie taté viscerosã cũ dicit. ꝛ cũ esse3 magis bo n⁹ veni. Magna pietas fuit dĩ filij q nõ solũ remãere voluit i sua sba s3 nr̃am hu mãitaté assumere vt q bon⁹erat eternal'r nob magis bon⁹venies̃ tpal'r apperet.vñ dic̃ Jo.16. Exiui a pr̃e ꝛ vẽi i mũdũ. ¶ 4° tãgit capacitaté gratiosã cũ dic̃ ad corp⁹ incoinquatũ. Per istud corp⁹sine macula intelligit̃ ṽgo maria de q̃ dĩ fili⁹voluit in carnari.vñ d̃ ipa possum⁹dicere illd sap. 3. Fel'é incoinquata ꝛ q̃ nesciuit thorũ i de licto hẽbit fructũ in respexionem aiarum sanctarum. Quarta pars.

Sequitur. Vocatũ é nomé ei⁹ yhs vbi tãgit vocabuli vtilitaté dle ctanté.q̃ ꝓbat saluatio gaudio sa. vbi sciendũ q̃ yhs interp̃tat̃ saluator. Magna eni vtilitas fuit humão generi ꝛ magnũ gaudiũ qñ sibi inotuit natiuitas saluatoris per q̃3 a peccis meruit liberari. Sciendũ est ãt q̃ p yhm habemus.
Liberationé seruientis familie.
Ablutioné inficientis macule.
Infusioné decorantis gratie.
Adeptioné quietantis glorie.
¶ Prio p yh3 hẽm⁹ liberationé huiẽtis familie. Nã añ aduentũ xp̃i eram⁹ sb hui tute s3 ipse nos tradidit libertati.vt possi mus dicere illud Gal.4. Itaq3 fratres iã nõ sumus ancille filij s3 libere q̃ libertate xp̃s nos liberauit. ¶ Secũdo hẽm⁹ ablu

tionē īficiētīs macule. vñ d̄ ipo dr̄ apoc. i. Dilexit nos ꝛ lauit nos a pccis nr̄is i san guine suo. ¶ Tertio hēmus infusionē de corātis gr̄e. vñ Ro. i. Per quē accepim⁹ gr̄am ꝛ apostolatū ad obediendū fidei in oībus gētibus ꝑ noīe ei⁹ in qbus estis ꝛ vos vocati yh̄u xp̄i dn̄i nr̄i. ¶ Quarto hēm⁹ adeptionē quietātis gl̄ie. vñ Thi. 3. Fm misericordiā suā saluos nos fecit ꝑ la uacrū regenerationis ꝛ renouationis spūs sci quē effundit in nobis habendū ꝑ yh̄z xp̄m saluatorē nr̄m vt iustificati gr̄a ipsi⁹ heredes simus fm spem vite eterne. Cū igit̄ hereditas vite eterne nos quietet ꝛ hāc hēmus ꝑ yh̄z merito dicere possum⁹ q̄ ꝑ ipm hēmus ꝑfectionē gl̄ie qetantis. ¶ Iste ē xp̄s d̄ quo dicit Ber. sup cant. yh̄s mel in ore melos in aure iubil⁹ i cor de. vñ Abach. 3. Ego āt in dn̄o gaudebo ꝛ exultabo in deo yh̄u meo. Dn̄e yh̄u ite rum Ber. sup cant. nomē yh̄u lucet ꝑdica tū pascit recogitatū lenit ꝛ mitigat inuoca tū q exercitatos repat sensus virtutes ro borat vegetat mores bonos atq̄ hone stos castas fauet affectōes. Istud nomē yh̄u ē de q̄ dr̄ act. 4. Nec aliō nomē est sb celo datū hoībus in quo oporteat nos sal uos fieri. Quinta ps.

Equtur. Quod vocatū est ab an gelo. Ubi tāgit nūcij dignitatez excellentē q̄ ꝑbat legatio gene rosa. Nō enim qcunq̄ fuit legatus ad an nunciandū nomen yh̄u ʒ angelus gabriel Angelus āt iter creaturas quas deus cō didit est generosus ꝛ nobil' ex quo ista le gatio dr̄ generosa. ¶ Considera autē o deuota aīa circa legationez redemptōnis nostre ꝑ xp̄m multiplex misteriū angelo rum. Nā repies angelum dn̄i.
Uirginem salutantē singulariter.
Ioseph confortantē salubriter.
Pastores letificantē alacriter.
Puerum gubernantē viriliter.
¶ Primo inuenies angelum virginem salutantem singulariter. Nam quia Eua peccando maledictionē incurrerat tanq̄ʒ mater peccati virgo gloriosa tāq̄ʒ mater gratie benedictionē accepit vt sic maledi ctio Eue cōmutata fuerit in bn̄dictionem marie. vñ Luc. i. Aue gr̄a ple. dn̄s te. bn̄. tu in mulie. ¶ Secūdo iuenies angelum Ios. confortantē salubriter. Nā qn̄ Ios. co gnouit virginē pregnantē. volēs dimitte re eā angel⁹ dn̄i i somnijs dixit sibi. Ios. noli timere accipe mariā coniugē tuā ꝛc. Mat. i. ¶ Tertio iuenies angeluʒ pasto res letificantē alacriter. Nam qn̄ xp̄s na tus fuit angelus gaudiū magnū oī pplo pastoribus nūciauit Luc. 2. ¶ Quarto in uenies angelū puer gubernantē viriliter Cū enim puerū yh̄m ꝑsequeret̄ herodes angelus dn̄i in somnis apparuit Ios. di. Mat. 3. Surge ꝛ acci. pu. ꝛ matrem eius ꝛ fuge in egyptū ꝛ esto ibi vsq̄ dum dicā tibi futurum est enim vt herodes querat puerum ad perdendū eum. Et ita. Defun cto herode angel⁹ sibi dixit. Surge ꝛ ac cipe pu. ꝛ matrem eius ꝛ vade in terram Israhel. defuncti sunt eni q querebāt aīaz pueri. Et reuersus est. Sexta ps.

Equtur. Postq̄ʒ in vtero cōcipet̄ vbi tangit carnis veritatem eui dentē q̄ ꝑbat gignitio seriosa. Ubi sciēdū q̄ ꝯceptio filij d̄i i vtero v̄gis ꝛ ei⁹ baiulatio i vētre. 9. mēsib⁹. ꝛ ei⁹ ꝑturi tio ꝛ lactatō siue nutritio signū irrefraga bile fuerūt ꝛ argumētū cui cōtradici non ꝑt q̄ dei fili⁹ verā carnē ꝛ humāitatē assū ꝑsit ꝯ multos hereticos dicētes ipm vel carnē d̄ celo portasse vl' fantasticā hūisse. vñ sibi dixit angelus Luc. i. Et ꝯci. ꝛ pari. fi. ꝛc. Nō enim filiū concipet nec pareret nisi verus hō fuisset. Tūc autē impletū ē illud Isa. 7. Ecce v̄go ꝯcipiet ꝛ pa. filium ꝛ vocabitur nomen eius emanuel. ¶ Cō sidera igit̄ o deuota aīa q̄ in ista ꝯceptio ne fecundat̄ virginitas humanat̄ diuini tas tenet̄ incapabilitas appet inuisibilis

⁊ si sensus deficiat: intellectus non capi
at non mireris si deficit in hoc mortalis
natura cum mireᵗ angelica in tanta geni
tura. vnde Ambro. Scriptū est pax xp̄i
supra oēm sensum: q̄uo non supra omnem
sensum tanta generatō: tu ergo ori manū
pone: scrutari nō l3 supna misteria: l3 scirᵉ
q̄ natus sit nō l3 discutere q̄uo natus sit
h enī q̄rere metꝰē. ¶ Iste cceptus fuit fi
guratus. i. Re. i. vbi dr̄ q̄ post circulū die
rum concepit Anna ⁊ peperit filiū voca
uitq3 nomen eius Samuel. ¶ Ubi scien
dum q̄ per Annam que interpretaᵗ grā
intellr̄ virgo beata dō glosa. vnd Luc. i.
Inuenisti grām apud deum. Ista post cir
culum dierꝝ. i. tempore quo dꝰ illud preui
dit concepit ⁊ peperit filiū suum xp̄m. Si
gnanter autez dr̄ q̄ vocauit nomen eius
Samuel qui interpretatur postulatꝰ a do
mino: q: saluator noster obnixe fuit postu
latus vt nos eriperet de manu inimicoꝝ
nostrorum. vn̄ ps. Emitte manum tuam
de alto: eripe me ⁊ libera me de aq̄s mul
tis: ⁊ de manu filioꝝ alienoꝝ. i. de tribula
tōibus ⁊ vanitatibus huius mūdi: ⁊ de
manu filiorum alienorum per peccatum
superbie. Et ducat nos in terra dō qua ps.
Portio mea dn̄e sit in terra viuentium.
Ad q̄3 ⁊c.

¶ In vigilia epiphanie.

D Efuncto Herode. Ecce An
gelus domini apparuit in
somnijs Jos. d. ⁊c. Mat. 2.
Nos videmus per experi
entiam q̄ quando aliquis
thesaurus preciosus committitur alicui
ad custodiam si sit sapiens totis viribus
conatur ad bene custodiendum ipsum.
q: Mat. 5. vbi enim est thesaurus tuus
ibi ⁊ cor tuū erit. Nō solum āt dō custodia
thesauri q̄ est ex sua industria est sollici
tus sed libenter audit salubre sibi datum
consilium de thesauro seruando ⁊ consili
um illud conaᵗ suare. Nō solū ēt vias ex
cogitat p̄ quas ip̄m possit custodire secu
rum s3 etiā oēs occasiōes p̄ quas amitte
re posset deuitat ⁊ quantū pōt melius in
securo loco reponit. Quia igiᵗ Joseph cō
missus fuerat thesaurꝰ pmaximꝰ q: xp̄s
dei filius generis humāi saluator iō ip̄m
diligēter suabat ⁊ cōsiliū sibi p̄ angelum
missum a dn̄o prompte ponebat in ope. ⁊
occasiones vitabat q̄ poterat esse impedi
mentū tute custoditiōis thesauri. ⁊ ip̄m
p̄posse ⁊ s̄m instructionē angeli i loco tu
tissimo obseruabat. Et h est q̄ inuitur in
euāgelio hodierno. In quo beatꝰ Mat.
tangit quattuor. s.
Benignitatis habundantiā in cōmouēdo
Sedulitatis diligentiā in exequēdo.
Sagacitatis sapientiā in p̄cauendo.
Securitatis p̄uintiā in cōuersando.
¶ Primū p̄bat nuncius destinatꝰ. Secū
du3 actus applicatꝰ. Tertiū hostis decla
ratus. Quartū situs demōstratꝰ. ¶ Pri
mum in principio. Secundū ibi. Qui con
surgens. Tertiū ibi. Audiens āt q̄ arche
laus. Quartu3 ibi. Et admonitus in som
nis.

Prima pars.

Q Uantū ad primū vbi tangit ⁊c.
q̄ p̄bat ⁊c. dicit. Defuncto hero
de ⁊c. Ubi sciendū sicut pōt ha
beri Mat. 2. Quod postquā herodes vi
dit q̄ magi quos malitiose ⁊ simulatorie
miserat ad inquirendū natum puerꝝ suu3
spopondēs falsum obsequm dixit. Ite ⁊ i
terrogate diligēter de puero ⁊c. ⁊ ipsi in
somnis admoniti nō reuerterētur ad ip̄3
credidit se illusum ab eis fuisse. Iratus
igitur de natiuitate noui regis in mundū
volens ip̄m interficere vt regnaret igno
rans tñ in speciali q̄s esset ordinauit q̄ i
terficerenᵗ oēs paruuli q erant i bethleē
⁊ in finibus eius abymatu ⁊ ifra vt sic in
ter eos occidereᵗ xp̄s quē nouerat in be
thleē fore natū. Deꝰ āt cui sunt oia cogni
ta vidēs herodis cogitationē malignam

volens xp̄m saluare misit ágelũ suũ Jos.
d.sibi. Surge ⁊ accipe pu.⁊c. Mortuo át
Herode iterũ ágelus dñi apparuit in sõ
nijs Jos.d.ꝙ reuerteretur in terrá ysrael
⁊c.ƀ; ĥ igitur hic tria possumꝰ ꝯsideraɼ.s.
Visioné illustráté.
Monitóem exprimétem.
Rõnem cõfortantem.
¶ Quátum ad primum dicit. Defuncto
Hero.⁊c. Ubi.5.possumus ꝯsiderare.s.
Tempus determinatum.
Núcium destinatum.
Modũ explicatũ.
Hominé visitatum.
Locũ designatum.
¶ Quantũ ad tp̄s determinatũ dicit. De
functo herode.vbi sciendũ ꝙ tres fuerũt
herodes.s. Ascalonita Antipa ⁊ Agripa.
Herodes ascalonita fuit ille q interfecit
pueros vt hétur Mat.2. Jste fuit filius
antipatris q primꝰ alienigena regnauit i
iudea post ircanũ. ¶ Sciendũ est át ꝙ si
cut p̄t colligi ex ystoria scolastica ⁊ ex di
ctis Josephi ꝙ Herodes ascalonita ꝑꝑ i
nocétium fuit i infirmitate ꝑcussus a dño
⁊ iudicio medicoꝝ sciés se incurabilé: sci
ens ét ꝙ ꝺ morte sua non multũ tristaré
tur iudei fecit capi magnaꝫ multitudiné
p̄ncipalioꝝ i iudea ⁊ fecit eos detineri ca
ptiuos ordinans cum Salõce sorore sua:
vt statim qñ eēꝫ mortuus faceret eos iter
fici vt salté sic iudea in die morꝭ sue plora
rétur. Paulo át áteq̃ꝫ nouissimũ spirituꝫ
redderet átipr̄em filiũ suũ iugulauit post
duos filios quos ante necauerat.s.alexan
drũ ⁊ aristobolũ. Talis igitur Herodis
finis q digna supplicia sceleɼ ꝙ i bethleé
erga puulos gesserat ⁊ pro insidijs salua
toris exactus é ab euangelista ꝺsignatur
cum dr̄. Defũcto Herode. ¶ Qm ad nũ
ciũ ꝺstiatũ dicit. Ec.ágelꝰ dñi appuit. An
gelꝰ ei idé é ꝙ nũciꝰ. Deus igiɼ suũ bonũ
nũciũ multotiés misit ad Jos. vt instrue
ret eũ qd eēꝫ facturꝰ. Herode igiɼ defun
cto mõeɼ vt i terrá ysrl' reuertaɼ: vt sic di
cere possit ꝙ dixit petrꝰ act.12. Núc scio
Ꝟe q: misit dñs angelũ suũ ⁊ eripuit me
ꝺ manu herodis ⁊ ꝺ õi expectatõe plebis
iudeoꝝ. ¶ Qm ad modũ explicatũ dic̃ i
sõnis. Quia.n. Jos.erat ꝺ facili mõitõni
bus ágeli credulꝰ: iõ sufficiebat vt ei i sõ
nis appereret. ¶ Qm ad hoiem visitatũ di
cit Joseph. Q: ei Jos.erat datus sicut nu
tritius pueri ⁊ sic ꝯsolator virgis: iõ sibi
soli fit apparitio vt sciat qd sit facturꝰ.
¶ Qm ad locũ designatũ dicit in egipto:
Jn ista eim appitõe angeli Jos.erat i egi
pto.vnde Jo.sup illõ de egipto vocaui fi
liũ meũ.ĥ ingt.70.interpretes non hñt:
sed in Osee ꝓpha ƀ; Ebraycá scribiɼ vita
té. ¶ Qm ad 2m.s.mõitõem exp̄meté dic̃
Surge ⁊ ac.⁊c.vñ ƀm Dyo. in hoc possu
mꝰ aduertere benignitatem xp̄i q cũ ꝺs
eēꝫ ⁊ hõ: volebat tñ qm ad ista q̃ videba
mꝰ dispõi ꝑ ágelos ƀ; iperiũ ꝺi p̄ris. Qm
ad cõsortiũ scitaté dic̃ pueꝝ ⁊ mr̄em eius
Jstõ fuit grosum ꝯsortiũ i q̃ fuit Jos.exé
plũ iusticie: puer splédor sapie mr̄ virgo
speculũ pudicitie: vt dicat illõ eccl'asti.24
Ego mr̄ pulchre dillect õis tioris magni
tudis ⁊ scé spei. ¶ Qm ad loci ꝯgruitaté
dic̃. ⁊ vade i terrá ysrl'. vbi scieñ. ꝙ q: xp̄s
p̄ncipal'r qm ad hitatõem missus fuerat
a p̄re ad ppl'm isrl'iticũ ꝺ q̃ etiam carnem
assumpsit. vnde Mat.12. Non sum mis
sus nisi ad oues que perierant domꝰ isra
el. vnde ꝑꝑ hoc non ierat in egiptum vt
ibi magnam moram ꝯheret sed vt euade
ret iram Herodis ⁊ egiptum curaret ab
erroribus suis: reuersus est tamen i Jsra
el. vt sic iuxta illud p̄s. Fuerit notus in
iudea ꝺs ⁊ i ysrl' magnũ nom̃ eiꝰ. ¶ Qm
ad 3m.s.rõné ꝯfortáté dic̃. Defũcti sũt eiꝫ
q q̃rebát aíam pueri. vñ Criso. Reuersio
nis át rõ assignaɼ cum dr̄ ꝺfuncti sunt ⁊c.
¶ Sciendum est autem circa istá p̄té p̄n
cipalé loquédo ꝙ in ip̄a.7.possumꝰ ꝯside
rare lꝫ alio ordie q̃ꝫ i lr̄a ordinenɼ.s.

Aspectū gratiosum.
Situm tenebrosum.
Nuntium amorosum.
Modum quietosum.
Prodigium virtuosum.
Actum virtuosum.
Terminum fructuosum.

¶ Quantū ad primū dicit Joseph. Per
Jos. eni q interp̄tat accrescēs intelligit q
libet hō q dz esse gratiosus deo per orna
mēta virtutū accrescēdo. s. de v̄tute i vir
tutē dū hic viuit vt tandē deū deoꝝ vide
at in syon. i. in gliam. Nā bz multitudinē
meritoꝝ erit retributio p̄mioꝝ. ¶ Quan
tum ad secundū. s. situz tenebrosum dicit
In egypto. Per egyptū eniz q interp̄tat
tenebra intelligit stat⁹ pcci faciēs hoiem
obscuꝝ ꝛ tenebrosū. Accidit āt multociēs
ꝙ hō q instar Jos. deberet eē deo gratio
sus p illustrantē grām ē instar egypti in
tenebris peccatoꝝ. ¶ Qual'r āt hō i egy
ptū ducat fuit figuratū Gen. 37. Ubi s̄nia
liter dr̄ ꝙ fratres Jos. iuidētes sibi vendi
derūt eū ysmaelitis mercatorib⁹ q duxe
rūt in egyptum vbi fuit sb̄ s̄uitute regis
pharaonis. ¶ Ubi sciendū ꝙ p Jos. vt di
ctū ē intelligit ql3 hō p f̄res ei⁹ intelligit
d̄mōes q p tāto dr̄r f̄res hois: q: sic vn⁹
f̄r aliq̄n assimilat alti: sic aliq̄l' silitudo ē i
ter hoiez ꝛ d̄mōez iq^m st itl'ctual' v̄e: Isti
āt d̄mōes vidētes ꝙ st expl'si d̄ padiso ad
quē st hoies ordiati eis uidēt ꝛ ꝯtiue eos
tēptāt vt i pcc̄m labant. p mercatores aūt
ysmael' itell'it vicia qb⁹ tc̄ d̄mōes vēdūt
hoiez qn̄ sibi ꝓponūt dl'ctatōez ꝛ ꝯplacen
tiā i pcis. Quib⁹ Is. 50. Ecce i iniqtatib⁹
v̄ris vēditi estis. Et tc̄ ducūt eos i egyptū
i. i ifernū q ē t̄ra tēbrosa ꝛ opta mortis ca
ligie iob. 10. vbi sunt sb̄ s̄uitute regis egy
pti. i. luciferi regis iferni cū ve dāpnatō
nis eterne. ¶ Q^m ad tertiū. s. nūciū amo
rosū dic̄. āgl'us dn̄i angl'i ei sciētes hoies
suos debere eē ꝯciues ad ipos astrigunt
amoris viculo vt saluēt ꝛ iō ex ordinatōe
diuina hoib⁹ admistrāt. Nā iuxta illd̄ Ebre.
1. Oēs sūt admistratorij spūs i misterium
missi pp eos q hereditatē capiūt salutis.
Ex q̄ nob dat inte' in deo magna benigni
tas q hoib⁹ tal' assignat mistros ꝛ ex p̄te
angeloꝝ maxia caritas. vn̄ Je. sup Mat.
Magna dignitas aiaꝝ vt vna quē hēat
ab ortu nat⁹ in custodia sui angeluz depu
tatū. Sciēdū ē āt ꝙ inuēio angelos inter
a^a triplex bn̄ficiū ꝛ ministeriū exhibere.
Nā p^o a malo retrahūt hoies ꝛ ad bonū
inducūt. vn̄ Nūeri. 20. dixit Moy. Nosti
ꝙ misit dn̄s āgelū suū ꝛ eduxit d̄ egypto
i. d̄ tenebris pccōꝝ. 2° orones hoiuz fidel'r
deo offerūt iuxta illud angel⁹ raphael di
xit tob. tob. 12. Qn̄ orabas cū lacrimis ꝛ
sepeliebas mortuos ꝛ derelinq̄bas p̄an
diū tuū ego obtuli orōnē tuā dn̄o. 3° vitā
hois muniūt ꝛ ipos viril'r ab inimicis de
fendūt iuxta illd̄ ꝙ dn̄s dixit Moy. exo.
23. Ecce inqt e^o mittā āgelū meū q p̄cedet
te vt custodiat i via ꝛ introducat in locuz
quē p̄paraui. vbi ꝯsidera q̄l'r hoibus sunt
angeli ad custodiam. s. q^m ad ingressum:
ꝓgressū ꝛ egressū. Q^m ad ingressū sapiē
ter dirigēdo. iō dic̄ q p̄cedet te. vn̄ exo. 23.
p̄cedet āgel⁹ me⁹. Q^m ad ꝓgressū diligē
ter ꝓtegēdo iō dic̄. ꝛ custodiat te in viā.
vn̄ ps. Angel' suis mādauit d̄ te vt custo
diāt te in oib⁹ vijs tuis. Q^m ad egressuz
feliciter collocādo iō dic̄ vt introducat te
ad locū quē p̄paraui. vn̄ Exo. 15. Introdu
ces eos ꝛ plātabis in mōte hereditatis tue
firmissimo habitaculo tuo ꝙ opat⁹ es dn̄e
¶ Q^m ad. 4^m. s. modū qetosū dic̄ in som
nis. p somniū q̄ irruit sopor sup hoies da
tur inte' ꝙ q vl't mereri hēre visionē an
gelicā dz eē lōgeu⁹ a terrēis ꝛ celestia cō
tēplari. ¶ Q^m ad. 5. s. ꝓdigiū v̄tuosū dic̄
de functo herode. p herodē ei q interp̄tat
gl'iās pellib⁹ intelligit dya⁹ q gl'iat i pccō
rib⁹ p pell' mortuoꝝ designatis. Quib⁹ dr̄
Apoc. 3. Nomē hēs ꝙ viuas ꝛ mortu⁹ es.
¶ Q^m ad 6^m. s. actum v̄tuosū dic̄ s̄ge, ac.

pu.⁊ mr̄em ei⁹.vbi angelus q^m actũ v̓tuo
sũ.tria tágit q̃ oȝ pccõꝛ facere si vult actũ
attingere v̓tuosũ.p° oȝ deserere culpá insi
cienté ió dr̄ ſge.vñ ecc'.17.Surge ꝯuerte
re ad dñm ⁊ relinq̃ pccá tua.2° oȝ induere
inocétiá decorátẽ.⁊ ió dr̄ sibi acci. pueruȝ
Ná pccõꝛ postq̄ȝ ſrexit a culpa ⁊ vẽit ad
statũ gr̄e oȝ ipaȝ p puritaté ꝯſuare.vt sic
sit ð nũero istoꝝ pueroꝝ de qb⁹ dr̄ dan.1.
In qbus nulla erat macula. q erát decoꝛi
foꝛ^a ⁊ eruditi in oi sap^a.¶ 3° oȝ assumere
diligétiá opanté ⁊ ió sibi dr̄ accipe mr̄em
ei⁹.Ná hõ postq̄ȝ recepit diuiná gr̄aȝ nõ
oȝ ociari in ipa ſȝ oȝ se exercitare in opi
b⁹ bõis.vñ cuilibet dr̄ ecc'.11.Mane seia
sem̃ tuũ ⁊ vespe nõ cesset man⁹ t^a. p máe
intelligiẗ iuuẽt⁹p vespe senect⁹ in qb⁹ hõ
nõ oȝ occiari ſȝ vil'r se exerceẗ.¶ Q^m ad
7^m.s.terminũ fructuosũ diĉ ⁊ vade in ter
rá israel.q̃ interp̄taẗ vidés deũ.i. i celesti
p̄ria in q̃ clare deũ videbim⁹cui dr̄ deut.
8.Dñs de⁹ tu⁹ꝺducet te i ṫrá boná.2^a ps.

s Eqtur.Qui ꝯsurgés accep̄ ⁊c.
vbi tágit sedulitaṫ diligétiá in
exequédo ꝙ ꝓbat act⁹applicat⁹
In ħ ei ꝙ Jos.stati posuit i executiõe mo
nitioné angelicá daẗ inte' ei⁹ ꝓmptitudo
i pédo dis mádaṫ.vñ Ber.Uer⁹obediés
mádatũ nõ discutit ſȝ stati pat aures audi
tui linguá voci pedes itineri man⁹ opi ⁊
sic se totũ int⁹ colligit vt mandatũ pagat
ipátis.vñ q^m bonũ sit obia dicit. 35.
moral'.Obia salua v̓t⁹ est q̃ méti ceteras
v̓tutes inserit isertasq̄ȝ custodit. Melioꝛ
ẽ obia q̄ȝ victime. Tertia ps.

s Eqtur.Audiés át ꝙ archelaus
⁊c.vbi tágit sagacitaṫ sapientiá
in pꝛecauédo ꝙ ꝓbat hostis de
clarat⁹.vbi sciendũ ꝙ qꝛ angel⁹ nõ deter
minauerat locũ Jos.ad spál'r ire oȝ appli
cari ad iudeá q̃ nobilioꝛ erat ps regni ar
bitrás ꝙ tátus puer nõ esset alibi mitten
dus q̄ȝ in Jeru.ciuitaté insignem ⁊ ió di
sposuerat illuc ire.ſȝ audiés ꝙ archelaus
fili⁹ herodis ibi regnabat timuit illo ire.
¶ Sciendũ est pp istum archelaũ qui dr̄
in iudea regnasse ꝓ herode p̄re suo ꝙ si
cut narꝛat Josephus Herodes habuit.9.
vxores ex qbus numerosam suscepit so
bolem.pꝛimogenitus est antipater ex do
xide.Alexáder ⁊ aristobolus ex manauie
Archelaus ex maracha samaritade.He
rodes' átipas q post tetrarcha fuit ⁊ phi
lippus ex cleopatra Jerosolimitið.trib⁹
vero pꝛimis ab Heroð interfcis:⁊ post
moꝛtem eius occasione testaméti pr̄is ar
chelao vsurpáte regni gubernatiõeȝ:⁊ tñ
de successiõe regni ad cesarem augustum
delata de consilio senatus omnem hero
dis monarchiam distribuit mediam par
tem.s.iudeam ⁊ ydumeam tradens ar
chelao sub nomine tetrarche pollicitus
se facturum eum regem si dignum se pꝛe
buisset.Mediam vero partem in duas
secuit tetrarchias successitq̄ȝ gallilea in
partem herodis yturea vero ⁊ traconiti
dis regio philippo.Factus est ergo post
herodem defunctum archelaus quasi dy
archus quod dominĳ genus ħ regnum
appellat. Quarta pars.

s Equitur.Et admonitus in som
nĳs se cessit ⁊c.Ubi tangit secu
ritatis pꝛouinciam in conseruá
do ꝙ pꝛobat situs demõstratus vbi scié
dum ꝙ Jos.vidés ꝙ pꝛopter dominiuȝ ar
chelai non poterat ire in iudeá elegit ire
in gallileaȝ vt ibi securus cũ puero habi
taret.Sed ħ igitur in parte ista tria pos
sumus considerare.s.
Complacentem regionem.
Conuenientem mansionem.
Pꝛophetie adimpletionem.
¶ Quantũ ad pꝛimũ dicit.Et admonit⁹ i
som.⁊c.vbi sciédũ ꝙ cũ dictũ sit i pte p̄ce
déti ꝙ cũ herodes monarcha moꝛtu⁹fuis
set archela⁹accepisset gubernatiõeȝ q̄ulsq̄ȝ
p cesaré augustum fuit diuisum dominiũ
⁊ sic quádo Jos.redĳt in terꝛaȝ Israel ita

dñaretur in gallilea sicut in iudea posset
aliqs dubitare q̃re Jos. nõ ita timuit ire
in gallileã sicut ĩ iudeã. Ad q̄ põt dici q̄
q: Jerusalẽ erat caput regni ibi quasi assi
due morabat̃ archela⁹. ⁊ nõ tm̃ in gallilea
⁊ iõ non timuit in gallileam ire ẜm Jo. sic̃
in Jerusalẽ. ❡ Quantũ ad secundũ. s. con
ueniẽtẽ mansionẽ dicit. Et veniens hi.
⁊c. Quare aũt cũ Jos. eẽt nat⁹ nazareth nõ
elegit primo illuc ire q̃ȝ in iudeã. Rñdeo
q: sciebat xp̃m natũ de virgĩe ⁊ ꝯceptum
de spũ scõ ⁊ iõ ẜm Au. De ꝯsensu euãgeli
staꝝ credidit esse verbũ angeli intelligen
dũ de Jerusa. tanq̃ȝ de dignioꝝ ciuitate.
❡ Q^m ad tertiũ. s. ꝓphetie ĩpletiõeȝ dicit
vt ĩpleret̃ q̄ dictũ ẽ ⁊c. vbi sciendũ q̄ ex h̃
q̄ dicit ꝓph̃as pluralr̃ ⁊ nõ ꝓph̃aȝ singulr̃
dat̃ nobis ĩtelligi q̄ sensum scripturaꝝ ⁊
ꝓphetiaꝝ assũpsit nõ aũt auctoritatẽ fixã.
Nã q: nazare⁹ interp̃tat̃ scũs ⁊ ẜm oẽs ꝓ
phetas imo ẜȝ oẽm scripturã yh̃s scũs dr̃
imo scũs scõꝝ iõ ẜm :assumpsit sensũ
nõ ṽba q̃ȝuis ẽt ẜȝ veritatẽ ebraycã xp̃s
nazare⁹ vocet̃. ❡ Sciendũ ẽ ẽt q̄ ex h̃ q̄
xp̃s dict⁹ ẽ nazare⁹ ẜm Criso. Xp̃iani pri
mitus sunt vocati nazarei ẜȝ tñ postmodũ
nomẽ eoꝝ mutatũ est apud anthiochiã ⁊
xp̃iani vocant̃. ❡ Moralr̃ aũt loquẽdo cir
ca istã ꝑtẽ sciendũ ẽ q̄ ex h̃ q̄ xp̃s dereli
quit egyptũ ⁊ vẽit in gallileã ⁊ hitauit in
nazareth dat nob̃ exẽplũ in h̃ mũdo ṽtuo
se viuẽdi vt possim⁹ celestẽ p̃riaȝ adipisci
vñ ꝑ egyptũ q̃ iterp̃tat̃ tenebra vel obscu
ritas ĩtelligit̃ stat⁹ culpabil' q facit hoieȝ
tenebrosũ quẽ qdẽ statũ oñdit nobis xp̃s
deserere ĩ suo exitu ð egypto. Ad q̄ faciẽ
dũ admonet̃ glȝ Jsa. 55. Ubi dr̃ Derelin
quat ipi⁹ viã suã ⁊ ibi iniqu⁹ cogitatiões
suas ⁊ reuertat̃ ad dñȝ ⁊ miẜebit̃ ei⁹. Per
gallileã aũt q̃ interp̃tat̃ trãsmigratio ĩtelli
git̃ trãsit⁹ quẽ hõ dȝ facere ð vitijs ad vir
tutes quẽ oñdit nob̃ xp̃s veniẽs ĩ gallile
am. Per nazareth q interp̃tat̃ flos q qð
flos ẽ purus redolẽs ⁊ pulcher aspectu ĩ
telligit̃ q̄ hõ postq̃ȝ desit vitia. ⁊ sic exiuit
egyptũ. ⁊ trãsiuit ad bona opera virtuosa
⁊ sic venit in gallileam. debet perseuerare
in puritate mẽtis ⁊ corporis ꝑ redolẽtiaȝ
bone fame ⁊ ꝯuersationẽ honestã. q̄ qdeȝ
xp̃s dedit nob̃ intelligere qñ in nazareth
hitauit. vñ nobis dr̃ eccl'iastici. 39. Florete
flores q̃si liliũ date odorẽ. ⁊ frõdete ĩ gra
tiã. Nã hõ dȝ cũ lilio puritatis redolere ꝑ
famã bonã ⁊ frõdes facere ꝑ opa virtuosa
vt crescat ĩ p̃nti ꝑ gr̃aȝ. ⁊ ĩ futuro ꝑ gl'iaȝ.

In epiphania dñi euangeliũ. 12.

Cum natus esset yh̃s in be
thleẽ iude ĩ dieb⁹ herodis
regis ⁊c. Mat. 3. Digni
tas regalis h̃ exigis vt ad
penitentiã regis nouiter ĩ
cipiẽtis regnare fideles vndiq̃ȝ ꝯpareãt
ip̃m recognoscẽtes ꝓ dño. ⁊ vt ei tributa
deferãt ⁊ donaria iuxta regalẽ magnificẽ
tiam ⁊ consuetudinẽ regionis. Nato igit̃
xp̃o rege regũ. ⁊ se mundo visibiliter pre
sentato ꝯgruñ fuit vt ad ip̃m recognoscẽ
dum ꝓ dño se p̃ñtarent ppl'i nationũ fide
litatem sibi ꝓmittentes oĩmodaȝ ⁊ obla
tiões portãtes donoꝝ. Hoc aũt hodie fa
ctum cõspicimus ĩ aduẽtu trium magoꝝ
mirabiliũ q fuerũt primitie gentiũ faciẽ
tes xp̃o pro se ⁊ posteris suis homagiuȝ
⁊ offerentiũ munera preciosa. Et h̃ est q̄
insinuat euãgelium hodiernum. In quo
Mat. quattuor tangit. s.
Sedulitatem solicite inquisitiõis.
Malignitatem ꝑfide ꝑsecutionis.
Pietatem magnifice deuotiõis.
Benignitatẽ deifice gubernatiõis.
❡ Primũ ꝓbat magoꝝ preuẽtio vigoro
sa. Secundum herodis indignatio aiosa.
Tertium regum oblatio copiosa. Quar
tum sup̃na comonitio fructuosa. ❡ Pri
mum in principio. Secundũ ibi. Audiens
autem herodes ⁊c. Tertiũ ibi. Qui cum
audissent regẽ ⁊c. Quartũ ibi. Et respon
so acceperunt. Prima ꝑs.

Q Uantū ad primū vbi tangit ⁊c.
ꝙ ꝓbat ⁊c. dicit. Cū natus eſſet
yħs ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ circa iſtā
ꝑtem. 7. tangit euangeliſta. ſ.
Subiecti dignitatem.
Loci congruitatem.
Temporis congruitatem.
Aduentum virtuoſum.
Queſitum fructuoſum.
Signum gratioſum.
Affectum amoroſum.
¶ Quantū ad primū dicit. Cū natus eēt
yħs. Yħs eni idē eſt ꝙ ſaluator. Saluator
nomē eſt dignitatis. Cū igiť natus eſſet
Jħs. ſ. de mr̃e tpalr̃ q a pr̃e eſt eternalr̃.
vt ſic ſit xp̃s yħs heri ⁊ hodie ipſe ⁊ in
ſcl'a Ebre. 12. De quo Ber. in quodā ſmo
ne. Xp̃s yħs filius dei naſciť in bethlē iu
de yħs ſaluator qd tā neceſſariū ꝑditis:
quid tam optabile miſeris: quid tam vti
le deſperatis. q. d. nihil. Nam ip̃e eſt ꝑdi
toꝝ reparatō: miſerorum: conſolatio dſpe
ratoꝝ ꝯfortatō. vñ pōt figurari per ſalua
torem: de quo dr̃. 4. R̃. 13. Require euan
gelio ꝑte ¶ Quantum ad loci ꝯ
gruitatē dicit in bethleem iude. Duplex
enim inueniť bethleem: vna que eſt in tri
bu zabulō: alia in tribu iuda: ⁊ de iſta ſm
Glo. loqtur Euangeliſta. Duplex rō pōt
aſſignari quare prius vocabatur effrata:
vna lr̃alis quia effrata interpretať vno
modo videns furorem. bethleem domus
panis: ⁊ ibi primo fuit magna fames ſicͣ
pꝫ Ruth. i. ⁊ ideo videns furorem paup
tatis: poſtea xͦo magna habūdantia: ⁊ iō
domus panis. ¶ Sp̃ualis rō vt dicatur
effrata. i. videns furorem propter furorē
herodis in interfectione puerorū: Beth
leem autem qui ibi natus eſt xp̃s qui eſt
panis viu⁹ q de celo deſcēdit Jo. 6. ⁊ ſic
congruētia loci ꝯuenit cū locato. ¶ Ille
panis pōt figurari ꝑ panem de quo diciť
Judi. 5. Uidi ſomnum ⁊ videbať mihi ſb
cinericius panis ex ordeo volui ⁊ in ma
diā caſtra deſcēdere cūqꝫ veniſſet ad ta
bernaculū percuſſit illud atqꝫ ſubuertit.
⁊ terre funditus coequauit. Ubi ſciendū
ꝙ ꝑ iſtum panem intelligiť xp̃s q ſubci
neriti⁹ dr̃ q: diuinitas fuit ſub cinere nr̃e
mortalitatis velata ⁊ fuit coct⁹ igne amo
ris quē ad genus humanū habuit. Dr̃ āt
ordeatius ꝑꝑ aſperitatē pene qͣꝫ pro no
bis ſuſtinuit q̇ lꝫ xp̃o fuerit aſpera tamen
nobis fuit dulcis q: per ip̃m ſumus de iu
go dyaboli liberati inſtar ordei q habet
aſperitatē in cortice interius tamen gra
num ꝙ continet eſt ſanatiuū. Per madi
anitas aūt qui iterpretantur iniqui intel
liguntur dmones qui humāo generi aduer
ſantur. Per caſtra āt illoꝝ intelligiť mū
dus in quo homines erāt dediti vanitati
bus. Panis igiť. i. xp̃s deſcēdens de celo
i. qñ carnē aſſumpſit vēit i caſtra. i. in mū
dum cui ꝑ ſuā potentiā principabať dya
bolus ⁊ ſibi dñiū abſtulit. ⁊ potentiā mi
norauit iuxta illud Jo. 12. Nūc iudiciū ē
mundi nūc princeps mundi eiciet foras.
Dr̃ āt ꝑuēiſſe vſqꝫ ad tabernaculū. i. vſqꝫ
ad lymbū. ⁊ iſtud ꝑcuſſiſſe ⁊ ſubuertiſſe:
qñ deſcēdit ad lymbū patrū. ⁊ inde extra
xit aīas q̇ ibi detinebātur captiue. ⁊ ſic de
monibus gemētibus ipſum expoliauit.
¶ Quātū ad tertiū. ſ. tp̃is veritatē dicit
In diebus herodis regis. ſ. aſcalonite.
Iſte ſꝫ Ambr. ñ fuit iudeus ſꝫ ydumeus
conſtitutus a romanis in regē. vñ ex h iu
dei cognoſcere poterāt xp̃m iam natum
q: tranſlatū ab eis fuerat regnū iuxta ꝙ
ꝓphetatū fuerat Gen. 49. Nō auferetur
ſceptrū de iuda nec dux de femore ei⁹ do
nec vēiat q mittēd⁹ ē ⁊ ip̃e erit expecta
tio gētiū. i. expectatib⁹ a gētib⁹. Moralr̃
āt dr̃e poſſum⁹ ꝙ ꝑ herodē q iterp̃tať pel
lib⁹ gl'ans itellr̃ dyabol⁹ q gl'ať i peccato
rib⁹ ſignificatꝭ ꝑ pelles mortuoꝝ. ¶ Q^m
ad 4^m. ſ. aduētū virtuoſum. d. Ecce magi
ab ori. ⁊c. vbi ſcieñ. ſm Raban. ꝙ iſti nō
dicunť magi a maleficio: ſꝫ a ſapie ſtudio

ſm Au. magi in caldeo idē ē ꝙ phī ī greco ⁊ ſapiēs in latio. ¶ Sciēdū ē āt ꝺ iſtis magis ſic narrat Remigiꝰ ꝙ varia ē de ipſis opinio. Quidā eīꝫ dicūt ipos fuiſſe caldeos. Caldei eī ſtellā ꝓ ꝺo colebāt: iō dixerūt ꝙ nūcupatiuꝰ eoꝝ ꝺs oñderat verū deū natū. Alij vo dicūt ꝑſas eos fuiſſe Nōnulli vo dñt eos ꝺ finibus vltimis fuiſſe. Alij vo dicūt iſtos fuiſſe nepotes baalaꝫ ꝙ magꝭ ē credēdū. Baalā inter cetera q̄ ꝓphetauit dixit. Orieť ſtella ex Jacob Illi vo hñtes hāc ꝓphetiā mox vt viderūt ſtellā nouā intellexerūt regē natū.

¶ Venerūt igiť iſti magi ab oriēte cuiꝰ duplex eſt rō. ꝑma ſm Criſ. vt ſic iſta ꝑs mundi eſt ꝑncipiū lumis: ſic iſti ꝺfigurarenť eē ꝑncipiū fidei ī gentibꝰ. ẜa rō ē ſꝫ Remig. q̄ ille q q̄rebať oriēs erat. venerunt igiť ab oriēte yeroſo. vbi erat caput regni: q̄ ī toto orbe erat famoſa: tū q̄ erat ciuitas magiſterij: q̄ hītabāt ibi ſacerdotes: tū q̄ erat ciuitas ſacrificij: q̄ ibi offerebāť hoſtie dño: tū q̄ erat ciuitas regis ⁊ dñij: q̄ ibi hītabāt reges vt iuēirēt puerū: vel vt interrogarēt ꝺ ipo ſapiētes: vt ſm Glo. ⁊ ſꝫ Remig. ꝺ natiui. xp̄i certificarenť ⁊ īexcuſabiles eſſēt iudei. ¶ Qm ad 5m. ſ. q̄ſitū fructuoſum dič. dicētes vbi eſt q natꝰ ē rex iudeoꝝ. Nā xp̄s ſpālr dr̄ rex iudeoꝝ. ꝑ q̄ eis ſpālr ꝓmiſſus iuxta illud mal'. vltio. Vob āt timētibꝰ nomī meum orieť ſol iuſticie. ẜo q̄ eis ſpālr miſſꝰ iuxta illꝺ math. 15. Nō ſuꝫ miſſus niſi ad oues q̄ ꝑieř domꝰ yſrl'. 3o q̄ iter eos ſpecialr ꝯuerſatꝰ. vñ Luč. 4. Jp̄e docebat in ſinagogis eoꝝ. ſ. iudeoꝝ ⁊ magnificabatur ab oibus ⁊ vēit in nazaret vbi erat nutritus. ¶ Sciēdū ē ēt ꝙ magi tria q̄runt. ſ.

Sitū continentem: vbi eſt

Ortū euidentem: qui natus eſt

Gradū excellētē: q̄ rex iudeoꝝ.

¶ Ad ꝑmū dr̄e poſſumus ꝙ ip̄e ē vbiqꝫ ꝑ ſuā potētiā. Jn ſcis ſpālr ꝑ grāꝫ. Attigit vbiqꝫ ꝑ ſuā mūdiciā. vñ grḡ. ſr eze. deꝰ manet intra oia: ip̄e extra oia: ip̄e īfra oia ſupior ē ꝑ potētiā īferior ē ꝑ ſuſtētatōem exterior per magnitudinē: interior ꝑ ſubtilitatē: ſurſū regēs ꝺorſum ꝯtinēs extra ordinās interiꝰ penetrās. ¶ Ad 2m dr̄e poſſumꝰ ꝙ eternalr natꝰ ē ꝺ p̄re tꝑaliter ꝺ m̄re iuxta illꝺ Jſ. 9. Puer natꝰ ē nob̄ ⁊ filiꝰ datꝰ ē nob̄. ¶ Ad 3m dr̄e poſſumus ꝙ ip̄e ē rex magnꝰ ſuꝑ oēs ꝺeos ī ꝑs. vñ Apoč. 19. Jp̄e hēbit ī veſtimēto. i. ī hūanitate ⁊ ī fēore ſuo. i. ī diuinitate ſcriptum rex regū ⁊ dñs dñantiū. ¶ Qm ad. 6m. ſ. ſignū grr̄oſum dič. vidimꝰ ſtellā eiꝰ ī oriente. Nā ia ſtella nunq̄ꝫ al's appuerat. cuiꝰ rō ē ſꝫ Fulgētiū: q̄ ip̄a fuit nouiter creata ⁊ data ī ſignū xp̄i nati: ⁊ vt magos duceret ad ip̄m ꝙ nunq̄ꝫ alias fuerat oportunū. ¶ Ex multi̇ āt aduertere poſſumus ꝙ fuit nouiter ꝓducta ⁊ nō aliq̄ fuit celeſtiū ſtellaꝝ. vñ Criſo. in ol'. Qm̄ āt nō celeſtiū vna ſtellaꝝ h̄ fuit. Nulla eim alia ſtellaꝝ hac via incedit h̄ ab alto in meridie ferebať ſo a tp̄e. Nō eim in nocte tm̄ apꝑebat ſꝫ in media die: ꝙ nō ē v̄tus ſtelle ſꝫ lūe. 3o ab eo ꝙ apꝑebat ⁊ ocultabať: ſič pꝫ ī ierm. 4o q̄ nec ꝓpriū greſſū hēbat ſꝫ cū oportebat ire magos ibat: qñ āt ſtař ſtabat. 5o q̄ nec ſurſuꝫ manēs ꝑtū v̄ginis demōſtrabat ſed ꝺorſum ꝺſcēdēs: ꝙ nō ē ſtelle motꝰ ſꝫ v̄tus q̄dā rōal'. vñ vr̄ h̄ ſtella v̄tus inuiſibil' fuiſſe in talē apꝑentiam formata. Vñ de iſta ſtella fuerūt opi. ſm Remig. ⁊ ſm Au. Quidā eī dixerunt ꝙ ſp̄s ſanctꝰ fuit in ſpē ſtelle: ſič appuit in ſpē colūbe qñ xp̄s fuit baptizatꝰ. Quidā āt dixerūt ꝙ fuit āgelꝰ ī ſpē ſtelle. Viderūt ſtellā magi in oriēte ꝙ duobꝰ modis pōt intelligi. vno mō ſm Bedā ꝙ ſtella fuerat fixa ſ̄ bethleē q̄ erat ī occidēte reſpectu regiōis vbi erāt magi: ⁊ tūc ē ſenſus ꝙ nos exñtes ī oriēte vidimꝰ ſtellam eiꝰ ī occidēte. Alio mō ſm Aug. ꝙ ſtella appuit in oriēte magꝭ: h̄ ē in ꝑtibꝰ eoꝝ iuxta, eos: ⁊ ducatu eiꝰ venerūt in bethleeꝫ.

Et h̄ magr̄ approbaŕ eccl'a. ¶ Scieñ ē át
ꝙ ď tp̄e appitóis stelle:⁊ ď tp̄e q̄ magi in
cepunt véire ꝑꝑ distátiá loci fuerút diuer
se opiones. Pꝛia Aug. ꝙ q̄si ꝑ biéniū añ
naŕ. xp̄i appuit stella ⁊ tc̄ mirabanŕ magi
q̄d esſ; xp̄o át nato reuelatū ē magis per
āgelos ꝙ illa stella erat signū xp̄i nati :⁊
tūc incepunt véire ⁊ i. 13. diebꝰ venerunt
⁊ pueꝝ adoꝛauerút. 2ª opio Criso. s. ꝙ añ
ꝑ multū tp̄s stella magr̄ appuit ⁊ tūc ince
punt véire:⁊ ꝑꝑ nimiā distátiā posuerunt
totū illū ānū ⁊. 13. dies alteri āni cuȝ xp̄s
adhuc esſ; in cūabul' applicuerút ⁊ ip̄m
adoꝛauerút. 3ª opio fuit ꝙ i die nati. stel
la appuit:⁊ tunc incepunt véire: ⁊ pꝰ ānū
ꝯpletū. 13ª die ẜi āni ꝑuenerút. Sed istud
nó pót stare. qꝛ Glo. venerunt át nó post
ānum qꝛ tunc inueniretur i egypto nō in
ꝑsepio: ẜ;. 13. die. 4ª opinio fuit ꝙ i nati. do
mini ⁊ ē Fl'gentij. Primo stella magr̄ ap
puit ⁊ tūc incepunt iter suū ⁊ in. 13. diebꝰ
venerút vsq; ad xp̄m:⁊ h̄ magr̄ t; ecclesia
Sed h̄ Je. Querédū ē si caldei vel ꝑse ď
vltis terre finibꝰ fuerút. i. magi q̄uo in tá
breui spacio ierm̄ véire potuerút. Rn̄deŕ
vno mō ẜm Remigi. ꝙ h̄ fuit miraculose
ꝙ miraculū potuit faceŕ puer natꝰ. 2° mō
ẜ; Gre. ꝙ h̄ fuit qꝛ hūerút dꝛomedarios
q̄ vadūt velocissime ⁊ coꝝ auxilio ꝑuene
rút. 3° mō ẜm Remigi. ꝙ isti fuerút ď ꝓ
géie baalam. ⁊ regio coꝝ nō multū dista
bat a terra ꝓmissióis:ió in breui tp̄e ꝑue
nire potuerút. Qualr̄ át ⁊ a q̄bus iª stella
fuerit visa narrat Criso. se iuēisse i q̄buſ
dā libris l; apocrifis. d. ꝙ erat q̄dā gens
in ꝑtibꝰ oꝛiétis i q̄ fuit mlt̄a sapiétia ⁊ no
bilitas. Isti inuéiétes in libris Baalam
ꝙ ꝓphetauerat. Oꝛieŕ stella ex Jacob ⁊c.
Intelligétes ad lr̄am xp̄o nascéte appeŕ
hꝰi stellā fuerút curiosi inuestigare oꝛtu;
huiꝰ stelle vt per ip̄am cognoscerét xp̄m
natum. Et ad h̄ melius inuestigandu; oꝛ
dinauerunt ꝙ eligerenŕ. 12. de melioribꝰ
familijs inter eos:⁊ ꝙ vno decedente ali

us subrogaretur:ita ꝙ semper essent. 12.
qui sollicite considerarent oꝛtum huius
stelle. Et vt h̄ melius facerent in quoda;
altissimo monte in oꝛiente vbi semꝑ erat
aer purissimus construi fecerunt vnum
pulcherrimum palacium cum copia om
nium rerum necessariarum ad victum:⁊
ibi stabant illi. 12. viri in sillentio ⁊ oꝛatio
ne:vigilia ⁊ abstinentia expectantes oꝛtū
huius stelle. Aduenientе autem temporꝭ
natiuitatis Christi ⁊ ipsis in oꝛatione ꝑ
sistentibus in ip̄a hoꝛa medie noctis ap
paruit supꝛa eos in aere stella pulcherri
ma:in cuius sumitate erat ymago pueri
paruuli ferentis ymaginem crucis ex cu
ius aspectu erant valde gauisi ꝙ suis té
poꝛibus meruerunt illud videre⁊ illud
narrauerunt ⁊ ostenderunt sapientibꝰ il
lius regionis qui de seipsis tres nobilio
res ⁊ sapientioꝛes elegerunt qui irent ⁊
munera ꝑtiosa deferrent ⁊ natum puerū
vt regem ⁊ dominum adoꝛarent. Qui sta
tim arripiétes iter venerunt stella duce
ad pueꝝ adoꝛādū ⁊ ei mūera ꝑtiosa offeré
dū. ¶ Côuéiés át fuit ꝙ xp̄s māifestare
tur ꝑ stellā:qꝛ cū ip̄e sit lux q̄ illumiat oē;
hoiem véienté in hūc mūdū. Jo. i. In na
tiui. eiꝰ stella fl'gida ďbuit appeŕ. ¶ Qm̄
ad 7m̄. s. affectū amoꝛosum dic̄. Et véimꝰ
adoꝛaŕ eū. vbi sciédū ꝙ isti magi ẜ; Cris.
ita fixi fuerút i amoꝛe xp̄i nati ⁊ firmati i
fiď ꝙ ñ obstáte ꝙ scirét ꝙ iuxta edictum
ipiale esſ; ꝑūiédū capitali siia q̄cūq; regé
aliū q̄; sbiectū romāo impio noiaret. xp̄;
tn̄ regé ꝯfitebanŕ intrepidi. ¶ De isto af
fectu amoꝛose ōronis xp̄i dic̄ ps. Oēs gé
tes q̄scunq; fecisti véient ⁊ adoꝛabūt te
dn̄e. Nā pastoꝛes vt ꝑmitie iudeoꝝ. magi
ṽo vt pꝛimitie gétiū:vt sic in ip̄is tanq̄;
i pꝛincipijs venirét omnes gétes:quia tc̄
non erat nisi populus iudaycus lege; ha
bens:⁊ gentil' non legi moysi obligatus.
¶ Sciendu; est circa istā parté ꝙ iste ad
uentus ⁊ inq̄sitio magoꝛum ad xp̄m fuit

figuratus per aduentum regine Sabba ad regem Salomonem: de quo sinaliter dicitur.3.Re.10.quod audita fama regis Salomonis venit ad ipsum cum magno comitatu et apparatu vidensqz sapienti am Salomonis et domum quam hedifica uerat et cibos mense eius et habitacula seruorũ et ordinem ministrãtium:vestesqz eorum et pincernas et holocausta q̃ offere bant ñ hẽbat vltra spiritũ dixitqz ad re gem maior ẽ sapia et opa tua quaz rumor quẽ audiui.Beati viri tui et bti serui tui hij q stant coram te semp et audiũt sapiẽ tiam tuã sit dñs deus tu9 benedictus cui cplacuisti et posuit te sup tronũ Israel re gem i sempiternũ. ¶ Ubi sciẽdum q̃ in ista figura quattuor tangunt̃.s.
Relatio inaudite magnitudinis.
Inspectio cõprobate celsitudinis.
Cõmendatio cõgregati collegij.
Recognitio collati beneficij.
¶ Primo tangit̃ relatio iaudite magni tudinis:cum dr̃ q̃ regia sabba audiuit sa pientiã salomonis.vbi sciẽdum q̃ p salo monem qui interpretat̃ pacificus intellr̃ xp̃s de quo eph̃.2.Unde eccl'a cantat rex pacificus magnificatus ẽ cuius multum desiderat vniuersa terra. Ipse ẽ pax nr̃a qui fec̃ vtraqz vnum.Per reginam autẽ sabba intelligunt̃ isti reges qui ẽt ad lr̃az de regione sabba venerũt ad xp̃m iuxta illud Is̃.60.Omnes d̃ sabba veniẽt aurũ et thus deferẽtes et laudez deo nũciantes. Istis at̃ fuit relata et nũciata fama xp̃i re gis nati multipliciter.
Baalam pphetante.
Stella refulgente.
Angelis nũciantibus.
Pastoribus inquirẽtibus.
Iudeis testificãtibus.
¶ Prio h9i pueri nati fuit relata fama baalam prophetante.Deinde enim fuit p baalam numeri.24.Orietur stella ex Ia cob et cõsurget virga d̃ Isrl' et pcuciet du ces moab:vastabitqz omnes filios seth et erit ydumea possessio eius.¶ Ubi scien dum q̃ per istam stellam et virgam ortaz de iacob intelligit̃ xp̄us secundum carnẽ natus de stirpe Jacob qui est stella mun dum illuminãdo et virga ipsum gubernã do.Iste percussit et vastauit duces Mo ab:qui interpretat̃ ex patre et filios Seth qui interpretatur germen.i.multitudinẽ peccatorum que ex patre nostro primo or tum habent et germinantur:quorum dux est dyabolus.Ista inq̃z omnia percussit: quando super lignum crucis de dyabolo et vitijs gloriosissime triũphauit.Dicitur autem q̃ ydumea que interpretatur san guinea erit possessio eius:quia possessio Christi in isto mundo fuit passio quam p nobis portauit effundendo suum sangui nem pretiosum.Unde Apoc̃.5.Redemi sti nos domine deus in sanguine tuo.
¶ Secundo fuit relata stella fulgẽte.Nã in natiuitate huius Regis apparuit no ua stella:natiuitatem eius demonstrans sicut patet hic.¶ Tertio fuit relata ãge lis nuntiantibus.Unde Luc̃.2.dicitur q̃ angelus dixit pastoribus.Euangelizo vo bis gaudium magnum quod erit &c.
¶ Quarto fuit nunciata pastoribus in quirentibus.Unde Luc̃.2.Pastores lo quebantur ad inuicem.d.transeamus vs q̃ Bethle.&c. ¶ Quinto fuit relata iu deis testificantibus:sicut patet quãdo he rodes congregauit omnes principes sa cerdotum vt sciscitaretur ab eis vbi chri stus nasceretur:qui dixerũt ei in bethleẽ iude allegantes prophetiam.Istis igitur relationibus pre vijs Magi deuoti per uenerunt ad Christum. ¶ Secundo tan gitur inspectio comprobate celsitudinis: cum dicitur q̃ iudei sapientiam Salomo nis &c.Per illam enim sapientiam intel ligitur Christus dei sapientia et virt9.i. cor.i.vnde de ip̃o ecclesiastici.1.Fons sa pientie verbum dei in excelsis.Istam

sapiētiam inuenerunt:qn̄ inuenerunt dei
filium incarnatum. ¶ Per domū autem
intellr̄ virgo Maria:quam dei filius in
domuꝫ sibi elegit:vt de ip̄a acciperet car
nem humanā. De qua ꝓuer.9. Sapientia
hedificauit sibi domū. ¶ Per cibos aūt
mense intellr̄ xp̄i diuinitas q̄ ipsius aīa
reficiebatur. Unde dicit Tob .12. Ego ci
bo inuisibili ⁊ potu q ab hominibus non
potest videri vtor. Per seruos itelligun
tur bos ⁊ asinus inter quos positus fuit
xp̄s. vt sic fuerit cognitus in medio duo
rum aīaliuꝫ Abach.3. Et Is.1. Cognouit
bos possessorem suum ⁊ asinus presepe
dn̄i sui. Per ministros vero itelligūtur
maria ⁊ Ioseph:nati pueri curā habētes
De qbus dr̄ Isa.6. Uos āt vocabimini
mistri di nr̄i. Per vestes vo itellinr̄ pāni
paupcli qb⁹ eū mr̄ iuoluit:cui⁹ tabnaculū
fuit p̄sepium. Un̄ dr̄ Luc.2. ꝙ nato puero
mr̄ eū pānis inoluit ⁊ i p̄sepio reclinauit.
¶ Cōsidera igit̄ o deuota aīa ꝙ in curia
huius regis nati inuenies puritatē quia
pueꝝ natū. humilitatē q: in presepio recli
natum. pauptatē:q: pānis vilibus inuolu
tum. Austeritatē q: feno suppositū. tota
igitur xp̄i regis familia nō est nisi chor⁹
virtutū ⁊ habūdantia grāꝝ. Cur igit̄ nō
erubescat hō mortalis vermiculus in tā
to faustu suorum comitatu domiceloꝝ or
natu vestimentoꝝ. in palatijs illaqueatis
in culcidris delicatis in pellibus variatꝫ
Re vera erubescere dꝫ. Un̄ Eze.36. Erube
scimini sup̄ vijs vr̄is. ¶ Per picernam
vero itellr̄ sp̄s sanctus ꝓpinās vinuꝫ ca
ritatꝫ eū inebrians. Nam a sp̄ū sancto qui
est primus amor propinatum fuit christo
regi vinum caritatis intensissime : quia
tantuꝫ genus dilexit humanū vt inebria
tus pro nobis pati voluerit. ⁊ in cruce nu
dari:vt sic fuerit Noe qui bibens vinum
inebriatus est ⁊ nudatus in tabernaculo
s. crucis. geñ.9. ¶ Per holocaustum ve
ro intelligitur ip̄e Christus qui in ara
crucis sp̄ōte se obtulit deo patri. ¶ Quā
do igitur tam miranda inuenerunt hij
Magi dicere possumus ꝙ non remansit
in eis spiritus. Nam inuenerunt maiora
quaꝫ eis testificantibus omnibus fuerūt
nunciata nec mirum quia teste p̄s. Ma
gnus dominus ⁊ laudabilis nimis ⁊ ma
gnitudinis eius non est finis. ¶ Tertio
tangitur cōmendatio congregati collegij
cum dicitur beati ⁊c. Merito enim colle
gium astantium Christo ⁊ audientium
eius sapientiam potest dici beatum quia
ipso teste Ioā.17. Hec est vita eterna vt
cognoscant te solum deum verum ⁊ queꝫ
misisti yesum Christum. ¶ Quarto tan
gitur recognitio:collati beneficij cum di
citur sit dominus deus tuus Benedict⁹
⁊c. vbi sciendum ꝙ quanto plura benefi
cia dei recipimus tanto pl⁹s debemus
deum laudare. vnde Grego. In omelia.
Quanto augentur dona rationes etiam
crescunt donorum.

Tertia pars.

s Equitur. Audiens autem hero
des ⁊c. vbi tangit malignitateꝫ
perfide persecutionis ꝙ probat
herodis indignatio animosa. vbi sciendū
quod circa istam partem tria tangit sci
licet.
Peruersitatem indignationis.
Sedulitatem inuestigationis.
Caliditatem simulationis.
¶ Quantum ad primum. scilicet per
uersitatem indignationis dicit. Audi
ens autem herodes ⁊c. Herodes enim
audito rege nato:primo turbatus fuit q:
non erat de gente iudeoruꝫ sed ydumeus
⁊ sic non erat rex naturalis. Ideo secun
dum Crisosto. timuit ne propter natum
regem ex genere iudeorum regnuꝫ amit
teret:⁊ ideo turbatur. ¶ Secundo turba
tus fuit. quia secunduꝫ Glo. timuit si iste
vocaretur rex ⁊ hoc si ipse dissimularet:
ne incurreret iram romanoruꝫ qui decre

uerant ne aliquis diceretur rex vbi impe ratore romanus: vl' de cõsensu eorum ❡ Nõ solum autem Herodes turbatus est: sed et omnis Jerosolima cum illo. idest om nes yerosolomite: non veraciter secun dum Glo. sed simulatorie: quia timebat populus ne per ipsum male tractaretur. ❡ Quantum ad secundum .s. sedulitatem inuestigationis dicit. Et congregans om nes principes etc. In ista parte primo po nitur Herodis interrogatio: Secundo iu deorum responsio. ❡ Quantum ad He rodis interrogationem dicit. Et congre gans omnes prin. etc. Ubi sciendum secũ dum Remigium quod per principes intelli guntur moralium legis doctores qui se cundum ordinationem dd erant. 24. Per scribas autem doctores legis. Istos igit tanquam sapientiores congregauit et sci sitabatur ab eis vbi Christus promissus ĩ lege nasceretur. ❡ Quantum ad iudeo rum responsionem dicit. At illi dixerunt ei in Bethleem iude. Ubi sciendum quod si cut Christus de paupercula matre nasci voluit. ita etiam secundum Theophi. in vili ciuitate vt daret nobis humilitatis exemplum. ❡ Magi igitur vt dicit Leo papa in sermone de epiphania credẽtes ipsum debuisse nasci in ciuitate regali propter dignitatem mundum intelligentes plene diuinum misterium: ipsum quere bant in Jerusalem: cum tamen ibi non esset. ❡ Judei autem secundum Crisosto mum non solum respondent veritatem: sed etiam ipsam confirmant per prophe tiam. ❡ Judei male fecerunt truncãdo auctoritatem dimittendo illud. et egressus eius a diebus eternitatis: quia si hoc pro tulissent forte Herodes cognouisset ip sum deum et hominem et non fuisset eum persecutus. Unde in hoc secundum Cri sostomũ fuerunt causa persecutionis chri sti ab Herode: et interfectionis puerorũ in bethleem. ❡ Quantum ad tertium .s. caliditatem simulationis dicit. Tunc He rodes clam vocatis etc. Herodes enim auditis testimonijs de nato Rege: statim in corde suo cogitauit ipsum occidere: sed quia hoc non potuisset per magos qui si bi non cõsensissent: calide et simulate allo quitur magos vt ipm inquirant et iuẽtum denuncient promittens secundum Criso. simulatũ obsequium et tamen intendens eius mor tem. ❡ De ista turbatione Herodis et iudeorum dicere possumus illud ps. Il luminans tu mirabiliter a mõtibus eter nis turbati sunt omnes insipientes cordis. ❡ Quantum ista turbatio processit ex ti more considera o peccator miseriem si sic Herodes timuit Christum qui iacebat in cuna: si tu non poteris timere ipsum mundum imperialiter iudicantem. re ve ra timendus est nimis. quia ipse est rex potens et metuendus nimis ecclesiastici. i.

Tertia pars.

S Equitur. Quia cum audissent regem abierunt etc. vbi tangit pietatem magnifice deuotionis quod probat regum oblatio copiosa. In ista autem parte possumus. 6. cõsiderare .s.

❡ Itineris cõtinuationem.
❡ Sideris recuperatiõem.
❡ Mentis exalaratõem.
❡ Regis manifestatiõem.
❡ Reuerẽtie exhibitiõem.
❡ Magnificẽtie ostensionem.

❡ Quantum ad primum dicit. Qui cum audissent regem abierunt. Isti enim ma gi: audito testimonio de Christo nato de scripturis sacris acceptoriter quod ceperant perficiunt donec ad Christum perueniãt. Auditis igitur verbis Herodis de ing

fitione pueri nati: ipsum querunt: non ta
mē secundum Remigium ad ipsum post
modum reuertuntur consensuri eius ma
chinationibus malis: in quo datur nobis
itelligi ꝙ si a malis aliqua audiamus pro
ficua: debemus verba ⁊ non opera imita
ri. iuxta illud Mathe. 23. Super cathe
dram Moy. sederunt scribe ⁊ Pharisei
quecunqȝ ergo dixerint vobis seruate: se
cundum autem opera eorum nolite face
re: dicunt enim ⁊ non faciunt. ¶ Quan
tum ad secundum. s. sideris recuperatōeȝ
dicit. Et ecce stella q̄ȝ viderāt ⁊c. Ubi sci
endum ꝙ quando magi intrauerunt Je
rusalem: stellam amiserunt: quia subtra
cta fuit ab oculis eorum. cuius vna ratio
potest esse ne in ciuitate Jerusalem cōa
rentur ipsum querere tanq̄ȝ in ciuitate re
gali. Alia ratio: quia reuertentes ad hu
manum auxilium celicuȝ amiserunt. Alia
Crisostomi vt ex hoc haberent materiā
querendi natiuitatem Christi ex scriptu
ris prophetarum: ⁊ testimonio iudeoruȝ
ita ꝙ non solum ipsum intelligerent na
tum ex apparitione stelle: sed ex scriptu
ra sacra. ¶ Quādiu Magi steterunt cū
Herode secundum Augustinum stella vt
Christo plenum obsequium redderet ste
tit: sed non videbant eam. Postq̄ȝ autem
recesserunt ab Herode apparuit eis ⁊ du
xit eos vsqȝ ad puerum natum: ⁊ vltra
non apparuit. vnde dicitur vsqȝ dum ve
niens staret supra vbi erat puer. ¶ Sci
endum est autem secundum Remigium
quod per istam stellam intelligitur diui
na gratia: quam amittunt oēs qui stant
cū herode. i. cū dyabolo p pccm̄: recupant
autem qui ab ipso recedunt: ⁊ ipsius du
catu ad portum salutis perueniunt: quia
ad Christum qui est salus ⁊ solatium ani
marum. ¶ Quantum ad tertium. s. men
tis exalarationem dicit. Uidentes auteȝ
stellam ga. Unde Glo. postquam premi
sit stelle obsequium: subiungit Euangeli
sta magorum gaudium. ¶ Quantum ad
quartum. s. regis manifestationem dicit.
Et intrantes domum ⁊c. Ubi sciendum
secundū Rabanum ꝙ dispensatione diui
na factū est vt tunc ibi non esset Joseph
ad omnem suspitionem gentibus ammo
uendam. ¶ Signanter aūt vt dicit Leo
papa in sermone de epiphania dicit ꝙ
inuenerunt puerum: vt ex hoc detur in
telligere dei filium veram naturam ho
minis suscepisse. Quantum ad quintum
s. reuerentie exhibitionem dicit. Et proci
dentes adorauerunt eum. Ubi Leo Pa
pa in sermone Epiphanie. Adorant Ma
gi in carne. verbum in infantia: sapientiā
in infirmitate: virtutē in hois, veritate do
num maiestatis: vt sic completa sit pphe
tia ps. d. Et adorabunt euȝ omnes reges
terre: omnes gentes seruient ei. ¶ Ista
adoratio fuit figurata in benedictione q̄
Jacob benedixit filium suum Judam: de
cuius tribu Christus erat nascitur⁹. gn̄.
49. vbi dr̄. Juda te laudabūt fratres tui:
manus tua in ceruicibus inimicoruȝ tuo
rum: ⁊ adorabunt te filij patris tui: catl's
Leōis Judas ad predam fili mi ascēdisti
requiescens accubuisti vt leo ⁊ q̄si leena:
quis suscitabit euȝ: non auferetur sceptrū
de iuda: nec dux de fēore eius donec ve
niat qui mittendus est: ⁊ ipse erit expecta
tio gentium ligans ad vineam pullum
suum ⁊ ad vitem O fili mi asinam suam:
lauabit in vino stollam suam: ⁊ in sangui
ne vue palium suum: pulchriores sūt ocu
li eius vino: ⁊ dentes eius lacte candidio
res. ¶ Ubi sciendum ꝙ in ista benedi
ctione assumpta pro Christo quantum ad
orationem hodiernam: ⁊ quantum ad to
tum decursum vite sue ⁊ redemptionis
sacra scriptura. io. tangit. s.

Propaginem generosam.
Fortitudinem vigorosam.
Amaritudinem dolorosam.
Nocumentum intentatum.
Tegumentum rubricatum.
Monumentum dedicatum.
Resurrectionem mirificam.
Adunationem saluificam.
Instructionem viridicam.
Commendationem dignificam.

¶ Primo scriptura tangit de xpo ppaginem generosam. cũ dicit. nõ auferetur sceptrũ de iuda ꝛc. vbi sciendũ ꝙ xps quantum ad corpulentã substantiã de tribu iuda natus fuit qr de eius stirpe nata ẽ beata virgo: de qua natus ẽ xps. iuxta illud ps. De fructu vẽtris tui ponã sup sedem tuã. Sceptrũ igitur regal' dignitatis non est ablatũ d iuda nec dux ꝛ domus donec venit xps q mittendus erat p salute humani generis q expectatio erat gentium i. a gentib9 expectatus. ¶ Secundo tãgit fortitudinẽ vigorosam cũ dicit man9 tua in ceruicib9 inimicoꝝ tuoꝝ. Naꝫ per manum fortitudo ꝛ potẽtia xpi intelligit cõtra quẽ non põt aliqs preualere ꝛ idõ est a quolibet timẽdus. Vñ Job. 10. Scias qr nihil impiũ fecerim cuꝫ sit nẽo q de manu tua possit eruere. ¶ Tertio tãgit amaritudinẽ dolorosaꝫ cũ dicit. Ascẽdisti. Nã p istum ascensum intelligit ascensus xpi sup crucẽ. vbi p redẽptione nr̃a amarissimam sustinuit passionẽ. Figurat9 p dd de quo dr̃. 2. Re. 15. ꝙ dd ascẽdebat cliuũ oliuarum scandens ꝛ flẽs opto capite ꝛ nudis pedib9 incedẽs quẽ blasphemabat semey d. ei obprobriis. ¶ Ubi sciendũ ꝙ p dd manu fortis ꝛ decorus aspectu intelligit xps q pro nobis extitit fortis ꝯtra dyabolum ꝛ decorus: qr inocens sine peccõ. Iste autẽ ascendit cliuũ oliuaꝝ: qñ iuit ad montem caluarie cõiunctũ monti oliueti vel qñ lignum crucis ascẽdit in qua dr̃ ligнuꝫ oliue fuisse. ¶ Dr̃ ẽt ascendisse scandens ꝛ flens pp timorẽ quẽ xps quantũ ad sensualitatẽ habuit. pp ꝙ dicit Mat. 26. Pr̃ si possibile ẽ transeat a me calix iste. Ascẽdit ãt opto capite: qr ad lr̃am facies eius fuit vellata. Incedebat ẽt nudis pedib9: qr ad lr̃am erat discalciatus. Uel spũaliter dimissis terrenis affectib9 ꝛ diuitijs. ¶ Huic fuerũt dicte blasphemie sibi. d. Mat. 26. Uach q destruis tẽplũ dei ꝛ in triduo rehedificas illud. ¶ Quarto tangit nocumentũ intentatũ cũ dicit. ad pdã Nã xps in sua passione depredat9 est dyabolum ꝛ spoliauit in infernũ. ¶ Quinto tangit tegumentũ rubricatũ cũ dicit laua bit in vino stollã suã ꝛ in sanguine palluꝫ suum. i. corp9 suũ. Et sic fuerit vestitus veste aspsa sanguine. Apoc. 19. ¶ Sexto tãgit monumentũ dedicatũ cũ dicit. requiescens accubuisti vt leo. Ubi sciendũ ꝙ p istã requiẽ intelligit mora ꝗꝫ xps habuit in sepulchro in quo trib9 dieb9 geuit. Significanter ãt dr̃ xps leo ꝛ cathulus leonis qr sicut cathulus leonis qñ nascit stat tribus dieb9 quasi mortu9: rugitu vero leonis reuiuiscere dr̃ sic xps in sepulchro mortu9 fuit vt cathulus: sꝫ postmodũ sua virtute reuiuiscit vt leo. ¶ Septimo tangit resurrectionẽ mirificam cũ dicit. qs suscitabit eũ. q. d. non ãt ꝗꝫ ipsemet p suã deitatẽ. sicut pdixerat Jo. 2. Soluite tẽplũ hꝫ ꝛ in trib9 dieb9 excitabo illud. ¶ Octauo tãgit adunationẽ saluificã cũ dicit. Ligãs ad vineã ꝛc. Ubi sciendũ ꝙ p vitẽ ꝛ vineã intelligit xps q de se ipso dicit Jo. 15. Ego sum vitis vos palmites. Per pullũ vero indomitũ intelligit ppl's gentilis q sine lege viuebat. Per asinã vero domitã populus iudaycus q solus legẽ hẽbat ꝛ donabat p ipam. Istos ãt duos ligauit xps ad vitẽ ꝛ ad vineã qñ ipsos ad vnitatem sue fidei colligauit. nam pastores a iudea magos vero ab oriẽte vocauit. Et sic duos cõdat in semetipso in vnũ nouũ hoiem faciens pacẽ his q longe ꝛ his q prope

ephe.2. ¶ Nono tāgit instructionē viri dicam cū dicit. pulchriores sunt oculi ei⁹ vino ⁊ dētes ⁊c. Per oculos ⁊ dētes intelligit sacra scriptura. In ipsa enim de duobus principalr̄ instruimur .s. ō misericordia ⁊ iustitia: misericordia significat p oculos q b⁹ hō allicit ⁊ blādit q dicunt piūgi vino q: misericordia nō separat a iustitia p vinum mordificās designata. Per dētes vo lacerātes intelligit iustitia puniēs q dicūtur lacte cādidiores: q: iustitia nō separat a misericordia p dulcedinē lactis designata q̄ ēt cādida q: iustitia eius est sine macula. vñ ps. Misericordia ⁊ veritas obuiauerūt sibi iustitia ⁊ pax osculate sunt. ¶ Decimo tāgit cōmendationē dignificā cum dicte laudabūt fratres tui. pp omnia eni; su predicta q̄ pp nos saluādos fuerit in xp̄o merito debem⁹ ipm laudare ⁊ bñdicere ⁊ pdicare. vñ ps. Laudate dñm qm̄ bon⁹ est psalmus deo nr̄o sit iocunda decoraq; laudatio. ¶ Quantū ad 6^m .s. munificētie ostensionē dicit. Et apertis thesauris ⁊c. Ubi sciendū sm Glo. q; lз magi more patrie sue in q̄ habundāt auro. ⁊ diuersis generibus aromatū: taliū oblationē fecerint xp̄o tñ ex his aliq̄ mistice intelligūtur in xp̄o. ¶ Quid āt. Sciēdū ē q; xp̄s erat deus: rex ⁊ sacerdos ⁊ hō mortal'. ⁊ iō Aug. in smōe ō epiphania. Aurū igit soluit q̄si regi mag̃ thus imolat vt deo mirra pbet tanq̄ p salute omniū morituro. ¶ Utrū āt oēs obtulerint omnia vel q̄l'r lз aliqui aliter dicāt: tñ veri⁹ dr̄ vt dicit Remig. q ait. Nō singuli singula obtulerūt s; singuli tria. ⁊ singuli cū suis mūeribus regem deū ⁊ hominē predicauerit. Et tunc adimpletum est illud Isa.60. Oēs de sabba venient aurū ⁊ thus deferentes ⁊ laudē dño nūciantes. ¶ Sciendū est q; lз p istā oblationem intelligantur pdicta moraliter tñ sm Grego. intelligit pfecta oblatio ⁊ satisfactio p peccatis. Quia enim sz illud .1. Jo.2. Quicquid est in mūdo cōcupiscentia carnis ē aut concupiscētia oculorum aut superbia vite. Istis rñdet tripliciter satisfactio ⁊ obligatio. Nā contra auaritiā dз offerri aurū p elymosinarum largitionē cōtra supbiā thus per deuotā orationem. in q̄ hō humiliat. cōtra luxuriā mirra. Per carnis mortificationē. ¶ Sciendum est āt q; ista oblatio magorum ⁊ nr̄a fuit figurata .2.par'. 9. in oblatiōe fcā regi Salomoni. Ubi dr̄ Magnificatus ē igitur rex Salomō super oēs reges terre pre diuitijs ⁊ gloria oēsq; reges terrarum desiderabāt videre faciem Salomonis. ⁊ audire sapientiam q̄z dederat deus in corde eius. ⁊ deferebant ei mūera vasa argentea ⁊ aurea. ⁊ vestes ⁊ arma ⁊ aromata. equos ⁊ mulos per singulos annos. ¶ Ubi sciendum q; in ista figura. scriptura tria tangit generaliter .s.

Fastigium excellentis dignitatis.
Affectum inclinantis caritatis.
Obsequium cōplacentis sanctitatis.

¶ Primo tāgit fastigium excellentis dignitatis cu; dicit. Magnificatus est rex Salomon ⁊c. Ubi sciendum q; p Salomonem regem intelligit xp̄s rex pacificus. Iste āt magnificat⁹ est sup omnes reges q: nullus similis sibi. Uñ .2.Re.7. Magnificatus es dñe deus: q: nō est similis tui nec est deus extra te in oībus que audiuimus auribus vestris. Uñ ps. Magnificentiā glorie scitatis tue loquētur ⁊ mirabilia tua narrabūt. ¶ Quantū āt de ipsius loquamur magnitudine sp deficimus. Maior est enim omni laude ecclesiastici. 43. Uñ ibidē. Terribilis dñs ⁊ magn⁹ vehementer ⁊ mirabilis potentia eius glorificabis dñm quantūcunq; potueris supualebit ad hoc ⁊ pmanebit admirabilis magnificētia eius. ¶ Secundo tangit affectum inclinantis caritatis cum omnes desiderabant videre faciem ⁊c. Nec mirum quia ipse de quo dr̄ Hester.15. Ualde enim admirabilis es dñe ⁊ facies tua plena ē gratiarum. Hoc ē facies q̄z desidera

bat videre Moy.d.Exo.33.Si inueni gra
tiá in cóspectu tuo ońde mihi facié tuam
vt sciá te. ¶ Tertio tágit obsequiú com
placétis sanctitatis cú dicit q offerebant
ei munera ⁊c. Ubi sciendú q xpo regi in
star oblationis regis Salomonis debe
mus offerre ista.s.
Argentum puritatis nitescentis.
Aurum caritatis ardescentis.
Uestes honestatis euidentis.
Arma militie expugnantis.
Aromata fame redolentis.
Equos promptitudinis ⁊ obediétie.
Mullos fortitudinis ⁊ tollerantie.
¶ Primo debemus xpo offerre argétuz
puri nite. Ná per argentú q albuz est pu
ritas intelligit. Sicut át argentú offeri
mus cum derelictis vitijs: puros nos red
dimus deo. Ún prouer.25. Aufer rubiginé
de argento ⁊ egredietur vas purissimú.
¶ Secundo debemus offerre auz carita
tis ardescentis. Nam p auz caritas intel
ligitur q̄z qs hz diues efficit. Unde xps
Apoc.3. Suadeo tibi emere auz ignitum
vt locuplex fias. ¶ Tertio debem9 offer
re vestes honestatis euidétis. Nam p ve
stes appétes exterius cóuersatio honesta
intelligit: q̄z sp debemus hére. iuxta illó
eccl'iastici.9. Omni tpe vestiméta tua sint
candida. ¶ Quarto debemus offerre ar
ma militie expugnátis. Nam q: militia é
vita hoīs sup terram Job.7. ió debemus
habere arma defensionis ne succúbam9.
Que át sint. audi.2. Cor.10. Nam arma
militie vestre nó sunt carnalia. sz potétia
dei ad destructioné munitionú. Unde.2.
Cor.6. Per arma iustitie q̄ est virtus cō
munis. a dextris ⁊ a sinistris. i. in tpe pro
speritatis ⁊ aduersitatis. Ne. s. extollamur
in prosperis. ⁊ ne in aduersis succúbam9.
¶ Quinto debemus offerre aromata fa
me redolentis. Nam p aromata odorife
ra intelligi pót redolés fama q̄z quilibet
dz habere. vt possit dici de ipo illó Cánt.
4. Odor vnguentoz tuoz super oīa aro
mata. ¶ Sexto debemus offerre equos
próptitudinis ⁊ obediétie. Nam p equos
q velociter currút intelligit pmptitudo
obediétie q̄z quilibet dbét haber vt de ip
so dicat illud Abachuc.1. Velociores par
dis equi ei9. ¶ Septimo debemus offer
re mullos fortitudinis ⁊ tolleratie. Nam
p mullos fortes ⁊ portátes onera grauia
intelligit virtus fortitudinis q̄z debem9
habere in aggrediédo difficilia ⁊ tollerá
d o aduersa Quarta pars.
s Equit. Et rńso accepto ⁊c. Ubi
tágit benignitaté deifice guber
nationis q probat supna cóitio
fructuosa. Quia eni herodes iá concepat
interficere pueꝝ inuentum a magis. ió ip
sos magos diuina benignitas ámonuit
ne ad herodé redirent ne agnosceret na
tum pueꝝ. nec magis inferret iacturam.
Moraliter át sciendum est fm Grego. q
redditus istoꝝ magoꝝ in suá príam per
aliam viá. dat nobis intelligere q nos q
a pría celesti recessimus p peccatú. si ad
ipam redire volumus per aliam viaz re
uerti debemus. s. p opa bona. ¶ Sciendú
est át q inuenio quattruplicé viá peccati
primoꝝ parentú qua itur ad dyabolum. ⁊
quattruplicé nouá xpi qua itur ad gliam
de qua Ebre.10. Habétes fiduciá in introi
tum scōꝝ in sanguine xpi q̄z initiauit no
bis viá nouá. Uia igitur antiquoꝝ patruz
fuit via.
Extollentis superbie.
Inflámantis auaritie.
Exurientis inuidie.
Delectantis ingluuie.
Primo extollentis supbie. Nam deus p̄
ceperat eis ne de ligno sciétie boni ⁊ ma
li comederent. de quo supbientes preuari
cando preceptú comederút. ¶ Secunda
fuit via inflámantis auaritie. Nam secun
dum Grego. Auaritia non solú est de re
bus corporalibus sed est de rebus spúali

bus.s.scientia & huiusmodi q̃ñ indebite appetitur. Quia igitur primi parētes in debite appeterunt sapientiā volentes sci re bonum & malum peccauerunt per aua ritiam. ¶ Tertia via fuit exurientis in uidie dum.s.deo inuidētes noluerunt eū esse maiorē eis.s; esse sicut dij. que quidē inuidia est de qua poeta. Inuidus inuidia cōburitur intus & extra. ¶ Quarta via fuit delectantis ingluuie.dum de fructu ligni vetiti comederunt. ¶ Iste vie pos sunt figurari p illas vias de qbus Salo mō prouer.30. Tria inquit sunt mihi dif ficilia & 4m.penitus ignoro via aquile in celo.via nauis in medio maris.via colu bri supra petrā.& via viri in adolescentia sua. Ad litteram hec sunt vera. ¶ Mora liter autem vias istas vijs primorum pa rentum applicando dicere possumus q̄ per Salomonem regem pacificu3. xp̄s in telligit qui est pax vestra qui fecit vtra q3 vnum Ephe.2. Iste aliqua ignorare di citur quādo ipsa nō approbat. ¶ Prima igitur via q̃3 xp̄s ignorare dicitur ē via aquile in celo.i.via superbie. iuxta illud Judicum.9. Neq3 superbi ab initio pla cuerunt tibi. sed humilium & mansueto ru3 semper tibi placuit deprecatio. ¶ Se cunda via est nauis in medio maris.i. auaritie. Unde ecclesiastici.10. Auaro ni hil est celestius. ¶ Tertia via est colu bri supra petram.i.inuidie. Unde ps. De trahentem secreto proximo suo hoc per sequebar. ¶ Quarta via est viri in adole scentia sua.i.luxurie.de qua.2.pe.2. Mul ti secuntur eorum luxurias per quos via veri blasphematur. De qualibet istarum dicitur Prouer.6. Est via que videtur homini recta nouissimum autem eius du cit ad mortem. ¶ Sciendum est autem q̄ contra istas quattuor vias xp̄s nobis alias quattuor inouauit.s.
Humilitatis profundissime.
Paupertatis altissime.
Caritatis feruentissime.
Puritatis mundissime.
¶ Primo humilitatis profundissime cō tra superbiam. Unde dicit Mat.ij. Disci te a me quia mitis sum & humilis corde & inuenietis &c. ¶ Secundo viam paup tatis altissime contra auaritiam. Unde dicit Mat.8. Uulpes foueas habent vo. ce. ni. filius autem hominis non habet vbi caput re. ¶ Tertio inouauit viam ca ritatis feruentissime contra inuidiam. Nam dilexit nos & lauit nos a peccatis nostris in sanguine suo Apoc.1. Teste au tem ipso Jo.15. Maiorem hanc dilectio nem nemo habet vt animam suam ponat quis pro amicis suis. Nam f̄m Gregorii. Amor dei nunq̄3 est ociosus opatur eni3 magna si est. Si autē operari desinit iam amor non est. ¶ Quarto inouauit viā pu ritatis mundissime cōtra luxuriā. & ideo puer natus est nobis & filius datus ē no bis. ¶ Iste sunt vie de quibus dicitur p uer.3. Uie eius vie pulchre & omnes semi te eius pacifice. ¶ Iste vie possunt figu rari per vias Esdre. Re. euāgelio quarto expone ifra parte quarta f. Iste vie sunt pulchre & pacifice: quia nos ducunt ad pa cem eternam. Quam nobis donare &c.

¶ Dn̄ica infra octa. Epiphanie euange lium.13.

Cum factus esset y̅h̅s anno rum.12.ascendentibus illis Jerosolimam &c. Luc.2. Sa cra scriptura non sic solum nobis narrat ystorias vt res gestas sciamus. sed vt ex his inno tescat quid agere debeamus. Facta igitur xp̄i sic nobis proponuntur in publicum vt ex ipsis accipiamus exemplum. vt sic non solum xp̄s nos verbis doceat.s; ēt fa ctis.iuxta illud Grego.in omel.d. Dn̄s & saluator nr̄ f̄res charissi. aliqñ nos s̄mōi b9 aliquando nos opibus admonet. Ipsa

⁊ eniꝫ facta eius: ꝓcepta sunt: q: dū aliq̄d tacitus fac: q̄d debeamus facere, innotescit. ¶ In euāgelio igiẜ hodierno aliqua virtuosa nobis narranẜ de xp̄o: vt ipsum nr̄o posse in filibus imitemur. In isto igiẜ euāgelio beatus Luc. quattuor tāgit de Christo. s.

Pietatem iusticie ꝓmerentis.
Claritatem sapiētie illustrātis.
Sedulitatem obie obsequētis.
Sanctitatē innocētie decorātis.

¶ Primum ꝓbat cultus deuotior. Secūdum actus prudētior. Tertiuꝫ status humilior. Quartū aspectꝯ decētior. Primū in p̄n. Secūdum ibi. Et factum est pꝯ triduū ⁊c. Tertiū. Et descēdit cū eis ⁊c. 4m ibi. Et yesus ꝓfi. ⁊c.

Prima pars.

[q] Uantū ad primū vbi tāgit ⁊c. ꝙ ꝓbat ⁊c. dicit. Cū factꝯ esset Iesus ⁊c. Ubi sciēdum ꝙ iudei: ter in anno celebrabāt festa sollēpnia. s. in apl̄i: in iunio: ⁊ i septēbri. Primū vocabatur phase: siue pasca: siue festum azimorū, Secundū pent. siue festum primorū fructuū. Tertiū senophegia: siue festuꝫ tabernaculoruꝫ. Et in istis tribus festis: omnis masclꝰs de vniuersis finibus Israel: debebat se p̄sentare in ierusaleꝫ ⁊ offerre hostias d̄o determinatas in lege: d̄ mlꝰeribus āt nō erat ꝓceptum: sed si sequebanẜ viros suos bene faciebāt: ⁊ credend̄ ē ꝙ multe ibant: quia libēter discurrūt. ¶ Inter istas aūt solēpnitates: p̄ncipalior dicebaẜ pascalis. Unde in alijs ꝓ minoribus cāis poterāt remanere illi q multū distabāt: ß in festo pasce nō excusabat nisi infirmitas: vel cā multum ardua. ¶ In istis festiuitatibus fiebant oblatōnes distincte dn̄o: scd̄m ordinationem legis: d̄ q̄bus habeẜ numeri 28. ⁊ 29. ¶ Parētibus igiẜ xp̄i ascēdentibꝰ in die solēpni pasce: vt legeꝫ implerent ⁊ se dn̄o p̄ntarent: cū esset yh̄s ānoꝝ. 12. cū ip̄is ascendit ad festū: ⁊ h̄ est ꝙ dr̄. Cum factus esset yh̄s ⁊c. vbi tria tāgit. s.

Sanctitatem deuotiōis.
Securitatem māsionis.
Sedulitatem inquisitiōis.

¶ Quātum ad p̄mū dicit. Cū factus eēt yh̄s ⁊c. xp̄s enim puulus cum pentibꝰ offerentibus sacrificia: ascēdit in tēplum: vt sic istud ꝙ d̄s impauerat hoībus ꝑ angelos. vt. s. sibi offerrēt sacrificia i loco determiato: iuxta illd̄ deuter. 12. Ad loc̄ quē elegerit dn̄s deus nr̄: i eo vēietis: ⁊ offeretꝭ in iº holocausta ⁊ victias vr̄as: ipse per semetip̄m faceret p̄bens secūdum Bedā in omlꝰ nb̄ exēplum humilitatis. Ad istū autem ascensum deuotōis ⁊ sanctitatꝭ nos inuitat xp̄s yh̄s. 2. d. Uenite ascēdamꝰ ad montem dn̄i: ⁊ ad domū d̄i Iacob ⁊ docebit nos vias suas ⁊ ambulabimus i semitis eius: quia de syō exibit lex ⁊ verbum dn̄i d̄ ierm. ¶ In istū montem debemꝰ ascendere si volumꝰ d̄ inimicis nr̄is ⁊ d̄ pccis victoriā hēre duꝫ in mūdo peregrinamur ⁊ ad gaudia paradisi peruenire. Hoc aūt figuratū Exo. 17. Ubi dr̄ sinaliter ꝙ cū populus dn̄i vadens ꝑ desertū vt iret in terram ꝓmissionis: prohiberetur ab abymalech. ⁊ pugnaret cōtra eū moy. ⁊ Aaron ⁊ hur. ascenderūt in mōtē sup verticē collꝰ. cūqꝫ in oratione leuaret Moy. manus. vincebat Israel si āt paululū remisisset. superabat amalech ⁊ sic libere pplꝰs ptrāsijt. ¶ Ubi sciendū ꝙ ꝑ populum eunteꝫ ⁊c. intelligiẜ totū genus humanū posituꝫ in peregrinatiōe in mūdo isto significato ꝑ desertum: q: ip̄m per mortem deserimꝰ vt vadamus ad terrā ꝓmissionis. i. ad terram gloriam paradisi de qua p̄s. Portio mea dn̄e sit in terra viuentium. ¶ Per Amalech āt ⁊ suū pplm̄ q interpretatur gens bruta intelligiẜ dyabolꝰ cum multitudine vitioꝝ. gens bruta homines deturpantem. Iste igitur occurrit hominibus vt eis iter ꝓhibeat ne vitā eternā possideant. Istam pugnā considerans aplꝰs nos

admonet ephe.6.d. Induite vos armatu ram dei vt possitis resistere aduersus in sidias dyaboli. ¶ Uidens igitur homo istam pugnam tam validam: de se non d bet confidere: sed instar Moy. ascédens in montem per contemplatõe3 τ eleuatio nem mentis ab istis mundialibus: d3 se armis orõnis munire τ ad deum manus suas extollere: vt sic oculos leuet in mon tes vnde veniat auxilium sibi. Dum igit in oratione persistet habebit victoria3: q si quando desisteret fortificatur dyabol9. Orõ autem h intelligitur p quodcunq3 opus virtutis: q: teste Augu. non cessat orare qui non cessat bene facere. Et ideo xps Mat.26. Uigilate τ orate vt non in tretis in temptationem. Signanter auté dicit q tres .s. Moy. Hur τ Aaron ascen derunt in montem: q: in fide trinitatis τ orare dbemus τ victoriá obtiebim9. Qm ad 2m .s. securitate3 mãsionis dicit. Cõsu matisq3 diebus τc. Ubi sciédum q festũ pasce cõputando diem azimoz ptendeba tur .8. dieb9. Finito igit festo scdm Grecũ reuertẽtibus pentib9 xps latenter remá sit. Latenter aũt remãsit: pmo ne impedi retur p parentes: a disputatiõe cu3 docto ribus faciéda. scdm Gre. secũdo ne forte si eis nõ acquieuiss3: inobediés pentib9 vi deretur. ¶ Sciendu3 est q mor erat iu deis euntibus τ redeũtibus d festiuitati bus supradictis q seorsu3 ibãt viri τ seor sum mulieres: sic habet3 zach.12. in quo da tur nobis intelligi q l3 semp: tñ quádo d bent homines intenti esse diuinis: vitan da sunt consortia muliez Unde eccl'astici 9. Auerte faciem tua3 a mliere ꝯpta τ ne circonspicias spém alienaz pp specié mu lieris multi perierunt. ¶ Sic igitur viri τ mulieres ibant seorsum: pueri aũt impu beres sicut innocentes poterant ire cum vtroq3 parente. Nõ videns igitur virgo secum puerum bm Bedam. credebat ip3 esse cum Joseph. Jos. autem cum matre: Et sic diuina dispensatõe: τ pia τ rõnabi li parentum intentione factum est q xps remansit in yerusalem. ¶ Christus etiá remansit in yerusalem ad nostram instru ctionem: vt .s. homo si sit in statu gratie: τ deum non offenderit: siue si prius offé derit τ sibi per penitentiam reconciliat9 fuerit: de statu grẽ non exeat sed in ipso permaneat: Ne malum sibi contingat. ¶ Hoc aũt fuit figuratu3 .3. Re.2. Ubi sen tential'r dr q cum semey offendiss3 dd: q: tñ recognouit culpa3 suá peperc sibi mor tem quem postmodũ sal'on cõfinauit i ye rusalem .d. q hedificaret sibi domu3 ibi: τ nõ recederet inde τ si recederet d yerus lem trãscorrété cedrõ q moreret. Qui ñ obseruãs pceptum salomonis: exiés d ye rusalem: trãsgressus é terminũ sibi datu3 τ ideo interfectus é. ¶ Ubi sciédum q p semey q interpretat audi me. itell'r glib3 hõ. cui dr barch.3. Audi. isrl' mádata vite aurib9 pcipe vt scias prudétiá. ¶ Per dd aũt regem intell'r ds pater manu fortis τ decor9 aspectu. de quo .i. Re.2. Non é san ctus vt est dñs: n3 enim est aũt extra te: τ nõ est fortis sic deus nr. ¶ Per salomo nem vero regem pacificũ: intell'r Christus de quo coll'.i. q est pacificans per sangui nem crucis eius siue que in celis: siue q in terris st. ¶ Per Jerusalem vero qui interpretatur visio pacis intelligitur sta tus pacificus hominis cum deo: qui qdé est per gratiam. ¶ Semey igitur .i. hõ: aliquando offendit dd .i. deum quando mortaliter peccat: tamen si vult reuerti i uenit indulgentiam: qua inuenta precipit Salomon .i. Christus q hedificet sibi do mum in Jerusalem τ habitet ibi .i. q per seueret in gratia quam accepit: τ sit cum do pacificus: cui datus est termin9 torrẽs cedron .i. status penitenie. Cedron iter pretatur tristis meror: τ significat contri tionem τ merorem quem homo deb3 ha bere de offensa. torrens vero aquas conti

nens significat fluuium lachrimarum. ¶ Postq̄ꝫ igitur homo recóciliatus est cum deo ⁊ est in yerusalé: dꝫ stare in terris pnie ꝙ si quando trásgrediat ⁊ reuertatur ad vomitum instar Semey efficit dignus morte. ¶ Quátum ad tertiuꝫ .s. sedulitaté inquisitionis dicit. Existimantes autem ⁊c. In hoc enim ostendit magis sedulitas inqsitóis: q: cum sic dictuꝫ est: pueri possent ire cum vtroqꝫ paréte propter quod vnus credebat eum eé cuꝫ alio ⁊ ecóuerso: quando tamen de sero venerunt ad hospitium: ⁊ ipm nouerunt ñ esse cum alio ipsorum sollicite requirebát eum inter cognatos ⁊ notos: ⁊ cum non inuenissent eum cum eis: reuersi sunt ierusalem cum magna anxietate qrentes eum. ¶ Sciédum é autem scdm Glo. ꝙ pª die pentes xpi venerút ab ierm: 2ª que fierent cuꝫ inter cognatos: tertia die reuersi sunt in ierm. ¶ Sciédū ꝙ ꝑ istud triduū in quo xps non inuenit intelligit triduū viciorū cótinentiū oª aª genera peccatoꝝ .s. luxurie: auaritie ⁊ superbie. Ista tria vicia accipiunt secūdūꝫ tres offensas quas potest facere hō: quia aut offendit se ipm ⁊ sic peccat ꝑ carnis cócupiscentiam: aut offendit ꝓximum ⁊ sic peccat ꝑ auaritiā aut offendit deū: ⁊ sic peccat ꝑ superbiā. ¶ In istis aūt xps non inuenit: ꝙ quid fuit figuratū. 3. Re. 19. Ubi sentéri al'r dr̄ ꝙ dn̄s dixit helye státi i speluca: desolato ó peccatis filioꝝ isrl' qui a dn̄o recesserant: egredere ⁊ sta i monte corā dn̄o: ad h̄ aūt eo existente i spelunca: ecce sps grádis ⁊ fortis subuertés mótes ⁊ cóterés petras, ⁊ in spiritu ñ dn̄s: ⁊ post spiritum comotio: ⁊ in comotionem non dominus: ⁊ pº comotionem ignis: non in igne domius: ⁊ post ignem sibilº aure tenuis ⁊ ibi dominus. ¶ Ubi sciendum ꝙ per Elyam intelligi potest quilibet sanctus homo commanens peccatoribus derelinquétibus [illegible]. Iste dicitur stare in spelūca:

quia remotus a tumultu hominum: diuinis laudibus vacat: passionem Christi iugiter meditando. ¶ Huic igitur sic sollitario dicit dominus ꝙ egrediatur in mótem contemplationis: vt contempletur ibi in quibus est deus per gratiam: ⁊ a quibus abest per culpam. ¶ Sic igitur cótemplanti: ondítur sps grádis ⁊c: sꝫ nó ibi dn̄s. Ubi sciendum ꝙ per istum spiritum siue ventum grandem intelligit peccatuꝫ superbie: per ꝙ homo montes .i. magnos subuertit: ⁊ petras .i. paruos contemrit ⁊ ideo ab ipso qsqꝫ debet cauer. Unde ys. 2º. Quiescite ergo ab homine cuiº spiritus in naribus eius quoniam excelsus reputatus est ipse. Dicitur igit ꝙ non in spiritu dominus: quia iuxta illd ecclesiastici. 10. Odibil' corā dō ⁊ coram hoibº superbia. Unde iudith. 9. Nec superbi ab initio placuerunt tibi. ¶ Per cómotionem vero intelligi potest peccatuꝫ gule ⁊ luxurie: quibus corpus dissoluitur ⁊ humores in corpore cómouentur. de quibus ps. Turbati sunt ⁊ moti sunt sic ebrius. Dicitur ergo ꝙ non in cómotione dominus: quia cum talibus non habitat: iuxta illud sapientie. 1. In maliuolā animā no nintroibit sapientia: nec habitabit in corpore subdito peccatis. ¶ Per ignem vero intelligit peccatum auaritie: quia sicut ignis ex appositione lignoruꝫ magis augetur: sic auarus ex appositione rerum temporalium non satiatur sꝫ magis ardescit: Unde ecclesiastici. 5. Auarus nó implebitur pecunia. Dicitur ergo: non in igne dominus: quia contra auaros irascitur. Unde ps. 57. Propter iniquitaté auaricie eius iratus sum ⁊ pcussi eū. ¶ Per sibilum autem aure tenuis intelliguntur tres virtutes opposite tribº ꝑdictis vicijs in quibus est dominus. Nam i sibilo delectante intelligitur virtus orationis ⁊ humilitatis contra superbiam: quia i oratione homo se humiliat ⁊ delectat deum.

hominem. In abra vero refrigerante i telligit virtus tempantie ⁊ castitatis ꝯ gulam ⁊ luxoriam: q: tempantia refrigerat ardorem ꝯcupiscétie. In teneritate mo dicum de maria hñte intellr virtus paupertatis ꝯ auaritiam: q: virtus pauptatis facit contẽnere temporalia ⁊ modicum accipe nisi quãtum necessitas cogit. ❡ In istis igitur dr deum esse. Nam ꝙ sit hũilibus p3 Jac. 4. Deus superbis resistit humilibus aũt dat grãm. Qd qd sit cum puris ⁊ mundis: p3 Math. 5. Beati mundo corde qm ipsi deum videbunt. Qd etiam sit cum pauperibꝰ p3 Isa. 49. Consolatus est dñs populũ suum ⁊ paupez suoꝝ miserebit. Unde Math. 4. Beati paupes spiritu qm ipoꝝ est regnũ celoꝝ.

Secũda pars.

Equitur. Et fcm̃ est post triduũ ⁊c. Ubi tangit claritatem sapiẽtie illustrantis. ꝙ pbat actꝰ prudentior. Ubi. 5. tangit. s.

Sublimitaté fastigij.
Celebritatem pdigij.
Ueritatem iudicij.
Sedulitatem officij.
Obscuritatem misterij.

❡ Quantum ad pmum dicit. Et factum é post triduũ ⁊c. vbi qttuor possumꝰ cósiderare. s.

Téporis ꝯgruitaté.
Loci scitaté.
Modi ꝯitatem.
Actꝰ sagacitatem.

❡ Pꝰ igit ꝯsiderari possumꝰ tpis ꝯgruitaté cũ dic. Et fcm̃ é ⁊c. Ubi scié. ꝙ xps significater dr inuétꝰ pꝰ triduũ allegorice. p̃ s3 Ambro. vt ex h nob daret itelligeri ꝙ pꝰ triduũ triũphal passióis resurgédo nb se oñderet i hõie dio. De iº triduo dic xps Jo. 2. Soluite téplũ h ⁊ i tribꝰ diebꝰ exci tabo illd. ❡ 2º sm Glo. tria tpa fuerũt. s. añ legé sb lege: ⁊ sb gra. xps át nõ é iuen tꝰ nisi sb gra. ❡ Moralr át dre possumꝰ ꝙ pꝰ triduũ deuote orõis ꝯ supbiá: elie largitõis ꝯ auaritiá: carnis maceratõis ꝯ luxuriá inéit xps. ná oro placat deũ: elia sb leuat pximũ: carnis maceratõ pũit seip3. ❡ 2º ꝯsiderari possumꝰ loci scitaté cũ dic In téplo. Téplũ ei é locꝰ do dicatꝰ: ⁊ oroi bꝰ aptꝰ: d q mat. 21. Domꝰ mea domꝰ orõnis vocabit. Téplũ igit sm Orig. é locꝰ i q xps ñ qrit inéit. vñ ps. dñs i téplo scõ suo dñs i celo scõs eiꝰ. Uñ h fuit figuratũ i oroe q fec salõn i téplo. 3. Re. 8. d. Si qs cognouerit plagá cordis sui ⁊ expãderit manꝰ suas i domo hac: tu exaudies i celo i loco hitatõis tue ⁊ ꝓpitiabis vt des vnicuiq3 s3 vias suas: vt videris cor eiꝰ. q: tu nosti solꝰ cor oiu3 filioꝝ hoiu3. ❡ vbi scié. ꝙ p plagá cordis: itellr peccatũ i aia. Ná sic plaga iflicta i corpore ipm cruẽtat ⁊ dbilitat: sic peccatũ exñs i aia: dturpat i ficiẽdo: ⁊ vires dprimit i agendo: vñ dr naũ. 3. Nõ é obscura ꝯtritio tua: pessima é plaga tua. Cótritõ tũc obscura nõ cernitur qñ hõ nõ h3 timoré nec verecũdia3 d peccõr q faciũt hoiem obscurari. Est ét plaga pessima: q: ñ de facili curat. ❡ Si qs do plagá cordis sui. i. pccm̃ cognouerit: ⁊ ab ipsis se retraxerit: reddet sibi sm vias suas culpá dimittédo: ⁊ grãm sibi cóferédo. ❡ 3º ꝯsiderare possumus mõi ꝯitaté cũ dic i medio doctoꝝ. Ubi sciédũ ꝙ locꝰ mediꝰ é locꝰ magis cõis ⁊ maioris iflué tie: q: igit xps ꝯis é oibꝰ: ⁊ i oés h3 iflué tiá: sic cap i mébra: q: ipe é plenꝰ grẽ ⁊ ỽitatis: d cuiꝰ pléitudine nos oés accepimus grãm p gra. Jo. 1. Jõ i medio inéit doctorum. Uñ ipe dic. 3. Re. 6. Hitabo i medio filioꝝ isrl ⁊ nõ derelinq3 pplm meũ isrl. Uñ pp eius influentiá pót figurari per lignũ vite in medio padisi: de q dr geñ. 2. Plãtauerat át dñs deus paradisu3 voluptatis a pricipio in quo posuit hoie3 q̃ ez formauerat. pduxitq3 dñs ds d humo oé lignũ pulchrũ visu ⁊ ad vescédũ suaue lignũ ét vite i medio padisi lignumq3 scie

boni ⁊ mali. ¶ Ubi sciendū ꝙ ꝑ paradisū
terrestré intelligit̃ ecclesia militās: q: dū
viuimus h̃ in mūdo terreno sumꝰ q pro
tāto ꝑadisus voluptatī lʒ terrenus dr̃: q:
licet hō iustus sit corporal'r in mūdo: dūʒ
tñ se ꝓbabiliter credit esse in grã: ⁊ expe
ctat remuneratiōem eternā: ⁊ i contéplatio
ne diuinoꝝ plurimū delectat̃. Dicit̃ auté
ꝓduxisse d̃ humo terre oé lignū pulchruʒ
visu ⁊ ad vescéduʒ suaue: q: ds oia neces
saria hoī produxit i mūdo: vt ipis debite
⁊ ordinate vtant̃. ¶ In medio āt ꝑadisi
dicitur ꝓduxisse lignū vite: q: i militanté
ecclesiā misit xp̄m filiuʒ suū vt in oés gra
tiaꝝ habundantiā influat. qui dr̃ arbor vi
te. Nā iª arbor talem hébat virtuté: quia
qñ hō debilitatem sentiebat aliq̄ʒ ex lon
gitudine vite. ⁊ comedebat de fructu illiꝰ
arboris restituebat̃ sibi pristina fortitudo
Sic qñ hō se sentit debilé. dʒ ad xp̄m acce
dere. ⁊ ab ipso fructū accipe gratie q̄ʒ gu
stando fortitudiné recuꝑat ⁊ vigoré. Si
gnanter āt dr̃ ꝙ ibi produxit lignū scien
tie boni ⁊ mali: q: in h̃ mundo creauit sic
hominé ꝙ pōt bonū ⁊ malum cognoscere
vt ad ꝙ voluerit libere se ꝯuertat. Unde
eccl'iastici. 15. Ante hominem vita ⁊ mors
bonum ⁊ malū. ꝙ placuerit ei: dabitur illi
¶ Sed multi sunt q non sic sunt in me
dio cōicandi se aliis: sicut auari solum de
seipsis curātes. Et tales possunt figurari
per mulieré stanté in medio amphore de
qua dr̃ Zacha. 5. ꝙ Zacha. vidit vnam am
phorā ⁊ in ea sedebat quedā mulier cui
nomen erat impietas. ⁊ talentū plūbi mis
sum est in os eiꝰ. ⁊ ꝙ due mulieres habé
tes alas quasi milui leuauerūt amphoraʒ
inter terrā ⁊ celū. ⁊ interrogauit quo defer
rent istam amphorā cum m̃l'ere: cui fuit
responsum ꝙ portabāt eā in terrā sanaar
vt hedificarent ibi sibi domū. ¶ Ubi scié
dum ꝙ ꝑ istā amphorā itelligitur secūdū
Grego. Peccatū auaritie. Ista amphora
habet os patulū ꝑ ꝙ intelligit̃ sitis aua

ritie q: Ecclesiastici. 5. Auarus non imple
bitur peccunia. ¶ Ista amphora hʒ duas
asas: q: peccatū auaritie in duobus spāli
ter consistit. s. in aliena indebite rapiédo
⁊ in ꝓpria turpiter retinédo. Iste sūt due
filie sanguisuge de quibꝰ dr̃ Prouer. 30.
Sanguisuge due sunt filie dicentes affer
affer. Sic re vera auarus sugit sanguiné
paupeꝝ. ⁊ hʒ duas dictas filias q̄ nunquā
satiant̃. sʒ sꝑ dicūt affer affer. ¶ Per mu
lieré vero sedenté in medio amphore itel
ligit̃ auarus retétus ⁊ sedés in ipsa auari
tia cuiꝰ nomé impietas: q: ois auarꝰ est
cōiter impiꝰ. Uñ eccl'iastici. 10. Auaro ni
hil est celestiꝰ. ¶ Per plumbū āt ponde
rosum positū in os eiꝰ intelligit̃ pondus
pcci aiam aggrauās ⁊ ad aliud peccatū in
clinans iuxta illud Grego. Peccatū ꝙ ꝑ
penitentiā non delet̃ stati suo pōdere ad
aliud retrahit. Re vera plus plūbo pon
derat q: hoiem vsq̄ʒ ad infernum trahit.
Per duas mulieres portantes amphorā
intelligūt̃ duo peccata portātia auaritiaʒ
s. suꝑbia ⁊ luxuria. Nam qdā sunt cupidi
vt habeāt vñ possint aliis preesse. ⁊ tūc su
perbia portat auaritiā: qdam āt vt pascāt
luxuriā. ⁊ tunc ipsa portat auaritiā. Et tñ
talibus dr̃ Eccl'iastici. 2. Ue manibus ma
le facientibꝰ ⁊ peccatori ingrediéti terraʒ
duabꝰ viis. s. predictis. ¶ Dicūtur āt iste
mulieres hére alas. Nā superbia hʒ duas
s. inflationé ꝓ dignitate. ⁊ ellationem pro
honore. Luxuria ét hʒ duas. s. impudice
aspicere. ⁊ inhoneste loq. q̄ ale sunt milui
i. dyaboli clamātis ⁊ circūuolātis vt rapi
at peccatores. Et ideo sobrii estote ⁊ vi
gilate ⁊c. i. pe. 5. ¶ Iste āt due mulieres
leuauerunt amphorā ⁊ mulieré. i. auaꝝ in
ter celum ⁊ terrā. q: rōne suꝑbie se exal
tat ad alta rōne vero luxurie se incuruat
ad fetida ⁊ sic nec est in celo nec in terra.
¶ Sed considera ⁊ expauesce quo defe
rant amphorā: q: in terrā sanaar q̄ inter
pretat̃ fetor. iuxta illud Joel. 2. Ascédet

feto: eiꝰ ⁊ aſcendet putredo eiꝰ q: ſupbe egit. ❡ Ibi autē ſibi hedificabit domus: q: ibi ꝑpetuo in tormētis permanebunt. Unde Mat.25. Ite maledicti in ignem eternū qui paratus eſt dyabolo ⁊ angelis eius. ❡ Quarto conſiderare poſſumus actꝰ ſagacitatē cuȝ dicit audientē illos in terro. Ubi ſciendum ꝙ xp̄s in hoc ꝙ iuuenis exiſtens: audiebat ⁊ interrogabat doctores. dat nobis exemplum ſecundum Orige. ꝙ homines ſpāliter iuuenes dato etiā ꝙ ſapiētes ſint non debēt ſe iactare de ſua ſcientia: ſed doctores ⁊ antiquiores reuerenter audire. ❡ Quantum ad ſecundum. ſ. celebritatem prodigij dicit. Stupebant autē ⁊c. Quando enim homines vident aliquē cuius non habent notitiam ⁊ iuuenilis etatis interrogantem ſapientes cum puleris rationibus. ⁊ reſpondentem prudenter poſſunt merito admirari. Quia igitur iudei videbāt xp̄m annorum. 12. ſapientiſſime reſpondentē: vehementer ſtupebant. ❡ Quantū ad tertium. ſ. veritatē inditij dicit. Et dixit mater eius ⁊c. Ubi Greg. Mirata vero dei genitrix maternis affecta viſceribus quaſi cum lamentis inquiſitionem doloroſaȝ oſtendit. ⁊ omnia ſicut mater ⁊ fiducialr̄ ⁊ humiliter ⁊ affectuoſe exprimit. Nō dolebant autē ſm̄ Orige. quaſi credidiſſent periſſe puerum quē ſciebant diuinitus fore conceptum. ſed quia preſentia ſua carebant. ❡ Quantum ad quartum. ſ. ſedulitatem officij dicit. Et ait ad illos ⁊c. Ubi ſciendum ꝙ in xp̄o ſecundum Ambroſiū erat duplex natura. ſ. humana ⁊ diuina ſecundum humanam filius erat virginis ſecundum diuinaȝ filius erat dei. Dicit igitur xp̄s inquantū dei filius ꝙ oportet eē in his que p̄ris ſui ſunt. que quidē ſūt ſalus humani generis ⁊ doctrina virtutis vt per h̄ ad vitam eternam ꝑueniant omnes fideles. Unde dicit Jo. 9. Me oȝ operari opera eiꝰ qui miſit me. ſ. patris donec dies eſt. ❡ Quantū ad quintū. ſ. obſcuritatem miſterij dicit. Et ipſi non intellexerunt verbum ⁊c. Quia enim xp̄s ſecūdū Glo. Loquebatur de illis que pertinebāt ad eius diuinitatem. cuius nundū opera manifeſte oſtenderat ideo non intelligebant plenarie que dicebat.

Tertia ps.

Equitur. Et deſcendit cum eis
s ⁊c. Ubi tangit ſedulitatem obedientie obſequentis ꝙ ꝓbat ſtatus humilior. Ubi ſciendum ꝙ h̄ duo tangit. ſ.

Prolꝰ ꝓdictōem virtuoſam.
Uirginis retētōem ſerioſam.

❡ Quantū ad primū dicit. Et deſcendit cum eis ⁊c. Ubi tangit.

Actū humiliatōis ꝓfundiſſime
Loc̄ habitatōis grōſiſſime.
Habitū ꝯdeſcēſionis ꝓmptiſſime.

❡ Pꝰ tāgit actū hūiliatōis ꝓfūdiſſime. cū dicit. Et deſcēdit cū eis. Per deſcēſuȝ eiȝ xp̄i. intellr̄ eius hūilitas. q: humilꝰ non ſe exaltat in altum: ſed potius ꝯtēnendo ſe ipſum deſcendit ad infima: ꝙ fecit dei filius quādo voluit icarnari. Hanc auteȝ humilitatem q̄ȝ i ſe habuit docuit nos hr̄e ꝯ. Math. 11. Diſcite a me q: mitis ſum ⁊ humilis corde ⁊ inuenietis requiem animabus veſtris. ❡ Secundo tangit locuȝ habitationis gratioſiſſime: cum dicit. Et venit in nazareth. Nazaret interpretatur flos. quia igitur Chriſtus flos eſt: iuxta illud cant. 2. Ego flos campi ⁊ lilium conuallium: ⁊ conuenientia debet eſſe inter locatum ⁊ locum. Ideo Chriſtus in nazaret dicitur perueniſſe: quia vero flos gratioſitatem habet. Ideo Chriſtus qui venit in nazareth dicitur ibi habitaſſe vt in loco gratioſo. ❡ Tertio tangit habituȝ condeſcenſionis promptiſſime. cum dic̄. Et erat ſubditus illis. Ex hoc eniȝ ꝙ xp̄s fuit obediens parentibus: oſtendit eius promptitudo ad illa que placebant eis.

Quod non fecit propter impotentiam q̄ foret in ipo: sed propter nostrum exēplū secundum Ambro. Et discamus nos parentibus obedire non solum carnalibus sed ēt spiritualibus. ¶ Quantū ad secū dum. s. virginis retentionē seriosam dicit Et mater eius ꝯseruabat ꝛc. Ubi sciendū ꝙ virgo beata illa que videbat a xp̄o fieri: quoꝝ aliqñ non plenā cognitionē habebat. saltem retinebat memoriter secundum Bedā. Ea postmodū pro tp̄e propallanda. Et sic dicatur de ipsa illud ecclesiastici. 44. Nō est inuentus similis illi qui conseruaret legem excelsi.

Quarta pars.

Sequitur. Et yh̄s proficiebat ꝛc. Ubi tangit sanctitatē innocētie decorantis ꝙ ꝓbat aspectus decentio. Ubi sciendū secundū Grecū ꝙ in triplicē ꝑfectum tangit de xp̄o. s. etatis quantū ad corpus in crescendo: sapientie quantū ad intellectū in docēdo grē quātū ad affectū in promouendo. ¶ Unde ppistū ꝑfectū pōt figurari p̄ Ysaac. de quo sentētialr̄ dr̄ Gen. 26. ꝙ ꝑfect⁹ est ingeraris ꝛ seminauit in terrā ꝛ inuenit in ipso āno centuplū benedixitq; ei dn̄s. ꝛ locupletat⁹ est. ꝛ ibat ꝑficiscēs atq; se succrescēs donec magn⁹ vehemēter effectus ē. habuitq; possessiones ouiū ꝛ armentoꝝ ꝛ familie plurimū. ¶ Ubi sciendū ꝙ p̄ Ysaac q interꝑtat̄ risus intelligit̄ xp̄s q est risus nr̄ ꝛ gaudiū. Ysaac igit̄. i. xp̄s colon⁹ existēs in mūdo significato p̄ gerara que interꝑtatur icollatio: vel pegrinatio seminauit verbū sue p̄dicationis instar semen tis in terrā. Inuenit āt centuplū q est numerus ꝑfectus: q: in aliqbus fecit fructū centuplū. i. ꝑfectū vt in virginib⁹: in aliqbus sexagesimū vt in viduis ꝛ in aliqb⁹. trigesimū vt in coniugatis. ¶ Dr̄ autem ꝙ ei benedixit dn̄s ꝛ locupletatus est: q: deus pr̄ xp̄m eius filiū benedixit ꝛ locupletauit eum diuersitatibus graꝝ. Unde de ipso Ysa. 51. dicit. Unū vocaui eū benedixi ei ꝛ mltiplicaui eū. ¶ Dr̄ āt creuisse ꝛ ꝑfecisse donec magn⁹ effectus est vehemēter: q: ꝯtinue xp̄s nobis ꝑfuit nos instruēdo p̄ verbalē expressionē hedificando p̄ exemplarē conuersationē: redimēdo p̄ corporalē passionē: vehemēter āt fact⁹ est magn⁹ p̄ vigorosā resurrectionē. ꝛ gloriosam ascensionē. Et sic dicamus de ipso illud ps. Magn⁹ dn̄s ꝛ laudabil' nimis in ciuitate dei nr̄i i mōte scō eius. ¶ Dr̄ āt habuisse possessionē ouiū ꝛ armentoꝝ ꝛc. Nap oues inocētes pacificas ꝛ fecondas intelligūt sci confessores q̄ habuerūt mentalē inocentiā: cōuersationē pacificā; ꝛ doctrinā fructiferā. Et sic sint oues de qbus dr̄ Jo. 10. Oues mee vocē me: ꝫ audiunt ꝛ ego cognosco eas ꝛ secūtur me. ꝛ ego vitā eternā do eis. ¶ Per armenta vero q̄ idē significāt ꝙ arma portātia. vl' ad arandū apta. itelligūt sci martires: q armati fuerūt ꝓ defensiōe fidei xp̄iane. ꝛ q arauerūt penas diuersas sustinēdo pro xp̄o pp q̄ salierūt in gloriā padisi. Unde Mal. vltimo. Egredimini ꝛ salietis sicut vitulus de armēto. ¶ Per familiā vero magis familiaris dn̄o intelligūt sci ꝛ scē virgines. q secūtur agnum quocūq; ierit Apoc. 14. Ysaac igit̄. i. xp̄s istis oibus p̄dictis locupletatus est in glia. Ad q̄; ꝛc.

¶ In octaua epiphanie euāgelium quartumdecimum.

Uidit Johānes yh̄m ad se venientē ꝛ ait. Ecce agnus dei ꝛc. Jo. 1. Officiū; testis viridici fore dignoscit̄ vt de re pp q̄; producitur annunciet veritatē. Nam iuxta illud Prouer. 14. testis fidelis non mentietur: q: sua denūciatione debet rem de qua testificatur extollere ostendendo ipsius magnificentiam ꝛ vtilitatem cōmuniter cōsequētem. s. illud Je. 33. Annunciabo tibi grādia ꝛ firma que nescis. vt ex h̄ magis alli

ciat auditores. Quia igitur beatus Jo. p̄
cursor domini missus est ad testificanduȝ
de xp̄o iuxta illud Jo. 1. Fuit homo miſ
ſus a deo cui nomen erat Jo. hic venit in
testimoniū ⁊c. Ut ſic ipſe dicat illud Jo.
18. Ego ad hoc natus ſuȝ ⁊ ad hoc veni in
mundum vt testimoniū perhibeam veri
tati. ideo de xp̄o veraciter testificari de
buit ipſum extollendo magnifice de illo
propter ꝙ erat miſſus: ꝙ quidem erat vt
ipſuȝ manifestaret populo humani gene
ris redemptorem: que fuit vtilitas inau
dita. Quod quidē ſpecialiter fecit quādo
ipſum oſtendit agnum ſine macula mun
dum a peccato liberantem. Quod quideȝ
fecit in euangelio hodierno. d. Ec. agnus
⁊c. In quo quideȝ euāgeliſta quattuor tā
git. ſ.
Potestatē vigoroſam in operando.
Dignitatem generoſam in exiſtendo.
Sanctitatem gratioſam in ꝯtinendo.
Ueritatē luminoſam in affirmando.
¶ Primum probat ablatio purgatiua.
Secundum preceſſio duratiua. Tertium
poſſeſſio permanſiua. Quartū expreſſio
aſſertiua. ¶ Primū in principio. Secun
dum ibi. Hic eſt de quo dixi ⁊c. Tertium
ibi. Et teſtimonium perhibuit ⁊c. Quar
tum ibi. Et ego vidi ⁊c.

Prima pars.

q Uantum ad primuȝ vbi tangit
⁊c. ꝙ probat ⁊c. dicit. Uidit Jo.
Jeſum ⁊c. Ubi ſciendum ꝙ ſi
cut narrat Jo. euangeliſta beatus Jo. ſa
cerdotibus ⁊ leuitis miſſis a iudeis vt i
terrogarent quis eſſet reſpondit ſe non
eſſe xp̄m ſed vocem ⁊ precurſorem xp̄i.
de quo teſtimonium eis perhibuit. d.
Hic eſt qui poſt me venit: qui ante me fa
ctus eſt cuius non ſum dignus vt ſoluam
eius corrigiam calciamenti. Quia vero
de xp̄o tunc interrogatus ⁊ ipſo abſente
perhibuerat teſtimonium poſtmodum
Chriſto preſente non interrogatus teſti
monium perhibet vt ex hoc xp̄s a popu
lo certius cognoſcatur. ſecunduȝ hoc igi
tur hic duo poſſumus conſiderare. ſ.
Benignitatem ſaluatoris in accedēdo.
Auctoritatē precurſoris in demōſtrādo.
¶ Quantum ad primum dicit. Uidit
Jo. yhm venientem ad ſe. Magna enim
benignitas fuit xp̄i yhu regis ⁊ domini
ꝙ voluit ad Jo. eius precurſorem veni
re. vt ſic dicat ſibi illud Exo. 20. Ueniam
ad te ⁊ benedicam tibi. ¶ Ex hoc igitur
ꝙ xp̄s venit ad Jo. dat nobis humilita
tis exemplum vt homo de donis ſibi da
tis non ſuperbiat. ſed magis humilietur
iuxta illud Eccleſiaſtici. 3. Quanto magis
es humilia te in omnibus ⁊ coram deo
inuenies gratiam. ¶ Chriſtus bis legi
tur veniſſe ad Jo. ⁊ vtraqȝ vice venit de
Gallilea. Primo quando venit vt bapti
zaretur ab eo. Secundo poſt baptiſmum
de quo aduentu dicitur hic. ¶ Sciendū
eſt autem ꝙ conueniens fuit vt Chriſtꝰ
ſo ad Jo. veniret: quia ſicut Chriſtus p̄
ma vice venerat ad Johan. ⁊ ab ipſo bap
tizatus fuerat: ne forte aliquis ipſum vt
ceteros qui baptizabantur crederet pec
catorem: conueniens fuit vt ſecundo vē
ret: vt cum Jo. ſuo teſtimonio oſtenderet
ipſum populo innocentem: vt ſic ſecūduȝ
Criſoſto. omnis mala ſuſpitio de Chri
ſto a cordibus hominum tolleretur: qd̄
quidem fecit oſtendens ipſum agnum ſi
ne macula. ¶ Quantuȝ ad ſecundum. ſ.
auctoritatem precurſoris in demonſtran
do dicit. Ecce agnus ⁊c. Ubi ſciendū ſ͛ȝ
Augu. ꝙ beatus Jo. aliter de Chriſto lo
cutus eſt: ⁊ aliter ꝓphete priores. Nam
illi d̄ longinquo ꝓphetauerūt de xp̄o. vn̄
Abacu. 2. Adhuc ē viſus ꝓcul ⁊ appebit
i finē: ſi morā fecerit expecta eū: q: vēiēs
veniet. Iſte autē ꝙ nūciauit ſuo digito
demonſtrauit. d. Ecce agnꝰ ⁊c. ¶ In iſto
igitur teſtimonio precurſoris dato d̄ xp̄o
q in poſſumus ꝯſiderare. ſ.

Pñtiam ꝯpaliter assistentem.
Innocétiam personaliter decorantem.
Efficaciam generalr̃ iфluentem.

¶ Quãtum ad pm diĉ ecce. Ecce eĩm est
aduerbiũ demonstrãdi ⁊ significat rei de
monstrate certitudiné. Quia igiꝰ beatus
Jo. xp̄m ostédebat pñtem: merito dicere
poterat. ecce. vt sic dicat illud Js. 22. Ecce
deꝰ saluator meꝰ fiducialr̃ agam ⁊ non ti
mebo. ¶ Qm ad inocentiam personalr̃ ð
corante diĉ. Agnꝰ dei. Inter alia eĩm ani
malia: agnus significat inocentiam: q: igi
tur xp̄s inocés fuit ⁊ purꝰ: agnus iõ me
rito põt dici. ¶ Quantum ad efficaciam
generaliter iфluentem diĉ. Ecce q tol. pec
cata mundi. Ubi sciendū ꝙ signãter hu
ic dr̃ qui tollit peccata mundi: ad ðsignã
dum ꝙ xp̄s veraciter nos mundat ab oi
peccato: non tãtũ quãtũ ad culpam: s; ét
quantum ad penam ⁊ oém miseriam có
uenienté peccatui: iuxta illud. 1. Jo. 1. Sã
guis yh̄u xp̄i filij dei emendat nos ab oi
peccato. In quo s; Criso. aduerterẽ possu
mus differentiam iter agnum figuratiuũ
q offerebatur in lege veteri: ⁊ im agnum
verum yh̄m xp̄m: q: ic non auferebat pec
cata. iste aũt aufert peccata mundi. Scié
dum est ãt circa istam partem principalé
in q̃ fit métõ ð agno significãte xp̄m: qð
ic agnꝰ ðmõstratꝰ a Jo. fuit i veteri testõ
Mentalr̃ affectatus.
Ueraciter ꝓphetatꝰ.
Multiplr̃ figuratus.

¶ Prio fuit mentalr̃ affectatꝰ. Nã cum
quãto cordis affectu fuit ðsideratꝰ. audi
Js. 16. Emitte agnũ dñe dñatoré terre de
petra deserti. i. de celo empyreo petra fir
missima ad monté filie sion. i. ad caluarie
loĉ. ¶ Scđo fuit veraciter ꝓphetatus.
Unde Js. 53. Sicut ouis ad occisionem
ducetur: ⁊ quasi agnus coram tondente se
obmutescet. ¶ Tertio fuit multiplr̃ figu
ratus. audi tamen q̃; a parte figuratus
fuerit in agno paschali ð quo Exo. 2. Ubi
sententialiter dicitur ꝙ deus volés edu
cere populum ysraeliticum de egypto di
xit Moy. ꝙ acciperet agnum per famili
as qui debebat assari ⁊ comedi: de cuius
sanguine debebat domos suas signare vt
sic non percuterentur ab angelo que; de
us miserat ad egyptios puniendos. Ubi
sciendum ꝙ per egyptios tenebrosos in
telliguntur peccatores qui carétes lumi
ne diuine gr̃e tenebrosi dicunẽ: q: vo s̄m
iusticie exigétiã: mali non remanent ipu
niti. mittit deus angelũ suũ. i. iusticie exe
cutoém vt pũiat trãsgressores. Per po
pulũ vero ysraeliticu; intelliuntur fideles
⁊ bõi: dum ꝑ fidem cũ opibus contéplan
tes. Isti istar filioꝝ ysrl̃ debent agnũ assa
tum. i. xp̄m assumere ⁊ comedere: eiꝰ pas
sioné meditãdo: ⁊ ð sanguie qué ꝓ nobis
sparsit in cruce ðuotus se signare. sic aũt
isigniti nõ oportebit ꝙ timeant diuinam
iusticiam. ¶ Sciendum é autem ꝙ inue
nio istum agnum. s. xp̄m: nos
A culpa misericorditer redimenté.
Ad pascua libaliter deducentem.
In pr̃ia eternalr̃ illustrantem.

¶ Primo inuénio agnum xp̄m nos a cul
pa misericorditer redimente;. Nam xp̄s
per suam misericordiam a peccatis nos
redemit: iuxta illud thy. 2. Qui dedit se
metipsum pro nobis vt nos redimeret
ab omni iniqtate ⁊ mundaret sibi pplm
acceptabilem sectatorem bonoꝝ operum
¶ Hoc ãt fuit figuratũ i visióe Jo. ð q̃ sé
tétialr̃ dr̃ Apoc. 5. ꝙ vidit i dextera sedé
tis super thronum librũ scriptũ itus ⁊ fo
ris ⁊ signatũ sigill. 7. qué nullꝰ nec i celo
nec i terra nec sbtus terrã ꝑoterat apire:
ꝑꝑ ꝙ Jo. desolatus flebat cui ꝯfortando
dcm̃ fuit ne fleueris: Ecce viĉ leo ð tribu
iuda radix ðð: qui dignꝰ é apire librum ⁊
soluere. 7. signacula eius ⁊ respiciens vi
dit in medio throni ⁊ q̃ttuor aĩaliũ: i me
dio. 24. seniorum agnum stantem tanq̃;
occisum habétem cornua. 7. ⁊ oclos. 7. q

sūt sp̄s dei missi in oēm terram:qui cum
apuissꝫ librū q erat in dextera sedentꝭ sup
thronū quē nullus ali⁹ aperire poterat:
tūc quattuor animalia ⁊ 24 seniores can
tabāt canticum nouū dicētes.Dignus es
dn̄e deus accipe librū ⁊ soluere signacula
eius:qm̄ occisus es ⁊ redemisti nos d̄o i
sāguine tuo ex omni tribu:lingua ⁊ pplo
⁊ natōe: ⁊ fecisti nos d̄o nr̄o regnum ⁊ sa
cerdotes.¶ Ubi sciendū ꝙ per im sedē
tem sup thronū intellr̄ deus sedens in so
lio diuinitatis sue de quo dr̄ eccl'astici .i.
Unus est altissimus creator ōps rex po
tens ⁊ metuendus nimis:sedēs sup thro
num illius ⁊ dn̄ans d̄s. Per librum aūt
in q̄ scia scribit:intellr̄ diuina cognitō q̄n
tum ad redemptōem hūani generis:q̄ꝫ
de⁹ veraciter hūit ab eterno. Qui signā
ter dr̄ esse in dextera sedentis:q: redem
ptio humani generis solum erat in pote
state diuina per dexterā designata ꝙ co
gnoscens p̄s.dicit.Extendisti manū tuaꝫ
⁊ saluum me fecit dextera tua.¶ Dr̄ aūt
ille liber scriptus intus ⁊ foris.Ubi sciē
dum ꝙ ista requirunt ad nr̄am saluatōeꝫ
vt ea credamus q̄ requntur ad nostram
glr̄ificatōem vt eā sciamus. Ad nostraꝫ āt
glr̄ificatōem ptinēt diuinitas ⁊ humanitas
iuxta ꝙ xp̄s dixit Jo.17.Hec ē vita eter
na vt cognoscant te solum deum veruꝫ ⁊
quē misisti ybm xp̄m.Et iō ad nr̄am sal
uatōem oꝫ ꝙ aliqua credamus de diuini
tate:⁊ aliq̄ de humanitate:que tn̄ omnia
eternaliter d̄s cognoscit.Illa q̄ ptinēt ad
diuinitatē intelligunt per scripturam in
trinsecā ⁊ q̄ ad hūanitatem per extrisecā
q: in xp̄o latebat diuinitas ⁊ humanitas
appebat.¶ Circa diuinitatē āt.7.nobis
pponunt credi:s̄m ꝙ q̄ntū ad diuinitatē
assignari pn̄t.7.articuli fidei. Ubi scien̄.
ꝙ in deitate tria possum⁹ ɔsiderar̄. Pri
mo vnitateꝫ essentie ⁊ iste est p̄m⁹ articu
l⁹.s.creder̄ vnū deū.2° trinitateꝫ psōaꝝ: ⁊
q̄ntū ad h̄ sūt tres articuli.s.creder̄ p̄reꝫ
filiū ⁊ sp̄ꝫ s.3° possum⁹ ɔsiderar̄ opa ppria
diuinitatꝭ:quoꝝ p̄mū respicit esse nature:
⁊ sic āt articul⁹.s.creder̄ d̄m creatorem
celi ⁊ terre.Scd̄m respic̄ esse gr̄e.⁊ sic āt
articul⁹ ɔtinens oia ptinentia ad sanctifi
cationem humanā.s.credere remissioneꝫ
pccōꝝ ⁊ coll'onē gr̄e.3m respic̄ eē gl'ie. ⁊
sic est āt articul⁹.s.creder̄ carnis resurre
ctōem ⁊ vitā eternā.¶ Circa ēt hūanita
tē xp̄i alia.7.nob̄ pponunt s̄m ꝙ ēt quā
tū ad humāitatē pn̄t alij .7. articuli assi
gnari.Prim⁹ ē creder̄ xp̄ꝫ ɔceptū d̄ sp̄ū
sancto.Scd̄s est creder̄ ip̄m natū d̄ Ma
ria v̄gine.Terti⁹ est credere ip̄m passuꝫ
sub pōtio pillato:crucifixum:mortuū ⁊ se
pultū.Quart⁹ ē creder̄ ip̄m d̄scēdisse ad
inferos.Quitus ē ip̄ꝫ credere resurrexis
se tertia die a mortuis. Sext⁹ ē credere
ꝙ ascēdit in celū ⁊ sedet ad dexterā p̄ris.
Septim⁹ ē creder̄ ip̄m vēturꝫ iudicare vi
uos ⁊ mortuos.¶ Per.7.igit̄ ptinentes
ad diuinitatē dat intelli p scripturā libri
intrisecā p.7.aūt ptinentes ad hūanitatē
p extrinsecam.¶ Nō vacat āt ꝙ iste lib̄
nr̄e redēptōis visus ē signat⁹ sigill'.7.q:
an̄ aduentū xp̄i in mūdū:nec quantuꝫ ad
scripturā intrinsecam nec extrinsecā erat
nr̄a saluatō clarius explicata.Et ideo dr̄
ꝙ null⁹ nec in celo vt sp̄s angelici:nec in
terra vt sapientes ph̄i: nec s̄btus terram
vt sp̄s reprobi:hūc librū poterant apire:
vt d̄ ip̄o pfectam cognitōem hērent:nec
mirꝫ q: istd̄ misteriū in diua sapiētia erat
clausū.d̄ q̄ Job.2.Si clauserit nullus ē q
apiat.¶ Hoc āt cognoscēs euangelista
Jo.typū h̄ tenens hoium veteris testi. s.
ꝙ nullus librū poterat apire mō p̄dicto
flebat:vt sic merito in psona oiuꝫ veteris
testi dicat illd̄ Job.16.Facies mea itumu
it a fletu ⁊ palpebᵉ mee caligauerunt. Sꝫ
tn̄ aduerte diuinam misericordiā semper
subuenientem ⁊ consolātem ip̄m in suis
necessitatibus inuocantem.Nam dr̄ sibi
ne fleueris:cuius ɔsolationis causaꝫ s̄bdit

d.vic leo de tribu ⁊c. Per istum eim le o
nem intell'r xp̄s qui est de tribu iuda: ⁊
de stirpe dd̄ qm ad corpulentam s̄bam. de
quo.i.mach.3. Similis factus est leoni in
opibus suis. Iste vincisse dicitur qn̄ pro
nobis moriens in cruce de dyabolo triū
phauit. vnde Jo.i. Confidite ego vici mū
dum. Iste igitur sic victor ex̄n̄s librū ape
ruit ⁊ signa clausa soluit: q: misteriū nr̄e
saluatōis tam qm ad diuinitatem q̄z qm
ad hūanitaté clarius reserauit: vt sic pos
simus cognoscere nr̄am saluatōem cōple
tam. Uel soluisse signacula dr̄ intelligen
do per.7. que fuerunt in preuaricatōe pri
mi hois. q: ꝯ diuinam irritatōem: nos pa
cificauit cum deo ꝯ dn̄i amissionem dedit
nob̄ gr̄am illi equipolentem. ꝯ pr̄ie exul
tationem ad celū empyreum nos reduxit
ꝯexilij relegatōem: nos de miseria hui9
mundi arripuit ⁊ extraxit pr̄es veteris
testi qui detinebantur in lymbo. Contra
debiti obl'onem: moriens in cruce satisfec
ꝓ nob̄. Contra gl'e amissiōem: nob̄ cele
stem gl'am ꝯdonauit. Cōtra pene acquisi
tōem: nos ab inferni supplicijs libauit.
¶ Sic igitur libro aperto ⁊ nostra redé
ptōe cōpleta. Jo. merito confortat: cui dr̄
ne fleueris. ¶ Quid auté sic ꝯfortatus
Jo. viderit: audi qd sequitur. Naz vidit i
medio throni ⁊c. agnuz ⁊c. vsq3 ibi terrā.
Ubi sciendū qꝫ per im agnum intelligitur
xp̄s: nec moueat qꝫ superius leo dictus é
q: re vera xp̄s leo fuit ⁊ agnus. Leo inq̄3
qui vt dr̄ ꝓuer.30. Leo fortissimus bestia
rum ad nulli9 pauebit occursum propter
diuinitatem potentissimam ab omnibus
metuendam. de quo eccl'astici .43. Terri
bilis dominus ⁊ magnus vehementer ⁊
mirabilis potentia eius. Agnus autem
animal ymolatiuū pp̄ humanitaté q̄3 pro
nob̄ obtulit voluntarie dd̄ patri. vt sic ve
rificata fuerit prophetia. Is.53.d. Oblat9
est q: ipse voluit ⁊ non aperuit os suum
Unde rōne humanitatis oblat9 vt agn9
ratione vero diuinitatis resuscitat9 vt leo
¶ Iste agn9 dr̄ hr̄e cornua.7. ⁊ oculos.7
i.7. dona spiritus sci. Unde Is. Egredie
tur virga de radice iesse ⁊ flos de radice
eius ascendet ⁊ requiescet super eum spiri
tus dn̄i ⁊c. Que dona cornibus ⁊ oculis
designant: quia ꝑ ea instar oculorū illumi
namur: interius ⁊ istar cornuū sanctifica
mur exterius ad omnia tollerāda. Dicit
autem h agnus stare i medio throni ⁊c. s.
i medio trinitatis. s. pr̄is ⁊ spirit9 sancti.
⁊ quattuor animalium. i. quattuor euāgeli
staruz ⁊.24. seniorꝫ. i.12. patriarcharū quan
tum ad testamentū vetus. ⁊.12. apostolorꝫ
quātum ad nouū. Illi fundamentū legis
moy. Isti p9 xp̄m fundamentū legis euā
gelice: ⁊ ecclesie militātis. Figurati ꝑ fun
damentum.12. ciuitatum btō Jo. ostensuz
apoc.21. ¶ Uel general'r loquendo ꝑ oés
p̄dictos: vniuersitas beatoruz. inter quos
est Christus. ¶ Uidit autez eum stantez
tanquam occisum. Inter alia enim que fa
ciunt xp̄m i medio cordium hominuz ha
bitare é memoria passionis quā debem9
meditari. dicédo illud. i. pe.3. Christus ꝓ
peccatis nostris mortu9 est iustus ꝓ iniu
stis: vt nos offerret deo mortificatos qd̄
carne: viuificatos aūt spiritu. Non dicit
autem mortuus simpl'r: sed tanq̄3 mortu
us: q: l3 quantum ad humanitatez fuerit
veraciter mortuus: tn̄ quantum ad diui
nitatem fuit imortalis. ¶ Sic autem fa
cta per xp̄m victoria ⁊ completa nostra
redemptione ⁊ libro totaliter aperto ⁊
24. seniores ⁊ quattuor animalia canta
bant canticū nouum: quia fideles omnes
cognoscétes beneficium redemptionis fa
cte per xp̄m occisum d̄bét instar illorum
dn̄o cantare ⁊ benedicere ⁊ laudare. vnd̄
p̄s. Cantate dn̄o canticum nouum: q: mi
rabilia fecit. Et sic cantando debemus ex
tollere diuinam magnificentiam ⁊ digni
tatem. d. Dignus es dn̄e deus accipe li
brum ⁊c. vbi supra. ¶ Secundo inuēio im

agnum nos ad pascua libaliter deducēte Nam xp̄s non inuidus sed liberal' ex̄ns volens nos sui regni pricipes facere: ad ip̄m nos liberaliter inducit. ¶ Hoc aūt fuit figuratum Apoc.7. Ubi sententialit dicitur ꝙ cum Jo. vidisset multitudinē maximam hoīum indutam vestibus alb̄ ⁊ ignoraret qui essent. dcm̄ fuit igitur ab angelo hi sunt qui venerunt de tribulatō ne magna ⁊ lauerunt stollas suas in san guine agni ⁊ deambulauerunt eas. non exuriēt neq₃ sitient amplius: neq₃ cadet super illos sol neq₃ nullus estus: quoniā agnus qui in medio throni est regit eos ⁊ adducet ad fontes aquarū: ⁊ absterget deus omnem lachrimā ab oculis eorum. ¶ Ubi sciēdum ꝙ per istam multitudi nem indutam ve. alb̄ intelligitur multi tudo bonorum hominū viuentium in pu ritate mentis ⁊ corporis: quorum cuilib₃ dr̄ eccl'astici.9. Omni tempore vestimen ta tua sint candida. ⁊ oleum .s. misericor die non deficiat de capite tuo. Isti dicunt stollas lauasse ⁊ dealbasse i sanguie agni q: dum viuunt passionem xp̄i meditant continue: in qua consciētias lauāt. In me dio autem istorum est agnus. i. xp̄s eos confortans. Unde Js.12. Exulta ⁊ lauda habitatio sion: q: magnus in medio tui sanctus ysrael. ¶ Isti dicuntur non sitir̄ ⁊ non exurire amplius: q: eis preparatur eterna felicitas: de q̄ p̄s. Satiabor cū ap paruerit gloria tua: nec super eos cadet estus nec sol: q: in p̄ria non erit tribulatō nis adustio: nec lachrima sed omnis con solatio. ¶ Tertio inuenio i[m] agnum nos in p̄ria eternaliter illustrantem. Na₃ xp̄s yhesus illam celestem beatorum patriā sua illuminat claritate. Unde ð ipo eccle siastici.43. Species celi gl'ia stellarū mū dū illuminās in excelsis domin⁹. ¶ Hoc aūt fuit figuratum in visione Jo. Apoc. 21. Ubi sñialiter dr̄ ꝙ ipe ciuitatem Jeru salem nūero mō dispositā ⁊ diuersimoð adornatā. de qua in eius cōmendatione subiunxit ꝙ ciuitas i[a] non eget sole neq₃ luna vt luceat in ea: nam claritas dei illu minat eam. ⁊ lucerna ei⁹ est agn⁹. ¶ Ubi sciendū ꝙ per ciuitatem Jer[m] que visio pacis dr̄: intelligitur celestis patria. Ista dr̄ nūero mō disposita: tū propter ipsius firmitatem ⁊ pulchritudinem: tum ꝑpter eius habitatores: de qua p̄s. Gloriosa di cta sunt de te ciuitas dei. Hanc diuia cla ritas illuminat. q: deus lux per essentiā illuminat omnes sanctos. Cuius lucerna est agnus. i. xp̄s qui indesinenter ibi luce re dicitur: intellectum scōꝝ illuminando clarius: ⁊ ardere iugiter: eoꝝ affectū for tius inflamando.

Secunda pars.

Sequitur. Hic est de quo dixi. ⁊c. Ubi tangit dignitatem gene rosam in existendo ꝙ ꝓbat pre cessio duratiua. Ubi sciendū ꝙ quādo ali quis: dignitatem alicuius vult extollere d₃ vt firmius accepte tur eius testimoniū omnis suspitōis materiā amouere. Quia igitur beatus Jo. xp̄m cōmendabat ð di gnitate maxia: ne forte aliquis crederet ꝙ h̄ ex affectu dilectōnis natural' q̄ sibi erat per parētellā cōiunct⁹ h̄ dr̄et: iō hāc suspitōem a cordibus hoīum amouet: ƀm h̄ igitur in p̄te ista duo possum⁹ cōsidera re. s.

Redēptoris ꝯmēdatōem magnificā.
Precursoris excusatōem viridicam.
Ubi beatus Jo. xp̄m dupl'r ꝯmēdat. s.
Quātū ad ꝑdictōem p̄sonalē: ⁊
Quātū ad duratōem eternalem

¶ Quātū ad p̄mū dic̄. Hic ē de quo ⁊c. ¶ Q[m] ad ꝑdictōem p̄sonalē dic̄. Hic ē ð quo dixi vob̄ q ⁊c. Ubi sciēdū ƀm Theo. ꝙ q: Jo. sacerdotib⁹ ⁊ leuitis dederat te stimoniū non distinctum de xp̄o: qñ eum interrogauerunt tu q̄s es. d. eis mediū vestrū stetit ⁊c. Jo. 1. istud testimonium nunc specialius explicat dicens. Hic

est ⁊c. ¶ Sciendū est āt ꝙ xp̄s vir dr̄. p̄
rōe natiui. tpal'. xp̄s erat. 30. ānoꝝ: ꝙ tp̄s
est virilis etatis. 2° rōne primitatis spiri
tualis. Nam sicut vir respectu mulieris
primus ⁊ principalis dicitur: sic yesus re
spectu ecclesie que sua sponsa spiritual' ē.
prior ⁊ principalis ſm Theo. dr̄ ⁊ est. 3°
ratione sue sanctitatis singularis: q: ip̄e
non solum sanctus: sed sicut dicitur Dañ.
9. Ip̄e ē scūs sanctoꝝ. vt sic merito dicer̄
possimus de ip̄o illud Job. 1. ꝙ erat vir
ic magn9iter oēs oriētales. ¶ Qm ad du
ratōem eternalē dic̄. Qui añ me factus ē
⁊c. Ubi sciēdū ꝙ xp̄s qm ad hūanitatem
assumptā posterior Jo. fuit tñ qm ad diui
nitatē q̄ equalis ē pr̄i fuit p̄or Jo. ⁊ ante
oēm creaturā. Uñ Augu. exponēs verba
Jo. batiste dic̄. Post me āt vēit q: poste
rior natus ē: añ me factus est. q: prelatus
est mihi. ¶ Qm ad 2m. s. precursoris ex
cusatōem viridicā dicit. Et ego nesciebaꝫ
eū. ⁊c. Q: eim Jo. ſm carnē aptiebat xp̄o
ne forte aliqs posset credere ꝙ Jo. ex h̄
redderet d̄ ip̄o testimoniū: de hoc ip̄e se
excusat ſm Criso. d. ꝙ xp̄s prius erat si
bi ignotus: ⁊ ꝙ ad hoc tanq̄ꝫ a d̄o missus
venerat vt ip̄m populo ꝑpalaret. ¶ Hoc
autem fuit possibile ꝙ Jo. xp̄m ignoraret
q: ⁊ si aliqua miracula circa Christū pue
rum facta fuerunt. tñ Jo. tunc erat puul9
A pueritia autem vsqꝫ ad baptismum ñ
fuerunt facta miracula ſm Criso. ⁊ si fcā
fuerunt. Jo. erat in deserto.

Tertia pars.

Equitur. Et testimonium perhi
a buit Jo. ⁊c. Ubi tangit sanctita
tem gratiosaꝫ in continendo ꝙ
probat possessio permansiua. Ubi sciēdū
ꝙ differentia est inter sanctitatem Chri
sti ⁊ alioꝝ sanctoꝝ. Nam xp̄s sic est scūs
ꝙ in ip̄o habitat plenitudo sp̄s sancti sic
ꝑmansiue ꝙ ip̄m nō p̄ot amittere. In om
nibus aūt viatoribus: lꝫ sit aliq̄ gr̄a sp̄s
sancti: nō tñ sic̄ i xp̄o q: ipsam p̄ñt amitte

re nisi ꝯfirment a d̄o. Et h̄ est ſm Criso.
ꝙ precursor in i° testimonio dato de xp̄o
confirmando prius dictum testimonium:
nos instruit luculenter. ſm h̄ igitur i p
te ista duo possumus ꝯsiderare. Nam p̄
dat suam testificationem. 2° ostendit h9
testificatiōis reuelationē. ¶ Quantū ad
primum dicit. Et testimoniū p̄hi. ⁊c. Ubi
precursor in isto testimonio de habitatio
ne sp̄ūs sci in xp̄o, tria tāgit. s.
Actum benignitatis summe.
Modum congruitatis mire.
Subiectum capacitatis digne.
¶ Quantū ad actū ⁊c. dicit. Et testimo
niuꝫ ⁊c. Ubi sciendum ſm Augu. ꝙ sp̄ūs
scūs sup xp̄m descendens nō descendit ad
ip̄m sanctificandū: q: iā scūs erat. sꝫ h̄ fuit
ad figurandū corporis mistici. i. congrega
tionis fideliū sanctificationē p sp̄ūm scūm
futurā. ¶ Congruū āt fuit vt xp̄o bapti
zato sp̄ūs s. sup eum descenderet. Primo
ad filij manifestationē. Ut sicut fili9 a pr̄e
genitus ip̄m manifestabat. iuxta ꝙ dicit
Jo. 17. Pr̄ manifestaui nomen tuū homi
nibus quos dedisti mihi. Ita sp̄ūs s. ꝓce
dēs a filio sibi testimoniū ꝓhiberet. iuxta
ꝙ xp̄s dicit Jo. 16. Ille me clarificabit q:
de meo accipiet ⁊ ānūciabit vobis. Secū
do ad baptismi ꝯfirmationē. Nā q: i bap
tismo Jo. qñ xp̄s baptizat9 fuit incepit q̄
si inchoari baptism9 xp̄s q quidē debebat
dari in fide trinitatis ꝯueniens fuit ꝙ to
ta trinitas tūc apperet ſm Augu. iō fuit
ibi xp̄s dei fili9 vos pr̄is testificās. ⁊ sp̄ūs
s. descēdens. ¶ Quantū ad moduꝫ ꝯgrui
tatis mire dicit q̄si colūba de celo. Ualde
ꝯueniens fuit vt spiritus s. in specie colū
be appareret. Primo ꝓpter nature sim
plicitatem. Nam q: sp̄ūs s. libenter cum
simplicib9 habitat ⁊ fugit dolosos. iuxta
illud Sapien. 1. Spiritus sanctus effugiet
discipline fictuꝫ. Et prouer. 3. Cum simpli
cibus sermocinatio eius. ideo conueniens
fuit vt in colūba aiali simplici appareret

¶ Secundo pp gr̃e fecunditatem. Nam q: gr̃a sp̃s s. facit hoies fecundos ⁊ promptos ad bene opandum : iuxta illd̃.i.cor. 12. vnicuiq; datur maifestatõ spiritus ad vtilitatem. Alij quidẽ per spiritum daẽ sermo sapiẽtie. Alij ⁊c. ⁊ ita. h ãt opatur vnus atq; idẽ sp̃s diuidẽs singulis ꝓut vult. Jõ ꝯueniens fuit vt in columba appereẽ animali fecũdo. ¶ Tertio pp desiderij suspiratõem. Nam q: sp̃s s. faĉ nos dum sumus in hoc mundo suspirare ad p̃riã. Jõ cõueniens fuit vt appereẽ i spẽ colũbe que est aial gemebũdũ. ¶ Quarto pp misterij significatõem. Nã q: p spiritum s. xp̃s nos adunauit i vnitatẽ fidei ⁊ pacificauit cũ deo. Jõ per colũbam que nunciauit pacẽ pfectã generis humãi cũ deo: merito debuit designari. d cui⁹ ãnunciatõe dr̃ gñ.8. ꝙ columba venit ad noe vespere portans ramũ oliue virentibus folijs in ore suo. ¶ Jsta columba in qua sp̃s s. apparuit: fuit vera columba. q: ꝑm Augu. de agõe xp̃ano: non erat ꝯueiens vt ad ostensionem sp̃s s. assumeretur res falsa: sicut nec ẽt filius falsam naturã ad sui manifestatõem assumpsit sed veram. ¶ Quantum ad sc̃m capacitatis digne dicit. Et manentem super eũ. Ex hoc eim ꝑm Grego. 2. mor: ꝙ sp̃s s. dicitur maneẽ super xp̃m: datur nobis intelligi sue excellentia sanctitatis. Nam lꝫ spiritus s. in alijs viatoribus habitet: differenter tamen a Christo: q: in eis sic habitat ꝙ exigentibus eorum demeritis possꝫ ab eis recedere: a Christo vero nullo modo cum in ipo coniuncta sit humanitas nostra cum deo. ¶ Quantum ad secundum. s. testificatõis reuelatiõem dicit. Et ego nesciebam eum ⁊c. Jo. enim volẽs suum approbare testimonium ostendit ꝙ xp̃o a seipso testimonium non perhibuit sed a superiori missus. ⁊ ideo dicit. Et ego nesciebam eum. ¶ A quo autem missus fuit audi. Augu. dicit. Quis autem misit Jo. ⁊ subdit soluendo. Si dicimus pr̃ verum dicimus: si dicimus filius verum dicimus: manifestius autem ẽ vt dicamus pater ⁊ filius. ¶ Quãtum autẽ ad h ꝙ dicit Jo. ⁊ ego nesciebam eũ ꝑm Aug. huic vr̃ contrariari illd̃ ꝙ dr̃ Math.3. vbi dr̃ ꝙ veniẽte yh̃u ad baptismũ. Jo. ꝓhibebat eum. d. ego a te debeo baptizari: ⁊ tu venis ad me: ⁊ tamen xp̃s nundũ fuerat a Jo. baptizatus: nec spiritus s. in spẽ colũbe appuerat: ⁊ sic vr̃ ꝙ añ baptismũ cognouerit ipm: cuius tamen oppositum diĉ hic. ¶ Huic obiectõi põt responderi primo ꝑm Criso. ꝙ iª ignorantia q̃ꝫ dicit Jo. se habere referatur ad tempus ante baptismum quando erat in deserto: ñ ad tempus primum baptismo. Secũdo ꝑm Au. vt distinguatur iter noticiam pfectã ⁊ impfectam. Nam Jo. anteq̃ꝫ xp̃m baptizaret: ipm nouerat: sed non ita pfecte sicut post baptismum quando spiritus s. in specie columbe descendit. Tertio vt distiguatur de auctoritate baptismi. Naꝫ Jo. bene nouerat xp̃m conferre baptismũ: sꝫ si illam auctoritatem sibi soli retinere deberet vel alteri cõmũicare: h nundũ sciebat.

Quarta pars.

Equiẽ. Et ego vidi ⁊c. Ubi tangit veritatem luminosam in affirmãdo. ꝙ ꝓbat expressio assertiua. Ubi sciẽdum ꝑm Criso. ꝙ q: sic hr̃ Math.3. ꝙ quando xp̃s fuit baptizatus venit vox p̃ris. d. h ẽ fili⁹ me⁹ dillectus: ne forte aliqs crederet ꝙ h vox deberet applicari ad Jo. iõ d̃scẽdit colũba sup xp̃ꝫ oñdens ꝙ ipe erat pp quẽ vox ꝓlata fuerat. ¶ Sciẽ. ẽ ãt ꝙ Jo. d. Hic ẽ fili⁹ dei. tria nob̃ d xp̃o inuit. s.

Sigularitatẽ ꝑsonalr̃ exñtem.
Natiuitatẽ eternalr̃ emanãtem.
Dignitatẽ generalr̃ ꝑsidẽtem.

¶ Pm ꝓbat ꝑnoialr̃ d̃signatõ: q: h ẽ. 2m naturalr̃ ꝓcessio q: fili⁹. 3m ipialr̃ ꝑdictõ: q: d̃i. ¶ Qm ad pm vbi tãgit ⁊c. ꝙ ꝓbat ⁊c.

dicit h est. vbi sciēdū q̄ illō ꝓnomē h ali cui applicatū singularitatem designat: ⁊ iō designat xp̄m singl'arissimū esse. vt sic possim⁹ dicere d̄ ipo illud Luc. 23. Hic ē rex iudeoꝝ. ℭ Sciendū ē āt q̄ singl'arita tē xp̄i inter alia oñdit nob̄ tria. s.
Puritas inocētie grose.
Claritas sapiētie lumiose
Caritas amicitie viscerose.
ℭ P° singularitatē xp̄i oñdit puritas i nocētie grose. Nā ipe pur⁹ ⁊ inocēs fuit absq̄ vllo pecō. vt sic dicat illō Je. 2. Abs q̄ pecō ⁊ inocēs ego suꝫ. vñ Luc. 23. d̄ ipo. Ve h hō iust⁹ erat. ℭ 2° ei⁹ singl'aritatē oñdit claritas sapie luminose. Nā ipe est d̄ quo ps. Magn⁹ dñs ⁊ magna v̄t⁹ ei⁹ ⁊ sapie ei⁹ nō ē nūerus. ℭ 3° ei⁹ singl'ari tatē oñdit caritas amicitie viscerose. Nā iuxta illud Apoc. 1. Ipe dilexit nos ⁊ la uit nos a pecīs nr̄is i sanguie suo. vñ de ipo possum⁹ dicere illō. 2. mach. 15. Hic ē frꝫ amator ⁊ ppl'i Isrl'. ℭ Qm ad 2m vbi tāgit nat. eternal'r emanātē q̄ ꝓbat natu ralis ꝓcessio cū dr̄ fili⁹ sciēdū ē q̄ xp̄s fi li⁹ dei dr̄ nō qdē adoptiuus ſꝫ ver⁹ ⁊ na tural'r a dō ꝓduct⁹: iuxta illō q̄ d̄ se dicit sb̄ noie sapie. ꝓuer. 8. Ab eterno ordinata sum ⁊ ex ātiqs anteq̄ꝫ terra fieret nec dū erant abissi ⁊ ego iā cōcepta erā. ℭ Qm ad 3m vbi tangit dignitatem generaliter presidētem q̄ ꝓbat impial' ꝓdictō cuꝫ dic dei. Sciēdū est q̄ deus essential'r non nū cupatiue dr̄ deus ⁊ dominus: d̄ quo ps. Qm̄ magn⁹ dñs ⁊ rex magnus sup oēs deos. vnde ipe dixit Abraaꝫ gñ. vl't. Ego sum ds̄ ops: Ambula coram me ⁊ esto p fcō. Re vā isto dño nr̄o yh̄u xp̄o dī filio ambulare debemus sibi parendo in oib⁹ nostris opibus ⁊ in virtutibus esse per fecti. Nam iuxta illud ps. Hic est deus noster in etern̄ ⁊ in seculum seculi: ⁊ ipe reget nos in secula. vt verificetur illō ys. 60. Erit tibi dñs in lucem sempiternam: ⁊ ds̄ tuus in gl'iam. Ad q̄ꝫ ⁊c.

ℭ Dominica post epiphaniam.

Nuptie facte sunt in chana gallilee. Jo. 2. Secūdū sen tentiam phoꝝ generaliter loquendo duplex mod̄ est aliquid cognoscendi. Pri mus est quādo per cāꝫ cognoscimus effe ctum: sicut qñ cognoscitur q̄ ignis potest calefacere: ⁊ iste modus ē pfectior in co gnoscendo. Scd̄s modus est qñ p effectū cognoscimus cām vt si videatur q̄ aliqd calefacit cognoscitur q̄ est calidū: ⁊ iste modus est imperfectior. Primo tñ cōue nior: q: vt plurimum per effectus deueni mur i cās. ℭ Sciendū est autem q̄ aliq effectus sunt qui sbiacent cālitati create cuiusmodi sunt q̄ arbores frondescant ⁊ florescant i ve. ⁊ h⁹i. Et per tales effect⁹ non possumus deuenire nisi i cognitōem essentie create. Aliq autem sunt effectus q transcendunt cālitatem creature cuius modi sunt q̄ virgo pariat ⁊ q̄ fiat trāsla tio rex: sicut qd̄ panis transbstantietur i corpus xp̄i: ⁊ vinum in sanguiem: ⁊ quod vna res sbito mutetur in aliam vt aqua in vinum ⁊ h⁹i: ⁊ talis effectus qñ eueni unt ducūt nos i cognitōem cāe increate: ⁊ q̄ ille q talia fac̄ sit deus. ℭ Christ⁹ igit volēs oñdere q̄ nō tm̄ erat homo: ſꝫ etiā ds̄ aliq̄ opa fecit que nō poterant fieri: nisi p potentiam diuinam: cuiusmodi fue rūt resuscitatō mortuoꝝ ⁊c. Inter q̄ pm signum suam diuinitatem oñdens fuit il lud d̄ quo fit mentō in euangelio hodier no qñ aquam mutauit in vinum q̄ mira culū nō solum intuentibus contulit mari am admiratōis sed ēt discipulis firmita tē adhesiōis. q: discipuli adherer̄ dō nō poterāt nisi eos p diuinitatē suā traxiss̄ꝫ. ſm h igit. 4. tāgunt i euāge. hodierno. s.
Conuiuij preparatio copiosa.
Miraculi ppetratio vigorosa.
Prodigij ꝓpalatio gloriosa.
Collegij adhesio amorosa.

¶ Pm pbat ferculoꝝ cumulatō. ¶ Secundū diuersoꝝ cōmutatio. ¶ Tertiū ministroꝝ admiratio. ¶ 4m discipuloꝝ confirmatio. pm in prin. 2m ibi. Deficiente vino ꝛc. 3m ibi. Et dic eis yhs auriте ꝛc. 4m ibi. Hoc fec yhs initiū ꝛc. Po pars.

Quantū ad primū vbi tangitur q ꝛc. ꝙ probat ꝛc. dicit. Nuptie facte sunt ꝛc. vbi sciēdum ꝙ ad cōplemēto nuptiarū est ꝙ sint copiose ꝛ ꝙ igit sit diuersitas ferculoꝝ. Notat āt tempus istarū nuptiaꝝ: q: dicit ꝙ die tertia nuptie fcē st. scōm h igit h ꝗttuor tāgit. s.
Cōuiuij solēpnitatem gaudiosam.
Loci capacitatem grosam.
Collegij societatem virtuosam.
Temporis cōgruitatem numerosam.
¶ Quantū ad primū dicit. Nuptie facte sunt. vbi sciēduꝫ ꝙ qdam heretici fuerūt q nuptias condēpnabant ꝙ tñ est contra scripturā diuinam q: matrimoniū institutū est a dō sic pꝫ gñ. 2. vbi adam ꝓphetando dixit facta eua quādo ds adduxit eam ad ipm. h nunc os ex ossibus meis ꝛ caro d carne mā. h vocabitur virago: q: viro suo sumpta ē quāobrem relinqt homo patrē suū ꝛ matrem ꝛ adherebit vxori sue ꝛ erūt duo i carne vna. i. ad ꝓcreationem filioꝝ. Sic ergo pꝫ ꝙ ad ꝓbanduꝫ matrimoniuꝫ a dō primitus institutū xps nuptijs tēporalibus voluit interesse. ¶ Sciēdum est igit scōm Bed. ꝙ tres gradus hominuꝫ iuēiunt i mūdo qꝫqꝫ diuſoꝝ sint meritoꝝ quos xps approbar voluit. s. matrimōial' vidualis ꝛ virginal'. matrimonialē auteꝫ approbauit cū int fuit nuptijs vt h. viduallem cū ab anna ꝓphetissa ꝛ vidua voluit cōmendari Luc. 2. virginalē: cū d mre virgine voluit incarnari. ¶ In istis nuptijs sunt. 6. ydrie. vbi sciēdum ꝙ i matrimōio sunt tria bona. s. fidei pl' ꝛ sacramēti. Bonum prol' hꝫ duas ydrias. pma ē cōseruatio nature. secūda ē augumētatio cultus fidei. Bonū fidei hꝫ alias duas. s. vt mulier nō accedat ad alium virū nec vir ad aliā mulierē. secūda ꝙ licite vtar matrimōio. Bonū etiam sacri hꝫ alias duas. pma est ꝙ xpm qui est sponsus eccl'e habēus redēptorem. secūda q: ipm habemus glorificatorem ꝛ sic sunt. 6. ydrie. ¶ Quātuꝫ ad secundum vbi tāgit loci capacitatē grosam dicit in chana gallilee. vbi sciēdum ꝙ sm gallilea est prouincia vbi est chana vicl's. In io enim viclō celebrate fuerunt iste nuptie. ¶ Quantū ad tertiū vbi tangit collegij societatem virtuosam dicit. erat mater yhu ibi ꝛc. vbi sciēduꝫ ꝙ beata virgo vel abtinens alteri cōiugum. s. Jo. euangeliste qui fuit sponsus in istis nuptijs vt vr velle Jo. in prologo Jo. d. Hic est Jo. euangelista vnus ex discipul' dñi qui virgo a deo electus est quem de nuptijs volentem nubere vocauit ds. Dr ergo ꝛ erat mr yhu ibi. mater inqꝫ puritatis ꝛ mundicie: humilitatis ꝛ obedientie: mr honoris ꝛ reuerentie: mr sanctitatis ꝛ fiducie. vnde ipa eccl'astici. 24. Ego mr pulchre dillectōis quo ad primū: ꝛ timoris quo ad sꝫ. ꝛ magnitudinis quo ad tertiū: ꝛ sācte spei quo ad 4m. ¶ Qm ad 4m. vbi tangit tēporis quātitatē numerosam. dicit die tertia. vbi sciēdū ꝙ iste dies nuptiaꝝ fuit tertius ab illa die q̄ Jo. baptista manifestauit xpm discipulis suis. Naꝫ sicut habet Jo. i. postqꝫ Joā. maifestauit xpm populo. d. Ec. agnus dei ꝛc. dr ꝙ altera die stabat Jo. ꝛ ex discipulis ei9 duo ꝛ respiciēs yhꝫ ābulātē dixit. Ec. agn9 di: ꝛ sic 2oi spāli māifestauit eū discipul' suis ꝛ audierūt eū duo discipl'i loqūtē qꝫ vn9 fuit ādreas ꝛ secuti sūt eū. In crastinū āt ꝙ fuit 3a die xps voluit exir i gallileā ꝛ inēit philippū ꝛ dixit ei seqre me: ꝛ secut9 ē eū. Et sbdit postea 2o cap. Et die 3a nuptie fce st ꝛc. Possum9 igit dr'e illō luc. 24. Et nc sr oia 3a dies ē hoc q̄ 1a fca st. Sciē. ē āt q̄ ad totā istā ptē loq9 spūal'r ꝙ iu9 q̄dru. nup. qb9 sibi spōsā xps d spō. Naꝫ hūanā i psōs p miracl'osā vniōnē. s.

Ecclesiam catholicam in fide p virtuosã redemptionem.
Aiam deuotã in via per gratiosam inhabitationem.
Animam scãm in patria per gaudiosam glorificationem.
Primo dei filius desponsauit sibi naturã humanã i psona p miraculosã vnionẽ. Istaꝝ nuptiaꝝ sponsus fuit dei filius spõsa v̄o humana natura q̄ʒ assūpsit. De q̄ dspõsatione ipse filius loqt Isa. 61. di. Circõdederūt me. s. pr̄ q̄si sponsū decoratū corona ⁊ q̄si spõsã ornatã monilibus suis. Istaꝝ nuptiaꝝ thalamus fuit Au. Fuit vterus v̄ginis paniphus fuit angelus gabriel. Opator fuit tota trinitas. Nã spūs s. istas preparauit iuxta illud Lu. 1. Spūs s. supueniet in te. Pr̄ pfecerauit: q: v̄tus altissimi obūbrabit tibi. Filius fecõdauit: q: q̄ nascet ex te scūʒ vocabit filius dei. Iste nuptie fuerūt nūciate p p̄riarchas in figuris sicut pʒ in rubo Moy. ardente Exo. 2. In v̄ga Aaron frõdẽte ⁊ nõ violãte Nūeri. 17. Fuerūt ratificate p pphetas ⁊ reges in pmissis vt pʒ Isa. 6. Ecce v̄go pci. ⁊ pari. filiū. Fuerũt psumate p incarnationẽ in vltimis tpibus vt pʒ Luc. 1. cū v̄go beata dixit. Ec. ancilla dñi fiat mihi s̄m verbū tuū. Ubi ad cõsensum suū s̄m scõs fuit stati dei filius incarnatus. Istaꝝ nuptiaꝝ fuit cã amor quẽ deus habuit ad genus humanū iuxta illō Ephe. 2. Propter nimiã caritatẽ suã q̄ deus dilexit nos filiū suū misit i silitudinẽ carnis pcci. Istaꝝ nuptiaꝝ ãulus fuit supnal ⁊ admirabil. s. vnio nature humãe cū deo q: Ephe. 3. Ipse ẽ pax nr̄a q fecit vtraqʒ vnū. Nã naturam humanã ⁊ diuinã fecit vnū suppositū in seipso. In istis nuptijs fuerūt iocalia pulcherria. Naʒ humanat diuinitas deificat hūanitas fecondat v̄ginitas palpat ipalpabil v̄r inuisibil. In istis nuptijs fuerūt. 6. Idrie. s. pceptio miraculosa: natiuitas gaudiosa: puersatõ gratiosa: passio dolorosa: resurrectio vigorosa ascẽsio gloriosa. Iste nuptie fuerūt fcẽ tertia die. Ubi sciẽ. q̄ tria gnãlr distiguūt tpa. s. legis nature legis scripte: ⁊ legis gr̄e. Tpe ãt tertio. s. legis gr̄e: fuit dei filius incarnatus. Iste nuptie fcẽ fuerūt in chana gallilee. Nã gallilea interptat trãsmigratio. In trãsmigratõe igit diuinitatꝭ ad hūanitatẽ ⁊ ecõuerso. vel i natura trãsmigrata de pccõ originali ad originalẽ iustitiã fuerūt iste nuptie celebrate. In chana v̄o pp zelū amoris quẽ hūit ad genus humanū. In istis nuptijs fuit mr̄ yhu psentiẽs: concipiẽs: piẽs: ⁊ nutriẽs. Fuit xp̄s fecūdãs ornãs illuminãs. ⁊ iflãmãs. Fuerūt discipuli. i. chorus v̄tutū. s. puritatꝭ mūdissime: humilitatꝭ pfundissime: ⁊ paupertatꝭ altissime. Secūdo dei filius desponsauit sibi eccl'iam catholicã in futuro p v̄tuosã redẽptionẽ. Istaꝝ nuptiaꝝ fuit spõsus xp̄s immolatus in cruce. De q̄ despõsatiõe loqt scã mr̄ ecca Exo. 4. d. Spõsus sanguinū tu mihi es. Thalamus fuit lignū crucis in quo xp̄s mortuus reqeuit iuxta illud Phil. 2. Humiliauit semetipsum fcūs obediẽs vsqʒ ad mortẽ mortem ãt crucis. Paraniphus fuit ⁊ põt esse quilibet doctor ⁊ p̄dicator fidei catholice redẽptionẽ annūciãs hūani generis per passionẽ xp̄i pletã. Iste nuptie initiate fuerūt in xp̄i passiõe qñ sanguinẽ suuʒ spsit ratificate i resurrectiõe qñ a vinculo culpe nos absoluit psumate in ascẽsiõe qñ in celo humanã naturã primitus itroduxit. Istaꝝ nuptiaꝝ anulus fuit p̄tiosus sanguis xp̄i quẽ effudit p nobis iuxta illud Apoca. 1. Dilexit nos ⁊ lauit nos in sanguine suo. O quã p̄tiosus iste anulus. In istis nuptijs fuerūt data iocalia. s. 7. sacra ecclie qbus regeneramur in xp̄o q̄ fluxerũt de latere ipsius. s. baptismus pfirmatio penitẽtia mr̄imõiū: euchãia ⁊ extrema vnctio. Ista sacra fuerũt nob figurata ʒ ach. 4. vbi dr̄. Uidi ⁊ ecce cãdelabrū aureū totū ⁊ lãpas eius sup cap eius ⁊. 7. Lucerne eius sup illō

vbi sciédū q̄ p cādelabꝛū totū aureū itel
ligit scā mr̄ eccl'a auro sapie illustrata:sr̄
cui⁹ cap̄ ē lāpax.i.xp̄s d̄s ⁊ hō istar lāps
dis hn̄s passibile corp⁹ instar vitri:aiaȝ i
starliccinij:ditaté istar luis:pléitudieȝ gr̄e
istar olei. Per.7.āt lucernas itelligūt.7.
sacr̄a p̄dicta. Iste nup^e die.3^a fuerūt facte
i.i 3^a etate xp̄i. Facte aūt sunt i chana ga
li^e q̄ interp̄tat̄ trāsmigatō ⁊ zel⁹:q: tc̄ trā
smigrauit d̄ h̄ m̄do ad p̄reȝ:⁊ fuit ibi zel⁹
qué hūit ad gen⁹ hūanū.q: cū dilexissȝ su
os q erāt i mūdo i finem dilexit eos. Jo.
13. ¶ In ist̄ nuptijs fuerunt m^a xp̄s ⁊ di
scip^l aspiciétes: formidātes:⁊ plagétes.
¶ In ist̄ nuptijs st̄.6. ydrie.s.p̄triarche
⁊ pphete xp̄ȝ p̄dicantes:ap^l xp̄ȝ d̄mōstrā
tes:martires p xp̄o moꝛiétes: ꝯfessoꝛes
carné p xp̄o macerātes:v̄gies pp xp̄ȝ cō
tinétes:bōi ꝯiugati p̄cepta obseruantes
Iste nuptie fuerūt figurate .i .mach .10.
vbi sīal'r dr̄ q̄ alexander rex petiuit a
Tholomeo rege q̄ ad ꝯfirmādā amicitiā
daret sibi cleopatré filiā suā q̄ȝ sibi dans
fecit nuptias i magna gl'a. Ubi sciédū q̄
p Alex.regé q iterp̄tat̄ auferés āgustias
tenebꝛaꝝ itell'r xp̄s dei fili⁹ cui appꝛop̄at̄
in ditate sapia:cui⁹ ē auferre ignoꝛātie te
nebꝛas:q: ip̄e est lux v̄a q̄ illuminat oéȝ
hoiem veniété in hunc mundū. Jo.i.vn̄
eph.5. Eratis aliqn̄ tenebꝛe : nūc āt lux in
dn̄o : Per Ptolomeū āt q interp̄tatur
ad mensuram deducens intell'r deus pr̄.
d̄ quo sapie 2°. Oia i mésura nūero ⁊ pō
der̄ disposuisti. In mésura inq̄ȝ q^m ad du
ratōem :in numero q^m ad multiplicatōeȝ
i pōdere q^m ad valoꝛé. Per cleopatrem
que interp̄tat̄ cōgregās agnitos itell'r sā
cta mr̄ eccl'a q̄ ꝯgregat oés fideles i vnū
q cognoscunt̄ a d̄o i hoc mūdo p gr̄am :
vt tādé cognoscantur in futuro p gl'iam.
vnde de ip̄a possum⁹ dicere illud p̄s. He
dificans Jer^m dn̄s disp̄siōes isrl'is ꝯgre
gabit. Nā dn̄s hedificat̄ ier^m dr̄ qn̄ scām
mr̄em eccl'am pacificā ꝯstituit: ⁊ tūc disp
siōes ysrl'is cōgregauit i vnū viculū cari
tatis ⁊ fidei. Alex.igitur.i.dei fili⁹ vidés
q̄ hūanū géus p peccatū perierat sciens
occasio peccādi p ignoꝛātiā acciderat ho
mini q̄ oppōit̄ sapie q̄ sibi appꝛopꝛiat̄ cō
patiés sibi ⁊ volés ip̄m redimere : dixit
p̄ri ⁊ sp̄ui scō illō q̄ dixit Jon̄. Jon̄.i. tol
lite me ⁊ mittite in mare ⁊ cessabit mare
a nob:scio.n.q̄ pp me tempestas h̄ grā
dis q̄ cum sic fcm̄ fuit cessauit tépestas.
Ubi sciédū q̄ p mare intell'r iste mund⁹ i
quo an̄ incarnatōem filij d̄i erat grandis
tépestas pp peccatū p̄moꝝ pentum. Per
Jon̄.āt q interp̄tatur dōat⁹ itelligit̄ d̄i fi
lius nob dat⁹. Iste igit̄ cōpatiens hūano
generi petiuit mitti i mūdū:q: p ip̄m mū
dū vt dc̄ȝ ē oꝛta fuerat tépestas. Postq̄ȝ
aūt nat⁹ fuit ⁊ passus:i^a tépestas cessauit
q: tūc hūanū gen⁹ redemit ⁊ reconcilia
uit d̄o. Ad pacé igit̄ istā faciédā alex.i.d̄i
fili⁹ petiuit a p̄re sibi dari i spōsaȝ filiā su
aȝ cleop̄rem.i.scām ecclesiam cui ānuens
d̄s pr̄ sibi ip̄aȝ desponsauit ⁊ magnas nu
ptias fec̄ i suo sanguie p̄tiosoꝛ: in magna
gl'a q: lȝ tc̄ xp̄s passus fuissȝ tn̄ p passiōeȝ
suā magnā gl'aȝ acqsiuit. ¶ 3° d̄i fili⁹ d̄spō
sauit aiaȝ d̄uotā i via p gr̄osaȝ ihitatiōeȝ.
Spōsus i ist̄ nuptijs ē d̄i fili⁹:spōsa vero
aia d̄uota de q̄ ip̄e dic̄ sap̄.8. Hanc amaui
⁊ q̄siui spōsaȝ mihi accipe:⁊ amatoꝛ fact⁹
sum foꝛme illius. Thalamus istarum nu
ptiaꝝ est pura conscia in qua xp̄s moꝛat̄
per gr̄am. Paraniphus āt eaꝝ ē bona in
spiratō iducés aiam ad ꝯiūctōem sui spō
si p gr̄am inuété q̄ȝ hȝ a d̄o:q: act.17. Ip̄e
dat oib⁹ vitā ⁊ ispiratōeȝ. ¶ Iste nuptie
initiant̄ in bōa cogitatōe ratificant̄ i d̄uo
ta ꝯtéplatōe:cōsumant̄ ip̄fecta opat ōne.
Cā istaꝝ nuptiaꝝ fuit benignitas q̄ȝ xp̄s
hūit ad aiam.vn̄ thi.3. Appuit béignitas
⁊ hūanitas saluatoꝛis nr̄i d̄i nō ex operi
bus iusticie que fecimus nos : sed secun
dum suam misericoꝛdiam saluos nos fe
cit. ¶ Anulus est fides . vnde aloquitur

aiam Osee.2.d.Spōsabo te mihi in fide ⁊
scies q: ego dñs. ¶ Jocalia sunt.7.virtu
tes.s.spes fides ⁊ caritas.fortitudo tēpan
tia prudētia ⁊ iustitia.Jtē ēt.7. dōa spūs
sci que dʒ in animā scām requiescere qñ fit
xp̄i sponsa iuxta illud Jsa.ij.Requiescet su
per eum spūs dñi spūs sapiētie ⁊ intelle
ctus spūs ꝯsilij ⁊ fortitudinis spūs sciētie
⁊ pietatis ⁊ replebit eū spūs timoris dñi.
¶ Jste nuptie fiunt die tertia.i.in tertia
pte penitētie.s.i opis satisfactōe.Dicunt
āt facte in chana gallilee. Jn gallilea in
quā:q: fiūt in trāsitu statu culpe ad gra
tiā ⁊ de opib⁹ vitiosis ad opa virtuosa.vt
sic in dño ꝯfidens trāsmigret in montē si
cut pass i ps.Jn chana vero q: amor quē
hʒ hō ad xp̄m facit aiam eius spōsam.vt
dicat dño illud.3.Re.19.Zelo zelatus suʒ
p dño exercituū. ¶ Jn istis nuptijs fuit
maria xp̄s ⁊ discipu.i.virginal' puritas d
signata p mariā arta pauptas p xp̄m ⁊ p
funda humilitas designata p discipulos
q: discipul⁹ dʒ eē humilis. ¶ Jn istis nu
ptijs sunt.6.ydrie.s.vegetatiua:sensitiua:
intellectiua:volitiua:memoratiua :⁊ moti
ua. ¶ Jste nuptie possunt nobis figurari
p illas quas fecit Labā Jacob ⁊ raceli de
qbus dr̄ Gen.29.q vocatis mu tis ami
corum turbis ad ꝯuiuium fecit nuptias.
¶ Ubi sciendū q p Laban q interptatur
candidus ⁊ dealbās intelligit de⁹ pr̄ q ē
purus ⁊ candidus q: eccl'iastici.43.Pul
chritudinē candoris ei⁹ admirabit ocul⁹.
Per Jacob aūt pr̄iarchā q.12.filios hūit
intelligit xp̄s q pr̄iarcha exn̄s noui testi
12.apl'os hūit.p Rachel vero q ouis siue
vidēs deū interptat intelligit aia hois q
instar ouis dʒ eē inocēs p cordis purita
tē.pacifica p dilectōis caritatē fructifera
p opis fecunditatē vt sic ouis exn̄s hēat
in pn̄ti gr̄am vt tandē in futuro sit deum
vidēs p gl'iam.Laban igit.i.deus pr̄ Ja
cob.i.xp̄s filio suo ⁊ Racheli.i.aie deuote
facit solēnes nuptias qñ ipam xp̄o copu
lat p gratiā. Signanter āt dr̄ q ad illas
nuptias multos vocauit: q: ad huiusmōi
coniunctionē aie cuʒ xp̄o p gr̄am assistūt
sci angeli congaudētes iuxta illud Luc.
15.Dico vobis gaudiū erit corā angelis
dei sup vno peccatore penitentiā agente.
Non vacat āt q lʒ nuptias fecerit p Ra
chele tñ vespe tradidit Lyaʒ Jacob q ma
ioris erat etatis :q: p Rachelē q videns
deū interptatur:intelligit vita contēplati
ua.p Lyā vero q laboriosa interptat.intel
ligit actiua.Quia igit ad habendā gr̄aʒ
p qʒ possumus deū ꝯtēplari bōa pcedēs
opatio iō eniʒ prio dat Lya ⁊ postmoduʒ
Rachel. ¶ Quarto dei fili⁹ despōsat sibi
aiam in pr̄ia p gaudiosā glorificationem.
Jstaʒ nuptiaʒ spōsus est xp̄s glorificat⁹
spōsa aia btā.Jstā sponsā adhuc existentē
i valle misie volēs sibi copulari inuitat
Cant.4.d.Uēi de libāo sponsa mea veni:
veni d libano coronaberis. Signāter aūt
ter replicat veni.anteq̄ʒ pmittat coronaʒ
q: anteq̄ʒ aia coronet in gl'a oʒ si aliq̄ ꝯmi
sit cōtra voluntatē diuinā q prio veniat
p amarā contritionē secūdo p integrā cō
fessionem.tertio p pfectam satisfactionē.
¶ Thalam⁹ istaʒ nuptiaʒ ē celū empire
um iuxta q dicit Jsa.66.Celū sedes mea
terra āt scabellū pedū meoʒ. paniphus ē
sacra scriptura nobis denūciās immēsita
tē glorie iuxta illud.i.cor.2.Oculus nō vi
dit nec auris audiuit nec in cor hois ascē
dit q pparauit de⁹ illis q diligūt illum.
Jste nuptie initiātur p gr̄am ratificant p
pseuerantiā cōsumant p gl'iaʒ iuxta illud
ps.Et eni benedictionē dabit legis lator
quantū ad gr̄aʒ ibūt de virtute in virtutē
quantū ad pseuerātiā videbit deus deoʒ
in syō quantū ad gl'iaʒ.Anulus in istis nu
ptijs est lumen glorie q deus dat anima
bus sanctis vt ipʒ clare videant ⁊ diligāt
sine fine. ¶ Jn istis nuptijs maxima dā
tur iocalia.s.7.dotes totū hominēʒ ador
nantes tres ex parte anime.s. clara visio

fidem euacuās firma tentio spem certifi
cans ꝛ suauis fruitio caritatem pficiens.
quattuor ex pte corpis .s. claritas expel
lens obscuritatē subtilitas expellēs obtu
sitatē: agilitas expellēs grauitatem. ꝛ im
passibilitas auferēs mortalitatē. Ista. 7.
iocalia figurāt p. 7. stellas de qb⁹ Apoc.
1. ꝙ similis filio hois hēbat i dextera sua
7. stellas. Nā sicut res q̄ manu tenet pa
rata est ad dandū recipientibus sic dei fi
lius paratus ē dare. 7. supradicta iocalia
significata p. 7. stellas hoi p grām dispositas.
to. ¶ Dicūtur autē iste nuptie tertia die
facte. Nā generaliter loquēdo prim⁹ dies
hois dr̄ esse nat. siue ingressus. Secūdus
eius vita siue progressus. Tertius mors
siue egressus. in primis āt duobus dieb⁹
nō celebrant iste nuptie iuxta illud Exo.
33. Nō videbit me ois hō ꝛ viuet: ſꝫ die
tertio. i. post mortē. ¶ Dicuntur iste nu
ptie facte in chana gallilee. In gallilea i
quā q̄ interptatur transmigratio: q: de h
mundo transmigramur ad gl'iam. In cha
na etiā q̄ interptat zelus: q: amor q h ini
tiat in via pficit in pria. In istis nuptijs
dicūtur fuisse maria yhs ꝛ discipuli. q: in
pria est maria virgo dn̄a ꝛ regina de qua
loquēs ad ipm ps dicit. Astitit regina a
dextris tuis i ue. deau. circū. va. Et ibi est
xp̄s rex ꝛ dn̄s de quo dr̄ Apoc. 19. ꝙ hꝫ in
vestimēto. i. in humanitate ꝛ in femore suo
i. in diuinitate scriptū rex regū ꝛ dn̄s do
minātiū. Sūt etiā discipuli. i. sancti ange
li tanq̄ ministri seruientes dn̄o de qbus
Dan. 7. Milia milium ministrabant ei.
¶ In istis nuptijs fuerūt. 6. ydrie. s. natu
re integritas condictionis nobilitas con
gregationis societas vite perpetuitas bo
norum facietas ꝛ Iste nuptie fuerunt fi
gurate per illas quas fecit rex assuerus
hester regine de quibus dicitur sinaliter
hester. 2. ꝙ hester conducta fuit ad cubi
culum regis assueri ꝛ adamauit eam rex
habuitqꝫ gratiam coram eo super omnes
mulieres ꝛ posuit dyademā regni super
caput eius ꝛ iussit conuiuium preparari p
magnificum cunctis principibus ꝛ seruis
suis pro coniunctione ꝛ nuptijs Hester
¶ Ubi sciendum ꝙ per assuerum qui in
terpretatur beatitudo intelligitur xp̄s in
quo perfecte beatificamur. vt sic sibi dica
mus illud. 3. R. 10. Beati serui tui hi qui
stant coram te semper ꝛ audiunt sapienti
am tuam. Per Hester autem que inter
pretatur elleuata in populis vel prepara
ta in tēpore intelligitur quelibet anima
beata que dum vixit in hoc mūdo prepa
rauit se per bona opera. ꝛ ideo elleuata ē
in gloria. Hec est de qua dicitur Hester
2. ꝙ erat pulchra nimis quantum ad pu
ritatem intrinsecam. ꝛ decora facie quātū
ad venustatē extrinsecam. Istam dicitur
adamasse: quia animam sibi coniunctaꝫ p
gloriam perpetuo diliget qꝫ alloquitur
Je. 31. d. In caritate perpetua dilexit te
ideo attraxi te miserans tui. huic dicitur
ꝙ rex posuit dyadema super caput eius:
quia deus facit animam beatam reginaꝫ
regni celestis. vt sic dicatur de xp̄o intro
ducente animā beatā ad patriam paradi
si ꝙ dicitur de assuero Hester. 1. ꝙ prece
pit. 7. eunucis qui ministrabant in conspe
ctu eius vt introducerent reginam vasti
coram rege posito super caput eius dya
demate vt ostenderet cunctis populis ꝛ
principibus illius pulchritudinē. ¶ Ubi
sciendum ꝙ per. 7. eunuchos ministran
tes coram rege. i. Christo intelliguntur
7. dona spiritus sancti que dicuntur deo
ministrate quia illi q eas habent xp̄i mini
stri dicuntur. Per vasti autem que inter
pretatur distinctio cōsumata intelligitur
aia beata: q: beatitudo est eius finis ꝛ cō
sumatio vltima. Istā igit vasti. i. aiaꝫ bea
tam iubet sibi in ꝯspectu adduci qñ p oēꝫ
sententiā mortis anima de mundo egre
ditur. Super qꝫ dr̄ imponi dyadema q:
ipsi dat coronā regni celestis ꝛ tūc cūctis

populis ⁊ principibus.i.oibus scis tá par
uis q̃ȝ magnis ostédit illius pulchritudi
né.ȝ tñ̄ considera quid dr̃ Mat.23. De
rege qui misit seruos suos ȝ noluerũt ve
nire ȝ abierũt alius in villá suaȝ alius ad
negociationé suá reliq vero tenuerũt ser
uos ⁊ contumelijs affectos occiderunt.
¶ Ubi sciendũ q̧ p istũ regé facientem
nuptias intelligit̃ deus q maximas nup
tias facit in gloria padisi. Ad has oés in
uitat ⁊ mittit suos.i.bonas inspiratióes
internas vel monitiones externas q̧ ad
illas nuptias veniát sed tñ̄ nolunt venire
sed ali⁹ vadit ad villá per peccatũ supbie
ali⁹ ad negociationé per peccatũ auaritie
alij vero suos.i.bonas inspirationes vel
monitióes afficiũt ꝯtumelia ⁊ interficiũt
p peccatũ luxurie. Ná luxuriosus ⁊ immũ
dus oés bonas inspiratióes ⁊ monitóes
interficere dr̃: q: subditus carnalib⁹ desi
derijs instar bestie istas mortificat ⁊ re
spuit.

Secunda pars.

Eqtur: Et deficiéte vino ⁊c. Ubi
s tágitur miraculi perpetratio vi
gorosa q̧ pbat diuersoꝝ ꝯmuta
tio subita. Aqua eni mutata in vinũ que
sunt diuersa naturalr̃ arguit illud miracu
lum fuisse p vigorosam potentiá diuinita
tis. Sciendũ est át circa istá partem quan
tum ad istud miraculũ q̧ hõ qñ petit ab
aliquo aliquod beneficiuȝ si statim sibi nõ
fiat non pp̄ h̃ dȝ a postulatióe deficere sed
perseueranter petere: q: lȝ in pria vice hõ
nõ exaudiat̃ tñ̄ pp̄ perseuerantiam exau
ditũr. Scdõȝ h̃ igitur h̃ euangelista. quat
tuor tangit.s.

Petitionem rationabilem.
Responsionem admirabilem.
Prosecutióem cõmendabilem.
Cõdescensioné amicabilem.

¶ Quantũ ad primũ dicit. Et defici.⁊c.
Nam valdẽ rationabil' fuit ista insinuatõ.
Nam virgo btá mr̃ mie videns indigen
tiam esse i sua pñ̄tia sustinere nõ debuit
gnimo poti⁹ ex q̃ ptátem subueniédi sen
ti bat i fi°: subleuatóem indigétie pcrea
re. ¶ Uinũ defec̃ in his nuptijs secũdũ
Bed. vt ditas máifestaret̃ i xp̃o. ¶ Mo
raliter aũt loquédo ibi vinũ defec̃ quia i
nuptijs xp̃i dȝ solatium carnis deficere si
gnificatur p vinũ. Ná sic̃ scribit̃ pUer.40.
luxuriosa res é vinũ ⁊ tumulétuosa ebrie
tas quicũqȝ his delectat̃ nõ erit sapiens
vnde pUer.31. Noli regibus dare vinum
q: nll'ũ secretũ erit vbi regnat ebrietas.
Nam ebrietas fac̃ hominem bestialeȝ ⁊
etiá ipm expoliat diuina gr̃a. ¶ Hoc aũt
fuit figuratũ gñ̄ .9. in noe de q̃ dr̃ q̧ plan
tauit vineá bibésqȝ vinũ inebriat⁹ é ⁊ nu
datus i tabernaculo suo. ¶ Ubi sciédum
q̧ p noe q plantauit vineá: intell'r homo
hñ̄s curá de delectatóibus corporis: ⁊ tc̃
inebriat̃: quãdo indebite i talibus se imer
git. ad q̧ seqtur denudatio q: talis ex sue
factióe inuerecũdus efficitur ⁊ sic diuina
gr̃a expoliat̃. vinũ ét deficit post q̧ vinuȝ
habundáter dat̃ per christum q: triplex
est vinum.s.

Justitie mundificantis.
Sapientie letificantis.
Caritatis inebriantis.

¶ Ná instar vini iustitia mundificat. Sa
piétia letificat. Caritas inebriat. In lege
auté antiqua ista erát imperfecta ⁊ ideo
poterat dici q̧ vinũ deficiebat ȝ xp̃s ista
pfecit ⁊ iõ vinũ ppiauit habendũ. ¶ Pri
mo pfecit iustitiá mundificanté vñ̄ ipam
nos docet hére. d. Mat.5. Nisi habunda
uerit iustitia vestra plusq̃ȝ scribaꝝ ⁊ pha
riseoꝝ nõ intrabitis regnũ celoꝝ. ¶ Secũ
do pfecit sapientiá letificáté. vñ̄ Prouer.
4. Uiá sapiétie mõstrabo tibi ducá te p se
mitas eqtatis. ¶ Tertio pfecit caritateȝ
inebrianté. vñ̄ Ro.5. Caritas dei diffusa
é in cordib⁹ vestris p spũm s. q datus est
nobis. Et iõ non dr̃ lex xp̃i lex timoris ȝ
amoris. ¶ Quantũ ad secundũ. s. respon
sioné admirabilé dicit: dicit ei yh̃s qd mi

hi ⁊c. Ubi ſciendū ſm Aug. De ſymbolo
ꝙ iſtud totū pōt referri ad xp̄ȝ inquantū
deo vt. ſ. dicēdo quid mihi ⁊ tibi mulier
oſtendat ſe eſſe ſup oēs. dicendo āt nun
dum venit hora mea oñdit ſm Criſo. ꝙ
ad h ꝙ faceret miraculū debebat rogari
ab indigētibus nō a mr̄e ⁊ ſic ſentientes
prio defectū poſtea beneficiū magis repu
tarēt magis eni apreciaꝛ bonū qñ hō pre
ſentit malū vel ſm Aug. Quid mihi ⁊ ti
bi mulier. q. d. facere miraculū ē diuinitꝫ.
tu āt mr̄ es humanitatis vñ a te h nō ha
beo ſȝ a pr̄e. nundū venit hora mea. i. tp̄s
paſſionis mee vbi pendēs in cruce cogno
ſces qd a te vt filius tuꝰ habueri ⁊ cogno
ſcā te matrē a qua humanitatē habui paſ
ſibilē. • Quantū ad tertiū. ſ. ꝓſecutionez
cōmendabilē dicit: dicit mr̄ eiꝰ miniſtris
⁊c. Ubi ſciendū ꝙ qñ hō ꝓſequitur bonuȝ
inceptū ⁊ ꝑſeuerat ꝯmendabil' eſt. Lȝ igiꝛ
v̄go btā non habuiſſet a xp̄o clarā reſpō
ſionē de faciēdo miraculū tñ ſciens ip̄m
pium ⁊ diligentē matrē ⁊ ꝑ ꝯñs condeſcē
dentē eius p̄cibus iō ſm Bedā Dixit mi
niſtris quodcunqȝ dixerit vobis facite.
• Quantū ad quartū. ſ. ꝯdeſcenſionē ami
cabilē dicit. Erāt āt ibi lapi. ⁊c. Ubi duo
tangit. ſ.
Vaſoꝝ deſcriptionem.
Materie tranſmutationem.
• Quantū ad primum dicit. Erāt āt ibi
⁊c. Ubi ſciendū ꝙ iudei q2 crebro lauabāt
manus in ꝯuiuijs indigebant vaſis ad tē
nendū aquā ⁊ iō oportebat ꝙ haberēt va
ſa q̄ nō eſſent magni p̄cij ⁊ q̄ facil'r poſſēt
īueniri ⁊ q̄ poſſent diu durare. ⁊ iō hēbāt
vaſa lapidea nō aurea vel argētea vel ali
cuius alteriꝰ metalli. Capiebāt āt binas
vel ternas metretas. i. duas vl' trinas mē
ſuras metreta grece latine dr̄ menſura.
• Quātū ad mᵉ trāſmutationē dicit: dic
eis yd̄is iplete ⁊c. Materia eni huiuſmōi
miraculi fuit aqua q̄ȝ xp̄s virtute diuini
tatis ſubito ꝯuertit in vinū. Et h lȝ videa
tur ⁊ ſit miraculū quantū ad curſuȝ natu
re tñ ſm Au. Nō eſt miraculū ſi ꝯſidere
mus iſtū q deus erat ⁊ ſupra totā naturā
• Poſſet āt queri q̄re xp̄s ñ fecit h mi
raculū añ q̄ȝ faceret ipleri ydrias aq̄ ma
ius eni fuiſſet vt vr̄ vinū ex nihilo face
re q̄ȝ aquā in vinū mutare. Reſponſio h
fecit ad maiorē certitudinē miraculi pote
rat eni ſi voluiſſet aerē in vinū mutare ⁊
ex nihilo creare maluit tñ ſic facer̄ vt mi
raculū eēt clarius ex teſtimonio miniſtro
rum. • Sciendū eſt circa iſtā ptē ſȝ ſpūa
lem intellectū ꝙ prio ꝑ illas. 6. ydrias ſȝ
Au. Intelligūꝛ. 6. etates mūdi. Pria etas
ſm ip̄m ꝯputaꝛ ab Adā vſqȝ ad Noe. Se
cūda a Noe vſqȝ ad Abraam. Tertia ab
Abraā vſqȝ ad d̄d̄. Quarta a d̄d̄ vſqȝ ad
trāſmigratōem babil'. 5ª a trāſmigratōne
babil'. vſqȝ ad Jo. baptiſtā. 6ª a Jo. bapti
ſta vſqȝ ad finē mūdi. 6. igiꝛ ydrie. 6. eta
tes ſignificāt qbꝰ nō defuit ꝓphetia: nūc
āt iplete ſunt ydrie. i. ꝓphetie. • Ul' al'r
diſtinguendo etates: vt pª ſit ab adaȝ vſ
qȝ ad Noe. 2ª a Noe vſqȝ ad Abraam. 3ª
ab Abraā vſqȝ ad Moy. 4ª a moy. vſqȝ
ad d̄d̄. 5ª a d̄d̄ vſqȝ ad trāſmigratōem ba
bil'. 6ª a trāſmigratōe babil'. vſqȝ ad xp̄m
7ª a xp̄o vſqȝ ad finē mundi. • Uel per
iſtas. 6. ydrias intelligi pōt hō q a ph̄is
dr̄ michroſmus. i. minor mundus in quo
ſunt. 6. etates. Prima ē infantia vſqȝ ad
7^{m} ānū. 2ª pueritia vſqȝ ad. 18. ānū. 3ª. iu
uētꝰ vſqȝ ad. 29. 4ª. virilitas vſqȝ ad. 49.
5ª. ſenectus vſqȝ ad. 70. 6ª decrepita etas
vſqȝ ad diē mortꝫ. • Accidit āt ꝙ in iſtis
6. etatibꝰ ſignificatꝫ ꝑ. 6. ydrias hō ē lapi
deꝰ: q2 hȝ cor iduratū i p̄ccis: iuxta illud
Job. 41. Cor eiꝰ idurabiꝛ i p̄ccis: ⁊ vacuꝰ
dia gr̄a. ñ tñ aduertētes tales ꝙ dr̄ eccl'.
3. Cor duꝝ male hēbit i nouiſſio. vñ tales
pñt figurari ꝑ ſedechiā: d̄ q̄ ſnialiter dr̄. 2.
pal'. 36. ꝙ fecit malū i ꝯſpectu dñi d̄i ſui ⁊
ñ erubuit faciē Je. ꝓphe loq̄ntꝫ ſibi ex or̄
dñi a rege Nabuc receſſit q adiurauerat

eũ p deũ:⁊ ita fuit piurꝰ:⁊ idurauit ceruicé suã ⁊ coꝛ vt nõ reuerteref ad dñz deuz isrl. Sz tñ vide qd sibi accidit q: fuit captꝰ ⁊ ductꝰ i babil. ¶ Ubi sciédũ ꝙ p sedechiã q iterptaf iustificãs dñm: itellr peccatoꝛ q p tãto dr dñm iustificare: q: deus pũit eũ p suis pccis ex q̃ pũitõe apparet diã iusticia: ⁊ qδδs sit iustꝰ. Per Nabuč sũt regé q iterpretaf pphans itellr δs q pphat ⁊ oñdit nob modũ saluatõis nr̃e. Cũ 1o fač hõ pcã ⁊ iurat se cũ eo qñ recip̃ sacr̃m baptismi i q̃ fač homagiũ deo: qñ ãt peccat moꝛtalr: tũc facit malũ i conspectu dñi: ⁊ tũc recedit a Nabuč. i. a δo cuz quo se iurauerat: ⁊ sic efficif piurꝰ. Per Jere. ãt rep̃hédété sedechiã itellr glibet p̃dicatoꝛ v̾itaꝫ rep̃hédés peccatoꝛé: sz lz sic rep̃hédaf tñ nõ vult audire nec erubescere δ pccis sz idurat ceruicé suã ⁊ coꝛ p obstiatõem. Sz tñ ꝯsidera qd sibi accidit q: captꝰ fuit ⁊ ductꝰ i babil. sic re v̾a hõ q i pccis p̃seuerat ducif in infernũ vbi ppetuo pũif. Hic ãt hõ i. 6. p̃dictꝫ etatibꝰ fit durꝰ ⁊ lapideꝰ p p̃seuerãtiã in pccis: ⁊ sic p ꝯñs a gr̃a vacuꝰ: tñ p̃cibꝰ beate v̾gis q̃ pccõꝝ é aduocatrix inclinaf δs p suã misericoꝛdiã ad dãdũ pccõꝛi gr̃am vt peniteat: ⁊ sic replet eũ aq̃ gr̃e salutaris. que tũc in vinum ꝯuerti dr̃ qñ hõ habita diã gr̃a δspicit mũdũ ⁊ vicia: ⁊ incip̃ p amoré inebriãté spũalr instar vini celestia ꝯtéplaf. ¶ 3o per istas. 6. ydrias ꝯtinétes aquã insipidã ⁊ nõ vinũ intellnf. 6. virtutes. s. iusticia tempantia foꝛtitudo ⁊ prudentia fides ⁊ spes q̃ ⁊ aliqñ si sint in homine sine caritate: sunt tñ in eo sič aq̃ insipida: tñ qñ his adiũgif caritas tč efficitur vt vinũ sapoꝛatiuũ ¶ 4o p istas. 6. ydrias in qbus tenebaf aq̃ ad purificandũ hoíes intelligunf. 6. v̾tutes aiam purificãtes. Prima é fides q̃ purificat intellectũ ab ignoꝛãtia. 2a é spes q̃ purificat effectũ a negligétia. 3a é ꝯtinentia q̃ purificat a cõcupiscétia carnis. 4a é pietas q̃ purificat a cõcupiscétia mũdi. 5a é timoꝛ qui purificat a supbia vite. 6a é caritas q̃ oĩno facit hominé obliuisci q̃ exterioꝛa sũt vt se extédat ad interioꝛa: ita ꝙ sibi non sapiat aq̃ mũdi: sed vinũ celeste. ¶ Iste 6. v̾tutes pñt figurari p. 6. calamos egrediétes δ lateribꝰ cãdelabri: tres ex vno latere ⁊ tres ex altero. Ubi sciédũ ꝙ per illud cãdelabrũ aureũ intellr totꝰ hõ quẽ δs fecit instar candelabri erectum ⁊ istar auri p̃tiosum: q: ad suam ymaginem. In homine igitur dici pñt duo latera. s. coꝛpus ⁊ aia. Aliq̃ ãt v̾tutes sunt q̃ magꝫ respiciũt coꝛpꝰ vt ꝯtinétia pietas ⁊ timoꝛ ⁊ aliq̃ respiciũt aiaꝫ vt fides spes ⁊ caritas. De vtroqꝫ igif latere. i. de aia ⁊ coꝛpoꝛe δbẽt egredi tres calami. i. tres v̾tutes. ⁊ sic erũt. 6. per. 6. ydrias designate.

Scδa pars.

Eqtur. Et dixit eis yhs auri ⁊c. vbi tangitur p̃digij propalatio gl'osa: ꝙ pbat ministroꝝ admiratõ. Nã ministri vidétes mutatõem taz subitaz aq̃ in vinũ potuerũt merito admirari. In pte igitur ista tria tangunf. s. q:
Primo publicatio p̃cipitur.
Scδo certitudo percipif.
Tertio veritas inquiritur.
¶ Qm ad pm dič. Et dič eis yhs ⁊c. Nã ƀm magr̃m ystoꝛiarum tridiuiũ dicif locus vbi erant tres oꝛdines mensaꝝ: vnδ aliq architiclinum vnum aliqué ex sacerdotibus iudeoꝝ q interesse nuptijs poterat vt illos instrueret q̃liter vti δberent. Qm ad ƀm vbi certitudo pcipitur dicit. vt ãt gusta. archi. ⁊c. Nã qñ ministri obtulerũt vinũ architiclino admiratus fuit bõitaté vini: ⁊ certitudinalr cognouit ꝙ illδ erat vinũ optimũ lz nesciret vñ héretur q: nõ viderat ydrias ipleri aq̃: ⁊ postea iñ vinũ auriri: tñ ministri q h ex p̃cepto dñi fecerant sciebãt: ⁊ ita ꝯuersionis aq̃ i vinũ ƀm Criso. testes erãt mistri bonitatis v̾o vini architiclinꝰ q gustauit ⁊

spōsus. ¶ Q^m ad 3^m vbi Vitas ingritur dicit. vocat spōsum Archi. rc. Nā architriclin⁹ cognoscēs bōitatē vini ꝛ nesciēs vñ vēiret volēs Vitatē scire hui⁹ facti vocat spōsuꝫ ad quē spāliter ptinebat scire ħ vt Vitatē cognoscat. Lꝫ āt nō dicaꝶ ħ ꝙ sponsus aliqd rñderit: tñ ꝭm Criso. Visile est ꝙ aliqd rñdit ei. ¶ Sciē.ē loquēdo moralr ꝙ bñ in ꝯuiuio xp̄i ꝑ pōiꝶ vinū ꝙ deteri⁹ ē. vltimo āt optimū vinū: q: q pie volunt viuer̄ i xp̄o tribulōnes ꝛ amaritudines patiunꝶ. 2. thi. 3. vltio post tribulōes seqtur gaudiū: iuxta illð Jo. 16. Tristitia vr̄a Vteꝶ in gaudiū. ¶ Lꝫ āt passiōes q̄s patimur nob videanꝶ difficiles: tñ facilius portam⁹ si cōsiderem⁹ ꝓmiū ꝙ acqriꝶ vñ apo. ro. 8. Estimo. n. ꝙ nō sint ꝯdigne passiōes hui⁹ tp̄is ad futurā gl'aꝫ q̄ reuelabiꝶ in nb. ¶ Jstð ē vinū ꝙ xp̄s figuratiue ꝓmittit aīe sancte canꝶ. 8. d. Dabo tibi vinū ꝯditū ꝛ mixtū maloꝝ granatoꝝ. vbi sciēdū ꝙ ꝑ vinū ꝯditū vbi ē dulcedo saporis ꝛ fragrātia odoris intellr̄ suauitas pocli gl'e ꝑadisi. Per mustū Vo feruēs ꝛ calidū iebriās intellr̄ suꝑhabūdans caritas q̄ sci iebrianꝶ in gl'a: ꝙ signanter maloꝝ grauatoꝝ dr̄ q: sic malū generatū hꝫ fortē ꝛ durabilē corticē i granis āt candorē rubōrē ꝛ ordinē sic in illa celesti patria ē vigor idubitabilitatꝭ: cādor puritatꝭ rubor caritatꝭ: ꝛ ordo vēustatꝭ. ¶ Jstð vinū mirificū gl'e fuit figuratū ꝑ illð vinuꝫ: ð q̄ snialr̄ dr̄ hester. 1. ꝙ rex assuer⁹ i citate susis. 7. dieb⁹ iussit ꝑpāri ꝯuiuiū i vestibulo orti ꝛ nemoris ꝙ regio cultu ꝛ māu ꝯsitū erat: ad qð inuitauit maximā multitudinē ppl'i q inuētus est i susis: ꝛ erat locus ꝯuiuij clausus pulcherrime ꝛ fortissime diuersis tentorijs fulcitis columnis marmoreis: ꝛ erāt ibi lectuli aurei ꝛ argētei ad qescēdū: cib⁹ habūdās ad vescēduꝫ potus largus ad bibendum. Nā ibi vinū vt magnificentia regia digna erat habūdans ꝛ pretiosum ponebatur, ꝛ non erat qui nolentes cogeret ad bibendum. Ubi sciendum ꝙ per regem assuerum qui interpretatur beatitudo: intelligitur xp̄s i quo beatificamur quantum ad animam i eius diuinitate: ꝛ quantum ad corpus in eius humanitate. Nam sicut dicitur Jo. 17. Hec est vita eterna vt cognoscant te solum deum verum ꝛ quem misisti ylðm xp̄m. Per ciuitatem autem Susam que interpretaꝶ gaudium vel leticia intelligitur celestis patria in qua ē oē gaudium ꝛ omnis leticia plena. Unde ð ibi habitātibus dr̄ yꝭ. 35. Leticia sempiterna super capita eorum gaudium ꝛ exultationem obtinebunt. Per vestibulum vero orti ꝛ nemoris ꝙ cultu ꝛ manu regio consitum erat intelligitur amenitas illius ciuitatꝭ celestis i qua amenitate requiescunt beati: iuxta quod de ouibus suis dicit dominus Eze. 34. Jn montibus excelsis erunt pascua eorum ꝛ requiescent in herbis virentibus. Dicitur locus ille factus cultu ꝛ manu eius: quia ipse solus est ꝛ nō ali⁹ qui sanctis ꝛ electis suis ibi locum prepa rauit. ¶ Dicitur hic locus vallatus tentorijs varijs ꝛ firmatis ad designandum securitatem celestis patrie in qua nullus oportet dubitare. Nam ibi fures nō effodiunt nec furantur. Mathe. 6. ¶ Per conuiuium antem factum in tam delitioso loco intelligitur copiositas suauitatis eterne quam Christus facit sanctis in patria. Preparatur antem istud conuiuiū septem diebus per quos intelligiꝶ eternitas durationis eius: quia numero septēnario: totum tempus reuoluitur. Conuocanꝶ aūt ad istud conuiuium oēs q sunt in susis q: ad cōuiuium eternū oēs sunt vocati lꝫ non oēs intrent. q: Luc. 14. multi sunt vocati: Pauci vero electi. Per lectulos autem ibi existentes in quib⁹ habet homo pausare intelligitur delectabilis requies que fugato omni labore ibi reperitur. ¶ Jsti lectuli dicuntur au

rei propter caritatis ardorem: argentei propter puritatis nitorem. Per cibum vero qui reficit et fortificat hominem: et vinum quod letificat cor hominis intelligitur iª spiritualis refectio gaudiosa quam habent sancti i patria. De quo cibo et potu dixit angelus Raphael tob.12. Ego cibo inuisibili et potu qui ab omnibus non pōt videri vtor. Dr̄ autem ille cibus et potus ibi fore in habundantia pp maximam copiā ibi existentem. vnde prouer.i. Qui me audierit absque terrore requiescet et habūdātia pfruetur malorum timore sublato. Dr̄ autem quod ibi nullus cogitur ad designandum libertatem perfectam quam ibi omnes habent. vnde ro.8. Creatura liberabitur a seruitute corruptionis in libertatem glorie filiorum dei.

Quarta pars.

Equitur. Hoc fecit initiū signorum yhs etc. vbi tangit collegij adhesio amorosa: quod pbat discipulorum confirmatio. vbi sciendum quod qui vocati fuerant ad illas nuptias videntes hoc maximum signū quod fecerat yhs: cuius nullum aliud adhuc viderant sibi firmiter adheserunt. In parte autem ista duo tangit. s.

Miraculi primitatem.

Discipulorum firmitatē.

¶ Quantum ad pm̄ dic. Hoc fec yhs etc. vt sic dicamus illud ps. Dn̄s virtutū ipe est rex glorie. ¶ Quantum ad 2m̄ dicit. Et crediderunt i eum discipuli eius. Sed hic scdm Au. videtur vnum dubium: quod si solum tūc crediderūt: ergo cum vocati fuerunt ad nuptias nō fuerunt discipuli: cuius oppositum dicit euangelium: quia vocatus est yhesus et discipuli eius ad nuptias. ¶ Ad hoc scdm Au. dici potest quod ante illud miraculum proprie non fuerunt discipuli: et quod dr̄ cōtra: quia vocati sunt discipuli ad nuptias debet exponi quod erant futuri discipuli: sed nū dum erant. ¶ Posset queri de tempore quo illud miraculum fuit factum. Ad quod

rn̄det magister in ystorijs quod eccl'a et hec tria: licet diuersis ānis: tamen eadē die fcā fuisse. s. aduētū magorum.13. die pmi anni. baptismū eadem.30. āni. vel .31. Mutatiónem aque in vinum eadem die reuoluto anno a baptismo. vnde propter ista tria que eadem die sunt fcā illa dies epiphāiarum .i. pl'um illustratóum vl' appitóum xp̄i dr̄. Epiphāia ei illustratóem siue appitóem sōat vn̄ dicit magr̄ in ystorijs quod quidam illas appitiones distinguunt proprijs noibus: vocātes epiphāiā apparitóem stelle desursū factam ab epi. quod est supra: et phanos illustratio vel apparitio. Theophanā vero vocāt appitóem factam in baptismo quā do deus pater ait. Hic est filius meus dilectus: a theos quod est deus etc. Bethphāiam vero apparitionem factam in domo quod fuit in nuptijs: et dicitur a bet quod est domus etc. quasi in domo facta. Hoc autem miraculum factum in domo nuptiarum significat illud conuiuium quod fiet in pma domo: de qua dicit ps. Letatus sum i his que dicta sunt mihi in domum domini ibimus. Ad quam domū nos etc.

¶ Dominica tertia post epiphaniam. Euangelium.16.

Cum descendisset yhs de monte secute sunt eum turbe multe etc. Math .8. Secundum sententiam sanctorum genus humanum propter peccatū pmorum pentū duo magna incurrerat dāna: quia. s. fuit gratuitiū expoliatū: et i naturalibus vulneratū sic figuratiue et parabolice dicit dominus Luc.10. de homine descendente ab ierosolimam in iericho qui incidit in latrones qui expoliauerunt eū et plagis impositis semiuiuo relicto abierunt. Nam adam a statu pacifico et innocentie venit ad statum huius miserie: tūc descēdit ab ierosolimā quod interpretatur visio pacis: et significat statū inocētie in quo pax

erat in ierichо que iterpretat lūa ꝛ signi ficat miseriam i qua sumus. Tunc autē a latronibus.i.a demonibus fuit expolia tus:q: ꝓcurante dyabolo amisit origina lem iusticiam ꝛ alia dōa gratuita: ēt fuit vulnerat⁹ in naturalibus: q: vires natu rales fuerunt in eo debilitate. Christ⁹ igi tur pius samaritanus ꝛ medicus videns eum sic denudatum ꝛ debilem: misericor dia motus vēit in mūdum:ꝛ ipm curans a macula:ornauit eum virtutibus: ꝛ debi litatem āmouēs fortitudinē restaurauit. Hoc aūt datur nob intelligi i euangelio hodierno cum leprosum mūdat: ꝛ parali tico restituit virtutē membroꝝ. Jn q̄ bt's Math. duo tangit.s.

Curatōem leprosi significatiuā coll'onis gr̄e decorātis.

Sanatōem paralitici significatiuā coll'ois potentie vigorantis. P^m ꝓbat mundifi catio inficientis macule. 2^m ablatō d'bili tantis in ergie. P^m in p̄a. Scōm ibi. Cū introissꝫ in caphar.

Prima pars.

Qantū ad primum vbi tangit. q ꝛc. ꝙ ꝓbat ꝛc. dicit. Cum d'scen disset yh's de monte ꝛc. Ubi sci endū ꝙ sicut i hoīe corporal'r loq̄ndo nō pōt sil' ꝛ sel' ieē ifirmitas ꝛ sanitas: ita spi ritual'r i aīa nō pōt sil' ieē cl'pa cū gratia Sic igit q̄n hō sanat corporal'r āmouet i firmitas: itā q̄n dat sibi gr̄a: āmouet cl'pa Jn sanatōe igit h⁹i leprosi ꝛ āmotiōe lep dat intell'i coll'o gr̄e ꝛ āmotio cl'pe. Scie dū ē aūt q^m ad expositōem l'reꝙ 'i parte ista.6.tangit.s.

Xp̄i cōdescēsionē p̄rnalē.

Populi d'uotōem filialem.

Jnfirmi infectōem ꝑsonalem.

Medici cōpassionē virtualē.

Morbi purgatōem salutarem.

Magistri monitōem exēplarem.

C Q^m ad p^m dicit. Cū d'scēdissꝫ ꝛc. Ubi sciēdū ꝙ xp̄s discipl'is tanq̄ꝫ ꝑfectōribus ꝛ nō grauatꝫ peccatoꝝ pōderib⁹ fec̄ s'mo nē in mōte. nō āt turb' iꝑfectꝫ. vñ quātum ad discipulos dicit Aug. Docēte i mōte dn̄o discipuli erant cū ip̄o qbus datum erat celestis doctrine nosce secreta. Q^m ad turbas s'bdit. Jn mōtē aūt neq̄q̄ꝫ ascē dere poterant: q: quos delictoꝝ sarcina d'primit ad misterioꝝ s'blimia nisi abiecto oner̄ scander̄ mime valēt. Christus igit vt dulcissim⁹ p̄r ꝛ pius cog'oscēs ifirmi tatē turbaꝝ n̄ valētiū ascēder̄: ꝛ sciēs eos idigere sua doctrina d'scendit d' monte vt eos ibi doceret. C Q^m ad 2^m.s. populi d' uotionem filialem dicit secute sunt eum turbe multe. Ubi sciendum ꝙ turbe post q̄ꝫ xp̄s descēderat d' mōte ꝛ eis loquebat ꝑ capacitate eaꝝ ip̄m sequebant ꝛ ascul ta bant vt magistrū sapientissimuꝫ vt istrue rentur. vñ poterat dicere quilibꝫ eoruꝫ il lud Js.5. Dn̄s mane erigit mihi aurem ꝛ audiā eū quasi maḡrm. C Jn hoc autē ꝙ turbis loquebat s'm capacitatē eorum dat nob exemplū s'm Aymoн̄ condescen dendi ppl'o q̄n eis p̄dicamus vt nō loq̄ mur eis nimis alta: sed ab eis capabilia. C Q^m ad 3^m.s. infirmi ifectōem ꝑsonalē dic̄. Et ec. leprosus ꝛc. Ubi sciēdum ꝙ hic possumus ꝯsiderare.

Feditatē langoris.

Sedulitatē adhesionis.

Humilitatē deuotionis.

Potestatē iurisdictōis.

Celeritatē curatōis.

C Primo feditatē lāgoris cuꝫ dicit. Et ec. leprosus. Nā lepra est ifirmitas fetida q: igit iste erat leprosus. iō infirmitate fe tida laborabat. C Secūdo sedulitatē ad hesiōis cū dicit veniēs. q.d. Scio te dn̄e dixisse. vēite ad me oēs q laboratꝫ ꝛ hone rati estis ꝛ ego reficiā vos Mat. xj. Cum igit de graui ifirmitate laborē. iō ad te vēio vt me cures q: dn̄e si vis potes me mūdare. C Tertio ꝯsidera humilitatē d' uotionis cum dicit adorabat eum. vnde

Criſo. Nõ eni petebat iſtũ q̃ſi hominem
artificẽ ſ; adorabat quaſi deũ. Et vt perfe
ctam orationem faceret orat mente orat ⁊
verbo quia Criſo. Oratio ꝑfecta ẽ fides
⁊ cõfeſſio. Et Criſo. Nihil eni dignus of
ferimus deo q̃ȝ orationẽ fidelem. Iſte igi
tur ſm Orig. Cadens adorat ⁊ ſic ſimpli
cem obtulit poſtulationẽ. d. Tu dñe q di
gne adoraris ⁊ merito colleris te vt deũ
adoro quia ſi vis potes me mundare.
¶ Quarto cõſidera poteſtatẽ iuriſdictio
nis cũ dicit. dñe. Nam dñs ipſe eſt deus
in ꝑs. vnde Orig. Dñe inquit per te oĩa
facta ſunt. ergo ſi vis potes me mũdare.
¶ Quinto conſidera celeritatẽ curatio
nis cũ dicit ſi vis ꝛc. Nam oĩa quecumqȝ
voluit deus fecit in ꝑs. vnde Orig. Volũ
tas tua opus eſt: q: ⁊ opa voluntati tue
obediunt ergo ſtatiȝ ſi vis potes me mũ
dare mihi ad beneficiũ: tibi ad laudeȝ vi
dentibus autẽ ad miraculum. ⁊ ꝓficienti
bus doctrinã. Quantũ ad quartũ. ſ. medi
ci cõpaſſionem virtualẽ dicit. Et extẽdẽs
manũ ꝛc. Per iſtã enim manũ extenſam
qua leproſum tetigit intelligi põt virtus
diuina per q̃ȝ leproſum curauit vt dica
mus de xp̃o illud Prouer. vltio. Manũ
ſuam appoſuit inopi ⁊ palmas ſuas extẽ
dit ad pauperẽ. ¶ Poſſet queri quare
tetigit leproſum cuȝ ſit prohibitũ in lege
ſicut patet Leuit. 13. Reſpõſio ſm Criſo.
ꝙ dñs hic fecit vt nõ ſe legi ſubiectũ oſtẽ
deret ſ; dñm legis. ſecundo ſm ipſum vt
daret nobis humilitatis exemplũ vt nul
lum ſpernamus. ¶ Quantũ ad quintum
ſ. morbi purgationẽ ſalutarẽ dicit. Et cõfe
ſtim mũdata eſt lepra ei9. Ubi ſciendum
ſm Orig. ꝙ q: iſte non dubitauit credere
nõ tardatur ſanatio: q: nõ diſtulit cõfeſſio
neȝ nõ differt mũdatio. Quantũ ad 6[m].
ſ. magiſtri monitionẽ exemplarẽ dicit. Et
ait illi ih̃s vide ꝛc. vbi tria precepit. ſ.
Oculationem beneficij.
Venerationem officij.
Oblationem ſacrificij.
¶ Primo precepit oculationem bñficij
cum dicit nemini dixeris. vbi ſciendum
ꝙ quattruplex ẽ preceptum. Primũ eſt
ꝓbationis ſicut fuit in Abraã Gen. 22. de
ymmolatiõe filij. Secundũ ẽ ꝓhibitionis
ſicut ſunt ꝑcepta negatiua q̃ obligant ho
minẽ ſp ⁊ ad ſp ſicut nõ occides ꝛc. Ter
tium ẽ executiõis ſicut ſunt ꝑcepta affir
matiua q̃ obligãt hoiem ſp ſed non ad ſp
ſicut ſunt memento vt diẽ ſabbati ſcifices
ꝛc. Quartũ eſt inſtructiõis ⁊ iſtud fuit in
iſto leproſo. ¶ Secũdo ꝑcipit veneratio
nem officij cũ dicit ſ; vade oſtẽde te ſacer
dotibus. In lege qdem moſayca officiuȝ
ſacerdotis erat iudicare vtrum hõ eſſet
mundus vel imundus ⁊ reuocare ipm ad
alioꝝ ꝯſortiũ vel expellere. Xp̃s ãt voluit
ꝙ iſte oſtẽderet ſe ſacerdotib9. Primo ꝓ
pter legẽ approbationẽ. Secundo ſ; Io.
ꝓpter miraculi manifeſtationẽ. Tertio ſ;
Orig. Propter ſacerdotum conuerſionẽ
vt videntes miraculũ cogerent credere
nec excuſationẽ haberẽt. Quarto ſm Io.
Propter naturã inſtructionẽ: q: in h̃ in
ſtruimur ſacerdotes reuereri ex quo xp̃s
fecit eis reuerentiã. ¶ Tertio precipit
oblationẽ ſacrificij cũ dicit. Et offeres ibi
munus ꝛc. Ubi ſciendũ ꝙ ſicut habet Le
uit. 14. Qñ aliquis leproſus mũdabatur
offerebãt determinatũ ſacrificiũ ſacerdo
tibus. Xp̃s ãt voluit ꝙ iſte offerret. Pri
mo ſm Criſo. Ut poſtq̃ȝ recepiſſent obla
tionem non poſſent calũniare miraculũ.
Secũdo ſm Criſo. Ne poſtea reputarẽt
eũ immundũ. Tertio ſm Orig. Propter
approbationẽ miraculi. Quantũ ad ſpiri
tualem expoſitionẽ ſciendũ eſt ꝙ in iſta
parte euangeliſta. 6. tangit. ſ.
Humilitatẽ incarnationis.

Sedulitatem adhesionis.
Feditatem condictionis.
Pietatem compassionis.
Celeritatem curationis.
¶ Quantū ad primum dicit . Cū descen disset yhs de monte . Ubi sciendū q per illum montē intelligit vno modo scā tri nitas in qua dei filius est media persona. Alio modo celū empireum in quo deus habitat.vñ ps.Dñs in celo sedes eius . In illo āt monte erat dei filius antequā veniret in mundo ꝛ tunc ad ipm non po teramus accedere sed tunc descendit quā do sibi placuit incarnari iuxta illud Jo . 16 . Exiui a patre ꝛ veni in mundum . Et tūc redemit nos de seruitute dyaboli suo sanguine pretioso . ¶ Hoc autem fuit fi guratum Exo.3.Ubi ipe dicit .Uidi affli ctionem populi in egypto ꝛ clamorem ei9 audiui ꝛ sciens dolorem eius descendi vt liberarem eum de manibus egyptiorum ꝛ educerem de terra illa in terram bonā ꝛ spatiosam terram que fluit lacte ꝛ mel le.¶ Ubi sciendum q per populum exi stentem in egypto sub seruitute pharao nis intelligitur genus humanum q an te aduentum xpi erat in tenebris pecca torum sub seruitute dyaboli . Quod co gnoscentes patres veteris testamenti cla mabant ad dominum vt ipsos sua miseri cordia liberaret.vnde Moy.Exodi quar to.Obsecro domine mitte quē missurus es.Quorum vota dei filius ex alto respi ciens misertus eorum dicit . Uidi affli ctionem populi mei per meam sapientiā audiui eius clamorem per meam beniuo lentiam:ꝛ cognoscens eius dolorem dscē di propter meam misericordiam : ꝛ in il lo descensu in quo carnem assumpsi libe raui eum de manibus viciorum ꝛ demo num per meam potentiā ꝛ educens eos de tenebris introduxi eos in terram flu entem lacte ꝛ melle .i. in terram opulen tam de qua ps. Portio mea domine sit i terra viuentium.¶ Quantum ad secun dum.s.sedulitatem adhesionis dicit secu te sunt eum turbe multe. Quando enim Christus erat in propria substantia in ce lis homo non poterat ad ipsum ascende re : quando vero descendit in mundum per incarnationem:predicationem : ꝛ mi raculorum operationem tunc turbe mul te secute sunt eum . ¶ Ad istam sequel lam ortatur nos scriptura. deutero .13. c.Dominum deum nostrum sequimini ꝛ ipsum timete : mandata illius custo dite ꝛ audite vocem eius : ipsi seruie tis . ꝛ ipsi adherebitis. ¶ Modum au tem quo debemus ipsum sequi : Ipse nos docet Mathe .16. dicens . Si quis vult post me venire abneget semetipsum propriam voluntatem dimittendo per humilitatem ꝛ obedientiam tollat crucē suam carnem macerando per puritatem ꝛ abstinentiam ꝛ sequatur me mundum despiciendo per paupertatem ꝛ indigen tiam . ¶ Hoc autem fuit figuratum Ju dicum . 9 . Ubi sententialiter dicitur q Abimelech persequens aduersarios . s. siccimitas precidit arboris ramum impo situmqꝫ ꝛ ferens humero dixit ad socios q me videritis facere cito facite . igitur certatim ramos de arboribus preciden tes sequebantur ducem quos incenden tes igne ꝛ fumo aduersarios necauerūt . ¶ Ubi sciendum q per Abimelech qui iterpretatur pater meus intelligitur chri stus qui inquantum deus:pater noster ꝛ rex dici potest . Per aduersarios vero siccimitas qui interpretantur honerosi in telligūtur demones q: q̄ʒdiu sum9 in mū do pmittunt nos tēptare:ꝛ nob molestiā facer̄ vt ipos vicēdo possim9 mereri.mo d9 āt q̄ vbem9 eos vincer̄ docet nos xps

portans i humero ramū.i.crucem ortās
q̄ faciamus ꝙ ipsum videmus facere.vñ
Jo.13.Exēplum enim dedi vobis vt quē
admodū ego feci sic ⁊ vos faciatꝭ.Sic āt
admoniti debēus ramos arboris.i.lignū
crucis assumere.s.ꝑ veram pniam ⁊ auste
ritatem mortificare vicia carnis.Nam q
xp̄i sunt carnem suaꝫ crucifixerūt cum vi
cijs ⁊ cōcupiscentijs gal'.5.Signāter autē
dicit̄ ꝙ inimicos igne ⁊ fumo necauit:q̄
xp̄s igne caritatis ⁊ fumo deuote oratio
nis qua ꝓ suis crucifixoribꝰ exorauit:dya
bolum deuic̄:cuius exº debemus ⁊ nos
inimicos deuincer̄:quia scd̄m Gre.Amor
dei nunq̄ꝫ ociat̄:operat̄ eniꝫ si ē magna si
autem operari desinit:iam amor non est.
¶ Quantū ad tertiū.s.feditatem cōditō
nis dicit.Et ecce leprosus ⁊c.Nam ꝑ illū
leprosum pōt intelligi genus humanū in
fectum peccato originali vel actuali.Naꝫ
instar lepre peccatum totū genus huma
num infec̄ iuxta illud ro.3.Omnes pecca
uerunt ⁊ egent gl'a dei:q̄ instar leprosi:
erat tumidū supbia putridum inuidia:fe
tiduꝫ luxuria:⁊ rauchū auaricia.¶ Post
q̄ꝫ igit̄ dei filius descēdit d̄ monte factus
homo:tūc genus humanū instar leprosi
deꝫ cognoscer̄ suā maculā:q̄ leprosus.xp̄o
exhibere reuerentiā:⁊ ideo adorare:confi
teri excellentiā:quia dn̄s:admirari potē
tiam:q̄ si vis potes me mūdare sic ēt di
ci pōt d̄ quolibꝫ peccatore i spāli.¶ Sciē
dum est autem ꝙ inuenio tres personas
ꝓpter tria peccata ꝑcussas lepra.s.
Oziā ꝑꝑ peccatū supbie ⁊ ostentationis.
Mariā ꝑꝑ peccatū obloquētie ⁊ murmu
rationis.
Gyezi ꝑꝑ pecc̄m auaritie ⁊ extorsionis.
¶ Primo Ozias ꝑꝑ peccatum supbie ⁊
oſ̄tationis de quo sinaliter dr̄.2.Pal'.26.
ꝙ ellevatū ē cor Ozie ⁊ ingressus tēpluꝫ
dn̄i voluit adolere incēsum sup altare ti
nuamatis ꝙ ñ erat officiū nisi sacerdotū:
ꝙ cuꝫ ꝓhiberet̄ a sacerdotibꝰ noluit acqe
scere sed minabat̄ eis statimq̄ꝫ orta est lepra
in fronte eius quē expulerūt sacerdotes
de tēplo q fuit leprosus vsq̄ꝫ in diē mortꝭ
sue ⁊ habitauit i domo sepata plenꝰ lepra
¶ Ubi sciendū ꝙ ꝑ Oziā corde ellevatuꝫ
intelligit̄ quilibet supbus q se ellevat cō
tra deū ⁊ obliuiscit̄ eiꝰ sicut dn̄s dicit de
ipsis Osee.13.Ellevauerūt cor suū ⁊ obliti
sunt mei.Quia v̄o oīs supbus ē ambitio
sus iuxta illd̄ Abdie.1.Supbia cordis tui
extulit te iō dr̄ ꝙ iste p̄sumpsit facere ꝙ
nō debebat:q̄ adolere incensuꝫ.Quia v̄o
supbus ñ patit̄ corrigi:ſꝫ scādalizat̄ iuxta
illud eccl'iastici.33.In doctrina oīs supbꝰ
⁊ maledictus scādalizabat̄ iō dr̄ ꝙ qñ iste
fuit correctus a sacerdotibꝰ nō audiuit i
crepatiōes eoꝝ.Sꝫ q̄ꝫuis sic increpatōes
hoium despiciat sñiaꝫ tñ dei non pōt effu
gere.Nā dies dn̄i sup oēm supbum ⁊ aro
gantē ⁊ humiliabit̄ Jsa. 2. iō seqtur ꝙ ꝑ
cusit eū dn̄s lepra ⁊ sepatus fuit ab hoibꝰ
vt imūdus. Sic re vera quilibet supbus
a deo abicit̄ vt despectus iuxta illud p̄s.
Tu humiliasti sicut vulneratū supbū in
brachio v̄tutꝭ tue disp̄sisti inimicos tuos
¶ Secūdo maria soror moysi fuit lepro
sa ꝑꝑ peccatū obloquētie ⁊ murmuratōis
de qua dr̄ sinal'r Numeri.12.ꝙ cum detra
xisset Moysi iratus dn̄s puniuit eā ⁊ ec
ce apparuit candēs lepra q̄si nix q̄ extra
castra expulsa nō ē reuersa vsq̄ꝫ post. 7.
dies.¶ Ubi sciendū ꝙ ꝑ mariā detrahē
tem Moysi fratri suo intelligit̄ quilibet
qui ꝓximo suo detrahit.Cui xp̄s in p̄s.
Detrahēte ꝓximo suo hunc p̄sequebar.
Sicut igit̄ qui aufert reꝫ tp̄alem absolui
non p̄t nisi illā restituat sic q ꝑ detractio
nem aufert a ꝓximo bonā famā non pōt
absolui nisi illam restituat.ꝑꝑ ꝙ admone
mur Jaco.4.di. Nolite detrahere alter
utrum fratres mei.Et q̄ istud vitium est
maxime i mulieribus iō spāl'r apostolus
dicit eis.1.Thi.3.Oportet mulieres sil'r
pudicas nō detrahētes sobrias fideles in

omnibus. Quia de pecca istud impunitū non remanet.ideo sequitur q maria scā fu it leprosa ⁊ expulsa de castris : sic omnis detractor in anima inficitur ⁊ expulitur d castris celestis patrie. ¶ Hoc autem fu it figuratum numeri.14.in exploratorib⁹ quos misit Moyses ad explorādum ter rā pmissionis.q q: deo promittenti ⁊ ter re q̄ʒ viderant detraxerunt : non intraue runt ad ipam. Sic re vera omnes qui de trahunt deo ⁊ proximo ⁊ celesti prīe per terram promissionis dsignate moriuntur spūaliter quantū ad animam ⁊ priuantur habitatōe glorie paradisi. Signanter aūt dr̄ q Maria leprosa ante.7.dies reuoca ri non potuerit q: si homo vicio dtractio nis peccat vt extra castra vite eterne me reaf expelli nunq̄ʒ reducif nisi p̄us pacta pnia perfecta que per numez septēnariū designaf:quia est numerus perfectus.

¶ Tertio gyezi fuit leprosus pp peccatū auaritie ⁊ extorsionis : de quo dr̄ senten tialr .4.Re.5.q accepit a Naamā quez Eli seus curauerat argētum ⁊ vestes : cui ait Eliseus. Nunc igitur accepisti argētuʒ ⁊ vestes vt emas olíueta ⁊ vineas ⁊ oues ⁊ boues:sed lepra Naamā adherebit tibi ⁊ semini tuo vsq̄ʒ in sempiternum : Et egressus est ab eo leprosus quasi nix.

¶ Ubi sciendum q lʒ per gyezi vendere volentem curatōem Naaman itelligant vendentes ⁊ ementes spiritualia: ⁊ per ꝯ sequens peccatum symonie: tamen cōmu ni nomine loquēdo intelligi p̄nt omnes auari:cui peccō oēs sunt dediti:iuxta illud Je.6. A minore quippe vsq̄ʒ ad maiorem omnes student auaritie:⁊ a ppheta vsq̄ʒ ad sacerdotem omnes faciunt dolum. Sʒ audi quid dr̄ puer.15. Conturbat domuʒ suam qui sectatur auaritiam : qui autem odit munera viuet. Sed tamen aduerte contra illos sententiam: quia instar gyezi efficiuntur leprosi dum propter diuitias anima maculatur ⁊ eternis supplitijs de putatur. vnde prouer.2. Non proderunt diuitie in die vltionis:iusticia autem libe rabit a morte. ¶ Uel possumus dicere q per lepram intelligūtur.7.vicia capitalia. Naʒ primo in carnis tumore significatur superbia : ⁊ h̄ designatur per lepraʒ Ozie 3.parali.35. Jn exustione significaf iracū dia:⁊ hoc figuratur per lepraʒ Symonis de qua Math.17. Jn siti auaritia: ⁊ hoc figuratur per lepraʒ Gyezi :de qua.4.Re. 5. Jn ponderositate accidia: ⁊ h̄ figuraf p lepram Moysi : de quo Exo .4. q cum misisset manum suam protulit eam le prosam. Jn prurigine gula : ⁊ hoc figuraf per lepram.4.virorum in porte Samarie introitu. de quo.4.Re.57. Jn putredine inuidia. ⁊ h̄ figuratur in lepra Marie so roris Moysi.numeri.12. Jn fetore aneli tus luxuria : ⁊ quod hoc sit verum patet quia leo ex fetore leene naturaliter sen tit quando coit cum alio. vnde ipa sagax lauat se anteq̄ʒ vadat ad leonem :⁊ hoc fi guratur in lepra Joab .2.Re.3. ¶ Quan tum ad quartum .s. pietatem compassio nis dicit. Et extendens manum ⁊c. Nam manus extensa fuit ad leprosum .i. ad ge nus humanum : quādo diuinitas fuit hu manitati coniuncta:ex cuius coniunctiōe est postmodum sanitas subsecut9. ¶ Uel moraliter s̄m Orig. Christus manum ex tendit peccatori quando dat gratiam. ⁊ peccata dimittit. ¶ Quantum ad quin tum.s.celeritatem curationis dicit. Et con festim mundata est ⁊c. Nam statim quan do dei filius fuit incarnatus mundata fu it lepra originalis peccati. ¶ Uel morali ter dicere possumus q quando Christus manu sua.i.gratia adiuuante tangit pec catorem statim lepra actualis peccati cu ratur : quia statim quādo infunditur grā culpa recedit : quia non possunt simul eē gratia ⁊ culpa. ¶ Sciendum est autem q lepra primo mundatur per ablutioneʒ per quam intelligitur contritio : vt sic se

homo lauet per lachrimarum flumen:⁊ fi
guratur per lotónem Naaman qui lauit
se septies i iordane .4.Re.2. Secundo per
ostensionem sacerdotibus:per quaꝫ intel
ligitur cófessio.vt sic se homo manifestet
sacerdotibus:⁊ h̃ figuratur Luc.17.in .10.
viris leprosis quibus Christus dixit.
Ite ⁊ ostendite vos sacerdotibus ⁊c. Ter
tio per separationem per quam intelligi
tur satisfactio.⁊ h̃ figuratur numeri.12. in
Maria que fuit extra castra.7. diebus.
Christus per inclusionem.per q̃ꝫ intelligi
tur religio:⁊ h̃ figuratur in mundatione
manus Moysi: sicut habetur Exo.4.
Quinto per tactum: per q̃ꝫ intelligitur
tribulationuꝫ perpessio: ⁊ h̃ figuratur no
bis hic vbi dicitur ꝙ Christus tetigit le
prosum. ¶ Quantum ad.6.s. sagacitatem
instructionis dicit. Et ait illi Jesus ⁊c.
Ubi tria documenta nos docet.s.non glo
riari de bonis actibus: cum dicit. Uide
nemini dixeris. ¶ Secundo reuerentiã
exhibere superioribus:cum dicit. ostéde
te sacerdotibus.3° optéperarẽ monitis sa
lutaribus cum dic:⁊ offer ⁊c. ¶ Moralr̃
autem loquédo hic aliqua tangit q̃ debét
esse in cófessione. Nam cófessio p° debet
esse voluntaria:nõ coacta: ꝙ notaẽ cuꝫ dr̃
vad.2° debet esse propria nõ aliena:ꝙ no
tatur cum dr̃:⁊c.3° debet esse discreta:nõ
fatua:ꝙ notatur cũ dr̃ sacerdotibus. 4°.
debet esse manifesta nõ velata:ꝙ nõ.cum
dr̃ ostende.5° dꝫ esse satisfactoria non va
cua:ꝙ notaẽ cum dicĩ ⁊ offer ⁊c.6° debꝫ
esse firma nõ irrita ꝙ notaẽ cum dicitur:i
testimoniũ ill'.

Secunda pars.

S Ciendum ẽ autem quantum ad
emundationem leprosi: qod si
cut habetur leuiti .14. hic erat
ritus leprosi mundandi ⁊ reuocandi ad
cõmunem habitationem hominuꝫ venie
bat enim vsqꝫ ad introituꝫ castrorum vel
opidum habens secum duos passeres vi
uos quibus licitum erat vesci. ligno ce
drinum ⁊ ysopum ⁊ vermiculum.i. filluꝫ
coccineum:⁊ aquas viuentes siue de fon
te fictili ⁊ occurres ei sacerdos ⁊ inueni
ens lepram mundatam precipiebat offer
ri supradicta: ⁊ imolabat vnum passe
rem stillans sanguiné super aquas q̃ erát
in vase fictili:alium vero passerem ligás
fillo coccineo:siue sirico rubeo cum ysopo
in sumitate ligni cedrini:quasi faciẽs asp
sorium tingebat istud in aquis rubricatꝫ
in sanguie passeris imolati aspergebatqꝫ
hominem mandatum septies. Dissolués
autem passerem viuũ dimittebat auolare
in agrum. Cumqꝫ homo lauisset vestimé
ta sua radebat omnes pillos corporis:⁊
lotus aqua ingrediebatur castra. ita dũ
taxat ꝙ remaneret extra proprium taber
naculum vel propriam domum iteruꝫ.7.
diebus:die autem septimo rasis capillis
capitis ⁊ barba ⁊ supercilijs ⁊ omnibus
pillis corporis: lauabat corpus suum ⁊
vestes:⁊ tunc poterat intrare domum su
am. Die vero octauo duos agniculos im
maculatos tollebat ⁊ ouem ãniculam im
maculatam ⁊ tres decimas silẽ.idest fari
ne delicatissime ⁊ asperse oleo quam sacer
dos statuebat cum istis omnibus in ho
stio tabernaculi testimonij: ⁊ imolabat
vnum agnum pro delicto in loco sancto ⁊
sumens de sanguine imolati agni pone
bat super extremũ auricule dextere hois
⁊ super policem manus dextere ⁊ pedis
dexteri. De sextario autem olei mittebat
sacerdos in manum suam finistram: ⁊ tin
gens policem dexterum in loco ꝙ erat in
manu sinistra aspergebat septies contra
tabernaculum. Reliquum autem olei ꝙ
erat in sinistra manu fundabat super ex
tremum auricule dextere hominis: ⁊ su
per policem manus dx̃tere:⁊ pedis dx̃te

ti ⁊ super sanguinem qui effusus est pro delicto.i.super sanguinem quez effuderat homini in partibus supradictis ⁊ super caput eius rogabat sacerdos pro eo faciens aliquam specialem orationem ad hoc statutam. Deinde faciebat sacrificiuz pro peccato de alio agno ⁊ ouicula : ⁊ sic rite mundabatur. Et nota ꝙ secundum magistrum ystoriarum differentia ē inter peccatum ⁊ delictum: quia peccatum dicitur grauius factum.s.ex industria. Delictum vero leuius factum.s.ex ignorantia. Uel peccatum dicitur cum fit quod faciēdum non est ꝙ vocamus peccatum commissionis. Delictum vero quando non fit ꝙ faciendum est ꝙ vocamus peccatum commissionis. Et propter hoc aliquando vocatur sacrificium pro peccato: aliquando pro delicto : vtrūqz tamen sacrificium ad sacerdotem pertinebat. ¶ Sciendū quantum ad expositionem huius oblationis ⁊ mundationis leprosi ꝙ per illum leprosum qui separabatur a cōmunione hominum : intelligitur peccator qui propter peccatum separatur a cōmunione fideliuz ⁊ a consortio angelorum. Iste si debeat pfecte reconciliari. Primo reducitur ad castra.i.ad cōmunionem plebis. Secundo ad domum propriam.i.ad consiperationem mentis. Tertio ad tabernaculum testimonij.i.ad confessionem laudis. In qualibet autem istarum reductionum aliquid fiebat vel ex parte sacerdotis vl' ex parte hominis reconciliati : vel ex parte vtriusqz. ¶ Quantum ad primam reductionem.s.communionem plebis: ex parte hominis h fiebant. Primo ipe veniebat vsqz ad introitum castrorum vel opidi sed non intrabat. Secundo portabat duos passeres ⁊c. Conuenienter autem ista portat mundandus leprosus. Nam quia propter lepram expulsus erat ab aliijs quando redijt ad communionem eorum offert passerez animal sociale. Quia vero in lepra est fetor putredo decoloratio ⁊ imunditia. Ideo contra fetorem offert ysopum contra putredinem cedrinum lignum imputribile contra decolorationem: fillum coccineum siue rubeum. cōtra vero imunditiam aquam sordim purgatiuam. ¶ Peccator igitur recōciliandus debet sponte venire nō coactus. Secundo debet portare duos passeres.i.se totum offerre : ⁊ quantum ad potentias sensitiuas ⁊ intellectiuas. Qui signāter dicuntur viui ⁊ eius vesci licitum: ⁊ ideo mundi: quia homo seipsum totum viuum ⁊ mundum debet offerre deo: iuxta illud Ro.12. Obsecro inquit vos apostolus p misericordiam dei vt exhibeatis corpora vestra hostiam viuentem sanctaz deo placentem rationabile obsequium vestrum. ¶ Tertio debet portare lignum cedrinuz.i.deinceps vitam mundam ⁊ incorruptam ducere cum odore bone fame. vt sic dicat illud ecclesiastici.24. In plateis sicut cinamomum ⁊ balsamum aromatizans odorem dedi : quasi mirra electa dedi suauitatem odoris : debet portare ysopum que est herba parua ⁊ in petris nascitur i.debet se reputare paruum: cuius fundamentum vbi nascitur : Christus est qui dicit de seipso Mathe.2. Discite a me qz mitis sum ⁊ humilis corde. ⁊ d̄ quo.i.cor. 10. Petra autem erat Christus. debz portare fillum coccineum.i.igne spiritus sancti ⁊ caritatis incendi : vt sic dicat cum apostolo Roma.5. ¶ Caritas dei diffusa est in cordibus nostris per spiritū sanctum qui datus est nobis. ¶ Quarto debet portare aquas viuas in vase fictili. ¶ Ubi sciendum quod per vas fictile siue terreum intelligitur corpus hominis. Per aquas autem viuentes: intelligitur

aqua lachrimaꝝ q̃ȝ peccator dȝ portare:q
dȝ pccis dolere ⁊ flere ⁊ pniam agere vt i
dulgentiá mereatur. Nam pnia eſt ꝯmiſ
ſa flere ⁊ flenda nõ cómittere. Iſtá aquaȝ
petebat ye.ye.9.d. Quis dabit capiti mĩo
aquá ⁊ ocl'is meis fonté lachrimaꝝ:⁊ plo
rabo die ac nocte. ¶ Ex pte ſacerdotȝ i^{a}
fiebant. Nam p̃ ſacerdos occurrebat hoi
recõciliando. vbi ſciéduȝ ꝙ p i^{m} occurſuȝ
intell'r diuina miſ̃icordia ꝑueniés pecca
toré:⁊ dás ſibi boná inſpiratõem vt ꝯuer
tatur:⁊ ípe eſt ꝑatus ſi peniteat:indulge
re. Unde ípe dic̃ Jẽ.18. Nolo mortem pec
catoris ſed vt magis cõuertatur ⁊ viuat.
¶ Secũdo imolat vnũ paſſ̃eȝ ſtillás ſan
guinem ei9 ſuꝑ aquas q̃ erát i vaſe fictilí.
vbi ſciendum ꝙ ꝑ i^{m} paſſereȝ q interficit̃
intell'r ſenſualitas:que dȝ interfici ⁊ morti
ficari peccatis:quãdo peccator ad deũ con
uertit̃. Ad ꝙ nos admonet apl's col'.3.d.
Mortificate mébra vr̃a q̃ ſunt ſuꝑ terraȝ
i. que ſunt in corpe terréo. ¶ Per ſangui
nem intell'r peccatũ:quia ſanguis pro pec
cato in ſcriptura ponit̃, vt pȝ Mat.
Sanguis eius ſuꝑ nos ⁊ ſuꝑ filios nr̃os.
Sanguis igit̃ paſſeris. i. pccá q̃ hõ ſequé
do ſenſualitatem cõmiſit:tũc ponit̃ in aqs
víuétibus qñ homo peccata recogitás:la
chrimas fundit. ¶ 3° ligabat a^{m} paſſ̃eré
viuũ ⁊ yoſop^{m} cuȝ filo coccineo ad lignuȝ
cedri faciés quaſi aſperſorium ⁊ tingebat
i^{a} in aquis rubricatis:ſanguine paſſeris i
molati. Ubi ſciendũ ꝙ per iſtuȝ paſſereȝ
viuuȝ intell'r ratio:que mori non dicitur.
Hoc autem in ſanguine intingitur imola
ti paſſeris:quãdo recordatur de peccatis
commiſſis ſenſualitatem ſequendo. Sed
aduerte ꝙ non in puro ſanguine intingit̃
ſed aqua mixto:quia nunq̃ȝ anima debet
recordari d̃ peccatis commiſſis quin ípa
doleat ⁊ inducat ad fluuium lachrimaruȝ
que ſignificantur per aquam. ¶ Quarto
aſpergebat cum i° aſperſorio aquis rubri
catis hominem ſepties. Ubi ſciendum ꝙ
quia peccator poteſt peccare, ſeptiformit̃
ſ. ſuperbiam: inuidiam ⁊c. a quibus opor
tet ꝙ homo mundetur: ⁊ ideo ſepties aſ
pergebatur. ¶ Quinto diſſoluebat paſſe
rem viuum ⁊ dimittebat eum volare in
agrum. Ubi ſciendum ꝙ per iſtum paſſe
rem primo ligatum:poſtea ſolutum intel
ligitur anima peccatoris:que prius dum
erat in peccato erat ligata:ſed quando cõ
uertitur diſſoluitur. Ut ſic poſſit dicere
illud ꝑs. Anima noſtra erepta eſt de la
queo venantium: laqueus contritus eſt
⁊ nos liberati ſumus. Sic igitur anima
diſſoluta a vinculo: iam amplius ligari
non debet cõſentiendo peccator vt ſic am
plius nõ claudatur in carcere:ſed ípa ſit
domina ſit libera: ⁊ ſic debet in agruȝ vo
lare. i. ſe erigere in agrum ſancte ſcriptur̃
ad contemplandum diuina per iuge ſtu
dium. ⁊ meditationes deuotas. Ibi ſunt
flores ibi odores :ibi ſpirituales conſola
tiones. ¶ Iterum ex parte hominis i^{a}
fiebant. ¶ Primo lauabat veſtiméta ſua
Per quod intelligo conuerſationeȝ boná
⁊ honeſtam quam homo reconciliatus de
bet habere que ornat hominem ſicut ve
ſtimenta corpus. Unde ſibi dicitur eccle
ſiaſtici.9. Omni tempore ſint veſtimenta
tua candida. ¶ Secũdo radebat omnes
pillos corporis:per quos: quia ſuperflui
tate naſcuntur intelliguntur mundana ſu
perflua que debet homo a ſe amputare.
¶ Quarto ingrediebat̃ caſtra:per qđ in
telligitur reconciliatio hominis cuȝ eccl'a
Sic igitur peccatori mundato dicit eccl'ia
geñ.34. Ingredere benedicte dñi: cur fo
ris ſtas. q. d. iam foris ſtare non debes.
¶ Quãtum ad ſecũdam reductionem. ſ.
ad conſiderationem mentis:ſciendum eſt
ꝙ homo poſtq̃ȝ ingreſſus fuerat caſtra:
anteq̃ȝ intraret domum propriam duo fa
ciebat. Primo. ſeptem diebus ſtabat ex
tra domum propriam. Ubi ſciendum ꝙ ꝑ
iſtos.7. dies: intelligitur ſeptiformis ſa

tisfactio ꝓ peccatis .7. capitalibus a qbꝰ fuerat pͥmo mūdatus. Nam non suffic̄ mūdatio: nisi sequat̄ satisfactio. Dꝫ homo igitur i quo pͥꝰ regnauit supbia: satisfa cere per obiam ⁊ humilitatem. In quo i uidia: per beniuolentiā ⁊ caritatem. In q̄ ira: per paciaꝫ ⁊ tollerabilitatē. In quo ac cidia: per diligentiā ⁊ strenuitatē. In quo auaricia: ꝑ elymosinam ⁊ pietatē. In quo gula. per moderātiam ⁊ austeritateꝫ. In quo luxuria: per cōtinentiam ⁊ castitatē. ❡ Secūdo homo die .7° tondebat pillos capitis ⁊ barbe ⁊ superciliorꝫ ⁊ totius cor poris. Ubi sciendū ꝙ per capillos cap̄ or nantes: itell'r curiositas ostētatiōis. Per barbam ꝙ est signū virile: ferocitas con uersatōis. Per supcilia eminētia: sublimi tas dominatōis. Per capillos corporis q nascunt̄ ex terrestribꝰ vaporibus: supflui tas terrene possessionis. omnia iᵃ debent radi ab homine qui vult ingredi domum consideratiōis mētis sue. ❡ Quantū ad tertiam reductiōem. i. cōfessioneꝫ laudis: sciēduꝫ ē ꝙ ex parte hominis dr̄ ꝙ die .8. tollebat duos agꝰ imaculatos: ⁊ oueꝫ an niculam imaculatā: ⁊ tres decimas simi'e conspse oleo ⁊ vnuꝫ sextariū olei. ❡ Ubi sciendum ꝙ ꝑ vnum agnorꝫ intelligitur Christus: qui est agnus dei qui tollit pec cata mundi Jo. 2. Per alium vero: intelli gitur chorus omnium sanctorꝫ qui fuerūt puri ⁊ mundi vt agnus. Per ouem vero sine macula intelligitur ecclesia: cui xp̄us canī. 5. Tota pulchra es amica mea ⁊ ma cula non est in te. Per tres decimas sil'e intelligit̄ fides trinitatis purissime. Per sextariū autem olei ꝙ supnatat aliis liq̄ ribus: intelligitur caritas ⁊ misericordia. Cum istis igitur omnibus: debet ad ta bernaculum testimonij accedere: vt pos sit ad confessionem dignam laudis intra re. ❡ Ex parte auteꝫ sacerdotis iᵃ fiebāt. Nam primo homo cum supradictis sta tuebatur in hostio tabernaculi: vt iam sic mundatus possit audire ⁊ videre, que sūt in tabernaculo. i. in ecclesia sancta. ❡ 2° offerebat agnum vnum ⁊ sextarium olei. Ubi sciendum ꝙ sacerdos tunc agnum. i. Christum offert quando laudat predicat ⁊ explicat Christi passioneꝫ: qualiter piꝰ pro impijs iustus pro iniustis: dominus pro suis: voluit crucifigi: ⁊ mori. ❡ Per sextarium vero olei designatur q̄to oleo pietatis affluebat Christus cum pro suis persecutoribus exoraret. o pater ignosce eis: quia nesciunt quid faciunt: ⁊ h̄ est quo peccata delentur. ❡ 3° sumebat d̄ sangui ne agni: ⁊ ponebat super extremū auricu le dextere: ⁊ pollicis manus ⁊ pedis dex teri hominis. Ubi sciēdum ꝙ in istis tri bus locis tangebat̄ singulariter quia in aure auditus intelligitur: in manu vero ⁊ pede: operatio designat̄. Tangitur san guie Christi ergo auris vt mūda sit sem perqꝫ aperta ad audiendum verbū di. iu xta illud Luc. 8. Qui habet aures audiē di audiat. Tangit manum ⁊ pedem vt be ne operetur: ⁊ currat in via mandatorum dei. ❡ Signāter autem tantum dextera pars tangitur. vt cum laus dīa nō admi sceatur humana. iuxta illud Mat. 5. Ne sciat sinistra tua quid faciat dextera tua. Tangit̄ solum in extremitatibus: ꝑ quas intelligitur ꝑseuerantia que debet esse in bonis operibus quia Mat. 10. Qui perse uerauit vsqꝫ in finem h̄ saluus erit. ❡ 4° ponebat oleum in manu sinistra: ⁊ sparge bat manu dextera: septies ꝯtra dominū. Per 7ᵃ enim aspersio contra dominum significatur recōciliatio perfecta peccato ris ad eum. Ubi sciendum ꝙ homo pec cans per .7. vicia dicta superiꝰ: si vult ad vitam eternam ingredi. Primo debet de cōmissis dolere: ⁊ nō dictum fuit superiꝰ ꝙ septies: aspergebatur aqua. Secundo debet pro delictis satisfacere: ⁊ ideo di ctum fuit ꝙ septem diebus debebat sta re extra domum propriam. Tertio deo

recōciliatur.⁊ iō dr̄ hic ꝙ sacerdos aſpge
bat oleum ⁊c.¶ Signāter āt dr̄ de manu
ſiniſtra ſpargi cū manu dextra:q: iſta re
cōciliatio in iſto mundo incohat deſigna
to ꝑ ſiniſtrā ⁊ in alio ꝑficit ſignificato ꝑ
dexterā.¶ Quinto fundebat oleū ſuper
extremū auricule ⁊c.⁊ ſuꝑ caput . ad deſi
gnandū ꝙ vbi poſit⁹ erat ſanguis ꝑ quē
hō redēptus eſt ibi ponit oleū.i. miſicor
dia ꝑ q̄ꝫ hō deo recōciliatur.⁊ ponitur ēt
ſuꝑ caput.i.ſuꝑ aīam q: totus hō: tā quā
tum ad corp⁹:q̄ꝫ quantū ad aīam:deo effi
citur grat⁹ .¶ Sexto rogabat ſacerdos
ꝓ ipſo.Ubi hēmus exemplū vt hoies q
non ſunt digni exaudiri a deo : ſuffragia
petāt ſcōrum hominū quoꝝ precibus ad
iuuent.iuxta illud Job. 5. Uoca ſi eſt qui
rn̄deat tibi.⁊ ad aliquē ſanctoꝝ conuerte
re . ¶ Septimo imolabat faciens ſacriſi
cium ſm agnum ⁊ ouē.⁊ tres decimas ſi
mile.que tūc imolātur:qn̄ chorus ſanctoꝝ
ſancta mr̄ ecclīa ⁊ fides trinitatis laudā
tur ⁊ extollūtur:qbus ſi hō mente ⁊ opi
b⁹ adhereat: rite in h̄ mundo mundatur
ꝑ grām ⁊ tandē ꝑuenit ad gloriā. 2a ps

Eqtur.Cū āt introiſſet caphar
nau ⁊c.Ubi tāgit ſanationē pa
litici ſignificatiuā reſtitutionis
potētie vigorātis:ꝙ ꝓbat ablatio debili
tantis inergie.Ubi ſciendū ꝙ ſicut hō pa
raliticus eſt debilis virtutis ⁊ ſe iuuare
nō pōt niſi medicamētis fortificet in mē
bris.ſic hō in peccatis exiſtēs efficit debi
lis ⁊ q̄ꝫto plus peccat:tanto efficitur de
bilior ad reſiſtendū. ⁊ ad peccandū ꝓnior
niſi ſibi virtus a dn̄o cōferat .Hanc autē
virtutē ꝑatus eſt deus conferre ſi ab ipo.
modo debito poſtulet ſicut nobis h̄ innui
tur.Circa āt iſtam partē:tāgit. 6.euange
liſta.ſ.
Preſidentis ſollicitā ꝓcurationē.
Medicantis benignā ꝯdeſcenſionē.
Depoſcētis ꝓfundam humiliatōnē.
¶ Adherentis dignā cōmendationem.
Diſcernētis mirā diſtinctionē.
Promittentis firmā conſecutionē.
Qm ad pm vbi tāgit ⁊c.dicit.Cū āt itroiſ
ſet caphar.⁊c.Ubi ſciendū ꝙ poſtq̄ꝫ xp̄s
inſtruxit diſcipulos in monte.⁊ ſanauit le
proſuꝫ poſt montis deſcenſum de gente
iudayca ſm Criſo . Uenit caphar .vt ibi
gentilibus miracula faceret q vtroſqꝫ ve
nerat ſaluaturus .Et h̄ tria poſſumus cō
derare.ſ.
Continentis ſitum.
Poſtulantis actum.
Infirmantis modum.
¶ Quantū ad cōtinentis ſituꝫ dicit . Cū
introiſſet caphar.q̄ fuit ciuitas:cui⁹ habi
tatores erāt xp̄o reuerentes ⁊ ad fidē re
cipiendam diſpoſiti:ꝑꝑ ꝙ xp̄s fecit in ea
miracula multa.¶ Quantū ad poſtulan
tis actum dicit .Acceſſit ad eum cēturio
⁊c.Ubi ſciendū ſm Augu.ꝙ centurio di
citur ille qui hꝫ ſub ſe.C. milites.q: vero
illa terra tunc erat ſubiecta romāis: erat
ibi ille cēturio ꝓ ipſis qui erat gentilis .
Hic igit acceſit ad xp̄m nō corporaliter
ſꝫ affectu ⁊ ꝑ internūtios:votum eni ſuuꝫ
expreſſit ⁊ cōmiſit ſeminib⁹ iudeoꝝ tanq̄ꝫ
magis familiaribus xp̄i. de quo Orige .
Acceſit alienigena generatiōe :ſꝫ domeſti
cus corde:alienus natiōe : ſed ꝓximus ſi
de:pnceps militū:ſed totius angeloꝝ.Ac
ceſit autē reuerēter:q: rogans humiliter
⁊.d.fideliter dn̄e:tollēs documentū Aplī
Phil.4.d.In omni oratiōe ⁊ obſecratio
ne:cum gratiarum actione:petitiones ve
ſtre innoteſcant apud deū.¶ Quantū ad
infirmantis modum dicit.Puer me⁹ ⁊c.
Ubi ſciendum ꝙ centurio illū ſeruū ſuuꝫ
non ſeruum vocat ſed puerum vel ratiōe
humilitatis vel dilectionis contra illos
ſecundum Augu.Qui non ſolum ſeruos
ſed eorum maiores deſpiciunt .¶ Quan
tum ad ſecundum vbi tangit medicantis
benignam condeſcenſionem dicit . Et ait
illi yh̄s ⁊c.Ubi ſciendum ſecundum Jo.

⁊ Criso. ꝙ ideo xp̄s venturum se promi sit ad languidum: quia vidit centurionis humilitatem ⁊ fide pro seruo precantem. ¶ Quantum ad tertium. s. deposcentis profundam humilitatem dicit. Et respondens centurio ⁊c. Ubi tria considerare possumus. s.

Proprie humilitatis confessionem.
Diuine potestatis ꝓtestationem.
Inducte exēplaritatis deductionem.

¶ Quantum ad primū dicit. Et respondens cen. ⁊c. Ubi sciendum ꝙ centurio quia erat gentilis forte ad hoc habebat i domo ydola de quo timebat xp̄m offenderet: cum tamē ipsū deum esse crederet: ipsius immensitatem considerans: indignum se reputat vt domum eius intret. Quia vero secundum Augu. Se reputauit indignū: meruit esse dignus. ¶ Quātum ad diuine potestatis protestationem dicit. sed tantum dic verbo ⁊c. Ubi Bed. Magna fides: que dei dicere credit esse facere. ¶ Inuenio autem illud verbum de quo hic dicitur esse.

Creatiuū non entium.
Sanatiuum languentium.
Saluatiuum pereuntium.

¶ Primo est creatiuū non entium. Unde Jo. i. Omnia per ipsum facta sunt. ¶ Secundo est sanatiuū languentium. Nam ipse est qui sanat omnes infirmitates vestras in p̄s. ⁊ idem. Misit verbū suum ⁊ sanauit eos. ¶ Tertio est saluatiuum pereuntium. Unde p̄s. Iste pauper clamauit ⁊ dominus exaudiuit eum. ⁊ de omnibus tribulationibus suis saluauit eum. ¶ Quantum ad inducte exemplaritatis deductionē dicit. Nā ego homo sub potestate ⁊c. q. d. ſm Orige. Si ego qui lꝫ sim sub potestate: solo imperio verbi ꝙ dico subditis meis si faciunt: quantomagis tu qui sub nullius potestate es ⁊ omnia tibi subsunt potes imperare vel a te. vel ministerio angelorum vt recedat ifirmitas ⁊ succedat sanitas. q. d. multomagis. Nam de te scribitur in p̄s. Omnia subiecisti sub pedibus eius. ¶ Quantū ad quartum. s. adherentis dignam cōmendationem dicit. Audiens autē yh̄s mira. ⁊c. Xp̄s secundum Augu. Miratus fuit i. admodū admirantis se habuit. vel quia alios fecit mirari. ¶ Quantum ad quintum. s. discernentis miram distinctionem dicit. ¶ Dico autē vobis ⁊c. Ubi sciendū secundū Augu. ꝙ per orientem ⁊ occidentem intelligitur totus mundus dicit igit dico autē vobis ꝙ multi. s. alij q̄ȝ iudei venient. i. ad cognitionem fidei conuertētur ⁊ recombent. i. requiescent cum Abraā ⁊c. in regno celorum. Filij autem regni. i. iudei eici. ⁊c. ¶ Quantum ad sextum. s. promittentis firmam consecutionē dicit. Et dixit yh̄s cēturioni vade ⁊c. Ubi sciendū ꝙ fides meretur multa iuxta illud Ma. 8. Omīa possibilia sunt credenti. Quia igitur centurio fidem habuit ꝙ xp̄s posset sanare seruum. ideo promeruit sanitatem secundum Criso. Unde sequitur. Et sanatus est puer ex illa hora. ¶ Sciendū est autem ꝙ loquendo moraliter circa curationem istius infirmi. 8. possumus considerare. videlicet.

Hominem infirmantem.
Infirmitatem affligentem.
Condictionem aggrauantem.
Locum continentem.
Donum impetrantem.
Medicum liberantem.
Modum promerentem.
Successum iocundantem.

¶ Primo considera hominem infirmātem: quia erat seruus. ¶ Ubi scienduȝ ꝙ per istum seruum intelligitur sensualitas que debet rationi subici iuxta ꝙ rōi. dicitur gene. quarto. Subtus te erit appetitus eius: ⁊ tu dominaberis illius. Si autem econuerso homo permitteret sensualitatem rōi domiari: esſȝ res pniciosa.

Et hoc fuit figuratũ p solutionẽ puer.30. O. Per tria mouetur terra ꝛ quartũ ꝙ nõ põt sustinere. Per buuꝫ cum regnauerit Per stultum cum saturatus fuerit cibo. Per odiosã mulierẽ cum in matrimonio fuerit assumpta. Et p ancillã cum fuerit heres dñe sue. Ubi sciendũ ꝙ in hoie pricipaliter sunt duo.s.corp⁹ siue sensualitas ꝛ aia siue rõ. Per buum igit q dꝫ eẽ obediens dño suo:intelligit sensualitas q dꝫ esse obediẽs rõni.ꝛ ẽt intelligit p stultuꝫ q: sibi sapiẽtia non cõgruit.ſꝫ magis anie que ẽt intelligit p mulierẽ: q: sicut vir hꝫ regere mulierẽ sic rõ sensualitatẽ que iõ odiosa dr:q: contrariat in suis actib⁹ rõni.iuxta illud Ro.7. Uideo aliã legeꝫ in mẽbris meis repugnantem legi mentis mee ꝛ captiuantẽ me in legẽ peccati. sitr ẽt dat intelligi p ancillã: q: sicut ancilla bona respicit ad voluntatẽ dñe sue:sic sensualitas dꝫ respicere rationẽ. Licet ãt sic deberet eẽ:tñ aliqñ ꝯtrariũ accidit.ꝛ tunc p tria fit motio in terra .i. inordinatio in hoie:sed quartũ nõ põt sustineri. Nã aliquãdo ꝯtingit ꝙ sensualitas dñat rõni. ꝛ tunc seru⁹ regnat.aliqñ delectatur in illicitis gustabilibus.ꝛ tũc stultus saturatur cibo.aliquãdo in illicitis tactibus.ꝛ tunc mulier odiosa accipitur in matrimoniuꝫ. Sed quartũ.s.ꝙ ancilla sit heres domie i.ꝙ habeat hereditatẽ vite eterne ꝙ rõni debet.ſi esse non põt:q: impossibile est sequentẽ sensualitatẽ vitã eternã possidere.q: Ro.8. Si ſm carnem vixeritis moriemini. ¶ Secundo ꝯsidera infirmitatẽ affligentẽ:q: paralisis.que ẽ lesio partis corporis cũ diminutione vel priuatione sensus vel mot⁹ vel vtriusqꝫ: p qꝫ intelligit peccator quantũ ad corpus ꝛ specialiter accidiosus:q: in actibus spũalib⁹ vel deuotiõe non sentit aut vtroqꝫ priuatur. ¶ Sciendũ est ãt ꝙ paralisis causat. vel ex nimio humore p ꝙ intelligitur gula ꝛ luxuria. Uel ex nimio calore per ꝙ auaritia. Uel ex frigiditate p ꝙ inuidia. Uel ex vulnere incidente. Uel diuidẽte:per ꝙ supbia.aliquãdo palisis est terminus alterius morbi puta poplisie que est opilatio ventriculoꝝ celebri vniuersaliter ꝛ sic impedit rationẽ:p ꝙ ira.Et sic pꝫ ꝙ ad causandum peccatũ accidie significatuꝫ p paralisim cetera peccata ꝯcurrunt ex quib⁹ fit hõ piger ꝛ insensibilis circa spũalia ꝛ diuina. ¶ Unde talis põt figurari per alchimiũ de quo dr sentẽtialiter.i.Mach. 9.ꝙ cum esset in mal'opibus faciendo destrui muros dom⁹ sancte interioris ꝛ opa ꝓphetaꝝ:percussus est a dño ꝛ impedita sunt opa eius.ꝛ ꝯclusum est os ei⁹ꝛ dissolutus est paralisi: nec vltra potuit loqui verbũ.ꝛ mandare de domo sua.ſꝫ mortu⁹ est in tpe isto cũ tormẽto magno. ¶ Ubi sciendũ ꝙ p alchimiũ interꝑtatur fermẽtum vani consilij:intelligit peccator q vanum cõsiliũ fermẽtare dr ex eo ꝙ sequẽs carnis desideria q̃uis vana: tñ fermentum amiscet in ipsis:q: q̃uis videantur dulcia:ad penaꝝ tñ agredinẽ ducunt.iuxta illud Prouer.14. Extrema gaudij luctus occupat. ¶ Iste ãt malis opib⁹ insistere dr destruẽs ꝛc.q: peccator dum se laxat ad illicita aperiẽdo fenestras exterioꝝ sensuũ qbus vallat aia ꝓpugnabilis mors subintrat:iuxta illud Je.9. Ascẽdit mors per fenestras nr̃as ingressa est domus nr̃a. Opa ẽt ꝓphetaꝝ destruit:dum non preceptis dei nec cõsilijs acquiescit. Ut sic dicat de ipso illud ps. Uerba oris eius iniquitas ꝛ dolus noluit intelligere vt bene ageret. Dicitur ãt ꝙ istius ipedita sunt opa ꝛc.q: peccator ꝑꝑ peccata impeditur in virtuosis operib⁹:nec debite potest deũ laudare.ꝛ fit insensibilis ad diuina. ¶ Dicit ãt ꝙ vltra loqui nõ potuit nec de domo sua mãdare:q: peccator qui dum vixit perseuerauit in vitijs: in fine quando moritur non põt vel saltẽ non de facili animaꝫ suã digne disponere nec ip

sam debite ordinare. Ut sic verificetur d ipso illud Augu. Hac animaduersione p cutitur peccator: vt moriens obliuiscat sui qui dum viueret oblit9 est dei. Un sequtur q mortu9 est cu tormeto magno ita re ve ra peccator cum tormeto mori dr: q: non solu3 dolore3 separationis aie sentit a cor pore: sed et aia eius eternis deputat sup plicijs. Ut sic dicat de ipso illud Luc. 16. Mortuus est diues 7 sepult9 in inferno. ¶ Tertio considera codictione aggraua tem quia puer 7c. Ubi tangit tres malas condictiones in peccatore. s.
Fatuitate excecante respectu intellect9.
Peruersitate obliquate respectu affect9.
Anxietate affligente respectu effectus.
¶ Quantu ad primum dicit puer. pueri eni consueuerut esse fatui 7 multoties p tiosa p vilibus omutare q quide faciut peccatores fatui q desideris carnis secun tur. de quo quolibet dr ecclesiastes. 10. Ue terre cuius rex puer e. 7 cuius princi pes mane comedunt. Unde dicit nobis Apo. 1. Cor. 14. Fratres nolite pueri effi ci sensibus autem perfecti. ¶ Quantum ad secundum dicit iacet in domo. Nam homo iacere tunc dicitur quando no ha bet affectum dirrectum in deum: sed ad terrena procliuum. ¶ Unde talis potest figurari per Noe de quo dicitur gen. 9. q cepit Noe vbi agricola exercere terra 7 plantauit vineam: bibensq3 vinu iebria tus est: 7 nudatus iacebat in tabernaculo in cuius denudatione discooperuit sua pudenda. ¶ Ubi sciendum q per Noe i quantum agricola 7 plantans vineam: in telligitur homo deditus auaritie 7 reb9 mundanis: inquantum inebrians se vino deditus peccato gule: quod etiam est in citatiuum luxurie. His autem deditus iacere dicitur quia affectum recuruat ad terrena. nudatus autem: quia spoliat9 di uina gratia: dicitur autem ostendisse pu denda: quia cum peccator ad examen tra hetur in die iudicij: peccata que perpetra re non erubuit: 7 de quibus noluerit pei tere: erunt omnibus manifesta: 7 sic cora omnibus reuelabitur ei9 putredo iuxta illud Nau3. 3. Ecce ego ad te dicit domi nus exercituum 7 reuelabo pudenda tua in facie tua: 7 ostendam gentibus nudita tem tuam: 7 regnis ignominia tuam: 7 p ficiam super te abbhominatones: 7 contu melijs te afficia: 7 ponam in exemplum. ¶ Q^m ad tertiu3 dic. Et male torquetur Nam homo mundanis deditus: 7 p anxie tate3 torquetur interius: 7 per diuersos labores exterius. Ut sic verificetur d ip so illud sapientie. 2. Per que peccat quis per h 7 torquetur. quia etiam postmodu3 eternaliter cruciatur. ¶ Quarto consid ra locum continente: q: caphar que iter pretatur ager pinguedinis vel villa con solationis. ¶ Signanter autem hic dici tur esse in caphar. quia in consolationib9 mundanis 7 carnalibus homo sepius per peccatum infirmatur. ¶ Unde dicitur figuraliter Nau. i. Infirmatus est basam 7 carmelus 7 flos liliu3 elanguit. ¶ Ubi sciendum q per basam qui interpretatur pinguedo: 7 carmelum qui interpretatur mol: intelligitur homo qui se dat delitijs corporis 7 sequitur molitiem carnis: Ex qb9 spualiter ifirmatur. Per flore vo itell'r huana psperitas q elanguere dicit quia paru3 durat. iuxta istud Jac. i. Exor tus est sol cum ardore 7 arefecit fenum 7 flos eius decidit 7 decor vultus eius de perijt ita diues in itineribus eius marce scet. ¶ 5° considera dominum impetran tem: quia centurio. Ubi sciendum q per centurionem qui dominabatur militib9: intelligitur in homine ratio: que deb3 ha bere respectu corporis principatum. Na3 i. cor. ij. cap mulieris vir: sic a simili caput corporis debet esse ratio. ¶ 6° considera medicum liberantem: quia xp̄s. Nam iu xta illud ps. Ipse est qui sanat contritos

cordé ꝛ alligat cótritiones eorũ. ¶ Unde potest figurari per angelum raphaelem qui missus fuit ad curanď tob a cecitate tob.13. qui dixit ei me misit domin⁹ vt cu rarem te. ¶ Ubi sciendum ꝙ per tob ce cum ꝛ infirmũ intelligitur peccator ꝑ ma litiam excecatus. ď quibus sap.5. Exceca uit eos malitia eorum. Per raphaelem autem qui interpretaꝫ medicina đi intelli gitur Christus qui est medicina omniuꝫ sanatiua. Hunc auteꝫ deus pater misit in mundũ vt curaret peccatores a suis flagi tiis per ablatõeꝫ culpe ꝛ collationé gr̃e. De quo aduentu Ber. Uenit medic⁹ ad egrotos: redemptor ad venditos: ad er rantes via: ad mortuos vita. ¶ Septio considera modum ꝓmerenteꝫ: q: accessit ꝛc. Ubi considera quattuor que fecit cen turio: que debꝫ faceř volés ab aliquo do mino gratiam impetrare. Naꝫ primo ac cessit. Secundo reuerenter petijt: iő dr̃ ꝙ rogauit. Tertio potestatem cognouit: iő vocauit eum dñm. Quarto necessitatem expressit: ꝛ ideo infirmitatem exposuit. Sic qui vl't gratiam obtinere a domino: debet primo personaliter accedere: vl' sal tem alios mittere qui melius q̃ ipe pos sint gratiam impetrare. Unde ps. Acce dite ad eum ꝛ illuminamini ꝛ facies ve stre non confundétur. Qualiter auteꝫ de bemus accedere docemur Ebr̃.10. vbi dr̃. Accedam⁹ vo corde in pléitudine fidei aspersi corda a conscientia mala ꝛ abluti corpus aqua munda. ¶ Scđo dꝫ eã cum reuerétia peteř: quia ecclesiastici.32. Pro reuerentia accedet tibi bona gratia.

¶ Tertio debꝫ potestatem cognoscere: cum ps.9. Dominus ipe est deus. ¶ 4° debꝫ infirmitatem insinuare. Nam quan do quis suam infirmitatem insinuat: túc i^e qui potest ad eum facilius inclinatur Unde ps. Miserere mei domine quoniã infirmus sum: sana me domine quoniam conturbata sunt ossa mea. ¶ 8° conside ra successum iocũdantem: q: sanatus est puer. Ut sic verificetur illud sapiétie.9. Per sapiétiã tuaꝫ sanati sunt qcunqꝫ pla cuerunt tibi ab initió. Sanati inq̃ž duꝫ di missis peccis: cóferř eis in presenti gratia ꝛ gloria i futuro. Ad q̃ꝫ gl'am nos ꝛc.

¶ Dominica quarta post epiphaniam. Euangelium.17.

a Scendéte yesu in nauicula secuti sunt euꝫ discipuli ei⁹ ꝛc. Mat.8. Quia homo in isto mũdo positus ml'tos incursus patitur ꝛ diuersa dispendia: vt ab his libereř potenti⁹: ab illo dꝫ auxilium querere: qui p̃t ꝛ vult in necessitatibus subuenire: Quia igiř xp̃us est refugiuꝫ nr̃m ꝛ virtus ꝛ potés ꝛ beni uolus adiutor in tribulatióibus secunduꝫ psalmistã: ideo cum indigemus: debemus ad ipsum recurrere: ipsius auxili m iplo rando. Ut dicamus cum ps. Auxilium meum a domino qui fec celum ꝛ terram. Et cum in nb a dño magnũ operatur: dbe mus ipsi regratiari: ne de ingratitudine reprehédamur. Quia igitur vt testatur euãgelica lectio Christus: existétes i ma gno periculo naufragij liberauit sua po tentia: imperando ventis ꝛ mari ꝛ trãquili tatem faciens: ꝙ fuit magnum mirabileꝫ debuerũt vidétes ꝛ sentientes tantũ bene ficium cum admiratióe eius extollere po testatem. ¶ In isto igitur euãgelio bea tus Mat. quattuor tãgit. s.

Periculum naufragij iminentis.
Refugium subsidij adiuuãtis.
Fastigium dñij presidentis.
Preconiũ collegij admirãtis.

¶ Primũ probat valitudo tépestaŧ. Se cundum plenitudo bonitatis. Tertiũ ma gnitudo potestatis. Quartum claritudo maiestatis. Primũ in ꝑncipio. Secunduꝫ ibi. Et accesserunt ꝛ susci. ꝛc. Tertium ibi.

Tunc surgens &c. Quartum ibi. Porro homines &c.

Prima pars.

Quantum ad primum vbi tangit &c. quod probat &c. dicit Ascedete &c. Ubi tria tangit. s.

Actum inducentem.
Cetum adherentem.
Uentum cócitantem.

¶ Quantú ad primum dicit. Ascédente yesu ī na. Ubi sciendum quod ideo xps ascédit naniculaz secundú Aug. vt sic in fra: mirabilia ostéderat: ita & i mari. ¶ Quátum ad secundum. s. cetum inherentem dicit sequuti sunteuz disci. eius. Quales autem fuerint ostendit Aug. d. Nó imbecilles sed firmi & stabiles in fide. hi ergo secuti sunt eum: non tantum gressus eius sequétes: sed sanctitaté pmittátes. ¶ Qm ad tertium. s. vétum concitátem dicit. Et ec. motus &c. Ubi sciédum quod discipuli in naui: videntes motum in mari: pp duo pricipalr timuerunt. Prio ex magnitudie periculi. Secúdo ex defectu auxilij. ¶ Quantum ad magnitudinem periculi dic. Et ec. motus &c. i. cómotó tempestatis magna facta est ex ventorum concursu: q̄z. s. xps oriri fecit. iuxta illud ps. Qui conturbas profundum maris sonú fluctuuz eius. ita vt nauicula operiretur fluctib9. i. ex fluctuú inundatóe. ¶ Qm ad timorem ex defectu auxilij dicit. Ipse vero dormiebat. Ipo enim dormiéte nó credebant discipuli posse saluari. Dormiebat quidem corpore sed non diuinitate: nec corde: iuxta illud cant. 5. Ego dormio & cor meú vigilat. ¶ Scié. é át circa istá parté loquédo moralr: pmo quod p mare intellr múd9: qr sicut in mari modica é stabilitas: & i ipo multi periclitantur: ita in mundo nulla est fixio: sed in eo est diuersa mutató: qr nunc sanus: nunc viuus &c. Unde. 1. Jo. 2. Transit mundus & concupiscentia eius. Similiter in ipo multi periclitantur: qr omnes viuentes mundialiter. Nam mundus totus in maligno positus est. 1. Jo. 5. Qui vero viuunt in obseruantia mandatorum isti transeunt donec veniát ad gliam paradisi. ¶ Hoc autez fuit figuratum Exo. 14. vbi dr sententialiter quod quando filij ysrael egressi sunt de egipto vt irent in terraz pmissionis: ambulauerunt per medium sicci maris. & aq̄ erant eis p muro a dextris & a sinistris: populus aút egyptiacus inolutus fuit i fluctibus & sbmersus. ¶ Ubi sciendu3 quod per populum egyptiacum: itelligunt viuétes in peccatis. Isti operiunt fluctib9 mundanaz cupidinum & sbmerguntur i pfundum iferni. iuxta illud Exo. 14. Flauit sps tuus & operuit eos mare: sbmersi sunt quasi plumbum i aquis vehementibus. ¶ Per populum vo israeliticum q exierat de egypto. i. de tenebris peccatorum spernédo mundanas delitias: & stádo in obseruantia mandatorum: Isti tráseunt sicco vestigio: quia affectum nó fedant nec balneant in mundanis. & sic ad terram promissionis perueniút. i. ad gloriam paradisi. ¶ In 1o autez mari signáter dicitur quod factus est motus magnus: quia in mundo isto vos vndiqz mala premunt. Nam hic pestilentie: inde fames &c. & diuersitas viciorum. ¶ Qui autem hunc motum excitat: est dyabolus qui suis falsis suggestionibus homies temptat. Hoc autem fuit figuratum Apoc. 13. vbi dicitur sententialiter quod Joan. vidit quendam bestiam similem pardo habentem pedes quasi vrsi: & os eius quasi leonis ascendentem de mari: & habebat capita septem. & cornua decem. & sup cornua decem dyademata. & super capita eius noia blasphemie. ¶ Ubi sciédú quod p istam bestiá intellr dyabolus q. p táto dr bestia: qr facit homines bestiales: dum

ipos allicit vt sensualitatez sequat in qua cōmunicat cū bestijs: de quibus dicit ps. Homo cum in honore esset non itellexit comparatus est iumentis insipientibus: & similis factus est illis. ¶ Signāter āt dicitur similis pardo qui est animal di uersis coloribus picturatum: quia dyabolus homies diuersimode temptat. vnde de ipo eccl'astici.28. Quasi pardus ledet eos. ¶ Dicitur etiam habere pedes quasi vrsi qui est animal imundus: q: homines imundos facit: dum imūditijs carnalibus delectantur. vnde de ipo treñ.3. Ursus isidians factus est mihi. ¶ Dicit etiam habere os quasi leonis q est aimal ferox: & forte q: dyabolus sua fortitudine contra homies multotiens preualet: & cū sua ferocitate eos deuorat. Hoc auté cognoscés beatus Petrus dicit.1. can. sua 5. Sobrij estote & vigilate quia aduersarius vester dyabolus tanq̄z leo ru. circuit querens quem &c. ¶ Dicitur autem hre 10. cornua propter.10. transgressiones preceptorum ad quas nititur hoies iclinar. Et dicitur habere super cornua.10. dyademata: q: sicut dyadema est ornamentum capitis: ita dyabolus i transgressiōe preceptorum: aliquam pulchritudiem apparentem & delectantem ostēdit vt ad eas homines citius iclinentur sicut fit de pisce cum amo. ¶ Dicitur etiam haber.7. capita: & sup ea noia blassemie pp septenariū victoꝝ qbus tēptat hoies: a quib⁹ dū talia pp̄etrant: d̄s opibus blassemat. ¶ Hec igit bestia sic diuersimode composita: de mari ascendere dicitur: quia vires accipit ad temptādum homines qui habitant in hoc mundo. ¶ Sciendū est etiam q per nauiculam intelligitur pēitentia: cuius ratio est: quia sicut homo sine naui nō pōt transire mare: sed submergitur: sic homo non pōt per mundū transire: vt ad paradisum perueniat: nisi pnie nauem ascendat: sed sine ipa sbmergeret in profundū inferni. ¶ Hoc autez fuit figuratum geñ.6. vbi finaliter dr̄ q cum d̄us propter peccata hoium vellet mūduz consumar diluuio. d. repleta est terra iniquitate: & ego disperdaz eos cuz terra dixit ad Noe fac tibi archam de lignis leuigatis: in qua qui iuenti sunt saluati sūt q aūt extra fuerunt sbmersi sunt. ¶ Ubi sciendū q per illos homines c̄ quos iratus dñs voluit punire per diluuiū: intelliguntur peccatores: c̄ quos irasci dr̄ dominus: q: s̄m iusticiam suā ab ipo mererētur puniri: q: vero cum iusticia est semper ānexa mia: ideo parat eis euadēdi remedium. s. sacr̄m pēitentie significate p archam vel nauē: in quaz si quis intrare voluerit saluari poterit: si vero extra ipsam quis iuentus fuerit sbmergetur in infernū eternaliter puniendus. ¶ Istam autem nauē Christus ascendit: quādo voluit ifirmitates nostras assumere. s. fame sitire &c. ¶ Istam āt nauē cum eo discipuli ascēderūt: quando suo exēplo aiati: statum pnie assumpserunt. Ut dicatur d̄ eis illd̄ Math.4. Relictis retibus. i. vitijs & peccatis: & p̄re. s. dyabolo: sequuti sunt eum. s. xp̄m ¶ Dum autez homo xp̄z in naui sequitur: multotiēs cōcitātur mot⁹ in mari terrētes existētes in naui: quia multotiēs existētibus in pēitentia occurrunt multa dispendia ipos terrētia: & retrahentia ab operibus bonis. ¶ Causa autē istius motus & turbatōis ē qm̄ xp̄s aliqñ dormit. Xp̄s ei dormire dr̄ quando spāli influentia ad tempus non assistit laborātib⁹: lz oib⁹ assistat influētia genera li. ¶ Uel p istā nauē intell'r arbor crucis q̄z xp̄s p redēptōe humani generis ascēdit: iuxta illd̄ Mat.15. Et dimissa turba ascēdit nauiculam & vēit in fines macedā Nā xp̄s dimissa turba. i. discipulis q omnes fugierūt ascendit nauez crucis: & venit vsq̄z macedā que interpretatur fructus doi: vel ānunciatio gr̄e: q: pascens

sua xpi in cruce: fuit nobis gra ꝛ fructus vite eterne donatus. ¶ In 1ª aūt cruce ꝑ xps ascēdit ad nos docēdum. Quod aūt nos 1ᵉ docuerit: aīa deuota pōt aduertere si cōsideret 1ª que dixit in cruce. Nam ꝑ dixit pr̄ dimitte eis q: nesciūt qd faciūt: in ex^m liberal' remissiōis. Secūdo hodie mecū eris i paradiso: in ex^m liberal' ado ptionis. 3°. Ecce mater tua: in exemplum materni honoris. 4° ecce fili9 tu9: i exem plum fraterni amoris. 5°. Sitio: in deside rium nr̄e saluatōis. 6°. cōsumatum ē: in si gnum cōplete legatiōis. 7° pr̄ in manus tuas cōmēdo spiritū meum: i signū ardē tissime deuotiōis. ¶ Secūdo ascēdit ad nos lucrādum. Nam an̄ passionem xpi: ꝑpter peccatū primoꝝ parētū eramus ꝑ diti: sed xps in cruce lucrat9 nos fuit suo sanguine ꝑtioso. ¶ In istā aūt nauem de bent discipuli. i. veri fideles cum xpo ꝛ si nō corporal'r saltē mental'r ascēdere ipm imitt ādo. Ut sic dicere possit illud Job. 33. Vestigia eius secutus ē pes me9: viaꝫ eius custodiui ꝛ nō declinaui ex ea. ¶ In ista āt naui xps dormisse dr̄: q: sup cruce ꝑ nobis spūm tradidit deo pr̄i. Et tertia die resurrexit. iuxta illud qꝫ ipse dicit in ꝑs. Ego dormiui ꝛ somnū cepi. ꝛ resurre xi quoniā dn̄s suscepit me. ¶ Tūc āt mo tus magn9 in mari factus ē: qn̄ in passio ne xpi fuit sol' obscuratio: velli dirꝛuptio: terremot9 ꝛc. Un̄ de hoc poterat dici illō ꝑs. Cōturbate sunt gētes ꝛ inclinata sunt regna dedit vocē suā ꝛ mota ē terra.

Secunda pars.

Equit. Et accesserūt ꝛ susci. ꝛc Ubi tāgit subsidium refugij ad iuuātis qꝫ ꝑbat plenitudo boni tatꝭ. Ubi sciēdū qꝫ in pte ista tria tāgit. s.
Ostensionem amoris.
Expressionem timoris.
Reprehēsionem pauoris.
¶ Quantū ad primum dicit. Et acce. ꝛ su scitauerūt eum. Ubi sciendum qꝫ discipuli nisi amassent xpꝫ ꝛ ꝯfidissent d eo. n̄ acces sissent ad ipm. Nam sicut hētur Ebre. 13. Oportet accedentem credere. Accesserūt igitur discipl'i ad xpm secūdum Orig. in quē credebāt ꝛ quē amabāt: q: vero erāt i magno tiore iō festināter suscitauerūt euꝫ a somno. s. corporali. ¶ Quantum ad se cundum. i. expssionem timoris dicit. qꝫ di xerūt dn̄e salua nos pim9. Ubi ꝑmo extol lunt diuinā potentiā omnib9 ꝑsidenteꝫ q: d. Quia d ipo ꝑs. Domine dn̄s noster q̄ꝫ admirabile ē nomē tuū in vniuersa terra. ¶ Secūdo deposcūt diuinā clementiaꝫ oi bus assistentem q: salua nos. Nam ipe ē ds meus ꝛ saluator meus: adiutor meus nō emigrabo in ꝑs. ¶ 3° exponūt ꝑpriaꝫ miseriā ipos affligētem cum dicunt peri mus. De 1° timore dic̄ Orig. O veraces discipuli saluatorē hētis vobiscū: piculum timetis. Sed rn̄deant pul'i sum9 adhuc ꝛ infirmi: ideo q̄ꝫ timem9. ¶ Quātū ad ter tium. s. reprehēsionem pauoris dicit. Et di xit eis qd timidi estis modice fidei. q. d. secūdum Orig. Si me potentem scitis. ꝛ me vobiscū habetis. quare dubitatis? Un̄ poterat dicere discipl'is illō Zach. 9. Sal uabo vos ꝛ eritis benedicto nolite timer ꝛ confortent manus vr̄e. ¶ Sciendū est aūt circa istam parteꝫ loquēdo moral'r qꝫ tria possumus ꝯsiderare. s.
Confidentiā singularem in adeūdo.
Reuerentiā filialeꝫ in postulādo.
Beniuolentiā paternalem in cōfortando.
¶ Primo cōsidera cōfidentiā si in adeū do cum dicit. Et accesserūt. Ubi sciēdū qꝫ ista cōfidentia singularis ostenditur in duobus ꝑmo in approximatōe: quia acces serunt. Nam homines penitentes existē tes in aliquibus periculis ex aliquibus motibus temptationum occurrentibus: tanq̄ꝫ ad auxilium ꝛ singulare refugium debent ad xpm accedere: q: ipse ē firma mentum debilium. super quo debent se fundare. iuxta illud. i. Pe. 2. vbi ait d xpo

Ad quem acce⁊ētes lapidem viuū ab hominibus qdem reprobatū a deo autē electū ⁊ honorificatū ⁊ ipsi hedificamini. Sic autem accedētes ab ipso merētur obtinere q postulāt. ❡ Hoc aūt fuit figuratum Hester.5. vbi snialiter dr̄ q cum Hester esset in afflictiōe pp persecutiōez q̄z faciebat iudeis Amā:iuit ad regez assueꝝ qui sedebat super solio suo:q̄z cū vidisset rex: extendit contra eam virgam aureaz q̄z tenebat in manu:q accedēs osculata ē summitatē virge:dixitq; ad eam rex. q qcquid peteret:daret sibi etiā si peteret dimidiaz ptem regni ⁊ fecit q ipsa petebat. ❡ Ubi sciendum q p ppl'm iudaycū qui tūc erat populus dn̄i quē ab Amā qui interpretat̄ iniquus psequebatur:intelliguntur homines penitentes quos dyabolus iniquus persequitur varijs temptationibus.
❡ Per assuerū autez qui interpretat̄ beatitudo intelligitur xp̄s qui est beatitudo omnium bonoꝝ iuxta illud Jo.17. Hec ē vita eterna vt cognoscant te soluz deū verum ⁊ quē misisti ybm xp̄m. ❡ Per Hester vero reginā que interpretat̄ preparata intelligitur quilibet vere penitēs qui se debet regere iudicio rationis ⁊ animaz suam cum timore dn̄i ad tēptatiōem preparare iuxta illud eccl'iastici.2. Fili accedēs ad seruitutē dei sta in iusticia ⁊ timore ⁊ prepara animā tuaz ad tēptationem. ❡ Hoc igitur debz in suis afflictionibus cum fiducia ad xp̄m accedere:q cum xp̄s vidit ad se venientē sibi porrigit ṽgaz auream q erat signū clemētie:q: offert sibi suā benignitatez ⁊ misericordiā ad ipsum exaudiendu; ⁊ viriliter adiuuandum. Et tunc hō benignitatez dei cōsiderās:d; ad ṽgam accedere. ⁊ ipsaz cōgaudendo osculari deuote. se mentaliter diuine clemētie applicando. Jsta est ṽga de qua dicit p̄s. Uirga tua ⁊ baculus tu⁹ ipsa me consolata sunt. ❡ Sicut igit̄ assuerus petitioni Hester benigniter condescendit sic xp̄s penitētibus:ad se venientib⁹ se prebet ⁊ eos dulciter ɔsolat̄. iuxta illud p̄s. Accedite ad eū ⁊ illuminamini. ⁊ facies vestre nō confundent̄. ❡ Secūdo in euigilatiōe q: suscitauerūt eum. Ubi sciēdū q ex magna familiaritate ⁊ confidētia. xp̄m dormientē discipuli suscitauerūt. Uñ xp̄s poterat dicere illud Je.31. Quasi de somno suscitat⁹ sum ⁊ vidi. s. timorem vr̄m. Homines igitur penitētēs cū se vidēt in afflictionibus. ⁊ cernūt xp̄m dormire. i. non ɔferre spāle subsidiū:debent ipm ⁊ orōnibus excitare. d; cu; p̄s. Exurge quare obdormis dn̄e:exurge ⁊ ne repellas in finē. Signāter āt bis dicit exurge:q: in tēptationibus positus xp̄m debes inuocare vt Primo surgat ad adiuuādū vt possis resistere. Secūdo ad ɔfortandū vt victoriam possis pficere. ⁊ iō dicit ⁊ ne repellas in finem:q: debēt in xp̄i adiutorio finalez pseuerantiā postulare. ❡ Secūdo considera reuerentiā filialē in postulādo:cum dicit dn̄e salua nos pimus. Ubi sciēdū q veri penitētes cū in necessitatib⁹ aliqd a dn̄o postulant debēt honorare eius potentiā. Jnuocare suā misericordiā. Allegare propriā misericordiā. ❡ Primo debēt honorare eius potentiā. ⁊ iō cognoscere eū dn̄m. Nā ipse est de quo Deutero.10. Dn̄s de⁹ nr̄ ipse est deus deoꝝ ⁊ dn̄s dominantiu; magnus ⁊ potēs. ❡ Uñ ipse est d quo figuratiue dr̄ Jsa.6. Uidi dn̄m sedentē sup soliū excelsum ⁊ elleuatū ⁊ plena erat domus a maiestate eius. ⁊ ea q̄ sub ipso erāt replebāt tēplū seraphyn stabant sup ipm sex ale vni ⁊.6. ale alteri ⁊ clamabāt alter ad alterū ⁊. d. scūs s. s. dominus exercituū plena ē terra gloria eius. Ubi sciendū q p istum dn̄m intelligit̄ deus:qui sup soliū excelsum sedere dr̄ ratiōe sue dignitatis ⁊ peminentie qua excedere dr̄. Per dn̄m āt ⁊ templū intelligitur celestis pria:que repleta dicitur ab his que sub ipso erant i. ab angelis ⁊ creaturis beatis. Per se

raphin autem qui interpretatur candor vel incendiũ qui dicũtur hi fuisse duo: intelligitur caritatiua societas: que in ardore siue incendio et numero binario dsignatur. Dicuntur autem seraphyn significantes sanctorum collegium. 6. alas habere propter. 6. que in domino contéplant Nam beati in patria in deo cótéplantur. potentiã. oia pducentem: misericordiã iustos premiantẽ. iusticiam reprobos pũiẽtem. claritatem intellectum illuminãtem. bonitatem affectuz satiantem: eternitatẽ perhemniter existentem. Dicitur autem qꝫ clamant ter sanctus. dominum exercituum vocando: ad designandum in isto domino vnitatem essentie cum ternario personarum. Dicitur autem qꝫ omnis terra erat plena eius gloria: quia ipse est gloria et corona omniuz sanctorum. Unde merito potest dici de eo illud Judicuz. 15. Tu gloria Jerusalem. tu leticia Israel: tu honorificentia populi tui. Secundo debent inuocare suam misericordiaz. d. Salua nos. Et sic sibi dicant cum ps. Inclina aurem tuam mihi et exaudi verba mea mirifica misericordias tuas qui saluos facis sperantes in te. Tertio debet allegare propriam miseriaz. d. perimus d. illud Math. 4. Magister non ad te ptinet qꝫ perimus. q. d. Magister tu es potens et sapiens et nos sumus tui discipuli imbecilles et sumus in magno periculo: quia in diuersis temptationibus nec possumus nos iuuare nostris viribus. non ergo ad te pertinet: quia potes nobis prebere auxilium: et de periculis liberare. Quarto considera beniuolentiam paternalem in confortando: cum dicit eis. Quid timidi estis modice fidei. quasi dicat. Uos non oportet timere cum habeatis me vobiscum presentem. Unde cófortando nos dicit Luc. 13. Nolite timere pusillus grex: q: cóplacuit patri vestro dare vobis regnum: quasi dicat. Uos veri penitentes in temptationibus nolite timere: quia ero vobiscum: auxilium pbendo vt non succumbatis. Et tunc sic cófortati a domino dicant cum ps. Non timebis mala populi circũdantis me: exurge domine: saluum me fac deus meus: quoniam tu percusisti omnes aduersantes mihi sine causa: dentes peccatoruz cótriuisti.

Tertia pars.

Sequitur. Tunc surgens imperauit ventis &c. Ubi tangit fastigium dominij presidentis: quod probat magnitudo potestatis. Ubi sciendum qꝫ potestas et dominiũ Christi ostẽditur hic in tribus. s.
In ventoꝝ tranqlatóe.
In fluctuum cessatóe.
In maris quietatóe.
Quantum ad primum dicit. Tunc surgens imperauit ventis. Ad cuius imperium vt ostenderetur eius dominium statim cessauit ventus. Quantum ad secundum dicit et impauit mari: quod etiã ad eius imperium cessauit. Quantum ad tertium dicit qꝫ facta est tranquilitas &c. Et sic verificetur de ipso illud ecclasti ci. 39. In verbo eius stetit aqua. Ex his igitur secundum Jero. patet dominium Christi super oés creaturas quas fecit. Moraliter autem loquendo per illaz tranquilitatem q̃z xps fecit in mari: intelligitur tranqlitas et qes q̃z facit in péitentibus ꝯ icursus téptatóuz: in qbus aliquã do fluctuant. Unde dicitur ipo Tob. 3. Nó dlectaris i pditóibus nr̃is: q: post tempestatẽ tranqlum facis: et post lacrimationem et fletum exultationem infundis. Modus ãt q̃uo facta fuit ista tranquilitas: fuit q: xps impauit ventis et mari. Ubi sciendum qꝫ per ventum agitantem nauez: intelligitur peccatum superbie. Hunc ãt xps impat. d. Mathe. xj. Discite a me q:

mitis sum ⁊ humilis corde: ⁊ inuenietis requiem animabus vestris. ¶ Per mare vo influxibile intelligitur peccatum luxurie. de quo Is. 57. Impij quasi mare feruens quod quiescere non potest ⁊ redundant fluctus eius in oculationem ⁊ luctum. Hoc autem mitigat xps dicens Math. 5. Beati mundo corde quoniam ipsi deum videbunt.

Quarta pars.

Sequitur. Porro homines ⁊c. Ubi tangit preconium collegij admirantis. quod probat claritudo maiestatis. Ubi sciendum quod illi qui erant in nauicula: tranquillitate tam subito facta: merito admirari ceperunt. Istam autem admirationem conceperunt in mente: expresserunt in ore: allegauerunt in opere. ¶ Quantum ad primum dicit. Porro homines mirabantur. Ubi sciendum quod per istos homines secundum Orig. non intelliguntur discipuli: sed alij qui erant in naui: quia discipuli non consueuerunt vocari communi nomine. s. nomine hominis: sed speciali: puta discipuli vel amici. ¶ Uel etiam secundum Io. intelligi possunt discipuli qui nundum erant in fide perfecti. ideo poterant admirari. ¶ Quantum ad secundum dicit. dicentes. qualis est hic. quod quidem secundum Orig. Non interrogantes dominum qualis est hic: sed asserentes quia est talis cui venti ⁊ mare obediunt. Qualis ergo cum iste. i. quantus: quam fortis: quam magnus: iubet omni creature ⁊ non supgreditur iussionem eius. soli homines resistunt. ⁊ ideo in iudicio damnabuntur. ¶ Et si interrogatiue queritur. possumus respondere illud Barch. 3. Hic est deus noster ⁊ non extimabitur alius ad eum hic adinuenit omnem viam discipline ⁊ tradidit illam Iacob puero suo ⁊ Israel dilecto suo post hic in terris visus est ⁊ cum hominibus conuersatus est. ¶ Quantum ad tertium dicit: quia venti ⁊ mare obediunt ei. Nam omnis creatura cum ipse voluerit ⁊ ipsa indiguerit non propter se sed propter alios est sue potestati subiecta. iuxta illud ecclesiastici. 42. In omni necessitate omnia obediunt ei. ¶ Sciendum est autem loquendo moraliter quantum ad istam partem quod homines penitentes in suis diuersis temptationibus sentientes tranquillitatem per diuinum auxilium debent ipsum extollere ⁊ commendare. dicentes. qualis est hic. quia venti. i. temptationes exorte per lasciuiam obediunt ei cum virtute eius in homine sopiuntur. Debent igitur cognoscere quod hic est deus noster in eternum ⁊ in seculum seculi ipse reget nos in secula. ¶ Unde potest figurari per Ie. de quo dicitur. 2. Mach. 15. hic est fratrum amator ⁊ populi Israel hic est qui multum orat pro populo ⁊ pro vniuersa sancta ciuitate Iere. propheta domini. ¶ Ubi sciendum quod per Ie. qui interpretatur excelsus a domino intelligitur xps qui magnus fuit ⁊ excelsus quia altissimi filius. Hic dicitur amator fratrum ⁊ populi Israel. i. populi xpiani qui videt deum videre per contemplationem. cuius frater est per humanitatem assumptam. Hic multum orat pro populo ⁊c. i. pro sancta matre ecclesia ⁊ congregatione fidelium quam suis sanctis precibus quas fundit apud patrem in suis tribulationibus protegit ⁊ gubernat. Unde dicitur Luc. 19. de xpo quod ascendit in montem celestis patrie vt pro nobis patrem exoret. Et Ebre. 9. quod introiuit in celum vt appareat vultui dei pro nobis. Ad quam intuitionem ⁊c.

¶ Dominica quinta post epiphaniam euangelium decimum octauum.

Simile est regnum celorum homini qui seminauit bonum semen in agro suo ⁊c. math. 13. Quatuor sunt inter alia que debet aliquem subditum circa suum dominum: ⁊ igitur commissa negocia circumspectus reddere. Primum est quando a suo domino magna beneficia recepit de quibus habet exigenti reddere rationem. Tunc enim debet esse solicitus valde: ne propter negligentiam perdat ista: vt sibi ab aliquo per violentiam auferantur. Secundum est quando dominus est tante sapientie: quod sensus nihil potest facere quod dominum possit latere: quia tunc subditus debet cauere aliqua domino displicibilia perpetrare. Tertium est quando dominus in factis subditi aliquam habet patientiam in ipsum supportando. ⁊ ista patientia non semper in domino perseuerat sed ad

pūitiōem pecdit. Q^{m} est qū dñs cogno
scēs opa subditi: ipm punit vel premiat
iuxta exigētiam opum: que si bōa fuerit
liberal'r pmiat: si vo mala pūit accerbita
te penarum. Ut ergo xp̄s q est nr̄ domi
nus q^{m} ad predicta reddat nos solicitos
in nostris opibus. Quattuor predcā nob
cōmemorat in pabola euangelij hodier
ni. In q̄ iuxta pdcā q̄ttuor tangit. s.
Largitatē mūificētie i pdonando.
Claritatē sapiētie i discernēdo.
Lōganimitatē pacientie i supportādo.
Eqtatem iusticie i retribuendo.
¶ P^{m} probat donoꝝ collatō. 2^{m} ocultoꝝ
cognitio. 3^{m} maloꝝ tolleratio. 4^{m} stipen
dioꝝ distinctō. Primū in prin. vz ibi. Ac
cedētes āt serui ꝛc. 3^{m} ibi. Serui autē di
xerūt ei ꝛc. 4^{m} ibi. Et i tēpore messis ꝛc.

Prima pars.

Uantuz ad p^{m} vbi tangit ꝛc.
q ꝙ pbat ꝛc. dicit. Simile est ꝛc.
Ubi sciendū ꝙ circa istam ptē
tria tangit. s.
Diffusionem bonitatis
Inductōem prauitatis
Ostēsionem falsitatis.
Propositi dignitatē.
Largiētis liberalitatez.
Dōi ptiositatem
Suscipiētis capacitatem.
¶ Q^{m} ad p^{m}. s. diffusionē bōitatꝫ dicit.
Sil'e ē ꝛc. Ubi q̄ttuor ꝯsidera. vz. ¶ Q^{m}
ad ppositi dignitatē dic̄. Sil'e ē regnum
celoꝝ. ꝙ h i ex^{m} pōit ꝙ qdē ē magne di
gnitatꝫ: p qd vno mō itell'r eccl'a militās.
vn̄ Greg. in ol'. vginū. Sepe in sacro elo
qo regnū celoꝝ pn̄tis tpis eccl'a dr̄. Cui9
rō ē q2 i ipa ꝛ n̄ alibi acqrit regnū celoꝝ.
Alio mō per ipz intell'r xp̄s. d q̄ Luc̄. 17.
Ecce regnū dei intra vos ē. vn̄ Remigi9
Regnū celoꝝ appll'at ipz filiū di: ꝙ reg^{m}
sil'e dr̄ hōi q seiauit bonū sem̄ i agro suo.
¶ Q^{m} ad largientꝫ libalitatē dic̄ hōi q
seiauit. vbi sciēdū ꝙ p i^{m} hoiem itell'r ds

q dr̄ hō rōe bēignitatꝫ: pietatꝫ ꝛ familiari
tatis: q̄ sunt pprietates q̄ natural'r i hoie
dz eē. Ul' p ipm itell'r xp̄s q fuit ver9 hō
vn̄ Math. 13. Qui seiauit bonū semē est
fili9 hois. ¶ Q^{m} ad dōi ptiositatē dicit.
bonū semē. vbi sciēdū ꝙ p istd semē bonū
itelligunt fideles ꝛ iusti: q̄s d's siue xp̄s
dr̄ semiasse i mundo q2 ipos fecit nasci:
ipm in gr̄a cōseruat: vt fructū faciant ꝛ
hēant vitā eternā. vnde Mat. 13. Bonū
vo semē hi sūt filij regni. ¶ Sciēdū ē āt
ꝙ semē ad h ꝙ sit bonū ꝛ fructū faciat: d
bz eē nouū: pōderosū: interi9 candidū. ꝛ in
terra ocultatū. Ita hoies istar scis dz eē
noui: p vite nouitatē: ponderosi per vite
grauitatē ꝛ hōestatē: iterius candidi per
ꝯscientie puritatē: electi per itentōis sim
plicitatem: ꝛ i terra ocultati per profūdā
humilitatem. ¶ Quantum ad suscipien
tis capacitatem dic̄ i agro suo. Per i^{m}
enim agrum itell'r mundus: in quez xp̄s
semiat bonum semē. s. fidei ꝛ veritatis: ip
sum per totum mundū sua doctria spar
gendo. ¶ Uel per agruz itelligit cor ho
minis: quem qdem agrum debemus ex
collere extirpando vicia ꝛ iserendo vtu
tes. Ad quod admōemur prouer. 34. vbi
dr̄ prepara foris opus tuum ꝛ diligēter
exerce agrum tuum: vt postea edifices
domum tuam. Naz foris opus dr̄ ppara
ri: qn̄ homo exercet se i operibus bonis
ex qbus agrum. i. animam ꝛ cor excolit ꝛ
exercet: vt domus efficiat. i. habitatō gr̄e
sp̄s sancti. ¶ Sed aliq sunt q agrum col
lere nolunt: ꝛ ideo i ipo oriunt spine. i. vi
cia. vnde tales possunt figurari per i^{m} pi
grum: de quo dr̄ prouer. 24. Per agrum
hois pigri transiui: ꝛ per vineā hois stul
ti. ꝛ ecce totum repleuerant ortice: ꝛ opa
uerāt supficiē spie: ꝛ maceria lapidū dstru
cta erat. ¶ Ubi sciēdū ꝙ p agrū ꝛ vieam
itell'r cor hois. Per pigrū vo ꝛ stultum:
glibz negligēs d sua salute. In cord igit
tal' pigri: vtice ꝛ spie nascunt p mltitudi

nem viciorum. Per maceriam vero que est agri vel vinee clausura: intelligitur amor: vel timor: que retrahunt hoiem a peccato: que tunc destructa dicitur: quando nec amore nec timore a peccato homo retrahitur: sed ad oia se exponit. ¶ Quantum ad 2m. s. inductoem prauitatis dicit. Cum autem dormirent 7c. vbi quattuor considera. s.

Tpis congruitatem.
Hostis iniquitaté.
Actus peruersitatem.
Loci coitatem.

¶ Quantum ad tpis congruitaté dicit. Cum aut dormirent hoies. Ubi sciédum q per dormitóné itellr hominis negligécia: cui increpando dr prouer. 6. Usqzquo piger dormies: quando consurges a somno tuo. ¶ Quantum ad hostis iniqtatem dic. véit inimicus eius. Per im enim inimicum itellr dyabolus. Unde Math. 13. Inimicus aut q seminat ea est dyabolus.

¶ Quantum ad actus peruersitatem dicit 7 superseminauit zizania. Per zizaniam enim siue lolium q p eodem accipitur: intelligunt hrtici cuz suis erroribus. Lolium enim hz virtutem inflamatiuam: venenatiuam: 7 turbatiuam: qr caput 7 cetera membra pturbat: 7 sic recte sunt heretici. Unde Math. 13. zizania autem sunt filij neqz. ¶ Uel per zizaniaz intelligitur peccatum mortale q dyabolus seminat i cordibus negligentium ad quos venit p suggestionem 7 seminat per consensum: de sic seminantibus dr Agei. 1. Semiastis multum 7 intulistis parum. ¶ Quatum ad loci cómunitatem dicit in medio tritici 7 abijt. Per istud enim triticum vt dictum est itelligunt electi i quorz medio dyabolus errores seminat. ¶ Signanter autem dr 7 abijt. qr dyabolus dum aliqué téptat abire dr dú nó pmittit eum cogitare piculú i q é p pccm: ne resurgat ab ipo. Scié dú é at circa istá pté q cá qr dyabolus supsemiauit zizaniá é pgruitas téporis in méte negligéte q dat itelli vt dcm est p dormitóné: Ubi sciédú q duplex quátú ad pñs spectat é regim i hoib9. Naz aliq solú hñt regere seipos nó hñtes aliaz curá sibi cómissam: aliq ét habent alios regere vt prelati: cuilibz autem istorum nitit dyabolus dum dormiunt. i. dum negligút ia que tenent facere: superseminare zizáia. i. errores vel vicia bm exigentiam personarum. Ne igitur homies p negligétiaz qm ad seipsos habitam incidant i temptatónes dyaboli: dormire non debent sed solicitius vigilare. Unó sibi dr. 1. petri. 5. Sobrij estote 7 vigilate: qr aduersari9 vester dyabolus 7c. ¶ ¶ Ne ét quantú ad suos subditos: tam ipsi qz subditi incidant in temptatónes dyaboli pp negligétiam dr eis Apoc. 3. Esto vigilans 7 confirma cetera que mortua erant. ¶ Per dormitócz enim 7 negligétiam hominibus accidunt multa mala. Nam dormiendo.

Sanson debilitatur.
Saul expoliatur.
Ysboseth vulneratur.
Lolium seminatur.

¶ Primo p negligétiam Sanson debilitatur. Ná sic sinialiter dr Judic. 16. Ualida fec dormire Sansonem super genua sua 7 in sinu suo decliare caput: vocauitqz tonsorem 7 iussit. 7. crines eius tondi: statimqz ab eo recessit fortitudo: quez philistei exoculauerút: 7 posuerút eum ad moládinum vt circóduceret molá. Ubi sciendum q per Sanson q interpretat sol fortis intellr qlibz quez ds instar sol creauit lucidum per intellectus claritatem: fortem per voluntatis libertatem. Per Dalidá q interptat paupcula intelligunt sensualitas 7 mundana psolató: q paupcula dicútur: qr ia sequédo hó paup efficit: qr pdit vitá eterná. ¶ Hic igit Sásoné dormir faciút sup géua: qñ oblita sua salute: hoiez ad se aliciút: i q dormitóe. 7. cries radunt a tósore: qr iu sequédo spoliat dóis 7 vtuti

bus aiaz adoznātib⁹ sic cries cap. Et tc̄ huic
mibo eruūt oculos: q2 dyabol⁹ cū suis vi
cijs excecāt hoies: ne viā vitaꝫ agnoscāt
vn̄ sapi. 5. Excecauit eos malitia eoꝝ. Nō
āt uacat ꝙ dr̄ ꝙ rotā voluēdo eū mollerr̄
fecerūt: q2 sic rota in circuitu velocit agi
tat: ita pccō: cito ruer̄ dr̄ dū de pccō labi
tur i pccm̄. Nā teste Greg. pccm̄ ꝙ p pēi
tētiā nō delet mox suo pōder̄ ad aliō tra
hit. ¶ 2° p negligētiā Saul expoliat. Naꝫ
sic dr̄ snialr̄. 1. Re. 26. venerūt dd̄ ꝛ abysai
ad pplm̄ nocte ꝛ inuenerūt Saul dozmiē
tē i tētozio: ꝛ astā fixā in terrā ad cap ei⁹:
abner āt ꝛ pplm̄ dozmientē i circuitu ei⁹:
tulit ergo dd̄ astā ꝛ ciphū aq̄ q erat ad ca
put Saul ꝛ abierūt: ꝛ nō erat quisq̄ꝫ q vi
deret ꝛ intelligeret ꝛ vigilaret: sꝫ oēs doz
miebāt. ¶ Ubi sciēdū ꝙ p Saulē q vno
mō interp̄taf abutens: itellr̄ hō q abutif
dōis ꝛ gratijs a dn̄o sibi datis: q iō dozmir̄
dr̄: q2 negligit suā salutē. Per Abner āt
q vno mō interp̄taf pr̄is lucerna q erat
custos Saul intellr̄ in hoie rō q̄ dꝫ eē i eo
sic lucerna illūians: ꝛ custos ipꝫ gubnans.
Per pplm̄ āt intellr̄ in hoie mltitudo vi
riuꝫ vl̄ potētiaꝝ qb⁹ dd̄s dotauit hoieꝫ ad
ipsi⁹ gubnatōem. Sꝫ lꝫ in rōne ꝛ alijs po
tētijs dberet eē vigilia: tn̄ multotiēs doz
mir̄ dn̄r dū. s. negligētia dtēte nō cauēt q̄
sī noxia: sꝫ mag̃ alīte aliq̄lı psoloe lꝫ fala
ci in ipsis dlectanf. ¶ Sic igif sopozat⁹
hō ab hostib⁹ iuadif q ipꝫ expoliāt ciphū
aq̄ poztātes ꝛ astā. i. diam gr̄am aiam re
frigerātē ꝛ irrigātē: ꝛ virilitatē resistēdi.
¶ Signant āt dr̄ ꝙ expoliatōem istā nō
viderūt hoies eo ꝙ dozmiebāt: q2 dū iacēt
in neglīa: rō ꝛ alie potētie pp dlectatōeꝫ
aliq̄lē tpalē lꝫ falacē q̄ꝫ sentiūt nō psīde
rāt iminētia hōi picula: sꝫ mag̃ in ipsis te
pescūt. ¶ 3° pp negligētiā ysbosetb vulne
raf. Nā sic dr̄ snialit. 2. Re. 4. recab ꝛ baa
na pditozie igressi sūt domū ysbosetb qui
dozmiebat sup stratū suum ꝛ hostiaria do
m⁹ purgās triticū obdozmiuit: ꝛ pcutien

tes iterfecerūt eū sblato capite eius. Ubi
sciendū ꝙ per Isbosetb qui interpretatur
vir confusiōis: intellr̄ peccatoz qui ē oī cō
fusiōe dignus qui dozm̄ r e dr̄ dum negli
git suā salutem. Per hostiariā do purgā
tem triticū intelligif rō: que dꝫ discernere
ꝛ separe p̄ciosum a uili. i. virtutes a vicijs
q̄ tunc dozmire dr̄ qn̄ non recte iudicat i
petrādo virtutes ꝛ vicia renuendo: sꝫ ecō
uerso virtutes respuit ꝛ vicia āplexatur.
¶ Dū igif sic dozmit cū hostiaria: pdito
res. i. dyaboli in ipm̄ ruunt attrociter: ꝛ
ipm̄ interficiunt: ꝛ caput dicunf auferre:
dum psentiendo peccaf mozitur: ꝛ in eo
eneruatur iudicium rōnis. ¶ Quarto p
pter dozmitiōem lolium seminaf vt expo
situm est superius. ¶ Quantum ad terti
um. s. ostēsionem falsitatis dicit. Cum āt
creuisset herba ꝛc. Per herbā enim fru
ctiferā intelligūtur bōi qui nitent vioze
p̄dicatōnis ꝛ conuersationis honeste: ꝛ di
ctum est superius.

Secūda pars.

Equitur. Accedentes autē serui
ꝛc. Ubi tangit claritatem sapien
tie in discernendo: ꝙ pbat ocul
toꝝ cognitio. Ubi sciēdū ꝙ i eo ꝙ xp̄s di
xit discipulis ꝙ inimicus hō iter triticuꝫ
seminauit zizania cognouerūt malitiam
seminanꝫ. Hic āt tria tangit. s.
Fidelitatem in adeundo.
Sedulitatem in inquirendo.
Sagacitatem in respondēdo.
¶ Quantum ad primum dicit. Acceden
tes autem serui patrisfamilias. Ubi sci
endum ꝙ per istos seruos intelliguntur
veri fideles qui deo humiliter seruiunt. d
quibus dicit ys̄s. 65. Ecce serui mei come
dent ꝛ vos exurietis. Ecce serui mei bi
bent ꝛ vos sitietis. Ecce serui mei lauda
bunt pze exultatione cozdis ꝛ pze contri
tione spiritus vlulabitis. ¶ Quantum
ad secundum: scilicet sedulitatem in inqui
rendo dicit. ¶ Dixerunt ei domine nōne

rc. Ubi sciēdum q ds non ē cā effectiua maloꝝ.lȝ ea euenire pmittat:nec malū ꝑ ꝑrie hȝ cām efficiētem sed dficiētem: ⁊ ꝑ ma cā mali fuit puersa volūtas mali āge li p q̄ȝ deo fuit aduersus:cui dixit ys.14. In celū ascēdam super astra celi exalta bo soliū meum ascēdam super altitudīeȝ nubium silis ero altissimo. Omniū auteȝ bonoꝝ ds est cā efficiēs.iuxta illd Jac. 1. Omne datū optimū ⁊ oē donum perfe ctum desursum est descēdens a prē lumi num. Cum igitur fideles vidēt i mundo significato per agrū cum bōis ꝯuersari ꝑuersōs:quos deus effectiue nō seminat vt sciant diligentius cām inqrunt.d. illd 2e cor.6. Que conuentio xpi ad Belial: aut q̄ pars fidel' cum infideli. ¶ Quātuȝ ad tertium.s.sagacitatem in respondēdo dicit. Et ait illis. Inimicus homo hoc fe cit. Utriq ȝ enim que omni cuȝ admiratio ne fec.s.de ꝯmixtione maloꝝ cum bo nis ⁊ vicioꝝ cum virtutibus. Rñderi pōt q q ia ꝓcurauit fuit dyabolus: q ideo inimicus dr:q: deo ⁊ hōi aduersatur. Dr āt hō q: sepe vtit effigie ⁊ voce hois i tē ptādo. ¶ Uñ pōt figurari per Saul d q̄ dr.1.Re.18. Factus est Saul inimicus dd cūctis dieb9. ¶ Ubi sciēdū q p dd q iter ptat dco:9 aspectu ⁊ mau fortis:itellr quili bet verus fidel' q decorus dȝ eē p purita tē ⁊ mūdiciā:⁊ fortis p firmitatē ⁊ ꝯstātiā Per Saul āt q iterpretat abutēs intellr dyabolus q abusus fuit dōis gratuitis: dū ꝯ deū p suꝑbiā se erexit. ¶ Sic igitur Saul psequebat dd:ita dyabolus perseq tur hoies vtuosos. Lȝ āt sic se erigat con tra eos: tamen debent se armando armis iusticie fortiter resistere iuxta documētū aplī.ephe.6.d. Induite vos armaturā dei vt possitis resistere adusus insidias dya boli.

Tertia pars.

Equit. Serui āt dixerunt ei rc. Ubi tāgit lōganitatē paciētie in suppotādo:q probat maloꝝ tolleratio. Ubi sciēdum q magna pacien tia xpi est quādo malos supportat vt cor rigant si velit. Hic āt tria tangit.s. Obediētie sedulitatē. Zelus firmitatem. Clementie pietatem.

¶ Quantum ad pmum dic Serui auteȝ dixerunt rc. Ubi sciendū q de rōe boni serui est q promptū se exhibeat ad volū tatē dñi iplendā. Unde coll.3. Serui obe dite per oia dñis carnalibus: nō ad ocu lum seruientes q̄si hoibus placentes:sed in simplicitate cordis timentes dominum ¶ Unde signāter dr q dixerūt: vis im9 q fuit signum obedientie duȝ se exhibue runt ad eius nō premittendo sue beneplaci tum voluntatis. ¶ Qm ad 2m .s. zel9 fir mitatem dic.⁊ colligimus ea. Ubi sciēdū q ex magno feruore dilectōis fidei: viri fideles ipatienter prauos fideles ⁊ here ticos tollerant. Unde pp talem feruorem quilibȝ eoꝝ potest dicere illud ps. zel9 domus tue comedit me. ¶ Unde qlibet eoꝝ pōt figurari per finees: de quo dicit 1.mach.2. Phinees zelādo zelum di acce pit testm̄ sacerdotij eterni. Iste est phi nees:d q̄ postq̄ȝ ex zelo legis interfec vi rum israliticū ⁊ mlierē madiaitidā:q: faci ebāt ꝯ legē ⁊ mādatū dñi fil' ꝯuenientes dixit dñs ad Moy. finees fili9 eliazari fi lij Aarō sacerdotis auertit irā meā a filijs israel:q: zelo meo cōmotus est ꝯ eos. Ubi sciēdū q p mlierē madiaitidam q̄ interp tat iniqtas vel ꝯdictō intellīuntur infide les ⁊ hrtici ꝯdicētes vitati opis ⁊ doctri ne. Per finees q zelauit ꝓ lege ⁊ obserua tōe mādatoꝝ dei intellr qlibȝ qui accēsus feruore dilectōis fidei:ꝯdicētes fidei susti nere non pōt. ¶ Qm ad 3m .s.clemētie pie tatem dicit. Et ait non:ne forte rc. Ubi sci endum q zelus fidei ad nutriendum fide les ⁊ aduersarios puniendos debȝ eē or dinatus:nec in talibus homo dȝ nimis p cipitare iudicando vel per sententiam pu

endo:sed aliqñ sustinēdi sunt mali habita
re cum bonis:spāliter qñ non est notoris
eoꝝ malitia nec incorrigibiles iudicātur
Nam ex tali tolleratōe maloꝝ cū bonis :
vel sepius ex doctrina bonoꝝ exhortant̄
mali ⁊ efficiunt̄ boni.vel boni exercitant̄
ꝑ ipos:vel si mali totaliter erradicantur
piculum est ne cuȝ eis bōi paterent̄ iactu
ram.❡ Sapient̄ igitur ⁊ misericorditer
dr̄ ꝙ pater familias rn̄dit ꝙ non erradi
carent zizania.i.infideles:ne forte siml' er
radicarent ⁊ triticum.i.fideles ⁊ bonos:
sed dimittant crescere vsqȝ ad messem .i.
vsqȝ ad mortem vel vsqȝ ad diem iudicij.
❡ Sciendū est autem loquendo moralr̄
ꝙ per istam paciētiam in supportando zi
zania in agro cum tritico q̄ȝ habuit pater
familias intelligit̄ misericordia ⁊ pacien
tia q̄ȝ deus habȝ in supportando peccato
res dum viuunt:quorum mortē ⁊ penam
non desiderat:sed magis vt ad bona opa
per pniam conuertant̄.Unde Eze.18. No
lo mortem peccatoris ȝ vt magis conuer
tat̄ ⁊ viuat.Unde in ps.Miserator ⁊ mi
sericors dn̄s:suauis dn̄s in vniūsis: ⁊ mi
seratōes eius super oia opa eius.❡ Hec
aūt pnia ⁊ misericordia fuit figurata in re
ge dd̄ ⁊ Semey.Re eua°.23.parte.1a.E.

Quarta pars.

Sequitur.Et i tpe messis ⁊c. vbi
tangit equitatem iusticie in re
tribuendo:ꝙ probat stipendioꝝ
distinctō.Ubi sciendum ꝙ q: ƀm Augu.
nullū malum impūituȝ nec aliquod bonū
irremuneratum:iustuȝ est vt deus malos
finaliter puniat in inferno:⁊ bonos remu
neret in glia : iuxta ꝙ ipe dicit Apoc .22.
Ecce venio cito ⁊ merces mea mecum est
reddere vnicuiqȝ ƀm opa sua. Que autē
sit 1a redditō:dr̄ Math.25.Ibūt hi.s.ma
li in suppliciū eternum:iusti aūt in vitam
eternam.Circa istam partē tria tangit.s.
Ministroꝝ cōmissionē.
Malorum punitōnem.
Bonoꝝ premiatōem.
❡ Quantum ad p̄mum dic̄.Et in tempo
re messis ⁊c.Istud est tempus messis in
quo morit̄ Manases . de quo figuratiue
dr̄ Judith.8.Manases mortuus est i die
bus messis ordeacee.❡ Ubi sciendum ꝙ
per Manaseȝ qui interpretat̄ obliuiosus
intelligunt̄ homines qui vsqȝ ad finem vi
te sue:siue vsqȝ ad complementum mali
tie obliuiscendo suam salutem in malitijs
perseuerāt.❡ Isti dicunt̄ mori in diebus
messis:quia in completa malitia tam tem
poralr̄ q̄ȝ eternaliter moriunt̄.Signanter
autem dr̄ h̄ messis ordeacea:quia sicut or
deum est asperum ⁊ durum : sic propt̄ eo
rum consumatam malitiam dure eterna
liter punientur.❡ Per messores pro tē
pore presenti intelligunt̄ apostoli q mes
suerunt dum fuerūt in mundo per doctri
nam salutiferam ⁊ exemplareȝ vitā. Pro
tempore autem futuro intelliguntur āge
li qui in die iudicij metent congregando
ad iudicium bonos ⁊ malos.❡ Quātum
ad secundum.s.malorum punitōem dicit.
Colligite primum zizania ad comburēdū
Ubi sciendum quantum ad penam repro
borum ꝙ tria possumus cōsiderare .s.
Pene ꝑpetuitatem durativā.
Diuersitatem distinctiuam.
Accerbitatem afflictiuam.
❡ Quantum ad p̄mum dic̄.Alligate ea.
Nam tunc reprobi sic erunt ligati: quan
do erunt in pēis inferni ꝙ de ipsis exire
non poterunt nec meritorie operari : quā
do igit̄ dicetur illud Mathe.21.Ligatis
manibus ⁊ pedibus mittite eum in tene
bras exteriores.❡ Quantum ad pene di
uersitatem distinctiuam dic̄ .In fasciclos
Nam lȝ damnati pueniant in pēa dāni: q:
omnes carent visione diuina tamen in pe
na sensus diuersificātur:q: vnus punitur
alio accerbi⁹ ƀm multitudinem vel graui
tatem peccatoꝝ:⁊ iō dic̄ in fasciclos in plu
rali.❡ Quantuȝ ad pene accerbitateȝ af

flictiuam dicit ad cõburendum. Nã pẽa combustionis est multum afflictiua: quã quidem dãnati in inferno eternalr̃ sustie bunt: iuxta illud Mat.25. Ite maledicti in ignẽ eternũ qui paratus est dyabolo ⁊ ãgelis eius. ¶ Q^m^ ad 3^m^. s. bonoꝝ ꝓmia tõez dic̃. Triticũ aũt congregate in horre um meum. Ubi sciendũ ꝙ per triticum i telligunt̃ fideles quos xp̃s eternalr̃ ꝯgre gabit in horreo vite eterne. vbi ꝑpetuo le tabunt̃. ¶ Sciẽdũ ẽ aũt ꝙ tria possumus considerare q^m^ ad vos fideles. s.

Sãctitatem decorantem.
Caritatem vnientem.
Securitatem ꝯsumantẽ.

¶ Primo considera sanctitatem decoran tem. Cũ dicit triticũ. Ubi sciendũ ꝙ per triticum ꝙ est grãum purũ ⁊ pretiosum i tellr̃ sanctitas fideliũ per quã pretiosi deo fuerũt. ¶ Secũdo considera caritatẽ vni entẽ cũ dicit congregate. Per congrega tionem eni istam intelligit̃ dilectiõis vni tas q̃ fideles in h mũdo in fide vna cõue niũt. ⁊ i alio i glia ꝯiungunt̃. Vñ de ipsis Isa.60. Leua i circuitu oculos tuos ⁊ vi de oẽs isti cõgregati sunt: venerunt tibi. ¶ Tertio cõsidera securitatẽ cõsumantẽ: cũ dicit in horreũ meum. p horreũ vbi tri ticum ponit̃ ad cõseruandũ intelligit̃ cele stis p̃ria in qua veri fideles pꝰ decursũ huiꝰ vite ꝑpetuo collocãtur. Ubi Augu. horreũ ponit̃ singulariter: lꝫ diuerse sint mansiones vt insinuet̃ ꝙ vna erit in p̃ria cõgratulatio beatoꝝ: q: gaudia singuloꝝ erũt gaudia oium. ¶ Ista ãt sunt horrea d quibus figuratiue dr̃. 2. Para.31. ꝙ pre cepit Ezechias vt ꝑpararẽt horrea in do mo dñi ꝙ cũ fecissent intulerũt tã primi tias q̃ꝫ decimas ⁊ quecũqꝫ nouerant fide liter. ¶ Ubi sciendũ ꝙ p Ezech. qui inter pretat̃ auxiliũ dñi vel cõfortauit me dñs intelligit̃ xp̃s: de quo cõfortando populũ dñi dictũ fuit. 2. Parali.2. Cõfidẽtes sta te videbitꝭ auxiliũ dñi sup vos: o iuda ⁊ ier^m^ nolite timere: cras egrediemi ⁊ dñs erit vobiscũ. Iste igit̃ i domo dñi. i. i glia padisi horrea ꝓcep̃ prepari. i. ꝫm diuersa merita: mltitudinẽ mãsionũ. ¶ Ui signã ter dr̃ ꝙ in horrea intulerunt tam primi tias q̃ꝫ decimas: ⁊ qcũqꝫ nouerãt fidliter ⁊ volũtarie: q: ex opibꝰ iustitie fideliter factis: saneti remunerabunt̃ in gl'a: iuxta illud ꝙ dicet xp̃s iustis Math.25. Veni te benedicti p̃ris mei possidere ꝑatũ vo bis regnum a constõne mundi. Ad ꝙ ⁊c.

¶ Dominica in septuagessima. Euã^m^.19.

Simile est regnũ celoꝝ: hõi patrifamilias q exijt ꝓmo mane conducere operarios in vineã suam. Mathe.20.

Nos videmus p expienti am ꝙ qñ aliqs ex labore suo magnuꝫ ex pectat premium ꝙ q̃ꝫuis labor sit difficil' tamen facilius ⁊ labẽtius opatur. Vide mus ẽt ꝙ qñ qs ex puo labore magnam remũeratõem acqrit: lꝫ opando prius ne gligẽs fuerit: tñ cõsiderãdo remunerantꝭ munificẽtiam pp precedẽtem negligẽtiaꝫ nõ dsperat. ¶ Scã igit̃ mr̃ eccl'a: cui ẽ cu ra d suis filijs vt nos ad bonũ iducat: vo lẽs nos ad laborem inducere vt dimissis dlitijs corporis: deo incipiamꝰ seruire ho die cãtus dimittit leticie. Nam al' claudit̃ nec dr̃ gl'a in excelsis: ⁊ nob ꝑpõit magnũ ꝓmiũ ꝙ ex nr̃o labore q̃ꝫ modico expecta mus: ⁊ ne alicui excusatõ pateat diuersita tem ꝑponit laborantium ⁊ magnitudinẽ premij vt nullꝰ in q̃cunqꝫ gradu vel statu positus cãꝫ habeat negligẽtie: qnimo ma gis exercẽdi se i opibus ꝟtuosis. Hoc ãt nob oñdit pabolaꝫ euãgelij hodierni. In q̃ xp̃s q̃ttuor tãgit. s.

Dic miseratõis indicium.
Supne largitõis presagium.
Humane admiratõis ꝓdigium.
Future adeptõis iudiciũ.

¶ P^m^ ꝓbat generalis iuitatõ. 2^m^ libalis ꝓmiatõ. 3^m^ eq̃lis retributõ. 4^m^ final' asse

cutō. P^m i pn.2^m ibi. Cū sero āt ⁊c.3^m ibi Et accipiētes mur. ⁊c.4^m ibi. Sic erit no uissimi ⁊c. Prima pars.

Tantum ad p^m vbi tāgit ⁊c. q̄ q ꝓbat ⁊c. dič. Sil'e ē regnū celoꝝ ⁊c. vbi septē possum⁹ ꝯsiderarī. s.

Quid sit regnum celoꝝ.
Quis paterfamilias.
Quid vinea.
Quid operarij.
Quid sint hore.
Quis exitus patrissa.
Quid denarius.

¶ Quātū ad primū sciendū ē q̄ p regnuꝫ celoꝝ intelligit̄ eccl'ia militans q: in ea ⁊ nō alibi regnū celoꝝ acquirit̄. vel q: in ipsa p fidē ⁊ grāꝫ xp̄i regnat. Vn̄ apl's nos fideles quos deus sic vocauit ad fidē ⁊ regnum ex sua benignitate nō ex nr̄is meritis docet regratiari Coll'.1.d. Grās agentes deo ⁊ prī qui nos dignos fecit in prē sortis scōꝝ in luie qui eripuit nos de potestate tenebraꝝ ⁊ transtulit in regnū filij dilectiōis sue in quo hēmus redēptioneꝫ ⁊ remissionē peccatoꝝ. Infideles eni sunt in tenebris ⁊ vmbra mortis: qn̄ āt ad fidē catholicā ⁊ regnū dei vocant̄ tūc transserunt ad lumē i quo quidē luie ⁊ regno. i. in eccl'ia militante redēptionē ⁊ remissionē peccatoꝝ assecunt̄ p diuinā misericordiā mediātibus sacramētis trāslati igitur ad lucē debēt regratiari deo cui⁹ benignitas eos attraxit. ¶ Quis sit prfamilias p ipm intelligit̄ deus q dr̄ hō rōne pietatis in cōdonādo nobis naturalia: i relaxādo vicia. Pater autem familias dicitur ratione creatōnis: gubernatōnis ⁊ instructionis. Unde sibi dicitur Is .63. Tu domine pater noster es ⁊ redemptor noster a seculo nomen tuum. ¶ Sed licet ista beneficia nobis contulerit: tamen multi non recognoscent ab eo sibi reuerentiam exhibendo iuxta quod ipe conquerendo dicit Malač.1. Filius inquit honorat patrem ⁊ seruus dominum suum. si ergo pr ego sum: vbi est honor meus: ⁊ si domius ego sum vbi est timor meus. Licet autē miserrimus peccator recedat ab eo: ipse tamen sua solita pietate non deserit hominem. sed quantuꝫ in se est ipm reuocat vt dimissis vitijs ipm patrem cognoscat. ¶ Hoc autem fuit nobis figuratum Je. 3. sb metaphora mulieris adulter̄ discedētis a viro quam dominus ad se per suam misericordiam reuocat. d. vulgo dr̄: si dimiserit vir vxorem suam ⁊ recedens ab eo duxerit virum alterum: nunqd reuertetur ad eam vltra: nunqd non polluta ⁊ contaminata erit mulier i^a. tu autem fornicata es cum amatoribus multis. tamē reuertere ad me dicit dominus. ⁊ ego suscipiam te. leua oculos tuos in directum ⁊ vide vbi nunc prostrata sis. ergo saltim amodo voca me pater meus dux virginitatis mee tu es. Ubi sciendum q̄ spiritualiter loquendo xp̄s dicitur sponsus anime q̄ꝫ sibi disponsat in baptismo gratiam infundendo que tādiu spōsa eius dicitur q̄ꝫdiu conseruat gratiam: quando vō peccat mortaliter tunc recedit ab ipo. ⁊ tunc eaꝫ dimitter̄ dr̄: dū pmittit eā seq arbitri librtatē: ⁊ tē viꝝ aliū accip: qn̄ obedit suggestiōib⁹ dyaboli: mūdi blāditijs ⁊ delitijs carnis ex qb⁹ ꝯtaiata dr̄ ⁊ polluta ¶ Hāc āt miseraꝫ aiaꝫ sic a xp̄o recedētē sua solita mia cū rephēsiōe prna ipaꝫ d' inestigatōe delictoꝝ ad se reuocat. d. tu fornicata es cū amatorib⁹ tuis. vbi tāgit aie feditatē q̄ꝫ i currit sensuales delitias secūdo: tn̄ cui dič q̄ ad se reūtat̄ ⁊ ipaꝫ suscipiet: tāgit pietatē bēignissimā ipaꝫ reuocādo. cui nihilo min⁹ addit q̄ i directū leuet oculos vt videat sua delicta: tangit circūspectōeꝫ q̄ꝫ dꝫ hr̄e aia in culpā cognoscēdo: cui cōcludendo dicit: ergo saltem amodo voca me ⁊c. tāgit bōitatē ⁊ sapiaꝫ ipaꝫ dirigēdo. Iste pr̄ familias pōt figurari p Booꝫ. de quo dr̄ sententialr̄ Ruth.2. quod dixit Ruth

ad socrum suam noemi: si iubēs vadam in agrum ⁊ coligā spicas que metentium fugiunt man⁹ vbicūq; clemētis in me prīs familias repereo: grām: q̄ venit in agro Booz qui fuit sibi clemēs. ⁊ dixit ꝙ secure colligeret. ⁊ ꝙ hora vescēdi veniret ad messores ⁊ comederet panē ⁊ intingeret bucellā in aceto. ꝙ ⁊ fecit ⁊ q: fuit prudēs ⁊ sollicita: Booz accepit eam in vxorem. ¶ Ubi sciendū ꝙ ꝑ Booz qui interpretatur in quo est robur intelligitur deus de quo dr̄. 1. Re. 2. Nō est fortis sicut deus nr̄. Iste dr̄ clemēs: q: sua clemētia oēs regit ⁊ gubernat. iuxta illud. 2. Paral. 30. Pi⁹ enim ⁊ clemēs ē dn̄s deus nr̄. ⁊ non auertet faciē suā a vobis si reuersi fueritis ad eū. Per agrū āt ꝙ h; iste prīfamilias intelligitur mund⁹. Per ruth āt que interpretatur vidēs intelligit quilibet fidelis qui d; deū videre ei⁹ beneficia cōtēplādo Ad ꝙ cōfortat Isa. 30. Erunt oculi tui videntes ꝓceptorē tuum. d; ēt videre qualiter sapiēter incedat. iuxta Ephe. 5. Uidete itaq; fratres q̄uo caute ambuletis: nō quasi insipiētes: s; quasi sapiētes redimētes tp̄s quātū dies mali sunt. Per messores intelligunt virtuose laborātes in hoc mūdo: quos quilibet fidelis instar Ruth d; sequi. d; ēt in aceto bucellā intingere. i. cōsiderare passiōis xp̄i beneficiū q̄ ꝑ acetum acerbū designat. ¶ Si āt sic fidelis quilibet instar Ruth ī bonis opib⁹ ꝑseuerauerit passionē xp̄i iugiter meditādo ipsam sibi de⁹ instar Booz in spōsā accepit in p̄nti ꝑ grām ⁊ in futuro ꝑ gloriā. iuxta ꝙ ipse dicit Osee. 2. Sponsabo te mihi in sempiternū. ¶ Quantū ad tertiū. s. quid sit vinea. sciendū ē ꝙ primo ꝑ istā vineā intelligit aīa cuiuslibet hoīs cui⁹ rō est q: sicut vinea cōstat ex multis vitib⁹: ita aīa cōstat ex multis potētijs quib⁹ dn̄s eam adornauit. Hanc vinea; deus plātauit in terra. i. in corpore terreno. Hanc deus trāstulit ob tenebris peccatoꝝ ad lucē grē i baptismo. ¶ Hec est vinea q̄; dum viuimus debemus fodere ꝑ humilitatē ⁊ obedientiam: putare ꝑ pauptatem supflua abdicando: extēdere ꝑ caritatē ꝓximum diligendo: ligare ꝑ castitatē: corpus macerando ⁊ sic se exercēdo perueniet ad gloriam. ¶ Hoc āt fuit figuratum Leuit. 25. vbi dr̄. 6. ānis seres agrū tuū ⁊. 6. ānis putabis vineā tuā colligesq; fructus ei⁹. 7. āt āno sabbatū terre requietiōis dn̄i agrū nō seres ⁊ vineā nō putabis. Ubi sciendū ꝙ in homine sunt due ꝑtes. s. corp⁹ ⁊ anima: corpus intelligit ꝑ agrum anima vero ꝑ vineā. Nā sicut ager incultus generat spinas ⁊ tribulos. ita in corpore multa peccata nascūtur. sicut āt vinea fert fructum suauē: sic anima in se ꝯtinet suauitatem cōtemplationis. ¶ Dr̄ āt ꝙ ager. 6. ānis d; putari. Ubi sciendū ꝙ ꝑ numeru; senarium in quo deus fecit mundū: intelligitur vita actiua in q̄ hō se d; exercitari in opibus bonis. Uineā autē. i. animā d; putare auferēdo vitia: vt fructus vberiores faciat. ¶ In istis autē. 6. ānis d; fructus tam agri q̄; vinee recolligere. i. opa ad sui meritū cumulare. 7. āno dr̄ esse sabbatum ⁊ requies dn̄i. i. cōtemplatio ⁊ requies q̄ sequit vitā actiuā. ¶ Signanter autē dr̄ ꝙ āno. 7. agrum non seret nec putabit vineam: q: ipse in btā requie: in celesti p̄ria: nec corpus indigebit cultura nec anima vt puteē s; omnia erūt opulenta. ¶ Sed multotiēs contingit ꝙ hō qui d̄beret vineam. i. animā excollere: tn̄ eam dimittit sine fructu: s; magis ꝑ peccata h; eam dissipatam. ¶ Hec ē vinea de q̄ sententialiter dicit dn̄s Isa. 5. ꝙ plantauit vineam ⁊ sepiuit eam ⁊ hedificauit turrim in medio eius ⁊ torcular extruxit in ea expectans vt faceret fructū ⁊ fecit lābruscas. ¶ Ubi sciendum ꝙ hanc vineam. i. animam plantauit deus in terra. i. in corpore terreno: sepiuit eam qn̄ dedit sibi custodiam angelorum hedificauit turrim

qui est locus fortitudinis:q: dedit sibi liberum arbitriū: ꝙ eū nemo pōt cogere: extruxit torcular:q: dedit sibi conscientiā remordentē instar torcularis vuam cōprimentis. ¶ Lȝ āt sic aiaȝ ornauerit vt fructus faceret:tñ fecit lambruscas. Naȝ ex aia deꝰ multociēs expectans opa bona: tñ facit vitiosa. ¶ Aduertat tñ peccator miserimꝰ qd de ipso cōminādo dicat dñs Jsa.5. ondam inqt vobis qd faciam vinee mee auferam sepem eiꝰ ⁊ erit in direptionē diurnam maceriam eiꝰ ⁊ erit in cōculcationē ⁊ ponam eam deſtam: nō putabit nō fodiet ⁊ ascēdēt in eam vepres ⁊ spine ⁊ nubibꝰ mandabo ne pluant sup eam ymbrē. ¶ Ubi sciendū ꝙ qñ deus vidit ꝙ hō non opat virtuose: sȝ vitam ducē cū peccatis auferret ab ea sepē ⁊ macerie i. angeloꝝ custodiam. ⁊ sic in direptionē ⁊ conculcationē efficit:q: tūc occurrētibꝰ malis cogitatiōibus aia cōculcat ⁊ fit deserta:q: ab angelis deserit: a qbus añ sociabat. ¶ Dr autez ꝙ nō putat nec fodit q: miser dū in vitijs pseuerat ab ipso non amputat nec fodit desideriū mundanaꝝ cupidinū. Cōsequenter igit sequit vt sup ipam ascendant vepres ⁊ spine. i. peccata cumulētur. ¶ Terribile est aūt ꝙ seqtur s. ꝙ mandat nubibus ne pluant ymbrē:q: peccator se reddit idignū vt humor gratie aiaȝ disponētis ad fructū sibi a deo infundat. ¶ Secūdo p vineam intelligit ecclesia militans iuxta illud Jsa. 5. Uinea dñi exercituū domꝰ Jsrael ē. Jsta eccl'ia instar vinee plantat in gētiū ꝯuersiōe:putatur in baptismatis susceptiōe ⁊ peccatoꝝ remissiōe:excollit in scā pdicatiōe floret i fideliū honesta cōuersatione fructificat in bonoꝝ opum multiplicatiōe ⁊ meritoꝝ cumulatiōe. vt de ipsa dicat dñs illud Je.2. Ego te plantaui vineaȝ electam oē semē verū. ¶ Jn ista igit uinea quilibet dȝ vt vitis ⁊ arbor bōa fructificare: sȝ multi sūt qui ecōuerso nunq̄ȝ se exercent in opibus bonis sȝ malis:quibꝰ coiatur a dño pena eterna. ¶ Jsti figurant p illam arborem de q̄ similitudinarie dicit xp̄s Luc.13. Arborem fici hēbat quidam plantataȝ in vinea sua ⁊ venit q̄rens fructū in illa ⁊ non inuenit. dicit autē ad cultorem vinee:ecce anni tres sunt ex quo venio q̄rēs fructuȝ in ficulnea hac. ⁊ nō inuenio:succide ergo illam: vt quid terram occupat. At ille rñdens dixit illi dñe dimitte illā ⁊ h anno vsqȝ dū fodiā circa illā ⁊ mittā stercora ⁊ si quidē fecerit fructū:sin aūt in futurum succides eam. ¶ Ubi sciendū ꝙ p istū hominem deus intelligit. Per vineam mūdus vel eccl'ia militās. Per arborē vero fici. quilibet hō qui dȝ esse arbor fructificans deo ⁊ sibi. Per cultorē āt huius vinee sūmus pontifex ⁊ ceteri boni plati:qbus deꝰ cōmisit curā eccl'ie general'r ⁊ cuiuslibet singul'r. vel ēt sci angeli ad custodiam hoīum deputati. ¶ Uenit igit deꝰ ad hoiem significatū p arborē. tribꝰ annis querēs fructū ⁊ nō iuenit. Ubi sciendū ꝙ p istos tres ānos intelligit vita hois generaliter:q̄ general'r distinguit i tres partes. s. in tp̄s augm̄ti:in tp̄s statꝰ. ⁊ in tp̄s decremēti:siue in iuuētute: virilitate ⁊ senectute. ¶ Uenit igit deꝰ prio ad hoiem ⁊ querit si in iuuētute fecit aliquē fructū boni opis. ⁊ nō iuenit:q: ipam expēdidit in delitijs carnis. d. cū ipijs illō Sapi.2°. Fruamur bōis q̄ sunt ⁊ vtamur creatura tanq̄ȝ in iuuētute celeriter vino ptioso ⁊ vnguētis nos ipleamꝰ. ⁊ nō ptereat nos flos tpis coronemꝰ nos rosis anteq̄ȝ marcescāt nullū pratū sit ꝙ ñ ptereat luxuria nr̄a nemo nostrū sit exsors luxurie nostre vbiqȝ relinq̄mus signa leticie quoniā h ē ps nostra h est sors nr̄a. ¶ Sȝ aduertant miseri sic. d. quid seqtur. Hoc cogitauerūt ⁊ errauerūt excecauit eni illos malitia eorum ⁊ nescierūt sacramēta dei:neqȝ mercedem spauerunt iustitie. ¶ Uenit etiam secundo. i. in virilitate. ⁊ querit fructum

⁊ nõ inuenit:q: ipſam expendidit in ſuper
bia ⁊ excellentijs terrenis. Sꝫ tal' aduer
tat qd ſibi accidit i die iudicij:q: tũc quã
tum ſe exultauerit p ſuperbiã:humiliabit
p penaꝫ:iuxta illud Iſ. 2º. Dominꝰ exer
cituũ ſup omnem ſupbum ⁊ excelſuꝫ:⁊ ſu
per oẽm arrogãtem ⁊ humiliabit. ❡ Ve
nit nihilominꝰ 3º anno.i.i ſenectute:que
rens fructũ:⁊ nõ inuẽit:quia ſic miſer na
turaliter ꝓpter ſenectutem incuruat ad
terrã ita mental'r ẽ ad auaritiã obſtinatꝰ
q: teſte Beda Cum cetera uicia ſeneſcen
te hoie:ſeneſcant:ſola auaritia iuueneſcit.
❡ Sed tñ aduertat miſer ſenex ⁊ auarꝰ
qd ſibi dñs dicit Iſ. 57. Propter iniqui
tatem inqt auaricie eius iratus ſuꝫ ⁊ pcu
ſi eum:abſcõdi a te faciẽ meaꝫ ⁊ redigatꝰ
ſum. ❡ Veniẽs igit ds ad miſerũ hoiem
⁊ nõ inueniẽs fructũ:precip vt ſuccindat
cruciaturus eternal'r p ſniaꝫ mortis. Vñ
Mat. 7º. Omnis arbor que nõ fac fru
ctum bonũ excidet ⁊ in ignem mittetur.
❡ Sꝫ advtat miſ pccõr nõ obediens pla
tis qd ex pietate dñt ad dñm ſic ſeueraꝫ
ſniam cõminantem:dñe dimitte illam ⁊c.
Vbi ſciẽdum ꝙ vidẽtes plati ⁊ angeli ꝙ
peccator ꝓpter ſuam maliciã meret ſniaꝫ
a dño inferẽdam:cõpaſſi fragilitati illiꝰ
⁊ deſiderãtes eius cõuerſioneꝫ qꝫqꝫ i pec
cat vixerit:rogãt ut adhuc det ei ſpaciuꝫ
penitẽdi. Unde dñt dñe dimitte illaꝫ ⁊ h
anno.q.d.⁊ ſi nõ i dictis tẽporibꝰ miſ pec
cator fec fructũ tñ da ſibi aliqd ſpaciũ pẽi
tendi ⁊ ad te cõuertẽdi p pniaꝫ. ❡ Quid
aũt ꝓmittant plati ⁊ angeli circa peccato
rem obſtinatũ audi qd ſequit:vſqꝫ dũ fo
diaꝫ circa illã ⁊ mittã ſtercora. Vbi ſcien
dũ ꝙ ſic qñ circa arborẽ fodit:amouet ter
ra:ſic peccator fodi dicit:quando a corde
eius per pdicationem ⁊ doctrinam preſi
dentiuꝫ amouet amor terrenoꝝ:tc ãt ſter
cora vel fimus ad radicem ponit:quando
cor hominis cogitat ſuam uilitatem:cõſi
derando qd eſt ⁊ quid erit. ❡ Si igitur
h cogitans voluerit ad penitẽtiam con
uerti:meretur indulgentiã ſin autem per
ſententiaꝫ mortis ſuccinditur ⁊ traditur
penis eternal'r cruciandus. ❡ 3º per vi
neam intelligitur penitentia que admod
vinee aſpera videtur exterius inſtar vi
tum que habent aſperitatem in cortice:
tamen ſic vites affert fructum ſuauem
quia vinum dulciſſimũ:ſic penitentia me
retur ſuum premium: quia eternam glo
riam. ❡ In iſta vinea debemus laborare
vt fructum accipiamus ex ea:⁊ licet i ea
multociens aduerſetur nobis dyabolus
volens impedimenta preſtare:tamen ipi
debemus reſiſtere cũ conſtantia. ❡ Hoc
autem fuit figuratum iudic. 14. vbi ſentẽ
tialiter dicitur ꝙ cum Sanſon deſcende
ret in tãpnata ⁊ vẽiſſet ad vineas opidi
apparuit catl's leonis ſeuus rugiẽs ⁊ oc
currit ei:irruit autem ſpiritus domini in
Sanſon: ⁊ dilacerauit leonem quaſi edũ
in fruſtra diſcrepẽs:nihil omnino habẽs
in manu. ❡ Vbi ſciendũ ꝙ per Sanſon
qui interpretat ſol fortis intelligitur vir
penitens qui admodũ ſolis hꝫ virorũ in
telligentiã ⁊ inſtar viri fortis agreditur
ardua:⁊ i ipis firmiter pſeuerat. ❡ Hic
ãt i tãpnata deſcẽdere dr qui interpretat
necans exploratores odoris quia penitẽ
tia eſt vinculũ ligans ⁊ ſtringẽs peniten
tes explorãtes ⁊ inquirẽtes odorem ſua
uiſſimũ ⁊ refectionẽ ſupnã. ❡ Sꝫ aduer
te qd ſubdit. Nã cum veniſſet ad vineas
opidi apuit ei catulus ⁊c. Nã multociẽs
accidit ꝙ hoi exiſtenti in vinea fructife
ra penitẽtie aduerſat dyabolꝰ q iõ ſeuus
⁊ ruguens dr:q: hoiem exiſtentẽ in pnia
ſeu malignitate nitit pturbare. ❡ Cõfor
tari ãt dꝫ penitẽs.⁊ ad deum recurrere vt
ad ſingulare refugiũ.⁊ ſic in ipꝫ ſaliet ſps
dñi ſicut in ſanſonẽ.⁊ leonẽ. i. dyabolũ in
terficiet ⁊ dilacerabit in fruſtra:dum reſi
ſtens ſuis tẽptationibꝰ: a ſe viriliter effu
gabit. ❡ Conſideret tñ modum fugãdi

dyabolum: q2 nihil oino habens in manu nam inter oia p que supatur dyabolus é cũ sp̄etis terrenis delicijs hõ contéplat celestia. Hec vinea. i. penitétia germinãs flores 7 fructificans dr̄: quia facit homi nem germinare p scám cogitationem: flo rere p honestam cõuersationé: fructifica re per vberem opationem. ❡ Hanc yh̄s in se assumpsit quãdo abstinere 7 ieiuna re voluit in deserto iuxta illud Mat. 4. Ductus est yhesus in desertum vt tépta retur a dyabolo. 7 cum ie. 7c. Hanc etiaz nos assumere docuit. d. Math. 4. Pniaz agite appropinquabit enim regnum celo rum. ❡ Quarto per vineam itelligitur cumulatio omnium meritorũ3 que nomi ne iusticie designant: q2 sicut in vinea sũt multe vites ita in iusticia alie virtutes ra dicantur. ❡ Quantum ad 4m. s. q sīt opa rij: Sciédum est q̄ operarij sunt predica tores veritatis: q ideo dicunt operarij. q2 debét opari opa a xp̄o instituta: opa ad d um deducétia: 7 opa deum significantia. ❡ Istos át oparios semper ab initõ mũ di vsq3 ad finem: misit deus in vineam su am. i. in mundũ 7 ecclám militantem. Ad hác opatõem nos hortatur apl's gal. 6. d. Ergo dum tp̄s hémus opemur bonũ ad oés: maxime át ad domesticos fidei. Naz sicut habet puer. 13. Anima opantium im pinguabit. s. i hoc mundo p gr̄am 7 in fu turo per gl'iam. iuxta illud Ro. i. Glia át bono2 7 pax oi operãti bonũ. ❡ Isti ope rarij possunt figurari p oparios Saloís d qb9 snialr dr̄. 3. Re. 5. q̄ Salõn elegit opa rios d oi isrl'. xxx. milia virorum 7 mitte bat eos in libanum ad ligna incidéda p domo dñi. ❡ Ubi sciendum q̄ per Salo moné Regem pacificum intellr xp̄s qui iuxta illd eph. 2. é pax nr̄a q fecit vtraq3 vnũ. Iste elegit opariosd oi isrl'. i. d eccl'a militáte. xxx. milia viro2. Ubi sciédũ q̄ i tricesimo sunt tres dnarij: millenari9 xo é nũer9 pfect9: p qd dat intelli q̄ viri opa rij xp̄i dbét eé pfecti in fide catholica tri nitatis diuine: 7 in obseruãtia. 10. pcepto ruz. ❡ Dr̄ át q̄ Salõn mittebat illos ad monté libani ad ligna 7c. q2 xp̄s suos ope rarios mittit ad puritaté conscie significa te p libanũ q interp̄tatur candidatio: vt ibi ligna fortitudinis 7 ostantie accipiant ad construendũ spũale hedificiũ congre gatõis fideliũ p virtutes 7 mores. ❡ Qm ad 5m. s. qd sint hore: Sciédũ é q̄ p̄ per il las horas ſm Au. pót intelligi totus de cursus mundi a pricipio creatõis vsq3 ad diem iudicij. Secũdo per illas horas itel ligitur decursus vite hominis a nat. ei9 vsq3 ad mortem. Unde mane pueritia est hora tertia adolescentia. quia quasi iã sol in altum proficit: dum calor etatis crescit 6a autem iuuentus: q2 velut intentio solis figitur: dum in ea plenitudo roboris soli datur. 7a autem senectus: in qua sicut sol ab alto axe descendit: sic a calore iuuentu tis deficit. Ultima vero est que decrepita vocatur. ❡ Quãtum ad 6m. s. quis sit exi tus pr̄is familias: Sciendu3 est q̄ per 1m exitum intelligitur eius manifestató per se vel per alios facta hominibus in qua libet hora mundi. Nam in pria hora que fuit ab Adam vsq3 ad Noe: deus exijt: quando Adam plasmauit ad ymaginem suam: dans sibi preceptum quod de om ni ligno paradisi comederet excepto fru ctu arboris scientie boni 7 mali per quod voluit nos esse subiectos suis mandatis. In tertia hora que fuit a Noe vsq3 ad Abraam exijt quando fedus cum Noe pepigit: dando signum federis: archũ in nubibus: per quod designatur Chri stus nasciturus de virgine: humanum genus federans 7 reconcilians ipsi deo. ❡ In sexta autem hora que fuit ab Habraam vsque ad Moysen exijt qua do dedit Circoncisionem Populo Iu dayco: vt per illud sacramentum tan quaz Populus peculiaris discerneretur

ab alijs populis natoꝝ. In 9^{a} etiam ho
ra que fuit a Moy. vſqꝫ ad aduentū xp̄i
exijt quando Moy. dedit precepta ⁊ legē
ſm que debebant viuere. In .ij^{a}. que eſt ab
aduentu xp̄i vſqꝫ ad finem mūdi exijt qn̄
dei filius de ſinu p̄ris deſcendēs in mūduꝫ
voluit in ventre virginis mirabiliter in
carnari. ¶ Quantum ad etates ſūptas i
homine deus exire dicitur ad eos condu
cendum ad laborandum in vinea: qꝛ ali
quos vocat hora tertia .i. in adoleſcentia:
⁊ ſic de alijs. ¶ Quantum ad 7^{m} .ſ. quid
ſit iſte denarius: Sciendū ē ꝙ ſignificat vi
tam eternam: cuius rō eſt qꝛ denarius ha
bet formam orbicularem in quo dſignat̄
vite eternitas: habꝫ regis ymaginem i q̄
deſignatur anime ad deum expreſſa ꝯfor
mitas habꝫ pulchritudineꝫ delectabilem:
in quo ſignificatur in dotibus corporis p
fecta formoſitas: vꝫ .10. nūmos vſuales in
quo deſignatur meritorum equitas: ⁊ q̄d
non dant̄ niſi obſeruantibus precepta pro
ducentia ad gl̄iam. Unde Mathe .19. Si
vis ad vitam ingredi ſerua mandata.
¶ Hoc premium beatoꝝ fuit figuratum
Apoc. 6. vbi dr̄ ꝙ Jo. audiuit vnā vocem
dicētem bilibris tritici dnario vno ⁊ vi
num ⁊ oleum ne leſeris. Ubi ſciendū ſm
Aug. ꝙ duplex eſt vita meritoria in hoc
mundo .ſ. actiua ⁊ cōtemplatiua: vtriuſqꝫ
at̄ idē eſt premium: qꝛ denarius vnꝰ .i. vi
ta eterna. ¶ Uita contemplatiua in qua
eſt delectatio mentis ⁊ ſapor diuinorū dr̄
intelligi per triticum ſuaue. ¶ Dr̄ auteꝫ
bilibris tritici ꝙ eſt vas continēs duas li
bras: qꝛ hō circa xp̄m pōt ꝯtemplari eius
diuinitatē ⁊ eius hūanitatē aſſumptam.
¶ Uita at̄ actiua qꝛ aliqn̄ hōi aſp̄a videt̄
intell'r per ordeū: ꝙ lꝫ exterius ſit aſpum
tamen interius eſt ſapiduꝫ. ſic lꝫ hec vita
aſp̄a videat̄: tn̄ hēmꝰ p ipſam dulcedinem
gl'e eternal'. Signāter at̄ dr̄ illd vas ordei
tres bilibres q̄ faciūt .6. libras qꝛ ſenarius
nūerꝰ ē pfectꝰ ⁊ ſignificat pfectōem opuꝫ

miſericordie qꝫ dꝫ vir acſo habere. Utriuſ
qꝫ igit̄ vite erit vnū p̄miū: ſic dr̄ fuiſſe oī
um laborātiū in vinea: vt in euangelio cō
tinetur. ¶ Signanter aūt ſubdit̄ ꝙ non
ledatur vinum nec oleum .i. iuſticia ⁊ mi
ſericordia p h̄ deſignata: q̄ tūc nō ledūtur
qn̄ hō non tm̄ timet dinam iuſticiam ꝙ d
ſperet: nec tm̄ confidit de miſericordia ꝙ
in peccatꝫ perſeueret. ¶ Sicut at̄ denariꝰ
valebat .10. nūmos vſuales ſic i p̄mio bea
torum poſſumus conſiderare tria reſpcū
anime .ſ. claram viſionem ſuauem fruitio
nem ⁊ firmam tentōem. ⁊ quattuor reſpe
ctu corporis .ſ. claritatem ſubtilitatem agi
litatem ⁊ incorruptibilitatem. ⁊ tria reſpe
ctu totius compoſiti .ſ. ſocietatem al'ctiuā
caritatem diffuſiuam: ⁊ eternitatem pmā
ſiuam. Scda ps.

Equit̄. Cum ſero at̄ fcm̄ eſſꝫ ⁊c.
Ubi tāgit ſuperne largitōnis p̄
ſagium. ꝙ pbat liberal' premia
tio. Ubi ſciēdum ꝙ h̄ tria poſſumus cōſi
derare .ſ. Temporis ꝯgruitatem Actꝰ eq
tatem. Modi diuerſitatem. ¶ Quātum
ad p^{m} dic̄. Cū at̄ ſero ⁊c. vbi ſcien̄. ſm Ra
banū ꝙ p iſtd ſero in q̄ ē ꝯſumatō diei in
tell'r finis mūdi ſiue dies iudicij i q̄ erit
ꝯgruētia tp̄is in retribuēdo. Per i^{m} at̄
pcuratorē intell'r xp̄s qui dr̄ pcurator eo
ꝙ nr̄am ſalutē pcurauit: naſcēdo: p̄dicādo
ꝯuerſando: moriēdo: ⁊ i oībus actis ſuis.
Nā iuxta illd Jo. 13. Ipe ē cui oīa dedit pr̄
i māu .i. in ptāte ſua. ¶ Dic̄ igit̄ cum ſero
fcm̄ eſſꝫ .i. cū tp̄s iudicij aduenīſſet: dixit
dn̄s vinee .i. ds trinitas: qui eſt dn̄s eccl'e
eam creādo: gubernando: ⁊ inſtruendo: p
curatori ſuo .i. xp̄o qui pcurator eſt trini
tatis ſua dōa ꝯferendo. ¶ Q^{m} ad 2^{m} .ſ.
actꝰ eqtateꝫ dicit. Uoca op. ⁊ red. ill' mer
ce. ſuam. Ubi ſciēdū ꝙ p illā vocatōnem
opariorum intell'r vocatō omnium ad iu
diciuꝫ. ¶ Unde voca operarios .i. ſtatue
ante tribunal tuum. ¶ Quid autem pro
curator i iudicio habeat facer̄ ſbdr̄. redd

illis mercedem suá. Naz vnicuiq3 reddet
scdm q laborauerit. iuxta illud. i. Cor. 2.
Unusqsq3 át ,ppriá mercedé accepit fm
suũ laboré. ¶ Quantuz ad tertiũ. s. modi
diuersitaté dicit. Incipiens a nouissimis
ꝛc. Ubi tria tangit. s.

Actum retributionis distinctoꝝ.
Premiũ vltimo vocatoꝝ.
Premiũ primo vocatoꝝ.

¶ Quantũ ad primũ dicit. Incipiens a
nouissimis vsq3 ad primos. Ubi sciendu3
q in h q retribuédo nó seruauit ordine3
remunerádo prim⁹ primos q3 vltios sed
ęcóuerso ostéditur diuina misericordia fm
Criso. Qui gratis dat qbus vult nó aspi
ciens ordinem ymaginationis humane.
¶ Quantũ ad premiũ vltio vocatoꝝ dic̃
Cũ venissent ergo ꝛc. Ubi sciendũ q per
istos vocatos vltima hora intelligũt gen
tiles q ad fidé vltimo sunt côuersi quorũ
quilibet in die iudicij accipiet dnariũ. i. p
priá gloriá. ¶ Quantũ ad pmiũ prio vo
catoꝝ dicit. Ueniétes át ꝛ primi ꝛc. Ubi
q3tũ ad istos duo tágit. s.

Eoꝝ cogitationem.
Eoꝝ remunerationem.

¶ Quantũ ad eoꝝ cogitationẽ dicit. Ue
nientes ꝛc. Ubi sciendũ q iudei prio voca
ti vidétes q gétiles vltio vocati accepe
runt vnũ dnariũ itra se poterát cogitare
remuneratio debét respódere labori: cu3
ergo isti qui modicũ laborauerũt accipiát
vnũ dnariũ: nos q pl⁹ laborauim⁹ plus d
bemus recipe. ꝛ digniore locũ i gloria ob
tinere. ¶ Quátũ ad eoꝝ remunerationé
dicit. Acceperunt át ꝛ ipi singulos dnarios
i. ,ppriá gloriá. ¶ Sciendú est át q p istá
equalitaté pmij intelligit q i muneratióe
beatoꝝ erit equalitas quantũ ad aliqua:
q3tum ad aliqua erit inequalitas. Nam
q3tum ad obiectũ i se equalitas erit: quia
oés deũ videbũt. q3tum ét ad durationé:
q: tm̃ durabit vn⁹ q3tum alius: q: quilib3
sine fine. quátũ ét ad sacietaté appetitus:
q: quilibet d glia q3 hébit erit côtentus.
¶ Erit ét ibi inequalitas prio quantũ ad
cognitioné intuitiuá: q: vnus intuebit de
um clarius alio. Secũdo q3tu3 ad fruitio
nem volitiuá: q: q3to clarius intuebit: tá
to intésius fruet. ꝛ sic de multis alijs ꝛc.
¶ Hoc át dictũ de horis ꝛ etatib⁹ mũdi
pót ad etates hois adaptari. Ná contin
git aliqñ q aliq qui vocant i senectute ad
penitentiá citi⁹ moriũtur q3 multi q sunt
in sua iuuentute vocati ꝛ ideo citius pre
miantur.

Tertia pars.

S Eqtur. Et accipiétes murmura
bant ꝛc. Ubi tágit humáe admi
ratióis ,pdigium q ,pbat equal'
retributio. Et duo tangit. Prio opantiu3
conquestioné. ¶ Secũdo xpi conquestio
nis côfutationé. ¶ Quantũ ad primũ di
cit. Et accipiétes ꝛc. Ubi sciendũ q illud
pót exponi prio de iustis iudeis i iudicio
ꝛ tũc murmuratio h accipit ,p admiratio
ne non ,p côquestione: q: videntes iudei
tantá liberalitaté in do q gétiles nouiter
côuersos respectu ipsoꝝ réunerauit equa
li pmio: fuert nó imerito admirati. ¶ Se
cundo pót expói de malis iudeis in iudi
cio. Ubi sciendum q iudei oés vocati fue
runt ad pmiũ vite eterne s3 multi fuerũt
q in aliquib⁹ portátes legis grauamina
pondus diei ꝛ estus dicunt portasse tñ q:
mali fuerũt: ad pmium vite eterne nó sũt
p adoptioné vocati. Hi igit vidétes gen
tiles q fuerũt sine legis onere remunera
ri eternaliter: eis iuidétes murmurabũt.
¶ Tertio pót exponi de scis prĩbus qui
longo tpe steterũt in lymbo. ꝛ ap⁹ ꝛ eos
sequentibus. ¶ Quantũ ad confutationẽ
conqstionis dicit. At ille rñdens ꝛc. Ubi
sciendũ q sic ꝯquerétí supposito q ibi sit
murmuratio rñdet dñs p q̃ttuor rónes.
prio sic. Ille nó facit iniuriá alicui q dat
sibi q dare ,pmisit. ego do tibi q promisi
s. dnariũ: q: ex dnario côuenisti mecum:
ergo non facio tibi iniuriam. ergo tolle

ꝙ tuū ē ⁊ vade.i.cessando a murmuratio
ne intra i gaudiū dn̄i tui. ¶ Scd̄o arguit
sic illud ꝙ total'r ē in volūtate alicuiꝰ da
re vel nō dare: cuicūqꝫ iste det nullꝰ iuste
pōt ꝯq̄ri. sꝫ dare ꝑmiū eternū total'r est i
uolūtate mea vl' nō dare.g̊. Vn̄ dicit. Vo
lo āt huic nouissimo.i.gētili ppl'o nouiter
cōuerso dare ꝑmiū sicut ⁊ tibi. ¶ Tertio
arguit sic. Ille q est liber ⁊ p̄t dare ml'tis
⁊ paucis: n̄ dꝫ reꝑhēdi si dat mult̄ ex sua
liberalitate: si igiᷣ ego do isti sicut ⁊ tibi
nō debes conq̄ri. q: liber sum ⁊ lꝫ mihi fa
cere ꝙ volo. Vn̄ dicit. An non lꝫ mihi ꝙ
volo facere. ¶ Quarto arguit sic. Nullꝰ
dꝫ alteri iuidere si aliqs q sit bonus facit
bonū alteri tu āt inuides q: hēs oculum
neq̄ꝫ: q: ego bonus sum ⁊ bonū facio alte
ri sꝫ t̄ nō debes facere igiᷣ nō debes me
reꝑhendere si do isti sicut ⁊ tibi.

Quarta pars.

Egtur. Sic erūt nouissimi ꝑ̊mi
⁊c. Vbi tāgit adeptionis inditi
um. ꝙ ꝓbat finalis assecutio. Et
duo tāgit. Vnū ꝙ ꝑtinet ad operarios spā
liter. Aliud ad oēs general'r. ¶ Quantuꝫ
ad primū dicit. Sic erūt nouissimi ⁊c.i.
humiles ꝑ suā reputationē: erūt primi in
ꝑmio ꝑ exaltationē: q: q se humiliat exal
tabiᷣ. Et ꝑ̊mi.s.ꝑ supbiā qu antū ad suam
reputationē erūt nouissimi i supplitio ꝑ
extremā deiectionē: q: q se exaltat humi
liabiᷣ. ¶ Vel ꝑ nouissimos itelliguntᷣ gē
tiles. ꝑ primos v̊o iudei. ¶ Quantū ad
illō ꝙ ꝑtinet ad oēs general'r dicit. Ml'
ti sūt vocati: pauci v̊o electi. Vbi Grego.
Ad fidē plures veniūt: ad celeste regnuꝫ
pauci ꝑducuntᷣ. pluriqꝫ eū deū vocibꝰ secū
tur: moribꝰ āt fugiūt. ex hoc ergo duo pē
sare debemꝰ. Prio est vt de se qsqꝫ nulla
tenus ꝑ̄sumat: q: ⁊ si ad fidē vocatus est
vtrū ad regnū eligēdus sit nescit. Secun
dū est vt vnusq̄sqꝫ ꝓximū suū quē iacere
inicū conspicit: despicere nō audeat: q: di

uine mi̅sicordie diuitias ignorat. ¶ Ista
āt multoꝝ vocatio ⁊ paucoꝝ electio fuit fi
gurata Judi. 7. Vbi dr̄ sial'r ꝙ cum ma
dionite cōgregati fuissent cōtra ppl'm do
mini. ⁊ h̄ sciuisset Gedeon: spūs dn̄i iruit
suꝑ eū ⁊ clāgens buccina vocauit vniuer
sum ppl'm dn̄i. ⁊ venerūt ad eū. xxxijo mi
lia viroꝝ. Vidēs āt dn̄s magnā multitu
dinē populi: nolēs ꝙ attribueretᷣ multitu
dini sꝫ d̊o victoria. dixit Gedeoni ꝙ face
ret ꝓclamari sicut moris erat in lege mo
saica vt hētur Deutero. 20. ꝙ q hedifica
uerat domū nouā. ⁊ nō dedicauerat eaꝫ. ⁊
q plantauerat vineā ⁊ nō fecerat cōeꝫ ad
uescendū oibus. ⁊ q desponsauerat vxorē
⁊ non accepat eā. ⁊ q erat formidolosus ⁊
corde pauidus: reuerterētur in domū suā
nec irent ad ꝑliū. Quia ꝓclamatiōe facta
reuersi sunt de populo gedeonis. 22o mi
lia ⁊ tm̄. 10. milia remāserūt. Vidēs autēꝫ
dn̄s ꝙ adhuc multꝰ erat ppl's: iterū vo
luit ꝓbare q apti essent ad ꝑliū ⁊ dixit ge
deoni ꝙ duceret populuꝫ ad aq̈s ⁊ q ma
nu ⁊ lingua aq̈s lamberēt separarent in
ꝑtem vnā. oēs vero qui flexo poplice aq̈s
biberēt separarēt in ꝑtem aliā: ⁊ n̄ fuerūt
inuenti nisi .ccc'. q aquā manu ⁊ ligua lā
berēt. Tūc sibi dixit dn̄s ꝙ cū illis trecē
tis liberaret populū de manu madianita
rum. ⁊ sic soli illi ccc'. inter oēs fuerūt ele
cti ad pugnā. ¶ Modus āt quē tenuerᷣt
preliādo ꝯtra inimicos fuit ꝙ in manibꝰ
portabāt lāgenas vacuas. ⁊ lāpades i me
dio lagenaꝝ ⁊ tubas. Cūqꝫ venissent ad
locum ꝑlij fregerūt lagenas ⁊ tenuerunt
in sinistris manibꝰ lāpades ⁊ dextris so
nauerunt ⁊ clamauerūt gladius dn̄i ⁊ ge
deonis stātes singuli i loco suo ꝑ circuitū
castrorū hostiū. Vidētes igiᷣ inimici tot
lumina subito apꝑentia ⁊ clamorē perua
lidum timuerunt ⁊ fugerunt citissime.
¶ Vbi sciendū ꝙ ꝑ populū dn̄i intelligiᷣ
genus humanū. ꝑ madianitas v̊o qui in
terpretaᷣ iniqui: intelliguntᷣ dyaboli qui

videtes q deus fecit hoiem vt acqreret gloria q̄z supbiendo perdiderat sibi conti nue inimicatur. 7 congregat exercitum vi tioꝝ ad pugnandū cōtra hoiem vt vinca tur 7 sepetur a deo. Per gedconē vero q interpratur tēptatio humilitatis sue: itel ligit xp̄s q humilitatē in seipso tēptauit iuxta illud Phil. 2. Humiliauit seipsum factus obediēs vsqꝫ ad mortem. ¶ Iste igit pbus gedeon. i. xp̄s vidēs humanuꝫ genus sic i arto positū plen⁹ spū scō vēit ad pugnā qn̄ voluit incarnari. vt p nobis pugnaret. 7 p suā predicationē quasi clan gens tuba nos cōgregaret ad pugnam. Quia vero in spūali plio hō non dꝫ ɔfide re de suis viribus ſꝫ de diuina virtute: dr̄ q gedeon cū tāta multitudie non iuit ad plium Nā hō confidens de diuina v̄tute efficit fortis. cōfidens vo in sua ppria de bilitat. iuxta illud Judi. 6. Dn̄e deus non derelinqs p̄sumētes de te. de se 7 de sua virtute gloriātes humilias. ¶ Qualr̄ āt bellatores electi fuerint audi qd sequit. Nā prio clamat q qui hedificauit domū 7c. Ubi sciendū q p hedificiū domus non dedicate intelligit peccatū ambitōis 7 va naglorie q̄ multociēs oriunt in hoibus ex reb⁹ mundanis: puta castris villis 7 pala tijs 7c. talia non dicuntur dn̄o dedicari. ¶ Per vineā āt fructiferā intelligit ha bundantia reꝝ: q̄ tunc oibus cōmunis nō efficit: qn̄ hō istis habundans ē ipi⁹ nulli bōa sua p misericordiā largiendo. ¶ Per sponsā vero q̄ a sponso diligit intelligit fi des catholica q̄z qlibet dꝫ amare dicēdo illud Sap. 8. Hāc amaui 7 exqsiui a iuuē tute mea 7 q̄siui spōsā eā mihi assumere. 7 amator fact⁹ suꝫ for͛ illi⁹. q̄ quidē tunc duci nō dr̄. qn̄ hō p fidē nō opat nec facit aliquē fructū. ¶ Per viꝝ vo timorosum intelligit vir qui ex pusillanimitate sua timet incipe aliquod op⁹ arduū 7 merito rium: ſꝫ sp pigrescit. ¶ Per viꝝ vo corde pauidum intelligit hō qui aliqn̄ opus ali quod bonū incep̄: puta ieiunare: orare 7c. sed tn̄ in ipsis sentiens aliq̄z grauedineꝫ deicit 7 incipit ab incepto bono ope resi lire. ¶ Qis igitur qui predictis vel ali quo p̄dictorum detinetur: reuertatur nec vadat ad preliū: q: non posset cū dyabolo cuius voluntatē sequit preliari q: ab ipo vinceretur. ¶ Sicut āt d̄ exercitu gedeo nis recesserunt. 22. milia sic re vera si eun do ad spūalem pugnam irretiti supradi ctis vitijs excludi debeant: multi fugiēt 7 pauci remanebunt. ¶ Secundo fuerūt probati ad aquas vt. s. qui lamberent aq̄z 7c. Ubi sciendum q per aquas intelligun tur res mundane que instar aquarū sunt labiles: nullam firmitatē habentes. Istis autem rebus aliqui ad necessitatem vtun tur 7 h est licitum. 7 hi sunt qui lambent manu 7 lingua. Aliqui ad supfluitatem 7 h est phibituꝫ. 7 hi sunt qui flexo poplice bibunt: q: eis reuerētiā facit duꝫ se flectit 7 aurit auide dum os in ipsis demergūt i. cor in ipsis constituit eas continue con gregando. de quibus Barch. 3. Non est finis possessionis eorum. ¶ Qui igitur rebus istis ad superfluitatē vtuntur non vadāt ad pugnam quia succūberent: qui vero solum ad necessitatem secure vadāt quia victoriā obtinebunt. Sicut autem in pbatione aquaꝝ exceptis trecentis oēs alij reuersi sunt: sic re vera si vellimus probare homines bellatores in predictis paucos inueniemus: quia teste scriptura Je. 6. A maiore vsqꝫ ad minorem: omnes auaritie student. ¶ Modus autem pu gnandi sequitur: quia portantes lange nas cum luminibus 7c. Ubi sciendum q per langenas terreas intelligitur homo quantum ad corpus terrenum. In isto dicitur Lampax cum lumine. i. anima cuꝫ splendore fidei 7 gratie. 7 caritatis ar dore. Has debent cum vadunt ad plium cōfringere. i. corpora dignis flagellationi bus castigare. Ut sic dicant illud Prime

cor.9. Castigo corpus meũ ⁊ i seruitutem
redigo. Et tũc luminaria oculta mãifestã
tur.i.fides ⁊ grã ⁊ caritas q̃ in ipo sunt i
cipiunt p opa relucere. Debẽt ẽt tuba ca
uere p verã doctrinã alios instruẽdo. Dr̃
ãt q̄ tenebãt lampadẽs i sinistris mãibus
ꝛc. qz lumẽ fidei grẽ ⁊ caritatis dz in cord
seruari q̄ ẽ situm i sinistra pte corporis.
Doctrina vero dz recta intentiõe fieri: qz
ad laudem dei ⁊ vtilitatẽ pxi. ⁊ clare gla
dius gedois ꝛc.i. nõ cõfidere d ppria vir
tute sz de dio auxilio. q̃ habem9 i pñti vi
ctoriã ⁊ i futuro gl̃am ad q̃z ꝛc.

Dominica sexagessime. Euangeliũ.20.
Um turba plurima cõueni
rent ⁊ de ciuitatib9 ppera
c rent ad y^{m} dixit p similitu
dinẽ. Exijt q seminat semi
nar̃ sem̃ suũ ꝛc. Luc.8. Nos
videmus p experientiã q̄ qñ aliqs bon9
pictor dz facere aliq̃z pulchrã imaginẽ: oz
q̄ reqrat̃ sbz dispositũ: i q̃ possint colores
recipi sz figure exigẽtiã depingẽde. Nã
sup rẽ fluidã vel hũidã l'equalẽ vel aspe
ram vel huiusmodi. nõ bñ recipit̃. sz istru
mẽto plão ⁊ pportẽato ꝛc. Uñ dic̃ phs q̄
actus actiuorum sunt ipaciente dispõito.
Sic igit̃ in naturalib9 cõspicim9 ista:
sic i spũalib9. In doctria igit̃ vitatj. ⁊ fidi
scdz diuersitatez audientiũ smo recipit̃: ⁊
verbũ seminatũ fructificat pl's vel min9.
Xps igit̃ tãq̃z sol mũdũ illuminãs: sua
doctrina oẽs general'r istituit ⁊ i oẽs geñ
ral'r ifluit: sz q̄ i aliqb9 ista doctria fructi
ficet: in aliqbus vo nõ: ex dispositõe audiẽ
tiũ h diuersitas hz ortũ. Et h ẽ q̄ nb insi
nuat i euãgelio hodierno i parabola hoĩs
seminãtis. In q̃ qdẽ euãgelio.5. tangunt̃
luculẽter. Videlz.
Xpi pdicantis benignitas reuerẽda.
Sbi recipiẽtis diuersitas intuẽda.
Precõis admonẽtis sedulitas attẽdẽda.
Collegij inquirẽtis sanctitas imittãda.
Magri exponentis claritas admirãda

Primũ pbat instructio amorosa. 2^{m}
dispositõ numerosa. 3^{m} excitatõ vigorosa
4^{m} petitõ gratiosa. 5^{m} explicatõ fructuo
sa. Primũ i pricipio. 2^{m} ibi. Et dum semi
nat ꝛc. 3^{m} ibi. Hoc dicẽs clã ꝛc. 4^{m} ibi.
Interrogabant autem ꝛc. 5^{m} ibi. Est aũt
h parabola ꝛc.

Prima pars.

Uantum ad pmum vbi tangit̃
q ꝛc. q̄ probat ꝛc. dic̃. Cuz turba
ꝛc. vbi duo possumus conside
rare .s.
Deuotõem populi ĩ accedendo.
Locutõem xpi in istruendo.
Quantum ad pmũ dicit. Cum turba
ꝛc. Ubi sciẽdum q̄ lz pharisei: pncipes sa
cerdotum ⁊ scribe pp inuidiaz psequerẽ
tur xpm: tamen popul9 simplex ⁊ inocẽs
⁊ deuotus: videns eius sanctitatem i vi
ta: veritatem i doctria: virtutem in mira
culis ⁊ honestatem i exemplis: de ciuita
tibus gallilee in qbus exierat fama d il
lo: cum magno desiderio properabant ad
xpm tanq̃z ad medicum clementissimuz
vt curarent̃. Magistrum sapiẽtissimum
vt illumiarentur. Et pastorem humilimũ
vt reficerent̃. Et hoc est q̄ dic̃. Cũ turba
ꝛc. Iste concursus turbarum venienti
um ad xpz fuit figuratus numeri.30. vbi
dr̃ sentẽtialiter q̄ dixit dñs Moy. Fac ti
bi duas tubas argenteas ductiles quib9
conuocare possis multitudiem cũqz con
crepueris tub congregabitur ad te oĩs
multitudo ãte hostiũ tabernaculi fedris.
Ubi sciendum q̄ per Moy. intelligit̃
xps. h duas tubas habuit.i. duo testamẽ
ta: vetus q̄ exposuit: ⁊ nouuz q̄ condidit
que signant̃ dicunt̃ tube qb9 sonus diffũ
ditur late: qz sic veritas duoz testamẽto
rũ per totũ mũdũ vniuersal'r predicatur
Dicunt̃ autem argẽtee: qz sicut argẽtum
q̄ qdem est album puritatem significat:
ita veritas cõtenta i ipsis est pura ⁊ mũ
da sine admixtione aliqua falsitatis. Di

tunt autem ductiles:q: sicut res ductilis
fabricatur in maleo ⁊ in cute:sic sacra scri
ptura in duobus testis contéta docet nos
corpus macerare dignis castigatóib9 vt
obediat róni. ¶ Mis át xp̄s tubádo ⁊ cõ
crepádo per suá predicatóem congregat
turbam ad hostiũ tabernaculi.i.ad fidem
catholicam p̱ quá homo federatur cuʒ dõ
Sciédũ est aũt q̄ in veteri testõ int alia
erat triplex vsus tubaꝝ.s.vocádi homies
ad pliũ:ad ꝯuiuiũ ⁊ ad solénitates:sic per
sacrá scripturam instruimur qualr̃ debe
mus nos ad bella parar̃:ꝯ̃ inimicos dimi
care vicia ⁊ malignos spiritus supare.do
cet ét nos qualr̃ in conuiuio congregatõ
nis fidelium.i.in corpor̃ ⁊ sanguie xp̄i pa
scimur ⁊ potamur vt virtuose viuamus:
in via mádatoꝝ dei curramus:mores no
stros componamus:⁊ deo laudes redda
mus. Docet ét nos qualr̃ in solénitate q̄ʒ
expectamus finalr̃ i gloria paradisi beati
ficemur quátum ad corpus ⁊ aiaʒ. ¶ Qm
ad 2m.s.locutóem xp̄i in istruendo dicit.
Dixit per similitudiem ⁊c. Ubi sciédũ q̄
multiplex cá assignat̃ a scis qr̃ xp̄s i sua
p̄dicatóe loquebatur parabolice. Prima
est vt morem patrie seruaret. Nam pale
stini qui sunt magni ꝓlocutores i suis col
loquijs:ꝓuerbijs vtebantur. Secũda vt il
lud q̄ dicebat magis cómendaretur me
morie. Tertia vt nob̃ ostenderet exponer̃
scripturas.vt per cognita exponamus in
cognita.⁊ itellectum spũalem i eis esse q̄
rendum. ¶ Sciédum est ſm Bedam:q̄
sator est xp̄s:semen verbum dei siue pre
dicatõ veritat̃.exitus auteʒ satoris é exi
tus filij dei de sinu patris i mũdũ. ¶ Iste
exitus Christi fuit figuratus Apoc.6.vbi
dr̃.vidi ⁊ ecce equ9 albus ⁊ q sedebat su
per illum habebat archum. ⁊ data est ei
corona:⁊ exiuit vicens vt vinceret. ¶ Ubi
sciendum q̄ per 1m equum intelligit̃ hũa
nitas xp̄i:que ideo alba dr̃ q: peccatuʒ ñ
fecit:nec inuentus est dolus i ore eius.i.
pe.2. Per equitem vero intelligitur xp̄i
diuinitas:que iõ sedere dr̃ super humani
tatem:q: sicut sessor dignior est equo: ita
ditas in xp̄o dignior erat hũanitate. Per
archum vero q est arma expugnatiua ho
stium itellr̃ xp̄i predicatõ ex qua velõ sa
gite micantes cũctos vulnerat inimicos.
Per coronam xo que est ornamentum re
gium:itellr̃ regalis dignitas xp̄i.q: é rex
regum:⁊ domi us domiantium. Apoc. 19.
Cui dr̃ Eze.24. Corona tua circonligata
sit tibi. ¶ Iste autem sic armatus ⁊ coro
natus vt miles strenuus ad pugná exijt
ꝯ̃ dyabolum:⁊ nõ qdem vt vinceretur sic
Adam vetus hõ:sed vt nouus homo no
ua bella eligens superauit:⁊ iõ exijt vicés
vt vinceret. Uñ nos ꝯfortans dic̃ Jo.16.
In mundo p̄ssuraʒ hébitis:sed confidite:
q: ego vici mundnm.

Secũda pars.

Egtur. Et dum seminat̃ ⁊c. Ubi
s tangit̃ sbi recipiétis diuersitas
intuenda:q̄ ꝓbat dispõ numero
sa vbi duo tangit.s.
Sbm dispõnis icongruentis.
Sbm dispõnis ꝯgruentis.
¶ Qm ad pm dic̃. Et dũ ⁊c. Ubi sciédum
q̄ iter alia tria ipediunt ꝓfcm̃ vbi dĩ in
aia viatoris .s.
Tenebra ignorátie respectu itelligibilis.
Proteruitas mac respectu irascibilis.
Anxietas auaritie respectu ꝯcupiscibilis
¶ Qm ad p̄má indispositõnem que ipe
dit profectum verbi dei.s.luxuriaʒ signifi
catam per viam per q̄ʒ itelligibil' obfusca
tur:dicit. Et dum semiat aliud ce.sec9 viá
⁊c. Ubi sciédum q̄ per viam itelligit̃ cor
hominis deditum peccato luxurie. Cui9
rõ est:q: sic via é publica cõis.⁊ oibus pa
tens.ita cor luxoriosi é publicũ ⁊ patens
oib9 cogitatóib9 imũdis occurrétib9: q:
nlli resistit sʒ in eis delectat̃. Uñ cuilibet
tali dr̃ Is.51. Posuisti vt terrá corp9 tuũ
⁊ q̄si viam tráseũtibus. ¶ Sic igitur ad

Iſtam ſemen ꝙ cadit in viam:q: nō eſt oc
cultatū ſub terra ꝯculcatᷣ ab hoibus ⁊ co
meditᷣ ab auibus ſic ſpūaliter verbū dei
ꝙ cadit in corde ſic publico conculcatᷣ: q:
male cogitatiōes ipm cōculcāt ſm Ciril
lum.⁊ dyaboli ſignificati ꝑ aues dicuntᷣ il
lud comedere:dū de corde afferūt : ne af
ferat bonū fructū.¶ Dicūtur āt dyaboli
aues rōne velocitatis:diſcurrendo : rōne
ipetuoſitatis in impugnādo ⁊ rōne rapa
citatis in rapiēdo.Volucres xᵒ celi dicū
tur.i.aeris:q: demones ſm Augu. Uſqꝫ
ad diē iudicij erūt in iſto aere caliginoſo
ad hoium exercitatōem.¶ Sed tamē cō
ſideraret peccator miſerrimus:⁊ ad men
tem ſuam recurrat q̄ꝫ maluꝫ eſt vt ſit via
infructifera ⁊ patens oibus malis:⁊ ſeip
ſum diſponat vt iam via non ſit ſed ager
fructifer.Ubi ſciendum ꝙ ſi via dꝫ fructi
fera fieri:oꝫ ꝙ vomere ſcindatᷣ : in circui
tu fodiatur:⁊ clauſura ſepiatᷣ. Sic pecca
tor inſtar vie:oꝫ ꝙ vomere ſcidatur ꝑ ve
ram cōtritōem:i circuitu fodiatur ꝑ iter
nam ſui conſideratōem:clauſura ſepiatur
per mandatoꝝ obſeruatōem. ¶ Ad h āt
tria facienda admonentᷣ peccatores a do
mino Joel'.2.qbus dr̄. Conuertimini ad
me.ſ.per mādatorum obſeruatōnem:i to
to corde veſtro in ieiunio fletu ⁊ planctu
ſ.ſc fodiendo per internam ſui ꝯſideratō
nem:⁊ ſcindite corda vr̄a ⁊ non veſtimen
ta vr̄a per veram contritōeꝫ. Tali āt pec
catori ſic volenti ꝯuerti dicͭ dn̄s ꝓuer. 4.
Uiam ſapiētie mōſtrabo tibi ⁊ ducam te
per ſemitas equitatis quas cuꝫ igreſſus
fueris non artabuntᷣ greſſus tui ⁊ currēs
nō habebis offendiculū.¶ Quantum ad
ſcam idiſpoſitōem q̄ ipedit ꝓfectū xbi dei
ſ.ſupbiā ꝑ q̄ꝫ iraſcibil' induratᷣ dſignatā ꝑ
petrā dicͭ.Et aliꝺ ce.ſupra pe.⁊c. Ubi ſciē
dū ꝙ ꝑ petrā intell'r cor hois induratum
ꝙ nō pͭt hūiliari nec a ſua ſnia reſilirᷣ. Un̄
ꝺ ipſis dr̄ Je.5. Indurauerūt facies ſuas
ſupra petrā:noluerūt reuerti.No aduertē
tes miſeri illud eccl'aſtici.3.Cor durū ma
le habebit in nouiſſimo.¶ Sic igitᷣ ad lit
teram qn̄ ſemen cadit ſupra petrā duram
que nō habꝫ humoreꝫ aqueū: ⁊ ſi naſcatur
ſtatim moritur: ſic verbuꝫ dei receptum
in corde ſuperbi ⁊ i ſna proteruia indura
ti.⁊ ſi aliquādo ex aliqua curioſitate ſibi
placeat:tamen cito moritur: nec ad profe
ctum venit per opera:q: caret gr̄e ⁊ cari
tatis humore. ¶ Sed tn̄ debꝫ aduertere
miſer peccator inſtar lapidis in ſuis ma
litijs induratus:ꝙ lapis q̄ꝫuis durus ſit
tamē aliquādo frangitᷣ vel liquore hume
ctante:vel igne ardeſcēte:,vel maleo feri
ente.Sic peccatorem obſtinatum dꝫ fran
gere humor .i. paſſionis xp̄i lachrimoſa
meditatō:vel ignis.i.penaꝝ inferni conſi
deratō:vel maleus.i.natural' mortis expe
ctatō. ¶ De pccōre aūt ſic conuerſo cum
lachrimis predictis conſideratis pōt dici
illud p̄s. Educens aquā de petra.i. ꝺ cor
de.¶ Modus autem per quem dꝫ pec
cator aquas educere fuit figuratus nume
ri.20.in Moy.de quo dicitur ꝙ cum ele
uaſſet Moy. manum percutiens virga
bis ſiliceꝫ.egreſſe ſūt aq̄ largiſſime .Ubi
ſciēdum ꝙ per Moy.ſ intell'r peccator.
q: ſicut habetur ibi Moy . non credidit
ꝺo:ſic peccator voluntati diuine reſiſtit.
Per manum ꝗ firmā ⁊ validam intelligitᷣ
volūtas ſiue liberum arbitriū: q: nullate
nus poteſt cogi. Per virgam vero q̄ eſt
inſtrm̄ caſtigatiuum iuuenum intelligitᷣ
rō que debet ſenſualitatē corrigere. Per
ſilicem vero ſiue petrā duriſſimam: intel
ligitᷣ cor in vitijs obduratum. ¶ Moy.
igitur.i.peccator cognoſcens cor ſuuꝫ du
riſſimū:dꝫ voluntatem in altum erigere
i.ad complacentiā diuinoꝝ. ⁊ tunc virga
i.recta rōne ꝑcutere ſiliceꝫ.i.cor duꝝ cor
rigere:vt ad duritia ſua frāgatur. Signā
ter āt dr̄ ꝙ bis percuſſit ſilicem:q: inter
alia q̄ dꝫ rō cordi duro vt moliatᷣ oſtēdere
ſunt principal'r duo .ſ. amiſſio eterne glo

rie ⁊ acquisitio eternalis pene. Cum igit iste miser peccator considerat his petra p cutitur: ⁊ tunc cor durum frangit per cō tritōem amaram ⁊ egrediuntur aque lar gissime per fluuium lachrimarū. ¶ Q.m ad tertiam idispositōem que impedit pro fectum verbi dei. s. auaritiam p quam con cupiscibilis anxiatur designatam per spi nas dicit. Et aliud ce. inter spi. ⁊c. vbi sci endum q per spinas iuxta dnm saluato ris intelliguntur diuitie: cuius rō est: qa diuitie male acquisite instar spinarū pun gunt in pn̄ti mentem verme cōscientie: i futuro vero corpus igne infernal' gehēne ¶ Sicut igitur ad lram quando semē si mul cum spinis oritur q: spine sunt fortō res ipm aliqn̄ suffocant: sic lz verbum dei aliquando audiatur ab aliquo: tamen q: in ipo sunt fortiores cogitatōes diuitiar ⁊ voluptatum mundi q̄z sit verbum diui num in corde receptum: ideo sm Criso. ipm verbum suffocant ne possit facer̄ fru ctum. ¶ Q.m ad 2m. s. sbz dispositōis con gruentis dicit. Et aliud ce. in terraz bonā ⁊c. Per terram enim bonam intelligitur cor vel anima hominis bene dispositi ad semen recipiendum sm Cirillum ⁊ ipz re tinendum ⁊ fructificandum. ¶ Sciēduz est āt q 1a dr̄ bona terra que habz suffici entem pinguedinē: conuenientem tempe riem: ⁊ irrigantem ymbrem: ⁊ quando ta lis est: tunc portat vberem fructum: talis terra sunt corda deuota ad suscipiendum verbum dei apta. Habēt enim sufficiētez pinguedinem caritatis ⁊ affectōis conue nientem temperiez sobrietatis ⁊ discretio nis: irrigantem ymbrem gr̄e ⁊ deuotōis: ⁊ sic fructum faciūt meritorie opatōnis. Ista ē terra de q̄ ps. Dn̄s dabit benigni tatem ⁊ terra dabit fructū suum. ¶ Ista fructificatio bone terre fuit figurata gen̄. 1. vbi dr̄. Protulit terra herbam virētem ⁊ afferentem semē iuxta gen9 suuz: lignū quoqz faciens fructum ⁊ hn̄s vnumqdqz

semente sm speciem suam. ¶ Ubi sciēdū q in 1a pductōe terre quattuor tangūtur sem: fructus: herba ⁊ lignum. Per sem̄ q occultat ⁊ virtualr̄ continet plantam ⁊ fructum intelligit cogitatō hominis que oculta tenet in corde ex qua opera exte riora procedunt. Per fructum vo itellr̄ opus bonum. Per herbam autem attra ctabilem ⁊ mollē: intellr̄ affabilitas ⁊ hu militas: quibus homo efficitur alijs tra ctabilis ⁊ benignus. Per lignum vo fir mum ⁊ solidum: itelligit virtus constātie ⁊ perseuerantie. Homo igit spūaliter itel lectus per terrā bonā dz proferre sem̄ co gitationis mūde: fructū opatōis bōe: her bam humiliatōis benigne: lignū duratio nis firme. ¶ Sic igitur ad lram semen i bona terra fructificat: sic ⁊ verbum dei i anima bene disposita. ¶ Sciendū est aūt q sicut dr̄ Math. 13. semē q cecidit i ter ram bonā attulit fructum aliud cētesimū: aliud lxm. ⁊ aliud 30m. Ubi sciendū q ge neraliter loquendo triplex est status ho minū bonor. s. virginum: viduarum: ⁊ cō iugatorum. Semē igitur in virginibus af fert fructum Cm. q: virgines excellentio ri vita viuunt q̄z vidue nec cōiugati. Qr Jo. In carne preter carnē viuere vita ē angelica non humana. Semen autem i vi duis affert fructum lxm. q: habent obser uātiam. 10. preceptorum cum. 6. operibus pietatis. Semen vero in cōiugatis affert fructum 30m. i. obseruantiam. 10. pceptor cum fide sancte trinitatis.

Tertia pars.

Legtur. Hoc di. clamabat ⁊c. vbi tangitur preconij admonētis se dulitas attendenda. q probat excitatio vigorosa. Ubi sciendū sm Ba silium q audire pertinet hd intellectum vnde sm Bedam quotienscunqz in scrip tura admonemur ad aliquid audiendum: signum est q illud q dicitur est misticū: ⁊ q significatio ei9: est a nobis attētius ac

quirenda. ¶ Dicit igit̃ h. d. i. similitudinem de seie ppones: clamabat in signum desi derij salutis aiorum et vt nos redderet at tentiores: q habz aures audiendi audiat: mentalr iterius intelligédo et ope adim plendo. ¶ Sciendum est at q aliq sunt q deum audire desiderant vt deuoti ptem plantes. Et isti figurátur per istos reges terrarum d qbus dr. 2. pal. 9. q desidera bant videre faciem Salonis vt audirent sapientiá qz dederat dñs in corde suo.
¶ Aliq sunt q deum audire timent vt ve ri penitentes q timore magno deuz audi unt psiderantes preuaricatóem et offensá cómissam. Et isti figuratur per Adam. d quo dr gen. 3. q cum post preuaricatónez vocasset eu dñs d. Adá vbi es. ait. Vocez tuam audiui in paradiso et timui: eo q nu dus essem. et abscondi me. expóe de nuda tóe. ¶ Aliqui sunt q deuz audire renuút vt pigri: de qbus conqueritur dominus p psalmistá. d. Nó audiuit populus meus vo cem meam et isrl nó itendit mihi. Unde tales icrepat dñs Ys. i. d. Cognouit bos possessorem suum et asinus presepe domi ni sui. Isrl autem non cognouit et populus meus non intellexit Ad lram enim sic in uenitur q multi peccatores sunt magis ingrati bestijs non vtentibus róne. Naz bos et asinus dominum suum cognoscunt et faciunt eorum seruicia: et tamé pigri sto lidiores aialibus: dum cognoscere nolunt nec ipm audire: nec in eius seruitijs occu pari. ¶ Aliq sunt qui deum audire nolút sed mundus et carnalia desideria: istar adá q spreto mádato domini audiuit vocem vxoris sue. gen. 3.

Quarta pars.

Equit. Interrogabát át euz et c.
s Ubi tangit. Collegij ingrentis sanctitas imittáda. q pbat peti tio grosa. Et duo tangit. s.
¶ Discipulorum inqsitóem.
Xpi responsionem.

¶ Quantum ad primum dicit. Interro gabant et c. Ubi sciendum sm Aug. q dif ferentia est iter parabolá et enigma. Naz parabola est sermo quasi facti: sed nó fci tamen possibil fieri. Egnima vero est p cessus sermonis in his que dicunt qsi et fcá: tñ nó sunt fcá nec possibilia fieri: signi ficát vo aliqd i oculto: sic q dr in libro iu dicu q ligna ierút vt vngerét sibi regez. Non é át fcm q dr exijt qui semiat et c. pos sibile tñ fieri. Dicit igit q iterrogauerút eum: sed nó statim finita pabola sz Bedá s post sic eius familiares. ¶ Qm ad 2m s. xpi rñsioné dic qbus ipe dic vobiscu et c. Ubi sciédu q apli doléres q populus ñ intelligebat que parabolice dicebantur a xpo: moti caritate que non suam sed alio rum querit salutem: interrogauerunt xpz de expóne parabole: per h nobis dátes exemplum sm Criso. vt de salute aliorú tanqz d ppria soliciti simus.

Quinta pars.

Egtur. Est át h pabola et c. Ubi
s tangit magistri exponentis cla ritas admiranda: q probat ex plicatio fructuosa. Et duo facit. Prio osté dit qd significet semen seminatum. Scdo qd sbm prepatum. ¶ Quantuz ad pm di cit. Est h át et c. semen sensibile q seminat est. i. significat vbum. i. doctrinam verita tis. de quo vbo dr deutero. 8. Non in solo pane viuit homo sed in omni verbo q p cedit de ore dei. ¶ Quantum ad secúduz dicit q autem secus viam et c. Et quattuor facit secundum q exponit quid significét quattuor sba sem recipientia. s. quid via: quid petra: quid spine: quid terra bona.
¶ Quantum ad primum dicit: quod aút secus viam et c. Expone de omnibus quat tuor sicut stat in textu. ¶ Homines au tem dediti diuitijs terrenis per spinas d signatis possunt figurari per im figulum de quo dicitur ecclesiastici. 38. Figulus se dens ad opus suum conuertens pedibus

sui s rotam qui in solitudine positus est,p pter opus suum:⁊ in misericordia omnis operatio eius in brachio suo formauit lu tum:⁊ ante pedes suos curuauit virtutez suam:cor suum dabit vt consumet linitio nem ⁊ vigilia sua mundabit fornacez om nes hi in manibus suis sperauerunt.

¶ Ubi sciendum q per figulum q opera tur de terra:intelliguntur homines dedi ti terrenis diuitijs qui possunt quantū ad presens spectat in quadruplici differētia reperiri. Nam quidam sunt soliciti acqui rere diuitias per vsuras:quidaz per mer cationes:aliqui per labores: quidam per redditus ecclesiasticos vt clerici ⁊ symo niaci. ¶ Usurarij intelliguntur per figu lum sedentem ad opus:quia sedent ad bā chuz ⁊ sine labore lucrātur. Mercatores vero per figulum vertentem pedibus ro tam.quia totum mundum circuent modo in franciam ⁊c. Laboratores vero p ipm qui in brachio suo formauit lutuz ⁊c. Nā laboratores māibus ⁊ pedibus se exercēt vt possint diuitias congregare. Clerici ⁊ symoniaci intelliguntur per figuluz cor suum dans ad linitōem ⁊ vigilantē ⁊ mū dantem fornacem:q isti multotiens plus q̄z layci ardent auaritia ⁊ cor suum ad vi gilandum tradunt:quia machinari nō de sinunt qualiter valeant prebēdari:omnes isti dicuntur in manibus suis sperare:qa confidentes de sua industria credunt ho nores ⁊ diuitias adipisci. ¶ Dicitur au tem terra bona q fructum affert in paci entia:quia teste Jaco. Ja.1. Paciētia op9 perfectum habz:perfectum inq̄z.i.in hoc mundo meritorium ⁊ in futuro glo͠sum. Ad q̄z ⁊c.

¶ Dominica in .50a. Euangelium.21.

Assumpsit yh̄s .12. discip̄l'os ⁊ ait illis. Ecce ascendimus ierosolimā ⁊c. Luc.18. Tria sunt inter alia que ptinent ad bonū medicū. Primūz est q cognoscat infirmitatis morbus.2m q cognoscat sanitatis remediuz. Tertiū q artem suam reducat ad effectum. Nam si ia negligeret eius ars paꝝ valeret. Ad i firmum vo pertinet vt postq̄z sanitatē re cepit regratiet medico de suscepto benefi cio ⁊ sibi prestet obsequia iuxta eius possi bilitatem. Sic igitur ia in infirmitate cor porali cōspicimus:ita suo modo possum9 i infirmitate spūali intueri. Nam in ipa spi ritualis medicus est xp̄s. Infirmus vero miser peccator. In xp̄o vero tria predcā euidenter cognoscimus. Unde ex parte peccatoris curati debz reperiri cognitio tanti beneficij. Hoc autem nob' inuūtur in euāgelio hodierno i quo fit mentio d pas sione xp̄i que est medicina nostra efficacis sima:⁊ de ceco infirmante q̄ cecitas signi ficat morbum peccati. ⁊ de illuminatōe q̄ significat opatōem xp̄i circa peccatorem Et b̄m hoc h quattuor tangunt .s.

Remedium sanitatꝫ vigorose.
Morbum calamitatꝫ dolorose.
Bonum pietatꝫ viscerose.
Actū sedulitatꝫ virtuose.

¶ Primū pbat passiōis misteriuz admi randum.2m peccatoris flagitiū detestanđ 3m saluatoris beneficiū appetendum. 4m viatoris obsequm imitanđ. Pm in prin. Secundum ibi. Factum est aūt ⁊c. Terti um ibi. Stans aūt yh̄s. Quartum ibi. Et sequebat im ⁊c.

Prima pars.

Quantum ad primū vbi tangit ⁊c. q probat ⁊c. dicit assumpsit yh̄s ⁊c. Ubi sciendum q circa istam partem .5. possumus q̄siderare .s.

Collegiū gratiosum.
Exemplum virtuosum.
Supplicium dolorosum.
Solatium gaudiosum.
Ingeniū nubilosum.

¶ Qm ad pm dicit. Assumpsit yh̄s ⁊c. Ubi sciēdū q iō xp̄s h̄z Cris. solū illos .12.

discipulos assumpsit ad manifestãdũ eis sue passiõis secreta. Primo ad ondendum q non nisi firmis i dilectoe xpi: denũcian da est xpi passio et qui ipam velint deuo tissime imitari. 2° q: numerus duodenari us est numerus superhabũdans. Ad desi gnandum istã passionem xpi esse superha bundantem ad redemptoem humani ge neris: id eo ipam .12. discipulis voluit nun ciari. ¶ Quantum ad 2m .s., exm v̄tuosũ dicit. Et ait ill'. Et ascẽ. iero. p q3 q: iterpre tatur visio pacis intell'r act9 virtuosus quẽ hẽre dbemus dum viuim9 vt possimus ad celestem ierm peruenire. ¶ Qual'r ãt debemus ascẽder fuit figuratum geñ .25. Ubi dicit sentẽtial'r q dñs dixit ad iacob Surge et ascẽde bethel. et habita ibi. facq3 altare deo q apparuit tibi. qui consurgens puocata oi domo sua ait: abicite dos alie nos q i medio vr̃i sũt: et mũdamini ac mu tate vestimẽta vr̃a: surgite et ascẽdamus in bethel. ¶ Ubi sciẽdũ q per Bethel q interpretatur domus dei: itell'r celestis pa tria. Ad hanc ãt instar Jacob inuitamur q surgentes per eleuatoẽm mentis et de siderium ab istis rebus terrenis: nos 'eri gendo ad contemplatoẽm celestium ascẽ dere debeamus. Sed si ascendere cupim9 istar Jacob debemus nos metipos alta re domini facere in q per mortificatoẽm viciorum carnalium instar pecudum que of ferebantur antiquitus: debemus hostiã iu giter imolare: iuxta illud Ro .12. Obsecro vos fr̃es per misericordiam dei vt exhi beatis corpa vestra hostiam deo viuẽte3 sancta deo placẽtem: roãbile obsequiũ ve strum. ¶ Qual'r ãt nos debeamus altar deo dignum construere: audi qd sequitur Nã dr̃ q Jacob pcepit abl'oem ydolorũ i. cupidinum q: col. 3. Auaritia ẽ ydolorũ seruitus. Mundatoẽm aĩorum, i. libidinũ Mutatoẽm vestimentorum, i. cõpositoẽ3 morum. vnde eccl'astici. 9. Omni tempor vestimenta tua sint candida. Expletioẽm preceptorum: in eo q dic̃ eos surgere et ascendere. ¶ Quantum ad 3m .s. supplici um dolorosũ dicit. et consumabunt omnia etc. Ubi duo pdic̃ .s.

Scripturarum adimpletoẽm.

Eius mirabilem passionẽ.

¶ Quantum ad primu3 dicit. Et psuma. etc. Ubi sciẽdũ q scriptura et pphete ocu lum habuerunt ad xpm prenũciando ei9 incarnatoẽm: puersatoẽm et passionem. Unde xps duobus discipulis euntibus i Emaus apparẽs post resurrectioẽm icre pauit eos Luc. 24. dicens. O stulti et tardi corde ad credendu3 etc. et incipiẽs a moy. et omnibus prophetis interpretabatur illis i omnibus scripturis que de ipo erãt. Unn etiam in cruce existens cum videret oia completa que de ipo quantum ad pdicta scripta erant dixit Jo. 19. Consumatum ẽ ¶ Qualia aũt scripta de ipo fuerint sbiũ git tangens modum sue mirabilis passio nis. d. tradetur etc. Na3 a iuda eius discipu lo fuit fraudulenter traditus et vendit9: fi guratus per Joseph quem fr̃es vendide runt ysmaelitis triginta argenteis. geñ. 37. Secũdo fuit illusus. Primo in domo sa cerdotum. Luc. 21. Illudebãt ei et vellauerũt eum. d. pphetiza quis est qui te percussit. Secundo in domo Pilati. Unde Mat. 27. Clamidem coccineam circondederũt ei et plectentes coronam de spinis posue runt super caput eius et genu flexo illude bant ei. Tertio in domo Herodis. Unde Luc. 13. Spreuit eum Herodes cum exer citu suo et illuxit eum indutu3 veste alba. Quarto in cruce. Unde Math. 27. Prin cipes sacerdotum cum scribis et senioribus illudentes dicebant. Si rex isrl'est: descẽ dat nunc de cruce et credimus ei. Unde fi guratus fuit per Sanson de quo dicitur Judic. 16. q philistei letantes per cuiuia sumptum iam epistolis preceperunt vt voca ret Sanson: et añ eos luderet: q educt9 de carcere ludebat añ eos. ¶ Tertio fuit fla

gellatus:figuratus per Jeremiam . de q̄ dr̄ Jere.37.ꝙ irati ꝯ Jeremiā pncipes: ce sum eū miserunt in carcerem.¶ Quarto fuit consputus:figuratus per Job : q dic̄ de seipso Job.31.Filij stultorum ꝛ ignobi lium:ꝛ in terra penitus nō parentes. nūc autem in eorum canticum versus sum . ꝛ fcūs sum eis in puerbium abhominantur me ꝛ longe fugiunt a me ꝛ faciem meam spuere non verentur.¶ 5° fuit occisus:fi guratus per Abel:de quo dr̄ geñ.4.ꝙ cū essent i agro ipe ꝛ Caym frater suus: sur rexit Caym aduersus Abel.ꝛ interfec̄ eū. ¶ Hec igit̄ sunt o dñe yesu que d̄ te scrip pta:figurata ꝛ prophetata sunt:que pro sa lute humani generis in te ꝯspicim⁹ iple ta.¶ In estasi igit̄ ꝛ contemplatōe consi derando supradcā xp̄m yh̄m pōt alloqui aīa deuota ꝛ querere.d. O dulcis yh̄u q̄ nam sunt que de te vidimus mirabilia?nā tu bone yh̄u es rex glorie dñs fortꝭ ꝛ po tens in ps.Nam de te dr̄ Jo.1.Omnia p ipm fcā sunt ꝛ sine ipo fcm̄ est nihil . qūo ergo h̄ potētia tradec̄ ? Tu etiam dulcis yh̄u es dei virtus ꝛ sapiētia.1.cor.1. Per te enim oīa subsistunt ꝛ ordinan̄: quomō ergo h̄ sapiētia illudetur?Tu ēt dulcis ye su es agnus inocēs tollens peccata mun di.Jo.1.ꝛ de quo dr̄.1.pe.2. Qui peccatuꝫ non fec̄ nec inuētus est dolus in ore eius: qūo igit̄ h̄ inocentia flagellabit̄?Tu ēt dul cis yh̄u es speciosus forma p̄ filijs hoiuꝫ: in ps.In quem desiderant angeli prospi cere.1.pe.1.qūo igit̄ h̄ decor ꝯspuetur?Tu ēt dulcis yh̄u es vita que est lux hoinum Jo.1.Qui dicis de te ipo.Jo.14. Ego suꝫ via vitas ꝛ vita.qūo igitur h̄ vita moriet̄ Ex affectu o dñe yh̄u vellē tāti misterij cām cognoscer̄:tāti supplicij fructū pcipe: tāti spectaculi culmē aspicer̄.¶ Cui pōt rn̄deri ꝙ cā tanti misterij est amor ꝛ cari tas.Nā pp nimiam caritatem suā q̄ dile xit nos d̄s:cū essemus mortui peccatꝭ : vi uificauit nos i xp̄o . cuius gr̄a saluati su mus:ephe.2.¶ Fructus autē huius sup plicij est nostra redemptō ꝛ glorificatio . Vnd̄ Apoc.5.Occisus es ꝛ redemisti nos in sanguine tuo.¶ Culmen aūt tanti spe ctaculi est vt eius vestigia imitemur.Vn̄ pe.2.Xp̄s passus est pro nobis : nobis relinquens exemplum vt sequamini vesti gia eius.Vnde potētia tradi voluit vt d̄ nostra potentia non superbiamus. Sapiē tia illudi voluit:vt de nostra sapiētia ina nem gloriam non habeamus.Innocentia flagellari voluit vt nos qui pleni sumus peccatis:per castigatōem carnis vicia cō primamus.Decor etiam cōspui voluit vt nobis daret exemplum:ne nimis d̄ orna tu faciei ꝛ corporis curemus: ꝯ se pingen tes ꝛ superflue se ornātes. Voluit ēt vita mori:vt nob̄ daret exempluꝫ moriēdi pec catꝭ.¶ Quantum ad quartum.s.solatium gaudiosum dicit . Et tertia die resurget . Vbi sciendum quod Christus sciens di scipulos de annunciatione passionis tur batos vt pius pater adiecit consolatōneꝫ resurrectionem suam in proximo futuraꝫ nunciando.¶ Quantum ad quintum .s. ingenium nubilosum dicit. Et ipsi nihil horum intellexerunt. Vbi sciendum ꝙ duplex ratio est quare discipuli passioneꝫ Christi non intelligebant. Prima est qꝛ non solum sciebant Christum esse verum inocentem:sed etiam verum deum:ꝛ ideo existimabant eum mori non posse . Secū da ratio est quia Christus eis pabolice loqui consueuerat:ꝛ ideo credebant ipm loqui pabolice:cum eis de sua passiōe ali qua loquebat̄.h̄ sm̄ Bedam .

Scd̄a pars.

Equitur.Factum est autem cuꝫ s ap.ꝛc.Vbi tangit morbum cala mitatis dolorose.ꝙ pbat pecca toris flagitium detestandum. Vbi sciēdū ꝙ hic.5.possumus ꝯsiderare .s.

Xpi humilitatem ⁊ misericordiam.
Infirmi calamitatem ⁊ miseriã.
Inquisitoris diligentiam.
Inuocationis instantiam.
Continuationis pseuerantiã.
¶ Quantũ ad primũ dicit. Factũ est aũt cum appõ Jerico. Ubi sciendũ ꝙ Jerico interptat luna ⁊ significat dfectũ. ⁊ pt significare istũ mundũ q ad modũ lũe est defectuosus ⁊ instabilis. nam sicut luna sꝫ nostram apparẽtiã: appet nũc magna nunc pua: sic in isto mũdo sunt aliq aliqñ i magnis psperitatibus aliqñ in magnis calamitatibus. ¶ Xps igit dr appropiquasse Jerico qñ verbũ dei assumpsit carnẽ humanã iuxta illud Jo. 1. Uerbũ caro factuꝫ est ⁊ habitauit in nobis. ¶ Quãtũ ad secundũ. s. calamitatẽ ⁊ mišiam dicit cecus quidã ⁊c. Ubi sciendũ ꝙ p istũ cecũ intelligit totũ genꝰ humanũ ꝙ pp peccatũ primoꝝ parentũ fuerat excecatũ. Ul' qlibet peccõr qui excecatꝰ dr p peccatũ q: Sap. 2. Excecauit illos malitia eoꝝ. ¶ Iste dr secꝰ viã sedere ẽm Grego. Qũ ad cognitõnem ṽitatis q̃ xps est vẽire desiderat. Mendicare ãt dr: qũ rogat sibi viã salutis a dño demõstrari. ¶ Sciẽdũ est autẽ ꝙ genꝰ humanũ vel quilibet peccator p peccatũ excecatus põt figurari p Sanson de quo dr sĩaliter Judicũ. 16. ꝙ cũ adamasset quãdã mulierẽ q̃ vocabat Dalida philistei q aduersabant Sansoni cum pp fortitudinẽ suã nõ possent ei nocere: ordiauerunt cũ ista ꝙ blãdiret Sansoni ⁊ diceret sibi in quo erat fortitudo sua magna ⁊ qũo possent eũ vincere q̃ q̃rens ab eo: dixit ꝙ si. 7. neruices funibus nundũ siccis ⁊ adhuc humectibus ligaretur: ꝙ esset debilis sicut ceteri homines qbus cũ ipsa ligasset eũ dormientẽ clamauit philistini sup te Sanson: q surgẽs rupit vincula qũo si rumpat qs filum stupe tortum. ¶ Cũqꝫ illa conq̃reret ꝙ nõ diligeret eã eo ꝙ nõ dixisset sibi veritatẽ. Iterũ interrogauit eum qũo debilis fieret: cui rñdit si ligatus fuero. 9. funibꝰ qui nunq̃ fuert in ope infirmꝰ ero. ⁊ alioꝝ hoium silis: q bus cũ ipsa eũ dormientẽ ligasset: clamãt philistini sup te Sãson: q euigilãs ita rupit vincula q̃si filla tele. cũqꝫ iterꝝ ꝯq̃rere tur ꝙ eã nõ diligeret eo ꝙ veritatẽ sibi ñ dixisset: dixit ei: si. 7. crines capitĩ mei cuꝫ litio. i. cũ fillo staminis plexeris ⁊ clauuꝫ his cuiqꝫ ligatũ terre fixeris infirmꝰ ero ꝙ cũ eo dormiẽte fecisset clãuit philistini sup te Sanson: q cõsurgẽs extraxit clauuꝫ cũ crinibꝰ ⁊ litio. cũqꝫ illa conq̃reret ꝙ eã non diligeret eo ꝙ ter sibi mentitꝰ fuisset apuit sibi ṽitatẽ. d. ferrũ nunq̃ ascendit sup caput meũ: q: nazareus. i. ꝯsecratꝰ deo sum de vtero mrĩs mee: si rasum fuerit caput meũ recedet a me fortitudo mea. Uidẽs ãt ꝙ cõfessus fuerat ṽitatẽ fecit eũ dormire sup genua sua ⁊ in sinu suo recliare caput: vocauitqꝫ tonsorẽ ⁊ rasit. 7. crines eiꝰ ⁊ stati recessit ab eo fortitudo: dixitqꝫ philistini sup te Sanson: qui ꝯsurgens dixit in aio suo egrediar sicut priꝰ feci nesciẽs ꝙ dñs recesit ab eo: quez apprehẽdentes philistini statim eruerũt sibi oculos ⁊ duxerũt gazã victũ cathenis ⁊ clausum in carcere molere fecerũt. Ubi sciendũ ꝙ p Sanson q interptat sol fortis: intelligi põt aĩa i qua instar sol' est intl'c. cognoscẽs. ⁊ instar fortitudinis ẽ diuina gr̃a significata p capillos Sãsonis in quo erat maxima fortitudo. Per daliã ṽo q̃ interptatur paupcula q̃ꝫ multum dilexit Sanson intelligit sensualitas: q̃ꝫ aĩa multũ diligit q̃si naturali federe sibi cõiũcta q̃ iõ paupcula dr: q: spũs s. gr̃a p q̃ꝫ efficimur diuites in sensualitate nõ recipit: sꝫ in aĩa rõnali. Per philistini ṽo intelligũt dyaboli inimici hois cui inuident vt supradictũ fuit. ¶ Uidẽtes ãt dyaboli ꝙ pp claritatem intellectus ⁊ liberi arbitrĩ fortitudinẽ: non possent animam sic de facili vincere: recursum habent ad daliã. i.

ad sensualitatē vt blādiatur anime ꝙ sibi
ꝯsentiat vt p eā possit ðcipi ⁊ ab inimicis
deuinci. ¶ Dalia igit̄ .i. sensualitas San
sonem .i. animā conatur decipe vt dicat in
quo possit ab hostibus supari. ⁊ nō cessat
ellicere vt inclinet eā ad sibi placibilia: ⁊
tandē paulatiue allicit ꝙ suā amittit for
titudinē ⁊ a dyabolo captiuat̄. Aliqñ aūt
contingit ꝙ sensualitas :aiam dormientē
i. de sua salute negligentē neruiceis funi
bus ligat: q: ipam inclinat ad carnis deli
tias. Aliqñ āt ipam ligat. 9. funibus ð ca
napo. i. ipam aliqñ inclinat ad mūdanas
excellētias significatas p funes de cana
po: q: sicut funis tortis est ⁊ fit circonuol
uendo rotam: ita homines dediti mūda
nis excellētijs torti dicuntur dum p mul
tas cōbinationes circōueluendo nūc illuꝫ
nunc istū: procurāt ad excellētias ⁊ digni
tates venire. ¶ Aliqñ autē contingit ꝙ
crines cū litio cōpressos circōuolutos cū
clauo figit in terrā. i. ipam inclinat ad di
uitias temporales significatas p terram:
in qua figūtur qñ ad diuitias inclinātur.
¶ Sed tñ in tribus predictis anima nun
dum amittit suā fortitudinē: q: inclinatio
ad h̄ tria q̄ꝫq̄ꝫ in ipsis fit aliqualis sensua
lis cōplacentia p peccatum veniale: non
est tanta ꝙ ad deliberatū consensum per
ueniat per peccatum mortale sꝫ sicut San
son excitat⁹ a somno rupit vincula sic ho
mo dum a se excutit negligentiā. ⁊ consi
derando suam salutem incipit vigilare:
resistit temptationibus sibi a sensualita
te prepositis: ⁊ rumpit vincula ipsis resi
stendo. ¶ Caueat tamen anima ne tantū
alliciatur a sensualitate ipsam inclinante
cum festinatione continua ꝙ sibi contin
gat ꝙ dicitur contigisse Sansoni. Nam
dicitur ꝙ dalia fecit eum dormire ⁊c.
¶ Ubi sciendum ꝙ anima tunc dormit
super genua dalie. i. sensualitatis: ⁊ in si
num suuꝫ caput reclinat: quādo suggestio
nibus eius suam salutem postponens de

liberate consentit ⁊ tunc ante tonsoris. i.
procuratione dyaboli caput Sansonis. i.
anime raditur: quia deliberate consentien
do sensualitatis suggestionibus peccat
mortaliter. ⁊ sic perdit gratiā que instar
capillorum caput ornantium animā ador
nantem. ¶ Sic autem rasa remanet debi
lis: quia gratiam fortificantem amisit ⁊
tunc contra eā ferociter philistey hostes
insurgunt. i. dyaboli: que amissa fortitudi
ne nescit nec potest resistere. ⁊ tunc ab ip
sis capitur ⁊ ligatur culpe vinculo. ⁊ exce
catur vtroqꝫ oculo: dextero: quia non cō
siderat q̄ꝫtam peccando amisit gloriam:
sinistro: quia non considerat quantam pe
nam incurrit. ¶ Sic autem ligata ⁊ exce
cata: i carcere ponitur: quia seruituti dya
boli mancipatur. Et ad rotam molandini
vt ipsam circonducat ponitur: quia rotan
do de peccato in peccatum labitur. Nam
teste Grego. Peccatū ꝙ per penitentiaꝫ
non deletur mox suo pōdere ad aliud tra
hit. ⁊ sic rotando labitur donec demerga
tur in profundum inferni. Unde Jsa. 14.
In infernum traheris in profunduꝫ laci.
¶ Quantum ad tertium. s. inquisitionis
diligentiam dicit. Et cum audiret turbaꝫ
pre. ⁊c. Ubi duo tangit. s.
Inquisitionem sollicitam.
Responsionem viridicam.
¶ Quantum ad primū dicit. Et cum au
diret ⁊c. Ubi sciendum ꝙ cecus ille qui
carebat visu ⁊ non poterat xp̄m cogno
scere: sollicitus de sua curatione interroga
bat illos qui cognoscebant quid h̄ sit. In
quo datur intelligi peccatori ꝙ si propter
peccatorum sarcinam: cognoscere viā ve
ritatis nō valeat: exēplo ceci debet inter
rogare scientes vt ad ipam valeat perue
nire. Quos autem interrogare debeat pa
tet in euangelio: quia ambulantes cū xp̄o
i. vite euangelice sectatores. Unde deu
tero. 32. Interroga patrem tuum ⁊ annun
ciabit tibi maiores tuos ⁊ dicent tibi.

¶ Quantum ad responsionē viridicam
dicit dixerunt autem ei ꝛc. Ubi sciendū
ꝙ ꝓpter deuotionē q̄ȝ populus habebat
ad xp̄m multa turba ip̄m sequebatur ce
co igitur querenti quid est h: respōderūt
ꝙ yh̄s nazareus transiret. ¶ Moraliter
autē peccatori volenti ꝯuerti ad pniam ꝛ
interrogāti qd est h.i. que inspiratio q̄ si
bi venit de penitēdo de peccato: rn̄det ꝙ
yh̄s nazarenus transit: q: ipse est via salu
tis vnde saluator dr̄. Ipse est ēt qui trāsit
p cor peccatoris ip̄m inspirando. ¶ Quā
tum ad xp̄m.s. inuocationis instantiā di
cit. Et clamauit dn̄e yh̄u ꝛc. Ubi sciendū
ꝙ ille cecus audiens xp̄m inde transire
quē videre non poterat de quo p famam
audierat ꝙ faciebat mlt̄a miracula: firmi
ter credidit ꝙ ip̄m poterat liberare. Et
iō Jesu fili dd̄ miserere mei.q.d. tu q de
sinu p̄ris in mundū venisti: d̄ stirpe daui
tica ꝓ redimēdis hoibus factus hō: mise
rere mei indigētis. Moueat eni te o dn̄e
Jesu cōnālitas tui ꝛ mei: quia hō es. ꝛ pie
tas diuina q: deus misericors es. Nā de
te scribitur sapiētie. ij. Misereris oium
quoniā oia potes: ꝛ dissimlās peccata ho
minū pp penitentiā diligis enim oia que
sunt: ꝛ nō odisti eoꝝ q̄ fecisti. ¶ Quantū
ad quintū.s. continuatiōis pseuerantiam
dicit. ꝛ qui preibant ꝛc. Ubi duo tangit.s.
turbe increpationē. ꝛ p̄cuȝ continuationē.
¶ Quantū ad primū dicit. ꝛ q preibant
ꝛc. Ubi sciendū ꝙ qui preibant timentes
ne cec⁹ clamās xp̄m fastidiret: dicebant
sibi vt taceret. ¶ Quantum ad precum
continuationē dicit. ipse vero multo ma
gis cla. ꝛc. Iste enim quanto plus prohi
bebatur a turba: tanto plus clamabat ad
xp̄m vt sui misereretur in quo apparet sua
pseuerantia in rogando. ¶ Scien^m, ē āt
loquēdo moraliter ꝙ p istis q' preibant
ꝛ increpabant cecum.i. peccatorem intelli
gitur sensualitas ꝛ multitudo cogitatio
num sensualium: que multociēs retrahūt
peccatorem. ꝛ ip̄m impediūt: ne ad peni
tentiā conuertatur. ¶ Lȝ autē sic rōni cō
tradicat sensualitas: non tn̄ propter h est
desistendū a bono ꝓposito: quin potius p
continuū clamorē.i. deuotā orationem ꝛ
exercitiū bonum dȝ a ratione vt a domia:
sensualitas supari instar ceci qui constan
ter perseuerauit. ꝛ tunc sicut cecus illumi
nari meruit ita peccator merebitur exau
diri.

Tertia pars.

Sequitur. Stans āt yh̄s ꝛc. Ubi
s tangit donum pietatꝭ viscerose:
ꝙ probat beneficium appetēdū.
Ubi.5. possumus considerare.s.
Xp̄i benignitatē in expectando.
Xp̄i exemplaritatem in ingrendo.
Ceci sagacitatē in rn̄dendo.
Xp̄i potestatē in opando.
Facti veritatē in consequendo.
¶ Quātū ad primū dicit. Stās yh̄s. Ubi
sciendum ꝙ magne pietatꝭ signum fuit in
xp̄o ꝙ illum cecum expectar̄ voluit. ꝛ ad
se fecit adduci. Hoc autē secundū Cirillū
fides promeruit inuocantꝭ. ¶ O benigni
tas saluatoris non eni personam respicis
vtrum.s. diues vel pauper ꝛc. vtrū multū
peccauerit vel paꝝ omnes expectas dn̄e
yh̄u oium misereris: omnibus indulges.
Quis igitur tardabit reuerti ad xp̄m ni
si immemor sue salutꝭ. Et ideo dicit Isa.55.
Querite dominum dum inueniri potest
inuocate eum dum prope est. ¶ Quantū
ad secundū.s. xp̄i exemplaritatē in inqui
rendo dicit ꝛ cū appropinquasset ꝛc. Ubi
sciendū secundum Ambro. ꝙ xp̄s non in
terrogat quasi ignoret quid cecus petere
debeat: sed vt nobis daret exemplum ꝙ
si volumus saluos fieri h est per vere si
dei confessionem firmam. Quantū ad ter
tium.s. ceci sagacitatē in respondendo di
cit: at ille dixit domine vt videā. Ubi sciē
dum ꝙ ille cecus sapienter respondit ꝛ
magnum donum petijt lumen.s. spiritua
le ꝛ corporale. In quo dat nobis exem

plum quod de temporalibus non debemus multum curare quia transeunt: sed de spiritualibus eternaliter permanentibus. Unde Grego. Cecus autem a domino non aurū sed lucem querit: ⁊ nos non falsas diuitias: sed lucem queramus q̄z videre cum sanctis angelis possimus. ¶ Quantum ad quartū. s. xp̄i potestatē in operando dicit. Et yh̄s dixit illi respice ⁊c. Ubi sciendū s̄z Criso. q̄ quando homo in petitione sua tenet conuenientem modum: tunc meretur a domino exaudiri ⁊ ideo quia ille cecus tenuit modū cōgruū fuit a domino exauditus. ¶ Quantum ad quintū. s. facti veritatem in consequendo dicit. ⁊ confestim vidit. Nam statim ad verbum xp̄i cuius dicere est facere: cecus lumen recepit. ¶ Non vacat autem a misterio q̄ cecus ter clamauit petendo lumen. Nam h̄ ideo factum est vt detur nobis intelligi q̄ si homo cecus per peccatum: vellit a deo illuminari per gratiam: debet ter dominum inuocare. s. corde: ore: ⁊ ope. ⁊ sic perseuerando illuminari meretur. Quarta pars.

Equitur. Et sequebatur eum ⁊c. Ubi tangit actus sedulitatis virtuose. q̄ probat viatoris obsequium imittandum. Ubi duo tangit. s. Ceci imittationem sollicitam.
Populi hedificationē viridicam.
¶ Quantum ad primū dicit. Et sequebatur eum ⁊c. Ubi sciendum q̄ exemplo huius ceci quando homo recipit a deo aliquod beneficium: non debet esse ingratus sed ip̄m recognoscere ⁊ regratiari ipsum sequendo in opibus bonis. Ut sic dicat illud Mat. 8. Magister seq̄r te quocū̄qz ieris. ¶ Tal' āt sic illuminat⁹ sequēs xp̄z pōt figurari p elyseū de quo sp̄ialiter d̄r 3. Re. 19. q̄ elyas repit elyseum arantem in. 12. iugis boum: ⁊ ipse in. 12. arantibus vnus erat. cunqz elyas misisset palium suum super eū: relictis bobus cucurrit post Elyam: ⁊ valle faciens parentibus: tulit par boum ⁊ mactauit illud: ⁊ in aratro boum coxit carnes ⁊ dedit populo ad comedendum consurgensqz abijt ⁊ secut⁹ est Elyā. ¶ Ubi sciendū q̄ p Elyā q interp̄tatur de⁹ dn̄s: itelligit xp̄s q ē nr̄ de⁹ ⁊ dn̄s. Per elyseū vero arantē: intelligit hō dediтus t̄palib⁹ q signanter d̄r arasse in. 12. iugis boum: q: duodenari⁹ numerus est numerus suphabundans: ad designandū hoīem: vltra suā necessitatē deditū terrenis. ¶ Lz āt hō aliqñ indebite terreis sit deditus tñ aliqñ Ely. i. xp̄s vēit ad eū p aliq̄z bonā inspirationē: ⁊ imponit sup eū paliū. i. ꝯfert sibi grām aiam ornantē sic paliū corp⁹. ¶ Hō igit̄ sic inspirat⁹ ⁊ tact⁹ gr̄a diuina instar Elysei d; terrena relinq̄re: ⁊ parentū carnaliū obliuisci ⁊ post xp̄m currere. Uñ fideli aie p̄s. Audi filia vide ⁊ inclina aurē tuā obli. pplm̄ tuū ⁊ domū p̄ris tui. ⁊ ꝯcupiscet rex decorē tuum. ¶ Quid āt volēdo seq Elyā Elyse⁹ sequitur q̄ par bouz mactauit ⁊ coxit carnes in aratro deditqz pp̄lo. Ubi sciendū q̄ p par boū q̄ vno iugo ꝯiungit itelligit in hoīe cor ⁊ aia vno iugo natural' connexionis federe colligati. Istud par boum d; hō interficere peccatis iuxta illō Col'. 3. Mortificate membra vestra que sunt super terram. Per aratum vero q̄ est ligneū ⁊ cui ferrum apponitur ⁊ terram scindit intelligitur passio xp̄i: q̄z super lignum crucis portauit: cui ferrum fuit appositum quando fuit claueatus ⁊ lanceatus in cruce q̄ quidem aratrū debet cor terrenum cuiuslibet peccatoris scindere vt ad penitentiā conuertatur. ¶ In isto igitur aratro: d; homo carnes boum decoquere. i. seipsum iam mortuum vitijs in passione xp̄i p amoris incendium total'r cremare recogitando tantum beneficium receptum a xp̄o. qui pro amore quem ad humanum genus habuit: voluit crucifigi. ¶ Signanter autem dicitur quod

de carnibus boū coctis in aratro. Elyseus tradidit populo: ad d̄signādum q̄ homo mortuus vicijs ꝛ ardescens in amorē xp̄i crucifixi: nō solū sibi ꝓficere: sed alios possēt instruere verbo pariter ꝛ exemplo. sic igitur hō spretis terrenis diuitijs ꝛ mortificatus vicijs ꝛ cum xp̄o mentaliter crucifixus deb; sequi ip̄m alacriter: ꝛ sedule ministrare: non vlterius respiciens ad p̄terita: sed mittens manū ad fortia ipsum sequi vt possit fieri particeps regni dei. Nam teste xp̄o Luc. 9. Nemo mittēs manum ad aratrum ꝛ aspiciens retro: aptus est regno dei. ¶ Q.^m ad 2^m. s. populi hedificatōem viridicam dicit. Et omnis plebs vt vidit. dedit laudem deo. Ubi sciendum q̄ qñ hoīes vident a dō conferri alicui aliqua beneficia: debent sibi regratiari mentaliter: ꝛ ip̄m vocalr̄ colaudare: iuxta illō p̄s. Laudate dominum qm̄ bonus est dominus: psallite nomini eius qm̄ suaue. Nā tantam benignitatem videntes in xp̄o in beneficijs nob̄ collatī d; ip̄m laudare. Nā solius dei est peccata dimittere ꝛ gr̄am infundere ꝛ gloriam preparare. Ad q̄ ꝛc.

¶ Dominica p̄ma 40^e. Euangelium. 22^m

Ductus est yh̄s in desertum a spiritu vt temptaretur a dyabolo ꝛc. Math. 4. Sciēdum est q̄ b̄m sciam sāctorum p̄mus hō. ꝛ p p̄ñs totum gēnus humanum pp peccatum incurrit duplex dānum. s. mortem ꝛ debilitatē in viribus naturalibus: duplicem autem mortem incurrit. s. corporalē ꝛ spiritualez. Nam mors est pēa peccati. si igit̄ hō stetiss; in statu inocentie non fuiss; mortuus nec corporaliter nec spiritualiter: q: semp in se habuiss; gr̄am animā viuificantem. ¶ Incurrit etiam debilitatem in virib⁹ naturalibus: q: in statu inocentie omnes vires inferiores erant ordinate ꝛ subiecte rōni. Nunc autem sensualitas ei ꝯdicit: ꝛ plerūq; eam captiuat. Unde ro. 7. Uideo aliam legem in mēbris meis repugnātez legi mentis mee: ꝛ captiuantem me in legem peccati. ¶ Xp̄s igit̄ reparator humāi generis venit vt auferendo mortem: vitā nob̄ tribuat conferendo gr̄am: ꝛ auferendo debilitatem reddat vigorem. Nam .i. cor. 15. Sicut i Adam omnes moriunt̄: ita ꝛ in xp̄o oēs viuificabunt̄. In tēptatione ēt sua in qua fuit victor nos fortificauit. Unde Au. Ip̄e quoq;. s. xp̄s temptādum se prebuit vt ad supandas tēptatōes dyaboli mediator: eēt; : nō solū p adiutorium verum ēt p auxiliū ex^m. De ista āt tēptatione xp̄i nos fortificante fit mētio i euangelio hodierno. In q̄ bt̄s Mat. 3^a tāgit. s.

Qualitatē occasiōis admirādē.
Sagacitatē suggestiōis p̄cauēdē.
Probitatē ꝯfensiōis imitāde.

¶ Primū ꝓbat indigentia ꝯsecuta. 2^m malitia ꝓsecuta. 3^m victoria assecuta. P^m in prin. 2^m ibi. Accedēs tēp. ꝛc. 3^m ibi. Tūc reliqt eum ꝛc.

Prima pars:

Quantum ad p̄mu; vbi tāgit ꝛc. q̄ probat ꝛc. dic̄. Ductus ē yh̄s ꝛc. Ubi sciendum b̄m Crisosto. q̄ dyabolus aliq̄ viderat i xp̄o pp q̄ oppinabatur ip̄m esse dei filium q in mūdum veniss;: tum pp cantus angelorum q̄s audierat in ortu eius ānūciantium pastoribus xp̄i nat̄. tum propter ortus noue stelle deducentis magos ad presepium: tum propter Jo. baptiste testimoniū. d. Ecce agnus dei ꝛc. tum pp columbam apparētem super eum in baptismo: ꝛ vocē p̄rnā testificantem: ꝛ. d. Ecce filius meus ꝛc. Aliqua autem videbat in xp̄o pp que oppinabatur ip̄m esse solum hominem: vt putar: q: venit ad baptismum Jo. sicut alij peccatores: similiter ipsum esurire ꝛ sitire. ꝛc. ¶ Specialiter autem: quia sicut in h̄ euangelio narratur: vidit ip̄m ieiunare p propria virtute. 40. diebus ꝛ. 40. noctibus: q̄ erat supra naturam hominis: vidit etiā

ipz exurientē q erat cōtra diuinā z iō Bz Criso. sicut dubius de xpo ex his: accepit occasionē temptādi ipm z experiri vtrum esset filius dei vel nō. Dicit igit q ductus est yhs zc. Ubi. 5. possumus considerare: lz non eodē ordine. s.
Loci asperitatem.
Persone sanctitatem.
Flaminis libertatem.
Actus virtuositatem.
Hominis veritatem.
Temporis congruitatem.
Demonis improbitatem.
¶ Quantū ad primū dicit in desertum. Ubi sciendū q illō desertū dr fuisse iter Jerusalē z Jerico: distās bm magistrum ystoriaz p duo miliaria a Jerico z vocabat prius doroym. i. sanguinis: eo q ibi latitabāt latrones z interficiebant multos hoies. z ille est locus d quo figuratiue xps dixit Luc. 10. Parabolaz hois descendentis a Jerusalē in Jerico. q incidit i latrones a qbus fuit spoliatus z vulneratus. per illū significans adā qui a demonibus fuit expoliatus gratuitis z i naturalibus vulneratus. Conueniens igit fuit vt ibi xps dyabolum superaret nisi primū hoiem sub figura dicrus fuit supasse. Jc āt locus nūc vocatur qrentena: eo q xps ibi ieiunauit. 40. diebus z. 40. noctibus. ¶ Sciēdū est āt moraliter loquendo q p im desertū itelligi pt status pnie: cuius rō est: q: desertū ē locus aptus.
Merori z contritiōi: q: solitarius.
Peccatorꝝ satisfactiōi: q: austerus.
Orationi z deuotiōi: q: quietus.
Diuine inspirationi: q: secretus.
Sic in penitentia dz esse.
Contritio dolorosa.
Satisfactio virtuosa.
Deuotio amorosa.
Inspiratio dulcorosa.
¶ Tria pcedētia disponūt ad. 4m. s. grē susceptionē q inuenit i deserto pnie iuxta illud Je. 31. Inuenit grāz populus in deserto

¶ Uñ sub figura ciuitatis Jerusalē dr d aia peccatrice Je. 2. Clama i auribus Jerusalē. d. Hoc dicit dñs tuus recordatus sum tui miserans adolescentiā tuā z caritatē d sponsatōis tue qñ secuta es me in deserto. Nā qñ Jerm. i. aia peccatrix q a volūtate dei discesserat p peccatū: xpm seqtur in deserto pnie tūc xps recordatus sui eā respicit oculo pietatis. z considerans caritatē q ipaz dspōsauit: q: pp ipaz voluit crucifigi ne eam pderet. miseretur suā adolescentiā s. indulgēdo sibi peccā q pp pnitatē sensualitatis significate p adolescentiā in q magis viget sensualitas ppetrauit. ¶ Quātum ad secundū. s. psone scitatē dicit yhs. Ubi sciendū q yhs maxime scus fuit: q: de ipso dr illud. i. Pe. 2. Qui peccatū nō fecit nec iuentus est dolus in ore eius Jo. aūt xps sine peccato z inocēs desertū intrare voluit: vt nos q sumus peccatores ad pniam aiaret. ¶ Quam enim excusationē hz q nō agat pniam: qñ videt xpm inocentē vt agnū desertū pnie intrare: certe nullā. ¶ Quantū ad tertiū. s. flaminis libertatē dicit ductus ē a spū. i. p instinctionem spūs s. iuxta illud Grego. In Omil. Absqz vlla qstione puenieter accipit vt a spū scō in desertū ductus credat: vt illuc eū suus spūs duceret: vbi hz ad tēptādū spūs malignus inueniet. ¶ Jo. āt in desertuz a spū s. xps duci voluit vt daret nobis exēplum: q qñ aliquod bonū facimus nō debemus illud facere pp laudē humanā sz pp laudē diuinā: iuxta illud Mat. 5. Attēdite ne iustitiā vrām. i. bona opa faciatis coram hoibus vt videamini ab eis alioqn mercedē non hēbitis apud prēm vestrū q in celis est. ¶ Quantū ad quartū. s. actus vtuositatē dicit ieiunauit. 40. zc. Ubi sciēdum q illō ieiuniū: q: fuit virtute ppria z sine pena eē non potuit nisi virtute diuina. Nā si legimus exo. 34. Moy. ieiunasse. 40. dieb9 z. 40. noctibus h non fuit virtute ppria sz recreatus diuino psortio. Et

Elyas cibo sibi ppinato ab angelo ɔforta
tus. ¶ Sciendũ est ãt q xp̃s ſm Criso.
Nõ ieiunauit pp suã indigentiã. ſ3 vt ieiu
nãdi nobis daret exemplũ. ¶ Sciendũ ẽ
ẽt q eccl'ia ſm Grego. Instituit vt exem
plo xp̃i oẽs fideles ieiunẽt prio vt d̃ nr̃o
tpe deo decimã redderemus. ¶ Secũdo
ſm Grego. vt tãto tpe ieiunemus p satis
factiõe pene q̃3 multociẽs viuẽdo incurri
mus dũ viuẽdo i mortali corpore trãsgre
dimur p̃cepta decalogy. 7 euãgelicã legẽ
Quadrigenarius eni numerus pducit ex
ductu q̃ternarij in denariu3 7 significat p
fectã satisfactionẽ p oibus transgressioni
bus legis 7 euãgelij. ¶ Habet ãt q̃dra
gesima dies. 42. vt p ħ ſm Augu. Detur
nobis intelligi q sicut filij Jsrael in vete
ri testamento q̃draginta duabus mãsioni
bus venerũt ad terrã pmissionis ita quo
q3 nos. 42. dieb9 veniam9 ad resurrectio
nem dñi significatiuã nr̃e resurrectiõis fi
nalis. q: vero p subtractionẽ. 6. dieꝝ dñi
calium remanẽt. 36. deficiũt quattuor vt
sint. 40. sicut ieiunauit xp̃s rió ãte primã
dñicã q̃dragesime adducuntur q̃ttuor di
es: vt numerus q̃dragenarius ɔpleatur.
¶ Sciendũ est ãt q numerus quadrage
narius est aptus.
Deplorationi malitie depravantis.
Purgationi macule deformantis.
Emendationi iniurie ɔcitantis.
¶ Primo ẽ apt9 deplora. materie depra
uantis. q fuit figuratũ Gen. 7. i. 40. dieb9
inundatiõis aq̃ru3 qbus oĩs caro deleta
est: in quo daf intelligi q. 40. dieb9 d3 eẽ
plixus lacrimaꝝ in penitẽte: qbus oĩs af
fectio carnalis inclinans hoiem ad malũ
penitus destruaf. ¶ Secundo est aptus
purgatiõi macule deformãtis. Et hoc fu
it figuratũ. Leuit. ij. in. 40. diebus purga
tionis puerpe. Nã sicut mulier post ptũ
filij in quo erat feditas: stabat. 40. diebus
in purgatiõe ita hõ qui se fedando mala
opa fecit: d3 se purgare ab oi macula aia3
inficiente. ¶ Tertio ẽ aptus emẽdationi
iniurie concitantis. Et ħ fuit figuratum i
expectatõe niniuitaꝝ q̃ fuit p. 40. dies vt
hẽtur Jo. tertio q. 40. dieb9 afflixerunt
se. 7 ieiunauerũt 7 placauerũt irã dei. ita
re vera in ista scã. 40. hoies qui peccãdo
contra se deũ concitauerũt: debẽt venire
ad verã pniam. 7 se affligẽdo ieiunare. 7
deus miserebif eis. ¶ Quantũ ad quintũ
s. hois veritatẽ dicit: postea exuriit. Ubi
sciendũ q exurire 7 sitire: non est diuini
tatis: ſ3 humanitatꝭ assumpte in qua erat
xp̃s ſm Jllariũ. Victoriosissime cu3 dya
bolo pugnaturus. ¶ Sciendum est ãt lo
quẽdo moraliter q esuries xp̃i significat
desideriũ q ipse h3 de nr̃a salute: iuxta il
lud Jo. 4. Ego cibum hẽo mãducare quẽ
vos nescitis. ¶ L3 ãt xp̃s sic esuriat 7 si
tiat nr̃am salutẽ: tñ quidã sunt qui esuriẽ
ti offerunt lapides sicut fecit ħ dyabol9.
7 hi sunt peccatores obstinati in malitijs
q emoliri non possunt: ſ3 continue indurã
tur. de qbus Job. 41. Cor maleatoris in
tus. Ubi oñditur maxima peccatoris ob
stinatio: q: non solũ est sicut lapis quilib3
nõ frangatur puis pcussionib9. frangitur
tñ magnis sed est ẽt incus maleatoris q
q̃3to plus pcutif tãto vr̃ magis indurari
sic obstinat9 nullis pcussionibus vel inspi
rationibus bonis mollif: sed induratur.
¶ Quidã ãt sunt q xp̃o offerunt folia si
ne fructu. i. v̂ba pnie ſ3 ñ fcã figurati p ar
borem q̃3 esuriens xp̃s repit vt habetur
Mat. 21. Cui tñ maledixit 7 cõtinuo are
facta est. Jta re vera verbosis 7 nõ facien
tib9 fructũ pnie maledixit dñs 7 arescũt:
q: sunt sine gratia. 7 efficiuntur pabulum
ignis eterni. ¶ Quidã ãt sunt qui xp̃o
esuriẽti offerunt fel 7 acetũ: sicut fecerũt
crucifigentes eũ vt habetur Jo. 20. Et hi
sunt peccatores qui existẽtes in peccato
mortali aliqua opa de genere bonoꝝ faci
unt sibi. 7 si videaf pascere xp̃m tñ est ci
bus 7 potus amarus. de quibus p̃s. De

derunt in escá meá fel ꝛ in siti mea pota uerunt me aceto. Qui át vult xp̄m suaui ter pascere: dꝫ bona q̄ facit i grā dei. ꝛ nō in peccati macula opari. ¶ Exurijt autē xp̄s vt nobis ostēderet ꝙ nr̄am salutem desiderare debemus, sicut esuriens desi derat cibum. Vñ Luc.6. Beati q nūc esu ritis: q: saturabimini. ¶ Quantū ad 6m. s. tpis congruitaté dicit. tūc Xp̄s eni ime diate post baptismū desertū itrauit sicut pꝫ in euāgelio Mat. vbi dr̄ ꝙ tūc .i. ime diate post baptismū. ¶ Sciendum est ꝙ post baptismū xp̄s imediate desertum in trauit p̄io vt nobis daret exemplū: ꝙ hō post receptā a deo gratiā non dꝫ occiari: ſꝫ se in bōis opibus exercere: iuxta illud 1. Cor.6. Exortamur ne grām dei in vacu um recipiatis. Nam teste Grego. Amor dei nunq̄ꝫ est occiosus: opatur eni magna si est: si autē opari desinit iam amor non est. ¶ Secūdo imediate post baptismum intrauit desertum vt intelligamus ꝙ si hō vult facere pniam fructuosam: dꝫ p̄io conscientiā ab oī macula mundare. Unde Apo. 1. Cor.13. Si distribuero i cibos pau perꝫ facultates meas ꝛ si tradidero cor pus meum ita vt ardeā caritatem át non habuero nihil mihi pdest. s. ad vitā eter nam. ¶ Si queras ꝛ dicas ergo vr̄ ꝙ hō existēs in peccato mortali non dꝫ bn̄ opa ri. Rꝫo ꝙ lꝫ bona fcā in pcō mortali nō sint remuneratiua in vita eterna vt dictū est: tn̄ pp ħ non dꝫ desistere. P̄io ƀꝫ Grego. q: deus remunerat ea tpali remuneratio ne. ¶ Secundo ƀm Augu. in libro ꝺ pnia q: ex ħ ꝙ hoīes aliqua bona agūt: tollera bilius paciētur extremū iudiciū. ¶ Quā tum ad septimū. s. demonis improbitateꝫ dicit. Ut tēptaret a dyabolo. Ualde fuit mirabile ꝙ xp̄s ab imundo spū se tēpta ri permisit. ꝛ magis ex parte demonis fuit presumptio ꝙ ip̄m attemptauit suis falsis suggestionibus inclinare. ¶ Xp̄s autem a dyabolo se permisit temptari.

Primo vt temptatis consolationem da ret: quia pp ħ non est minus in sua peni tentia ƀm Jo. Deo acceptus. Secūdo ƀꝫ Jo. Ut ꝺ pugna spirituali certos nos red deret. ¶ Uidemus multociēs ꝙ quanto hoīes sanctiores sunt tanto a dyabolo for tius impugnantur. Unde Hillarius. In sanctificatis enīꝫ maxime dyaboli tēpta menta crassantur: q: victoria eis est ma gis exoptata de sanctis.

Secunda pars.

Equitur. Et accedens tēptator ꝛc. Ubi tangit sagacitatem sug gestionis precauende ꝙ probat malitia prosecuta. Ubi Criso. Quia dya bolus videns per. 40. dies xp̄ꝫ ieiunasse desperauerat postq̄ꝫ exurientē sentit: ite rum cepit sperare. Unde seq̄tur. Et acce. temp. ꝛc. ¶ Sciendum est autem ad eui tandā istaꝝ temptationū ꝙ adā de trib9 fuit temptatus in q̄bus a dyabolo fuit su peratus. de q̄bus ꝓportionaliter voluit tēptare ƀm Adā. i. xp̄m. ¶ Nam p̄imū Adā tēptauit ꝺ gula: vanagloria: ꝛ auari tia. i qb9 succubuit. de istis trib9 fuit xp̄s a dya° tēptat9: tn̄ fuit a xp̄o deuict9. Hic igit̄ tria facit ƀꝫ ꝙ dictas tres tēptatōes tangit. Nā p̄io tangit tēptationem.

Gule inficientis.

Uanaglorie extollentis.

Auaritie esurientis.

¶ Sciēdū ē ēt ƀꝫ Jo. ꝙ sic̄ i oīb9 tēptatōī b° ħ agit dyabol9 vt itelligat si fili9 dei sit sic xp̄s rn̄sū tēpat: vt ābiguū eū relinq̄t. ¶ Quantū ad p̄mā tēptationē dic̄. Et ac cedēs tēptator ꝛc. Et duo fac̄: q: p° ponit dya' tēptationē. 2° xp̄i rn̄sionē. ¶ Quan tū ad dya' tēptationē dic̄. Et ac. tēp. ꝛc. Ubi sciēdū ƀꝫ Cri. ꝙ dyabolus cogitauit apꝺ se ꝙ si xp̄s possꝫ ꝺ lapidib9 pāes face re: ꝙ eēt de9. si ꝟo nō: nō: ſꝫ hō. Nā de ꝺo dr̄ in ps. Ipse dixit ꝛ facta sunt. Nō solū át ƀm Hillariū. Experiri voluit an deus esset ſꝫetiam vt hominem. allicere noluit

vt exuriēs se indebite delectaret in cibo
⁊ sic vitio gule peccaret. ¶ Quantū ad
xp̄i rn̄sionem dicit. Qui rn̄dens ⁊c. Ubi
sciendū ꝙ cū hō constet ex aīa ⁊ corpoꝛ:
indiget duplici cibo. s. corporali ⁊ spūali q
quidē cibus ē verbū dei. i. oīs veritas ꝓ
cedens a deo imediate vel mediate ꝑ su
os predicatores: iuxta illud Deutero. 8.
Afflixit te deꝰ tuꝰ penuria ⁊ dedit tibi ci
bum māna ꝙ ignorabas tu ⁊ p̄res tui vt
ostēderet tibi ꝙ nō in solo pane viuit hō
sꝫ in oī verbo ꝙ ꝓcedit d̄ ore dei. ¶ Sciē
dum est ēt ꝙ xp̄s s̄m Grego. in sua rn̄sio
ne vtitur auctoritate scē scripture magis
q̄ꝫ potētia vt nos doceat magis doctria
⁊ pacientia. q̄ꝫ supbia pugnare. ¶ Quan
tum ad secundā tēptationē. s. vanaglorie
extollētis dicit. tūc assumpsit eū dyabolꝰ
⁊c. ⁊ duo facit: q: Prio pōit dyaboli tēpta
tionē. Secūdo xp̄i rn̄sionē. ¶ Quātuꝫ ad
primū dicit. tūc assumpsit ⁊c. Ubi Criso.
Cum ex p̄missio xp̄i rn̄so nihil certū dice
re dyabolꝰ potuisset vtrū xp̄s deus esset
an hō: assumpsit eū ad aliam tēptationeꝫ
d. apō se. Iste q fame nō vincitur. ⁊ si nō
est filius dei: tn̄ sanctus est valent eni sci
hoīes nō vinci sꝫ postq̄ꝫ oēm necessitateꝫ
carnis vicerunt ꝑ vanagloriam cadunt.
¶ Sciendū est ꝙ scā ciuitas in q̄ dr̄ dya
bolus xp̄m assumpsisse erat Jerusalē s̄m
Raba. In q̄ ꝑ templū ⁊ scā sanctoꝝ: erat
locus sacrificij ⁊ orōnis. de q̄ Isa. 52. In
duere vestimētis glorie tue ciuitas scā.
¶ Sciendū ē āt pinaculū supra ꝙ statuit
xp̄m dyabolus dr̄ a pina ꝙ ē sumitas. ⁊
maxime dr̄ sumitas muroꝝ vel temploꝝ.
¶ Un̄ s̄m Remi. Pinaculū erat sedes
doctoꝝ. Quia igit̄ s̄m Glo. Dyabolꝰ ꝑ
apetitum inanis glorie multos doctores
decepat: q: i. Cor. 8. Sciētia inflat. credi
dit xp̄m ibi decipe sicut aliquos ꝑ inanē
gloriam. ¶ Lꝫ āt dyabolus xp̄m tēptādo
testimoniū scripture accipet. di. Angelis
suis deus mādauit ⁊c. tn̄ male adducebat
scripturā. Primo q: nō ad intellectū fuit
condicta: q: non fuit dicta de capite xp̄o
s̄m Jo. Sed de membris ⁊ scīs hoībus.
¶ Secūdo q: truncabat eā nō exprimēs
s̄m Criso. ꝙ dictū fuerat: sup aspidē ⁊ ba
siliscū ambulabis ⁊c. ¶ Sciendū est ēt s̄ꝫ
Glo. ꝙ dyabolus suadet xp̄o p̄cipitari: q:
sicut ipse ꝑ peccatū supbie p̄cipitatus ē
de paradiso in infernū: ita q̄rit oēs p̄cipi
tari. ¶ Quantū ad xp̄i rn̄sionē dicit. ait
illi yh̄s rursuꝫ ⁊c. Ubi scienduꝫ Criso. ꝙ
sicut dyabolus lꝫ falso intellectu xp̄o scri
pturas adduceret ad tēptandū: xp̄s tn̄
veraciter eas adducit ad ip̄m supanduꝫ.
¶ Adducēdo igit̄ veraciter scripturam
dicit yh̄s dyabolo. Scriptū est eni. s. Deu
tero. 6. Non tēptabis dn̄m deum tuum.
Ubi sciendū s̄m Criso. ꝙ ille deuꝫ tēptat
q illud ꝙ pōt facere humano cōsilio com
mittit diuino adiutorio volēdo diuinam
potentiā expiri. ¶ Hoc āt hō facere nō
dꝫ q: peccatū est iuxta illud ecclesiastici
18. Noli esse q̄si hō qui deum tēptat. Xp̄o
igitur qui ꝑ gradus poterat descendere
humano cōsilio: voluit explorando diuinā
potentiā se p̄cipitare iactantiā ⁊ inanem
gloriā appetendo. ¶ Quantū ad tertiaꝫ
temptationē. s. auaritie exurientis dicit.
Iterū assumpsit eum dyabolꝰ ⁊c. Et duo
facit q:. Prio ponit dyaboli tēptationeꝫ.
Secundo xp̄i rn̄sionem. ¶ Quantuꝫ ad
primū dicit. Iterum ⁊c. Ubi Criso. Dya
bolus ex secūdo rn̄so victus: trāsit ad ter
tiam temptationē. Quia enim xp̄s retia
ventris dirupat retia vanaglorie transie
rat: ponit etiam retia auaritie. Assumpsit
autem eum s̄m Criso. In mōtem excelsū
valde: vt inde posset on̄dere loca plana.
¶ Iste antem mons dr̄ fuisse in deserto
cōtra gallileam distans duo miliaria ab
illo loco vbi xp̄s ieiunauit qui dr̄ q̄rente
na. Existens autē in mōte: on̄dit ei oīa re
gna mundi ⁊ gloriaꝫ eorum. i. omnes par
tes mūdi in qbꝰ sunt regna. nō s̄ꝫ Cri. vt

ipsa regna vel ciuitates videret:sȝ partes terre in qbus vnūquedqȝ regnū vel ciuitas posita erat. ¶ Uel fm Orig. omnia regna mundi ostendisse dr. i. diuersitaté hoium in qbus regnat p vitia ⁊ peccata. ¶ Postqȝ át sibi ista oñdit fallaciter:sb iunxit. ⁊ h oia dabo tibi si cadés adorau eris me. Ubi Remi. Miranda é dyaboli dementia:illi pmittebat dare regna terrestria ⁊ gloriá mundi:q est celestis glorie domus. ¶ Signáter át dr si cadés adoraueris me:q2 non pót fȝ Glo. adorari dyabolus sine casu adorantis. ¶ Quantū ad xpi rñsionem dicit:tunc dicit ei yhs vade sathana ⁊c. Ubi Criso. Uidendū est át q2 xps cum passus fuisset téptationis iniuriam di. sibi si filius dei es mitte te deorsum:nō est turbat⁹ nec dyabolū increpauit nunc át qñ dyabol⁹ dei sibi vsurpauit honorem exasperatus é ⁊ repulit cū. d. vade sathana:vt nos huius discamus exéplo: nr̃as qdem iniurias magnanimiter sustinere. dei át iniurias nec vsqȝ ad auditum sufferre. quantū i pprijs iniurijs esse qué piam pacienté laudabile est: iniurias dei dissimulare impium est.

Tertia pars.

Sequtur. Tūc reliqt eum ⁊c. Ubi tágit pbitatem defensionis imit tandū:q pbat victoria assecuta. Ubi sciendū q dyabol⁹ volés téptare xpȝ creditur fuisse lucifer:qui ét primum hominé téptauit ⁊ supauit q nō potés facere in xpo:eum reliqt: nec quidé simpliciter sȝ ad tps vt habetur Luc. 4. Ná tpe passionis rediés putauit ipȝ deicere timore mortis:sȝ non potuit:sȝ deuictus a xpo religat⁹ est in inferno. ¶ Secundū Aug. Post téptationé:sancti angeli domio ministrabát:⁊ p h magis ac magis inotescebat demonibus quantus esset. Uñ sequit Et ecce angeli accesserunt ⁊ ministrabant ei. Quantū auté angeli sint ministri pȝ p illud q dr Dan. 7. Milia miliū ministrabant ei.

Modus pugnandi.

Sciendū est át q in isto euágelio fit mentio de pugna ⁊ victoria xpi in quo daẽ nobis intelligi q si volumus possidere regnū celorū: oȝ nos pugnare cótra dyabolū ⁊ vitia. ⁊ ipsum deuincere. Hoc auté fuit figuratuȝ p pugnaȝ ⁊ victoriá qȝ fecit dd contra goliam de quo dr sentétialiter. i. Re. 17. q cū populus israeliticus héret guerrá cum phylistini inter quos erat quidá gigans: ⁊ non inueniret q posset contra eū pugnare:fecit pclamari rex q si aliqs posset pugnare contra cū ⁊ ipm deuincere. q ditaret eū magnis diuitijs:⁊ daret sibi filiam suá in vxoré:⁊ eum traderet libertati. Audiens illa dd:dixit se velle pugnare cum eo:qué saul fecit vestiri ⁊ armari armis ferreis. ⁊ poni galeá ferream super caput eius. ⁊ accigi gladio. Cum igitur dd sic esset armatus cepit temptare si sic armatus posset incedere. non eni habebat armorum consuetudinem. qui dixit ad saul: non possuȝ sic incedere:q2 non habeo vsuȝ ⁊ deponens arma ferrea:accepit baculum q consuetus erat portare in manibus. ⁊ elegit sibi. 5. limpidissimos lapides d torrente. ⁊ misit eos in perá pastoralé qȝ habebat secum ⁊ accepit fundá in manu. ⁊ iuit aduersus Goliá. Cūqȝ Golias ipsum despiceret:fortificatus dd spiritu iuit ad pugnaȝ. ⁊ accipiés fundá proiecit lapidé ⁊ fixit eum in frontem Golie: qui cecidit in terra ad pedes Dauid. ⁊ accepto Dauid gladio Golie:abscidit sibi caput:q videntes philistini omnes fugierẽ. ¶ Ubi sciendum q per populum israeliticum:intelligitur totum genus humanum q deus creauit vt ipsum videat in gloria. Huius autem populi rex dicitur Saul qui interpretatur petitus. i. xps quem petebant patres veteris testamenti. Unde Moy. Exo. 4. Obsecro domie mitte qué missurus es. ¶ Per philisteos autẽ qui

in terpretant̃ ceciderunt intelliguntur de
mones qui propter peccatum ſuperbie ce
ciderunt de celo:inter quos fuit Golias
qui interpretatur trãſmigrans: ſiue robu
ſtus.i.lucifer qui de celo trãſmigrauit in
infernum. Robuſtus etiam dicitur :q: in
naturalibus:a deo factus fuit dignior ⁊
robuſtior ceteris. ¶ Iſti igitur cum exer
citu viciorum pugnant populum domini
i.ꝯ genus humanum : ⁊ tanta eſt fortitu
do eorum ꝙ vix eſt aliquis qui poſſit eis
reſiſtere quin aliquando decipiatur eoꝝ
verſutijs. Unde poſſumus dicere illð.2.
parali.5. In nobis non eſt tanta fortitu
do vt poſſimus reſiſtere huic multitudi
ni que irruit ſuper nos. Ita re vera nõ ẽ
qui poſſit ſine diuino auxilio dyabolũ ſu
perare. Unde ps. Non timebo mala qm̃
tu mecum es : exurge domine ſaluũ me
fac deus meus quoniam tu percuſiſti om
nes aduerſantes mihi ⁊c. ¶ Uidens au
tem Rex Saul.i.xp̃s rex regum ⁊ domi
nus dominantium:potentiam inimicoꝝ
tam validam:facit proclamari ꝑ mundũ
ꝙ ſi quis preliari voluerit contra Goliã
i.dyabolum:ipſũ ditabit diuitijs .i. virtu
tibus ⁊ donis ſpiritus ſ.⁊ faciet liberum
a ſeruitute dyaboli: ⁊ dabit ſibi filiam ſu
am in vxorem.i.gloriam paradiſi :cui co
pulabitur in eternum. ¶ Audiens autẽ
quilibꝫ Chriſtianus hanc promiſſionem
magnificam:figuratus per Dauid : quia
debet eſſe decorus aſpectu per inocentiã
⁊ manu fortis per conſtantiam: exemplo
Dauid debet animari ad prelium ⁊ cõſtã
ter aggredi dyabolum cum ſuis vitijs.

¶ Sed cõſidera qualiter Dauid iuit ad
pugnam:non enim voluit ire armatus:
nec ferro ornatus : quia tunc non habuiſ
ſet victoriam.ſed iuit cum baculo. ⁊.5. la
pidibus de torrente. Ubi ſciendum ꝙ per
ferrum ponderans intelligunt peccata
multum ponderantia :de quibus Greg.
Peccatum ꝙ per penitentiam non delet̃
mox ſuo pondere ad aliud trahit. Pon
deratus igitur homo peccatis non debet
contra dyabolum ad pugnam incedeꝛ̃ ne
ſuccumbat. ¶ Per baculum vero intelli
gitur crux Chriſti ⁊ paſſio. Per torren
tem vero eius pretioſus ſanguis quem ꝓ
nobis velud quẽdam fluuium effudit. In
iſto torrente debꝫ homo accipe.5.lapides
lipidiſſimos.i.5.vulnera xp̃i. ⁊ ipos i pe
ram ponere.i.in memoria recondere:⁊ cũ
ipſis ire contra dyabolum:⁊ quando ipm
vult tẽptare de aliquo peccato:debet con
tra ipm lapidem vnum proicere cũ fũda
actualis conſideratõis:paſſionis Chriſti
conſiderando.ſ.dolorem quem xp̃s porta
uit plagatus ꝓ ipſius anima redimenda:
ſic confuſus dyabolus cadit vt mortuus :
⁊ homo ſtrenuiſſime liberatur. ¶ Scien
dum eſt autem ꝙ ſicut magiſter in yſto
rijs dicit . Dauid tres lapides infixit in
fronte Golie:per quod datur nobis intel
ligi ꝙ contra tres generales temptatio
nes.ſ.ſuperbie auaricie ⁊ luxurie : dẽbemꝰ
dyabolum ferire tripl'r per tres virtutes
contrarias.ſ.humilitatem:paupertatem:
⁊ caſtitatem. Hoc aũt facere poterimus
ſi conſideremus paſſionem Chriſti ⁊ vi
tam:qui nobis dedit exemplum de virtu
tibus predictis. Nam de ipſius humilita
te ipſemet dicit. Mat.ij. Diſcite a me q:
mitis ſum ⁊ humilis corde. De pauperta
te dicit Math.8. Uulpes foueas habent
⁊ volucres celi nidos. filius autem homi
nis non habꝫ vbi reclinet caput ſuũ. De
puritate pꝫ. Exemplo igitur xp̃i vt decũ ẽ
pugnare debemus modo ſupradicto .

¶ Sed tamẽ ſunt aliq qui ñ ſunt ad bel
landum apti.⁊ ideo licẽtiantur ab exerci
tu pugnatoꝝ. Hoc aũt fuit ſnialit̃ ſignatũ
deutero.20.vbi dr̃ ꝙ dñs ꝑcepit moy.qñ
exibat ad bellũ ꝯ hoſtes ꝙ debebat face
re ꝓclamari ꝙ ille qui hedificauerat do
mũ nouam.⁊ q plantauerat vineam : nec
eam fecerat cõem. ⁊ q vxorem dſpõſaue

rat. & q erat formidolosus & corde pauid⁹
oes isti debebant reuerti & non ire ad pli
um. ¶ Ubi sciedum q per hoiem hedifi
cantem domum nouam intellr dedit⁹ pec
cato superbie. Nam superbia generatur
in magnis palatijs &c. Unde dicebat Na
buc rex. Dan. 4. None h est Babilo ciui
tas magna qz hedificaui i robore fortitu
dis mee: & in gloria decoris mei. ¶ Per
i^m at qui plantat vineam & non facit eam
comunem intelligitur deditus pecco auari
cie. Naz auarus no vlt bona sua alteri co
municare. ¶ Per 1^m autem q desponsa
uit vxorem intellr deditus desiderijs car
nis: q: .i. cor. 7. Qui cum vxore e sollicit⁹:
est q sunt mundi: quo placeat vxori & sic
dimisus e. ¶ Per formidolosum & corde
pauidum intelligit quilibet qui ppter ti
morem no audet aggredi aliquod opus
difficile puta ieiunare &c. ¶ Signater au
tem dicit q omnes pdicti debebat ad do
mum reuerti ne alios in fugam verterét
quia dediti predictis vicijs nec purgare
possunt vt vincat: & suo malo exeplo mul
tociens debilitat alios & offendut. Tales
autem no merentur corona: quia secuduz
apostolu. i. thy. 2°. Non coronabit nisi qui
legittime certauerit. Ad qz cor. &c.

De diuersis teptationibus.

Ciedum est autem q iste tres
temptatoes predicte possunt in
telligi de peccato infectionis:
ostentatois & erroris: & sic possunt aptari
tribus potentijs aie. Prima concupisci
bili inclinanti. Secunda irascibili elleuan
ti. Tertia roali ob erranti. Per primam
temptat homo per infectione. Per 2am
p ostatoem. Per tertia per excecatoem.
¶ Istis at tribus modis qb⁹ ho teptat
dz exeplo xpi resistere ne succubat. Ut sic
dicat d ipo illd eccl'astici. 44. Inuentus e
i teptatoe fidel'. io iuriurado dedit illi glo
riam in gete sua: q: fideli datur sempiter
na. ¶ Sed multi sunt qui post multa re
cepta beneficia in temptatoibus succubut
& io nullus debz de se presumere: q: sm
Apo. i. cor. 10. Si quis se extimat stare: vi
deat ne cadat. Aliq enim teptantur per
concupiscibilem inclinantem per ifectoez.
Et isti nob figurant per Sansonem: dd &
Salomonem. Considera naqz Sansonem
fortissimu: dauid sanctissimuz: Salomone
sapientissimu: qui post multa beneficia &
multas gratias eis factas adeo teptati st
vt supra. Nam Sanson post tanta fortitu
dinem & stragem hostium amauit Dalia
meretricem: que postea fecit eum capi &
oculos erui & in carcerem poni: vt hetur
Judic. 16. ¶ Ita re vera homini diligeti
concupiscentiam carnis: multoties vide
mus accidere q ab ipa decipitur & i ma
nibus traditur demonum qui eruunt sibi
oculos: q: faciunt eum auertere sensuz ne
videat equum. Et ponunt eum in carcere:
dum capiunt in culpa q plorabat apo. ro.
7. d. Uideo aliam legem in mebris meis:
repugnantem legi mentis mee & captiua
tem in lege peccati. Infelix ego homo qs
me sepabit d corpore mortis huius. ¶ Da
uid et qui ita fuit sanctus q in necessita
te noluit bibere aqua: sed libauit eam do
mino. Ut habetur. 2. re. 23. tamen tempta
tus per carnis concupiscentiam cecidit: &
fecit adulterium cum Bersabee: Ex quo
sequuta fuit proditio & homicidium vrie
sicut habetur. 2. Re. ij. propter q missus
fuit ad eum Nathá. d. parabolam diui
tis & pauperis: cui diues abstulit ouicula
& Dauid sententiauit illud dignuz morte:
licet de Dauid diceretur. Ita re vera qui
carnis concupiscentiam sequitur dignus
est morte: quia qui talia agunt digni sunt
morte. Ro. 1. tamen aduerte q quia humi
liauit se Dauid pepercit ei dñs mortem.
Ubi Ber. Exaltans diuinam misericordi
am: in vbo trisilabo: tria sibi peccata di
misit. Nam in hoc vbo peccaui sunt tres
sillabe: i q dimisit sibi peccatuz adulterij:

pditiõis ꝛ homicidij. ¶ Salomon ēt p⁹ tantā a deo receptā grām.s.sapientiā diui tias:ꝛ tranquillitatē regni sicut pꝫ ī tertio libro Re.cum iam esset senex depꝛauatuꝫ ē coꝛ eius vt seqretur deos alienos. sicut habet.3.Re.ij. ob hoc āt iratus dñs dixit q̄ regnū scinderet ꝛ daret inimico suo. ¶ Ita re vera a carnalib⁹ aufert regnuꝫ celoꝝ:q: Ro.14. Regnū dei non est esca ꝛ pot⁹.ꝛ dat inimicis.i.mūdis coꝛde. iux ta illud Mat.5.Beati mundo coꝛde quo niam ipsi deū videbūt pꝫ ergo qūo aliqui temptātur vt supꝛa. ¶ Secūdo aliqui tē ptantur p irascibilē ellevantem p ostenta tionem. Isti figurātur per Ezechiā q post tantā victoriā hostium q̄z fecit dominus qñ misit angeluꝫ suū qui percussit in castris egyptioꝝ.185. milia viroꝝ sic hētur Isa. 37.postq̄z ēt deus liberauit eū a moꝛte.ꝛ fecit reuerti vmbꝛā sol'.10.lineis: sicut ha betur Isa.38. Cecidit in tēptationē oñta tionis:ostēdendo nuncijs regis babil'vni uersos thesauros.q̄ factū displicēs deo ī punitionē illi⁹ peccati:babilones oēs the sauros expoꝛtarūt ꝛ captiuos filios suos duxerūt Isa.39. ¶ Ita re vera qñ homo ostentat in diuitijs mūdanis:ꝛ oia que hꝫ picat nuncijs regis babil'.i.turpibus ꝛ illi citis actibus qui sunt nūcij dyaboli regis confusionis:multū displicet deo:q excellē tiat amittit saltē in moꝛte: ꝛ filij eius coꝛ pus ꝛ aia in babil'.i.in locū ꝯfusionis. s.in inferno ducūtur. ¶ Tertio aliq tēptant per rōalem ob errantē per excecatōnem. Isti figurantur per Petrum q postq̄z di xerat de xp̄o.Tu es xp̄s filius dei viui. Mat.16.postq̄z dixerat se paratum seq xp̄m vsq; ad moꝛtē postea negauit eum. sic habet Mat.36. ¶ Ita re vera multi sunt qui in tēptatōe non sunt fideles nec firmi.de qbus Luc.8.Ad tempus credūt ꝛ in tempoꝛe temptatōis recedūt. ¶ Nō autem sic debemus vinci.sed foꝛtes cum dei adiutoꝛio superare:iuxta illud.1.pe. 2.Nouit dominus pios d̄ temptatōe eri pere:iniquos vero in die iudicij crucian dos reseruare:ꝛ ideo docet nos xp̄s i ōro ne dominica dicere.Et ne nos inducas in temptatōem:sed li.nos a malo.Ut libera ti a malo:coniungamur sūmo bono q̄ no bis concedat ꝛc.

¶ De virtutibus moꝛalibus.

Sciendum est ēt q̄ in isto totali euangelio ostendit q̄ xp̄s fuit virtuosus moꝛal'r:q: habuit oēs virtutes moꝛales.Nam habuit.
Actum foꝛtitudinis in sufferēdis.
Actum tempantie in uincēdis.
Actum pꝛudentie in eligendis.
Actum iusticie in reddēdis.

¶ Quia igitur omnis xp̄i actō nr̄a est i structōꝛiō in nostris actibus debem⁹ imi tari xp̄m vt simus virtuosi sicut ipe fuit In actibus enim suis docet nos habere istas virtutes:iuxta illud sapiētie.8. So brietatem enim ꝛ sapiētiam docet: ꝛ iusti ciam ꝛ veritatem:quibus nihil vtilius ē in vita hominibus.Ut sic per sobꝛietatē intelligat tempantia.Per sapiētiam pꝛu dentia.Per iusticiam:iusticia: ꝛ per vir tutem:virtus foꝛtitudinis designetur. ¶ P⁹ xp̄s habuit actum foꝛtitudinis i sufferēdo.Foꝛtitudo enim attendit in ag grediēdo difficilia: ꝛ in sustinendo patiē ter aduersa.Xp̄s igitur q: aggressus est rem difficilem:q: itrauit dsertū ꝛ ieiūauit q: ēt tēptari se sustinuit a dyabolo:ꝛ ipꝫ vi ril'r supauit:merito hūit v̄tutē foꝛtitudi nis:iuxta illd̄ Job.12.Apd̄ ipm ē foꝛtitu do ꝛ sapia.Si igit foꝛtitudo q̄rit robustis simus ē Job.9. ¶ Qñ rōe sue foꝛtitudis pt figurari p ihm naue successoꝛē Moy. i pꝛphis q fuit magn⁹ bm nomē suū:maxi mus i salutē electoꝝ ad ipugnat insurgen tes hostes vt ꝯsequeret hr̄ditatē isrl'. ec cl'astici.46. Ubi sciēdū q̄ p ihꝫ q iterpta tur saluatoꝛ:ꝛ naue q̄ interptat pulcritu tudo itellr xp̄s q saluatoꝛ mūdi est ꝛ pul

cher p sanctitaté.quem alloquit aña sancta cāt.i.d.Ecce tu pulcher es dilecte mi ꝛ decorus.Iste successit Moy.inter oés alios pphetas : iuxta illd qꝫ dixit Moy. populo deutero. 18.Prophetā de gente tua ꝛ de fratribus tuis sic me suscitabit tui dñs ds tuus:ipsuꝫ audies.❡ Iste dr fortis i bello ꝛ ipugnās hostes:qꝛ vic dyabolum téptantem ꝛ peccata:iuxta qꝫ ipse dicit Jo.17.Confidite qꝛ ego vici mund. Non solum aūt pugnauit,p se sed ꝛ p nb. exo.14.Dñs pugnabit pro nb.❡ Exemplo igit xpi:quilꝫ dꝫ studere habere hāc virtuté fortitudinis.Ut sit fortitudo ꝛ d cor.indumentū eius.,puer.31.ꝛ ridebit in die nouissimo.❡ Ut figuret per Isachar de quo gñ.49.Isachar asinus fortis accubans inter terminos vidit requié qꝫ esset bōa ꝛ terrā qꝫ optia:ꝛ supposuit humerū ad portāduꝫ.❡ Ubi sciéduꝫ qꝫ p Isachar qui interpretat memorās doiꝫ :intellr:q libet xpianus qui dꝫ sp deum hre in mente:eius beneficia recolédo iuxta illud ecclesiastici.12.Meméto creatoris tui i die iuuétutis tue.❡ Iste dꝫ esse asinus fortꝫ: nō quidé natura:sed quātuꝫ ad superfluorum resecatiōem ꝛ necessariorū sumptionem:corporis castigatiōem:ꝛ bonoꝝ operum exercitatōem:iuxta qꝫ dr eccli.33.Cibaria virga ꝛ bonus asino pāis ꝛ disciplina ꝛ opus seruo.❡ Debꝫ ét accubare int terminos.Ubi sciéduꝫ qꝫ termini q dbét claudere vitā cuiuslibꝫ xpiani:sunt pcepta: infra q debem⁹ manere:ipa obseruādo.iuxta illd ,puer.23.Ne trāsgrediaris terminos antiquos:quos posuert pres tui.Dꝫ ét cōsiderare bonitatem ꝛ requié terre.i. glam padisi:de q   33.Sedebit ppls meus i multitudine pacis ꝛ i tabernaclis fiducie ꝛ i rege opuléta:ꝛ i terra viuētiū. Et iō dꝫ esse fortis ꝛ sbponere humeꝝ ad portandū.❡ Qual' āt debeat esse fortitudo sequentiū dicit Greg.8.moral'.Iustoꝝ ingt fortitudo é carnem vincere:proprijs volūtatibus cōtra ire:delectatōem vite psentis extinguere:hui⁹ mūdi aspa:p eternis pmijs amare ,psperitatis blandimēta contépnere aduersitatis metū in corde superare.❡ Unde Je.sup ioel'. Fortis viri ꝛ iusti é: nec i aduersis frāgi:nec i,pspis subleuari.❡ Secūdo xps habuit actum téperātie in vtendis.Ubi sciédum qꝫ sm philosophū.3.ethi.Tempantia é scdm delectatōes ꝛ pcupiscétias tactas int qs cōputat cōcupia ptinens ad gustū qui é quidaꝫ tact⁹.Cū igit xps circa gustū:tépera te ꝛ virtuose se habuerit:qꝛ noluit suggestioni dyaboli cōsentire vt de lapidib⁹ faceret panes.vt possꝫ super cibū idebite se effundere:pꝫ ipm habuisse virtuté temperātie. Sciebat enim scriptū esse eccli.37. Noli auid esse i oi epl'atione:ꝛ nō te effundatur sup omneꝫ escam:i multis eni escis erit infirmitas.❡ Unde ratōe têperātie potest figurari p Sansoné de quo dr Judicū.13.qꝫ eét nazaren⁹ ab ifantia sua ꝛ ex mris vtero ꝛ qꝫ debebat liberare Israel de māu philistinoꝝ ꝛ debebat abstiere vino ꝛ cicera : nec vesci aliquo in mundo. ❡ Ubi sciendū qꝫ p Sansoné q interptat sol fortis intelligit xps de quo Malac.8. Oriet vobis timétib⁹ nomé meū sol iusticie.Iste dr nazare⁹ex mris vtero qꝫ interpretat sit scūs vt flos vel psecratus dño : qꝛ xps ab ortu sue pceptionis dr flos p puritaté nitescenté scūs p diuinitaté inhabitanté:psecratus dño:p caritaté transformanté.Iste incepit liberare Israel .i. genus humanum de manu:philistinoꝝ.i. demonioꝝ .Iste abstinuit a vino ꝛc. in quo dat itelligi abstinétia magna q fuit i xps. ❡ Exéplo igit xpi debem⁹ hére virtuté téperātie iuxta qꝫ nox docet Luc.21.d. Attédite ne forte grauētur corda in crapula ꝛ ebrietate.❡ Ut sic figurētur p pueros i qb⁹ nulla erat macula:de qbus dr Dañ. i.qꝫ noluerūt pollui d mésa Nabuc. regis Babil'.nec d vino potus eius. sꝫ petierūt

legumina ad vescenđ ⁊ aquã ad bibendũ:
quoꝝ tñ vultus apparuerũt corpulentio
res ꝑ oĩbus pueris qui vescebant̃ cibo re
gio. ¶ Ubi sciẽdum ꝙ p regem Nabuc.
qui interpretat̃ sedens ĩ angustia agnita
intellr̃ dyabolus qui dãpnatus ẽ ad pẽaꝫ
⁊ angustiã eternã. Iste dr̃ rex babil'.i.cõ
fusionis:q: inferni. ¶ Cibus aũt ⁊ potꝰ
q̃ꝫ ꝓpiant sunt delectatiões carnal's ⁊ vi
cia. Sꝫ homo instar illoꝝ non dꝫ in istis
coinquari.q: secundũ apostolum ro.8. Si
scd̃m carneꝫ vixeritis moriemi: sed dꝫ cor
pus macerare ꝑ abstinẽtiã:ꝙ intellr̃ per
esum leguminũ ⁊ potũ aque.⁊ sic vultus
eorum.i.aĩe deo apparẽt qui oĩa ĩtuẽtur
pulchriores p.grãm q̃ꝫ habent:q̃ꝫ vl'tus
i.aĩe mundanoꝝ qui sibi regis.i.dyabo
boli sequẽdo desideria carnis vescuntur.
¶ Quantũ aũt sit fructuosa temperãtia
docet nos ꝓsper de vita contẽplatiua.d.
Temperãtia fac̃ abstinẽtem sobriũ:mode
ratum tacitũ ⁊ verecũdum h̃ autẽ virtus
in aĩo habitat:libidines frenat:affectus
tẽperat:desideria scã multiplicat:vicia ca
stigat:oĩa inter nos cõfusa ordinat : cogi
tationes prauas remouet:sanctas inserit:
mentem placida tranq̃litate cõponit:⁊ to
taꝫ semp̱ ab omni tẽpestate vicioꝝ defen
dit. ¶ 3° xp̃s habuit actum prudẽtie in
eligẽdis. Prudẽtia scd̃m Señ.est exami
nare cõsilia:⁊ nõ cito falsa credulitate:ad
falsa prolabi. Quia igit̃ xp̃us nõ cito cre
didit dyabolo de ꝑcipitio pinaculi:ideo
dicit̃ prudentiã hũisse. Unde ratiõe prudẽ
tie ꝑt figurari p salomonẽ đ quo.3.Re.4.
Dedit quoqꝫ ds sapientiã salomoni ⁊ pru
dentiam multam nimie:⁊ ꝑcedebat sapia
sal'ois sapiaꝫ oĩuꝫ oriẽtaliũ:⁊ egyptioꝝ:⁊
erat sapientior omnibus hoĩbus. ¶ Ubi
sciendum ꝙ per salomonem qui interpre
tatur rex pacificus : intelligitur xp̃us de
quo eph.2. Ipse ẽ pax nr̃a qui fec̃ vtraqꝫ
vnum. ¶ Isti igitur deus pater dedit sa
pientiam ⁊ prudentiam nimis : quia ipse

est dei virtus ⁊ sapientia Christus.i.cor.
i. Sapientia autem Christi precedebat
sapientiam omnium orientalium.i.omni
um beatorum spirituũ ⁊ comprehensoruꝫ
⁊ omnium egyptiorum.i.omniũ reprobo
rum spirituum ⁊ damnatorum. ¶ Exem
plo igitur Christi debemus habere vir
tutem prudentie.quia prouer.2. Consiliũ
custodiet te ⁊ prudẽtia seruabit te vt eru
aris de via mala ⁊ ab homie qui peruer
sa loquitur. ¶ Qualiter auteꝫ hõ se hr̃e
debeat cum prudentia docet nos Sene.
d. Si prudens est animus tuus tribus tẽ
poribus dispensetur:presentia ordina : fu
tura preuide:preterita recordare. Nam
qui nihil de preteritis cogitat:vitam per
dit:qui nil de futuris premeditatur : in
omnia incautus icedit. ¶ Quarto Chri
stus habuit actum iustitie in reddendis.
Iustitia enim secundum philosophuꝫ.2.
ethy.est reddere vnicuiqꝫ ꝙ suuꝫ est. Cũ
igitur Christus honorem adorationis q
soli deo conuenit:dyabolo reddere noluit
sed soli deo:ideo habuit virtuteꝫ iustitie.
Unde ps. Iustus dominus ⁊ iustitiam di
lexit:equi.vi.vultus eius. ¶ Unde ratio
ne iustitie potest figurari per noe đ quo
gene.6. Noe vir iustus atqꝫ perfectus fu
it in generationibus suis:cuꝫ domino am
bulauit. ¶ Per noe enim qui interpreta
tur requiescens vel requies intellligitur
Christus qui pro nb̃ requieuit ĩ sepulcro
Iste dicitur iustus ⁊ perfectus in toto ge
nere hũa. Dicitur cum deo ambulasse ꝓ
pter conformitatem q̃ꝫ habuit cum deo ĩ
quantum homo. Ut dicere potuerit illđ
eccli.51. Ambulauit pes meus iter rectuꝫ
a iuuentute mea. ¶ Exẽplo igitur debe
mus habere virtutẽ iustitie.d.illđ Iob.
29. Iustitia indutus sum ⁊ vestiui me sic̃
vestimẽto. ¶ De istis auteꝫ qui sic̃ habẽt
iustitiam dr̃ sap.5. Iusti aũt ĩperpetuum
viuent ⁊ ap̃ dñꝫ ẽ merces eoꝝ ⁊ cogitatõ
eoꝝ ap̃ altissimũ:iđ accipiẽt regnũ đcoris

⁊ dyadema spei de manu domini. Quod regnum ⁊ dyadema nob̄ presta. ꝛc.

¶ Dn̄ica 2ª q̄dragesime. Euāgelium .25.

Tpost dies .6. Assumpsit Jesus Petrū. Jaco. ⁊ Jo. fratrem eius ⁊ duxit eos i montem excelsum seorsum ⁊ transfiguratus est an̄ eos ꝛc. Mat .17. Nos videmus per experiētiam q̄ qn̄ alicui afflicto ꝓmittit̄ aliqua fitura pro certo consolatō: vel de labore: certa ⁊ magna remuneratio: facilius laborem supportat. Nam cum plangenti puero: pomum ostēdit̄: cessat a fletu: similiter de mercatori cum ei oñdit̄ lucrum. ¶ Sācta igit̄ mr̄ ecclesia cui est curam de suis filijs: vidēs eos in afflictōe ⁊ labore ieiunij positos: sciens debilitatem cordis ne forte tedio afflicti grauent̄ operibus pn̄ie. eis promittit si in bono perseuerauerint cōsolōnem ⁊ remuneratōem pmaximā: q: gl̄iam eternam: in qua nec oculus vidit nec auris audiuit: nec in cor hominis ascendit que prepauit de⁹ his qui diligūt illum. i. cor. 2. Unde Grego. Delectat igitur mentem magnitudo premiorū sed nō deterreat certamen laborum. ¶ Hanc cōsolōnem ⁊ remuneratōem iam dictam in euāgelio hodierno nob̄ Mat. insinuat in transfiguratōe humanitatis xp̄i coram apostolis in qua vt sol facies eius resplēduit Per h̄ nobis dans intelligere gl̄iam q̄z hēbimus pp̄ dignos fructus penitentie. In q̄ euāgelio. 5. tangunt̄. v3.

Jocūditatis figuratio eternalis.

Bōitatis decoratio supernaturalis.

Fecūditatis testificatio p̄rnalis.

Fragilitatis iproportio corporal'.

Utilitatis instructio exēplaris.

¶ P^m. ꝓbat trāsformatō gl'osa. 2^m dele ctatō gaudiosa. 3^m exp̄ssio amorosa. 4^m ꝓdictō pōderosa. 5^m iformatō fructuosa. P^m in p̄n. 2^m ibi. Rn̄dēs āt Petr⁹ ꝛc. 3^m ibi. Adhuc eo loq̄nte ꝛc. 4^m ibi. Et audiētes disci. ꝛc. 5^m ibi. Et dscēdētib⁹ il'ꝛc.

Prima pars.

Quantum ad primū vbi tāgitur ꝛc. q̄ ꝓbat ꝛc. dic. Et post dies 6. ꝛc. Ubi sciē. q̄ xp̄s ꝓmiserat ap̄l'is q̄ aliqui de eis āteq̄z morerent̄ viderēt ip̄m glorificatum. vnde Mat. 6. dicit. Sunt de h̄ stantibus q̄ non gustabūt mortem donec videant filium hois veniētem in regno suo. Qd̄ volēs seruare post dies 6. transfiguratus est an̄ alios istorū q̄ significat iocunditatem eterne glorie. Hic autem. 5. possumus considerare. s.

Tēporis cōgruitatē euidētem.

Collegij virtuositatem ꝓmerentem.

Loci sublimitatem eminentem.

Prodigij venustatem delectantem.

Consortij sanctitatem excellentem.

¶ Quantum ad primū3 dicit. Et post dies. 6. s. a promissione fcā vt supra. Ubi sciendum q̄ per. 6. dies intelligit̄ vita actiua ⁊ meritoria que i hoc mundo agit̄: cuius rō est. q: in. 6. diebus dn̄s mundum creauit vt p3 gene. 1. ¶ Xp̄s igit̄ post dies. 6. claritatem suam discipl'is oñdit ad dsignādū q̄ dū hō viuit in h̄ mundo: dōb3 se in bonis opibus exercere p⁹q̄ exercitium ducet̄ ad ɔtēplādā diam essentiā in cui⁹ ɔtēpl'one erit pfecta requies b̄torū. Hoc āt fuit figuratū. exo. 23. vbi dixit dn̄s moi. 6. dieb⁹ opaberis. 7ª die cessabis vt requiescat bos ⁊ asinus suus: ⁊ refrigeret̄ filius ancille tue ⁊ aduene. ¶ Ubi sciēdum q̄ p̄ bouem aial ymolatiuū ⁊ asinum portans onus: intell'r corpus nr̄m q̄ instar bouis d3 deo ymolari p̄ carnis mortificatōnem. Unde aposto. ro. 12. Obsecro vos per misericordiam dei vt exhibeatis corpora vr̄a hostiam viuentem sanctam deo placētem rōabile obsequium vr̄um. ¶ Instar autē asini d3 oneribus sbici p̄ continuū exercitiū i operib⁹ bōis. Per ācillā3 vō ⁊ aduenam intelligit̄ anima nr̄a: que pro tanto dicitur aduena: quia propter peccatum p̄morum parentu3 fuit a celesti gl'a exl'ata:

⁊ in h̄ mūdo vt aduēa collocata. Ancilla vero dr̄ q: empta sanguine yh̄u xp̄i. iuxta illud .i. cor. 5. Empti estis p̄cio magno glorificate ⁊ portate deum in corde vr̄o. Et igit homo quantū ad corpus ⁊ animā requiem inueniāt. 6. diebus operari dꝫ .i. dū viuit in mundo: vt tandem ad requiem p̄ possit in p̄ria peruenire. ¶ Licet. 6. dieb⁹ dꝫ opari .i. exercere se in. 6. operibus misericordie in quibus disceptabit dominus i die iudicij cum hominibus. Que sunt h̄ vt h̄etur Mathe. 25. s. Exurientes alere. Sitibundos potare. Hospites colligere Nudos vestire. Infirmos visitare. Et in carcere positis s̄buenire. Tales autem p⁹ 6. hos dies inuenient requiem: quib⁹ dr̄ a domino Math. 25. Venite benedicti patris mei percipite regnum ꝙ vob̄ patum est ab origine mundi. ¶ Q^m ad secūduꝫ s. collegij virtuositatem p̄merentem dic. Assumpsit yh̄s Pe. ⁊c. Ubi sciendum ꝙ iste Iac. fuit Iac. maior filius zebedei: ꝙ pꝫ ex h̄ q: i textu dr̄ ꝙ assumpsit Petruꝫ Jacobum ⁊ Johānem fratrem eius. p̄stat autem ꝙ Johānes non fuit fr̄ Ja. alphei: sed Jaco. zebedei. ¶ Cur autē illos tres assumpsit xp̄s iter alios. dici pōt lr̄aliter loquendo s̄m Criso. ꝙ hoc fec̄ q: isti erāt perfectiores. Unde ⁊ in suscitatōe filie archisinagi non admisit quēq̄ꝫ secum itroir̄ nisi hos tres: vt h̄etur Math. 5. Simil'r in passione quando orauit: vt h̄etur mat. 26. ⁊ Luc̄. 22. ¶ Spirituales aūt cōgruentie assignanꝰ ml'te. Primo per illos tres intelligi p̄nt hoies virtuosi: qui ex suis virtuosis opibus deum merenꝰ videre. Ubi sciendum ꝙ Petrus intp̄etaꝰ agnoscens: ⁊ in hoie virtuoso triplex dꝫ eē cognitio. s. dei sui ⁊ proximi. Cognitio dī generat dilectōem ⁊ cauet desperatōeꝫ. Cognitio sui generat humilitatem ⁊ cauet p̄sumptōem. Cognitō p̄rimi cauet crudelitatem ⁊ generat dilectōem: cōpassionem. ¶ Jacob⁹ āt iterp̄taꝰ luctator siue s̄bplā tator. In hoie āt virtuoso dꝫ esse triplex lucta ⁊ s̄bplantatio. s. carnis inficienꝰ mūdi allicietis. ⁊ dyaboli decipiētis. Et contra ista si homo vult coronari debꝫ luctari. q: .2. thy. 2°. Non coronabiꝰ nisi q legitime certauerit. In figura huius dr̄ geñ. 32. ꝙ Jacob post luctam in qua viriliter se habuit nec fuit deuictus obtinuit bene dictōem ab angelo. ¶ Ubi sciendum ꝙ per Jacob luctantem: intell'r homo in cōflictu positus viciorꝫ. de quo dr̄ Job. 7. Militia ē vita hois sup terrā. Qui autē fortiter dimicat nec succumbit a dn̄o meretur benedictōem. ¶ Johānes v̄o interp̄taꝰ in quo est gr̄a. In hoie autem virtuoso triplex est gr̄a. s. incipiēs p̄ficiens ⁊ perficiens: Unde dicebat apo .1. cor. 15. Ego enim sum minimus aplo͞ꝝ q nō sum dignus vocari apostolus: qm̄ persequut⁹ sum eccl'am dei. gr̄a autem dei sum id qd̄ sum: quantum ad gr̄am incipienteꝫ. ⁊ gr̄a eius in me vacua non fuit: quātū ad gr̄aꝫ p̄ficientem: sed habundantius illis oibus laboraui: non āt ego sed gr̄a dei mecum quantum ad gr̄am perficientem. ¶ Vel per illos tres itelliguntur tres stat⁹ hominum. s. coniugatorum viduaꝝ ⁊ v̄ginū. vt per Petrum itelliganꝰ qui sunt in statu coniugali. Per Jac̄. qui in statu vidua li. Per Johānē q i statu virginali. Istos autem tres duxit xp̄s in montem: ad d̄signandum ꝙ d̄ quolibꝫ istorum trium statuum d̄s saluat exercitantes se in operibus bonis. ¶ Uel per illos tres intelliguntꝰ tres status hoium. s. plati in Petro Actiui in Jacob. Contemplatiui i Johāne. ¶ Q^m ad 3^m. s. loci s̄blimitatē eminētē dicit. Et duxit illos i mōtē excelsū seorsum. Ubi sciēdū ꝙ lꝫ alibi q̄ꝫ i monte potuissꝫ gl'iam apl'is ōndere. tn̄ ibi Remigius In hoc docet nos ꝙ necesse est oibus q deū cōtēplari desiderant: vt nō i ifimis voluptatibus iaceāt: sꝫ amore supernorū ad celestia erigant. ¶ Seorsuꝫ āt .i. a stre

pitu mundi sepatos: eos ducit i montem ad designādū q̄ soli illi q̄ strepitum mundi derelinquūt: claritatē dei in celesti patria videbunt. ¶ Sciēdum est igit̄ q̄ per i^m montem q̄ fuit mons tabor q̄ interpretat̄ veniat lux: intellī celestis patria: que dici pōt mons lucidus claritate refulgētie. Altus dignitatem precellente. Fortis securitate ꝓtegente. Amenus iocūditate delectante. ¶ Iste est mons de quo dic deus Eze. 24. Pascam oues meas in mōtibus ysrael: i riuis ꝛ pascuis vberrimis pascam eas: ꝛ in montibus excelsis erūt pascua earum ibi requiescent. ¶ Ubi sciēdum q̄ per istas oues itelligunt̄ homies boni: inocētes ꝛ bene fructificātes. Istos pascit dominus in celesti patria q̄ ē mōs vt supra: in quo sunt riui ꝛ pascua piguia q: iocunditate amenus: ibi requiescent: q: fortis. ¶ Iste est mons de quo querit ꝓpheta. d. Quis ascendet in montem domini: aut quis stabit in loco sancto suo? Et rn̄det ibidem Innocēs māibus ꝛ mūdo corde: q non accepit in vano animam suam: nec iurauit in dolo ꝓximo: hic accipiet benedictōē a domino ꝛ misericordiam a deo salutari suo. Nam homo qui h3 in corde puritatē: i ore vitatē: i opib⁹ bonitatē: ꝛ q̄ aīam suā in vanū nō accipit ꝓ reb⁹ tpalibus ipam amittēdo vel postponēdo q̄si aliqd velle: s3 eā apciat̄ vt creatā ad dī ymaginē: ꝛ redēptā sanguine yhesu xp̄i ꝛ glorificatam in cel'cum angelis. tal' inuenit in mundo misericordiam. ꝛ i p̄ria benedictionē a deo nr̄o. ¶ In ascensu'autem hui⁹ montis sunt gradus. i. Abiectio sui. Un̄ Math. 16. Qui vult venire post me abneget semetipsum ꝛ tollat crucem suā ꝛ sequat̄ me. Mortificatio carnis tollat crucem ꝛc. Cōtemptus mūdi. ꝛ sequat̄ me. ¶ Iste mons pōt figurari p montez de quo dicit Io. Apoc. 21. Sustulit me in montē magnū ꝛ altum. ꝛ ostendit mihi ciuitatē scām Ierusalē q̄ ciuitas sicut sentētialiter ibi dr̄ erat i quadro posita habēs ab oriente portas tres ꝛ tot ab occasu. ꝛ tot ab aquilone. ꝛ totidē a meridie. cuius muri erant altissimi. ꝛ longitudo ꝛ latitudo ꝛ altitudo erant equalia que ciuitas non eget sole neq3 luna vt luceant in ea. Nam claritas dei illuminat eam. ꝛ lucerna eius est agnus. ꝛ ambulabūt gentes in lumine eius. ¶ Ubi sciendū p istam ciuitatē Ierusalē intelligit̄ celestis p̄ria de q̄ p̄s. Ierusalē q̄ hedificat̄ vt ciuitas chius ꝑticipatio in idipm. Hec ē in quadro posita pp eius firmā stabilitatē: sicut figura quadra in terra firmiter figitur. ¶ Dr̄ āt a quattuor plagis mūdi hēre tres portas p quas qs ciuitatē ingredit̄: ad designandum q̄ generaliter illa ciuitas ē cōis oībus volētibus saluos fieri. Mā. 2. Thy. 2. De⁹ vult oēs hoies saluos fieri ꝛ ad cognitionē vitatis venir̄. ¶ Signanter aūt dicuntur ille porte. 3. esse ex qualibet pte mūdi: q: o3 oēs volentes ipsam intrare in fide trinitatis viuere. vn̄ xp̄s discipulis Mat. 28. Euntes ergo docete oēs gentes baptizantes eos in noie p̄ris ꝛ filij ꝛ sp̄us sci. ¶ Dicūtur muri ei⁹ altissimi pp securitatē nimiā q̄ repit̄ in ea. ¶ Dr̄ āt q̄ lōgitudo: latitudo: ꝛ altitudo erant equalia Ubi sciendū q̄ p longitudinē intelligitur duratio. Per latitudinē: dilectio: q: dilectio in aliū dilatat̄. Per altitudinē vero ꝯtemplatio. Que quidē iō dicunt̄ equalia q: oēs ciues huius ciuitatis: perpetuo in ipsa durabunt: deū super omnia diligent trinitatem clare videbunt. Nam teste Aug. de ciui. dei. In ciuitate illa rex veritas lex: caritas: dignitas: equitas: pax: felicitas vita]. ꝛ eternitas. ¶ Dicitur autem q̄ hec ciuitas non eget sole neq3 luna vt in ea luceant: q: luce clariori illustratur. s. diuinitate. Et agnus lucerna eius. i. xp̄s. Et in lumine claritatis dei ꝛ agni: gentes ibi ambulāt: q: omnes ciues celici claritate diuinitatis ꝛ humanitatis clari⁹

illustrantur. Ut sic de eis dici possit illō
Jsa. 60. Ambulabunt gentes in lumine
tuo ⁊ reges in splendore ortꝰ tui. ¶ Quā
tum ad quartū. s. prodigij venustaté dicit
Et transfiguratus est ⁊c. Ubi duo tangit
s. transfigurationis actū. ⁊ modū. ¶ Quā
tum ad primū dicit. Et transfiguratus ē
ante eos. Ubi sciendū ꝙ figura dupliciter
accipit: vno modo prout est in quantita
te: alio modo prout est in qualitate. Et
ßm h̄ duplex transfiguratio. Xp̄s in illa
transfiguratione: nō fuit trāsformatus ßꝫ
substantiā: ita ꝙ nō fuerit idē homo. nec
ēt ßm quantitatē ita ꝙ fuerit maior vel
minor: sed solum ßm qualitatē ⁊ formam
accidentalē. Et ita corporis veritatē non
subtraxit ßm Jero. Sed splendorē addi
dit. ¶ Quantū ad transfigurationis mo
dum dicit. Et resplenduit facies eius ⁊c.
Ubi sciendū ꝙ iª duo exempla de sole ⁊
niue posita sunt: non ꝙ facies non appa
ruerit sole clarior: sꝫ q: in his que videmꝰ
nihil videmus sole clarius: nō non potuit
adducere ꝓ exemplo aliqd conuenientiꝰ.
¶ Sciendum est āt q: lꝫ facies xp̄i sic re
splenduerit: tn̄ eam viderūt apli: q̄ꝫuis so
lem in sua rota nō possunt inspicere: q: lux
solaris est ledēs oculū: lux vero iª nō erat
ledens sed demulcens: q: lux solis est cū
calore q hꝫ disgregare visum q: hꝫ dissol
uere humorē glatialē in oculo ista vero
erat cū calore. ¶ Hec autē claritas fuit
vera ⁊ sup̄nalis ⁊ glie ßm qd: q: fuit ad
tp̄s ⁊ nō ꝑpetua. ¶ Moralr̄ āt loquēdo
est ꝙ i trāsfiguratiōe illa resplēduit faci
es xp̄i sic sol ⁊ vestimēta eiꝰ alba sicut nix
vt p h̄ deꝫ intelligi ꝙ q vult in p̄ria xp̄m
glorificatū videre: dꝫ hēre claritatē mētis
ꝗ significat in resplēdentia faciei: ⁊ puri
tatē corporis significatā i claritate vestis
Unde ecclesiastes. 9. Omni tp̄e vesti
menta tua sint candida. i. corpꝰ ⁊ oleū de
capite tuo non deficiat. i. de mēte. ¶ Uel
possumus dicere ꝙ iª trāsfiguratio facta
in xp̄o fuit figura glorie nr̄e q̄ꝫ hēbimus
in futuro. Quia eni gloria nr̄a erit tami
aīa q̄ꝫ in corpore: p faciem que ē pulcrior
pars corporis intelligit aīa q̄ est pulcrior
ps hois. Resplēdebit igit h̄ facies sicut
sol quantū ad suā beatitudinē: q: sicut sol
hꝫ claritatē ardorē ⁊ ꝑpetuitatē: sic anīa
nr̄a in gloria hēbit clarā visionem ferue n
tem dilectionē ⁊ eternalem tentionē. Un̄
Judic. 5. Qui diligunt te sicut sol in ortu
suo splendet ita rutilāt. ¶ Per vestimen
ta āt intelligitur corpus q: sicut vestimē
tum tegit corpus: ita corpus suo modo te
git aīam ꝙ quidē erit clarissimum: subti
lissimum: agilium: ⁊ purissimum. ¶ Uel
possumus dicere ꝙ per illā transfiguratio
nem intelligi pōt nr̄a beatitudo quantū
ad obiectū beatificū ꝙ quidē erit diuina
essentia ⁊ humanitas xp̄i. iuxta illud Jo.
16. Hec est vita eterna vt cognoscant te
deum verum ⁊ quem misisti yhm xp̄m.
¶ Jsta gloria ⁊ facies est iª q̄ꝫ petebat
Moy. sibi ostēdi Exo. 33. d. Si inueni gra
tiā i ꝯspectu tuo oñde mihi faciē tuā cui
Rñdit dñs. Ego oñdā tibi oē bonū sꝫ nō
videbit me hō ⁊ viuet: sꝫ ecce ē locꝰ apud
me ⁊ stab supra petrā cūqꝫ transibit glia
mea ponā te i foramie petre ⁊ ꝓtegā dex
tera mea donec trāseā tollāqꝫ manū meā
⁊ videbis posteriora mea faciē āt meā vi
dere n̄ poteris. ¶ Ubi sciēdū ꝙ p Moy.
desiderātē videre faciē dñi. i. gl'iam eter
nalē intelligit qlꝫ viator cupiēs deū vide
re: nec mirꝫ q: d̄ ipso Hester. 15. Ualde ad
mirabil'es dñe ⁊ facies tua plēa ē grāꝫ.
¶ Quātū āt bonū sit ꝙ petit ipse oñdit.
d. oñdam tibi oē bonū. q. d. si petis faciem
meā ⁊ gl'iam nō modicū petis sꝫ bonū maxi
mū: q: oē. Un̄ est illud bonū de quo dicit
Grego. i omel. Que āt ligua dicere vl' qs
intellectꝰ cape suffic iª supne ciuitatis q̄ꝫta
sint gaudia ⁊c. q. d. nulla. ¶ Sꝫ tn̄ vide qn̄
iª facies pōt videri. nam dic non videbit
me ois hō ⁊ viuit. q. d. dum in h̄ mūdo vi

uis facié q̄ʒ desideras videre nō poteris
Quod cognoscens Apl's dicit phy. i. Cu
pio dissolui ⁊ eē cū xp̄o. ¶ Quid āt cōsu
latur viatori ad aliq̄ʒ consolationē haben
dam audi qd seqtur. Ecce inquit est loc⁹
⁊c. Ubi sciendū ꝙ p illū locū ꝓpinquū do
mini intelligitur fides catholica. Nā om
nes q extra fide sunt longe dicūtur a deo
q vero sunt in ipsa appropinquāt ad ip̄m
iuxta illud Ro. 5. Justificati igiť ex fide
pacē hēmus ad deū p yh̄m xp̄m dominū
nr̄m: p quē ⁊ accessum hēmus p fidem in
gr̄am illam in qua stamus ⁊ gloriā in spe
glorie filioꝝ dei. ¶ Per petrā autē supra
q̄ʒ stare debemus intelligiť xp̄s iuxta il
lud. i. Cor. 10. Petra āt erat xp̄s q poniť
in fide catholica sicut fundamentū in do
mo. ¶ Supra hanc stabat ꝓpheta qn̄ di
cebat. Statuit supra petrā pedes meos ⁊
direxit gressus meos, ⁊ imisit in os meuʒ
canticū nouū carmen deo nr̄o. Ubi consi
dera mirabilē ꝯnexionem ordinatoꝝ cum
xp̄o, s. cordis oris ⁊ opis. Cordis: q̄ statu
it supra petram pedes. i. affectus cordis.
Opis āt: q̄ direxit gressus qui exerceнť
exteri⁹. Oris vero: q̄ imisit in os ⁊c. Ista
eni se habent p ordinē: vt Primo cor. ⁊ af
fectus firmētur p ordinē in xp̄o. Secūdo
ex affectu ꝓcedāt opa. Tertio collaudeť
deus. ¶ Per gloriā autē que transiere
dr̄: intelligiť xp̄i assensio: q̄ tunc transisse
dr̄: q̄ a discipulis tūc corporaliter recessit
iuxta ꝙ dicit Jo. 20. Ascendo ad patrem
meū: ⁊ pr̄em vr̄m deum meū ⁊ deū vestrū
¶ Per foramē vero petre i quo Moy.
poniť intelligūtur vulnera xp̄i: in qb⁹ dʒ
collocari quilibet xp̄ianus deuot⁹. iuxta
illud Je. 40. Relinquite ciuitates. i. mun
dana ⁊ habitate i petra. i. in xp̄o. ¶ Per
ꝓtectionē āt dextere qua dicit se ꝓtectuꝝ
Moy. intelligiť defensio oīum fideliū exi
stentiū in foramib⁹ petre. i. meditātiū pas
sionē xp̄i. qbus dicť p p̄s. Protegā eū qm̄
cognouit nomē meū. ¶ Per manū āt q̄ʒ
dicť se tollere: itelligiť velamētū figuraꝝ ⁊
ꝓphiaꝝ d̄ xp̄o i veteri testō dcāꝝ q̄ꝝ vela
mē abstulit qn̄ ꝙ figuratū ⁊ ꝓphatū fue
rat ope adipl'uit. ¶ Per h āt ꝙ dicť, abla
ta māu videbit posteriora: faciē āt videre
nō poterit: itelligiť ꝙ amoto velamine ve
teris testi: visus fuit xp̄s q̄ʒtū ad hūanita
tē iuxta illđ baruc. 3. Jn t̄ris visus ē ⁊ cū
hoīb⁹ ꝯuersat⁹ ē: sʒ nō q̄ʒtū ad diuinitateʒ
iuxta illđ. i. Jo. 4. Deū nēo vidit vnquā.
¶ Quātū ad. 5m. s. ꝯsortij scitatē excellētē
dicť. Et ecce appuerť ill' Moy. ⁊c. Ubi sciē
dū ꝙ mlťe rōnes assignāť a doctorib⁹ q̄re
Moy. ⁊ Ely. appuerūt h cū xp̄o. Pria est
vt ondēret b̄ʒ Criso. xp̄s se nō eē Elyam
neqʒ Moy. nec aliquē ex ꝓph̄is: sʒ salua
torē i lege ꝓmissū. ¶ 2a rō ē b̄ʒ Cri. vt on̄
deret se nō eē trāsgressorē legis vel blas
phemū sicť pharisei dicebāt. ¶ 3a rō est b̄ʒ
Jero. vt on̄deret de aduentu suo se hēre
veꝝ testimoniū a lege: ⁊ iō ibi Moy. ⁊ a
ꝓph̄is. ⁊ iō ibi Elyas. ¶ 4a ē b̄ʒ Jero. vt
a supiorib⁹ ⁊ iferiorib⁹ hēat testimoniū: ⁊
p h augeat fidem aplis. ¶ 5a b̄m Criso.
ad on̄dēdū misteriū crucis apl'is ⁊ ad cō
firmādū eos i fide ⁊ ad fortificādū eos vt
n̄ timeāt passionē ⁊ mortē. ¶ Uel moral'r
isti duo appuerūt ad on̄dēdū ꝙ q volūt
eē cū xp̄o i gl'ia: debēt mūdū ꝯtēnere ꝙ si
gnificať p moy. q interp̄tať assūpt⁹ d̄ aqs
i. a ꝯtēptu mūdanoꝝ. debēt ēt in amore ⁊
ꝯtēplatiōe diuinoꝝ ꝓficere: ꝙ significať p
elyā: q vno mō interp̄tať ascendēs dn̄m.
¶ Moyses eni mortu⁹: appuit ⁊ Elyas
viu⁹: vt nos ꝯsiderātes passionē xp̄i: mor
tui sim⁹ mūdo: viuētes āt d̄o. Un̄. i. Pe. 2o
Peccā nr̄a ip̄e. s. xp̄s ptulit i cor̄ suo sup
lignū: vt pccis mortui: iustitie viuamus.
¶ Si q̄rať qūo apl'i cognouerūt Moy. ⁊
Ely. cū eos nūq̄ʒ vidissēt: dici p̄t vno mō
ꝙ fuit eis reuelatū a xp̄o. vel b̄m Zacha
riā: eoꝝ formas in maiestate dn̄i discerne
rūt eo munere gr̄e quo vnusq̄sqʒ scōrum
vniuersos post resurrectionē cognoscet.

Secunda pars.

Sequitur. Respondens autem petrus 8 etc. Ubi tangitur bonitatis dulcoratio supernaturalis: qui probat delectatio gaudiosa. Ubi sciendum quod petrus tanta delectatione in contemplatione illius claritatis fuit repletus: ut iam inde nollet recedere: sed perpetuo remanere. nec mirum: quia teste Rabano Quo amplius quisquis degustat dulcedinem vite celestis: eo amplius omnia fastidit in illa. Signanter autem dicit bonum est nos hic esse: quia ibi vidit quod petebat Moyses. exo. 33. d. Ostende mihi faciem tuam: cui responsum fuit. Ostendam tibi omne bonum. Hoc est illud bonum de quo. i. cor. 2. Quod nec oculus vidit nec auris audiuit: nec in cor hominis ascendit que preparauit deus his qui diligunt eum. Due cause sunt quare petrus petiit ibi fieri tabernacula. Prima est propter locutionem Moy. et Elye cum xpo: qui loquebantur de excessu sue passionis. 2a est propter delectationem quam habuit in ista fraterna et singulari transfiguratione xpi. Quantum ad primam sciendum est quod quia Moy. et ely. loquebantur cum xpo de sua passione: petrus petiit 3a tabernacula ibi fieri: ut scilicet remanente xpo ibidem: Jerosolimam non ascenderet: et per consequens manus iudeorum euaderet et passionem predictam. Non fuit autem ausus petere ut xps non moreretur propter reprehensionem quam xps alias sibi fecerat quando predixit eis suam passionem Mat. 16. ipse dixit sibi. Absit a te domine: non erit tibi hoc. Qui conuersus dixit Petro vade post me sathanas: scandalum tu mihi es. quia non sapis que sunt dei. sed que sunt hominum. Quantum ad secundam causam sciendum est secundum Orig. quod Petrus propter delectationem quam habuit in ostensione glorie corporis xpi dixit quod bonum erat ibi esse et 3a tabernacula figi. Ubi Bed. O quanta felicitas visionis deitatis inter angelos dei esse perpetuo: si tantum humanitas xpi et duorum societas ad punctum visa delectat ut eis petrus presta re vellit obsequium ne discedant. Procul dubio ibi erit illud quod dicit ps. Satiabor cum apparuit gloria tua. Si queratur quare petrus non petiit pro se fieri tabernaculum: dici potest uno modo quod propter intensum amorem quem habebat ad xpm sperabat recipi in tabernaculo xpi: nec volebat habere tabernaculum separatum ab eo. Aliter potest dici quod Petrus tanta suauitate illius claritatis fuit absortus quod nihil de se sentiens visus est non curare. Sciendum est autem moraliter quod per ista tria tabernacula que petiit Petrus fieri: intelligitur quod libet anima fidelis que se deo domino tabernaculum preparare. Quia vero secundum Criso. in vnitate diuinitatis: est trinitas personarum: merito tabernacula 3a dicuntur et vnum. Sciendum est autem quod instar materialis tabernaculi Moy. inuenio aliud spirituale tabernaculum quod deus in quolibet homine construi vt habitaculum deo dignum. Ubi sciendum quod sicut habetur finaliter Exo. 26. vt magister ystoriarum narrat: dominus precepit Moy. fieri tabernaculum in hunc modum. scilicet domum quadram et longam que erat clausa vndique nisi ab oriente: ex qua parte erat introitus. In quo primo erat clausura de tabulis de lignis secym sibi inuicem coniunctis et incastratis funditus super bases argenteas perforatas in quarum foraminibus cardines aurei immittebantur firmaque nectibus de lignis secym iauratis. 3o ibi erant. 4. coopimenta. Primum erat. 10. cortinarum de bisso retorta et iacincto et purpura coccoque bysyncto variatarum. 2m erat. xi. sagorum cilicinorum. 3m erat de pellibus rubricatis. 4m de pellibus iacictis. Tertio erant ibi due partes principales: vna que dicebatur sancta: et alia sancta sanctorum. Et quattuor columne de lignis Secym deaurate: habentes bases argenteas et capitella aurea: ante quas erat vellum de bisso retorta iacicto. purpura bissicto: distinguens sancta: a sancta sanctorum. 4o in sancta sanctorum erat archa testamenti et vir

ga Aaron que frōduerat: ⁊ māna in vr
na aurea. eratqꝫ ibi ꝓpitiatorium. In scā
aūt erat cādelabrum cum lucernis ad au
strum: ⁊ mēsa ꝓpositōis ad aqlonem: ⁊ alta
re aureum in quo adolebat icensum: i me
dio aūt vellum non longe ab aditu. ¶ 5°
in itroitu tabernaculi erant. 5. columne d̄
lignis secym deaurate: q̄rum capita erāt
deaurata. ⁊ bases enee: ante quas erat tē
toriū d̄ iacīcto ⁊ purpura: cocoqꝫ bistīcto
⁊ bisso retorta. ¶ Sciēdum est igit̄ expo
nendo iª moralr̄ ꝙ per illud tabernaculū
intellr̄ homo in quo p̄mo debent esse ta
bule d̄ lignis secyꝫ ꝙ est lignum forte ⁊ i
putribile: per quas intelligo firmitatem
fidei q̄ꝫ homo dꝫ habere: que est fundam̄
tum pm in homine: iuxta illud Ebr. 9. Im
possibile est sine fide placer̄ deo. Dicunt
autem ie tabule fundari super duas ba
ses argenteas in qbus erant cardines au
rei: q: fides supra xp̄m fundatur: in quo i
star duaꝝ basium argētearum. ꝙ quidem
ē puꝝ metallum: fuit humanitas purissi
ma in corpore ⁊ anima sine pccō: ⁊ instar
cardinū aureorum fuit diuinitas: q: sicut
aurum nobilius est argento: sic fuit diui
nitas: humanitate nobilior. ¶ Firmaban
tur aūt he tabule vectibus de lignis secyꝫ
deauratis. i. in spe roborante significata ꝑ
fortitudinē ligni: ⁊ in caritate inflāmante
significata per aurum. ¶ Tertio instar ta
bernaculi dꝫ habere multa cooperimēta.
Nā primū fuit. 10. cortinaꝝ: per quas itel
ligitur preceptoꝝ obseruantia. Et iª obser
uātia dꝫ collorari bisso puritatꝭ ⁊ mūdicie
Nam bissus est albi coloris. Ista autem
bissus dr̄ remota: q: ista puritas debꝫ in
anima ⁊ corpore reperiri. Debꝫ etiaꝫ colo
rari iacincto claritatis ⁊ sapientie: q: iaci
ctus habꝫ colorē celestem. Debꝫ etiam co
lorari purpura que habet cum aliquali cā
dore rubedinem. i. misericordia in cando
re ⁊ iusticia in rubedine designata. Unde
sapientie. i. Diligite iusticiam qui iudica

tis terram. Debꝫ etiam coco biccīcto qui
est totus sanguineus. i. caritate ⁊ amore
dei. s. ⁊ proximi: in quibus tota lex pēdet
⁊ prophete. ¶ Secūdum cooperimentuꝫ
fuerunt saga tilicia per que significatur
austeritas vite ⁊ pēitētia: q: sic cilicium
est vestis aspera: ita pnia vr̄ asperitatem
habere. ¶ Signāter autem dicunt. ij. Qr
cum in vera penitētia sint tria. contritio.
confessio: ⁊ satisfactō. In contritione sunt
quattuor. s. pauor eterni supplicij. Pudor
perpetrati vicij: dolor cōmissionis: ⁊ dl'cor
deuotionis. In confessione sunt quattuor
s. denudatio scelleris. distinctio criminis:
discretio iudicis ⁊ detestatio hostis. In
satisfactione sunt tria. s. ieiunium mace
rans: oratio eleuans: ⁊ elymosina miti
gans. ⁊ sic in vniuerso. ij. dignoscuntur.
¶ Tertium cooperimentum fuit d̄ pelli
bus arietum rubricatis per quas intellr̄
passio Christi rubricata in suo sanguine
pretioso. Et hac dꝫ homo coopertri: ipam
meditando. ¶ Quartum cooperimentuꝫ
fuit de pellibus iacinctis: per quas intel
ligit̄ contemplatō diuinorum: quia iacin
ctus est celestis coloris. ¶ Tertio in ho
mine instar tabernaculi sunt due partes
pricipales: vna que vocatur sancta: ⁊ alia
sancta sanctorum. Prima ē corpus: iuxta
illud. 1. cor. 6. Nescitis quia membra vr̄a
templum sunt spiritus s. qui in vobis est.
Secunda vero est anima que est nobilior
pars hominis: quia iuxta illud geñ. i. Ad
ymaginem dei creata. ¶ Istam auteꝫ di
stinctionem facit vellum coloratum quat
tuor coloribus: ⁊ columne quattuor deau
rate. Ubi sciendum ꝙ per vellum colora
tum quadruplr̄: intelligunt̄ quattuor ele
menta: quibꝰ corpus componitur: que ad
animam non attingunt. Per bissum eim
que de terra nascitur: intelligitur terra:
Per iacinctum coloris aerei: intelligitur
aer. Per cocuꝫ vero ignei coloris: ignis.
Per purpuram vero que sanguine pisci

um.s.conce marine tingitur: intelligitur aqua pisces nascūtur. Quia igitur ex istis corpus cōponitur ꝛ nō aia. Jdō merito per vellū: tabernaculū dicebaẗ distingui. ¶ Añ vero quattuor colūnas dr̄ poni vellum distinguēs habitacula: in quo dis̄scūtur coniungi: q2 q̄ttuor sunt v̄tutes cardinales quibus dum viuimus aia h3 regi. ¶ Signanter āt dicūtur p̄dicte colūne habere capitella haurea: q2 q̄ttuor p̄dicte virtutes: d3 virtute caritatꝭ firmari. ¶ Quarto dico ꝙ in principali pte tabernaculi q̄ dr̄ scā scōꝝ per q̄ꝫ significatur aia erat archa testi in qua erāt tabule Moy. ꝛ v̄ga Aaron. ꝛ māna ꝛ oraculū. ꝛ cherubyn alas expādentia. Ubi sciendū ꝙ p archam pōt intelligi aia facta ad dei imaginem i qua instar tabulaꝝ est memoria: instar virge i telligētia. ꝛ istar māne: volūtas. Jste tres potentie existētes in vna aia intelligūtur p illa tria q̄ erāt in archa. ¶ Oraculū āt ibi dr̄ esse: q2 ad aiam orare principaliter ptinet: q2 oratio est ascensus mētis ad deum. ¶ Sunt ēt ibi cherubyn obūbrantia ꝓpitiatorium: vel oraculum ꝛ expandētia alas ꝛc. i. prouidētia angeloꝝ gubernantium ꝛ ꝓtegentiū ꝛ adiuuantiū animā ab insidiātibus inimicis. ¶ Jn s̄ba vero parte que vocatur scā p q̄ꝫ intelligitur corp9 erat candelabrū mensa ꝛ altare aureum. Ubi sciendū ꝙ p candelabrū vbi erant lucerne ardētes intelligiẗ clara ꝛ exemplaris conuersatio q̄ ad corp9 pertinet: q̄ꝫ hō debet hēre. Per mensam vero in qua ponebātur panes: ex qbus hō reficitur intelligitur pietas ꝛ misericordia: pauperū refectiua. Per altare vero in medio tabernaculi positum intelligiẗ corpus in homine situm in medio ꝙ d3 esse aureū: q2 caritate plenum. ¶ Quinto in introitu illius ptis tabernaculi q̄ dicitur sancta p q̄ꝫ corpus intelligiẗ: erāt. s. colūne aurece cum basis encis: ante quas ponebaẗ tētoriū aureum eiusdem coloris cum vello. Ubi sciendum ꝙ per istas. s. colūnas intelliguntur s. sensus: q̄ dicuntur auree: q2. s. sensus debent suo modo in deum dirigi p amorem Bases ēt encas habent: q2 stabiles ꝛ firmi debent esse in homine ꝛ nō in mundanis vagari. ¶ Per tentorium vero eorū dem coloꝝ cum vello p quos vt dictum ē quattuor elemēta intelliguntur: intelligiẗ ꝙ isti. s. sensus tanq̄ꝫ potētie organice in organis existunt corporeis ꝯsistētibus ex quattuor elemētis. ¶ Signanter āt dr̄ ꝙ tabernaculū ex pte orientis non erat clausum s3 inde habebat introitū. p ꝙ intelligitur ꝙ homo quantū ad corpus ꝛ aiam ad orientē aperire se d3: vt inde recipiat gratiam ꝛ consolationē ꝛ illuminationes diuinas.

Tertia pars.

Equitur. Adhuc eo loquēte ꝛc. Ubi tangiẗ fecūditatis testificatio p̄rnalis: ꝙ probat expressio amorosa. Ubi tangit duplicem testificationem. s.

Tegminis materialis.

Eloquij paternalis.

¶ Quantū ad primū dicit. Adhuc eo loquen. ꝛc. Ubi sciēdū ꝙ petro q̄rente tabernaculum corporale vt sciat in resurrectiōe nō tegmine domoꝝ: s3 spūs s. gr̄a: electos esse ꝓtegendos: nō eos nubes lucida obūbrauit. Unā xp̄s s̄m Je. ꝛ Orig. Ei petēti tabernaculū: ad oñdendū quale tabernaculum haberet in gloria: nō respondit ei verbo: s3 fcō p vmbrationē nubis. significatis spūs s. gr̄am. ¶ Quantū ad secundū s. testificationē eloquij p̄rnalis dic. Et ec. vox d̄ nube ꝛc. Ubi sciendū ꝙ ad testificationem de filio: spūs s. in baptismo acceptat: munditiā puritatē ꝛ simplicitatē mentis q̄ significantur p columbā. Jn transfiguratiōe vero apparet nubes lucida ad d̄signandū lucē ꝛ claritatē q̄ꝫ hēbim9 post resurrectionē. ¶ Sciendū est āt s̄m Remi. ꝙ ideo p̄r hāc vocē misit: vt multiplex testimoniū haberet de xp̄o. Nā vndiq3 dn̄s

habuit testes. E celo: vocē pris. Ex paradiso. ely. Ex inferis Moy. Ex hoib⁹ apostolos. Ut in noie yhu oē genu flectaƚ celestium terrestriū ꝛ infernoꝝ. ¶ Ut igiƚ xpm audiamus vt h vox pris nobis pronunciat: admonemur Barch. 3. vbi dicit. Audi israel mādata vite: auribus pcipe vt scias prudentiā. Añ eni aduentum xpi in mundū: auditu auris auditus fuit: q: p scripturam sacri canonis nunciatus. post vero eius aduentū fuit visus corporaliter q: Jo. 1. Uerbū caro factum est ꝛ habitauit in nobis. Unde Job. d. Job. 41. Audi tu auris audiui te: nunc autē oculus me⁹ videt te: idcirco meipsum reprehendo ꝛ ago penitentiā in fauilla ꝛ cinere. Nā q: xps fuit corporalis visus: homo debet agere pniam in fauilla accēsa ꝛ paꝝ durāte. i. in consideratōe vilitatis mūdi ꝛ i ardore caritaƚ dic. In ciere vero. i. i cōtīua memoria mortis. ¶ Ut aūt xp̄z audiam⁹ clamat h pater. d. Hic ē fili⁹ me⁹ dilc. ꝛc. Clat mr. d. Jo. 3. Quecūqꝫ dixerit vb fa cite. Clamat legislator Deuterono. 18. di. Prophetam suscitabit vobis dominus de fratrib⁹ vestris ipm tanqꝫ me audiet Ois eni qui nō audierit prophetam illuꝫ exterminabitur de populo suo. Clamat ēt ipse saluator Isa. 55. d. Audite audientes me ꝛ comedite bonum. ꝛ delectabitur in crassitudine aīa vestra. ¶ Quis igitur peccator sic multipliciter vocatus vt xp̄z audiat excusare se poterit: cū a domino d̄ suis transgressionibus reprehēdetur certe nullus. Unde dixit xps Jo. 15. Si ñ venissem ꝛ locutus non fuissem peccatum non haberent nunc autē excusationem nō habent d̄ peccato suo. ¶ Sed o bone yhu quot sunt qui te audire nolunt. Non eni te audiunt peccatores: quos tamen tua benignitate erudis. d. ecclesiastici. 7. Noli facere mala ꝛ non te apprehēdēt. Et ideo dicit per psalmistam. Non audiuit populus meus vocem meam ꝛ Israel non intendit mihi. ¶ Sed quid domine eis accidat: audiat quid subdis. Et dimisi eos ꝑm desideria cordis eorum ibunt in adinuentionibus suis. Naꝫ re vera eos dimittit: quousqꝫ finaliter secundum adinuētiones suas pessimas eternaliter cruciātur.

Quarta pars.

Sequitur. Et audiētes discipuli ꝛc. Ubi tangitur fragilitatis improportio corporalis ꝙ probat condictio ponderosa. Ubi sciendum ꝙ h tria considerare possumus. s.

Stuporem inuadentem.
Pastorem confortantem.
Saluatorem assistentem.

¶ Quantū ad primū dicit. Et audientes ꝛc. vbi Jero. Humana fragilitas conspectum maioris glorie ferre non sustinet: ꝛ toto animo ꝛ corpore contremescens ad terram cadit. Quanto enim quis altiora quesierit: tanto magis ad altiora collabitur si ignorauerit mensuram suam. ¶ Hoc autem deplorans Grego. ait. O in quantam miseriam cecidimus: qui ipsum bonum ferre nō possumus ad quod creati sumus. ¶ Signanter autem secundum Remigium dicit ꝙ ceciderunt i faciem suam. i. ante: non retro: q: mali retro tanqꝫ a deo fugientes dicuntur cadere: boni in faciem: quasi deo reuerentiam facientes. ¶ Dicitur autem ꝙ timuerūt valde. ¶ Primo quia cognouerunt se erraƚ se: quia tabernaculum de frondibus querebant. quod autem error ꝛ fatuitas reddant homi nem timidum. patet ex hoc ꝙ dicitur ecclesiastici. 22. Cor timidum in cogitatione contra timoris impetum nō resistet. ¶ Secundo ꝓ fulgoris magnitudine vidētes nubē lucidam ipos obūbrātē. Quod autem nimia claritas timorem inducat: patet ex hoc ꝙ dicit Mathe. vltimo: ꝙ angelus apparens mlierib⁹: cuius

aspectus erat sicut fulgur dixit eis. Noli te timere &c. ¶ Tertio q: vocem patris audierant: q̄ȝ adhuc fragiles sustinere n̄ poterant. Quod ēt vox mirabilis hoies terreat pȝ ex hoc q dr̄ Exo.20. q filij isrl' pterriti dixerunt Moy. loquere tu nob: & audiemus: non loquat dominus nobis: ne forte moriamur. ¶ Quantum ad ȝm s. pastorem confortātem dic. Et accessit ye sus &c. Ubi sciēdum q q: discipuli ōbiles erant ex timore prehabito: Xp̄s vt pi9 pastor eos suo tactu confortat vt surgāt. vn̄ xp̄s eos tripl'r consolatur quo ad triplicem actum quem fecit circa eos. Nam accessit: tetigit: & locutus fuit. Accessit inq̄ȝ q: per se surgere nō poterant: per quod i̅telligit gratia preueiens: sine qua homo non pōt surgere a culpa. Tetigit etiaȝ eos vt eorū membra ad lr̄am sollidarent que debilia remanserant ex timore: in quo intellr̄ gr̄a cōcomitans que hoiem in bono confortat. vnde Dan̄.10. Manus tetigit me & erexit me super genua mea. ¶ Dixit ēt q surgerēt & n̄ timerent. Ubi Jom. O saluatoris benignitas ad s̄ueniēdum miseris & fragilibus in necessitatibus suis. Nam nullum deserit cōfidentem in se ¶ Accedit enim ad debiles: vt qui per se non possunt surgere sua prestante virtute & gr̄a subleuentur. ¶ Quis igit mis pec cator surgere non desiderat habēs taȝ valid adiutorem: & pparere ad xp̄m: misericordiam postulādo: certe nullus esse deberet vnde ephe.5. Surge qui dormis & exurge a mortuis & illumiabit te xp̄s. ¶ Quātū ad 3m s. saluatorem assistēteȝ dic. Et leuātes oculos &c. Ubi sciēdum q diuina dispensatōe fcm̄ est ȝm Jom q solum yh̄m viderunt ne si alios vidissent cuȝ xp̄o dubitassent: pro quo illa vox patris fuissȝ p lata. Hic est filius &c. Dum igit ip̄m solū viderūt: cognouerūt vocem illam pp xp̄ȝ esse platam. Naȝ sicut habet Luc.9. moy. & Ely. recesserunt anteq̄ȝ Petrus loquere tur: & anteq̄ȝ vox p̄ris audiretur. ¶ Uel ideo viderunt solum yh̄m vt per hoc daretur itelligi q in xp̄o complebat & fineȝ habebat lex Moy. ȝm Jom. & scriptura pphetarum: vt verificaretur illud .1. cor. 13. Cum venerit q pfectum est: euacuabit q ex pte est.

Quinta pars.

Equit. Et descendentibus illis &c. Ubi tangit vtilitatȝ instructō exemplaris. q pbat ifomatio fructuosa. Ubi Jo. Non vult ergo in populos predicari: ne incredibile essȝ p rei magnitudie. ¶ Secūdo ex h̄ voluit xp̄s h̄ dici ȝm remigium: ne forte ex h̄ passio eius impediretur. ¶ Tertō phibuit illā visionem dici: moralr̄ loquendo. pm scd̄m Ambro. vt in laudando aliquem circōspectos nos redderet. Nam homo non semp debȝ laudari: iuxta illud eccl'astici .ij. Ante mortem ne laudaueris hoieȝ. ¶ Scdo vt in nostris bonis actib9: nos vitar glo riam humanam doceret. Unde Mat.5. Attendite ne iusticiam vestram faciatis coram hominibus vt videamini ab eis Queramus igit in nostris actibus principalr̄ deo placere: & ip̄e nobis retribuet gratiam i presenti & gloriam in futuro. Ad q̄ȝ &c.

¶ Dominica tertia in quadragesima. Euangelium.24.

Rat Jesus eiciens dmonium & id erat mutum &c. Luc.ij. Rōnale est & cōgruum vt homo q dȝ laudari ab alijs in se habeat vnde possit laudari. Nam ȝm philosophum .3. politicoꝝ. Laus est sermo ellucidans magnitudinem virtutis. ex quo euident apparet q homo qui debȝ laudari dȝ virtutem habere: & alia per que possit cōgrue cōmendari. ¶ Inter alia autem que reddunt homiem cōmendandum super potētia in operando: pacientia in tollerando:

ſapiētia in cognoſcēdo:⁊ bēignitas i iſtru
endo. Quia igit̄ xp̄s fuit in opādo potēs:
in tollerādo patiēs: in cognoſcendo ſapi
ens:⁊ in inſtruendo diligens: ideo meri
to potuit cōmendari. Et hoc eſt ꝙ nobis
oſtēdit yſtoria euangelij hodierni. In q̄
q̄dem beatus Luc.5. tangit .ſ.
Liberantꝭ virtuoſitatem vigoroſam.
Detrahentis malignitatem inuidioſam
Reſpondentꝭ ſagacitatem luminoſam.
Inſtruentꝭ benignitatem amoroſam.
Cōmēdantꝭ celebritatem gaudioſam.
¶ Pm probat ꝓdigium admirandum.
Scōm idem̄ deteſtandū. 3m inditium attē
dēdum. 4m periculum precauēdum. 5m p̄
conium audiēdum. ¶ Primum in prin.
Sm ibi. Quidam autem ex eis ⁊c. 3m ibi.
Ipe āt vt vidit ⁊c. 4m ibi. Cum imundꝰ
ſp̄s ⁊c. 5m ibi. Fcm̄ eſt āt ⁊c.

Prima pars.

q Uantum ad primum vbi tāgit ⁊c. ꝙ ꝓbat ⁊c. dic̄. Erat yh̄s eici ens ⁊c. Ubi quattuor poſſumus
conſiderare .ſ.
Obſeſſi calamitatem.
Xp̄i poteſtatem.
Miraculi ꝓpalatōem.
Populi admiratōem.
¶ Qm ad p̄mum dic̄. Erat yh̄s eiciens
demonium. Ubi ſciēdum ꝙ iſte homo ſꝫ ꝙ
pōt colligi ex verbis euangelij ⁊ ex dcis
ſanctorum erat mutus cecus ⁊ ſurdus ⁊
demoniacus. ¶ Qm ad ſm dic̄ ꝙ erat ye
ſus eiciēs d̄monium. Uidēs.n. xp̄s hunc
demōiacum ſibi oblatum vt ip̄m curaret
ſua ptāte ab ip̄o eiecit demoniuꝫ. ¶ Qm
ad 3m .ſ. miraculi ꝓpalatōem dicit. Et lo
quutus eſt mutus. Ex hoc enim ꝙ iſte qui
an̄ mutus fuerat recuperauit loquellam
fuit miraculum circonſtantibus propala
tum. ¶ Quantum ad quartum .ſ. populi
admiratōem dic̄. ⁊ admirate ſunt turbe.
Ubi ſcien̄. ꝙ turba q̄ erat ſimplicior: vi
dēs tā ſtupēdū miraculū: merito fuerunt
mirati. ¶ Moralr̄ autem loquēdo ꝑ 1m
d̄moniacū: intellr̄ quilibꝫ xp̄ns i pccō mor
tali: q ꝑ dr̄ d̄mōiacus: q2 dyabolꝰ ip̄m poſ
ſidet: q2 ſe ſibi ꝑ pccm̄ dēauit. Ubi ſciēdū
ꝙ iuēio dyabolū: pccōrem duplr̄ poſſiden
tem. Primo ſic hō poſſidet agrū quē labo
rat. Ubi ſciēdū ꝙ ſic hō agrū ſuū arat: ſe
miat ⁊ metit: ſic dyabolꝰ arat hoieꝫ ꝑ ma
lā ſuggeſtiōem: ſeiat ꝑ cōſenſum ⁊ cogita
tōem: metit ꝑ opis conſumatōem. ¶ 2o
dyabolus poſſidet pccōreꝫ ſic miles equū
quem eqtat. Nam ſic miles cum freno
duc̄ equū ad ſuū libitum: ſic dyabolꝰ poſt
q̄ꝫ accepit dn̄ium in pccōre: ⁊ ſibi ipoſuit
frenum culpe: duc̄ eū quo vult: ⁊ fac̄ eum
d̄ pccō in pccm̄ currere: quouſqꝫ ducat eū
in ꝓfundū abyſſi. ¶ Hoc āt fuit figuratū
apoc̄.6. vbi dr̄. Uidi ⁊ ecce equus palidꝰ:
⁊ q ſedebat ſuꝑ eū nomē illi mors ⁊ infer
nus ſequebat̄ eum. ⁊ data eſt illi ptās ſu
per q̄ttuor ptes terre inficere gladio ⁊
fame ⁊ morte ⁊ beſtijs terre. ¶ Ubi ſciē
dū ꝙ per 1m equū intellr̄ pccōr qui ſignā
ter dr̄ palidus: q2 caret hūore gr̄e: ⁊ cari
tatꝭ calore ⁊ vita ſp̄ūali: ſic in homine pa
lor accidit vel ex nimia ſiccitate: vel ex ni
mio frigore: vel ex carētia virtutꝭ ⁊ vite.
Ut ſic ſit Heſter: de qua dr̄ Heſter.15. ꝙ
ꝓ nimio timore ⁊ debilitate virtutꝭ: cum
vidiſſꝫ regem aſſuerum ardentibus ocu
lis: furorem pccōris indicantibus: corruit
⁊ i palorem colore mutato: laſſum ſuper
ancillam reclinauit cap̄. Ita re vera pec
cator qui peccando contra ſe furorem do
mini concitauit in terram corruit: cum ad
iſta temporalia poſſidenda deicit̄: ⁊ colo
rem gratie mutat in palidum .i. in culpaꝫ.
Et ideo anima ſuper ancillam .i. ſenſuali
tatem caput reclinat: cum ei in deſiderijs
ſuis conſentit. ¶ Signanter autem dicit̄
ꝙ infernus ⁊ equum ⁊ militem ſequeba
tur: quia tam peccatori q̄ꝫ dyabolo infer
nalis pena eternaliter preparatur. Nam
prouer.2. Inclinata eſt ad mortem domꝰ

eius ⁊ ad inferos semite ei9. ¶ Dicitur autem ꝙ est data sibi potestas sup quattuor ptes terre: pp potestaté q̄ȝ de9 pmittit dyabolū hēre ad hoium ,pbationé. ⁊ h̄ in mūdo generalr̄: ꝙ p quattuor designatur. de q̄ potestate Job. 41. Non est potestas sup terrā que cōpetur ei qui factus ē vt nullū timeret: oē sublime videt ⁊ ipse est rex sup oēs filios supbie. ¶ Dicit̄ autem ꝙ hec potestas ē sibi data ad interficiendū hoies gladio. s. guerre ⁊ discensionis p discordiaȝ. Fame: duritie ⁊ incōpassionis p inmisericordiam. Morte odij ⁊ emulationís p inuidiam. Bestijs p laxiuiam ⁊ gulam. Et ideo dicitur non est potestas q̄ cōparetur ei qui factus ē vt nullum timeret. Re vera tāta ē cautela dyaboli ⁊ potētia: ꝙ nisi deus ipsam restringeret: difficile foret hoi sibi resistere virtutibus ,pprijs: cum diuino autem adiutorio ē facili. ¶ Secundo dicitur peccator mutus. Ubi sciendū ꝙ ille pōt dici mut9 qn̄ alter illū non intelligit. sicut quilibet barbarus inquantū ip̄m non intelligo: potest dici respectu mei mut9. Peccator ergo: q: non intelligitur nec auditur a deo: quia non est sponsa laus in ore peccatoris ecclesiastici. 15. iō potest merito dici mut9 Unde in p̄s. Erubescant impij ⁊ deducantur in infernum muta fiant labia dolosa. ¶ Quilibet talis potest figurari p elyodorū psecutorem populi dn̄i: de quo sentētialiter dr̄. 2. Macha. 3. ꝙ cū vellet spoliare tēplum dn̄i fuit verberat9 a dn̄o: ⁊ ī terrā concidit ⁊ p diuinā virtuté iacebat mut9 atqȝ oi spe ⁊ salute p̄uatus. ¶ Ubi sciendū ꝙ p elydorū volenté spoliare templū dn̄i vbi erat subsidiū populorum ⁊ viduarum: intelligitur peccator deditus tēporalibus: ⁊ alijs iniuriando: qué quidem dn̄s aliqn̄ flagellat aliqbus aduersitatibus qui flagellatus nō pp h̄ consurgit ad celestia sed curuat̄ in terram p desideriū mundanorum: ⁊ sic mutus in terra iacere dicitur. ⁊ spe sue salutis priuatur. ¶ Tertio dicitur peccator cecus. Ubi sciendum ꝙ sicut macula corporalis in oculo visuȝ aufert: sic peccatum in aīma tollit visum: iuxta illud Sapientie. 3. Excecauit illos malitia eorū. ¶ Qualiter auté hō efficiatur cecus. quere figurā dn̄ica secunda de aduentu pte secunda euāgelij. ¶ Quarto dicitur peccator surdus. Ubi sciédū ꝙ sicut surd9 dr̄ ille q caret auditu ita peccator surdus dicit̄ qui non vult deū p obedientiā audire. Unde cōqueritur p p̄s. d. Non audiuit populus meus vocé meaȝ ⁊ Jsrael non intendit mihi. ¶ Istū peccatorem curat dn̄s. primo ab ipso demoniū expellendo: dum ip̄m inspirat sua gratia preueniēte: vt recogitet sue passionis beneficium per q̄ȝ ipsuȝ redemit. ⁊ sic dimittendo peccata: dyabolū derelinquat. Hoc autem fuit figuratū Tobie. 6. vbi sentétialiter dicitur ꝙ cum Tobias esset in itinere ⁊ iret ad accipiendū. 10. talenta argenti de hereditate patris sui: habuit comiteȝ angelum: ⁊ cum prima māsione mansisset iuxta fluuiū tygris: exijt vt lauaret pedes suos in flumine. ⁊ ecce piscis exiuit ad deuorandū eum: ⁊ expauescés Tob. clamauit ad angelum. d. domine inuadit me cui angelus: apprehéde brancham eius ⁊ trahe eum ad te: qué cum traxisset in terraȝ dixit ei angelus: exentra hūc pisceȝ ⁊ cor eius ⁊ iecur ⁊ fel repone tibi sunt ei hec necessaria ad medicamīta vtiliter qué cū Tob. interrogasset ad quid ista valerent respondit angelus ꝙ si particula cordis siue iecoris poneretur super carbones: fumus exterminabit omne genus demōiorum: ⁊ fel valebit ad vngendum oculos ī quibus esset albugo: ꝙ ⁊ factum est: quia per particulaȝ iecoris super carbones positam expulit demonium vexantem Sarram ⁊ per linitioneȝ fell' super oculos patris restituit ei visum. ¶ Ubi sciendum ꝙ per tob viatorem: intelligitur quilibet

homo viator: quia in h mundo non habet habitationem firmam: sed nostra habitatio est in cel. propter q̃z sumus principaliter creati. Unð ebr.13. Non habemus hic ciuitatem manentem sed futuram inquirimus. Et ideo ortatur nos beatus Pe. can.2.d. Obsecro vos tanq̃z peregrinos ⁊ aduenas: abstinere vos a carnalibus desiderijs que militant aduersus animam. Quia iuxta illð.1.cor.15. Caro ⁊ sanguis regnum dei possidere nõ possunt. ¶ Signanter autem dicitur ꝙ angelus ipsum cõmittabatur: quia ds hanc gratiam feč homini que est valde magna: quia quando curat animam: imediate dat sibi angelum ad custodiam: qui continue hominem dum viuit associat vt ipsũ defendat a dyabolo ⁊ retrahat ipsum a malis ⁊ inducat ipsum ad bonum. ¶ Ad quid autem tob in itinere suo vadat: audi quid dicitur: quia ad accipienð.10. talenta argenti de bonis patris. Ubi sciendum ꝙ per numerum denarium qui est numerus perfectus: intelligitur recta retributio que est de diuitijs dei que ẽ pater noster ⁊ dominus: q̃z diligenter debemus querere dum peregrinamur in mundo. vt possimus eam finaliter optinere. ¶ Signanter autem dicuntur.10. talenta argenti: ꝙ quidem est purum metallum: ad designãdum puritatem illius glorie q̃z habent ĩ puritate viuentes. Unde Mat.5. Beati mundo corde quoniã ipsi deum videbũt. ¶ Per tygrum autem fluuiũ qui interpretatur velox: intelligitur mundus qui velox dicitur: quia velociter transit: ⁊ h docet experientia: quia vita hominis breuis. Et ideo non debet homo in ipso cor suum ponere. Unde.1.Jo.2. Nolite diligere munð nec ea que in mundo sunt. ⁊ quare? quia subdit. Mundus transibit ⁊ concupiscentia eius: qui autem fač volũtatem dei manet in eternum. ¶ Dicitur ꝙ prima mansio fuit iuxta tygrum: quia quãdo nascitur homo primo venit in mũduz. Multoč. autem accidit ꝙ viator instar tob ĩtrat fluuiũ vt ibi pedð balneat: quia multi sunt qui affectum ⁊ desideriũ significatum p pedes balneant ⁊ ponunt in terrenis ⁊ mundãis diuitijs ⁊ delitijs: ipsis totaliter adherẽtes. ¶ Sed aduertant quid tob accidit dum staret in flumine: quia piscis ingens cum voluit deuorare. Ubi sciendum ꝙ p piscem qui suauis est gustu: intelligitur xp̃s qui suauis ẽ ⁊ dulcis. iuxta illud ps. Gustate ⁊ videte qm̃ suauis est dñs. Hic tob. deuorare volebat ⁊ sic ei magnũ timorem imisit. Ubi sciendũ ꝙ p terrorẽ istũ itelligitur terror ⁊ cõminatio q̃z xp̃s facit hoibus deditis mũdanis diuitijs ⁊ delitijs vt iducat eos ad celestia diligendum. Qualiter autem eis cõminetur: audi Luc.6. vbi dicit. Ue vobis diuitibus qui habetis cõsolationẽ vestram. Ue vobis qui saturati estis: qa exurietis. Ue vobis qui nunc ridetis: q: lugebitis ⁊ flebitis. ¶ Quid autem ad remouendum timorem ⁊ ad confortandũ Tob. audi angelum sibi di. trahe piscem ad te ⁊c. Ubi sciendum ꝙ istum piscem. i. xp̃m homo deditus mundanis: quando ab eo p increpationẽ terretur dz ad se trahere: ipsum ad se bonis opibus inclinando. Et cum attraxerit: dz ipsũ aperire. i. in ipso cognoscere: que prius non cognoscebat sed erant sibi absconsa instar rei q̃ dum clausa est: non cognoscuntur que cõtinentur in ea. ¶ Aperto autem xp̃o. i. cognito: debet ibi accipere: cor: fel: ⁊ iecur Ubi sciendum ꝙ per cor ꝙ est principiũ vite: intelligitur vita xp̃i q̃z dedit nobis in exemplum viuendo: ⁊ in pretium moriendo. Hanc igitur peccator debet agnoscere vt ipsam imitretur ⁊ eius beneficio regratietur pro posse. ¶ Per fel autem ꝙ amarꝫ est: itelligitur amaritudo passionis xp̃i Hãc peccator dz cognoscere: ⁊ ipsam super oculos suos mentales ponere

⁊ tunc amouebit ab eo omnem humorem superfluum. i. oēs corporales delectatōes aiam excecātes : ⁊ sic restituet ei visum. ¶ Per Jecur vō siue epar qꝫ est pncipium caloris ⁊ amoris: iuxta illud poeticuꝫ Cogit amare Jecur intelligit amor Xp̄i ad nos: qui fuit cā nostre salutꝭ: iuxta illō ephe. 2. Deus autem qui est diues in misericordia pp nimiā caritatē suam q̄ dilexit nos: cum essemus mortui pccis: ꝯuiuificauit nos in xp̄o. cuius grā estis saluati.

¶ Nunc amorem debemus ponere sup carbones ⁊ ipm incēdere. i. super cor nr̄ꝫ inflāmatum dio amore: ponere amorē xp̄i ꝯsiderando q^{m} nos dilexit: vt ⁊ eum similiter diligamus. iuxta illud. 1. Jo. 4. Nos ergo diligamus deū quantum ipe primo dilexit nos. ¶ Ex isto igit amore xp̄i sic concrematōi posito nobis resultat fum⁹ ⁊ vapor sua uissimus expellens omne peccatum: per demonium designatum. ¶ 2° curat peccatorem mutum: ei loquellaꝫ restituēdo. iuxta illud sap. 10. Sapiētia aperuit os mutoꝝ ⁊ linguas infantiū fec̄ disertas. Nam sapiētia. i. xp̄s dei virtus ⁊ sapiētia. 1. cor. 1. apit os mutoꝝ qn̄ ora peccatorum prius tacentia in laud exercitat creatoris. ¶ Tertio curat peccatoreꝫ cecum sibi lumen reddendo: Ut verificetur illud Js. 55. Tunc aperient oculi cecorum Et ideo Math. ij. Ceci vident. ¶ Quarto curat peccatorem surdum: sibi restituēdo auditum. Unde verificatum fuit illō Js. 29. Audient in die illa surdi verba libri: verba libri. i. Xp̄i qui est liber vite. Apoc. 19.

Secūda pars.

Equitur. Quidam auteꝫ ex eis
s ⁊c. Ubi tangit detrahentis malignitateꝫ inuidiosam: qꝫ probat indicium detestandum. Ubi sciendum qꝫ scribe ⁊ pharisei inuidentes Christo. Uidentes autem mirabilia que faciebat: q̄ negare non poterāt: quidam eorum sicut malitiosi ⁊ inuidi: ipa opera xp̄o nō attribuebant deo sed dyabolo. Aliq vero ab ipo petebant signum qr̄ i^{a} faciebat ꝭm h̄ igit h̄ duo fac̄: q: pmo ponit p^{m}. secundo ꝭm. ¶ Quantū ad p^{m}. s. detractōem malignam dic̄. Quidam auteꝫ ex eis ⁊c., vbi sciendum ꝭm Bedam qꝫ licet turba que simplicior erat miraretur de miraculis xp̄i. pharisei tamen ⁊ scribe vt dictum est i^{a} dyabolo attribuebant. ¶ Ubi sciendū qꝫ ꝭm Bedam belzebu deus erat Acharon. Nam bel ipe est baal. zebu āt musca vocatur. Dr̄ ergo belzebu: q̄si vir muscarum: ex cuius spurcissiō ritu: pncipem cognominabant demoniorum. Ubi sciēduꝫ qꝫ nomina demoniorum ortum habent a bello patre nini qui Niniue condidit ⁊ nomine suo ciuitatem nominauit. Ninus enim nimis diligens patrem suum : ⁊ de morte eius valde dolens fecit sibi aureā statuam patris similitudinem exprimentem : q̄ꝫ habuit in tanta reuerentia vt si qui fugitiui vel facinorosi ad eaꝫ confugerent essent securi. Ideo ceperunt homines illi ymagini turificare: ⁊ diuinos honores exhibere videntes h̄ nino placere q̄ exemplo ceteri de locis adiacentibus i honorem patrum suoꝝ: statuas fecerunt fieri: ⁊ eas adorauerunt : ⁊ sic pululauit ydolatria. Judei vō vnius dei cultores : irrisionis cā: ydolū syclomoꝝ qui erāt eis vicini: vocabant belzebu q̄si virum muscarum: quia musce congregabant sup ydolum propter cruorem eorum q̄ ymolabātur. Principem autem demonioruꝫ. s. luciferum dicebant presidere huic ydolo. cuius confederatōne credebant minores demones obedire Christo: vt ad voluntatem suam exirent de corporibus obsessis. ¶ Quantum ad tertium. s. detractionem malignam dicit. Et alij temptantes ⁊c. Ubi sciendum qꝫ proprietas iudeoruꝫ fuit in factis mirabilibus signa querere iuxta illud. 1. Cor. 1. Judei signa petunt.

Petebant igitur ſ. ſi/ ſecundū Cirillū ſi
gnū de celo fieri a xp̄o: vt puta tonitruū
ſicut accidit tēpore ſamuelis. i. Re. 12. Uel
ignē de celo ſicut accidit tempore Ely. 3.
Re. 18. vel aliqua ſigna mirabilia manife
ſtantia potentiam xp̄i.

Tertia pars.

Sequitur ipſe aūt vt vidit cogita
tiones eoꝝ ꝛc. Ubi tāgit reſpō
dentis ſagacitatē luminoſā: ꝙ
ꝓbat iudicium attendendū. Ubi duo poſ
ſumus ꝯſiderare. ſ.
Sapientie pſpicuitatē ī cognoſcēdo.
Prudētie ſagacitatē in arguendo.
¶ Quantū ad primū dicit. Ipſe aūt ꝛc.
Ubi ſciendū ꝙ xp̄s phariſeis querētibus
ſignum de celo: nō dedit eis ſignum viſi
bile: tamē dedit eis ſignū diuinitatis ſue
dum cogitationes eoꝝ cognouit qr. 3. Re.
8. Tu ſolus noſti corda hominū. Unde. i.
Re. 16. Homo videt ea que patent: deus
autē intuetur cor. ¶ Quantum ad ſecun
dum. ſ. prudentie ſagacitatē in arguendo
dicit. Omne regnū ꝛc. Ubi ſciendum ꝙ
phy tria imponebant xp̄o. ſ. ꝙ non erat
actor miraculi. Et ꝙ erat miniſter dyabo
li. Et ꝙ opus ꝙ fecerat non erat opus dī
ſed dyaboli. Secundū h̄ igitur h̄ tria fa
cit: quia prio oſtendit ꝙ dyabolus non eſt
actor dyaboli miraculi. Secundo ꝙ ipſe
non eſt miniſter dyaboli. Tertio ꝙ opus
ſuum eſt opus dei ⁊ non dyaboli. ¶ In
prima parte duo facit. quia ſicut ſapiens
primo remouet falſitatē. ſecundo inſtruit
veritatē. ¶ Primo remouet ratione re
ducente ad impoſſibile. ſecundo ratione
oſtenſiua. ¶ Quantum ad primū dicit.
Omne regnum ꝛc. Ubi ſciendum ꝙ ſecū
dum ſanctos. prelatio inter demōes ⁊ po
teſtas ad temptandū homines quantam
deus permittit: durabit vſq; ad finē mū
di: ⁊ quia vt dicit Ieroni. Concordia par
ue res creſcunt: diſcordia āt maxie dilabū
tur: euidēter appet ꝙ diuiſio eſt cā deſtru
ctionis rerū ⁊ augumentatio malorum.
¶ Ex iſtis ſic argu t xp̄s. Diſio i regno
aliquo eſt cauſa deſtructionis illius. Si
ergo demones eſſent diuiſi adinuicē ita
ꝙ vnus impugnaret alium ꝙ eſſet ſi ego
in principe demonioꝝ eicerem demones.
Impoſſibile eſſet ꝙ regnū eoꝝ duraret
ſed durabit vſq; ad diē iuditij. ergo non
ſunt diuiſi. ⁊ per conſequēs in principe de
monioꝝ non eicio demones. ¶ Quantū
ad rationē oſtenſiuā dicit. Si autē in bel
zebu ꝛc. Ubi ſciendum ꝙ iudei dicebant
exorciſtas ſuos ⁊ apoſtolos qui dicuntur
filij eoꝝ qr de ipſis nati: eicere demones
de corporibus obſeſſis diuina virtute ta
men xp̄m virtute dyaboli. ⁊ ſic patet ꝙ
per inuidiam loquebantur. Ubi ſciendū
ꝙ ſicut dicitur ab aliquibus: Salomō tra
didit quoſdā exorciſmos iudeis quibus
cooperantibus quibuſdam herbis ⁊ ge
mis: exorciſte iudeorum expellebant de
mones de corporibus obſeſſis in virtute
dei. Apoſtoli etiā ſibi conſotij erant nihil
male artis a xp̄o didiciſſe qui etiam de
mones expellebant. ¶ Intendit igitur
xp̄s talem rationem. Idem effectus de
bet procedere ab eadem cauſa ſicut patet
ꝙ omnis calefactio procedit a calore: ⁊
omnis frigefactōa frigore. Sed ſecundū
vos filij veſtri vt ſupra non eiciunt de
mones in virtute demoniorū: ſed in vir
tute dei. ergo nec ego. cum expellere de
mones ſit idē effectus. Et quia ipſi hoc d̄
me credunt: ꝙ vos non creditis: ideo ip
ſi iudices veſtri erunt: non quidē auctori
tate ſed cōparatione melioris operis:
quia vobis de me male opinantibus ipſi
bene opinati ſunt. ¶ Quantū ad inſtru
ctionē veritatis dicit. Porro ſi in digito
ꝛc. Ubi ſciendū ꝙ pater cōparatur corpo
ri: quia ſicut corpus eſt fundamentū om
niū mēbrorū: ita pater eſt principiū in to
ta trinitate. Filius autē ꝯparatur manui

quia sicut homo operatur per manuz : ita
pater operatur per filiuz. Spiritus vero
sanctus cõparatur digito:quia sicut digiti
procedunt a corpore ⁊ manu: ita spiritus
san.a patre ⁊ filio.Et sicut digiti multipli
cantur in vna manu ita distincta sunt do
na s.s.licet ipse in se sit vnus iuxta illud.i.
Cor.12.Diuisiones gratiaꝝ sunt :idé auté
spiritus .¶ Dicit igitur porro si in digi
to dei.i.virtute s.s.eicio demones venit i
nos.i.contra nos regnum dei . Ubi scien
dum ꝙ per regnũ dei vno modo intelli
gitur iudiciaria potestas:qua dabitur sen
tentia condénationis contra reprobos ꝑ
culpa q̃z cõmiserunt .Et hoc quidé senten
tia secundũ Tytũ.Propter incredulitaté
iudeorũ veniet contra eos . quando in fi
nali iuditio a xp̃o iudicabuntur. ¶ Alio
modo per regnũ dei : intelligitur aditus
regni celestis qui in proximo erat : q: in
proximo debebat aperiri ianua celestis fi
delibus.Quod licet proximum esset cre
dentibus:tamé cõtra iudeos incredulos
⁊ phariseos inuidos longe erat. iuxta ꝙ
xp̃s dixit eis Luc.ij.Ue vobis legis peri
tis:quia tulistis clauẽ scientie : ipsi vero
non introistis:⁊ eos qui introibant ꝓhi
buistis . ¶ Quantũ ad prudentie sagaci
taté in arguendo ꝙ ipse non est minister
dyaboli dicit.Cũ fortis armatus ⁊c. Ubi
Criso.Fortem vocat dyabolũ non quia na
turaliter fortis sit:sed inuens antiquã ei⁹
tyrãnidé q̃z pusilanimitas vestra creauit.
¶ Iste armatus dr̃ cuius arma secundũ
Tho.Sunt oés spés peccatoruz .¶ Per
atriũ vero intelligit̃ secundũ Bedã. Iste
mundus:in quo velud in suo atrio.dyabo
l⁹ habitabat . ¶ Per istos autem quos
possidet:intelligitur peccatores qui in pa
ce dicũtur possideri a dyabolo : quia eos
qui sui sunt:secundũ Grego.Non vult in
quietare . ¶ Per fortioré auté dyabolo
intelligitur xp̃s:d quo dicitur Job .9.Si
fortitudo queritur robustissimus est.

Iste superuenisse dicitur quando dei fili⁹
humanã carné assumpsit:⁊ dyabolum sua
potentia deuicit.⁊ ab ei⁹ potestate homi
nes liberauit.Unde Beda.Fortiori poté
tia xp̃s victor homines liberando ipsum
eiecit . ¶ Dicitur autem xp̃s abstulisse
eius arma.Ubi Beda.Sunt autez arma
eius astutie:doliq3 nequitie spiritualis .
Spolia vero eius ipsi homines sunt ab
eo decepti . Que spolia xp̃s distribuit :
quando peccatores vocauit ad fidem per
gratiam eos in diuersis gradib⁹ secundũ
Bedam.ordinando.¶ Ex predictis igit̃
intendit xp̃s talem rationem. Fortior nõ
indiget auxilio debilioris:sed ego suz for
tior principe demoniorum:quia demonez
fortem custodientem atrium suum.i.mun
dum:deuinco . ergo non egeo adiutorio
eius ⁊ per consequens vt minister eius de
monia non eicio .quia seruus non est po
tentior domino . ¶ Ostendens etiam ꝙ
opus suum non est opus dyaboli dicit .
Qui non est mecum ⁊c. Hoc autem osté
dit per duas rationes . Quantum igitur
ad primam dicit.Qui non est mecum ⁊c.
Ubi intendit talem rationem . contrarie
tas causarum arguit contrarietaté effec
tuuz.Sed ego ⁊ dyabolus sumus contra
rie essentie quia non est mecũ sed contra
rius mihi.ergo effectus erunt contrarij.
Effectus igitur meus qui é eicere demo
nia non est effectus dyaboli : sed virtute
diuina factum . ¶ Quantũ ad secundam
ratõnem dicit.Et qui non colligit mecum
dispergit.Ubi intendit talé rationé . con
trarij effectus arguũt contrarias causas.
Sed effect⁹ meus ⁊ effectus dyaboli sũt
contrarij:quia effect⁹ me⁹ est congregare
hoies ad fidem vt habeant vitã eternam
effectus auté dyaboli est dispergere eos
a fide .Ergo habem⁹ effect⁹ contrarios .
ergo sum⁹ ꝯtrarij.Sz ꝯtrarij nõ iuuant se
adinuicé.Ergo iste effect⁹ nõ est effectus
dyaboli sz fact⁹ vir tute diuina.

Quarta pars.

Equitur. Cum imundus spirit⁹ rc. Ubi tāgit instructiōs benignitatē amorosam q̄ probat piculū precauendū. Ubi sciendū q̄ p istum hoiez intelligitur quilibet peccator: a quo recessit dyabol⁹ per penitentiam ⁊ ad quē vult iterum tēptando redire. Unde h.5. possumus considerare videlicet.

Demonis egressum appetēdū.
Progressum vagabundum.
Regressum attendendū.
Ingressum metuendum.
Successum detestandum.

¶ Quantū ad primū dicit. Cū imundus spiritus exierit ab homie. Ubi sciendum q̄ dyabolus dr̄ imundus spiritus vel formaliter: q: in se h₃ imunditiam peccati vl' effectiue quia sibi consentiētes per culpā deformat. ¶ Iste aliquādo dicitur exire a peccatore virtute diuina vel per baptismū vel p penitentiā verā. iuxta q̄ ipse ,p misit Zach.13.d. Spiritū imundū auferaȝ de terra.i.de corpore hois terrēi. ¶ Sciēdū est āt q̄ dyabol⁹ ō qbusdā nō exijt ſ₃ i ipis pp pigritiā eoꝝ qescit sic auari supbi rc. Ab aliqb⁹ vō exit ⁊ postmodū ad eos nō redditur: ita q̄ in ipos hitet. Et hi sūt q tēptatiōibus suis resistūt. Ab aliqb⁹ vero exit: ſ₃ nō multū lōge recedit: ſ₃ expectat ō ,ppe vt iteꝝ eos tēptet. Et isti sunt q se pe recidiuāt. ¶ Quantū ad secundū. s. ,p gressum vagabundū dic̄. ambulās p loca rc. Ubi Raban⁹. Loca arida sunt corda fideliū q̄ a molitie fluxe cogitatiōis expurgata: calidus insidiator explorat si quos gressus infigere possit: ſ₃ castas mētes effugiens: in solo corde prauoꝝ: gratam sibi pōt inuenire qetē. Uñ sciendū q̄ sic est de cordib⁹ hominum respectu dya'. sicut ē de diuersis materijs respectu sigili. q: aliqui sūt fluxibiles ⁊ isti stati tēptatiōib⁹ ꝯsentiūt significati p loca hūida. Aliq sunt fortes ⁊ inflexibiles ⁊ isti viliter sibi resistunt significati p loca arida ⁊ iaquosa. ¶ Quātū ad regressū attēdēdū dicit. Reuertar in domū meā rc. Ubi sciendū ſ₃ Raba. q̄ dyabol⁹ astut⁹ vidēs q̄ scōs hoies pp eorum fortitudinē supare nō pt intra se cogitat. d. tu alias decepisti talē peccatorē: a quo existi p penitētiā: ex quo igit̄ nō potes in istis fortiorib⁹ ,pficere: reuertaris ad illū quē alias debilē iuēisti. Ueniēs āt aliqn̄ iuēit hoieȝ vñ exierat ociosū ſ₃ p penitentiā p̄stinā mūdatū a vitijs ⁊ ornatuȝ aliq̄ falsata virtute ⁊ sic ō ipso victoriam spat hēre. ¶ Ociositas eni inter alia vitia ē inductiua maloꝝ opū. Uñ ,puer. 23. Uacātes potib⁹ ⁊ dātes symbola ꝯsumūtur. vñ ad ipam euitandā dicit. Jero. Sp aliqd opis facito vt te dyabol⁹ inuēiat occupatū. ¶ Quantū ad ingressū metuēdū dicit. Et tunc vadit ⁊ assumit. 7. spūs rc. Ubi sciendū q̄ p istos. 7. spūs: itelligitur vniuersitas vitioꝝ. Nā ſm Grego. p nūerum septēnariū vniuersitas designatur. ¶ Ul' p. 7. spūs. itelligit̄. 7. vitia capitalia i qb⁹ cetera vitia ꝑtinent̄. ¶ Dicunt̄ aūt ista vitia spūs neqores dya^o q: illō q̄ pl⁹ nocet hoi est sibi pei⁹. peccatū āt plus nocet hoi q̄₃ dyabol⁹ q: dya' nō possent vnā aiam sine pecō mortali in infernū damnare: q̄ tñ fac̄ quodlibet pecc̄ū mortale quātūcunq₃ sit puum. ¶ Quātū ad successuȝ detestandū dicit. Et sūt nouissima hois illius peiora priorib⁹ vbi sciēdū q̄ sic in ifirmitatib⁹ corporalib⁹ recidiuatio est piculosior q̄₃ pria infirmitas: ita qñ hō venit de statu culpe ad statū gratie: ⁊ postea in peccatū recidiuat: quia primo ex tali recidiuatione: homo assuescit peccatis ⁊ fit pronior ad peccandum. ¶ Secundo quia in prima transgressione homo forte vno peccato. In recidiuatione vero multis: q: peccato quo peccat: ⁊ peccato ingratitudinis: non cognoscendo gratiam sibi factā a deo qui ipm eduxerat ō pecō. ¶ Tertio q: punit̄ graui⁹: quia punitur de peccato

ꝙ recidiuādo ꝑpetrauit:⁊ forte de ill' que
ante cōmiserat vt videtur innuere q̄dam
Glo.rabani.super leuit.Unde ps̄.In me
moriam reddeat iniquitas pr̄um eius ⁊
peccatum matris nō deleat.¶ Sciendū
est autem quantū ad.7.spiritus quos se
cum dyabolus assumit : ꝑ quos vt dictū
est intelligunt vicia capitalia . ꝙ inuenio
in scriptura.7.nomina demonū principā
tium istis.7.vitijs : vt homines in tēpta
tionē inducāt:secundū ꝙ ipsos viderint
inclinatos.¶ Primū nomen demonis se
cundum ordinem vitiorū est lucifer qui
primo cōtra suum creatorem sup̄biuit ap
petendo equalitatem diuinam.Iste sicut
caput superbie:d̄ ipsa homines tēptat vt
eos apostatare a deo faciat sic̄ ipse ab eo
sup̄biendo recessit.Unde ecclesiastici.10.
Initiū sup̄bie hominis est apostatare a
deo quoniā ab eo qui illū recessit cor ei⁹
quoniā initium peccati omnis est sup̄bia
qui tenuerit illā adimplebit maledictis
⁊ subuertit eum in finem .¶ Quanta au
tem mala fac̄ superbia:audi Inno.de vili
tate condictionis humane.d . Superbia
tumet:euertit:linguam cōfundit:prostra
uit goliam:suspēdit amā:interfec̄ vicano
rem:pemit anthioc̄ ⁊ pharaonem submer
sit:sedes ducum superborū destruxit d̄s:
⁊ radices gentium superbarum arefec̄ .
¶ Huius filia ē vana gloria de qua etiā
lucifer multociens homines temptat s3
qualis sit:audi qd dicitur.i.pe.i.Omnis
caro fenū ⁊ flos decidit . Ita re vera ho
mo instar feni arescit per mortem : ⁊ tūc
omnis gloria eius ad nihilum redigitur
sicut flos.¶ Secundum nomen demōis
est sathanas qui interpretat̄ aduersarius
plasmatori iuxta illud zach.3. Ostendit
mihi dominus yesum sacerdotē magnū
stantem coram angelo domini: ⁊ sathan
stabat a dextris eius vt aduersaretur ei:
¶ Iste sicut caput inuidie :homines de
ipsa tēptat.Nam inuidia est per q̄3 vnus
alteri aduersatur:quia gaudet secundum
Augusti.de aduersis proximi ⁊ de prospe
ris contristatur .¶ Tertium nomen de
monis est leuitam qui interpretatur per
sequens eos : ⁊ significat iram per q̄3 ho
mo in corde concipit vt alium persequa
tur.¶ Iste est leuitā de quo dicitur Is.
27.in die i^a visitabit dominus in gladio
suo duro ⁊ grandi ⁊ forti super leuitam
serpentem veterem ⁊ super leuitā serpen
tem tortuosū.¶ Iste sicut caput ire:ho
mines ad iram nititur prouocar̄ vt inter
se non possint pacifice ꝯuersari.¶ Quar
tum nomen demonis est asmodeus : qui
interpretat̄ plasmatio iudicantis:qui qui
dem impediebat cōiunctionem matrimo
nialem inter sarram ⁊ viros suos ne pro
les nasceretur:⁊ significat accidiam ꝑ q̄3
homo piger fit ne faciat aliquod bonum:
qui ideo plasmator iudicantis dicitur:q2
adeo plasmatus est qui habet pigros de
negligētia iudicare.Nam secundū Ber.
Accidia est quidam animi torpor quo qs
negligit aliqua bona inchoare : aut fasti
dit perficere . ¶ Iste sic̄ caput accidie:
homines de ipsa temptat ⁊ negligentes
facit circa spiritualia.¶ Quintū nomen
est māmona qui interpretat̄ diuitie vl' cu
piditas:⁊ significat auariciam per q̄3 ho
mo cupidus efficitur circa mūdana . Un
de Augu.in quodam sermone . Auarus
velud infernus omnia deuorans vellet
nullum hominem esse : vt omnia solus
possideret . ¶ Iste sicut caput auaricie
homines de ipsa temptat:dū eos ad ter
rena inclinat . De ipsum sequentibus di
citur Is.56.Omnes in viam suam decli
nauerunt vnusq̄sq3 ad auariciā suā a sum
mo vsq3 ad nouissimū . ¶ Sextum nom̄
est belzebu qui interpretat̄ vir muscarū ⁊
significat peccatū gnle per ꝙ homo incō
tinens fit circa gustabilia:⁊ sicut libenter
musce comedunt dulcia': ita gulosi in sa
porosis dapibus delectantur.¶ Iste ho

mines de gula temptat. Sed quantu; dā pnu; homini ex gula proueniat: audi Inno. de vilitate condictionis humane .d. Gula paradisum clausit suspendit pastorem. Baptistam decollauit. ¶ Septimu; nomen est beemoth qui interpretat bestial' et significat peccatum luxurie per qꝫ homo bestia dicitur. de qua Ago. Luxuria est imoderata carnis cupiditas: dulce venenum: ipoztuna mors: pernitiosa potio: que humanu; corpus debilitat: et virile animi robur eneruat. ¶ Iste sic caput luxurie homines de ipsa temptat: quibus dicitur Iaco .5. Epulati estis super terra; et luxurijs enutristis corda vestra. ¶ Iste septénarius vitioru; et demonum ipugnantium homines virtuosos: potest figurari per .7. boues deformes .7. priores pulchras et pingues: deuorantes. et per .7. spicas percusas que .7. alias pulchras et plenas deuorabāt gn̄ .41. ¶ Ubi sciendu; qꝫ per .7. boues pingues et .7. spicas plenas: intelliguntur virtuosi qui propter virtutes oppositas .7. vitijs pdictis instar boum et spicaru; dicuntur pulchri et pleni. ¶ Per .7. autem boues macilentas: et per .7. spicas percusas vredine: intelliguntur .7. spiritus reprobi cum .7. vitijs capitalibus: que propter ipugnatiōe; suam et téptationes varias infestant virtuosos homines: et ab eis multociés pulchritudinem qꝫ habebant ex virtutibus aufert. Item dyabolus cum .7. vitijs predictis potest figurari per dracone; rufu; de quo dicitur apoc. 12. Uisum est signum in celo: et ecce draco magnus et rufus habens capita .7. et cornua .10. et i capitibus ei9 dyademata .7. et cauda eius trahebat partem stellarum celi: et misit in terra;. ¶ Ubi sciendum qꝫ per draconem illum: intelligitur dyabolus qui in forma serpétis decepit mulieré in paradiso. Dicit āt magnus pp magnitudiné potentie qꝫ habet si de9 ipm pmitteret. Unde Job. 41. Non est potestas sub celo que cōparetur ei qui factus est vt nullū timeret. ¶ Dicitur auté rufus pp iracondiā et inuidiam qꝫ habet ad genus humanū cognoscens qꝫ hō est factus a deo vt recipiat illā gloriā qꝫ superbiendo amisit. ¶ Per .7. vero capita intelligūtur .7. vitia capitalia. Per .10. vero cornua intelligūtur .10. trāsgressiones cōtra precepta decalogy: d quibus hoīes téptat si pōt. ¶ Signanter dr̄ habere i capitib9 diademata: q: sicut dyadema est ornamentū capitis: ita dyabolus qn̄ vult téptare hominé de aliquo peccato: ornat ipm ostendendo sibi aliquā delectatiōem exéplifica de singulis. et sic capit hominé sic capit piscis ad amū. ¶ Per caudam vero qua canes aliquando blandiuntur: intelligitur suggestio qua dyabolus applaudet homini. Sed aduerte qꝫ sicut canes homini aliquando applaudent et postmodum cum mordent: sic dyabolus multotiés homini videtur blādiri: et tam̄ eū mordet attrociter cum ipm fac cadere in peccatum. ¶ Per stellas aūt celi intelliguntur oēs hoīes q instar stellarum debent esse puri et mundi per desertōe; omnium vicioꝝ: et in celo fixi per desiderium eternorum: vt tandem in celo sint siti vt socij angeloꝝ. ¶ Sed l; sic dberet esse: aduerte tamen qꝫ dyabolus sua cauda .i. sua suggestione has stellas .i. homines percutit et trahit tertiam partem secum: et dimittit eas in terram: dum .s. viuunt i hoc mundo: terréis dediti. Et postmodū quādo moriunt: eos in infernum demergit. vt dicatur de ipsis illud apoc. 6. Stelle celi ceciderūt sup terrā. Quāuis autem hic de tertia parte dicatur: vtinam tam̄ ples nō essent. O quāti nō solū ifideles s; xpiani salté noie dimittūt se decipi: et ad terrā a dyabolo trahi. Nā trahunt oēs superbi oés auari et c. Unde pōt merito dici d dyabolo illud Job. 21. Post se oém hoie; trahit: et an̄ se inumerabiles.

Quinta pars.

Equitur. Factū est autem cum h̄ ꝛc. Ubi tangit cōmendandā cele britatem gaudiosam: ꝙ probat preconium audiendum. Ubi duo facit: qꝛ primo ponit mulieris virtuosam cōmēdationem. Scdō xp̄i fructuosam ꝯformitatē ¶ Quantū ad primum dicit. Factum est autem ꝛc. Ubi sciendum ꝙ magna fidei cōmendatio in hac muliere cognoscitur secundū Bed. quādo scribis ꝛ phariseis in lege sapientibus: cōtradicentibꝰ xp̄o: ipsa incarnationē ipsiꝰ euidēter expressit. ¶ Quantū ad secundū. s. xp̄i fructuosam confirmatiōem dicit. At ille dixit ꝛc. Ubi sciendum secundū Criso. ꝙ quādo dicitur quin imo beati ꝛc. non tenetur priuatiue: sed additiue. q. d. Non tantū beata est maria quia me portauit ꝛ lactauit: sed maxime beata est: quia informata fidē ꝛ virtutibus: precepta dei: operē seruauit. ¶ Sciendum est etiam secundū Criso. ꝙ h̄ verbum xp̄i fuit magne consolatiōis ꝛ solatij: dū non solum ad beatitudinem habendā requiritur ꝙ corporaliter xp̄m portemus: sed ꝙ mentaliter ꝛ in operibꝰ bonis. ¶ Sciendum est etiam ꝙ qui verbum dei audiunt ꝛ illud custodiunt possunt figurari per virum de quo dicitur Mat. 7. Omnis qui audiuit verba mea h̄ ꝛ facͭ ea: assimilabitur viro sapienti qui hedificauit domū suam s̄ petrā: ꝛ descendit pluuia: ꝛ venerunt fluia ꝛ flauerūt vēti ꝛ irruerūt in domū illam ꝛ non cecidit: fundamēta eni erant supra firmā petram. ¶ Ubi sciendum ꝙ per virum sapientē: intelligitur quilibꝫ virtuosus. Iste domū suam. i. vitā suam ꝛ cōuersationem stabilem firmat supra petrā. i. supra xp̄m q instar petre que in fundamento ponitur vt sit firmū: est fundamentū totius spiritual' hedificij ꝛ virtuose vite. Ap̄ǐ. i. cor. 10. Petra āt erat xp̄s. In vita igitur virtuosa iuxta eundē apostolū. i. cor. 3. Fūdamentū aliō nemo p̄t ponerē p̄ter illū ꝙ positū est ꝙ ē xp̄s ih̄s. ¶ Funda ta igitur domo sup fundamēto tā valido: non cōcutitur nec ruitur: siue inuadat a pluuia ꝛc. Ubi sciēdum ꝙ p pluuiā intelligit̄ tēptatio carnal' cōcupiscentie: qꝛ pluuia i terra vniuersal'r diffundit̄: blanō ingreditur: ꝛ p eā terra mollis efficitur. sic cōcupiscentia carnalis general'r diffundit̄ in omnia mēbra hoīs per naturalē inclinatōnem. Blanō ingreditur p sensualē dlectatōem Per eā homo moll' efficit̄ p pernitiosam cōtinuatōem. Ista est pluuia de qua p̄s. Posuit pluuias eorū grādinem: ignem comburrentē in terra ipsorum. i. in corpore terreno. ¶ Per flumina vero itelligitur auaritia. qꝛ sicut flumina h̄n̄t instabilitatem sic ꝛ auaritia. ¶ Per ventum autem intelligitur superbia quia ventus aliquando inflat. vt pꝫ in vesica. aliqn̄ eleuat vt patet in turbine. aliqn̄ deprimit vt pꝫ in fulgure. Si superbia homiem inflat p propriā reputatōeꝫ. Ipsuꝫ eleuat p inde bitam ambitionē. Ipsuꝫ deprimit p diaꝫ punitionē. ¶ Hō āt virtuosus q domuꝫ suā s̄ petrā xp̄ꝫ fundauit p̄dicta timere n̄ hꝫ cū xp̄ꝫ hēat sustētantē ꝛ. d. sibi Je. 46. Et tu ne timeas s̄ue meꝰ iacob ꝛ ne paueas isrl': qꝛ ecce ego te saluū faciā. Nam saluos nos facͭ i p̄n̄ti p grāꝫ suā vt tādē nos p̄ducat ad gl'aꝫ sempiternā. Ad q̄ꝫ ꝛc.

¶ Dominica. 4. quadragesime.

Bijt ih̄s transmare galli lee ꝙ est tybiriadis ꝛc. Io. 6. Nos videmus per experientiam ꝙ officium boni medicis habentis aliqueꝫ infirmum est dare sibi medicinam morbo ꝯriam. qꝛ s̄m Grego. Cōtraria ꝯrijs curātur. Si autem videt infirmum pp medicinā sibi datā effici nimis debilē. datur sibi aliquod restauratiuum confortās eum vt possit medicinam s̄ꝑportare. ¶ Sicut igitur est in istis corporalibus, ita suo modo

est in spiritualibus. Xps igitur qui ē spi
ritualis medicus videns homines infir
mari diuersitatibus peccatorum . dat eis
salutiferam medicinam.s.pniam q̄z d̄bent
facere de cōmissis.⁊ ad hoc est specialiter
ordinatum tempus quadragesime.vt qui
alio tempore transgressi sunt voluntatez
diuinam per quod sunt sp̄ualit infirmati .
medicinam amarā suscipiant carnem per
abstinētiam macerādo. ¶ Quia vero ꝓ
pter debilitatem ⁊ fragilitatem hominuz
h̄ medicina eos debilitat : dat eis restau
ratiuum pretiosum.s.pmissionē vite eter
ne.⁊ sacietature.q̄z homies per veraz pe
nitētiam finaliter assequunt. Que quidez
refectio p̄rie dat intelligi p refectōnem
corporalē sequētium xp̄m:qn̄ de .5. pāib⁹
⁊ duobus piscibus.5.milia hominuz satia
uit:vt narrat ystoria euangelij hodierni .
In quo euāgelista quattuor tangit .s.
Actū virtuosuz ⁊ imutabilem:
Affectum viscerosuz ⁊ cōpassibilē.
Effectū vigorosuz ⁊ admirabilē.
Successuz fructuosuz ⁊ cōmendabilem.
¶ Primū ꝓbat mūdanoꝝ dep̄tō.2m affli
ctoꝝ inspectō.3m famelicoꝝ refcō.4m po
puloꝝ cōmēdatio.Pm i p̄n.2m ibi.Cū sb̄
leuasss ergo oclos ⁊c.3m ibi.Dixit ei vn⁹
ex discipl̄is ⁊c.4m ibi.Illi ergo hoīes ⁊c.

Prima pars.

Quantum ad primum vbi tāgit ⁊c.q̄ probat ⁊c.dicit. Abijt yh̄s ⁊c.Ubi quattuor possumus con
siderare .s.
Christi exemplaritatem .
Populi sedulitatem .
Loci sublimitatem .
Temporis ꝯgruitatem .
¶ Qm ad primū dicit. Abijt yh̄s ⁊c. vbi
sciēdum q̄ h̄ mare non erat mare salsus :
sed quedam congregatio aquarum ex flu
xu iordanis..Quod quidem mare voca
batur s̄m proprietatem hebrei sermonis
qui omnem congregationem aquaruz vo
cabant mare.Unde geñ.i. Congregatōes
q̄z aquarum appellauit maria.Illud autē
stagnum appellabatur multis modis .
Nam dicitur mare gallilee a regione ad
iacente.Dicitur mare tyberiadis a ciuita
te que tyberias dicitur q̄z hedificauit he
rodes in honorem tyberij Cesaris. Dici
tur etiam mare genesareth a nª lacus: qr
ex se crispantibus vndis generat auras.
Nam genesareth grece : quasi generans
auram latine dicit.¶ Hoc mare Christ⁹
transiuit vt secundum Thom.verbum p̄
dicatōis impenderet populo . ¶ Quan
tum ad secundum .s. populi sedulitatem
dicit.Et sequebatur eum multitudo ma
gna:cuius causam assignans dicit quia vi
debant signa que faciebat ⁊c.Ubi sciēdū
secūdum Criso.q̄ homines grossiores se
quebant Christum propter signa que vi
debant ab eo fieri.Sapiētiores autem nō
solum pp hoc sed pp excellētem eius do
ctrinam.¶ Quantum ad 3m.s. loci subli
mitatez dicit.Subijt ergo yh̄s ⁊c. Ubi sci
endum q̄ iste mons erat iuxta litus ty
beriadis ex opposito . ¶ Quantum ad
quartum.s.temporis congruitatem dicit.
Erat proximum pascha ⁊c. vbi sciendum
secundum Alcuinm q̄ iminente pascha
Christus turbam refecit: significat q̄ qs
quis pane verbi ⁊ corpore ⁊ sanguine de
siderat refici:debet spirituale pascha face
re.idest de vitijs ad virtutes transire.
¶ Sciendum est autem circa istam ptez
principalem loquendo moraliter: q̄ p ma
re intelligitur mundus : quia sicut mare
est amarum:ita in mūdo sunt multe ama
ritudines ⁊ pene:sicut etiam mare est pe
riculosum nauigantibus . iuxta illud ec
clesiast.43.Qui nauigant mare enarrant
pericula eius:ita mundus periculosus ē
in ipso viuentibus:quia in ipo multi spi
ritualiter moriuntur.¶ Signanter autē
dicitur hoc mare gallilee . quia gallilea

vno modo interpretatur rota: sicut autē rota instabilis est et facile voluitur: ita mundus instar rote instabilis est et volubilis quia hō mō sanus etc. ¶ Iste mundus sic periculosus potest figurari per illō mare de quo spūaliter dicitur Dani .7. Uidebā inquit in visione mea et ecce quattuor venti celi pugnabant in mari magno et quattuor bestie grandes ascendebant de mari diuerse inter se. Prīa erat quasi leena: et alas habebat aquile. Secunda similis erat vrso et habebat tres ordines dentiū in ore eius. Tertia sīlis erat pardo et habebat alas auis super se quattuor et quattuor capita. Quarta bestia erat terribilis ac mirabilis et fortis nimis: dentes ferreos habebat magnos comedēs atque cōminuens et reliqua: pedibus suis cōculcans. Hec bestia erat dissimilis ceteris bestijs quas viderā et habebat cornua .10. ¶ Ubi sciēdū per illud mare vt dcm̄ ē intelligitur mundus de quo ps. Hoc mare magnū et spatiosū manibus. Per quattuor autē ventos pugnantes adinuicē intelligūtur quattuor que in mundo considerari possunt. s. natiuitas significata per ventum orientalē. Mortalitas significata per occidentalem. Prosperitas significata per australem. Aduersitas significata per aquilonarem. ¶ Isti quattuor vēti pugnare dicuntur adinuicem: quia nūc homo nascitur: nunc moritur: nūc prosperatur: nunc tribulatur. Et quandoque homo in tali pugna non firmat se supra petram xp̄m vt pugnādo possit resistere: sed magis in ipsa deicit: dum considerādo suam natiuitatē erigitur: cōsiderando mortem non flectitur existens in prosperis extollit: exn̄s in aduersis cōcutitur. ¶ Per quattuor āt bestias mōstruosas ascēdētes de mari intelligūtur quattuor vitia in mundo quibus quasi generaliter sunt homies irretiti. Nā per primā bestiā q̄ leene erat similis: itelligitur peccatū supbie: quia sicut leo iter aīalia bruta habet dominiū pp quod rex dicit. Ita superbus sp appetit dn̄ari. iuxta illud Job. ij. Uir vanus in superbiam erigitur et quasi pullū onagri se liberū natū putat. ¶ Signanter āt dicitur quod hec bestia hēbat alas sicut aquila: quia sicut aquila supra alias aues volat: sic supbus sp appetit supra alios exaltari. ¶ Per secundā bestiā que erat sīlis vrso: intelligitur peccatū luxurie. Nā sicut vrsus est aīal imūdum: ita per luxuriā hō inficitur. Unde Eccle. 25. Propter peccatū luxurie hō excecauit vultū suū tanquam vrsus: et quasi saccū ostendit in medio proximorū. Nā luxuria mentē excecat: et quasi saccus coram alijs ostendit vilē. ¶ Signanter autē dicitur quod hec habebat tres ordies dentiū propter tria que reperiuntur in luxurioso. Nam talis habet fedas cogitatōes: inhonestas locutiones: et turpes operatiōes. que sunt tres species que odiuit dominus vt habetur ecclesiastici .25. ¶ Per tertiam bestiam que similis erat pardo: intelligitur peccatū vanaglorie. Nā sicut pardus est aīal de diuersis coloribus picturatum sic vanagloriosus de gratijs sibi datis ad meritum: ecōuerso inaniter gloriatur. ¶ Signanter autem dr̄ quod hec alas habebat: quia vanagloria est filia superbie: per quā hō in altum exaltatur. Dr̄ etiā quod habebat quattuor capita: quia homo de quattuor potest inaniter gloriari. primo de rebus spiritualibus sicut de scia et sensu etc. Scdo de rebus corporalibus et hec dupli: vel de naturalibus sicut de pulchritudine: fortitudine etc. vel de acqsitis: et hec dupli: vel de imobilibus vt possessiōibus castris etc. vel de mobilibus. s. indumētis: ornamētis etc. In his eī homo inaniter gloriari dicitur: quia oia illa de se vana cernunt: iuxta illō eccl'astes .1. Uidi cuncta que fiunt sub sole: et ecce vniuersa vāitas et afflictio spiritus. ¶ Per quartam vero bestiam cuius nomē n̄ pōitur: q̄ tamen habebat dentes ferreos et

cōtefebat omnia intellr peccatū auaricie: cuius nomen nō ponit:quia auaritia non solum:vno modo cōmittitur : ita vt vno solo possit vocari noīe:sed mltis.s.p vsuram rapinaz 7c.qbus possit tēporalia sibi aggregare:7 iō dr habere dētes ferreos. Dicit etiam h bestia comedēs:dū ditias ad se trahit:7 cōminuens dum aufert ab alijs.7reliqua pedibus ɔculcans:dū acq sita solum sibi retinet nec curat alijs sbuenire.Vñ auarus ē de generatōe iª d qua puer.30.Generatō q̄ p̄o dētib⁹ gladios hȝ 7 comādat molarib⁹ suis:vt comedat iopes d terra:7 paupes ex hoibus.¶Significanter autē dr q̄ erat dissilis:quia nullum aliorum vitioꝝ tantū offendit proximum:sic maledicta auaritia.Unde eccli. 10.Auaro nihil ē scelestius.Dicit etiā habere cornua.10.ꝑpter.10.trāsgressiones p̄ ceptorum cōtra q̄:auarus non ptimescit facere:vt solum possit ditias cōgregare. de qbus domin⁹ numeri.14.Tēptauerūt me iā.10.vices:nec obedierūt voci mee nō videbūt terram:p qua iuraui p̄ribus eorum.¶Sed ɔsidera o miser peccator qd istis bestijs accidat:vt peccata significata per ipsam facere ptimescas.Nam sic dicitur dañ.7.de punitiōe istarū bestiaꝝ.Uidi inqt dañ.q̄ interfecta esset bestia 7 periss3 corp⁹ eius:7 traditū esset igni ad cōburend.Aliarum quoqȝ ablata esset ptās. ¶Ubi sciēdum q̄ p illam bestiā q̄ dicit iterfectā 7c.intellr auaritia vt.s.Homo igitur auaritie deditus interfici dr:quando moritur:7 tūc igni 7 penis infernalib⁹ cruciādus traditur.vnde Je.22.Tui vero oculi 7 cor ad auaritiā.7 ad sanguinem innocentem fundend:7 ad calūpniam:7 ad cursum mali operis.propterea h dicit dominus:sepultura asini sepelietur putrefactus 7 proiectus extra portas Jerm.Naȝ re vera sic esse deberet vt auari 7 scelerati admodum asini decoriarent 7 expolia rentur diuitijs:7 in fosatis:nō in sacro cimiterio ponerent.Ut sic putrefacti i aia extra portas ierusalem pıciantur 7 in infernum cruciātur.¶Per alias vero bestias tres itelligunt alie tres supra nominate que significāt alia tria peccata supra dicta.A quibus auferri potestas dicitur: quia ab omnibus ill'tribus irretitis : aufertur potestas peccandi:dum p mortem deficiunt.Si autē vis scire:quid illis bestijs specialiter accidat:audi quid de prima dicitur dañ.7.Aspiciebam inquit donec eulse sunt ale eius 7 sublata est de terra.Nam sic auis cū habet alas eulsas volare nō potest sed cadit inferius:ita vēiet tempus q̄ superbus sic dplumabitur : q̄ iam nō poterit in altum ascendere:sed d mergetur in profundum inferni.Unde tali dicitur abdie.i.Si exaltatus fueris vt aquila:7 si inter sydera posueris nidum tuum:inde detrahante dicit dominus. ¶De secunda.s.luxuria dicitur apoc.18. ¶Quantum glorificauit se 7 in delitijs fuit:tantum date ei tormentū 7 luctum. ¶De tertia.s.pdo.i.vana gloria.dicitur Jere.9.Non glorietur sapiens in sapientia : 7 non glorietur fortis in fortitudine sua : 7 diues in diuitijs suis:sed in h glorietur qui gloriatur scire 7 nosce me: quia ego suȝ dominus qui facio misericordiam 7 iudicium:7 iustitiam in terra. misericordiam inq̄ȝ bonis 7 iudicium mal. ¶Uel aliter dicere possumus q̄ p quattuor bestias intelligunt.

Seuicia tyrāpnorum.

Perfidia hereticorum.

Fallacia simulatorū.

Malitia emulatorum.

¶De prima treñ.3°.Ursus insidians factus es mihi leo in absconditis.¶De secunda.eze.19.Leo factus est 7 didic capere predam : hominesqȝ comedere.s.suis fallacijs.¶De tertia prouer.ij.Simulator ore decip amicum suum.vnde legitur de quodam philosopho q̄ cum quidam

ipsum laudaret:ipse sibi respondit. Quid
laudas:nũquid me vendere vis. ¶ De
quarta inominabili.s.malicia emulatoꝝ
dicit habere cornua.10.quia detractor.10.
modis alteri detrahit. Primo i absentia
male de alio loquẽdo. Secundo modis q
bus potest alteri malum inquirẽdo. Ter
tio malum ꝙ fit de alio: publice diuulgan
do. Quarto per aliqua signa animũ dispi
ciendo:vel sibsanando.d.bene scio quis ⁊
qualis sit is pexime suspitionem ingeren
do. Quito famã alteri denigrãdo. Sexto
alteri adulãdo: quia si nõ potest detrahe
re:adulatur ei. Septimo falso aliũ accu
sando. Octauo.d.ꝙ h ex consciẽtia fac. 9°
in dictis suis dilectiõem illius de quo de
trahit ostẽdendo.10° honorem supioris
ad quẽ loquit simulãdo. Scias te dilata
re in his. Unde Ber.super cãt. sermõe
24. Detractores aũt quodam simulate ve
recundie vultu:cõceptam maliciam q̃ re
tinere non possunt:obumbrare conantur.
¶ Idem Ber.in quodam sermone. De
tractor:si pauper es vilẽ te reputat. Si di
ues ambitiosum:auarũ ⁊ cupidũ. Si affabi
lem:dissolutũ. Si pdicator vel doctor es:
honoris ⁊ hũani fauoris acquisitorem. Si
taces:inutilem. Si ieiunas:ypocritam.
Si comedis:deuoratorem. ¶ Per mortem
qui alibi desertum dicitur.intelligit peni
tentia:que instar deserti videtur hoibus
aspera Ad q̃ trãseuntes mare.i.deseren
tes mundũ ⁊ vicia debent ascendere per af
fectum ⁊ opera bona. ¶ Qualiter autem
homo ire debeat in desertum penitentie
ad pugnandũ contra vicia fuit figuratum
i.mach.5.vbi sententialiter dicitur ꝙ iu
das machabeus ⁊ iõathas frater eius trã
sierũt iordanem ⁊ abierũt viam.3.dierum
per desertum ⁊ pugnantes contra inimi
cos optinuerũt victoriam. Ubi sciendum
ꝙ per iudam qui interpretatur confitens
⁊ iõatham qui interpretatur columba ve
niens:intelligitur quilibet christianus q
instar columbe debet haberẽ simplicitatẽ:
⁊ instar iudeorum deum firmiter confiteri. Ut
sic dicat cum ps. Confitebor tibi domine
in toto corde meo in consilio iustorum ⁊
congregatione. ¶ Per iordanem vero
qui interpretatur descensus: intelligitur
mundus:in quo homo versus mortem va
dit cottidie descendendo:iuxta illud eze.
26. Descẽdent de sedibus suis omnes prin
cipes maris.i.mundi amari. ¶ Per de
sertum autem intelligitur status peniten
tie:quia sicut in deserto:pauci homines ha
bitant ita pauci sunt qui velint ad peni
tentiam venire corporales delitias dimit
tendo. Et tamen fructus eius ẽ vita eter
na.iuxta illud Mat.3. Penitentiam agi
te:appropinquabit enim regnum celorũ.
¶ Per viam autem.3.dierum:intelligũ
tur.3.partes penitentie que sunt: cordis
contritio.oris confessio ⁊ operis satisfcõ:
⁊ h sunt de quibus dominus eccli.25. In
tribus beneplacitum ẽ spiritui meo. Sic
autem potest homo secure ꝯtra inimicos
accedere ⁊ de ipsis victoriam optinere.
quibus leuiti.26. Persequimini inimicos
vestros ⁊ corruent coram vobis. ¶ Uel per
montem:intelligitur celestis pãtria: ad q̃
exemplo Christi:transito mari.i.mundo
⁊ derelictis vitijs debemus ascendere.
Ad ꝙ nos inuitat xps exo.24.d. Ascendẽ
in montem ⁊ esto ibi. ¶ Iste est mons li
bani de quo figuratiue dicitur ecclesiasti
ci.50.ꝙ symon sacerdos magnus stans
iuxta aram: circa ipsum corona fratrum:
quasi plantatio cedri in monte libano sic
circa illum steterunt quasi rami palme:⁊
omnes filij aaron in gloria sua. ¶ Ubi
sciendum ꝙ per symonem qui interpreta
tur obediens: intelligitur Christus qui
iuxta illud phi.3. Factus est obediens
vsq; ad mortem. Qui sacerdos magnus
dici potest: quia pro salute humani ge
neris se obtulit ostiam deo patri. Iste iu
xta aram stare dicitur: quia est in gloria

paradisi qui potest dici ara ⁊ templũ dei
Circa quem frm corona esse dicitur: quia
omnes fideles qui sunt in patria: qui fra
tres eius dicuntur ratione humanitatis
assumpte: ipsum gloriose circondant.
¶ Dicitur etiam quasi plantatio cedri i
monte libano qui interpretatur candida
tio propter nimiam puritatem que é ibi.
Circa quod sancti qui sunt in patria: sta
re dicũtur vt rami palme: quia victoriose
vincendo mundum: dyabolum carné ⁊ vi
tia: ad celestem patriam peruenerunt. Et
sic in gloria sua sint omnes filij Aaron. i.
omnes fideles. De quibus Isa. 32. Sede
bit populus meus in pulchritudie pacis
⁊ in tabernaculis iustitie ⁊ in requie opu
lenta. Secunda pars.

Sequitur. Cum subleuasset ergo
oculos yhs ⁊c. Ubi tangit affe
ctum viscerosum ⁊ cõpassibilé.
ꝙ probat afflictorum inspectio. vbi quat
tuor possumus considerare. s.
Xpi compassionem.
Ipsius interrogationem.
Cuiusdã dubitatiõis remotioné.
Apostoli responsionem.
¶ Quantũ ad primum dicit. Cum ergo
suble. ⁊c. Ubi sciendum secundum Bedã
ꝙ eleuatio oculorum xpi significat com
passione ꝙ habuit xps ad turbam indi
gentem: iuxta illud ps. Oculi eius in pau
perem respiciunt. ¶ Eleuatio etiam ocu
lorum xpi secundum Bedam est nobis
exemplum honestatis ⁊ pudicicie: ne. s.
hinc inde oculos vagabundos. ¶ Quan
tum ad xpi interrogationem dicit: dixit
ad Philippum ⁊c. Ubi sciendum secũdũ
Criso. ꝙ xps interrogauit Philippum:
vt ex responsione eius miraculum euidé
tius appareret. ¶ Quantum ad cuiusdã
dubitationis remotionem. dicit. Hoc au
tem dicebat temptans eum ⁊c. Ubi scien
dum ꝙ quia xps interrogauit Philippũ
vnde ememus panes ⁊c. posset aliquis
credere ꝙ hec interrogatio veniret ex
ignorãtia xpi: quasi nesciens vnde posset
pascere turbam. ꝙ secundum Criso. Re
mouet euangelista. d. Sciebat enim quid
esset facturus. ¶ Interrogauit etiam eũ
secundum Criso. Ut ex responsione sua
probaret eum: vt per signum factum du
ceret in certam cognitionem de sua poté
tia. ¶ Quantum ad quartum. s. apostoli
responsionem dicit. ⁊ respõdit ei Philip
pus ⁊c. Ubi sciendũ secundũ Alcuinũ ꝙ
Philippus in hac responsione: tarditaté
suam ostendit. Nam si perfecte de crea
tione inquit intelligeret: de eius poten
tia ⁊ largitate non diffideret. ¶ Sciéduz
est autem circa istam partem in qua fit
mentio de compassione ꝙ xps ostendit
ad turbas ꝙ significat pietatem ꝙ deus
habet ad totum genus humanum. Que
cõpassio diuina fuit nobis figurata Exo.
3. vbi sententialiter dicitur ꝙ cum popu
lus Israeliticus esset in egypto sub serui
tute Pharaonis: clamauerunt ad domi
num: quorum vota exaudiens deus dixit
Moy. clamor filiorum Israel venit corã
me: vidiq afflictionem eorum qua ab
egyptijs opprimuntur: sed veni mittam
te ad Pharaonem vt educas filios Isra
el de egypto. ¶ Ubi sciendum ꝙ per po
pulũ Israeliticũ existentem sub seruitute
Pharaonis intelligit totũ gen⁹ humanũ
ꝙ añ aduétũ filij dei erat i tenebris peccõꝝ
⁊ sub ꝑuitute dya' significati p pharaonem.
¶ Uidétes ãt pr̃es veteris testi. miẽiã i
ꝙ erat totũ gen⁹ humanũ clamabãt totꝗ ꝓ
cordijs: vt eis dñs mitteret redéptoré vñ
ps. Emitte manũ tuã de alto ⁊c. ¶ Dñs ãt
benign⁹ ⁊ pi⁹ vidés afflictioné ppli sui mi
sit Moysen. i. xpm. Et iste vt fortis ⁊ pui
dus: gen⁹ humanũ de ptãte dya' liberauit.
Uñ ipleta é pphetia Isa. d. Isa. 9. Ppl's
q ambulabat i tenebris vidit lucem ma
gnã: habitantibus in regione vmbre mor
tis: lux orta est eis.

Tertia pars.

Sequit. Dic ei vnus ex discipulis eius etc. Ubi tangit effectuz vigorosum et admirabilem qui probat famelicorum refectio. Ubi quattuor possumus considerare. s.

Naturam adiacentem.
Situm cōtinentem.
Actum euidentem.
Excessum eminētem.

¶ Quantū ad primū dicit. Dic ei vnus ex discipulis etc. Ubi sciendum q illō miraculum: quamuis potuisset facere creando de nihilo: tñ noluit. Unde Criso. Nō eni materia subiecta idigebat: sed ne creatur aliene viderent esse ab eius potētia: ipsis creaturis vtit ad materiā miraculorum. ¶ Quantū ad situm cōtinentem: dicit ergo yhs facite eos etc. Ubi sciēdum secūdum Tho. q fenū d quo hic dr: erat herba viridis. Erat enim pascha q in primo mense veris pficiebat. ¶ Quantū ad actū euidentem dicit. Accep ergo yhs panes etc. Ubi sciendum secūdum Augu. q. 5. panes quos xps sic multiplicauit fuerunt quasi quedaz semina que xps p potentiaz que in ipso erat multiplicauit eo modo q per suā potentiā multiplicant semina terre mandata. ¶ Sciēdum est etiaz secundum Criso. q xps volēs facere: tā ingēs miraculū orauit et grās egit dō. primo vt daret exēplum comedentibus: deo grās agere. 2° vt nos in beneficijs postulandis ad orandū induceret. 3° vt ex h turbam hedificaret. ¶ Quantū ad excessum eminentem dicit. Ut aūt impleti sunt etc. Ubi 3a. possumus cōsiderare. s.

Populi refectiōem copiosam.
Collegij executiōem virtuosam.
Christi impositiōem amorosam.

¶ Quantū ad primū dicit. vt aūt impleti sunt. Ubi sciēdum q xps populū famelicum satiauit ipm sequērez et i ipso sperātem. Ut impletū sit illud ps. Oculi oium in te sperāt dne et tu das escā illorum in tpe oportuno. etc. ¶ Quantū ad xpi impositōnem amorosaz dicit. Dixit discipulis suis: colligite etc. Ubi sciendum scdm Aug. q xps precep discipulis vt fragmēta colligerēt: nō q turbe ea colligerēt vel portarent: ad ostendendū q discipuli debebāt esse magri orb terrarum: quibus cōmittebātur oclta scripturarum: alijs pandere: q possunt intelligi p fragmēta. ¶ Quantū ad collegij executiōez dicit. Collegerūt ergo etc. Ubi sciēdum secūdum Criso. q xps p cep apostolos fragmēta colligere: nō qd ad ostentatiōem: sed vt ostenderet miraculum factum: nō fuisse fantasticū: sed verum. ¶ Sciēdum est aūt circa istam ptez loquēdo moralr q p. 5. panes intelligunt. s. que dz esse in vera pnia. s.

Cōtritio dolorosa.
Cōfessio pudrosa.
Jeiuniū macerans.
Elymosina recreans.
Oratio eleuans.

¶ Primus panis est cōtritio dolorosa. Nam peccator cōsiderans peccatū aniam deformans dz cōteri et dolere. Ut sic sacrificium se offerat dō quia ps. Sacrificium deo spiritus cōtribulatus: cor cōtritū et humiliatum ds nō despicies: ¶ Iste ē pāis de quo ps. Cibab nos pane lachrimarū. ¶ Quid āt sit cōtritio: audi. Criso. i libro de cōpunctione cordis. d. Cōtritio est humiliati cordis vera cōpūctio: magna agere et hūilia loqui: iuste opari: et sup peccatū timere ac tremer. Unde Criso. ibidē. Sola cōpunctio est: q fac aniaz orescere purpuram: desiderare celitū: amare lachrias fugere risum. ¶ Secūdus panis est cōfessio puderosa. Nam postq homo de pecco doluit dz ipsum cū verecūdia nō cum risibus cōfiteri. iuxta illud eccli. 17. Cōfiteberis viuens viuus et sanus cōfiteberis et laudab deuz et glificab in miseratōibus ipius. ¶ Quantū aūt bonū sit pfessio: audi Au

di Au.i libro d̕ pnia.d.Cōfessio ē sal⁹ aia
rū dissipatrix vitoꝝ:restauratrix virtutū
oppugntrix d̕monū:qd plura : obstruit os
iferni:portas apit padisi . ¶ 3⁹ pāis ē ie
iuniū macerās.Nā q d̕liqd p delitias cor
pis:dꝫ ipꝫ affligeꝛ p ieiuniū ꝛ al's austeri
tates corpis.vn̄ ioel.2.Cōuertimi ad me
i toto cord̕ meo i ieiūio ꝛ fletu ꝛ plāctu:ꝛ
scidite corda vr̄a ꝛ ñ vestimēta nr̄a.¶ qm
āt bom sit ieiuniū:audi Aug.i s̕ōe d̕ ieiu
nio.d.Jeiūiaꝫ purgat mētē:sbleuat sēsuꝫ:
carnē spūi sbicꝛ:cor facꝛ ꝯtritū ꝛ hūiliatū:ꝯ
cupie nebl'as dispgit libidinū ardores ex
tinguit:caritat̄ vo lumē accēdit.¶ Xps
pāis ē elyª recreās.Nā q p pccm̄ auarie
deū offendit.aliēa vsurpādo:l' sua idebite
rtinēdo:dꝫ largas eliosinas faceꝛ:q: tob.
4.Elyª ab oi pccō ꝛ a morte libat:ꝛ nō pa
tiꝛ aiaꝫ ire in tenebras.Vn̄ Js.58.nb̄ dꝛ.
Frāge exuriēti panē tuū egenos vagosqꝫ
induc indomū tuā:cū videris nud̕:opi eū
ꝛ carnē tuā ne d̕spexeris.¶ Qm āt bom
sit elyª:audi Cri.sup Mat.d.Medica
mentū forti⁹ ꝙ maxie opaꝛ i pnia:elyª ē.
¶ Quint⁹ pāis ē oratio eleuās.Nam q
offendit deū supbiendo:dꝫ oratiōi insiste
re:vt p oratiōem se hūiliās : adipiscaꝛ ve
niam d̕ pccis.Ut dicaꝛ de ipo illud eccli.
39.Apiet os suū i oratiōe:ꝛ p d̕lictis suis
deprecabiꝛ.Jste ē panis d̕ quo ps.Panē
angeloꝝ mādncauit homo ꝛ cibaria misit
eis in habūdantiā.Nā sic angli deū ꝯtie
cōtemplanꝛ:sic homo dꝫ i deū erigi p ora
tionē d̕uotā.¶ Quantū āt bom sit oratō:
audi Cassiodoꝝ sup ps.d.Oratio pura:ē
p q̄ꝫ ira dei suspendiꝛ venia ꝓcuratur:pe
na refugitur ꝛ p̄mioꝝ largitas impetra
tur:cuꝫ dn̄o loquitur cū iudice fabulatur:
p̄sentem sibi facꝛ q̄ꝫ videre non p̄ualleꝛ:ad
penetrabilia iudicis peccator admittiꝛ:ꝛ
nullus inde respuitur : vbi qui in ea tepi
dus inuenitur.¶ Quis vero dignā ora
tionem deo faciat:audi Greg.2⁹ libro mo
raliū.d.Jlle deo veram orationem exhibꝫ
qui semetipsum:quia pl'uis sit humiliter
vidꝫ:qui nihil virtut̄ sibi atribuiꝛ.qui bo
na que ait : esse de misericordia condito
ris agnoscit . ¶ Quia vero isti.5.panes
sunt ordeatij ꝛ asperi:quia durum est ho
mini predicta facere:vt tollerenꝛ facili⁹:
duo pisces adiunguntꝛ : vt panibus sapo
rem inducant . Ubi sciendū ꝙ per duos
pisces intelligiꝛ duplex consideratio q̄ꝫ
penitens debet habere.s.considerare ꝙ
q̄ꝫuis penitentia sit aspera:tamen p ipsaꝫ
acquirit iocūditateꝫ premij:ꝛ euadit eter
nitatem supplitij .¶ Uel per duos.5.pa
nes:intelliguntur.5.que homo debet con
siderare.s.

Cognitio sui.
Pudor cōmissi.
Dolor amissi.
Timor iuditij.
Orror inferni.

¶ Prima cōsideratio est cognitio sui.dꝫ
enim cognoscere quis sit:q: formatus de
vili materia.Vn̄ supbienti ꝛ nō cognoscē
ti condictiōem suam diciꝛ ecclesiastici.10.
Quid superb̕ terra ꝛ cinis.q.d.materiaꝫ
supbiendi nō habes.quia secunduꝫ Ber.
cōceptio:culpa nasci miseria . viuere pēa
ꝛ mori angustia.¶ Secūda est pudor cō
missi.Nam homo dum cogitat vilitatem
peccati ꝛ turpitudinem:dꝫ confundi ꝛ eru
bescere.Unde ps.Jnduanꝛ qui detrahūt
mihi pudore:ꝛ operianꝛ sic dyplod̕ con
fusione sua.Et ezel.36.Confundimi ꝛ eru
bescite super vijs vestris.¶ Tertia ē do
lor amissi.Nam quādo cōsiderat ꝙ amis
sit diuinam gratiam q̄ꝫ receperat i baptis
mo angelorum societatem ꝛ imensam glo
riam q̄ꝫ in futuro expectat:multum debꝫ
dolere.dicēdo cum ps . Circōdederūt me
dolores mortis : ꝛ torrentes iniquitatis
conturbauerunt me.¶ Quarta est timor
iuditij . Nam peccator considerans ꝙ in
die iuditij oportebit eum de suis offensio
nibus reddere rationem:multum debꝫ ti

mere ⁊ dicere cuȝ ps̃.Timor ⁊ tremor venerunt super me ɔtexerunt me tenebre. ¶ Quinta est horror inferni. Nam peccator considerans seruitutem penarum inferni ⁊ societatem malignam dȝ horrere. Nam ibi est terra tenebrosa ⁊ opta mortꝭ caligine terra miserie ⁊ tenebrarum vbi vmbra mortis ⁊ nullꝰ ordo: sed sempiternus horror ihabitat. Job.10. Ubi sic dicit̃ Is.66.vermis nõ morietur ⁊ ignis eorū nõ extinguet̃. ¶ Ista qntuplex cõsideratio que peccatorem dȝ affligere: fuit figurata per cruciatũ.5.mensinm locustarũ de quo dicitur sententialr̃ apoc̃.9.ꝙ locuste exiert̃ in terram ⁊ p̃ceptum est eis: ne lederent fenũ terre: neq̃ omne viridꝫ: neq̃ omnem arborem: nisi tantũ homines qui nõ habent signum dei in frontibus suis: ⁊ datum est illꝭ ne occiderẽt eos: sed vt cruciarent mẽsibus.5.⁊ cruciatus eoꝝ vt cruciatus scorpij cum pcutit hominẽ. ¶ Ubi sciendum ꝙ p locustas que sunt animalia terre nascẽtia corrodẽtia: intelligit̃ sinderesis siue cõscientia que debet ꝺ peccatis perpetratis hoiem mordere: intelligi remorsu: dȝ cruciari grauissime per cõtritõnem amaraȝ: qui cruciatus instar scorpionis debet esse: quia sic̃ scorpio cauda pcutit: ⁊ percusso dolorem ingerit sic homo se cogitãdo mortalem: q̃ mors per caudaȝ que ẽ vltima pars animalꝭ potest itelligi dum sua delicta cogitat: ⁊ ꝙ ꝺ ipsis habȝ rationem reddere: ⁊ penã debitam sustinere: debet merito p doloris amaritudineȝ cruciari. ¶ Iste autem cruciatus dicitur esse.5.mensium ꝓpter.5.consideratiões p̃dictas. Iste vero cruciatus ad morteȝ nõ dicit̃: q: q̃uis homo de pccis multũ dolere dẽat: tñ despare nõ dȝ: sed sperar̃ in diuina misericordia vt veniã mereat̃. ¶ Signãter ãt dicitur ꝙ ledere nõ debebãt fenũ terre ⁊c. q: p fenũ terre: intellr̃ vir humilꝭ: qui instar feni vilẽ se reputat: dũ terram se cognoscit futuꝝ ⁊ esse. Per omne viridꝫ vero intelligitur vir habẽs diuinã gr̃aȝ animã irrigantẽ. Per arborẽ: ãt fructiferã: vir fructificãs p opa bona. Hos locuste.i.remorsus cõscientie nõ dȝ leder̃ q: sunt sine pccõ. ¶ Per hoies ꝟo non habentes diuinã ymaginẽ i frontibus.i.i mẽtibus suis: intelligunt̃ peccatores in qbus per pccm̃ est ymago dei abolita. Et hos debẽt cruciare.i.recordare ɔscientia considerãdo supradicta. ¶ Quia vero in hoc cruciatu ⁊ remorsu conscientie: istar panum ꝺ ordeo sentitur asperitas: ne hõ desperet de venia: adducunt̃ duo pisces saporem prebentes.s.redemptio sufficiẽs ⁊ misericordia indulgens. Magna enim consolatio est peccatori: quando cogitat ꝙ sanguine xp̃i yhu est sufficienter redẽptus. Et quando considerat xp̃i misericordiam que tante imensitatis est: ꝙ omnẽ ad se recurrentem reconciliat sibi. Unde ps̃. Apud dominum misericordia ⁊ copiosa apud eum redemptio. ¶ Per.12.autẽ cophinos qui superauerunt ⁊ reseruati sunt: intelligitur eterna gloria que ꝟis penitentibus qui reficiuntur.5.predictis panibus ⁊ duobus piscibus reseruat̃: que ẽ superhabundans sicut numerus duodẽarius. ¶ Uel per.5.panes quos habebat puer intelliguntur.5.plage xp̃i: quas xp̃s sicut puer sine macula purus ⁊ inocens ꝓ nob ꝑtulit. Qui ordeacei dicunt̃ ꝑꝑ asperitatẽ grauissimã eius ⁊ dolorẽ. ¶ Per duos ãt pisces intelligunt̃ in xp̃o diuinitas ⁊ hũanitas: q: sic̃ pisces dum comedũtur gustũ delectãt: sic delectatõ hominis ẽ in visiõe diuina ⁊ humanitate in xp̃o. Isti duo pisces hoiem reficientes possũt figurari p duas virgas ꝺ qbus dr̃ zach. ij. Assumpsi mihi duas ꝟgas: vnã vocaui ꝺcorẽ: ⁊ alterã fũiculũ ⁊ paui gregẽ. Per virgã eiȝ q̃ vocat̃ ꝺcor: itellr̃ xp̃i ditas decor imẽsus. Per virgã ꝟo q̃ vocat̃ fũiculꝰ

intellr xpi humanitas.q: funiculus fit de canepo qp habz ortum a terra.ita xps habuit corpus nobis simile z terrenu. His duabus virgis dicitur gregem pascere: q: gres beatoz reficitur: dum otemplat diuinitatem z humanitaté in xpo. ¶ Per .5.panes z duos pisces que faciunt.7. intelliguntur.7.dotes beatorum in patria. Unde quilibz beatus pót figurari per candelabrum de quo zach.4.Uidi z ecce candelabrum aureum totum:z lampas eius super caput eius: z.7. lucerne ipsius sup illud. ¶ Ubi sciendu qp per illud candelabrum totum aureum intelligitur qlibet sanctus q ad modum candelabri:erectus fuit in deum per rectam intétoém: z fuit aureus per intensam deuotóem. ¶ Per lapidem autem domu illuminantem intelligitur xps illuminans ierm superna. Un If.62.Saluator eius vt lampas accendatur. Per.7.vero lucernas intelliguntur 7.dotes quas habz qlibz sanctus. ¶ Iste 7.dotes possunt figurari p.7. stellas d q bus sinaliter dr Apoc.i.Uidi.7. candelabra aurea z in medio eoz silem filio hois vestitum podere z pcinctu ad mamillas zona aurea z hébant in dextera sua.7.stellas. ¶ Ubi sciédu qp per silem filio hois intellr xps formá serui accipiés i silitudiné hoium factus z hitu iuét9 vt hó phil. 2. ¶ Per septem vero candelabra aurea intelligit vniusitas scóru i pria.q:.7.vniusitatem significat. Unde dixit angel9 raphael tob.Ego suz raphael angelus vn9 ex.7.qui astamus ante dnm. ¶ Per vestem vero poderis:intelligit xpi humaitas.vt dicat de ipso sap.18.In veste eniz poderis qz habebat:totus erat orb terrarum z parentum magnalia i quattuor ordinibus lapid sculpta. Naz re uera in ueste podris.i.i huanitate xpi potest dici qp erat totus orb terraru:q: in ea cótinebat ditas totu mund gubernás. Parétu:qqz magnalia scripta erát i podere.i.i humanitate:z h i quattuor ordinibus lapid: q: si respiciamus pentes eius:dcu.s.quantu ad diuinitaté z virginem quantu ad huanitatem:inueniem9 ex pte virginis i xpo nat.z mortalitatez.Ex pte vero dei:resurrectióem z assensioné.q quattuor p quattuor ordies lapid dsignant. ¶ Per zoná vo aureá:itellr itésa caritas: qz ad huanu gen9 xps huit pp qz voluit icarnari. Per 7.át stellas intellur.7.dotes pdicte:q: sic celu stell'ornat:iuxta illud eccl'astici.43. Spés celi gl'a stellaz:ita sci in patria pdictis dotib9 dcorant. Un Barch.4.Stelle dederunt lumen in custodijs suis z letate sunt.i. letari sanctos fecerunt. ¶ Per 12.cophinos qui superfuerant:intelligitur suphabudás beatitudo:q: non tm possut aurire de beatitudine:qn adhuc superhabundanter remácat in obiecto:q: infinitu a finito nó pót totalr opphendi. ¶ Hoc aut fuit figuratu exo.15.vbi sinaliter dicit qp filij isrl'egressi de egypto venerunt in helym:vbi erát.12.fótes aquaz.z.70.palme z castrametati sunt iuxta aqs. ¶ Ubi sciédum qp p filios isrl'q egressi sut d egipto:itelligunt sancti in pria:qui egressi st d mudo significato p egyptu. ¶ Per helym vero q interptat fortj coz: itellr ds: de quo.i.Re.2.Nó est fortj sicut ds noster. Ad im át dicunt véisse:du sibi in pria per gl'am piugunt. ¶ Per.12.vo fótes:itellr suphabudás gl'a q ptiet i ds:qz nó pnt totalr exaurire:sz sic a fóte sp emanat riul's z fós nó dsicat:sic adeo emanat gl'a ad beatos i pria:z tn in ipo sp remáet plus qz credi vel itelligi possit. ¶ Per palmas vo q st in signu victorie:itellr victoria qz sci d vicijs huerut viuédo. Un d ipis apo. 7.Qui sunt státes an thronu z i ospectu agni amicti stoll'alb z palme i maib9 eoz ¶ Signanter aut dr qp castrametati sunt iuxta aqs:q: sancti i gl'a iuxta dum i q é istar aqz habudátia gl'e suam statóem fixerunt. ¶ Per sessioné autem sup fenuz

intelligit dominiũ ꝙ debet habere anima
super corpus ⁊ sensualitatem : qꝛ corpus
siue sensualitas significatur per fenum:qꝛ
Is.40.Omnis caro fenum ⁊ omnis glo
ria eius quasi flos agri.Qui igitur vult
peruenire ad celestem patriam vt satiet
7.predictis dotibus:debet sup femum se
dere.i.anima ⁊ ratio:sup corpus ⁊ sensua
litatem principatũ tenere.

Quarta pars.

Sequitur.Illi ergo homines cũ
s vidissẽt ⁊c.Ubi tãgit successum
fructuosum.ꝙ probat populorũ
cõmendatio.Ubi sciendũ secũdum Aug.
ꝙ turba cum vidisset signũ ꝙ fecẽ yhs mi
rabatur quia ipsum nõdum perfecte co
gnouerat deum esse.que si uere deum co
gnouisset:mirari nõ debuisset cuꝫ videat cõ
tinue maiora fieri que tamẽ homines nõ
mirant.Sciendum est autem ꝙ iste ꝓ
pha de quo fit hic mentio fuit.

Prophetatus verissime.
Figuratus nobilissime.
Demõstratus certissime.

Primo fuit ꝓphetatus verissime.vñ
Moy.deutero.18.prophetaꝫ suscitabo eis
similẽ tui:⁊ ponam verba in ore eius:lo
queturqꝫ ad eos oia que pcepo illi q aũt
verba eius que loquet in nomine meo au
dire noluerit:ego vltor existaꝫ.Ubi
sciendum ꝙ iste propha xp̃s similis fuit
Moy.qui eduxit ipsum de egypto ⁊ de
seruitute pharaonis vt terraꝫ ꝓmissiõis
acquireret:ita xp̃s genus humanũ d tene
bris peccatorũ eduxit ⁊ de seruitute dya
boli:⁊ sic potest terram ꝓmissionis perci
pere:quia transeũdo per desertum peni
tentie poterit ad celesteꝫ patriam pueni
re.Dicit autẽ ꝙ qui hũc prophetaꝫ.i.
xp̃m noluerit audire :ds vltor existet.i.
vt euꝫ eternaliter puniat.Secũdo fuit
figuratus nobilissime p samuelem d quo
dr.i.Re.3.Cognouit vniuersus isrl'a dan
vsqꝫ bersabee ꝙ fidel' samuel propha esset
domini.Ubi sciendum ꝙ p samuelẽ q
interpretat postulat' a dño:intellr xp̃s q
magnis desiderijs fuit postulatus a patri
bus veteris testamti.Uñ moy.exo.3.Ob
secro dñe mitte quẽ missur' es.Per dan
autem qui interpretat iudiciũ intelligunt
viatores q adhuc iudiciũ diuinũ expectãt.
Per bersabee q̃ interpretat puteus sa
tians:intelligunt cõprehẽsores q i celesti
patria diuina glã satiant.Per isrl' ãt
intelligunt oẽs hoies q creati sunt vt in
h mũdo deũ videãt p fidẽ ⁊ i futuro p spẽꝫ
Uniuersus igitur isrl' a dã vsqꝫ bersabee
i.tã viatores q̃ꝫ ꝓprehẽsores cognouerũt
ꝙ fidel' samuel.i.xp̃s ꝓpha dñi eẽt.3°
fuit demõstrat' certissime.Uñ luc.7.dr
ꝓpha magnus surrexit in nb ⁊ qꝛ visitauit
ds plebẽ suã.Nã nos visitauit vt a pccis
nos redimeret:⁊ ad vitã eternã nos pdu
ceret.Ad q̃ꝫ ⁊c.

Dñica de passione.

Quis ex vb arguet me de
pccõ.Jo.8.Nos vidim' ꝙ
q inter alia q̃ desiderat hõĩe
scire.Uñ phs.i.metaphi
sice.Oẽs hoies natura sci
re desiderãt.Uidemus ẽt ꝙ tãtũ est desid
rium sciendi naturalr insertũ homini :ꝙ
si aliquãdo ps videat alios inuicẽ loquẽ
tes:statim appetit scire qd dnt.Similr
si ocls aliquãdo videat feda:tñ difficile ẽ
homini a talibus oclm auertere:quin ad
ĩa intuenda fortius inclinet:ꝙ ex alio nõ
est:nisi ꝙ homo scire desiderat:⁊ cogno
scere que nõ nouit.Quod ãt homo na
turaliter scire desideret ẽ valde cõsonũ
ratõi:qꝛ naturalr vnaqueqꝫ res appetit
pfectioneꝫ sibi debitaꝫ:tanqꝫ suũ propriuꝫ
cõplementum.Cum igit perfectõ anime
rational' sit scientia : merito homo scire
desiderat vt possit esse perfectus.Quia
vero huiusmodi sciẽtia a se homo aliquã
do inuenire non potest : doctore indiget
instruente:queꝫ debet attentius audire.

¶ Quia igitur xps est bonus doctor & verax: ideo merito debz reuerenter audiri. Et hoc est quod nobis hic innuitur. vbi quattuor tangit. s.
Euidentiam doctrinalem in instruendo.
Excellentiam imperialem in essendo.
Existentiam eternalem in durando.
Pacientiam virtualem in supportando.
¶ Primum probat claritas scientialis, 2m dignitas singularis, 3m prioritas temporalis. 4m humilitas exemplaris. Primum in prin. 2m ibi. Dixerunt ergo iudei &c. 3m ibi. Dixerunt ergo iudei quinquagi. &c. 4m ibi. Tulerunt ergo lapides &c.

Prima pars.

Quantum ad primum vbi tangit &c. quod probat &c. dicit. Quis ex vobis &c. Ubi sciendum quod illa doctrina que non solum defectum non habet: sed etiam est valde proficua merito debz audiri. Ut igitur xps suam doctrinam non spernendam sed audiendam demonstraret eam ostendit carere defectu & magnam vtilitatem habere. Et in quantum ostendit eam carere defectu: duo facit. quia primo facit hoc. 2o ponit iudeorum calumniatio. ¶ Ad euidentiam primi sciendum est quod xps multociens arguerat iudeos quod non credebant veritati quam publice predicabat quia forte potuissent malitiose dicere: quod hoc erat propter defectum ex parte xpi vel ipsius docto ris. Hoc autem excludit xps: ostendens quod non est defectus ex parte sua nec ex parte sue doctrine: sed magis ex parte ipsorum. ¶ Ubi sciendum quod ad hoc quod aliqua doctrina non audiatur: potest esse triplici de causa. Primo propter malitiam docentis. Unde Greg. in quadam omel. Cuius vita despicitur: restat vt eius predicatio contemnatur. plus enim hodie trahunt exempla: quam verba. ¶ 2o potest esse propter falsitatem doctrine. nam licet aliquando doctor sit bonus moraliter. si tamen ignoret veritatem doctrine: & nesciat proferre eam: non libenter auditur. ¶ 3o potest esse ex defectu & malicia audientis: quia potest esse audiens ita malus quod non curat adiscere. quia sap. i. In maliuolam animam non introibit sapientia nec habitabit in corpore subdito peccatis. ¶ Secundum hoc hic xps. 3a facit: quia primo ostendit quod non est ex parte docentis iniquitas. 2o quod nec ex parte sue doctrine aliqua falsitas. 3o quod est ex parte audientium peruersa malignitas. ¶ Quantum ad primum dicit. Quis ex vobis arguet me de peccato. Ubi intendit xps talem rationem. In doctore qui non potest argui de peccato: non est malicia: & per consequens nec doctrina sua quantum est ex parte docentis est defectuosa. Sed ego non possum argui de peccato. ergo in me non est &c. Et hoc est quod dicit. Quis ex vobis arguet me de peccato. q. d. nullus. quia de me dicitur. i. pe. 2. Qui peccatum non fecit nec inuentus est dolus in ore eius. ¶ Licet autem xps sic sine peccato fuerit: tamen secundum Greg. propter suam mansuetudinem non dedignatus est se iudeis ostendere rationabiliter esse sine peccato. ¶ Sciendum est quod xps peccare non potuit. quia peccatum non cadit nisi in animam que patitur aliquam vacuitatem gratie. Illa igitur anima que totaliter est plena gratia nullam vacuitatem habens peccare non potest. Sed anima xpi fuit talis quia Jo. i. Uidimus gloriam eius gloriam quasi vnigeniti a patre plenum gratie & veritatis: ergo peccare non potuit. ¶ Sciendum est autem quod licet xps peccatum non habuerit: tamen pro peccatis humani generis satisfecit. Hoc autem fuit figuratum leui. 16. vbi sententialiter dicitur quod quando populus peccauerat & debebat expiari a peccatis, offerebat duos yrcos quorum vnus interficiebatur: & de sanguine eius aspergebatur totum tabernaculum & mundabatur. Ad alium autem yrcum accedens sacerdos confitebatur & dicebat sacerdos super caput eius omnia peccata in generali. Et sic dicit magister ystoriarum scribebat ea in vna carta & illam imponebat collo yrci & ille yrcus non interficiebatur: sed mittebatur in desertum: & sic portando peccata populi: populus expiebatur a peccatis. & re

conciliabatur deo. ¶ Ubi sciendum q᷑ p populum trāsgressorem intelligitur totū genus humanū in q᷑ intrauit peccatum propter trāsgressionem priorū parentū. Ut autem genus humanū expiaretur a peccato & recōciliaretur deo: oportebat q᷑ offererent duo yrci, per quos itelligitur xp̄s: de quo' eph.5. dilexit nos: & tradidit semetipsum pro nb̄ oblationē & hostiam deo in odorē suauitatis. Ubi sciēdum q᷑ in xp̄o erant due nature i eadem persona. s. diuitas & humanitas significate per duos yrcos. Nam per yrcum qui interficiebat: s. cuius sanguine totū tabernaculum madebatur: intelligitur humāitas xp̄i secundum q̄ ipse veraciter fuit pro nb̄ mortuus: & tunc totum tabernaculum. i. totū genus humanū in quo instar tabernaculi debet habitare xp̄s per gratiam fuit sufficiēter expiatū. Et h̄ est q᷑ dicit apostolus hebr.9. Si enim sanguis yrcorum aut taurorū & cinis intellige asp̄sus: inquinatos sanctificat ad emundationem carnis q̄to magis sanguis xp̄i: qui per spiritum semetipsum obtulit imaculatum deo emūdabit conscientiā nostram ab operibus mortuis ad seruiend̄ deo viuenti. ¶ Per yrcum vero qui nō interficiebatur: intelligitur xp̄i ditas: que nec mortua fuit nec mori potuit. Sic autem yrcus ille quantū in se erat peccatum nō habebat: sed peccata erant scripta solum in carta q̄ non erat de corpore yrci. Portabat autem peccata totius pplī: sic xp̄s peccatum nō habebat nec habere potuit: peccata autem totius generis hūani portauit. iuxta illud. i. pe.2°. Peccata nostra ipse tullit in corpore suo super lignum: vt peccatis mortui: iustitie viuamus: cuius liuore' sanati sumus. estis. ¶ Signanter autem dicitur yrcus iste. i. xp̄us in desertum emissus: q: tēpore passionis sue: quādo peccata nostra pertulit fuit duct⁹ extra ierusalem ad montem caluarie: sic autem emisso & crucifixo xp̄o yh̄u: gen⁹ humanum expiationem a peccatis recep: & recōciliationem cum deo. Unde.2. cor.5. De⁹ recōciliauit nos sibi p xp̄ʒ. ¶ Sciēdum est autem secundum Criso. q᷑ licet xp̄s de se ipso dixerit q᷑ nō habebat peccatum. nō tamen nos sic dicere possum⁹. Unde prouer.20. Quis potest dicere mūd⁹ est cor meū: & purus sum a peccato. q. d. nll's. Nam. i. Jo. i. Si dixerimus q: peccatum nō habemus: nos ipsos seducim⁹ & veritas in nob̄ non est. q: ro.3. Omnes peccauerūt & egēt gratia dei. ¶ Licet autem homo peccauerit: attendat tamē misericordiam di: qui se humiliātes ad se recipit: iuxta q᷑ ipse dicit ezel'.18. Si autem impius egerit penitentiam: ab omnib⁹ peccatis suis que operatus est: & custodierit omnia p̄cepta mea & fecerit iudiciū & iustitiam: vita viuet & nō morietur omniū iniquitatū eius que operatus est nō recordabor. ¶ Hoc autem fuit figuratū.2. Re.12. in d̄d: q̄ quo sententialiter dicitur q᷑ cū grauiter offendissʒ deum i adulterio bersabee & in proditione & interfectiōe vrie & cominatus fuissʒ deus sibi mortem per natham p̄phetam qui edixit ei parabole de ouibus. compunctus d̄d dixit peccaui. Cuius humilitatem videns dn̄s dimisit sibi peccatum. ¶ Ubi sciendū q᷑ per d̄d iquātū deū offendit intelligit quilibʒ peccator. Per natham vero dei nuntium: intelligitur inspiratio interna vel predicatio externa per q̄ homo reprehendit de peccato. Unde homo autem sic reprehēditur debet instar d̄d: cum humilitate dicere peccaui: & tunc ds̄ sibi parcet sic d̄d. Unde Ber. dum d̄d se humiliauit. d. peccaui: i verbo trisilabo: dimisit sibi ds̄ tria peccata permaxima. ¶ Cōsidera igitur o miser peccator imensā dei misericordiā & cōuertere ad penitentiam. Unde Is.55. Derelinquat ipius viā suā: & vir iniqu⁹ cogitationes suas & reuertat ad dominū

et miserebit eius et ad deum nrm: quantu multum est ad ignoscend. ¶ Licet autem deus sic sit misericors: tamen aliqui sunt ita obstinati in vitijs quod nolunt ad deum conuerti. De quibus figuratiue dicit Je.17. Peccatu iuda scriptum est stillo ferreo in vngue adamantino: et exaratum super latitudine cordis eorum. ¶ Ubi sciedum quod per iudam qui interpretat confites vel gloriasi: intelligitur quilibet homo qui debet per vera fide deum confiteri et ipm de receptis bnfi cijs glorificare: iuxta illud ps. Confitemini dno et inuocate nome eius: anunciate int getes opa eius. ¶ Per vnguem vero ada mantinu: intelligitur pecco obstinatus in sua ma litia: qui io vnguis dr: quia sicut vnguis no sentit nisi inquatum coniuncta carni: in coniuncta vero non: ita pecco: quia no est con iunctus deo per gram: non habet sensum spiri tualem vt aliquam suauitatem sentiat de di uinis. Adamantinus aut dr: quia sicut adamas est lapis durissimus et ifragibilis: ita pec cator obstiatus. vn i vngue adamatio scri ptu esse dr: iuxta quod de ipsis dr zach.7. Cor suum posuerunt adamantem ne audirent lege et verba que misit dominus exercituu in spiritu suo per manum pphetarum. i. pre dicatorum. ¶ Per stillum aut ferreum quo scribit hoc pecm: intelligitur valida teptatio dya boli: qui in teptando tante potestatis est: quod iuxta illud Job.41. No est potestas su per terra que cpetur ei. Cui nisi resistat ho viriliter exarat super latitudinem cordis: quia non solu dyabolus super vna ptem cor dis et aie pecm imprimit: sed totaliter corpus et animam occupat per multitudinem vi ciorum. ¶ Consideret tamen peccatori penitens et induratus in vicijs quod licet ada mans sit lapis durissimus: scinditur tam sanguie yrci calido: si igit tante virtutis est sanguis bestie vt lapide tam valid fran gat: multo maioris vtutis e sanguis xpi que si pecco sup cor suu durum posuerit: eius passione meditando: frangit cor suum p contritoem ad pniam. et sic iuxta illud.1. Jo.1. Sanguis xpi Jesu emundat nos ab omni peccato. ¶ Quantum ad secudum s. quod non est falsitas ex parte sue doctrine dic. Si veritatem dico vobis etc. Ubi xps itendit talem ronem. Illa doctrina non de ficit nec est falsa: et per consequens audien da que continet veritatem. Sed doctrina mea est huiusmodi: ergo. ¶ Quantum ad tertium. s. quod ex parte audietium est puer sitas dicit. Qui ex deo est etc. Ubi xps in tendit talem ronem. Si me no auditis no est defectus ex parte mei docetis: quia sum doctor bonus sine peccato: nec ex p te doctrine mee: quia est vera. ergo relin quitur quod sit ex parte vestra: quia non estis ex deo: quia ipsum non amatis: nec verba eius libenter auditis. Nam vide mus quod amicus libenter audit bona de amico: de inimico autem non. Quia igit iudei deum non diligebant: ideo verba eius non libenter audiebant. Dicit igit quia ex deo non estis no naturaliter: sed quantum ad peccatum: quia deus non e actor peccati: propterea vos non auditis ¶ Deinde dicit: responderut ergo iudei etc. Ubi ponitur iudeorum calumniatio. Et duo facit: quia primo ponit ipsam. Se cundo xpi responsionem. ¶ Quantu ad primu dicut: responderunt ergo iudei etc. Ubi sciendu quod iudei duo imponebat xpo s. quod erat samaritanus et quod habebat demo nium. Mouebantur aute ad dicendu xpm samaritanum quia samaritani erant odiosi iudeis. et libenter male dicebant de eis. Quia igitur xps reprehendebat iudeos et dicebat quod non erant filij dei sed dyabo li mouebantur dicere ipsum samarita num. ¶ Mouebantur autem ad dicen dum ipsum habere demonium secundum Orige. Quia demonis est capere multa que non capiunt homines: cum ex suis na turalibus habeant clariorem intellectum Et quia xps dicebat sermones transcen

dentes humanū intellectum:ut puta ꝙ ꝓ
cessisset ex deo. ⁊ ꝙ esset equalis patri ⁊
similia. ideo mouebantur dicere ipsum eē
demoniacum. ¶ Quantum ad xp̄i respō
sionem dicit respōdit yh̄s ⁊c. Ubi sciendū
ꝙ de primo ꝙ iudei imponebāt xp̄o. s. ꝙ
esset samaritanus non excusat se secundū
Augu. Ratione interp̄tationis nominis.
quia samaritanꝰ. ⁊ custos interpretatur.
Et quia xp̄s erat custos humani generis
ideo non negauit se fore samaritanum.
¶ De secundo. s. ꝙ nō haberet demoniū
h ostendit rationabiliter. Et intendit talē
rōnem ꝓprietas demonis est querere in
suis sermonibus glīam ꝓpriā. ⁊ per conse
quens non glorificare deum. Sed ego ꝓ
priam glīam non quero: ſ3 glīam patris
mei. ergo non habeo demoniū. S3 l3 glori
ficem p̄rem meū: tn̄ vos inhonorastis me
⁊ ꝑ consequens p̄rem meum. Ipse autem
p̄r glīam meam querit ⁊ ipsam indicat.
¶ Attendat xp̄ianus quilibet ad magi
strū suū ⁊ caput. s. xp̄m mansuetū. ⁊ discat
paciētiā haber̄ qui audito tāto improperio
vt ꝙ esset demoniacus qui erat verꝰ deꝰ
non irascit̄ ſ3 sic benigne se excusat. Unde
Grego. Ecce iniuriā suscipiēs deus. nō cō
tumeliosa verba respōdet. ¶ Sciendū ē
autē h vbi xp̄s non negat se samaritanu3
qui interp̄tatur custos: ꝙ xp̄s est ille cu
stos de quo p̄s. Nisi dominꝰ custodierit
ciuitatē frustra vigilat qui custudit eam.
¶ Unde pōt figurari ꝑ istu3 custodē de
quo dr̄ p̄s. 21. Onus duma ad me clamat
ex seyr: custos quid de nocte: custos quid
de nocte: dixit custos venit mane: venit
nox: si queritis querite cōuertimini ⁊ ve
nite. ¶ Ubi sciendū ꝙ ꝑ duma ꝙ idē est
ꝙ ydumea que interp̄tatur terrēa: intelli
gitur mundus terrenꝰ. Per seyr vero q
interpretatur yspidus: intelligit̄ diuina
iustitia que valde yspida est ⁊ aspa pecca
toribus. ¶ Per onus vero intelliguntur
penalitas ⁊ grauitates que sunt in mūdo.

¶ Homines igitur existentes in penali
tate huius mūdi: cōsiderantes asperitatē
diuine iustitie clamāt ad xp̄m: ⁊ interro
gant. d. custos quid de nocte: custos quid
de nocte. ¶ Ubi sciendū ꝙ ꝑ noctē obscu
ram: intelligitur peccator existēs in tene
bris peccatorum. De h igitur peccatore
quid sit ⁊ qd supuenturū sit interrogant.
Et signanter bis interrogāt: q2 dupliciter
pōt considerari peccator. s. quantū ad sta
tum vite spūalis. ⁊ quantum ad statū vite
temporalis. de quorum quolibet quid de
ipso sit: q̄stio ꝓponitur xp̄o. ¶ His autē
questionibus respondet xp̄s. d. Uenit ma
ne: venit nox. Ubi sciendū quantū ad sta
tum naturalem peccatoris respōdet xp̄s
ꝙ venit mane sue natiuitatis: ⁊ nos sue
mortalitatis. ¶ Quantum ad solutione3
alterius questionis. s. quantū ad statū spi
ritualem peccatoris dicit ꝙ venit mane
s. gratie q̄3 receperat peccator i baptismo
Et quia ipsam seruare noluit: ſ3 lapsus est
i peccatū: venit nox culpe per q̄3 peccator
ad pena3 eternalē vbi est obscuritas fina
liter ordinatur. ¶ Licet āt ista de pecca
tore custos annūciet: attenđ tam̄ ē salubre
consiliu3 ꝙ subiūgit. Si queritis inquit
q̄rite cōuertimini ⁊ venite. Nā peccator
de quo annūciatur pēa ꝑdicta: debet mul
tum timere ⁊ sequi cōsilium sibi datu3. vt
s. querat dominū diligēter. Unde Is. 55.
Querite dn̄m dum inuenri potest: inuo
cate eum dum prope est. Ut autem ip̄m
digne querat debet ad ipsum ꝯuerti. Un̄
Ion̄. 3. Cōuertat̄ vir a uia sua mala ⁊ ab
iniquitate que est in manibꝰ eius: qs scit
si cōuertatur ⁊ ignoscat deus ⁊ reuertat̄
a furore ire sue ⁊ nō peribimus. ¶ Dein
de dicit. Amen amē dico vobis ⁊c. Ubi
ostēdit doctrinā suam esse cum magno ꝓ
fectu ⁊ ideo appetenda. Ubi sciendum ꝙ
inuenio sermonem xp̄i.
Sanatiuū a culpa inficiente.
Uiuificatiuū gratia decorante.

Conseruatiuū constantia roborante.
Beatificatiuū gloria quietante.
¶ Primo inuenio sermoné xp̄i sanatiuū a culpa inficiente. Nā sermo xp̄i si custodiatur in mente: inficienté culpā expellit. vnde sapiētie.16. Et eni nec herba nec malagma vel medicamentū sanauit illos sed tu⁹ domine sermo qui sanat oīa. ¶ Secūdo est viuificatus gratia decorante: iuxta ꝙ dicitur Hebr.4. Uiuus eni sermo dei ⁊ efficax: ⁊ ex quo ē viuus viuificat ipsuȝ custodientem. ¶ Tertio inuenio ip̄m cōseruatiuū constantia roborante. Uñ sap. 16. Ut scirent filij tui q̄s dilexisti domine qm̄ nō natiuitatꝫ fructus pascunt homies sed sermo tuus hos qui in te crediderint conseruat. ¶ Quarto inuenio ip̄m beatificatiuū gloria quietante. Ut sic possimus dicere de sermone dei producente hominem ad gloriam illud ecclesiastes.8. Sermo illius potestate plenus est.

Secunda pars.

Equitur. Dixerunt ergo iudei. nūc cognouimus ⁊c. Ubi tangit excellentiā impialé in essendo: ꝙ probat dignitas singularis. Et duo fac. quia primo pōitur iudeoꝝ obiurgatio. 2° xp̄i rōnabilis responsio. ¶ Quantum ad primū dicit: Dixerūt ergo iudei nunc cognouimus ꝙ demoniū habes. Ubi sciendum ꝙ iudei: duo xp̄o imponebāt. s. ꝙ dicebat verbum falsum ⁊ ꝯtra expientiā. 2° ꝙ dicebat v̄bum arrogans ꝑ superbiam. ¶ Quantū ad primū dicit. Dixerunt ergo iudei ⁊c. Ubi intendūt talé rōné. Qd̄ hō non moriat̄ est ꝯtra illud ꝙ expimur ꝯtinue ⁊ ꝑ consequēs est falsum. Cum igitur tu dicas ꝙ qui s̄moné tuū seruauerit nō morietur in eternū: ꝯtra expiētiā loq̄ris: ⁊ ꝑ consequēs falsum. ¶ Sciendum est aūt ꝙ h̄ iudei equiuocant cum xp̄o de morte q: ipsi loquebant̄ d̄ morte naturali xp̄s v̄o de morte eternali. ¶ Quantum ad s̄m in quo iponebat̄ xp̄o ꝙ dicebat v̄bū arrogās ꝑ supbiā dic̄. Nunqd̄ tu maior es ⁊c. vbi itēdūt talē rōné. Ille superbe ⁊ arrogant̄ loquit̄ q seipsum cōmēdat ⁊ preponit se maioribus. Sȝ tu teip̄m cōmēdas dicédo. Et q s̄uauerit s̄moné meum non morief. ⁊ te preponis maioribus q: Abrahe ⁊ ꝓphis q mortui sūt. ergo supbe ⁊ arrogant̄ loq̄ris. ¶ Deiñ dic̄. respōdit y̅h̄s ⁊c. Ubi ponit̄ xp̄i rōnabil' r̄n̄sio. Ubi sciēdū ꝙ iudei ip̄m rep̄hēdebāt de duplici arrogātia. s. ꝙ se laudabat. ⁊ ꝙ se maiorib⁹ p̄pōebat. Et s̄m h̄ xp̄s dupl'r respōdet. ¶ Qm ad pm dicit. respōdit y̅h̄s si ego glorifico ⁊c. Ubi itēdit talé rōnem. Arrogātiū ⁊ supboꝝ ē ꝓpriū querer̄ i suis dictꝫ ⁊ factꝫ ꝓpriā gl'am ⁊ seip̄os laudare. Sed ego nō q̄ro gl'am meā. q: tūc gl'a mea nihil essꝫ. ergo nō sum supb⁹ nec arrogās. ¶ Qm ad 2m vbi oñdit ꝙ pr̄ eū gl'ificat dicit. Est pr̄ q gl'ificat me ⁊c. Ubi sciendū ꝙ pr̄ multipl'r gl'ificauit filiū. s. tp̄e baptismi qñ colūba d̄scēdit sup eū ⁊ vox p̄ris itonuit. d. hic est filius me⁹ dilectus ⁊c. Mat.3. similiter in mōte qñ nubes lucida obūbrauit eū ⁊ vox patris intonuit. d. h̄ est filius me⁹ ⁊c. Mat.17. Et tp̄e passionis qñ vox facta est ad eū. de qua dixit turba ꝙ tonitruū factū erat Jo.12. Et post passioné qñ euȝ in sua dextera collocauit. ¶ Deinde dicit Abraam pr̄ vr̄ exultauit ⁊c. Ubi ostēdit ꝙ maioribus se nō p̄ponit arrogāter. Et probat ꝑ talé rōnem. Quicunqȝ expectat aliquod bonū vt donū aliquod ab alio. ē minor 1° a quo expectat illud. Sȝ Abraā expectauit videre dié meū qué videns gauisus est. ergo Abraā ē minor me. ⁊ ꝑ consequens p̄ponendo me sibi nō loquor arrogāter. ¶ Sciendum est ꝙ Abraā desiderabat videre dié xp̄i. i. verbum incarnatū ⁊ natum de virgine: qué vidit: nō in vita sua sed credidit. Sȝ post morté existēs in lymbo qñ xp̄s nat⁹ fuit in mūdū d̄ q̄ die natiuitatꝫ gauisus fuit q̄ȝ

q̃zplurimũ:q: tp̃s xp̃s appropiquabat vt
ip̃m cũ ceteris patribus in lymbo ɔtentꝭ
extraheret ac secum ad paradisum trans
ferret.

Tertia pars.

Eqtur. Dixerũt ergo iudei ad
s eũ ⁊c. Ubi tangit existẽtiá eter
nalem in durãdo: ꝙ ꝓbat prior
tas tẽporalis. Ubi duo possumus ɔsidera
re.s.
Judeoꝝ admirationem.
Xp̃i responsionem.
¶ Quantũ ad primũ dicit. Dixerunt er
go iudei .50. ãnos ⁊c. Ubi sciendũ ẽ Cri.
ꝙ iudei considerantes xp̃m solum ẽm hu
manitaté mirabant̃ ꝙ ipse dixerat Abra
am suũ diem vidisse cũ xp̃s non esset ni
si .33. ãnoꝝ vel circa. ⁊ multi ãni iam essent
elapsi ꝙ Abraã mortu⁹ erat. ex quo pꝫ ꝙ
solum carnaliter xp̃ꝫ considerabãt. ¶ Si
q̃ritur quare xp̃m dixerunt .50. ãnorũ eẽ:
cum esset .33. vel circa. R̃ᵒ. ꝙ dixerũt sicut
occurrit eis. ¶ Tñ ẽm Alcuinũ h̃ non va
cat a misterio: q: sicut ãnus .50. ẽm legem
erat ãnus iubileus in quo ẽui dimittebã
tur sibi liberi: sic q: xp̃s venit ad redimẽ
dum nos de ẽuitute dyaboli ⁊ facere libe
ros .50[m] numeꝝ annorum expresserunt.
¶ Uel potest dici ꝙ ꝓpter abstinentiã
q̃z xp̃s faciebat nõ dãdo se ɔlitijs carnis:
maioris etatis apparebat q̃z esset: sic̃ in
talibus videmus cõtinue. ¶ Quantũ ad
secundum .s. xp̃i responsioneꝫ dicit. Dixit
ergo eis yh̃s. Amen ⁊c. Cui⁹ ratio est q:
ille p̱ quem facte sunt creature est prior
ill' creaturis. Cum igit̃ p̱ xp̃m inquantũ
dei filius facte sint omnes creature: quia
oĩa p̱ ip̃m facta sunt Jo. 1. Ergo ipse prior
omni creatura. Et sic est anteq̃z Abraam
factus est.

Quarta pars.

Equitur. Tulerũt ergo lapides
s ⁊c. Ubi tangit pacientiã virtua
lem in supportãdo: ꝙ ꝓbat hũi
litas exemplaris. Ubi duo possumus cõ
siderare .s.
Judeoꝝ malignitaté in ꝑsequẽndo.
Xp̃i humilitaté in declinando.
¶ Quantũ ad primũ dicit. Tulerũt ergo
lapides ⁊c. Ubi sciẽdũ ꝙ iudei sicut dura
ceruice currũt ad lapides vt xp̃m lapidĩ
bus obruerẽt. Uñ Augu. Tanta duritia
quo curreret nisi ad sil'es. q. d. ꝙ sicut ipsi
duri erãt: ita ad durã materiã cucurrerũt.
¶ Quantũ ad secundũ .s. xp̃i humilitaté
in declinando dicit. yh̃s auté abscondit se
⁊ exi. de templo. Ubi sciendũ ẽm Augu.
ꝙ xp̃s non abscondit se in aliquo angulo
templi quasi timens: aut in aliq̃z domũcu
lam fugiens. sed celica potestate inuisibi
bilem insidiantibus se constituens p̱ me
dium illorum exiuit. ¶ Sciendũ est ẽt ꝙ
absconsio xp̃i primo fuit signum maxime
humilitatis qua inimicis cedere voluit:
cum potuisset secundum Grego. Solo vel
le eos adnihilare. ¶ Secundo fuit exem
plum nostre imbecilitatis secunduꝫ Gre
go. Ut .s. hõ nõ exponat se morti: sꝫ magis
dãdo locum ꝑsequẽtib⁹: eoꝝ irã declinet.
¶ Tertio fuit documentũ digne capaci
tatis: vt .s. nos doceret a quibus se abscõ
dit secundum Grego. ⁊ in q̱bus habitat:
q: ab illis se abscondit qui eius verba cõ
temnunt. In illis aũt habitat q eius v̂ba
digne recipiunt. ¶ Sciẽdum est ẽt loq̃n
do moraliter ꝙ per templũ in q̃ erat xp̃s
intelli' anima cuiuslibꝫ hominis que ɔbet
eẽ templũ dei: iuxta illud. 2. cor. 6. Estis tẽ
plũ dei viui. Lꝫ autem xp̃s ɔberet habita
re in anima vt i templo p̱ gratiam: tamẽ
multi sunt qui instar iudeoꝝ cum lapidi
bus ip̃m eiciũt: qui lapides sunt male co
gitatões ⁊ praua opera. Unde Beð. quot
quot malas cogitatões quis assumit: q̃si
tot lapides in yh̃m mittit ac deiñ. quãtũ
ad se ptinet: si ad libationẽ transit: yh̃m
extinguit. ¶ Sciẽdum ẽ ãt ꝙ inuẽio xp̃ꝫ
inter alios abscondere se a q̃ttuor gene
ribus hoium .s.

A superbis ⁊ ellatis.
A malitiosis ⁊ inuidis.
Ab auaris ⁊ cupidis.
A luxuriosis ⁊ imundis.

¶ Primo a superbis ⁊ ellatis. Nã q: iuxta illud ecclesiastici.10. Odibilis ẽ corã deo ⁊ hominibus superbia. ideo xp̃s ab eis se abscondit: iuxta q̄ dr̃ Math.xj. Abscõdisti hec a sapiẽtibus ⁊ prudẽtibus ⁊ reuelasti ea puulis. ¶ Secũdo a malitiosis ⁊ inuidis. Nã q: iuxta illud Prouer.14. Putredo ossiũ est inuidia. ⁊ xp̃s in rebus immundis nõ habitat: ideo a talibus se abscondit iuxta q̄ de ipsis dr̃ Deutero.33. Deum qui te genuit dereliquisti oblit⁹ es dñi creatoris tui. Et seqtur. Abscondã faciẽ meã ab eis ⁊ ꝯsiderabo nouissima eoꝝ. ¶ Tertio se abscõdit ab auaris ⁊ cupidis. Nã q: iuxta illd̃ Ephe.5. Auaritia ẽ ydoloꝝ ſuit⁹. ⁊ xp̃s hitare nõ pt cũ ydolis: iõ a talib⁹ se abscõdit: iuxta q̄ dr̃ Jsa.57. pp iniqtatẽ auaritie eius irat⁹ sum ⁊ pcusi eũ. abscõdi faciẽ meã ⁊ indignat⁹ suꝫ. ¶ Quarto abscõdit se a luxuriosis ⁊ imũdis. Nã q: iuxta illud.3. Pe.2. Multi sequũtur eoꝝ luxurias p quos via veritatꝫ blasphemat ⁊ xp̃s vitas ẽ: cuꝫ talib⁹ xp̃s hitare non põt ſꝫ abscõdit faciẽ suã. iuxta illud Eze.39. Juxta imunditiã eoꝝ ⁊ scel⁹ feci eis ⁊ abscõdi faciẽ meã ab eis. ¶ Ut ãt xp̃s non abscõdat a nobis ſꝫ ipm̃ reuelata facie videam⁹: debem⁹ hẽre humilitatẽ: caritatẽ: largitatẽ: ⁊ castitatẽ contra q̄ttuor pdicta. Nã bti corde qm̃ ipsi deuꝫ videbunt. Uidebunt inq̄ꝫ in hoc mundo eũ p fidẽ in grã. ⁊ in futuro facie ad faciẽ in glia sempiterna. Ad q̄ꝫ nos pducat ⁊c.

Dñica palmaꝝ. Euangeliũ.27.

Um appropinquasset yh̃s ierosolimis ⁊ venisset bethc phage ad mõtẽ oliueti. ⁊c. Mat.21. Diuersitas oppinionũ fuit antiquitus cui⁹ dbebat honor ⁊ reuerẽtia exhiberi. Aliq dixerunt q̄ nobilitati generis vt q̄to qs esset nobilioris generis: tanto plus honorari debeat. Aliqui diuitijs: vt quanto ditior: tanto honorabilior. ¶ Aliqui dixerunt potentie vt q̄to quis potentior: tanto maioris honoris. Aliqui sapientie: vt quanto sapientior: tanto honorabilior. Alij virtuti: ⁊ huius sententie fuit aristo. d. Ethymolo.4. Honor est exhibitio reuerentie in testimoniũ vtutis. Et inter illas s. vltima fuit verior: q: honor non debet alicui nisi inquantũ est bonus: ⁊ ideo primum q̄ sit honorandus est de⁹ q est essentialiter sũmũ bonũ. Et q: virtuosus: bon⁹ per virtutes efficit: ideo tali debetur honor. Quia vero cum primis quattuor põt qs carere virtutibus ⁊ p consequens bonitate: ideo pp̃ter illa honor pricipaliter non debetur. Si tamẽ h̄ oia simul reperirentur in aliquo talis esset merito honorandus. precipue quãdo esset tante misericordie q̄ tribulatis misericorditer subueniret. ¶ Cum igitur h̄ omnia excellenter reperiantur in xp̃o. Nam ipse notabiliter genitus q: Mat.27. Uere filius dei erat iste. i. xp̃s Diuitijs opulentus: quia Ro.10. Jpse est dñs omniuꝫ diues in omnes qui inuocãt illum. Potẽtia magn⁹ q: Luc.24. Jpse fuit potẽs in ope ⁊ ſmone. Sapientia clarus: q: .i. Cor.i. Jpse est dei virtus ⁊ sapiẽtia. Uirtutib⁹ pditus. Unde ipse dicit Sap.24. Jn me ois grã vite ⁊ virtutis. Cuꝫ ẽt ipse pp suã misericordiã generi hũano captiuato i peccõꝝ vincul' sb uenerit. iõ ẽ ab oib⁹ merito cũ reuerentia honorãd⁹: d q̄ honore sibi fcõ fit mẽtio in euangelio hodierno. Jn quo beat⁹ Mat. generaliter tria tãgit. s.

Captiuitatẽ affligentẽ amari⁹.
Pietatẽ liberantẽ benignius.
Societatẽ honorantẽ iocondius.

¶ Primũ pbat detẽtio nexulosa. 2m ereptio vigorosa. 3m. pcessio populosa. pm ibi. Soluite ⁊c. 3m ibi. pluria ãt ⁊c.

Prima pars.

Quantum ad primũ vbi tãgit ⁊c. q ꝓbat ⁊c. dicit cũ appropiquasset yħs ⁊c. Ubi sciendum ꝙ ãte aduentum xpi in mũdũ genus humanum erat captiuatum in vinculis peccatorum que captiuatõ datur intelligi per iaaialia ligata de qbus fit hic mentio. Sciẽdũ est autem quantum ad intellectum lr̃alez ꝙ postq̃ꝫ xp̃s suscitauit Lazarum ⁊ comedit in domo Symõis leprosi curati a xp̃o ꝙ prãdium ſm magistrũ ystoriarum fuit in bethania in quo Maria magdalene attulit alabastrum vnguenti. ⁊ effudit super caput yħu ꝙ fuit die sabbati añ dominicam palmaꝝ ꝙ xp̃s quieuit tota illa die ⁊ nocte in bethania: in crastinum xo voluit venire ierosolimam ⁊ venit bethphage. vbi sacerdotes morabant̃ i recreatõe: postq̃ꝫ ministrauerãt in templo q vi cl's est in latere montĳ oliueti. Et iñ misit duos discipulos q dicunt̃ fuisse Petrus ⁊ philippus. Et dic̃ eis ꝙ irẽt i castellum ꝙ erat ꝯ eos. i. añ eos. h ierm est. q̃ꝫ vocat castellum ꝑ ipsius futurã ruinam q̃ fuit tp̃e Tyti ⁊ Uespesiani. Et ibi inuenirent asinã alligatã ⁊ pullũ cum ea. Ubi sciẽdum ſm magr̃m ystoriaꝝ ꝙ in ierm ꝓpt̃ vsum pauperꝫ tenebat̃ in quodaꝫ loco cõi dcã asina: ita ꝙ qñ aliqs idigebat seruicio asine accipiebat eã: ⁊ illo die q̃ laborabat cum ea pascebat illaꝫ: ⁊ in sero reducebat eam ad locũ suum ⁊ ligabat eam ibi. Uñ ex h ſm aliq̃s vocabat̃ subiugalis. Tamẽ melius est dicendum ꝙ vocabat̃ subiugal': q: in lingua greca: iõ subiugalis ꝙ asina'i latia. Hic igit̃ tria possumus ꝯsiderare. s. Xp̃i ad ciuitatẽ approximatõeꝫ.
Discipulorum destinatõem.
Animaliũ ꝓdictõem.

Quantum ad primum dicit. Cum appropinquassꝫ yesus ⁊c. Ubi sciendum ꝙ significanter hic dicitur yħm appropinquasse ierosolimam: quia iam instabat tempus sue passionis: que passio fuit ierosolimis: iuxta ꝙ predixit apostolis. Math. 20. dicẽs. Ecce ascẽdimus ierosolimam ⁊ filius hominis tradetur principibus sacerdotũ ⁊ scribis ⁊ cõdẽnabunt euꝫ morte. Qm ad ſm. s. discipuloꝝ dstinatõem dic̃. Tũc misit duos ⁊c. Ubi sciẽdũ ꝙ discipl'os dr̃ xp̃s misisse. ad designãdum ꝙ ministeriũ eccl'asticũ: puta predicatõis vel absolutionis: nẽo dꝫ sibi ex auctoritate sua assumere: iuxta illud hebre. 5. Nec quisq̃ꝫ sumit sibi honorẽ: sꝫ q vocat̃ a deo tanq̃ꝫ Aaron sed dꝫ auctoritatem superioris hr̃e. Propt̃ ꝙ Ro. 10. Quõ p̃dicabunt nisi mittantur Signant̃ ẽt dicunt̃ duo ad dsignãdum ꝙ dbẽt hẽre geminã caritatẽ di. s. ⁊ ꝓximi Unde Grego. in oml'. Ecce enim binos i predicatõe mittit: q: duo sunt precepta caritatis Non vacat autem a misterio secũdũ Criso. ꝙ hi duo fuerũt Petrus qui interpretat̃ agnoscẽs ⁊ Philippus qui interp̃tat̃ os lampadis: ad designand ꝙ i p̃dicatore dꝫ eẽ cognitõ illuminãs ⁊ predicatõ instruẽs. Qm ad 3m. s. aialiũ cõdictõem dic̃. Et stati inuẽietis asinã ⁊c. Ubi sciendum ꝙ q: ciuitas erat in monte ⁊ habebat pẽuriam aque. ideo erat ibi asina. vt supradictũ ẽ. Moral'r aũt loquendo per ierm q̃ iterp̃tat̃ visio pacis: intelligit̃ celestis patria: de qua. ps. Ierm que hedificat̃ vt ciuitas cuius participatio eius i idipsum. Per bethaniam vero que interpretat̃ domus obediẽtie: intell'r obseruãtia preceptoꝝ: q̃ hõ dꝫ obseruar̃. Unde Math. 19. Si vis ad vitam ingredi sua mandata. Per bethphage q̃ interpretatur dom⁹ oronis intell'r laus vocal': q̃ dꝫ ex corde ꝓceder̃ vt sit dõ accepta: q̃ꝫ debem⁹ hr̃e dicẽds cum ps. Lauda aia mea dñm laudabo dñm in vita mea: psallã deo meo q̃ꝫ diu fuero. Per montem oliueti qui est mons oliuaruꝫ ex quibus fit oleum significans misericordiam: intelligit̃ xp̃s qui per suam miaꝫ saluos nos fecit.

ná ſicut hẽtur Ac.4.Nec eni aliud nomẽ
eſt ſub celo datũ hoibus in quo opoꝛteat
nos ſaluos fieri.Iſte ẽ mõs de quo Gen.
19.In mõte saluũ me fac.¶ Qui igiť exẽ
plo xp̄i vlť ire ad celeſtẽ p̄riam ſignifica
tá ꝑ Jeruſalẽ dꝫ in Bethania quieſcere ꝑ
p̄ceptoꝝ adipletionẽ.Uẽire i bethphage
ꝑ dei gloꝛificationẽ.Uẽire ad mõtẽ oliue
ti.i.ad xp̄m vt ad ſuuꝫ ſaluatoꝛẽ.¶ Sciẽ
dum eſt ẽt ꝙ ꝑ caſtrum ad ꝙ xp̄s mittit
diſcipulos:intelligiť h mundus :ꝗ iõ nec
Jeruſalẽ:nec ciuitas dr̃:ſꝫ caſtrum:qꝛ cuꝫ
in ipſo inſtar ciuitatis : deberet eſſe ciuiũ
vnitas:⁊ inſtar Jeruſalẽ pax ⁊ ꝯcoꝛdia ⁊
contẽplatio diuinoꝝ.In eo magis ſũt his
oppoſita exẽplifica.¶ Signãter ãt dr̃ de
iº caſtro.ſ.mundo:diſcipulis ꝙ ꝯtra vos
eſt:qꝛ re vera mundus cũ ꝯcupiſcẽtia ſua
ꝯtrarius eſt volẽtibꝰ ſequi viá xp̄i.Unde
de ipſo Numeri.22.Peruerſa via tua mi
hiqꝫ ꝯtraria .Ná re vera via mũdi ꝑuer
ſa eſt:qꝛ ducit ad dánationẽ: hoiqꝫ volẽti
deo ſeruire ꝯtraria.qꝛ inclinat ip̄m ad vi
tia.Uñ Ro.7.Uideo aliá legẽ in mẽbꝛis
meis repugnantẽ legi mẽtis mee. ¶ Si
gnãter ãt dr̃ ꝙ miſit duos. Petrum. ſ. ⁊
Philippũ . ꝑ quos intelligi põt duplex
vita actiua.ſ.⁊ cõtẽplatiua . vt ꝑ petrum
contẽplatiua ꝗ interp̄tať cognoſcens. ⁊ ꝑ
Philippũ vero ꝗ interp̄tať os manuũ ꝑ
q̄s intelligũtur opa:vita pꝛatica deſigneť
¶ Per aſiná ãt alligatá ⁊ pullũ intelligi
tur totũ genus humanũ pp̄ peccatũ:factũ
beſtiale.Uñ ps.Nõ cum in honoꝛe eſſet
nõ intellexit : cõparatus eſt iumẽtis inſi
pientibus ⁊ ſilis factus eſt illis. ¶ Qua
liter ãt intelligať: ſciendũ eſt ꝙ ante xp̄i
aduentũ erant duo genera hominum.ſ.iu
dei qui viuebãt ſ̄m legẽ acceptá . ⁊ genti
les qui legẽ nullam ſcriptam habebant .
Judei igiť ſ̄m legem viuentes que ipos
donabat:ſignificantur ſ̄m Jero. Per aſi
nam que poꝛtando baſtũ ⁊ onera effecta
fuerat domita ex laboꝛibus multis. Gẽti
les ãt nullo iugo legis grauati ſignifican
tur ꝑ pullũ indomitũ qui nec baſtum nec
onera conſueuerat poꝛtare . ¶ Signãter
autem h duo animalia dicuntur ligata:qꝛ
ꝯtra pꝛeceptum domini faciẽtes pꝛimi pa
rentes non ſolũ ſe ipſos ligauerunt pecca
ti vinculo ſ̄m Criſo.Sed oẽs qui naſcun
tur ex eis.Nam nõ ſolum in pꝛoceſſu tẽ
poꝛis ꝑ mala opera que faciunt viuendo
peccant hoies:ſed ẽt in ipſius natiuitatis
exoꝛdio:cum peccato naſcũtur .Pꝛopter
ꝙ gemens dicit dd̃.Ecce in iniquitatibus
conceptus ſum ⁊ in peccatis cõcepit me
mater mea.Oẽs igitur tá iudei legẽ ha
bentes q̄ꝫ gentiles ſine lege viuẽtes ⁊ ge
neraliter oẽs tam maſculi q̄ꝫ femine liga
ti erant viculis peccatoꝝ:iuxta illd̃ Ro.
3.Omnes peccauerũt:⁊ egent gratia dei .
¶ Iſta ligatio humani generis fuit pꝛo
phetata Exo. 3.d . Ecce data ſunt ſuper
te vincula ⁊ ligabunt te in eis.Unde iſti
ligati poſſunt figurari per Lazarum de
quo dicitur Jo.ij.ꝙ erat ligatus manus
⁊ pedes inſtitis ⁊ ſudario facies eius
erat ligata . ¶ Ubi ſciendum ꝙ per pec
catum inter alia incurꝛimus tria damna.
Pꝛimum eſt ꝙ noſtrum deſiderium ꝙ d̄
beret in deum ferꝛi libere : captiuamus
ad tempoꝛalia ⁊ delectabilia ꝛin quibus
ſatiari non poteſt :⁊ ſic dicuntur pedes li
gati.¶ Secundo eſt ꝙ opera noſtra que
deberẽt eſſe deo placibilia:ſibi odioſa red
duntur.iuxta illud Jſa .i. Chalendas ve
ſtras ⁊ ſolemnitates veſtras odiuit ani
ma mea.⁊ ſic manus ſunt ligate. Tertiuꝫ
eſt ꝙ dum homo in peccato exiſtit :pꝛiua
tur viſione diuina : ꝙ per ligationem fa
ciei intelligitur.¶ Jſta ligatio fuit etiaꝫ
figurata Dan. 4. Ubi ſententialiter dici
tur ꝙ Nabuc.vidit vnam arboꝛem maxi
me pꝛoceritatis ⁊ latitudinis : quia cacu
men eius tangebat celum ⁊ ramos habe
bat latiſſimos attingentes per vniuerſuꝫ
oꝛbem . ⁊ folia pulcherꝛima ⁊ fructum

viuum ⁊ ſubter eam habitabant animalia
⁊ in ramis eius volucres celi. Videns au
tem hanc arborem ⁊ admirans eius pul
chritudinem: audiuit vocem magnam. d.
Succidite arborē ⁊ precidite ramos eiꝰ:
⁊ excutite folia eius: ⁊ diſpergite fructuꝫ
eius. fugiant beſtie ⁊ volucres: verumtñ
germen radicuꝫ eius in terra ſinite. ⁊ alli
gentur vinculo ferreo: ⁊ cū feris ſit ps eiꝰ
cor eius ab humano mutet̄: ⁊ cor fere det̄
ei: ⁊. 7. tempora mutentur ſuper eum.
¶ Ubi ſciendum ꝙ per illam arborē in
telligitur homo qui ⁊ ſecundum philoſo
phos dicitur arbor euerſa qui quēadmo
dum bone arbores debet fructificare. Ut
ſit bona arbor que fructus bonos facit
Mat. 7. ¶ De illa tamē arbore: ſcriptu
ra in figura duo tangit. ſ.
Statū nāe inſtitute gratioſuꝫ ⁊ mirabilē
Statū nature lapſe calamitoſū ⁊ flebilē.
¶ Quantū ad primū: prio dicit̄ ꝙ arbor
erat magna attingēs celum. Ubi ſciendū
ꝙ deus ſic creauit hominē ꝙ per ſuum d
ſiderium elleuabatur in altū: ⁊ poterat ꝑ
cōtēplationē deo coniungi. Et ſic eſſet ho
mo ante lapſum quaſi oliua pululans ⁊ cy
preſſus in altitudinem ſe extollens eccle
ſiaſtici. 50. ¶ Secūdo dicitur ꝙ habebat
ramos extēſos. Ubi ſciēdū ꝙ per ramos
huiꝰ arboris: intelligūtur vires ⁊ potētie
naturales: quas deus dederat homini ꝑ
quas in latum dicebat̄ extendi: quia ſuis
potentijs poterat libere ſine rebellione
deo ſeruire. quia tunc erant omnes rōni
ſubiecte ⁊ ratio deo. Et ſic eſſet homo an
te lapſum in extenſione ſicut terebyntus
⁊ ſicut quercus que extendit ramos ſuos
Iſa. 6. ¶ Tertio dicitur ꝙ habebat folia
pulcherria per q̄ itelligūtur dōa ſpūalia q
bꝰ deus ornauerat hoiem inter q̄ erat do
num original' iuſtitie: ⁊ potētia ad nō mo
ri: ſi in ſtatu in quo creatus fuerat pſtitiſ
ſet. Et ſic potuerit dici de homie ante la
pſum illud Je. 17. Erit foliuꝫ eius veride
⁊ in tēpore ſiccitatis nō erit ſollicituꝫ: nec
aliquādo deſinet facere fructuꝫ. ¶ Quar
to dicitur ꝙ fructus eiꝰ erat nimiꝰ. Ubi
ſciendū ꝙ per fructū: qui tanq̄ꝫ vltimū d
arbore expectatur: intelligūtur opera ho
minis: ꝓpter que vt operaret̄ meritorie
fuit factus: tunc autē fructus dicit̄ fuiſſe
nimiꝰ: qr oīa opa que tunc opatus fuiſſet
deo fuiſſent placibilia ⁊ hoi meritoria: ⁊
per conſequens in celeſti pr̄ia p̄mianda.
⁊ tunc adimpletum illud Sap. 3. Bonoruꝫ
laborum glorioſus eſt fructꝰ. ¶ Quinto
dicitur ꝙ ſub illa arbore erant beſtie ⁊ in
ramis eius volucres: ꝑ ꝙ datur intelligi
vniuerſale dominiū ꝙ homo habuiſſet ſu
per omnia animalia: tanq̄ꝫ propter ipſuꝫ
creata. Tunc enim fuiſſet dominiū homi
nis ꝙ omnia animalia ſibi obediſſent ad
nutuꝫ iuxta ꝙ dixit dn̄s Gen. 1. Faciamꝰ
hoiem ad ymaginē ⁊ ſimilitudinē nr̄am
vt p̄ſit piſcibus maris ⁊ volatilibus celi
⁊ beſtijs vniuerſe terre ⁊ oi reptili ꝙ mo
uetur in terra. Sic igitur pꝫ ſtatus homi
nis quantū ad naturā mirabiliter inſtitu
tam. ¶ Quantū ad ſecundū ſtatum. ſ. na
ture lapſe calamitoſum ⁊ flebilē vide qd
ſequitur. Primo dicitur ꝙ arbor ſuccida
tur. Ubi ſciendum ꝙ qn̄ arbor ſucciditur
ad terraꝫ proſternitur q̄ ante erat erecta.
Sic homo poſt peccatū ad terrā fuit deie
ctus: quia grauatus eſt pondere ꝙ ſp ipꝫ
ad terrā trahit. Quod deplorās dd̄ dicit.
Humiliata eſt in puluere aia mea ɔgluti
natus eſt in terra vēter nr̄. ¶ Secūdo dr̄
ꝙ p̄cidantur rami eiꝰ. Nā poᵉ naturales
hois tā aie q̄ꝫ corporis qbꝰ hō vtebat̄ ad
libitū ſuum: poſt pccū̄ꝫ ſic ſunt p̄ciſe vt itel
lectiue ſint debilitate in actibꝰ ſuis. Et ſen
ſitiue que prius extēdebant̄ ſolū ad licita
nec inclinant̄ ad vicia ⁊ pccā. vt ſic verifi
cetur illud Ro. 7. Nā ſi velle adiacet mi
hi pficere autē bonū non inuenio. non eni
ꝙ volo bonum h̄ facio: ſed ꝙ volo maluꝫ
h̄ ago. ¶ Tertio dicitur ꝙ excutiantur

folia. Nam dona supnaturalia vt iustitia originalis ⁊ silia que hominé more folio rum ornabant: sic hõ post peccatũ amisit: vt expoliatus ⁊ nudu s remãserit. Cui re prehendendo dr̃ Apoc.3. Dicis q: diues sum: ⁊ nullius egeo: ⁊ nescis q: tu es mis ⁊ miserabilis: pauper cecus: ⁊ nudus. Et sic hõ his excusis sit quercus deficientib⁹ folijs: ⁊ velud ortus absq3 aqua Isa.1. ¶ Quarto dicit̃ ꝙ dispergatur fructus. Nam opa hois significata ꝑ fructus dicũ tur dispergi dum opa q̃ prius fuissent dõ accepta ⁊ hoi meritoria q: bona post pec catum sunt deo displicibilia ⁊ nobis penã accelerãtia: q: sunt mala. iuxta ꝙ hoi dr̃ Apoc.3. Nõ eni inuenio opa tua plena co ram deo meo. Et iõ p̃s. Fructũ eorum de terra pdes. ¶ Quinto dr̃ ꝙ fugiunt be stie ⁊ volucres. Nam aialia que erant ad obedientiã hois ⁊ solatium: facta sunt in obediẽtia: ⁊ ꝙ peius ẽ: multa de ipsis ad suppliciũ. Ut sic dicat̃ illud Mat.26. Re licto eo: oẽs fugierũt. ¶ Signãter ãt dr̃ ꝙ germẽ radicũ eius dimittatur in terra. Ubi sciendũ ꝙ ꝑ germen radicis ex quo ꝓcedit vita arboris: intelligit̃ ãia q̃ dat vitã hoi: h̄ in terra dimissa dr̃: q: ꝑꝑ pecca tum anima non est ablata ab hoie: tamen q: remansit: magis est imersa corpori: ⁊ ideo dicitur esse dimissa i terra. Quia ve ro radix dum in terra est: adhuc potest producere arborem ⁊ facere fructum: sic anima existens in corpore vt germen ra dicis: potest per bona opera pululare. vt dicat de ipsa dominus illud Eze.16. Quasi germen agri dedi te. Aduertat tamẽ mi ser peccator quid ad eius penam dicatur quantũ ad peccati detentionem. Nam sub iungitur. Alligetur vinculo ferreo. Ubi sciendum ꝙ per illud vinculum: intelligi tur peccatum ligans animam: quo vincu lo post lapsum fuit ligata. Quod signan ter dicitur ferreum propter fortitudinem vinculi que tanta erat ꝙ dissolui non po terat per aliq̃3 creaturam. Nam omnes tam magni q̃3 parui isto peccato erãt ge neraliter alligati. quia reges eorum incõ pedibus ⁊ nobiles eorum in manicis fer reis. in p̃s. ¶ Aduertat etiam quid ad eius penam dicatur quantum ad societa tem. Nam dicitur cum feris sit pars ei⁹. Nam homo in paradiso terrestri ante la psum habuisset multas consolationes ex visitationibus angelorum cum autem as sumptus fuisset ad patriã tunc habuisset consolationem perfectam ex visione deifi ca. post lapsum vero habuit pro visitatio nibus angelorum: temptationes demonũ que significantur per feras: ⁊ pro celesti gloria infernum vel lymbũ. Ut de ipso di ci potuerit illud.2. Mach.5. Inter feras vitam in montibus cũ suis agebat. ¶ Ad uertat etiã quid ad eius penam dicatur quantum ad intellectus cognitionẽ. Na3 dicitur. Cor eius ab humano mutet̃ ⁊ cor fere detur ei. Ubi sciendu3 ꝙ ꝑ cor huma num intelligitur itellectus quo d3 homo i suis actibus regi. Per cor vero fere sil uestris: intelligitur sensualitas q̃3 homo habet cum feris cõem. Homo igitur si non peccasset rexisset se iudicio rationis. ⁊ sic dictus fuisset habuisse cor humanũ. Post lapsum vero quia vt plurimum sen sualitate regit̃: bestiale cor dr̃ habuisse. S quo Je.17. Prauũ ẽ cor hois ⁊ iscrutabile quis cognosset illud. Tali ãt hoi hñti cor prauũ cõminando dr̃ in p̃s. Non adhesit mihi cor prauũ, declinantẽ a me malignũ non cognoui. Na3 Prouer.ij. Abhomina bile est deo cor prauũ. ¶ Aduertat etia3 quid ad eius penam quantum ad tempo ris durationem. Nam dicitur ⁊.7. tempo ra mutentur super eum. Ubi sciendum ꝙ per numerum.7. qui vniuersitatem signi ficat. intelligitur vniuersitas temporis: qua homo viuit in mundo. S.7. igitur tem pora in damnis. ⁊ penis supradictis dicuntur mutari super hominem: quia

q̄diu homo viuit iª damna ⁊ penas susti
net. Ut sint ista.7.tépora sterilitatꝭ i vni
uersa terra egypti.gñ.41. ¶ Uel p iª duo
animalia:intelligunť duo que sunt in ho
mine.s.ratio ⁊ sensualitas. Nam per asi
nam que est pigra stollida ⁊ lasciua:in an
terioribus debilis ⁊ in posterioribus for
tis:intelligiť sensualitas:que pigra é ad
opera bona. Stollida:ad cognoscenduȝ ꝓ
ficua. Lasciua:sequendo delectabilia: i an
teriori parte debilis:nolens se conuerteř
ad spiritualia:⁊ i posteriori fortꝭ ꝯuertés
se ad temporalia:que sunt viliora sicut po
sterior pars. Miserabilis autem sensua
litas:semper spretꝭ celestibus:ad iª tépo
ralia ⁊ delectabilia se ꝯuertit.iuxta illud
geñ.8. Sensus enim ⁊ cogitatō humāi cor
dis in malum prona sunt ab adolescentia
sua. ¶ Per pullum autem liberum ⁊ in
domitum:intellr̄ anima vel rō que exñs
in libero arbitrio a nemine potest cogi.
Utrūqȝ autem istorum animalium instar
pulli ⁊ asine ligatum diciť. dum volupta
tum illecebris:ratō a sensualitate allicitur
⁊ sic vťqȝ vinculis irretiť. ¶ Hoc autem
fuit figuratum per mulierem garulam d̄
qua sñialiter dř prouer.1.ꝙ apprehésum
deosculabať iuuenem ⁊ irretituȝ multꝭ ser
monibus protraxit im:qui statim eam se
quitur quasi bos q duciť ad victimā ⁊ ne
scit ꝙ ad vincula stultꝰ trahatur. ¶ Ubi
sciendum ꝙ per illam mulierem garrulā
quietis impatientem:intellr̄ sensualitas:
que rōni volenti quiescere ⁊ aliquādo do
minum contemplari impaciens é ⁊ mul
tociens ipam perturbat. Per iuueneȝ ve
ro qui deberet esse fortꝭ viribus:intelligi
tur rō que deberet in homine dominari.
Sensualitas igiť hominem iuuenem.i. ra
tionem apprehendit dum ipam ad se niti
tur trahere:⁊ multꝭ blanditijs.i.multꝭ ap
parentibus delectatōnibus sibi propositꝭ
eam ligat. Et ipsam deosculans.i. sibi ad
consensum iam eam trahens vt sibi i de
lectatōnibus velit coniungi:alřcta ratō sē
sualitatem sequiť quasi bos ductus ad vi
ctiam.q: festiat ad mortem:⁊ iam exceca
ta est istar stulti homis q ignorat ꝙ tra
hatur ad vincula peccatorum.

Secunda pars.

s Equiť soluite ⁊c. Ubi tangit pie
tatem liberantem benignius.ꝙ
probat ereptō vigorosa. Ubi q̄t
tuor possumus considerare.s.
Officij cōmissionem.
Facti excusationem.
Prophetie adimpletōem.
Mandati executōem
¶ Quantum ad p̄mum dicit. Soluitē ⁊
adducite mihi. Soluite inquam a vincu
lo peccati potentia auctoritatis:⁊ adduci
te ad fidei constantiam: doctrina veritatꝭ
⁊ xp̄i gřam exemplo sanctitatꝭ. Ubi scien
dum ꝙ lȝ soluere peccata principaliter ꝯ
ueniat d̄o iuxta illud p̄s. Dominus sol
uit compeditos.misterialiter tamen datū
fuit aplꝭis ⁊ suis sequacibꝰ tanq̄ȝ mistris
xp̄i:iuxta ꝙ ipse dicit Math.18. Quecū
qȝ solueritꝭ super terram: erunt soluta ⁊ ī
celo. Hoc autem fuit figuratum Judith.
6.vbi dř sñialr̄ ꝙ cuȝ Achior p seruos ho
lofernis fuissȝ ligatus manibus ⁊ pedibꝰ
ad arborem:filij israel venerunt ad eum:
quem soluentes duxerunt bethuliam.
¶ Ubi sciendum ꝙ per achior:q interp̄
tatur frater meus montanus:intelligitur
quilibȝ homo:q frať d̄i dici potest pp hu
manitatem q̄ȝ similem nobis assumpsit:
qui montanus dř: q: ad superna dȝ se p
contemplatōem leuare. ¶ Per seruos
autem Holofernis qui interpretať infir
mans vitulum sagiatum:⁊ significat dya
bolum qui homines viuentes in delitijs
infirmat spiritualiter ⁊ debilitat intelligi
possunt peccata per que homo. dyaboli
subicitur seruituti. Quia Jo.8. Omnis q
facit peccatum:seruus est peccati. ¶ Isti
igitur serui.i.peccata. Achior.i. dyaboli.

hoiem ligāt manibꝰ ⁊ pedibus: ⁊ pedibꝰ
q: dum hō peccatis ꝯsentit: ligat quantū
ad effectum significatum per pedes .liga
tur ēt quantū ad opa significata ꝑ manꝰ:
ne possit meritorie: faciliter operari . Ut
sit Lazarus ligatus manus ⁊ pedes insti
tis Jo.ij. ¶ Signanter autem hō dr̄ liga
ri ad arborē: q: arbor fuit primū inter cor
poralia ꝙ dedit materiā hoi delinquendi
sicut pꝫ Gen.3. ¶ Per filiuꝫ autē. Israel
qui interpretatur vidēs deum : intelligū
tur viri ecclesiastici q debent deū p con
templationē videre: ⁊ significantur illi q
dignitate sacerdotali precellunt . Isti pec
catorē vinculis peccatorum ligatū soluūt
vt xp̄i ministri: qn̄ ꝯfessione ipsoꝝ premis
sa beneficium absolutionis impendunt.
¶ Sic āt absolutuꝫ: debēt Bethuliā que
interpretatur virgo vel casta perducere:
q: ipsum debēt instruere vt pseueret in i
ceptis bonis opibus ⁊ nō recidiuari: iux
ta ꝙ figuratiue dixit dominus illi quē sa
nauerat Jo.5. Ecce sanus factus es : iam
noli peccare ne deterius aliqd tibi cōtin
gat. ¶ Quantū ad 2m . s. facti excusatio
nem dicit. Et si quis aliqd nobis ⁊c . Ubi
sciendum 2m Criso. ꝙ dominus nō dixit
discipulis : dicite ꝙ dominus noster vel
dominus tuus: sed dixit simpliciter dn̄s:
ad ostendendū ꝙ ipse erat dominus vni
uerse creature generaliter sumpte . iuxta
illud ps. Dn̄i est terra ⁊ plenitudo eiꝰ or
bis terraꝝ ⁊ vniuersi q habitant in eo. In
h autē 2ꝫ Remigiū Dat exēplū pdicato
ribꝰ vt pp aliq̄ aduersa occurrētia ꝯa pdi
catiōe ⁊ bonis opibꝰ nō desistāt. ¶ Quā
tum ad tertiū .s. ꝓphetie ipletionem dic
h autem totū factū est ⁊c. vbi sciendū 2m
Rabanū ꝙ sion: mons erat in Jerusalē: i
quo erat tēplū ⁊ hitabāt ibi sacerdotes .
Et dr̄ mr̄ ierusalē: q: ab ipa sion: Jerusalē
tanq̄ꝫ a mr̄e ꝓtegebat ⁊ istruebat . ¶ Se
cundū h āt dic. Hoc āt totū factū ē: vt ad
impleret ꝙ dictū est ꝑ ꝓphetā. d. zacha.9.
Et si nō eadē verba: tn̄ eandē sniaꝫ. dicite
filie sion. i. ciuitati Jerusalē q̄ est filia sion
Ecce rex tuus venit tibi ⁊c. Ecce inquā q:
mirabil' ad vidēdū: iuxta illud Jsa. 12. Ec
ce deus saluator meꝰ rex. q: venerabil' ad
collendū. Naꝫ iuxta illud ps. Dn̄s virtu
tum ipse est rex glorie. tuꝰ q: desiderabil'
ad habendū. Un̄ ipse in ps. Ego sum dn̄s
deus tuꝰ qui eduxi te de terra egypti. i. d
tenebris peccōꝝ vēit. Ut ipm possis am
plexari: iuxta illud Jsa.60. Surge ⁊ illu
minare Jerusalē q: venit lumē tuū ⁊ gl'ia
dn̄i sup te orta ē. Māsuetus vt cū ipo pos
sis ꝯuersari iuxta ꝙ ipse dicit Jsa. ij. Ego
q̄si agnꝰ māsuetꝰ q portat ad victimaꝫ se
dens sup asinā ⁊ filium subiugal'. In quo
debes ipsius humilitatem imittari. Non
eni venit in curribus ⁊ destrerijs ⁊c. ꝯtra
multos qui de patrimonio crucifixi. i. de
redditibꝰ ecclie habēt equos albos ⁊ ru
fos ⁊c . quos tn̄ dominꝰ instar exercitus
pharaonis profundat in mare. i. in ꝓfun
duꝫ inferni. Ut dicat de eis illud Exo.14.
Ingressus est eni eques pho cū curribus
⁊ eqtibus eius in mare : ⁊ reduxit super
eos dn̄s aquas maris. ¶ Quantū ad q̄r
tum. s. mādati executionē dicit. Euntes āt
discipuli ⁊c . Ubi sciendum ꝙ in isto actu
apostolico inuit euangelista quattuor. s.
Animalium solutionem.
Ipsorum deductionem.
Uestium impositionem.
Domini sessionem.
¶ In quo intelligit spūalr ꝙ soluit peccōr
p sacerdotis absolutionem.
Adducitur per fidei instructionē.
Uestitur ꝑ virtutū adornationē.
Sedet xp̄s p gratie collationē.
¶ Quantū ad primū per ꝙ significatur
primū dic. Euntes āt ⁊c. cuiꝰ significatū cō
pletū ꝯspicimus magister vltº. Ubi dr̄. ꝙ
dixit xp̄s discipul': Eūtes i mundū vniuer
sum pdicate euāgeliū oi creature. Et sbdr̄
illi āt ꝓfecti predicauerunt ⁊c . Quibus

dedit potestatē dimittēdi peccata Jo. 20. d. Accipite spūm s. quoꝝ remiseritis peccata remittētur eis ⁊ quoꝝ retinueritis retēta sunt. ¶ Quātū ad aialiū deductionem dicit. Et adduxerūt asinā ⁊ pullum. Ubi sciendū ꝙ infideles nō dicuntur ad xp̄m adduci: sꝫ ab ipso deuiant: q: dū a veritate recedūt: possunt dici a xp̄o q veritas est deuiare. Dū autē aliqs in fide instruitur tūc dici potest ad xp̄m adduci. ¶ Quantū ad vestiuꝫ impositionē ꝙ significat virtutū adornationē dicit. Et imposuerunt sup eum vestimenta sua. Per vestes eni intelliguntur virtutes ⁊ exempla scōꝝ inducētia homiem ad opa bōa. Uñ Job. 40. Circōda tibi decorē ⁊ in sublime erigere ⁊ esto gloriosus ⁊ sponsus induere vestib⁹. ¶ Sciendū est autē ꝙ inuenio in scriptura diuersas vestes quib⁹ hō dꝫ vestiri. Uidelicet.

Uestē saccinā ꝑ vilitatē: ꝯtra supbiam.
Uestē purpureā ꝑ caritatē: ꝯtra iuidiam.
Uestē lapideā ꝑ pacientiā: ꝯtra irā.
Uestē iaccintinā ꝑ ꝯtētionē: ꝯtra accidiā.
Uestē stragulatam ꝑ mi̇ſicordiā: contra auaritiam.
Uestē silicinā ꝑ abstinētiā: ꝯtra gulā.
Uestē albā. ꝑ puritatē: ꝯtra luxuriam.

¶ Primo hō dꝫ indui veste saccina: ꝑ vilitatē ꝯtra supbiā. Nā sicut vestis saccina est despecta: ita hō dꝫ se vilē reputare: cōsiderādo eius ingressū: ꝓgressum ⁊ egressum. Nā in eius ingressu est semen fetidū In ꝓgressu: vas stercoꝝ. In egressu cib⁹ vermium. ¶ Ista vestis ē placans deum ne subuertaꝝ homo. ꝙ fuit figuratū Jonā. 3. Ubi sniaꝝ dr̄ ꝙ cū Jonā. ꝑdicasset sbuersionē niniue ꝑdicauerūt ieiuniū ⁊ vestiti sunt saccis: ⁊ de⁹ misꝑtus est eis. ¶ Ubi sciendū ꝙ ꝑ niniuitas q deū offenderāt: intelliguntꝝ pccōres: qb⁹ si i mal'ꝑseuerent: denunciaꝝ ipoꝝ sbuersio i ꝓfundū inferni q tñ si se hūilient ⁊ pniam agant: misꝑicordiā iueniēt. ¶ Secūdo dꝫ indui veste purpurea ꝑ caritatē ꝯtra iuidiā. ¶ Ista ē vestis q̈ iubemur indui Mat. 22. vbi dicit. Diliges dn̄m deū tuū ex toto corde tuo ⁊ ex tota aia tua. ⁊ ꝓximū tuū sicut te ipꝫ. ¶ Tertio dꝫ indui veste lapidea ꝑ paciētiā ꝯtra irā. nā sicut lapis ē fortis: ita hō dꝫ esse fortis in aduersis: iuxta ꝙ dixit dd̄ Salomoni. 3. Re. 2. Confortare ⁊ esto vir fortis: ⁊ obserua mādata dn̄i dei tui. Hoc fuit figuratū Apoc. 15. vbi dr̄ ꝙ exierūt. 7. angeli vestiti lapid̄ mundo ⁊ cādido ⁊ ꝑcincti circa pectora zonis aureis. ¶ Ubi sciendū ꝙ ꝑ. 7. angulos q septēnari⁹ nūerus vniuersitatē significat: itelligunꝝ oēs hoies huius mūdi. Isti debent exire ad ꝑliādū ꝯtra vitia vestiti veste lapidea mūda ⁊ candida: ꝑ fortitudinē ⁊ pacientiā: se defendētes a vitijs. ⁊ ꝑcingi circa pectora zonis aureis ꝑ cōtinentiā moꝝ. ¶ Quarto debēt indui veste iacintina ꝑ contēplationē cōtra accidiā. Per iacinctū coloris aerei: intelligiꝝ ꝯtēplatio diuinoꝝ. Unde Job. 35. Suspice celū ⁊ intuere: ⁊ ꝯtemplare ethera ꝙ altior te sit. q. d. ꝯsidera diuina ⁊ iuenies deū altissimū in quo debes maxime delectari. ¶ Quinto hō dꝫ idui veste strangulata ꝑ misꝑicordiā: ꝯtra auaritiā. Nā ꝑ vestē stragulatā. i. diuersoꝝ colorum: intelligiꝝ pietas q̄ multipliciter dꝫ indigētibus exhiberi infirmos visitando ⁊c. d̄ qbus in die iuditij xp̄s cū hoibus disceptabit. Uñ Tob. ¶ Qūo potueris: ita esto misericors: si multū tibi fuerit habūdāter tribue: si exiguuꝫ tibi fuerit: ēt exiguū libenter impartiri. ¶ Tal' aūt pōt figurari ꝑ mulierē fortē: de qua Prouer. vltio. Stragulatā vestem fec̄ sibi byssus ⁊ purpura indumētū eius. ¶ Ubi sciēduꝫ ꝙ ꝑ mulierē fortē intelligiꝝ quilibet virtuosus qui stragulatā vestē dꝫ sibi facere ꝑ diuersa opa misericordie: cum qbus dꝫ habere byssum. i. puritatē mētis ⁊ corporis. ⁊ purpurā. i. dilectionē dei ⁊ ꝓximi. ¶ Sexto dꝫ indui veste cilicia per absti

nentiam ɔtra gulā. Nam p vestem cilici nam que est aspa: intelligit asperitas gule q̃ homo dȝ habere. Vn̄ ecclesiasti. 27. Noli esse auidus in oi epulatione: ⁊ non effundas te sup omnē escam: i multis eni escis erit infirmitas. ¶ Tal' aūt sic vestitus pōt figurari p Jacob de quo sĩal'r dr Gen. 37. q̄ cum missum fuisset sibi q̄ Joseph mortu⁹ erat: ɔscīsis vestibus: indut⁹ est cilitio lugēs filium multo tpe. ¶ Vbi sciendū q̄ p Jacob qui interpͣtatur lucta tor: intelligitur quilibet hō qui luctando contra pccata debet ea supplantare. Iste cuȝ nunciat sibi mors filij .i. bonoꝝ operū que instar filij in corde concipiūtur: ⁊ velud nascens filius exteri⁹ exercentur: debet vestimenta delicata scindere. i. a se abicere delicationes corporis: ⁊ cilitio austeritatꝫ indui ⁊ sic sic filium lugere opera prius facta. ¶ Septio debet indui veste alba p puritatē contra luxuriā. Vt possit dicere illud Tob. 3. Tu scis domine quia nunq̃ȝ concupiui virū ⁊ mundā seruaui animā meam ab oi ɔcupiscentia. Vn̄ cuilibet dr ecclesiastici. 9. Omni tpe sicut vestimenta tua candida ⁊ oleum de capite tuo non deficiat. ¶ Quantū ad quartum. s. dn̄i sceſſionē q̄ significat gratie collationem dic. Et eum desuper sedere fecerunt. Quādo enim homo est ornatus virtutibus tunc efficit dignum dei habitaculum per gratiam. Vnde Grego. Saluator noster super asellum sedens: Jerusalē tendit quando vnusquisq̃ȝ fidel' animam regens ad pacis intime visionem duc.

Tertia pars.

Equit. Plurima aūt turba ⁊c. s Vbi tangit societatem honorantem iocūdius q̄ probat ꝓcessio populosa. Ubi 3a signa honoris possum⁹ cōsiderare. s.
Prostratiōem vestimentoꝝ.
Deportatiōem vgl'torum.
Cumulatiōem canticorū.
¶ In quo nob ostendit q̄ debemus deū tripl'r honorare. s. cord ore ⁊ opere. Ope significatur in vestimentorū prostratione. vt simus similes martiribus. Corde in ramorum delatione. vt similes simus virginibus. Ore in canticorum proclamatione. vt simus similes cōfessoribus. ¶ Per hoc igitur q̄ vestimenta sternebant in via significatur q̄ exemplo sanctorum martirum qui mortem sustinuerunt pro Christo corpora morti subiciendo: debemus corpora nostra: per penitentiam castigare. Vt dicamus Gal. 6. Ego enim stigmata domini yesu in corpore meo porto. ¶ Per hoc autem q̄ portabant ramos: significatur q̄ de corde nostro puro a quo procedunt rami bonarum cogitationum virides ⁊ floridi exemplo sanctarum virginum: debemus deo per mentis ⁊ corporis pudicitiam redolere. Vt dicatur de nobis illud Genesis. 37. Ecce odor filij mei sicut odor agni pleni. ¶ Per hoc autem q̄ cantabant canticū nouuȝ laudis ⁊ leticie: significatur q̄ nos exemplo sanctorum confessorum: debemus deo deuote psallere ⁊ dicere cum apostolo illud. 1. Cor. 14. Orabo spiritu orabo ⁊ mente: psallam spiritu psallam ⁊ mente. ¶ Quales autem ramos honorādo Christum debeamus nobiscum ferre. fuit figuratum Nee. 8. Vbi sententialiter dicitur q̄ post egressum filiorum Israel de captiuitate egypti: in recordationem tanti beneficij: debebant sibi facere annuatim tabernacula de diuersis lignis. Vnde dictum fuit eis: Egredimini in montem ⁊ ferte frondes oliue ⁊ frondes ligni pulcherrimi: frondes meriti ⁊ ramos palmarum: ⁊ frondes ligni nemorosi. vt fiant tabernacula. ¶ Vbi sciendū q̄ per filios israel existētes in egypto captiui: intelligit totū genus humanū q̄ ante aduētū xpi in tenebris peccatorum existens a

dyabolo tenebaẗ captiuū.Sed xp̄us pro
nob̄ moriens ipſum liberauit.Nam gal.
4.Jaȝ nō ſumus ancille filij ſed libe:qua
libertate:xp̄s nos liberauit.¶ Jn recor
dationeȝ ſibi tanti beneficij:debēus egre
di in montē cōtemplationis deuote:⁊ ibi
diuerſitatem ramoꝝ.i.virtutū aſſumere.
¶ Per ramos oliue.i.hr̄e cum deo ⁊ ꝓ
ximo pacem ⁊ cōcordiam.Et dicere cum
p̄s.Ego auteȝ ſicͭ oliua fructifera i domo
dei.i.in eccleſia militāte.¶ 2° debemus
accipere ramos ligni pulcherrimi.i.vir
tutem humilitatis q̄ dicitur decor aliarū
virtutū:quia facͭ hominem in oībus gra
tioſum.⁊ affert fructum ſuauem : q: q ſe
humiliauit exaltabiẗ.ſ.in gloria : luc.14.
¶ 3° frondes meriti.i.virtutem puritatꝫ
que animā cōſeruat a putredine:ſicͭ meri
tum corpus.Ut de nob̄ dicaẗ illud Jſ.55.
Pro vrtica aſcēdet meritus.¶ 4° rāos
palmarū.i.victoriā in cōflictu vitiorum.
Nam q: iuxta illud Job.7.Militia ē vi
ta hominis ſup terraȝ:debemus viriliter
dimicare.Ut d̄ nob̄ dicatur illud apocͭ.7.
Amicti ſunt ſtoll' alb̄ ⁊ palme i manibus
eoruȝ.¶ 5° frondes ligni nemoroſi.i.vir
tuteȝ miſericordie q̄ habet multos rāos.
q: Mat.Beati miſericordes quoniā ipſi
miſericordiā conſequētur.¶ Honor factꝰ
hoͤ a pp° xp̄o fuit figuratus.1.Re.10.Ubi
ſentētialiter dr̄ ꝙ cū ſamuel vnxiſſꝫ ſaulē
in regē iſrl' dedit ſibi ſignū ad h̄ ꝙ ſciret
ſe regē.ſ.Cū ingreſſus fueris vrbeȝ:ibi
obuiū habeb̄ gregē ꝓphetarū deſcēdentiū
d̄ excelſo:⁊ an̄ eos pſalteriū ⁊ timpanū.⁊
tybiā ⁊ cytharā ip̄os ꝓphantes . ¶ Ubi
ſciendū ꝙ p ſaulē q vno mō interp̄taẗ ex
petitꝰ a dn̄o:intell'r xp̄us petitus a pr̄ibꝰ
veẗis teſti.exo.4.Obſecͦ dn̄e mitte quē
miſ̄urus es.¶ Per ſamuelē aūt rectoreȝ
ppl'i:intell'r d̄s rector ⁊ dn̄s omniuȝ crea
turarū.Jſte igitur ſamuel.i.d̄s pater vn
xit Saulē.i.xp̄ȝ i regē iſrl'.i.totiꝰ generis
hūani.Jn cuiꝰ ſignū cū itraret ciuitatē ie
ruſalē ſicͭ teſtaẗ hiſtoria euāgelij hodierni
ppl's ciuitatꝫ ſibi occurrit cū gaudio lau
dātes d̄um ⁊ dicētes. Benedictus q vēit
in noie dn̄i.Ut ſic dici poſſit de ciuitate
ier^m illd̄ Jſ.51.Gaudiū ⁊ leticia inuenien
tur in ea gr̄aꝝ actō ⁊ vox laudis ¶ Sed
conſideret homo deuotus honorem queȝ
hodie iudei xp̄o fecerunt : ⁊ qūo eum po
ſtea deſpexerūt.Et iō q: hodie ē p^a dies i
q̄ d̄libate cogitauerūt xp̄m occider̄:iō ſcā
mr̄ eccl'a pōit p̄ honorē i ꝓceſſiōe: poſtea
i paſſiōe vitupiū.Qd̄ vitupiū fuit maius
honore ſibi ipenſo. Nā q hodie veſtimēta
ꝓſternebant i via:poſtea eū nudū ſuſpen
derunt in cruce.Qui hodie regē iſrl' eū
vocauerūt:in paſſione dixerūt nō hēmus
regē niſi Ceſarē. A quo hodie miſericor
diā poſtulauerunt.d.Oſana ⁊c.i.obſecro
ſaluifica.in paſſiōe dixerūt. Alios ſaluos
fecit:ſeipſum non poteſt ſaluum facer̄ : ⁊
alibi . Salua temetipſum deſcendens de
cruce.Et alibi.Uath qui deſtruis tēpluȝ
dei ⁊ in triduo rehedificas illud . Salua
temetip̄m .Cui hodie ramos preferebāt
in paſſione.eum ligatum ad columnam :
nudū flagell' crudeliſſime cedebant. Cui
hodie dixerūt.Benedictꝰ q venit i noie
dn̄i:in paſſione Pillato dixerunt. Cruci
fige eum.Licet igiẗ honorem mundanuȝ
xp̄o fecerit : tamen mutatus eſt in luctū.
Unde vere poterat dicere illud Job.30.
Uerſa ē in luctum cythara mea ⁊ organū
meum in vocem flentiū. Non ſic nos kmi
honoremus dn̄m: ſed cū perſeuerantia .
dicendo cum.p̄s. Benedicamus dominū
in omni tēpore ſemp laus eius i ore meo.
Conſideret ēt qlibȝ deuotus q̄ȝ vil' ē glo
ria mundi:q: ip̄am ſeqtur calamitas: ⁊ q̄
rāt diuinaȝ faciendo opera deo placibilia
quia Jo.1.can̄.ſua.20. Qui facit volunta
tem dei manet in eternum.ſ.in gloria pa
radiſi.Ad quam me ⁊ nos perducat qui ē
benedictus ⁊c.

¶ Dñica resurrectionis dñi. euangeliũ 28^m. Introductio.

M Aria magdalene ⁊ maria Jacobi ⁊ Salome emerunt aromata vt veniẽtes vngerent yhesum ⁊c. Mar. 16.

Nos videm⁹ p experientiaꝫ ꝙ vnusqſqꝫ delectaẗ in pñtia illius quem diligit. ⁊ si illud sit absens si adsit possibilitas ipm diligenter inquirit. Jngrens át diligenter illud cũ affectu ⁊ desiderio magno si plus inuẽit q̃ꝫ spabat tũc in ipso augumentaẗ gaudiũ tm̃ quantũ i illo iuẽto ãpli⁹ repiẗ. Exẽpli grã. Quia si qs q̃reret centũ libras cũ magno desiderio ⁊ mille repiret. tm̃ augumẽtareẗ in ipo gaudiũ q̃ꝫtũ mille cẽtũ excedere dignoscũẗ. Quia igiẗ iste scẽ mulieres deuotissime qñ xpꝫ hẽbant pñtem: q: ipꝫ diligebãt delectabãtur in ei⁹ pñtia: qñ fuit eis absens ipm q̃sierũt cũ magno d̃siderio ⁊ affectu. Quia vo ipꝫ q̃rebãt in monumẽto iacentẽ ⁊ mortuũ ⁊ ipm iuenerũt iá resuscitatũ ⁊ viuũ: tm̃ potuit cumulari in eis gaudiũ quãtuꝫ viuũ excellit mortuũ ⁊ quantũ gl'iosum excellit passibile ⁊ mortale. Et h̃ ẽ ꝙ nobis testaẗ ystoria euangelij hodierni. Jn quo euangelista tangit quattuor luculenter. s.
Auiditatẽ inq̃sitionis amorose.
Nouitatẽ apparitiõis gratiose.
Sublimitatẽ ꝯditionis gloriose.
Celeritatẽ legatiõis gaudiose.

¶ Primũ ꝓbat obsequij sedulitas. Secunduꝫ angeli claritas. Tertium loci vacuitas. Quartuꝫ facti celebritas. Primũ in principio. Secundum ibi. Jntroeuntes in monumentum ⁊c. Tertium ibi Qui dixit illis ⁊c. Quartum ibi. Sed ite ⁊ dicite discipulis ⁊c. ¶ Sciendum est autem ad intellectum huius euãgelij ⁊ istorie resurrectõis xpi ꝙ sicut potest colligi ex quattuor euangelistis: ꝙ resurrectio xpi sic fuit manifestata p ordinem. Nam postquaꝫ xps in die veneris sancto sepultus fuit: ⁊ mulieres sancte sequebãtur ipm viderũt locum vbi positus fuit ⁊ reuerse domũ ceperunt parare aromata vt iuxta morẽ iudeoꝝ vngerent corpus yesu. Et iminente sabbato non potuerunt pficere ꝙ inceperant ⁊ tota die sabbati quieuerũt pp solẽnitatem diei: que solẽnitas a vespa in vesperum protendebatur ex lege. Trãsacto autem sabbato post vesperas parauerunt aromata que die precedenti parare inceperant vt sic cum unguentis irent ⁊ vngerent corpus yħu. Cum ergo transisset sabbatum vt h̃ diciẗ in Mar. maria magdalene ⁊ maria iacobi ⁊ salome emerũt aromata vt venientes vngerent yħm. Ante autem q̃ꝫ venirent ad monumentuꝫ: xps clauso sepulcro exiuerat ⁊ terremot⁹ magnus factus fuerat. Naꝫ sicut diẽ Mat. angelus domini descendit de celo habitu candido: cuius aspectus erat sicut fulgur pre cuius timore exterriti custodes recesserunt a monumẽto secundũ aũt Mar. valde mane vna sabbatoꝝ predicte mulieres veniunt ad monumentuꝫ orto iam sole. i. quando sol incipiebat albescere: sicut quando incipit fieri aurora. Venientes autem ad monumentũ loquebantur quis eis posset reuoluere lapidẽ ab hostio monumenti. Erat enim magnus valde. Respicientes autem viderunt ipm lapidem reuolutum. Nam secundũ Mat. angelus domini descendit de celo: ⁊ reuoluerat lapidem ⁊ super eum sedebat: qui dixit mulieribus. Nolite timere. Scio eniꝫ ꝙ yħꝫ qui crucifixus est queritis. Non est hic. Surrexit eni sicut dixit. Venite ⁊ videte vbi positus fuerat dominus. Et secunduꝫ Marcũ introeuntes in monumentũ inuenerunt iuuenẽ sedentẽ a dextris cohopertum stolla candida: ⁊ obstupuerunt. Qui dixit illis. Nolite expauescere. yħm queritis nazarenum crucifixum. Surrexit nõ est hic. Ecce locus vbi posuerunt euꝫ. Dixit autem eis angelus ꝙ irent ⁊ dicerent

disciplis eius ⁊ Petro:ꝙ pcederet eos
in gallileã:⁊ ibi eum viderét sic dixit eis.
Rediert ergo iste sancte mulieres ad di
scipulos ⁊ nunciauerũt eis illa q̃ inuene
rant. Que visa sunt eis quasi deliramẽta.
Sic autem dic Jo. petrus ⁊ iohes:audito
ꝙ xp̄s resurrexerat cucurrert ad mõum̃
tum:⁊ Johes pcurrit citius petro ⁊ vẽit
prior ad monumentũ nõ tñ introiuit. Pe
trus aũt cum venissꝫ introiuit ⁊ nõ inue
nit corpus yhu sed linteamina ⁊ sudariũ
ꝙ fuerat sup caput yhu ⁊ reuersi sunt ad
suũ locum. Maria aũt magdalene que se
cuta fuerat istos duos stabat ad monum̃
tum foris plorans. Jnclinauit ergo se:⁊
vidit duos angelos:vnum ad cap̄ ⁊ vnuꝫ
ad pedes vbi positum fuerat corpꝰ yhu
qui dicũt ei. Mlier qd ploras? Que ait.
Quia tulerunt dñm meum: ⁊ nescio vbi
posuert eum. Et cõuersa vidit yhm stan
tem:⁊ nesciebat quia yhs est. Dic ei xhs.
Mulier qd ploras? Quem q̃ris? Jlla exi
stimans q: ortolanus esset ait. Dñe si tu
sustulisti eũ dicito mihi vbi posuisti eũ:
⁊ ego eum tollam. Dicit ei yhs. Maria.
Et stati ip̄a cognouit eũ. Et ait Rabõi. ꝙ
ideꝫ ẽ ꝙ raby .i. magister. Et pcidens vo
luit tangere pedes eius sic consueuerat.
Et ait yhs. Noli me tangere: nũduꝫ eniꝫ
ascendi ad p̄reꝫ meum:supple i corde tuo.
quasi di. Queꝫ tantũ mortuũ queris:viuẽ
tem tangere non mereris. Sed vade dic
fratribus meis. Ascẽdo ad patrem meũ
⁊ patrem v̄rum. Hoc ẽ in primo ẽ vt vi
deant me ascẽdentẽ. Maria igit magd.
iam credens xp̄m resurrexisse reuerteba
tur:⁊ inuẽtis alijs sanctis mulieribus q̃
cuꝫ illa prius fuerant nũciauit eis ꝙ xp̄ꝫ
viderat. Et dum irent ad discipulos iam
certe de resurrectiõe occurrit eis yhs di
cens. Auetote. sic dicit Mat. Jlle vero
accedẽtes ad pedes eius adorauerũt eũ.
tunc enim permisit se tãgere:quia crede
bant euꝫ a mortuis resurrexisse. Et dixit

eis yhs. Jte ⁊ nũciate fratribus meis vt
eant in gallileam. ibi me videbunt. Hanc
autem visionem: dicit in gallileam fieri
licet ante apparuerit eis quia i illa visio
ne gallilee creduntur fuisse omnes disci
puli. Jn alijs autem precedentibus non
omnes fuerunt. Abiert ergo mulieres:⁊
tunc dicit Luc. nunciauerunt vndecim lu
gentibus:⁊ q cum eis erant. Et visa sunt
aliquibus sic deliramẽta verba h. Petrꝰ
autem surgens cucurrit ad monumentũ
vt Luc. dicit. Et tunc verisimile ẽ ꝙ xp̄us
apparuit ei:⁊ si non legatur in euangelio
quãdo vel vbi sibi apparuerit:tñ dicitur
iũ luc. ꝙ surrexit dñs ⁊ apparuit symoni.
¶ Eadem die apparuit duobus discipu
lis i emaus vt luc. dicit:quorũ vnus voca
batur cleophas alter vero dicitur fuisse
luc:sed tacuit nomen suũ more scriptorũ
que se nõ nominant. Sꝫ beatus ambrosiꝰ
dicit ꝙ fuit quidam alius qui vocabatur
amaon. sed q̃squis fuerit tamen certum
est ꝙ duo fuerũt. ¶ Eadem etiam die ap
paruit .10. apostolis cum sero iam esset ⁊
fores essent clause vbi erant congregati
propter metum iudeorũ sic dicit Jo. Et i
ista apparitiõe non fuit thomas. Patet
igitur ꝙ qnqꝫ vicibus secunduꝫ diuersos
euãgelistas:apparuit xp̄s in die resurre
ctionis. Credendnm ẽ autem ꝙ primo oi
um apparuit virgini gloriose: sed non fit
mẽtio i euãgelio quia apparitões iste po
nunt ad testificãdũ resurrectõeꝫ xp̄i. testi
moniũ ãt m̄ris p filio nõ ẽ efficax:⁊ iõ nõ
fuit facta mẽtio de apparitiõe sibi facta.
¶ Quinqꝫ ẽt vicibꝰ appuit xp̄s pꝰ dieꝫ
resurrectõis. p̄mo ei .xi. aplis p̄nte thõa
post dies octo Jo. 2°. 2°. 7. discipulis in pi
scatiõe ad mar̄ tyberiadis. Jo. 21. 3° i mõ
te thabor:qñ cõuenerãt i galileam sic con
stituerat ilł yhs mat. 28. Et sic pꝰ diẽ resur
rectionis:⁊ ante diẽ ascensiõis apparuit
ter. Jp̄a aũt die assensionis apparuit bis.
semel dum comederent in cenaculo quan

do exprobrauit icredulitatē illorum ⁊ du riciam cordis: sic dicit̄ Mat. vltimo ⁊ se mel in monte oliueti. pꝰ cōmestiōem qn̄ ascendit in celū: vt dicit̄ luc. vltᵒ. In qua apparitiōe fuerūt. ij. aplī: ⁊ alij discipuli ⁊ sancte mulieres. Et h̄ supradicta secūdū Augu. de cōsensu euāgelistarum. Ex qbꝰ patet ꝙ a resurrectōe vsqꝫ ad ascensioné inclusiue: decies apparuit. Ex qbus appa ritionibus: quilibꝫ fidel' xp̄i ante debꝫ cer tificari: ⁊ ipsum creder̄ resurrexisse ⁊ spe rare ⁊ credere i die iudicij resurrecturū ⁊ redditurū d̄ factis ꝓprijs rationē. ¶ Vi sa autem ystoria resurrectōis xp̄i genera liter: ad id ꝙ i euāgelio hodierno: de ip̄a Mar. loquitur: iā ad nr̄m ꝓpositū red deamus.

Prima pars.

q Uantū ad primā ꝑtem eūa¹. vbi tangit auiditatem inq̄sitionis amorose ꝙ probat obsequij sedu litas dicit. Maria magd̄. ⁊c. Ubi sex pos sumus cōsiderare. s.

Cetus gratiositatem.
Actus pietatem.
Temporis cōgruitatem.
Mentis anxietatem.
Affectus sacietatem.
Lapidis qualitatem.

¶ Quantū ad p̄mū dicit Maria magd̄. ⁊c. Ubi sciēdum ꝑ istas tres marias. ꝙ anna h̄ūit tres viros. s. Johachī cleophā: ⁊ salome. Et de istis tribus viris habuit tres marias: quas duxerūt tres viri. s. io sephꝰ: alpheꝰ ⁊ zebedeus. Et iste habuer̄t filios. ⁊ aliquādo iste nominant̄ a patribꝰ aliquādo a viris aliq̄ñdo a filijs. sic cū di' maria iac̄. s. Mr̄. ⁊ Maria salome. s. filia. Hec autem patent his versibus. Anna tribus Johachi: cleoph̄ Salomeqꝫ Ma rias. Tres parit has ducunt Joseph Al pheus zebedeus. Xp̄m p̄ma Joseph: Ja cobū cum Simōe Judā. Altera q̄ seq̄tur Jacobū parit atqꝫ Johem. Uniꝰ h̄ mat

h̄ q̄ttuor ista duoꝝ. ¶ Maria enim que fuit nupta Joseph. s. beata virgo habuit solum xp̄m. Maria q̄ fuit nupta alpheo habuit quattuor supradictos. Maria q̄ fuit nupta zebed̄o h̄ūit duos. ¶ Dic̄ igit̄ Maria magd̄. q̄ tamen non fuit d̄ supra dictis sed fuit soror Lazari: dicta magd̄. a magdalō castro suo: ⁊ Maria iac̄. s. mr̄: ⁊ Salome. s. filia. ¶ Quantū ad 2^{m}. s. actus pietatē dicit emer̄t aromata ⁊c. Ubi sciē dum scōm gl̄o. ꝙ iste mulieres sepl'to do mino cum licuit operari. i. vsqꝫ ad sol' oc casum vnguēta parauerunt vt dic̄ Luc. ⁊ q: ꝓ angustia tēporis nō potuerūt exple re: mox transacto sabbato quando ꝑandi licentia redijt festinanter emerūt aroma ta vt venientes vngerent Jesum. ¶ Sci endum est etiam ꝙ mox erat iudeorum vngere corpora defunctorum: vt corpus non feteret. Iste igitur sancte mulieres nundum perfecte cognoscentes Christū: cuius corpus corrumpi non poterat: q: erat diuinitati coniunctum: iuxta illd̄ p̄s. Non dabis sanctum tuum videre corru ptōnem: sed credentes ip̄m similē alijs mortuis vt ipsum secundum Seuerianū ex deuotōne vngerent aromata paraue runt. ¶ Q^{m} ad 3^{m}. s. temporis congrui tatem dicit. Et valde mane ⁊c. Ubi scien dum ꝙ sabbatum tripliciter accipitur i scriptura. Aliqn̄ ꝓ tota septimana sic cū dicitur Luc. 18. Jeiuno bis in sabbato. i. i septimana. Aliquando accipitur pro die septimo septimane. sicut cum dicitur exo. 20. Memento vt diē sabbati sanctifices i. diem septimum. Aliquando accipitur ꝓ quacunqꝫ die septimane cum istis nomi nibus numeralibus. 1^{a}. 2^{a}. 3^{a}. 4^{a}. 5^{a}. 6^{a}. vt p^{a} sabbati. 2ª sabbati. ⁊c. sicut latini dicūt prima feria. secunda feria ⁊c. Et isto mo do secundum Bedam accipitur hic cum dicitur vna sabbatorum. i. prima sabbati. ¶ Sciendum est etiam ꝙ q^{m} ad tp̄s q̄ mulieres dicuntur venisse ad monumētū:

videtur superficialr esse quedã cõtrarie tas inter euãgelistas. Nam Mat. dicit. vespe autem sabbi que lucescit in prima sabbati rc. Mar. dicit: Et valde mane vna sabbatorũ venerũt ad monumentũ or to iam sole. Luc dicit. Una autem sabbi valde diluclo rc. Johes dicit. Una autez sabbi maria Magd. venit mãe: cũ adhuc tenebre essent ad monumentũ. ¶ Ad eui dentiam igit istorum sciendũ est q secun dum Augu. de cõcordia euãgelistarũ. ve spera. duobus modis accipit. vno modo pro fine diei r prin. noctis. Alio modo p fine noctis r prin. diei. r isto modo loquit Mat. Si vero velimus dictuz Mat. ac cipere primo modo: tũc illd q dicit refer tur ad mulierũ pparationem: q: tunc ve spere sabbi licuit vnguẽta pparare. Illud autez q dicit Johes: cum adhuc tenebre essent: r illd q dicit Luc. q valde diluclo r illud q Mar. q vald mane intelligen dum est: quãdo mulieres inceperũt iter. sed cum puenerunt ad monumentũ sol iã erat ortus. i. incipiebat albescere. Et sic di uersis respectibus secũdum Augu. diuer simode euãgeliste locunt. ¶ Sciẽdum ẽ q i hac nocte terminatus ẽ ordo diei na turalr: qui erat vt dies pcederet noctem nunc aũt nox pcedit diem. Quia secũduz Augu. ante resurrectiõem xpi: homo a lu ce padisi peccãdo lapsus ẽ in tenebras. s per fidez resurrectiõis a peccati tenebris ad lucem vite: xpo largiente deducimur. ¶ Quantũ ad quartũ. s. mentis anxieta tem dicit. Et dicebãt ad inuicem rc. Ubi sciendũ q iste sancte mulieres q: viderãt lapidem magnũ positũ ad hostiuz monu menti senciẽtes se debles viribus: nõ cre dentes xpz rebrexisse nec angelũ lapidez abmouisse anxiebant cogitãtes q i monu mentũ ad vngendũ corpus xpi nisi lapis amoueret nõ poterãt introire. ¶ Qm ad quintũ. s. affectus saciertaté dicit. Et respi cientes rc. Ubi sciẽduz q postqz xpo clau so sepulchro resurrexerat angelus dñi de scendit r reuoluit lapidẽ vt sic possz vide ri sepulchrũ vacuũ r p consequẽs crede rent resurrexisse xpm. ¶ Sciendũ est au tem circa istam ptem principalẽ loquẽdo moraliter q q vult querere xpm. Primo debet esse maria que interpretat amara. debet enim qui digne vlt qrere xpm hre amaritudinẽ d offensis. dz etiam esse ma ria salome que interpretatur pacificans: q: dz esse pacificus r mãsuetus. Dz etiam esse maria iacobi q interptatur luctator: r supplãtator. dz eni luctare cõtra inimicos ipz ipugnãtes. carnẽ: mundũ: r dyabolũ: r ipsos supplãtare r vincere. Dz ẽt esse ma ria magdalene q interptat magnifica q: dz esse magnificus i exercẽdo opa virtuo sa. vt sic dicatur de ipo illud .2. Esdre 2°. Nõne magnificus est q h fecit. ¶ Secun do dico q dz venire cũ vnguẽtis r aroma tibus. i. cum redolẽtia virtutum r bõe fa me. ¶ Sciendũ est ãt vt sciamus cũ qb9 virtutib9 redolẽtibus instar vnguẽti de beamus xpm qrere q sicut hẽtur Exo. 30. r magister historiaz narrat vnguentũ sanctũ fiebat de quattuor rebus aromati cis. s. d virgultis mire electe de cynamo mo de calamo r de cassia que omnia tere bantur r miscebantur cum oleo oliuaruz r inde fiebat vnguentũ. r fm aliquos po nebatur etiam ibi balsamũ. ¶ Ubi sciẽ dum q mirra est arbor que nascitur i ara bia cuius virgulta arabes cõburunt vt melius pululent r fructificent. Dr etiam mirra guma eiusdẽ arboris r dr mirra q: amara. Gutta autẽ sponte manãs est pre tiosior. Ellicita vero corticis vulnere vi lior reputatur r valet ad arcendũ carnes a putredine: r vermes occidit. ¶ Per istã igit mirrã intelligi põt vtus pnie in qua est amaritudo p dolorosã contritionẽ Nã verus penitẽs dz de cõmissis dolere: vt veniã mereat. de q exijt guma: p verã confessionẽ q qñ est spõtanea est ptiosior

In qua ēt est vnctio suās carnes a putre dine 7 occidens vermes p condignā satisfationē. Nam hō satisfaciēdo de pctis suis: 7 exercendo se in virtuosis opibus seruat se a putredine: q: ad pristina peccata inficientia aiam nō reuertit: 7 vermes interficit: interficit: q: concupiscentiā carnis domat. ¶ Signanter dr̄ q mirra exusta melius fructificat: q: si hō penitens: calore caritatis ardescat: tūc magis operatur meritorie: 7 sua pnia deo efficitur magis grata ¶ De ista pnia loqtur Augu. in libro de pnia. d. Pnia langores sanat: leprosos curat: mortuos suscitat sanitatē auget gratiā conseruat claudis gressum aridis copiam: cecis visum restituit: vitia fugat: virtutes exornat: mentē munit 7 roborat. ¶ Cynamomū āt est virgultū indie vel ethiopie quasi ad modū canne habēs calamos subtiles 7 replicatos: coloris cinerei: 7 q est subtilius: 7 melius: 7 cū frangitur emitit spiramentū ad modum nebule vel pulueris. ¶ Per istud igit̄ cynamomum intelligit̄ virtus humilitatis: q̄ dr̄ coloris cinerei q est color dspectus 7 vilis q: verus humilis se ipm despicit 7 vilificat. Et in ista cynamomi: calamus q̄to subtilior: tanto apud deū magis reputatur. Et si frangatur. i. si dicatur sibi vn̄ frangi possit tāto plus redolet q: in vilipensiōe gaudet 7 cū despicitur amplius gloriat̄. ¶ Calamus est spēs aromatica ad similitudinē calami vsualis 7 gignitur in india multis modis gēiculatus fului coloris flagitans suauitatē spiritus. ¶ Per istū igitur calamum intelligi pōt virtus misericordie que pōt dici f[l]ui coloris q: sicut flu[9] color est pulcher 7 delectabil' ad videndum ita pius 7 misericors omnibus redolet cum omnibus indigentibus subuenit affectu vel effectu. ¶ Signanter āt dicitur multis modis gēiculatus q: opa misericordie multipliciter exercentur: ¶ Cassia reputatur inter arbores aromaticas: 7 nascitur in locis aquosis 7 crescit i imēsum 7 est robusti corticis 7 habz folia purpurei coloris. Per istā igit̄ cassiam intellr̄ virtus paciētie q̄ robusti corticis esse dr̄: q: vir patiēs supportat oēs iniurias: nec frangit̄ in aduersis. Dr̄ autē nasci in locis aquosis q: vir patiēs radicatur in gr̄a significata p aquas: 7 crescit i imensum: quia quanto plus aduersi patitur: tanto in pacientia roboratur. ¶ Signanter autem dr̄ hr̄e folia coloris purpurei q est color q̄si sanguine[9]: q: vir patiēs etiam anteq̄z frangat̄ pc̄is vel iniurijs: seipsum morti exponit. ¶ De ista paciencia loqtur Grego. sup illud. Cum audierit̄ plia 7c. d. Paciētia est aliēa mala eq̄nimiter perpeti ꝯ eū quoqz q mala irrogat nullo dolore morderi. ¶ Istas igitur virtutes supradictas. s. pniam vaz: humilitatē, pfundā: misericordiā largā: paciētiam firmam debem[9] miscere cuz oleo oliuarum. i. cū gr̄a sp̄s sancti: 7 sic facimus vnguentum redolēs 7 dn̄o pciosum. Debemus āt huic vnguēto balsamū bone fame adiūgere. ¶ 3° debent vēire valde mane: orto tn̄ iā sole: q: nō dz expectare ad q̄rēdū deū q ipe sit senex: q: nō ē certus si ad senectutē vēiet: sed dz a iuuentute xp̄z q̄rere di sapiētiā: vt sic dicat illd sapie. 8. Hanc. s. sapientiam que Christus ē amaui 7 exquisiui eam a iuuentute mea. ¶ Debet etiam orto iam sole. i. cum claritate conscientie ipsum querere diligenter: vt sic dicat cum ps. De[9] ds meus ad te de luce vigilo.

Secūda pars.

Equitur. Et introeuntes in monumentum 7c. Ubi tangit nouitatem apparitōnis gratiose: q probat angeli claritas. Ubi duo possum[9] considerare. s.

Angl'i decorē euidētem.

Mlierum tmorē euadētem.

¶ Quantum ad primum dicit. Et intro
euntes ⁊c. Ubi sciedum ꝙ lȝ Mat. dicat
āgelū sedere sup lapidē: Mꝉ'ier xp̄o sedere
i monumēto i dextris ꝙ nō est ꝯtrietas: qꝛ
potuit esse ꝙ idem angelꝰ p̄mo visus est
sedere sup lapidē postmodū xp̄o i monu
mento. ¶ Uel ſm Augu. d̄ cōcordia euā
gelistaꝝ forte fuerūt duo: ⁊ Math. loqui
tur d̄ vno ⁊ Mar. de alio. ¶ Sciēdū ē āt
ꝙ de isto āgelo dicunt tria. s. ꝙ viderunt
eum iuuenē quantū ad aspectū sedētē a
dextris quantū ad sitū. cohoptū stolla cā
dida quantū ad amictū. ¶ Prio viderūt
eum iuuenē quantū ad aspectū. Ubi scien
dum ꝙ angelis iuuenis ⁊ i forma huma
na appuit: vt securiꝰ ea alloq̄retur. ¶ Ui
derūt sedentē a dextris. i. ad ptem meri
dianā. ¶ Uiderūt ēt cohoptū stolla cādi
da. Ubi sciendū ſm Seue. ꝙ ista vestis
non erat corporea sȝ q̄dam resplendentia
ex virtute spirituali angeli ad similitudi
nem vestis. ¶ Quantū ad secundū. s. mu
lieꝝ timorē euadentē dicit. Et obstupue
runt. vbi sciendū ꝙ hō ex cōcursu alicuiꝰ
insoliti obstupescit. Quia igitur iste scē
mulieres insolitū quid viderūt angelū. s.
resplendentē: querentes xp̄m mortuum
ideo merito potuerunt admirari. ¶ Scie
dum est autē circa istā partem secundam
ꝙ loquēdo moraliter qui vult mereri vi
sionem angelicam non dȝ venire cum pec
catis ⁊ vitijs fetentibus sȝ ſm Grego. in
omel. cum odore virtutū ⁊ bonoꝝ operū.

Tertia pars.

Equitur. Qui dixit illis ⁊c. Ubi
s tangit sublimitatē conditionis
gloriose ꝙ ꝓbat loci vacuitas.
Ubi quattuor possumus considerare. s.
Terroris exclusionem.
Intentionis expressionem.
Resurrectionis affirmationem.
Confirmationis ostensionem.
¶ Quantū ad primū dicit. Qui dixit ill'
Nolite expauescere. Ubi sciendū ꝙ diffe
rentia ē inter apparitionē boni angeli a
mali. Nam malus angelus terret ⁊ nō cō
fortat: bonus āt ⁊ si aliq̄n ex subita visiōe
terreat tn̄ imediate ꝯfortat. sicut pȝ de an
gelo q appuit dan̄. d̄ quo siāliter dr̄ dan̄.
10. Qd̄ cū stupefactꝰ esset ad visionē ange
li Angelus ꝯfortauit eū. d. Noli timere
vir desiderioꝝ. Pax tibi ꝯfortare ⁊ esto
robustus. ¶ Eodē modo iste angelus q
apparuit mulieribꝰ: lȝ in principio timue
runt tn̄ eas ꝯfortauit dicēs. Nolite expa
uescere. Ac si dicat ſm Grego. in omel.
Paueāt illi q non amāt aduentū supnoꝝ
ciuiū ptimescāt qui carnalibus desiderijs
pressi ad eoꝝ societatē se ptingere posse
disperant. Uos autē pertimescitis que ve
stros ciues videtis. ¶ Sciendū est āt ꝙ
differētia fuit iter timorē custodū: ⁊ istaꝝ
mulieꝝ. nā qꝛ custodes nō q̄rebāt xp̄m iō
non meruerūt ab angelo ꝯfortari: siē mu
lieres. Un̄ Seueria. Custodiebāt enīȝ cru
delitatis studio: non pietatis obsequio.
Stare enim non potest ꝙ conscientia de
struit: impellit reatus. Hinc est ꝙ angelꝰ
impios procellit pios alloquitur ⁊ conso
latur. ¶ Quantum ad secundū. s. intentio
nis expressionē dicit. yh̄m queritis nazare
num crucifixuȝ. ¶ Ubi sciendum ꝙ ange
lus videns has mulieres cognouit ꝙ yh̄ȝ
quererent ⁊ iō vt eas magis confortet de
nunciat eis illud ꝙ querunt quia yh̄m.
¶ Licet autē iste mulieres cum deuotio
ne xp̄m quererēt mortuū in sepulcro: tn̄
ibi nō inuenerūt qꝛ xp̄s iam resurrexerat
imortalis. ¶ Hoc autem fuit figuratum
4. Re. 2. In inquisitione Elye quādo p diui
nam potentiam fuit portatus in paradi
sum terrestrē. Ubi siāliter dr̄ ꝙ filij pro
phetarum iuērūt ad querendū eū: quē cū
quesiuissent tribus diebus non iuenerūt.
¶ Ubi sciendū ꝙ p Elyā q interpretatur
ascēdēs dn̄s intelligi pōt xp̄s yh̄s q i die
r̄surrectōis sue tāq̄ȝ deꝰ ⁊ dn̄s: istar elye q
ascēdit ad paradisum terrestrē de sepul

cro resurrexit. iuxta illud q̄ p̄dixit disci pulis suis Mat. 16. Oportet filiū homi nis ire Jerosolimā ⁊ multa pati. ⁊ occidi ⁊ tertia die resurgere. ¶ Per filios aūt pphetaꝝ querētes elyā ⁊ non inuenientes itelligi possunt iste scē mulieres que que sierūt xp̄m mortuum ⁊ non inuenerunt. ¶ Quantū ad tertiū. s. resurrectiōis affir mationē dicit. Surrexit nō est hi. vt sic ve rificetur de ipso illud Luc. 24. Quod sur rexit dn̄s vere ⁊ appuit symoni. ¶ Quā tū ad quartū. s. ꝯfirmatiōis ostensionē dic Ecce locus vbi posuerūt eū. Vn̄ de isto lo co dici potuit. i. Exo. 20. Apparuit locus rō vacuus. Naꝫ p rō qui interp̄tatur ma nu fortis intelligi pōt xp̄s yh̄s qui ꝓ no bis fortiter pugnauit in cruce: cui⁹ locus apparuit vacu⁹: qn̄ de monumento surre xit. ¶ Sciēdū est āt q̄ resurrectio xp̄i fu it figurata Gen̄. 28. vbi sentētialiter q̄ cū Jacob egrederet de Bersabee ⁊ pgeret aram: venit in Lucā ⁊ volēs ibi requiesce re ⁊ dormire p⁹ solis occubitū: accepit ð lapidibus ⁊ supposuit capiti suo dormi uitqꝫ ibidē: viditqꝫ in somnis scalam stan tem super terrā cuius cacumen tangebat celū angelos quoqꝫ dei ascēdētes ⁊ descē dentes p eā. ⁊ dn̄m i nixū scale qui pmisit sibi dare totā terram q̄ꝫ conspiciebat. sur gensqꝫ Jacob mane tulit lapidē quē sup posuerat capiti suo ⁊ erexit in titulū fun dens oleū desuper. ¶ Ubi sciendum q̄ p Jacob qui interpretatur luctator vel sup plantator: itelligi pōt xp̄s. q in ligno cru cis luctādo cum dyabolo ip̄m supplantā do ⁊ potentiā eius debilitādo deuicit. Et sic dissipans inimicitias quas ꝓcuratiōe dyaboli hēbamus cum deo reconciliauit nos sibi. iuxta illud ap̄li. Ephe. 2. Jp̄e eni est pax nr̄a qui fecit vtraqꝫ vnū. ⁊ infra Per crucē interficiēs inimicitias vr̄as i semetipso. ¶ Jste igiť volens ire de Ber sabee in aram. i. de isto mūdo significato p Bersabee: ad patrē significatum p arā qui interpretatur excelsus. ⁊ deus p̄r est ille de quo dicit p̄s. Quoniā dn̄s excelsus rex magnus super omnē terram. venit in lucam. i. in sepulcrū q̄ significatur per lu cam que interpretatur nux: ⁊ sepulcrum nux fuit: quia sicut in nuce est testa ⁊ nu cleus ⁊ testa dura continet nucleum sapi dum. sic testa sepulcri. i. lapis durus exte rior continuit instar nuclei sapidum cor pus xp̄i. ¶ Jn isto igiť sepulcro instar luce requieuisse ⁊ dormisse dicitur xp̄s post solis occubitum. i. post mortem eius qui est sol iustitie: illo tempore quo iacuit in sepulcro. Jn quo somno vidit visionem mirabilem quia scalam attingentem de terra ad celum ⁊ angelos ascendentes ⁊ descendētes ⁊ dominum in nixum scale. ¶ Ubi sciendum q̄ ante mortē xp̄i non fu itvisa aliqua scala que de terra celum attingeret per q̄ꝫ homines possent celum ascendere: quia nullus erat quantūcunqꝫ iustus qui ante passionem xp̄i posset celū ascendere. sed omnes descendebant ad limbum. Huius autē ratio est: quia ante passionem xp̄i non fuerat solutum debi tum quo obligabamur deo propter pecca tum primorum parentum. Postquā autē xp̄s passus fuit quia in passione soluit ꝓ nobis debitum ⁊ nos pacificauit cum deo tunc visa fuit scala ascendens de terra ad celum quia facta fuit nobis via illuc ascē dendi. Et hoc est q̄ figuratiue dixit xp̄s. Jo. 12. Et ego si exaltatus fuero a terra omnia traham ad meipsum. Quod expo nens euangelista subdit. Hoc āt dicebat significās q̄ morte eēt moritur⁹ ex q̄ appa ret q̄ passio xp̄i fec̄ nob̄ scalā istā. ¶ Jn ista āt scala visi sūt angeli ascēdere ⁊ descē dere. ad significādū q̄ post mortē xp̄i pp meritū passiōis ip̄i⁹ nob̄ familiariores ⁊ magis obsequiosi fci sūt angeli i nos ꝯfortā do q̄ significať p eoꝝ descensū ⁊ nos deo offerēdo q̄ significatur p eoꝝ assensum. ¶ Dr̄ āt dn̄s innixus scale: vt nos doceat

ſemp̱ baculo virtutis ⁊ bonoꝝ operũ ip̄ʒ
initi. ¶ Signâter auteʒ dicit̃ ꝙ xp̄us vo
lens dormire lapideʒ capiti ſuo ſb̃poſuit.
Ubi ſciendũ ꝙ p̱ lapidẽ intelligit̃ in xp̄o
humãitas. Per caput vero diuinitas. ſb̃
poſuit igit̃ xp̄s in ſepulchro hũanitatem
diuinitati q: quantũ ad humanitatẽ xp̄s
veraciter fuit mortuꝰ. remãſit autem quâ
tum ad diuinitatẽ totaliter imortal'. Non
vacat autem ꝙ ſubdit̃ ꝙ ſurgens mãe ia
cob tulit lapidem quẽ ſuppoſuerat capiti
ſuo ⁊ erexit in titulum fundens oleum ẟ
ſup̱. quia xp̄s reſurgẽs a mortuis: humãi
tatem ſignificatã per lapidem erexit in tĩ
tulũ. i. i memoriale ⁊ ſignũ nr̃e reſurrectõ
nis: dũ ip̄aʒ in imortalitate erexit oleũqʒ
fundiſſe ſup̱ eam dicit̃: dum eam diuerſis
dotibus adornauit. q̃ per oleum deſignan
tur. iuxta illẟ p̄s. vnxit te ẟs ẟs tuꝰ oleo
leticie p̄ cõſortibus tuis.

Quarta pars.

Equit̃. Sed ite ⁊ dicite diſ. ⁊c.
s Ubi tangit celeritatẽ legatiõis
gaudioſe ꝙ ꝓbat ſc̃i celebritas
Ubi ſciẽduʒ ꝙ mulieres hic cõgrue fiunt
nuncie reſurrectionis. Unde ſciẽdum ꝙ
ſic̃ fuit ordo dãpnationis ⁊ mortis huma
ni generis ſic debuit eſſe ordo denũciatõ
nis reparatiõis vite ⁊ beatitudinis. Naʒ
per miſteriũ mali angeli mulier fuit pri
mꝰ nũcius mortis ⁊ peccati: quãdo dedit
adam de pomo: h̃ vero p̱ miſteriũ bõi an
geli eſt primꝰ nũcius vite ⁊ gratie annũ
cians reſurrectõeʒ xp̄i p̱ q̃ʒ ſumus iuſtifi
cati. ¶ In denũciando autem diſcipulis
ſignâter nominat̃ petrus. Primo ꝓpter
principalitatem q̃ʒ tenebat inter ap̄lo̅s: ⁊
ideo tanq̃ʒ principali dicit̃ ꝙ ſibi denun
cietur. 2° ad tollendam materiam diſpa
tionis q: forte diſperaſſʒ de remiſſiõe ſui
criminis de quo tñ veniam meruit: quia
poſtq̃ʒ peccauit ſtatiʒ doluit. ¶ Quid au
tem debeât dicere ſubdit. Precedet vos
in gali. ⁊c. Ubi ſciẽdum ꝙ hanc viſionem
dicit in gallileam ſiliis: lʒ ante appꝫuerit
eis q: in illa viſione galilee credunt̃ fuiſ
ſe omnes diſcipuli: i alijs aũt p̄cedentibꝰ
nõ. ſic̃ pʒ ex ſuperius dictis. ¶ Cõfirmat
autem certitudinẽ iſtiꝰ viſiõis i gallileã
futurã: p̱ dcm̃ xp̄i. d. ſic̃ dixit vob̃. Ubi ſci
endũ ꝙ xp̄s imminẽte ſua paſſiõe: ad ꝯfor
tãdũ ſuos diſcipulos dixit Mat. 26. poſt
q̃ʒ ât reſurrexero p̄cedã vos i gallileam.
Quã qdẽ ꝓmiſſionẽ ſciẽs angelus dixit
mulieribus ꝙ ad certificãdũ eos deberẽt
eis iſtẟ ad memoriam reuocare. ¶ Sciẽ
dũ eſt ât ꝙ moral'r loquẽdo ꝙ xp̄s in gal
lileam ſe viſuꝝ ꝓmittit ad ẟſignãdum ꝙ
ſi de vicijs ad virtutes trãſiremus ꝙ per
gallileam que tranſmigratõ interpretat̃:
intell'r cũ poterimus clariꝰ ītueri. ¶ Trã
ſeamꝰ igit̃ ẟ vitijs ad ẟtutes: ẟ carnis ẟ
litijs ad auſteritatẽ pn̄ie ⁊ mũdemꝰ ocu
los mẽtis nr̃e: vt ſic poſſimus hẽre viſio
nem q̃ nob̃ ꝓmittit̃: ita Jo. 4. Ubi dicitur
Scimꝰ qm̃ cũ appꝫuerit ſil'es ei erimꝰ qm̃
videbimꝰ eũ ſicuti eſt. Ad q̃ʒ viſionẽ. ⁊c.

¶ Dominica 2ª poſt paſcha. Euãge. 29.

Uo ex diſcipulis yh̃u ibât
ip̄a die in caſtellũ ꝙ erat i
d ſpatio ſtadioꝝ. 60. ab ier^m
nomine emaus. ⁊c. Luc. 24.
Rõnabile eſt ⁊ valde con
gruum ꝙ rẽs notabiles maxime quãdo
ſunt vtiles veraciter ⁊ ſolemniter debeât
demonſtrari vt ex hoc ſc antur certius ⁊
amentur iocundius ⁊ ſolitius inquirant̃.
Quia igitur reſurrectõ xp̄i yeſu fuit res
admirabilis ⁊ nobis vtiliſſima: quia con
firmatio noſtre reſurrectionis future: qa
ſicut ip̄e reſurrexit ⁊ nos reſurgemus: iu
xta illud ap̄l'i. 1. thi. 4. Si eniʒ credimus
ꝙ yh̃s mortuus ẽ ⁊ reſurrexit: ita ⁊ deus
eos q dormierũt p̱ yh̃m adducet cum eo.
Quia ẽt eiꝰ reſurr̃ctõ ẽ cã nr̃e iuſtificatõis
p̱ gr̃aʒ: iuxta illẟ apo. ro. 4. Traditꝰ ẽ ꝑꝑ
ẟlicta nr̃a ⁊ reſurrexit ꝑꝑ iuſtificatõnem
nr̃aʒ. Jcc irco multipl'r nob̃ ẟbuit ꝓpalari

Cum igit fuerit nunciata ab angelo mulieribus ⁊ per ipas aplis. ⁊ ipe tam mulierib⁹ q̄z aliqbus discipulis diuisim apparuerit voluit tñ duobus simul appere discipulis. vt sic non solum duoꝝ hoium testimoniũ sit verum : sed multiplicatꝫ testibus mundo sit certitudinalr̃ xp̄i resurrectõ manifestata. ❡ In isto igit euangelio i quo fit mentõ d̃ resurrectõe xp̄i beatus Luc. qm ad xp̄m q̄ttuoꝛ tangit .s.
Apparitõem cõgruẽtem.
Interrogatõem excitantem.
Repꝛehẽsionem aggrauantem.
❡ Manifestatõem euidẽtem.
❡ Primũ ꝓbat effigies demõstrata. 2m qõ postulata. 3m ignoꝛantia increpata. 4m veritas pꝛopalata. pm in pꝛin. ꝯm ibi. Et ait ad illos ⁊c. 3m ibi. Et ipe dixit ad eos. O stulti ⁊c. 4m ibi. Et appꝛopinquerunt castello ⁊c.

Prima pars.

Quantum ad p̄mum vbi tangit appitõem ꝯgruentem. q̄ pꝛobat effigies demonstrata dic̃. Duo ex discipul' ⁊c. Ubi q̄ttuoꝛ possum⁹ considerare .s.
Sedulitatem obsequij.
Sanctitatem eloquij.
Unitatem consoꝛtij.
Paruitatem ingenij.
❡ Quantum ad pꝛimum dicit duo ex discipulis. ⁊c. Nam isti discipuli non tan q̄z ociosi dicunt̃ stetisse vel iacuisse : s; sic obseqosi dicunt̃ iuisse. ❡ Sciendum ẽ at̃ de istis duobus discipulis q fuerint fuit diuersitas int̃ doctoꝛes. Nam quidam dixerunt q̄ vnus fuit cleophas: ⁊ h ẽ certũ q: nomen eius iferius expꝛimit̃ : alius at̃ dr̃ fuisse Luc. sed nomen suum tacuit moꝛe scriptoꝛum qui se non nominant ne de se videantur iactare. Ambꝛosius dicit q̄ fuit quidaꝫ qui vocabatur Amaõ. ❡ Sciendum est etiam q̄ hic dies in qua dicũtur iuisse isti duo fuit dies resurrectiõis domini: de qua cum gaudio loquitur pꝛopheta. d. Hec dies quam fecit dominus exultemus ⁊ letemur in ea. ❡ Hec dies fuit nobis figurata. 4. R. 7. Ubi dicitur sententialiter q̄ cum Rex Syrie cuꝫ magno exercitu obsideret samaria: ita q̄ ciues erant i magna afflictione ⁊ pẽuria cõtigit q̄ quattuoꝛ viri lepꝛosi q habitabãt extra ciuitatem iuerunt hoꝛa vespertina ad exercituꝫ ⁊ dominus fec̃ audiri i exercitu regis Syrie maximũ strepitum q̄si equoꝝ ⁊ curruum: intãtum q̄ exercitus sic timuit q̄ dimiserunt omnia bona sua ibidem ⁊ recesserũt cupientes vitam saluar̃. Isti quattuoꝛ hoies iuerunt ad exercitũ ⁊ nemiñe repierunt: tũc dixerunt ad inuicem. Hec dies boni nũcij est: si tacuerim⁹ sceleris arguemur: ⁊ tunc concito gradu venerunt nunciare in ciuitate q̄ acciderat ⁊ tunc egressus populus inuenerunt hostes fugisse ⁊ sic liberatam ciuitatem ab obsidione regis Syrie. Qui tulerunt bona que remanserant : ⁊ fcã est in ciuitate habundantia maxima: ita vt modius stare sile essꝫ: ⁊ duo modij oꝛdei stare vno. ❡ Ubi sciẽdũ q̄ per istã ciuitateꝫ Samarie q̄ interpꝛetat̃ custodia itelligi põt totũ gen⁹ hũanũ q̄ dꝫ p̄cepta d̃i iuiolabilr̃ custodir̃: iuxta illd̃ q̄ sibi dr̃ leuit. 20. Custodite p̄cepta mea ⁊ facite ea: q: ego dominus q̄ scifico vos. ❡ Per regẽ at̃ Syrie q̄ interp̄tat̃ sblimitas: itelli p̄t dyabolus q ad sblima se voluit erigeꝛ q̄n petijt eq̄litatẽ dinã. d. Is. 14. Ascẽdã i altũ silis ero altissimo. Iste rex. s. dyabol⁹ fec̃ magnuꝫ exercitũ ꝯ gen⁹ hũanũ: q: ipꝫ nõ cessat diuersitatib⁹ vicioꝝ ipugnar̃: iuxta illd̃. 1. petri. 5. Aduersari⁹ vr̃ dyabol⁹ circuit q̄rẽs ⁊c. ❡ Lꝫ at̃ gen⁹ hũanũ p dyabolũ fuerit sic potent̃ obsessuꝫ: tñ d̃s fec̃ audiri i exercitu clamoꝛẽ magnũ ⁊ validũ: q̄n .s. i moꝛte xp̄i petre scise sunt ⁊ monumẽta apta. ⁊c. h⁹ı q̄ i sua passiõe fuerũt: q̄n ẽt aia xp̄i d̃scẽdit ad libũ vbi tenebant̃ captiui p̄res

veteris testaměti cuius clamor fuit tam
valid⁹ ꝙ expulsis demonijs dimissa fue
rũt spolia:⁊ liberati qui tenebant captiui
⁊ sic liberata fuit ciuitas.i.genus huma
nuз: quia post passionez xp̄i quãdo surre
xit ⁊ reddijt victor ab inferis : potentia
dyaboli sup̱ hoies fuit diminuta . ¶ Nõ
solum autem per xp̄m fuit facta huius li
beratio sed etiam in mũdo fuit habundã
tia maxima:vt sic modius fuerit similis
statere:⁊ duo modij ordei fuerit similes
statere vno. ¶ Ubi scienduз ꝙ totum ge
nus humanũ in duabus consistit differen
tijs.s.boni ⁊ mali:boni enim intelligi pos
sunt per vnũ modium simle. Nam sil'a ẽ
de fruměto ⁊ est pura ⁊ munda ⁊ signifi
cat bonos homines ⁊puros:⁊ signanter
dicunt vnus modius : q: cõiuncti ⁊ vniti
cum dõ. ¶ Mali autez significant per or
deum amarũ ⁊ insipidum:⁊ inuolutũ cuз
cortice quantũ sunt insipidi:q: non cõtem
plantur celestia:⁊ amari : quia iniuriant
proximis ⁊ inuoluti in multitudine vitio
ruз:qui dicunt duo modij. q: nũer⁹ bina
rius est primus nũerus deuians ab vnita
te:⁊ ideo dicit numerus ifamis sic homi
nes mali ab vnitate deuiant:pro bono cõ
mutabili bonum incõmutabile dimitten
do. ¶ Omnes autem siue boni siue mali
empti sunt vno statere.i.xp̄o p̱ staterem
designato.Ubi sciendũ ꝙ status est quod
dam pondus valẽs tres solidos.In xp̄o
autem tria fuerunt q̄ possunt p̱.3.solidos
designari.Nã i ipso fuit diuinitas corp⁹
⁊ aia:⁊ istos.3.solidos.i.se ip̄m totum in
star stateris:dedit ad redimẽdum totuз
genus humanũ. ¶ Quia igit tantũ asseq
mur beneficiũ d̄ passiõe dñi:⁊ resurrectio
ne mirifica:istud nõ dз taceri:sed dз oibus
publicari.ꝙ qdem quattuor viri leprosi
faciũt.i.4.euãgeliste.q ꝓ tanto leprosi di
cuntur vl' q: ex cõditione nature:sic ⁊ ce
teri peccatores saltẽ pccõ originali:vel ẽt
pccõ actuali:cũ i passiõe xp̄i:ip̄m si nõ v̄

bis tñ negauerũt opibus dum eo relicto
oẽs legunt fugisse. ¶ Istõ aũt castelluз
describit.d.ꝙ erat in spatio stadioꝝ .60.
ab ierm qm ad situm noie Emaus:qm ad
vocabulum.Unde Beda.Emaus ip̄a est
nicopolis ciuitas isignis palestie: que p⁹
expugnatõem iudee sb̄ Marcho aurelio
⁊ Antonio p̄ncipe restaurata cũ statu mu
tauit nomen. ¶ Hec ãt ciuitas dr̄ esse in
spacio stadiorum.60.ab ierm.Ubi sciẽduз
ꝙ scriptores greci tradunt Herculem gi
gantem vno anelitu.125.passus cucurrisse
⁊ stetisse:⁊ a stando spacium h⁹i vocãt sta
dium.cũqз.8.stadia faciãt vnum miliare:
i sũma.60.stadia faciunt.7.milia passuuз
⁊ quingentos.7.miliaria ⁊ quattuor sta
dia .i. dimidium miliare . ¶ Quantum
ad sanctitatẽ elogi dicit.Et loquebãt ad
inuicem ⁊c.nõ quasi secũduз Theo.credẽ
tes:sed sic stupentes in rebus extraneis.
¶ Quantũ ad veritatez cõsortij dicit.Et
factum ẽ dum fabularent ⁊c.Ubi sciẽduз
ꝙ xp̄s discipulis suis de se loquẽtibus ⁊
adhuc dubitãtibus se associat : vt dubita
tionem de cordibus eoꝝ ammoueat ⁊ vt
verificet dictũ suũ.Mat.18.Ubi sunt duo
vel tres ꝯgregati i nomine meo i medio
eorum sum. ¶ Quantũ ad paruitatez in
genij dic̃.Oculi autem eoꝝ tenebant ne
eũ agnoscerẽt.Ubi sciẽdũ q: legit i Mr̄
ꝙ apparuit eis in alia effigie:potuit esse
ꝙ aliqd erat i corpore xp̄i resuscitato ⁊ i
passibili ⁊ imortali ꝙ non fuerat ante:dũ
ip̄m viderant passibilem ⁊ mortalem ꝙ
non potuit fieri sine aliq̃ alteratõe corpo
rali ꝓ q̄ subito visus nõ cognoscer et:vt si
qs aliquẽ pueꝝ videret ⁊postea hoiem.
h ſm Theo Cõgruũ ãt fuit vt xp̄s istis
discipl'is apperet i effigie aliẽa ⁊ ñ ꝓp̄a:
vtpote:q: d̄ se loq̄bant se exhiberet p̄ñtẽ
q: v̄o ip̄з dubitabãt resurrexisse:tal' appe
ret exteri⁹ q̄lẽ iteri⁹ cogitabãt.h ſз greg.
¶ Sciẽdũ ẽ ãt circa istã p̱tẽ loq̄ndo mo
ral'r ꝙ hõ q vult ꝙ xp̄s appeat sibi i hoc

mūdo ꝑ grām ⁊ i futuro ꝑ glām : dꝫ eē di
ſcipulus.
Per humilitatem profundiſſimam.
Duo per caritatem ardentiſſimā.
Ire per ſedulitatem ꝓmptiſſimam.
Loqui per vocalitatē gratiſſimam.
¶ Primo dico ꝙ q vult ⁊c. dꝫ eē diſcipu
lus ꝑ humilitatem profundiſſimam. Di
ſcipulus enī dꝫ eſſe humil' ⁊ obediēs ſuo
magiſtro. ¶ Qual' āt debeat eē diſcipu
lus xp̄i. ipſe dicit Luc. 14. Niſi qs renun
ciauerit oībus q̄ poſſidet non pōt meus
eſſe diſcipul⁹. ¶ Qui ergo vult eē diſci
pulus xp̄i dꝫ
Renūciare mūdo ꝑ paupertatem.
Concupiſcētie carnis ꝑ puritatem.
Dyabolo ſupbo per humilitatem.
¶ Qui ergo vult. Ūn̄ dixit xp̄s diſcipul'
ſuis Luc. 9. Qui vult vēire poſt me abne
get ſemetipm̄ ⁊ tollat crucem ſuam ⁊ ſe
quatur me. Abneget ſemetipſuꝫ: dyabolo
renūciando ꝑ humilitatē ⁊ obedientiam.
Et tollat crucē ſuam: carnē macerādo ꝑ
puritatē ⁊ mūdiciā. Et ſequatur me: mun
dū cōtēnēdo ꝑ pauptatē ⁊ penuriā. ¶ 2°
dꝫ eſſe duo per caritatē ardētiſſimā. Per
numeꝝ eīm binariū itell'r amor dei ⁊ ꝓxi
mi: q: amor ⁊ caritas admin⁹ q̄ꝫ int̄ duo
hr̄i nō pōt. Ūn̄ Greg. Ecce ei i p̄dicatiōe
bios diſcipl'os mittit: q: duo ſūt p̄cepta ca
ritatꝭ dī. ſ. amor ⁊ ꝓximi ⁊ min⁹ q̄ꝫ int̄ du
os caritas hr̄i nō p̄t. ¶ In figura igitur
iſti⁹ caritatꝭ hn̄de ſignificate ꝑ biariū dr̄
ſnial'r exo. 37. ꝙ ds̄ p̄cepit fieri tabnaculū
⁊ i ip̄o int̄ alia pōi archā in q̄ erāt tabule
teſti ⁊ virga Aaron ⁊ māna i vrna aurea
⁊ p̄ceꝑ pōi ꝓpitiatoriū ⁊ duo cherubi ex
pādētia alas ⁊ ſe mutuo ⁊ ꝓpitiatoriuꝫ re
ſpiciētia. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ per iſtō tabna
culū itell'i p̄t ꝯgregatō fideliū q tabnacu
lū dī p̄n̄t dici: q: hitat i ipſis ꝑ grāꝫ: iuxta
illō apoc. 21. Ecce tabnaculū dei cū hoīb⁹:
⁊ hitabit cū eis: ⁊ ipſi ppl's ei⁹ erūt ⁊ ip̄e
ds̄ cū eis erit eoꝝ ds̄. ¶ Per archā ꝟo
itell'i pōt vnitas dine eſſentie q̄ꝫ oēs fide
les debēt ꝯfiteri. ¶ Signanter aūt dr̄ ꝙ
in iſta archa erant tabule teſti ⁊ v̄ga Aa
ron florida ⁊ māna in vrna aurea: q: cum
vnitate dine eſſentie eſt pſonaꝝ trinitas:
q̄ꝫ ēt fideles ꝯfiteri tenent̄: ꝑ tria h̄ poſita
deſignata. Nā ꝑ tabl'as teſti q̄ erant lapi
dee: ⁊ ꝑ ꝯn̄s fortes: intell'r pr̄ cui appro
priat̄ potētia. Per v̄gam aūt floridam ⁊
placibilem intell'r filius cui appropriatur
ſapia. Per māna ꝟo dulce ⁊ ſuaue intell'r
ſp̄s ſanctus cui appropriat̄ bonitas. ⁊ iō i
vrna aurea dr̄: q: auꝝ vno mō caritatem
ſignificat: q̄ caritas p̄ncipalius dr̄ ſpirit⁹
ſanctus. ¶ Per propitiatoriū ꝟo itelligi
pōt xp̄s q ē ꝓpitiatō ꝑ nr̄is peccatꝭ: iuxta
illō. 1. Jo. 2. Si qs peccauerit aduocatū ha
bemus apō p̄rem yh̄m xp̄m iuſtū: ⁊ ipſe
eſt ꝓpitiatō ꝑ pccīs nr̄is nō ꝑ nr̄is autē
tm̄: ſꝫ ꝑ toti⁹ mūdi. ¶ Per duo āt cheru
bi intelligi pōt amor ⁊ caritas: ſignanter
āt dn̄r h̄ duo alas expādere ⁊ reſpicer̄ ꝓ
pitiatoriū ſeſeq; mutuo: q: per expāſionē
alaꝝ: dinoꝝ ꝯtēplatō intelligi pōt: q̄ꝫ fide
les d̄bēt hr̄e erigēdo ſe dimiſſis terrēis
ad celeſtia ꝯtēplādū. Reſpicientia ſe mu
tuo: q: caritatiui d̄bent tendere amorem
ad d̄um ⁊ ꝓximum. ¶ 3° dꝫ ire ꝑ ſedulita
tē ꝓmptiſſimā. Nā dr̄ ꝙ iſti duo ibant in
quo datur itelligi ꝙ hō non dꝫ ociari: ſed
ſe exercitare in operibus virtuoſis: eun
do ſemper de bono i melius vt ſic d̄uꝫ vi
deant: iuxta illud pſalmiſte. Ibunt de vir
tute in virtutem: ⁊ videbitur deus deo
rum in Syon. ¶ Hoc autem fuit nobis
figuratum Ezech. 1. Ubi ſententialiter di
citur quod Ezechiel vidit duas rotas.
Unam in medio alterius: in quib⁹ erat
ſpiritus vite. Poſt quas ibant quattuor
animalia habētia quattuor facies. ſcilicet
Hominis: Leonis: Bouis ⁊ Aquile: Et
erant oculata ante ⁊ retro: ⁊ vnum quod
q; ante faciem ſuam ambulabat: Nec
reuertebatur cum ambularet.

¶ Ubi sciendum ꝙ ꝑ istas duas rotas: intelligi possunt duo testā:vet⁹.s.tempoꝛ̄ legis mosayce:⁊ nouū tempoꝛe legis euā gelice:quoꝛum vnum instar rotarū conti nebatur in altero:q: nouū virtualiter in veteri. Unde Augu.dicit legem veterē fuisse grauidam xp̄o. ¶ Signāter autē h̄ duo testā designanẗ per rotas:quia sicͭ figura rotunda ē inter alias figuras ꝑfe ctissima sic i eis cōtinetur ꝑfectissime foꝛ ma viuēdi. Unde ⁊ spiritus vite in eis es se dicitur:q: instruūt homines opari me ritoꝛie ꝑ ꝙ homo deducitur ad vitā eter naʒ. ¶ Per animalia vero possunt intel ligi homines huius mūdi:qui instar aīa liū adhuc in terra degunt qui debēt has rotas sequi obseruādo illa que cōtinenẗ i ipsis. ¶ Dicunẗ autem ista animalia ha bere quattuoꝛ facies. Ubi sciēdum ꝙ fa cies ē pꝛincipalioꝛ ps in homie per q̄ʒ co gnosciẗ. Per istas igiẗ quattuoꝛ facies danẗ nob̄ intelligi quattuoꝛ q̄ ds debʒ co gnoscere i quolibet hoīe.s.

Mansuetudinē in cōuersando.
Foꝛtitudinem i aggrediendo.
Sanctitudinē in imolādo.
Altitudinem in cōtemplando.

¶ Primo dico ꝙ ds debet cognoscere i homine sancti Mansuetudinem in ꝯuer sando.⁊ h̄ notaẗ in facie hoīs qui dicitur animal mansuetū natura. Nam homo dʒ esse māsuetus: benign⁹ ⁊ pius iuxta illō ꝑs. Jocundus hō qui misereẗ ⁊ comodat iustitia eius manet i seculuʒ seculi. ¶ 2°. dʒ in ipso cognoscere foꝛtitudinem in ag grediendo.⁊ h̄ notatur in facie leonis.d̄ quo dicitur ꝓuer.30. Leo foꝛtissimus be stiarum ad nullius pauit occursum. Nā homo dʒ foꝛtiter aggredi opera virtuosa que sunt difficilia:⁊ in ipis ꝑseuerare.vt dicaẗ de ipo illud.i.mach.3. Silis factus est leoni in opibus suis. ¶ 3° dʒ in ipo co gnoscere sanctitudinē in imolādo.⁊ h̄ no tatur i facie bouis. Naʒ homo dʒ se ipum imolare ꝑ carnis ⁊ vitioꝛum moꝛtificatio nem. ¶ 4° dʒ in ipo cognoscere altitudi nem in cōtemplando.⁊ h̄ notatur in facie aquile que vltra alias aues in altū volat. Nam homo dʒ instar aq̄le per cōtempla tionem diuinoꝛū erigere se in altum. Si gnanter autem dicunẗ h̄ aīalia anterius ⁊ pꝛeterius oculta:vt ꝑ h̄ detur intelligi ꝙ homines ⁊ p̄terita debēt respicere:vt si mala sunt doleant:⁊ si boni:gaudeant. ⁊ futura:vt sibi ꝓuideant ne labanẗ in vi cia sed potius in virtutibus augmentē tur. ¶ Dicunẗ etiam ire ⁊ nō reuerti:vt per h̄ deẗ intelligi:ꝙ homines in bonis ī ceptis debent pꝛoficere ⁊ non reuerti ad vicia pꝛistina:si volunt eternā gloꝛiaʒ adi pisci. Unde luc.9. Nemo mittēs manum ad aratrum ⁊ aspiciēs retro aptus est re gno dei. ¶ Hoc autem fuit figuratū gn̄. 19. Ubi diciẗ sentētialiter ꝙ quādo ange lus dn̄i liberauit loth cum vxoꝛe:⁊ duab⁹ filiabus suis de regione illarū.5.ciuitatuʒ quas dn̄s ꝓpter peccatum illoꝛū hominū volebat subuertere:dixit eis ꝙ irēt velo citer ⁊ post tergum suū non respicerēt ꝙ moꝛe mulierū male obedientiū:vxoꝛ eius nō obsseruās versa ē in statuā salͥ. ¶ Ubi sciendum ꝙ ꝑ istas.5.ciuitates i quibus erāt homines peccatoꝛes intelligi potest mundus in quo viuūt homines secūdum delectatiōes.5.sensuū.q̄bus cōminaẗ dn̄s subuersionem ⁊ penā si ꝑseuerant in ipis ¶ Per loth aūt habitans in regione ꝑ dicta itelligi potest q̄libet homo quātuʒ ad animā rationalem q̄ debet in homine dominari. ¶ Per duas autē filias intel ligi possunt volūtas ⁊ ratio:q̄bus homo tanq̄ʒ a filiab⁹ dʒ adiuuari. ¶ Per vxoꝛē vero intelligi pōt sensualitas.q: sic vxoꝛ dʒ sbici impio vri sui:ita sensualitas debʒ subici ratiōi. Homo igiẗ sic cōpositus ex supradictis:ds ex sua benignitate volēs ipsum eripe:ne cum peccatoribus subuer taẗ:sibi mittit angeluʒ suū.i.aliq̄ʒ inspira

tionem internā vel p̄dicationē externā. ipsum amonēdo: vt d̄ statu peccati vēiat ad statū salutis. Cui dicit q̄ post se nō respiciat. i. ad pristina vicia. ¶ Sed aduerte quid sequit. Naȝ dicit q̄ Loth cū duabus filiab⁹ suis: semp̄ ante iuit: nec retro respexit vxor vero illius sic inobediens retrospexit: ⁊ versa ē in statuam sal'. Ubi sciendum q̄ homo quantū ad animā ex recto iudicio ratiōis: semp̄ allicit ad ascendendum in opibus virtuosis: s; sensualitas ab ipsis: ipm multociens retrahit. Quod deplorās apostolus ro .7. dicebat. Uideo aliā legem in mēbris meis repugnantem legi mentis mee ⁊ captiuātem me in legē peccati q̄ est in mēbris meis: infelix ego homo qs liberabit me de corpore mortis huius? Et r̄ndet ibideȝ. grā dei per yh̄m xp̄m. Nam re vera nō habemus aliud refugium nisi grām q̄ȝ habemus per xp̄m. iuxta illud Jo. i. Lex per Moy. data ē grā ⁊ veritas per yh̄m xp̄ȝ facta est. ¶ Sed tamē aduertat q̄ retrospiciens vertit. i. efficit infructuosus. ⁊c. ¶ Quarto oȝ loq̄ p̄ vocalitatem gratissimam. Nā homo nō oȝ loq̄ vana ⁊ turpia: sed deo placibilia: ⁊ dicere cuȝ ps. Lauda tōem domini loquet os meum: ⁊ tunc recipit a deo multas ꝯsolōnes sp̄uales.

Secunda pars.

Egtur. Et ait ad illos. ⁊c. Ubi tāgit iterrogatōem excitanteȝ. q̄ pbat qō postl'ata. Ubi duo possum⁹ ꝯsiderare s̄m duas qōnes quas fec̄ istis xp̄s. Nā p̄ querit de mutua coll'oe. 2° d̄ opis perpetratōe. ¶ Sciēdum ē aūt pp̄ istas duas qōnes q̄ xp̄s nō querit tā q̄ȝ ignorans: q: ipe nouit oia: sed querit vt d̄ suis qōnibus det eis materiā r̄ndendi ⁊ ex eorum responsionibus hēat occasionē eis p̄ scripturas ostendēdi. ¶ Qm igit ad p̄mā qōnem p̄ pōit xp̄i petitio. 2° discipli r̄nsio. ibi. Et r̄ndens vnus ⁊c. ¶ Qm ad xp̄i petitōem dic. Et ait ad illos ⁊c. Ubi sciendum q̄ isti discipuli dolentes de his que de Christo acciderant loquebantur ad inuicem conferentes q̄liter illud aduenerat. ⁊ reducentes ad memoriam verba que Christus cuȝ ipsis cōuersans dixerat non credentes ipsum viuere. Unde Grecus. Conferebat quidem ifra se: quasi non amplius expectantes Christum viuentem: sed dolorosi quasi perempto saluatore. ¶ Quantum ad discipuli responsionem dicit. Et respondēs vnus ⁊c. Ubi sciendum q̄ qualiter Christus fuit mortuus: passus: ⁊ sepultus: ita fuit vulgatum in illa p̄ria: tum ratōe ei⁹ vite sancte: tum ratione ignominie mortis: tum etiam ratione illorum que tempore mortis sue acciderant sicut fuit solis obscuratio: terre cōmotio: monumentorum apertio ⁊ mortuoruȝ resurrectio ⁊c. huiusmodi. quod nullus de hoc nisi vald̄ longinquus ⁊ extraneus poterat dubitare. Quia igit Christus veld̄ nesciēs ista iterrogabat discipl'os q̄si admirādo q̄ d̄ hōc dubitabat: dixit Cleophas. Tu solus peregrin⁹ es i Jerusalē ⁊c. q. d. s; Theom Tu sol⁹ q̄si pegrin⁹ es ⁊ extra ꝯfinia Jerusalē habitas ⁊ ex p̄s eoꝝ q̄ in medio ei⁹ ꝯtigerūt vt h̄ ignores? ¶ Sciēdū ē ēt q̄ iō xp̄m peregrinū vocat: q: ipȝ nō cognoscebat ⁊ formā pegrini hēbat. Uñ Beda. Peregrinū putabāt cui⁹ vultū nō cognoscebant. ¶ Qm ad s̄am qōnē. s. d̄ opis perpetratōe dicit. Quibus ille dixit. Que. Ubi sciēdū q̄ xp̄s vidēs q̄ discipuli nō r̄ndebant sibi nisi in v̄bis generalib⁹: ad huc s̄o interrogat vt i sp̄ali magis exp̄mat suā itentōem. ¶ Qui r̄nderūt d̄ yhu nazarēo ⁊c. Jn q̄ r̄nsiōe. 6. tangūt. s.

Xp̄i cōmendationem.
Jpsius passionem.
Jpsorum intentiōem.
Temporis expressionem.
Mulierū denūciationeȝ.
Apl'orum inqsitionem.

❡ Quantũ ad primũ dicit. Et dixerũt de ỹhu naza. Ubi exprimũt in cõmendatiõez xp̃i: nomen salutificũ: quia de ỹhu. cognomen sanctissimũ: quia naza. sexum firmissimũ: quia vir: habitũ clarissimũ: quia propha. actum magnificũ: quia potens opere ⁊ sermone. ❡ Quantũ ad xp̃i passionem dicit. Et quõ tradiderũt eum summi sacerdotes ⁊c. Ubi sciẽdum q̄ summi sacerdotes ⁊ principes sacerdotũ ꝓpter inuidiaȝ xp̃um tradiderũt pillato q̄ erat gentil'. iuxta q̄ ipse ꝑdixerat discipulis Mat. 20. d. Ecce ascẽdimus ierosolimã ⁊ fili⁹ hominis tradet̃ pncipibus sacerdotũ ⁊ scrib ⁊ condẽnabunt eum morte: ⁊ tradẽt eum gentibus ad illudendũ: flagellandũ ⁊ crucifigendũ. ❡ Quantũ ad discipuloꝝ intentionem dicit. Nos aũt sperabamus ⁊c. Ubi sciendum q̄ discipuli credebant xp̃m regnaturum tẽporaliter: ⁊ liberaturũ populum israel a mal' iminentibus ⁊ specialit̃ a populo romanoꝝ: quem cum vidissent mortuũ: nec secũdum opinionem ipsorum potuisse mortem euadere: credebãt se frustra in ipo sperasse. h̃ secundum Theo. Quantuȝ ad temporis expressionem dicit. Et nũc super h̃ omnia tertia ⁊c. Ubi sciẽdum q̄ isti discipuli exprimẽdo tempus quo xp̃us passus fuit vident̃ recordari illi⁹ q̄ ipse dixerat Mat. 20. d. tertia die resurget: ⁊ sic secundum Theo. non omnio increduli. ❡ Quantum ad mulierum d nunciationem dicit. Sed ⁊ mulieres quedam ex ⁊c. Ubi sciendum q̄ sancte mulieres cum aromatibus venerant vt vngerent corpus ỹhu: quibus angelus dixit q̄ xp̃s resurrexerat. Isti igitur discipuli xp̃o tanq̃ȝ h̃ nescienti refert famaȝ resurrectionis q̃ȝ diuulgauerant apostolis mulieres: licet ipm resurrexisse nõ crederẽt firmiter ex relatione ipsarum: sed stupefacti: h̃ secundum Grecum. ❡ Quantũ ad apostolorum inquisitionem dicit. Et abierunt quidam ex nostris ⁊c. Ubi sciendũ q̄ isti discipuli non solum non credebant propter dictum mulierum xp̃m resurrexisse: sed nec petro: cui nũciatũ fuerat q̄ xp̃us resurrexerat: ⁊ iuerat ad monumẽtũ in q̃ nõ inuenerat corp⁹ ỹhu: p h̃ ꝑuicens ipm resurrexisse. ❡ Sciẽdum est autem circa istam secundam partem in qua fit mentio de peregrino i cuius effigie xp̃s apparuit duobus discipulis q̄ vidẽda st̃ duo. s. quare in effigie pegrini apparuit ⁊ qual'r cõdictiões pegrini hũit. ❡ Quãtũ ad primũ põt esse quadruplex rõ. Prima ẽ q: xp̃s erat pegrinus i cordĩ discipulorũ: q: nõ credebãt ipm eẽ xp̃m. Unñ Grego. Hoc foris egit dñs in oculis eoꝝ qđ apud ipos agebat̃ in oculis cordis. ❡ 2ª rõ fuit q: xp̃s pegrin⁹ i hoc mũdo dici potuit eo q̄ ꝑdictões pegrini hũit: q: instar pegrini mãsionẽ nõ hũit. iuxta illud Mat. 8. Ulpes foueas hñt ⁊ volucres celi nidos: fili⁹ ãt hois nõ hȝ vbi caput suũ reclinet. ❡ 3ª rõ fuit q: xp̃s đ hoc mũdo ꝑgebat ad celũ sic pegrinus pgit ad p̃riã Unñ Jo. 16. Exiui a p̃re ⁊ vẽi i mũdũ: iteꝝ relinquo mũdũ ⁊ vado ad p̃rem. ❡ 4ª rõ fuit q: nos docuit eẽ pegrinos in exilio hui⁹ mũdi. iuxta illđ ps. Aduẽa ego sum apđ te ⁊ pegrin⁹ sic oẽs p̃res mei. Et q: sum⁹ pegrini audi đ q̃ nos ãmonet apo. petr⁹. 1. cañ. 2. d. Obsecro vos tanq̃ȝ aduẽnas ⁊ pegrios abstiñe a carnalib⁹ đsiderijs q̃ militãt aduersus aiaȝ ꝯuersatõem vr̃aȝ int̃ gẽtes hñtes bonã. ❡ Qual'r ãt xp̃s ꝑditões pegrini hũit. sciẽ. ẽ q̄ ipas hũit.

Quantũ ad habitũ quẽ assumpsit.
Quantũ ad vias quas fec̃.
Quantũ ad hospicia q̃ intrauit.
Quantũ ad picula q̃ sustinuit.
Quantũ ad signa q̃ reportauit.

❡ Primo dico q̄ xp̃s pegrin⁹ dr̃ q̃ztũ ad hitũ quẽ assumpsit. Ubi sciẽdũ q̄ int̃ alia pegrin⁹ q̃ztũ ad hitũ hȝ q̃ttuor: s. sclauiaȝ scar sellã capellũ ⁊ bordonũ. ❡ Per sclauinã: itl'igi pt xp̃i hũanitas: q̃ istar vesȝ

coopꝑiebat diuinitatē i ipo. Et ſic virgo ma
ria fuerit figurata ꝑ annā. ꝺ q̄ ſnialr̄ dr̄. i.
Re. 2. ꝙ āna tunicā puā faciebat ſamueli fi
lio ſuo. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ ānā q̄ iterꝑtat̄
grā itlligi ꝑt virgo marᵃ q̄ fuit grā plēa.
¶ Per ſamuelē q iterꝑtat̄ poſtulatus a
dn̄o intellr̄ xp̄s q fuit poſtulatꝰ a prībꝰ
veteris teſti. Btā igit̄ virgo: xp̄o filio ſuo
tunicā puam fcē: qn̄ ſibi corpꝰ donauit q̄
ideo pua dr̄: q: ſi humanitas cōparet̄ diui
nitati in xp̄o: pua dici ꝑt: q: finita: ditas
vero imēſa. ¶ Per ſcarſellā aūt q̄ porta
tur i dextro latere ⁊ i q̄ reponit̄ thaurus
vel pecūia itlligi ꝑt vlnus laterale xp̄i ſi
tū i dextro. ꝺ q̄ fluxit thaurus ꝑmaximꝰ:
q: ſacramēta eccl'e: ⁊ ois hn̄dantia grāꝝ.
Nā ꝑ aq̄ȝ ſacramentū bapti dat̄ intlligi:
ꝑ ꝙ remittunt̄ pccā ⁊ ꝯdonat̄ grā. Per
ſanguinē vero ſacramentū eucharistie. ꝑ
ꝙ grā in hoīe augmtat̄. Un̄ aplus. col. 3.
Uita nr̄a abſcōdita ē cū xp̄o in ꝺo. ¶ Ul'
ꝑ ſcarſellā pōt itlligi aīa xp̄i: triplici the
ſauro repleta. ſ. theſauro gl'e: grē ⁊ ſapie.
iuxta illud Jo. i. Uidimꝰ gl'am eiꝰ. ecce ꝑ
mus thaurꝰ. plenū grē. ecce 2ꝰ. ⁊ veritatꝭ.
ecce tertius. ¶ Per capellum autem in
telligi poteſt corona ſpinea. Ubi ſciēdum
ꝙ peregrini ſolent portare capellum con
tra eſtum ventum ⁊ pluuiam: ſic conſide
ratio illius corone q̄ȝ xp̄s portauit in cru
ce dȝ eſſe nobis in vmbraculum ab eſtu
voluptatum: q: vt dic̄ Augu. Non decet
ſub capite ſpinoſo membrum fieri delica
tum. ¶ Debȝ eſſe in defenſionē a pluuia
tribulationum vt non alienemur: quia ſic̄
dic̄ Grego. Si paſſio xp̄i ad memoriam
reducit̄ nihil eſt ꝙ non equo animo tolle
retur. ¶ Debȝ eſſe in abſconſionem a vē
to tempeſtatum: vt ſic illam paſſioneȝ ſal
uificam quietius contemplemur. Nam i
ipſius contemplatione deuota erit ſalus
⁊ vita noſtra. ¶ Per baculuȝ vel bordo
num intellr̄ crux xp̄i. Peregrini eiȝ por
ant baculum vt fatigati aliquādo ſuſten
tentur: ⁊ vt ab incurrentibꝰ aduerſarijs ſe
ꝓtegant ⁊ vt aliqn̄ ad trāſuadatiōem ali
cuius riuuli adiuuent̄. Sic xp̄s lignū cru
cis multiplr̄ fatigatus ex diuerſis gene
ribus ſue paſſionis aſſumpſit vt baculuȝ
Et vt armaturam fortium ad pugnādum
q: etiam erat pugnaturus aduerſus dya
bolū inimicū humāi generis: q ipm viri
liter ſuperauit inſtar ꝺꝺ qui in baculo ⁊
funda deuicit ſuperbientem Golyam. i.
Re. 17. Quia vero de hoc mundo tranſi
bat ad patrem: quaſi tranſiens fluuium
tribulationum temporalium ⁊ iaȝ vadēs
ad requiem in baculo crucis tranſiuit.
¶ Unde potuit figurari per patriarchā
Jacob qui dicit de ſeipo gen̄. 33. In bacu
lo meo tranſiui Jordanem iſtum: nūc au
tem cuȝ duabꝰ turmis regredior. ¶ Ubi
ſciendum ꝙ per patriarcham Jacob qui
luctator vel ſupplantator dicitur: intellr̄
Chriſtus qui luctam pro nobis cōtra dya
bolum ⁊ ipſum ſuꝑando deuicit. ¶ Per
iordanem q interpretat̄ deſcenſio intellr̄
iſte mundus qui ſemꝑ deſcendere digno
ſcitur dum eius duratō continue minora
tur. In baculo igitur crucis hunc mūdū
inſtar iordanis Chriſtus tranſiſſe dr̄: q:
in ligno crucis moriens de hoc mundo
tranſmigrauit ad patrem. ¶ Signanter
autem dicitur ꝙ cum duabus turmis re
greditur. q: Chriſtus q in hunc mūdum
miſſus a prē venerat cum ad ipm redijt
dū tā animam dotataȝ ſuis dotibus q̄ȝ ēt
corpꝰ ſuis inſtar duaꝝ turmarum colloca
uit in gl'a paradiſi. ¶ Scd̄o Chriſtus dr̄
peregrinꝰ qᵐ ad vias quas fecit. Nā pe
regrini ſolēt vias ſecuras ⁊ rectas tener̄
⁊ in via nō diu morari: ſȝ expedite iter ſu
um ꝑagere ⁊ in via nullū offēder̄: ſic xp̄s
in h̄ mūdo viuēs: viā ſecurā ⁊ rectā tenu
it. Per humilitatē ꝓfundiſſimā ⁊ pauꝑ
tatem altiſſimam. Eundo etiam in h̄ mū
do fuit ſolicitus dum ſalutem noſtraȝ tā
verbis q̄ȝ operibus ſollicite procurauit.

nullum ēt in hoc mundo offendit: ſȝ fuit
pacifice conuerſatus: vt ſic potuerit dici
de vijs eius illud ꝓuer.3. Uie eius vie
pulchre ⁊ omnes ſemite eius pacifice.
¶ Tertia dicitur xp̄s peregrinus quan
tum ad hoſpicia que intrauit. Ubi ſcien
dum ꝙ in hoc mundo xp̄s intrauit tria
hoſpicia: in quoꝝ quodlibȝ dr̄ quieuiſſe: i
vteꝝ virginis: in patibulum crucis: ⁊ in
ſepulchrum lapidis. ¶ Propter primuȝ
poteſt nob̄ figurari per Eliſeum. de quo
ſentētial'r dr̄. 4. R. 4. ꝙ cum fcā eſſȝ dies
quedam vēiens Elyſeus diuertit in cena
culum ꝙ ꝑauerat ſibi mulier ſunaitis: ⁊
ibi requeuit. ¶ Ubi ſciendum ꝙ per Ely
ſeum q̄ interpretaꝛ deus meus intelligi
pōt ſaluator xp̄s. ¶ Per mulierez ſunai
tem q̄ interpretaꝛ mortificata intelligi pōt
beata virgo que mortificata fuit mundo
⁊ vitijs. Iſta preparauit xp̄o cenaculum
i. ſuum virgineū vterum. Cum igiꝛ facta
fuit dies quedam. i. quando venit pleni
tudo temporis in quo deus pr̄ mitteꝛ vo
luit filiū ſuum in terris: intrauit in illud
cenaculum. i. in virginis vterum de qua
nr̄am humanitatē aſſumpſit. ¶ De alijs
duobus hoſpitijs dr̄ i p̄s. Caro mea re
queſcet i ſpe. Nā caro xp̄i requeuit i ſepul
cro i ſpe reſurrectōis future: q2 3a die re
ſurrexit. ¶ 4° dico ꝙ xp̄s fuit ꝑegrinꝰ
qm ad ꝑicula q̄ ſuſtinuit. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ
ꝑegrini aliqñ ſuſtinēt ꝑicl'a a ſocijs q̄ eos
ꝑdūt. Alñ ab hoſpitibꝰ q eos occidūt. Alñ
a latrōibꝰ q eos expoliāt'. Sic xp̄s a ſuo
ſocio. i. a iuda ſuo diſcipl'o fuit traditꝰ iu
xta illō ꝙ ipe dixit Mat. 20. Amē dico vo
bis ꝙ vnꝰ vr̄m me traditurꝰ ē. Fuit ēt a
iudeis cū qbꝰ ꝯuerſando hoſpitatꝰ fuerat
iterfectꝰ. Fuit nl'ominꝰ a militibꝰ ſpoliatꝰ.
Et ſic ipleta fuit ꝓphia p̄s. d. Diuiſerūt ſi
bi veſtimēta mea ⁊ ſup veſtē meā miſerūt
ſortē. ¶ 5° dico ꝙ xp̄s ꝑegrinꝰ fuit qm ad
iſignia q̄ portauit. Ubi ſciē. ꝙ ꝑegrini por
tāt aliq̄ iſignia i ſclauia triplici d̄ cā. p° ad
oñdēdū ꝙ ꝯpleuerūt ꝑegrinatōeȝ ſuā. 2°
vt hoīes moueanꝛ citiꝰ ad eis bn̄faciēdū
3° vt ſecuri ꝯ tiorem hoſtiū ꝑ viā icedant
Sic xp̄ſ ad pr̄eȝ rediēs cicatrices i carne
retiuit. p° i oñſionē pr̄ne obie. Pr̄. n. ſibi
cōmiſerat vt genꝰ hūanū ſua paſſiōe redi
meret: ⁊ iō cicatrices retinuit vt ſignū ꝯ
plete legatōis oñderet. ¶ 2° retiuit ꝑꝑ i
uocatōeȝ pr̄ne mie: vt his pr̄i oñſis eum
ad miaȝ ꝓuocet vt nob̄ pccōribꝰ ꝯbeat mi
ſereri. vñ apo. hebr. 9. Introiuit yh̄s i ipȝ
celū: vt ꝓ nob̄ appeat nc̄ vl'tui dei. ¶ 3° ip
ſas retiuit i ſignū ſecuritatꝭ nob̄ acq̄ſite: ne
ſ. d̄ cetero hoſtes timeamꝰ in via: q2 iuxta
illō p̄s. Timebūt q̄ hitāt terios a ſignis
tuis. Hoſtes maligni multū illa iſignia ti
ment.

Tertia pars.

S Eqtur. Et dixit ad eos. O ſtul
ti ⁊c. Ubi tāgit reꝑhēſionem ag
grauātē. ꝙ ꝓbat ignorātia incre
pata. Ubi tria poſſumꝰ ꝯſiderare. ſ.
Reꝑhēſionē pr̄nalē.
Expeditionē ſalutarē.
Expoſitōem magiſtralem.
¶ Q.m ad pm dic̄. Et ipe dixit ad eos ⁊c.
vbi dupl'r eos reꝑhēdit. ſ. d̄ ꝑua itellectꝰ
claritate: ⁊ ad cognoſcēdum. Et d̄ nimia
affectꝰ tarditate ad aſſentiēduȝ. ¶ Q.m
ad pm dic̄. Et dixit ad eos. O ſtulti. Ubi
ſciē. ꝙ itm̄ iſti diſcipl'i ſtulti erāt ꝙ nō co
gnoſcētes virtutē xp̄i ſciētes ipȝ mortuū
nō itelligētes ipȝ ſua potētia reſurrexiſſe
q̄ſi i eūdē errorē inciderūt i quē iciderāt
illi q̄ dixerūt tpe mortꝭ ſue dū eſſȝ i cruce:
ꝙ alios ſaluos fecerat: ⁊ ſeipȝ nō poterat
ſaluū facere. ¶ Q.m ad nimiā affectꝰ tar
ditatē ad aſſētiēdū dic̄. Et tardi corde ad
credēdū ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ dcis ꝓpharum
hō nō dȝ eē tardꝰ ad credēdū ſȝ ꝓmptus.
lȝ āt ꝯtigat alñ ꝙ hō dcis ꝓphaꝝ ⁊ nō oſ
bꝰ general'r credat: ſic iſti diſcipuli vide
banꝛ aliq̄ dcā ꝓphetica crederꝛ: puta ad
paſſionē xp̄i ꝑtinentia: nō āt pertinentia
ad ipſiꝰ reſurrectōem. ¶ Q.m ad ſecūdū

s.expeditõem salutaré dic. Nóne h opor tuit pati xp̃z rc. Ubi scié. q̈ lz xp̃z s3 dispõ né diná pati oportuerit pp redéptóe3 hũa ni generis: tñ sui crucifixores ñ fuerũt ex cusati: q2 illd non faciebant vt adimple rent dispositiõem diuinaz: sed ꝑpter inui diam: 7 eoꝛu3 maliciá. ¶ Quantũ ad ter cium. s. expositõem magistralem dicit. Et incipiés a Moy. rc. Ubi sciédum q̈ xp̃s sic magister scientificus exponit istis di scipulis dicta ꝓphetaꝝ 7 misteria: vt ex h cognoscant q̈ illa q̃ in ipm venerũt nõ fuerũt casualia: sed diuina ꝓuidentia oꝛdi nata. ¶ Sciédu3 é q̈ passio 7 resurrectio xp̃i fuit pꝛophata i sacra scriptura 7 mlti pliciter figurata. ¶ Pꝛimo fuit ꝓphata per eximium pꝛophaꝝ: dd. d. in persona xp̃i. Ego doꝛmiui 7 somnũ cepi 7 refrexi quia dñs suscepit me. ¶ Fuit et pꝛopha ta sophoie. 3. Ubi dicit: 7 põt esse verbu3 xp̃i. Expecta inquit me dic dñs in die re surrectiõis mee in futurũ: quia iudicium meum vt cógregé gétes 7 colligá regna. ¶ Fuit et multiplr figurata. Pꝛimo i il lo sacrificio abꝛae de filio suo ysaac. de q̃ senteti aliter dr gñ. 22. q̈ abꝛaá ad ꝓceptũ di tulit filium suũ ysaac: 7 volés eum im molare do in monte qué sibi ds ostende rat in altari sup struem lignoꝛum vt ve ru3 obediés accep eum: 7 ligatũ posuit sup struem lignoꝛũ arripiésq3 gladiu3 vo luit eum occidere. Cuius obiam cernens dñs: misit angelum q dixit sibi ne interfi ceret filium: leuásq3 ocl'os abꝛaá vidit p^9 tergum arietem herenté coꝛnibus quem accipiens interfecit: 7 obtulit holocaustum loco filij: viuo filio pmanente. ¶ Ubi scié dum q̈ p abꝛaá patriarchá qui iterpꝛeta tur pr̃ multaꝝ gentiũ: intelligitur ds pr̃. a quo secũdum apostolum. Ephe. 2. Dis paternitas in celo 7 in terra nominatur. ¶ Per ysaac vero filium vnigenitũ: itel ligi potest xp̃us yhs: qui quantũ ad diui nitatem est vnicus filius dei patris: qui

signãter ysaac qui risus interpꝛetat dici tur: quia nob ꝓcurauit risum 7 gaudium regni celestis. ¶ Deus igit pater signifi catus per Abꝛaá: filium suu3 imolare vo luit ligatum sup struem lignoꝛũ: quando in ligno crucis eleuatum: eum tradidit hostiam: pacificá pꝛo redéptione humani generis captiuati. ¶ Nõ vacat át miste rio q̈ dicitur: q̈ ysaac super strué posit^9: nõ fuit moꝛtu^9 sed aries qué viderat in ter vepꝛes. ¶ Ubi sciédu3 q̈ in xp̃o fuit diuitas que moꝛi nõ potuit: 7 humanitas que erat moꝛtalis. Diuinitas significat p ysaac pꝛimogenitũ abꝛae. Humanitas si gnificat per arietem. q̃ signanter inter ve pꝛes fuisse dicit quia sic vepꝛes aliquan do pungunt 7 lacerát sic humanitas xp̃i dum fuit laceratus: flagellat^9 spinis coꝛo nat^9: 7 clauis pfoꝛatus fuit punct^9 7 mul tipliciter laceratus. Et sic aries. i. humái tas moꝛtua est. Ysaac vero. i. diuinitas. non. ¶ Fuit et figurata in samuele. de q̃ dicit. i. Re. 9. Doꝛmiuit át samuel vsq3 ma ne aperuitq3 hostia dñs domini. ¶ Ubi sciendum q̈ p samuelem qui interpꝛetat postulatus a dño intelligi põt Chꝛistus: quem patriarche 7 pꝛophe postulabant redéptoꝛem. Iste doꝛmiuit vsq3 mane: q2 ab hoꝛa nona diei veneris: vsq3 máe diei dominice quando a moꝛtuis resurrexit. Et tunc aperuit nob hostia domus dñi: q2 per passionem moꝛte3 7 resurrectõem: iam soluto dbito hũani generis: nob ape ruit ianuam padisi.

Quarta pars.

Equit 7 appꝛopinquerũt castel lo rc. Ubi tangit manifestatõe3 euidenté: q̈ ꝓbat veritas ꝓpa lata. vbi q̃tum ad discipulos qbus facta fuit ista máifestatio tria possumus consi derare. s.

Pietaté viscerosa3 in inuitando.
Claritaté luminosam in intuédo.
Sedulitaté virtuosam in nũciando.

¶ Q^m ad occasionem admirandã dicit. Et appropinquerunt ꝛc. ¶ Ubi sciendũ ꝙ ex eo ꝙ finxit se longius ire xp̄s: occasionem habuerũt discipuli vt moti pietate: ipsum ad hospitium inuitarent. ¶ Q^m ad expressionem imittandã dic. Et coegerũt illum ꝛc. Ubi sciendum ꝙ actuꝫ pietatꝭ isti discipuli exp̄munt in duobus. s. realiter ꝛ vocaliter. ¶ Q^m ad actum realẽ dic. Et coegerunt illum. vbi sciẽduꝫ ꝙ isti discipuli cum qb^9 ambulabat xp̄s: q: ipse erat caritas: cẽ nõ poterãt ꝙ essent a caritate disiuncti: ꝛ iõ ipsi ex caritate cogebant vt cum eis in hospitio remaneret: q̃x ex^o debent hoies ad similia icitari. Uñ nõ soluꝫ pegrini sunt iuitandi ꝫ trahendi. ¶ Q^m ad actũ vocalem dic. Mane nobiscũ ꝛc. vñ Glo. Nõ solum fcis cum cogunt: ꝫ ẽt v̄bꝭ eum inducunt. seqꝭ enim. Mãe nobiscum ꝛc. ¶ Q^m ad ꝯsecutionẽ appetẽdã. Et intrauit cum ill'. Ubi sciẽduꝫ ꝙ h̄ hõ dꝫ appetere. vt. s. xp̄s cum eo hitet ꝙ fit p opera misericordie exhibita seruis suis. ¶ Q^m ad 2^m. s. claritatẽ illuminosaꝫ in intuendo dic. Et fcm̃ est duꝫ recõberet ꝛc. Ubi sciendũ ꝙ xp̄s exñs cum istis duob^9 iuxta morem quẽ tenere ꝯsueuerat in ministrãdo aplĩs: ẽt istis duob^9 ministrabat seqꝭ eniꝫ. Accepit panem ꝛ bñdixit: ac fregit ꝛ porrigebat illis. ¶ In ista igiꝭ parte tria possumus considerare. s.

Aspectum viridicum.
Discessum mirificum.
Remorsum intrinsecum.

¶ Quantum ad primum dicit. Et factuꝫ est dum ꝛc. Ubi sciendum ꝙ illa apertio oculorum: non intelligitur de apertione oculorum corporalium: q: illos clausos non habebant: sed de oculis interioribus quibus quis esset non intelligebant. Uñ Cri. Non de sensibilibus oculis dictum est: sed de consensu mentali. ¶ Quantum ad discessuꝫ mirificum dicit. Et ipse euanuit ab oculis eorum. Ubi sciendum ꝙ xp̄s iam habebat corpus glorificatum: cuius locus non erat iste mundus: sed celuꝫ empireum. Idcirco ad hoc designandum nõ diu remansit cum istis: sed vt fuit ab eis cognitus: statim discessit. Unde Theo. Non enim tale corpus habebat vt diutius cum eis morari deberet. ¶ Quantuꝫ ad remorsum intrinsecum dicit. Et dixerunt adinuicem ꝛc. Ubi sciendum ꝙ secũdum Origenem. Per h̄ innuunt isti discipuli: ꝙ prolati sermones a saluatore accendebant audientium corda ad amoreꝫ diuinum. Unde etiam Grego. Ex audito enim sermone: inardescit animus cor poris frigus recedit fit mens in superno desiderio anxia: audire libet precepta celestia: ꝛ quot mandatis instruuntur quasi tot facibus inflammatur. ¶ Quantuꝫ ad tertium. s. sedulitatem virtuosam in nunciando dicit. Et surgentes eadem hora ꝛc. vbi tria tangit. s.

Iter festinatum.
Dictum diuulgatum.
Factum cõprobatum.

¶ Quantum ad primum dicit. Et surgẽtes eadem hora regressi sunt in Ierusalem. Ubi sciendum secundum Theo. ꝙ isti discipuli agnito Christo adeo sunt letati vt nullam moram passi mox reuersi sunt in Ierusalem. ¶ Quantum ad dictum diuulgatum dicit. Et inuenerunt cõgregatos. xj. ꝛc. Ubi sciendum ꝙ anteq̃ꝫ isti duo reuersi fuissent in Ierusalem iaꝫ erat diuulgatum ꝙ xp̄s resurrexerat ꝛ apparuerat mulierib^9 ꝛ Petro. ¶ Quãtum ad factum comprobatum dicit. Et ipsi narrabant ꝛc. Ubi sciendum ꝙ post apparitionem factam mulieribus ꝛ Petro postea apparuit aliis discipulis secunduꝫ Theo. Aliquando pluribus aliquando paucioribus. ¶ Sciendum est circa partem istam in qua fit mentio de hospitalitate: ꝙ propter ipsam homo inter alia acquirit duo bona. quia a periculis libera

tur ⁊ donis gratuitis muneratur. ¶ De
primo fuit figuratum Gen. 19. Ubi senten
tialiter dicitur ꝙ cum Loth recepisset an
gelos hospitio propter hospitalitatem
eis exhibitam: liberatus fuit ab incen
dio ciuitatis sodome q̃ꝫ deꝰ propter pec
cata illorum subuertit. ¶ Ubi sciendum
ꝙ per Loth qui interpretatur declinans
intelligitur homo qui dum viuit in hoc
mundo difficile est ꝙ possit recte incede
re quin aliquando deuiet a via veritatis.
iuxta illud Prouer. 24. Septies enim in
die cadit iustus ⁊ resurget. Per angelos
autem quos Loth recepit hospitio intel
ligi possunt peregrini quos homo mise
ricordia motus debet recipere gratulan
ter. ¶ Per ciuitatem autem sodomam
in qua erant peccatores homines intelli
gitur h̄ mundus in quo homines viuunt
vt plurimum in peccatis. vt sic sit ciui
tas de qua dicitur Ezechie. 7. Terra ple
na est iudicio: ⁊ ciuitas plena est iniquita
te. Si autem homo hospitalitatem exer
ceat instar Loth merebitur a periculis
peccatorum liberari. ¶ Secundo dico ꝙ
propter hospitalitatem homo donis gra
tuitis muneratur. Hoc autem fuit figura
tum Genesis. 18. Ubi dicitur sententiali
ter ꝙ cum Abraam recepisset tres viros
sibi apparentes ad hospitium ditauerunt
cum prole qua caruerat. d. Habebit filiuꝫ
Sarra vxor tua ꝙ quidem fuit vt dixe
runt. ¶ Ubi sciendum ꝙ per Abraam i
telligi potest quilibet homo qui eius exẽ
plo debet hospitalitatem sectari. iuxta il
lud apostoli Ro. 12. Necessitatibus sancto
rum communicantes: hospitalitatem se
ctantes. Per illos autem tres viros in
telligi potest quilibet peregrinus qui de
bet cum caritate hospitio recipi. Qui si
gnanter dicuntur tres quia in fide trini
tatis deifice ista debet exercere. ¶ Sed
audi quid sequitur. Nam ex hoc fuit pro
missus filius Abrae patriarche. Per istũ
igit̄ filiũ heredẽ q pꝰ p̄rẽꝫ reliq̄t itelligit̄
p̄mũ ꝙ debet̄ homini ex supradict̄ꝫ iuxta
ꝙ xp̄s dixit Jo. 17. Iterꝫ ãt videbo vos
⁊ gaudebit cor vestrum: ⁊ gaudium ve
strum nemo tollet a vobis. Ad ꝙ ⁊c.

¶ Feria tertia resurrectõis Euan^{m}. xxx.

Tetit yh̄s i medio discipu
lorum suorum: ⁊ dixit eis
par vobis Luc. 24. Nos
videmus per experientiaꝫ
ꝙ vnaquẽ res: quãto a plu
ribus potentijs cognoscitur: eius certitu
do citius experit̄. vt autem certitudo re
surrectionis xp̄i firmior habeatur: eam
voluit per potentias diuersas cognosci
s. cognitiuas: intellectiuas: ⁊ sensitiuas.
Et h̄ est ꝙ nobis insinuat ystoria euange
lij hodierni. In quo beatus Luc. quantũ
ad manifestationem resurrectionis xp̄i.
generaliter duo tangit. s. ꝙ xp̄s duplici
ter se ostendit. s.
Corporal'r q̃ꝫtum ad potẽtias sensitiuas
Et sp̄ualiter q̃ꝫtũ ad p̄ñtias intellectiuas
¶ Primũ ꝓbat experientia cõprobata.
Secundũ intelligẽtia declarata. ¶ P^{m}
in principio. 2^{m} ibi tũc apparuit eis ⁊c.
¶ Q^{m} ad p̄mũ vbi xp̄s se oñdit eis ⁊c.
dic. Stetit yh̄s in medio ⁊c. Ubi sciendũ
ꝙ xp̄s quantũ ad potentias sensitiuas su
is discipulis q̃drupliciter se ostendit. s.
Quantũ ad auditum pceptiuũ sonoꝝ.
Quantum ad visum intuitiuũ coloꝝ.
Quantũ ad pc̃m apprehensiuũ grossoꝝ
Quantum ad gustum discernitiuũ sapoꝝ
¶ Q^{m} ad p^{m} dic. Stetit yh̄s ⁊c. Ubi sciẽ
dũ ꝙ vox auditu pcipit̄. q̃ꝫ qdẽ vocẽ xp̄s
vt h̄ dr̄: ꝓtulit discipul' suis ideo auditu
potuerunt ꝺ ipsiꝰ resurrectõe hẽre expiẽ
tiã. Circa ãt ptẽ istã. 3ª possumꝰ ↄsiderar̄
Xp̄i apparitionem mirificam.
Discipuloꝝ admirationẽ magnificam.
Xp̄i confortationẽ salutificam.
¶ Q^{m} ad appitionẽ mirificã dic. Stetit
yh̄s ⁊c. vbi tria tangit. s.

Situm conuēientem.
Uocem delectantē.
Dcīm confortantē.
¶ Quātū ad situm ꝯuenientē dicit. Ste tit yh̄s ⁊c. Ubi sciēn. ꝙ medium est situs ꝯueniens ⁊ cōis oibus circōstantibus vt ille q in medio est cognoscaꝛ. Ut igitur Christꝰ a discipulis cōius possꝫ cognosci: iō dr̄ in medio eoꝝ stetisse. Ut sic potuerit dici de ipso illud Deuter. 7. Deꝰ dūs tuus in medio tui est. ¶ Q^m ad vocem delectātem dic̄. Et dixit eis pax vob. vbi sciendū ꝙ pax est vox delectabilis: q: est ꝯiūctiua hoium p amore: iuxta illō ꝙ admōet apo. Eph. 4. Soliciti sitis ꝓuar̄ vnitatem spūs in vinculo pacis. ¶ Sciendū est āt ꝙ Christus fuit pacis.
Lator in predicatōe.
Pacis reformator in passione.
Pacis dator in glorificatōe.
¶ Primo fuit pacis lator in predicatōe iuxta ꝙ dixit apostolis qn̄ misit eos ad predicādū. Mat. 10. Intrātes āt domū salutate eā. d. Pax huic domui: ⁊ siqdem fuerit domꝰ digna veniet pax vr̄a super eā. sin aūt reuerteꝛ ad vos. ¶ 2° xp̄s fuit pacis reformator in passione. Nā pax q̄ p̄ fuerat int deū ⁊ hoiem qn̄ ipm creauit fracta fuit: qn̄ ꝯ preceptū dn̄i fec̄ comedēdo fructū ligni vetiti: q̄ꝫ qdē pacē Christꝰ p passionē suā reformauit ⁊ recōciliauit nos do: iuxta illō apo. Eph. 2. Uos q aln̄ erratꝭ lōge fci estis, ppe in sanguine christi. ipse. n. ē pax vr̄a q̄ fec̄ vtraqꝫ vnū. ¶ 3° christꝰ fuit pacis dator i glorificatōne. Nā christꝰ n̄ solū pacē dat nob i p̄nti p grām: sꝫ ēt in futuro p gloriā. iuxta ꝙ ipse iturꝰ ad p̄rem dixit discipulis suis. Jo. 14. Pacē do vobis: pacē meā relinq̄ vob: nō q̄uo mūdus dat ego do vob. q. d. relinq̄ vob pacē q̄ꝫ hēatꝭ vobiscū: dū in h̄ mūdo viuetꝭ: ⁊ do vob pacem q̄ꝫ hēbitꝭ i glīa. ¶ Q^m ad dcīm ꝯfortātē dic̄. Ego sū nolite timer̄. q. d. lꝫ videritꝭ me mortuum

ꝫm humanitatē: tn̄ ꝫm diuinitatē prexi: ⁊ iō nolite timere. Un̄ dic̄ Apoc. 1. Noli timere ego p̄mus ⁊ nouissimus, ⁊ viuus ⁊ mortuꝰ fui: ⁊ ecce sū viuens in secula seculoꝝ. ¶ Q^m ad 2^m. s. discipuloꝝ admiratōem dicit. Conturbati v̄o ⁊c. Ubi sciēdū ꝫm Bedā ꝙ discipuli nouerāt xp̄ꝫ fuisse veꝝ hoiem tāto tpe cū eo ꝯuersati: sꝫ postq̄ꝫ mortuꝰ ē: nō credūt verā carnē d̄ sepulcro: tertia die potuisse resurger̄. vn̄ seqtur. Cōturbati v̄o ⁊ pterriti existimabāt se spm videre. ¶ Q^m ad 3^m. s. cōfortatōem saluificā dic̄. Quid turbati estis. ⁊c. Ubi sciēdū ꝫm Theo^m. ꝙ q: p v̄bum pacis non est sedatꝰ turbo in aiabꝰ aplōꝝ aliunde indicat eis se filiū dei eē q mentꝭ cognoscebat archana. Un̄ seqꝛ. Et dixit eis qd tur. ⁊c. q. d. Ex eo ꝙ cogitatōnes v̄ras cognosco: potestis cognoscer̄ me eē filiū dei: ⁊ a mortuis resurrexisse. ¶ Q^m ad 2^m vbi xp̄s se os̄dit discipulis suis q̄ꝫ tuꝫ ad visuꝫ int uitiuū colorum dic̄. Uidete manus ⁊c. Ubi sciendum ꝙ xp̄s volēs certificar̄ discipl'os d̄ sua resurr̄ctōe os̄dit eis manus ⁊ pedes quos in ligno crucis viderant pforatos vt ex h ipsi cognoscerent ipsum exuisse mortalitatē ⁊ resurrexisse cū gloria. ¶ Quantū ad tertiū vbi Christus se ostendit quantū ad tactū aphēsiuū grossorum dicit. Palpate ⁊ videte. Ubi sciendū ꝙ inter alios sensus tactus habet iudicare d̄ duricie vel g̃ssitie alicuius. Quia igiꝛ Christus os̄dit se ad cognoscēdum vtrū esset corpꝰ vel spiritꝰ cuiꝰ corporis ē hr̄e duriciem ⁊ grossicieꝫ ideo hic ostendiꝛ eius māifestatio perfecta p tactum. ¶ Quantū ad quartū vbi Christus se ostēdit discipulis quantū ad gustum discernitiuū saporū dicit. Adhuc autē illis nō credentibus ⁊c. Ubi sciendū ꝙ inter alia q̄ indicant hominem viuū ē vera māducatio: q: quantū ad auditum ⁊ quantū ad visum ⁊ ēt quantuꝫ ad tactum possꝫ: est aliqua illusio tn̄ vera māducatio

esse nō pōt nisi ab homine viuo. Ut igit Christus se veraciter viuū ostēderet. iō voluit post resurrectionē cum discipulis veraciter mādurare. Circa āt ptē istā quattuor possumus considerare. s.
Postulationem pabuli.
Oblationem cibi.
Comestionem eduli.
Expositionem misterij.
Quantū ad postulationē pabuli dicit Adhuc āt illis 7c. Ubi sciendū q xps vidēs discipulos adhuc ñ pfecte credētes tñ aliqliter oppinātes pp illa q dixerat 7 eis ōnderat se resurrexisse ex q cū admiratiōe gaudebāt: vt firmi9 eos certificaret petijt ad comedēdū. Quantū ad oblatiōnē cibi dicit. At illi obtulert ei 7c. Ubi sciendū q añ resurrectionē xpi i lege mosayca pceptū fuit vt agn9 pascalis cōederet cū lactucis aggrestib9: q: gen9 humanum adhuc erat in amaritudine q: nōdū erat redēptū. Post vo resurrectionē mel xpo discipuli offerūt: q: p mortē 7 resurrectionē xpi: fuit amaritudo hūani generis dulcorata: dum redēptū fuit misericorditer 7 introit9 padisi reseratus. Quantū ad comestionē edulij dic. Et cū mādu. 7c. Ubi sciēdū q sic dcm est vt xps se ōnderet veraciter resurrexisse: cōedit corā discipul' vt āt mōu psuetū teneret reliqas eis tradidit mādurādas. Sciē. ē: 7 sūt vba bede. P9 resurrectōe xps nō qsi cibo indigēs: nec qsi nos i resurrectōe qz expectam9 cibis indiger significās: sz vt eo modo naturā resurgentij astrueret. Qm ad expositōem misterij dic. Et dixit ad illos: h sūt vba 7c. Ubi scie. q postqz xps se maifestauit discipulis p expientiā qttuor sensuū: vt nō credāt illusos fuisse sensus hūanos pbat suā passionē 7 resurrectōe pphatā in scripturis 7 multipli figuratā. Ubi scie. q passio xpi 7 resurrectō p fuit scripta sb mō pphico 7 figuratio i libris moy. gñ. 49. i bñdictōe q Jacob bñdixit filios suos: q cū vēisst ad iudā int alia d eo dixit Catul9 leōis iuda ad pdā fili mi ascendisti regescēs 7 accubuisti vt leo 7 qsi leēa: qs suscitabit eū. Ubi scie. q xps fuit catul9 leōis i sua pdicatōe q iustos pfortauit pmittēdo pmiū 7 malos terruit annūciādo suppliciū: vt sic dicat de eo illud Amos. 4. Leo rugiet 7 qs non timebit. Ascendit ad pdā in sua passione in q p mortē suam depdat9 ē dyabolū q gen9 hūanū tenebat captiuū: iuxta illō numeri 21. Pugnauit cū eo 7 victor exñs: duxit ex eo pdā. Dr ēt accubuisse: i sua tumulatōe: vt sic potuerit dre illō ps. In pace in idipm dormiā 7 regescā. Dr ēt quis suscitabit eū in sua resurrectōe: q significat sb interrogatōe pōit: q: hc ē op9 mirādū do āt facile cui9 potētia fuit suscitatus: iuxta illō act. 2. Hūc yhm suscitauit dus: cui9 nos testi sum9. 2° scripta fuit mō pphico 7 figuratiuo i libris pphaz. Qm ad modū pphicū tāgens suā passionē dr Js. 53. Sic ouis ad occisionē ducet: 7 qsi agn9 corā tōdēte se obmutescet 7 ñ apiet os suū. Qm āt ad resurrectōez dr Js. 45. 7 pōt eē vbū di pris de xpo. Ego suscitaui eū ad iusticiā 7 oēs vias ei9 dirigā: ipse hedificabit ciuitatē meā: 7 captiuitatē meā dimittet nō in pcio neqz i mūerib9: dic dñs exercituū. Qm ad modū figuratiuū dr amos. 9. In die illa suscitabo tabnaculū dd q cecidit 7 rehedificabo apturas murorū ei9: 7 eaq corruerāt restaurabo dic dñs. Ubi scien. q p dd itelligit xps yhs: q istar dd fuit dcor9 p puritatē 7 fort p pbitatē. Per tabnaculū āt dd intelligi pt corp9 yhu: q qdē cecidisse dr: qñ dpositū d cruce fuit positū in sepulcro In die q resurrectōis xpi. ds h tabnaculū suscitauit qñ resurrexit. Rehedificauit āt apturas murorū ei9 qñ plagas qs ic u ce portauerat: sua vtute sanauit. Restaurauit etiam ea que corruerant: q: dcorem 7 pulchritudinē corporalē: q p mortem i

xp̃o cõuerant: restituta sunt ꝑ diuinam
potẽtiã. ¶ Sciẽdum est aũt circa istam
ptẽ principalẽ in qua fit mentio de pisce ⁊
fauo mell' que xp̃s comedit ꝙ secundum
Bedã mistice loquẽdo: piscis assus quẽ
xp̃s comedit: significat xp̃m passum. Ip̃e
enim dignat⁹ ẽ latere in aq̃s generis hu
mani: capi: laqueo mortis nr̃e: ⁊ quasi tri
bulatõe assat⁹ est tp̃e passionis. sed fau⁹
mell' nob̃ extitit in resurrectõe. ¶ Hoc
autem fuit nob̃ figuratũ Judic. 14. Ubi
l'nialiter dr̃ ꝙ cũ Sanson esset in itinere
inuẽit in ore leonis mortui fauũ mell' quẽ
comedit ĩ via. ¶ Ubi sciendũ ꝙ ꝑ Sanso
nem q̃ interpretat̃ sol fortis intelligi põt
quilibet homo: qui instar sol' debꝫ esse lu
cidus per cõsciẽtie claritatem: fortis ꝑ
operis ꝓbitatem. ¶ Iste signanter itine
rare dicit̃: quia dum homo viuit in h̃ mũ
do viator dicit̃: cuius iter rectum dꝫ esse
quia dꝫ mandata dĩ iuiolabil̃r obseruare.
vt sic dicer̃ possit illd̃ eccl'i. 51. Ambulauit
pes meus iter rectum a iuuentute mea.
¶ Per leonẽ autem bestiaꝝ fortissimũ
intelligitur xp̃s d̃ quo dicitur Job. 9. Si
fortitudo querit̃ robustissim⁹ est. Iste dr̃
mortu⁹: quia pro salute hũani generis in
cruce mori voluit. In ore aũt istius leõis
inuẽt⁹ est fau⁹ mell' quãdo a viris fideli
bus cognitus est d̃s ⁊ homo ⁊ in eius co
gnitione: ipsum degustando mental'r: spi
ritualiter sunt refecti. ¶ Unde cuilibet
dicitur ꝓuer. 24. Comede fili mi mel: q̃r
bonum est ⁊ fauũ dulcissimũ gutturi tuo:
sic doctrina sapiẽtie anime tue: q̃ꝫ cum in
ueneris habeb̃ ĩ nouissimo spẽ: ⁊ spes tua
non peribit.

Secunda pars.

Equit̃. Tunc aperuit ill' sensum
⁊c. Ubi xp̃s se ostendit discipu
l is sp̃ũaliter: quantũ ad poten
tias intellectiuas. ꝙ ꝓbat intelligẽtia de
clarata. Ubi tria possum⁹ cõsiderare. s.
Intellectus illuminatiõem.
Affatus expressionem.
Cetus adunatõem.
¶ Quantũ ad p^m dicit. Tunc aperuit
⁊c. Ubi sciendũ ꝙ cõueniens ⁊ cõñs fuit ꝙ
postq̃ꝫ xp̃s se mãifestauerat: q^m ad potẽ
tias sensitiuas ⁊ scripturas q̃ de ip̃o dcã
erant: illuminaret intellectũ eoꝝ vt intel
ligerent scripta de ip̃o. Et hoc est ꝙ qui
libꝫ discipulorum petebat in p̃s. d. Seru⁹
tuus sum ego: da mihi intellectum vt sci
am testimonia tua. Si enim non aperuis
set eis intellectum vt que legerent intel
ligerent: in scripturaꝝ diuinaꝝ studio va
cillassent. ¶ Q.^m ad affatus exp̃ssionẽ
dicit. Et dixit eis ⁊c. Ubi sciendũ ꝙ Xp̃s
vt discipuli melius intelligerent scriptu
ras: non solum aperuit eis sensum: sed ẽt
specialiter dixit: de quo specialiter scrip
ture erant ad propositum. s. que eius pas
sionem ⁊ resurrectionem tangebant.
¶ Quantum ad cetus adunationem di
cit. Et predicari nomine eius ⁊c. Ubi sci
endum secundum Bedam. ꝙ post comẽ
datam sui corporis veritatem cõmendat
ecclesie vnitatem: cum subdit. Et predica
ri ⁊c. Quia qui vult de peccatis suis re
missionem accipere: oportet ipsum vera
citer penitere. Unde Eusebius. Opporte
bat autem conuersos ex gentibus expia
ri a quolibꝫ contagio ⁊ macula per vir
tutem ipsius quasi contaminatos ab er
rore demonum ⁊ ydolatrie: ⁊ quasi nuꝑ
conuersos: Ideo dicit ꝙ oportet predica
ri prius pniãꝫ: p̃t remissiõẽ peccõꝝ ĩ oẽs
gẽtes. Uñ xp̃s dixit discipl'is Mat. vltĩ
mo. Eũtes docete oẽs gẽtes baptizãtes
eos ĩ noĩe p̃ris ⁊ filij ⁊ sp̃s sci. Et d̃ pniã
Math. 3. Pniãꝫ agite: appropiquabit eĩ
regnũ celoꝝ. Ad q̃d regnũ ⁊c.

¶ Dominica octaua resurrectionis.
Euãgelium. 31^m.

Cũ eſſz ſero die illo ⁊c.Jo.
20.Bonus prelatus debet
c erga ſuos ſbditos int̃ alia
quadrupl'r ſe hr̃e. Primo
enim dz habere circa eos
beniuolentiã ⁊ familiaritatem.iuxta illd̃
eccl'aſtici.32.Rectorem te poſuerũt : No
li extolli.Eſto i ill' q̃ſi vn⁹ ex illis . ¶ 2°
dz hr̃e munificẽtiam ⁊ libalitatem. Nã d̃
ſuis gratijs dz eſſe libalis ⁊ nõ parcus .
Ut ſic de ſuis gratijs dicere poſſit illud
ꝙ de ſapiẽtia dr̃ ſapie.7.Quã ſine fictõe
didici ⁊ ſine inuidia cõico:⁊ hõeſtaté eius
nõ abſcondo.¶ 3° dz hr̃e miſericordiam
⁊ pietatem.Nã qñ videt aliqué d̃ ſbdit̃
deficere nõ dz eum nimis aſpe obiurgar̃:
ſed miſericorditer ip̃m corriger̃:q: ml'to
tiés miſicors ⁊ blãda correctõ trahit ho
miné citius ad emẽdam.vñ cuilibz p̃lato
dr̃ eccl'aſtici.4.Noli eé ſicut leo in domo
euertés domeſticos tuos ⁊ opprimés ſb
ditos tibi.¶ 4° dz hr̃e diligẽtiã ⁊ ſeduli
tatem.Nam prelatus diligens ⁊ ſolicit⁹
dz eſſe vt gubernet ſuos ſbditos : ⁊ ſi ali
quãdo deuiant:dz eos reducere ⁊ nõ per
mittere eos ſm ſua deſideria vagabun
dos.¶ Xp̃s igit̃ ſicut bonus prelatus ⁊
dñs ⁊ ſuis diſcipulis familiarem ſe exhi
buit qñ ipſis poſt morté appuit . Et liba
lé cũ eis ſua dõa diſtribuit dãdo ptãtem
dimittẽdi peccata.Et miſericordé ⁊ piuz
qñ Thomã diſcedẽté expectauit:nec ip
ſuz pũire voluit.Et ſolicitudiné ⁊ diligé
tiã qñ ip̃z reducer̃ voluit ad gregis apo
ſtolici vnitatem.Et hoc eſt ꝙ nob̃ iſinuat
yſtoria euangelij hodierni.In quo beat⁹
Jo.quattuor tangit .ſ.
Reſurrectõis mãifeſtatõem gaudioſaz .
Poteſtat̃ coll'oné vigoroſam .
Ouis ſepatõem ruinoſam .
Gregis adunatõem amoroſam.
¶ Primum probat apparitio ſingl'aris
Secundum iuriſdictõ ſpũalis .Tertium
abſentatio corporalis. Quartum requiſi

tio paternalis.¶ Pm in prin.2m ibi.Di
xit ergo eis iterum pax ⁊c . 3m ibi Tho
mas ãt vnus ⁊c.4m ibi.Et poſt dies .8.
⁊c. Prima pars.
Quantũ ad primum : vbi tangit
q reſurrectõis manifeſtatõez gau
dioſam ꝙ ꝓbat appitõ ſingula
ris dic̃.Cũ eſſz ſero die illo ⁊c.Ubi.5.poſ
ſum⁹ cõſiderare.ſ.
Apoſtoloꝝ incluſionem.
Chriſti appitõem .
Ipſius adlocutõem .
Corporis mãifeſtatõem.
Gregis ꝯgratulatõem .
¶ Qm ad pm dic̃.Cũ eſſet ſero ⁊c. Ubi
ſcié.ꝙ diſcipl'i audiétes ꝙ Maria ãnũ
ciavat eis xp̃z reſurrexiſſe aut oportebat
eos ñ creder̃:⁊ ſic erraſſét: aut oportebt
eos credere:⁊ ſic hẽbãt doloris maz q̃ſi ip̃z
vidẽdi:reputaſſz eos idignoſ.Ne igit̃ xp̃ſ
eos i error̃ pmitteret:⁊ eos ꝯfortãdo au
ferret triſticiã:voluit eis ſine dillatõe ea
dẽ die q̃ ſurrexit euidẽti⁹ apper̃.h̃ ſz Cri
ſo.¶ Scié.é ét ꝙ diſcipl'i pp tiorẽ iudoꝝ
q: viderãt ꝙ xp̃z morti tradiderãt ſe cõ
gregabãt i vnũ:⁊ ſil' iãuis clauſis ſtabãt
h̃ Beda.¶ Scié.é ét ſz Theo.iõ ſero ap
puit eis:q: p̃ſtolabat̃ vt oẽs ꝯuẽirét.2° ſz
Bedã:q: xp̃s appebat eis ad eos ꝯfortã
dũ:iõ d̃buit appere illa hora q̃ mag̃ pote
rãt tier̃.ſ.hora nocturna . ¶ Qr̃ ãt iãuis
clauſis:audi Theo.Hoſtijs x̃o clauſis in
trauit vt oñdat ꝙ eodem mõ reſurrexit
adiacẽte lapide ſuper monumẽtum: ⁊ ſic
cũ corpore glorioſo.¶ Quantũ ad ſm.ſ.
appitõem xp̃i dicit̃. Uenit yeſus ⁊ ſtetit
⁊c.Ubi ſciẽdum ꝙ medium fuit locus ꝯ
ueniés in quo xp̃s debuit diſcipulis ap
parere.Primo q: mediũ eſt locus cõne
xiõis ⁊ coherẽtie:q: in medio cõiungunt̃
extrema.¶ Chriſt⁹ igit̃ q: coniũxit nos
deo patri.iuxta illud Eph̃.2°.Jé eſt pax
noſtra qui fecit vtraq3 vnum . Conueni
enter in medio diſcipulorum dr̃ ſtetiſſe .

Ut dicere potuerit illō Deut.5. Ego seq̄
ster ⁊ mediꝰ fui inter dn̄m ⁊ nos. ¶ 2° q
mediū ē locꝰ firmitatꝭ ⁊ ꝯ̃sidétie ad alios
ꝯ̄fortādū. Xp̄s igit̄ in medio fideliū suoꝝ
exn̄s ipsos ꝯ̄fortat ⁊ regit. ¶ Tertio q
mediū est locus influētie. Xp̄s igit̄ dr̄ ste
tisse in medio: q in suos fideles grām ⁊
salutē influxit: iuxta illud p̄s. Deꝰ āt rex
nr̄ an̄ secula opatꝰ est salutē in medio ter
re. ¶ Quantū ad tertiū. s. xp̄i adlocutōez
dic̄. Et dixit eis pax vob̄. Ubi sciendū ꝙ
discipuli pp passionē xp̄i erant valde stu
pefacti ⁊ dispsi in mēte ⁊ iō xp̄s volens
eos ꝯfortare dixit eis pax vob̄. i. ne turbe
mini pp illud ꝙ de me accidit vacilātes.
In quo ēt ſ̄z Bedā cōmemorat verbū ꝙ
an̄ crucē dixerat. Pacē meā do vob̄. Et
rursum. In me pacē hēbitis. ¶ Quantū
ad 4m. s. corporis manifestationē dic̄. Et
cū h̄ dixisset ondit eis ⁊c. Ubi sciendū ꝙ
xp̄s volēs certificare discipulos d̄ sua re
surrectōe pfcā q̄ztū ad corpꝰ ⁊ aiaꝫ ne ipꝫ
solū spūꝫ crederēt ondit eis manꝰ ⁊ latꝰ.
vn̄ dr̄ Luc. 24. ꝙ ipse dixit eis. Palpate
⁊ videte q spūs carnē ⁊ ossa non hꝫ sic vi
detꝭ me hr̄e. ¶ Quantū ad. 5. s. gregis cō
gratulationē dic̄. Gauisi sunt igit̄ discipli
⁊c. Ubi sciendū ſ̄z Criso. Et q an̄ crucem
dixerat eis. Iteꝝ videbo vos ⁊ gaudebit
cor vr̄m. h̄ ope iplet̄. ¶ Sciendū est āt cir
ca istā ptē principalē in q̄ fit mētio de pa
ce ꝙ loquēdo moralr̄ ſ̄m Augu. de vbis
dn̄i. Pax ē serenitas mentꝭ ⁊ tranqlitas
ai simplicitas cordis vinculū amoris ⁊ cō
sortiū caritatꝭ. Hec āt pax n̄ dat̄ pccōribꝰ
iuxta illō Isa. 48. Nō est pax ipijs dicit
dn̄s. Quibꝰ āt dat̄ h̄ pax: audi angelum
Luc. 2. d. Et i terra pax hoibꝰ bōe volūtatꝭ
¶ Sciendū ē āt ꝙ sic videmꝰ in sanatiōe
ifirmitatū corporaliū sic est in sanatōe ifir
mitatū spūaliū. In infirmitatibꝰ āt corpo
ralibꝰ videmꝰ ꝙ bonꝰ medicꝰ pmo dat me
dicinā morbū remouentē. 2° medicinā sa
nitatē inducentē. 3° medicinā sanitatē cō
seruantē. Sic suo mō spūalr̄ hō infirmꝰ ꝑ
odiū ⁊ discensiones: si vlt̄ pfcē sanari. p°
oꝫ ꝙ volūtas ab oi guerra istar morbi pur
get̄. 2° ꝙ pax instar sanitatꝭ ab hoie ꝓcu
ret̄. 3° ꝙ hita firmiter obseruet̄. ¶ Primo
dico ꝙ oꝫ ꝙ volūtas ab oi guerra instar
morbi purget̄. Et q̄re: q sp̄ hoibꝰ mltipli
citer ē dānosa. vn̄ hō credēs pp guerrā ꝓ
ficere: multociēs defic̄ ⁊ subcūbit. ¶ Hoc
āt figuratū. 2. pali. 25. Ubi snialr̄ dr̄ ꝙ cuꝫ
amasias creuisset i supbiā pp victoriā hi
tam d̄ ydumeis: vsus ꝯsilio pessimo misit
ad Ioas regē Isrl̄ q multo nobilior erat
eo ꝙ volebat bellar̄ secū. d. Ueī videamꝰ
nos mutuo. Rex āt ioas sic vir sapiēs vo
lēs guerrā fugere: ⁊ ipm a sua audatia re
primere: misit sibi ꝑ nūcios pabolā istā. d.
Cardus q ē in libano: misit ad cedrū liba
ni. d. Da filiā tuā filio meo vxorem. ⁊ ecce
bestie q̄ erant in silua libani trāsierunt ⁊
cōculcauerunt cardū. Quam parabolā ap
plicans ad amasiam dixit. Dixisti percu
si edon ⁊ ideo erigitur cor tuum in super
biam. sede in domo tua. cur maluꝫ aduer
sum te prouocas? vt cadas tu ⁊ iudas te
cum? Quem amasias noluit audire sed
contra ipsum surrexit in prelium. qui di
uino iudicio ⁊ sua existente superbia cum
gente sua fuit deuictus ⁊ captus. ¶ Ubi
sciendum ꝙ in ista figura inter alia habe
mus tria vtilia documenta. Primum est
ꝙ homo dꝫ guerram q̄ztum pōt fugere si
cut rex Ioas ꝙ qdem fac̄ qn̄ est contētꝰ
suis: nō inuadēs rē alienā: ⁊ qn̄ vnꝰ alteri
iniurias illatas idulget. Ad ꝙ nos admo
net aposto. Col. 3. d. Supportate iuicē cō
donātes vobismet ipsis si qs aduersus ali
quē hꝫ q̄rellam sic ⁊ Christꝰ dōau it vob̄
ita ⁊ vos: ⁊ pax x' exultet in cordibꝰ vr̄is
¶ Secundū est ꝙ hō nō dꝫ guerram q̄re
re sic fecit Amasias ne forte credēs vin
cere malum sibi cōtingat sic illi. vn̄ cecus
Noli q̄rere ab homine ducatum neqꝫ a
rege cathedram honoris. ¶ Tertio ē ꝙ

hō non dꝫ vltra illud ꝙ ē de se ꝓsumerē ar rogāter. Et h insinuat nob in dicto paboli co de cedro ⁊ cardo. q: hō modici valoris nō dꝫ de se tm̄ presumere ꝙ hoi maioris valoris vellit equipari. q: de talibus dr̄ Judit.6. Nō derelinquis ꝓsumētes de te de se ⁊ de sua virtute gloriātes humilias ¶ Secūdo dico ꝙ oꝫ ꝙ pax istar sanitatꝫ ꝓcuref. Non eni suffic ꝙ hō sit placat⁹ in aio: nisi ꝓcuret pacē cū alijs suo posse: ne offendat aliquos nec ab ipsis indebite of fendaf. Vñ ps. Diuerte a malo ⁊ fac bo num ingre pacē ⁊ ꝓsequere eā. ¶ Hoc āt fuit figuratū Job.9. Vbi similiter dr̄ ꝙ cū gabaonite audissent famā Josue ⁊ ꝙ dn̄s erat cum eo timentes ne eos interficeret sicut faciebat alias natiōes: calide cogita tiones inierunt ꝯsiliuꝫ vt ad eum nūcios destinarent portantes cibaria saccosqꝫ ve teres asinis imponētes: ⁊ vtres vinarios scissos atqꝫ consumptos: calciamenta per antiqua ad inditiū vetustatis consumpta pitatijs: induti veteribus vestibus: ⁊ pa nes duros: ⁊ in frustra cōminutos. Qui pgentes ad Job. dixerunt de terra lōgin qua venim⁹ pacē vobiscū facere cupiētes Quibus cum diceret Job. ꝙ cauerent ne forte essent de terra que forte debebatur ei cuius habitatores oēs de mādato dn̄i debebat interficere. responderunt ꝙ non erant. d. qūo oia supradicta noua tulerant ⁊ pre lōgitudine vie: oia ꝯsumpta erant. Audiēs āt h Job. iurauit pacē cū eis: pol licens ꝙ nō occiderenf. Cū āt deuenisset ad eoꝝ noticiā ꝙ erat terra ꝓpinqua pro missa sibi a dn̄o turbat⁹ ꝙ ipꝫ deceperant reprehendit eos. ꝓp iuramentū āt ꝙ eis fecerat: pepcit ne morerenf. excusauerūt enim ꝙ h fecerāt timētes interfici. In pe nam āt deceptiōis eoꝝ decreuit Job. eos esse i ministerio cuncti ppl'i ⁊ altaris dn̄i scindētes ligna ⁊ aquā portātes i locum quē dn̄s elegisset: ꝙ qdāordinatū est: ⁊ in lege executiōi mandatū. ¶ Vbi sciendū

ꝙ inter alia hēm⁹ tria notabilia documē ta. Primū est ꝙ hō dꝫ sollicite pacē ing rere. Nā ex quo isti gabaonite cautulose a Job. ꝗsierunt mlto magis nos debem⁹ pacē ingrere maxie qñ ipam possum⁹ in uenire q: pax bita cū deo ⁊ ꝓximo affert vitā ⁊ gliam. Vñ dr̄ Job.21. Aquiesce ei ⁊ hēto pacē ⁊ p hēbis fructus optimos. ¶ Scdꝫ ē ꝙ hō dꝫ iuramētū suum ꝗtum pōt obseruare. Nam lꝫ Job. dēret gabao nitas interficere: tñ q: illis iurauerat ꝙ nō morerenf eis peperē vitā. Vñ dr̄ Nu meri.30. Iste ē sermo quē pcepit dn̄s: si qs viroꝝ votum dn̄o vouerit: aut se ꝯstrīxit iuramēto nō faciet irritū verbū suum: sed oē ꝙ ꝓmisit iplebit. ¶ Tertiū ē ꝙ hoies pp suas versutias: tacita veritate ⁊ exꝓs sa falsitate: aliq̄s grās sibi ꝓcurant: nō dꝫ eis eoꝝ versutia suffragari qn ēt punian tur sicut fecit Job. supradictis. Unde dr̄ Deutero.5. Non vsurpabis nomē di tui frustra: q: non erit impunitus q sup te va ne nomen eius assumpserit. ¶ Tertio di co ꝙ oꝫ ꝙ pax bita ꝯseruef. Nam modi cum esset pax vtilis nisi diuti⁹ pmaneret Unde Petrus pria can. sua.i°. Grā vob ⁊ pax multiplicef. Inter alia āt q̄ pacem ꝯseruāt est cōmunitas viuēdi. ⁊ p opposi tum ē ambitio dominādi. ¶ Hoc āt fuit figuratū Judi.9. vbi similiter dr̄ ꝙ gedeō hūit.70. filios legiptimos ⁊ vnū spurium de ancilla noie abimelech. Iste āt sic hō ambitiosus ꝓcurauit cū viris sichen ꝙ fa cerēt ipm dn̄m: ꝙ ⁊ fecerūt q fact⁹ dn̄s in terfec oēs fratres suos: vno solo excepto q man⁹ ei⁹ fugit. Vidēs āt ille q remāsit iniqtatē ꝗꝫ fecerāt viri sichē domui pr̄is sui q fratres suos interfecerant ⁊ filiū an cille ꝯstituerāt suū dn̄m: dixit eis pabolā subsequētē. Ierūt ingt ligna vt vngerēt sup se regem: dixeruntqꝫ oliue ipa nobis Que rn̄dit: Nunqd possum deserere pin guedinē meā: q̄ ⁊ dij vtūtur ⁊ hoies: ⁊ ve nire vt inf ligna ꝓmouear? Dixerūtqꝫ ad

arborē ficus:veni ⁊ sup nos regnū accipe. Que rńdit:Nunqd possū deserere dulce diné meā fructusqꝫ suauissimos: ⁊ ire vt iter cetera ligna ꝓmouear. Locutaqꝫ sūt ad vitē ⁊ dixerūt h̄ sil'e ⁊c. Dixerūtqꝫ oīa ligna ad ramnū:veni ⁊ ipa sup nos. Que rńdit:Si vere me regē ꝯstituitis vob:ve nite ⁊ sub vmbra mea requiescite. Si aūt non vltis:egrediat ignis de rāno ⁊ deuo ret cedros libani. Quā pabolā applicans ad ꝓpositū dixit. Nūc ergo si rōe ⁊ absqꝫ peccō ꝯstituistis sup vos regē abimelech filiū ancille pr̄is mei ⁊ fratres meos occi distis letemini hodie i abimelech ⁊ ipe le tetī vob:sin āt puerse:egrediat ignis ex eo ⁊ ꝯsumat h̄itatores sichen ꝙ qdē fcūm est:q: ignis iuidie fuit inter abimelech ⁊ viros sichē ⁊ multos interfecit ex eis ⁊ ipse fuit ab eis final'r interfectus. ℂ Ubi sciendū ꝙ int alia hēmus h̄ duo documē ta primū est:si hō vlt pacifice viuere non dꝫ ambicere dn̄ium:q: ex h̄ multociēs in ter ipm ⁊ q̄b⁹ vlt p̄esse ponit guerra ⁊ di minutio rex tpaliū ⁊ interfectio psonarū sicut ⁊ supradictis. Uñ Bernar. in quodā ſmone. Potestatē ambitio felicitate ange lica priuauit scie appetit⁹ hoiem imortali tatē glia spoliauit Euā cib⁹ deflexerat vt mandatoꝝ destituerat obliuio ſꝫ ꝓmissio honoris ambitio illecebrosa decepit. ℂ 2m documentū est ꝙ q̄ꝫto hoies sunt sapien tiores sufficiētiores ⁊c. tāto magis vitāt picula dn̄arionum. Aliq āt insipientes ⁊ paupes ⁊c. vt alios expoliēt appetūt dn̄a ri. Et h̄ nota i pabola p̄dicta de arborib⁹: ⁊ applica de quolibet. ℂ Pro istis āt tri bus sil'.s. guerre expulsiōe:pacis inqsitōe: ⁊ ei⁹ ꝯuatōe fuit nob figuratū. 1. Mach. 13. Ubi sinal'r dr̄ ꝙ cuꝫ int Symonē sūmū sacerdotē gētis iudeoꝝ ⁊ regē demetriū esset maxima guerra. misit symō ad eum ꝑ pace cū ipo habenda. Cui rex gratiose rńdit. Parati sum⁹ facere vobiscū pacē magnā in modū subscriptū. vt. s. munitio nes q̄s hedificastis sint nob:remittimus quoqꝫ ignorātias ⁊ peccā vsqꝫ in hodiernū diē ⁊ coronam q̄ꝫ debebatē. ⁊ si quid aliud erat tributariū in Jerm: iam nō sit tribu tariū ⁊ si q ex vob apti sunt cōscribi iter nr̄os cōscribant:⁊ sit int nos pax. ℂ Ubi sciendū ꝙ q̄ttuor inter alia pacē cōseruat q̄ exprimunt in ista figura. s. qñ relingtur alijs ꝙ coꝝ est sicut fecit rex demetrius qñ dixit munitiones q̄s hedificastis sint nobis. ℂ 2m qñ remittit iniuria illata. ꝙ nota qñ dixit. Remitt m⁹ quoqꝫ ignorā tias ⁊ peccā vsqꝫ i hodiernū diē. ℂ Ter tio qñ vn⁹ alteri nō curat dn̄ari. Et h̄ no tat qñ dixit. Et coronā q̄ꝫ debebatē ⁊ si qd aliō erat tributariū ⁊c. ℂ Quartū qñ fit debita distributio officioꝝ ⁊ bonoꝝ in cō munitate q̄ viuit. ꝙ notat cū dixit. Et si q de vob apti sunt ⁊c. Et isto mō pax longo tpe cōseruat. ℂ Sꝫ tñ sunt aliq qui paceꝫ volūt facere eo mō quo Naas voluit face re cū viris iabes galaad. hāc figurā reqr̄ euāgelio. lv. pte. 1. h. ℂ Sciendū est etiaꝫ circa istā ptē principalē in qua fit menti ō latere xp̄i quē ondit discipulis. ꝙ i isto latere inuenio.

Amaritudinē affligentē pene.

Certitudinē dirigentē regule.

Plēitudinē iustificantē gratie.

Promptitudinē introducentis ianue.

ℂ Primo inuenio i isto latere amaritu dinē affligentē pene. ꝙ fuit figuratum. 2. Parali. 4. Ubi sinaliter dr̄ ꝙ cū Salōn fecisset fieri tēplū posuit mare in latere dextro ꝯ orientē. Ubi sciēdū ꝙ p istud tē plū intelligit humanitas xp̄i in q̄ habita uit diuinitas:q: xp̄s fuit verus de⁹ ⁊ hō. Per mare vero ꝙ ē amaꝝ itelligit ama ritudo q̄ꝫ xp̄s in suo corpore portauit. ꝙ qdē mare. i. amaritudo in latere dextro fuit qñ ibi fuit lanceat⁹ in cruce. ℂ Se cundo iuenio i isto latere certitudinē diri gētis regule. Et h̄ fuit figuratū Deut. 31. Ubi sinaliter dr̄ ꝙ postq̄ꝫ Moy. scripsit

verba legis i volumine: pcepit leuitꝭ qui portabant archā federis dñi. d. Tollite librū istū ⁊ ponite eū in latere arche vt sit ibi ꝯ te in testimoniū. ¶ Ubi sciendū ꝙ p istā archā federis dñi intelligi pōt xp̄s yh̄s q nos federauit cū deo. Sic igitur in testō veteri: lex mosayca fuit posita in latere materialis arche vt sic eēt i testimoniū ꝯ nō obseruātes. Sic cum nouū testamentū incepit ꝙ fuit in passione xp̄i. lex euāgelica posita fuit i latere arche q: in xp̄i lāceato latere vt sic eēt ꝯ nō obseruātes ipa; in testimoniū punitiōis ⁊ pene: p obſuantib⁹ vero regula dirigēs in agendis. ¶ Tertio iuenio in latere xp̄i plēitudinē iustificātis grē. Hoc āt fuit figuratū Eze. 47. Ubi sñialr̄ dr̄ ꝙ vidit aquā egredientē de dextro latere tēpli q̄ tāte vrtutꝭ erat ꝙ oia q̄ tangebat viuificabanꝫ p ipa; ¶ Ubi sciendū ꝙ p istud tēplū intelligiꝫ xp̄i humāitas de cui⁹ latere dextro exiuit aq̄ grē salutaris: q: sic̄ illa aq̄ oēs quos tāgebat viuificabanꝫ sic grā xp̄i quos tāgit spūalr̄ viuificat. ¶ Quarto inuenio latere xp̄i ꝓmptitudinē itroducētis ianue. Hoc āt fuit figuratū Gen. 6. Ubi sñialr̄ dr̄ ꝙ tpe quo de⁹ voluit delere mundū p diluuiū dixit Noe. Fac tibi archam de lignis leuigatꝭ fenestrā in archa facies ⁊ i cubito ꝯsumabis sumitatē ei⁹. hostiū aūt arche pones ex latere deorsu;. In ista archa oēs q fuerūt euaserūt diluuiū oēs āt aliꝭ generalr̄ fuerūt submersi. ¶ Ubi sciēdum ꝙ p archā intelligiꝫ xp̄s: p fenestrā āt siue hostiū positū in latere intelligitur vuln⁹ laterale in corpoꝛ xp̄i factum ꝙ signanter dr̄ fuisse positū in latere deorsu; i. i humāitate xp̄i ⁊ nō in diuinitate q̄ est supioꝛ. ¶ Sicut igiꝫ tpe generalr̄ diluuiꝭ q extra archā inuenti sunt oēs fuerūt sbmersi qui vero in archa oēs saluati. Ita oēs qui sunt extra fidē catholicam cuius xp̄s est fundamentum in sua infidelitate damnatur: qui vero in fide cū opibus virtuosis saluantur.

Secunda pars.

Sequitur. Dixit ergo eis iteru; pax vobis. Ubi tāgit ptātꝭ collōnem vigoꝛosam ꝙ ꝓbat iurisdictio spūalis. Ubi sciendū ꝙ iurisdictio spiritualis principaliter est circa duo. s. circa scientiam ⁊ cognitionem ⁊ presidentiā ⁊ dominationem. ⁊ ideo dicitur ꝙ claues ecclesie sunt due. s. scientia ⁊ potestas. S; si igiꝫ circa istā ptē duo possum⁹ ꝯsideraꝛ. s.
Cōmissionē eruditionis.
Collationem prelationis.
¶ Quantū ad primum dicit. Et dixit eis iterum ⁊c. ⁊ duo tangit. s.
Animoꝛum vnitatē.
Predicationis potestatē.
¶ Quantū ad animoꝝ vnitatē dic̄. Et dixit eis pax vob. Ubi sciē. ꝙ l; xp̄s pri⁹ annunciauit discipul' pacē tñ 2° eis replicat vt nō solum mō q̄ztum ad se ipos pacem habeāt s; ēt q̄ztum ad iudeos qui eos expugnabant. Uñ Criso. Quia vero plium inexpugnabile hēbant ad iudeos rursus eis pacē āñūciat. ¶ Quātū ad pdicatōis ptātē dic̄. Sic misit me pr̄ ⁊c. Ubi sciēdu; ꝙ xp̄s missus a pr̄e i mundū ad passionē tollerādā sciēs discipulos pp pdicationē fidei mlta passuros. iuxta illud Mat. 10. Mitto vos sic̄ oues in medio lupoꝝ. Ut eos ꝯfortet i suis tribulatiōib⁹ ponit se ēt in exemplū. vel vt oñdat ꝙ sic̄ ipse nō auctoritate ꝓpria: s; pr̄is: ita apl'i nō auctoritate ꝓpria s; xp̄i mittūtur ad pdicādū. Et si ē ꝙ dic̄ apl's. Ro. 10. Quō iqt pdicabūt nisi mittanꝫ. ¶ Quantū ad secundū. s. collationē prelatiōis in sñiando dic̄. Hec cū dixisset ⁊c. Ubi duo tangit. s. Actum ifoꝛmatiuū ⁊ effectū subsecutiuū. ¶ Quantū ad primū dic̄. Hec cum dixisset insuf. ⁊c. Ubi sciendū ƀm Augu. 4. de trinitate. ꝙ flat⁹ ille corpoꝛe⁹ nō fuit sƀa spūs sci: sed demōstratio p congruā significationē nō tm̄ a pr̄e s; ēt a filio ꝓcedere spūm scūm. ¶ Sciendū est aūt qñ xp̄s dicit. Accipite

spiritū s. spiritus s. ibi nō accipit pro 3a persona in trinitate sed pro dono spiritus sancti. ¶ Quantū ad effectum subsecutū. dicit Quorū remiseritis peccā ⁊c. Ubi sciendum q̄ caritas habet istam proprietatem q̄ qui ipsam participant: sunt immunes a peccato: qui vero non participant sunt cū peccō Et ideo postq̄ xp̄us dedit aplīs caritatē vt donū spiritus sancti. consequēter dat eis auctoritatem soluēdi illos quos quantū fert hūana fragilitas cognoscūt dispositos ad participandum caritatem ⁊ grām. Ligādi vero quos participes tanti bñficij nō cognoscunt. h̄ secūdum Augu.

Tertia pars.

Equit. Thomas āt vn9 ⁊c. Ubi
8 tangit eius separatōēz ruinosaz q̄ probat absētatio corporal'. Ubi sciendū q̄ quādo homo ē absens ⁊ iminet sibi periculum propter suam absentiam debz sibi annūciari ⁊ audiri eius responsio vt possit intentio sua cognosci. Sed h̄ igit in pte ista tria possumus cōsiderare. s.
Discessionem periculosissimā.
Reuelatiōem verissimā.
Responsionem durissimā.
¶ Quantū ad primū dicit. Thomas aūt ⁊c. Ubi sciēduz sic habet luc. 6. q̄ yh̄s vocauit discipulos suos: ⁊ elegit. 12. ex ipsis quos apostolos noiauit: inter quos Thomas fuit vnus. Dicitur aūt didim9 ⁊ geminus. Nam didim9 grece dicit gemin9 latine. Unde sciendū q̄ Thomas ē nomē cōe ebreis ⁊ syris: ⁊ habz duas interpretationes. Uno modo interpretat geminus. Alio modo abissus Johes qui scripsit h̄ euāgelium in greco dixit de thoma: qui dicit didimus: q2 vacillans i fide. ¶ Potest autem Thomas dici abissus: q2 eum vocauit profunditas diuine misericordie. Nam i abysso: profunditas denotat. ¶ Et ideo abissus dicit quia l3 primo icredul9 tamē postmodū altitudinē diuinitatis certa fide penetrauit: cū clamauit. Dñs me9 ⁊ ds me9. ¶ Iste iḡ thomas nō erat cū alijs apostolis quādo venit yh̄s in apparitiōe facta eis die sabbti de sero vbi erāt sil' cōgregati. ¶ Sciēduz est aūt q̄ absentia Thome casual' nō fuit. Unde Grego. Non aūt casu gestū est vt electus ille discipul9 tūc deesset. egit nāq3 miro modo superna clemētia vt discipulus dubitās: dū in magistro suo vulnera palpart carnis i nobis vulnera sanaret infidelitatis. Plus enim nobis infidelitas Thome ad fidez: q̄3 fides discipulorū credentiū profuit: q2 duz ille ad fidem palpādo reducit: nr̄a mens omni dubitatōe postposita: in fide solidat ¶ Quantū ad reuelatiōem verissimam dicit. Dixerūt ergo ei alij ⁊c. Ubi sciendū q̄ cū qbus Thomas nō erat: qn̄ xp̄s eis apparuit: veniēte Thoma narrauerūt ei quō xp̄m viderāt. ¶ Quantū ad responsionē durissimā dicit. Nisi vidro ⁊c. Ubi sciendum q̄ sic omnibus dictis credere faciliter ē leuitatis mētis. ita nimis velle inuestigar attestat duricies capitis Quia igitur Thomas nimis inuestigare de resurrectione xp̄i petijt: in eo ⁊ duriciem capitis ⁊ grossitiem mētis secundum Crisosto. designat.

Quarta pars.

Equit. Et p9 dies. 8. ⁊c. Ubi tan
8 git gregis adunatiōem amorosam q̄ probat requisitio p̄rnalis. Ubi sciēdum q̄ officiū boni pastoris ē: ⁊ si ouis aliquādo discedat a grege: nō propter h̄ d3 ipsam despicere sed ipam diligēter querere ⁊ cum alijs adunare. S3 h̄ igitur in pte ista. 5. possumus cōsiderare. s.
Xp̄i cōem apparitiōem.
Thome specialem reductionem.
Ipsius veracem cōfessionem.
Xp̄i placibil'em cōfortationem.
Euagl'e excusantez ephilogatiōem.
¶ Quantū ad primū dicit. Et post dies 8. ⁊c. Ubi quattuor tangit. s.
Temporis expressionem.

Gregis adunationem.
Christi appitionem.
Ipsius allocutóem.
¶ Q^m ad tépo:is expressionem dic. Et post dies.8. Ubi sciédu3 q nó stati3 post q3 dem fuit Thome ab alijs q viderant dnm:xps eis appuit sed post dies.8. Ut in illo interuallo tépo:is fm Criso. audiret relatóem resurrectóis xpi: 7 ex hoc inflamaret ardentius ad hoc sciédum 7 firmius credédum. ¶ Quantu3 ad gregis adunatóem dicit. Iterum erant discipuli 7c. Ubi sciédum q xps Thome p se existenti:quia dubius erat de sua resurrectóne non appuit:sed in alio:um collegio. vt per h detur intelligi q non diuisis p discensionem:sed vnitis per dilectóné xps apparet. iuxta illud q ipse dixerat Mat. 18. Ubi duo vel tres fuerint congregati in noie meo:in medio eo: su3 ¶ Q^m ad xpi appitionem dicit. Uenit yhs ianuis 7c. Ubi sciédum q xps habens iam co:pus glosum clausis ianuis intrauit ad discipulos. ¶ Qúo át audi Augu. In smone pascali. Queris a me 7 dicis. Si per ista hostia clausa intrauit; vbi est co:poris molities? Et ego respondeo. Super mare ambulauit:vbi est co:po:is pond9? Sed fecit id dominus tanq3 dns. Nun quid ergo q: resurrexit destitit esse dns? q.d.non. Sed sicut per suam potentiam fecit vnu facere potuit 7 reliquu. ¶ Q^m ad ipsius allocutóe3 dic. Et dixit eis pax vob. Ubi sciendum q p:imo ab angelis ánunciata est pax. iuxta illud Luc.2. Et in terra pax hominibus bóe voluntat. 2° é pax a xpo p:ecepta. iuxta illd 9. Ha bete iter vos pacem. 3° est pax a xpo p missa:iuxta illud Ro.2. Glo:ia hono: 7 pax homini operanti bonum. ¶ Quátu ad secundum. s. Thome spálem reductionem dicit. Deinde dicit Thome 7c. Ubi sciendum q in hoc ostendit magna benignitas xpi:q non expectauit q interrogaretur a Thoma:sed ex sua benignitate quasi eum p:eueniés inuitat eu3 ad se cognoscendum p. d. Affer digitum tuum h 7c. 2° instruit eum ad se credendum. d. Et noli esse incredulus sed fidel. ¶ Q^m ad 3^m. s. Thome veracem confessionem dic. Rndit Thomas:dns meus 7 deus me9 Ubi sciendum q Thomas qsi perfectus theologus factus ofitetur duas naturas in xpo. s. diuinam 7 humaná. Humanam cum dicit dominus me9. Diuinam cum sbiunxit deus me9. Dominus inq3: quia quantum ad humanitatem patiédo nos redemit. Deus quantu ad diuinitatem: q: inesse nature nos creauit: iuxta illud gen.1. In p:icipio creauit ds celu 7 terrá ¶ Q^m ad quartu. s. fideliu placibilé confo:tatóem dicit. Quia vidisti me 7c. vbi ponit p Thome de sua tarditate rephensionem:cum dicit. Quia vidisti me 7c. 2° non videntium ipm co:po:alr osolonem cum sbiungit. Beati qui non viderunt 7 crediderut. In q snia nos specialr figurati sumus:q eum quem in carne non vidimus:mente retinem9:si tn fidem nostra3 opibus sequimur:7 enim ve credit: qui exercet opando q credit. ¶ Q^m ad. 5^m s. euanglé excusantem ephilogatóem dic Multa qdem 7 alia signa 7c. Ubi duo possum9 considerare. s.
Istius scripture b:euitatem.
Ipsiusq3 vtilitatem.
¶ Q^m ad p:imum dicit. Multa qdem 7c. Ubi sciendum q pars ista pót duob9 modis itelligi:vel q Jobes excuset se d b:euitate q^m ad oía mirabilia xpi 7 oía fcá eius que fec du vixit in mundo q ipse nó scribit:vl d mult fcis a xpo ad máifestatóe3 sue resurrectóis q ét ommisit gra b:euitat. ¶ Q^m ad scripture vtilitatem dic. Hoc át 7c. Ubi tágit duplicé scripturvtilitaté. s. q^m ad fidei hedificatóe3: 7 qntu ad glé acqsitóem. ¶ Q^m ad pmu dic. h át 7c. vbi scié. q ex serie hui9 euágelij:

possum⁹ accipe triplicé nre fidei hedifica tioné ex manifestatióe diuina. Aut eni p⁹ hedificata é fides nostra p visum in xpi pñtia: & hoc fuit fcm in thõa: cui fuit di ctum. Quia vi. &c. Aut in absentia per au ditum. Et de tali dcm. Beati qui non vi. &c. Aut i testimoniū in scriptura. Et de h dr h in lra. Hec át scripta &c. ¶ Qm ad glorie acqsitõez dicit. Et vt credétes &c. Ubi sciédū q hõ p fidem non acqrit vti litaté illi q credit: s3 sibi q̃ vtilitas é glo ria & vita sempiterna. Unde Jo. 5. Hec scribo vob vt sciatj qm vitá habetj eterná q creditj in noie filij dei. Ad q̃3 &c.

¶ Dominica secúda post pascha. Euá. 32.

Ego sum pastor bonus. Jo. 10. Nos videmus loquen do naturalr q vnaqué res potest duobus modis co gnosci: vno mõ pprie & dir recte: cognoscendo pprietates sibi ȝuéié tes. Alio modo iproprie & indirrecte: co gnoscendo sibi non in esse pprietates illi us q sibi opponit. Uerbigrã. res calida põt cognosci p pprietates calidas ipam ȝñtes: & sic pprie cognoscitur: vel q: co gnoscimus sibi nõ iceé pprietates frigidi tatj sibi opposite. & sic cognoscit idirrecte Xps igit i hodierno euágelio: volés osté der se eé bonū pastoré: istū duplicé modū t3. Ná oñdit se carere pprietatib⁹ mali pastoris & mercéarij: & se hre pprietates ȝuéiétes bono pastori. Et sic fm deá istud euágeliū i duas ptes diuidit. Ná p⁹ tágit Admirabilé diuersitaté obsequij. Secúdo Comédabilé pprietaté officij.

¶ Pm pbat dissimilitudo opationis. 2m mltitudo pfectõis. pmi i pn. 2m ibi. Ego sum pastor bonus &c.

Prima pars.

Quantum ad pmū vbi tangit &c. dicit. Ego sum pastor bonus &c. Ubi sciendum q qñ aliqs vult aliquid facere vel dicere. p o3 proponere q intédit. postmodum debet illud ratõa biliter prosequi vt o3. quem modu3 tenet hic Christus. Scõm h igit i pte ista duo possum⁹ considerare.

Primo conclusionem propositam.

Scõo distinctõem explicitam.

¶ Quantum ad primū dic. Ego sum pa stor bonus. Ubi sciendum q licet multi i ecclesia nominentur pastores: sicut prelati ecclesie: tamen xps principaliter nomen boni pastoris habet: quia alij omnes par ticipatiue dicuntur pastores. ¶ Sciédu3 est q in ista conclusione xps de se tria tá git. s.

Suam excellétiam & dignitatem.

Suá diligétiá & affabilitaté.

Suá beniuolétiá & sanctitatem.

¶ Primo xps tangit suam excellentia3 & dignitaté: cum dicit. Ego sum. Unde ipe dicit Apoc. 21. Ego sum radix & genus dd stella splendida & matutina. Nam radix & genus Dauid dici potuit q: de eius stir pe. Stella vero splédida & matutina: qa sua claritate prefulgida mundum illumi nauit. ¶ Secundo tangit suam diligenti am & affabilitatem: cum dicit. pastor. Ut sic de ipo dicatur illud ezech. 44. Suscita bo super oues meas pastorem vnum qui pascet eas seruum meū Dauid. Nam sup genus humanu3 q ouis dici potest iuxta illud ps. Nos aute3 populus eius & oues pascue eius. suscitauit deus pater pasto rem vnū qñ filium misit i mundū q signá ter vn⁹ dicitur: q: ipe singlariter fuit pa stor. Unde d ipo ds pr Js. 51. Unum vo caui eum & benedixi eum. ¶ Signanter ét dr dd: q: ipe decorus & fortis. Unde d ipo ezech. 37. Seru⁹ meus dd rex sup eos & pastor vnus erit oium eorum. ¶ Tertio tá git suá béiuolétiá & sanctitatem: cum dic. Bon⁹. vñ d ipo ps. Quá bon⁹ israel deus his q recto sunt corde. Nam ipe sol⁹ bon⁹ essentialr: alij solū pticipatiue: iuxta illud Luc. 18. Nemo bõus nisi solus ds. ¶ Qm

ad ſm.ſ.diſtictõem explicatã dicit.Bõus paſtor ⁊c.Et duo facit:q: pͥmo ponit boni prelati actu3.ſ.mundandum. 2° mali prelati actum deteſtandum.¶ Q.m ad pͥmum dicit.Bonus paſtor animã ſuam dat pro ouibus ſuis.vitam ſuam quando pro nob tanq̃3 pro ouibus voluit mori i cruce. In quo dat nobis exemplũ vt q bon9 paſtor eſt:non ſolum ſua ſed ⁊ ſeipͥm d3 pro dfenſione ſuarum ouium exhibere.Et q ſua ſuis ouibus denegat:non eſt credendum ſ3 Grego.in ol'.ꝙ p ipis exponeret vitam ſuam.¶ Q.m ad mali prelati actum deteſtandum dicit.Mercenarius autem: ⁊ q ñ eſt ⁊c.Ubi tria tangit.ſ.

Prelati negligẽtiã in cuſtodiendo.
Inimici violẽtiam in offendendo.
Dicti euidẽtiam in accuſando.

¶ Q.m ad primum dicit. Mercenarius autem ⁊c.Ubi ſciendum ꝙ non cognoſcit ꝙ aliquãdo non cognoſcit verus paſtor a mercenario tẽpore pacis.ſed cu3 tempus alicuius aduerſitatis accidit:tũc apparet differentia:quia tunc ſecundum Grego. in omel.bon9 paſtor:oues conat defendere:mercenarius autem fugit.¶ Quantũ ad inimici violentiã in offendẽdo. Et lupus rapit ⁊c.Ubi ſciendum ꝙ ſic quando paſtor recedit ab ouibus oues remanent in periculo ⁊ diſpergunt hinc inde ⁊ multociens rapiuntur a beſtijs. Sic quando prelatus dimittit ſuos ſubditos ſic mercenarius ⁊ non paſtor in periculo remãet grex ſuus.Unde de talibus poteſt dici illud.3.Re.22.Uidi cunctum iſrael diſperſum in montibus quaſi oues non habentes paſtorem. ¶ Quantum ad dicti euidentiam in accuſando dicit.Mercenari9 autem fugit quia ⁊c.Ubi ſciendum ꝙ cauſa quare mercenarius fugit ſecundũ Grego.eſt quia plus amat lucru3 temporale: q̃3 oues.¶ Sciendum eſt etiam ſecundũ Auguſti.ꝙ licet apoſtoli iuxta dicta ſaluatoris quando perſequebant d ciuitate i ciuitate3 fugerent nõ tamen propter hoc ti fuerũt mercenarij ſed veri paſtores. Ad cuius euidentiam ſciendum eſt.ꝙ miniſter eccl'e tunc iuſte poteſt fugere:quando perſecutio eſt pſonalis.vt puta quãdo ipe ſolus perſeqt:quia tunc eius miniſterium per alios poteſt ſuppleri: quando autem perſecutio eſt cõmunis:ita ꝙ prelatus cum ſubditis perſequitur: tunc quando videt ſubditos indigere ſua preſentia non debet eos deſerere: ſed tanq̃3 bonus paſtor eos defendere ⁊ tueri.

Secunda pars.

Equitur. Ego ſum paſtor bon9 ⁊c. Ubi tangit cõmendabilem ꝓprietate3 officij:ꝙ probat multitudo perfectionis.Ubi ſciendum ꝙ qñ aliquis vult cõmendare alicui9 officiu3. primo debet proponere officiu3 iſtõ:poſt modum conditiones illius officij explicare:quem modum h Chriſtus tenet.Secũdum h igitur in parte iſta .2. poſſumus ꝯſiderare.ſ.

Euidentem ſaluatoris cõcluſioné.
Multiplicé paſtoris ꝯmẽdatõem.

¶ Quantum ad primum dicit.Ego ſum paſtor bonus.Ubi ſciendũ ꝙ poſtq̃3 xps ſuam concluſionem probauit per differẽtiam que eſt inter bonum paſtore3 ⁊ mercenarium: nunc eam replicat vt euidentius eam probet. vnde Criſoſto. Chriſtus a mercenarijs ſeipſum diſtinxit qui contemnunt luporum rapinas:ex eo ꝙ ꝓ ouib9 aia3 põit:⁊ iõ q̃ſi ꝯcludẽſ ſbdit.Ego ſũ paſtor bon9.¶ Q.m ad 2m .ſ. mltitudiné paſtoris ꝯmẽdatõem dic. Et cognoſco oues meas ⁊c.Ubi ſcié.ꝙ paſtor d3 oues ſibi ꝯmiſſas cogneſcer̃ vt ſciat q̃ ſt ꝓprie ⁊ q̃ nõ.2° d3 eas ab icurrẽtib9 beſtijs nociuis dfender̃.3° d3 eas iſiml'adunare. ſm h igit in parte iſta tria tãgit .ſ.

Apprehẽſionem euidentem.
Defenſioné preſeruantem.
Congregatiõem vnientem.

¶ Primo dico q pastor dȝ hr̄e apphen
sionem euidétem. Et quátũ ad hoc dicit.
Et cognosco oues meas ⁊c. Et intédit ta
lem rónem. Boni pastoris est cognoscere
oues suas ⁊ cognosci ab eis. Sed ego co
gnosco oues meas: ⁊ ipe cognoscunt me
ergo sum bonus pastor. ¶ Postea pöit
cognitóis modus. d. Sic cognouit me pr̄
⁊c. ¶ 2° dico q dȝ habere defensioné pre
seruantem. Et quátũ ad hoc dic̄. Et aiam
meam pono p ouib⁹ meis. Ex qua pprie
tate xp̄s sic arguit. Signũ boni pastoris
est aiam suam ponere p ouib⁹ suis. Sed
pono aiam meá p ouib⁹ meis. g̊. ¶ Scien
dũ é ét q ponédi aiam suam p ouib⁹ sũ
is pöt sũi rõ ex ordine diligédoꝝ. Unde
sciédũ q s̄m Aug. p̄ ð doctrina xp̄iana.
quattuor sunt ex caritate diligenda. s. ðs
aia ppria aia pximi: ⁊ corp⁹ ppriũ. Indul
gédo át ordo debit⁹ é: vt pmo diligamus
q supra nos est. i. deuȝ. 2°. id q sumus. i.
aiam nr̄am. 3° id q iuxta nos é. i. aimam
pximi. 4° id q extra nos é. i. corp⁹ ppriũ
Cũ igit hõ rõabilr̄ loquédo teneat preter
mitter min⁹ diligédũ pp magis diligen
dũ: tenet pastor bõus ptermitter corp⁹ p
priũ q é i q̈rto gradu diligédoꝝ pp salu
té aie pximi: cui⁹ rõ é q spũal' salus greg
ppõderat vite corporali pastoris. ¶ 3° di
co q dȝ hr̄e ꝯgregatõem vniété. Ad no.
cũ dic̄. Et alias oues héo ⁊c. vbi itédit ta
lé róné. Offm̄ bõi pastoris é oues isiml' ꝯ
gregar̄. Ego át oues meas ꝯgrego i vnũ
ouile. g̊. ¶ Qualé oñdit Greg. i ol'. d. q̈si
ex duob⁹ gregib⁹ vnũ ouile effic̄: q iuday
cũ ⁊ gétilé pplm i sua fide ꝯiũgit. Et qũo
audi Theo. d. Idé nâqȝ oib⁹ é baptismũ
signaculũ: vn⁹ pastor v̄bũ dei attendát. g̊
máichei qm̄ vnũ ouile ⁊ vn⁹ pastor é no
ui ⁊ veteris testi. Hoc át é q inuit petr⁹
1. cañ. 2°. d. Eratis. n. aliqñ sic oues errátes
sȝ ꝯuersi estis nunc ad pastoré ⁊ ep̄m ani
maꝝ vr̄arum. ¶ Sciédum é át quátum
ad totũ istud euágeliũ in q̄ fit mentó de
pastore q mistice loquédo p̄ pér pastoré
itelligi pöt xp̄s s̄m q ipsemet de se loq̄
bat. d. Ego suȝ pastor bon⁹. Habȝ át xp̄s
ꝯdictóes pastoris. Ná oues suas.

Cognoscit scia v̄itatis.
Defendit beniuolétia pietatis
Redimit habũdantia largitatis.
Pascit affluétia bõitatis.
Congregat diligétia sedulitatis.

¶ Primo dico q xp̄s istar boni pasto
ris oues suas cognoscit scientia v̄itatis.
Unde poterat dicere illud p̄s. Cognoui
omnia volatilia celi ⁊ pulchritudo agri
mecũ est. Ná xp̄s tam celestia p aues de
signata que volant in altum: q̈ȝ terrena
significata per agrum cognoscit infalli
biliter ⁊ discernit. ¶ Sciendum est auté
q diuerse res diuersimode cognoscũtur.
Nam denarius qȝ cognoscitur per yma
ginem regis. Milles per arma sui domi
ni: ouis per rubeum signum. Homo igit
cognoscitur si sit denarius Christi verus
⁊ non falsus: si habȝ ymaginem Christi:
que quidem est gr̄a animá ipsius ðcorás
¶ Hunc denarium postulabit sibi osten
di in die iudicij: ⁊ quando anima cuiusli
bet exijt. d. Math. 22. Ostendite mihi
numisma census: at illi obtulerunt ei de
narium: ⁊ ait ill': cuius est ymago h̄ ⁊ sup̄
scriptó. Et siquidem inueniat q in dena
rio illo sit gratia que est ymago eius: tũc
quidem retinebit eum: vt verum denari
um. Si vero sit ymago Cesaris. i. dyabo
li: que quidem ymago est macula pecca
ti deformans animam dicet reddite que
sunt Cesaris Cesari. i. dyabolo eternali
ter cruciandus. ¶ Cognoscitur etiam si
sit milels Christi si portat ipsius arma:
que sunt sacramenta ecclesie ⁊ virtutes
animam adornantes. ad que arma habé
da admonet nos apostolus. Ro. 13. Abi
tiamus arma tenebrarum ⁊ induamur
arma lucis. q. d. vicia ⁊ peccata que sunt
arma dyaboli: abiciamus viriliter ⁊ idua

mur arma lucis.i. virtutibus quib⁹ ani
ma illustrant ⁊ sunt arma xp̄i. ¶ Cogno
scitur etiam homo si sit ouis xp̄i per si
gnum rubeum.i. si sit rubricata sanguie
xp̄i eius passionem meditando. Naȝ san
guis Christi hominibus ip̄o signatis est
tutamentum persecutionis dyabolice:ne
ab ip̄o aliqualiter offendant. ¶ Hoc aūt
fuit figuratum exo.2.vbi sniałr dr̄ q̄ cuȝ
pp̄ malitiam egyptiorum d̄s vellet inter
ficere egypti primogenita ordinauit cum
pp̄lo israelitico q̄ signarēt domos suas:
sanguine agni vt possent euadere.di.Erit
autem vob̄ sanguis in signum in edibus
in quibus eritis ⁊ videbo sanguinem: ⁊
transibo vos:nec erit in vobis plaga dis
perdens qn̄ percusero terram egypti.
¶ Ubi sciendum q̄ per egyptios qui in
terpretant̃ tenebrosi intelligi pn̄t peccato
res existētes in tenebris pecc̄orum.⁊ q: non
est cōuēiens q̄ reportent de malitijs suis
lucrū:aliqn̄ vult d̄s interficere per iustici
am pūientem:vt impleat̃ illud Is.13. Ec
ce dies dn̄i veniet crudelis ⁊ idignatōis
plenus ⁊ ire:furoris:⁊ ad ponendā terraȝ
in solitudinem:⁊ peccatores eius cōteren
dos de ea:per filios autem israel q̄ inter
pretatur videns deum: intelligi possunt
viri iusti qui dn̄m contemplantur: quib⁹
dr̄ deutero.33.Beatus tu israel:quis simi
lis tui pp̄le qui saluaris in dn̄o. ¶ Isti āt
vt euadant sn̄iam domini datam contra
egyptios.i.peccatores:que quidē est sen
tentia mortꝭ debent se signare sanguine
imaculati yesu:⁊ sic ipsam non timebunt.
Unde figuratiue dictum fuit Apoc.7. q̄t
tuor angelis quibus datum est nocer̄ ter
re ⁊ mari:nolite nocer̄ terre ⁊ mari neqȝ
arboribus quoad vsqȝ signemus seruos
d̄i nostri in frontibus eorum. Nam tales
qui sunt signati in frontibus .i.in anima
bus suis signo passionis xp̄i ab extermi
nante angelo non oportet timere. ¶ Se
cūdo dico q̄ Christus instar pastoris su

as oues defendit beniuolentia pietatis.
Nam xp̄s propter beniuolentiam q̄ȝ ha
buit ad genus humanum tanq̄ȝ ad suas
oues pro earum defensione animam d̄dit
Ut sic potuerit dicere illud Je.12. Reliq
domum meā diuisi hereditatem meam:
dedi dilectam animam meā in man⁹ ini
micorum eius. Dimisit domum ⁊ disit he
reditatem quando de sinu p̄ris vēit i mū
dum:dedit animam dilectam qn̄ voluit p̄
nobis crucifigi. ¶ Unde potuit nobis fi
gurari per Achab regem israel:de q̄ sen
tentialiter dr̄.3.re.22.q̄ iuit ad pugnaȝ c̄
Assyrios p̄ defensione sui populi: cōmissū
q̄ȝ est prelium in die illa: ⁊ rex ysrael sta
bat in curru suo c̄ Assyrios ⁊ mortuus est
vespere:fluebat aūt sanguis plage i sinuȝ
currus. ¶ Ubi sciendum q̄ per Achab q̄
interpretatur fr̄nitas intelligi pōt Chri
stus qui est frater noster quātū ad hūani
tatem q̄ signanter rex israel dr̄:q: ip̄e est
rex omnium cōtemplantiū tam viatorum
q̄ȝ beatorum. Per Syros āt qui interpre
tant̃ sublimes:inimicos populi israelitici
intelligi pn̄t dyaboli inimici populi xp̄ia
ni:qui ideo dicuntur sublimes: q: per sup
biam se c̄ dn̄m erexerunt pp̄ quam sunt
in infernum deiecti. Ut sic verificet̃ d̄ eis
illd̄ ps.10. Sublimes hūiliabunt̃. ¶ Per
currum v̄o vbi sunt quattuor rote intelli
potest crux Christi in qua fuerunt quat
tuor brachia instar quattuor rotaruȝ per
que possunt intelligi quattuor virtutes
quas Christus habuit pendens in cruce
Nam habuit prudentiam in eligēdo con
uēientē modū nr̄e redemptōis: vt q: hō
lapsus erat delectabilr: ip̄ȝ redimeret pe
nalr morīedo:hūit virtutē iusticie: dū iu
xta quātitatē delicti:portauit penā in suo
corpore homini d̄bitā p̄ pecc̄is. Hūit vir
tutē tēpantie:dū ad supfluitatē nullis
mūdāis delectabilib⁹ vsus est:imo nec ad
necessitatē. Nā ibi vidim⁹ eū nudū pēdē
tē c̄ supfluitatē terrenaꝝ cupidinū: vidi

mus eum sitibūdum ꝯtra omnes delecta
tiones carnales.habuit ēt virtutū fortitu
dinis:dum ꝓ nobis ꝯ dyabolum voluit di
micare.¶ Sic āt existens xp̄s in h̄ curru
mirifico in pugna ꝯ dyabolū: dr̄ mortuus
fuisse vespere:q: circa horā nonā que decli
nat ad vesp̄am inclinato capite emisit spi
ritum:cuius sanguis in sinū currus fluxit:
q: eius sanguis pretiosissimus exiens de
eius manibus latere ⁊ pedibus lignū cru
cis multipliciter rubricauit .¶ Tertio di
co ꝙ xp̄s instar pastoris suas oues rede
mit habūdantia largitatis.Nā genus hu
manum ꝑꝑ peccatū primoꝝ parentū erat
obligatū deo maximo debito: d̄ quo null⁹
purus hō poterat satisfacere : q: quilibet
sibi ꝓ se ipso tenebat̄.xp̄s aūt existens de
us ⁊ hō:rōne qua deus satisfacere potuit
rōne qua hō satisfacere debuit:⁊ ideo nos
sufficiēter redemit.iuxta ꝙ sibi dr̄ Apoc.
5.Redemisti nos dn̄e deus in sanguine
tuo ex oī tribu:lingua:pplō ⁊ natione ⁊ fe
cisti nos deo nr̄o regnū .¶ Quarto xp̄s
instar pastoris oues suas pascit affluētia
bonitatis.Nam xp̄s vt bonus pastor :ge
nus humanū instar suaꝝ ouiū sua bonita
te pascit ⁊ nutrit:dum sua bonitas est eis
obiectū sufficiēs refectiuū . Vn̄ gregi di
uino dr̄ per p̄s . Spera in dn̄o ⁊ fac boni
tatē:⁊ inhabita terrā ⁊ pasceris in diuitijs
eius.Et iō ipse dicit Eze.34.Ego pascam
oues meas in mōtibus Jsrael.i. in celesti
pr̄ia.vbi delectabunt̄ in ipso . ¶ Quinto
xp̄s instar pastoris oues cōgregat diligē
tia sedulitatis.nā xp̄s:genus humanū in
star ouiū suaꝝ in vnum congregat in hoc
mūdo ꝑ fidē ⁊ gr̄az: ⁊ in futuro ꝑ gl̄iaz.iu
xta ꝙ d̄ ipso dr̄ Jsa.40. Sic pastor gregē
suū pascet i brachio suo:ꝯgregabit agnos
in sinu suo leuabit : fetas ipse portabit .
Secundo sciendū ē ꝙ ꝑ istū pastorē intel
ligi possunt prelati ecclie q positi sunt ad
custodiam gregis sibi cōmissi.iuxta illud
Apl̄i Ephe.4.Jpse.i.xp̄s inquit: dedit q̄s
dam qdē apl̄os:quosdā aūt ꝓphetas . ali
os vero euāgelistas:alios aūt pastores ⁊
doctores.¶ Jsti boni pastores possunt fi
gurari ꝑ Moy.de quo dr̄ Exo.3.ꝙ moy:
pascebat oues ietro soceri sui sacerdotis
madiā : cūqꝫ minasset gregē ad interiora
deserti:venit ad montē dei oreb:apparuit
qꝫ ei dn̄s in flāma ignis de medio rubri :
⁊ videbat̄ ꝙ rubus arderet ⁊ nō cōburere
tur.dixit ergo Moy . vadā ⁊ videbo vi
sionem hāc magnā quare nō comburitur
rubus.cernēs āt dn̄s ꝙ ꝑgeret ad viden
dum.vocauit eum de medio rubri : ⁊ ait
Moy.Moy.q rn̄dit adsuꝫ.at ille : ne ap
propies hec solue calciamēta de pedibus
tuis:locus eni in quo stas terra scā est : ⁊
ait:ego sum de⁹ pr̄is tui:de⁹ Abraā:deus
ysaac:⁊ de⁹ iacob abscōdit Moy. faciē su
am:nō enim audebat respicere supra dn̄z.
¶ Vbi sciendū ꝙ ꝑ istū rubū in quo erat
ignis itelligi pōt xp̄s ybs in quo erat hu
manitas passibilis ⁊ penalitatibus multis
subiecta:significatiua ꝑ rubum spinosum .
erat ēt diuinitas lucēs ꝑ sapie claritatē:⁊
ardēs ꝑ intensissimā caritatē significata ꝑ
ignē lucentē ēt ardentē:⁊ signanter arde
re dr̄ ⁊ nō ꝯburere:q: diuinitas licet habi
taret in humāitate xp̄i:⁊ ip̄am illustraret
luīe claritatis ⁊ iflamaret incendio carita
tis:tn̄ ipsam non ꝯburebat:sꝫ potius ꝯser
uabat.ut sic dici potuerit d̄ Christo illud
Coll'.2.Jn ipso habitat ois plenitudo di
uinitatis.¶ Per Moy.vero q pascebat
oues ietro sacerdotis madiā intelligi p̄t
quilibet pastor q pascit oues .i . xp̄ianos
sue cure ꝯmissos : q principal'r sunt oues
xp̄i significati ꝑ ietro sacerdotis madian
q interpretatur diiudicās: ⁊ xp̄s ƀm p̄s.
est sacerdos in eternū ƀꝫ ordinem melchi
sedech.qui hꝫ mundū iudicare . Juxta il
lud Jo.5.Dedit ei.s.pater filio potestatē
iudicium facere q: filius hois est.¶ Pa
stor igitur cupiens rubum ardentem .i .
dei filium humanatū inspicere.⁊ respiciēs

curam gregis dominici dz instar Moy. primo super gregem vigilare quantum ad exteriora per sollicitudinem circonspectionis et sic gregez pascere exemplo et doctrina. vt sic sit de illis de quibus dicit dñs Je.3. Dabo vobis pastores iuxta cor meum qui pascent vos scia et doctrina. Secundo dz quantū ad seipsum et gregem intrare interiora deserti per sollicitudinem recollectionis. Nā bonus pastor et seipm et gregem debet recolligere ad mentis quietitudinem significatam per deserti introitum. vnde in psona dñi dixit Moy. pharaoni Exo.5. Dimitte populū meū vt sacrificet mihi in deserto. tertio dz ascēdere ad superiora p celsitudinem deuotōis: vt sic instar Moy. veniat ad montem dī oreb: iuxta illō q sibi dicit. exo.24. Ascēde ad me i montem et esto ibi. ¶ Sic autem pastori triformiter cum suo grege disposito xps deus et homo familiariter apparebit. Ut sic dici possit sibi illud gen. 26. Apparuit dñs ysaac: et ait ne descēdas in egyptum sed quiesce in terra q̄z dixero tibi et peregrinare in ea eroqz tecum et benedicam tibi. Nam tali pastori cum grege suo qui ad montem altum per contemplationem ascenderat dicit dominus q non descendat in egyptum. i. ad vitia tenebrosa. sed peregrinetur. quasi abstractus a mondo in terra q̄z sibi ostendit domin⁹ que est orationis et deuotionis: et tunc sibi benedicit suam gratiam conferendo. ¶ Sciendum est autem q qui vult ad istam contemplationem ascendere debet primo habere obedientiam promptam instar Moy. qui domino vocanti respōdit adsum. figuratus per vnaz de illis stellis de quibus dicitur Baruch.3. Stelle dederunt lumen in custodijs suis et letate sunt vocate sunt et dixerunt assumus. Secūdo debet habere innocentiam probatam vt sic instar Moy. deponat calciamēta. Nā per calciamenta que fiunt de pellibus animalium mortuorz intelligunt vitia et peccata. que homo debet deponere: et mundā animā seruare. Tertio dz habere reuerentiam profundam: vt instar Moy. abscondat faciem suam se inclinans ad terram. iuxta q dicitur de Elya.3. Re.18. Ely. autē ascēdit in verticē carmeli et pronus in terram posuit faciem suam. ¶ Tertio sciendum est q per istum pastorem intelligi potest anima rationalis in homine siue ipse homo quantum ad animam rationalem cuius oues possunt dici alie potentie tam intellectiue q̄z sensitiue que debent regi et regulari iudicio rationis. vt sic in homine non sint plures pastores sequentes potentiarum desideria: sed solummodo vnus sequens ratiōis iudiciū. ¶ Iste pastor fuit nobis figuratus per Jacob de quo sententialiter dicitur Gen.30. q vt haberet Rachel filiam labā in coniugium que erat pulchra et venusto aspectu pascebat oues labā et seruiuit p ea.7. ānis q̄z cum vellet introducere nō potuit nisi prius Lyā que erat lippinis ocul' et prior tpe sorore sua acciperet: p qua ēt pascendo gregē alijs.7. ānis seruiuit. q: ↄsuetudo nō erat illa prima: ut iuniores ante traderētur nuptui q̄z priores. ¶ Ubi sciendu3 q per Labā q interp̄tatur candidatio intelligi pōt deus. q iuxta illud Sap.7. Est candor lucis eterne et speculum sine macula. quē aīa scā alloquit Cant.5. di. Dilectus meus candidus et rubicundus electus ex milibus. Iste habet duas filias. s. Rachelem et Lyam. i. duas vitas vnā in presenti que significatur per Lyam que interpretatur laboriosa. quia dum in hoc mundo viuimus sumus in continuo labore. iuxta illud Job.5. Nō nascit ad laborem et auis ad volandum. Aliam hz in futuro significata per Rachelem que interp̄tat vidēs dñm: q: ibi ↄtēplabimus deū clara luce. iuxta illō. i. Jo.3. scim⁹ qm̄ cū appuit filīes erim⁹ ei qm̄ videbim⁹ eū sicuti est.

¶ Signanter aūt dr lya lupinis oculis eē q: dum in ista vita existimus: clare deum non possumus videre. iuxta illud. i. Cor. 13. Uidemus nūc p speculū in enigmate. Uñ Exo. 13. Non poteis videre faciē meaz non eniz videbit me homo 7 viuet. ¶ Signanter etiam dicit q rachel erat decora facie vēustoqz aspectu: q: in illa celesti patria est omnis pulchritudo 7 decor. Unde ps. Domine dilexi decorem domus tue 7 locum habitatiōis glie tue. vt sic d ibi existentibus dicatur illud Is. 35. Ipsi videbunt gloriam domini 7 decorez di nostri. ¶ Per iacob autez qui interpretat lucta tor: vel supplantator: intelligi potest homo qm ad rationem qui debet luctari cōtra vitia 7 ea sua prudentia vincere 7 supplantare. Ut xps sibi dicat illud apoc. 2. Uicenti dabo edere d ligno vite q est in paradiso dei mei. Iste debet pascere oues suas. i. alias potētias taz anie qz corporis secūdum rectum iudicium rationis. Has oues. i. potētias alias a ratiōe q possunt dici oues labā. i. dr: quia a deo sunt hoi date: vt copulet racheli. i. vt vitam eternaz habeat p rachelem designatā: dz pascere 7 deseruire Labam. 7. annis. i. toto tēpor quo viuit q septēnario dierum reuoluit. ¶ Sed tamen aduertat quilibet volens habere Rachelem. i. vitam eternam: qd oz ipm Lye añ copulari. i. vitā actiuā 7 laboriosam hre: 7 q p ea ēt. 7. ānis suiat. i. pfectis opib9 significatis p pfectōez septēnarii: q vita actiua por dz eē ɔtēplatia. iuxta q dr act. 14. Qm p multas tribulatōnes oz nos intrare in regnū dei. Uñ cuilibet dr. i. tymoth. 2. Labora sicut bonus miles xpi yesu. Nā p talē laborē dū viuim9 qui tam breuis est: q: vita nra breuis acquiri m9 gliam sine fine. Ut sic qlibz dicat illud ecclastici. 50. Modicū laboraui 7 inueni mltā reqem. ¶ Sciēdū ē āt q malus pastor siue psidēs q vl' gregē sibi sbditū dbite nō gubnat vel potētias alias a rōe iuste nō regulat pōt cōpari.

Lupo gregē demolienti.
Latroni gregē expolianti.
Mercenario gregē dimittēti.
Ydolo gregē negligenti.

¶ Primo dico q malus pastor pōt ɔpari lupo gregē demoliēti. Nā aliq sunt presidētes q gregē suū instar lupoz duastant 7 destruunt. iuxta illud Je. 12. Pastores multi demoliti sunt vineā meā: conculcauerūt ptem meā: dederunt portōem meā desiderabilem in desertuz solitudinis posuerunt eam in dissipatōem. Nā mlti sunt qui vineam dñi. i. gregē sibi cōmissum vl' potētias aie q sunt ps dñi: q: a do create cōculcāt ipas opprimēdo: 7 dissipatōnem ponūt: eas nō sollicite gubnando. ¶ 3° pōt ɔpari latrōi gregē expoliāti. Nā ml'ti sunt q gregē sibi cōmissuz instar latronū expoliabāt bōa tēporalia auferēdo: de qbus dr Is. 21. Pricipes tui ifideles socij furant oēs diligūt munera sequuntur retributōes. ¶ 3° pōt compari mercenario gregē dimittēti. Nā multi sunt q solū pp lucrū tpale psidēt 7 de grege dfendē do modicū curāt: sed in tēpore aduersitatis fugiūt 7 gregē relinquūt. iuxta illud Je. 46. Mercenarij quoqz eius q versabant in medio ei9 qsi vituli saginati versi sunt 7 fugierunt simul: nec stare potuerūt. Nā multi sunt q president alijs vt seipsos velud vituli saginati ipinguent 7 viuant in delitijs: 7 tñ qñ grex eis indiget fugiunt nec eum sustentant. ¶ Quarto potest cōparari ydolo gregem negligenti. Nam quidam sunt presidentes ad modum ydoli Molech qui nihil de grege curant sed sunt sicut statua Nabuch. 7 volunt ab omnibus adorari. ¶ Isti tales possunt figurari p sobnam ppositum templi d quo dic dñs Is. 22. Uade 7 ingredere ad eum qui habitat in tabernaculo ad sobnā ppositum tēpli: 7 dices ei: quid tu hic? aut quasi quis hic: quia excidisti tibi hic sepul

chrum excidisti in excelso memoriam diligenter in petra tabernaculum Christi ecce ds asportari te faciet sicut asportatur gallus gallinatius: & quasi amictum sic sublevabit te: coronans coronabit te tribulatione. ¶ Ubi sciendum quod per istum sobnam prepositum templi: intelligi potest quilibet prelatus prepositus gregis sui siue potentiarum suarum sensitiuarum: qui figuratur sobnas dicitur qui interpretatur sedes: quia tunc homo sedet & ociatur quando non regulat & disponit supra dicta sibi commissa sed negligendo suum officium instar prepositi sobne qui fuit valde tumidus & superbus & datus voluptatibus: qui etiam vt dicitur fuit proditor ciuitatis sue: illa que sunt sibi commissa negligunt & in lasciuijs & voluptatibus delectantur: & sic ciuitatem perdunt: dum quantum est in se per negligentiam beneficio iuste relegationis: & eterne remunerationis priuant. ¶ Huic mittitur predicator a domino. i. commendatio sibi facta ab angelo vel homine vel scriptura vel inspiratione interna: & primo reprehenditur de vicio ociositatis: cum dicit quid tu hic aut quasi quis hic. & signanter dicit quasi quis: quia in veritate non est quis: quia non facit diligenter officium suum sed est quasi quis: quia solum locum occupat: & tamen de regimine non curat: iuxta illud apoc. 3. Nomen enim habes quod viuas & mortuus es. Re vera talis habet nomen prelati: & tamen non vere prelatus. ¶ Secundo reprehenditur de vitio carnalitatis cum dicit quia excidisti tibi hic sepulchrum: & significanter nominat domum quam sibi hedificauerat sepulchrum propter fetorem hominis in peccato luxurie existentis. ¶ 3°re prehenditur de vicio superbie: cum dicit excidisti in excelso memoriam diligenter quasi se extollens per superbiam arrogan ter. ¶ Quarto reprehenditur de vicio obstinationis: cum dicit: excidisti in petra tabernaculum tuum. q. d. Obduratus es & obstinatus in vitijs & peccatis: iuxta illud Jere. 5. Indurauerunt facies suas supra petram & noluerunt reuerti. ¶ Sed tamen aduerte diligenter & considera comminationem & penam que subiungitur talis prelato. Nam subditur. Ecce dominus asportari te faciet sicut asportatur gallus gallinatius. Ubi sciendum quod gallus gallinatius est capo: qui ideo gallinatius dicitur: quia facit officium galline: ducendo pullos & crocitans conuocando: quomodo autem asportetur: vno modo potest intelligi: quia transfertur de ordine masculis ad femininum: fouendo pullos: quod non est officium masculi sed femelle. Sic talis prepositus negligens & defectuosus vt Sobnas: transferri dicitur de ordine nobiliori ad viliorem: quia cum esset factus vt esset in ordine angelorum: propter malam vitam & sua demerita transfertur ad ordinem demonum in inferno. ¶ Alio modo potest intelligi quod sicut quando gallus gallinatius est bene pinguis: tunc exportatur per pedes capite verso ad terram vt interficiatur: sic prelati negligentes & dediti vitijs carnalibus & mundanis delitijs quando fuerunt bene impinguati & crassi proicientur in tenebras exteriores: vbi erit fletus & stridor dentium. ¶ Dicitur autem quasi amictum subleuari: quia sicut amictus leuiter portatur super humeros ita talis leuiter extra ciuitatem proicietur. Dicitur autem quod coronabitur corona. non de lapide pretioso: sed corona tribulationis & angustie sempiterne. ¶ Nos autem non debemus esse de numero talium sic coronandorum sed sollicite & fideliter exercere officium commissum alios & nos metipsos debite regulando vt mereamur eternaliter premiari & Christi promissum recipere: Apoc. 2. Ubi dicitur. Esto fidelis vsque ad mortem: & dabo tibi coronam vite. Ad quam &c.

¶ Dominica tertia post pascha. Euangelium. 33m. Introductio.

m Odicum ⁊ iam non videbitis me ⁊c. Jo.16. Nos videmus per experientiam ꝙ quia res amata presens diligitur ⁊ delectat amātem eius absentia ⁊ abstractio est causa displicentie ⁊ doloris. Licet autē ipsius absentia sit displicibil': tamen si sit spes de recuperatōe illius eius absentia facilius tolleratur. Xp̄s igitur sciens ꝙ sua presentia corporalis erat delectabilis suis discipul': sciens etiam ꝙ de sua corporali absentia que instabat: discipuli turbarentur: sicut pius ⁊ dulcis magister eos consolatur benignius: predicens istam abstractionem non esse perpetuam: sed ad tempus.

¶ Quia etiam ſm Grego. minus iacula feriunt que prouidentur: ⁊ xp̄s sciebat discipulos post mortem suam multa passuros dispendia: illa eis prenunciat vt cum venerint ea equanimiter tollerent ⁊ non turbentur. iuxta illud Jo.16. Hec dixi vobis vt cum venerit hora eorū reminiscamini: quia ego dixi vobis. Et hoc est ꝙ nobis innuit Christus in euangelio hodierno in quo beatus Johānes tangit q̄tuor luculēter ⁊ generaliter videlicet.

Xp̄i subtractiōem affligentem.
Collegij obfuscatōem dubitantē.
Periculi denūciationem pterrentem.
Exēpli deductiōem euidētem.

¶ Primū ꝓbat absentatio corporal'. Secundū pplexio mental'. 3^m persecutio tēporal'. 4^m cōdictio natural'. Primum in prin. 2^m ibi. Dixerunt ergo discipuli ⁊c. Tertium ibi. Cognouit autem ỹbus ⁊c. 4^m ibi. Mulier cum pit ⁊c.

Prima pars.

q Uantū ad primū vbi tangit ⁊c. dič Modič ⁊ iam ⁊c. Ubi sciendum ꝙ quādo aliquis amicus recedit a suo dilecto videns ipsum de suo recessu dolere: dꝫ aliqua sibi promittere vnde possit aliquali' consolari quem modum xp̄s hic tenet. secūdū h̄ igitur in parte ista: tria possumus cōsiderare q̄ de se nob̄ innuit xp̄s. s.

Suā passionem saluificam.
Suam resurrectiōem mirificā.
Suam ascensionem magnificā.

¶ Quantū ad suam passionem saluificā dicit Modicū ⁊ iam non videbitis me. Ubi sciendum ꝙ xp̄s cum cenassꝫ cum discipulis sciēs suam passionem in ꝓximo iminere ⁊ sic ꝑ mortē abstrahi ab eis: vt eos aliqualiter consolet: ipsam eis ꝑnunciat. d. Modicū ⁊ iam nō videbitis. q. d. modicū tempus est quo stabo vobiscum: ⁊ capiar vt tradar crucifigēdus post ꝙ secundum Bedā nō videbitis me. s. illud triduū quo i sepulchro requiescā. Uñ potuit dicere illud Jo.14. Adhuc modicuꝫ vobiscū sum ⁊ mūdus me iam nō videt.

¶ Quantū ad 2^m. s. suam resurrectiōem mirificā dicit. Et iteruꝫ modicū ⁊ videbitis me. Ubi sciēdum ꝙ xp̄s in sepulchro absconsus ab hūanis aspectibus fuit per triduū accipiendo ptem pro toto: sič ipse ꝑdixerat Mat.12. d. Sič fuit Joñ. in ventre ceti tribus diebus ⁊ tribus noctib⁹: sic erit filius hominis i corde terre trib⁹ diebus ⁊ trib⁹ noctibus: ꝙ q̄dem tēpus fuit modič post ꝙ resurrexit ⁊ discipulis apparuit.

¶ Quantū ad 3^m. s. suam ascēsionem magnificā dicit: quia vado ad patrem vbi sciendū ꝙ xp̄s post resurrectionem suam: licet apparuerit discipulis tñ quia corpus gloriosū resumpserat: cui⁹ non ē in hoc mūdo ꝓpria habitatio: cum ipsis ñ semp permansit corporaliter: sed ascēdit in celum: ꝙ ꝑnunciat apostolis ad eorum consolatiōem. d. Uado ad patrem q. d. ⁊ si videbitis me post resurrectōem: nō tam̄ semp in h̄ mundo quia vado ad patrem. h̄ secundum Criso. Unde ad eorum consolatiōem dicebat Jo.14. Ego ad patrē vado: ⁊ quodcūq; petieritis patrē in nomine meo h̄ faciā. ¶ Sciēdū est ꝙ

secūdum Augu. aliter potest exponi ista pars: vt. s. modicū tempus in quo xp̄us dic̄ non se visurū intelligat totum temp9 presentis vite vsq3 ad diē iudicij: q3 qde3 tempus ideo modicum dr̄: quia ē finitu3: duratio aūt q̄ erit a die iudicij vltra erit infinita: 7 q3 finitu3 respectu infiniti ē mo dicum: ideo istud tēpus vsq3 ad diem iu dicij potest dici modic̄. ¶ Sciēdum ē au tem circa istam ptem principalem in qua xp̄us dicit. Modic̄ iam 7c. qm ad h̄ q3 di cit modicū: q3 loquēdo moraliter: genus humanū ꝓpter peccatum priorum paren tum inter alia incurrit. 7. dāna. s.
Sterelitatem fructus.
Timiditatem occursus.
Instabilitatem processus.
Cecitatem intellectus.
Debilitatem effectus.
Insaciabilitatē affectus.
Vilitatem status.
¶ Secūdum h̄ igitur i isto euāgelio dici tur modicū ad designādum q3 in h̄ mun do est modicū fertilitatis ad cōgregand̄ Modic̄ fidelitatis Ad confidendū. Mo dicu3 stabilitatis Ad cognoscendū. Mo dicum claritatis Ad pmanendum. Mo dicum firmitatis ad resistendū. Modi cum suauitatis ad saciādum. Modicu3 dignitatis ad p̄sidendu3. ¶ Primo dico q3 genus humanū propter peccatū primo rum parentū incurrit sterilitatē fruct9. Nam an̄ lapsu3 hominis: terra erat ferti lior q̄3 fuerit post peccatū: quia in penam primi hominis fuit maledicta a do. iuxta illud gn̄. 3. Ade vo dixit ds: q3 audisti vo cē vxoris tue 7 comedisti d̄ ligno ex q̄ p cepa3 tibi ne comederes maledicta terra in ope tuo. ¶ Hoc āt nō solū d̄ terra ma teriali itellr: s3 ēt spūalr loq̄ndo d̄ toto ho mie. Vn̄ sciēdū q3 i hoie st̄ due ptes p̄nci pales. s. rō 7 sēsualitas. rō āt h̄3 Aug. ꝯpat viro cui9 offm̄ ē p̄sider i domo: q3 rō hab3 alijs potētijs impare: sensualitas vo ꝯpat vxori: cui9 offm̄ ē obseq 7 obedir viro: q3 sēsualitas h3 subici ipi rōi: qn̄ igit hō au dit vocē vxoris sue. i. qn̄ rō ꝯsētit dlecta tōib9 sēsualitati. tūc hō meret maledictōe3 a do: 7 terra sua. i. corp9 terrenū fruct9 bo nos nō portat s3 spinas 7 tribl'os generat i. diuersas malas cogitatōes: 7 sic stereli tas ē i eo qm ad opa virtuosa. ¶ Huic igi tur d̄fectui i hoie. s. sterelitati fruct9 dū vi uit i mūdo corn̄d3 pm modicū positū i euā gelio. s. modicū fertilitat3 ad ꝯgregādum. ¶ De q̄ possum9 accipe illd̄ deutero. 26. se mētē ml'tā iacies i terrā 7 modic̄ ꝯgrega bis: q3 locuste oīa deuorabūt: sic re vā du3 hō ml'tā semētē i terrā ꝓic. i. dū corp9 suū terrenū nutrit mult3 delitijs: modicū fruc tū ꝯgregat: imo nullū. q3 locuste. i. dyaboli oīa ipsi9 opa deuorāt dū d̄ ipis hō n̄ recip̄ p̄miū: s3 et'nalr cruciat. ¶ 2° occurrit timi ditatē occursus. Nā hō si nō peccass3 tio rē n̄ hūiss3: q3 iuxta illd̄. 1. Jo. 4. tior penā h3. pēā āt nō debet alicui nisi pp cl'pā: igit hō si nō peccass3 cl'pā nō hūiss3. g̃ nec pēa3 7 p ꝯn̄s nec tiorē. Et sic d̄ ipo poterat dici illd̄ Job. 42. Fc̄s ē vt nllm̄ timeret pp pec catū vo tiorē icurrit. Vn̄ ps. tior 7 tremor venerūt sup me 7 ptexerunt me tenebre. ¶ Huic igit d̄fectui i hoie: corn̄det h̄3 mo dicū positū i euāgelio. s. modicū fidelitat3 ad ꝯfidēdū. vn̄ d̄ h̄ possum9 accipe illd̄ q3 dixit xp̄s discipl'is i mari exn̄tib9 7 timē tib9. Mat. 8. Quid timidi estis modice fi dei? ¶ 3° icurrit istabilitatē ꝓcessus. nā hō pp pecm̄ nō h3 i h̄ mūdo p̄sistētiā dū viuit s3 ē i cōtinua afflictōe 7 tribl'one 7 i conti nuo motu. iuxta illd̄ Job. 13. Hō nat9 de ml'iere biū viuēs tpe replet9 mult3 mise rijs q q̄si flos egredit 7 pterit 7 fugit ve lud ūbra 7 nūq̄3 i eod̄ statu pmāet. ¶ Hu ic igit defectui correspōdet tertiū modicū s. modicū stabilitat3 ad pmanēdū: iuxta il lud Jac̄. 4. Que est vita nr̄a vapor est ad modi ū pens 7 deinceps extermiabit. Nā re vā biū ē vita homis vapor ꝑparens ad

modicũ:quia nll's est certus de longitudi
ne vite sue:sed subito cum non auertit:ex
terminat ꝛ moritur. ¶ Quarto incurrit
cecitatem intellectus. Nam homo si non
peccassz:habuissz intellectũ clarum:ꝛ pro
pter peccatum hȝ notabiliter obfuscatuȝ.
Unde sapiẽtie.2. Excecauit eos malicia eo
rum. Unde reprehendit homo a deo Js.
i.c. Cognouit bos possessoreȝ suũ:ꝛ asinꝰ
presepe dñi sui. israel autem non cognouit
me populus meus nõ intellexit. ¶ Huic
igitur defectui corespondet quartũ modi
cum.s.claritatis ad cognoscẽduȝ ꝛ de h di
xit yhs turbe nõ intelligenti suã passionẽ
Jo.12. Adhuc modicũ lumẽ i nob est. Nã
re vera in hoibus qui in peccatis viuũt ẽ
lumen modicũ:quia habent intellectuȝ ob
fuscatum ad cognoscendũ diua. ¶ Quito
incurrit debilitateȝ effectus. Nam homo
si non peccassȝ promptus fuissȝ ad virtuo
sa opera:quia anima subiecta fuissȝ deo:ꝛ
sensualitas rationi. ꝛ sic igitur obedissent
omnes potẽtie sensitiue:propter peccatuȝ
vero lapsus ẽ in tantam miseriã vt puer
tatur ordo natural' in ipso. Uñ deplorãs
apostolus dicit ro.7. Nam velle adiacet
mihi perficere autem bonũ non inuenio:
nõ enim qꝫ volo bonum h facio:sed qꝫ no
lo malum h ago si autem qꝫ nolo illud fa
cio non ego opor illud : sed qꝫ habitat in
me peccatum. ¶ Huic igitur defectui in
hoie corespondet quintũ modicũ.s.modi
cum firmitatis ad resistenduȝ. Uñ apoc.
3. Scio opera tua : ecce dedi coram te ho
stium apertũ qꝫ nemo potest claudere:qꝛ
modicam habes virtutem. re vera in ho
mine ẽ modica virtus ad resistendũ vt ap
to hostio.i.sibi ꝑposita via lata per q̃ȝ si
quis vadat ad penam ẽ difficile claudere:
quia pp peccatũ ad vicia magis:q̃ȝ virtu
tes hõ inclinat. ¶ Sexto incurrit i sacia
bilitatẽ affectꝰ. Nã si hõ nõ peccassȝ:nul
laȝ sensissȝ penuriã sȝ qm ad res tẽporales
fuissȝ in aio q̃etatus ꝑ peccatũ vero:cũ h
qꝫ cõtinue laborat anxiat nec pt satiari.
Unde eccli.1o. Nõ satiat ocl's visu nec au
ris iplet auditu. ¶ Huic igit defectui co
rñdet 6m modicũ.s.modicũ suauitatis ad
satiãdum. vñ eccli.4. Nõ laborare nõ ces
sat nec satiant ocli eius diuitiis. ¶ Septio
incurrit vilitateȝ statꝰ. Nã hõ añ lapsum
erat valde digne ꝯdictõis ꝛ q̃si par ange
lis. tñ pp peccatũ ẽ valdẽ diminoratꝰ ꝛ de
scẽdit q̃si ad similitudinẽ bestiaꝝ. Uñ ps.
Homo cũ i honore esset nõ intellexit:cõ
paratus ẽ iumentis insipientibus ꝛ siliis
factus est illis. ¶ Huic igitur defectui
corespõdet septimũ modicum.s.modicum
dignitatis ad presidenduȝ. Unde de hoc
potest dici illud Job.24. Eleuati sunt ad
modicum ꝛ non subsistent: ꝛ humiliabun
tur sicut omnia ꝛ auferentur. Naȝ homo
ante peccatum in dignitate maxima fuit
propter quaȝ dici poterat elleuatus. ta
men hec dignitas sibi durauit ad modi
cum:quia non perseuerauit in statu i quo
creatus fuerat : ꝛ ideo humiliatus est in
hac valle miserie ꝛ sicut alia corruptibi
lia aufertur:quia de non mortali factus ẽ
corruptibilis ꝛ mortalis. ¶ Propter h
igitur omnia que modica inueniuntur in
mundo dicitur figuratiue Jsa.28. Manda
remanda:manda remanda:expecta respe
cta:expecta respecta : modicum ibi modi
cum ibi. Naȝ licet homo habeat intentio
nem : fiduciam ꝛ spem:ꝛ quantumcunqȝ
mandet ꝛ remandet rebus temporalibus
ꝛ quantumcunqȝ ab eis expectet ꝛ respe
ctet consolationem ꝛ auxilium : tamen in
eis inueniet valde parum : ꝛ sic potest di
ci modicum ibi:modicum ibi. ꝛ signanter
geminantur h verba:quia tanquam ad af
fectum:q̃ȝ quantũ ad effectum : siue man
dent siue respectent: semper modicum in
uenitur. ¶ Isti.7.defectus qui iusto diui
no iudicio reperiunt in hũano genere pp
peccatũ primoꝝ pentũ:qbꝰ correspẽdent
7. modica in euangelio posita: possunt

figurari per.7.phyalas ire dei effusas in terram p.7.angelos de qbus sinialr dicit Apoc.16.vbi Jo.dicit.Audiui vocem magnam de téplo.d.7.angelis ite ⁊ effundite.7.phyalas ire dei in terrá:⁊ abijt.Primus ⁊ effudit phyalá suá in terrá ⁊ factū est vulnus seuū ⁊ pessimū in hoies:q habebant caracteré bestie ⁊ in eos qui adorauerunt caracteré eius.Et secūdus effudit phyalá suam in mare:⁊ factus est sanguis tanqȝ mortui:⁊ ois aia viuens mortua est i mari.Et tertius angelus effudit phyalam suá sup flumina ⁊ super fontes aquaꝝ:⁊ factus é sanguis.Et quartus angelus effudit phyalá suá in solé: ⁊ datum est illi estu afficere hoies ⁊ igni : ⁊ estuauerunt hoies estu magno.Et quintus angelus effudit phyalá suá sup sedé bestie ⁊ factū est regnū eius tenebrosum:⁊ manducauerunt linguas suas pre dolore . Et sextus angelus effudit phyalá suam i flumen illud magnū eufraté:⁊ siccauit aquá eius.Et.7.angelus effudit phyalam suaȝ in aeré ⁊ facta sunt fulgura ⁊ voces ⁊ tonitrua ⁊ terremot⁹ factus est magn⁹ qualis nunqȝ fuit ex quo hoies fuerūt sup terrá.

¶ Ubi sciendū ꝙ p istos.7.angelos effūdentes.7.phyalas ire dei intelligi possūt 7.punitióes:siue. 7.dána q̄ pp peccatum ꝯsecutū est genus humanū de qbus dictū est supra q̄ signáter dicuntur phyale siue vasa ire dei.q: deus puniés genus humanum pp peccatū:ad modū irati se habuit iuxta illud Jsa.5 .Jratus é furor dñi i populo suo ⁊ extédit manū suá super eum .

¶ Dicit descendendo ad istos defectus spūaliter:ꝙ prim⁹ angelus effudit phyalam suá in terrá:in quo datur intelligi primus defectus q̄ est sterelitas fructus : ⁊ sic fuit in eo modicuȝ fertilitatis ad congregandū:q: terra cuius est fructus facere nullum attulit fructū bonū. vt verificetur illud ps.Posuit terram fructiferam in salsuginem a malitia inhabitantiū i ea. Nam terram fructiferam.i.corpus terrenuȝ creatuȝ fructiferum posuit in salsuginem viciorū:nō faciens fructū.Et h est ꝙ dicitur ꝙ factuȝ é vulnus seuū in homies qui habebant caracterem bestie ⁊ q adorauerūt ymaginé eius . Magnum enim vlnus ⁊ iactura é in homine:quádo ad tá tam miseriaȝ deuenit ꝙ ille qui debebat satisfacere in bonis operibus factus est sterilis ⁊ ifructuosus.¶ Secūdus autē angelus effudit phyalá in mare i quo datur intelligi secūdus defectus qui é timiditas occursus:⁊ sic fuit i eo modicū fidelitatis ad cōfidendum.Nam per mare in quo homines timent ꝑpter pericula ei⁹: datur intelligi timor qui ꝑpter peccatuȝ est in hominibus ex quo nō confidit vn⁹ de alio:sed semp sunt in timoř .Unð dicitur ꝙ in effusione istius phyale:factus ē sanguis tanqȝ mortui : ⁊ omnis anima viuens mortua est i mari:quia homines ex timore efficiunť palidi ⁊ quasi amittunt sanguineȝ:⁊ quare dicunť mori.¶ Terti⁹ angelus effudit phyalaȝ sup fluia in quo datur intelligi tertius defectus.s.stabilitas processus ⁊ sic fuit in eo modić stabilitatis ad pmanendum.Naȝ p aq̄ꝫ q̄ etiāȝ continue fluit ad infima intelligi pōt modica stabilitas vite hois quia cōtinue declinat ad morté iuxta illud.2.Re.14.Oés morimur ⁊ quasi aque dilabimur q nō reuertunť.vnde dř ꝙ in effusione istius tertie phyale factus est sanguis.qui ét est ð natura fluxibil' sić aq̄ . ¶ Quart⁹ angl's effudit phyalá i solé.in quo dať intelligi quart⁹ defect⁹.s.cecitas intll'ctus:⁊ sic fuit in eo modić claritatis ad cognoscédum. Naȝ p solé qui é planeta lucidus:intlligi pt intellect⁹ hois:q adeo é creat⁹ pur⁹ ⁊ clar⁹:q tñ factus é obscurus i hoie p peccatū.Unñ dř ꝙ in effusióe isti⁹ 4e phyale estuauerūt hoies estu magno:q: obfuscata róe:⁊ deblitato ei⁹ ipio.viget i hoie cō cupiscétia carnis ipꝫ male iflámás: ⁊ exu

rens estu carnaliũ vitioꝝ.¶ Quintus át angelus effudit phyalá sup sedé bestie in quo daꝛ intelligi quintus defect⁹.s.debilitas effect⁹ ⁊ sic fuit in eo modicũ firmitatis ad resistendũ.Ná p sedé in qua cũ hó sedet firmiter stat intelligi pót firmitas q̃ȝ hó habuit añ lapsum ad resistendum pccis q̃ post lapsũ facta est sedes bestie i.dyabolus debilis ad resistendũ ei. Vñ ad effusioné isti⁹ 5ᵉ phyale dꝛ q̄ factũ est regnũ ei⁹tenebrosum:q: dũ hó nó resistit pccis:efficiꝛ tenebrosus.¶ Sextus át angelus effudit phyalá in flumen illud magnũ eufraté:in q̃ daꝛ intelligi sextus defectus.s.insacietas affectus ⁊ sic fuit in eo modicũ suauitatis ad satiandũ.Naȝ p flumen eufraté q̄ spungia interp̃tatur intelligi pót habũdantia q̃ȝ habuisset hó si i statu inocétie pstitisset post lapsum vero reductus est ad magná miseriá. iuxta illud Deutero.8.Afflixit eũ deus penuria.Vñ ad effusioné istius gr̃e phyale dꝛ q̄ siccauit aquá eius.Ná post peccatũ est habundantia reꝝ tpaliũ hois ablata q̄ in eis nó pót mentaliꝛ satiari.¶ Septim⁹ angel⁹ effudit phyalá in aere i quo daꝛ intelligi septimus defect⁹.s.vilitas stat⁹: ⁊ sic fuit in eo modicũ dignitatis ad p̃sidendum. Nam p aerem q̄ aque ⁊ terre p̃heminet intelligi pót dñium q̄ hó habuisset si non peccasset sup alias creaturas. iuxta q̄ dixit deus Gen.1.Faciam⁹ hominé ad ymaginem ⁊ similitudiné nr̃am ⁊ p̃sit piscib⁹ maris ⁊ volucribus celi ⁊ bestijs vniuerse terre.ſȝ post peccatũ factus est ita debilis q̄ ét minimis aialibus est subiectus. Vñ ad effusioneȝ istius 7ᵉ phyale dꝛ q̄ fcã sunt fulgura ⁊ voces ⁊ tonitrua ⁊ terremotus magnus qualis nũq̃ȝ fuit super terrá: p q̃ oia daꝛ intelligi vilis ↄdictio hois post peccatũ: cui oia aduersanꝛ qui tam̃ ante peccatum creatus fuit vt omnibus presideret.

Secunda pars.

Equiꝛ.Dixerũt ergo ex discipu
s lis ei⁹ ⁊c.Ubi tágit collegij du
bitationé obfuscanté: q̄ pbat p

plexio métalis. Ubi sciendũ q̄ hó aliqñ pót dubitare de aliquo dicto in se: vel de aliquo vocabulo posito in dictis locis: q: hȝ aliq̃ȝ obscuritaté.ſm h̄ igiꝛ in pte ista duplicé aplo̸ꝝ dubitationé possum⁹ cósiderare.Prio dubitationé de xp̃i dcõ.Secũdo de ipso vocabulo.¶ Quantũ ad primá dubitationé dicit.Dixerũt ergo ex discipulis eius ⁊c.Ubi sciendũ q̄ discipuli nó intelligebát dictum xp̃i:sed ↄ ipso dubitabant duplici de cã.Primo qa tristes erant de ánũciata sibi xp̃i passione iminénte:⁊ ideo impediebanꝛ a cognitióe dci iuxta illud poeticũ.Jra impedit animũ ne possit cernere verũ.Secũdo ppter obscuritatem dictoꝝ xp̃i: que videbanꝛ quasi cócludere cótradictoria:quia dicebant videbitis ⁊ nó videbitis.Et q: etiam dicit: vado ad patrem:quasi dicát:qũo si vadit ad patrem eum videbimus?¶ Quantũ ad secũdam dubitatióem dicit. Dicebant ergo quid est h̄ q̄ dicit nob̄ modicuȝ ⁊c. Ubi sciédum q̄ discipuli nesciétes applicare significatũ huius vocabl̄i modicũ ad diuersa tépora videbaꝛ secundum Criso. xp̃m obscure loqui ita q̄ fatebantur se illud nescire.

Tertia pars.

Equitur.Cognouit autem yh̄s
s ⁊c.Ubi tangit periculi denũcia
tionem perterrenteȝ q̄ probat

persecutio temporalis. Ubi sciendum q̄ ille qui aliqua oculta cognoscit que nó cognoscunt alij: debet eis specialiter si eos diligit illa ánũciaꝛ ⁊ si sint terrorem incucientia debet eos vt melius potest consolari quem modum h̄ xp̃s tenet. secũdum h̄ igitur in parte ista quattuor possumus considerare.s.

Secretoꝝ inspectióem.

Dictoꝝ replicationem.

Periculoꝝ expſſionem.
Diſcipuloꝝ conſol'onem.
¶ Quantū ad ſecretoꝝ inſpectōēȝ dicit.
Cognouit autē yħs ⁊c. Ubi ſciendum ꝙ
xp̄s inquantū deus: cuius eſt ꝓpꝛium co
gnoſcere oculta: iuxta illō .i. Re.16. Homo
enim uidet ea que parent: dn̄s autem in
tuetur coꝛ. cognouit ꝙ diſcipuli de verb
que dixerat: dubitabāt: ⁊ ideo voluit eos
certificare. ¶ Quantū ad dictoꝝ repli
cationem dicit. Et dixit eis de h queritis
⁊c. Ubi ſciēduȝ ꝙ cā quare diſcipuli dubi
tabant: erant verba que xp̄s dixerat: ⁊ iō
volens clarificare replicat ea. ¶ Quan
tum ad tertiū .ſ. periculoꝝ expꝛeſſioneȝ di
cit. Amen amen dico vob ⁊c. Ubi ſciendū
ꝙ xp̄s volens declarať dicta ſua: vt diſci
puli amplius non dubitent oſtendit eſſe
duplex tēpus: vnū in quo ipi flerent moꝛ
tem ſuam: qꝛ tunc nō viderent eum: aliud
in quo gauderent ꝓpter reſurrectionem:
quia tunc eum viderēt ⁊ ſic videre ⁊ non
videre que videbanť cōtradictoꝛia diſci
pulis n̄ ſunt: quia referunť ad diuerſa tē
poꝛa. ¶ Dic igiť. Amen dico vob qꝛ plo
rabitis p lachꝛimas exterius: ⁊ flebitis p
doloꝛeȝ interius .ſ. pꝛo illo tēpoꝛe modico
quo nō me videbitis. mūdus autem gau
debit .i. homines amatoꝛes mūdi. ⁊ etiaȝ
ſecūdum Alchimiū. poteſt intelligi de oi
bus pꝛeſſuris eis futuris. ¶ Quantū ad
quartū .ſ. diſcipuloꝝ conſolatiōeȝ dicit. Sȝ
triſticia vr̄a verteť in gaudiū. Ubi ſcien
dum ꝙ quia xp̄s pꝛedixerat diſcipulis ꝙ
cōtriſtarentur ꝓpter eius abſentiā: ne foꝛ
te crederēt in iſta triſtitia ſe pmanſuros
eos vt pius pater conſolať benigne. d. tri
ſticia vr̄a q̄ȝ habetis d̄ moꝛte mea verteť
i gaudiū: qn̄ videbitiſ me a moꝛtuis rebre
xiſſe. vl' triſticia q̄ȝ hēbitiſ ex pſſuris ⁊ pſe
cutōib⁹ tyrānoꝝ: verteť i gaudiū qn̄ poſſi
debitiſ regnū celoꝝ. ¶ Sciēdū ē aūt circa
iſtā ptē pncipalē. i q̄ fit mētio d̄ gaudio ⁊
triſticia ꝙ loquēdo moral'r: iuenio dupli
cē ſtatū i mūdo ſibi q̄ȝtū ad pncipiū ⁊ finē
ꝯrios .ſ. ſtatū iuſtoꝝ xp̄o famľantiū: ⁊ ini
q̄rū dyabolo obſequētiū. ¶ Pꝛimo dico
ꝙ iuēio ſtatū iuſtoꝝ xp̄o famľantiū ⁊ iſto
rū ſtat⁹ icip a luctu ⁊ terminať i gaudiū.
iuxta illō mat .5. Bti q lugēt qm ipi ꝯſola
bunť: n̄ iſte tribulatōes ſt pue r̄ſpectu ꝯ
ſol'onū futuraꝝ: iuxta illō apo. ro. 8. Nō ſt
ꝯdigne paſſiōes hui⁹ tpis ad futurā gl'iā
q̄ reuelabiť i nob. ¶ Hoc āt fuit figuratū
Heſter .9. Ubi ſnial'r dr̄ ꝙ cū Aman q p
ſeq̄bať ppl'm iudeoꝝ q tūc erat popul⁹ dn̄i
ex q̄ pſecutōe ppl's erat i magna triſticia
Rex aſſuer⁹ ad ꝓcuratōeȝ regie Heſter
fecitȝ iterfici: ⁊ iudei ſe iudicaſſēt de ſuis
adu̇ſarijs: luct⁹ ⁊ triſticia i ylaritatē gau
diūq̄ ꝯuerſa ſūt. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ p ppl'm
iudaycū q tūc erat ppl's dn̄i: itell'i pn̄t oēs
viri fideles dn̄o ſuiētes. Per Amā ꝗ q
iterpťať iniqu⁹ itell'i pōt dyabol⁹ ⁊ qlibȝ
ali⁹ tyrān⁹ pſequēs iuſtos: ex qua perſecu
tōe triſtari dicunť. Per regē āt aſſueꝝ q
interpťať beatitudo: itell'r d̄s q ē btitudo
ſcōꝝ. Per Heſter āt q̄ inťpꝛetať ꝑpata vl'
eleuata i ppl'is: itell'r aīa cuiuſlibȝ xp̄iani
fidel' q̄ dȝ eē pꝛepata ad gr̄aȝ ⁊ eleuata a
mōdialib⁹ p ꝯtēplatōem eternoꝝ. ¶ Iſta
iſtar regie heſter: dȝ ad regē aſſueꝝ .i. ad
deū accedere: ⁊ ipm deuoti⁹ depcari vt n̄
ſuccūbat i hoſtiū pſecutōibus ſed vt eos
viril'r deuicat: cui⁹ vota d̄s ex alto reſpi
ciēs: ipam exaudit ⁊ ſibi dat de inimicis
victoꝛiā ⁊ ipos interficiēdo .i. pūiēdo eter
nal'r: eripit ſuos fideles de ipoꝝ pſecutiōi
bus: ⁊ ad vitā eternam pducit: ⁊ tūc luct⁹
⁊ triſticia: vertuntur eis in gaudium. Un
de Tob .3. Non enim delectaris in perdi
tionibus noſtris: quia poſt tempeſtatem
tranquillum facis ⁊ poſt lachꝛimationem
⁊ fletum exultationem infundis. ¶ Se
cundo dico quod inuenio in iſto mundo
ſtatum iniquoꝛum dyabolo obſequenti
um. Et iſte incipit a gaudio ⁊ termina
tur in luctum. iuxta illud pꝛouerbio. 14.

Est via que vꝫ homini recta nouissima
āt eius deducūt ad mortē:risus dolorꝫ mi
scebiꝫ ⁊ extrema gaudij luctus occupat.
¶ Isti sunt de qbꝰ dꝛ Job.21.Tenēt tym
panum ⁊ cytharā ⁊ gaudēt ad sonū orga
ni:ducūt in bonis dies suos ⁊ in puncto
ad inferna descendūt.Nam lꝫ hoies dele
ctenꝫ in ꝯsolatiōibꝰ mūdanis:tñ nō auer
tunt ꝙ subito venit aliq̄ infirmitas ⁊ q̄si
in puncto descēdunt ad ꝓfundū inferni.
¶ Hoc āt fuit figurarū indicto ꝑabolico
xp̄i.Luc.12.Ubi sĩalꝛ dꝛ ꝙ cuꝫ qdam hō
esset multū ditatus cogitans i corde suo
frui bonis tꝑalibus aiam suā alloq̄batur
dicens.aīa mea habes multa bōa posita
inānos plurimos:reqesce:comede:epula
re ⁊ bibe h āt intra se dn̄te:dixit illi deꝰ:
stulte:hac nocte aīam tuā repetā a te:que
āt parasti cuiꝰ erunt?q̄ꝫ ꝑabolā applicās
xp̄s ad ꝓpositūꝫ dixit:sic ē q sibi thesau
rizat:⁊ nō est in deū diues.¶ Ubi sciēdū
ꝙ ꝑ istum hoiem diuitē ⁊ delectantē in re
bus tꝑalibus pōt intelligi qliber deditꝰ
cibis ⁊ potibꝰ ⁊ delectationibꝰ carnis:
iste aliqñ presumit de lōgitudine vite.d.
ꝙ hꝫ multa bōa posita i ānos plurimos:
sꝫ multociēs decipitur q: aliqñ qñ credit
multū viuere:⁊ eē in meliori statu:subito
mors supuenit:⁊ sic oīa tꝑalia amittit.vñ
Job.Breues dies hoīs sunt numerꝰ mē
sium eiꝰ apud te ē.Uñ subdꝛ i parabola
stulte aiam tuā repetēt a te.Nā ab eis re
petiꝫ aīa vt reddat rōnem de oībus com
missis ⁊ obmissis:iuxta illð Luc.16.Red
de rōnem vilicationis tue.⁊ Mat.10.Di
co āt vobis ꝙ oē verbū ociosum ꝙ locu
ti fuerint hoīes reddent rōnem de eo in
die iudicij.Cogitent ergo peccatores mi
serrimi q quasi a cunabulis vsqꝫ ad diem
mortis vitā suam ducunt i vicijs:q̄ꝫ rōnē
reddere poterunt qñ vocabunꝫ a xp̄o vt
reddāt rōnem vsqꝫ ad minimū quadran
tem.¶ Sup quē āt detur h sñia:audiat
xp̄m applicantē ꝑabolam ⁊ dicentē:sic ē
q sibi thesaurizat ⁊ non est in deū diues.
Nam hō q vult thesaurizare ⁊ ditari re
bus tꝑalibus:cadit in p̄dictaꝫ sñiam.Uñ
Th.6.Qui volūt diuites fieri incidunt in
temptationē ⁊ in laqueū dyaboli ⁊ in desi
deria multa ⁊ inutilia ⁊ nociua q̄ mergūt
hoies in interitū ⁊ ꝑditionē.¶ Qui aūt
vult istā penā euadere nō dꝫ curare ð ter
renis sꝫ esse diues in virtutibus ⁊ opibꝰ
bōis.vt sic dicaꝫ diues in deū ⁊ efficiatur
heres regni celoꝝ:q: tales diuites xp̄s
diligit ⁊ celoꝝ regnū eis ꝓmittit.iuxta il
lud Jac.2.Deus elegit pauꝑes in h mun
do diuites in fide ⁊ heredes regni ꝙ re
promisit deus diligentibus se.

Quarta pars.

Eqtur.Mulier cuꝫ parit tristi
s tiam hꝫ ⁊c.Ubi tangit exᵗ dedu
ctionē euidentē ꝙ probat condi
ctio naturalꝛ.Ubi sciendum ꝙ qñ hō vult
loq exemplariter prio dꝫ exemplū ꝓpone
re deinde ipꝫ ad ꝓpositū applicare.ſm h
igitur i ꝑte ista.2.possumus ꝯsiderare.s.
Exempli deductionem.
Exempli applicationem.
¶ Quantū ad exēpli deductionē dicit.
Mulier cū parit ⁊c.Ubi sciendū ꝙ xp̄s
volens oñdere ꝙ tristitia discipuloꝝ non
erat ꝑpetua sed eis succederet gaudium
adducit exemplū de muliere parturiente
ſm Criso.q̄ dum parit hꝫ dolorē:sed iste
dolor nō est ei ꝯtinuꝰ sꝫ terminaꝫ in gau
dium ꝑ puerum sibi natū.¶ Quantū ad
exempli applicationē dicit.Et vos igiꝫ
nunc tristitiā hētis ⁊c.Ubi tria tangit.s.
Desolutionē assistentem.
Consolationem iminentem.
Durationem ꝑmanentem.
¶ Quantū ad desolutionē assistentē,di
cit.Et vos nūc ⁊c.Ubi sciendū ꝙ discipu
li de absentatiōe xp̄i per mortē que iam
ab ipso pn̄s denūciabatur multū desolabā
tur:q: ab eis corporaliter recedebat.vñ
Jo.16.Uado ad eū q misit me sꝫ q: h lo

cutus sum vob̄ tristitia impleuit cor vr̄z. ¶ Quantū ad consolatiōem iminentem dicit. Iterū aūt videbo vos ꝛc. Ubi sciendum ꝙ xp̄us post resurrectionem suā discipulis qui prius tristes erāt de sua passione apparuit iam glo̾sus cxp̄s: de qua apparitiōe apostoli q̄z plurimum sunt gauisi. iuxta illud Io.20. Gauisi sunt discipuli viso dn̄o. ¶ Quantū ad duratiōe3 permanentem dic̄t. Et gaudium vr̄m nemo ꝛc. Ubi sciēdum ꝙ primū gaudium ꝙ habuerīt discipuli de xp̄o in sua p̄sentia qn̄ cōuersabatur cum eis ablatū fuit quādo xp̄s mortu⁹ est ꝛ sepultus. gaudium aūt ꝙ ipsi habuerīt de sua resurrectiōe: ab eis auferri nō potuit quantū ad xp̄m: quia factus erat imortal'. iuxta illō Ro.6. Xp̄us resurgēs ex mortuis iam nō morit̄: mors illi vltra nō dominabit̄. nec etiam quātuz ad discipulos q: predestinati ad gloriam ꝛ ad ipsam adepti cuz ipso eternaliter cōgaudebūt. Unde qlibet eorum potest dicere illud ps. Cōuertisti planctū meum in gaudium mihi cōcidisti saccū meum ꝛ circōdedisti me leticia. ¶ Sciēdum ē autem circa istā ptem ꝙ spiritualiter loquēdo p istam mulierem intelligi pōt sancta mr̄ ecclesia que dicit̄ mlr̄ propter fecūditatem bonoꝝ operuz ꝛ q: sp̄uales ōi filios generat. ¶ Dicit̄ autem h̄ mulier paret̄ dū i mūdo isistit ꝑfectib⁹ virtutū: i q̄ ptu tristitiā hr̄e dr̄: dū vndiq̄ tēptat̄ ꝛ diuersimode affligit̄ s̄m Alchi. ¶ Gaudet aūt de fructu pt⁹ q fruct⁹ dr̄ puer nat⁹ ꝛ tristitie p̄cedētis nō meminit: q: cū iā i celesti gl'a ei⁹ filij collocant̄: auferl̄ dolor ꝛ gemit⁹ vt iā s̄m Alchimiū apl̄i⁹ tristari nesciāt: s3 solū et̄nal'r iocūdari. ¶ Nec mirū s3 Be. ꝙ hō mūdo mortu⁹ ꝛ adept⁹ celestē gl'a3 dr̄ nat⁹: q: sic aliqs nasci dr̄ cuz ō vtero mr̄is ꝓcedēs i hāc lucē vēit: ita pōt nat⁹ appll'ari q sol ut⁹ a vicul' carnis ad lucē et̄nā s̄blimat̄. vn̄ scōꝝ solēnia nō fūeralia s3 natalitia appll'ant̄. ¶ Sciē. ꝙ h̄ mlr̄ pōt figurari p illā mlr̄ē: ō q̄ dr̄ apoc̄. 12. Signū magnū appuit i celo: mlr̄ amicta sole ꝛ lūa s̄b pedib⁹ ei⁹: ꝛ i capite ei⁹ corona stellaꝝ. 12. ¶ Ubi sciēdū ꝙ p solē itell'i p̄t xp̄s: q: sic sol material' mūdū illumiat: iuxta illō eccl'astici. 42. Sol illuminās p oīa respexit: sic xp̄s sol iusticie illumiat sp̄ualiter oēs hoīes hui⁹ mūdi. iuxta illō Io. 1. Erat lux v̄a q̄ illumiat oē3 hoie3 vēiēte3 i hūc mūdū. ¶ Isto sole dr̄ amicta mlr̄. i. scā mr̄ eccl'a vel q̄lib3 fidelis aīa: q: p gratiā hitat in toto corpore mr̄is eccl'e: ꝛ singulariter in q̄lib3 aīa sibi fidl̄i. ¶ Per lunā āt q̄ sic dr̄ eccl'astici. 43. est luminar̄ ꝙ minuit̄ in ꝯsumatōe intelligi p̄nt tēporalia que istar lūe istabilitatē hn̄t: ꝛ ꝯtinue sunt in defectu: q̄ q̄lib3 aīa fidelis d3 habere s̄b pedib⁹. i. ipa ꝯtēnēr tāq̄z friuola ꝛ caducā. Ad qō figuratiue admōemur Iosͤ. 10. Ubi simil'r dr̄ ꝙ Iosͤ. hūit3 victoriam de. 5. regib⁹ aduersantib⁹ populo ōi dixit ad p̄ncipes exercit⁹ q sec̄ erāt. Ite ꝛ pōite pedes vr̄os sup colla regū istoꝝ. ¶ Ubi sciēdū ꝙ p istos. 5. reges ipugnātes ōi populū: itell'i pōt sensualitas q̄ maxie viget in. 5. sensib⁹ corpis: q ad ista terrēa maxie i clināt ꝛ ipugnāt aīa3 cū suis potētijs q̄ ō berēt eē ppl's dei. ¶ Per Iosͤ. 'āt regētē ꝛ gubnātē ppl'm itell'r rō i hoie q̄ h3 alias potētias regular̄. Cū igit̄ rō p suū ipium hūerit victoriā ō. 5. sēsib⁹: q: ab ipsis se n̄ pmittit seduci tc̄ d3 ipar̄ cetis potentijs ꝙ ponāt pedes sup colla. 5. regū. i. s̄biugēt sibi sēsualitatē ad plenū ista tpalia ōspiciētes. ¶ Per stellas āt. 12. itell'i pōt doctrina ꝛ vita xp̄i: ecclesie ꝛ aie fideli: p. 12. apostolos p̄dicata: q̄z velō coronā ōbem⁹ portar̄ i capite: q: i mētib⁹ nr̄is significat̄ per cap̄ ōbem⁹ teger̄ ꝛ p virib⁹ ope adiplere. Ul'p istas stellas. 12. itell'r remūeratō i celesti p̄ria: q̄z qlib3 fidelis ōspiciēs tp̄alia ꝛ amict⁹ oia gr̄a obtiebit: iuxta illō ꝙ ipe pmittit apoc̄. 2. d. Esto fidelis vsq̄ ad mōtē ꝛ dabo tibi coronā vite. q̄z nb̄ dōar̄ ꝛc.

¶ Dñica quarta post pasca. Euangeliuz.
trigesimum quartum introductio.

Ado ad eũ q misit me :⁊ ne
mo ex vobis iterrogat me
v quo vadis Jo. 16. Nos vi
demus p expientiam q qñ
aliqs recedit a psona q̃z di
ligit: q ipaz ꝯsolat q̃z meli⁹ pót:⁊ h quan
tũ ad pñs spectat tripliciter pót esse. P°
ipam recomẽdãdo alicui de quo multum
ꝯfidat: sic fec xp̃s recessur⁹ de mũdo tpe
passiõis: qñ recomẽdauit mrẽm suo fideli
discipulo Jo. d. pendẽs in cruce. Jo. 19. Ec
ce mr̃ tua: ex q̃ hora accep eã discipul⁹ in
suã. 2° sibi pmittẽdo suũ redditũ eẽ ppin
quũ: sic fecit xp̃s suis discipulis. Jo. 16. qñ
ãnunciãs eis suũ recessũ :⁊ q nõ viderent
corporalr̃ dixit. Iterũ ãt videbo vos ⁊ gau
debit cor vestrũ. 3° pmittẽdo aliq donuz
sibi missuꝝ: vt p donũ missum: sciat ipz vi
uere: ⁊ in dono q̃si in dilecti pñtia delecte
tur. q donũ tũc est magis placibile: qñ est
p̃ciosius ⁊ vtilius ⁊ maioris valoris. ⁊ h
facit xp̃s discipulis in euangelio hodier
no: in quo promittit eis q lz se absentet
corporaliter: tamen mittet eis spiritum sã
ctum: qui est donum preciosissimũ q: pri
mum ⁊ vltimũ donoꝝ inspirando ⁊ decla
rando viam veritatis ⁊ vite. In isto vero
euangelio beatus Jo. tangit quattuor lu
culenter. silicet.
Xp̃i absentationem corporalem.
Doni pmissionẽ liberalem.
Mali reprehensionem generalem.
Boni instructionẽ salutarem.
¶ Primũ probat ascensio gloriosa. Secũ
dum elargitio gratiosa. Tertiũ correctio
vigorosa. Quartuz eruditio virtuosa. Pri
mum in pricipio. Secundũ ibi. ſz ego veri
tatẽ dico ⁊c. Tertiũ ibi. Et cuz venerit ille
arguet ⁊c. 4m ibi. Adhuc multa hẽo ⁊c.

Prima pars.

q Uantũ ad primũ vbi tangit xp̃i
absentationẽ corporalẽ. q pbat
ascẽsio gloriosa dicit. Uado ad eũ ⁊c. Ubi
sciendum q quãdo aliquis recedit corpo
raliter ab amico: ⁊ amicus nõ ignorat ipz
recedere: ⁊ nich querit ab eo ꝺ̃ suo reces
su: merito p̃t argui: q̃zuis ille qui recedit:
si sit verus amicus h nõ debeat attẽder̃:
sed ipsum de suo recessu dz vt melius pót
cõsolari. Secũdum h igitur in pte ista. 3a
possumus cõsiderare. s.
Xp̃i discessionem.
Discipuloꝝ increpatiõem.
Ipsorum desol'onem.
¶ Quantũ ad xp̃i discessionem dicit. Ua
do ad eum qui misit me. Ubi sciẽdum q
xp̃s videns discipulos tristari de sua cor
porali absentia. secũdum Criso. eis predi
xit se recessurũ vt eos aliqualr̃ consolet.
¶ Quantũ ad discipuloꝝ increpatiõem
dicit. Et nemo ex vob̃ interrogat ⁊c. Ubi
sciendum q q: xp̃s ante istud: dixerat di
scipulis. Ueit hora vt oĩs q interfic̃ vos:
arbitret̃ obsequiũ se prestar̃ ꝺ̃o: ita fuerũt
cõtristati ⁊ timidi facti: q quasi nõ aude
bãt xp̃o aliqd dicere: qbus quasi reprehẽ
dendo dicit secũdum Criso. suz recessur⁹
a vob̃ ⁊ iturus ad pr̃ez: ⁊ tamẽ videmini
negligẽtes q: null's ex vob̃ interrogat me
quo vadis. ¶ Quantũ ad ipsoꝝ desol'õez
dicit. Sed q: h locutus sum vob̃ ⁊c. Ubi
sciendum q quia xp̃s dixerat discipulis
multa passuros dispẽdia: ⁊ ipsi adhuc mo
re humano erãt debl'es quia nõdum con
fortati plenarie gr̃a spiritus sancti: time
bant valde vtrum talia sibi nunciata pos
sent viriliter portare: ⁊ sic tristitia reple
bant̃: q̃z secũdum Criso. p̃nunciando suaz
absentiã ne ex ip̃ato ab eis recederet mi
tigabat. ¶ Sciẽdũ ẽ ãt circa istã ptẽ euã
gelij in q̃ fit mentio de redditu xp̃i ad pa
trem completa sua legatõe h fuit figura
tũ in angelo Raphaele: ꝺ̃ q̃ dr̃ thob̃. 12. q
postq̃z relegauit dyabol⁹ i ꝺ̃serto supioris
egypti: ⁊ postq̃z illũinauit thob̃. ãtiquũ ⁊
ditauit thob̃. iuuenẽ: dixit eis tp̃s ẽ vt re

uertar ad eũ q misit me:vos ãt bñdicite
deũ ⁊ enarrate oia mirabilia eiꝰ. ¶ Ubi
sciẽ.ꝙ ꝑ Raphaelẽ q interꝑtat̃ sanãs d̃o.
vl' medicina d̃itelli ꝑt xp̃s yh̃s q velud
medicina efficacissima a pccis oibꝰ nos
sanauit:iuxta illd̃ ps.Misit v̈bũ suũ ⁊ sa
nauit eos ⁊ eripuit eos d̃ iteritoĩbꝰeoꝝ.
Nã d̃s pr̃ v̈bũ suũ.i.filiũ voluit tꝑal'r icar
nari ⁊ nasci d̃ v̈gine vt hoies ꝑꝑ pccm̃ in
firmos sua virtute sanaret ⁊ eripet nos a
morte. ¶ Iste dr̃ religasse dyaᵐ i d̃serto
supioris egypti:q: ꝓ nob̃ pugil exñs i cru
ce ip̃m deuic̃ ⁊ religauit in ꝓfũdũ iferni:
q signant̃ dr̃ d̃sertũ egypti: q: ibi exñtes
d̃serti sũt ab oi diuina gr̃a ⁊ ab oi clarita
te ⁊ sꝑ i tenebris ꝑmãebũt. Nã iuxta illd̃
Job.10.Illa ẽ terra tenebrosa ⁊ opta mor
tis caligine terra miſie ⁊ tenebraꝝ in q̃
nullꝰ ordo ſ3 sempiternꝰ horror inhabitat
¶ Iste ẽt illuminauit thob.ãtiquũ q añ
fuerat cecꝰ.Ubi sciẽ.ꝙ ꝑ thob. cecũ ⁊ ãti
quũ intell'r totũ genꝰ hũanũ ꝙ ꝑꝑ pccm̃
ꝑmoꝝ ꝑentũ cecũ dici poterat: q: amiſat
lum̃ gr̃e.iuxta illd̃ Sophõ.1.Ambulabũt
vt ceci:q: dño peccauerũt. Istd̃ sic cl'pabi
liter excecatũ in aduẽtu suo xp̃s illumia
uit:iuxta illd̃ Is.25.Deꝰ ip̃e vẽiet ⁊ salua
bit nos:tc̃ apient̃ oculi cecoꝝ ⁊ aures sur
doꝝ patebũt.Nã iuxta illud ps.Dñs sol
uit ꝯpeditos dñs illumiat cecos. ¶ Iste
ẽt ditauit Thob.iuuenẽ ⁊ paupe3.i.genꝰ
ẽt hũanũ ꝑꝑ pccm̃ d̃bitꝭ obligatũ sb̃ ſuitu
te dya'. ⁊ sic dicat illd̃ ps.Ego sũ pauꝑ ⁊
dolẽs:pauꝑ q: nõ potat soluer̃ d̃bitũ:do
lẽs q: sb̃ ſuitute dyaboli exl'atũ a gl'ia pa
radisi.Xp̃s ãt yh̃s ip̃m ditauit qñ morien
do ⁊ sꝑgẽdo suũ ꝑtiosu3 sanguinẽ soluit d̃
bitũ:⁊ a ſuitute liberãs apuit sibi ianua3
ꝑadisi:vt sic dicat illd̃ geñ.10.Ditauit me
dñs dote bõa ẽt hac vice. ¶ Signant̃ ãt
dr̃ vnꝰ Thob.ãtiquꝰ ⁊ alt̃ iuuẽis:qbꝰ am
bobꝰ sbuẽit:q: tã hoibꝰ veteris testi signi
ficatꝭ ꝑ ãtiquũ:q3 noui significatꝭ ꝑ iuuenẽ
passio xp̃i sbuẽit.Uñ apo.1ᵉ.thi.4.Spa
mus in deũ viuũ q ẽ saluator oium hoiu3
maxime fideliũ. ¶ Xp̃s instar ãgeli Ra
phael'ꝯpleto offõ ⁊ legatõe sua.i.hũano
genere redẽpto:vincẽdo ⁊ religãdo dyaᵐ
illuminatꝭ ⁊ ditatꝭ hoibꝰꝑ coll'onẽ gr̃e dr̃e
potuit ꝯñter tp̃s est vt reuertar ad eũ q
misit me. ¶ Auertat ãt fidel' qlib3 qd va
dẽs ad pr̃e3 ⁊ relinquẽs mũdũ corporal'r
ꝑsuadeat remanẽtibꝰ.Nã sbdit. Uos aũt
bñdicite deũ ⁊ enar.⁊c.ꝙ qlib3 fidel' d̃bet
humiliter cũ deuotõe implere.d.illd̃ ps.
Bñdicã dñm in oi tꝑe sꝑ laus eiꝰ in ore
meo.⁊ illd̃ Dañ.3.Signa ⁊ mirabilia fec̃
apd̃ me d̃s excelsus.

Secunda pars.

Sequitur, Sed ego v̈itatẽ dico
vobis ⁊c.Ubi tãgit dñi ꝓmissio
nem generalẽ.ꝙ ꝓbat elargitio
gr̃osa.Ubi sciẽ.ꝙ qñ aliqs amicus videt
quẽ diligit turbari d̃ suo recessu d3 ipsu3
quãtum põt dulciꝰ ꝯsolari oñdẽdo ꝙ ẽ vti
lis ⁊ remãsio dãnosa.S3 h̃ igit̃ in ꝑte ista
tria possumꝰ ꝯsiderare.s.

Absentatõis actum.
Remãsionis dãnum.
Absentatõis fructum.

¶ Qᵐ ad pᵐ istoꝝ dic̃.S3 ego v̈itatẽ di
co vob̃ ⁊c.Ubi sciẽ.ꝙ si discipl'i sciuissent
vtilitatẽ q̃ sibi debebat euenire de absen
tatõe xp̃i:q: missio sp̃s s. qui eos consola
retur:non fuissent tristati:sed magis gaui
si.Et hoc est ꝙ dic̃ xp̃s non debetꝭ trista
ri de meo recessu corporali a vobis: cuiꝰ
ꝯtrium est.q: tristitia impleuit cor vestrũ
sed ego veritatem dico vobis.expedit vo
bis vt ego vadam.q.d.ſm Criso. ⁊ si mi
lies contristemini: oportet vos audire
me recedere a vobis.Unde Luc.24.Nõ
ne oportuit pati Christum ⁊ resurgere
a mortuis ⁊ ita intrare in gloriam suam.
¶ Quantum ad remansionis damnum
dicit.Si ego non abiero ⁊c. Ubi sciẽ.ꝙ q
volunt diuinã ꝯsol'onez h̃re: non debent

mundanas q̃rere:ſ; eas deſpicere ⁊ pro ni
hilo reputare :⁊ ſic quaſi p̱ triſtitiã ad cõ
ſolationẽ vẽire. vt ſic verificet̃ illð Mat.
5. Beati q lugent qm̃ ipi ↄſolabũtur. Vñ
Ber. Delicata ẽ nimis diua conſolõ:nec da
tur habẽtibus alienã. Et h̃ eſt ꝙ dicit. Si
nõ abiero paclitus nõ veniet ad vos. Ac
ſi aperte dr̃et ſecũdum Grego. ſi ab inten
tionis vr̃e oculis:corpus nõ ſubtraho:ad
intellectũ vos iuiſibilem:p̱ conſolatorem
ſpirituȝ nõ perduco. ¶ Quantũ ad abſen
tationis fructum dicit. Si aũt abiero mit
tam eum ad vos. Ubi ſciẽdum ꝙ xp̃us q
quãtum ad diuitatem eſt equalis pr̃i:a quo
vna cũ patre ꝑcedit ſpiritus ſanct⁹: poſt
ſuã aſcẽſionem:ꝑmittit eũ diſcipulis miſ
ſurum. vt ſic potuerit dr̃e illud Luc. 24.
Ego mittam ꝑmiſſum patris mei i vos.
ꝙ q̃dem ꝑmiſſum erat ſpiritus ſanctus.
¶ Sciẽdum ẽ autem ꝙ licet xp̃s eſſet oĩ
potẽs ⁊ ſic quantũ eſt ð potẽtia abſoluta
potuiſſ; dare ſpiritũ ſanctũ diſcipulis añ
ſuam aſcenſionem:tamẽ h̃ non fuit conue
niens:⁊ ideo dixit eis ꝙ expediebat ad h̃
vt ſpiritũ ſanctum haberẽt ꝙ iret ad pa
trem. ⁊ primo ꝑpter cõuenientiã que debȝ
eſſe inter donũ ⁊ dantem. Ubi ſciẽdum ꝙ
xp̃s ante ſuam reſurrectiõem nõ habuit
corpus glorioſum:⁊ ideo nõ habebat totã
dignitatem corporis: q̃ȝtam hũit poſt re
ſurrectiõem:quia igit̃ ſpiritus ſ. eſt donũ
digniſſimũ:ideo nõ fuit cõueniens vt da
retur a xp̃o niſi quãdo fuit i ſtatu digniſ
ſimo:ꝙ fuit quãdo habuit corpus glorio
ſum ad dexterã patris. Unde Jo. 7. Spi
ritus nõdum erat datus quia xp̃s nõduȝ
erat glorificat⁹. ¶ Scðo pp̱ cõuenientiã q̃
dȝ eſſe inter donũ ⁊ recipientẽ. Vñ ſciẽdũ
ꝙ diſcipli q debebãt recip̱e ſp̃m ſ. añ xp̃i
paſſionẽ ⁊ mortẽ nõ erãt recõciliati ðo:q̃
p̱ mortẽ ſuã cũ eo xp̃s nos recõciliauit. iu
xta illud coll. 1°. In ip̃ȝ iq̃t apl's cõplacuit
oẽȝ plẽitudinẽ hitare:⁊ p̱ eũ recõciliar̃ oĩa
i ip̃ȝ pacificãs p̱ ſanguinẽ crucis:ſiue q̃ in
cel̃ ſiue q̃ i terris ſt̃:q̃ igit̃ ſp̃s ſ. ñ debat
dari niſi recõciliat̃ꝫ: igit̃ ⁊c. ¶ 3° pp̱ ipedi
mẽtũ ꝙ erat i aplis ad ip̃ȝ recipiẽdũ. Vñ
ſciẽdũ ꝙ diſcipli añ paſſionẽ xp̃i adhuc ſi
bi more hũano inherẽtes ⁊ gaudẽtes de
ſua p̃ñ:nõ eleuebant̃ mẽtal̃r ad ↄſiderã
dũ celeſtia:⁊ iõ nõ diſpõebant̃ ad receptõ
nẽ ſp̃s ſ. xp̃o ãt recedẽte. ſibi inherebãt i
uiſibl̃r. ⁊ q̃dã amore ſpũali i eũ eleuabant̃
ꝙ diſponebat eos ad receptõeȝ ſp̃s ſ. ⁊ ſic
nõ fuit ↄueniẽs ꝙ añ mortẽ ſuã daret ſpi
ritũ ſ. Vñ i p̱ſona xp̃i loq̃t̃ Aug. d. Si ali
mẽta terrẽa q̃b⁹ vos alui nõ ſubtraxero:
⁊ ſolidũ cibũ nõ exuriet̃ꝫ:ſ; carni carnal̃r
adhebitis:capaces ſpũs nõ eritis.

Tertia pars.

Equit̃. Et cũ venerit ⁊c. Ubi tan
git mali rep̃hẽſionẽ gen̄ralẽ:ꝙ
ꝑbat correctio vigoroſa. Ubi ſci
endũ ꝙ qñ aliq̃s vl̃t ordinate rep̃hẽdere
aliquẽ. Prio dȝ rep̃hẽdere general̃r vitia
poſtmodũ in ſpãli dȝ deſcẽdere ad illa que
tangũt illũ magis in ſpãli. quẽ modũ dicit
xp̃s ꝙ tenebat ſpũs ſ. Scðm h̃ igit̃ in p̱te
iſta 2° poſſum⁹ ↄſiderare. p̱rio rep̃henſio
nẽ ſumptã generaliter. 2° explicitã ſingu
lariter. ¶ Quantũ ad primũ dicit. Et cuȝ
venerit ille ⁊c. vbi ſciendũ ꝙ lȝ xp̃s dicat
ſpũȝ ſ. arguer̃ mundũ:nõ tñ pp̱ h̃ excludit
q̃n ipſe mundũ arguerit : cũ indiuiſa ſint
op̱a trinitat̃ꝫ:ſ; dat̃ intelligi ꝙ ſpũs ſ. dat⁹
apl'is aufert ab eis tiorẽ ⁊ dat eis audatiã
ƀȝ Augu. rep̃hẽdẽdi peccõres. Dic igit̃ cũ
venerit ſpũs ſ. argueret hoĩes de iuſtitia
q̃ȝ nõ hñt:⁊ ð iuditio ꝙ nõ timẽt. ¶ Quã
tum ad p̃m dic. De peccõ quidem ⁊c. Ubi
tria explicat. ſ. rep̃henſionẽ culpe ificiẽtis.
iuſtitie deficientis. ⁊ iudicij nõ terrentis.
¶ Quantũ ad primũ dic. De peccõ q̃dẽ q:
nõ crediderũt in me. Ubi ſciendum ƀm
Augu. ꝙ h̃ peccm̃ accipit̃ ꝑ peccõ ifidelitat̃ꝫ
de q̃ ſpãl̃r rep̃hẽdent̃ hoĩes mũdãi tanq̃ȝ
de illo ꝙ eſt fundamentũ oĩum malorum.
¶ Sciendũ ẽ ẽt ꝙ ſignãter xp̃s dicit:q̃

nõ crediderĩt in me. Unde sciẽduȝ ꝙ aliud est credere deum aliud deo: aliud in deuȝ: credere deũ: est credere eũ omnipotentẽ ⁊ pmiatorem bonoꝝ: ⁊ punitorem maloꝝ. iuxta illud hebr .ij. Credere enim oȝ accedentes ad deũ q: est ⁊ inquirẽtibus se remuneratorem fieri. ¶ Credere aũt deo est credere vera esse que dicit. iuxta ꝙ de abraã dicitur gñ. 15. Credidit abraã deo ⁊ reputatũ est ei ad iusticiam. vnde eccli. 2. Qui timent deũ non erũt incredibiles vbo illius. ¶ Credere vero in deum. ẽ credendo eum amare ⁊ firmiter ei inherere ⁊ de tali dicit xp̃s. Jo. 5. Omnis qui viuit ⁊ credit i me nõ morieẽ i eternũ. ¶ Quãtum ad reprehẽsionem iusticie deficiẽtis dicit De iusticia vero. s. argueret spiritus s. mũduȝ q̃ȝ non habet: q: non credidit ꝙ non videt vos autem habetis: quia creditis etiam ꝙ nõ videtis: cuius signum est quantũ ad diuinitatem q̃ȝ in me creditis ⁊ quantũ ad humanitatẽ quia ad patrem vado ⁊ iam nõ videbitis me: ⁊ tamẽ i me credetis: ⁊ q: mundus hĩ nõ in me credit ideo de hac iusticia arguet. de ista iustitia dicitur. i. petri. i. vbi loquẽs de xp̃o dicit. quem cũ non videritis diligitis in quem nunc quoq; nõ videntes creditis: credentes autem exultabitis leticia ienarrabili ⁊ glorificata reportãtes finem fidei vr̃e: salutem animã vestrarũ. ¶ Alio modo potest exponi hĩ pticula de iustitia xp̃i q̃ȝ habuit in vita. Ubi sciẽdum ꝙ xp̃s in vita sua fuit iustissimus ⁊ pfectissimus omni virtute. vt sic de ipso dici potuerit illud ps. Justus dñs ⁊ iustitiã dilexit equitatẽ vidit vltus eius. Hanc aũt iusticiam non credebãt homines esse in xp̃o: sed ipm reputabant iniustum ⁊ malũ. iuxta illd̃ Jo. 8. Demoniũ habes. ⁊ ideo de ista iusticia q̃ȝ ñ crediderĩt in xp̃o: a spũ s. merito reprehẽdunt. ¶ Quantũ ad reprehẽsionem iudicij nõ terrentis dicit. De iudicio aũt: q: pnceps huius mũdi iã iudicat⁹ est. Ubi sciẽdum ꝙ secũdum Augu. dyabol⁹ dicit princeps huius mundi. i. iniquoꝝ qui corde non habitãt nisi in hĩ mundo quẽ diligunt. ¶ Ille ãt merito potest argui: qui adheret alicui cõdẽmnato ⁊ maxime quãdo est ita debil' potẽtie ꝙ nõ potest cum vincere: sed ab eo vinci. Cum igit dyabolus secũdum Aug. de verbi dñi: licet i mũdo pmittatur a deo ad nr̃m exercitiũ: ipȝ tamen si volumus possumus vincere: ⁊ ẽ cuȝ suo exercitu iudicatus. igitur merito possunt argui qui ipsum secunt ⁊ iudiciũ diuinũ non timent. ¶ Quantum igit ad istas tres reprehẽsiones factas mũdo p spiritum s. vt ipsas hoies caueant: Loquitur Augu. sup Jo. d. Credant itaq; homines in xp̃m ne arguant de peccato infidelitatij sue quo peccata omnia detinent. trãseant in numerũ fidelium: ne arguant de iiusticia coꝝ ꝙ iustificatos nõ imittantur. caueãt futuꝝ iudicium: ne cum mũdi principe iudicent: quem iudicatuȝ imittãtur. ¶ Sciẽdum ẽ autem circa istam pteȝ pncipalem in q̃ fit mẽtio de peccõ. s. infidelitatis: ⁊ de iusticia ⁊ de iudicio ꝙ loquẽdo moraliter homo dȝ peccatũ vitare q: peccatũ separat hoiem a deo: ⁊ puat ipsum visiõe diuina. iuxta illd̃ Js. 59. Iniquitates vr̃e diuiserũt inter vos ⁊ deuȝ vr̃m: ⁊ peccata vr̃a abscõderĩt faciẽ eius a vob. Uñ eccli. 21. Quasi a facie colubri fuge peccata: ⁊ si accesseris ad illa suscipient te dentes leonis: dentes ei⁹ interficientes animas hominũ. ¶ Licet ãt omnia pccã debeam⁹ vitare generalr tñ in spãli pccm̃ infidelitatij q: est pncipiũ omniũ maloꝝ ⁊ grauissime punit a deo. ¶ Hoc ãt fuit figuratũ exo. 32. Ubi sentẽtialr dr ꝙ cũ aarõ ad petitioneȝ ppl'i fecissȝ vitulũ ꝯflatileȝ queȝ ppl's adorauit dixit dñs ad Moy. q erat cum ipso in mõte. Uade ⁊ descende: peccauit ppl's tu⁹ queȝ eduxisti de terra egypti: feceruntq; vitulũ ꝯflatileȝ ⁊ adorauerũt: queȝ videns Moy. ⁊ arripiens vitulũ ꝯbursit

⁊ cōtriuit vsq3 ad puluerem quem spsit i aq3 ⁊ dedit ex eo bibere filijs isrl' p̄cepitq3 filijs leui:q in h peccato non cōsenserunt: q̄ sumptis armis interficerēt tanti sceleris noxios:⁊ interfecerūt in die illa quasi.23a.milia hominū.¶ Ubi sciendu3 q̄ p filios isrl' intelligi possunt xp̄iani fideles:quos Moy.i.xp̄us eduxit de egypto.i.d̄ tenebris peccatoꝝ.Un̄ deutero.4. Nos āt tulit dn̄s ⁊ eduxit de fornace ferrea egypti vt haberet ppl'3 hereditariū. sic fit in p̄senti die.¶ Sed tamen multi sunt miserabiles ⁊ ingrati tāti bn̄ficij du3 obliuiscētes:⁊ instar ydolatraꝝ ⁊ ifideliū sibi fabricāt conflatile3 vitulū quem adorant dum pl's mundanis seruiūt q̄3 xp̄o: qui eos ꝓprio sanguine acq̄siuit.¶ Sed auertat peccator miserrimus sic oblitus dei sui.⁊ magis reuerēs istis mundanis quid dr̄.Nam dr̄ q̄ Moy.vitulum cōflatilem quem adorauerāt cōminuit in pl'uerem:⁊ miscens cū aqua dedit populo ad bibēdum:sic accidet misero peccatori : q̄ iste res tēporales q̄bus fuit deditus cōminuent i puluerem:dū.s.quantū ad se ad nichilū redigent:q̄ erit i morte vbi diuitie nō poterunt eū liberare : q̄ tamen sibi dabunt in potum:dum ꝓpter ipsas eternaliter cruciabit.Unde Luc.10.Mortu9 est diues ⁊ sepultus ē in iferno . ¶ Sciēdum ē etiam q̄ homo d3 habere iustitiā. iuxta ecclesiastici.2.Filij accedens ad seruitute3 dī sta in iusticia ⁊ timore ⁊ p̄para animā tuam ad tēptationem.quare:quia puer.ij.Non proderūt diuitie i die vltiōis: iusticia aūt liberabit a morte.Na3 oēs diuitie q̄ sunt i mundo:quantū ē de se hoīe3 nō liberarēt.s.a morte penarū inferni . q̄ tn̄ fac iusticia si i hoīe sit inuēta . ¶ Hoc āt fuit figuratū dan̄.6.Ubi sinial'r dr̄ q̄ cū ad ꝓcurationē aliquoꝝ inuidētium dan̄. rex dari9 fecissz:eū mitti i lacū leonū vt deuoraret ab eis iuit i crastinū ad videndū si mortu9 esset quē viuū ⁊ sanū repiēs:ad miratus fuit cui dixit dan̄.d̄s misit angelum suū:⁊ cōclusit ora leonū ⁊ nō nocuerūt mihi:q: coram eo iusticia inuēta ē in me. ¶ Ubi sciēdum q̄ p dan̄. qui vir desideriorum dictus est:intelligit quilibet fidel' xp̄ianus q toto corde desiderat d3 esse cōiunctus cum deo:ad cuius imaginem est creatus.d.cū ps.Queādmodū desiderat ceru9 ad fontes aquaꝝ ita desiderat aīa mea ad te d̄s.Per lacum aūt leonū intelligi pōt hic mūdus:qui ē lacus misie:q: in ipso semp sumus in miserijs ⁊ tribulationibus multis . ¶ Signāter autem dr̄ lacus leonū hic mūdus:quia i ipso ad nostrum exercitiū habitāt demones nos tēptantes:⁊ deuorare volētes : significati p leōes feroces.iuxta illd̄.i.petri.5.Aduersarius vr̄ dyabolus tanq̄3 Leo rugiēs circuit querēs quē duoret.¶ In isto igitur lacu.i.mūdo:positus ē homo ad ꝓcuratōnem dyaboli.Qui aūt vl't p̄icula leonū.i. demonū : ⁊ mortem sp̄ualem in h mūdo.⁊ eternalem i alio euadere:o3 q̄ instar dan̄. habeat iustitia3 :⁊ tali mittit d̄s angelum defensorem.q eu3 liberat ne interficiat:vl' ledat ab hostibus eum volētibus deuorare Un̄ ps.Immittit angl's dn̄i i circuitu timentibus eum ⁊ eripiet eos . Et puer. ij.Justus de āgustia liberatus ē:⁊ tradet ipius ꝓ eo ¶ Sciēdū est ēt q̄ hō d3 vitare iudiciū diuī̄ q̄ scit certitudinal'r futurū.iuxta illd̄ Jo.19.Fugite a facie gladij qm vltor iniquitatū gladi9 ē : ⁊ scitote eē iudiciū.Un̄ ad ro.2.Existias āt h o hō q iudicas eos q talia agūt ⁊ facis ea : q: tu effugies iudiciū dei.q.d.nullo mō . quod cognoscēs ps:⁊ ipm ꝑtimescēs dicebat . Nō intres in iudiciū cū seruo tuo dn̄e:q: non iustificabit in ꝯspectu tuo oīs viuēs Iste iudex faciēs istud iudiciū pōt figurari p d̄d de q̄ dr̄.2.R.8.Faciebat quoq3 d̄d iudiciū ⁊ iusticiā omni populo.¶ Ubi sciendum q̄ per Dauid qui interpretat decorus aspectu ⁊ manu fortis intell'r xp̄s :

decorus aspectu fuit propter sanctitatem ꝛ máu fortis pp isupabilem ptãtem:iuxta illud.i.Re.i.Nõ est sanctus vt é dñs:neqꜫ eim est alius extra te ꝛ nõ é fortꝭ sicut de us nr̃.❡ Istud dr̃ facere iudiciũ ꝛ iustici am:qꝛ ipe hꜫ totũ mũdũ iudicare.Vñ ps. Parauit in iudicio thronũ suũ: ꝛ ipe iudi cabit orbé terre in eqtate iudicabit popu los i iusticia.❡ Qualé át sit suũ iudiciuꜫ ꝛ q̃ꜫ iustũ dr̃ figuratiue apoc .ij. Aduenit ira tua ꝛ tépus mortuoꝝ iudicari ꝛ redd̃ re mercedem seruis tuis pphetis ꝛ scis ꝛ timétib⁹nom̃ tuum pusillis ꝛ magnis ꝛ exterminádi eos q corrumpunt terram. ❡ Ubi auertere possumus diuersitatem stipendiorum que dantur diuersis hoib⁹ ꝫm diuersitatem opum.Nam iustis ꝛ bo nis dat mercedem retributónis eterne: peccatores autem exterminat in profũdũ inferni:iuxta illud ꝙ ipe dicit Math.25. Ibunt inqt hi.i.peccatores in ignem eter num.iusti autem in vitam eterná.❡ Qr̃ autem sit ista stipendiorum diuersitas:qꝛ in hoc mundo diuersimode operati sunt: ꝛ iõ debét recipe sic laborauerũt. iuxta ꝙ xp̃s dicit apoc.22.Ecce venio cito: ꝛ mer ces mea mecũ é reddere vnicuiqꜫ ꝫ opa sua.

Quarta pars.

Sequitur.Adhuc multa héo ꝛc. Ubi tangit boni instructionem generaleꜫ:ꝙ pbat eruditó vigo rosa.Ubi sciédũ ꝙ q alios vult istruere dꜫ respicere capacitatem audientiũ ꝛ ꝫm ꝙ sunt capaces eos dꜫ instruere:qꝛ igitur discipuli non erant capaces dcõꝝ xp̃i: qꝛ nũdũ illustrata lumine sp̃s s. iõ promittit eis ꝙ sp̃s s.doceb t eos cum venerit.ꝛ ꝫ hoc ħ quattuor possumus considerare. s.
Collegij debilitatem ad capiédũ.
Paracliti viuacitaté ad dirigédum.
Dei necessitaté ad credédũ.
Xp̃i celebritaté ad reuerédum.
❡ Q.ᵐad pᵐistoꝝ dicit.Adhuc mlt̃a ꝛc. Ubi sciédũ ꝙ doctria dꜫ eé ꝫ capacitateꜫ gẽtiũ qꝛ puis legenda sunt grossiora: ma gnis át sbtiliora.Vñ apo.dic.i.cor.3.Non potui vob̃ loq q̃si sp̃ualibus:sꜫ q̃si carnali bus:tanqꜫ puulis in xp̃o lac vob̃ potum dedi nõ escam.q.d.iperfectꝭ hõ dꜫ loq faci lia ad capiédũ significata p lac ꝙ sine dif ficultate bibitur:perfectis aũt subtilia si gnificata per escam duram.ꝛ hoc est ꝙ di cit.Adhuc multa alta ꝛ sbtilia héo vobis dicere sed non potestis portare modo:qꝛ nundum estis capaces.❡ Q.ᵐ ad pacliti viuacitatem ad dirigédum dicit.Cuꜫ aũt venerit ꝛc.Ubi xp̃s p̃ cõmendat istuꜫ do ctorem.s.sp̃m s.a nobilitate essendi: qꝛ dic̃ eum sp̃m ṽitatꝭ:qui iõ sp̃s ṽitatꝭ dr̃: quia a p̃re ꝛ filio q ṽitas est eternal̃r pcedit. ❡ 2° cõmendat eum a mõ docendi qꝛ do cebit celeriter vtiliter ꝛ vniuersal̃r.celeri ter:cum dicit cũ venerit.q.d.ita celeriter docet:ꝙ statim q̃n venerit vos docebit. Unde Greg.in oml̃.peñt.d.Audi qual̃ é iste artifex sp̃s.nulla ad docédum mora agit̃ sed mox vt tetigerit mentem docet: imo ipm tetigisse docuisse est. ❡ Q.ᵐ ad doctrinam vtilem dic̃ docebit vos verita tem:ꝙ est q̃n per spiritum s.diffusum in cordib⁹ nr̃is ṽa ꝛ bona intelligunt̃:ꝛ itel lecta appetunt̃.❡ Q.ᵐ ad ei⁹ doctrinam vniuersalé dic̃.oém ṽitaté.Ubi sciendum ꝙ sp̃s s.oém veritaté ad saluté necessari am docuit aplõs q̃n véit i eos i habũdan tiam.s.fidei.❡ Uel põt dici: docebit vos oéꜫ veritaté:qꝛ general̃r loquédo: triplex est veritas.s.doctrine vite ꝛ iusticie.docet igit̃ primo veritatem doctrine dum docu it qd credédum. ꝛ iõ sibi dicere possum⁹ illud Math.22.Magister scimus qꝛ ve rax es ꝛ viam dei in veritate doces.❡ 2° docuit veritatem vite: dum docuit quid agendum. de qua dixit Rex Ezechias Isa.38.Obsecro domine memento queso qũo ambulauerim coram te in veritate: ꝛ in corde perfecto:ꝛ ꝙ bonum é in ocul̃ tuis fecerim. ❡ Tertio docuit nos veri

tatē iusticie:qñ docuit q̄uo est ad ꝓximū
se hñdū:q: ad ꝓximū dꝫ benigne ⁊ ẜꝫ iu
sticiā se hr̃e.iuxta illd ꝓuer.18. Accipe p
sonā impij in iudicio nō est bonū vt decli
nes a ỽitate iudicij. ¶ Q^m^ ad dci neces
sitatem ad h credendū dic̃. Nō .n.loquet
⁊c.Ubi sciendū ꝙ q: xp̄s dixerat aplis.
q: docebit vos omnē ỽitatē:vt h certitu
dinalr credāt oñdit ꝙ alid loq nō pōt ni
si ỽitatem:q: cū ipse ꝓcedat a filio q est
ỽitas ⁊ nō loquat a semetipso ẜꝫ a filio nō
pōt loq nec docer̃ nisi ỽitatē.¶ Q^m^ ad
exempli celebritatem ad reuerendū dic̃.
Jlle me clarificabit ⁊c.vbi ꝑ pōit istiꝰ cele
britatꝫ actuꝫ.2° cām.¶ Q^m^ ad actuꝫ dic̃.
Jlle me clarificabit.i.me glosuꝫ oñdet co
rā mundo.Ubi sciédum ẜm Aug.ꝙ glia
est frequēs fama cum laude.Jsta tñ glia
aliqñ pōt esse falsa:⁊ h tribus mōis:ꝑ qñ
laudātes errāt in rebꝰ.s.qñ putāt illd ꝙ ē
bonū eē malū vel eꝯ°.2° qñ laudātes nō
errāt in rebꝰ q: bñ sciūt discernere qd sit
bonū:⁊ qd malū:tñ errāt i hoibus : q: pu
tāt aliqñ eē bonū illū q ē malꝰ vel eꝯ°.3°
pñt errar̃ vtroqꝫ mō.Sp̄s igit̃ scūs clari
ficādo ⁊ reddēdo xp̄m glosum mūdo:nul
lo istoꝝ modoꝝ errar̃ potuit cū sit sapie i
finite:⁊ p ꝯñs laꝰ sua ānūciata d xp̄o sim
plr fuit ỽa.¶ Q^m^ ad istiꝰ celebritatꝫ cāꝫ
dic̃.Quia de meo accipiet ⁊ ānūciabit vo
bis.Ubi sciēdū ꝙ sp̄s s.alr accep̄ eē a deo
⁊ alr creatura.Nā creatura sic accep̄ esse
a dō ꝙ nō ē ip̄e ds.Sp̄s āt scūs sic accep̄
esse a pr̃e ⁊ filio ꝙ ē idē cū eis i essentia.
⁊ idō ẜm Aug.nō ē mior filio. ¶ Dic̃ igit̃
sp̄s s.me clarificabit:⁊ h ē ꝯuēiēs q: d mō
accipiet.i.de me ꝓcedit.q āt est ab alio d
bet claꝝ facer̃ ⁊ glorificare illum a quo ē.
igitur debet me clarificare sicut ego pa
trem clarifico a quo eternaliter nascor.
¶ Quid autem ānunciet nobis spiritus
s.audi ipsum dicentem Js.42.Que p̄ma
fuerunt .Ecce venerunt:noua quoqꝫ ego
ānuncio anteq̄ꝫ oriantur audita vobis fa
ciam. Nam nobis annunciat desiderata
de Christo a sanctis patribus:q: iaꝫ xp̄s
fuit imolatus ⁊ passus:noua quoqꝫ nobis
ānunciat.s.ex passione xp̄i : apertōnē Ja
nue paradisi:nobis etiam ānunciat q̄ ven
tura sunt anteq̄ꝫ oriantur.s.gloriam para
disi q̄ꝫ expectamus.de qua expectatōe lo
quitur Petrus .2^a^. cano .3°.d. Nouos
vero celos ⁊ nouā terram ⁊ ꝓmissa ip̄ius
expectamus in qbus iusticia habitat : q̄
autem sint ista ꝓmissa dr̃ Jac.1.Beatus
vir q suffert tēptatōem qm̃ cum ꝓbatus
fuerit accipiet coronam vite quam repro
misit ds diligētibus se.Ad q̄ꝫ coronā ⁊c.

Dñica.3ª post pasca. Euāgelium.35m.

a

Men amē dico vob̄ si qd
petieritis patrē i noie mō
dabit vb̄.⁊c.Jo.16.Nos vi
demus p experientiā ꝙ q̄t
tuor sunt inter alia q̄ faciūt
hoiē gratiosuꝫ ⁊ diligibilē alki.Primuꝫ
est mūeris liberalitas.Nā qñ hō multuꝫ
est liberal̃ in largiendo:tal̃ gratiosus ef
ficit̃ ⁊ amicꝰ.iuxta illud ꝓuer.19.Multi
collunt p̄sonam potentis ⁊ amici sunt dōa
retribuentis.¶ 2^m^ est amoris fidelitas.
Nam qñ vnus diligit veraciter alium ⁊
sine fictiōe ab eo diligit̃ : tunc inter eos a
micitia cōfirmat̃:sic̃ pꝫ de ionatha ⁊ d dd:
q: videns iōathas ꝙ diligebat̃ a dd:⁊ ip̄e
diligebat euꝫ.iuxta illud.1.Re.18.Nā iōa
the colligata est anima dd:⁊ dilexit eum
ionathas quasi animā suam.¶ 3^m^ est gē
neris nobilitas.Nā qñ homines sunt ma
gis generosi ⁊ meliꝰ morigerati : tūc sunt
magis placibiles.sic̃ pꝫ dañ.i.de nabuc̃.re
ge q ordinauit cum seruis suis ꝙ introdu
cerent de filijs israel ⁊ de semine regio ⁊
tyrānorū.i.magnatoꝝ ⁊ nobiliuꝫ:pueros i
qbus nō esset macula ⁊ decoros forma vt
nutrirent̃ in palatio regis:⁊ tāq̄ꝫ accepti
sibi ⁊ gratiosi:starent in conspectu eius.

¶ Quartū est sapiētie claritas. Nam qñ aliquis est prudens ⁊ sapiēs: ē magis acceptꝰ hoibꝰ: q̄ȝ si esset stultus. iuxta illō ꝓuer. 14. Acceptus ē regi minister intelligens. ¶ Ut igitur xp̄m diligamꝰ ⁊ q̄ȝq̄ȝ nob̄ gratiosum ⁊ placibl'em: beatus Jo. in euangelio hodierno tāgit ð ip̄o quattuor ꝑdicta. Nam tangit.

Largitatē munificentiā diffusiuā.
Caritatis beniuolentiā amatiuaȝ.
Dignitatis excellentiā ꝓcessiuam.
Claritatis intelligētiā cognitiuā.

¶ Primū ꝓbat exhibitō libal'. 2m dil'ctō spiritual'. 3m emanatio singularis. 4m intellectio general'. ¶ Primū i prin. 2m ibi h̄ in ꝓv̄. locutus suȝ. 3m ibi. exiui a p̄re ⁊c. 4m ibi. dixerūt ei discipuli ⁊c.

Prima pars.

q Uantū ad primū vbi tangit largitatis munificētiā ⁊c. dicit. Am̄ amen dico vob̄ ⁊c. Ubi sciendū ꝙ homo qui vl't aliqd petere: dȝ iter alia attēdere. 3a. Primū est ꝙ sciat illuȝ ⁊ quo dȝ peter̄ esse liberalē ⁊ voluntariū ad sibi dandum: vt sic speret ꝙ sibi dicat illud. 2. Re. 19. Omne ꝙ patieris a me ipetrabis. ¶ 2m est ꝙ expectet ⁊ cōsideret tempus cōueniens ad petēdum. Non enim ꝗlibȝ tempus ē aptuȝ ad petēdum aliqd ab aliquo vt puta qñ esset melācolicus: sed magis qñ est ylaris ⁊ iocūdus: sic fec̄ regina hester. de qua dr̄ snialiter. s. ꝙ vidit regē assuerū in bona dispositiōe animi ⁊ intrauit ad euȝ: cui dixit rex qd vis regia Hester: q̄ est petitio tua: ēt si dimidiā regni ꝑtē petieris: dabit̄ tibi. Unde Js. 49. In tempore beneplacito exaudiui te. ¶ 3m est ꝙ dȝ petere rem iustā. Nam qñ aliqd ville ⁊ iniustū peteret: nō deberet exaudiri. Ad ꝙ mōebat Thob. filiū suū. tob. 4. d. Omni tēpore bn̄dic dñ: ⁊ pete ab eo vt vias tuas dirigat: ⁊ oia consilia tua in ip̄o ꝑmaneant. Secūdum h̄ igitur in ꝑte ista tria possumus cōsiderare. s.

Dantis ꝓmptitudinem.
Temporis aptitudinem.
Doi magnitudinem.

¶ Quantū ad primū dicit. Amen amen dico vob̄ ⁊c. Ubi sciēdum ꝙ xp̄s recedēs a discipl'is: volēs eos cōfortare: ⁊ eis ostēdere ꝙ nō fraudabunt̄ a petitōibus suis: nec indigebūt mediatore oñdit eis scd̄m Criso. ꝙ virtute nominis sui qcqd petierint impetrabūt. ¶ Quantū ad tēporis aptitudineȝ dicit. Usqȝ modo nō petistis quicq̄ȝ ⁊c. Ubi sciendum ꝙ petitio ad h̄ vt exaudiatur debet ñeri i virtute nominis xp̄i. illō ergo tp̄s ē aptū ⁊ ꝯgruuȝ ad petēdū q̄ nomē xp̄i est clare cognitū ⁊ diuulgatū: ꝙ qdem tp̄s post resurrectōem xp̄i ⁊ aduētū sp̄s s. q cōfortans discipl'os eos fecit fortes ⁊ ꝓmptos ad nom̄ xp̄i viriliter ꝑdicādum. ¶ Dic̄ igit̄ vsqȝ mō. i. vsqȝ ad tp̄s istō q̄ fui vobiscū: nō petistis qcq̄ȝ i noie meo: q: virtus nois mei fuit vob̄ ignota ȝ cū nota fuerit petite ⁊ tunc cū obtinēdi fiducia ⁊ obtinebitis ꝙ peteretis cū magna leticia. ¶ 3m ad doi magnitudinē dic̄. Ut gaudiū vr̄ȝ sit plenū. Ubi sciendū ꝙ hō dȝ a deo petere ꝑncipalr illud pp ꝙ ē creatꝰ ꝙ quidem est regnum dei q: ad eiꝰ petitōem ⁊ adeptōem oia alia cōsecūtur. iuxta illō Mat. 7. Pm q̄rite regnū dei: ⁊ h̄ oia adicient̄ vob̄ in q̄ regno inueit̄ gaudiū vr̄m: iuxta illō Js. 51. Gaudium ⁊ leticia inuēient̄ in ea grāꝶ actio ⁊ vox laudis. Sciēdū ē āt circa istā ꝑtē ꝑncipalē i q̄ fit mētio ð gaudio: ꝙ inuēio triplr̄ gaudiū. s.

Uacuū ⁊ pernitiosum.
Impfectū ȝgratiosum.
Perfectū ⁊ gl'osum.

¶ Prio inuēio gaudiū vacuū ⁊ ꝑnitiosū ⁊ istō ē gaudiū hoīum mūdanoꝝ: ꝙ qdeȝ dr̄ ꝑnitiosum q: nll'aȝ hȝ stabilitatē: de q̄ dicit Job. Job. 20. Hoc scio a ꝑncipio ex quo positus est hō sup terrā ꝙ laꝰ ipioꝝ breuis sit ⁊ gaudiū ypocrite ad istar pūcti

¶ 2° inuẽio gaudiũ ipfectũ ſ ꝫ gṙoſuꝫ, ⁊ ħ
é gaudiũ ſpũal' gr̃e hoīs adhuc exñtꝭ i mũ
do. Et ħ gaudiũ ꝑ̃ é i ſpe futuroꝝ bonoꝝ. ð
quo dr̃ Luc. 10. Verũtñ i ħ nolite gaudere
ꝙ ſp̃s ſbiciunt̃ vob̃ gaudete át ꝙ noĩa vr̃a
ſcripta ſũt in cel'. ¶ 2° é i adoptõe ꝟtutũ
⁊ donoꝝ. ð q̃ dr̃ Iſ. 61. Gaudẽs gaudebo
i dño ⁊ exultabit aĩa mea i ð͛o meo: q: idu
it me veſtimẽto ſalutꝭ ⁊ idumẽto iuſticie
circõdedit me ⁊ q̃ſi ſpõſum decoratũ coro
na ⁊ q̃ſi ſpõſam monilib⁹ ſuis. ¶ 3° é gau
diũ ð ꝑpeſſiõe maloꝝ. ð q̃ dr̃ act. 5. Ibant
apl'i gaudẽtes a ꝯſpectu ꝯcilij: qm̃ digni
hiti ſunt ꝓ noĩe yħu ꝯtumelias pati. ꝑꝑ
ꝙ. d. Apo. 2. cor. 12. Libent̃ igit̃ gl'iabor in
infirmitatib⁹ meis vt inhabitet in me vir
tus xp̃i. ¶ Tertio inuenio gaudium per
fectum ⁊ glorioſum: ⁊ ħ eſt gaudiũ eterna
lis gl'ie ꝙ qdem dr̃ plenũ. p'io q: iplet ⁊
ſatiat hoĩs appetitũ. iuxta illð p̃s. Satia
bor cũ appuerit gl'ia tua: ⁊ alibi. Adimple
bis me letitia cũ vultu tuo. 2° q: cum dile
ctione ⁊ clara viſione: 3° q: puꝝ ſine admi
xtione ꝯ̃rij. Vñ apoc. 21. Abſterget de⁹ oẽꝫ
lacrimã ab oculis eoꝝ: ⁊ mors vltra non
erit neqꝫ luct⁹ neqꝫ clamor: neqꝫ dolor erit
vltra. ¶ 4° q: ſecuꝝ ⁊ ſine admiſſione: iux
ta illud Io. 16. Iteꝝ át videbo vos ⁊ gau
debit cor veſtrũ ⁊ gaudiũ vr̃m nemo tol
let a vob̃. ¶ Quale át ſit iſtud gaudium
dicit Aug. i. de trinitate. Hoc inqt eſt ple
nũ gaudiũ vr̃m quo ampli⁹ nõ eſt frui tri
nitate dñi ad cui⁹ ymaginem fc̃i ſumus.
¶ Sciendum eſt át circa iſtã ꝑtẽ in q̃ fit
mẽtio de obtinẽdo. ꝙ hõ q vult exaudiri
a dño: dꝫ ꝓ ſeipſo rogare: q: forte ſi roga
ret ꝓ alijs: ipſi forte eſſent indiſpoſiti: q̃re
ſm̃ Augu. Non merereẗ a deo exaudiri.
Vñ dixit Ie. orãti ꝓ ppl'o Ie. 7. Noli ora
re ꝓ ppl'o ħ: nec aſſumes ꝓ eo laudem ⁊
orõnẽ ⁊ nõ obſiſtas mihi: q: ego nõ exau
diam te. Ubi Glo. Cor ipenitẽs nõ ꝑmit
tit exaudiri. ¶ Sciendũ é át ꝙ inter alia
debemus a deo. 3ª petere. ſ.

Ablutionem culpe inficientis.
Infuſionem gratie decorantis.
Adeptionem glorie qetantis.
¶ Primo debemus petere ablutionem
culpe inficientis. Nã hõ qui ſe ſentit infe
ctum aliq̃ pcc̃i macula dꝫ ad deũ recurre
re ꝓ miſericordia obtinẽda. ð. illð Tob. 3.
Peto dñe vt de vinculo improꝑij huius
abſoluas me. Nã hõ exñs in pccõ morta
li dꝫ faciẽ ſuaꝫ ⁊ oculos ad deũ erigere: q:
alibi nõ inuenit adiutoriũ ſufficiẽs: vt ſic
dicat cũ p̃s. Leuaui oculos meos ad mon
tes vnde veniet auxilium mihi: auxilium
meum a domino ⁊c. ¶ Signanter autem
dr̃ peccatum mortale vinculum: q: tenet
animã captiuatam ſub ſeruitute dyaboli.
Unde figura. loquendo de Pharaone ⁊
egyptijs dr̃ ſapientie. 7. Magna eni ſunt
iuditia tua dñe ⁊ in ennarrabilia oꝑa tua:
ꝑꝑ hoc indiſciplinate anime errauerunt:
dum enim ꝑſuaſum habent iniquis poſſe
dñari nationi ſcẽ: vinculis tenebraꝝ: ⁊ lon
ge noctis cõpediti incluſi ſub tectis fugi
tiui perpetue prouidentie iacuerunt.
¶ Ubi ſciendum quantũ ad ſenſum litte
re ꝙ per iſtos viros indiſciplinatos ⁊ ini
quos: intelliguntur egyptij qui erant in
durati: ꝑꝑ ꝙ dicit̃ ħ: ꝙ ꝑſuaſum eſt domi
nandi ppl'o Iſraelitico q vocatur ħ natio
ſcã. cum át eſſent in iſto ꝓpoſito ſic deti
nendi eos in egypto ⁊ eis dñandi: deus
oñdit ſua magna mirabilia ⁊ iuditia: q:
in egypto fuit obſcuritas magna: ꝑꝑ que
vocant̃ vinculis ꝯpediti tenebraꝝ ⁊ lõge
noctis. qñ át deus miſit angeluꝫ extermi
natorẽ q interfecit primogenita egypti:
tunc fugierunt ⁊ incluſerũt ſe in domibus
ꝑꝑ ꝙ ħ dr̃ iacuerũt incluſi ſub tecti fugiti
ui: ⁊ tñ ꝑꝑ ħ non euaſerũt diuinũ iuditiũ:
qñ eoꝝ primogenita fuerũt iterfecta. ꝑꝑ
ꝙ dr̃ ꝙ fuerũt ſub ꝑpetua. i. ſub diuina ꝓ
uidẽtia. ¶ Moral'r át loquẽdo ſciendꝫ
eſt ꝙ ꝑ iſtos egyptios poſſunt intelligi
pccõres q aliqñ hñt ſpẽ viuendi lõgo tp̃e
⁊ dñandi in mũdo: q dñr ꝯpediti vinculis

tenebrarum ⁊ noctis:q: sunt ligati velud vin
culis in peccis q̄ faciūt aiam tenebrosam.
Et āt sic sperent de lōga vita:⁊ tpali dn̄io
tn̄ non euadūt diuinū iudiciū ſʒ dn̄s exter
minatorē angelū.i.sniam mortis mittit:⁊
sic eos interficit temporaliter: ⁊ eterna
liter dum eternis deputantur supplitijs.
¶ 2º dico ꝙ debemus petere infusionem
grē decorātis. Nā hō q se sentit priuatuʒ
ornamento grē:dʒ ipam attentissime pete
re ⁊ tūc paratā inuenit iuxta illud Eze.36.
Effundā sup vos aq̄ʒ mundā ⁊ mundabi
ni ab oib⁹ inquinamētis vr̄is:⁊ dabo vob
cor nouū ⁊ spūm nouū ponā in medio vr̄i
Nā spūs s.grā inter alia duo fac in aia:q:
aufert culpā:⁊ sic dr̄ mundare ab inquina
mētis.i.peccis:⁊ ornat aiam :⁊ sic dr̄ spūs
positus in medio hois.i. in aia rationali.
¶ Tertio dico ꝙ debem⁹ petere adeptio
nem glie quietātis. Nā hō postq̄ʒ acquisi
uit a deo remissionē culpe ⁊ infusionem
grē:q: adhuc in his nō satiat hois appe
titus dʒ petere adeptionē glie i q̄ deo cō
iungitur:⁊ in quo pfectissime quietat. Vn̄
Aug. Fecisti inqt nos dn̄e venir ad te ⁊ i
quietum ē cor nr̄m donec requiescat i te:
⁊ h̄ ē ꝙ petebat ps.d. Vnā petij a dn̄o hāc
requiram vt inhitem in domo dn̄i omni
bus diebus vite mee. ¶ Si aūt hanc hō
petat sollicite vt supius dictum ē: nō est
dubium ꝙ ipsaʒ obtinebit. Vnde ps. Vnā
petij a te attribuisti ei: longitudinē in se
culum ⁊ in se.seculi. ¶ Hoc aūt fuit figu
ratuʒ Jo.15. Vbi dr̄ sential'r ꝙ cū Caleph
expugnaret cariatsepher: dixit qui percu
serit cariatsepher ⁊ ceperit eaʒ:dabo sibi
assam filiā meam vxorē:cepitqʒ eam qdā
qui vocabat otoiel cui dedit filiā suaʒ vxo
rem:dū autem sil'pgerent:suasa est a viro
suo:vt peteret a prē agrum:illa vero mo
re mulierū que cito plangūt cum volunt:
suspirauit sedēs in asino:cui dixit caleph:
quid hēs:at illa respondit:da mihi bene
dictionem:terrā australeʒ:⁊ arentē dedisti
mihi:iunge ⁊ irriguum: Dedit igitur ei
Caleph irriguum superius ⁊ irriguum
inferius. ¶ Vbi sciendū ꝙ per Caleph
qui interpretatur omne cor. intelligitur
deus qui omne cor dicitur: quia sicut in
homine cor est sedes ⁊ principium vite:
ita deus est omnia gubernans ⁊ conser
uās ⁊ omnibus prebens vitam. Unde sa
pientie.16. Tu es domine qui vite ⁊ mor
tis habes potestatem ⁊ deducis ad por
tas mortis ⁊ reducis. ¶ Per Asaʒ vero
que interpretatur furibunda:intelligitur
anima hominis: que ideo furibunda di
ci potest: quia sicut furibundus caret di
scretione: ita anima hominis: dum pec
cat. Jsta Asa.i. anima dicit filia Caleph
i.dei:quia ipse eam creauit: ⁊ homini sua
potestate infudit.iuxta illud Gene. secun
do. Creauit igitur dominus deus homi
nem de limo terre: ⁊ inspirauit in facieʒ
eius spiraculum vite:⁊ factus est homo
in animam viuentem. ¶ Per Otoiel au
tem qui interpretatur signum dei: intelli
gitur Christus:qui eo ꝙ est filius dei: ⁊
est similitudo patris: potest dici signum
dei. ¶ Per ciuitatem autem Cariatse
pher que interpretatur ciuitas litterarū
intelligi potest lymbum sanctorum prūʒ
veteris testamenti:que id ciuitas littera
rum dici pōt: quia dum lex mosayca fuit
obseruata solum quātum ad sensum litte
re:omnes ibant ad lymbuʒ: vbi detinebā
tur:quia litteralis obseruantia non viui
ficabat sicut facit nūc ei⁹ spūalis intelligē
tia. Vnde.2.cor.3. Lr̄a enim occidit. Sp̄s
āt viuificat. ¶ Caleph igitur.i.ds pr̄ fa
cit pconizari ꝙ si quis pcusserit cariatse
pher.i.lymbum ⁊ cepit eā dabit sibi Asaʒ
filiam.i.aiam in vxorem ⁊ sponsam:sic igi
tur preconizante deo: null⁹ inuentus est
nisi Otoiel.i. Christus qui pugnans p no
bis ⁊ vincens dyabolum descēdit ad in
feros: ⁊ lymbum instar ciuitatis Cari
atsepher percussit fortissime: Et inde

extraxit aïas oïum ſcõꝝ pr̃m. ⁊ ſic aſã. i. aïam hoïs q̃ȝ acqſiuit ſibi ꝑ fidé:ſpũaliter deſpõſauit. cui dicit Oſee .2. Spõſabo te mihi i fide ⁊ ſcies q: ego dñs. ¶ Iſta aſa i. aïa dr̃ ſedere ſuꝑ aſinũ:q: eſt ſita in cor° ꝑ aſinuȝ deſignato. ¶ Iſta aſa. i. aïa ſedés in aſino dr̃ ſuſpirare:q: cognoſcés ſe creatam ad dei imaginé cui deberet eſſe coniuncta ⁊ vidés ſe captiuatã in carcere corporis merito põt ſuſpirare:⁊ cũ apl'o ſuſpirando clamare ⁊ dicere illud Ro.7. Infelix ego hõ:quis me ſepabit ꝺ corpore huius mortis. ¶ Iſta hȝ terrã arenté ⁊ ſterilem:q: eſt in terreno corpore ꝙ nõ ſolum de ſe eſt ſterile:ſȝ ét aïam facit pigrã: ⁊ inhabilé ad fructus dignos pnie. Vñ ſapié tie.9. Corp⁹ q' corrumpitur aggrauat animam:⁊ deprimit terrena cogitatio ſenſuȝ multa cogitanté. ¶ Huic aïe tanq̃ȝ ſponſe ſue ſuadetur a xp̃o: ꝙ petat a caleph patre ſuo. i. a deo:ꝙ det ſibi terraȝ magis fructiferam ⁊ aquis irrigatam: cum fiducia obtinendi. Nam ipſe dicit Io. 15. Si manſeritis in me ⁊ verba mea in vobis manſerit:quodcũqȝ volueritis petetis: ⁊ fiet vobis. ¶ Quid autem anima ſic indigens debeat petere audi. Nam dixit patri iunge ⁊ irriguũ. q. d. da mihi terram aquis irrigatã que poſſit fructificare. i. da mihi ſpiritus ſcũs gratiam:per aquam ꝺ ſignatam:que me irriget. i. faciat fructuoſum. Si autem hanc deuote petat dabit ſibi deus habundantius q̃ȝ ſciat petere. ſ. irriguum inferius. i. gratiam in pñti ⁊ irriguum ſuperius. i. gl'iam in futuro. Ut ſic merito poſſit dici de anima ſic dotata illud Venient ⁊ laudabunt in monte ſyon ⁊ confluent ad bona domini ſuper frumento: vino ⁊ oleo: ⁊ fetu peccorum ⁊ armentorum eritqȝ anima eorum quaſi ortus irriguus ⁊ vltra non exurient tunc letabitur virgo in choro iuuenes ⁊ ſenes ſimul ⁊ conuertam luctum eorum in gaudium.

Secunda Pars.

Egtur. Hec in ꝓuerbijs locut⁹ ſum vobis ⁊c. Ubi tãgit caritatis beniuolentiã amatiuã ꝙ probat dilectio ſpũalis. Ubi ſciendum q vult aliqd ab alio petere inter alia dȝ habere duo. Nã p⁹ dȝ hére illi⁹ a quo petit notitiã q: ſi ipſȝ nõ cognoſceret ille a quo peteret: ipſȝ fatuũ reputaret. 2⁹ dȝ hére petédi aliq̃ȝ cãm: ſi eni ſine cã peteret eſſet ſtult⁹ inter alias ãt cãs:potiſſima é: ꝙ ſibi ꝑ dilectioné ſit ꝯiunct⁹: q: dilectio auſuȝ dat hoï vt ad amicũ recurrat. Scđm h̄ igiẜ in pte iſta. 2⁹ poſſumus conſiderare. ſ.

Illius a q̃ petiẜ cognitioné euidentem.

Illius q petit dilectioné coniungentem.

¶ Quãtũ ad primũ dic̃. Hec in ꝓuer. ⁊c. Ubi ſciédũ ꝙ apli añ aduentũ ſpũs ſ. erãt adhuc groſſi ⁊ non poterãt celeſtia cape: nec ꝑ ꝯñs ꝑfecte pr̃em nouerat: nec xp̃m in cui⁹ noïe debebant aliq̃ poſtulare: ⁊ iõ xp̃s eis in ꝓuerbijs loquebaẜ. ⁊ h̄ eſt ẜm Augu. ꝙ dic̃ xp̃s. h̄ in ꝓuerbijs locut⁹ ſuȝ vobis. ¶ Sciendũ eſt etiã ꝙ apl'i poſt aduentum ſpũs ſ. ſci ſunt ſpũales ⁊ ſic celeſtia intelligere potuerũt nec ãpli⁹ oportuit in ꝓuerbijs eis loq. ⁊ h̄ eſt ꝙ dic̃ ẜm Au. Uenit ora cum iã in ꝓuerbijs ñ loq̃r vob. ¶ Sciédũ é ãt ẜm aliq̃s ꝙ illa hora nõ intelligiẜ ꝺ hora gl'ie padiſi: nec etiã ſolũ de ſpatio illoꝝ. q̃dragita dieꝝ qb⁹ poſt reſurrectioné fuit in mũdo ſȝ ꝺ toto tpe a reſurrectõe xp̃i ⁊ acceptõe ſpũs ſ. vſqȝ ad dieȝ iudicij: in q̃ꝝ tpe iã xp̃s nõ dr̃ loq in ꝓuerbijs ⁊ obſcure: ſȝ clar̃ ⁊ mãifeſte: q: amoto velaïe figuraꝝ: figure veteris teſti ſũt nob̃ clari⁹ ꝓpalate. Apl'i ét ⁊ alij doctores inſpirati ſpũs ſ. vob̃ ita clare locuti ſunt de pr̃e ⁊ filio: ꝙ poſſum⁹ pr̃eȝ cognoſcer̃ creatorem oiuȝ: ⁊ xp̃m redéptorem humãi generis: ⁊ ſic i ei⁹ noïe ad ſalutem neceſſaria poſtulare. ¶ Quantum ad ẜm. ſ. illi⁹ qui petit dilectionem ꝯiungentem dicit. Et ñ dico vobis ⁊c. Ubi xp̃s oſtendit ꝙ apl'i

ſecure poterát petere pp amoꝛé qué habe
bant ad pꝛem q eos amabat:ꝛ pp fidé q̄
hébant ad filium in cuius nomine poſtu
labant. Uñ ħ duo tangit.ſ.

Caritatꝫ inflamatóem.
Fidei illuſtratóem.

¶ Q^m ad caritatꝫ inflamatóem dicit. Et
nunc dico vob ꝛc. Ubi ſciédú ꝙ xp̄s dić
ſe nó rogare pꝛem ꝓ apoſtolis ꝙ vno mó
intelligédú eſt ſm Ylariú ꝙ nó rogabit
ꝓ illis tanq̄ ꝓ his q nihil habét i ſe pp
ꝙ exaudiri mereant: q: apl̄i hébant fidez
ꝛ caritatem mediáte q̄ poterát exaudiri.
¶ Alio mó ſm Augu. dicit ſe nó rogatu
rum pꝛem ꝓ apoſtolis ita intelligédo ꝙ
ſic ſolum héant róné rogantꝫ ꝙ nó héat
róné exaudientꝫ. Ubi ſciédú ꝙ in xp̄o ſút
due nature.ſ. diuia ꝛ humana ſm naturá
diuiam hꝫ rónem exaudientꝫ ꝛ nó rogantꝫ
ꝛ ſm hác dić ꝙ nó rogabit. ſm vo naturá
húaná hꝫ róné rogantꝫ: ꝛ q^m ad iſtá nó ne
gat ſe rogatuꝝ. ¶ Dić igiť: ꝛ nó dico vo
bis q: nó rogabo pꝛem pꝛo vob tanq̄ .ſ.
ꝓ illis q nihil habent i ſe. vnde confidant
accedere: q: vos habetꝫ amoꝛem: ꝛ ideo ſe
cure poteſtis rogare: ꝛ quod habeatꝫ amo
rem pꝫ. Ipe enim pater amat vos: vob in
fundendo amoꝛem quo eum diligitꝫ: cuiꝰ ſi
gnum eſt: q: vos me amaſtis. ¶ Q^m ad
fidei illuſtratóem dicit. Et credidiſtis q:
a deo exiui ꝛc. Ubi ſciendum ꝙ lꝫ xp̄s de
matre fuerit natus tempoꝛaliter: tamen
de patre eſt genitus eternaliter: ꝙ qdem
credentes apoſtoli de fide cómendanť a
xp̄o. Cum dić. ꝛ credidiſtis: quia a d̄o exi
ui: vt ſic verificatum fuerit d̄ me illd̄ Iſ.
2°. De ſyon exibit lex ꝛ verbum dñi d̄ Je
ruſalem. Nam xp̄s q eſt verbum patris
de Jer^m pacifica.i. de ſancta trinitate exiſ
ſe dr̄ quando venit i mundum: q de ſyon
que iterpꝛetatur ſpecula ꝛ ſignificat trini
tatem oia ſpeculantem exiuit vt lex: q: ip
ſe eſt pꝛicipium legis euangelice: que dr̄
lex amoꝛis.

Tertia pars.

Equiť. Exiui a pꝛe: ꝛ veni i mū
dum ꝛc. Ubi tangit dignitatis
excellétiam ꝓceſſiuam: ꝙ ꝓbat
emanató ſingularis. Ubi ſciendú ſm Cri
ſo. ꝙ lꝫ apl̄i multum ꝯfoꝛtarenť d̄ reſurre
cróe xp̄i q̄ eis ꝑdixerat: multo ꝟo áplꝰ
ꝯfoꝛtabanť qñ núciauit eis ꝙ iturꝰ erat
ad pꝛem tanq̄ ꝓtectoꝛ eoꝝ: ꝛ ió ħ ánúciat
eis. ¶ Sciédú é át circa iſtá ꝑté euágelij
in q̄ fit métio de exitu xp̄i: ꝙ loq̄ndo mo
ral̄r iuéio multipl̄r xp̄m ad nos exire .ſ.
ad nos

Docédum vaciter.
Excitandum viriliter.
Admonédum exéplariter.
Redímendú ſalubꝛiter.
Irrigádú ſuauiter.
Judicádum finaliter.

¶ Pꝛio iuenio xp̄m exire ad nos docen
dú vaciter. Ná xp̄s de ſinu pꝛis véiens
in mūdum docuit nos

Carné affligere ꝑ auſteritatem.
Mundú deſpicere ꝑ paupꝛtatem.
Supba reſpuere ꝑ humilitatem.

¶ Pᵒ docuit nos carné affligeř ꝑ auſte
ritaté. d. Mat. 10. Qui ñ accip crucé ſuá
ꝛ ſeqtur me nó é me dignꝰ. q. d. ꝙ hoies
q volút viueř i carnis voluptatibꝰ ꝛ deli
tijs ꝛ nolút coꝛpꝰ caſtigař ꝑ auſteritatez
q̄ ſignificať ꝑ crucé nó é dignꝰ ꝯſoꝛtó xp̄i.
¶ 2° xp̄ſ docuit nos múdú d̄ſpiceř ꝑ pau
ꝑtaté. Ná ipe paup eé voluit: iuxta illud
Mat. 8. Uulpes foueas hñt: volucres ce
li nidos. filiꝰ át hoïs nó hꝫ vbi cap recliet
Uñ dr̄ Mat. 19. ꝙ cú qdá adoleſcés dixiſ
ſet xp̄o ꝯmédádo ſe ꝙ obſuaſſꝫ mádata:
ꝛ petés ſi aliqd deeſſet ſibi ad hoc ꝙ eſſꝫ
ꝑfectꝰ. ait illi yh̄s. Si vis ꝑfectꝰ eé vade
ꝛ véde oia q̄ hés ꝛ da paupibus ꝛ hébis
theſauꝝ i celo ꝛ véi ꝛ ſeqre me. ¶ 3° docuit
nos ſupba reſpueř ꝑ húiltaté. Uñ ipe di
xit apl̄is mat. ij. Tollite iugú meú ſr̄ vos
ꝛ diſcite a me q: mitꝫ ſú ꝛ húilis coꝛd̄ ꝛ in

tétieꝫ regem aīab⁹ vr̄is. Un̄ ꝓp istam do
ctrinā tā verā ⁊ tā vtilē potuit d̄ se dicer̄
illud Is̄.48. Ego dn̄s ds̄ tu⁹ docēs te vti
lia. ¶ De isto exitu pabolice dr̄ Luc̄ .8.
Exijt q̄ semiat semiare semē suū. Ubi ipē
q̄ v̄itas ē expōit ibidē.d. sem̄ ē v̄bū dei.
Istd̄ igr̄ v̄bū dī.i. doctrinā v̄acē venit se
minare in hūc mūdū yh̄s: qn̄ exiēs d̄ sinu
p̄ris ⁊ hūanā carnē d̄ virgie assumēs: mū
do vtilr̄ p̄dicauit. ¶ 2° inuēio xp̄z vēir̄ ad
nos excitādū virilr̄. Nā aliq̄ sūt ita pigri
⁊ negligētes dū viuūt q̄ nihil bōi opanr̄
ī mūdo: quoꝝ pigritiā detestās sapiētissi
mus Salōn ad minima aīalia mittit sine
rōne ꝯsiderāda: vt saltē ibi exēplū accipi
ant alicui⁹ exercitij virtuosi.d. ꝓuer .8.
Uade ad formicā o piger ⁊ ꝯsidera vias
eius ⁊ disce sapiam ab ea: q̄ cum nō hēat
ducē nec p̄ceptorē nec p̄ncipē: pat estate
cibū sibi ⁊ ꝯgregat in messe q̄ comedat.
Si igr̄ aīal ita mīmū ē tāte idustrie q̄ a
seipo sine duce ꝓuidet d̄ futuro tpe: q̄m st
rep̄hēsibiles pigerrimi q̄ cum hn̄t talem
ducē excitātem eos xp̄m yh̄m nō faciunt
dū in hoc mūdo viuunt in ꝓspis q̄ signi
ficar̄ p̄ estatē floridā: vt qn̄ tp̄s aduenerit
q̄ ista terrena eis deficiēt q̄ erit ī die mō
tis hēant vn̄ possint ī alio mūdo pēniter
satiari. Et h̄ ē q̄ admonet nos xp̄s. Io. 6.
d. Opamini cibū q̄ nō p̄ijt: s̄ q̄ pmanet in
vitā eternā: quē filius hoīs dabit. ¶ De
isto exitu dr̄ pabolice ⁊ figuratiue Mat.
20. Simile est regnum celorū homini pa
trifamilias qui exijt p̄ mane conducere
oparios in vineam suam. Conuentōe aūt
facta cum oparijs ex diurno denario mi
sit eos in vineam suam. ¶ Ubi sciendū
q̄ per istam vineam intelligitur status
penitentie. per patrem vero familias: in
telligitur Christus. Iste igitur ad exci
tandum homines pigros exijt: dum d̄ si
nu patris venit in mundum vt eos cōdu
cat in vineam penitentie eis promittēdo
eterne vite premium significatum per de
narium. Et signanter dicitur q̄ mane cō
duxit contra multos pigerrimos: q̄ nul
la bona nec aliquos fructus penitētie dū
viuunt nolunt facere nec ad ecclesiā nec
ad confessionem venire sed expectant vl
timum diem mortis: ⁊ tunc videtur eis
q̄ satisfaciant: si confessos se ostendant: q̄
confessio potest dici talis qualis: quia h̄
solum faciunt vt habeant duos cubit⁹ ter
re: vbi ad vitandam mundanam verecū
diam possint eorum corpora sepeliri: sed
sic non deberet esse: sed primo mane sicut
vocantur a xp̄o intrare vineam pn̄ie: ⁊ in
eam vsq̄ ad sero.i. vsq̄ ad diem mortis
viriliter laborare. ¶ 3° inuenio Christū
exire ad nos admonēdum exemplariter
Nam xp̄s sicut regula ⁊ exēplar omniū
virtutum ē nob̄ ꝓpositus: vt ip̄m ī nr̄is
actibus imitari debeamus: sicut a deo di
ctū fuit illi mitissimo Moy. Exo.25. In
spice inq̄t ⁊ fac s̄m exēplar q̄ tibi ī mon
te mōstratū est. Nā s̄m exēplar q̄ nobis
mōstratum est a xp̄o significato p̄ mōtē
debem⁹ facer̄ ⁊ in nr̄is actib⁹ regulare.
Et hoc est q̄ dicit Io.13. Exemplum eīm
dedi vobis vt quēadmodū ego feci vob̄:
ita ⁊ vos faciatis. ¶ 4° inuenio xp̄m exi
re ad nos redimēdum salubriter. Nā dei
filius cognoscēs genus humanū obligatū
grauissime ita q̄ non poterat satisfacere
deo: sua benigna misericordia vēit in mū
dum vt ꝓ ipso solueret debitū: ⁊ liberar̄t
a morte: vt sic in ipso verificatum fuerit
illud Osee.13. De manu mortis liberabo
eos de morte: redimā eos: ero mors tua
o mors: ero morsus tuus inferne. quod
fuit quando animas sanctorum patrum
existentes in limbo qui erat pars infer
ni extraxit ⁊ ad celestia regna perduxit.
¶ Quinto inuenio Christum exire ad
nos irrigandum suauiter. Nam Christ⁹
in hoc mundo vēiens prius aridos p̄ pec
catū irrigauit diuina gr̄a: vt sic verificer̄
illud Io. ¶ Uidimus gloriam eius gl̄iā

quasi vnigeniti a pře plenū gratie ⁊ veritatis ⁊ infra. de plenitudine eius omnes accepimus grām pro grā. ¶ De isto exitu potest xp̄us dicere illud figuratiuum dictum de sapa. Eccli. 24. Ego quasi fluuius dorix ⁊ sič aque ductus exiui de paradiso dixi rigabo ortū meū plātationū. ¶ Ubi sciendum q̄ p istuȝ fluuiū dorix: qui inter pretat̄ géitus fuit: vel generatiōis medicamentum intelligit̄ xp̄us ybus qui a patre géitus est eternal'r: ⁊ a matre virgine tēporaliter: qui medicamentū generatōis dicit̄ quia genus humanū languidum ⁊ infirmū: sua virtute sanauit. iuxta illud prophicum. Je. 30. A vl'neribus sanabo te dicit dn̄s. ¶ Iste igit̄ dī filius significatus p hunc fluuiū: exiuit de sinu pr̄is: nō quidem pcus de suis gratijs: sed vt aque ductus cū habūdantia magna. ¶ Quid aūt iste fluuius ⁊ aque ductus faciat: audi qd sequit̄. rigabo inqt ortum meū plantationum. Ubi sciēdum q̄ p istum ortum: intelligi pōt quelibȝ fidel' anima ⁊ deuota que ideo ortus plantationū dicit̄: quia sič i orto plantant̄ herbe redolentes: ⁊ fructifer̄ arbores: sic in anima fideli velud i orto xp̄i dbent esse instar herbaꝝ redolentiū: cogitationes deuote: ⁊ instar arboꝝ fructificātium: opa virtuosa. vt sic dicat imitando xp̄m sponsum suū illud cañt. 5. Ueniat dilectus meus in ortū suū: ⁊ comedat fructuȝ pomoꝝ suoruȝ. ¶ 6o inuēio xp̄m exire ad nos iudicādum finaliter: sič ipsemet dicit Jo. 5. Pater omne iudiciuȝ dedit filio: q̄ est valde cōueniens. Nam q: hoies sunt iudicādi: iudex debet habere similitudinē cū eis: ȝ igit̄ esse xp̄s dī filius: q verus est hō ⁊ hāc ratione videt̄ innuere xp̄s ibidē. d. Potestatē dedit ei. s. ds pater filio: iudiciū facere q: filius hominis ē. ¶ De isto exitu xp̄i dr̄ figuratiue apo. 14. Ubi sentē tial'r dr̄ q̄ beatus Jo. vidit duos angelos exeūtes de tēplo q̄ erat i celo ⁊ de altari quoꝝ vnus hēbat i manu falcē acutā: cui alius angelus clamauit voce magna. d. Mitte falcē tuā acutā: ⁊ vindēia botros vue terre: qm̄ mature sunt vue eius: ⁊ misit angl's falcem suā in terrā: ⁊ vindemiauit vineā terre ⁊ misit in lacū ire dei magnum. ¶ Ubi sciēdum q̄ p istum angl'm qui exiuit de tēplo habētem falceȝ acutā: intelligitur xp̄s ybs qui venturus ē ad iudicandū mundum: q signāter dicitur hr̄e falcem acutā. i. sententiā vniuersalis ⁊ finalis iuditij. Per alium aūt angelum clamanteȝ: intelligūt̄ sancti angeli: qui bonorum desiderāt consortium: ⁊ executiōeȝ diuine iustitie contra malos. Clamant igit̄ xp̄o: ⁊ dicūt q̄ falcem suā. i. sententiā suaȝ finalem pmulget. Per vineam aūt istam intelligit̄ iste mundus: qui quantū ad malos ⁊ reprobos dicit̄ vinea terre: q: terrene ⁊ mūdane viuēres vident̄ de celestibus nō curare: botri aūt ⁊ vue istius terrene vinee sunt omnes peccatores: xp̄s igitur tēpore quo disposuit ⁊ nouit ipse q est sapientia annuēs clamoribus angeloꝝ: pmulgauit p vniuersum mundū finalem sn̄iam vt omnes moriant̄: ⁊ postmodū resuscitentur cum alijs mortuis ⁊ venient ad iudicium stipendia d̄ suis operibus recepturi. mittet igit̄ suā falceȝ ⁊ botros vindemiabit vinee terre. i. pcc̄ores q terrene vixerūt i mūdo: ⁊ mittet eos in lacū magnuȝ ire dei: q: sn̄iabit q̄ dscēdāt i infernū eternaliter cruciādi. 4a pars.

Egtur. Dixerunt ei discipl'i ⁊c. s Ubi tāgit claritatē intelligētiā cognitiuā. q̄ pbat intell'ctō gnal'. vbi sciē. q̄ cognitō tūc clara dici pt: qn̄ ē certa in docēdo: qn̄ ē intēsa pl's cog̃scēdo ⁊ illi q hn̄t talē cognitōeȝ credeñ. ē sibi adherēdo. Sȝ h igit̄ in pte ista tria possumus psi. s.
Doctrine certitudinē.
Scientie plenitudinē.
Fidei promptitudinem.
¶ Qm ad pm dic. Dixerūt dis. ⁊c. Ubi sciēdū q̄ lȝ xp̄s dixerit supius discipl'is q̄ vēi

rat hora in q̃ n̄ loq̃retur eis in parabo:p q̃z
horam intelligebat tēpus post suaȝ resur
rectōem:q qn̄ discipuli dixerunt sibi illō
q hic dr̄. Ecce nunc palam loqueris.i .cla
re ⁊ manifeste ⁊ puerbiū nullum dicis q
istō sȝ Aug. dixerunt discipuli tanq̃z igno
rātes nō solū illa q̃ dicebat xp̄s esse puer
bia vel nō:sed etiam ignorātes se intelli
gere. ¶ Quantū ad 2^m. s. scientie plenitu
dinem dicit. nunc scimus ⁊c. Ubi sciendūȝ
q discipuli audiētes q xp̄us eis dixerat
q erāt amici patris:⁊ q pater eos dilige
bat: credentes ex h̄ q ipse cognoscebat
oc̄lta cordium arguebāt ex h̄:ipsūȝ cogno
scere omnia tam publica q̃z occulta. Unō
dicūt. nunc scimus quia scis oia. q. d. rn̄di
sti ad omnia q̃ erāt in mēte nostra ⁊ ex h̄
arguimus secūdum Criso. q scis omnia
⁊ nō est op⁹ vt qs te interroget. ¶ Quā
tum ad 3^m. s. fidei pmptitudinē dicit. Et i
h̄ credimus ⁊c. Ubi sciēduȝ q q: xp̄s māi
festauerat discipulis aliq̃ occulta:vt quā
do dixit pr̄ amat vos: ⁊ occulta cordium
cognoscere est pprium dei. Ex h̄ intellexe
runt secūdum Ylariū filiū dei esse ⁊ a dō
exisse. ¶ De h̄ q xp̄s dixit exiui a patre
admirati fuerūt discipuli nō de h̄ q dixit
⁊ veni in mūdum:cuius indiciū q: xp̄us
cognoscebat occulta:⁊ ideo ip̄m esse deuȝ
firmiter crediderīt. dn̄tes:in h̄ credimus
scōm Ylarium q: a deo existi. ¶ De isto
exitu filij dei gentib⁹ letabūdo figuratiue
dicit deutero. 33. in benedictōib⁹ Moy.
vbi Moy. venit ad benedicēdum zabulō
⁊ ysacar. ⁊ dixit letare zabulō in exitu tuo
⁊ ysacar in tabernaculis tuis. ¶ Ubi sciē
dum q p zabulon q interpretat habitacu
luȝ pulchritudinis pōt intelligi xp̄s yh̄s
qui quantū ad humanitatē fuit habitacu
lum diuinitatis exn̄tis in ipso:in qua est
pulchritudo sup omnia admirāda. vt sic d̄
ipso dicat illud ad coll̄. 2°. In ip̄o habitat
omnis plenitudo diuinitatis corporaliter
naȝ in hūanitate xp̄i corporali ditas habi
tauit. Per ysacar vero qui iterpretat me
morans dominū: intelligi possunt hoies
huius mūdi:qui ratiōe creatiōis redēptō
nis ⁊ gubernatiōis:quas in h̄ mūdo:a dō
se experiunt habere:⁊ glorificatiōis q̃z de
bent in alio seculo expectare:debēt deum
in cordib⁹ suis memoriter retinere. dn̄do
cū ps. Memor fui operū dn̄i: quia mēor
ero ab initio mirabiliū suorum. ¶ Zabu
lon igitur. i. xp̄o dicitur q letet i suo exi
tu:q: dum a pr̄e exiens venit in mūdum:
⁊ redemit gen⁹ humanū:letat quantū ad
humanitatem dum videt gen⁹ humanū a
seruitute dyaboli liberatū:⁊ apertā para
disi ianuā:vt illa supna ciuitas r̄staurer.
Unde ps. Sit gloria dn̄i in seculū. letabit
dn̄s in operibus suis. ¶ Ysacar ēt. i. gn̄ri
humano dr̄ q letet in tabernaculis suis:
quia in gloria padisi vbi recipiunt hoies
iusti ⁊ boni ppetuo letabunt:vt sic quilibȝ
dicat dum viuit in h̄ mūdo illud ps. Leta
tus sum i his que dcā sunt mihi in domū
dn̄i ibimus:⁊ de beatis adepta gloria di
cat ps. Exultabūt sancti i gloria letabunt
in cubilibus suis. Ad q̃z ⁊c.

In ascensione dn̄i. Euangeliū. 36.

r Ecūbētib⁹. ij. discipulis ap
puit illis yh̄s ⁊c. Mar.
16. Quia inter magistruȝ ⁊
discipulū:platuȝ ⁊ subditū:
seruū ⁊ dominū est relō ali
qua:⁊ ideo ad cōplementū huius relōnis
aliq̃ debēt esse ex pte magr̄i:plati ⁊ dn̄i:
⁊ aliqua ex pte discipuli:subiecti ⁊ s̄ui. of
ficium aūt boni magr̄i:plati:⁊ dn̄i:ē q qn̄
habet psonaliter a grege sibi cōmisso re
cedere:q dimittat aliquē suū vicarium:q
in eius absentia habeat curam de grege.
Hunc āt vicarium dȝ primo diligēter in
struere:⁊ si hȝ in se aliqueȝ defectū:debet
ipsum corrigere:ne forte gregē sibi com
missum induceret i errorem. 2° dȝ sibi ex
plicare ptātem ⁊ officiū q sibi s̄ gregem
cōmittit:vt sciat qd circa ipȝ debeat exer

cere. Tertio dz sibi predicere qualr vicari
us possit aduertere suum offm esse vtile
ꝛ pficuum ne in vanū dubitet laborarꝰ: of
ficiū at vicarij est ꝙ i sibi cōmissis sit solli
citus cū auctoritate supioris plati. ¶ Xp̄s
igit magister ꝛ dñs totius humani gene
ris. iuxta illd Jo. 13. Uos vocatis me ma
gister ꝛ dñe ꝛ bñ dicitis sum ꝛ ei: volens
d hoc mūdo: in qué ad nos rediméndum
venerat redire ad prem in celum: vicari
os dimisit suos apostolos: quos anteq̄ ab
eis recederet corporalr certificauit ꝛ con
firmauit i fide: ne facerét errare sbditos:
sed eos veraciter solidarent: offm etiam
docédi eis generalr tribuit ondens quid
secutuz erat ex eorum offō: q: potestas
perualida i miraculis faciendis. Ipsi vō
tanq̄ boni discipuli ꝛ vere obediétie filij
pcepta xp̄i: ipso iuuáte: executioni sollici
te mádauerūt. Et h est ꝙ nob innuit i euā
gelio hodierno. In quo beatus Mar. ge
neraliter. 5. tangit. s.
Reprehensionem tarde credulitatis.
Cōmissioné doctrine veritatis.
Ostensioné mirāde potestatis.
Ascensioné assumpte humanitatis.
Executionem cōmisse auctoritatis.
¶ Primū pbat correctio prnalis. Scdz
diuulgatio generalr: Tertiū opatio virtua
lis. Quartū collocutio supnalis. Quintū
dispsio situalis. ¶ Primū in principio.
Secūdum ibi. Et dic eis. euntes i mūduz
ꝛc. Tertium ibi. Signa autem eos ꝛc. 4m
ibi. Et domius qdem yh̄s ꝛc. Quitū ibi.
Illi autem pfecti pdica. ꝛc.

Pria pars.

Quantū ad pmū vbi tangit ꝛc. di
cit. Recumbétibꝰ. ij. discipulr ꝛc.
Ubi sciendum ꝙ ille q vult aliū
prnalr icrepare dz ipm psonalr nō p iter
nūciū corripe. vt eiꝰ correctō libétiꝰ ꝛ reue
rétiꝰ audiat dz ét ipm puate ꝛ ñ publice
corrigere ne auferat eiꝰ famā: nec ei vere
cūdiā iferat. iuxta illud saluatoris Mat.
18. Si peccauerit i te fr tuꝰ vade ꝛ corripe
eū iter te ꝛ ipz solū: si te audierit lucratus
eris frem tuū: dz ét illi cām sue rephésio
nis ondere: ne i rephédédo se moueri ir
ratōnabilr videat. ßm h igit i parte ista
tria possumꝰ ꝯsiderare. s.
Xp̄i manifestatōem euidentem.
Ipsius correctōnem arguentem.
Cause expressionem congruentem.
¶ Qm ad pmum dic. Recombétibus. ij.
ꝛc. Ubi sciendum ꝙ Mar. volens cōple
mentum xp̄i appitōnum factaꝝ suis disci
pulr ostendere. narrat ßm Glo. h vltimaz
eis factam. ¶ Cur aūt istis. ij. simul ap
paruerit audi Jero. dicentez appuerit at
ij. sil congregatis: vt omnes testes sint ꝛ
énarrent ꝙ cōmuniter viderīt ꝛ audierīt.
De ista apparitiōe qua apparuit discipu
lis ipsum desiderātibus: ostendendo qui
bus apparet dr sapientie. i. Sétite de dño
in bonitate: ꝛ i simplicitate cordis queri
te illum: quantū inuenit ab his q non té
ptant illū. apperet at his q fidé hñt in il
lum. ¶ Qm ad 2m. s. ipsiꝰ correctōez argu
enté dic. Et exprobrauit ꝛc. Ubi sciédum
ꝙ iō xp̄s recedés ab aplis icrepauit eos
d icredulitate q̄ hūerant: vt i cordibꝰ eo
rū h obiurgatō ßm Greg. magis remane
ret. ¶ Cur ét eos exprobret audi Jero.
dñté. Exprobrat iquit icredulitaté vt suc
cedat credulitas: exprobrat duritiam cor
dis lapidei vt succedat cor carneū: carita
te plenū: vt sic vificet illd Eze. 36. Auferā
cor lapideum d carne vr̄a ꝛ dabo vob cor
carneū ꝛ spm meū ponam i medio vestri.
¶ Qm ad 3m. s. cāe expssioné dic. Quia
his q viderāt ꝛc. Ubi scié. ꝙ cā qr xp̄s re
phédit disciplos fuit q: ñ crediderūt nar
rātibꝰ eis resurrectōem suā. Ut sic vifica
tū fuerit d eis illd ps. Nō crediderīt i do
nec spauerūt in salutari eiꝰ. Et h é ꝙ dicit
Q: his q viderāt eū resurrexisse a mor
tuis ñ crediderūt. ¶ Scié. é at circa istaz
pté in q̄ fit mētō d appitōne xp̄i discipulr

eos retificando ⁊ confortādo in fide:ꝙ de
ip̄a poterāt dr̄e illō thy.2°.Apparuit gra
tia dei saluatoris nostri oibus nob̄ erudi
ens nos:vt abnegātes impietatem ⁊ secu
laria desideria : sobrie iuste ⁊ pie viuamꝰ
i h̄ seculo.Naꝫ vt apostoli ⁊ aliȷ̈ : peccata
⁊ desideria mūdi despicerēt ⁊ vt virtuose
viuerēt:ideo xp̄us discipulis apparuit in
crepās infidelitatis peccatū ꝙ est funda
mentū omniū viciorꝫ : ⁊ suadens eis ve
ram fidelitateꝫ:q̄ est fundamentū omniuꝫ
virtutū:⁊ operum dō acceptabiliū.Nam
iuxta illud heb.2.Sine fide impossibile ē
placere dō.¶ Hec apitio supradicta fuit
figurata gn̄.26.vbi sentētialiter dr̄ ꝙ cuꝫ
in terra in qua habitabat ysaac esset ma
gna fames ⁊ penuria : iuit ad abimelech
regeꝫ palestinoꝝ in gerara:apparuitq̄ꝫ ei
dn̄s ⁊ ait ne descēdas i egyptū:sed qesce
in terra q̄ꝫ dixero tibi ⁊ pegrinare in ea:
eroq̄ꝫ tecū ⁊ benedicā tibi:q volēs obedi
re voci dn̄i remāsit i gerariis:⁊ nō iuit in
egyptum.¶ Ubi sciēdū ꝙ p ysaac hitan
tem in terra penuriosa intelligi pōt qlibꝫ
viator habitās in h̄ m̄do qui ē terra penu
rie.Per abimelech āt qui interpretaẗ pr̄
meꝰrex:intelligiẗ ds:qui est pr̄ ⁊ rex hūa
ni generis,q iuxta illō ps.est ds magnꝰ
dn̄s ⁊ rex magnus sup oēs deos . Per
egyptū vero q̄ interpretaẗ tenebra intell'r
status peccati ꝙ fac̄ animā tenebrosam.iu
xta illud pūer.4.Uia ipiorum tenebrosa.
¶ Ysaac igiẗ.i.homini viatori:dr̄ a dō ꝙ
nō descēdat i egyptuꝫ.i.ꝙ nō inclineẗ ad
peccata:sed maneat i gerariis q̄ iterpretaẗ
aduene ⁊ appropinquātes.i.in h̄ mūdo in
quo sumꝰ pegrini ⁊ aduene cōseruātes di
uinaꝫ gr̄aꝫ p q̄ꝫ sumꝰ appropinquātes dō
⁊ cū q̄ sic qescēte ē ds p gr̄aꝫ:⁊ sibi bn̄dic̄
mltiplicādo eiꝰ v̄tuosa opa:⁊ p̄miū p̄parā
do vt sic talibꝰ dicat xp̄s illō Je.42.¶ Si
qescētes mā̄sitis i t̄ra hac:hedificabo vos
⁊ nō destruā:plātabo ⁊ nō euellā.Nam ta
les xp̄us hedificat ⁊ plātat vt fructificēt
meritorie ⁊ postmōꝫ eternal'r p̄mientur

Secūda pars.

s Eqtur.Et dixit eis . Euntes in
mūdum ⁊c. Ubi tangit ꝯmissio
nē doctrine v̄itatȷ̈ ꝙ ꝓbat diuul
gatō general'.Ubi sciēdū ꝙ illa pōt dici
doctrina v̄itatȷ̈ ad q̄ꝫ si audita fuerit seq
tur vtilitas aliq̄.si v̄o audita nō fuerit se
qtur pēa:b̄m h̄ igiẗ in pte ista qm̄ ad ip̄aꝫ
doctrinā tria possumꝰ ꝯsideraꝛ .s. ip̄am.
Promulgātiū actū virtuosum.
Audiētiū fructū dulcorosum.
Nō obtēpantiū dānū pnitiosū.
¶ Q^m ad p^m dic̄.Et dixit eis eūtes ⁊c.
Ubi sciēdū ꝙ p oēꝫ creaturā hō p̄t intell'i
pp pticipatōem aliq̄lē q̄ꝫ hꝫ cū oibꝰ crea
turis.Un̄ Greg.Ois creature noie signi
ficaẗ:omnis.n.creature aliqd hō hꝫ.Naꝫ
cōe eē cū lapidibꝰ:viuere cū arboribꝰ:sen
tire cū animalibꝰ:intlligeꝛ cū āgel'.Si igi
tur cōe hꝫ aliqd cū omni creatura : hō iu
xta aliqd omnis creatura ē. omni g̊ crea
ture p̄dicaẗ euāge^m:cū hōi soli p̄dicaẗ.de
ista p̄dicatōe dr̄ Luc.24.Oportebat xp̄ꝫ
pati ⁊ resurgeꝛ a mortuis die tertia : ⁊ p̄
dicari in nomine eius pēitētiā ⁊ remissio
nē pccoꝝ in oēs gētes.¶ Q^m ad 2^m.s.au
diētiū fructū dulcorosuꝫ dic̄.Qui credide
rit ⁊c.Ubi sciēdū ꝙ ad ꝯsequēdā pfectam
salutē nō suffic̄ q̄cunq̄ꝫ credulitas:q: cate
cumini credūt:⁊ tn̄ nūdū sūt in statu salutȷ̈
sed b̄m Tho.reqriẗ ꝙ hō baptizeẗ:q: bap
tismꝰ ē fūda^m fidi ⁊ radix ad intrā^m i vitā
et̄nā.h̄ āt fides dꝫ esse cuꝫ operibus : q: iu
xta illud Jac.2.Ex opibus iustificaẗ hō:
nō ex fide tantū.¶ Quantū ad 3^m.s.non
obtēperantiū dānum pnitiosuꝫ dicit.Qui
vero nō crediderit condēnabiẗ.Ubi scien
dum ꝙ secūdum apostolū hebr.ij.sine fid
impossibile ē placere dō ⁊ qui non placet
dō non ē eius amicus:⁊ p consequēs non
pōt esse regni xp̄i:vn̄ per consequēs dpu
tatur eternis supplitijs.dicit ergo bene:q
nō crediderit condēnabiẗ.¶ Hoc āt fuit

nū figuratū nūeri.20.Ubi sentētialr̄ dr̄ q̄
cū moy.ɂ aarō noluissent credere dn̄o di
xit ad eos dn̄s:quia nō credidistis mihi
ɂ sanctificastis me corā filijs isrl':nō intro
ducetis hos pplos in terrā q̄ȝ dabo eis:q̄
ita factū est:q: ipsi nō intrauerīt:ɂ p̄ p̄ñs
pplos nō introduxerūt.¶ Ubi sciēdū q̄
p̄ Moy.ɂ Aaron dō incredulos intelligi
pn̄t hoīes q nō hn̄t fidē cū opibus. Per
terrā āt q̄ȝ ds p̄miserat filijs isrl' itelli p̄t
celestis p̄ria oib9 a dō p̄missa: ſȝ q instar
Aaron ɂ Moy.nolūt credeř nec opa face
re virtuosa:nō intrāt regnū eternū signifi
catū p̄ terrā p̄missiōis.Un̄ eis dr̄ Mat.
21.Auferř a vob regnū dei ɂ dabiř gēti fa
ciēti fruct9 ei9.ɂ ita ē re vera. q: talibus
p̄dictis datur.

Tertia pars.

Equiř.Signa aūt eos q credide
s rint ɂc.Ubi tāgit ostn̄sionē mirā
de p̄tātē.q̄ p̄bat opatio virtuaľ.
Ubi sciēdum q̄.5.opa virtuosa ɂ mirabi
lia tāgit xp̄s i ista p̄te.p^m^ ē q̄ fideles ha
bueřt p̄tātē eiciēdi demonia ab obsessis:ɂ
h̄ ē q̄ dic̄.In noīe meo demōia eiciēt.Un̄
dixerūt xp̄s Luc̄.4.ēt in noīe tuo dmōia
sbiciunř nob.¶ 2^m^ ē q̄ vi fideles hūerūt
gr̄aȝ loq̄ndi ɂ intlligēdi diuersitatē ligua
rū:ɂ h̄ ē q̄ dic̄.linguis loquenř nouis. vn̄
acř.28.Appuerūt ill' dispťite lingue tanq̄ȝ
ignis:seditq̄ȝ s̄ singlos eoꝝ ɂ repleti sunt
oēs sp̄u scō ɂ cepunt loq varijs linguis p̄
ut sp̄s s.dabat elloq ill'.¶ 3^m^ ē q̄ veneno
sa aialia n̄ erāt eis nociua:ſȝ sup illa hūe
rūt mirabilē p̄tātē.ɂ h̄ ē q̄ dic̄. Serpētes
tollēt:vn̄ eis dixit xp̄s Luc̄.10.Ecce dedi
vob p̄tātē calcādi sup serpētes ɂ scorpiōes
ɂ s̄ oēȝ virtutē inimici:ɂ nihil vob noce
bit.Ex^m^ d paulo d q̄ dr̄ acř.28.q̄ cū vipa
inuasissȝ manū ei9 nō lesit eū:ſȝ excusit eā
in ignē:ɂ nihil mali passus ē. ¶ 4^m^ ē q̄
potōes venenose ɂ alijs mortifeř eis n̄ no
cuerūt:ɂ h̄ ē q̄ dic̄.Et si mortifeꝝ qd bibe
rūt:nō eis nocebit.Ex^m^ hui9 hēm9 i ml'ť

qbus nō nocuit potio venenosa.¶ 5^m^ est
q̄ habueřt gr̄am a dn̄o infirmitates curā
di:ɂ h̄ est q̄ dicit.Sup egros man9 impo
nent:ɂ bn̄ habebūt.Unde act.5.Per ma
nus aūt apostoloꝝ fiebant signa ɂ p̄digia
multa in plebe.Nō solum aūt faciebāt si
gna in infirmitatib9 corporal'r:sed ēt ad i
positiōeȝ manuū dabař spiritus s.iuxta il
lud act.8.Imponebāt man9 sup illos:ɂ ac
cipiebant spiritū s.¶ Sciēdum ē āt secū
duȝ Grego.q̄ lȝ credentes mō nō faciant
euidentia miracula sic̄ faciebāt in eccl'a p̄
mitiua:nō p̄pter h̄ debent diffidere:q: in
exordio eccl'e:ad augumētatiōnē ipsius: h̄
erāt necessaria:nūc aūt iam multiplicata
eccl'a:ɂ congregatiōe fidelium nō sunt ne
cessaria talia.¶ Si āt bene inspicimus se
cundū Grego.lȝ credentes nō faciant eui
dētia miracula corporalia:tn̄ multa faciūt
ɂ tanto maiora:q̄ȝto sp̄ūalia p̄ponderant
tēpōalib9:ɂ q̄ȝto n̄ corpa ſȝ aīe suscitanř.h̄
Grego.

Quarta pars.

Eqř.Et dn̄s qd yh̄s ɂc.vbi tāgit
s ascēsioneȝ assumpte hūanitatis
q̄ p̄bat collō supnaľ.Nā scdm
Iero.Dn̄s yh̄s qui d celo descēderat ad
liberādam infirmitatis nr̄e naturā:ip̄e ēt
super celos ascēdit.vt sic dicař de ipso illd
ro.19. De9 enim assumpsit.Nā hūanitas
xp̄i virtute diuinitatis ē elleuata in celū.
¶ Sciēdum est circa istam p̄tem vbi fit
mentio d ascensiōe xp̄i in celuȝ:q̄ sic̄ festū
annūciationis ē principiū omniū solēnita
tum ad aduētum xp̄i p̄tinentiuȝ:sic festū
ascensionis est perfectō earūdem . Ut sic
iuxta illd p̄s.Sit a summo celo egressio
eius.s.in incarnatōe:ɂ occursus eius vsq̄ȝ
ad summū eius in sua ascensione.Ut sic d
ip̄o verificeř illud eccl'i.1.Oriř sol ɂ occidit
ɂ ad locū suū reuertiř.Et h̄ est q̄ dicebat
discipl'is Iohā.16.Exiui a p̄re ɂ vēi i mū
dū: ɂ iterum relinquo mundum ɂ vado
ad patrem . ¶ Sciendum est igitur q̄

ascẽsio xp̄i prius i testõ veteri latens sub prophẽarum ⁊ figurarũ velaie:nouissime fuit euidẽtius explicata. Unde sciẽdum q̄ in ista solẽnitate.7.possumus cõsiderare: que licet i veteri testõ latuerint:tñ in nouo sunt euidẽtius explicata ⁊ cõpleta.s.
Meritũ dignitatis generose.
Sceptrum potestatis vigorose.
Titulum primitatis dignitose.
Ducatum societatis gratiose.
Jubilum solẽnitatis gaudiose.
Gradum sublimitatis gloriose.
Actum vtilitatis fructuose.
¶ Prio dico q̄ solẽnitas ascẽsiõis prius figurabat̃ q̄ postmodũ fuit explicatuz.s. meritũ dignitatis generose. Ubi sciendũ q̄ sicut primus hõ volẽs rape dignitatis honorẽ p appetitũ cõtumacie:p lapsuz inobedientie:corruẽdo descẽdit: sic dei filius deitatẽ ⁊ humanitatẽ inclinãs: p humilitatis obedientiã vsq3 ad mortẽ crucis descendit:⁊ i ipsa triũphator exñs in celum gloriosus ascẽdit: quẽ postmodũ seqtur ois multitudo iustoꝝ.¶ Hoc autẽ fuit figuratum nob zach.i. Ubi dr̃. Uidi ⁊ ecce vir ascẽdens sup equũ rufum: ⁊ ipse stabat inter mirteta ⁊ post eũ equi rufi varij ⁊ albi.¶ Ubi sciẽdum q̄ p istum virum intelligit̃ xp̄s:qui fuit vir amore ⁊ fortitudine dictus.iuxta illud puer.24.vir sapiens fortis ẽ:⁊ vir doctus robustissim⁹ ⁊ validus.¶ Iste hodie visus ẽ ascendere sup equũ rufum.i.sup celum empireũ: q̄ est rufuz ⁊ flameũ significãs claritatis ardorem.vt sic verificet̃ illud p̄s. Ascẽdit super celos celorum ad orientez.¶ Dicitur autez stare inter mirteta:propter condictionem glorificatam humanitatis assumpte: q̄z impassibilem ⁊ gloriosam introduxit in celuz.⁊ ideo inter mirteta stare signãter dicitur:quia sic mirtus habet conseruatiuã virtutem:ita xp̄s humanitatem nostram introduxit imarcessibilem: ⁊ icorruptibilem ⁊ imortalem in celum.vt sic verificet̃ illud.ro.6.Xp̄s resurgẽns ex mortuis iam nõ moritur: mors illi vltra non dominabit̃.¶ Post istum autez visi sunt ascendere equi rufi varij ⁊ albi.Ubi sciẽdum q̄ p equos rufos intelligit̃ exercitus martirũ.qui fuerunt proprio sanguine rubricati. Per equos vero varios intelligitur cetus doctorum ⁊ cõfessorum q fuerunt diuersis virtutib⁹ adornati. Per equos vero albos intelligit̃ corp⁹ sanctorum ⁊ sanctarũ virginũ:qui fuerunt lilio pudicitie candidati.q̄ 3a sanctorũ genera: generaliter possunt cõprehendere omnes sanctos. Isti post ascensionem xp̄i qui hodie ascẽdit in celum ascendert̃: cum quo etiam ascendert̃ patres veteris testi qui p̄us i limbo detinebant̃ capti. ¶ Istum figuratum i testamẽto veteri fuit explicatum i nouo p Paulum phil'.i°.dñtez.Semetipsuz exinaniuit formã serui accipiẽs i similitudiem hoium factus ⁊ hitu iuentus vt homo: humiliauit semetipsum factus obediens vsq3 ad mortem: mortem autem crucis propter q̄ d̃s exaltauit illũ ⁊ donauit illi nomẽ q̄ est sup omne nom̄.
¶ 2° figurabat̃ sceptrum potestatis vigorose. Ubi sciẽdum q̄ xp̄s ascendit i celuz non aliena sed propria virtute:nõ eniz trãslatus ẽ vt enoch:nec vect⁹ i curru igneo vt ely.vt sic verificatum fuerit illud p̄s. Exaltare dñe in virtute tua.¶ Hoc autẽ fuit figuratuz If.53.vbi dr̃. Ascendet sic virgultũ coram eo:⁊ sic radix de terra sitienti.¶ Ubi sciendũ q̄ per istam terrã sitientem siue aridam de qua orta est radix vel virgultum intelligit̃ beata virgo maria:de qua natus est xp̄s qui radix dr̃ iuxta illõ q̄ ipe d̃ seipo dic̃ Apoc.22.Ego sũ radix ⁊ gen⁹ d̃d̃. Stella splẽdida ⁊ matutina.dr̃ ẽt virgultũ viride p grãm: q: iuxta illõ Jo.i.Ipe ẽ plen⁹ grã ⁊ veritate.
¶ Signant̃ ãt v̄go bta sicca terra dr̃: q: sic terra arida ifructuosa dr̃:ita v̄go bta: naturalr̃ ifructuosa dici potat: q: natura

nō patit̄ q̄ femia x̄go ex̄n̄s filiū̄ generet nec pariat vllo mō. Vn̄ q̄ virgo btā fructuosa fuerit portādo xp̄m ẏh̄m: h̄ fuit diuino miraculo. S̄m q̄ ei dixit angel⁹ Luc. i. Sp̄ūs s. supueniet in te ⁊ v̄tus altissimi obūbrabit tibi. ¶ Ista āt terra q̄ p carnē erat infructifera: p miraculū̄ fec̄ fructum. iuxta illud Gen. i. Protulit terra erbā virentē. i. xp̄z dictū virēs virgultū: q instar virgulti viridis ascēdit: ex ventre m̄ris nascēdo: in mūdi ingressione ex morte: resurgēdo in resurrectiōe: i celū ascensione. ¶ Istud figuratū in testō veteri fuit explicatū Luc. vltio. vbi d̄r de xp̄o ⁊ discipulis ei⁹. Eduxit āt eos foras i bethaniā ⁊ eleuatis māibus suis benedixit eis ⁊ factum est dum benediceret ill̄: recessit ab eis: ⁊ ferebat̄ in celū̄. ¶ Tertio figurabat titulū dignitatis p̄mitatis dignitose. vbi sciendū q̄ xp̄s sicut iustus possessor regni celo℞: antecedere debuit oēs alios q debebāt ad illud regnū intrare. Nā heres ⁊ legiptim⁹ filius p̄cedere debuit oēs alios coheredes ⁊ filios adoptiuos. ¶ Hoc āt fuit figuratū Mich. 2. Vbi d̄r. Ascendet enim pandens iter an̄ eos ⁊ diuidēt ⁊ trāsibunt portā ⁊ trāsibit rex eo℞ corā eis ⁊ dn̄s in capite eo℞. ¶ Vbi sciendū q̄ per istum regē ⁊ dn̄m intelligit̄ xp̄s q iuxta illud Apoc. 19. ē rex regū̄ ⁊ dn̄s dn̄antiū. Iste hodie qn̄ celos ascendit tanq̄ naturalis heres regni celestis ascēdit an̄ oēs scōs q̄s secū duxit in celū ⁊ sic dn̄s in capite eo℞ fuit: postq̄ ascendētes trāsierūt portā ciuitat̄ supne Ier^m: cū ipo eternal̄r regnaturi. D̄r rex. i. xp̄o corā eis trāsisse q: iuxta illud Act. i. Videntib⁹ illis eleuatus est ⁊ nubes suscepit eum ab ocul̄ eo℞. ¶ Istud figuratū in testō veteri fuit explicatū p ap^m Heb. 10. dicentē. Hn̄tes ita q; fratres fiduciā in introitu scō℞ in sanguine xp̄i q iniciauit nob̄ viā nouā ⁊ viuētem p velam̄. i. carnē suā. Nā xp̄s p mortem suā q̄tum ad humanitatem significatam p velam̄ q: deitatē velabat in sanguine suo tanq̄ p̄tio sufficienti p nob̄: initiauit viā nouā dū in ascensiōe p̄mo patefec̄ viā padisi p q̄ cū eo introierūt oēs sci q an̄ detinebant̄ in lymbo in q̄℞ introitū debem⁹ fiduciā firmā hēre. ¶ Quarto figurabat ducatū societat̄ gratiose. Vbi sciendum q̄ xp̄s in celū noluit sol⁹ ascendere nec suā decuit dignitatē s̄ vallat⁹ fuit mlt̄itudine sotio℞. Nā cū ipso ascēderunt p̄riarche: pp̄he: reges: duces. ⁊ oēs alij iusti q an̄ ipm mortui fuerant. ¶ Hoc āt fuit nob̄ figuratū Iob. 8. Vbi d̄r Iob. āt nocte illa in medio māsit ppl̄i: b̄gēsq; diluculo recēsuit sotios ⁊ ascēdit cū senio℞ib⁹ in frōte exercit⁹ vallatus auxilio pugnatorum. ¶ Vbi sciēndū q̄ p Iob. q ẏh̄s naue d̄r q ēt saluator interp̄tat̄ intelligit̄ xp̄s ẏh̄s. cui nom̄ ⁊ interp̄tatio nōis dignoscit̄ cōuenire. Nā ipse ⁊ ẏh̄s saluator n̄r est. iuxta q̄ dixit angel⁹ Ioseph Mat. i. de x̄gine. Pariet inqt tibi filiū ⁊ vocabis nomen eius ẏh̄m ipse eni saluū faciet ppl̄m suū a pecis eo℞. Iste nocte. i. qn̄ corp⁹ eius in sepulcro latuit mansit in medio ppl̄i dū aīa sua ad lymbū p̄m descendit qui b̄gens diluculo. i. illo mane q̄ surrexit a mortuis ⁊ viu⁹ exijt d̄ sepulcro recensuit ⁊ nūerauit sotios: q: certitudinal̄r cognouit multitudinem scō℞ q̄s extraxit de lymbo: die v̄o ascensiōis ascendit cū senio℞ib⁹. i. cū oibus scis veteris testi ⁊ tanq̄ principal̄ inter eos ⁊ dux ⁊ dn̄s in frōte stetit exercitus eos gl̄iose deducens ⁊ sic d̄r vallatus pugnato℞ auxilio nō q̄d per indigentiā: s̄ p ost̄ensionem sue nobilitat̄ ⁊ mirabilis dignitat̄. ¶ Istud figuratū in testō veteri fuit explicatū p apl̄m eph̄. 4. vbi dic̄. Ascēdēs xp̄s in altū captiuam duxit captiuitatem dedit dōa hoibus. Nā xp̄s in altū. i. i celū ascēdens q in lymbo detinebant̄ captiui: secū duxit ad p̄riā: dās eis mirabilia dōa q: sempiternā gl̄iam. ¶ 5⁹ figurabat iubiluz solēnitat̄ gaudiose. Vbi sciēdū q̄ ascē

dente xp̄o in celum occurrētibus ei ange
lis letabūdis ⁊ choris alternātibus:cum
gaudio iubilabāt.Vñ p̄s.Ascendit ds̄ in
iubilo:⁊ dñs in voce tube.quorū gratula
tioni alludens xp̄s : secum ducens comi
tiuam sanctorꝝ:ad augumentū gaudij dice
bat.illd̄ luc.15.gratulamini mihi:q: inueni
ouem q̄ꝫ pdideram.i.genus hūanū.Qué
angeli vidētes veire cum tāta gl'a:admi
rantes querebant a sanctis q ascendebāt
cum xp̄o:illud p̄s.d.Quis ē iste rex gl'e:
qbus sancti cū gaudio respondebāt.Dñs
virtutū ipse est rex glorie.❡ Hoc autem
fuit nob̄ figuratū abac.3.vbi dr̄. Sup ex
celsa mea deducet me victor i p̄s.canēté.
❡ Ubi sciédum q p istum victorez intel
ligitur xp̄s qui vic̄ dyabolum : mūdum ⁊
carnem.iuxta illud apoc̄.5.Vic̄ leo de tri
bu iuda:radix dd̄.Unde cōfortando apo
stolos dixit Jo.16.Cōfidite ego vici mū
dum.❡ Iste igit̄ victor.i.xp̄s yh̄s hodie
quādo celos ascendit:genus humanū de
duxit in p̄s.canens:q: cum magno iubilo
sunt deducti.Ut sic verificatū fuerit illud
figuratū dictuꝫ de ionatha.i.mach.10.vbi
dr̄.Reuersus ē ionathas in ierm:cū suis
habentibus spolia multa.Nam xp̄s signi
ficatus p ionatham cū sanctis q sec̄ erant
reuersus est qñ ascendit in celū.❡ Istud
figuratū in testaméto veteri : fuit explica
tum in nouo.luc̄.vltimo.vbi dr̄.q cū xp̄s
ascendissꝫ in celum:discipuli orātes reuer
si sunt in ierm cum gaudio magno.❡ 6°
figurabat graduꝫ sublimitatis gl'ose.Ubi
sciédum q xp̄s in ascensu suo i celuꝫ:gra
dum sublimé acquisiuit : dum sup omnes
celos ⁊ ordines angelorꝝ ascēdit:⁊ ad dex
terā dei sedet.Vñ p̄s.Ascēdit sup cheru
bin ⁊ volauit:volauit sup penas ventorꝝ.
❡ Hoc fuit nob̄ figuratuꝫ Js.38.vbi dr̄.
Reuersus est sol.10.lineis p grad⁹ quos
descēderat.❡ Ubi sciēnduꝫ q p istum so
lem:intelligit̄ xp̄us qui est sol iustitie illu
minans mūdū.Iste in incarnatōe sua.10.
lineis descenderat:q: p incarnatōem dscē
derat de.10.celis corporalib⁹ qui sm̄ theo
logos assignant̄.s.7.sm̄ numerꝝ.7.plāeta
rum:⁊ tres supiores alij.s. Sydereū Cri
stalinū ⁊ empyreū.Per illos igit̄.10. gra
dus p q̄s in incarnatōe dscēderat: ē i ascē
sione reuersus.qñ sup oés celos ⁊ ordies
angelorꝝ ascēdit. ❡ Istud figuratū i testō
veteri fuit explicatum in nouo per apl'm
hebr̄.1.d.Sedet ad dexterá maiestatꝫ i ex
celsis:tanto melior angelis effect⁹:q̄nto
differentius p⁹ ill' nom̄ hr̄ditauit.Et hoc
est q dic̄ etiā Marchus in euágelio ho
dierno.Dñs qdé yh̄s postq̄ꝫ locut⁹ ē eis
assumpt⁹ est i celū:⁊ sedet ad dexterá di.
❡ 7° figurabat actuꝫ vtilitatꝫ fructuose.
Ubi sciédū q magnā vtilitaté hémus de
xp̄i ascēsiōe:dū p nobis apud pr̄em aduo
cat⁹ existit.iuxta illd̄ hebr .19.Sempiter
nū sacerdotium vñ ⁊ saluare i ppetuum
potest accedentes per semetipsum ad de
um semper viuens ad interpellandum p
nobis.Nā aduocatus exñs.pr̄i pñtat vul
nera passiōis:vt p nob̄ ipetret gr̄aꝫ remis
siōis.❡ Hoc āt fuit figuratū dutero .33.
vbi dixit Moy.pphando.Nō ē ali⁹ ds̄
vt ds̄ rectissim⁹ ascēsor celi: auxiliator tu
us:magnificētia ei⁹ discurrūt nubes:habi
taculū ei⁹ sursum. ❡ Ubi sciédū q p istuꝫ
rectissimū.intell'r xp̄s:preter qué ali⁹ nō
é ds:iuxta dutero.3.neqꝫ.n.é ali⁹ de⁹ vel
in celo vel in terra q possit facere opera
tua.Iste ascēsor celi dés é qñ hodie super
oés celos ascendit:auxiliator āt dr̄ q: ibi
é noster aduocat⁹:magnificentia v̄o eius
nubes dr̄itur discurrer̄:q: ip̄e mutat etates
⁊ tp̄a sm̄ ei⁹ beneplacitū:iuxta illd̄ Dañ.
2°.Sapientia ⁊ fortitudo ei⁹ sūt ⁊ ip̄e mu
tat tempora ⁊ etates :transfert regna at
qꝫ cōstituit.hitaculū ei⁹ āt sursum dr̄ : q:
non i terra sed i celo dr̄ hitare ppter q
nullum volens sibi cpare p̄s.dicit. Quis
sicut dñs ds̄ nr̄ q in altis hitat ⁊ hūilia
respicit in celo ⁊ in terra.q.d. null's é filis

sibi. ¶ Istud figuratum in veteri testam͂to: fuit explicatū in nouo p apostolum he b:.9.d. Non enim mãufactis sanctis: yhs introiuit exẽplaria vero:uz: sed in ipsum celum: vt appareat nūc vltui di pro nob. Nam celum in q̃ xp̃s ascendit: non ẽ ma nufactū alicuius creati artificis: ƺ sola di uina potentia in quo xp̃s vt nr̃ aduocat⁹ extitit. ¶ Sciẽdum est etiã ꝙ ascẽsio xp̃i est nobis posita in exemplū: pp ꝙ ipe in uitat nos ad secum ascendẽdum. Judic .1. d. Ascende mecū in sortem meam. Nam i sortem xp̃i ascendere d̃bem⁹: vt. s. sic ascẽ dit sequentes nostrum exemplar nos pa riter ascendam⁹. Ubi sciendum est ꝙ int alia .7. ascensiones de xp̃o legim⁹ ƒm .7. gradus q possunt in volentib⁹ meritorie ascẽdere. Nã ascẽdit.

De aqua vt exẽplar inocentiū.
In naui vt exẽplar laborantiū.
In mõtem vt exẽplar ꝯtẽplantium.
In ierᵐ vt exẽplar pacientiū.
In templū vt exemplar p̄sidentiū
In crucem vt exemplar penitentium.
In celū vt exemplar triūphãtium

Prio dico ꝙ xp̃s ascendit d̃ aqua vt exẽ plar inocẽtium. d̃ quo dr̃ Mar .3. Bapti zatus aūt yh̃s cõfestiu⁹ ascendit de aqua: ⁊ ecce apti sunt celi. ⁊ vidit. s. Jo. spiritū dei descẽdentem sicut columbam ⁊ veniẽ tem super se. Ubi sciendū ꝙ in h̃ dat̃ nob a xp̃o exemplum innocẽtie. Nam si volu mus h̃re gr̃az sp̃s s. In ablutõe baptisma li xp̃i datur nobis intlli ꝙ debemus mū dari a vicijs ⁊ peccatƺ. Per d̃scensum xp̃o columbe super ipm: datur nob intelligi spirit⁹ sancti gratia: que non nisi in homi nes purificatos descendit. ¶ Secundo Christus ascendit in naui vt exemplar la borantium: de quo sententialiter dicitur Luc.8. Factum est autem vna dierum: ⁊ ipe. s. yhesus ascendit in nauiculam ⁊ disci puli eius: ⁊ ait ad illos trãsfretemus trãs stagnum ⁊ ascenderunt. Nauigantib⁹ au tem illis obdormiuit. ⁊ descendit procella venti in stagnum ⁊ periclitabantur: ad quem concurrentes pro auxilio: fecit ces sare procellam: ⁊ sic fuerunt liberati. vbi sciendum ꝙ per istud stagnum: intelligi tur iste mundus per quem transeundo d̃ bemus ascendere nauem: nauigando per exercitationem bonorū operum: vt sim⁹ in terra firma vbi est securitas. i. habitar̃ possimus in gloria paradisi: in qua sunt omnes securi. ¶ Si quando vero procel la tribulatõum ⁊ aduersitatuƺ in hoc mū do nos agitet Christo dormiente. i. ipso permittente: non debemus propter hoc disperare: sed ad Christum recurrere qui est refugium nostrum ⁊ virtus: ⁊ ipe nos misericorditer adiuuabit. ¶ Tertiõ Chri stus ascendit in montem vt exemplar cõ templantium, de quo dicitur Math.14. Dimissa turba ascendit in montem solus orare. Ubi sciendum ꝙ per montem excel sum ⁊ altum intelligitur diuinitas exce dens omnia: ad quam exemplo Christi: dimissa turba. i. exercitijs exterioribus: ⁊ tumultibus: debemus mentaliter ascen dere per orationem deuotam. ¶ Quarto Christus ascendit Jerᵐ vt exemplar pa cientium. de quo dicitur Math.20. Ecce ascendimus ierosolimaƺ ⁊ filius hominis tradetur principibus sacerdotum ⁊ scrib ⁊ condemnabunt eum morte. Ubi sciẽduƺ ꝙ sicut ascendit ierosolimam vt ibi pate retur pro nobis: dat nobis exemplum vt aduersitates ⁊ dispendia patienter tolle remus: ⁊ ipm pro viribus imitemur: iu xta illud .1. petri .2. Christus passus est ꝓ nobis: nobis relinquens exemplum vt sequamini vestigia eius. ¶ Quinto xp̃s ascẽdit in templū vt exẽplar p̄sidentiū. d̃ q̃ dr̃ Jo.7. Jã die festo mediante yh̃s ascẽ dit in templū ⁊ docebat. Ubi sciendūƺ ꝙ docere alios actum presidentie dicit. Sic igit̃ Christus in docendo fuit sollicitus: sic dat nobis exemplum vt sim⁹ sollicitī

subditos instruere moribus et doctrina. Unde apostolus ad tytū.2°. Tu āt loquere que decet sanā doctrinā. ¶ 6° xps ascēdit in cruce vt exēplar penitentiū. d' quo apostolus nos admonendo dicit hebr.12. ¶ Aspiciētes inquit in auctorē fidei et cōsumatorem yhm: qui pposito sibi gaudio sustinuit crucem cōfusione contēpta: atqz in dextera di sedet. Ubi sciēdū q sic xps pro nob in crucem ascēdere voluit: p qz significat penitētia: sic nos exēplo ipsi9 debemus crucem austeritatis et penitētie sumere iuxta q ipse nos admonet Math. 16.d. Si qs vlt vēire post me: abneget semetipsum et tollat crucem suam et sequat me. ¶ 7° xps ascēdit in celū vt exēplar triūphantium. de quo dr in ps. Si ascēdero in celum tu illic es. Ubi sciendū q qz habitatio xpi in celis est. iuxta illud ps. Ad te leuaui oculos meos q habitas in cel'. ideo omnes beati q post ipsum ascendūt ibi ipsum inueniūt tanqz regē et dnm et obm beatificū oium beatorum.

Quarta pars.

s Equit. Illi āt pfecti pdicauerūt et c. Ubi tāgit executiōez cōmisse auctoritatis: q pbat dispersio spiritual'. Ubi sciendū q apl'i: vt veri obie filij executi sunt sollicite cōmissionē sibi factā a xpo: vbiqz locorū veritatem fidei pdicādo iuxta illud ps. In oēm terram exiuit sonus eorum et i fines orbis tere verba eorum. Et quia tunc pdicatio vera est et cōmendabilis quādo per operam confirmatur: ideo sequit q predicauerūt sequētib9 signis. Unde Grego. Quid autem in his considerādum: nisi q pceptum obediētia: obiaz vero signa secuta sunt. ¶ De ista pdicatione apostolorū in vniuerso mundo: dici potest illud iudit. ij. Nuntiat enim industria animi tui vniuersis gentibus: et indicatū est omni seculo qm tu solus bonus et potens es in omni regno tuo et discipli na tua omnib9 puincijs pdicatur. ¶ Ad pdicationem hanc nos admonet apostol9 2. timo. 4. d. Predica: insta oportūe: iportuno argue obsecra: increpa i omni pacia et doctrina. ¶ Nos igit sequētes admonitionem apl'i: sumentes pdicatiōis officiū oratiōem fundamus ad dnm. dntes cum illo doctore deuoto thologo. Fiat āt o xpe vt nri sermones quos de tui virtute dicimus: p opera cōfirmentur et actus: vt tandem sumus pfecti te coopante in oibus verb et opib9: qz te decet et sermonū et operum gl'a. vt sic d' te verificet illud ps. Te decet hymn9 ds i syon et tibi reddet votū in ierusalē. Ad qz ierm. et c.

¶ Dominica infra oct. ascensionis. Euangelium. 37m.

c Um venerit paclitus quez ego mittam vob et c. Jo. 15. Proprietas veri amici est vt qn videt amicos suos iminere piculuz q sibi dēat iudicare vt ipsum possit vitare cauti9 aut facilius tollerare. Nā teste Greg. Min9 iacl'a feriunt q prouidenf: et nos tollerabilius mūdi mala suscipimus: si cōtra h p puidentie clipeū munimur. Nō solū aūt dz sibi notificare picula imminentia: sed etiam si potest sibi pber auxilium: et ipm vt melius pōt cōsolari. ¶ Xps igitur qui veraciter diligebat suos discipl'os: videns eis iminere multa picula et multas aduersitates: eas vt verus amicus pastor et magr. denūciat: ne ex insperato dū repente venerint nimis perturbentur: pmittit etiā eis se consolatorem et confortatorem daturuz: vt in aduersitatibus magis pacienter se habeant: et non succūbant in ipsis. Et h est q Jo. narrat in euāgelio hodierno in quo quattuor tangit. s.

Promissionez consol'onis cōfortantis.
Expssionem psecutionis exterrentis.
Condictionez dispositiōis excecātis.
Allegatiōem predictiōis affligentis.

¶ Primū probat leticia nūciata. 2m ma

licia cogitata.3m ignorãtia explicata.4m. memoria excitata. ¶ Primũ in prin.2m ibi.Hec locutus sum vobis ⁊c.3m ibi.Et hͣ facient vobis ⁊c.4m ibi.Sed hͣ locutus sum vobis ⁊c.

Prima pars.

q Uantũ ad primũ vbi tangit ⁊c. dic̃. Cuꝫ venerit paraclitus ⁊c. Ubi sciendũ ꝙ in omni actu in quantũ bonꝰ est: d̄s est principale agens: creatura aũt secũdariũ:⁊ minꝰ principale. In testificãdo igitur de xp̄o: spiritus s. qui d̄s est principal' intelligit̃: apostoli vero roborati spiritꝰ sancti virtute sc̄dario testimoniũ perhibeãt. Sed hͣ igitur ĩ parte ista 2o possumus cõsiderare.s.testificationem xp̄i factã a spiritu s.principaliter: ⁊ s̄o ab apostolis misterial'r. ¶ Quantũ ad primũ dicit. Cũ venerit paraclitus ⁊c. vbi sciendũ ꝙ quia xp̄s in p̄cedentibꝰ dixerat discipulis: loquendo d̄ iudeis: inter quos fecerat multa mirabilia: ꝙ hͣ nõ obstante oderant eum:⁊ p̄rẽꝫ eius: poterant timer̃ discipuli qual'r ipsi missi ⁊ xp̄o possent predicare iudeis: cũ minoris virtutis essent q̃ꝫ xp̄s:⁊ ideo s̄m Criso. eos cõfortat ⁊ roborat ꝓmittendo eis cõsolatorem spiritũ s.d̄ celo missurũ. ¶ Sciendũ est ꝙ paraclitus grece: latine ideꝫ est ꝙ consolator. Missus est igit̃ spiritꝰ s.secunduꝫ Didimum ad cõfortanduꝫ apostolos velud orphãos: q: ꝓpter absentiaꝫ xp̄i lugebãt: ⁊ quasi se orphanos reputabant. iuxta ꝙ xp̄s d̄ eis p̄dixerat Mat. Nũqd possunt filiȷ̈ sponsi lugere q̃ꝫ diu cum ill' est sponsus ⁊c. quia igitur spiritus s.missus est ad cõsolandum apostolos: ideo cõsolator dr̃ ab effectu. ¶ Dicitur auteꝫ mitti a filio: cum dicit: quem ego mittam uob̃ a patre vt sit sensus: quem ego mittaꝫ vob̃ ⁊ etiaꝫ pater: vel sit sensus: mittam vob̃ spiritum s.⁊ hͣ habeo a patre secũdum Didimũ q: sic ip̄e dic̃ Jo.15. Nõ possuꝫ a me ip̄o ego facere q̃c̃q̃ꝫ sed sic audio iudico, q.d. Sic a me ip̄o nõ suꝫ ita ab eo habeo vt mittaꝫ spiritũ s. ¶ Dicitur ẽt spiritus veritatis: vel q: est spiritus filiȷ̈ q est veritas. vl' vt ostendat secũdum Jero. spiritũ s.esse suo testimonio fid̄ dignũ. ¶ Dicit̃ aũt spiritꝰ s.virtus digitus: nexus:⁊ flatus q: igitur virtꝰ: ideo dr̃ paraclitus: q: digitus: ideo dr̃ spiritus veritatis: q: vero nexus: ideo dr̃ a patre procedere ⁊ filio mitti. q: vero flatus dr̃ testimoniũ haber̃:⁊ hͣ quattuor. tangũtur in pa ꝑte istiꝰ euãgeliȷ̈: sic pꝫ. q: ipse est.

Uirtus tribuens oẽm libertatẽ.
Digitus scribens oẽm veritatem.
Nexus ꝯiungens oẽm diuersitatẽ.
Flatus influens oẽm suauitatẽ.

¶ Po spũs s.dr̃ ꝟtus tribuẽs oẽm libertatẽ. Nã hõ ꝑ pccm̃ fit s̄uꝰ: ꝑ grãm vero spũs s.fit liber ⁊ filiꝰ dei. iuxta .2. Cor.3. Ubi spũs dñi ibi libertas. ꝓp hãc libertatẽ dr̃ ꝑaclitus. i. ꝯsolator. Nã ille q ꝯsolat̃ aliũ: oꝫ ꝙ in se hẽat ꝯsolãdi ꝟtutẽ: q: igit̃ spũs s.ꝯsolator dr̃: igit̃ oꝫ ꝙ ĩ se sit magne ꝟtutꝭ. vt sic possit dicere illd̄ Job.29. Erã merẽtiũ ꝯsolator. ¶ Sꝫ adꝟte qd p̄t dr̃e pccõr miserimꝰ exñs in pccõ mortali: q: illud ꝙ dr̃ trenoꝝ.i. Jdcirco ego plorãs ⁊ oculus meꝰ deducẽs aq̃ꝫ: q: lõge factus ẽ a me ꝯsolator cõuertens aĩam meã. Nam re vera bñ p̃ot dolere ⁊ flere: dũ a se sẽtit elongatũ spũꝫ s.cõsolatorẽ merẽtiũ ⁊ aĩas conuertentẽ ad deũ. ¶ 2o dr̃ digitꝰ scribẽs oẽm ꝟitatẽ ⁊ iõ dr̃ spũs veritatꝭ. Uñ sciendũ ꝙ digitꝰ ẽ distinctiuꝰ diuersoꝝ medicatiuꝰ ĩfirmoꝝ ⁊ certificatiuꝰ dubioꝝ. ¶ Po ẽ distictiuꝰ diuersoꝝ. Nã sic videmꝰ ꝑ experientiã cũ digito diuidimꝰ vnũ ab alio sic pꝫ pecuniã nũerãdo: q: igit̃ spũs s.diuidit bonos a mal'. iuxta illd̄ Augu. Sola caritas ẽ q̃ diuidit int̃ filios dei ⁊ filios ꝑditiõis: iõ spũs s.digitꝰ p̃ot dici. iuxta exo. 8. Digitꝰ d̄i ẽ hͣ. ¶ 2o ẽ medicatiuꝰ ĩfirmoꝝ Nã sic videmꝰ ꝑ expientiã medici tã p̄hi ci q̃ꝫ ciruci vtunt̃ digitis ad sanandũ infir

mos .q: igit̄ spūs s. sanat aías nr̄as iuxta
illð ro.8.Sp̄s adiuuat infirmitaté nr̄az.ió
pót digitus appellari. pp ꝙ xp̄s dicebat
Luc.ij.In digito di eicio demonia.eiciun
tur in digito dei.i.p spūz s.q: eius gr̄a ha
bitans in aía expellit oé pccm̄ .¶ Tertio
est digit⁹ certificatiu⁹ dubioꝝ.Ná sic vid
mus per expientiá:qñ hó de aliq̄ via vel
loco dubitat:certificat̄ d illi⁹ p aliqué q sibi
digito oñdit:q: igit̄ spūs s.nos certificat i
dubijs:⁊ docet nos recta ⁊ v̄a. iuxta illud
Jo.16.Cū át venerit ille spūs v̄itatꝭ doce
bit vos oéz v̄itaté.ió digitus merito dici
pót.¶ Iste digit⁹.s.spūs s. cū diuersitate
donoꝝ suoꝝ:pót nob̄ figurari p illos digi
tos de qbus dr̄ simil'r Dañ.5. ꝙ apparue
runt digiti q̄si man⁹ hois scribétis:q scri
bebát mane:thecel:phares . ¶ Ubi scien
dū ꝙ p istos digitos scribétes itelligi p̄t
spūs s.cū suis donis:q ad modū v̄acis scri
pture nos docet quid agere debeamus.
Quid át scribát hij digiti:audi qd s̄bdr̄ :
scribebát mãe ⁊c.¶ Ubi sciendū ꝙ mane
iterp̄tat̄ numerauit:thecel:appésuz est in
statera:phares:diuidés vl' diuisus docet
igit̄ nos spiritus s.ꝙ deus oia opa ⁊ act⁹
dinumerat iuxta illð Job.31.Nōne ⁊ ip̄e
ꝯsiderat oés vias meas ⁊ cūctos gressus
meos dinumerat.q.d.re vera sic . q: ipse
oia nouit.Docet etiaz qualr̄ ds omnia fa
cta nostra pōderat:vt cognoscat que pl'a
sint bona vel mala.ꝙ qdem cernens Job
⁊ timens dicebat Job.31.Appédat in sta
tera iusta:⁊ sciat ds simplicitatem meaz.
Docet ét qualiter ds postq̄z pōderauerit:
secundū opera hoīum diuidet eos ab iui
cem malos puniédo ⁊ bonos premiando.
¶ 3° dr̄ nexus cōiungens omnem diuer
sitatem ⁊ ideo dicitur ꝙ ꝓcedit a patre:⁊
mittitur a filio.q: spiritus s.amor est:iō
est nexus coniungens patrem ⁊ filium ⁊
omnia alia p amorem.Et iō nos admōet
apl's heph.4.d.Sollicitiestote s̄uar̄ vni
tatem spūs i vinculo pacis.¶ 4° dr̄ flat⁹
influens oēm suauitatē:ideo dr̄ ꝙ perhi
bebit testimoniū.Nam sic videm⁹ ꝙ qñ
homo loquit̄:flatum paulatim emittit : ⁊
sic per vocez mãifestat ocl'ta ⁊ testimoniū
perhibz:ita spūs s.nob̄ multa oculta mãi
festauit clarius:⁊ q: testimoniuz verum
perhibuit:flatus merito dici potest.d cu
ius suauitate dr̄ sapiétie.12.O q̄z bonus ē
⁊ suauis spiritus tu⁹ dñe.in nob̄.¶ Quã
tum ad testificatióem factaz ab apostolis
misterial'r dicit.Et vos testimoniū perhi
bebitis ⁊c.Ubi sciendū ꝙ lz spūs s.princi
paliter xp̄o testimoniū perhibuerit:tam̄
per caritaté ⁊ gr̄am habitans i discipl'is:
inspirauit in eorū cordibus:⁊ fortificauit
eos ad testimoniū perhibédū de xp̄o.Un̄
de ipsis dr̄ act.4.Uirtute magna redde
bant apl'i testimoniuz resurrectióis yh̄u
xp̄i dm̄ nostri:⁊ gr̄a magna erat in oibus
ill'.¶ Sciendū est igitur q^m ad diuersita
tem ⁊ multitudiné de xp̄o testificantiū ꝙ
pr̄ p° perhibuit testimoniū de xp̄o in ba
ptó ⁊ in transfiguratióe:qñ dixit Mat.3.
⁊ Mat.7°.Hic est filius meus dil'ctus i
quo:mihi bene ꝯplacui.¶ 2° perhibuer̄t
xp̄o testimoniū miracula ⁊ ꝓdigia q̄ fec̄:
iuxta illð ꝙ ip̄e dixit io.7.Ipsa opa q̄ ego
facio:testimoniū perhibét de me.¶ 3° te
stimoniū perhibuit xp̄o spiritus s.descen
dens in spé colūbe super ipsum :qñ fuit
a iohe in iordane baptizat⁹.d quo dr̄ Jo.
i.Testimoniū perhibuit quasi colūbá de
celo:⁊ manétem super euz.¶ 4° testimo
nium perhibz scriptura.iuxta ꝙ ip̄e dixit
Jo.5.Scrutamini scripturas:q: vos puta
tis in ipsis vitam eternaz habere:⁊ ille s̄t
que testimoniū perhibent de me.¶ Scié
dum est igitur ꝙ inuenio scripturaz testi
monium perhibere de xp̄o de quattuor
inter alia.s.
De potentia effectiua.
De misericordia remissiua.
De iustitia punitiua.
De munificentia largitiua.

¶ Pº inuenio scripturā testimoniū phi bere de xpo de potētia effectiua. de q̄ dr̄ Jo.12. Opa q̄ ego facio in noīe p̄ris mei: ipsa testimoniū phibēt de me. Nā sbito in firmos curare: cecos illuiare: mortuos su scitare ondebāt in xpo potentiā infinitā ꝛ p ꝯñs eē deū. ¶ 2º phibet de xpo testimo niū de misicordia remissiua. de q̄ dr̄ Act. 10. Huic oēs pphe testimoniū phibent re missionē pecoꝝ accipe p nomē eius oēs q credūt in eū. ¶ Tertio testimoniū phibet de iustitia punitiua. de q̄ dr̄ in ps. Mādasti iustitiā testimōia tua ꝛ v̄itatem tuā ni mis. Nā ipse ē deº iustº fortis ꝛ paciens in ps. ¶ Quarto testimoᵐ phibet d̄ xpo de mūificētia largitis. de q̄ dr̄ Jo.1. Johs testimoniū phibet d̄ ipo: ꝛ clamat di. Hic erat quē dixi q post me vēturus ē: añ me factus est: q: pꝰ me erat: ꝛ de plenitudīe eiº oēs accepimº grām p grā q̄ȝ ab ipso in h mūdo accipimº q̄ est arra eterne gl'ie si ipaȝ i uacuū nō accipimº. vt. s. n̄ ociemur in ipa ſȝ si exercitemº nos i opibus v̄tuosis accipiemus paradisi gl'iam q̄ dr̄ grā ꝯsumata. ¶ Hoc āt fuit nob figuratum Eze.8. Ubi dr̄. Emissa ē sil'itudo manus ꝛ apphēdit in cincinio capitis mei: ꝛ eleuauit me spūs iter terrā ꝛ celū: ꝛ eduxit me in Jerᵐ in visiōe dei. ¶ Ubi sciēdū ꝙ p istā manū emissā: intelligit filiº dei incarnatus emissus in mundum q̄ȝ qdem manum cum magno desiderio petebat ps. d. Emitte manū tuam de alto: eripe me ꝛ libera me de aquis multis: ꝛ de manu filiorum alienorū. Nam ante aduentū xp̄i genus humanū erat in multis tribulationibus significatis per aquas: erat etiaȝ sub seruitute dyaboli significati per manuȝ filiorum alienorum. ꝛ ideo h cernens dd: petebat vt de alto. i. de celo mitteretur auxilium. s. dei filius per manum validam designatus. Per cincinīuȝ vero capitis ꝙ est modicum capilloruȝ suphēminens alios capillos: itelligi pōt morꝯ mēoria, nā sicut capilli sunt insensibiles ita insensibile remanet corpus post mortem. manus igitur. i. xp̄s accipit hominem per capillos: quando sibi inspirat mortis memoriam: que est causa vt homo faciliter ista mundana despiciat iuxta illud Jero. Facile contemnit omnia qui se semper cogitat moriturum. ꝛ Ecclesiastici.7. In omnibus operibus tuis memorare nouissima tua ꝛ in eternum nō peccabis. ¶ Sic aūt homo mundana despiciens ꝛ peccata recipit a dño gratiam decorantem ꝛ tunc hominem sic dispositum per gratiaȝ in ipso existentē eleuat inter terram ꝛ celuȝ: quia ipsuȝ de statu peccati ꝙ hominem ad terram deicit: sensuȝ erigit spretis predictis tenet autem eum adhuc dum viuit infra celum in quo sunt sancti: quia dum viator extitit non potest in celuȝ ascendere: ꝛ sic dicitur inter celuȝ ꝛ terram. quia licet corporaliter sit in terra: mentaliter tamē sensum elleuatur. ¶ Licet autem in celo perfecte non habitet. tñ si in gratia recepta perseuerauerit manus. i. xp̄s ꝛ spiritus s. adducent eū in Jerusalem. i. in gl'iosaȝ patriam. vt sic talis possit dicere illud ps. Letatus sum in his que dicta sunt mihi in domum domini ibimus.

Secunda pars.

Sequitur. Hec locutº sum vobis ꝛc. Ubi tangit expressionem persecutionis exterrentis ꝙ probat malitia cogitata. Ubi sciendū ꝙ quādo aliquis predicit alicui aliqua dispendia imminentia: debet etiam si potest aliqua dicere vt possit in aduersitatibus aliqualiter consolari. Christus igitur annuncians aduersitates imminentes apostolis eos consolatur de missiōe spiritus sancti qui eos confortabit. secundum hoc in parte ista duo possumus considerare. s.
Allocutionem consolantem.
Persecutionem iminentem.

¶ Q.m ad p̄mum dic̄. h̄ locutus sum vo
bis ⁊c. Ubi sciēdū ꝙ sp̄s s. habitās in apo
stol' eos cōfortabit ne ꝑꝑ persecutōes imi
nentes scādalū patiant̄. Un̄ Aug. Cuȝ eiȝ
caritas dei diffundat̄ in cordibus vestris
ꝑ sp̄m s. qui datus est vobis fit pax mlt̄a
diligentib⁹ legem dei: ⁊ nō est ill' scādalū.
Un̄ dr̄ eccl'astici. 25. Doctrinā amoris au
dite filij ⁊ q custodierit illā nō ꝑiet labijs
suis nec scādalizabit̄ in opib⁹ nequissimis
¶ Q.m ad 2m. s. persecutōem iminentem
dic̄. Absqȝ sinagogis facient vos. ⁊c. Ubi
duplicem tāgit persecutōem .s.
Exilatōem p̄rie.
Priuatōem vite.
¶ Q.m ad pm dic̄. Absqȝ sinagogis ⁊c.
Ubi sciendū ꝙ iudei n̄ recipientes doctri
nam xp̄i eos nolebāt recipere nec eos au
dire in suis synagogis: ⁊ sic expellebant
ab eoꝝ ꝯsortio: ⁊ in hoc affligebant̄ apl'i
ſm Augu. videntes ꝙ renuerent xp̄m.
¶ Quātū ad ꝑuatōem vite dic̄. Sȝ venit
hora vt ⁊c. Ubi sciendū ꝙ iudi occidendo
discipl'os xp̄i arbitrabant̄ se bn̄ facere: q̄
h̄ faciebant ꝓpter zelū legis. ¶ Scienduȝ
est āt ꝙ ista persecutō facta discipul' fuit
nob̄ figurata in persecutōe pharaonis ⁊
egyptioꝝ q̄ persecuti sunt filios isrl'. de q̄
sentential'r dr̄ Exo. 14. ꝙ indurauit dn̄s
cor phonis regis egypti ⁊ persecut⁹ est fi
lios isrl': q̄s cū vsqȝ ad mare persecut⁹ fuis
set: mare diuisum est: ⁊ sicco vestigio trāsie
runt filij ysrael. Pharao vo cum oi exerci
tu suo sūmersus est in mare. ¶ Ubi scien
dū ꝙ ꝑ phonē q interp̄tat̄ denudauit viꝝ
itell'r dyabol⁹ q viꝝ denudasse dr̄ qn̄ sua
mala suggestiōe pccōrem deuicit. Iste dr̄
eē rex egypti q̄ intell'r tenebra: q̄ rex in
ferni est: vbi est obscuritas tenebraꝝ. Un̄
Job. 10. Illa ē terra tenebrosa opta mortis
caligie terra miserie ⁊ tenebraꝝ vbi nll's
ordo s; sempitern⁹ horror inhabitat. Per
egyptios vo q interp̄tant̄ tenebrosi sunt
faciētes opa dyaboli: d̄ q̄bus dr̄ ꝑuer. 2o.
Qui dereliquerūt iter rectū ⁊ ābulāt ꝑ vi
as tenebraꝝ: q letant̄ cū male fecerit ⁊ exl'
tant in reb⁹ pexiimis: q̄ꝝ vie ꝑuerse ⁊ ifa
mes gressus eoꝝ. ¶ Per filios aūt Isrl'
q interp̄tant̄ vidēs dūm: intellīt viri apo
stolici iusti ⁊ bōi: q ꝑ fidē verā dn̄ȝ ꝯtēplā
tur. ¶ Per mare vo plenū ꝑicul' itell'r
h̄ mūd⁹ in q̄ viuēdo sunt mlt̄a ꝑicula. d̄ q̄
dr̄. 1. Jo. 5. Mund⁹ tot⁹ in maligno posit⁹
est. ¶ Sci igit̄ vi significati ꝑ filios isrl':
dū a dyabolo ⁊ alijs mal' hoib⁹ q sunt ser
ui dyaboli significat̄ ꝑ phonē ⁊ egyptios
q secunt̄ istū mūdū significatū ꝑ mare trā
seūt sicco vestigio: q̄ effect⁹ suos significa
tos ꝑ pedes nō imergūt in mūdū dantes
se carnalibus desiderijs: sȝ d̄ mūdo nō ac
cipiūt nisi sustētatōem nature. egyptij āt
tenebrosi ꝑ culpā dantes se mūdo tā men
tal'r q̄ȝ corporal'r in ipo dū iustos ꝑsecunt̄
sūmergunt̄ vt sic in hoc mūdo sūmersi in
peccatis ⁊ vicijs in inferno crucient̄ eterna
liter i supplicijs corp⁹ ⁊ aiam aggrauanti
bus sine fine.

Tertia pars.

Egtur. Et h̄ faciēs vobis ⁊c. vbi
tangit ꝯditōem dispositōis exor
tantis: ꝙ ꝓbat ignorātia explica
ta. Ubi sciēdū ꝙ si iudei cognouissēt xp̄ȝ
dei filiū: cognouissent ⁊ p̄rem ipm vo nec
p̄rem cognouerūt: iuxta ꝙ ipe dixit eis
Jo. 8. Neqȝ me scitis i p̄reȝ meū si me sci
retis: forsitan ⁊ p̄rem meū sciretis. Si etiā
cognouissent xp̄m veꝝ filium dei nunq̄ȝ ꝑ
secuti eū fuissent neqȝ discipulos: iuxta il
lud. 1. cor. 1. Si. n. cognouissent: nunq̄ȝ dn̄ȝ
gl'e crucifixissent. Ignorantia igitur ⁊ ce
citas intellectus que erat in iudeis ꝑꝑ
malitiam eoꝝ erat mala dispositio ad co
gnoscendam viam veritatis predicatam
ab apostolis: ⁊ ideo ipos persequebātur:
q̄bus dicit p̄s. Ipi vo non cognouerunt
vias meas quibus iuraui in ira mea si in
troibunt in requiem meam. q. d. Non in
trabūt: q̄ in tenebris ambulāt: iuxta illd̄

p̃s. Nescierũt neqꝫ itellexerũt in tenebris
ābulant. Sciēdũ ē ãt loquēdo moral'r ꝙ
nolētibus deũ cognoscere ſꝫ ipm ꝺreliquē
tibus ⁊ bñficia ipſiꝰ nõ recognoſcētibꝰ nõ
ꝯtigit ꝓſpe: q: eoꝝ mal' exigētibus tradũ
tur i manus ꝺmonũ eternal'r cruciādi. iu
xta illꝺ. 2. teſa. 1. Juſtũ ē apꝺ deũ retribue
re retributõem i flāma ignis dantꝫ vindi
ctā his q nõ nouerũt deũ ⁊ q nõ obedierẽt
voci dñi nr̃i yh̃u xp̃i. ¶ Hoc ãt fuit nob
figuratũ iudic. 2. Ubi ſnial'r dr̃ ꝙ pꝰ mor
tē Joſ. ſurrexerũt alij q nõ nouerāt dñm
⁊ opa q̃ fecerat i iſrael: q̃ũo. ſ. eduxerat eoſ
de egypto ⁊ duxerat ꝑ ꝺſertum ꝑcedenti
bus colũna nubis ꝑ diē ⁊ colũna ignis ꝑ
noctē ⁊ pauerat eoſ māna ſuauiſſimo cibo
Feceruntqꝫ filij iſr'l malũ i ꝯſpectu dñi: di
mittētes dñm deũ pr̃um ſuoꝝ ſecuti ſunt
deos aliēos ⁊ ſuierũt Baali ⁊ Aſtaroth
ꝑꝑ ꝙ iratꝰ ꝯ iſr'l tradidit eos i manꝰ ini
micoꝝ ſuoꝝ qbꝰ nõ potuerũt reſiſtere ⁊ a
qbꝰ fuerũt afflicti. ¶ Ubi ſciē. ꝙ ꝑ filios
iſr'l qbꝰ ꝺs fecerat mlt̃a bõa ſupdcā itelli
gũt xp̃iani fideles q̃s xp̃s ꝑ paſſionē ſuā
eduxit ꝺ ſeruitute dyaboli ⁊ tenebris pec
catoꝝ. qbꝰ in h̃ mũdo poſuit ad directio
nē eoꝝ miam ſuā ſignificatā ꝑ colũnā nub
ſol' refrigerātē ardorē: q: mia hꝫ dinam iu
ſticiā ⁊ ꝺi irā erga hoies tempare. Poſu
it ēt iuſticiā ſignificatā ꝑ colũnā ignis qui
dũ ꝯburit ledit hoiem q: iuſticia illi circa
quē ꝓfert ſnia valde ē afflictiua. Dedit
eis ēt cibũ dulciſſimũ māna: q: corpꝰ ſuũ
eis religt in ſpũalē cibũ q ē cibꝰ ſuauiſſi
mꝰ recipiētibꝰ ⁊ guſtātibꝰ digne. Iſta ſt̃
opa ad q̃ ꝯſiderāda iuitat nos p̃s. ɔ. Uēi
te ⁊ videte opa dñi q̃ poſuit ꝓdigia ſuper
terrā. Nā ſi ꝯſideremꝰ xp̃i opa in ipſis in
uēiemꝰ ꝟificatũ illꝺ eccl'aſtici. ij. Mirabi
lia opa altiſſimi ſoliꝰ ⁊ glo'ſa ⁊ abſcōſa ⁊ i
uiſa opa illiꝰ. ¶ Lꝫ ãt tā magna ⁊ mirabi
lia opa fecerit dñs tñ mlti ſũt igrati q no
lũt h̃ cognoſcẽ: ſꝫ ipꝫ total'r ꝺrelinquũt. i
quoꝝ rephēſiõe dr̃ ꝺutero. 32. Deũ q te ge
nuit dereliqſti oblitꝰ es dñi creatoris tui.
Nõ ſolũ ãt ipꝫ ꝺrelinquũt ꝑ negligētiam
ſꝫ iſtar ydolatraꝝ mũdo ſuiũt cāni ⁊ diaᵒ
velꝺ ydol'vāis. iuxta illꝺ ꝺutero. 32. imola
uerũt ꝺmõijs ⁊ nõ ꝺo dijs q̃s ignorabant
¶ Quibus ãt dijs ſuiāt: audi qd dr̃: q:
Baali ⁊ aſtaroth. Ubi ſciendũ ꝙ ꝑ Baali
q interp̃taẽ ſupiores vel deuoratores itel
ligi p̃t pccm̃ ſupbie ꝑ ꝙ hõ vult eē ſupior
alijs ⁊ vltra ſua merita exaltari: p̃t ēt itel
ligi pccm̃ auaritie ꝑ ꝙ auarus alios ꝺuo
rare dr̃ dũ eos expoliat tꝑalibus bonis.
¶ Per aſtaroth ãt q interp̃tatur cubicu
lũ: intelligi põt pccm̃ carnalitatis: q: hõ
luxurie deditꝰ q̃rit qeta ⁊ delectabilia: q̃
ꝑ cubiculũ deſignātur. Quia igiẽ oia pccā
ad iſta tria velud ad radices oium redu
cunẽ q̃ ſignificātur ꝑ Baali ⁊ Aſtaroth vt
dcm̃ ē. iõ ꝑ illos q iſtis ſuiunt intelligũẽ
ſeruientes oibus pccis. iuxta illud Jo. 8.
Ois q fac̃ pccm̃ ſuꝰ eſt pcci. Quibꝰ repre
hendendo dr̃ Ro. 1. ꝙ mutauerẽt veritatē
dei in mũdanũ ⁊ colluxerũt ⁊ ſuierũt crea
ture potiꝰ q̃ꝫ creatori q eſt bñdictus in ſe
cula amē. ¶ Sꝫ aduertāt pccõres miſimi
qd ꝯtingit filijs Iſrael. Nā iratꝰ tradidit
eos i manꝰ inimicoꝝ. ita re vera pccõribꝰ
accidet ꝙ tradenẽ in ꝑtāte dyaᵗ de q̃ non
poterũt liberari. iuxta illꝺ p̃s. Introibũt
in inferiora terre tradenẽ in manꝰ gladij
ꝑtes vulpiũ erũt. Nam ꝑ inferiora terre
intelligiẽ infernꝰ q eſt locus penaꝝ: in cen
tro terre poſitus: ad quē introibũt impij
ꝑpetuo ꝯdemnandi. Per manũ vero gla
dij oia genera tormentoꝝ deſignanẽ: que
pccõres pacienẽ. Per vulpes vero frau
dulentas ⁊ malas: intelligũtur mali ſpũs
crudeles ⁊ frauduleti pccõribus quoꝝ ꝑs
erunt oēs pccõres maligni qñ i die iudi
cij iuſti ab iniuſtis local'r diuidentur.

Quarta pars.

Eqtur. Sꝫ h̃ locutus ſum vobis
⁊c. Ubi tāgit allegationē predi
ctionis affligentis: ꝙ ꝓbat me

moꝛia excitata. Ubi sciendũ ꝙ xp̃s dupli
ci de cã predixerat apl'is ꝑsecutiones q̃s
erãt passuri. primo vt eos aliqual'r ꝯsola
retur ⁊ sibi meli⁹ ſꝫ Augu. ꝓuiderẽt ꝺ vir
tute pacie. ¶ 2° ꝑdiciteis vt ex h qñ ille
ꝑsecutões venerit recognoscerẽt ſm Cri.
xp̃ꝫ esse ṽacit deũ: q: predicebat futura.
¶ Sciendũ ẽ ãt circa istã ptẽ. loquendo
moral'r ꝙ xp̃s discipulos: ⁊ p ꝯñs nos ip
sos induc̃ ad ꝟtutẽ paciẽtie in aduersis.
Ubi sciẽdũ ꝙ aliq̃ patimur.
A ꝺo pr̃nal'r demulcẽte.
A ꝓximo tpal'r offendẽte.
A dyabolo culpabil'r instigante.
¶ In istis ãt oibus ꝺbemus eẽ patiẽtes
vt. s. circa flagella ꝺi nõ murmuremus: ſꝫ
patienter sustineam⁹ pp offensam ꝓximi
ip̃m non offendamus. ꝯ temptatõem dya
boli. ne ipsi ꝯsentiamus. Unde Greg. sup
Eze. oml'. 7. tribus modis virtus paciẽtie
exerceri solet. Alia nãqꝫ sunt que a deo.
Alia que ab aduersario. Alia q̃ a ꝓximo
sustinemus. A ꝓximo nãqꝫ ꝑsecutiões: dã
na ⁊ ꝯtumelias. Ab antiquo aduersario
tẽptamẽta. A deo ãt flagella tolleram⁹.
ſꝫ in his oibus modis vigilanti aio semet
ipsam dꝫ mẽs circõspicere: ne ꝯ mala pro
ximi ꝓtrahaẗ ad retributionẽ mali: ne ꝯ
tẽptamenta aduersarij seducaẗ ad tẽpta
tionẽ delectationẽ vel ꝯsensum delicti: ne
ꝯ flagella opificis ꝓuat ad excessuꝫ mur
murat ióis. ¶ Primo igiẗ aliq̃ patimur
a deo pr̃nal'r affligẽte. Nã deus vt bon⁹
pr̃ volẽs nr̃am expiri pacientiã aliqñ tpa
liter nos affligit: exẽplũ de Job ⁊ Tob.
ibi regre. ¶ 2° aliq̃ patimur a ꝓximo tpa
liter offendẽte. Nã multotiẽs bonos ꝑse
cunẗ mali. iuxta illꝺ Aug. in ſmone inno.
di. Fr̃es charissimi bonos ⁊ iustos viros
ꝑsecutionẽ maloꝝ sp sustinuisse cognosci
mus. ¶ Isto mõ Saul fuit ꝑsecut⁹ ꝺꝺ. de
quo sentential'r dr̃. 1. R. 24. Qꝺ cũ Saul
ꝑseq̃retur ꝺꝺ ⁊ incidisset in man⁹ ꝺꝺ. ꝺꝺ si
cut foꝛtis ⁊ patiẽs: noluit ip̃m offendere:
ſꝫ humiliter dixit: quẽ ꝑseq̃ris rex Israel
canẽ moꝛtuũ ꝑseq̃ris ⁊ pulicẽ vnũ: cuius
pacientiã ꝯmendãs Saul dixit: iustioꝛ tu
es q̃ꝫ ego: tu eniꝫ tribuisti mihi bõa: ego
ãt reddidi tibi mala. ¶ Ubi sciendũ ꝙ p
Saulẽ q vno mõ interp̃taẗ abutẽs intelli
giẗ hõ crudel' ⁊ malus q mansuetudinem
sibi datã a deo: in ferocitatẽ abutiẗ: alios
ꝑsequẽdo. ¶ Per ꝺꝺ ãt qui interp̃tatur
manu foꝛtis intelligiẗ vir foꝛtis ⁊ paciẽs
qui istar ꝺꝺ lꝫ mali ꝑseq̃ntur eũ: dꝫ veril'r
⁊ pacienter poꝛtare. vt de ipso dicaẗ illud
ꝓuer. 10. In eternũ nõ ꝯmouebiẗ. ¶ 3° ali
qua patimur a dya° culpabil'r instigãte.
Nã dyabol⁹ multociẽs ad malũ instigat
hoies qbus tñ suggestionib⁹ consentire
nõ debẽt: ſꝫ vt foꝛtes veril'r resistere: ⁊ nõ
turbari pp occurrẽtes tẽptatiões q: in re
sistendo mereñẗ. Uñ. 1. Petri. 5. Sobrij i
quit estote ⁊ vigilate q: aduersari⁹ vester
dyabol⁹ tãq̃ꝫ leo rugiẽs circuit q̃rẽs queꝫ
ꝺuoꝛet: cui resistite foꝛtes i fide. Naꝫ dya
bolus q̃ꝫuis videat hominẽ pacientẽ duꝫ
eum vult tẽptare ⁊ foꝛtẽ ad desistendũ tã
to ꝯ ip̃m foꝛtius animatur. Uñ Grego. in
moral'. Sepe hostis calidus cũ ꝓpinquã
mentẽ ad tollerantiã videt: qd ab ea ma
xime diligaẗ ingrit ⁊ ibi scandali laq̃os i
serit q̃ magis res queqꝫ diligitur eo p cã
facilius pacientia turbeẗ. ¶ Isto mõ ꝑse
q̃tur dyabolus homines sicut figuratiue
dr̃ Apoc. 12. Quod postq̃ꝫ vidit draco ꝙ
ꝓiectus est in terrã: persecutus ẽ mlierez
que pepit masculum: ⁊ date sunt mlieri
due ale aq̃le magne vt volaret in ꝺsertuꝫ
locũ suum. ¶ Ubi sciendum ꝙ p draco
nem intell'r dyabolus qui in terram pꝛo
iectus dicitur q: in isto mundo est vsqꝫ
ad diem iudicij ad temptandũ homines
per diuersa peccata. Per mulierem autẽ
q̃ꝫ iste draco persequitur: que masculuꝫ pe
perit intelligi potest quelibꝫ fidelis aima
que in se bonum opus concipiens ad effe
ctum perducit: vt de ipa dici possit illud

ruth.3. Sit omnis populus q habitat intra portas vrbis mee mulierem te eé virtutis. Per alas autem quas habuit ista mulier: intell'r contemplatio p q̃z dz in deum mentaliter elleuari. Lz autem sic mētaliter elleuari p contemplatōem in dūm debeat: tamen dz corporal'r in deserto. i. in austeritate pnie vt a deo gratiā iueniat ꝯuersari. Nam per austeritatem pnie hō meretur grām ⁊ indulgētiam de offensis ¶ Hanc paciētiam hn̄dam viros sāctos i ꝑsecutōibus cognoscēs apostolus dicebat 2. tymoth. 3. Omnes q pie viuere volunt in xp̄o yesu: ꝑsecutōem patiunt: que tamē ꝯm veritatem virum patientem ⁊ fortem terrere non dz ꝓp magnum p̄mium ꝙ patientibus promittit a xp̄o dicente Mat. 5. Beati qui persecutōez patiunt ꝓp iusticiam: quoniam ipoꝝ est regnum celorum. Ad qd̄ regnum ⁊c.

¶ Dominica in penthecostes. Euāge. 38.

a

Si qs diligit me ꝯmoné meum ꝯuabit. Jo. 14. Sciēdū est loquēdo d̄ v̄a amicitia meritoria ⁊ d̄o placibili qm ad p̄n̄s spectat ꝙ .6. condictōes inter alias requirunt. Pa est ex pte se mutuo diligētium ꝑfectō virtual'. Naz vbi v̄a dilectō ē dz eē bonoꝝ ad iuicē non maloꝝ: cui⁹ rō ē: q: cū v̄a dilectō ordinet ad dūm ⁊ ad ipm̄ mali nō ordinent sz bōi iō se diligētes ad iuicē d̄bēt eē bōi. Unde dr̄ eccl'asti. 25. Timor dei initiū dillectōis. ¶ 2a ē exhibitō ꝑsonal'. Nā iter alia que amicos hedificāt ē cū se p̄n̄tial'r vidēt ⁊ tenēt: iuxta ꝙ dic̄ aia scā. cant. 2. Inuēi quez diligit aia mea: tēui eū nec dimittā. ¶ 3a ē ꝑduratō eternal'. Nā d̄ rōne v̄e amicitie ē ꝙ nō sit labil': sz ꝙ oi tpe duret: ꝓp ꝙ dr̄ ꝓuer. 17. Omni tpe diligit q amic⁹ ē. ¶ 4a ē reuelatō secretal'. Nā int amicos solz eē secretoꝝ reuelatō: in cui⁹ signū dixit xp̄s discipul' suis. Jo. 15. Jā nō dicā vos ꝯuos q: ꝯuus nescit qd faciat dn̄s ei⁹. Uos aūt dixi amicos q: oia q̄cunqz audiui a patre meo nota feci vobis. ¶ 5a est ꝯsolō salutaris. Nā amici solent se i suis aduersitatibus ꝯsolari: iuxta ꝙ dr̄ Job. 2. ꝙ cū Job essz in magnis afflictōib⁹: ⁊ h audientes tres amici Job omne malū ꝙ accidissz ei venerūt singuli d̄ loco suo ꝯdixerāt eniz sibi vt parit venientes visitarent eum ⁊ ꝯsolarent. ¶ 6a est ꝯfortatō vigoral'. Nā amici ad inuicem solent se in suis necessitatib⁹ ꝯfortare ⁊ adiuuar̄. iuxta ꝙ dr̄ .2. Re. 3. ꝙ Abner misit nūcios ad d̄d̄ per se dicentes fac mecum amicitias ⁊ erit manus mea tecum ⁊ reducā ad te vniuersuz Israel. Secūdū igitur ista. 6. que reqrunt in v̄a amicitiā: nō eodem ordine. 6. correspondentia tangit xp̄s in euangelio hodierno in quo de dillectōe facit p̄ncipal'r mentōem. s.

Simultaté p̄n̄tie delectantis.
Jocūditaté leticie ꝯsolantis.
Firmitatem beniuolentie ꝯiungentis.
Uiuacitaté eloquentie ꝯfortantis.
Serenitatem ꝯscientie patescentis.
Sāctitatem ex̄ntie excellentis.

¶ Pm ꝓbat habitatio grōsa. 2m ꝓmissio gaudiosa. 3m duratio morosa. 4m exortatio animosa. 5m reuelatō amorosa. 6m condictō generosa. ¶ Primum in prin°. 2m ibi. h locutus sum ⁊c. 3m ibi. Pacem relinquo vobis ⁊c. 4m ibi. Non turbetur cor vestrum ⁊c. 5m ibi. Et nunc dixi ⁊c. 6m ibi Jā non multa loquar vobiscū ⁊c.

Prima pars.

q

Quantum ad primum vbi tangit ⁊c. Si quis diligit me ⁊c. Ubi sciendum secundum Cassiodorum ꝙ quia ad perfectam dillectionem requiritur simultas se diligentium qui dicit in epistola. Sine amicis ois cogitatio tediū ois opatō labor: ois terra

peregrinatio oīs terra tormentū sine quo
rum solatio:viuerē esset mori. Jdeo in pte
ista xp̄s:vt verā dilectiōem insinuet ostē
dit se esse cum diligēte. ¶ Sciēdum est
aūt ad intellectū littere ꝙ cū xp̄us dixissꝫ
apostolis:ꝙ māifestaturus erat se eis ⁊ ñ
mūdo reqsitus fuit a iuda fratre symōis
dn̄te:Domine quid factū est q: nob̄ mani
festaturus es te ip̄m: ⁊ nō mundo cui re
spondet xp̄s ⁊ dixit ei illud ꝙ sequit̃. Si
quis diligit me ⁊c. ¶ Ex his igit̃ apparꝫ
ꝙ dilectio dei ē causa sue māifestationis
diligētibus:nō diligentibus se:nō manife
stat. secūdum h̄ igitur in ptc ista cōsidera
re possumus differētiam inter diligētes
⁊ nō diligentes. q: diligētes custodiūt ei⁹
mādata:nō diligentes aūt non seruāt. Et
sic hic duo possumus cōsiderare. s.
Actum obie quantū ad amātes.
Actum inobie quantū ad cōtēnentes.
¶ Quantū ad primū dicit: Si qs diligit
⁊c. Ubi quantū ad deū diligētes duo pos
sumus considerare. s.
Meritum virtuosum.
Premium gratiosum.
¶ Quantū ad merituꝫ virtuosum dicit.
Si quis ⁊c. Ubi sciēdum ꝙ vera dilectio
non solum ꝯsistit in verb̄ adulatorijs sed
magis i veris operibus. Propter ꝙ dici
tur. i. Jo. 3. Filioli mei nō diligamus ver
bo neqꝫ lingua sed ope ⁊ veritate. Nam
sic ibidem dr̄ 2° cap°. Qui dicit se nosce
deum ⁊ mādata eius nō custodit mēdax
est ⁊ veritas in eo nō est. qui autē seruat
verbum eius vere in eo caritas dei pfcā
est. Ex qbus euidēter apparet ꝙ vera di
lectio p opera demonstrat̃. Un̄ Grego. in
ol̄: Probo eniꝫ dilectōis:exhibitio ē ope
ris. Ad hanc dil̄ctiōem nos induć Jo. i.
can̄. 4. d. Nos ergo diligamus deū:quan
tum ipse prior dilexit nos. ¶ Sciēdum ē
autem ꝙ triplex est dil̄ctio. prīa ē carnal̄
⁊ mūdana ⁊ noxia ⁊ h̄ est detestabil̄. Un̄
tales reprehēdendo alloquit̃ salon. puer.
i. d. Usqꝫ quo puuli diligitis infantiam ⁊
stulti ea: q̄ sibi sunt noxia cupiēt: ⁊ prudē
tes odibūt scientiā. cōuertimini ad corre
ctionem meā en pferam vob̄ spiritū meū
⁊ ostendam verba mea. ¶ Ubi sciēdum
ꝙ per pul̄os ⁊ stultos intelligi possunt se
quentes carnalia desideria q̄ quidem eis
sunt noxia q: ducunt ad mortem. iuxta il
lud ro. 8. Si scd̄m carneꝫ vixeritis morie
mini. Nos aūt sal̄on. i. xp̄us rex pacificus
ad se volens reuocare dicit ꝙ reuertāt̃ ad
suam correctiōem. d. illud Joel̄. 2°. Cōuer
timini ad me in toto corde vr̄o in ieiunio
⁊ fletu ⁊ planctu. qbus promittit suū sola
tiū. d. en proferā vob̄ spiritū meum. i. gra
tiam meā vos cōsolanteꝫ. ¶ 2ª est dil̄ctio
spiritual̄ qua diligit̃ de⁹ ⁊ pximus ⁊ ista
est laudabil̄ ⁊ premial̄. ad q̄ꝫ dilectionem
nos induć xp̄s Mat. 23. d. Diliges dn̄m
deū tuū ex toto cord̄ tuo: ⁊ ex to. aīa tua.
⁊ ex to. mēte tua. seq̄t̃ ⁊ pximū tuū sic ⁊c.
¶ 3ª ē dil̄ctio natural̄. qua diligunt̃ pen
tes: ⁊ h̄ licet nō sit detestabilis tn̄ non est
pmial̄. de hac dr̄ eccli. 13. Omne anīal dili
git sibi sil̄e: sic ⁊ omnis homo pximū sibi
oīs caro ad sil̄em sibi ꝯiungetur ⁊ omnis
homo sociabit̃ sibi sil̄i. ¶ Possumus aūt
ꝯsiderare i dilectione qua xp̄s se dicit de
bere diligi tria. s.
Internum caritatis actum.
Supnum felicitatis obiectum.
Externum probabilitatis signum.
¶ Primo possumus ꝯsiderare internuꝫ
caritatis actū ⁊ quantū ad h̄ dić. Si quis
diligit. q. d. quilibet dꝫ hūc actū dilectōis
habere. ꝙ quidē cernēs pphete dicebat.
Diligam te dn̄e fortitudo mea dn̄s firma
mentum meum ⁊ re. m. ⁊ liberator meus.
¶ Secūdo possumus ꝯsiderare supernuꝫ
felicitatis obiectū cū subdit me. Nā ipse
est obiectū continens in se oēm plenitudi
nem habundātie vite ⁊ veritatis. iuxtaꝙ
de se dicit eccl̄iastici. 24. In me oīs grā
vite ⁊ veritatis in me oīs spes vite ⁊ vir

tutis transite ad me oēs q concupiſcitis me ⁊ a generatōibus meis adimplemini: ſp̄s.n.meꝰ ſuper mel dulcis ⁊ hereditas mea ſuper mel ⁊ fauū. ¶ Tertio poſſumꝰ ꝯſiderare externū ꝓbabilitatꝭ ſignum: cuȝ dicit ſermonem meū ẜuabit. Nam illud ē verum ſignum apparens exterius ꝙ hō diligat deum eſt quando ẜuat eiꝰ manda ta. Unde p̄s. Cuſtodiuit anima teſtimōia t.⁊ di.ea ve. ẜuaui mādata tua ⁊ teſti.tua: q2 omnes vie mee in conſpectu tuo. Unō ad iſta tria nos admonens xp̄s dicebat. Jo.15. Manete i dilectōne mea. Si p2ece pta mea ẜuaueritꝭ manebitis in dilectōne mea: ſicut ⁊ ego p2ecepta patris mei ẜua ui ⁊ maneo i eiꝰ dilectōne. ¶ Quantū ad p2emium gratioſum dić ⁊ pater meꝰ dili get eum ⁊c. Ubi conſiderare poſſumꝰ tri plex p2emium noſtre dilectōis .ſ.

Amo2em dei recip2ocum.
Aduentum eiꝰ mirificum.
Mundum eiꝰ hoſpicium.

¶ Quantum ad p̄muȝ dić. Et pater meꝰ diliget eum. Ubi ſciendum ꝙ q2 pr̄ ⁊ filiꝰ vnū ſunt: ⁊ per ꝯñs ſp̄s ſ. ⁊ de natura amo ris eſt recip2ocatō: ideo qui vere diligit xp̄m: ab eo diligitur. ⁊ per ꝯñs a patre. ⁊ ideo dić. Pater meꝰ diliget eum. Uñ Jo. 16. Ip̄e enim pater amat vos: q2 vos me amaſtis. ¶ Quantū ad aduentum eiꝰ mi rificum dić. Et ad eum veniemꝰ. Ubi ſciē dum ꝙ ſi diligimꝰ dñm ⁊ mandata eiꝰ ẜ uamꝰ, non ſolum ip̄e nos diligit per cari tatem coniungentem: ſed etiaȝ ad nos ve nit per gratiam deco2antem. de cuius ad uētu nos letificans dić Zach.9. Exulta ſatꝭ filia ſyon ⁊ iubila filia ierm. Ecce rex tuus vēiet tibi iuſtus ⁊ ſaluato2. ¶ Qualr̄ aūt pr̄ ⁊ filius ad nos veniant. audi Augu. di centem. Ueniunt qdem ad nos dum veni mus ad eos: veniunt ſbueniendo dum ve nimus obediendo: veniunt illumiando. dū venimus ituēdo: vēiūt vt iplendo: duȝ venimꝰ capiēdo vt ſit nb̄ eoꝝ ñ extrāea vi ſio ȝ iterna ⁊ i nob̄ eoꝝ nō trāſito2ia man ſio ſed eterna. ¶ Qm ād mūdū eius ho ſpicium dić. Et manſionem apō euȝ facie mus. Ubi ſciēdū ꝙ ſi d̄um dilexerimꝰ: nō ſolū nos diligit: nec ſolū ad nos venit: ſed qm in ſe eſt in nob̄ ſemꝑ manet: nec peccā do ip̄m abiciamꝰ. Uñ xp̄s dić Jo.15. Ma nete i me ⁊ ego i vob̄. Cuiꝰ rōnē aſſignās ſbdit. Qui manet in me ⁊ ego i eo hͥ fert fructuȝ multū: cuiꝰ p̄miū aſſignans addit. Si māſeritꝭ i me ⁊ verba mea in vob̄ mā ſerint: qōcūqȝ volueritꝭ petetꝭ ⁊ fiet vobis. ¶ Qm ad actum iobediētie quātū ad cō tēnentes dić. Qui non diligit me ⁊c. Ubi duo poſſumꝰ cōſiderare. P° q ſunt q ẜ monē eiꝰ nō ſeruāt. 2° cuiꝰ eſt ẜmo quem ẜuar̄ d̄bemꝰ. ibi ⁊ ẜmonē quē audiſtis ⁊c. ¶ Qm ad pm dić. Qui nō diligit me ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ radix ẜuādi ẜmōes ⁊ māda ta d̄i ē dilectō. iuxta illud Jo.14. Si dili gitꝭ me: mandata mea ẜuate. ⁊ ifra. Qui hȝ mādata mea ⁊ ẜuat ea: ille ē q diligit me. Per oppoſitū ergo: qui caret dilectō ne non obſeruat mādata. ¶ Qm ad ſecū dum. ſ. cuiꝰ eſt ẜmo dić: ꝙ eſt pr̄is ⁊ non ſuꝰ. Seqtur ẜmonem quē audiſtis nō eſt meus ⁊c. ¶ Sciēdū ē āt circa iſtā ꝑteȝ p̄n cipalem i qua fit mētō de aduentu pr̄is ⁊ filij ⁊ ſp̄s ſ. loquēdo mo2alr̄ ꝙ iſtū aduen tuȝ placibilem ꝓphetauit nobis malach. d. malach.3. Stati vēiet ad tēplū ſuū dña to2 quem vos queritꝭ. ⁊ angelꝰ teſti quem vos vultꝭ. Nā ad hoiem q templū dei eſt venit dñs ad habitandum i ip̄o: iuxta illō 2.co2.6. Uos eīm eſtis templū d̄i viui ſić dić dñs: qm ihabitabo i illr̄ ⁊ inhabitabo i ter illos: ⁊ ero illoꝝ deꝰ: ⁊ ip̄ſi erunt mihi ppl̄s. Sciendum eſt āt ꝙ poſtq̄ȝ homo tā tam meruit a deo gr̄am: ꝙ per inhabitan tem eum in ip̄m: eſt factus hoſpicium d̄i: debȝ iſtam gratiam p2o viribus conſerua re. iuxta ꝙ ſibi dr̄ Apoć.3. tene ꝙ habes. Ubi ſciendū ꝙ gratia ſpiritus ſancti igi tur compat̄. iuxta illud ſaluato2is Luć.12.

Igné veni mittere in terrã: ⁊ qd volo ni
ſi vt accédat. inſtar igit ignis: gr̃a ſpũs ſ.
dꝫ in hoie tripliciter ꝯſeruari. Nam ignis
conſeruatur tripliciter. ſ.
Per cinerum ſuppoſitionem.
Per validam ſufflationem.
Per lignorum appoſitionem.
¶ Sic in nobis ſpũs ſ. ꝯſeruat p mortis
meditationé. Per deuotá oronem. Per
bonoꝝ opum multiplicationé. ¶ Pº di
co ꝙ ſicut ignis ꝯſeruat p cieꝝ ſuppoſitio
nem ſic ſpũs ſ. in hoie ꝯſeruat p mortis
meditationé. Ná mortis meditatio p q̃z
hõ in pulueré reddit fac dictá gr̃am con
ſeruare. Vñ eccl'iaſtici. 7. Memorare no
uiſſima tua ⁊ i eternũ nõ peccabis. ¶ Se
cundo dico ꝙ ſic ignis cõſeruat p validaꝫ
ſufflationé: ſic ſpũs ſ. in hoie ꝯſeruat per
deuotá oronem. Nam oro deuota q̃ eſt el
leuatio mentis in deũ: gr̃am ſ. ſ. conſeruat
dum fac nos terréa deſpicere: ⁊ celeſtibus
inherere. pp ꝙ dicit Petrus. i. Can. 4. d.
Eſto te prudétes ⁊ vigilate in oronibus.
¶ Tertio dico ꝙ ſicut ignis ꝯſeruat p li
gnoꝝ appoſitioné: ſic ſpũs ſ. in hoie p bo
noꝝ opũ multiplicationé. Nam ſicut aſſi
duitas i malis opibus reſiſtit gr̃e: ita cõ
tinuatio in bonis opibus: ipam ꝯſeruat.
pp ꝙ dicit apl's Col'. i. In oi opere bono
fructificátes in ſcia dei ⁊ in omni virtute.
¶ Iſta ꝯſeruatio ſpũs ſ. ſignificati p igné
p opa virtuoſa. fuit nob figurata Leui. 6.
Vbi ſimil'r dr ꝙ dñs dixit Moy. volens
ſp eſſe in altari ſuo. Ignis inquit ſp in al
tari ardebit qué nutriet ſacerdos ſbiciés
ligna p ſingulos dies: ⁊ impoſito holocau
ſto d'ſup adolebit adypes pacificoꝝ: ignis
iſte eſt ppetuꝰ qui nunq̃z deficiet in altari
¶ Vbi ſciendum ꝙ per iſtũ ignem intel
ligitur ſpũs ſ. qui linguis igneis apparu
it ſup diſcipulos: vt dr Act. i. Per altare
auté intelligit aia cuiuſlibet hois: q: totꝰ
hõ eſt templum dei iuxta illud. i. Cor. 3.
Neſcitis q: templũ dei eſtis ⁊ ſpũs ſ. ha
bitat in vob. Aia ergo q̃ eſt nobilior ps i
hoie põt dici altare ꝙ eſt honorabiliꝰ in
téplo. In iſto igit altari. i. in aia hois: dꝫ
ſp ardere ignis. i. gr̃a ſpũs ſ. q̃z dꝫ nutrire
p appoſitioné lignoꝝ. i. p ꝯtinuationé ope
rum virtuoſoꝝ: ⁊ ſic ꝯſeruando in ſe diui
nam gr̃am: dꝫ ſe offerre deo holocauſtũ ⁊
ſacrificium modulatũ per mortificationé
oium vitioꝝ ⁊ adeptioné virtutum.

Secunda pars.

Eqtur. Hec locutꝰ ſum vob ⁊c.
s Vbi tangit iocũditaté letitie cõ
ſolantꝭ: ꝙ pbat ꝑmiſſio gaudio
ſa. Vbi ſciendũ ꝙ q: de rõne pfecte dile
ctionis é ꝙ diligétes ſe adinuicé ꝯſolent
Jõ in iſta pte xp̃s vt verá dilectioné inſi
nuet dicit diligétibus ip̃m miſſum ſpũm
ꝯſolanté. ¶ Sciendũ eſt át ad intellectuꝫ
lr̃e: ꝙ q: xp̃s aliqñ aliqua dixerat apl'is:
q̃ ipſi non poterát intelligere: ſic pꝫ Luc.
18. Vbi cum xp̃s p̃dixiſſet eis ſuá paſſio
nem ⁊ reſurrectioné futurá: ꝙ ipſi nihil
hoꝝ intellexerũt. ⁊ Jo. 16. cum predixiſſet
eis ſuá corporalé abſentiá. di. Modicũ ⁊
iam nõ videbitis me ⁊c. dixerunt diſcipu
li adinuicé. quid eſt h ꝙ dic nob modicũ
⁊c. ⁊ infra. Neſcimꝰ quid Loqtur. Nolés
igit diſcipulos dimittere dubios poſt ſu
um receſſum: de his que dixerat exiſtens
cum eis ſed ipos volens conſolari: predic
eis paraclitum fore miſſuruꝫ qui declara
bit oia dcá ſua. In pte iſta igit duo poſſu
mꝰ ꝯſiderare. Pº exp̃ſſioné nõ itellectõis
affligentꝭ. 2º ꝑmiſſioné cognitõis ꝯſolantꝭ
¶ Qm ad pm dic. Hec locutus ſum ⁊c.
Vbi ſciédũ ꝙ xp̃s manés corporalr cum
diſcipl'is nũdum clarificatꝭ quátuꝫ ad itel
lectũ p gr̃am ſp̃s ſ. aliq̃ loqbat q̃ nõ itelli
gebant: q̃ poſtmodũ itellexerunt: iuxta ꝙ
exponés aliq̃ que cum eis exñs dixerat:
dixit luc. 24. Hec ſunt verba q̃ locutꝰ ſuꝫ
vob cũ adhuc eſſem vobiſcũ. 12. infra tunc
aperuit eis ſenſuꝫ vt intelligerét ſcriptu
ras. ¶ Qm ad ꝑmiſſionem cognitionis

cōsolantis dicit. Paraclitꝰ āt ꝛc. Ubi sciē
dum ꝙ xp̄s q sciebat discipulos desolari
ꝺ sua absentia corporali: ip̄os cōsolatur se
cundum Criso. ꝑmittens sp̄ūm s. venturū
per quem plura intelligerēt q̄ȝ añ intelle
xissent. Unde sequit̄. paraclitus autem ꝛc.
¶ Ubi sciendū ꝙ ꝑaclitus vno modo int̄
pretat̄ aduocatꝰ: q: ip̄e est aduocatꝰ nr̄.
iuxta illꝺ Ro. 8. Nā qd oremus sicut oȝ
nescimꝰ: sed ip̄e sp̄s postulat ꝓ nob̄ genti
bus i ēnarrabilibꝰ. i. postulare nos facit.
¶ Alio modo ꝑaclitus dr̄ consolator: q:
hoiem letificat ꝛ consolat̄: ꝙ cognoscens
p̄s. dic̄. Redde mihi leticiam sa. tui. ꝛ spi.
p̄ncipali cōfirma me. ¶ Dic̄ ip̄m missurū
in noie suo. h̄ est in noie filij. q: sp̄s s. hos
ad quos mittit̄ filios dei facit: iuxta illud
Ro. 8. Qui sp̄u dei agunt hi filij dei sunt.
Sicut igit̄ xp̄s dei filius s̄biectos ꝛ filios
fac̄ oēs fideles p̄ri: ita sp̄s s. b̄m Didimū.
s̄bicit ꝛ filios per adoptōem fac̄ patri ꝛ fi
lio. ¶ Sciēdum ē ꝙ iste sp̄s s. fidelibus
missus i nomine filij oculta q̄ in p̄ñtia p̄so
nali xp̄i apostoli non nouerant eis veraci
ter idicauit: ꝛ sic eos docuit omnia: iuxta
ꝙ predixit eis. Jo. 14. Adhuc multa mul
ta hēo vobis dicere sed non potestis por
tare modo. cum āt venerit ille sp̄s verita
tis docebit vos oēm veritatem. ¶ Sciē
dum ē āt circa istā ꝑtem i qua fit mentio
de spiritu s. ꝙ ip̄sius preciositas cognosci
tur per effectus quos facit in vob̄ anima
ip̄e est.

Purgatiuꝰ culpe inficientis.
Infusiuꝰ gr̄e viuificantꝫ.
Collatiuꝰ gl'ie quietantꝫ.

¶ Prio ip̄e purgatiuꝰ culpe inficientis.
Nā q: aia b̄m statum ordinatū a deo non
pōt sil' esse cum pccō: ꝛ cū gr̄a: iō aduenié
te sp̄ūs s. gr̄a in aiam: expellit pccm̄ ꝛ sic
aia purgat̄ a cl'pa. Uñ figuratiue dr̄ Jsa.
4. Si abluerit dn̄s sordes filiaꝝ Syō ꝛ sā
guinem Jerm lauerit ꝺ medio eiꝰ in sp̄ū
iudicij ꝛ sp̄ū ardoris. ¶ Ubi sciendū ꝙ ꝑ
filias syon ꝛ ierm itelligi possunt omnes
aie fideles que istar Syon que dr̄ specula:
ꝺbent speculari eis vtilia ꝛ necessaria ad
salutem: ꝛ instar ierm que interpretat̄ vi
sio pacis: debēt habere pacem cum deo:
ip̄m non offendendo vt ꝺ eis verificetur
illud p̄s. Letetur isrl' in eo qui fecit eum
ꝛ filie syon exultēt i rege suo. ¶ Per sor
des āt ꝛ sanguinem intelligi p̄ñt peccata
tam sp̄ūalia q̄ȝ carnalia vt per sordes itel
ligant̄ sp̄ūalia que aliquādo regnant i ho
minibus. iuxta illud prouer. 30. Genera
tio que sibi munda videtur: ꝛ tamen non
est loca a sordibus suis. Per sanguinem
v̄o carnalia que sepe in hominibꝰ regnant
iuxta illud Js. 1. Manus enim vr̄e sāgui
ne plene sunt. ¶ Si igitur dominus debe
at ista peccata tam sp̄ūalia q̄ȝ carnalia ab
luere ꝛ animas lauare: h̄ facit in spiritu
iudicij ꝛ ardoris. i. per gratiam spiritꝰ s.
qui ideo spiritus iudicij dr̄ q: sicut ille q
iudicat discernit bonum a malo ꝛ verum
a falso. sic sp̄s s. siue caritas discernit b̄m
Aug. bonis a malis q dic̄. Sola caritas ē
que diuidit inter filios regni ꝛ filios ꝑdi
tionis. Unde ro. 8. Si quis āt spirituȝ xp̄i
non habȝ hic non est eiꝰ. ¶ Dr̄ etiam spi
ritus ardoris q: inflāmat aiam ad amorē
eternorum. Nam sicut amor terrenus fa
cit hoiem ꝺsiderare tēporalia ꝛ carnalia:
ita caritas sp̄s facit anelare sp̄ūalia. iuxta
illud ro. 8. Qui enim b̄m carnē sunt: que
carnis sunt sapiunt: q v̄o b̄m sp̄m sunt q̄
sunt sp̄s sentiunt. Hanc āt ablutiōem pe
tebat p̄s. d. Amplius laua me ab iniqtate
mea ꝛ a peccato meo munda me. ¶ Ista
ablutio facta per sp̄m s. fuit nobis figura
ta ezech. 36. vbi dr̄. Effundam super vos
aquā mundā ꝛ mundamini ab omnibꝰ in
qnamentꝫ vr̄is ꝛ ab vniuersis ydol' vr̄is
mundabo vos ꝛ dabo vob̄ cor nouū ꝛ sp̄ȝ
nouum ponā in medio vr̄i ꝛ auferam cor
lapideum de carne vestra: ꝛ dabo vobis
cor carneum ꝛ spiritum meum ponam in

medio vr̃i ⁊ faciã vt in p̃ceptis meis ambuletis ⁊ iuditia mea custodiatis ⁊ operemini. ¶ Ubi sciendũ q̃ p cor vetus ⁊ durũ intelligunt̃ hoies antiq̃ti ⁊ obstinati in pccis. de q̃bus dr̃ eccl'iastici. 3. Cor durũ male hẽbit i nouissimo. Per cor vero nouum carneũ ⁊ mole intelligũtur hoies renouati p opa mi̇ſicordie ⁊ pietatis sequẽtes vestigia xp̃i q nou⁹ hõ dr̃. Ad q̃z renouationẽ nos admonet apl's Eph. 4. di. Deponite vos s̃z p̃stinã ↄuersationẽ veterem hoiem q corrũpitur s̃m desideria erroris renouamini ãt sp̃ũ mentis vr̃e ⁊ induite nouũ hoiem q s̃m deum creat⁹ est i iustitia ⁊ scitate virtutis. ¶ Hanc inouationẽ instar p̃s. o; quilibet petere. di. Cor mũdũ crea in me de⁹ ⁊ sp. re. ino. i ui. meis q̃bus benigne r̃ñdens dñs dicit. Effundã sup vos. i. in aias vestras aq̃z mundã. i. g̃ram sp̃ũs s. aiam lauantẽ ⁊ mũdabimini ab oibus inq̃namẽtis vr̃is q̃tum ad peccã carnalia: quibus vos coinquinastis ⁊ mũdabo vos ab oibus ydolis vr̃is. i. ab omnib⁹ pccis sp̃ũalib⁹ quib⁹ superbiendo me dreliquistis: q: veniẽte sp̃ũs s. g̃ra oia ista peccã expellẽtur ⁊ auferã a vob cor lapideum. i. sequẽs antiquũ parentẽ ⁊ dabo vob cor nouũ. i. sequẽs nouũ hoiem xp̃m: ⁊ dabo vob cor carneũ. i. pium ⁊ mi̇ſicordẽ: ⁊ molle; ad conterendũ de peccat̃ȷ in quib⁹ fuistis hactẽus obstinati: ⁊ sic renouati p spirit⁹ s. g̃ram faciã vos obediẽtes mihi vt i p̃ceptȷ meis ambuletȷ ⁊ iudicia mea custodiatis. vt quilibet possit dicere illud Job. 31. Uestigia eius secut⁹ est pes me⁹ viam ei⁹ custodiui ⁊ non declinaui ex ea a mandatȷ labiorꝫ ei⁹ non recessi. ¶ Secũdo dico q̃ est infusiu⁹ gratie viuificantȷ. Ubi sciendum q̃ anima sine spiri. sã. sp̃ũaliter dicitur mortua: q: sicut corp⁹ sine aia mõtuũ dr̃ ita aia sine g̃ra q: g̃ra est sp̃ũalis vita aie. iuxta illud Jo. 6. Sp̃ũs est q viuificat caro autem non prodest qc̃q̃z. vñ Ro. 8. Si sp̃ũs ei⁹ q suscitauit xp̃m a mortuis habitat i vob viuificabit ⁊ mortalia corpora vr̃a pp inhabitãtẽ sp̃m eius in vobis. ¶ Hoc ãt fuit nob figuratũ Eze. 37. vbi sĩnal'r dr̃ q̃ dñs duxit Ezezielẽ i cãpu; plenũ ossib⁹: ⁊ dixit sibi fili hois putas ne viuent ossa ista. q r̃ñdit dñs de⁹ tu nosti: cui dixit dñs vaticiare de ossib⁹ istis: ⁊ p̃dica eis. o. ossa arida audite v̾bũ dñi: ⁊ incepit pphetare ⁊ p̃dicare: fcm̃ est ãt eo p̃dicãte: ⁊ ecce cõmotõ ⁊ accesserũt ossa ad ossa vnũq̃dq̃z ad iuncturã suã: ⁊ ecce super ea nerui ⁊ carnes ascẽderunt ⁊ extenta ẽ i eis cutis de sup: s̃ tñ adhuc sp̃m non habebant. cui dixit dñs q̃ inuocaret a q̃ttuor ventis sp̃m vt sufflaret super iterfcõs illos ⁊ reuiuiscerẽt: q̃ fcõ igressus est i eis sp̃s ⁊ vixerũt ⁊ steterũt sup pedes suos: exercitus grandis nimis valde. ¶ Ubi sciendũ q̃ per istum cãpum itell'r tot⁹ mũdus. In istum ducit dñs ezezielẽ;. i. hoie; cõtẽplatiuum q videt i ip̃o multa ossa arida. i. mltos peccatores significatos p ossa sicca. q: sunt sine virore g̃re. de q̃bus dñs iterrogat hoiem deuotũ. o. putas ne ossa ista viuẽt. q. o. credis ne pecõres isti mortui ⁊ sicci possint viuificari: q r̃ñdit ei dñe ds tu nosti: ⁊ signant dic̃ se non scire: s̃ solũ deũ: q: nõ ẽ aliq̃ creatura q̃ possit peccatorem sp̃ũal'r mortuũ viuificar̃. ⁊ extrahere d pecõ: q: h soli⁹ ẽ dei: q põt ip̃s iustificar̃. Nã l; hõ ex se possit in pecm̃ labi: tñ ñpõt ab ip̃o p se surger̃ nisi adiuuet̃ a do pp q̃ dr̃ Luc. 5. Quis põt dimittere peccata nisi sol⁹ de⁹. q. o. null⁹ alius. ¶ Huic ãt hũi significato p ezezielem: p̃cipit dñs q̃ p̃dicet ⁊ pecõrib⁹ dicat: ossa arida audite v̾bum domini. i. v̾bum dei: aure pcipiant: corde credant: ⁊ opibus exequantur. iuxta illud Is. 46. Audite me duro corde q longe estis a iusticia. q. o. vos peccatores q obdurati i peccatȷ fuistis ⁊ longinq a v̾tuosis opib⁹: audite me ⁊ ↄuertimini a vijs vr̃is mal'. ¶ Sic ãt postq̃z sũt peccatores admoniti debent in eis que in

hac figura tangunť. Nam primo dicitur
ꝙ ezachiele prophãte ⁊ ꝑdicante: est fcã
comotõ: per q̃z intelligi potest cõtritio q̃z
peccator: cum de peccatis reprehendiť: dz
habere. ¶ Secundo dr̃ ꝙ accesserũt ossa
ad ossa. ꝑ quem accessum intelligi põt pa
cificatio q̃z debent habere homines ad i
uicem. sibi remittẽdo iniurias ⁊ faciendo
pacem: nõ ꝙ stent separata ꝑ discordiam:
⁊ signanť dr̃ ꝙ vnũquodqz accessit ad suã
iuncturam: vt detur intelligi ꝙ vnusqsqz
debet recõciliari suo proximo scđm ꝙ cõ
gruit suo statui. Nam sicut mẽbra i corpore
non semꝑ sunt equalia: nec ad h ꝙ aptum
corpus faciãt: qualiter cũqz cõiunguntť: sed
scđm ꝓportionem cõuenientem eisdem: ⁊
non equaliter vnuz cũ alio: sic in vna ciui
tate vel regione: nõ omnes hoies debent
equales esse. ⁊ ideo nõ oportet ꝙ quilibz i
equali gradu sit cuz alio ad h ꝙ sint apte
ad inuicem ordinati: sed in suis gradibꝰ
proportionali. ⁊ sic vnumquodqz ad iun
cturaz suã. Ad quem accessuz eos inuitat
dñs Is. 45. d. Ego dñs loquẽs iustitiam:
annũtians recta: cõgregamini ⁊ venite: ⁊
accedite simul q saluati estis ex gentibꝰ.
¶ 3° dr̃ ꝙ super ossa fuerũt nerui. Ubi
sciendum ꝙ ꝑ neruos in qbus cõsistit sen
sus tactus: in quo alij sensus fundantur: i
telligi põt aliqual' cognitio: q̃z hoies duz
instruũtur ab aliquo debẽt habere de đo.
quibus dr̃ sap. i. Diligite iustitiã qui iudi
catis terram: sentite de dño in bonitate:
⁊ i simplicitate cordis querite illũ. ¶ 4°
dicitur ꝙ super ossa fuerunt carnes. Ubi
sciendum ꝙ per carnem mollem ⁊ tracta
bilem intelligitur natural' pietas quã ho
mines ad inuicem habent. Non enim fa
ctus ẽ homo naturaliter crudelis vt bru
ta animalia: sed naturaliter cõpassiuus ⁊
pius. iuxta ꝙ legitur gñ. 37. iudam dixis
se fratribus suis đ ioseph: manus nostre
non polluãtur: frater noster ⁊ caro nostra
est: cuius sermonibꝰ acquieuerũt fratres
eius. ¶ 5° dicitur ꝙ suꝑ ossa extensa ẽ cu
tis. Ubi sciendum ꝙ ꝑ cutem ⁊ pellez ap
parentem exterius intelligiť honesta cõ
uersatio q̃z homo dz haberẽ. iuxta illud. i.
petri. 2°. Conuersatõem vestram inter gẽ
tes habẽtes bonã. ¶ Sed tñ aduerte mi
rabile ꝙ ibi sequiť. Nam dr̃ ꝙ ista corpo
ra adhuc spiritum nõ habebant. Uñ scien
dum ꝙ homo. 5e supradicta aliqualiter
põt haberẽ: ⁊ tñ adhuc esse sine gratia ani
mã informãte. Naz põt habere aliq̃z attri
tionem peccati ante ꝑfectam cõtritionẽ: ⁊
h quantũ ad primũ. potest ẽt haberẽ aliq̃z
pacem pollitica cum ꝓximo: quantũ ad se
cundum. põt etiam aliq̃z cognitõem natu
ralem habere de đo: ⁊ sic de ipso aliquid
sentire quantũ ad tertiũ. potest ẽt aliquã
cõpassionem naturalez ex similitudine q̃z
habet cum ꝓximo habere ad ipm quãtũ
ad quartũ. põt etiã habere cõuersationez
honestam moral'r quantũ ad 5m. ⁊ tñ nun
dum hr̃e spiritum viuificãtem: per grãm
animã decorãtem. Nã h oia in multis pa
gãis philosophis fuerũt reꝑta: ⁊ tñ viuifi
cantem spm nõ hẽbant. ¶ Ut igiť spiritꝰ
s. hoies sic adhuc mortuos spiritual'r viui
ficet: dicitur ꝓphete ꝙ a quattuor ventis
inuocet spũz qui suꝑ interfectos insufflet
vt viuãt. ¶ Ubi sciendũ ꝙ ꝑ istos quat
tuor ventos: intelligi possunt primo quat
tuor virtutes significatas ꝑ quattuor qua
litates ꝓprias quattuor ventis. Nam q̃t
tuor venti ꝑ̃ncipales inueniunť in mũdo
s. oriental': occidental': austral': ⁊ aquilona
ris. Oriental' licet sit calidus ⁊ siccus. tñ
caliditas ẽ sua qualitas ꝑ̃ncipal': Occiden
tal': lz sit frigidus ⁊ humidus: tñ frigidi
tas ẽ sua qualitas ꝑ̃ncipal'. Austral': lz sit
calidus ⁊ hũidus tñ humiditas ẽ sua q̃li
tas special'. Aquilonaris lz sit frigidus ⁊
siccꝰ: tñ siccitas ẽ sua qualitas specialis.
¶ Per siccitatẽ igiť q ẽ ꝓpria q̃litas aq
lonaris itell'r despectꝰ mũdanoꝝ: q debẽt
velud sicca ⁊ arida nihil ab hoĩe reputa

ri. Per frigiditatem át que é ppria qlitas véti occidétal': intellr carnis mortificatio p q̄ amor carnal' concupiscentie in hoie refrenaf. Per húiditatem vero que est ppria qualitas meredional': intelligif misericordia z pietas: p q̄ instar rei húide: glibet ad subueniédum ,pximo in suis necessitatibus se diffundere dz. Per caliditatem aūt que é ppria qualitas orientalis: intelligif amor dei z ,pximi: vt homo diligat deū super oia: z ,pximū sić se ipz. ℂ Ab istis igif quattuor virtutib9. s. paupertate altissima: castitate purissima: pietate plenissima: z caritate fluentissima dz inuocari spiritus s. vt viuificet interfectos: que inuocatio nō est aliud q̄ se istis exercere: z tunc si deuote petatur venit ad viuificádū hoies. Unde sequif q ingressus est in eis spūs z vixerūt: z steterūt super pedes suos. i. mente elleuati in deū p suporum contéplationem z deuotá orationez. ℂ 2° per istos quattuor ventos intelliguntur quattuor consideratioes quas hō de se dz habere: per quas si é sine spūs s. gr̄a disponif ad ipaz recipiendá. ℂ Prio enim dz cōsiderare suá natiuitatem q̄z. s. sit d vili matia: z vitá: q̄z sit mirabil': z sic húiliari z erubescere: z tūc inuocabit spm a vento orientali: p qué natiuitas designatur. ℂ 2° considerare dz suū finem. s. q necessario é mortal' z ignorat diem z horaz: z sic ptimescere: z tunc inuocabit spiritū a vento occidentali per quem mors designatur. ℂ 3° considerare debet ,psperitates mundanas qualiter sunt labiles: z ió non debet de ipsis extolli sed deo regratiari. z sic inuocabit spiritum a vento australi per quem prosperitas designatur. ℂ 4° debet considerare occurrentes aduersitates in mundo: que sustinebim9 pacienter pro xpo: sunt valde meritorie z ió non debet in ipis deici: sed in ipsis firmari pacienter z sic inuocabit spiritum a vé to aquilonari p quem aduersitas designatur. ℂ Homo igif qui suam natiuitatem cōsiderando efficitur humil' considerádo finem efficif timidus: considerádo ,pspertatem: nō extollif: sed est deo gratus. z cōsiderando aduersitates non deicif sed p pacientiá roboraf: si deuote inuocet spiritum: ipsum recipiet p inhabitátem gr̄az: p q̄z spiritual'r viuificaf deo. vn̄ dicitur q ingressus é spiritus zc. vbi s̄. ℂ 3° dico q est collatiu9 gl'e quietátis. Ubi sciendū q qn̄ homo p spiritū s. recep purificatióem mentis z vitam spirituale: si pseueret: adipiscitur fructū suauissimū: quia gl'az eternalem. q cognoscés ,ppheta. d. Spiritus tu9 bonus deducet me in viá rectam z ,p pter nomen tuū vi. me in equi. tua. Unde ro. 8. Qui spiritu di agūtur hi filij di sunt: cum aūt filius heres déat esse pr̄is pn̄s é q qui spū dei regunf ex quo efficiuntur filij dei heredes sint ipsi in gl'a paradisi. ℂ Hoc át fuit nob figuratū ezechiel'. 43. Ubi sentétialiter df q sps eleuauit eū: z introduxit in atriū interius tépli z repleta erat domus dn̄i gloria. cui dixit dn̄s fili hois locus solij mei: z locus vestigiorū meorū vbi habito é i medio filiorū isrl' in eternū: z nō polluet vltra dom9 isrl' nomē sanctū meum. ℂ Ubi sciendum q p istud templū: intelligif celū empireū: q est templū beatorū bn̄dicétiū deū. vt dificef illd ps. In téplo ei9 oés dicét gl'az. Per atriū át interius intelligi pt i celesti pr̄ia ap,pximatio cognitiōis diuine essentie. in qua cognoscūt beati vnitatem essentie: z trinitatem personarum in quibus est beatitudo perfecta. ℂ Signanter autem dicitur q repleta erat domus domini gloria: quia illud celeste téplum q est vocatū sepi9 dom9 replef gl'a maiestatꝫ. iuxta illd ezech. 8. Ecce i gl'a di isrl' in eternū. q: dn̄s gl'ificās scōs i pr̄ia significatos p filios isrl' q interpranf vidés deū: z ipi deū vidét ibi visiōe clara: i me9 corp̄ bitat: eos reficiés z dlectás. iuxta illd q ipe ,pmisit. 3. R. 6. d.

Habitabo i medio filioꝝ isrl' ⁊ nō derelin q̄ȝ pplm meū isrl'. ¶ Nō vacat aūt q̄ sub dit dn̄s i figura: nō pollueˀt vltra nom̄ me um: q: sci postq̄ȝ st i pr̄ia ꝯfirmati p gl'am ampli⁹ peccare nō poterūt: ȝ semp indisso lubiliter dn̄o adherebūt. Vn̄ ezechiel'.14. Scietis q: ego dn̄s vt nō erret vltra do m⁹ isrl's me: nec polluat i vniuersis pua ricatiōibus suis ȝ sit mihi in pplm: ⁊ ego sim eis in deū. ¶ Qui aūt in hāc celesteȝ patriā introducant: ⁊ q illa puant: fuit nō figuratū in filijs isrl' quos dn̄s eduxerat de egypto de qbus sententialiter dr̄ nūeri 14. q̄ dn̄s dixit Moy. Omnes q viderīt maiestatē meā ⁊ signa q̄ feci i egypto ⁊ i sollitudine: ⁊ tēptauerunt me: nec obedie rūt voci mee nō videbunt terrā p qua iu raui pr̄ibus eoꝝ: seruū auteȝ meū caleph q plenus alio spū secutus ē me: inducā i terraȝ hāc ⁊ possidebit eā. ¶ Ubi sciendū q̄ p hoies istos q̄s d̄s eduxit de egypto: ⁊ p desertū insignis ⁊ mirabilib⁹ ītelligū tur hoies huius mūdi quos xp̄us eduxit de tenebris peccatoꝝ significatȝ p egyptū. q̄ interpretat tenebra: quos i isto mūdo ꝯ seruat significato p desertū: q: sic desertū nō est pprie habitatio hoīs: ita hoies in h mundo nō hn̄t pmanentem habitatōeȝ sed eā debēt expectare in celesti pr̄ia: vbi māsio oibus pparatur ppetua: nisi pꝑter peccatū se priuent. vn̄ heb.13. Non habe mus hic ciuitatē manētem: ȝ futurā inq rimus. ¶ Inter āt istos hoies sunt aliq deū tēptantes nec sibi obediētes: nō cōsi derantes magnalia q̄ fac sibi d̄s duȝ eos oēs creauit: ⁊ omnia fec ad seruicium ho minis: in cuius signum: post alias creatu ras homo vltimo fuit formatus. Unde gen̄.i. Faciamus hominem ad imaginem ⁊ similitudinem nostram ⁊ presit piscib⁹ maris ⁊ volatilibus celi ⁊ bestijs vniuer seq̄ȝ terre. ¶ Non solum autem h benefi cia habemus ab eo sed ⁊ beneficium no stre redēptionis. iuxta illud. i. Petri. i°. Sciētes q̄ nō corruptibilib⁹ auro vel ar gento redēpti estis de vr̄a vana cōuersa tione paterne traditōis sed p̄cioso sanguī ne quasi agni incōtamiati ⁊ imaculati xp̄i yhu. ¶ Non solum ēt habemus ab eo bn̄ ficiū redēptionis: sed ēt glorificatōis eter ne. iuxta q̄ dixit. i. Re. 2°. Quicūq̄ȝ hōora uerit me glorificabo eū. Sed tn̄ mlti sunt q ista beneficia nō recognoscūt nec sibi re gratiant ȝ q̄ pei⁹ est dicendo corde ⁊ ore murmurāt ⁊ opibus sibi cōtrariant. d̄ qb⁹ Je. 43. Ingressi sunt terrā egypti q: non obedierīt voci dn̄i. re vera q nō sunt obe dientes d̄o priuant celesti pr̄ia ⁊ deputan tur vt ingrediant egyptū. i. in tenebras i fernales. Sȝ tn̄ caleph q plenus alio spū secutus ē dn̄m ille introduct⁹ ē terram p missionis. Ubi sciendū q̄ p caleph q vno modo interpretat quasi viride ⁊ seru⁹ dr̄: intelligunt hoies q in se hn̄t viriditatem gr̄e ⁊ sūt h̄ui. i. hūiles ⁊ d̄o sbiecti ⁊ pmpti ad oia opa virtuosa. Isti qdē nō plēi spū arrogātie ȝ alio spū. i. spū s. introducētur ad eternā pr̄iam significatā p terrā pmis siōis: d̄ q̄ ps. Portio mea dn̄e sit in terra viuētiū.

Tertia ps.

Sequitur. pacē relinq̄ vob ⁊c. Ubi tangit firmitatē beniuolētie cō iungētis. q̄ pbat duratō moro sa. Ubi sciē. q̄ d̄ rōe pfecte dilectōnis ē p petuitas. Vn̄ Cassio. in q̄dā ep̄la. Qui ve amic⁹ ē oi tpe diligit: nā tormēta nō sepāt labor nō laxat: thaur⁹ nō supat: alienus amor nō occupat. Jō xp̄s vt dilectōnē su am oñdat eē ppetuā: i pte ista dic se dare pacem suā discipul' alr̄ q̄ȝ det mūd⁹: quia pax mūdi nō ē ppetua sic sua. In ista igit pte duo possum⁹ ꝯsiderar̄, s.

Boni ꝯgruentiam.

Boni driam.

¶ Quantuȝ ad pᵐ dic. pacē meā ⁊c. Ubi sciēdum q̄ inter alia dōa pax ē donum ꝯ ueniens. q: per ipsam tranglatur homo

in h mundo et p eã adipiscit vitã eternã. iuxta illud sapientie.3. Qui confidunt in illũ itelligẽt veritatẽ et fideles in dilectione agescẽt illi quoniã donũ et pax ẽ electis dei. Vñ Augu. Est ãt pax serenitas mentis trãqlitas ai simplicitas cordis amoris vinculũ psortiũ caritatis: nec poterit ad hereditatem dñi puenire q testim pacis noluerit obseruare nec poterit pcordiã habere cum xpo qui discors voluerit eẽ cum xpiano. ¶ Sciendũ ẽ ẽt q inuenio triplicẽ pacẽ. Pria est pccõr quor affect9 terren9 est. de qua dic ps. zelaui sup iniquos pacem pccõr vidẽs: et ista ẽ detestabilis deo. iuxta illd Isa.48. Nõ est pax impijs dic dñs. ¶ Secũda est pax iustor q affectũ habẽt ordinatũ quantũ ad se et q̃ztum ad pximũ et q̃ztum ad deũ. p9 hñt isti pacẽ ad se de q̃ ps. Pax multa diligẽtib9 nomẽ tuũ et nõ est illis scã. 2° ad pximum. de q̃ admonet Apls heph.4. Solliciti sitis suare vnitatẽ spũs i vinculo pacis. 3° ad deũ de qua ẽt Apls ro.5. Justificati igit ex fide pacẽ hẽamus ad deũ p ỹhm xpm dñm nrm et idẽ Phi.4. Pax dei q̃ exupat oẽm sensũ custodiat corda vr̃a et intelligẽtias vr̃as. ¶ Tertia pax ẽ btõr q habent affectum suũ totalr quietatũ in deo. de q̃ ps. Posuit fines tuos pacẽ et adipe frumẽti satiat te. ¶ Pacẽ pccõr xps exclusit. d. Mat. 10. Nõ veni pacẽ mittere sed gladiũ. Pacẽ iustor xps discipulis reliqt: et iõ dicit pacẽ relinquo vob. Pacem btõr xps discipulis se datur pmittit. d. et pacẽ meaz do vobis. ¶ Sciendũ ẽ ẽt q xps. d. discipulis pacẽ relinquo vob non addidit meam. cum autẽ dicit pacẽ meã do vobis addidit meã vt sm Augu. daret differentiã inter pacẽ q̃z habemus in hoc mundo cũ proximo et pacẽ q̃z habebimus in futuro. Unde sciendũ sm Augu. q amicitia vni9 ad alter in hoc mũdo: iõ pfecta non põt bñ haberi q: cogitatiões et dilectiões mẽtales vni9 ad alter nõ patescũt s magis

credite. Jn futuro vero seculo qñ erim9 bti in pria poterunt esse note. ¶ Quãtuz ad 2^m. s. modi differentiam dicit. Nõ quo mũdus dat etc. Ubi sciendũ q pax mũdi eo q mũdus nõ est hoi ppetu9 iuxta illd i. Jo. 2°. Mundus trãsijt et concupia eius ideo pax ei9 nõ est firma: nec stabilis: vt merito de ea possit dici illud Eze.13. Decepernt ppl meũ. dñtes pax pax: et nõ erat pax. re vera: mũdana hoiem decipiũt: cuz ex aliquali cõplacentia ipz alliciunt innuẽdo q pax sit in eis: et tamen non est.

Quarta pars.

Egtur: nõ turbetur cor vr̃m etc.
6 Ubi tangit viuacitatem eloquẽtie psortãtis: q pbat cõfortatio animosa. Ubi sciendũ q q: de rõne vere amicitie est se adinuicem fideliter psortare iuxta illud Casio. super ps. Amicus ẽ qui nobis vsu vite siml pio ac fideli amore cõiungitur. ideo xps vt oñdat se vere diligere discipulos: eos cõfortat. d. Non turbetur etc. Jn qua xps tria facit. Nam. Primo animũ discipulor fortificat. Secundo cãm timoris assignat. Tertio cãm consolationis allegat. ¶ Quantũ ad pmũ dicit. Nõ turbetur cor vestrũ neq formidet. Ubi sciendũ q q: xps discipulis multas psecutiões dixerat ex qbus merito adhuc carnales timere poterant vt pius pastor eos confortat: di. Nõ turbet etc. ¶ Q^m ad 2^m. s. cause timoris assignatiõe dic Audistis q: ego dixi vobis etc. Ubi sciendũ sm Augu. q lz xps in suo recessu annunciaret discipulis suũ redditũ: tñ ipsi adhuc debiles: q: nundum roborati p spũs s. aduentu. timebãt ne illo interuallo intermedio aliqua grauia forẽt passuri et iõ turbabant. ¶ Quãtũ ad 3^m. s. cãe psolatõis allegatiõe dicit si diligeretis me etc. Ubi sciendum q i xpo erãt duo. s. diuinitas et hũanitas. p diuinitatẽ ẽ eqlis pri: et sp idẽ cũ eo. p humanitatez vo est minor prẽ: et p hanc ibat ad ipm.

Quinta pars.

Equit. Et nūc dixi vob̄ ꝛc. Ubi
tangit serenitatez cōscientie pa
tescētis ꝙ ꝓbat reuelatio amo
rosa. Ubi sciendum ꝙ q: de ratione vere
amicitie ē sua secreta pandere iuxta illō
Augu. 83. questionū. Illum in amicitiā re
cipere debemus cui oia nostra cōsilia re
fundere audeamus. ideo xp̄s vt se veraci
ter ōnderet diligere discipulos: eis ocul
ta manifestat: vt ip̄z veꝝ deū cognoscerēt
anteq̄z euenirent eis p̄dicit. iuxta ꝙ dixit
eis. Jo. 13. Amen dico vob̄ priusq̄z fiat vt
credatꝭ cū fcm̄ fuerit q: ego sum. ¶ Qua
āt fide h̄ discipuli crediderunt esse potuit
ꝙ eadem fide quam habuerunt ante paſ
sionem: tamē aucta post ei⁹ resurrectōem
vel si in passione xp̄i fidem amiserunt ip
sam ꝫm Augu. post eius resurrectionem
recuperauerūt: ꝛ sic non prima sed noua fi
de h̄ crediderunt.

Sexta pars.

Eqtur. Jam non multa loquar
vobiscū ꝛc. Ubi tangit sanctita
tem ex̄ītie excellētis: ꝙ probat
conditō generosa. Ubi sciendum ꝙ de ra
tōe vere amicitie est bonos diligeꝛ̄ ꝛ nō
malos: nec vicia amicorum: sed potius re
prehendere: iuxta illud Augu. in quodam
sermone: qui dic̄ amicitia. Esto similis me
dico: medicus non amat egrotantem si n̄
odit egritudinem: vt liberet egrotum fe
brem persequtur. Ideo xp̄s vt ostendat se
veraciter diligere discipulos ostendit se
esse sine peccato: q: dyabolus nihil h̄z i ip
so. In ista āt pte tria possum⁹ cōsideraꝛ̄. s.
Paruitatē pmanentie.
Puritatem inocentie.
Sedulitatem obediētie.
¶ Q^{m} ad p^{m} dic̄. Jam nō multa loquar
vobiscū. Ubi sciēdum ꝙ q: instabat tēp⁹
passionis xp̄i: qn̄ ista loq̄baꝛ̄ apl'is ꝛ mo
dicum erat mansurus cū eis. iuxta illud
Jo. 13. Filioli adhuc modicū vobiscū sum
Jō pp̄ breuitatē tp̄is dicit se nō multa di
scipul' locutuꝝ. ¶ Q^{m} ad puritatē inocen
tie dic̄. Uēit enim p̄nceps hui⁹ mūdi ꝛc.
Ubi sciēdū ꝙ dyabol⁹ q h̄ vocaꝛ̄ a xp̄o p̄n
ceps mūdi: nō ē intelligēdū ꝙ ip̄e habeat
p̄ncipatum in mundo nisi sup peccatores
q se faciūt sibi seruos. iuxta illō Job. 40.
Ip̄e est rex super oēs filios superbie: qd̄
insinuans apl's dicit Eph̄. 6. Non est nob̄
colluctatō aduersuz carnem ꝛ sanguinem
sed aduersus p̄ncipes ꝛ potestates aduer
sus mundi rectores tenebraꝝ harum: per
tenebras intelligēs peccatores: qb⁹ dya
bolus dn̄atur. ¶ Lz āt dyabolus i pecca
toribus hēat ptātem: tn̄ q: xp̄s nullū pec
catum habuit nec hr̄e potuit: iuxta ꝙ de
se dic̄ Jere. 2. Absq̄z peccato ꝛ inocēs ego
sum. dyabolus ꝫm Aug. in ip̄o nullū ha
buit principatum. ¶ Quantum ad sedu
litatem obedientie dicit. Sz vt cognoscat
mundus ꝛc. Ubi sciendum ꝙ q: Christ⁹
discipulis dixerat ꝙ p̄nceps huius mun
di. i. dyabolus in eo nō hēbat qcq̄z: quia
erat sine pecō: ꝛ tn̄ discipul' suam passionē
p̄dixerat. poterat aliqs xp̄o dicere cur eēt
moritur⁹: cui xp̄s respōdet ꝫm Aug. cum
s̄bdit. Sed vt cognoscat mūdus q: diligo
pr̄em: ꝛ sic̄ mandatū dedit mihi pr̄ sic fa
cio. q. d. ꝛ si non merear mortē pp̄ pcc̄m ꝙ
hēam: tn̄ eā volo: vt sim obediēs pr̄i q ꝓ
redēptōe hūani generis me misit. ¶ Sic̄
igiꝛ̄ xp̄s ꝯformabat se pr̄i: ꝛ nos d̄bemus
ipsi opibus ꝯformari: vt eueniat in nobis
illud Jo. 13. Si h̄ scitis ꝛ ea feceritis: bea
ti eritis. Ad q̄z bn̄dictōem ꝛc.

¶ Feria ꝫa post pentecostē. Euāgeliū. 39.

Ic d̄s dilexit mūdū vt filiū
suū vnigēitū daret ꝛc. Jo.
3. Nos videm⁹ p expienti
az ꝙ qn̄ aliqd̄ nomē magnū
ꝛ isolitū fit i aliq̄ regiōe ꝙ
homies regiōis illi⁹ sepi⁹ ꝛ lōgo tēpore
ꝯferūt d̄ materia illa. Quia igiꝛ̄ i dic pēt.
fuit fcā magna nouitas iaudita ꝛ insolita:

q: sps s.habundanter de celo fuit dat⁹ discipul: qui sps s.est amor: a quo ois ordinatus amor vta fonte deriuatur: ideo sacta mater eccla de dilectoe in tota ista ebdomoda fac mentoem aliqualiter. Unde in hodierno euangelio ostenditur qualiter deus mundum dilexerit ex nimia caritate: qua i mundum filium suum misit. ¶ Sciendum est aut q q: de natura veri amoris est reciprocato: vt.s.q diligitur: diligat diligentem: q si ille qui diligitur: diligenté non diligit: est valde reprehensibil' vt ingratus: 7 h cōmuniter accidit in homine ex vicio i ipo reprehensibiliter existente. ¶ Licet igitur xps hoies hui⁹ mundi dilexerit: tn multi igrati reperiunt q pp malitiam eoz ipm non diligunt: bm h igitur beatus Jo. in hoc euãgelio tria tãgit.s.
Pm ad deū: affectoem caritat iclinant.
Pm ad hoiez: distictoem fidelitat iherét.
Pm ad viciū: descriptionez malignitatis retrahentis.
¶ Pm pbat pretiositas muneris. Scdz diuersitas flãmis. Tertiū puersitas opis
¶ Primū i prin. bm ibi. Qui credit i eū 7c. 3m ibi. Hoc ãt é iudiciū 7c.

Prima pars.

Quantum ad pm vbi tangit 7c. dicit. Sic deus dilexit mūdū 7c. Ubi quattuor possum⁹ cōsiderare.s.
Ex pte amãtis caritaté amorosam.
Ex pte amati infirmitaté ruinosam.
Ex pte muneris pretiositaté generosam.
Ex pte finis vtilitaté fructuosam.
¶ Quantū ad primū dicit Sic de⁹ dilexit mundū 7c. Magna eni caritas est qn de⁹ tm vult se inclinare vt nos velit diligere q tn ex sua benignitate facit. iuxta illud 3.Re.10. Dilexit de⁹ Israel in sempiternū Un Je.31. In caritate ppetua dilexi te io attraxi te mise ãs tui. ¶ Quãtū ad 2m.s. ex pte amati infirmitaté ruinosam dicit. mundū. Ubi sciendū q p mūdū intelligū tur hoies mūdi q ante xpi aduentū i carné erãt pccis obnoxij pp preuaricationez primoz parentū. magna igit caritas fuit dei. qn filiū misit vt moreret iustus p iniustis vt nos a fuitute dyaboli liberaret. Un Ro.5. Cómendat ãt deus suã caritaté in nob quoniã cū adhuc pccóres essem⁹ xps p nob mortu⁹ est. ¶ Sicut igit de⁹ nos dilexit 7 nos debemus ipm diligere iuxta illud. 1. Jo. 4. Nos ergo diligamus deū quoniã ipse prior dilexit nos. qūo aūt ipse dixit Jo. 14. Si diligit s me mãdata mea fuate. Naz bm Grego. Probatio dilectiōis exhibitio é opis. ¶ Quantū ad tertiū.s. ex pte muneris pretiositaté generosam dic. vt filiū suū vnigenitum daret. Ubi sciendū bm Criso. q signū magne dilectiōis fuit q nō creaturã aliqz nobis dedit s ita ptiosum iocale sicut filiū. ¶ Hic sic nobis dat⁹ é ille de quo pphauit Isa. Isa. 9. di. paruulus nat⁹ é nob 7 filius datus est nobis. ¶ Iste fili⁹ sic pphetatus: fuit nob figurat⁹ p effraym de quo dicit Je. 31. Si fili⁹ honorabilis filius delicat⁹. ¶ Ubi sciendū q p effraym q interptat delicat⁹ crescés intelligit xps in quo humanitas nra tm creuit 7 exaltata fuit q nō potuit ampli⁹ exaltari q: fuit cū diuinitate piuncta. 7 sic xps rōne diuinitat dici pót fili⁹ honorabilis q: sup oia diuinitas dz honorari rōne vero humanitatis dr a puritate puer q: in xpo hūanitas fuit purissima 7 sin quocūqz peccato. Dr h puer delicatus q: i xpo humana natura fuit nobilissime pplexionata. ¶ Hūc sic pphetatū 7 figuratū vidit apls iuxta q ipse dicit Gal. 6. At vbi venit plenitudo tpis misit de⁹ filiū suū factū ex muliere factū sub lege vt eos q sb sub lege erãt redimeret vt adoptioné filioz dei reciperemus. ¶ Qm ad quartū.s. ex pte finis vtilitaté fructuosam dicit. Ut ois q credit i eū nō pereat 7c. vbi inter alia triplicé vtilitatem possumus considerare qz hémus p xpm.s.

Euasioné pene affligentis.
Collationé glorie quietantis.
Remissioné culpe inficientis.
¶ Primo p xp̄m hémus euasioné pene
affligétis. ꝛ h̄ cum dic. Ut ois q credit in
eū nó peat. Ubi sciendū ꝙ p illō non pire
intelligit euasio eternal' pene inq̄ʒ q inci
dunt dicunt pire. ꝛ tales sunt oés pccōres
de qbus dr̄. 2. petri. 2°. Hi vo velō irratio
nabilia pecco:a in captioné ꝛ in pnicé in
his q̄ ignorát blasfemátes in corruptioné
suá pibūt percipiétes mercedem iustitie.
¶ Euasioné át isti⁹ pene hémus p xp̄m.
iuxta ꝙ sibi dr̄ Isa. 38. Tu át eruisti aiam
meá vt nó pirer, piecisti post tergū tuum
oia pccā mea. ¶ Modus át euadédi ne
hó peat: fuit nob̄ figuratus Gen. 19. Ubi
snial'r dr̄ ꝙ cū dn̄s pp pccā hoium velet
sbuertere regioné pétapolym. i. 5. ciuitatū
a péta ꝙ é. 5. ꝛ polis ciuitas dixerūt ange
li ad Loth. surge tolle vxorem tuam ꝛ du
as filias quas habes ne ꝛ tu piter peas
in scelere citatis: cui adiunxit angelus: sal
ua aiam tuá ꝛ noli respicere post tergum.
Qui inde surgés ꝛ fugiés vt angel⁹ dixe
rat sibi vxor illius post tergū respiciens
vsa é i statuá sal'. ipe vo cū duab⁹ filiabus
áte, pgrediés saluat⁹ fuit i ciuitate puula
segor. Ná vt ibi dr̄ sol egressus é sup ter
rá ꝛ Loth igressus é segor. ¶ Ubi sciédū
ꝙ de numero hoium: qdam sunt bói ꝛ iu
sti: qdam vo peccatores iusti nō hn̄t time
re piculū: q: tales pire non dbét: d nume
ro vo peccōrum: qdam sunt obstiati in suis
sceleribꝰ significati per pccōres q habita
bant pentapoli: ꝛ q: vt obstiuati noluerūt
couerti: ió per dinam sniam perierunt. vt
de ipsis dicat illud ps. Facti sunt in deso
latóem sbito deferūt perierunt pp iniqui
tatem suam. ¶ Quidam át sunt q couer
tunt ꝛ exeunt de statu pcci: tn̄ non pseue
rant. ꝛ isti significant per vxorem Loth q̄
retro respexit: qui eim reddūt ad pristia
vicia fiunt aridi ꝛ infructuosi: q: amittūt
diuiná gr̄am: ꝛ sic instar vxoris Loth con
uertunt in statuam sal'. Unde Luc. 9. Ne
mo mittens manū ad aratrum ꝛ aspiciés
retro aptus est regno dei. ¶ Quidá aūt
pseuerando in gr̄a semp vadūt in antea
de bono in meli⁹: ꝛ isti significant p Loth
ꝛ duas filias suas ꝛ isti saluant. Ut d ipsis
verificetur illud ps. Ibunt de virtute in
v rtuté: videbit ds deoꝝ in Syō. ¶ Si
gnanter aūt dr̄ ꝙ isti saluant in Segor: q̄
interp̄tatur puula. i. i virtute humilitatis
eius mandata suando. De talibus dicit
dn̄s Math. 19. Sinite puulos ꝛ nolite p
hibere eos venire ad me: talium enim é
regnum celoꝝ. ¶ Tunc aūt dʒ intrar Se
gor. i. accipe virtuté hūilitatꝪ qn̄ sol. i. xp̄s
sol iusticie egressus est sup terrá. i. qn̄ na
tus é i mūdū. Ná hó vidés ꝙ xp̄s humi
liauit semetip̄m factus obediés vsqʒ ad
mortem ph. 3. dʒ se humiliare vt inueniat
regé bm ꝙ sibi dr̄ a xp̄o. Math. ij. Disci
te a me: q: mitꝪ sum ꝛ humilis corde ꝛ iue
nietis requiem aiabus vr̄is. ¶ 2° per xp̄m
hémus coll'oné gl'e qetantꝪ ꝛ q^m ad h̄ dic
ʒ vt héant vitam eterná. Ubi sciédū ꝙ fi
nal'r post dié iudicij nó erit nisi duplex lo
cus. s. pene vel glorie. ꝛ q: xp̄s quantum
est in se a pena nos eripit: pn̄s est vt q^m
est in se nob̄ conferat gl'am sempiternaʒ.
¶ Et hec est doria bm Theo^m. noui testa
menti ꝛ veteris: q: vetus testm̄ pmitte
bat tépoalia: nouū aūt vitaʒ pmittit eter
nam. ¶ Qual'r át hác vitam q̄ʒ pdidera
m⁹ nb̄ recupatam per xp̄m valeam⁹ pci
pe nob̄ oñditur a xp̄o. Luc. 10. in legꝪperi
to d quo dr̄ q̄ iterrogauit xp̄m. d. Magi
ster qd faciédo vitá eternam possidebo.
cui yh̄s qd scriptū é i lege vr̄a. rn̄dit. Di
liges dn̄m dūʒ tuū ex toto corde tuo ꝛ ex
tota aia tua ꝛ ex oib⁹ viribꝰ tuis: ꝛ ex oi
méte tua: ꝛ pximū tuū sic teip̄m: q̄ʒ rn̄sio
né approbás xp̄s dixit. h̄ fac ꝛ viues. ¶ 3°
p xp̄ʒ hém⁹ remissioné clp̄e ificientꝪ: ꝛ q^m
ad h̄ dic. Nó. n. misit ds filiū ꝛc. Ubi scié.

ꝙ xp̄i p̄cipal'r legiẗ duplex aduētus .s. i
mundum ⁊ ad iudicium. Aduentꝰ in mū
dum est aduentꝰ mīe ad indulgēdum: ⁊
ideo i isto aduētu dr̄ venisse ad saluādum
de quo Luc̄.19. Venit eīm filius hominis
querere ⁊ saluum facere ꝙ perierat: ⁊ iō
h̄ dr̄ ꝙ venit i mundum vt mundꝰ saluet̄
per ip̄m. ¶ Aduentꝰ aūt ad iudiciuꝫ erit
iusticie ad retribuendum. Naꝫ in ip̄o cui
cunqꝫ retribuet ſm opa sua siue bōa fue
rint siue mala: iuxta illud ro.2. In die ire
⁊ reuelatōis dei iusticie iudicij dei: reddet
vnicuiqꝫ ſm opera eius: his qdem ſꝫ pa
cientiā bōi opis: gl'am ⁊ honorem ⁊ icoru
ptōem q̄rentibus vitā eternam. His aūt
qui ex contētōe ⁊ q non acqescunt verita
ti credūt aūt iniquitati: ira ⁊ indignatio
tribulatio ⁊ angustia in omnem animam
operantis malum. ¶ Licet autem i p̄mo
aduētu xp̄s vt misericors venerit ad sal
uandū: tamen non dꝫ aliqs tantum de mi
sericordia ipsius spare vt credat sibi oīa
que obmittit per negligētiam: vel operat̄
p malitiam dimitti: sed debꝫ considerare
ſm aduentum in quo veniet vt iudex eqſ
simꝰ omnibus ſm sua merita vel demeri
ta retribuendo: ⁊ sic mandata eiꝰ seruate
ne sit sibi cā perditōis. ¶ Iste autem sal
uator potest nobis figurari per otoiel: de
quo snial'r dr̄ Iudic̄.3. ꝙ d̄s propter pccā
populi israelitici: tradidit eos i manus cu
sā rasatai regis Syrie ⁊ seruierunt ei ml'
tis ānis tandem videntes se i seruitute ⁊
miseria clamauerunt ad domium q susci
tauit eis otoielem saluatōnem q egressus
ad pugnam deuicit inimicos ⁊ liberauit
populum israeliticum ab hostibus ⁊ tra
didit dominus in manꝰ eius cusā rasatai
regem Syrie. ¶ Ubi sciendum ꝙ p cusā
rasatayn qui iterpretatur tenebrosa iniq
tas: itell'r dyabolus qui propter d̄formita
tem peccati iniquus ⁊ tenebrosus dicitur
Iste vero rex est Syrie que interpretat̄
sublimitas: ⁊ significat superbiam. quia
ip̄e est rex super oēs filios superbie. iux
ta illud Io.8. Omnis q facit pccm̄ ſuus
est peccati .i. dyaboli. populꝰ auteꝫ israeli
ticus .i. genꝰ humanum longo tempor̄ fu
it in ista seruitute: quousqꝫ fuit redēptuꝫ
per sanguinem yesu: ꝙ cognoscētes p̄res
veteris testi petebant ip̄m saluatorem.
vn̄ Moy. exo.3. Obsecro domine mitte
quem misurus es. ⁊ Is. Is.64. Utinam
disrumperes celos ⁊ descenderes. ¶ Sā
ctorum aūt patrum misericors d̄s ex al
to vota respiciēs misit eis saluatorē otoi
el .i. filium suum p otoiel designatum: q̄ ē
signū dei ⁊ similitudo patris. iuxta illud
hebr̄.1. Ip̄e est splendor gl'e ⁊ figura sb̄e
eius. Iste igitur Otoiel .i. xp̄s egressus ē
ad pugnam: quando natꝰ fuit in mūdum
Nam extunc icepit pugnare: cuiꝰ pugne
fecit victoriam: quando moriens dyabolū
supauit. Unde apoc̄.5. Uicit leo de tribu
iuda radix d̄d̄. Unde genus humanū sic
liberatum a seruitute dyaboli potest sibi
regratiando dicere illud eccl'astici .51. Li
berasti me ſm multitudiem misericordie
nominis tui a rugientibus preparatꝫ ad
escam d̄ manibꝰ querētium animam meā
⁊ d̄ multꝫ tribulatōibꝰ que circondederūt
me.

Secunda pars.

s Eqtur. Qui credit in eum non
iudicatur ⁊c. Ubi tangit quan
tum ad hoiem distinctōneꝫ fide
litatis adherentꝫ ꝙ probat diuersitas flā
minis. Ubi sciēdum ꝙ aliq hoies sunt q
volūtatē suā ꝯformāt cū volūtate di: ⁊ isti
dicūtur i ip̄m credere: aliq v̄o sunt q vo
lūtatē hn̄t diuersam a d̄o: ⁊ isti dicunt̄ i ip
suꝫ nō credere: nullū āt istoꝝ vēit xp̄s ad
iudicādum: q̄ qui credūt in eum sicut fid̄
les nō iudicant̄: q v̄o non credit sicut infi
deles iam iudicatus est: q̄ non credit in
nomine vnigēiti filij dei. ergo xp̄s nō vēit
vt iudicet mundum. ¶ Sciēdum est aūt
ꝙ duplex est iudiciū .s. discretōis ⁊ cōdem
nationis: iudicio discretionis dicitur

homo iudicari :qn̄ diſcernit̄ vnꝰ ab alio: iſto iuditio in aduētu ſuo xp̄us dr̄ hoīes indicaſſe:qꝛ ipſo aduenīēte:hoīes diſcreti ⁊ indiſcreti diſticti ſunt ab īuicē: dū qdā i ſua cecitate ꝑmanſerunt:qdam autem lumen grē acceperūt. Judicio autem condēnationis dr̄ quis iudicarī:qn̄ ſententialr̄ condēnatur:⁊ iſto iudicio xp̄s in aduētu ſuo in mundū:neminem iudicauit:qꝛ non venit ad dānanduȝ ſed ad ſaluādum:q^{m} in ſe fuit:niſi homo ſibi ipſi ponat obſtaculum ꝑ peccatum. ¶ Quid auteȝ ſentiēdum eſt de ꝑuulis baptizatis ⁊ nō baptizatis q^{m} ad iudicium:audi Augu. dn̄teȝ. Ubi ergo puľos ponimꝰ baptizatos niſi inter cos q crediderīt h̄ enim eis acquirit̄ per virtutem ſacramēti:⁊ offerentiuȝ rn̄ſionem. Ac ꝑ h̄ eos qui baptizati nō ſunt: inter eos qui nō crediderīt ſtatuimus.

Tertia pars.

Sequit̄. Hoc aūt eſt iudicium. ⁊c. Ubi tangit q^{m} ad iudicium: deſcriptōeȝ malignitatȝ retrahētis:ꝙ ꝓbat ꝑuerſitas operis. Ubi. 5ª poſſūmꝰ conſiderare. ſ.

Affectꝰ obliquatiōem declinātem.
Effectꝰ deteſtatōem aggrauātem.
Actꝰ diſtinctōem euidentem.

¶ Quantū ad ꝑmum dicit. Hoc autem ē iudicium. ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ quia xp̄us dixerat ſuperiꝰ ꝙ q non credit iaȝ iudicatꝰ eſt:volens cauſam iſtius iudicij reddere: dicit ſecundum Alchi. ꝙ cauſa eſt inordinatio affectus:qꝛ magis dilexerunt tenebras q̄ȝ lucem. ¶ Sciendum ē etiam ſecundum Bedaȝ. ꝙ hic xp̄s appellat lucē ſe ipſum ⁊ opera virtuoſa:tenebras auteȝ appellat ad peccatum. ¶ Sciendum eſt autem ꝙ xp̄s qui hic lux dr̄ eſt lux.

Cordalr̄ affectata.
Ueraciter prophata.
Subtiliter figurata.
Pn̄tialr̄ dmonſtrata.

¶ Primo xp̄s eſt lux cordaliter affectata. Nam ante aduentū xp̄i : aduentꝰ huiꝰ lucis cum magnis cordis affectibus fuit deuotius poſtulata. iuxta ꝙ dr̄ eccľi. 26. Miſereris nr̄i omniū deꝰ:⁊ reſpice nos: ⁊ oſtende nob̄ lucem miſerationū tuaruȝ. ¶ 2° fuit veraciter prophata. Nā videns yſ̄s afflictiōem humani generis exn̄tis in tenebris peccatorū ad eius conſolationem ꝓph̄auit Iſ̄. 9. d. Populus q ſedebat in tenebris:vidit lucem magnā habitantibꝰ in regiōe vmbre mortis:lux orta eſt eis. ¶ 3° fuit ſubtiliter figurata. Naȝ xp̄s qui vt lux vera debebat illuminare omnes credentes in ip̄m:non credentes autem remanebāt in tenebris peccatorū. ¶ Hoc fuit figuratum exo. 10. Ubi ſentētialiter dr̄ ꝙ facte ſunt tenebre horribľes in vniuerſa terra egypti:ita vt egyptij nō poſſent ad inuicem ſe videre. vbicūqȝ aūt habitabāt filij iſrľ lux erat. ¶ Ubi ſciendum ꝙ ꝑ egyptios qui interpretant̄ tenebroſi:intelligunt̄ peccatores:qꝛ peccatum obtenebrat animā. vt ſic v̄ificet̄ illď Job 3°. Obtenebrent̄ ſtelle caligine eius. Naȝ anime:q̄ inſtar ſtellarū deberent eſſe lucide:obtenebrāt̄ caligine peccati. ⁊ ideo dr̄ ꝙ i vniuerſa terra egypti facte ſunt tenebre:qꝛ omnes peccatores obſcuri ſunt : ⁊ ſpiritualr̄ tenebroſi. ¶ Per filios auteȝ iſrľ qui interpretat̄ videns deuȝ intelligūtur iuſti ⁊ boni q deum mentaliter contēplantur. Unde oſee. 5. Jſrľ non eſt abſconditus a me. ⁊ ideo dr̄ ꝙ vbicūqȝ erant filij iſrľ:lux erat:quia xp̄s qui ē lux vera habitat in eis per gratiā illuſtranteȝ. ¶ 4° fuit ꝓſentialiter demonſtrata. Naȝ h̄ lux ſic antiquitus deſiderata prophata ⁊ figurata:fuit cū magno gaudio monſtrata ꝑ illū eſtaticū euāgľam Jo. dn̄teȝ Jo. i. Erat lux v̄a q̄ illūinat oēm hoiem veniētem in hūc mūdum. Unde ip̄e:de ſe ipſo Jo. 13. Ego lux mundi veni vt omnis q credit i me i tenebris nō māeat. ¶ Q^{m} ad 2^{m}. ſ. effectus deteſtatiōem aggrauātem dicit:

Erāt eniꝫ eoꝝ mala opera. Ubi sciendū ꝙ causa qꝛ homines infideles ⁊ peccatores magis dilexerūt tenebras q̄ꝫ lucem erat: quia eoꝝ opera erant mala. qbus tñ per dñm cominaꝛ ne dānationis eterne. iuxta illḋ Is. 29. Ue qui ꝓfundi estis corde vt a dño abscondatis cōsilium: quoꝝ sunt in tenebris opera ⁊ dñt quis videt nos: per uersa ē enim ħ nr̄a cogitatio. ¶ Quantuꝫ ad tertium. s. actus distinctiōem euidēteꝫ dicit. Omnis enim qui male agit ⁊c. Ubi primo tangit.

Modum operādi malorum.

Secūdo operādi bonorū.

¶ Quantū ad primū dicit. Omnis q male agit ⁊c. Ubi sciendū ꝙ duplex est act⁹ lucis. Primus est lucere i se. Secūdus ē māifestare alia qꝛ igiꝛ homo q male agit non vlꝫ manifestari ideo scōm Alcui. dꝛ lucem odire. de qbus Job. 38. Auferꝛ ab ipsis lux sua ⁊ brachiū excelsum cōfrigeꝛ. Ab ipsis lux aufertur duꝫ ipm odiunt. ⁊ brachiū eorum. i. mūdi prosperitas in qua confidūt: auferꝛ ab eis dū ista nō poterūt eis ꝓdesse. ¶ Qᵐ ad moḋ operandi bonorum dicit. Qui aūt faꝛ veritaté ⁊c. Ubi sciendum ꝙ q amat lucem: faꝛ opera consona luci: ⁊ qꝛ opa iusticie ⁊ veritatꝭ sunt cōsona luci. ideo q veritaté ⁊ iusticiā opaꝛ vēit ad lucé. Unde ꝓuer. 4. Justorū semita: quasi lux splēdēs ꝓcedit ⁊ crescit vsqꝫ ad pfectum diei. ¶ Sciēdum est etiaꝫ ꝙ aliquem facere veritateꝫ intelligi pōt dupliciter. Primo facere veritatem q̄ cōcordat veritati iubenti. ⁊ isto modo faꝛ veritatem: q faꝛ bona opera q̄ ḋs pcepit facere. iuxta illud apoc. 2. Memor esto vñ excideris ⁊ age penitentiā ⁊ pᵃ opa fac. pⁿ i q̄ꝫ. i. mihi placibl'ia: ⁊ tal' dꝛ ad lucé vēiꝛ. ¶ 2° mō dꝛ facere veritaté q̄ ꝯcordat veritati redarguēti. nā ḋ rōe veritatꝭ est peccā accusare ⁊ redarguere. q igiꝛ peccā sua p ꝯfessioné accusat ⁊ redarguit: dꝛ scḋꝫ Aug. ad lucé vēire. ¶ Qᶜ qḋ ꝯfessio nō solū ḋ peccatis grauiorib⁹ ſꝫ ēt de minoribus dꝫ esse: qꝛ eccl'i. 19. Qui spnit modica: paulatī decidit i maiora. ¶ Sciendū ē etiā ꝙ māifestatio operis pōt intelligi ḋ approbatione diuina operū nostroꝝ: ⁊ tal' non displicet deo: vt sic homo in suis opibus nō se ipsum cōmendet sed cōmendationeꝫ attribuat deo. Unde. i. cor. 10. Non enim qui se ipm cōmendat ille probatus ē sed queꝫ ḋs ꝯmēdat. ⁊ isto mō dicebat iob. iob. 16. Ecce enim i celo testis me⁹ ⁊ cōscius me⁹ i excelsis. ¶ 2° pōt intelligi de cōsolatione interna q̄ꝫ habemus ḋ operibus nr̄is bōis ⁊ tal' etiam nō displicet ḋo. de qua. 2. cor. 1. Naꝫ gl'a nr̄a ħ est testimoniū consciētie nostre. ¶ 3° pōt intelligi de māifestatiōe nr̄orum operū quantū ad proximū: ⁊ si talꝛ manifestatio queraꝛ ꝓpter laudeꝫ hoīuꝫ: tal' displicet ḋo: ⁊ ꝓhibetur a xp̄o. Mat. 5. d. Cum facis elymosinā noli tuba canere ante te sicꝫ ypocrite faciūt i synagogis vt honoreꝛ ab hoībus. Si vero queraꝛ principalr̄ ꝓpter laudem ḋi ⁊ ad hedificationem ꝓximi: tal' etiam ē placibil' ḋo. iuxta illud ꝙ xp̄s suadet Mat. 5. d. Sic luceat lux vr̄a coram hoībus vt videāt opera vestra bona: ⁊ glorificét patrem vr̄um qui in cel' est. Et tunc non erit de illis de quibus apostolus. Omnes que sua sunt querunt: non que xh̄u xp̄i: ¶ Nos igitur vt opera nostra sint deo accepta: nō debemus tenebras diligere: ſꝫ magis eas abicere: ⁊ sequi lucem xp̄um in operibus virtuosis. iuxta admonitionem apostoli dicentis. ro. 13. Nox precessit: dies auteꝫ appropinquauit. abiciam⁹ ergo opera tenebrarum ⁊ induamur arma lucis: sic vt in die honeste ambulemus. Ut induti i hoc mundo armis lucis per gratiam: peruenire valeamus ad gloriam sempiternā. Ad quam ⁊c.

¶ Feria tertia post pentecosten. Euāgelium. xlᵐ. Introductio.

a Men dico vobis qui non intrat p hostiũ sed ascendit aliunð i ouile ouiũ ille fur est ⁊ latro ⁊c. Jo. 10. Sciendum ē quantuꝫ ad presens spectat ꝙ quattuoꝛ sunt de ratōe boni magistri. Pꝛimũ est ꝙ dꝫ discipulos ignoꝛātes instruere: vt nō remaneāt in ignoꝛātia mentis. Secundum est ꝙ debet discipulos errantes dirigere ne remaneāt in erroꝛibus suis. Tertium est ꝙ debꝫ discipulis veritatem ostendere: vt in ipsa firment. Quartuꝫ est ꝙ discipulis ātepone re debet vtilitatem: vt videntes vtilitatē q̃ꝫ secuntur ex sua doctrina ad adiscendũ foꝛtius animent. ¶ Xp̄us igitur vt bonꝰ magister ⁊ pius ī hodierno euāgelio quātum est in se a nob̄ ammouet ignoꝛantiā: distinguens inter bonum pastoꝛem ⁊ malum: vt sciamus ipsum cognosceꝛ: dirigit etiam nos in nostris actibus ostendens qualiter ad bonum pastoꝛem nos debeamus habere. docet etiam nos veritatem vt sciamus quis sit verus pastoꝛ quem imittari debeamus. pꝛoponit etiam nob̄ vtilitatem q̃ꝫ habemus in sequendo verum pastoꝛem: quia salutem animaruꝫ nostrarum vt sollitius imittemur. vt sic veraciter possit xp̄s cuilibet dicere illud ꝓuer. 4. Uiam sapientie monstrabo tibi ducam te per semitas equitatis quas cum ingressus fueris non artabuntur gressus tui ⁊ currens non habebis offendiculuꝫ. secundum h̄ igitur xp̄us hic quattuoꝛ tāgit. s.

Distinctiōem clarius discernēteꝫ.
Condictōem plenius cōdeccdenteꝫ.
Exp̄ssionem certius cōfirmantem.
Promissionē iocūdius delectātem.

¶ Pꝛimum pꝛobat diuersitas acquirendi. Secundũ sedulitas gubernandi. Tertium singularitas existendi. Quartum securitas obtinēdi. Pꝛimum in pꝛincipio. Secundum ibi huic hosti: ⁊c. Tertium ibi h̄ pꝛouerbium ⁊c. Quartũ ibi. Ego suꝫ hostium ⁊c.

Pꝛima pars.

q Uantum ad pꝛimũ vbi tāgit ⁊c. ꝙ pꝛobat ⁊c. dicit. Amen amen dico vobis ⁊c. Ubi sciendũ quātum ad intellectum huius pꝛime partis ⁊ etiam totius euangelij in quo fit mentō de hostio per ꝙ intratur ad ouile: ꝙ hostium dicitur aliquod introductoꝛium ad aliquod intrinsecũ. Et secundum h̄ hostiũ potest accipi multis modis secundum ꝙ intrinsecũ ad ꝙ intramus ꝑ hostium multis modis accipitur. Ubi sciendum ꝙ pꝛimum intrinsecũ potest dici intellectꝰ scripture: cuiꝰ hostium ad intrādum est fidēs iuxta illud Js. 4. Nisi credideritis non intelligetis. i. nisi habueritis fidē tāq̃ꝫ hostium: non intrabitis ad intelligentiā interioꝛem scripture. Unde de iº hostio fidēi ꝙ debemus habeꝛ dicit apostolꝰ hebꝛ. 2. Credere opoꝛtet accedentem ad deuꝫ: qꝛ est. Jstud hostium. i. fidem apparuit xp̄s gentibus quando fidem suam eis per pꝛedicatoꝛes suos apostolos ꝓpalauit: iuxta illud act. 14. Deus aperuit gentibus hostium fidei. ¶ Jstud hostium pōt figurari ꝑ illud de quo sn̄alr̄ dr̄ gen̄. 18. Quod cum Abꝛaā sederet in hostio tabernaculi sui: in ip̄o feruoꝛe diei: i ꝯualle māb̄ᶜ apparuit ei dn̄s: cūq̃ꝫ elleuasset oculos appuerunt tres viri stantes ꝓpe eum: quos cuꝫ vidissꝫ occurrit i occursum eoꝝ ⁊ adoꝛauit ⁊ inuitauit eos ad pꝛandium: quibus acquiescentibus tulit butirum ⁊ lac: ⁊ vitulum quem cocxerat cum panibus subcinericijs ⁊ posuit coꝛam eis: ip̄e vero stabat iuxta eos sub arboꝛe. ¶ Ubi sciendum ꝙ per Abꝛaam qui dr̄ pater fidei nostre sedentem in hostio tabernaculi: intelligituꝛ quilibet homo fidelis qui in hostio tabernaculi. idest in fide catholica instar sedentis: debet firmiter permanere: iuxta illud col. 1. Permanetis in fide fundati.

⁊ ſtabl'es.¶ Dicitur aūt ſedere i ipſo fer
uoꝛe diei:q: homo cum fide dꝫ hr̄e carita
tem dī ⁊ ꝓximi.iuxta illō.2e.thy.2.Sectar̄
vero iuſticiā fidem caritatē ⁊ pacem cum
his qui inuocāt dn̄ꝫ d̄ coꝛde puro.¶ Dr̄
etiam ſedere in cōualle mambꝛe que vno
modo interpꝛetatur claritudo quia ſtare
in humilitate pꝛofunda ſignificata per
vallem.p q̄ꝫ meretur videre claritateꝫ di
uinam.Naꝫ teſte ſalomone ꝓuer.2°.Ubi
humilitas:ibi ⁊ ſapa.Quia igitur de rōe
ſapiētie eſt illūinare ⁊ clarum faccre:ita
humilitas duc̄ ad claritatem viſionis di
uine.q: iuxta illud luc̄.14.Qui ſe humi
liat exaltabit̄.ſ. in gl'a.¶ Sic aūt ſedenti
vt dictum ē apparet dn̄s ad cōſolationeꝫ
ipſius iuxta illud ſapientie.1.Apparet au
tem his qui fidē hn̄t in illuꝫ.¶ Dicitur
aūt ꝙ cum abꝛaā leuaſſꝫ ocl'os:vidit tres
viros quos ſingulariter vocauit dn̄m:ad
deſignand̄ ꝙ fundamentū nr̄e fidei ē vni
tas diuine eſſentie:⁊ trinitas ꝑſonarum.
iuxta illud Jo.5.Tres ſunt q teſtimoniū
dāt in celo:pr̄:verbuꝫ:⁊ ſpiritus ſanctus:
⁊ hi tres vnū ſunt.¶ Attēdat aūt diligē
ter fidel' quilibꝫ ⁊ diſcat ab abꝛaā reueren
tiam ⁊ obſequiū exhibitū trinitati.Nam
dr̄ qm ad reuerentiā ꝙ adoꝛauit in terra
ad deſignand̄ ꝙ d̄o ſoli debemus reueren
tiaꝫ exhibere.Unde deutero .6.Dn̄ꝫ d̄uꝫ
tuū adoꝛabis ⁊ illi ſoli ſerutes.Qm ad ob
ſequium dr̄ ꝙ inuitauit eum ad pꝛandiū:
ad deſignand̄ ꝙ debemus nos in operib9
pietatis.¶ Diſcat ēt ab abꝛaā quid obtu
lit:q: butirū ⁊c.Ubi ſciendum ꝙ p butiꝝ
ꝙ eſt pinguedo lactis:intell'r mentis d̄uo
tio:ſpiritual'r mentem īpinguans.Per
lac vero purum ⁊ candid̄:intell'r puritas
mētis ⁊ coꝛpoꝛis.Per vitulū vero iugū
poꝛtantem:intell'r virtus obie.Per pāeꝫ
vero.ſubcinericiū:intell'r moꝛtal' cōdictio
hoīs qui eſt pl'uis ⁊ i puluerem reuertet̄.
Homo igitur cōſiderans ſuā moꝛtalitatē
⁊ eternitatē diuine eſſentie:dꝫ ſe humilia

re:⁊ eius mādatis colluꝫ ſubicere:⁊ ſerua
re ſe purum a peccatis:⁊ in deū mental'r
elleuari:⁊ ſic d̄o ꝓdcā offert.¶ His aūt
oblatis dꝫ inſtar abꝛaā ſtare ſub arboꝛe
i.ſub cruce xp̄i :paſſionem iugiter medi
tando:quia p ipſaꝫ ſumus ſaluati ⁊ libera
ti a moꝛte:⁊ reſuſcitati ad vitā.¶ 2m in
trinſecū eſt illud ꝙ real'r ſcriptura conti
net tanq̄ꝫ materiā d̄ qua pꝛincipal'r loq̄t:
cuiuſmodi eſt d̄s ⁊ xp̄s in duabus natu
ris cuius hoſtiuꝫ eſt ſcriptura.Un̄ Jo.5.
Scrutamini ſcripturas ille ſunt q̄ teſtio
nium ꝑhibent d̄ me.¶ Iſtud hoſtiū fuit
figuratū eze.8.Ubi ſentential'r dr̄.Eleua
uit me ſpirit9 ⁊ introduxit me ad hoſtiuꝫ
atrij ⁊ vidi ⁊ ecce foꝛamen vnū in ꝑiete ⁊
dixit ad me:fili hoīs fode ꝑietem ⁊ cuꝫ p
fodiſſem ꝑietem aperuit hoſtiū vnū:⁊ di
xit ad me ingredere ⁊ vide.¶ Ubi ſcien
dum ꝙ p iſtud hoſtiuꝫ atrij intell'r ſacra
ſcriptura.Ad q̄ꝫ dr̄ ſignāter ſpiritus ſ.ho
minem introducere:q: ad illam intelligē
dam nemo pōt accedere niſi p ſpirituꝫ ſ.
iuxta illud.2.coꝛ̄.12.Nemo pōt dr̄e dn̄s
ih̄s:niſi in ſpū ſancto.Per ꝑietem āt in
quo eſt foꝛamen vnū intell'r ſp̄s litteral':
ad quem introire facil'r poſſumus.q: ſic
ꝑies apparet exterius ⁊ infra ipꝫ poſſunt
multa latere:ita lꝫ ſenſus litteral' exteri9
appareat:tn̄ infra ſe ꝯtinet multos alios
ſenſus.¶ Hunc aūt ꝑietem dicit ſp̄s ſ.ꝙ
homo fodiat:p ꝙ intell'r ſolicitū ſtudium
ꝙ homo dꝫ habere in ipſa aſſidue ſi vult
ad intellectū ſpiritualem venire:⁊ ſi ſic aſ
ſidue foderit:inueīet reſeratū ſibi hoſtiū:
⁊ poterit ſubtilia contēplari.¶ Cum aūt
ſic ingreſſus fuerit ꝓfunda ſcripturarū:
videre poterit creatoꝛem potentiſſimuꝫ.
iuxta illud gn̄.1.In pꝛin.creauit d̄s celuꝫ
⁊ terram.Redēptoꝛem pijſſimū.iuxta il
lud apoc̄.5.Redemiſti nos dn̄e d̄s in ſan
guine tuo.Remuneratoꝛeꝫ iuſtiſſimū.iu
xta illud ꝙ ipſe dicit apoc̄.22.Ecce venio
cito ⁊ merces mea mecū ē dare vnicuiqꝫ

ꝫm opa sua.¶ Tertium intrinsecum pōt
dici corpus eccl'e vel congregatō fideliuꝫ
copulata per vnitatem fidei ⁊ vinculuꝫ ca
ritatꝫ:cuius hostium est xp̄s:quia ad illud
intrinsecum nullus intrat nisi per xp̄m:
cuius rō est q: remouet obstaculum.s.pec
catum.⁊ confert gratiam per q̄ꝫ quis in
trat.¶ Istud hostium deus aperuit qn̄
filium misit in mundum:qui nos ad imu
tationem fidei congregauit.¶ Quartuꝫ
intrinsecum potest dici premium ꝙ expe
ctamus in p̄ria:cuius hostium est opus
meritorium p qd̄ hō meret vitam eternā.
Sꝫ q: nullus mereri pōt sine xp̄o:iuxta il
lud ꝙ ip̄e dic̄ Jo.15. Sine me nihil pote
stis facere:iō ꝫm h pōt ét xp̄s hostiū ap
pellari.Vn̄ ip̄e h eodē euāgelio dic̄. Ego
sum hostiū p me si qs introierit saluabit.
¶ His igit visis sciēdū ē ꝙ circa istā ptē
pncipalē duo possum⁹ ɔsiderare ꝫꝫ dupli
cē modū acqrēdi p̄latōem ⁊ primatum.
Nā qdā acqrūt p̄latōem mō indebito: q
dā āt mō d̄bito.¶ Qm ad modū indebi
tum dic̄.Amē amen dico ⁊c.p hostiū.i. p
fidē vel p opa bōa vel p xp̄m i ouile ouiū
i.in ɔgregatōem ppl'i ille fur est ⁊ latro.
¶ Qm ad modum d̄bitum dic̄. Qui aūt
intrat per hostiū pastor est ouium. Vbi
Augu.d̄ verb domini. Intrat per hostiuꝫ
q intrat per xp̄m:q imitat passionē xp̄i:
qui cognoscit humilitatem xp̄i: vt cū d̄s
factus sit homo pro nobis: cognoscat se
non esse deum sed hoiem.Qui enim vult
de⁹ videri cum sit hō non imitat im: qui
cum d̄s esset:hō factus est. ⁊ sic minus q̄ꝫ
esset fcūs est:tibi āt non dr̄ esto minus q̄ꝫ
es.sed agnosce quid es.¶ Sciēdū ē aūt
ꝙ loquēdo moral'r per hostium intelligit
conscientia hois:per quod igredit aliqd
in aiam.Et h hostium dꝫ claudi peccatis
⁊ dyabolo.⁊ aperiri virtutibus ⁊ deo.Vn̄
dr̄ hōi.4.Re.4.Ingredere ⁊ claud̄ hostiū
cū itrisecus fueris tu ⁊ filij tui.Nā hō dꝫ
igredi ifra seip̄m ad ɔsiderādū suā fragi
litatē qm ad corp⁹:q: d̄ terra ē:⁊ in terrā
reuertet:⁊ suā nobililatem qm ad animā:
q: ad ymaginem dei fcūs.⁊ sic cum intrī
sec⁹ fuerit ip̄e ⁊ filij sui.i.cogitatōes cōce
pte i mente:dꝫ claudere hostium ne i aiaꝫ
igrediatur aliquod viciuꝫ p qd̄ anima ad
dei fcā ymaginem deturpetur.¶ Hoc āt
fuit figuratum.4.Re.6.Vbi sinial'r dicitur
ꝙ cum Joram Rex ipius mitteret nunci
um vt amputaret caput Elysei prophete
viri dei:dixit Eliseus cum venerit nunci
us claudite hostium ⁊ non sinatꝫ eum itro
ire.Ecce enim sonitus pedum dn̄i ei⁹ p⁹
eum est.¶ Vbi sciēdū ꝙ p Joram volen
tem interficere Elyseum: intell'r dyabol⁹
q vult interficere oēs bonos ⁊ iustos dū
vult eos facere labi i pecc̄m mortale.Per
nuncium aūt dyaboli intell'r temptatō q̄ꝫ
ppponit hōi vt i pecc̄m labat: que lꝫ videat
hōi aliqn̄ placibil':q: ad aliqd̄ delectabile
iclinans:tn̄ ꝫm v̄itatem est malus nunci
us:q: iducēs ad mortem.Per Eliseū aūt
vir̄ d̄i intell'r qlibꝫ bonus. Talis igit qn̄
sentit sibi ppōi aliquam temptatōeꝫ pec
cati:debꝫ per rōnem on̄dere ceteris potē
tijs ꝙ claudant hostium .i. ꝙ non alliciā
tur a temptatōibus antemissis inuēdo pi
culum ꝙ iminet post eas si consentit:quia
venit dominus eius,i.dyabolus animam
eius captiuās:⁊ tunc debet imperar̄ alijs
potentijs ꝙ nullatenus in talibus d̄lectē
tur.d.illud Eph.4.Nolite locum dar̄ dya
bolo.¶ 2° istud hostium dꝫ aperiri virtu
tibus ⁊ deo.Ad hanc autem apertionem
nos inuitat xp̄s figuratiue cant.5.d. Ape
ri mihi soror mea:amica mea:colūba mea
imaculata mea:q: caput meum plenum ē
rore ⁊ cicinei mei gutis noctim.¶ Vbi sci
endum ꝙ anima fidelis potest dici soror
Christi rōne cōformitatis i natura. Ami
ca xo rōne caritatꝫ q̄ꝫ xp̄s ad ip̄am habu
it:ip̄am suo sanguine pretioso redimēdo:
que debꝫ esse columba per simplicitatem
⁊ imaculata per puritatem.talem aimam

ple deuotam: dulciter alloquit xp̄s q̄ sibi aperiat hostium mentꝭ vt ad ipam possit intrare q̄ȝ vt magis alliciat: cām assignat d. q: caput meū ꝛc. Ubi sciendum q̄ p ca put plenum roꝛe: intellr̄ xp̄s q est caput oium fidelium: plenū grē ꝛ veritatꝭ. Per cicinos āt qui sunt collōes capilloꝛum in vnā seriē itellr̄ntur virtutes ꝛ dona sp̄s s. Anima igit deuota iuitata a xp̄o vt sibi apiat ↄsiderans habūdantiam grē ꝛ do noꝛum sp̄s s. in xp̄o: dȝ sollicite surgere ꝛ sibi aperire. d. illō cant. 5. Surrexi vt ape rirem dilecto meo. Si quis igitur sibi api re voluerit. ex sua bēignitate ad ipm in trat vt i ipo gaudeat i hoc mūdo per gra tiam: ꝛ in futuro hō cū eo eternalr̄ iocun detur: iuxta q̄ ipe dicit Apoc. 3. Ecce sto ad hostiū ꝛ pulso si qs audierit vocē meā ꝛ apuerit ianuā intrabo ad ipm ꝛ cenabo cū illo ꝛ ipe mecū.

Secunda pars.

Egtur. Huic hostiari⁹ apit ꝛc. Ubi tangit cōdcōnem plenius condecentēȝ. q̄ probat sedulitas gubernandi. Ubi sciēdum q̄ in pastoꝛe re spectu gregis tria possumus ↄsiderare. Primo aliq̄ ex pte itroducentꝭ pastoꝛem in custodiā.
2° aliq̄ ptinētia ad gregē sibi subiectum.
3° aliq̄ ptinētia ad ipm pastoꝛem. Et bm h in parte i^a tria tangunt. s.
Custodis beniuolentia hostiū reserādo.
Gregis obediētia platū reuerēdo.
Pastoꝛis diligētia cetū gubernādo.
¶ Qm̄ ad primum dic̄. Huic hostiari⁹ apit. Ubi sciēdū q̄ p hostiariū intelligit xp̄s: q sua sapiētia nō introduc̄ maluȝ pa stoꝛem in ouile suū ſȝ bono hostiū aperit: ꝛ ipm introducit vt veracem pastoꝛem. ¶ Quantum ad secundum. s. gregis obe dientiam dicit. Et oues vocem eius audi unt. Ubi sciendum q̄ sicut de ratōe boni pastoꝛis est intrare per legitimum ostiuȝ: sic de ratione ouium est vocem pastoꝛis audire. ¶ Quantum ad 3m. s. pastoꝛis di ligentiam ꝛc. dic̄. ꝛ pp̄rias oues vocat ꝛc. Ubi duo tangit.
Primo actum pastoꝛis ad gregē.
Scdo gregis ad pastoꝛem.
¶ Quantum ad actū pastoꝛis ad gregē tria tangit. s.
Cognitōem singularem.
Directōem salutarem.
Processionē exemplarem.
¶ Qm ad cognitōem singularem dic̄. Et pp̄rias oues vocat noiatim. Ubi sciēdum q̄ d rōne bōi pastoꝛis ē cognoscere singu lariter gregē suū. iuxta illud pꝛuer. 27. Di ligēter agnosce vultū pecoꝛis tui: tuosqꝫ greges cōsidera: nō eim hēbis iugit pote statem. q. d. q̄ pastoꝛ dū viuit dȝ hr̄e curā gregē gubernādi: q: cura non semp sibi durabit: ꝛ opoꝛtebit q̄ in die iudicij: red dat rōnē qn̄ sibi dicet Luc̄. 16. Redde ra tōem vilicatōis tue iā nō poteris vilicar̄. ¶ Qm ad directōem salutarē dic̄ ꝛ educ̄ eas. Nā d rōe pastoꝛis est educer̄ gregeȝ ad pascua bonoꝛum opeꝝ ꝛ pure ↄsciētie. ¶ Qm ad pcessionē exemplarē dic̄: ꝛ cuȝ pp̄rias oues ꝛc. De rōe boni pastoꝛis ſȝ Bedam ē suū gregē pcedere: nō solū ver boꝛ sed exēplo ꝛ ēt tpali sbsidio. ¶ Scien dū est aūt q̄ lȝ tres actus pdicti. s. cogno scere: dirigere ꝛ pcedere: ↄuēiant cuilibet pastoꝛi: tn̄ pncipalr̄ xp̄o ↄueniunt tanq̄ȝ pncipali pastoꝛi. Nam ipe
Nouit oues noiati: p eternā pdestiatōeȝ.
Emittit eas: p peccatoꝝ remissioneȝ.
Ancedit eas: p resurrectōeȝ ꝛ ascensionē.
¶ Primo christus nouit oues ꝛc. Nam xp̄s certitudinalr̄ cognoscit nomina sal uandoꝝ: iuxta illō. 2. thy. 2. Cognouit do minus q sunt eius. Un̄ ipse dicit Luc̄. 10. Gaudete āt quia noīa vr̄a scripta sunt in cel. ¶ Secūdo emittit eas p peccatoꝝ remissionem. Nam xp̄s peccata ouiū sua rum secundū Augu. dimittit: vt eum libe rius possint sequi. Hoc fuit pꝛophatum p

po.d.Eduxit eos de tñbris & vmbra mortis & vincula eoꝝ disrupit. ¶ Hoc autem fuit figuratũ dutero .4. vbi dr qꝫ Moy. dixit populo. Uos aũt tulit dñs & eduxit d fornace ferrea egypti vt haberet populum hereditariũ. ¶ Ubi sciendũ qꝫ per 1m dominũ intelligit xpus qui est rex regum & dñs dominantiũ. Per populũ vero genus humanũ. hunc aũt xps eduxit de fornace ferrea: qñ per passionem suã d potentia dyaboli & de penis infernalibus liberauit: quem fec sibi populũ hereditarium: grãꝫ conferẽdo. ¶ 2o antecedit eas per resurrectiõem & ascẽsionem. Ubi sciẽdum qꝫ xps oues suas precessit resurgendo pp̄ter qꝫ primogenitꝰ mortuoꝝ appellatur. vñ apoc.i. Est testis fidel' primogẽitus mortuoꝝ & princeps regũ terre. Precessit etiã in celum ascẽdendo sic propha tum fuit Mich.2. Ascendꝫ enim pandẽs iter añ eos: & trãsibit rex eoꝝ coram eis & dñs in capite eorum. Uñ Aug. Et quis ẽ qui oues pcessit: nisi q surgẽs a mortuis iaꝫ nõ moritur: & patri dixit quos dedisti mihi: volo vt vbi ego suꝫ & ipsi sint mecũ. ¶ Quantũ ad actum gregis ad pastoreꝫ dicit & oues 1m secunt &c. Ubi duos actꝰ cõsidera. s. quantũ ad bonum pastorẽ actũ adherẽtium: & quantũ ad maluꝫ pastorem actum renitentiũ. ¶ Quantũ ad pmum dicit. Et oues 1m secuntur quia sciunt vocem eiꝰ. Sicut enim de ratõe boni pastoris est gregẽ pcedere & ipsuꝫ i viã verã istruere: sic de ratõe boni gregis est pastorem sequi & ipsuꝫ reuerẽter audire ¶ Qm ad actum rennẽtem respectu mali pastoris dicit. alienum autem nõ secuntur &c. Naꝫ bonus grex cognoscens malum & falsum pastorem: ipsum non sequitur nec vocem eius audit attendens ɔsiliũ xpi. d. Mat. 7. Attendite a falsis prophis qui veniunt ad vos in vestimentis ouiũ intrinsecus autem sunt lupi rapaces. ¶ Sciendum ẽ autem circa istam ptem in qua fit mẽtio de actu queꝫ dꝫ habẽre oues ad pastorem qꝫ moraliter loquẽdo: oues debẽt.

Accedere p caritatis dilectiõem.
Primũ cognoscere per gratiaꝝ actõem.
Primũ audire p mandatoꝝ ipletioné.
Sibi seruire p bonoꝝ opũ fructificatõeꝫ.

¶ Primo debent ad pastorem accedere p caritatis dilectiõem. Oues enim relinquentes pastorem p terrenoꝝ dilectiõem dicunt errare: qr habent affectũ curuũ: & idõ si volũt ratificari dbẽt reuerti ad xpꝫ. vt sic dicat de ipsis illud .1. pe. 2o. Eratis enim sicut oues errantes: sꝫ ɔuersi estis ad pastorem & epm aiaruꝫ vestraꝝ. ¶ Scdo dbent pastorem cognoscer p grãꝝ actiõeꝫ vt dicere possit xps illud Jo .10. Ego cognosco oues meas & cognoscunt me mee. ¶ Tertio dbent pastorem audire p mãdatorum impletõem. Ut sic possit dicere xps de eis illud Jo. 10. Oues mee voceꝫ meam audiunt & cognosco eas & sequunt me. ¶ Quarto dbẽt pastori seruire p bonorum opum fructificatõem. Ut de ipsis dicat illud geñ. 31. Oues tue & capre steriles non fuerunt.

Tertia pars.

Equit. h ꝓuerbium dixit eis yesus &c. Ubi tangit expressionem certius ɔfirmantem: qꝫ ꝓbat singularitas exñdi. Ubi duo considerat possumus. s.

Insinuatõem locutõis pabolice.
Expositõem eruditõis enigmatice.

¶ Qm ad primum dicit. Hoc ꝓuerbiuꝫ dixit &c. Ubi sciẽdũ qꝫ bm Ugonem: puerbium est similitudo vel parabola vbi vnũ dr & aliud intell'r. Unde prouerbium qsi pro verbo positum: & quia yesus dicebat quedam de pastore corporali. volens itelligere de pastore spirituali: vel de seipso qui est principalis pastor. Ideo dr dixisse prouerbium. ¶ Quantum ad expositionem eruditionis enigmatice. dicit.

Dixit ergo eis iterũ. Ubi duo considera secũdum q certificat nos d duobus Primo enim nos certificat quantũ ad suã entitatem introducẽtem. 2º quantũ ad alioꝝ malignitatẽ decipiẽtem. ¶ Quantũ ad pmuz dicit. Dixit ergo eis ꝛc. Ubi sciendũ scdm Augu. q illud q dixerat supius parabolice de hostio: clarius hic explanat. In iº enim euãgelio xps dr ostiarius: hostium ꝛ pastor. Nomen aũt pastoris scdz Augu. cõmunicauit suis mẽbris: sed nomẽ hostij sibi retinuit: q: sicut est solum vnum baptisma. s. xpi: q ẽ ianua intrãdi in corpꝰ eccl'e: ita solum vnũ est ostiũ. s. xps. p cuiꝰ passionem hz baptismus virtutez vt eccl'e icorporemur ꝛ xpo. ¶ 2m ad certificationem malignitatis alioꝝ decipiẽtis dicit. Omnes quotquot añ me venerũt ꝛc. Ubi sciendũ q oẽs qui venerũt preter nomen xpi quos ipe nõ misit nõ fuerunt veri pastores sz seductores gregis. De qbus ipe dicit Je. 23. Seduxerũt populũ meũ i mẽdacio suo ꝛ in mirabilibꝰ suis cũ ego non misissez eos. ¶ Sciendũ est aũt q ex hi q xps hic dicit q oẽs qui fuerũt ante eum: fures sunt: non ppter hi pphe ꝛ patriarche veteris testamẽti latrones. Primo secundum Augu. q: tales licet añ xpm venerunt: tñ nuncij eius fuerũt: ꝛ ideo nõ auctoritate ppria sed xpi venerũt. 2º secũdũ Criso. q: eandem fidẽ habuerũt patres veteris testamẽti nobiscũ. In tantũ aũt differebat q: q nos credimus esse factũ: ipsi sperabãt in futurum. ¶ Dic igitur scdm Aug. Oẽs q̃qt pter me venerunt: fures fuerũt ꝛ latrones. i. ad furandũ ꝛ occidendũ venerũt.

Quarta pars.

Equit. Ego sum hostiuz ꝛc. Ubi tangit pmissionem iocundiꝰ delectantem: ꝛ pbat securitas obtinendi. Ubi duo cõsidera. s.
Boni pastoris vtilitatẽ õmñcentẽ.
Mali ꝛ boni diuersitatẽ euidẽtem.
¶ Quantũ ad pmũ dicit. Ego suz ostiuz ꝛc. Ubi sciendum q hic xps se ondit esse ostium ex duplici vtilitate q̃z homo cõsequit. 2m ap primã xps sic arguit. Per ostium qs ingreditur ad domũ vt saluet in ea. sed si quis p me introierit saluabit ꝛ gubernabit: Igit ego suz ostiuz. ¶ 2m ad secundã sic arguit. Per ostiuz qs ingredit ꝛ egredit: sed ego suz ordinatꝰ ad spiritualẽ ingressuz ꝛ egressum. igit ego sum ostiuz. ꝛ iõ dicit ꝛ ingrediet. s. p me ꝛ egrediet ꝛ pascua inueniet. ¶ 2m ad secundũ. s. mali ꝛ boni pastoris diuersitatẽ dic fur nõ venit ꝛc. Et pmo tangit actuz pniciosum mali pastoris. d. fur nõ venit nisi vt fur et. Ubi Criso. fur. i. dyabolus vẽit temptãdo vt furet: ꝛ deinde p opera destruit. ¶ 2º tãgit boni pastoris actũ gaudiosum. d. Ego veni vt vitã habeãt. s. in psenti per grãm: ꝛ vt habũdãtius hẽant. s. in futuro per glãm. Ad q̃z ꝛc.

¶ Dñica pª post pet. Euãgeliũ. 41m.

Estote misericordes sicut ꝛ pr vester misericors est. luc. 6. Nos videmus p experientiam q bonus magister: discipulos instruit: quẽlibet i suo gradu nõ enim oibus dat lectionem eãdem: sed scdm capacitatem cuiuslibet. Xpus igitur magister noster pfectus genus humanũ generaliter instruit: ꝛ quẽlibet in gradu sibi cpetẽti. Ubi sciendum q humanũ genus põt diuidi generaliter in tres ptes. Quidã enim sunt psidentes qui hñt alios corrigere ꝛ gubnare. Quidaz sunt sapiẽtes: qui habẽt alios instruere. Quidã sunt obsequẽtes qui hñt supiorum precepta perficere. Primi debent esse sine culpa. Secundi debent esse videntes. Tertij benigni. vt sic quiete possint inuicem viuere. Ista igitur tria genera hominum licet non eodem ordine: xpus instruit q quẽlibz i gradu sibi debito in euã

gelio hodierno in quo s(ecundu)m triplicē doctrīnam generaliter tria tāgit.s.

Pietatē viscerosam subleuantē.
Claritatē luminosam dirigentem.
Bonitatē gratiosam decorantē.

¶ Primū ꝓbat ꝯpassio affligentis miserie. Secundū excussio excecātis ignorantie. Tertiū expulsio īficiētis macule. Primū in pricipio. Secundū ibi. Dicebat aūt illꝰ similitudinē ⁊c. Tertiū ibi. Quid autē vides festucam ⁊c.

Prima pars.

Quātū ad pm vbi tāgit ⁊c. q ꝓbat ⁊c. dicit Estote ⁊c. Ubi scien. q i oi ope virtuoso q̄ztum ad pn̄s spectat iter alia tria possumꝰ ꝯsiderare.s.

Actum.
Modum.
Fructum.

Et s(ecundu)m h(oc) h(abe)t q̄ztum ad pietatē que est opꝰ virtuosum xp̄s tria tangit.s.

Actum inclinantem.
Modum cōuenientem.
Fructum correspondentem.

¶ Quantū ad primū dicit. Estote misericordes sicut ⁊ pr̄ vester mise.ē.q.d. filius dꝫ imitari bonū pr̄em in actibus bonis: cū igit deus pr̄ sit pr̄ vr̄. ⁊ ipe sit pius: ita quilibet dꝫ vt bonꝰ filiꝰ misericors eē. Un̄ Eph.4. Estote āt inuicē benigni misericordes donātes inuicē sicut ⁊ deus in xp̄o donauit vobis. ¶ Sciendū est āt q inuenio deū humano generi suā misericordiā multipliciter ostendisse.s.

In dimissione inficiētis culpe.
In collectiōe informātis gr̄e.
In liberatione aggrauātis potentie.
In mitigatiōe affligentis pene.
In condonatione getantis glorie.

¶ Prio deus humano generi suaꝫ misericordiā ōndit in dimissiōe inficientꝭ culpe. Nā deus sua pietate q̄zuis peccōr ipm offenderit: tn̄ si vult ad ipꝫ ꝯuerti indulget. iuxta illud ecclesiastici 2o. Pius ⁊ misericors est deus ⁊ remittet in die tribulationis peccā. ¶ Hoc āt fuit figuratum in illa parabola q̄z xp̄s dixit Mat.8. d suo qui debebat regi decē milia talenta q cum nō haberet vn̄ solueret ꝓcidens rogabat eū di. paciētiā habe in me ⁊ oīa reddam tibi: cuius humilitatē vidēs dn̄s misertus est serui illius ⁊ oē debitum dimisit sibi. ¶ Ubi sciendū q p illū regē intelligitur deus q est rex magnus sup oēm terram i ps. Per seruū autē sic obligatū debitꝭ intelligitur peccator. Sꝫ aduertat peccator penitens ⁊ discat ab 1o seruo. Nam vidēs se insufficientē ad satisfaciendū dꝫ ad fontem misericordie veniaꝫ postulare ⁊ emēdam pro posse humiliter ꝓmittere. d. paciētiā ⁊c. q: ps. Miserator ⁊ misericors dn̄s pa. ⁊ multū misericors: ⁊ tūc oē debitum dimittit sibi. ¶ Secundo deus suaꝫ misericordiā ōndit in collōne reformātis gr̄e. nā non solū peccōri peccm̄ dimittit: sed q: mortuꝰ spūaliter erat: viuificat p suam grām. Quod cognoscēs ps. d. Scdm̄ misericordiā tuā viuifica me ⁊ custo. test. oris tui. ¶ Hoc auteꝫ fuit figuratū Luc.15. in filio prodigo qui recesit a pr̄e: qui cum bona sua dissipasset fatue: tamen factus famelicus statum suū miserum cognoscēs: ad patrem redijt de preteritis culpaꝫ dicens: cuius humilitatem ⁊ bonum propositum considerans pater misericordia motus recepit in grām ⁊ osculatus ē eū: ⁊ iussit eū indui stolla pria ⁊ dari anulum in manu eius ⁊ occidi vitulū saginatum ⁊ fecit grande conuiuiū q: filius suus mortuus erat ⁊ reuiscit perierat ⁊ inuētus ē. ¶ Ubi sciendum q p istū filium prodigū intelligitur quilibet peccōr qui peccando recedit a patre qui dicitur iuuenis dum non regitur sapiētia: sed seqtur carnis d sideria. ¶ Hoc autē miser peccator bōa sua dr̄ dissipasse: q: dona gratuita accepta a deo in baptismo per peccatuꝫ amisit ⁊ sic diuina gr̄a efficitur famelicus. Hoc

ät con siderans deb; ad consciētiam reuer
ti ⁊ ad deum. Unde eccl'astici.17. Conuer
tere ad dñm ⁊ relique peccata: p̄care aūt
faciem dñi ⁊ minue offendicula. Naz qñ
cognoscit diuinam iusticiam ⁊ suam cl'pā
anime infectiuam: d; ad deum conuerti p̄
stina peccata relinquendo: ⁊ ip̄m p̱ vēia
humiliter deprecari ⁊ dicere pr̄ peccaui
in celum ⁊c. L; ät non sit dignus diuina fi
liatōe: q: se priuauit voluntarie: tamen d̄
bet se offerre diuinis obsequijs: ⁊ dicere
fac me sicut vnum de mercenarijs tuis:
q: Job.7. Militia est vita hoīs sup terrā
⁊ sicut mercenarij dies eius. ¶ Quātam
ät fiduciam de obtinēda venia habere de
beat peccator penitēs ꝯsideret quid seqꝉ
Nam dr̄ ꝙ pr̄ vidēs eum contritum. ip̄;
suscepit in gratiam ad d̄signanduz ꝙ q̄n
tūcunq; homo peccauerit: si vult ad d̄um
reuerti ip̄m recip̄. Unde dicit Jere.3. Re
uertere ad me ⁊ ego suscipiaz te. ¶ Quid
autem pr̄ sibi fecerit: audi quid sequitur
Nam primo osculatus est eum: per qd̄ in
telligitur pax fcā dei ad peccatorem: quia
osculum est signum pacis. Secundo fec̄ i
dui eum stolla prima: p̱ q̄; indumentum i
tell'r q: eum induit diuina gratia: que est
primum ⁊ principale anime indumentum
Tertio iussit dare anulum in manu eius.
per quem intelligitur fidelitas q̄; pecca
tor postq̄; reconciliatus est deo debet si
bi tenere vt. s. amplius eum non derelin
quat peccādo. Unde i signum fidelitatis
anulus datur sponsis. Quarto iussit dari
calciamēta i pedibus eius. Ubi sciē. ꝙ p̱
calciamentū stringēs pedē ⁊ reseruās ne
deturpeꝉ a luto intelligiꝉ virtus ꝯstantie
in bono ꝓposito: p̱ q̄; hō restringēs se ab
alliciētibus ad pecc̄m ꝑuat aīam mundam.
Quinto iussit occidi vitulū saginatū. per
quē q: est aīal imolaticū intelligitur xp̄s
q̱ pro redēptione nostra hostiā se obtulit
deo in cruce. Sexto dr̄ ꝙ fecit grande cō
uiuiuz in signū leticie: q: filius fuerat mor

tuus ⁊c. q: qñ hō qui per pecc̄m mortuus
fuerat ⁊ perditus: p̱ penitentiā ad deū re
uertitur ⁊ grām recipit viuificantē aīam
est angelis dei ⁊ scis in pr̄ia magnū gau
dium. Uñ Luc.15. Gaudiū erit corā ange
lis dei sup̱ vno pccōre penitentiā agente.
¶ Tertio deus humano generi suā mise
ricordiā ondit in liberatione aggrauātis
potētie. Nā deus ēt qñ videt aliquos ag
grauatos p̱p̱ pccā a dyabolo: ipsos adiu
uat si ip̄m voluerint inuocare. Unde p̄s.
Si dicebā motus est pes me⁹ miꝑicordia
tua dñe adiu. me. ¶ Hoc aūt fuit figura
tum. 4. Re. 13. Ubi sīaliter dr̄ ꝙ cuz azael
rex syrie affligeret ppl'm Jsrael eorum
pccis exigentib⁹ ⁊ deus eos dereliquisset
deprecat⁹ dñs pro liberatiōe ipsoꝝ miser
tus est dñs eoꝝ: ⁊ reuersus est ad eos.
¶ Ubi sciendū ꝙ p̱ azael qui interpretaꝉ
fortitudo: intelligiꝉ dyabol⁹ qui fortis est
ad expugnādos hoīes. q̱ dr̄ rex syrie q̄ i
terpretaꝉ sublimitas: q: ipse est rex super
oēs filios sup̱bie. Per filios aūt Jsrael q̱
reliquerūt dñm: intelligūtur pccōres qui
peccādo dñm dereliquūt p̱p̱ ꝙ a dyabolo
affligunꝉ: si tñ ad dñm reuertūtur p̱ peni
tentiā: dñs eis pcit ⁊ ipos adiuuat p̱ grāz
suā. ¶ Quarto de⁹ suā miꝑicordiā ondit
i mitigatōe affligētis pene. ꝙ cognoscēs
p̄s. 9. Miꝑicordia tua dñe magna est sup̱
me ⁊ eruisti aīam meā ex inferno inferio
ri. Nā l; hō p̱p̱ pccā sua dignus esset pēa
eterna: tñ de⁹ eius misereꝉ si ad ip̄m vult
reuerti. ¶ Quito de⁹ suā miꝑicordiā ostē
dit in ꝯdonatiōe quietātis gl'ie: q: non so
lum pccōri pccā dimittit ⁊ ꝯfert grām: s;
ēt ex sua liberalitate gl'iam suā. ¶ Quo
rumāt de⁹ miꝑaꝉ ⁊ quoꝝ non: fuit figura
tū Ezechie. 9. Ubi sīal'r dr̄ ꝙ cū p̱p̱ pccā
filioꝝ Jsrael de⁹ esset iratus ⁊ velleteos
punire misit. 6. viros vt punirent habita
tores Jerusalē in quoꝝ medio fuit vir ve
stitus lineis cui dixit dñs ꝙ transiret p̱
mediā ciuitatē Jerusalē: ⁊ signaret thau

ſuper frontes viroꝝ gementiũ ⁊ dolentiũ
de cunctis abhominationibꝰ que fiebant
6.autem viris dixit ꝙ transirent post iᵐ
⁊ omnem ſup quē non inuenirent thau:in
terficerent.ꝺ. non parcat oculus vr̃ nec
misereamini. ¶ Ubi ſciendum ꝙ ꝑ illos
homines deum offendētes intelliguntur
peccatores contra quos iratus dñs vlt
eos ꝑ iustitiā punire :q̄ qdē iustitia ꝑ ſex
viros intelligitur . Sed aduertat pecca
tor penitēs diuinam misericordiam :quia
non ſolum vult peccatorem punire:ſed ꝑ
misericordiā reuocare . Unde dicitur ꝙ i
medio illoꝝ.6.viroꝝ:viſus est vnus idu
tus lineis:per quem ſignificatur xp̃s : ħ
precedere dr̃.6.viros ſignificantes iustici
am vt ſignaret thau que est triangularis
figura ſuper frontes virorum .i. in aiabꝰ
hominum:eos iducēdo ad veram pniam
que instar thau hꝫ tres angulos: q: consi
stit in contritione cordis:confessiōe oris:
⁊ ſatisfactōe operis . ſup quos autem ſcri
batur :audi quid ſeqtur: quia ſup frontez
gemētium ⁊ dolētium ꝺ peccatis . Si xͦ
in peccatis perſeuerauerint per iusticiā
puniētur. ¶ Quantum ad 2ᵐ .ſ. modum
conuēiētem dic̃. Nolite iudicare ⁊c . Ubi
ſciēdum ꝙ quantum ad pn̄s ſpectat mo
dus conuēiēs in ostēdēdo misericordiaꝫ
quantum ad proximum pōt intellī qᵐ ad
quattuor.ſ.quantum ad intellectum : quā
tum ad affatum.qᵐ ad affectum : ⁊ quan
tum ad effectum. ⁊ ƀm ħ hic quattuor poſ
ſumꝰ conſiderare ſecundum ꝙ istum qua
druplicem modum docet nos habere.
¶ Quantum ad misericordiam quaꝫ de
bemus habere quantum ad intellectum
cognoſcentem dicit. Nolite iudi. ⁊ nō iudi
cabimini. Ubi ſciēdum ꝙ aliqua ſunt fa
cta hominum totaliter nobis oculta: ⁊ de
illis nullo modo possumus iudicare : ali
qua ſunt nobis manifesta . ⁊ ħ ſunt in du
plici genere:q: aliqua ſunt de ſe totali ter
mala ſicut blasfemare deum ⁊ his ſimilia
⁊ ista opera possumus iudicar̃ esse mala:
tñ quia ſic faciens ꝑ diuinaꝫ misericordiā
pōt fieri bonus : ideo nō debemus ipum
finaliter iudicare. Aliqua auteꝫ ſunt q̄ poſ
ſunt ⁊ bona ⁊ mala intentōe fieri : ista ēt
nō debemꝰ iudicare:q: peior pars non ē
ab homine eligenda:ſed bona. ¶ Qᵐ ad
misericordiā q̄ꝫ debemus habere quantũ
ad affatũ proferētem dicit. Nolite condē
nare ⁊ non condē. Ubi ſciendum ꝙ ille
dr̃ condēnare aliquem qui postq̄ꝫ in corꝺ
ipſum iudicauit:postmoꝺ verbo affirmat
illum digᵐ pena ſic̃ fecerũt duo ſenes cō
tra ſuſanā. Unde ꝺ talibus dr̃ prouer.17.
Qui iustificat ipiuꝫ ⁊ qui condēnat iustũ:
abhominabilis ē vterqꝫ aꝑ deũ. ¶ Quā
tum ad misericordiā q̄ꝫ debemus habere
qᵐ ad affectum inclinātem dicit. Dimit
tite ⁊ dimitteẗ vob̃. Ubi ſciendum ꝙ hic
accuſaẗ dimissio pro dimissione culpaꝝ ⁊
iniuriaꝝ quas homo ab alio recip̃:ſi autē
indulgere nolet:nō esset dignus indulgē
tiam inuēire.iuxta cōſilium xp̃i. Mat.6.
Si enim dimiſitis hoibus peccata eoꝝ:
dimittet vob̃ pr̃ veſter celestis delicta ve
stra:ſi aũt nō dimiſitis hoibus:nec pater
vr̃ dimittet peccata vr̃a. ¶ Qᵐ ad miſe
ricordiam q̄ꝫ debemus habere quantũ ad
effectum ſubleuātem dicit. Date ⁊ dabiẗ
vobis. Ubi ſciendum ꝙ ꝑ hoc daẗ intellr̃
ſubuentio proximi in rebꝰ ſibi necessarijs
in quibus homo ſcd̃m ſuam possibilitatē
debet indigētibus ſubuenire:ſic̃ vellꝫ ſibi
ſubuēiri Un̄ luc̃.2. Date elymoſinā ⁊ ecce
oia m̄da ſunt vob̃. Q ſi qs ħ faceret q̄ꝫta
bona ſequerenẗ. ¶ Quantum ad tertiuꝫ
ſ.fructum correſpondētem dicit. Menſu
ram bonam ⁊c. Ubi ſciendũ ꝙ ſcd̃m diuer
ſitatē operũ ꝺs retribuet vnicuiqꝫ ꝑmiũ
vl' penā. Et ƀm ħ hic duo tāgit.ſ.
Bonorum operũ plenā retributiōeꝫ.
Diuerſoꝝ operũ iustam ꝓportioneꝫ.
¶ Qᵐ ad pᵐ dic̃ m̄ſurā bonā ⁊c.vbi ſciē
dũ ꝙ i m̄ſura materiali.q̄ttuor possumus

cõſiderare ad h̄ ꝙ ſit cõmendabilis. Pri
mo ꝙ ſit iuſta ⁊ nõ falſa:⁊ ſcd̃m h̄ dicitur
bona.2° ꝙ ſit plena ⁊ nõ diminuta ⁊ ſecũ
dum h̄ dicitur cõferta.3° ꝙ ſit cõpreſſa ⁊
calcata:⁊ ſecũduȝ h̄ dr̃ coagitata.4° ꝙ ſit
culma:⁊ ſecũdũ h̄ dr̃ ſup effluẽs. ¶ Scd̃ȝ
h̄ igitur cõparando illam menſurã ad me
ritum ꝙ p̃cedit p̃mium:dr̃e poſſumus ꝙ
menſura dr̃ eſſe bona in iudicãdo:cum in
aliẽis factis dubia interpretant̃ in meli⁹.
Menſura vero cõferta:cum cõparatiõe
alterius facta noſtra in deteri⁹ iudicam⁹.
Coagitata aũt:cum in factis alienis mal'
eos excuſantes:circõſtantias allegam⁹.
Sup effluens vero dr̃ :cum malũ factum
excuſare nõ valẽtes :fiducia ſupabundã
tie diuine miſericordie:de nullius peniten
tia deſperamus. ¶ Cõparando aũt illaȝ
menſurã ad premiũ ꝙ ſequitur meritum:
ſciendum ẽ ꝙ inter alia in p̃mio reperiũ
tur quattuor. Nã in hoĩe erit quadruplex
gaudiũ. Primo gaudebit de gl'a interio
ris.ſ.anime dotate ſuis dotib⁹:⁊ ſic habe
bit menſurã bonam.2° gaudebit de gl'a
inferioris.ſ.corporis glorificati ꝙ inferi⁹
eſt ipſa aĩa:⁊ ſic habebit cõfertaȝ.3° d̃ gl'a
exterioris.ſ.alioꝝ ſanctorũ:de quoruȝ gl'a
gaudebit ſicͣ de ſua.⁊ ſic habebit menſurã
coagitatã.4° de gloria ſupioris.ſ.d̃itatis
que erit eius ob̃m beatificũ:⁊ ſic habebit
menſurã ſup effluentem. Que quattuor in
nuens apoſtolus:dicit eph̄.3. In caritate
ſitis radicati ⁊ fundati vt poſſitis cõpre
hendere q̃ ſit latitudo:⁊ h̄ quantũ ad glo
riam exteriorem:longitudo:⁊ h̄ quantum
ad gloriaȝ interiorem.ſublimitas ⁊ h̄ quã
tum ad gloriam ſupiorem ⁊ pfundum : ⁊
h̄ quantũ ad gloriam inferioreȝ. ¶ Unde
capacitas tam ſancti q̃ȝ angeli dicta men
ſura poteſt figurari p menſurã gomor q̃
implebat̃ mãna de q̃ ſentẽtialiter dr̃ exo.
16.ꝙ filij iſrl' colegerũt mãna : alius plus
⁊ alius min⁹ ⁊ meſſi ſunt ad menſurã go
mor:nec q pl's colligerat amplius habuit
necqui minus pauerat:repẽrit minus:ſȝ
ſinguli illud ꝙ edere poterãt cõgregaue
runt. ¶ Ubi ſciendũ ꝙ p menſurã gomor
q̃ erat mẽſura 3m modioꝝ:intelligit̃ capa
citas cuiuſlibet angeli vel aĩe in q̃ inſtar
triũ modioꝝ:eſt mẽoria:intelligẽtia ⁊ vo
luntas. Per mãna vero ſuauiſſimũ intel
ligitur diuitas in qua ẽ omne delectamẽ
tuȝ. Per filios vero iſrl' colligẽtes mãna
intelligunt̃ omnes ciues celici deuȝ facie
ad faciẽ contẽplantes:q dicunt̃ mãna col
ligere:q: fruũtur bonitate diuina:⁊ licet
alius alio in celeſti gl'a ſit beatior:tñ qui
libet dr̃ implere menſurã gomor:q: appe
titus cuiuſlibet ſatiat̃.q: gl'a cuiuſlibet:eſt
gl'a ſinguloꝝ:⁊ ideo tantũ cõgregare qli
bet dr̃:quantũ ſibi ad edendũ ſuffic̃:quia
ibi de gl'a q̃ȝ hȝ:quilibet ꝯtentat̃. ¶ Qm
ad diuerſoꝝ operũ iuſtam ꝓportioneȝ di
cit.eadem quippe mẽſura qua ⁊c. Ubi ba
ſilius. Quia enim mẽſura vnuſqſqȝ vr̃ȝ
mẽſurat in bñ operãdo vel peccãdo:eadẽ:
vel p̃mia vel penas feret.

Secunda pars.

Equit̃. Dicebat ãt ill' ſimili.⁊c.
s vbi tangit claritatẽ dirigẽtem
quantũ ad inſtruẽtes:ꝙ probat
excuſſio excecãtis ignorãtie. Ubi ſciendũ
ꝙ homo q hȝ alios inſtruere q̃ȝuis hẽat
ſupiorem magiſtrũ:dȝ habere noticiã illo
rum q̃ docet:⁊ ſupra principalẽ magiſtrũ
non dȝ ſe p̃ponere arrogãter. Et ſecũdũ h̄:
h̄ igitur duo tangit quantũ ad talem do
ctorem. Primo ꝙ dȝ habere illuſtrantem
cognitionem.2° nõ arrogãtem p̃ſumptio
nem. ¶ Quantũ ad primũ dicit. Dicebat
autem ill' ⁊c. Nam qui dȝ alium inſtrue
re non debet eſſe cecus per ignorantiam
ſed videns per ſapientiaȝ : quia 1a eſt vna
de abuſionibus que recitat Gilbert⁹.d.
Ridiculoſa res aut magis piculoſa ſpe
culator cecus:doctor inſcius p̃curſor clau
dus:prelatus negligens:prico mutus.
¶ Qm autem piculum ſit habere talem

doctorem inuitur cum subditur.nõ ne am bo in foueam cadũt.Unde Greg.Dũ pa stor p abrupta vitiorum gradif necesse est vt grex in p̃cipitium trahaf.¶Hoc aũt fuit figuratũ.3.Re.18.Ubi dr̃ sententialr̃ q̃ cum absalon suis bláditijs ꝛ versutijs sub uerteret populum ꝛ auerteret eum a dd̃ patre suo:ꝛ cõtra patrem pugnaret:ꝛ fuis set a ioab iterfect⁹ tuleñt eũ ꝛ ꝓiecerunt in saltũ in foueam grandem ꝛ portauerũt sup eum aceruũ lapidum nimis.¶Ubi sciendu3 q̃ p absalon qui subuertebat po pulu3 suis falsis bláditijs ꝛ auertebat eu3 a dd̃:intelligif quilibet erroneus doctor: qui suis erroribus a xp̃o rege ꝛ patre de cipiunt hoĩes simplices docẽdo falsa3 do ctrinã.quem tñ suis exigentibus demeri tis ioab.i.dyabolus interficere dr̃.dũ ip3 labi fac̃ in errorem:ꝛ ip̃m in eo cõseruat: ex quo spiritual'r morif:qui sic mortuus: dum postmod̃ morif corporal'r:proicif in saltum:in foueã grandẽ.i.in ꝓfundum in ferni:sup quem cõponitur magn⁹ aceru⁹ lapid̃.i.magnitudo penarum infernaliu3. ¶Quia igif xp̃s sciebat suos discipl'os futuros pastores ꝛ doctores sui populi:p similitudinem eis propositã ostendit qua liter ipsi vel quicũq3 alij eis succedentes qui habent alios regere ꝛ docere non de bent esse mali: ignorãtes ꝛ ceci:sed boni ꝛc.¶Quantu3 ad secundum.s.q̃ non de beant habere arrogantem presumptiõe3: dicit.Non est discipulus super magistrũ ꝛc.Nam quilibet christianus quãuis etiã inter alios habeat gradum doctoris: ta men respectu xp̃i qui est principalis do ctor:potest dici discipul⁹: super que3 non debet se per superbiam extollere:iuxta q̃ ipse dixit Mat.23.Non vocemini magi stri:quia vnus magister nr̃ ẽ xp̃us.

Tertia pars.

Equif.Quid aute3 vides fe.ꝛc.

¶Ubi tangit bonitate3 gratiosa3 decorantem quantũ ad presiden tes:q̃ probat expulsio inficiẽtis maculẽ. Ubi sciendum q̃ sicĩ videmus in istis cor poralibus:q̃ si medicus habens magna3 infirmitatem nollet eam curare: paruam vero infirmitatem in alio curare vellet ꝛ suaderet infirmanti vt permitteret se cu rari ab ipso:dissimulans infirmitatem ꝓ priam ꝛ aggrauans alienam:merito esset reprehensibilis. Unde Luc.4. Medice curate ipsum.¶Sic etiam spiritualiter si sit aliquis prelatus defectuosus in mul tis:ꝛ aggrauatus magnis criminibus: que in se ipso negligat ꝛ in subditis leuia reprehendat:merito est reprehensibilis. Et ideo poss3 sibi dici illud Ro.2°.Qui predicas non furand̃ furaris.qui in lege gloriaris:per p̃uaricationem legis deum ihonoras.Secundum h̃ igitur in parte 1ª tria tangit.secundum q̃ de tribus repre hendit malum prelatum.s.
De puersitate cordis i iudicãdo.
De puersitate oris in ãmonendo.
De puersitate operis in simulando.
¶Quantum ad reprehensione3 cordis i iudicãdo:dicit.Quid autem vides festu. ꝛc.Ubi sciẽ.q̃ per oculũ: cuius inter alia organa corporalia ẽ cognoscer̃ intelligif anima hominis q̃3 deus dotauit intelle ctiua potentia:cui proprium est cognosce re non solum temporalia ꝛ corporalia sed spiritualia ꝛ eterna ꝛ que per suam cogni tionem habet hominem dirigere in acti bus suis.Ut sic possit sibi dici illd̃ Mat. 6.Lucerna corporis tui est oculus tuus. Si fuerit oculus tuus simplex totu3:cor pus lucidum erit si autem neq̃3 fuerit:to tum corpus tenebrosum erit.Et ideo ne per peccatum animam permittamus ob tenebrescere.ne.s.totus homo sit tenebro sus instruit homines xp̃s.d.luc.2°.Uide ne lumẽ q̃ in te est tenebre sint.¶Per festucam autem tenuem ꝛ leuem: intelli guntur peccata venialia leuia: quibus se pe homines implicantur.per trabem ve

ro groſſa ⁊ durā: intelligunt peccata
mortalia difficilia. Sunt igitur aliq̄ preſi
dentes grauati peccatoꝝ magnoꝝ ſarcia:
qui ſua peccata nō corrigunt ⁊ ſic non vi
dent trabem in oculo proprio: in ſubditis
autem paruos defectus arguunt: ⁊ ſic ſe
cundum Tho. vident feſtucā in oclo fra
tris ſui. ¶ Sic etiam oculus corporal' ſu
per ſe nō reflectit: ita ꝙ ſe videat: licet vi
deat exteriora: ſic ſecundū Baſiliū intelle
ctus mali hominis: ſup ſe non vlt reflecti
ad conſiderand magnos defectus: ⁊ tū p
nos iudicat aliorū. ¶ Quantū ad ſcdꝫ. ſ.
rephenſionem puerſitatis oris in admo
nendo dicit. aut quō potes dicere fratri
tuo ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ doctrina ⁊ medica
mentum ſi debent cōgrue exerceri: debet
homo primo incipere a ſe ipſo: vt ſe ipm
primo doceat ⁊ curet: ⁊ poſtmod alios in
ſtruat ⁊ eis medelam cōferat. Et h eſt ꝙ
hic inuitur cum dr aut quō potes dicere
fratri tuo: frater ſiue vt eiciam feſtucā. i.
leue peccatū ⁊ veniale de oclo tuo. i. d aia
tua. trabē. i. peccatū grauius ⁊ mortale nō
vides. q. d. ſecundū Cirillum q grauibus
obnoxi9 ē peccatis: qualr dānat qui pau
ca: ⁊ quaſi nil mali cōmiſit. q. d. h non pōt
cōuenienter eſſe. Nam ſecūdum Grego.
Sordes tergere nō poteſt manus que lu
tum tenet. ¶ Quantū ad tertium. ſ. repre
henſionem puerſitatis operis in ſimulan
do dicit. Ypocrita eice primum ⁊c. Ubi
ſciendum ꝙ ypocrita dicitur qui aliud ē:
⁊ alid vult apparere. Et tal' ſecūdū Tho.
eſt prelatus malus qui alios puniēdo vlt
iuſtus videri: ⁊ tamen quantum ad ſe in
iuſtus eſt. Unde tali dicit Cirillus. te ipꝫ
primo mundum oſtendas magnis pecca
tis: conſequenter conſules proximo modi
ca cōmittāti. ¶ Iſta eiectio vitiorum ab
anima que hic intelligitur per eiectionē
trabis ab oculo fuit figurata Io. 2. in eie
ctione aliquorū incōpetentium d templo
Ubi dicitur ꝙ cum yhus feciſſꝫ quaſi fla
gellum de finuculis omnes eiec d templo:
oues quoqꝫ ⁊ boues: ⁊ numulariorū effu
dit es ⁊ menſas ſubuertit: ⁊ his qui ven
debant columbas dixit auferte iſta hinc:
⁊ nolite facere domum patris mei domū
negociatiōis. Ubi ſciendum ꝙ per illud
templū intelligi poteſt anima cuiuſlibet
hominis in qua xp̄s debet habitare per
gratiam, iuxta illud. i. cor. 3. Templū dei
ſanctum eſt. i. ſanctum debet eſſe: ꝙ eſtis
vos. Licet tamen ſic eſſe deberet: tamen
multi ſunt qui illud templum per diuerſi
tatem peccatorum polluunt: vt ſic de ipſis
poſſit dici illud ps. Polluerūt templum
ſanctum tuum. ⁊ ideo in ipſo aliquando i
ueniuntur oues. i. peccatū ypocreſis: ſub
ſpecie ouina habentes vitam lupinam.
A qbus nos admonet xp̄s cauere Mat.
7. d. Attendite a falſis ꝓphis qui veniūt
ad vos in ueſtimentis ouium intrinſecus
autem ſunt lupi rapaces. Aliquādo inue
niunt boues cornuti. i. peccatū ſuperbie.
per ꝙ homines vt cornuti elleuantur in
altum alios deprimendo. Aliquādo inue
niuntur numularij qui ſunt ſolliciti pecu
nijs. i. peccatū auaricie: a qua nos admo
net cauere xp̄s luc. 12. d. Uidete ⁊ cauete
ab omni auaricia: ⁊ quare: quia eccleſiaſti
ci. 10. Nihil ſceleſtius q̄ꝫ amare pecuniā.
Aliquando inueniuntur vendentes colū
bas. i. ſymoniaci vendētes bona ſpiritua
lia. per colūbas dſignata. q: i ſpē colūbe
ſpiritus ſ. viſus eſt non attēdentes comi
nationem q̄ꝫ fec petrus ſymoni mago vo
lenti emere donum ſpiritus ſan. act. 8. d.
Pecunia tua tecum ſit i perditione quā
tum donum dei exiſtimaſti pecunia poſ
ſideri. ¶ Iſta autem vicia inſtar xp̄i qui
eiec de templo materiali predicta: debet
homo de anima ſua eicere cum finuculis:
qui quantum ad preſens ſpectat eſt du
plex. ſ. timoris pene eternalis ⁊ amoris
glorie celeſtis. quibus finuculis ꝯiunctis
debꝫ homo ſupradicta eicer d anima ſua.

vt sic domus sua.i. aĩa non sit domus ne
gociationis.i.peccati sed domus dei in h
mundo per grãm ⁊ in futuro per gloriã.
Ad q̃ʒ nos.⁊c.

¶ In festo corporis xpi. Euangelium.
42m. Introductio.

Caro mea vere est cibus ⁊
sanguis meus vere est po
tus ⁊c. Jo .6. Nos videmꝰ
per experientiã ꝙ quando
res est in se nobilior ⁊ pre
tiosior ⁊ plures effectus habet magnos
⁊ vtiles tanto si cognoscitur plus diligit
⁊ apretiatur: sicut patet in lapidibus pre
tiosis. Quia igitur inter sacraméta eccle
sie altissimum sacramentum eucharistie
est in se nobilius ⁊ plures effectꝰ nobis
vtiles i se habet ideo pre ceteris apretia
ri debet ⁊ deuotius venerari. Nam quan
te pretiositatis in se sit ex h potes aduer
tere quia in ipso veraciter cõtinetur ic q
est. Non potest esse maioris dignitatis:
cum sit verus filius dei. Quante vo vtili
tatis in suis effectibus patet primo quia
Christus in hoc sacramento contentus
nos satiat spiritualiter iuxta ꝙ ipse dicit
Math. 21. Uenite ad me omnes qui labo
ratis ⁊ onerati estis: ⁊ ego reficiam vos.
Secundo quia vos viuificat mentaliter.
iuxta ꝙ dicit Jo. x. Ego veni vt vitaʒ ha
beant ⁊ hũ.habeant. Tertio quia nos con
seruat eternaliter: iuxta ꝙ dicit Jo .10.
Oues mee vocem meam audiunt ⁊ ego
cognosco eas. ⁊ sequuntur me: ⁊ ego vitaʒ
eternam do eis: ⁊ non peribunt in eternũ
Et hoc est ꝙ Christus nobis innuit in
euangelio hodierno in quo quattuor tan
git .s.
Unitaté ꝯiungété intimius.
Sospitatem vigorãté viuacius.
Dignitaté excellété sublimius.
Perhénitatem ꝑseuerãtem ꝓlixius.

¶ Primum probat refectõ spiritualis.
Secundum conditio vitalis. Tertium ꝓ
cessio supernalis. Quartum duratio eter
nalis. Primum in principio. Secundum
ibi. Sicut misit me ⁊c. Tertium ibi. Hic ẽ
panis ⁊c. Quartum ibi. Non sic mãduca
uerunt p̃res ⁊c.

Prima pars.

Quantum ad primum vbi tãgit
⁊c. ꝙ probat ⁊c. dicit. Caro mea
⁊c. Ubi sciendum ꝙ de ratione
veri cibi est ꝙ ex cibo ⁊ cibato fiat vnuʒ.
Unde hic duo possumus considerare .s.
Cibi ⁊ potus spũalis entitaté viridicaʒ.
Ipsius conformitatem mirificam.
¶ Quantum ad primuʒ dicit. Caro mea
⁊c. Ubi sciendum ꝙ de rõne veri cibi ⁊ po
tus inter alia sunt duo.i. ꝙ satiet ⁊ quod
fortificet: secundum hoc igitur sic potest
ostendi huius cibi.s.corporis ⁊ sanguis
Christi. Et arguatur sic. Ille est verꝰ ci
bus ⁊ potus qui satiat hominem ⁊ ipsum
fortificat. sʒ caro mea ⁊ sãguis meꝰ ṽe sati
at ⁊ fortificat. ergo. Maior ẽ manifesta ꝑ
conditiones veri cibi. Minor probatur.
q2 ille qui habʒ vitam eternam est perfe
cte satiatus: iuxta illud ps. Satiabor cuʒ
apparuerit gloria tua: sed iuxta illud chri
sti Jo. 5. Qui manducat meam carnem ⁊
bibit meum sanguinem habet vitam eter
nam. ergo iste cibus perfecte satiat. ergo
caro mea vere est cibus ⁊c. Unde de isto
cibo potest dici illud Abach. 1. Cibus eiꝰ
electus. ¶ Quantum ad secundum dicit.
Qui manducat meam carnem ⁊c. Ubi sci
endum quod differentia est inter cibum
corporalem ⁊ cibum spiritualem. Nam ci
bus corporalis per virtutem manducan
tis in manducantem conuertitur. Cibus
autem iste spiritualis manducantem ad
se trahit ⁊ sibi spiritualiter vnit. Ex quo
fit vt Christus etiam per gratiam man
ducanti vniatur. ⁊ sic Christus ⁊ mandu
cans per vnionem spiritualiter ꝯformant

⁊ sic per manducatōem huius cibi spūal' ⁊ potus:homo incorporat xp̄o per grām: ⁊ eccl'e sancte p fidem dum viuit: vt tādē vniatur in p̄ria ꝯsortio beatorum. ¶ Ad illam spūalem manducatōem ⁊ potatōem nos inuitat xp̄s figuratiue Ezechiel'.39. d.Conuenite ⁊ preparate:⁊ concurrite vndiqꝫ ad victimam meam q̄ꝫ ego ymolo vobis victimam grandem super mōtes ysrael vt comedatis carnes ⁊ bibatꝭ sāguinem.¶ Ubi sciendum ꝙ per victimam itell'r xp̄s yh̄s qui dicit de se Jere.ij. Ego quasi agnus mansuetus qui portatur ad victimam. Jstam victimā.i.seipsum ymolauit yh̄s super montes israel qn̄ in monte caluarie super lignū crucis voluit ymolari ꝑ nobis:iuxta illud Luc.23. Postq̄ꝫ venerunt in locum q dr̄ caluarie: ibi crucifixerunt eum. Jsta dicitur victima grādis:q: fuit sufficiens pro toto humāo genere redimendo. Qualis āt sit cib⁹ quem debemus comedere ⁊ potus quem debemus bibere:audi qd seqtur vt comedatꝭ carnes ⁊c. Nam i^c cibus caro xp̄i est sub specieb⁹ pāis:significata per carnes agni typici:de qbus dixit dn̄s Moy. ⁊ ppl'o Exo.16. Uespere comedetis carnes ⁊ mane saturabimini panibus ⁊ scietis q: ego sum domin⁹ de⁹ vester. Potus autem ē preciosus sanguis xp̄i:nobis sub specieb⁹ vini mirabil'r propiatus. Quod factuꝫ tā mirabile nob̄ ad memoriam reducēs apostolus dic̄.1.cor.10. Ut prudentib⁹loquor. Uos ipsi iudicate ꝙ dico calix benedictō nis:cui benediximus: nōne cōmunicatio sanguinis xp̄i est:⁊ panis quez frāgim⁹ nōne pticipatō corporis dn̄i est:q^m vnus panis vnū corp⁹ multi sumus omnes qui de vno pane ⁊ vno calice participamus. Merito ergo d talib⁹ dici pt illd mar.8. Māducauerūt ⁊ saturati sunt. 2^a ps.

Equitur, Sicut misit me ⁊c.

s Ubi tangit sospitatem vigorātem viuacius:ꝙ probat cōdictō vitalis. Ubi sciendum ꝙ vigor huius sacramenti altissimi est viuificare animas ipsum digne recipientium. Non quidem intelligendo ƀm Crisosto. de vita dicta simpliciter:q: ista viuunt etiam fideles: sed de vita que disponit ad gloriam. Et sic possimus xp̄o in hoc sacramento contento dicere illud Nee.9. Tu domine viuificas omnia ⁊ exercitus celi te adorat. ¶ Secundum h̄ igitur xp̄s h̄ intēdit talem rationem. Propter vnitatem cum Christo. Recipit viuacitatem a Christo: sed ille qui digne recipit istud sacramētū habꝫ vnitatem cum Christo: vt pꝫ ex pte ꝑcedenti, ergo recipit vitam ab ipo. Jn illa rōne xp̄s sic ꝑcedit:q: primo dic̄ se ꝑcedere a patre. Secundo infert similitudinem qualiter i^c qui ipsum in hoc sacramēto manducat viuit propter ipsum. secūdū hoc igitur hic duo possumus considerar̄. Primo xp̄i a p̄re ꝑcedētis:viuendi modum eternalem. Scd̄o hominis sacramētum h̄ recipientꝭ viuendi modū spūalem. ¶ Q^m ad p^m dicit. Sicut misit me pat̄ ⁊c. Ubi sciēdū ꝙ q: d̄s pr̄ viuit ꝑ essentiā iuxta illud Jere.10. Dn̄s āt d̄s ver⁹ est: ipe d̄s viuēs ⁊ rex sempiternus:⁊ fili⁹ ꝑcedit ab ipo eternal'r ideꝫ in essentia.ꝓn̄s est ꝙ filius sit viuens. Propter ꝙ d̄ seipo dic̄. Jo.14. Ego sum via veritas ⁊ vita. ¶ Quantum ad 2^m dicit. Et q māducat me ⁊ ipe viuit pp me. Ubi sciendum ꝙ sicut patris est viuificare:ita ⁊ filij:iuxta illud Jo.5. Sicut enim pater suscitat mortuos ⁊ viuificat:sic ⁊ filius quos vult viuificat. Propter quod dicit apostolus.1. cor.15. Sicut in Adam omnes moriuntur: ita ⁊ in Christo omnes viuificabuntur. Et hoc est quod confortando apostolos Christus dicit Johan.14. Ego viuo ⁊ vos viuetis. ¶ Jn illo die vos cognoscetis. Quia ego sum in patre meo ⁊ vos in me. Et ego in vobis. ¶ Sed licet Christus sit vita: tamen

multi miseri sunt qui istā vitā nō secunt: s; poti⁹ ipam dereliquūt: de qbus cōque rendo ipse figuratiue loquit Je.2.d. Duo mala fec ppl's me⁹: me dereliquerūt fon tē aque viue ⁊ foderūt sibi cisternas dissi patas. ¶ Ubi sciendū q̄ hō general'r lo quēdo potest peccare dupliciter vel pecō omissiōis: vel pecō cōmissionis. primū mo dū tangit cū dicit dereliquerūt me fontē aque viue. s. nō faciēdo q̄ facere tenebat. Quoꝝ cuilibet reprehēdēdo dr̄ Deute. 31. Deū qui te genuit dereliquisti oblitus es dn̄i cre. t. Scdm̄ modū inuit cum dicit ⁊ foderunt cisternas dissipatas. Ut sic de quolibet tali dici possit illud Prouer.16. Uir impius fodit malū: ⁊ in labijs eius ignis ardescit.

Tertia pars.

Equit. Hic est panis viuus ⁊c. Ubi tāgit dignitatē excellentē sublimi⁹ q̄ pbat pcessio supnal' Ubi sciendū q̄ in h̄ q̄ xp̄s dicit. Hic est panis viu⁹ qui de celo descēdit quattuor possumus cōsiderare. Primo q̄ xp̄s ē ip se panis iuxta q̄ dicit Jo.6. Ego sum pa nis viu⁹ qui de celo descendi. Secūdo q̄ xp̄s q̄ꝫtum ad carnē principal'r dr̄ iste pa nis. iuxta q̄ dicit Jo.6. Panis quē ego dabo caro mea ē p mundi vita. Tertio q̄ iste panis. i. caro xp̄i est verbo dei vnit⁹. iuxta illud Jo.1. Uerbū caro factū est ⁊ habi. in nob. 4° q̄ l; iste panis rōne diuini tatis dicat descēdisse: tn̄ rōne humanita tis est de virgine natus. vt sic possit vera citer dicere illud sapien.7. Sum quidē ⁊ ego mortalis hō ⁊ ex genere terreno illi⁹ qui prior factus est ⁊ in ventre matris fa ctus sum caro. ¶ Sciendum est aūt circa istam partem vbi fit mentio de isto sacra mento sub nomine panis q̄ iste est panis

Azimus habēs oēm pudorē.
Celicus habens oēm saporē.
Angelicus habens oēm decorē.
Uiuificus habens oēm vigorē.

¶ Primo est panis azimus habens oēꝫ pudorē. Nā p panē azimū dulcē ⁊ sapiduꝫ sine fermēti agredine itelligitur puritas ⁊ mūditia huius sacramenti q̄ꝫ in se con tinet: ⁊ q̄ꝫ ipm recipiens dꝫ in se habere. iuxta illud. 1. Cor. 5. Itaqꝫ inquit epule mur nō in fermēto veteri nec in fermen to malitie ⁊ nequitie s; in azimis sincerita tis ⁊ veritatis. ¶ Secundo ē panis celi cus habens oēm saporem. Vn̄ Jo.6. Ego sum panis viu⁹ qui de celo descendi. Et sa pientie.16. Panē de celo prestitisti eis si ne labore oē delectamentū in se habenteꝫ ⁊ oēm saporē suauitatis. ¶ Tertio est pa nis angelicus habens oēm decorē. Nam xp̄s sub speciebus panis in sacramento contentus ē sponsus forma pre filijs ho minū in ps. In quē iuxta. 1. Pe. 1. deside rant angeli prospicere. ⁊ de quo ps. Pa nem angeloꝝ manducauit hō. ¶ Quar to est panis viuificus habens oēm vigo rem. Nam iste panis non solum cōseruat corporis vitam vt panis material'. sed au get ⁊ nutrit spiritualē. Unde dicit Jo.6. Ego sum panis vite qui venit ad me non exuriet: ⁊ qui credit non sitiet vnquam. ¶ Sciendum est etiā q̄ iste gloriosus pa nis. i. xp̄s est.

Inimicorum debelatiuus.
Beneficioꝝ recompensatiuus.
Pusiloꝝ confortatiuus.
Supernorum acquisitiu⁹.

¶ Primo ē inimicoꝝ debelatiu⁹: Nam xp̄s sua fortitudine vincit mundū ⁊ vitia iuxta q̄ ipse dicit Jo.16. Confidite quia ego vici mundum. Uicit etiam dyaboluꝫ quando ipsum debellauit in cruce ⁊ extra xit patres veteris testamenti de limbo. ¶ Hoc autem fuit nobis figuratum Ju dicum.7. vbi sententialiter dicitur q̄ cum Gedeon pugnaret contra madianitas: fu it vir qui vidit somnium quem narrans proximo suo dixit: vidi somnium ⁊ vide batur mihi quasi sabcinericius panis ex

ordeo volui ⁊ in madiã castra descẽdere :
cunqꝫ ꝑuenisset ad tabernaculũ : percusit
illud atqꝫ subuertit ⁊ terre funditus coe
quauit. Cui ille cui narrabat somniũ: non
est inquit h̄ aliud nisi gladius gedeonis:
tradidit enim deus i manus eius madiã
⁊ omnia castra eius ꝙ quidẽ sic factuꝫ ẽ.
¶ Ubi sciendũ ꝙ ꝑ madianitas qui iter
pretant̄ iniqui intelligũtur demones qui
humano generi inimicãtur. Per taberna
culum vero intelligit̄ lymbus in quo de
mones: patres veteris testi detinebant ca
ptiuos. per panem vero ordeaceũ ⁊ cineri
ceum intelligitur xp̄s q dr̄ panis subcine
ricius q: sicut iˢ panis virtute caloris de
coquitur sub cinerib⁹: sic dei filius ex dile
ctione q̄ꝫ ad genus humanũ habuit sub ci
neribus nr̄e mortalitatis coctus dici po
tuit: qñ nr̄am humanitatẽ assumpsit. Or
deaceus ãt dr̄ q: sicut ordeum hꝫ asperita
tem in cortice: est tñ granũ salubre infir
mis. sic xp̄s asꝑitatẽ sustinuit in passione
q̄ꝫ pro nobis portauit acerbissima. que ta
men fuit peccatoruꝫ totius humani gene
ris sanatiua. Hic panis tunc descendisse
dicitur in tabernaculũ madiã: qñ illa glo
riosa aĩa xp̄i lꝫ sepata a corpore tñ diuini
tati ꝯiuncta in iº triduo quo xp̄s in sepul
cro iacuit: descendit ad lymbum. ⁊ inde
destructis portis. portis inferni ⁊ supata
potestate dyaboli extraxit patres vete
ris testi. Queꝫ quidẽ lymbũ instar taber
naculi ꝑcusit ⁊ subuertit fundit⁹ coequãs
ip̄m terre: q: ex tunc lymbus prꝫ non fuit
locus per se distinctus sꝫ coniunct⁹ fuit i
ferno. ¶ Secundo iˢ panis est beneficioꝝ
recõpensatiu⁹. Nã xp̄s vt in oĩbus osten
deret debere regratiari deo pr̄i suo re
gratiabatur in actibus suis. iuxta ꝙ de
ipso dr̄ Jo. ij. ꝙ volens resuscitare lazarũ
ellevatis oculis dixit: pater gratias ago
tibi quia audisti me. In institutione etiã
huius sacramenti gr̄as deo egit. ¶ Hoc
autem fuit figuratum Geñ. 14. vbi senten

tentialiter dr̄ ꝙ cum quattuor reges pu
gnassent ꝯtra. 5. ⁊ eos deuicissẽt: ⁊ captiuũ
deduxissent loth ⁊ oẽm substantiã ei⁹ nũ
ciatum fuit abrae: q insecutus est illos.
q̄ttuor reges ⁊ abstulit eis spolia: lothqꝫ
de ipsoꝝ manibus liberauit. Quod factũ
tã magne ꝓbitatis videns melchisedech
rex salẽ: qui erat sacerdos dĩ: in recõpen
sationem tanti beneficij obtulit Abrae pa
nẽ ⁊ vinũ. ¶ Ubi sciendũ ꝙ per illos q̄t
tuor reges: intelligunt̄ demones: cui⁹ rõ
est: q: sic̄ primus numer⁹ q recedit a ter
nario est quaternarius: sic prima creatura
que recessit a deo trino ⁊ vno fuerũt dẽmo
nes. Per. 5. vero reges intelligunt̄ primi
parentes: cuius rõ est q: cum essent a dõ
creati i rectitudine rõnis tñ derelinquen
tes rõnis rectum iudiciũ secuti sunt sen
sualitatem vt bestie que cõtinet. 5. sensus
corporis. Demones ãt significati ꝑ q̄ttu
or reges fecerunt preliũ ꝯ. 5. i. contra pri
mos parentes: qñ ip̄os tẽptauerunt vt fa
cerẽt ꝯ diuinũ p̄ceptum. In qua pugna vt
dõbiles sequẽtes sensualitateꝫ succubuerũt
totalr̄ consentiẽtes eorum suggestionib⁹.
⁊ sic fuerunt miserabiliter captiuati. Un
de ⁊ Loth. i. Adaꝫ significatus per Loth
qui interpretatur declinans: quia ip̄e de
clinauit a diuino precepto: expoliat⁹ fu
it a sua substantia: quia perdidit dõa gra
tuita: ⁊ captiuatus viribus naturalibus.
¶ Sic autem captiuato: ⁊ per conseq̄ns
omnis posteritas sua: venerunt nũcij ad
Abraam patriarcham. i. ad dei filium pa
trem multarum gentium: quia omnium
creaturarum. d. illud p̄s. Emitte manum
tuam de alto eri. me ⁊ li. me de aq̄s mul.
⁊ de manu filiorum alienorum. Quorum
vota deus ex alto respiciens: humanum
genus volens liberare: venit in mundum
⁊ sicut fortis bellator contra dyaboluꝫ ab
stulit spolia: quia totum genus humanũ
de ipsius seruitute liberauit: necnõ ⁊ loth
i. Adam cum alijs patribus veteris testa

menti extraxit de carcere in quo detine bantur captiui. ¶ In recompensatione aũt tanti beneficij melchi. debȝ offerre Abrae pa. ⁊ vinum. Ubi sciendum ꝙ per melchi. sacerdotem itelligitur quilibet sacerdos qui rex dr̃ ad designandum dignitatem sacerdotij. salem vero q̃ iterpretatur pax: qꝛ ipe debet esse pacificus. Iste igitur in star Melchi. dbet offerre Abrahe. i. xp̃o panem ⁊ vi. i. hoc sacramẽtuȝ eucharistie sub speciebus panis ⁊ vini a domino isti tutus. ¶ Tertio iste panis est pusillorũ confortatiuus. Nam Christus in hoc sa cramento contentus: in omnibus nos cõ fortat: iuxta ꝙ de ipso dicitur Math. 17. ꝙ cum discipuli audissent vocem patris de nube dicens. hic est filius meus di lectus ⁊ timentes cecidissent in faciem suam: accessit yh̃s ⁊ tetigit eos. dicens surgite ⁊ nolite timere. ꝙ cognoscens Apl's dicit. 2. thi. 4. Dominus eniȝ mihi astitit ⁊ confortauit me. ¶ Hoc aũt fuit fi guratum Gene. 18. vbi sententialiter dici tur ꝙ cum Abraã vidisset tres viros trã seuntes per viam: inuitauit eos ad hospi tium di. lauentur pedes nostri ⁊ requi. sub arbore ponamqȝ bu. pa. ⁊ confortetur cor vestrum: ⁊ sic transibitis: ꝙ ⁊ factum est: quia obtulit panem ⁊ carnes vituli ⁊ lac ⁊ butirum: qui comederunt ⁊ postea abierunt. Ubi sciendum ꝙ per istos tres viros ambulantes per viam intelligi pos sunt homines viatores. per Abraam qui cõmendatur de fide ⁊ obedientia. iuxta il lud Geñ. 15. Credidit Abraã deo ⁊ repu tatum est ei ad iustitiã intelligitur sancta mater ecclesia: que vt deo obediens debet in fide manere: ⁊ ipsaȝ pro viribus defen sare. Hoc igitur: omnes viatores inuitat vt ad suum hospitium veniant. i. ad vnita tem fidei ⁊ caritatis. vbi debent pacifice cõmorari. ¶ Quid autem inuitatis sua deat. audi q̃d seq̃tur. lauenẽ inq̃t ⁊c. Ubi sciẽdum ꝙ per istam ablutõem pedum: p̱ quos intelligũẽ affectus: intelligiẽ spi ritualis ablutio aie a pccis. Ad q̃ȝ quideȝ admonemur Isa. 1. vbi dr̃. Lauamini mũ di estote auferte malũ cogi. vr̃aȝ ab ocu lis meis: quiescite agere puerse: discite be ne facere. Per arborẽ sub qua inuitantur quiescere: intelligiẽ crux ⁊ passio xp̃i: sub qua debẽt hoies ipam recogitando deuo tius cõtẽplari. Et sic dicat quilibet illud Cant. 2. Sub vmbra illi⁹ quẽ desideraue ram sedi. ⁊ fructus ei⁹ dulcis gutturi meo. ¶ Quid aũt istis promittat sequitur: po nam inquit bu. ⁊c. Ubi sciendũ ꝙ p̱ buce lam panis cor hois ꝯfortantẽ intelligitur illud altissimũ sacramentũ institutũ sub spẽbus panis ⁊ vini. de quo p̃s. Panis cor homis ꝯfirmat. Signãter aũt dicit ꝙ attulit eis panes ⁊ carnes ⁊ lac ⁊ bu. quia hoc sacramentũ lȝ sub specieb⁹ panis ap pareat: tñ in se veraciter ꝯtinet carnes il lius vituli yesu q̃ p̱ nobis fuit ymolatus in cruce: qb⁹ lac albũ ⁊ butirum pingue adiungiẽ: vt ex hoc detur nob̃ itelligi pu ritas sacr̃i in lactis albedine ⁊ habundã tia gratie i butiri pinguedine. ¶ 4° ille panis est supernoꝝ acq̃sitiu⁹. Nam p̱ xp̃ȝ in hoc sacr̃o contentum habemus vitam eternam. iuxta illud Io. 5. Uitam eternaȝ dedit nobis deus. ⁊ h̃ vita in filio eius ẽ: qui habet filium habet vitam. Uñ apost. col. 3. Cum Christus apparuerit vita ve stra: tunc ⁊ vos apparebitis cum illo in gloria. ¶ Hoc autem fuit figuratum. 3. R. 19. vbi sĩal'r dr̃, ꝙ cum Elyas fugeret persecutõem impijssime Isabel' iuit in de sertum: qui attediatus viuere: petiuit vt moreretur: proiecitqȝ se ⁊ obdormiuit in vmbra iuniperi. Et ecce angelus domini tetigit illum ⁊ dixit illi: surge: comede: q̃ surgens respexit ⁊ ec. ad caput suuȝ sb̃ cinericius panis ⁊ vas aque. Comedit ergo ⁊ bibit: rursumqȝ obdormiuit. An gelusqȝ domini secundo tetigit eum. Di xitqȝ illi. Surge ⁊ comede. Grandis

enim tibi restat via:q cum surrexisz co.z bi.z ambula.in for.ci.illius.40.diebus:z 40.noctibus vsqz ad montem dei oreb. ¶ Ubi sciendū qp p iesabelez ipijssimā z psecutione bonoꝝ:q̄ interpretat sterquilinium:intellr dyabolus qui instar sterquilinij p peccati maculā ē fetidus:q bonis z iustis inimicat. Per elyā vero sanctum intellr quilibz fidel xpianus. Quādo igitur aliquis bonus sentit se tēptari z pseq a dyabolo dz fugere ad desertū.i.ad pniaz. Ut sic iuxta illud Mat.4.exēplo xpi ducatur in desertū a spū. Et attēdiat ꝰ d valle huius miserie dre cum aplo.phi.i. Cupio dissolui z esse cuz xpo. ¶ Sz aduerte qd de elya dr. Nam piec se zc. Nā aliquādo fatigatus austeritate pnie in operibꝰ virtuosis pigrescit:z tūc dr dormire:z in vmbra iuniperi q̄ est arbor spinosa:qr tal sentit punctiōes p remorsum. ¶ Considera tam diuinā clementiā hoiem pigruz ad virtuosa excitātem. Nam dr qp angelus dñi zc. Ubi sciendum qp per i^m angelum intellr bona inspiratio q̄z ds imittit hoi: vt a somno surgere nō pigrescat. Sic aūt excitatus inuenit ad cap suū subcinericiū panem z vas aque. Per aq̄z enim intelligitur diuina gr̄a q̄ preparat cuilibz. Per panem vero subcinerciū h altissimū sacramentū qp est vr̄m viaticū dum viuimꝰ in h mundo.quo instar elye dz quilibz refici z ire p desertū penitentie vsqz ad montez dei oreb.qui interpretat mensa siue ardor i.ad celestez patriā in qua ē plena refectō cum ardore caritatꝫ. ¶ Sz nota qp el yas bis excitat zc.quia aliquādo homo recip diuinam gr̄am z h altissimū sacramentuz z postea iterū pigrescit:aliquādo vero p seuerat:z i^c amplius nō dr dormire.

Quarta pars.

Equit. Nō sic māducauerūt zc. Ubi tangit phēnitatez pseuerātem plixius.qp pbat duratio et nal. Ubi sciendum qp huius sacramti figura fuit māna quo ds pauit filios isrl. Figura vero nō est tante efficatie sic ē figuratum. Jō scōz Bed.lz māna nō daret hoi vitam nec gr̄am:h tn̄ sacramentū dat vitam eternam.z sic viuūt i eternū. ¶ Sciēdum est ēt scōm Criso.qp sic fuit dn̄o possibile p māna per.40.annos pascere filios isrl i desertorita ē sibi possibile per i^m spiritualem cibū dare vitā eternā.iuxta illō Jo. Ego suz panis viuꝰ q de celo descendi:si qs mā. ex h pāe vi.in eter.z pa. quez ego dabo caro mea ē pro mūdi vita.

Transgressio.

Ciendum ē circa totū istud euāgeliū de quo fit mentio d magnitudine z virtute huius sacramēti qp de ipso dre possumus illud apostoli eph.5. Sacramentū h magnū est. Naz ita magnū z mirabile ē qp n̄ potest a viatore totaliter cōprehendi:qr ps. Magnitudinis eius nō est finis. ¶ Si āt querat a pdicante q̄ sunt mirabilia huius sacramti: pōt responderi illud qp dicit sapientia d se prouer.8. Audite inqt q^m de rebus magnis locutura suz z aperient labia mea vt recta pdicent. ¶ Siendū est āt qp inuēio magnitudinez huiꝰ sacramēti altissimi.
Exhibitiuā admiratōis.
Explicatiuā figuratōis.
Excitatiuā consideratōis.

¶ Primū inuenio huiꝰ sacramti magnitudinē exhibitiuā admiratōis. Ubi sciendum qp in h sacramēto inter alia inuenio 7.mira.s.
Quō vna res i aliam conuertat.
Quō magnū corpus i puo loco capiat.
Quō idē corpꝰ in locis plibꝰ videat.
Quō sine sbo:accidens sustentat.
Quō purū accidēs pcialiter diuidat.
Quō ab accidēte aliquis nutriat.
Quō de accidente substātia generat.
¶ Hec aūt oia reperiunt in h sacramto. Nam in ipo. Primo substantia pāis trāsubstantiat in corpus xpi verū. Secundo

corp⁹ xp̄i ita magnū sicut fuit in cruce: ⁊ sicut nunc est in celo: infra q̄ztitaté parue hostie ꝯtinetur. Tertio idé corpus miro vr̄ in diuersis altaribus. Quarto eadem q̄ztitas q̄ prius fuit accidés panis ibi remanet sine pane. Quinto purū accidens frangit̃ ⁊ diuiditur sicut p3 q: hostia consecrata diuiditur vbi nō est substantia panis: nec tn̄ corpus xp̄i qḋ ibi continet̃ diuiditur s3 ipsa q̄ztitas sola. Sexto de spéb⁹ illis consecratis hō posset nutriri sicut p3 per Glo. super illud. i. Cor. ij. Unus quidem exurit alius aūt ebrius est. Septio ex ipsis accidentibus si nimis per iniuriam vel negligentiā dimittantur posset aliqua substantia: puta vermis generari. ❡ Sciendum est āt qḋ l3 possibilitas hoꝝ possit aliqual'r ostendi: tn̄ qḋ sic fit de fcō nobis est creditū: ⁊ ex h̄ nobis meritum cumulat̃. Nā teste Grego. Fides non h3 meritū cui humana rō prebet expimentū ⁊ iō nobis sunt valde mira. vnde Job. 7. Facit magna ⁊ inscrutabilia: ⁊ mirabilia absq3 numero. ❡ Un̄ h̄ sacramtū3 sic magnum ⁊ inscrutabile pōt figurari per 1m librū de quo dicit Jo. apoc. 5. Uidi in dextera sedétis sup thronū librū scriptū it⁹ ⁊ foris signatum sigillis .7. ❡ Ubi sciendum qḋ p 1m librū intelligitur h̄ sacramētum qḋ instar libri cōtinentis scientia. cōtinet dei virtuté ⁊ sapientiā xp̄m: qui in dexterā dei dr̄: q: potétia humana h̄ sacramentū non cōficitur s3 diuina. Qui etiam scriptus intus ⁊ foris dr̄: q: intus cōtinet verum corpus xp̄i: ⁊ exterius accidentia panis. Qui signanter dr̄ .7. sigillis signatus pp illa .7. dicta supius mirabilia magna. ❡ Secūdo inuenio magnitudinē huius sacramti explicatiuā figuratōis. Ubi sciendum qḋ in hoc sacramento. 7. iuenio que nobis explicant .7. figuras veteris testamenti. Nam hoc sacramentum est.

Ignitiuum dilectionis.
Inductiuū compunctionis.
Allectiuū deuotionis.
Effectiuū vnionis.
Exmoratiuū passionis.
Roboratiuū actionis.
Dulcoratiuū refectionis.

❡ Propter primū nobis explicat figurā agni typici imolati. Propter 2m figura3 gedeonis eduli elixati. Propter tertium figurā mellis i ore leōis puati. Propter 4m figurā sacrificij noe de mūdis aialib⁹ imolati. Propter 5m figurā iterfecti vituli saginati. Propter 6m figurā vnisse proportōis. Propter 7m figura māne suauis degustatōis. ❡ P° h̄ sacramētū est ignitiuū dilectōis. Nā multū d3 h̄ sacramentū caritaté icēdere cū ipm ꝯspicim⁹ a xp̄o ex dilectōe q̄z ad humanū gen⁹ hūit istitutū ad qḋ nos admōet apl's Jo. i. cañ. sua. 4. c. Nos ergo diligam⁹ deū q: ipse prior dilexit nos. ❡ Rōne āt hui⁹ é explicatiuū illi⁹ figure agni typici de q̄ snial'r dcm̄ fuit filijs israel p⁹ ipsoꝝ exitū de egypto Exo. 12. qḋ. s. certo ⁊ determiato tpe agnū ānicu3 sine macula p domos suas ⁊ familias occiderét ⁊ ederét eius carnes assas igit̃ ⁊ pāes a3ios cū latucis agrestib⁹. ❡ Ubi sciédū qḋ p 1m agnū aial inocés itelligitur xp̄s q iuxta illud Jo. 1. é agn⁹ dei q tollit pccā mūdi. q signāter dr̄ ānicul⁹. i. vni⁹ anni. q: in ipso é sacrificiū inouatū. Nā i lege Moy. offerebant̃ deo aialia ⁊ volucres ⁊ peccora. s3 i h̄ sacrō offert̃ nouū sacrificiu3 q: corp⁹ xp̄i verū. Dr̄ ét agn⁹ 1e mascul⁹ q: nihil h3 molle nihil femineū: s3 é stabile ⁊ virile. Dr̄ etiam sine macula: q: iuxta 1. pe. 2. Christ⁹ peccatū non fec̃ nec inuentus est dol⁹ i ore ei⁹. Istum agnum. i. xp̄3 ꝺbem⁹ comedere certo ⁊ ꝺterminato tpe: q: qlib3 fidelis ⁊ ver⁹ xp̄ian⁹ ex precepto eccl'e: sic se d3 disponere qḋ saltem semel in anno. s. i pascate poss̄t ipm dignum recipere. Signanter aute3 subiungit̃ vt comedant panes a3imos. quia carnes hui⁹ veri agni non typici. s. xp̄i fiunt de panibus

azimis: dum virtute diuina panis träsub stantiat in corp⁹ xpi vez. Non aūt vacat a misterio q carnes igni assantur: q: h sa cramentū dz sumi cū caritaẜ incēdio. Qd aūt additur cū latucis aggrestibus: h dsi gnat q h sacramentū sumat| cū passonis xpi memoria q̄z p nobis portauit acerbā. ¶ Secundo h sacramentū ē inductiuū cō punctiōis. Nam multū dz hō attēdēs ma gnitudinē hui⁹ sacramēti ɔpungi mētal'r si pri⁹ ɔmiserat aliqua pp q̄ repellebat a receptōe eius ɔdigna. ¶ Rōne āt huius fuit explicatiuū figuratie edi elixati: d q̄ sinial'r dr Judicū.6. q cū angelus dñi ap paruisset Gedeoni: tulit Gedeon edū ⁊ co xit i aqua ⁊ portauit carnes ⁊ azimos pa nes in canistro: ⁊ ius carnīū in olla: ⁊ ob tulit angelo subter quercū: cui dixit ange lus tolle carnes ⁊ azimos panes: ⁊ pone supra petrā ⁊ ius desup fundū: q cū fecis set angelus dñi extendit virgam q̄z tene bat i manu: ⁊ tetigit carnes ⁊ azimos pa nes ascēditq3 ignis de petra: ⁊ carnes azi mosq3 panes ɔsumpsit. ¶ Ubi sciendū q p i^m angelū intelligit de⁹ qui tunc appet hoi qñ aliquā bonā inspirationē imittit. Et tunc hō instar Gedeonis dz offerre si bi sacrificiū: edū.s. elixatū ⁊c. Ubi sciendū q per i^m edum intelligit xps. Nā sicut edus imolabat a multitudine filioz Jsra el ad vesperam p pccō vt hētur Exo.12. sic xps imolatus fuit a iudeis in cruce p pccis humani generis abluendis: ⁊ h ad vespam: q: hora vesptina quinte ferie: iu das ɔditor: ipm iudeis tradit: ⁊ pecuniā ab ipsis recepit: hora ēt vesptina. 6. ferie i. tendente die ad vespam: xps fuit p no bis imolatus in cruce: q: circa horā nonā spūm tradidit deo prī. ¶ Dr edus i'lixa tus ad designandum q ad ipm debemus accedere cum fluuio lacrimarū cuius car nibus adduntur panes azimi: q: vt supra dictum est: de panibus azimis carnes i^c ɔsecrantur. Quibus ius siue brodiū pin gue adiungitur: q gratiam spūs s. signifi cat: q: nullus dz ad ipm accedere nisi cū spūs s. gratia que indigna susceptōe ipsi⁹ augumētatur in homie. Uel ideo ius car nibus ⁊ panibus iungitur: vt itelligam⁹ q in h sacramento: plenitudo pinguedis spūs s. grē continetur. ¶ Hoc igit sacra mentum homo dz instar Gedeonis offer re deo significato per angelū: ⁊ h sub quer cu q̄ ē arbor fortissima. i. cū memoria cru cis ⁊ passionis xpi significate p fortem ar borem: in qua dyabolū inimicū humani generis debellañ. ¶ Sed aduerte qd an gelus dixerit Gedeoni: q: q poneret que obtulerat supra petrā de qua exiuit ignis ⁊ flāma sursum ascendēs. Ubi sciendū q p petrā que est fundamentū materiał' he dificij intelligit fides q̄ fundamentū est aliaz virtutū. Per ignē āt intelligit cari tas. Per ascensum vero flāme spes pōt designari. Nā fides instar petre hoiem fir mat: caritas iflāmat: spes sursum elleuat. Dz igit hō h sacramentū offerre cū fide firma caritate inflāmante ⁊ spe elleuāte'. ¶ Qualiter autem oblatio Gedeonis perfecta fuerit audi quid sequitur. quia h fuit quando angelus oblationem virga tetigit. ⁊ non ante. Ubi sciendum q per virgam illam intelligitur diuina potētia oium regitiua. Naz videmus q rectores terrarum in signum dñij virgaz portant. Ad designandum igit q h sacramentum mirificum non ɔficitur humana virtute: sed solū diuina potētia h agente principa liter lz hoies ministros huius sacramēti instituerit: ideo Gedeonis oblatio nō fu it ante perfecta: q̄z angelus tetigerit ipaz virga: quia re vera nisi assit diuina poten tia virtus humana ad h sufficere non va leret. ¶ Tertio hoc sacramentū est alecti uum deuotionis. Nam qui debet hoc sa cramentum recipere debet multum eē de uotus ad q̄z deuotionē habendā sacramē tum h nos inducit. ¶ Ratione autē hui⁹

fuit explicatiuū figure mell' inuenti a Sā sone in ore leonis.de qua sententialr dicit iudic.14.q Sanson i itinere positus inue nit in ore leonis mortui exam apū ꝛ fauū mell:d quo comedit in via:deditqȝ patri suo ꝛ matri:q comederūt de ipso. ¶ Ubi sciendum q p Sansonem positū in itiner intellr quilibȝ viator. Per leoneȝ mortuū intelligit xp̄s passus:ꝛ mortu⁹.qui iuxta illud apoc.5.ē leo d tribu iuda:radix dd. Per mel aūt sua dulcedie gustū alliciēs: intellr h sacramentū alliciens hoiem ad deuotiōem internā. ¶ Sic igitur Sanson in itinere positus inuenit fauū mell' i ore leonis mortui:sic qlibet viator in xp̄o p nob in cruce mortuo inuenit h sacramen tum:quo instar Sansonis dȝ in via refici. i.dum viuit eo per deuotionem pasci. Nec vacat q dr̄ q ddit patri ꝛ mr̄i quia h sacramentū est generale viatic a xp̄o i stitutū tam pro viris q̄ȝ pro mulieribus: licet ei⁹ cōsecratio ꝛ ministratio cōmissa sit sol' viris. ¶ 4° h sacramentū est effe ctiuū vnionis. Nā p h sacramētū fit obl'o deo grata p q̄ȝ genus humanū recōciliat cum ipso:iuxta q de xp̄o in h sacramēto cōtento dicitur eph.2.q ipse ē pax nostra qui fec̄ vtraqȝ vnum. ¶ Ratione autem hui⁹ fuit explicatiuū figuratiue oblatōis noe de quo sententialr dicitur gen̄.q noe post diluuiū egressus de archa hedifica uit altare dn̄o ꝛ tollens de cunctis pec coribus ꝛ volucribus mundis obtulit ho locausta super altar̄ odoratusqȝ est domi nus odoreȝ suauitatis:ꝛ ait noe:nequaq̄ȝ vltra maledicaȝ terre propter homines: ꝛ sic pacificatus fuit deus cum homine. ¶ Ubi sciendum q per Noe quem dns liberauit a diluuio: intelliguntur homi nes quos deus liberauit ne submergerē tur in aquis mundanarum cupidinum: ꝛ in fluxu mortalium viciorum. Qui sic li berati instar Noe debent offerre deo sa crificium per opera bona. Et sic dicant il lud Luc̄.1. Sine timore de manu inimico rum nostrorum liberati seruiamus illi:in sanctitate ꝛ iusticia coram ipso omnibus dieb⁹ nostris. ¶ Sed aduerte qualis fuit oblatio Noe:quia de pecco.ꝛc. Ubi scien dum q per peccora in terra gradentia: i telligitur status viatoruȝ qui in vita acti ua exercitantur in operibus bonis. Per volucres autem volantes in altum: intel ligitur status comprehensorum qui dum contemplantur. ¶ Qualis autem fruct⁹ sequatur aduerte. quia instar oblationis Noe in qua fuit ablatio maledictionis diuine ꝛ pacificatio humani generis cuȝ deo: sic per istam oblationem sacratissi mam Christi Jesu:deus nos sibi pacifi cat: ꝛ pro maledictione culpe datur co rona glorie. Propter q.1.Pe.3. Jn hoc vocati estis:vt benedictionem heredita te possideatis. ¶ Quinto hoc sacramen tum est memoratiuum passionis:q: dum offertur quottidie in ecclesia: mortem ꝛ passionem Christi ad memoriam nobis reducit. Propter q Christus dixit Luc̄. 22. Hoc facite in meam cōmemoratōnem ¶ Ratione autem hui⁹ fuit explicatiuū figuratiue pabole xp̄i de vitulo saginato de quo sententialiter dicitur Luc̄.15. qd cum filius prodigus recessisset a patre:ꝛ ad se reuersus cognouisset suum dfectum ꝛ humiliatus redisset ad patrem.d. pat peccaui in celum ꝛ coram te ꝛc.pater:ei⁹ misertus recepit eum in gratiam. Jn cu ius signum fecit interfici vitulum sagina tum. ¶ Ubi sciendum q per filium pro digum recedentem a patre: intelligitur totum genus humanum q per pecca tum primorum parentum a deo recesse rat: quod tamen volens ad deum redi re fuit receptum misericorditer ꝛ pecca tum dimissum. Jn cuius signum voluit q saginatus vitulus.i.Christus ybis pin guis sp̄s s.gratia. instar vituli animalis

ymolatici offereretur ⁊ moreret in cru ce: cuius passioné saluificam nobis redu ceret ad memoriam h sacramentum. ❡ Sexto h sacramentū est roborativum actionis. q2 conferendo homini augumé tum gratie. ipsu3 non solum roborat quan tum ad anima3: sed etiam in omnib9 ope ribus bonis. Unde Job. 4. Mãus laxas roborasti. ❡ Ratõe autem huius fuit ex plicativum figure panū proportõnis. De quibus sententialiter dicitur Exo. 15. q dominus dixit Moy. pones super men sam panes propotõnis i conspectu meo semper. ❡ Ubi sciendum q per Moy. i telliguntur omnes ministri Christi qui bus de9 loqtur q super mensam. i. sup al tare q est mensa domini: ponant panes i. hoc sacramentū roborativu3 offerant. d quo ps. Panis cor hominis confirmat. Et deb3 poni semper. i. contiue vsq3 ad cõ sumatõné seculi. Et hoc est q dominus di xit Petro Luc. 22. Ego p te rogaui Pe tre vt non deficiat fides tua. ❡ Septimo hoc sacrm est dulcorativū refectõis: q2 in se contiet spiritualem dulcedinem anima rum. Propter q ps. Quam magna mul titudo dulcedinis tue domie q3 abscondi sti timentibus te. ❡ Ratõne [autē huì9 fuit explicativū figure mãne quo] de9 pa uit filios ysrael i deserto: de quo sentētia liter Exo. 16. q dominus pluuit filijs ysra el mãna de celo: cuius gustus simile mel li: q cum appuisset albū super terram di xerunt filij ysrael man. i. quid est h. ⁊ ideo vocauerūt nom ei9 man. d q dixit Moy. populo. hic est panis que3 dedit nob dñs ad vescendū. ❡ Ubi sciendū q per filios ysrael ãbulantes per desertū: intelligunt viatores. Istis auté dedit domin9 mãna suauissimū. i. corp9 Christi ⁊ sacramentū h refectivū omniu3 deuotorū. Und sap. 16. panē d celo prestitisti eis sine labor oé delectamētū in se habenté ⁊ ois saporis suauitatem. ❡ Uñ propter ista magnalia

explicativa figurarū veteris testi dicere possum9 de xpo ipm instituéte illud ps. Magn9 domin9 ⁊ magna virt9 ei9 ⁊ sapi entie ei9 non est numerus. ❡ Tertõ inue nio magnitudinem huius sacramenti ex citativam consideratõis. Ubi sciendu3 q homo volens ad hoc sacramentum acce dere: deb3 propter ipsi9 magnitudinem di ligéter considerare ⁊ examinare seipsum Ad cui9 diligentem consideratõem. 7. in ter alia reqruntur. s.

Examiatõ conscientie.
Extirpatõ imundicie.
Excussio negligentie.
Exclusio irreuerétie.
Premeditatõ discretõis.
Predispositõ deuotõis.
Preoccupatõ orõnis.

❡ Primo ad cõsideratõem hominis ac cedentis ad sacramentu3 h: reqritur exa minatio conscientie. Nam talis deb3 con scientiam suam diligenter examinare: vt accedat cum conscientia bona: iuxta illud hebr. 10. Accedamus vero corde in pleni tudine fidei aspersi corda a consciétia ma la ⁊ abluti corpus aqua munda. ❡ Secū do reqrit extirpatõ malitie. vñ. 1. cor. 5. Ex purgate vet9 fermētū vt sit noua ↄspsio sic estis azimi. ❡ 3° reqrit excussio negli gétie. vñ dutero. 8. Caue ne dñi di tui: ⁊ negligas mãdata ei9. ❡ 4° reqrit exclu sio irreuerétie. Et qr q2 eccl'astici. 32. Pro reuerétia accedet tibi bõa grã. ❡ 5° req rit pmeditatõ discretõis: vt sic possit dre illõ Js. 38. Sicut pull9 yrūdinis sic clama bo: meditabor vt colūba. ❡ 6° reqrit pre dispositõ duotõis exéplo illoꝝ q ad ↄstru ctõe3 tabernaculi: d q pcepat dñs Moy. d q Exo. 35. q oés viri ⁊ mlieres deuota mête obtulerūt dõaria vt fierét opa que inferat dñs p manū moy. cūctiq3 filij isra el volūtarie dño dicarūt. ❡ 7° reqritur poccupatõ orõnis. vt sic dicat cū ps. Ego ad te dñe clamaui: ⁊ mãe orõ mea pueiet

re.q: Thob.12. Bōa ē orō cū ieiūio ⁊ ely mosina magis q̄ꝫ thesauros auri recōde re. ¶ Ad ꝯsideratōem igitur sollicitam vt h̄ sacr̄m homo digne recipiat iustruit apostol⁹ quēlibꝫ accedētem ad ip̄m.1.co:. ij.d. Probꝫ aūt seip̄ꝫ homo.⁊ sic de pane il lo edat:⁊ de calice bibat. ¶ Qualr̄ autē homo h̄ sacramētum sumer̄ d̄beat:fuit fi guratum i cōmextione agni typici. de q̄ dr̄ Exo.12. Renes vr̄os accīgetis: calcia mēta habebit̄ in pedib⁹ tenētes baculos in manib⁹ ⁊ comedetis festinant̄. ¶ Ubi inuitur q̄ recipiēs h̄ sacr̄m dꝫ habere.
Puritatem co:po:is.
Sanctitatē mētis.
Firmitatē virtutis.
Sedulitatem opis.
¶ Primo dꝫ hr̄e puritatem co:po:is. q̄ notat̄ cū dr̄. Renes vr̄os accingetis. Nam p cinctura; renū itellr̄ castitas ⁊ puritas co:poral̄. Ad q̄ꝫ nos admonet Christus Luc.12.d. Sit lumbi vr̄i p:ecīcti ⁊c. Ubi Grego. Lumbos p:ecingim⁹:cum carnis luxuriam per continētiam coartam⁹. Et iō petebat p̄s.d. Ure renes meos ⁊ co: meum. ¶ 2° dꝫ hr̄e sanctitatem mētis:q̄ notat̄ cū dr̄:calciamēta habebit̄ i pedib⁹ Nam p duos pedes itellr̄ itellectus ⁊ vo luntas. Per quoꝝ vnum.s.intellectuꝫ ten dit i cognitōem. Per alteꝝ ꝟo i dilectōeꝫ Et isti duo pedes debēt esse calciati:ne in tēpo:alib⁹ d̄turpētur. Und̄ Ezech.24. Co ronas habebit̄ in capitib⁹ vestris:⁊ cal ciamēta i pedib⁹. Co:onas inq̄ꝫ.i. diuam gr̄am i anima.⁊ calciamēta. ne laxet itel lectū nec volūtatē ad tempo:alia ⁊ carna lia. ¶ 3° dꝫ hr̄e firmitatē virtutis: q̄ no tat̄ cū dr̄:tenētes baculos i manib⁹. Nam p baculū sup quē sustētat̄ hō ⁊ cū q̄ defen dit se ab adūsis icursib⁹.itellr̄ virtutes: in quib⁹ hō istar baculi se dꝫ ꝯfirmare ⁊ a vicijs opposit̄ viriliter defensare. Et sic tot virtutes quot habet homo:tot spūalr̄s baculos habꝫ. Nam si habꝫ humilitateꝫ: habꝫ baculum ꝯ superbiam:⁊ sic d̄ singul̄. Propter q̄ p̄s. Uirga tua ⁊ bacul⁹ tuus ip̄a me consolata sunt. ¶ Quarto d̄bꝫ ha bere sedulitatem operis q̄ notatur cum dicitur:⁊ comedetis festinanter. Nam per festinam cōmextionem:intelligit̄ q̄ recipiens h̄ sacramentū non debet esse pi ger nec negligens:sed sollicitus in operi bus suis exēplo pasto:um querentiū xp̄ꝫ de quibus dicitur Luc.2. q̄ venerūt festi nantes:⁊ inuenerūt Mariam ⁊ Joseph:⁊ infantem positūꝫ in p̄sepio. ¶ Pro istis quattuo: sil̄ nos ho:tās apostol⁹:dic̄ eph. 6. State ergo succincti lūbos vestros in veritate:quantū ad puritatem co:po:is.⁊ calciati pedes in p̄parationem euangelij pacis:quantū ad sanctitatem mētis. ⁊ in duti lo:icā iusticie in omnib⁹ sumētes scu tum fidei in quo possitis oīa tella nequissi mi extinguere:quantū ad firmitatem vir tutis.⁊ galeam salutis assumite ⁊ gladiū spiritus q̄ est verbū dei:quantū ad sedu litatem operis. ¶ Sic autem armati d̄be mus festinātēr ⁊ non neglig̃ēter ad h̄ sa cramentū accedere:in quo nob̄ confertur augumentū gr̄e vt tandem accipiamus cōplementum gl̄e. Ad q̄ꝫ ⁊c.

¶ Dn̄ica 2a post pent̄. Euam. 43m.

h Omo quidam fec̄ cenā ma gnam ⁊ vocauit mltos ⁊c. luc.14. Nos videmus p q̄ quādo aliquis dominus ē potens in diuitijs ⁊ famo sus in liberalitate ⁊ curialitate:q̄ hoīes securius accedunt ad eius curiā:maxime quādo liberalr̄ inuitant̄ ab ip̄o. ¶ Scien dum est autem q̄ licet actus liberalitat̄ sit:petentibus largiter benefacere:tamē actus maio:is liberalitatis est:quādo ali quis aliū ad sibi benefaciend̄ iuitat. Ma ximus autem quādo non solum inuitat: sed etiam ad sua recipienda beneficia co

git. ¶ Xp̄s igitur magister nr̄ ꝛ doctoꝛ
volens nob̄ dare securitatem ꝛ audaciam
vt sine timoꝛe accedamus ad eū: vt eius
recipiamus beneficia: ipsius potentiā ꝛ li
beralitatem ostendit: q2 non solum si peta
mus nob̄ sua dona cōfert liberal'r: nec ēt
solum inuitat: sed ēt cogit: vt ip̄a possim9
plenius possidere: ꝙ qdem fac̄ in hodier
no euāgelio sb̄ methaphoꝛa cene magne
q̄3 qdam homo fec̄ ad q̄3 nō solum inuita
uit hoies sed coegit intrare. Jn quo qdez
euāgelio q̄ttuoꝛ general'r tangunt̄ .v3.
Diuina benignitas in inuitando.
Hūana puersitas in renuēdo.
Condigna seueritas in trāsferendo.
Justa eq̄tas in sentētiando.
¶ Primū pꝛobat affectus cōmendand9.
2m contēptus detestādus. 3m effectus ad
mirādus. 4m affatus metuēdus: Primū
i' pꝛin. 2m ibi. Et ceperūt oēs sil' ꝛc. 3m ibi.
Tūc iratus ꝛc. 4m ibi. Dico āt vob̄ ꝛc.

Prima pars.

Uantū ad pm vbi tangit ꝛc. ꝙ
q pbat ꝛc. dicit. Homo qdam fec̄
ꝛc. Ubi sciendum ꝙ affectus dī
ad nos valdͦ cōmendandus ē du3 sic libe
raliter ad nos se h3: ꝙ nos ad pticipatio
ne3 bonoꝝ suoꝝ iuitat. Circa igit̄ istā ptē.
quattuoꝛ possum9 cōsiderare. s.
Cōdescensionem amoꝛosam.
Refectiōem copiosam.
Jnuitatiōem numerosam.
Executiōem gratiosam.
¶ Quantū ad pꝛimū dicit. Homo qdam
ꝛc. Ubi Grecus. Quotienscūq3 enim pūi
tiuā sententiā indicar̄ vl't ds: vrsus: pard9
leo ꝛ huiusmodi nūcupat̄: qn̄ vero miam
exp̄mere vl't: ds dr̄ hō. ¶ Qm ad 2m. s.
refectōem copiosa3 dicit. fec̄ cenā magnā.
vbi sciēdū ꝙ p cenā i q̄ hō reficit̄ coꝛpal'r
intell'r refectō spūal' q̄3 xp̄s nob̄ pat scōm
Greg. vel i h̄ mūdo p gr̄a3: vel i futuro p
gl'a3: q̄ qde3 tāto auidi9 d3 cōcupisci: q̄3to

spūalia coꝛpalib9 p̄ponunt̄. Hec ē cēa ad
q̄3 inuitant̄ oēs fideles apoc. 19. Ubi dr̄.
Uēite cōgregamini ad cenā magnam dī.
¶ Qm ad 3m. s. inuitatōe3 nūerosa3 dicit:
ꝛ vocauit mltos. Ubi sciendū ꝙ ds n̄ sic
auar9 vl' inuid9 bōa sua sibi retinet: s3 sic
liberal' ad ea pticipanda nos vocat. Und̄
pe. 1. cañ. 5. De9 āt ois gr̄e: q vocauit nos
ad eternā suā gl'a3 i xp̄o yh̄u. modicū pas
sos' ip̄e pficiet: ꝯfirmabit: solidabitq3. Un̄
apl's: cuilib3 dic̄. 1. th̄i. 6. App̄hend vitā et
nā in q̄ vocat9 es. ¶ Qm ad 4m. s. execu
tionē gr̄osa3 dicit. misit s̄uū suū hoꝛa cene
ꝛc. Ubi sciendū s̄m Greg. ꝙ ds vidēs ali
qn̄ hoies pigros ad petend sua bōa spūa
lia: ꝛ ꝙ illū in ip̄is fastidiūt: sollicitudine
magna eos excitat ad p̄dcā bōa appeten
da. ¶ Sciendū ē āt ꝙ p i m seruū vno mō
intll'r xp̄s: quē ds pr̄ misit i mund ad vo
cād hoies ad spūalia bōa: nec miꝝ si xp̄s
vocat̄ seru9: q2 iuxta illd phi. 2o. cū i foꝛ'
dī esset nō rapinā arbitrat9 ē esse se eq̄lē
do: s3 semetip̄m exinaniuit foꝛmā s̄ui acci
piēs in sil'itudinē hoium factus ꝛ hitu in
uent9 vt hō. ¶ Misit aūt dr̄e inuitat̄: q2
sic̄ miles poꝛtās arma ꝛ signa regia: semp
ip̄o fcō est inuitat9 ad curiā regis: sic qli
bet cū poꝛtet arma regis dei: q2 factus est
ad imaginē eius: semp est inuitatus: ꝛ nō
indiget nisi vt vocet̄ ad cenā. ¶ Per ho
ram vero cene q̄ est vltima refectio in q̄
xp̄s missus ē vocare hoies: intelligit̄ vlti
ma etas q̄. s. est a xp̄o vsq3 ad finem mun
di in q̄ xp̄s tēpoꝛal'r fuit missus. Unde. 1.
coꝛ̄. 10. Nos sumus i quos fines seculoꝛū
deuenerūt. ¶ Per patione3 vero q̄ xp̄s
dicit oia esse para: itell'r p̄paratio eternal'
gloꝛie: q̄3 deus ab eterno disposuit dare
hominibus bonis. iuxta illd Mat. 25. Ue
nite benedicti patris mei: pcipite regnū
vob̄ paratum a constitutione mundi.
¶ Uel secundum August. Homo iste est
xp̄us mediatoꝛ dei ꝛ hominis: iste misit
vt venirent inuitati, i. p missos pꝛophas

vocati.qui olim inuitabant populuz Iſrl' vt ad horam cene venirent hi autez inuitantes acceperũt:cenaz repudiauerũt:prophas legerunt:⁊ xp̃m ociderũt:⁊ tunc neſcientes cenaz pauerunt:parata autem iã cena.i.imolato xp̃o miſſi ſunt apoſtoli ad quos miſſi fuerãt prophe.¶ Sciendũ eſt autez circa iſtam partẽ in qua fit mentio de cena ꝙ inuenio triplicẽ cenã .ſ.

Spũalez ⁊ virtuoſaz.
Sacramentalez ⁊ gratioſaz.
Supnalez ⁊ glorioſaz.

¶ Primã fac̃ homo xp̃o in puritate conſcientie.Secũdã fac̃ xp̃s viatori in ſacramento eucharistie.Tertiam fac̃ ds cõprehenſori in congregatione celeſtis patrie. ¶ Quantũ ad primã cenam ſciendũ eſt ꝙ homo qui vlt̃ xp̃m recipere in aĩa ſua per grãm:debet animã purificare a vitijs ⁊ eam ornar̃ virtutibus:vt ſic xp̃s reficiatur cũ ipſo.Ad ꝙ figuratiue ipſe inuitat animã deuotam apoc̃.3.d.Ecce ſto ad hoſtium ⁊ pulſo:ſi qs audierit vocẽ meaz ⁊ aperuerit ianuã: intrabo ad illum ⁊ cẽabo cum illo ⁊ ipſe mecũ.Ubi ſciendum ꝙ per illam pulſatiõem xp̃i:intelligitur bona inſpiratio quam xp̃us imittit in cor hominis:per q̃z induc̃ vt aperiendo ſibi cordis ianuam recipiat ipſum per gratiam.iuxta ꝙ dicit anima ſancta cantico.5. Uox dilecti mei pulſantis:aperi mihi ſoror mea amica mea columba mea:imaculata:mea : quia caput meum plenum eſt rore . Nam chriſtus ex ſua benignitate: animam deuotam ſororem vocat p naturе conformitatem : amicam : per dilectionis caritatem : columbam : per intentionis ſimplicitatem:imaculatam per cõſcientie puritatem ꝙ quidem vt alliciat ad ſibi aperiendum cor: vt ad ipſam intret per gratiam.dicit caput meum plenum ẽ rore.i.ſeipſum qui eſt caput eccleſie eſſe gratia plenum ſignificatã per rorem. Nã Iohan.primo . Ipſe eſt plenus gratia ⁊ veritate.de cuius plenitudine omnes accepimus gratiam pro gratia . ¶ Si autem ſic homo vocem Chriſti audiens . cor aperuerit intrabit ad illum per grãz ſuam ⁊ cenabit cum illo ⁊ ipſe ſecum per ſpiritualem refectionem ⁊ leticiam qua Chriſto complacet in ſanctitate deuote anime:⁊ qua ipſa ex intenſa caritate reficitur ⁊ delectatur in Chriſto.¶ Sciẽduz eſt autem quod ad dignam ⁊ ſufficientez cenam ſiendam ab homine Chriſto.7. requiruntur.ſ.

Fides intelligibilẽ dirigens.
Spes iraſcibilem erigẽs.
Caritas concupiſcibilem delectans.
Prudẽtia in eligẽdis .
Temperãtia in vtendis.
Fortitudo in tollerandis.
Iuſticia i reddẽdis.

¶ Primo requiritur fides intelligibilẽ dirigens.Nam quia ſecundum Apoſtolũ hebr̃.ij.Sine fide impoſſibile eſt placere deo.Ideo ſi homo vult Chriſto cenam ↄgrue preparare:oportet ꝙ habeat fidem veram per quam ſua intelligibilis regulетur.Nam Abac̃.ij.Ecce qui incredulus eſt:non erit recta anima eius in ſemetipſo.Iuſtus autem in fide ſua viuet.¶ Ad commendationem enim fidei audi Auguſtinum de verbis domini.d. Nulle maiores diuitie:nulli theſauri: nulli honores: nulla huius mundi maior eſt ſubſtantia q̃z fides catholica : que peccatores homines ſaluat : cecos illuminat infirmos curat:cathecuminos baptizat:fideles iuſtificat:penitentes reparat : iuſtos augumẽtat:Martires coronat : virgines ⁊ viduas ⁊ ↄiugales caſto pudore conſeruat:clericos ordinat:ſacerdotes cõſecrat in eterna hr̃ditate cum ſuis angelis collocat . ¶ 2° reqritur ſpes iraſcibilem erigens . Nam iuxta illud Ro .5. Spes non con

fundit iō hō dʒ habere firmā spē p q̄ʒ spi ritualr̄ erigat̄ in deū. Ut sic possit dicere cū ps. In deo salutare meo ⁊ glīa mea: de us āt coꝛ: ⁊ species mea in deo est. Un̄ ad cōmendationē spei dicit Ber. in quodam sermone: tu es dn̄e spes mea: si mihi pre mia ꝓmittuntur p̄ te obtinēda spabo: si i surgant aduersum me prelia: si seuiat mū dus si fremat malignus spūs: si ipsa caro aduersus spūm cōcupiscat: in te ego spera bo. ❡ Tertio reqritur caritas cōcupisci bilem delectās. Naʒ q: iuxta illud. i. Thi. 1. Finis p̄cepti ē caritas. iō hō dʒ caritatē habere vt possit xp̄o in sua aīa dignum conuiuiū preparare. Nā Cassio. super ps. Caritas ē moꝛs criminū: virtus pugnan tium: palma victoꝝ: ꝯcordia merentiū: so cietas electoꝝ: q̄ʒ fides ꝯcipit: ad q̄ʒ spes curꝛit: cui profectus oium bonoꝝ seruit. Unde Augu. de laude caritatis. In cari tate pauper est diues: sine caritate ois di ues est pauper. h̄ in aduersitatibus tolle rat: in ꝓsperitatib⁹ tēpat: in duris passio nibus foꝛtis est in bonis opibus ylaris ē in coꝛpoꝛalibus ditissima: in hospitalitate latissima: inter bonos fructus letissima: i ter falsos patientissima. Quid plura. Si linguis hominū loquar ⁊ angeloꝛum: ca ritatē autē non habeam nihil suʒ: ipsa eni est vita moꝛientiū. ❡ Quarto reqrit pru dentia in eligēdis. Nam q: iuxta illud ꝓ uer. 14. Qui patiēs est multa gubernant prudentia: iō hō hanc vt sit sapiēs dʒ ha bere: si vlt̄ xp̄o cenā congruam p̄parare. ❡ Quid āt sit prudētia docet nos Isido. in libꝛo ethymologiaꝝ. d. Prudētia ē rō ducta a gr̄a studens vitare contraria iu stitie propter iustitiā. ❡ Quinto requiri tur temperantia in vtendis. Nam quia iuxta illud. i. Thi. 2. Mulier saluabitur p̄ filioꝛū generationē si permanserit in fide ⁊ dilectione ⁊ sanctificatione cum sobrieta te: ideo hō qui salutē suā desiderat: dʒ tem perantiā hēre vt possit xp̄o cenaʒ ꝯgruā

preparare. Ad q̄ʒ nos hoꝛtat̄ apl's thy. 2. Ab negātes impietatē ⁊ secularia desideria: sobrie ⁊ iuste ⁊ pie viuam⁹ in h̄ seculo ex pectātes beatā spem ⁊ aduentū gloꝛie ma gni dei. ❡ Quid āt faciat tēperantia: au di Senecā vltima epl'a. d. Tempantia vo luptatib⁹ imperat: alias odit atq̄ʒ abigit alias dispensat ⁊ ad sanū modū redigit: nec nunq̄ʒ ad ipsas pp̄ ipsas venit: sit op timū esse modum cupidoꝝ non quantum vellis: ʒ quātū debeas sumere. ❡ Sexto requirit̄ foꝛtitudo i tollerādis. Ad q̄ʒ ha bendā vt xp̄o possint cenā ꝯgruā p̄parare admonent̄. 3. Re. 2. Ubi dr̄. Confoꝛtare ⁊ esto vir foꝛtis: ⁊ obserua vt custodias mā data dei tui vt ambules in vijs eius ⁊ cu stodias cerimonia eius atq̄ʒ iudicia. Un̄ Iero. sup Isa. Foꝛtitudo atq̄ʒ constantia via regia ē a qua declinare ad dexteram dr̄: qui temerari⁹ est ⁊ ptinax: ad sinistrā qui foꝛmidolosus ē ⁊ pauidus. Sʒ tn̄ vir foꝛtis nō sic declinat a via regia nec i ad uersis deicitur: nec in ꝓsperis ellevatur. ❡ Septimo reqritur iusticia in redden dis. Nam quia iuxta illud Prouer. 2. Iu sticia simplicis diriget viam eius ideo homo qui vult dum viuit in mūdo viam suam a deo dirigi: debet habere virtuteʒ iusticie: vt xp̄o possit cenam congrue pre parare. Ad q̄ʒ habendaʒ nos docet ecclia sticus: eccl'iastici. ij. d. Filij accedēs ad ser uituteʒ dei: sta in iustitia ⁊ timoꝛe. Unde in cōmendatōnem eius dicit Ber. in quo dā sermōe. Bōa viea iustitia imo bōa vi nea vir iust⁹: cui⁹ virt⁹ vitꝭ cui⁹ actio pal mes: cuius vinū testimoniū ꝯsciētie: cui⁹ lingua toꝛcular expꝛessiōis ⁊ lacrime pie contritionis. ❡ Iste septē virtutes cum quibus homo debet facere xp̄o cenā fue runt figurate per septem mulieres: de q̄ bus dicitur Isa. 7. Apprehēdēt septē mu lieres viriū vnum in die i⁹. d. panem nr̄m comedemus ⁊ vestimētis nostris operie mur, tantūmodo inuocetur nomen tuum

sup nos aufer obprobriū nrm. ¶ Ubi sciē dum q per istum virū intelligitur quili bet homo qui viril' esse debet ad prelian dum ɔtra vicia. iuxta q sibi dicit. i. Re. 18. Esto vir fortis ⁊ preliare bella domini: q vt meli⁹ possit facere. 7. mulieres. i. 7. vir tutes dum ipm apprehēdere. d. panē no strum ⁊c. Ubi sciēdum q loquendo spiri tualiter tunc virtutibus fit obprobrium: quando homo eas despicit: ⁊ ipas p pos se non conatur haberē q qdem obprobriū tunc aufertur: quando homo exercitat se i bonis operib⁹ vt virtutes acqrat. Ad quod quidem faciēdum vt alliciatur libē ti⁹ ostēditur q in ipas acqrendo non oz expensas facerē: propter q dr panem no strum ⁊c. q. d. Uirtutes non oz q ad eas possidendas expendat: sed sufficit aimu cum bonis operib⁹ preparare. ¶ Ista ce na facta Christo ab hoie virtuoso potest figurari per illam cenam: de qua dicitur Jo. 12. Jhesus ante. 6. dies pasce venit in bethaniam vbi fuerat Lazar⁹ mortuus: quem suscitauit yhs: fecerunt autem cenā ibi ⁊ Martha ministrabat. Lazar⁹ vero vn⁹ erat ex discumbētib⁹. Maria vero accepit libram vnguēti nardi pistici ⁊ vn xit pedes yhu: ⁊ extersit capillis suis pe des ei⁹ ⁊ dom⁹ impleta est ex odore vn guenti. ¶ Ubi sciēdum q per bethaniā vbi fuit facta cēa xpo que iterpretat do m⁹ obedientie itelligitur humilitas in q homo oz xpo cenam preparare si vult q sibi sit accepta. Unde deutero. 30. Elige ergo ⁊ tu vitam ⁊ vt tu viuas ⁊ semē tu um diligas dominum deum tuū atqz obe dias voci eius ⁊ illi adhereas. Per La zarum vo q mortuus fuerat ⁊ resuscitat⁹ a xpo q simul recombebat cum eo: itell'r hō q p pccm mortu⁹ fuerat: quē vēiētem ad pniam ds resuscitat sibi grām ɔferen do: ⁊ sic dr cū xpo recūbere: q: ei⁹ amic⁹ efficit ⁊ reficit spūalib⁹ bōis. ¶ Per mar tā vo ministrantē: itell'r vita actiua in q hō oz exercere opa misericordie. ¶ Per Mariā vo portātē vnguētum odorifex vita ɔtemplatiua. ¶ Non vacat aūt q di citur dom⁹ fuisse odore repleta: q: q vult cenam xpo digne facere: nonsolum in se ipso deb habere virtutes sed oz vt alios hedificet p bonam famā ⁊ cōuersatōnem honestam exēplariter redolere: iuxta q dr eccl'astici. 39. Florete flores q̄si lilium: date odorem ⁊ frondete i grā ⁊ collauda te canticū ⁊ benedicite deum in operibus suis. ¶ Qm ad secūdam cēam dico q in uēlo cenā sacramētalem ⁊ gratiosam q̄ facit xps viatori i sacramēto eucharistie Ubi sciendum q xps iminēte tpe sue pas sionis fecit cenam cu discipul' in qua cor pus suum ⁊ sanguinem sb spē panis ⁊ vi ni tradidit instituēs eucharistie sacrm. ¶ Sciēdum est āt q. 7. inter alia conside rare possum⁹ que vnum conuiuium vel vnam cenam perficiunt ⁊ decorant. v

Pretiositas pabuli.
Suauitas poculi.
Gratiositas ministrātium.
Dignitas recūbētium.
Tēporis congruitas.
Dilectōis caritas.
Locutōis alacritas.

¶ Scōm igitur i^a. 7. possum⁹ ɔsiderare 7. que xps fecit in cena discipulis transi tur⁹ ad patrem in memoriam sue passio nis: ⁊ in signum refectōis spūalis q̄ sub sacro eucharistie disit. s.

Ferculū pretiossimū.
Poculū suauissimū.
Ministrū bēignissimum.
Cetū dignissimū.
Tēp⁹ congruissimū.
Amorem itēsissimū.
Sermonē pclarissimum.

Q: corp⁹ xpi vex. Q: sanguinē xpi mex Q: xp sūmū deū. Q: apl'ox cuneū. Q: vite xpi terminū. Q: claritatē exprimen tē. Q: vitatē ɔtinētē. ¶ P°i hac cēa dni

cuiꝰ mẽoꝛiã h̃ tp̃e ſolẽnizat eccl'a ꝯſideraꝛ̃ poſſumꝰ ferculũ p̃tioſiſſimũ:q: coꝛpꝰ xp̃i vez. Nã i hac cẽa xp̃s ap'lis ſb̃ ſpẽ pãis ſuũ coꝛpꝰ vez vt p̃tioſuz ferculũ tradidit mãducandũ: d̃ quo p̃dixerat diſcipul' Jo. 6. Ego ſum pãis viuꝰ q de celo deſcendi: ſi qs mãducauerit ex hoc pãe viuet in eternum: ⁊ pãis quẽ ego dabo. caro mea ẽ ꝓ mundi vita. ¶ Iſte pãis pot̃ figurari per mãna datum in cibum filijs yſrael ambulantibꝰ p̱ deſertũ vt irent in terram pꝛomiſſiõis. d̃ quo ſiãl'r dr̃ Exo. 16. q illud mãna per modũ roꝛis appebat p̱ circuitũ caſtroꝝ ⁊ erat i ſilitudinẽ ſemis coꝛiãdri albũ. guſtuſqz eiꝰ q̃ſi ſile lacte ⁊ melle. de quo dixit Moy. ppl'o. iſte ẽ panis quẽ d̃dit vobis dñs ad veſcendũ: ⁊ colligebant eum oĩ die filij iſrael preterq̃z i die ſabbati in quo nihil colligebant ſz in die pꝛecedente colligebant vt hẽrent in ſabbato: ⁊ oẽs colligebãt vnam plenã menſurã. ſ. gomoꝛ: nec q plus colligebat plus habebat nec qui minus de quo dr̃ ibidem q vidẽtes filij Iſrael cibum eis datũ de celo: ꝓpter admirationez dixerunt mañ. i. quid eſt h̃. pp̱ q vocatum eſt nomẽ eius man. de quo p̃cepit dñs q menſurã gomoꝛ reſeruaret in archa teſtimonij in memoꝛiaz poſterioꝝ de tanto beneficio collato populo ſuo. ¶ Ubi ſciendũ q coꝛpus xp̃i ſignificatum per mãna prĩo dr̃ rox ⁊ pꝛuina ſi conſideremus eius oꝛiginẽ admirandaz. Naz ſicut ros ⁊ pꝛuina de celo deſcendũt ⁊ terrã infundũt ſic xp̃s quantũ ad humanitatẽ virtute ſpũs ſ. fuit in virgine ſignificata p̱ terrã. ¶ Dr̃ autem xp̃s fuiſſe inſtar ſeminis coꝛiãdri album pp̱ puritatẽ q̃z ipſe habuit q: fuit ſine macula. Nã iuxta illud. 1. pe. 2. Ipſe eſt qui peccatũ nõ fecit nec inuẽtus eſt dolus in oꝛe eiꝰ. ¶ Dicitur etiã pilo tonſum ꝓpter penas quas ꝓ nobis poꝛtauit. Nam ſicut illud q pilo tonditur ꝯcutitur i pila ſic xp̃s pꝛo nobis ꝑcuſſus fuit in cruce. Dicitur ẽt guſtus eius quaſi ſille cum lacte ⁊ melle. Ubi ſciendũ q p̱ ſill'az que fit de tritico puriſſimo ⁊ eſt nutrimentum coꝛroboꝛãs coꝛpus hoĩs ⁊ mel q eſt dulce guſtui intelligitur q ſacramentũ coꝛpoꝛis xp̃i dat foꝛtitudinẽ ſpũalem anime ſignificatã i ſill'a: ⁊ auget deuotionis dulcedinẽ ſignificataz in melle. ¶ Dicitur aũt q mãna vocauit Moy. panẽ ad deſignandũ q ſicut panis eſt cibus coꝛpoꝛis ita coꝛpus xp̃i eſt cibꝰ coꝛpoꝛalis aĩe. Ut ſic verificetur illõ p̃s. Panem angeloꝝ manducauit hõ. ¶ Signanter ãt dr̃ q filij Iſrael omni die colligebant h̃ mãna pꝛeterquã in die ſabbati. Ubi ſciendum q per ſex dies in quibus colligebatur mãna intelligitur vita actiua. Per ſabbatũ vero i quo erat requies intelligitur vita beata. Quam diu igitur homo viuit in hoc mundo continue indiget iſto mãna. i. refectione ſpirituali coꝛpoꝛis xp̃i: ⁊ ideo continue in eccleſia ſacrificatur ⁊ ſumitur. Nota aũt q dicitur q die. 6. colligebant mãna pꝛo ſabbato: ad dandũ nobis intelligere vt dum viuimꝰ in hoc mundo faciendo opera bona ſic ſpiritualiter xp̃z ſumamus vt poſſimus nobis pꝛocurare refectionẽ eternã per ſabbatũ deſignatam. ¶ Mirũ autẽ eſt q dicitur q omnes eandẽ inueniebant menſuraz: quia nec qui plus colligebat: plus habebat nec qui minus: minꝰ. ſz omnes inueniebant menſurã gomoꝛ. Ubi ſciendũ q quia ſacramentũ coꝛpoꝛis xp̃i in ſe non diuiditur ſed tantũ eſt vnũ. ideo ab oĩbus ipſum recipiẽtibus idẽ ſumitur non diuiſum: nec ſi quiſqz plus recipere cogitat: plus recipit: nec qui minus: minꝰ. Quod quidẽ dicitur ad menſurã gomoꝛ que eſt menſura triũ modioꝛũ: ad deſignandũ q in h̃ ſacramẽto tria conſiderare poſſumꝰ.

Primo ipſum coꝛpus.

Secũdo aiaz coniunctã coꝛpoꝛi.

Tertio diuinitatẽ cui tam aia q̃z coꝛpus ſunt vnita.

¶ Non sine cā vero dr̄ ꝙ per circuitum
castroꝝ vbi habitabant hoies māna solū
apparuit ad designandū ꝙ h̄ sacramen
tum solū datū est viatoribus in hui⁹ mū
di sollitudine:nō enim datur aialibus nec
cōprehensoribus. ¶ Non āt vacat ꝙ filij
Israel videntes hoc cibū a deo sibi p̄resti
tum mirātes dixerunt mañ. q: si cōside
remus illa q̄ sunt in hoc sacramēto iueni
mus oia mirabilia excedentia inquisitio
nē h̄ manā de qb⁹ miris ℞ᶜ supra euāge
lio de corpore xp̄i. ¶ Ad ꝯsolationē autē
nr̄am seqt̄ ꝙ de⁹ p̄cepit Moy. vt i archa
testi ref. ꝛc. Ubi sciendū ꝙ p istā archam
intelligit̄ scā mr̄ eccl'ia q̄ dꝫ deo p virtuo
sa opa bonū testimonū p̄hibere. Sic igit̄
antiqtus in archa reseruatū est māna sic
in scā eccl'ia xp̄s sub h̄ sacrō manebit cuꝫ
fidelibus vsqꝫ ad finē mūdi. iuxta ꝙ ipse
dixit Mat. vltio. Ecce ego vobiscū suꝫ oi
bus diebus vsqꝫ ad consumationē seculi.
¶ Secūdo ꝯsidera poculū suauissimū q:
sanguinē xp̄i meꝝ. Nam xp̄s in hac cena
suū pretiosum sanguinē sub spē vini disci
pulis ꝓpinauit. de quo Can. 5. Comedite
amici mei ꝛ bibite ꝛ inebriamini. Come
dite inqꝫ h̄ pretiosuꝫ ferculū. s. corp⁹ meū
ꝛ bibite hūc suauissimū poculū. i. meū san
guinē pretiosū. ¶ Tertio considera mini
strū benignissimū q: xp̄m sūmū deū. Naꝫ
in hac cena xp̄s minister fuit. iuxta ꝙ de
se loqtur Luc. 22. d. Ego aūt in medio ve
strum sum sicut q ministrat. Unde dicit
Mat. 20. Fili⁹ hois nō vēit mīstrari sꝫ mi
nistrare ꝛ dare aiaꝫ i redēptionē ꝓ m̄ltis
¶ Quarto ꝯsidera cetū dignissimū quia
apl'oꝝ cuneū. Nā in hac cena fuerunt. 12.
apl'i discūbentes cū xp̄o. Iste ē cet⁹ filioꝝ
Israel d̄ qb⁹ dixit dn̄s moy. Leuit. 19. Lo
quere ad oēꝫ cetū filioꝝ Israel: ꝛ dices ad
eos sci estote q: ego scūs suꝫ dn̄s de⁹ vr̄.
¶ Quito ꝯsidera tp̄s ꝯgruissimū q: vite
xp̄i terminū. Nā xp̄s iminente tp̄e passio
nis sue cenā fecit aplis. Unde de hoc tp̄e
poterat dicere xp̄s illd̄ Jo. 7. Adhuc mo
dicū tp̄s vobiscū sum: q: vado ad eū qui
misit me. ¶ Sexto ꝯsidera amorē inten
sissimū caritatē exprimentē. Nā hec cena
expressiua fuit caritatis permaxime quā
do xp̄s familiariter cum aplis cenare vo
luit ꝛ sub specie panis ꝛ vini eis tradere
suū corpus ꝛ sanguinem pretiosuꝫ. ¶ Se
ptimo considera sermonem preclarissimū
veritatem continentem. Naꝫ in hac cena
sicut narrat Jo. euangelista xp̄s dulcissi
mum sermonem fecit discipulis eos con
fortando ꝛ dulciter cōsolando. de quo pos
sumus dicere illud Jo. 17. Sermo tuus
veritas est. quia hoc sermonem fecit ille
qui est viā veritas ꝛ vita Jo. 14. ¶ Ista
cena cum predicto septēnario fuit figu
rata Prouerbio. 9. Ubi dicitur. Sapien
tia hedificauit. sibi domuꝫ: excidit colum
nas septem ymmolauit victimas suas
miscuit vinum ꝛ posuit mensam: misit
ancillas suas vt venirent ad archē: ꝛ
ad menia ciuitatis: si quis est paruulus
vēiat ad me ꝛ insipiētib⁹ locuta est: veni
te comedite panem meū: ꝛ bibite vinum
ꝙ miscui vobis. relinquite infantiaꝫ ꝛ vi
uite: ꝛ ambulate per vias prudentie.
¶ Ubi sciendū ꝙ per istam sapientiam
intell'r xp̄s qui est virtus ꝛ sapientia dei
patris. Iste domum suā hedificar̄ dicitur
quando elegit sibi cenaculuꝫ: in quo volu
it cenaꝫ facere cū apostol' qui excidisse co
lumnas. 7. dr̄ propter 1ᵃ. 7. predicta q̄ fue
runt i hac cēa magnifica. ymolasse autem
victimas dr̄: q: seip̄m victimā ꝛ hostiam
obtulit deo patri. Proposuisse vō mēsaꝫ
ꝛ miscuisse vinū ꝛ inuitasse ad comeden
dū panē ꝛ bibendū vinū dr̄: q: i hac cena
pretiosa suū corpus ꝛ sanguinē sub spē pa
nis ꝛ vini manducandū tradidit ꝛ potan
duꝫ. ¶ Non vacat autē ꝙ dr̄ vinum mis
cuisse: quia sicut nunc ritum hunc tenet
mater ecclesia ꝙ in vino conficiendo i san
guinē Christi aquā amiscet: sic forte tunc

xp̄s in cena vino aq̄z miscuit: q̄ si non in ueniatur in scriptura expssum: tñ h forte tradiderunt apostoli q̄ h videret ecclesie fa cto et operi obseruandum. ¶ Per quos aũt inuitet posteros ad hanc refectiõem ma terialez: sequitur q̄ misit ancillas suas: per quas itelligunt virtutes quibus homo di gnus efficitur ad recipiẽdum tam mira bile sacramentũ. Ad qd autẽ vocent sub iungitur quia ad archẽ et ad menia ciuitatis. Nam p archẽ loc altissimũ intelligitur alti tudo incõprehensibilitas tanti sacrificij ad q̄ cognoscẽd deficit ratio naturalis. Per mẽia vero fortificãtia ciuitatez: intelligi tur vigor et fortitudo q̄ confertur illud di gne sumẽtibus. ¶ Qui aũt vocentur ad tantum beneficiũ sequitur: si quis ẽ paruulus etc. Ubi sciendum q̄ oẽs xp̄iani fideles vo cantur ad h cõuiuium: q: tamen in cõgre gatione fideliũ est diuersitas hominũ: q: aliqui boni: aliqui mali: ideo l3 omnes in uitentur: tñ differenter: q: aliqui sic boni absolute vocantur: et ideo dr̄ si quis ẽ puls i. bonus et humil' veniat ad me. mali autẽ vocantur sed non absolute: sed documẽto p uio. ideo dr̄ q̄ insipiẽtibus .i. mal' et indi gnis locuta est relinquite infantiam .i. vi tia et peccata: et viuite. s. per grãm: et ambu late per vias prudentie: p opera bona: q̄ si sic fecerint: tunc digne poterũt pcipere h sacramentũ. ¶ Quantũ ad tertiã cenã: inuenio cenam supnalem et gloriosam q̄z facit deus cõprehensori in cõgregatiõe ce lestis patrie. vbi sciendum q̄ ds omnibus iustis faciet cenam suauẽ et delectabilem in gl'a. iuxta q̄ figuratiue dr̄ Is. 25. Faciet dñs deus exercituũ oĩbus populis in mon te h cõuiuium pinguium: cõuiuium vẽde mie: cõuiuium medulatorum vendemie de fecate. ¶ Ubi sciendum q̄ p im montem securũ et altum: intelligitur celestis patria i qua est securitas mansiõis et altitudo con templatiõis. In io monte faciet dñs conui uium oĩbus populis etc. q: in ia celesti pa tria instar medulatorum pinguiũ erit dulcis suauitas: et instar defecate vendemie: erit puritas et claritas gloriosa. ¶ Ad h cõui uiuz inuitant omnes fideles apoc. 19. Ubi dr̄. Uenite cõgregamini ad cenã magnaz dñi. Potest enim cena celestis patrie dici magna: quia psidens in ea magnus est. s. trinitas vnus ds de quo ps. Deus magnus dñs et rex magnus sup omnes deos. põt etiam dici magna pter multitudinez cõ uiuiarũ: q: ibi sunt cõuiuie oẽs sancti dei. Potest et dici magna pter magnitudi nem ministrãtis q est xp̄s. ¶ Sciendum est ãt q̄ in hac cena eterne beatitudinis 7. possumus cõsiderare decorãtia ipaz. s.

Uisionem clarissimã.
Fruitionem suauissimã.
Tentionem firmissimã.
Claritatem refulgẽtem.
Agilitatem discurrẽtem.
Subtilitatẽ penetrãtem.
Incorruptibilitatem pmanentem.

¶ Primo sancti in pria hẽbunt visionez clarissimã. Nam l3 homo i h mundo: deũ clare videre nõ possit: q: iuxta illud exo. 33. Non videbit me hõ et viuet: tñ in gl'a deum clare videbit. Uñ Jo. ia. cañ. 3. Sci mus qm cum apparuerit: siles ei erimus qm videbimus eũ sicuti ẽ. ¶ 2o habebũt fruitiõem suauissimã. Nam l3 in h mũdo homo nõ possit pfecte deum amare: tñ in celesti patria ipm amabit pfecte. q: tunc erit illud tps d quo ezechiel. 16. Ecce tps tuũ: tps amantiũ. ¶ 3o habebũt tentiõem firmissimã. Nam l3 homo in h mundo ali quãdo deum hẽat dum ẽ in gra: tñ q: ipaz peccando põt amittere et sic p consequẽs deum iõ eum nõ firmiter tenet: q: vero i celesti patria ipsum habitum iam ampli us non poterit perdere: ideo dicitur ha bere firmissimã tentionez. pter q̄ cañt. 3. Iuueni quem diligit anima mea tenui eum nec dimittaz. Uñ cuilibz beato dicitur apoc. 3. Tene q̄ habes vt nemo accipiat

corona͡ tuam.¶4° habebūt claritatez re
fulgentem.Nam homo in h͡ mūdo habet
corpus obſcurū:tn̄ poſt reſurrectiōem ha
bebit corpꝰ clariſſimū.Unde xp̄s Mat.
13.Tunc iuſti fulgebūt ſic̄ ſol in regno pa
tris eorum .¶5° habebunt agilitatē diſ
currentem:q: poſt reſurrectōem habebit
homo corpus glorioſum ⁊ promptum ad
ambulanđ.iuxta ꝙ đ raphaele angelo dr̄
tob.5.Quod egreſſus tob.inuēit iuuenez
ſplendiđ:ſtantem p̄cinctu͡z ⁊ quaſi patum
ad ambulanđ.¶6° habebūt ſubtilitatez
penetrātem:q: homo poſt reſurrectiōem
in celeſti patria hēbit dotem ſubtilitatis
per q̄͞z poterit alia corpora ſin̄ eoꝝ ſciſiōe
ꝓ libito penetrare.¶7° habebūt ipaſſi
bilitatem pmanentem.Un̄ p̄s.Non dab
ſanctum tuū videre corruptiōem.¶Un̄
glibet beatꝰ cum iſtis.7.dotibꝰ poteſt fi
gurari p illud candelabrū aureū ſup quo
erāt.7.lucerne zach.4.regre dn̄ica.4.xlᵉ.
euāgeº.25.pte tertia.¶Iſta cēa fuit figu
rata ſb̄ noie nuptiaꝝ ⁊ cene apoc̄.19.Ubi
dr̄.Gaudeamꝰ ⁊ exultemꝰ ⁊ demus gl'am
đo:quia venerūt nuptie agni:⁊ vxor eius
p̄parauit ſe:⁊ datum ē illi vt cooperiat ſe
biſſino ſplendēti ⁊ candido ⁊ beati q ad
cenam nuptiarū agni vocati ſunt.¶Ubi
ſciendu͡z ꝙ p iᵐ agnum inocentem itell'r
xp̄s inocens.de quo Jo.i. Ecce agnꝰ dei
ec.qui tol.pec.mundi.Per vxorem vero
huius agni intelligit̄ quelibet ana fidel'
q̄͞z xp̄s ſibi deſponſat in h͡ mundo p gr̄am
⁊ ipſam duc̄ in aº per gl'am.¶De iª ſpō
ſa dr̄ ꝙ erat cooperta biſſino ⁊c.Per ꝙ
datur intelligi iuſtificatio ⁊ gl'a:anime in
troducte vt ſpōſa in gl'a.Nam ſic̄ ibidez
dr̄ biſſinū ſunt iuſtificatiōes ſanctoꝝ:Cū
igitur ſic ſponſa.i.glorioſa anima ad xp̄z
intrat in celum:cum qua xp̄s fac̄ ſpūales
nuptias:inuitamur ad cōgaudenđ:⁊ deū
deuotius collaudanđ.Propter ꝙ dicitur
gaudeamus ⁊c.Unde phi.4.Gaudete in
dn̄o ſemper iterum dico gaudete.¶Cur

autem fiant iᵉ ſolēnes nuptie ſequit̄:quia
vxor eius p̄parauit ſe.ſ.p opera bōa.Ad
q̄͞z p̄parationez inuitamur.i.Re.7.Ubi dr̄.
Preparate corda veſtra domino ⁊ ſerui
te illi ſoli:⁊ eruet vos de manu philiſtio
rum.i.demoniorū.Nam iuxta illud eccl'i.
2.Qui timent dn̄m preparabūt corda ſua
⁊ in cōſpectu illius ſanctificabūt animas
ſuas.¶Allicere autem nos debet ꝙ ſeq
tur.beati qui ad cenam ⁊c.Nam quilibet
conſiderans illam beatitudinem dz toto
affectu appetere eam obtinere.Ut ſic ſit
de numero iſtorum de quibus dicitur.3.
Re.10.Beati viri tui:hi qui ſtant coram
te ſemper ⁊ audiunt ſapientiam tuam.
¶Sciendum eſt autem ꝙ ſic̄ deus fac̄ ce
naz electis in h͡ mundo per gr̄am ⁊ in fu
turo per gloriam:ſic dyabolus per oppo
ſitum fac̄ peccatoribus cenam in h͡ mūdo
per culpam:⁊ in futuro p penam.dū.ſ.in
h͡ mundo ligat hominez per peccatu͡z vt
poſtmođ eu͡z interficiat p mortem eterna
lem.iuxta ꝙ dicturꝰ eſt xp̄s peccatoribꝰ
i die iudicij Mat.25.Diſcedite a me ma
ledicti in ignē eternū qui patus ē dyabo
lo ⁊ angelis eius.¶Hec cēa poteſt figu
rari p illa͡z cenā herodis đ qua ſnial'r dr̄
Mat.6.ꝙ cū herodes miſiſſ͡z ac tenuiſſ͡z
iohem ⁊ iūxiſſ͡z eu͡z in carcerē:⁊ dies opor
tunus accidiſſ͡z:fec̄ natal' ſui cenā princip
bus ⁊ tribunis ⁊ p̄mis gallilee:in q̄ cena
cū ſaltaſſ͡z filia herodiadis:miſſo ſpiculato
re fec̄ đcolari Jo.¶Ubi ſciendum ꝙ p
herodē qui interpretat̄ pellibus gl'ians:i͞
telligit̄ dyabolus q glorıat̄ i peccatoribꝰ
ſignificatis p pelles q̄ de mortuis aialibꝰ
fiunt : q: peccator dū eſt ſine gr̄a mortuꝰ
ſpiritualiter dici poteſt . ¶Iſte dyabolꝰ
quādo dies opportunus accidit:quo.ſ.pec
catorem temptat dicitur facere cenam ⁊c.
i.mundanis hominibus: qui mundus p
gallileam que interpretatur rota ſignifi
catur : quia inſtar rote volubilis eſt nul
lam fixionem habens. In qua quidez cēa

filia herodiadis saltare dicitur: q: in his conuiuijs mundanis ad que allicit dyabolus homines fiunt displicabilia deo per que multotiens a deo puniuntur. ¶ Aduerte tamen diligenter qualr dyabolꝰ se hẽat itẽptando hominem vt ipm ad moꝛtem eternalem deducat. Nam dr ꝙ misit ⁊ tenuit ⁊c. Ubi sciẽdũ ꝙ p Jo. q̃ iterpꝛtatur in q̃ est grã intellr qlibꝫ fidelr xpianꝰ i quo debꝫ eẽ grã spũs s. lꝫ autem hõ instar Jo. deberet hr̃e grãm: tñ aliqñ Herodes i. dyabolꝰ volens ipm ad se trahere. Primo mittit ad eum p malam cogitatiõem Scdõ tꝫ ipm per indebitam delectatõem 3ꝰ ligat eum in carcerem per consensum ⁊ adhesionem. 4º decolat eum p eternam damnatõem. Nam Jac. i. Unusquisqꝫ temptatur a concupiscentia sua astractus ⁊ illectus; deinde concupiscẽtia cũ concipit parit peccatum: peccatum xo cum consumatum fuerit generat moꝛtem. Hoc aũt cognoscẽs apostolꝰ dic̃ Eph. 6. Induite vos armaturam dei vt possitꝫ stare aduersus insidias dyaboli.

Secũda pars.

Sequitur. Et ceperunt oẽs simul excusare ⁊c. Ubi tãgit humana peruersitas in renuendo. ꝙ pꝛobat contemptꝰ detestandus. Ubi sciẽduꝫ ꝙ bonus nunciꝰ missus ab aliquo debet esse sollicitꝰ in faciendo ꝙ sibi cõmittitur ⁊ in responsione poꝛtanda. Scdõm hoc igitur hic duo possumꝰ considerare. s.
Inuitatoꝛꝫ malitiã in respuendo.
Nuncij diligẽtiam i referendo.
¶ Q^m ad pmũ dic̃. Et ceperunt oẽs simul excu. Ubi duo tãgit. s.
Refutatõem oium generalẽ.
Allegatõem cuiuslibꝫ spãlem.
¶ Q^m ad refu. oium generalẽ dic̃. Et ceperunt oẽs simul excu. In q̃ sm Greg. ostẽdunt fuisse valde repꝛehẽsibiles. Uñ dic̃ in omlr. Ecce homo diues inuitat ⁊ paup occurrere fastidit: ad dei inuitamur cõuiuium ⁊ excusamur. S talibꝰ dr pꝛouer. 3. Stultoꝛum excusatõ ignominia. ¶ Quantum ad allegatõem cuiuslibꝫ specialeꝫ dicit. Primꝰ dixit villã emi ⁊c. Ubi sciẽ. ꝙ sm sniam Jo. i. cañ. sua. 2. Omne ꝙ est in mundo est concupiscẽtia carnis ⁊ concupiscentia oculoꝛum ⁊ superbia vite: p qð datur intelligi ꝙ omnia peccata generaliter reducuntur ad tria. s. ad luxuriã: auariciam ⁊ superbiã. ⁊ omnes isti excluduntur a cena dicta supius: p ꝙ datur intelligi ꝙ ad ipsam nlls peccatoꝛ generalr pt vẽire. scdõm h igitur hic tria genera hoiuꝫ tangunt. s. qui villã acquisierat p ꝙ intelligitur peccatum supbie. qui boues emerat: p ꝙ intelligit peccatũ auaritie. q vxoreꝫ duxerat: p ꝙ intellr peccatũ luxurie.
¶ Q^m ad p^m genꝰ. s. peccatum supbie sciendum est ꝙ talis superbus potest figurari per Joseph. de quo dicitur geñ. 47. Emit igitur Joseph omnem terram egypti: vẽdẽtibus singulr possessiones suas p̃ magnitudine famis: subiecitqꝫ eam Pharaoni ⁊ cunctos populos eius a nouissimis terminis egypti vsqꝫ ad extremos fines eius. ¶ Ubi sciẽdum ꝙ p Joseph qui interpꝛetatur accrescẽs qui erat pcuratoꝛ Pharaonis: qui interpꝛetatur denudañ. virum: intellr qlibꝫ superbus ⁊ arrogans q est pꝛocuratoꝛ dyaboli qui seducẽdo hominẽ ipm denudat cum suis tẽptatõibus iducit hoiem ad peccatum: vñ homo expoliatur diuina gratia. Unde talis dicitur Ezech. 16. Denudabit te vestimentis tuis: ⁊ aufert vasa decoꝛis tui: ⁊ derelinquent te nudam plenam ignominia. ¶ Iste dicitur emere omnem terram egypti: q: talr vlt esse omnes sibi subiectos: ⁊ oibus dominari. Signãter autem dr ꝙ terram egypti ⁊ cunctos populos subiec̃ pharaoni: q: multotẽ. accidit ꝙ supbus fac̃ malos homies esse subiectos dyabolo: dum eos ad opera mala inducꝛ.
¶ Quantũ ad secundũ genus. s. peccatuꝫ

auaritie sciendū est q̄ tal' auarus pōt figu rari p mulierem samaritanā que venerat ad auriendū aq̄z:cui dixit xp̄s Jo.4.quq3 viros habuisti.❡ Ubi sciendū q̄ p mulie rem veniētem aurire aq̄z:intell'r quilibet auarus tēporalia desiderās:p aq̄z dsigna tas:quia sic aq̄ est labl'is:sic ⁊ tēporalia. Iste auarus instar mulieris dr̄ habere.5. viros:quādo omisso recto iudicio ratōis: delectatiōem.5.sensuū sequit̄ vt ill' regat̄ instar viri q̄ p̄ncipaliter h3 reger̄ domū. ❡ Aduertat mis̄ auarus q̄ ocl'os ⁊ alios sensus corporis statuit declinare i terrā: q̄ licet velit regi istis.5.sensibus:tñ cum eis deficiet in p̄lio ⁊ ab inimicis deducet̄ captiu⁹.iuxta q̄ figuratiue dr̄ geñ.4.q̄ cum quattuor reges pugnarēt contra.5. ipsos deuicerūt:ceperūtq3 loth ⁊ omnem substantiā eius.❡ Ubi sciendū q̄ p quat tuor reges intelligunt̄ demones:q ideo d̄ signant̄ per quaternariū numerū:quia sic numerus quaternarius numerādo prius recedit a ternario:sic demones inter oēs creaturas primo deuiauerūt a trinitate. Per.5.vero reges intelligunt̄.5.sensus dominātes in homine cōtra autem hoiez qui.5.sensibus regit̄:pugnāt quattuor re ges.i.demones:⁊ ipum deuincūt:⁊ instar loth ducūt ipsum captiuū:dum sequētem delectatiōes sensuū:ipsu3 illaqueāt p pec catum tollūtq3 oēm substantiā eius:quia temporalia q̄ fuerat auarus dedit⁹ amit tit dum moritur:nec ei post mortem pro derūt.iuxta illud p̄uer.ij.Non p̄derunt diuitie in die vltiōis.iustitia āt liberabit a morte.❡ Quantū ad tertiu3 genus.s. peccatū luxurie:sciendū ē q̄ i⁹ vxor.i.sen sualitas ⁊ delectatio carnis allic̄ hoiez ad sui cōcupiscentiam:vt oblitus celestibus delectatōibus det se desiderijs carnis.q̄ fuit figuratū iudic̄.14.Ubi sentential'r dr̄ q̄ cum Sanson vidiss3 q̄3dam mulierez de filiabus philistini:ait queso vt eam mihi accipiatis vxorem:cui cum pentes eius

orent q̄ nō acciperet vxorem de filiabus philistini:dixit Sanson ad patrem: hanc mihi accipite q: placuit oclis meis:q tā dem accep̄ ea3 i vxorem.❡ Ubi sciendu3 q̄ p Sansonem q̄ interpretat̄ sol fortis in telligitur quil3 homo:cui instar sol' dedit deus intellectū ⁊ ratiōem vt clarius illu stretur.qui d3 esse fortis in aggrediendo difficilia:⁊ in sustinēdo cōtraria.Per mu lierem vero intelligit̄ sensualitas:q̄3 de⁹ cū ratione dedit socia3 homini.q̄ multoc̄. suis blanditijs ratiōem allic̄ vt sequatur delitias carnis.s3 licet Sanson p̄hibeat̄ a parentibus ne mulierem d̄ filiabus phi listini acciperet:tñ non acqeuit cōsilio eoꝝ. sed ipsam in vxorem accep̄:quia l3 homo multoc̄.admoneat̄ a deo ne sensualitatem sequat̄:tñ ip̄m d̄spiciēs eā sibi copulat in vxorem:dū sequēs ei⁹ blanditias in car nalib⁹ desiderijs delectatur. Non aduer tens illud p̄s.Disi eos s̄m desideria cor dis eorum ibūt i aduētōib⁹ suis.❡ Q^m ad s̄m.s.nuncij diligētiam in referēdo di cit.Et reuersus seru⁹ ⁊c. Ubi sciēdū q̄ i^s s̄uus.i.xp̄s q^m ad hūanitatē vel angeli obsequētes nunciare dicunt̄ patrifamil'.i. deo illa q̄ hic agunt̄ non q̄si d̄s ip̄a igno ret qa nouit oia:s3 vt ondatur eoꝝ diligē tia circa gen⁹ humanū: ⁊ de salute oium sollicitudo:quos inducunt ad refectiōem cene eterne.Unde Tob.12.dixit angelus Raphael Tob:qñ orabas cū lachrimis: ego obtuli orōnē tu.i dño. Tertia p̄s. sequitur. Tunc iratus p̄rfamil'. ⁊c.Ubi tangitur p̄digna seueri tas in transferendo.q̄ p̄bat ef fect⁹ admirād⁹.Ubi sciē.q̄ qñ aliq̄s inuita tur ab aliq̄ magno dño:ad aliqd̄ bonū p cipiēdū ⁊ ad ip̄m nō vult vēire:q: dōi si bi oblati se reddidit idignum . merito d3 i⁹ priuari:q: vo liberalitas dñi pp maliti am renuētium nō diminuit̄:quemens est vt sua bona alijs cōmunicet acceptantib⁹ oblationem eis factam.Unde Ambrosi⁹.

Quia Ergo venire supbi renuūt:paupes
eligunt. In pte igitur iª in qua fit mentō
de trāslatione cene iam dicte.5.possumus
considerare.s.

Regalem indignatiōem.
Localem expressionem.
Personalem distinctiōem.
Precepti impletiōem.
Dei miseratiōem.

¶ Quantū ad primū dicit. Tunc iratus
ꝛc. Ubi sciendū ꝙ dn̄s significatus p prēm
famil'.iratus dr̄ ꝯtra renuētes venire ad
cenā suā.i.per mod̄ irati se habꝫ:dū aliqd
operat̄ ꝙ faceret homo scđm Basiliū.si d̄
aliquo foret iratus. Un̄ ps. Iratus ē fu
rore dn̄s in ppl'm suū ꝛ abhominatus est
hereditatem suā. ¶ Quantū ad scđm.s.
localem expssionez dicit. Exi cito ꝛc. Ubi
sciendū ꝙ p hoies exn̄tes in plateis ꝛ vi
cis ciuitatis:qui vocant̄ ad cenā intelligū
tur publici peccatores:ad quos seruꝰ mit
titur vt eos inuitet ad penitentiā vt post
mod̄ possint ad cenā feliciter peruenire.
¶ De talibus peccatoribus cōquerendo
loquitur dn̄s figuratiue Je.7.d. Nōne vi
des qd isti faciūt in ciuitatibus iuda ꝛ i
plateis ier^m.filij colligūt ligna ꝛ patres
succedunt ignem ꝛ mulieres conspergūt
adipez vt faciāt placētas regie celi ꝛ dijs
alienis ꝛ ad iracūdiam me prouocent.
¶ Ubi sciendū ꝙ p istos peccatores de
linquētes in ciuitatibus ꝛ plateis:intelli
guntur vt dictum est peccatores publice
delinquētes. Qui qual'r d̄linquāt subdit̄:
q: filij colligūt ligna ꝛc.q: sic videmus p
experientiā patres multoc̄. inducūt filios
ad peccand̄ sic pꝫ in vsurarijs q docent fi
lios vsuras facer̄: ꝛ sic filij colligūt ligna:
dum cumulant tēporalia:q̄ dicunt̄ patres
incendere:dum ipos ad amplius congre
gandum animāt. Mulieres vero adipez
dicunt̄ ꝯspergere ꝛ placētas facere:q: eo
rum vxores d̄ pecunia male acqsita late
viuūt ꝛ studēt in delitijs corporis. Signā
ter aūt dr̄ ꝙ libant regine celi a dijs alie
nis:quia in opibus suis:dyabolo seruiūt
ꝛ nō d̄o. ¶ Aduertāt tn̄ miseri dcā sequē
tes qd dicit dn̄s:vt me ingt ad iracūdiā
ꝓuocarent. Nam ex eoꝝ mal' operibꝰ:cō
tra eos iratur dn̄s:ꝛ de suis mal' operibꝰ
grauiter punient̄.iuxta illud ro.2º. Secū
dum aūt duriciā tuaz ꝛ cor īpenitēs thau
rizas tibi iram in die ire ꝛ reuelatiōis iu
sti iudicij dei q reddet vnicuiqꝫ secundū
opera sua. ¶ Quātū ad tertiū.s.persona
lem distinctiōez dic̄. Et paupes ꝛ debiles
ꝛc. Ubi scié.ꝙ p iª quattuor genera hoiuꝫ
itell'nt̄.4.gn̄a peccatoꝝ. Ubi scié.ꝙ gn̄al'r
loquēdo homo pōt dupliciter peccare.s.
peccato omissionis:ꝛ peccato ꝯmissionis.
peccans peccato omissionis intell'r p pau
peres:q: sic paup nihil hꝫ:ita homo p pec
catuꝫ omissionis nihil boni operat̄.vt sic
dicat illud ps. Ego sum pauper ꝛ dolēs.
Peccato aūt cōmissionis pōt peccare tri
pliciter:vel ex passione vel ignorātia:vel
ex certa malicia. Peccans ex passione:i
telligit̄ per debiles. Nam sic debilis non
pōt resistere fortiori:sic multoc̄.accidit ꝙ
homo ex sua fragilitate n̄ conat̄ peccatis
resistere:sed in ipis succūbit. Ut sic d̄ ipo
dicat̄ illud nee.4. Debilitata ē fortitudo
portātis ꝛ nos nō poterimus hedificare
murū: Peccans ex ignorātia significat̄:p
cecos. Nam sic cecus nō videt corporal'r:
ita multoc̄.homo ex ignorātia sue salutis:
labitur i peccatū.d̄ qbus sophonie.i. Am
bl'abūt vt ceci:q: dn̄o peccauerūt.peccās
vero ex certa scientia ꝛ malicia:intell'r p
claudos. Nam sic claudus vidꝫ se claudi
care:ꝛ tn̄ non se rectificat:sic multoc̄. hō
ex certa malicia deū offendit: nec vl't se
dirigere p opera bōa. Un̄ Ambro.claudi
sunt:q rectos gressus in operatōe nō ha
bent. ¶ Licet aūt per iª quattuor genera
hoiuꝫ intelligant̄ vt dictum ē iª quattuor
genera peccatoꝝ: tn̄ deꝰ ex sua misericor
dia eos inuitat vt cōuertantur ad penitē

tentiā ⁊ sint participes cenē sue:⁊ volens
oēs hoies saluos fieri nullū quantū in se
est excludit a glīa paradisi. Vñ Ambro.
Inuitat āt paupes:debiles : cecos ⁊ clau
dos:vt ōñdat ꝙ infirmitas peccoꝝ p mise
ricordiā dei remittat̄. ¶ Quantū ad 4m
s.dicti impletionē dicit. Et ait suus dñe
⁊c. Ubi sciendū ꝙ officiū boni sui est hu
militer obedire suis dñis iuxta illō Coll̄.
3. Serui obedite p omnia dñis carnalib⁹
non ad oculū seruiētes quasi hoibus pla
centes:ſʒ in simplicitate cordis timentes
dñm. ¶ Quia vero 1a celestis patria ad
q̄ʒ seru⁹ vocauit hoies est magne capaci
tatis:iuxta illud Jo.14. In domo patris
mei mansiōes multe sunt.iō renūciat dño
ꝙ p illos qui inuitati fuerūt non ē reple
tus locus.d.⁊ adhuc locus est. Iste ē lo
cus d quo sci existētes in pr̄ia dicere pos
sunt illud Geñ.28. Apud vos ē locus spa
tiosus ad manendū. ¶ Quantū ad 5m .s.
dei miseratione dicit. Et ait dñs suo ⁊c.
Ubi sciendū ꝙ p vias p quas hō vadit
ad terminū ad quas suus mittit̄ : intelli
git̄ rectitudo viuēdi in opibus bōis p q̄ʒ
hō vadit ad pr̄iam. Per sepes vero que
discernūt terrā cultā ab inculta:⁊ muniūt
possessionē ne fructus ibi nati deuastētur
a bestijs:intelligūtur hoies discernentes
vitia a virtutib⁹:q vitia dimittūt ⁊ exer
cent se in opibus bonis:⁊ claudētes se in
tra clausurā preceptoꝝ dñi a demonibus
eos tēptare volētibus p ferales bestias
significatis custodiūt se illesos. ¶ Signā
ter aūt dr̄ ꝙ cōpelluntur intrare : qꝛ mul
tociens accidit ꝙ hoies qui aliquādo fue
rant mundo dediti:pp aliquas aduersita
tes occurrētes ad se reducūtur: ⁊ munda
na despiciūt:⁊ ad amorē dei ardētius con
uertunt̄ vt sic p h compelli dicātur scdm
Grego.in omel. De talibus verificatur il
lud Act.14. Per multas tribulationes
oportet nos intrare regnum celorum.

Quarta pars.

Equit̄. Dico aūt vobis ⁊c. Ubi
s tāgitur iusta eqtas in sentētian
do:ꝙ pbat affatus metuēdus.
Ubi sciendū ꝙ sm iustitiam est valde di
gnū vt si hō inuitat̄ ad aliquod bonū pci
piendū.⁊ ex negligentia vel malicia ipsa
respuit ꝙ ipso priuet̄ ⁊ alijs coicet̄. Quia
igit̄ qui inuitati fuerāt noluerunt venire
valde fuit ꝯuemēs ꝙ priuarentur conui
uio. Unde Grego. in omel. Nemo ergo
contēnat ne dum vocatus excusat :cuʒ vo
luerit intrare non valeat.nā aliquādo qui
renuūt quando postea vellent intrare nō
possunt. Hoc aūt fuit figuratū Mat. 25.
de decē virginibus.5.prudētibus ⁊.5.fa
tuis. Ubi sciendū ꝙ per.5.prudētes que
parate erant intelligitur quilibet q quan
tum ad animā rationalē dirigitur in ope
ribus bonis q̄ directio datur intelligi p
prudentiā.q̄ʒtum vero ad corpus q.5. sen
sus in honestate conseruat ꝑpter ꝙ ⁊ me
rētur nomen virginis. Per.5. vero fatu
as que nō erant parate intelligit̄ quilibet
qui quantū ad aīaʒ non habet prudentiā :
q̄ʒuis habeat ꝯtinentiā corporalē signa
tam in noie virginis.tñ paratus non dici
tur quia non habet oleū gratie nec exem
plarē conuersationē per opera deo grata:
sed si quid facit d genere bonorum h solū
fac̄ propter laudem humanam. de qbus
Math.5. Amen dico vobis : receperunt
mercedem suam. Nos ergo simus de qui
bus dicitur Math.25. Serue bone ⁊ fide
lis intra in gaudiuʒ domini tui. Ad quod
nos perducat ⁊c.

¶ Dominica tertia post pent̄. Euā.44m
Rant approꝑinquātes ad
yhm publicāi ⁊ peccatores
e vt audirēt 1m. Luc.15. Nos
videm⁹ per experientiam
ꝙ qñ aliqs ifirmat̄ grauit̄:
⁊ sit aliquē bonū ⁊ piū medicū potētē ipʒ
sanare ꝙ si sit sapiens:pcurat possetenus
eum habere:vt possit sanitatem recipere

Videmus et q̃ quādo est aliquis discipulus ignorans aliq̃z scientiā: ꝛ nouit magistrum sapiētem ꝛ famosum: si sit prudēs: querit ipm cum diligētia: ꝛ inuentum audit cum reuerētia. ꝛ ipsius tenet documēta. ¶ Officiū autem pij medici ē infirmo cōpati ꝛ sibi si pōt dare remedia sanitatꝫ. Officiū etiam boni magistri ē discipulū instruere: ꝛ quantū potest dirigere in sciētia veritatis. ¶ Si vero ꝯtingeret q̃ aliquis ex inuidia medico vl' magistro ꝺtraheret: debet ipm modeste corrigere: cum v̄balr̄ ꝛ exēplariter admonēdo. ¶ Quia igitur dei filius in hūc mundꝰ venit vt spiritualis medicus humani generis ꝛ magister: q̃ qdem graui detinebat̄ infirmitate peccati: ꝛ viam veritatꝫ vt inscius ignorabat: ideo ad ipm vt ad medicū ꝛ magistruꝫ hoies debuer̄t accedere vt sanitateꝫ recuperēt ꝛ doctrinā. quos ipe vt piꝰ medicus ꝛ bonꝰ magister ab infirmitate curauit: ꝛ viā veritatis ostendit. Quia vero phi ypocrite ex inuidia: xp̄i detrahebant operibus: ipos exēplariter corrigit: vt inuidiā abiciant: ꝛ detractōem dimittāt. Et h̄ est q̃ nob̄ insinuat euangeliū hodiernū in quo. 3^a inuūtur. s.

Dl'co: misericordie i recipiēdo.
Rācor: inuidie in detrahēdo.
Splendor sap^e in corrigēdo.

¶ Primū probat affabilitas cōuersationis. 2^m puersitas intentiōis. 3^m claritas eruditōis. Primū in prin. 2^m ibi. Et murmurabant Phi ꝛc. 3^m ibi. Et ait ad illos pabolam ꝛc. Prima pars.

Quantū ad primū vbi tangit̄ ꝛc. q̃ ꝓbat ꝛc. dicit. Erant appropi. ꝛc. Ubi sciendū q̃ qñ aliquis indigens sit aliquē potentē sibi subueīre misericordē ꝛ hūilē: securiꝰ pōt ad ipm accedere pro subsidio impetrādo. scd̄m h̄ igit̄ hic q̃ttuor possumus cōsiderare. s.

Cetū indigentem.
Actum ꝓmerentem.
Germinū cōuenientem.
Fructum recreātem.

¶ Quantū ad primum dic̄ Publicani ꝛ peccatores. Ubi sciendū' q̃ qñ infirmus grauius infirmat̄ plꝰ eget medico. Quia publicani ꝛ pec. erant infirmi grauiter: qꝛ peccatū est infirmitas spūalis anie: iō medico indigebāt. Sciendum ē auteꝫ q̃ per publicanos intelligunt̄ peccatores publici. Nā publicani dicebant̄ hoies exercentes opera coia ꝛ publica: vt colligere pedagia ꝛ huiusmodi. Per pecōres vero itelligunt̄ quicūqꝫ publice vl' priuate peccāt: ꝛ sic oēs dici possunt peccatores: qꝛ etiaꝫ hō nascitur: cū peccato iuxta illꝺ ps. Ec. enim in iniqta. ꝯceptus suꝫ ꝛ i pec. cōcep̄ me mr̄ mā. Propter q̃ ro. 5°. Oēs peccauerunt ꝛ egēt gl'a di. Nā teste Jo. i. cañ. i°. Si dixerimus q̃ peccm̄ nō habemꝰ nos ipos seducimꝰ ꝛ veritas i nob̄ nō ē. ꝑp̄ q̃ tob. 13. Conuertimini ergo peccatores ꝛ facite iusticiā corā dō credentes q̃ faciet vobiscū suā miaꝫ. ¶ Q^m ad 3^m. s. actū ꝓmerentē dicit. Erāt appropinquātes. Ubi sciēdū q̃ lꝫ hoies huiꝰ mūdi sint fragiles ꝛ per ꝯñs labantur multociēs in peccm̄ tñ deus piꝰ ꝛ misericors dat eis spem venie aptens sue misericordie sinū si volunt appropinquare sibi ꝛ ipm querere diligēter Ut igit̄ peccatores deo possint appropinquare secure: ꝯfortat eos beatus Jac. in can. sua. 4. c. Appropinquate deo ꝛ appropinquabit vobis. Nā iuxta illꝺ ps. Prope est dñs oibus inuocantibꝰ eū in veritate. ¶ Hoc āt fuit figuratum Luc. 18. vbi sinal'r̄ dr̄ q̃ cum xp̄s appropinquasset iericoꝫ cecus qdā mendicus ꝛ paup clamabat. d. Fili dꝺ miserere mei: q̄ cum xp̄s iussisset adduci ad se interrogauit ipꝫ qd vellet q̃ sibi faceret: q dixit: dñe vt videam: cui xp̄s misertus statim reddidit visum. ¶ Ubi sciendū q̃ ꝑ illū cecuꝫ pauperem ꝛ mendicū intelligit̄ quilibet pecōr. Ut sic merito dici possit ꝺ ipso illꝺ apoc.

3. Tu es miser ⁊ miserabilis: paup: cecus ⁊ nudus. Nã miser: q: sub seruitute dya boli: paup: quia priuat⁹ diuitijs celestis pr̃ie. ceco: q: infectus vitijs. nud⁹: q: ami sit dona gratuita. ℂ Lz autẽ sic sit: tñ qñ xp̃s appropinquat Jerico. i. hũc mũdũ: q: in tp̃e luna q̃ significat defectũ nec i ip so instar lune stabilitas repitur dz ip̃z in star ceci cum deuotiõe inuocare ⁊ dicere yh̃u fili dd̃ miserere mei. Et sic in yh̃u sal uatore cognoscat diuinitatẽ. in filio vero dd̃: eius humãitatẽ in misericordia vero q̃z petit suã necessitatẽ. ℂ Sic ãt clamantem anteq̃z ip̃m illuminaret iussit duci ad se: q: nisi peccator preueniat diuina grã: ad pniam suis viribus nõ põt venire: nec pcci remissionẽ habere: q̧ cognoscẽs Je re. d. tre. 5. Conuerte nos dñe ad te ⁊ cõ uertemur. Sic aũt adductũ ad se p suam grãm iterrogat nõ tanq̃z nesciens: sed cõ sensum peccõris hr̃e volẽs: quid vis vt fa ciam tibi: q istar ceci non dz petere diui tias ⁊c. sed absolutoẽm culpe ⁊ illustratõ nem gratie. d. dñe vt videam lumen: q̧ si deuote postulet. Christus ip̃m illuminat vt sic peccator dicere possit illud Jo. 9. Unum scio quia cum essem cecus mõ vi deo. ℂ Quantum ad 3ᵐ. s. terminum cõ uẽtentem dicit ad yh̃m. Ubi sciendum q̧ yh̃s fuit conueniẽs terminus ad quẽ pec catores debẽt accederẽ. Unde ps. Accedi te ad eum ⁊ illuminamini ⁊ facies vr̃e nõ cõfundentur. Nam qñ cecatus p peccatũ accedit ad ip̃m: eum illumiat grãm cõfe rẽdo pp q̧ facies eius non dicitur cõfun di quia obtiet q̧ humiliter postulat. Nã iuxta illud ps. Ip̃e est qui propi. omnib⁹ iniqui. nostris: ⁊ qui sanat omnes infirmi tates nostras. ℂ Quantum ad quartum s. fructum recreantem dicit. vt audirent illum. Ubi sciendum q̧ publicani ⁊ pecca tores non solum appropinquabant ad xp̃z vt a suis infirmitatibus curarentur sed etiam vt instruerentur in via veritatis: vt sic possent mentaliter recreari. quia d̃ utero. 8. Non in solo pane viuit homo sed in omni verbo q̧ procedit de ore dei. Ad istam auditionem ⁊ instructionem ip̃se nos inuitat per psalmistam. d. Uenite fi lij au. me. ti. domini docebo vos. Nam d̃ utero. 33. Qui appropinquant pedib⁹ ei⁹: accipient de doctrina eius.

Secunda Pars.

6 Sequitur. Et murmurab ãt phari. ⁊c. Ubi inuitur rãcor inuidie in detrahẽdo. q̧ pbat puersitas i tentionis. Ubi sciendũ q̧ phari. peruersaz intentionẽ habentes detrahebãt opibus xp̃i vidẽtes q̧ ip̃se non repellebat publi canos ⁊ peccatores ad se veniẽtes sz beni gne ⁊ familiariter stabat cũ illis. Fm hoc igitur h̃ duo possumus ꝯsiderare. vz. Expressionẽ inuide reprehẽsionis. Allegationẽ iniuste rõnis.

ℂ Quantũ ad primũ dicit. Et murmura bant ⁊c. Ubi sciendũ q̧ ꝯsuetudo inuidoꝝ est bonis detrahere ⁊ ip̃sos pati nõ posse iuxta illud Criso. in quodã sermõe. Zelãt inquit: mansuetũ inuidi: modestum super bi: probum improbi: mitem tumidi: vni ca emulatione lacescunt. Quia igitur pha risei erant inuidi: ideo murmurabant de xp̃o. Et sic de ip̃sis dici potuerit illud Judi. 8. Improperiũ murmurationis sue cõtra dñm protulerũt: qñ de suis operib⁹ murmurabant. ℂ Unde possunt nobis fi gurari p illum ingratũ populum iudaicũ de quo Exo. 15. murmurauit popul⁹ ꝯtra Moy. Nã per Moy. qui assumptus ab aquis d̃r: qui extraxit populuz de egypto itelligitur xp̃s qui elleuat⁹ erat ab appe titu mundanaꝝ cupiditum significataruz per aquas: qui genus humanum eduxit de tenebris peccatorum: ꝯ quem physei murmurabant significati per ingratum populũ: quos tñ dñs reprehẽdit. d. nũeri. 14 Usqueq̃ m̃ltitudo h̃ pexima murmurat ꝯ me. q. d. murmurat ñ obẽt: sed poti⁹ mea

opéra cōmendare.¶ Un̄ sciendum ꝙ in uenio in scriptura ꝙ ꝑpter murmuratio nem hō grauiter punit᷑. Nam.
Inficit᷑ culpa deformāte.
Affligit᷑ pena affligente.
Excludit᷑ a gl'a quietāte
¶ Primo inficit᷑ culpa deformāte. Hoc aūt fuit figuratū numeri.12.vbi sententia liter dr̄ ꝙ cū maria soror Moy.murmu rassꝫ cōtra ipūm:d̄s eam reprehēdit.d.qr̄ nō timuisti detrahere seruo meo Moy. ⁊ cum reprehēsione etiaꝫ eam puniuit:qꝛ facta est leprosa. Un̄ ibidem dr̄. Ecce ma ria apparuit candēs lepra sic̄ nix.¶ Ubi sciendum ꝙ p Moy.seruū dn̄i intelligit᷑ xp̄s:qui inquātū homo seru⁹ dici pōt:qꝛ iuxta illud phil'.2°.semetipsuꝫ exinaniuit formā serui acciplēs i similitudinē hoiuꝫ factus ⁊ habitu inuētus vt hō. Per ma riam vero sororem Moy.intelligi pōt q libꝫ hō qui soror xp̄i dici potest tū ꝑpter conformitatē nature q̄ꝫ hꝫ cum xp̄o quan tum ad naturam humanā ꝑpter q̄ꝫ dicit᷑ frater nr̄.vt sic dicat illud gen̄.37. Frater enim ⁊ caro nr̄a est.tū propter conformi tatem in vita q̄ꝫ debent hr̄e cum xp̄o. iu xta illud ꝙ ipse dicit Mat.12. Quicūqꝫ fecerit voluntatē patris mei q in cel'est: hic pr̄ ⁊ mater frater ⁊ soror ē.¶ Licet aūt hō possit dici soror xp̄i:⁊ p consequēs deberet ipsum diligere:tn̄ multi sunt qui instar m^c sibi detrahūt verb̄ ⁊ operibus suis:tn̄ aduertant qd accidit m^c murmu rāti:qꝛ apparuit candēs lepra sic̄ nix. Sic re vera accidit detractoribus:qꝛ anie ip̄o ruꝫ inficiunt᷑ peccati macl'a d̄formāte. Nō enim tantā deformitatē fac̄ lepra in cor^c: q̄ꝫtuꝫ peccatū in aia peccatoris. Ut d̄ ip̄o dici possit illd̄ ps al'.26.¶ Orta ē lepra i fronte eius. Per frontem q̄ est pulchrior ps corpis intell'r anima q̄ est pulchrior ⁊ nobilior ps hois. In i^a igit᷑ fronte.i.aia lepra oriri dr̄:qn̄ pp peccatū detractōis i ficit᷑ aia murmurātis.¶ Scd̄o pp pecm̄ d̄tractiōis affligit᷑ pena cruciāte. ꝙ fuit fi guratū nūeri. Ubi siālıter dr̄ ꝙ cuꝫ ppl's isrl'itic⁹ iret p desertū ⁊ murmuraſ ſꝫ ⁊ locutus fuissꝫ ꝯtra dn̄m ꝙ iratus dn̄s imisit in ppl'm ignitos serpētes q morde bant ⁊ vulnerabāt:ex quoꝝ morsib⁹ ml'ti moriebant᷑.¶ Ubi sciendū ꝙ p populuꝫ isrl'iticum euntem p desertū.intelligunt᷑ hoīes huius mūdi:qui in h̄ mūdo signifi cato p desertum qꝛ desertū est locus q ab hoibus deserit᷑:⁊ i^c mundus hꝫ ab hoib⁹ deseri saltem p mortem dicunt᷑ iter page re q̄ꝫdiu sīt viatores.qꝛ iuxta illud hebre. 13. Non habem⁹ hic manentē ciuitateꝫ ſꝫ futuram inquirim⁹. In i° aūt itinere mur murare dicunt᷑ cōtra dn̄m quādo vel ip̄ꝫ blasphemāt verb̄:vel sibi operib⁹ contra dn̄t:cōtra illud phil'.2°. Omnia aūt facite sine murmuratiōibus ⁊ hesitatiōibus vt sitis sine querella ⁊ simplices sic̄ filij dei.
¶ Sꝫ aduertāt d̄tractores pessimi qd po pulo murmurāti accidit. Nā deū ꝯcitaue runt ꝯtra se pp ꝙ iuste fuit eis iratus:sic re vera cōtra detractores iuste irat᷑ dn̄s. Ut sic de ipso dicat᷑ illud Is.5.ideo irat⁹ est furor dn̄i in ppl'o suo ⁊ extēdit manū suam:sup eum. Qual'r aūt ira ppl'm mur murantē percusserit sequit᷑ ꝙ misit serpē tes ignitos:quoꝝ morsibus hoies morie bant᷑. Ubi sciendū ꝙ p illos serpētes itel ligunt᷑ dyaboli:q̄s d̄s pmittit suis tēpta tionibus vel d̄ qbusdaꝫ aculeis pūgere ho mines:⁊ ip̄os trahētes ad cōsensuꝫ vl'ne rare. Detractores igit᷑ dicunt᷑ interfici ab ignitis serpentib⁹.i.a demonib⁹:dū suge stionibus eoꝝ consentiūt de alijs murmu rādo. Quod piculū nos docet vitare apo stolus.d.i.cor.10. Neqꝫ tēptetis deū sic̄ q daꝫ eoꝝ tēptauerūt ⁊ a serpētibus pieru̅t: neqꝫ murmurauerītis sic̄ qdam eoꝝ mur murauerunt ⁊ perierūt ab exterminatore.
¶ 3° ꝑpter peccatum detractionis exclu duntur a gloria quietante. Et h̄ fuit figu ratum numeri.14.vbi sentētialiter dr̄ ꝙ

cū filij israel murmurassent de terra pro missionis q̄ de⁹ se datu҃ repromisit:irat⁹ dominus dixit ꝙ omnes qui murmuraue rant neq̄ obedierant voci sue non vide rent terram q̄ ꝓmiserat patribus eoꝝ. ¶ Ubi sciendum ꝙ per terram ꝓmissio nis intelligitur celestis p̄ria q̄ deus pro misit se datu҃ facientib⁹ opa bona iuxta ꝙ figuratiue dixit domin⁹. Exo. 3. Descē di vt liberarem pplm̄ meū de manibus egyptiorum ⁊ educerem de terra illa in terram bonam ⁊ spatiosam :terram q̄ flu uit lacte ⁊ melle. Nam dei filius đ sinu pa tris descendit in mundum quando natu ram assumpsit humanam: vt đ manibus egyptiorum.i.de seruitute demonum libe raret genus humanum:⁊ ip̄m induceret ad celestem patriam significatam ꝑ terrā spatiosam ⁊c. Hec ē terra đ qua ps. Por tio mea dn̄e sit in terra viuentiū. ¶ Uide tamen q ipsa priuanꝭ quia omnes q mur murauerūt de đo ⁊ terra mēdaciter sic re vera qui đo detrahūt ⁊ hoibus:celesti pa tria priuanꝭ. Quia igitur tantū dānum ꝓ pter peccatū detractiōis hoies assecunꝭ: ideo admonenꝭ vt ipsu҃ vitent sapiētie.i. vbi dr̄. Custodite ergo vos a murmura tione q̄ nihil prodest:⁊ a detractiōe pcite lingue q̄m obscurus sermo in vacuū non ibit os aūt ꝙ mentiꝭ occidit aia҃. ¶ Q̄m ad secundū.s. allegatiōem iniuste ratōis dic̄. dn̄tes q: hic peccatoꝛ̄s recip̄ ⁊c. Ubi sciendum ꝙ ratio q̄ isti allegabāt cōtra xp̄m đ recipiēdo peccatores iniusta erat: imo magis arguere debebāt oppositum: quia tal's xp̄s vocare venerat ad penitē tia҃:tanq̄ eius misericordia indigētes iu xta ꝙ eis detrahentibus dixit Mat. 4. Non ē opus valētibus medic⁹:sed male habentib⁹. Euntes aūt discite qd est mise ricordiā volo ⁊ nō sacrificiū:nō enim ve ni vocare iustos sed peccatores.

Tertia pars.

Equiꝭ ait ad illos pabolam ⁊c. Ubi innuitur splēdor sapiētie in corrigēdo ꝙ ꝓbat claritas eru ditionis. Ubi sciendum quod Christus videns pharisseos maligne loq ⁊ contra se murmurare: non increpat eos acriter ne videaꝭ eos abicere:sed instar pij p̄ris: ⁊ sapienꝭ magistri eos dulciter corrigit:⁊ veraciter instruit:ōndens ꝙ d҃ peccatoꝛ̄s recipe. ¶ Sciēdū est āt ꝙ hō in p̄ma sua cōdictōe fuit fact⁹ a deo inocēs ⁊ siñ pec cato:⁊ sic pōt significari ꝑ ouē animal ino cens ⁊ māsuetū. Fuit ēt creat⁹ ad đi ima ginem iuxta illđ geñ.i. Creauit đs hoie҃ ad ymaginem ⁊ similitudinē suā.⁊ sic pōt significari ꝑ dragmā i qua ē ymago regis ipressa sed l҃ sic creatus fuerit inocens ⁊ ad dei ymaginē tñ ꝓpter peccatū amisit inocētiā ⁊ fuit ymago deformata:⁊ sic fuit ouis ⁊ dragma ꝑdita. Scd̄m h̄ igitur hic duo possum⁹ cōsideraꝭ. Nā primo adduꝭ pabola҃ ouis ꝑdite significātis inocentie āmissionem. 2° dragme ꝑdite significātis ymaginis deformitatē. ¶ Q̄m ad primū dicit. Et ait ad illos ⁊c. Ubi sciendū ꝙ cir ca illā primā pabolā.8. possum⁹ ꝯside͛.s.
Rational' creature cōdictionem.
Hois ꝑ culpam ꝑuaricatiōem.
Dei filij incarnatiōem.
Diligētem inquisitiōem.
Affligentem passionem.
Celestis ianue apertiōem.
Cōciuium exultatōem.
Parabole applicatōem.
¶ Quātū ad primū dicit. Et ait ad illos ⁊c. Ubi sciēdū ꝙ ꝑ illas.c.oues intell'r to ta itellectual' creatura angli.s.⁊ hoies q̄s đs instar ouiū creauit inocētes ⁊ puros. q iō.c. dicunꝭ ꝺm Greg. ad đsignanđ ꝑfe ctionē ipoꝝ. Uñ ad ꝯmēdatione҃ isti⁹ pa storis possidētis tot oues dicit Ambrosi⁹ Diues pastor c⁹ oēs oues nos cētesima portō sum⁹. ¶ Iste oues possunt figura ri ꝑ oues salōnis đ qb⁹ ip̄e dicit eccl'i.2°.

Possedi seruos ⁊ ancillas:multã[que] fami
liam habui:arméta quoq[ue] boũ ⁊ magnos
ouiũ greges vltra oẽs qui fuerũt añ me
in ier^{m}. ¶ Ubi sciendũ q[uod] p[er] salomonẽ re
gem pacificũ intelligit xp̃s qui nos pacifi
cauit cum do:ille dr̃ possedisse seruos ⁊
ancillas ⁊ multã familiam:q[uia] omnis crea
tura corporal' tam corruptibil' q[uam] incorru
ptibil' est sue dictiõi subiecta. arméta q̃q[ue]
⁊ magnos ouiũ greges:q[uia] tam sensibil':
creatura ⁊ rational' significata p[er] arméta:
q[uam] omnis intellectual':vt sunt angli ⁊ ho
mines sancti significati p[er] oues sunt gene
raliter ei ad nutũ subiecta. ¶ Q^{m} ad ho
minis p[er] culpam p̃uaricationem dicit. ⁊ si
pdiderit vnam ex ill'. Ubi sciendum q[uod] l[icet]
deus naturã intellectualẽ perfectã instar
ouium creauerit. tñ de perfecto ⁊ comple
to numero congregatiõis:ouis vna dice
scit:quãdo genus humanũ in primis pen
tibus peccauit. Unde Je.50. Omnes nos
quasi oues errauimus:vnusq[ui]sq[ue] in viam
suam declinauit. Quod cognoscẽs p̃s. ⁊
appetẽs ad pastorẽ reuerti. d. Erraui sic
ouis que periit queres seruũ tuum quia
man. tua non sum oblitus. Quo reducto
dicit beatus Pe. nos confortãdo. 1^{a}. cañ.
sua. 2°. Eratis enim aliquãdo sic oues er
rantes:sed cõuersi estis nunc ad pastorẽ
⁊ ep̃m animarũ vestrarũ. ¶ Q^{m} ad dei
filii incarnatiõem dicit. Nõne dimittit
99. in deserto ⁊c. Ubi sciendum q[uod] p[er] deser
tum intelligit celum empyreũ:q[uia] tunc de
sertum fuit:quãdo homo peccãdo ipsum
deseruit:nõ q[uod] adhuc i eo fuiss[et] presentia
liter:sed q[uia] fuit eo priuatus:ad q[uod] fuerat
ordinatus: ⁊ ibi dimisit chorũ sanctor[um] an
gelorum:p[er] 99. oues spiritualiter designa
tum. ¶ Sic autem dimissis:venit ad ho
minem qui perierat vt ipsum quereret ⁊
ad gregem reduceret quãdo venit in mũ
dum de virgine factus homo. Unde dic
Jo.16. Exiui a patre ⁊ veni in mund. Naz
Luc. 19. Filius hominis venit querere:q[uod]
pierat. ¶ Considera igitur o fidel' anima
benignitatẽ dei. Nam in prima creatione
mundi homo fugit deũ:q[uia] incurrerat mor
tem propter q[uod] dixit adam geñ.3. Uocẽm
tuam dñe audiui in padiso ⁊ timui eo q[uod]
nudus essem ⁊ abscõdi me. In eius vero
reparatiõe:deus ad hominẽ venit vt det
sibi vitam. iuxta q[uod] ipse dicit Jo. Ego
veni vt vitam habeãt: ⁊ vt habũdantius
habeant. ¶ Iste aduẽtus potest figurari
per aduentũ arche dñi i castra. de quo dr̃
1. Re.4. Cognouerunt philistini q[uod] archa
dñi venisset:timuer[un]tq[ue] dñtes venit deus
in castra: ⁊ ingemuer[un]t. d. ve nob. ¶ Ubi
sciendum q[uod] p[er] archam dñi intelligit xp̃s
qui quantũ ad hũanitatem archa fuit pre
tiosissimi thesauri. s. diuinitatis. Per ca
stra vero intell'r hic mũd[us]. quãdo igitur
dei filius assumpsit naturã humanã:tunc
archa in castra dr̃ venisse. Per philistini
qui interpretant[ur] ceciderũt:intelligunt[ur] de
mones qui pp[ter] peccatũ supbie cecide
runt de celo. Isti igitur videntes q[uod] xp̃s
venerat i mund ceperũt timere videntes
q[uod] p[er] ipsius aduentũ minuebat[ur] eorum po
tentia: ⁊ ad grauiora supplicia pabantur:
⁊ sic dr̃e ve nobis. Uñ Mat.8. Quid nob
⁊ tibi yh̃u fili dei venisti añ tẽpus torque
re nos. ¶ Quantũ ad 4^{m}. s. diligẽtem in
quisitiõem dicit:donec inueniat illã. Ubi
sciendum q[uod] di filius cũ magna diligẽtia
naturã humanã significatã per ouem pdi
tam:quesiuit:donec ipsã inuenit. nec per
h[oc] q[uod] 1ª pdita fuit secundũ Cirillũ fuerat
aliis remanẽtibus indignatus in aliquo:
q[uia] h[ec] ouis de grege recesserat:sed misertus
pdite:vt numerũ ouium integraret perfe
ctũ eam gregi qui remãserat:adunauit.
Inuẽto ãt homine perdito poterat xp̃s
dicere nature angelice illd Luc.15. Frater
tu[us] hic mortu[us] erat ⁊ reuixit: perierat: ⁊
inuentus est. Inuẽit autem eum in terra
deserta:quia desertum a gratia in loco or
roris:quia deturpatũ a cl'pa: ⁊ vaste solli

tudinis:quia dispersum:ad opera vitiosa. ¶ Xps igitur sic diligéter querens oue3 perditam.i.hominem potest figurari per Joseph qui dixit gen.27.dū esset in agro īterrogāri quid quereret:fratres meos q̄ro. ¶ Ubi sciendum q̄ per Joseph filius accrescens 7 decorus aspectu dictus : intelligitur xp̄s q ideo accrescēs dici potuit quia eius humāitas fuit diuinitati cōiuncta:decorus vero aspectu:quia purus 7 innocens:7 exēplar gratiosus:Iste dicitur in agro fuisse quādo fuit corporaliter in h mundo:cui si fiat questio qd querat :respōdet fratres meos.i.hoīes ad mei similitudinem creatos quero. ¶ Quantu3 ad quintū.s.affligentem passionem dicit.7 cū inuenerit illam 7c. Ubi sciendum q̄ xp̄s inuenta oue pdita non percutit ipsam secundū Greg.sed clemēter eam sustentat. Unde sciendu3 q̄ p humeros in quos dī filius ouem portat:intelligit̄ eius pa° q̄3 sustinuit pro redemptione humani generis:in qua secundū Greg.peccata nostra portauit.Et h est q̄ fuerat prophatum p Js.Js.43.d. vere langores nostros ipse portauit 7 dolores nostros ipse tulit.Qđ cōpletum ospitiens beatus Pe.dicit.1ª. cañ.sua.2°. Peccata nostra ipse ptulit in corpore suo sup lignum : vt peccatis mortui : iustitie viuamus cuius liuore sanati estis. ¶ Dicitur aūt posuisse ouem super humero gaudens:q: licet pa° eius penal' sensualitati fuerit quaṙ dicit Mat.26.tristis est anima mea vsq3 ad mortem.tam̄ fuit voluntaria quantum ad animā. Unđ dicit Jo.10. Potestatem habeo ponendi animam meam 7 potestatem habeo ite3 sumendi eā. ¶ Xps igit̄ i passione portās nostra delicta potest figurari per samaritanum de quo sentētialiter dicitur 7 parabolice Luc.10.q̄ cum venisſ3 hominem a latronibus expoliatum 7 vulneratum appropians ligauit vulnera eius infundēs oleum 7 vinū 7 imposuit illū in iumentū suū 7 duxit in stabul3 pro quo dedit duos denarios. ¶ Ubi sciēdū q̄ per samaritanu3 qui interpretat̄ custos:intelligit̄ xp̄s custos humani generis.De quo ps.Nisi dn̄s custodierit ciuitate3 frustra 7c.Per hoīem vero expoliatū 7 vulneratū intelligitur totum genus humanū q̄ in p̄mis parentib° fuit expoliatū gratuitis 7 i naturalibus vulneratū:huic appropinquās dei filius in iumentū suū populu3 posuit quādo super lignū crucis peccata nostra portauit. Infudit aūt vinum 7 oleu3:quādo in pa° fuit mia 7 iusticia . duxit in stablm.i.ad congregatiōem fidei 7 vniuersitatis eccl'e.que stabulu3 respectu celestis patrie que aula dei dicitur dici potest:p pter desideria carnis que ipsum multoc. ad indebita inclinant . Dicitur autem de disse duos denarios:quia preciū redēptionis nostre fuit xp̄s qui se ip̄m dedit quātum ad corpus 7 animam 7 sic deo patri recōciliauit hominem qui ab ipso recesserat per peccatum. ¶ Quantum ad sextū s.celestis ianue apertione3 dicit.7 veniēs domum.Ubi sciendum secundū Greg.q̄ per illam domū intelligitur celestis p̄ria ad q̄3 xp̄s intrauit in die ascensionis secū ducens animas sanctorū omnium que an̄ eius passionem detinebant̄ in lymbo.Ut sic verificatū fuerit illud mich.2.Ascēdit enim pandēs iter an̄ eos. ¶ Hec dom° potest figurari per domū q̄3 sentētialiter dr̄ se vidisse eze3iel i sp̄ū eze.43.maiestas inquit domini ingressa est templum per viam porte que respicit ad orientem 7 ecce repleta erat gloria domus domini. ¶ Ubi sciendum q̄ per illam domū siue templū intelligit̄ vt dictum ē celestis patria que est habitatio oiu3 sanctor̄. Per maiestatem vero domini:intelligit̄ xp̄s: qui maiestas dei dici potest:quia est fili° dei:7 ei° similitudo et̄na. Ista dr̄ ingressa tēplum p viam porte ad oriente3:q̄n xp̄s in die ascensionis de monte olueti qui

nobis ē ad orientē situs in celū ascēdit ⁊
tūc repleta est domus glīa dn̄i:q: tunc ce
lestis pr̄ia xp̄i pn̄tia ⁊ scōꝝ fuit gloriosissi
me adornata. Et sic dici potuerit illud
ps. Gloria ⁊ diuitie i domo ei⁹. ¶ Quan
tū ad septimū.s. cōciuiū exultationē dicit
ꝯuocat amicos suos.i.angeloꝝ choros :q
ꝫm Grego. Amici dei dicuntur :q: ei⁹ vo
luntatē faciūt ⁊ vicini:q: ip̄m clare ꝯtem
plantur. Isti sunt amici de qbus ps. Ni
mis honorati sunt amici tui deus ⁊c.
¶ Quantū ad 8^{m}.s.ꝑabole applicationē
dicit.dico vobis ꝙ gaudiū ⁊c. Ubi sciēdū
ꝙ xp̄s applicando ad ꝓpositū istam pa
rabolā intendit talē rōnem. Quilibet hō
debet gaudere ⁊ nō murmurare de illo d̄
quo sci angeli gaudent qui nō possunt er
rare ſ ipsi gaudēt de pccōribus quādo cō
uertuntur ad pniam:ergo ⁊ vos debetis
gaudere ⁊ non murmurare si pccōres ad
pniam ꝯuertuntur sed ex eo ꝙ ipsos re
cip̄io ꝯuertuntur ad pniam:ergo murmu
rare non debetis si recipio pccōres. ⁊ nō
solum angeli gaudēt de conuersiōe sed ēt
suꝑ vno pccōre pniam agente magis q̄z
super.99.iustis q non egent pnia.q: in re
parando hominē deo factus est homo ⁊
factus est hō deus. ꝙ quidē ꝫm Grego.
Maximū gaudiū qn̄ sci in pr̄ia vidēt hu
manitatē sic mirabiliter diuinitati cōiun
ctam.nō āt ꝑꝑ ꝑmanētiā angeloꝝ ipsoruz
naturā assumpsit vt tm̄ natura angelica
fuerit sublimata. Un̄ Ebre.2. Nunq̄z eniz
āgelos apꝑhēdit ſ semē abrae apꝑhēdit
¶ Quantū ad 2^{m}.s.ꝑabolā dragme ꝑdite
significātis ymaginis deformitatē dicit.
Aut q̄ mulier ⁊c. Ubi sciendū ꝫm Ciril.
ꝙ ꝑ ꝓcedentē ꝑabolā in qua humanū ge
nus dicebat̄ ouis erratica dicebamur nos
fore creaturā substātialis dei q fecit nos
⁊ nō ipsi nos cuius pascue oues sumus.
subiūgitur aūt secūda ꝑabola a qua huma
num genus ꝯpatur dragme q̄ periȷ̄t ꝑ q̄z
nos ostendit ad ymaginē regiam factos
s.summi dei vt ex h̄ detur intelligi qualr̄
illa ymago deformatur. ¶ Sciendū est
autē ꝙ circa istā parabolā de dragma.5.
possumus considerare.s.
Nature rōnalis dignitatē in essendo.
Hominis malignitatē in offendendo.
Xp̄i benignitatē in reducendo.
Collegiȷ̄ societatē in ꝯgaudendo.
Dicti claritatē in applicando.
¶ Quantū ad primū dicit. aut q̄ mulier
⁊c. Ubi sciendū ꝙ ꝑ istā mulierē ꝫ Glo.
intelligit̄ dei sapiētia.i.dei filius q est dei
virt⁹ ⁊ sapiētia. Un̄ Grego. Qui signifi
cat ꝑ pastorē ipse ꝑ mulierem ipse enim
de⁹:ipse ⁊ dei sapientia. Ubi sciendū ꝙ sa
pientia dei ꝑꝑ tria pōt mulier appellari.
Nam instar mulieris habet.
Formositatē gratiosam.
Ubertatem copiosam.
Pietatem viscerosam.
Per p^{m} alliciuntur cōtemplantes. Per
secundū reficit operantes. Per tertium
colligit penitētes. ¶ Primo sapientia
dei instar mulieris habz formositatē gra
tiosam per q̄z allicit cōtemplantes.iuxta
ꝙ ip̄a dicit eccl'ici.24. Ego mater pl'chre
dilectōis timoris ⁊ magnitudinis ⁊ sācte
spei in me omnis gr̄a vite ⁊ veritatis : in
me omnis spes vite ⁊ virtutꝭ. Et sic pos
sit figurari per Racelem d̄ qua gen̄ .29.
Erat Racel decora facie ⁊ venusto aspe
ctu. Nam ꝑ Racelē q̄z dilexit Jacob de
coram ⁊c.intell'r dei sapientia : in qua est
omnis pulchritudo cuiuscunq̄z coloris :
hanc instar Jacob dz quilibz vir contēpla
tiuus diliger̄ al'ctus pulchritudine tam d̄
cora. ¶ Dicat igit̄ vir contemplatiu⁹ il
lud sapiētie.8. Hanc amaui ⁊ exquisiui
eam a iuuētute mea ⁊ quesiui sponsam eā
mihi assumere ⁊ amator factus sū forme
illius. ¶ Scd̄o sapiētia d̄i inster mlieris
hz vbertatem copiosam ꝑ q̄z reficit opan
tes:iuxta illd̄ eccl'astici.24. Ego quasi vi
tis fructificaui suauitatē odoris ⁊ flores

mei fructus honoris & honestatis. Unde propter suam vbertatē omnes inuitat sala criter eccl'astici. 24. d. Transite ad me oēs qui concupiscitis me: & a generatōib9 meis adimplemini: sp̄s enim me9 sup mel dul cis & hrēditas mea super mel & fauum. Et sic pp vbertatem possit figurari per lyā fecōdā q̄ cū peperisset sextū filiū dixit Gen. 3. ditauit me de9 dote bōa ēt hac vi ce mecū erit marit9 me9 eo q̄ genueri₃ ei 6. filios. Nam sic lya fecōda fuit ita dei sa piētia ē fecōdissima i se ꝯtinēs oē bonū. ¶ Dicat igit̄ vir opatiu9 illud Cant. 7. Ascendā in palmā & apprehēdā fruct9. i. ad hāc sapientiā: ad q̄₃ d₃ hō opatiu9 ascē dere ꝯtinue exercitādo se in opibus bōis vt fruct9 ei9 apprehēdat suaues. ¶ Ter tio sapientia dei instar mulieris h₃ pieta tem viscerosam p q̄₃ colligit penitentes'. iuxta illud Prouer. 1. Sapiētia foris p̄di cat in plateis dat vocem suā. d. vsq₃ quo puuli diligitis infantiā & stulti eam q̄ sibi sunt noxia cupient: & iprudētes odibunt scientiam. conuertimini ad correctionem meam: en pferam vobis sp̄m meu₃ & ostē dā v̄ba mea. Unō pōt dicer̄ illō Osee. 6. Misericordiam volo & nō sacrificiū. Et sic pp ei9 pietatem possit figurari p mu lierem fortem de qua pùer. 31. Manū su am aperuit inopi & palmas suas extēdit ad paupem: q̄ quidem facit q̄n penitētes recipit ad misericordiam offensam dimit tēdo & grām cōferendo. Dicat igitur vir penitens pp eius pietatem illud Thob. Ad te faciem meam conuerto: ad te ocu los meos erigo: peto vt de improperio vin culi huius absoluas me. ¶ Unde ꝑpter tria predicta que conueniunt sapientie ꝑ pter q̄ mulier dici potest: potest figura ri per Abygayl: de qua sil'r dr̄. 1. R. 25. Quod erat mulier prudentissima & spon sa: que veniens ad regem Dauid cum ob lationibus mitigauit iram eius contra Nabal: quem Dauid decreuerat interfice re eo q̄ despexisset eum. & sic propter ob lationem & sapientiam Abygayl pepercit mortem Nabal. ¶ Ubi sciendum q̄ per Dauid regem qui interpretatur manu for tis: intelligitur dn̄s pater qui iussit illō Job. 9. Si fortitudo queritur robustissi mus est. Per Nabal autem qui interpre tatur insipiens: de quo dictum fuit. 1. R. 25. Qm̄ s̄m nomē suum stultus est. intelli gunt̄ p̄mi pentes qui pp insipientiam in star Nabal deum despexerunt pretereun do eius mandata. Et sic de ipsis dicer̄ po tuerit deus illud Job. 19. Stulti d̄spicie bant me: pp q̄ deus iratus ꝯ hominem cōminatus fuit ei mortem. Per Abigayl qui interpretatur patris mei exultatō: in tell'r xp̄s sapientia patris. Iste istar Aby gayl prudētissimus fuit & speciosissimus Unde ps. Ipe est sponsus forma p̄ filijs hoium. ¶ Christ9 igitur cognoscens irā dei ꝯ hominem: sibi occurrit cum oblatōi bus: quando seipm in ara crucis ꝑ salute humani generis hostiam obtulit deo pa tri: & sic deus mitigatus ex tanta oblatio ne sic prudēter oblata gēus humanum si bi recōciliauit ad pacē. ¶ Per dragmas autem. 10. q̄s habebat mulier intell'r nā i tellectual' angelorum & hoium i qb9 yma go regis. s. dei relucet. Et sic. 9. ordies an gelorum sint. 9. dragme. hō vero dicatur 10. dragma. ¶ Sciēdu₃ est aūt q̄ in drag ma quattuor possum9 ꝯsiderare q̄ reperi untur in hoie pp q̄ pōt p dragmam desi gnari. v₃.

Ymaginis conformitatem.
Scripture formositatē.
Ualoris p̄tiositatem.
Figure rotunditatem.

¶ Sic hō h₃ ymaginis ꝯformitatē p na ture ꝯdictōem. Scripture formositate₃ p grē coll'onē. Ualoris p̄ciositatē. ꝑ sapie(n) habitatōem. Figure rotūditatē: p eternā ūuratōe₃. ¶ P9 hō h₃ istar dragme yma ginis ꝯformitatē p nature ꝯdcōnē: q: fcūs

ad silitudiē dī.gñ.i.Faciam⁹ hoīez ad imagi
nē ⁊ silitudinē nr̄am.❡Scd̄o hʒ scriptur̄
formositatē p grē collationē. Naʒ grā q̄ʒ
deus ꝯfert est quasi quedā scriptura i aīa
Quare dicit Je.31. Dabo legē meā in vi
sceribus eoꝝ ⁊ in cordib⁹ eoꝝ scribā eam
⁊ ero eis in deū:⁊ ipsi erūt mihi in popu
lū.❡Tertio hʒ valoris ꝑtiositatē p sap.
inhabitationē.Nā sapientia habitans in
homine facit ipʒ pretiosum:q: ipsa est im
cōparabiliter ꝑtiosa.Vñ Prouer.3.Pre
tiosior ē cunctis opibus : ⁊ oīa que deside
ranẗ huic nō valent opari ❡Quarto hʒ
figure rotunditatē p eternā durationem.
Nā hō sicut cetera aīalia totaliter nō cor
rumpitur ʒ eternalr̄ pmanet quantum ad
animam:⁊ post resurrectōem ēt quātum
ad corp⁹.Unde de iusto ps.In memoria
eterna erit iustus.❡Q^m ad ꝯm.s. hoīs
malignitatē i offendēdo dic̄. Et si perdi
rit dragmā vnam.Ubi sciēdum ꝯʒ Greg.
ꝙ qñ peccauerūt primi parētes : tūc fuit
i^a dragma vna pdita ⁊ dformata imago.
Vñ dñs trenoꝝ.i.Facti sunt filij mei pdi
ti quoniā inualuit inimicus. Vñ quilibet
poterat dicere illud ps.Factus sū tanq̄ʒ
vas pditū:q: prius erat vas grē ⁊ factus
ē vas pcci.❡Quantū ad tertiū.s.xp̄i be
nignitatē in reducēdo dicit nōne accēdit
lucer.⁊c. Ubi sciendū ꝙ circa repationeʒ
hui⁹dragme pdite.s.hoīs quattuor possu
mus ꝯsiderare q̄ fec̄ diuina sapiētia.s.
Mirificam incarnationē.
Saluificam cōmotionem.
Sollicitā inquisitionem.
Perseuerantiā ⁊ durationē.
❡Quantū ad primū dicit. Nōne accen
dit lucernā.Ubi sciendū ꝙ p illā lucernā
in qua fuit lumē accēsū:intelligiẗ xp̄i hūa
nitas i q̄ fuit incarnatū Vbū eternū.Ista
ē lucerna de qua Exo.27.Ardeat lucerna
sp i tabernaculo testimonij.Nā tā i ecclīa
triūphāte q̄ʒ militāte : ardet xp̄s sicut lu
cerna illuminās viatores p grāʒ.❡Scie
dum est āt ꝙ ē triplex ignis huius lucer
ne ardentis.s.
Penalitatꝭ:⁊ i^e ē oīuʒ pccoꝝ ꝑtiū copiosū
Caritatꝭ:⁊ i^e ē oīuʒ viatoꝝ meritū grosuʒ.
Ditatꝭ ⁊ i^e ē oīuʒ ꝯprehēsoꝝ pmiū gl'iosuʒ.
❡Primo huius lucerne ē ignis penali
tatis oīum pccoꝝ preciū copiosū. Nā pas
sio xp̄i fuit sufficiēs preciū oīum pccōruʒ
cuius pene accerbitas significaẗ p igneʒ.
pp ꝙ figuratiue dictū fuit de ipso Exo.12.
Non cōmedetis ex eo crudum qd nec co
ctū aqua ʒ assū tm̄ igni.❡Secundo hui⁹
lucerne ē ignis caritatis.oīum viatoꝝ me
ritū gratiosū.Nam p caritatē q̄ʒ deus in
fundit hoī:opaẗ hō meritorie dū viuit.q̄ʒ
quidē caritatem non dʒ ociose hēre q̄ cari
tas pōt designari per ignē. iuxta ꝙ figu
ratiue dixit xp̄s Luc.12. Ignem vēi mit
tere in terram:⁊ quid volo nisi vt accēda
tur.q.d.caritas designata per ignem duʒ
daẗ homini adhuc existēti in terrēo cor
pore:non dʒ esse ociosa.sed semp dʒ arder̄
❡3° huius lucerne ardētis est ignis di
uitatꝭ oīum ꝯprehēsorū pmiū gl'osum. Nā
ds ē beatitudo sanctoꝝ omniū ⁊ auferens
ab eis oēm caliginē : ⁊ oēm tribuēs clari
tatem:⁊ iō pōt figurari per ignem : vt sic
verificetur d ipo illud apl'i:hebr.12. Et eñ
deus noster ignis consumens.❡Q^m ad
saluificam cōmotōem dicit. ⁊ euertit do
mum.Ubi sciendū ꝙ per illā domum in
tellr̄ vno modo ꝯm Grego. Conscientia
hoīs:q̄ʒ tūc sapiētia dei euertere dr̄ qñ in
ipam timorē filialē imittit vt cōuertatur
ad ipm.❡Scd̄o mō p euersionē domus
intellr̄ destructō supbie mūdi ⁊ omnium
vicioꝝ:q̄ʒ dūs destruxit viā hūilitatꝭ docē
do.iuxta ꝙ dic̄ Math.2. Discite a me q:
mitꝭ sū ⁊ hūil' corde.Vñ ps.Illuxerūt cor
ruscatōes tue orbi terre:cōmota ē ⁊c.Q^m
ad sollicitā iqsitōeʒ dic̄:⁊ q̄rit diligenẗ.
Ubi sciē.ꝙ xp̄s diligenẗ hoīes pditos mł'
tiplr̄ dr̄ q̄suisse.s.vt lux cecos:sal⁹pditos
via errātes:vita mortuos.Vñ cōmemorā

do bñficia q̄ fec̄ hũano gñi ſb metaphora
vice dic̄ yſ.5. Quid ē ꝙ ðbui vltra facer̄
vice mee ꝛ ñ feci.q.d.nihil omiſi ð ꝯtigē
tib⁹:ſꝫ de ſalute ipſi⁹ ſollicitaꝫ curá geſſi.
¶ Quantũ ad pſeuerantiá ꝛ durationeꝫ
dicit.donec inueniat.q: xp̄s hoiem pſeue
rāter q̄ſiuit donec inuenit.¶ Quantũ ad
quartũ.ſ.collegij ſocietaté in ꝯgaudendo
dicit.Et cũ inuenerit ꝯuocat ꝛc. Ubi ſcien
dum ꝙ ſꝫ Tho. p iſtas amicas ꝛ vicinas
intelligũtur ſupne virtutes. Uñ Grego.
Inuēta aũt dragma:celeſtes virtutes fac̄
pticipes gaudij quas miniſtras diſpenſa
tionis fecit.¶ Quantũ ad quintũ.ſ.dicti
claritaté in applicādo dicit. Ita dico vob
ꝛc.q̄ñ eni angeli vident pccōꝛé ad pniam
ꝯuerti per ꝙ diſponit̄ vt ſit eoꝝ ſotius in
celeſti p̄ria:gaudét q: ꝯſpiciũt celeſté pa
triam ſuis ciuibus adimpleri. Ad hác át
pniam agendam docent̄ pccōꝛes Mat.3.
vbi dr̄. Penitentiá agite appꝛopinquabit
enim regnũ celoꝛuꝫ. Ad ꝙ regnũ nos ꝛc.
¶ Dñica poſt pente. Euágeliũ.45.

Actũ eſt aũt cũ turbe irrue
rent in yh̄m vt audirent
f verbum dei ꝛc.vbi Luc.5.
Nos videmus p expientiá
ꝙ tria ſunt inter alia pp q̄
qs p̄t aliũꝫ ſeq ꝛ ſibi rōnabil'r adherere.
Pꝛimũ ē ſcitas vite. Ná tali pōt ſecure
adherere.q: p̄s.Cum ſancto ſanct⁹ eris.
ꝛc.2m eſt claritas ſapientie. Unde eccl'aſti
ci.9.Cum ſapiētib⁹ ꝛ pꝛudētibus tracta.
Tertium eſt ſublimitas potentie. Nam
ad validum ꝛ potentem potes ſecure cō
fugere. Unde Eph.6. Confoꝛtamini i do
mino ꝛ i potentia virtutis eius.¶ Quia
igitur xp̄s erat bonus ꝛ ſanctus:iuxta il
lud Luc̄.4.Scio ꝙ ſanctus dei es tu:ꝛ ēt
ſapiens:iuxta illud Dañ.5. Scientia ꝛ ſa
pientia inuenta ſunt in eo.erat nihilomi
nus potens:iuxta illud Luc̄.24. Fuit vir
pꝛopheta potēs i opere ꝛ ſermone. Ideo
multitudo hominum ip̄m non imerito ſe
quebatur:quia videbant ſigna que facie
bat ſuper his qui infirmabantur. Et hoc
eſt ꝙ nobis innuitur in euágelio hodierno
in quo beatus Luc.5.tangit.ſ.
Habitum lumīoſum in iſtruendo.
Officium viſceroſum i ipando.
Pꝛodigiũ amoꝛoſum i admirādo.
Pꝛeſagiũ virtuoſum in ampliando.
Exemplum fructuoſum i imitando.
¶ Pm pꝛobat magiſterium explicatum.
Scōm miraculum ppetratum. Tertium
ðſiderium imitatum.4m officium nuncia
tum.5m obſequm attemptatum. Pm in
pꝛin.2m ibi.vt ceſſauit auteꝫ loqui. 3m ibi
Quod cum videret Symon Pe. 4m ibi
Et ait ad Symonem yh̄s.5m ibi.Et ſubdu
ctis ad terram nauibus.

Pꝛima pars.

Uantum ad pꝛimũ vbi tágit ꝛc.
p ꝙ pbat ꝛc.dic̄. Fcm̄ eſt aũt ꝛc.
Ubi ſciēdum ꝙ ad ꝯplementuꝫ
alicui⁹ pꝛedicatōis vel iſtructōis.6.requi
runtur.ſ.
Populus ꝯfluens.
Locus ꝯgruens.
Status differens.
Mod⁹ pmerens
Actus euidens.
Magiſter iſtruens.
Et ſm h̄ in 1a parte.6.poſſumus ꝯſiderar̄
ſ.populũ cōcurrenté ad adiſcenð. Situm
conuēientem ad continédum. Statuꝫ dif
ferenté ad capiédum. Modũ pmerēteꝫ
ad audiendũ. Actũ euidentem ad hedifi
candum. Magiſtrum ſufficienté ad eru
diendum.¶ Quantũ ad pꝛimũ dicit. Fa
ctum eſt át ꝛc. Ubi ſciendũ ſm Orige. ꝙ
cũ xp̄s multa mirabilia feciſſet i terꝛa vo
luit etiam in mari mirabilia facere vt ſe
oſtenderet tam terꝛe q̄ꝫ mari ꝛ creaturis
omnibus dñari.¶ Sciendũ eſt át ꝙ deſi
deriũ iſtaꝝ turbaꝝ ad audiendum xp̄m
fuit figuratũ.2. Paralipo.5. vbi dicitur
ꝙ omnes reges terꝛarum deſiderabant

videre faciem salomonis vt audirent sa
pientiã q̃z dederat d̃s i corde ei⁹. ¶ Ubi
sciendum ꝙ p̱ salomonem regem pacific:
intelligit̃ xp̃s qui pacificauit nos cũ deo.
Sic igitur oẽs reges desiderabãt videre
facié salomonis: ⁊ audire eius sapientiã:
sic iᶜ turbe fragrabãt vt xp̃m viderent: ⁊
audirent. Quod q̄dem nos facere docet
p̱ p̃s. d. Uenite filij audite me: timoré dñi
docebo vos. tñ totum oppoᵐ facimus. vt
sic iam venerit tépus de quo. 2. th. 4. Erit
enim tempus cũ sanam doctrinã non susti
nebunt sed ad sua desideria coaceruabũt
sibi magros pruriẽtes aurib⁹: ⁊ a verita
te q̄dem auditũ auertent: ad fabulas aũt
cõuertentur. ¶ Quantũ ad scd̃m. s. situm
cõuenientem ad cõtinend̃ dicit. ⁊ ipse sta
bat secus ⁊c. Ubi sciendũ ꝙ illud stagnũ
in scriptura diuersimod̃ nominat̃. Naz d̃r
mar̃ tyberiadis: a proxima ciuitate tybe
riad̃. dicitur etiã mare galilee a regione.
Dicitur etiã lacus iordanis ab origine: q̄r
a iordane illuc confluũt aque. Dicitur sta
gnum genesaret a quedaz sua ꝓprietate
s. ꝓpter crispantes vndas quas generat.
Unde d̃r genesaret q̃si generans auras.
Naz ex motu vndarũ ex se generat aurã.
¶ Sciendũ est autem ꝙ loquẽdo morali
ter p̱ illud stagnum intelligit̃ mundus: q̄
stagnum d̃r propter statum prosperitatis
qui admod̃ stagni videt̃ stabilis ⁊ tñ est
valde fluxibil': ⁊ ideo signanter etiam d̃r
lacus iordanis qui vno modo interpreta
tur descensus: quia iᶜ mundus semper est
in descensu. Unde. i. Jo. 2°. Transijt mun
dus ⁊ cõcupiscentia eius. ¶ Dicitur etiã
mare propter statum aduersitatis: quia i
star maris nõ solum habet congregatio
nem amaritudinuz: sed ⁊ dolorum. ¶ D̃r
etiam mare galilee que interpretat̃ rota
propter mobilitatem ipsius: quia videm⁹
hominem volui de sanitate i infirmitaté:
de diuitijs ad paupertatem: de leticia ad
anxietatem ⁊ de vita ad mortem. Ut sic d̃
ipsis dici possit illud. i. R. 25. Anima ini
micoꝝ tuorum rotabitur quasi impetu in
circulo funde. quia p̃s. Dormier̃t somnũ
suũ ⁊ nihil inuenerũt omnes viri diuitia
rum in ma. suis. ¶ Dicitur etiaz mare ty
beriadis propter maximaz ciuitatem he
dificataz in honore tyberij cesaris. in quo
notatur appetitus honoris ⁊ ambitiõis:
quo in i° mundo querunt̃. iuxta illud p̃s.
Tabernacula eorum in progenie ⁊ proge
nie vocauerũt nomina sua in terris suis.
¶ Dicitur etiam stagnum genesareth ꝓ
pter crispantes temptatiões quibus ho
mo vehementer cõcutitur. d̃ quibus Jb.
57. Omnes eos aufert ventus tollet au
ra. ¶ Scienduz ast autem ꝙ generaliter
loquendo isti ventus temptationũ: redu
cuntur ad tres. iuxta illd̃. i. Jo. 2°. Omne
ꝙ est in mundo: cõcupiscentia carnis est:
⁊ cõcupiscentia oculoruz ⁊ superbia vite.
Qui tres possunt figurari per tres spiri
tus immundos de quibus apoc. 16. Uidi
de ore draconis ⁊ de ore bestie: ⁊ de ore
pseudo prophe exisse spiritus tres immũ
dos in mod̃ ranarum: sunt enim spiritus
demoniorum facientes signa: ⁊ procedũt
ad reges totius terre congregare eos in
prelium ad diem magni dei omnipoten
tis. ¶ Ubi sciendum ꝙ per istum draco
nem: bestiam: ⁊ pseudo propham: intelli
gitur dyabolus qui draco dicitur propter
eius versutiam ad homines temptandũ.
Dicitur bestia propter eius crudelita
tem ad homines puniend̃. Quod cogno
scens p̃s. dicit. Ne tradas bestijs aĩas
confi. tibi: ⁊ animas pa. t. ne obli. in finem.
Dicitur etiaz pseudo propha propter do
ctrine falsitatem ad homines decipien
dum: dum aliquam in snis suggestioni
bus delectationem ostendit. ad ꝙ vitan
dum nos admonet beatus Johannes. i.
can. 4. d. Karissimi nolite oi spiritui cre
dere: sed ꝓbate spiritus si ex d̃o sunt: q̄m
multi pseudo prophe exier̃t in mundum.

¶ De ore igitur dyaboli sic significati di cũtur exire tres imundi sp̃s.i.tres tẽpta tões d̃ predictis peccatis.que sp̃s dicunt̃ im mundi:quia aiam inficiunt ⁊ abbominabi lem deo faciunt.⁊ ideo signanter dicitur q̃ erant i similitudĩe ranarum imundarũ Et ideo beat⁹ Jo.exponẽs quid sunt illi sp̃s: subiungit:sunt enim sp̃s demonioꝝ faciẽtes signa. Nam signa dicunt̃ facere cum homines trahunt ad illicita : vt sic obliuiscantur dei.¶ Signanter autẽ di cuntur ad reges terre procedere: q: maxi me viri potẽtes ⁊ tyrãni terrẽis deditis se plus temptantur de vitijs predictis.Ut de ipsis dicatur illud eccl'astici. 49. Reges iuda d̃fecerunt:contẽpserunt timorẽ dei .

¶ Dicuntur ẽt istos reges congregare i prelium ⁊c.q: dum eos alliciunt ad diuer sa peccata per que aduersantur deo : q̃si ꝯ ip̃m preliari dicuntur.Licet autem sic preliẽtur dum viuunt ꝯ dominum :tamẽ ꝯ eos i die iudicij p̃liabitur dñs dũ feret ꝯ eos sniam q̃ eternal'r pũiant̃. Uñ zach. 14.Egredietur ⁊ preliabitur ꝯ gẽtes illas sicut preliatus est in die certaminis.

¶ Sciẽdum ẽ ãt q̃ xp̃s non d̃r eẽ in sta gno:sed secus stagnum:q: nõ est implica t⁹ mundialib⁹:s; eleuatus ab eis. Und̃ iu deis dic̃ Jo.8.Uos d̃ hoc mundo estis : ego nõ sum d̃ hoc mundo . ¶ D̃r autem xp̃s star̃ in signum q̃ ip̃e vult nos adiu uare. Qualr̃ autẽ xp̃s stans consoletur ⁊ reficiat hominẽ fuit figuratum Exo.17. Ubi sinaliter dicitur q̃ cum popul⁹ tran siẽs per d̃sertum pateretur sitim p maxi mam:dixit dñs Moy. stabo ego coram te supra petram:percutiesq; petraz ⁊ exi bit ex ea aq̃ vt bibat popul⁹:q̃ cum fecis set Moy.habuit aquam populus habũ danter.¶ Ubi sciendum q̃ per im popu lum transeuntem per desertum ⁊ habẽtẽ aque penuriam intelligunt̃ homines qui in hoc mundo habẽt penuriã diuie gr̃e : quib⁹ compatiendo ⁊ confortando dic̃ do minus q̃ instar Moy.petram percutiat i.seipsum qui est petra firmissima inuocẽt deuotis precib⁹:⁊ tunc sicut domin⁹ pplo aquã tribuit:sic xp̃s dat gr̃am homini si gnificatã per aquam.¶ Quantũ ad 3m.s. statum differentẽ ad capiendum dicit.Et vidit duas naues stãtes secus stagnum . Ubi sciendũ q̃ p nauẽ p q̃ȝ hõ trãsit per mare vt ad portũ pueniat intelligit̃ pnia p q̃ȝ si volumus saluos fieri ⁊ venire ad portũ celestis p̃rie:oȝ nos ire.⁊ iõ Mat. 3.Penitentiã agite appropinquabit regnũ celoꝝ.sine ipsa vero hoies pereunt.Unde Luc.13.Nisi pniam habueritis oẽs sil'r pi bitis.Per istas igit̃ duas naues de qb⁹ fit h̃ mentio intelligũtur duo status pnie s.religiosoꝝ obseruantiũ non solũ diuina p̃cepta sed eius ꝯsilia ⁊ seculariũ qui vi uunt in obseruantia mãdatorum.Et ideo dicũtur ie due naues stare secus stagnuȝ per q̃ significatur mũdus.⁊ nõ in stagno q: lȝ hoies penitẽtes sint in mũdo corpo raliter:tñ debẽt esse in celo mentalr̃ :Ut sic dicant cũ ap'lo ph'l.3.Nostra aũt cõuer satio in celis est ⁊ de eis dicatur illud. 1 . Cor.7.Qui vtuntur h̃ mundo:tanq̃ nõ vtantur . ¶ Iste due naues possunt figu rari p naues Salomonis de qbus dicit̃ sententialiter.2.Parali.9.q̃ naues regis Salomonis cum seruis yrã ibant in tar sis:⁊ deferebat inde aurum ⁊ argentum: ebur ⁊ symyas ⁊ paniones .¶ Ubi scien dum q̃ per regẽ Salomonẽ: intelligitur xp̃s rex ⁊ dominus noster . Per naues autem intelliguntur predicti duo status. Isti debẽt nauigare i tarsis que interpre tatur expians gaudium : q: debẽt exp are ⁊ inquirere q̃ta sint gaudia q̃ sun in gloria vt sic illis consideratis allicia tur mentaliter ad ipsa eternaliter optu ẽ da.¶ Debent autẽ ire in istis nauibus cum seruis yrã qui iterpretatur vigilãs pplo:q: penitẽtes debẽt vigilare sollicite ⁊ exercere se virilr̃ in opib⁹ bõis iuxta

documentũ aplĩ.i.Cor.16.d. Uigilate state i fide ⁊ viril'r agite:⁊ ꝯfortamini :⁊ oia vestra in caritate fiant. ¶ Cõsiderando át gaudia celestis pr̃ie: debẽt inde afferre aurum argentũ ⁊c.i.in se ipsius aggregare diuersitatẽ virtutũ. Ubi sciendũ ꝙ per aurum ꝙ est metallum preciosissimuȝ intelligitur caritas que inter ceteras virtutes obtinet principatum:iuxta illud .i. cor.13. Nunc autem manẽt fides spes caritas 3ª h̃:maior át his est caritas. Per argẽtum át ꝙ est metallum sonoꝝ:intelligitur vera ⁊ clara doctrina q̃ȝ quilibȝ debet h̃re ꝓ suo modulo alios instruendo. Ut sic de ip̃o dicatur illud prouer.10.Argentum electum lingua iusti. Per ebur vero ꝙ cum albedine est aliquantuluȝ rubicundum:⁊ de se est nature frigidum:intelligitur puritas ⁊ munditia designata ꝑ albedinẽ ⁊ carnis mortificatio designata ꝑ frigedinẽ. Ut sit de nũero nazareorũ de qb⁹ Trenoꝝ. 4. Candidiores sunt nazarei eius niue nitidiores lacte rubicondiores ebore antiquo saphiro pulcriores Per symias át que sunt aialia que volũt facere iª que vidẽt ab alijs fieri intelligit̃ bona oꝑatio q̃ȝ lȝ accepto exẽplo a virtuosis hoibus dȝ habere ip̃os imitãdo. iuxta illud Prouer.3.Noli ꝓhibere benefacere eum qui põt:si vales ⁊ ipse bñfac .ꝑ pauones át qui sunt aues decorate in plumis:intelligit̃ pulcra ⁊ honesta ꝯuersatio iuxta ꝙ sibi d̃r.i.Thi.4. Exemplũ esto fideliũ in verbo in ꝯuersatione:in caritate: in fide:in castitate. Ut sic de stantibus in nauibus istis pñie:tam religiosis q̃ȝ secularibus:dici possit illud Tob.14. Ois generatio eius in bõa vita ⁊ scã ꝯuersatiõe ꝑmansit:ita vt accepti essent tã deo q̃ȝ hominibus ⁊ cũctis habitantib⁹ in terra.

¶ Sciendum est aũt ꝙ vna istarum nauium dicitur fuisse Symonis qui interp̃tatur obediens:⁊ significat statum religiosorum qui viuunt in obedientia. de qbus eccl'astici.4.Eris tu velud filius altissimi obediens. ¶ Ista nauis religiosorum p̃t figurari per vnam illarum nauiũ de quibus.i.mach.13.ꝙ Symõ supra sepulchrũ patris sui ⁊ fratrum suoꝝ posuit naues sculptas que viderent̃ ab hominibus nauigantib⁹ mare. ¶ Ubi sciendum ꝙ per Symonem q interpretatur obediens intelliguntur regulares s̃b obediẽtia cõstituti: Per pr̃em aũt istorum intell'r xp̃s. Per fr̃es ṽo apl'i q vitam euãgelicã obseruauerunt. Symon igitur .i. viri sancti q cõstituerũt regulas supra sepulchrum patris coꝝ.s.xp̃i ⁊ fr̃m suoꝝ.s.aploꝝ i memoriã passionis xp̃i ⁊ coꝝ posuerunt naues sculptas.i.suas regulas que signanter dicuntur sculpte:q: sicut iᶜ naues sculpte firme erant:ita eorum regule obtinent firmitatem. Dicuntur autem quod erant posite vt viderentur ab hominibus nauigãntibus mare quia religiosi debẽt esse alijs hoibus huius mũdi regula ⁊ exẽpluȝ iuxta illud Phil'.3. Oia sine murmuratiõibus ⁊ hesitatõibus vt sitis sine querella ⁊ simplices filij dei: sine reprehensione in medio nationis praue ⁊ ꝑuerse inter quos lucetis sicut luminaria in mundo:verbũ vite cõtinentes. ¶ Alia vero nauis dicitur fuisse filioꝝ zebedei.s. Iac.qui luctator ⁊ supplãtator dicitur ⁊ significat statũ seculariũ qui sunt in continuo conflictu vitioꝝ:quia Iob.7. Militia est vita hois super terrã. Ut sic de quolibet istoꝝ dicat̃ illud Gen.27. Iuste vocatum est nomen eius iacob. In qua lucta supplantantes dyabolũ ⁊ non supplãtati diuinã gratiam promerẽtur iuxta illud Eph̃.4. Unicuiqȝ át vestrũ data ẽ gratia s̃m mensurã donationis xp̃i. Ut sic d̃ quolibet istoꝝ dici possit illud Luc.i. Io.ẽ nomen eius. Et sic est etiam Io. in quo est gratia. ¶ Ista nauis potest figurari per vnã de nauibus: de qbus d̃r sentential'r i.Mach.15. Quod rex antiochus fec̃ ele

ctā multitudinē exercitus. ꝛ fecit naues bellificas. ¶ Ubi sciendū ꝙ per regē antiochum qui interpretatur paup silēs intelligitur xp̄s q voluit esse paup in mundo. Iste fecit electum exercitū. s. populuꝫ xp̄anum. ꝛ fecit ēt naues bellicas. i. statū seculariū penitētiū qui dū sunt in h mundo: sunt in continuo bello. vt verificet il lud. 2. R. 2. Ortum est bellū duꝝ satis in die illa. Quod verificat dum tēptatur diuersimode a multitudine vitiorū. In quo diuino auxilio pōt preualere. ¶ Uñ ps. Precinxisti me virtute ad bellum ꝛ sup. isur. i me. subtus me. ꝛ ini. m. dedisti mihi do. ꝛ odi. me disp. ¶ Quantum ad 4m. s. modū ꝑmerentē ad audiendū dicit. Piscatores autē descē. ꝛc. Ubi sciendū ꝙ per piscatores illaꝝ duaꝝ nauiūintelligūtur hoīes stantes in duob⁹ statib⁹ p̄dictis. q descēdisse dicūtur in quo designat humilitas q: debēt virtutē hūilitatꝭ hēre vt mereant postmodū exaltari. Uñ Pe. i. Can. sua. 5. Humiliamini sub potēti manu dei vt vox exaltet in tpe visitatōis. ¶ Dicūtur ēt lauare retia. Ubi sciendū ꝙ p retia q̄ dn̄r q̄si retinētia intelligūtur aīe viroꝝ penitētium cum suis potentijs in qbus dꝫ xp̄s retineri. Ista retia dicuntur lauar q: animas suas debent purgare ab omni peccati macula ꝛ offensionis die. Unde geñ. 16. Lauentur pedes vestri ꝛ requiescite sub arbore. expone. Ut isti āmōitōī ānuens dicat cum ps. Laboraui i ge. meo lauabo per sin. noc. lectū meū. la. me. stra. meū rigabo. ¶ Ista lotio fienda ꝛ vbi fuit figurata. 4. R. 5. vbi sinialr dicitur ꝙ cū Naaman leprosus venissꝫ ad Eliseum vt mundaretur a lepra: dedit sibi Eliseus cōsilium ꝙ lauaret septies in iordane: ꝙ facieus plene mundat⁹ est ꝛ restituta ē caro eius sicut caro pueri. ¶ Ubi sciēdū ꝙ per Naaman q interpretat decorus intelligitur qlibꝫ hō quē d̄s pulchrū ꝛ d̄coruꝫ creauit. Lꝫ āt sic creat⁹ fuerit: tñ istā Naaman lepra ificit qñ labit i pcc̄m mortale: sic aūt se sentiens dꝫ ire ad Eliseum, ꝑphetam. i. ad aliquem sapiētem ꝛ bonum viꝝ a quo hēat cōsilium ꝙ lauet septies in iordane qui interpretatur riuus iudicij. i. in sanguine yh̄u quēadmodū riuuloꝝ ꝑ nob̄ spsit in cruce. cui deus pr̄ d̄dit potestatē iudiciū faciendi. In 1o igitur fluuio: debꝫ homo lauare suam animam: considerādo s. ꝙ sua anima tam pretiose est empta. q: i sanguine yh̄u iuxta illud. 1. pe. 1o. Sciētes ꝙ non corruptibilibus auro vel argento redempti estis de vna vestra conuersatō ne paterne traditōis: sed pretioso sanguine quasi agni icōtaminati ꝛ imaculati xp̄i yh̄u. ꝛ sic eam tenere mundam pccis non cōsentiēdo. ¶ Signāter āt dr̄ ꝙ dꝫ lauari septies: vel ad designandum ꝙ ꝯ. 7. vicia capitalia homo dꝫ aīam lauare. Uel q: toto tēpore quo viuit i hoc mundo: qd̄ qdē tempus itellr̄ p numeꝝ septēnarium. qa 7. diebus totum tēpus reuoluitur. Et si sic i puritate perseuerauerit: merebit eē de consortio illorum dealbatoꝝ quos vidit Jo. apoc. 7. cui dcm̄ fuit. Hi sunt q venerunt de tribulatōe magna: ꝛ lauerunt stollas i sanguine agni: ꝛ dealbauerunt eas. ideo sunt ante thronum dei. ꝛ seruiūt ei die ac nocte in templo eius. ¶ Qm ad 5m. s. actum euidētem ad hedificādum dicit. Ascendit autem in vnam naui ꝛc. vbi sciendum ꝯm Criso. ꝙ xp̄s volens docer turbam ascendit in nauim vt melius ab hominibus posset videri. ¶ Sciendum est autem quod Christus qui in nauem ascendit Symonis per quam vt dictum est intelligitur status religiosorum: dat viris religiosis ꝛ prelatis quadruplex exemplum. s.

Celestia contēplandi.
Prompte obediēdi.
Modeste ꝯuiuēdi.
Terrena dimittendi.

¶ Quantū ad primum exemplum dicit. Ascendēs autē. Ubi sciendū q p 1m ascēsum xp̄i datur intelligi eius cōtēplo quātum ad celestia q̄ semp contēplabatur cū esset verus cōprehensor. Exemplo igitur xp̄i debent oēs & specialr religiosi in altū ascendere p contēplationem deuotā. Un̄ cuilibet eorum dr̄ geñ. 35. Surge & ascend̄ in bethel & habita ibi. Naz p bethel q̄ interpretat̄ domus dei intellr celestis p̄ria ad q̄z quilibet & si nō potest duz hic viuit ascendere corporalr: dz tñ ascēder̄ p contēplationez mentalr. ¶ Qm ad 3m exemplum dicit vnā nauim q̄ erat symonis. qui interp̄tat̄ obediens p q dat̄ intelligi ,pmpta obia q̄z xp̄s habuit obtēperando se voluntati dic. Un̄ de ip̄o phil. 2. Factus ē obediens vsq3 ad mortem. Exēplo igitur xp̄i debēt oēs & signāter religiosi obedir̄ dō. Ut sic possint dr̄e illud exo. 24. Oia q̄ locutus est dñs faciem9 & erimus obediētes. ¶ Quantū ad 3m exēplum dicit: rogauit euz. Ubi sciendū scd̄m Theo. q magna benignitas xp̄i ostendit̄ qñ ipse qui est rex & dñs voluit rogare seruū. Exēplo igitur xp̄i debent oēs & specialr religiosi & singulariter p̄lati esse nō nimis austeri subditis. xp̄i & apostoli sequētes vestigia d. 1. tes. 4. Rogamus vos & obsecram9 in dño yh̄u xp̄o vt quēadmod̄ accepistis a nob̄ q̄uo vos oporteat ambulare: sic & ambuletis vt habūdetis magis. ¶ Quantū ad quartū exēplum dicit: a terra reducer̄ pusillū. Ubi sciendū q p istam elongationem nauis in qua erat xp̄s a terra: dat̄ intelligi qualiter xp̄s fuit elongat9 a mūdo. pp q ipse dic̄ Jo. 18. Regm meum nō est de h mundo. Un̄. 1. cor. 15. Primus hō 1. adam de terra terren9. 2s. 1. xp̄s de celo celestis. Exēplo igit̄ xp̄i debēt oēs signāter religiosi a terrenis delitijs & diuitijs totaliter elleuari. iuxta illud coll. 3. Si cōsurrexistis cum xp̄o: q̄ sursū sunt querite vbi xp̄s est in dextera di sedens: q̄ sursū sunt sapite & nō que sup terrā. ¶ Quantū ad 6m. s. magistrū sufficiētez ad erudiend̄ dicit. & sedens docebat &c. Ubi sciendū secundum Augu. q xp̄s volens docer̄: sedere dr̄: ondens se esse magistrū. Sedet aūt in naui symonis significātis statū penitētie religiosoz ad designand̄ q q vlt alios instruer̄: dz esse bonus & nō malus. Nam teste Grego. cuius vita despicit̄: restat vt eius p̄dicatio condēnatur.

Secunda pars.

Equit̄. Ut cessauit aūt loqui &c.

s Ubi tangit effectū vigorosum in iperando: q probat miraculū p̄petratum. Ubi sciendū scd̄m Cirillū. q xp̄s postq̄z iam turbas instruxit verbo: iterū redit ad faciend̄ mirabilia. vt sic ex magnitudine visi miracli: cōuertat hoies ad sui sequellā. ¶ Sciendū est āt q circa istam ptem principalē vbi fit mentio de miracl̄o p̄petrato. 6. possum9 cōsiderar̄. s.

Xp̄i magnificentiā in iperādo.
Petri obiam in obtēperando.
Miraculi efficatiaz in assequēdo.
Facti euidentiā in declarādo.
Piscatoz diligentiā in exprimēdo.
Socioz amicitiā in subueniēdo.

¶ Quantū ad primū dicit. Ut cessauit āt loqui &c. Ubi sciēdū q xp̄s symoni exn̄ti in naui tria dicit. s. q ducat nauem i altū: & q laxet retia: & non q̄uo cāz: sed i capturam ad danduz intelligi q religiosi & sp̄aliter prelati qbus incūbit alijs predicare exēplo xp̄i debēt tria facere q̄ hic sibi p̄cipiunt̄ a xp̄o. Nā p̄mo debēt ducere i altū p veritatis diligētem inquisitōez. 2° laxar̄ retia p doctric euidētē eruditōez. 3° ea laxare in capturā p intentōis ,pmerentē regulationē. ¶ Prio p̄dicator dz h̄re veritatis diligentē inquisitiōem & scd̄m h dic. Ut āt cessauit loq &c. Ubi sciendū q p altitudinem maris ad q̄z xp̄s dixit symoni q duceret nauē: intellr sp̄latio & inquisitō diligēs veritatis q̄z predicator dz haber̄:

vt sic sit sicut auis alta transuolãs: prouerb. 26. Nam sicut ad alta volat: sic religiosus ⁊ pdicator dz mentẽ ad celestia eleuare. ¶ Scđo predicator dz habere doctrine euidentẽ eruditõem. ⁊ fm h dicit ⁊ laxate retia vrã. Ubi sciendũ qꝫ per retia vbi ẽ artificiosa fillorꝫ cõpositõ: intell'r salubris ⁊ ordinata vborꝫ ꝯpositõ qꝫ homo dz habere alios istruendo q̃ significat p retia qꝛ sicut retia pisces retinẽt ⁊ nõ pimunt: sic fm Ambro. predicator veritatꝫ p suaz doctrinam: hoies non interimit sꝫ ꝯseruat Et iõ admonebat apl's Thy. discipulũ suum. d. 2. Thy. 4. Predica vbũ: insta oportune iportune: argue: increpa: obsecra: in omni pacientia ⁊ doctrina. ¶ 3° dz hrẽ pdicator itentõis ꝑmerentẽ regulatõnem: ⁊ fm h dic in capturã. Ubi sciẽdũ qꝫ per istam capturã i quã xp̃s dicit laxar̃ retia itell'r recta itẽtio qꝫ dz hrẽ predicator alios istruendo: que dz eẽ cõuertẽdi homies ad viam vitatꝫ ⁊ pnie ⁊ non ad vanã gliaz vel lucrũ mundanũ. Ut sic possit dr̃e cuz aplo illud. 1. thy. 2. Exhortatõ enim vrã nõ d errorẽ: neqꝫ d imundicia in dolo: sꝫ sicut ꝓbatissimus a dõ vt crederet vob euãgeliũ ita loqmini nõ q̃si hoibus placentes: sed dõ q ꝓbat corda vrã: neqꝫ eim aliqñ fuim9 i sermone adulatõis sicut scitis: neqꝫ i occasione auaritie dẽs testis est: nec q̃rẽtes ab hoibus gl'am: vt sic dicat cũ eodem illd. 2. cor. 12. Non eim q̃ro q̃ vrã sũt sed vos. ¶ Qm ad fm. s. Petri obedientiam i obtempãdo dic. Et rñdẽs Symõ ⁊c. Ubi sciẽdum qꝫ Petrus obtempãdo xp̃o exprimit tria. s.

Xp̃i dignitatẽ i p̃sidendo.

Sui ibecillitatẽ in opãdo.

Facti celeritatem in ꝓsequẽdo.

¶ Qm ad primũ dicit. Et respondẽs ⁊c. Ubi sciendũ qꝫ precipere aliis est signuz dignitatis ⁊ presidentie: ⁊ ideo nullus debet precipere nisi presit eis. Quia igitur Christus tanqꝫ rex ⁊ dominus oib9 pest. Ideo eũ Petrus vocat digne preceptorẽ Iste est preceptor quẽ nobis ꝓphetauit Is. visurũ. Is. 30. d. Erunt oculi tui vidẽtes preceptorẽ tuũ. ¶ Qm ad sui ibecillitatem i operando dic. Per totam noctez ⁊c. Ubi sciendũ qꝫ homo sine diuino adiutorio: nec põt alios per doctrinã suam ad viam veritatis conuertere: nec meritorie opari: qꝛ fm Crisosto. Hoc non humane facondie opus: sed superne vocatõis est munus. Propter qꝫ dicit aposto. 2. cor. 3. Non sumus sufficientes cogitare aliquid a nob q̃si ex nobis: sed sufficientia nostra ex deo est: ⁊ ideo qꝛ homo exñs in peccato significato p noctem obscuram: est sine diuia gr̃a non hꝫ fructum d operib9 suis malis: qꝫ cognoscens aposto. reprehendit peccatores: Ro. 6. d. quem ergo fructum habuistis: i quibus erubescitꝫ. Naz finis illorũ mors est. ¶ Qm ad facti celeritatez i prosequẽdo dic. In verbo autez tuo ⁊c. Ubi sciendũ fm Theom. qꝫ Petr9 tanqꝫ piger vel inobediens nõ excusauit se ad preceptũ domini: sed statim illud ope adimpleuit. ¶ Qm ad 3m. s. miraculi efficatiã i assequendo dic: ⁊ cum hoc fecissꝫ ⁊c. vbi sciendũ fm Theom. qꝫ Christus non solũ i significatõem voluit Petrum accipere multitudinem piscium vt dicet ifra: sꝫ ⁊ in remuneratõnem ipsius: vt. s. qꝛ vsus fuerat naui petri voluit sibi satisfacer̃. ⁊ iõ voluit qꝫ acciperet multos pisces.

¶ Sciẽdum est ãt qꝫ per pisces ꝯclusos i retibus: itelligunt homines qui ad predicatõem conueniunt: ⁊ per predicatõem ad pñiam conuertunt. ¶ Quantum ad quartum. s. facti euidentiam in declarãdo dicit: rumpebãtur autez rethe eorũ. Ubi sciendum secundum Theom. qꝫ in hoc fuit euidens illud miraculum qꝫ tot pisces ceperunt qꝫ non poterant rethe leuare: sed quasi rumpebatur. ¶ Sciendum est autem secundum Augu. qꝫ in i° captura piscium dr̃ rethe rumpi. in captura vero

post resurrectioné dr̃ q̃ non rumpebat ur rethe. cuius rõ est q: iª conclusio piscium que fuit post resurrectioné significat ꝯgregationé beatoꝝ in gloria paradisi vbi nulla est impugnatio sȝ trãquilitas summa. Ista vero ꝯclusio piscium de qua fit hic mẽtio significat aggregationé hominũ in hoc mundo in quo adhuc sunt mixti mali cũ bonis a qbus sepius ipugnantur ⁊ iõ in iª dr̃ rumpi rethe. ¶ Sciendũ est ét q̃ lȝ rethe dicatur rumpi nõ dicuntur pisces exire: q: ẜm Bedã lȝ homines boni impugnétur a malis tñ dñs eos conseruat. ¶ Quantũ ad quintũ. s. piscatoꝝ diligétiã in exprimédo dicit: ⁊ ãnuerũt ⁊c. Ubi sciédum q̃ symõ ⁊ alij qui erant cum ipso videntes tantã multitudiné piscium fuerũt stupefacti ⁊ quasi ex stupore loq non poterant q: vo p̱ seipsos rete non poterãt leuare de aqua postulabãt auxiliũ sotiorum ⁊ q̃ voce exprimere nõ poterãt indicant eis p̱ nutum. Unde Theo. Per nutũ ipsos vocãt: q: ex stupore pp̱ capturam piscium loqui non poterant. ¶ Quantũ ad sextum. s. sotioꝝ amicitiam in subueniédo dicit ⁊ venerunt ⁊ i. ⁊c. Ubi sciendũ q̃ filij zebedei vt cognouerunt indigentiã sotiorum statim venerũt ad adiuuandũ eos vt detur nobis intelligi q̃ oés fideles debent se inuicem adiuuare. iuxta illud. i. Mach. i. Ubi dr̃ de iuda Mach. q̃ adiuuabant eum oés fratres eius: ⁊ vniuersi qui se coniũxerãt pr̃i eius. ¶ Quod vo sbuentõ fraterna sit cum merito: oñditur cum dr̃ q̃ impleuerunt ambas nauiculas q: qñ ds̃ videt hoies fr̃naliter se adiuuare dat eis gr̃am ⁊ bñdictõem. Unde ps. Oculi hoi. in te sperãt dñe. ⁊ tu ⁊c. Et p̱uer. 10. Benedictõ dñi sup̱ caput iusti.

Tertia pars.

Equitur. Quod cũ videret Symon Petrus ⁊c. Ubi tãgit prodigium amorosum in admirando. q̃ p̱bat desiderium imitatum. Ubi sciendum ẜm Grego. q̃ Symon vidés miraculum q̃ xp̃s fecerat q: cuȝ tota nocte laborassent: ⁊ nihil cepissent: ad verbum autem xp̃i tantam multitudinem pisciuȝ concluserũt: fuit valde miratus. Circa ãt istam p̱tem tria possum⁹ considerar̃. Nã iª admiratio.

Uerius indicatur.

Clarius explicatur.

Certius approbatur.

¶ Primo verius idicaẛ cum dr̃. Quod cum videret Symon ⁊c. vbi quattuor inuuntur indicantia admirationem huius prodigij. s.

Consideratio po^e operãtis.

Exhibitio reuerétie cõgruentis.

Exp̃ssio excellentie p̃sidentis.

Allegatio macle deformãtis.

¶ Quantũ ad primũ dicit. Quod cuȝ vidissȝ symon petrus. Ubi sciendũ secundũ Ambro. q̃ petrus cũ vidissȝ rem ita mirabilé factã ⁊ i hoc cognosceret diaȝ potentiã admirabaẛ q̃ȝ plurimũ: ⁊ min⁹ de se timore p̱ territ⁹ p̃sumebat. ¶ Q^m ad exhibitionem reuerétie congruentis dicit: procidit ad gẽua yhu. Ubi sciendũ q̃ iª fuit reuerétia ꝯgrués xp̃o: q: iuxta illd̃ phil. 2°. In noie yhu oé genu flectaẛ celestiuȝ: terrestriũ ⁊ ifernoꝝ. Ad q̃ȝ reuerétiã exibendã nos docet ps. d. Uẽite adorem⁹ ⁊ p̱cidam⁹ añ deũ: plo. corã dño q fec̃ nos: q: ipe é dñs ds̃ nr̃. ¶ Q^m ad exp̃ssionez excellétie p̃sidentia dicit: exi ame dñe. Ubi sciendũ q̃ petr⁹ cognoscés excellentiã xp̃i ⁊ suã fragilitaté: ñ reputauit se dig^m vt sil' star̃ cũ xp̃o. iuxta ét q̃ cẽturio dixit mat. 8. Dñe ñ sũ dign⁹ vt itres ⁊c. ⁊ iõ dixit exi a me. ¶ Q^m ad allegatõez macle d̃formãtis dic̃. q: hõ peccõr suȝ. Ubi Ciri. Reducés ei ad ꝯsciaȝ patrata d̃licta tréit ⁊ trepidat: ⁊ veld̃ imũd⁹ ñ credit se posse suscipe: accep̱at enim a lege distinguenduȝ esse inter maculatũ ⁊ sanctum

¶ Licet aũt se dicẽdo peccatorem crederet causam sufficiẽtem: vt xp̃s ab eo recederet: tñ erat oppositũ: quia ex h̃ amplius indigebat. Unde dicit Greg. petrus. Ymmo si te peccatorem cõsiderans: oportet vt a te dñm nõ repellas. ¶ Q^m ad s̃m vbi illa admiratio clarius explicat̃ dicit. stupor eim circõdederat eum ꝛc. Ubi sciendum ꝙ hic primo admiratõ ista exprimitur. Scdõ admiratõis cã subiũgit̃. ¶ Q^m ad p^m dicit. stupor eim ꝛc. Ubi sciendum ꝙ Petrus videns illd̃ miraculũ fuit totus stupefactus. Ut sic potuerit sibi dici illd̃ deutero .28. Eris stupens ad terrorem quem videbunt oculi tui. Non solum aũt ip̃e fuit stupefactus: sed ⁊ oẽs q̃ erant cũ eo. Ut dici potuerit d̃ ip̃is illud Luc̃. 19. Stupebant ãt oẽs in magnitudine dei.
¶ Q^m ad cãm huius dicit: in captura piscium q̃z ceperant. Qd̃ fcm̃ fuit virtute illius d̃ quo p̃s. Omnia subie. sub pe. eius oues ⁊ bo. vniuer. insup ⁊ pec. cam. vo. ce. ⁊ pisces maris. ¶ Q^m ad 3^m. vbi i^a admiratõ certius approbatur dicit. filr̃ Jaco. ⁊ Jo. filios ꝛc. Ubi sciẽduz ꝙ vbi sunt plures testes alicuius rei: tũc i^a certius scit̃: vt igitur illud miraculum sit nob̃ magis certum. iõ inducũtur hui⁹ admirationis testes filij zebedei quos ẽt stupor inuasit.

Quarta pars.

Equit̃. Et ait ad Symonem yhesus ꝛc. Ubi tangit presagiuz fructuosum in applicando: ꝙ p̃bat officium nunciatum. Ubi sciendum quod Christus vt pius pater videns Petruz stupefactũ: ip̃sum confortat: ⁊ vt sibi gaudium ingerat: Exponit quid significet miraculum perpetratum. Et s̃m h̃ duo possumus considerare. s.
Xp̃i confortatõnem p̃rnalem.
Miraculi expositõem sp̃ualem.
¶ Quantuz ad p^m dic̃. Et ait ꝛc. Uidẽs enim xp̃s Petrum timidũ: ip̃z cõfortat vt vires resumat. Unde põt sibi dr̃e illd̃ Jere. 46. Noli timere seruus me⁹ Jacob q: ego tecum sum. Confortat Christ⁹ petrum vt det nobis intelligere: ꝙ peccata nr̃a confiteamur vt indulgentiam mereamur. ¶ Q^m ad 2^m dicit. Ex h̃ iam eris homines capiens. Quia enim Petrus erat futurus pastor eccl'e. ⁊ xp̃i fidei p̃dicator: per q̃z predicatõem multos ad fidẽ converteret: voluit xp̃s ꝙ multos pisces caperet: i figuram s̃m Bed̃. conuersionis multoꝝ ad fidem. Ubi Ambro. vides q̃z bonus dñs q̃ tantum tribuit hominibus vt viuificãdi hẽant potestatem.

Quinta pars.

Equitur. Et subductis ad terrã nauibus ꝛc. Ubi tangit exẽplũ virtuosum d̃ imittando. ꝙ probat obsequm attẽptatum. Ubi sciendum ꝙ ad p̃fectõem vite non sufficit ꝙ hõ solum relinquat temporalia: sed ẽt dz sequi xp̃m in operib⁹ bonis: pp ꝙ Petrus dixit prudenter Math. 19. Ecce nos relinquimus omnia ⁊ sequuti sumus te. s̃m h̃ igitur hic duo possumus considerare. s.
Mundi desertõem.
Xp̃i imitatõem.
¶ Q^m ad p^m dicit. Et subductis ad terram ꝛc. Ubi sciẽdum ꝙ q: isti apl'i in i^a vocatõe nõ total'r adheserunt xp̃o. sed s̃z Grego. adhuc habent voluntatem redeũdi ad propria. iõ dr̃ ꝙ subduxerunt naues ad terram: vt ip̃m postmodum possent inuenire: qñ aũt perfecte xp̃m secuti sunt: tunc totaliter oĩa dimiserunt. Quia xp̃s dicit Luc̃. 14. Oĩs qui ex vobis non renũciauerit omnibus que possidet: non põt meus esse discipulus. ¶ Quantum ad secundum dicit secuti sunt eum. Ubi sciẽdũ ꝙ s̃z illd̃ eccl'i. 23. magna gl'a ẽ seq̃ dñz: iõ isti apl'i nõ solũ reliqrũt sua: s̃z ẽt secuti st̃ eũ. Uñ q̃libz eoꝝ p̃t dr̃e illd̃ Job. 23. vestigia ei⁹ secut⁹ ẽ pes me⁹: viã ei⁹ custodiui ⁊ non declinaui ex ea a mãdatis eius non discessi: ⁊ in sinu meo abscondi verba

oris eius. ¶ Qualiter aũt hõ oʒ seq xpm fuit figuratũ Judi.9.vbi sentẽtialiter dr̃ q cũ sicimi mire aduersaref abimelech ⁊ gẽti sue fecissentqʒ forte preliuʒ Abimelech ascendit in montẽ semõ precisumqʒ ramum de arboribus impositum humero ferebat:dixitqʒ sotijs q me videritis facere cito facite:qui omnes exemplo ipsi⁹ portantes ramos sequebantur ducem factumqʒ est vt abimelech acciperet presidiuʒ ⁊ interficeret siccimitas. ¶ Ubi sciẽdum q per siccimitas qui interpretatur laboriosi intelliguntur dyaboli ad tẽptationem hominũ continue laborantes, de quibus Je.9. Ut inique agerent laborauerunt.s.vt in pccm̃ homines labi faciant. Isti dicuntur fecisse forte p̃sidium q: fortitudinem magnã habebant cõtra genus humanũ. Nam iuxta illud Job.41. Non est sup terram potestas que cõparetur ei qui factus ẽ vt nullum timeret. Per abimelech aũt qui interpretaf pr̃ meus rex. intelligitur xps qui ẽ rex ⁊ dñs noster. Iste dr̃ dux populi xpiani.quia deutero 22. Domin⁹ solus dux eius fuit ⁊ nõ erat cũ eo ds̃ alienus. ¶ Uidens autẽ abimelech.i.xps pugnam demonũ, cõtra gen⁹ humanũ:ascendit in montem semon q interpretaf pax.i.in ciuitatem ierm situataʒ in monte que visio pacis dr̃:quando iminenteʒ passionis sue tẽpore dixit discipulis Mat.20. Ecce ascendim⁹ ierosolimã: ⁊ filius hois tradetur principib⁹ sacerdotum ⁊ scribis ⁊ condẽnabunt eum morte: ⁊ tradent eum gentib⁹ ad il.⁊ fla.⁊ crucifigend̃. Ibi autẽ ipositum humero ramũ portasse dr̃.quia vadens ad passioneʒ:crucem pprijs hũeris baiulabat. ¶ Uadẽs igitur sic ad pugnã ortatur nos vt q ipse fecit ⁊ nos faciamus. Unde Jo.13. Exemplo enim dedi vob̃ vt queadmodum ego feci ita ⁊ vos faciatis. Exẽplo igitur eius debemus crucem assumere ⁊ eũ fideliter sequi. ¶ Sic igitur vadens ad pugnaʒ cõtra dyabolum ipm deuicit:⁊ eius fortitudinem minorauit.vt sic dicaf de ipso illd̃ apoc.5. Uicit leo de tribu iuda radix dd̃. cui regnando dicere possumus illd̃ apoc. 5. Redemisti nos dñe deus in sanguine tuo:ex omni tribu ⁊ lingua ⁊ natione ⁊ fecisti nos deo nostro regnuʒ. ¶ Qualiter etiam homo dʒ sequi xpm:fuit figuratuʒ 3.Re.19.qñ elyseus fuit secutus elyam. q̃re dñica in la.eua°.21.parte.4.dicam⁹ igitur illd̃ Mat.8. Magister sequar te quocũqʒ ieris. Quia Jo.8. Qui sequif me nõ ambulat in te.sed ha.lu.vite. Ad q̃ ⁊c.

¶ Dñica.5a.post peñt.euam.46.

Nisi habundauerit iusticia vr̃a plusq̃ʒ scribaʒ ⁊ phariseorum nõ intrabitis i regnũ celorum ⁊c. Mat.5. Nos videmus per experientiã q si aliquis vult ire ad aliquem locuʒ:oʒ q per viã rectam incedat:⁊ si viã nescit: oportet q p am ostendatur. Locus auteʒ ad quem ire debemus ⁊ ppter quem facti sum⁹:est celestis patria. Si igitur volumus ad ipsam pgere: oportet q viam perueniẽdi sciam⁹:via illuc eundi ẽ iuste viuere:⁊ facere bona opera. Justicia aũt secundum August.duas partes habet.s. vitare malum:⁊ facere bonum.iuxta illd̃ ps. Declina a malo ⁊ fac bonum. Ne igitur aliquis dicer̃ possit q viam istã ignoraret xps verus doctor ⁊ pius pater in hodierno euangelio nos docet q si volum⁹ in regnum celorum intrare:debemus agere bona ⁊ vitare mala in quo xps generaliter.3a.tangit.s.
Supplementũ meritorie opatõis iplẽdũ.
Documẽtũ supbe ptẽtionis euitãdum.
Documẽtũ fraterne dilectõis imitãdũ.
Primum probat ordinatio vite promerẽtis. Secundum cõmunicatio pene affligẽtis. Tertium satisfactio iniurie proturbã

tis.¶ Primum in prin. Secundum ibi Audistis q: dcm̄ est ⁊c. 3m ibi. Si ergo offers munus tuum ⁊c.

Prima pars.

q Uantum ad pm vbi tangit ⁊c. ꝙ probat ⁊c. dicit. Nisi habūdauerit ⁊c. Ubi sciēdum ꝙ q: ſm Ambro. Justicia cōis est virtus ꝑ nomē iusticie h intellr opus quodlibꝫ virtuosū ¶ Sciendum ē ēt ꝙ in h ꝙ dicit iusticiā discipuloꝝ debere suphabūdare iusticiaꝫ scribarum ⁊ phariseoꝝ dat itelligere qd̃ debent eē meliores eis ſm Criso. ¶ Qr̄ āt iusticia noui testi d̃beat suphabundar̄ iusticiā veteris pōt triplex rō assignari. Prima est si consideremꝰ radices ex quibus fiunt opera virtuosa. Ubi sciendum ꝙ homo initialr̄ mouet̄ ad bene opandū duplici de cā.s. amore vel timore. que aūt fiunt amore: acceptabiliora sunt illis que fiunt timore. Quia igit̄ antiqua lex dicit̄ lex timoris: noua vero amoris: iuxta illd̄ Augu. Breuis differentia legis ⁊ euāgelij: est timor ⁊ amor. Et ideo opera que fiunt i nouo testō vbi est radix amor d̃bent esse maiora q̄ꝫ que fiebant in veteri. ¶ 2a rō est si ꝯsideremus grām cooperantem in nobis que superhabundantior ēst nouo testō q̄ꝫ in veteri: tū rōne sacramētorū noue legis que maiorem grām ꝯferunt: q̄ꝫ veteris ēt rōne opis operanti: tum ratione pn̄tie xp̄i: qui tunc pn̄s non erat: ꝙ tn̄ postmodum fuit. Unde Jo. i. Uidimꝰ gloriam eius ⁊c. Et Eph. i. Hēmus redēptōem per sanguinem xp̄i remissionem pccōrum ſm diuicias grē eius que suphabundauit in nobis. ¶ Tertia rō est si cōsideremus premium ꝓmissum in veteri testō ⁊ nouo. Nam in veteri ꝓmitteban̄t solum temporalia. sed in nouo regnuꝫ celorum: ⁊ q: premium dꝫ correspondere merito: ideo opera virtuosa in nouo testamēto ꝑꝑ que promittit̄ maius premium debent esse maiora q̄ꝫ illa que fiebant in veteri vbi minora promitteban̄t. ¶ Ex hoc etiam ꝙ xp̄s dixit iusticiam discipulorū debere habundare iusticiam scribaruꝫ ⁊ phariseorum: non ꝑꝑ hoc inuit ip̄os esse malos. vnde Criso. Scribas autē ⁊ phariseos non dixit iniquos: q: non dixissꝫ eos habundare iusticia. ¶ Sciendum ē autē ꝙ iusticia scribaꝝ ⁊ phariseoꝝ d̃ficiebat triplr̄.s. in corde: i ore: ⁊ in opere. Primo in corde: q: opa que faciebant: n̄ faciebāt vt deo placerēt ꝫ hoibus: iuxta ꝙ xp̄s dixit Math. 23. Omnia vero opa sua faciunt vt videant̄ ab hoibus. 2o ore q: dicebant magna ⁊ non faciebant: iuxta ꝙ xp̄s dixit Math. 23. Super cathedrā Moy. sedebunt scribe ⁊ pharisei: oīa ergo q̄cunqꝫ dixerint vobis seruate ⁊ facite. Scd̃m v̄o opa illoꝝ nolite facere: dicūt eniꝫ ⁊ nō faciunt. 3o opere q: eorum opera erāt mala: vt habet̄ Jo. 3. ¶ Justicia āt q̄ꝫ xp̄s p̄cepit nos hr̄e dꝫ supplere in ꝑfectōnem iusticie phariseoꝝ. Primo enim d̃bemus facere bona itentōe ea q̇ facimus vt sint accepta deo: iuxta illud Math. 5. Cū facis elymosinam noli tuba canere ante te: sicut ypocrite faciunt i sinagogis vt honorificentur ab hoibus: te aūt faciēte elymosinam nesciat sinistra tua qd faciat dextera tua: vt sit elymosina tua in abscondito ⁊ pr̄ tuus q videt in abscōdito reddet tibi. ¶ Istam aūt iusticiam dꝫ qlibꝫ hēre vt possit regnū celorum acquirere. Ut dicat illud Job. 29. Justicia idutus suꝫ ⁊ vestiui me q̄si vestimento. Qr̄ āt debeat eā hr̄e audi ꝓuer. ij. Non ꝓderunt diuitie i die vltōis: iusticia autem liberabit a morte. ¶ Quod āt iusticia a morte ⁊ a piculꝰ liberet. fuit figuratum gn̄. 7. vbi sinaliter dr̄ ꝙ cum dominus ꝑ peccata hominum vellet ꝑ diluuium eos iterficere dixit ad Noe igredere tu ⁊ oīs domus tua in archā: te ei vidi iustū corā me i generatōne hac: q archā igrediēs: fuit a mortꝭ piculo

liberatus. ¶ Ubi sciēduz quod per istos peccatores quos deus interficere voluit aquis dilluuij: itelliguntur iniusti qui digni sunt vt a deo puniant. Per Noe vo iustum itell'ntur virtuosi qui intrātes archam vnitatꝭ eccl'e per fidem ꝛ dilectionem ꝛ statum penitētie per viciorū desertionem:a dño merent saluari. Iste ē noe de quo geñ.6. Noe vir iustus atqꝫ pfect⁹ fuit in generatiōibus suis:cū deo ambl'auit:ꝛ genuit.3.filios.scꝫ.chā.ꝛ iaphet. Ubi sciendum ꝙ qui vl't euadere dilluuiū ne submergat:oportet ꝙ sit noe qui interpretatur requiescens. Nam dꝫ esse quietus i passionibus:fecondus in operatōibus:vt sic p h generet tres filios.s.famā exēplorū significatā per sem.qui interpretat famosus.cautelam piculorum significataꝫ p chā qui interpretat calidus.amicitiā proximorū significatā per iaphet qui iterpretatur dilatatus. ¶ Primo inqꝫ volens euadere dilluuiū debꝫ esse quietus in passionibus iuxta illud.1.thes.4. Rogamus vos fratres vt habundetis magis ꝛ operetis vt quieti sitis. 2° debet esse cōtinēs in affectōibus non sequēdo desideria carnis quia eccli.15. Qui timet deū faciet bona:ꝛ qui cōtinēs est iusticie apprehēdet illam ꝛ obuiabit illi quasi mr̄ honorificata. 3° dꝫ esse fecundus in operibus bonis iuxta illud ecclesiastes.9. Quodcūqꝫ pt manᵘs tua facere:instant opare. His igit habitis dꝫ homo generare tres filios.s. Sem Chā ꝛ Japhet.vt supra dc m̄ est.

Secunda pars.

Equitur. Audistis qꝛ dictum ē antiquis ꝛc. Ubi tangit nocumētum superbe ptentōis duit āduz ꝙ probat cominatō pene affligent s. vbi sciendum ꝙ homo aliquando ꝯsiderans penam sibi debitam pro malis operibus ab ipsis retrahitur per timorem. Quia igitur homo inferens nocumentum proximo:dignus est pena:ideo dominus i nocentib⁹ ꝓximos penam denunciat:vt ipsorum nocumēta deuitēt. Ubi sciendum ꝙ homo pōt inferre alteri quantum ad presens spectat quattuor. Primo in corde habendo rancorem ꝛ malam voluntatez. ꝛ tunc dr̄ sibi irasci. Scdo in verbo ꝛ hoc dupl'r:vel in verbo de se non significatiuo sed despectiuo. ꝛ illud vocatur Racha. Uel in verbo de se significatiuo. ꝛ h significat per h nomen fatu⁹. Quarto in opere vt si quis alium percuteret vel occideret cuilibꝫ istoꝝ debet sua pena. Ubi sciēduz ꝙ 1m ꝓcessum videmus in mundānis offēsionibus:ꝙ quando aliquis offendit. p° accusatur iudici ꝛ illud vocatur iudicium 2° iudices congregant ad fcm̄ examinandum. ꝛ illud vocatur concilium. 3° datur snia contra delinquentem fm quātitatē delicti ꝛ aliqñ pp enormitatē fci. dat snia mortis.que hic dicitur gehēna ignis. fm hoc igitur h q̄tt or: possum⁹ ꝯsiderare.s.
Offendentis facti in operatione.
Indignantis animi in cogitatione.
Exprimentis soni in vilipensione.
Significantis vocabuli in vituperatione.
¶ Quantū ad primū dicit. Audistis qꝛ dictū ꝛc. Ubi sciendū ꝙ qꝛ malū impunitū esse non dꝫ iō prio ponit ipsius mali opis ꝓhibitio. Secūdo correspōdēs ei punitio ¶ Quantū ad mali ꝓhibitionē dicit. audistis qꝛ dictū est antiqs nō occides. Ubi sciendū ꝙ sicut ppl's iudaicus rudis fuit in cognoscēdo ꝙ ptinet ad intellectū ꝛ iō non intelligebat nisi corticē scripture: sic etiā fuit rudis in diligēdo ꝙ ptinet ad affectū iō illi ppl'o multa fuerunt pmissa a deo vt ab ipso nō recederēt:ꝛ suirēt ydolis. pro tpe āt illo ꝓhibitum fuit malū in effectu. ¶ Sciendū est aūt ꝙ in h ꝙ xp̄s loquēs discipulis induxit primo illud preceptū non occides ꝙ ē primū inter ꝓcepta negatiua ad proximū ꝛ in lege Moy. ostendit fm Augu. ꝙ ipse est deus qui ꝛ veteri testō preceptū dedit:ꝛ nouo perfe

cit. ¶ Sciendum est etiã ẜm Augu. de ci
uitate dei ꝙ qñ dicitur non occides: non
est intelligendũ nisi de hoie: non autẽ de
animalibus brutis: vt dicunt qdã hereti
ci dogmates ꝙ nulla creatura est occidẽ
da. ¶ Quantũ ad correspondentem puni
tionẽ dic. q ãt occiderit. ₇c. s. accusatiõis ₇
dãnationis. Ubi sciendũ ꝙ lꝫ rõ natural'
dicit ꝙ nullus dꝫ offendere ꝓximũ nec i
rebus nec i ꝑsona: tñ natura humana ꝑꝑ
peccatũ primi hois ad malũ est prona: ₇
iõ illud ꝙ rõ ostẽdit faciendũ multociẽs
oppositũ fac: sicut pꝫ ẽt de Caym: qui fra
trẽ suũ Abel ex inuidia interfecit: vt ha
betur Gen. 4. ₇ iõ oportuit ꝙ aliqua pena
cõinaretur facientibus mala vt. s. si nõ rõ
ne ducti nec amore alecti tñ timore pene
rⁿ euitent. iuxta illud ꝙ dñs dixit Moy.
Deutero. 17. ꝙ ppl's scriberet Deutero
nomiũ legis in volumine ₇ haberet eũ se
cum legeretqꝫ illud cunctis diebus vite
sue vt discat timere dñm deũ suũ ₇ custo
dire verba eius. ¶ Quã graue autẽ sit
peccatũ homicidij patere põt ex punitio
ne diuina in Caym cui dixit dñs Gen. 4.
Uox fratris tui Abel clamat ad me ꝺ ter
ra: nũc igiẗ maledictus erit ſup terrã que
aperuit os suũ ₇ suscepit sanguinẽ fratris
tui de manu tua cũ opatus fueris eã non
dabit tibi fructus suos vagus ₇ profugꝰ
eris ſup terrã oibus diebus vite tue pꝫ ẽt
in multis alijs locis. ¶ Quantũ ad scdꝫ
vbi prohibeẗ nocumentũ indignantis aĩ
in cogitatiõe dicit. ego aũt dico vobis ₇c.
Ubi sciendum ꝙ prima prohibitõ ꝺ ope
exteriori pertinet ad homines veteris te
stamenti qui non credebant esse homici
dium: nisi quando homo interficiebat cor
poraliter secundnm Augu. contra faustiuꝫ
non autem quando interficiebant menta
liter per odium: ₇ ideo credebant solum
illud prohibitum esse. Christus autẽ vo
lens perfectiores esse homines noui te
stamenti qꝫ veteris superaddidit expli
cando ₇ perficiendo preceptum ꝙ nõ so
lum est prohibitum homicidium exteri
us in corpore ſꝫ ẽt in corde. ¶ Quantum
ad indignãtis aĩ ꝓhibitionẽ dicit. Et ego
dico vobis ꝙ ₇c. Ubi sciendũ ꝙ antiqtus
dictũ fuit ꝑ Moy. tanqꝫ ꝑ seruũ dei po
pulo iudeoꝝ h̄ dicit dñs nõ occides. Hic
aũt xp̄s non ꝑ seruũ ſꝫ ꝑ semetipsum tan
quã potestatẽ habens dicit ego aũt dico
vobis in quo pꝫ nobilitas legis euangeli
ce ẜm Criso. respectu legis mosaice: q: in
lege mosaica locutus est dñs per seruuꝫ:
in lege vero euangelica locutus ẽ xp̄s ꝑ
seipsum qui deus est. ¶ Sciendũ est aũt
ꝙ ẜm Dama. ita est motus causatus vl'
ex feruore sanguinis circa cor inflãmati
ex vaporatione fellis: vel ex aⁿ aliqua oc
casione vel causa de qua inter alios due
fuerunt opiniones q: stoici dixerunt vt
ait Augu. de ciuitate dei ꝙ nõ cadebat in
viꝝ sapientẽ ira. ꝑipatetici vero has paſ
siones cadere dicũt ſꝫ moderatas rõniqꝫ
subiectas: sic vt ita probetur misericordia
ꝙ iustitia cõseruetur. ¶ Ille igitur motꝰ
ire qui sic causatur in corde aliquãdo pro
cedit ex discreto zelo iustitie: ₇ ex iustissi
ma causa: ₇ iste non est motus malus sed
bonus ₇ meritorius. Unde Criso. super
Mat. Qui enim sine causa irascitur reꝰ
erit: qui vero cũ causa non erit reus nam
si ita nõ fuerit nec doctrina ꝓficit: nec iu
dicia stant: nec crimina compescantur. pa
cientia enim irrationalis vitia seminat:
negligentiam nutrit: ₇ non solum malos
sed etiam bonos inuitat ad malum. scdm
ipsum ibidem. Iracondia que cum causa
est: nõ est iracondia sed iudiciũ. Iracon
dia eni ꝓprie ẽ cõmotio passionis q autẽ
cum cã irascitur ira huius non est ex paſ
sione iõ iudicare dicitur non irasci. ₇ isto
modo dicitur Mat. 3. de xp̄o: ꝙ cuꝫ inter
rogasset phos si licet sabbatis benefacere
₇ illi tacerent: circonspiciens eos cum
ira contristatus est super cecitate cor

dis eo℞. ¶ Aliqñ aũt i° motus est i hoie ex condictiõe nature vt qñ ex surreptiõe homo irascitur pp aliquid qꝫ videt sibi displicibile:cum tali motu ratio consentit sed ipsum refrenat vt põt: ⁊ iste ẽt non habet rõnem pcci saltẽ mortalis. ⁊ hͦ mo do potest intelligi illud ps. Irascimini ⁊ nolite peccare. Ille ꝑm Criso. irascitur ⁊ non peccat qui ex preuentione quadã sen sensualitatis indignatur:⁊ tamẽ illã indi gnationẽ tempat rõne. ¶ Alio ãt modo: est motus non ꝯtra hoies:sed ꝯtra vitia ⁊ de i° dicit Augu.14.de ciuitate dei. Ira sci ãt fratri vt corrigatur nullus sacramẽ tis reprehẽdit.huiusmodi eni motus de amore boni ⁊ de scã caritate veniẽs:vitia dicenda non sunt:cũ rectã rõnem secunt. ⁊ isto modo iratus fuit Moy. ꝯtra pplꝫ qñ fecerũt vitulũ:iratusqꝫ valde proiecit de manu tabulas:⁊ confregit eas ad radi cem montis arripiensqꝫ vitulũ quẽ fece rant:ꝯbursit ⁊ contriuit vsqꝫ ad puluerẽ. ¶ Aliqñ motus causatur ex liuore vindi cte vel odio.⁊ hͦ modo est graue pccatũ.⁊ sic hͦ ꝓhibetur. ¶ Quantũ ad correspon dentẽ punitionẽ dicit reus erit iudicio. Ubi considera q[m] lex noua a veteri di stet:q: pena que debebatur in lege veteri opibus in noua datur cogitationibus: q: ibi q occiderit reus erit iudicio:hͦ qui ira scetur reus erit iudicio. Ut igitur illd iu diciũ metuamus dr nobis Job.19. Fugi te ergo a facie gladij q: vltor iniquitatuꝫ gladius est.⁊ scitote esse iudicium. Per gladium enim intelligitur diuina iustitia ¶ Quantũ ad tertiũ vbi ꝓhibetur nocu mentũ exprimẽtis soni in vilipẽsione di cit. Qui ãt dixerit fratri suo racha. Ubi sciendũ qꝫ q: non solum hõ põt irasci in corde vel in aliquo signo exteriori:sed ali quando cũ sono:hinc est qꝫ postq̃ꝫ xps in hibuit inordinatũ motũ interiorẽ hic pro hibet ẽt inordinatum motum exteriorẽ.⁊ primo ponitur vilipendentis soni prohi bitio. Secundo correspondens punitio. ¶ Quantũ ad primũ dicit. Qui ãt dixe rit ⁊c. Ubi sciendũ ꝑm Augu. Racha est interiectio indicans iram.ꝑm vero Jero. est verbum vilipensionis sed non iracon die. Ubi Criso. Si enim nec bonum ver bum dicere debemus nisi pro hedificatio ne quanto magis illud qꝫ naturaliter i se malum est. ¶ Quantũ ad correspondẽtẽ punitionem dicit.reus erit concilio. Ubi sciendum qꝫ cõcilium supra iudiciũ aliqd addit. Nam i iudicio aliquis simpliciter accusat ⁊ hꝫ locum defensionis sed in con cilio a iudicibus discernitur delictum ⁊ discutitur qua pena sit accusatus plecten dus ita qꝫ iam est certum qꝫ puniri debet nec sibi datur locus defensionis. ¶ Quã tum ad quartum vbi prohibetur nocumẽ tum significantis vocabl'i in vituperatio ne dicit. Qui autẽ dixerit fatue ⁊c. Quia enim hõ non solũ põt irasci alicui interi⁹ vel exteri⁹ p aliquod signum non signifi catiuũ sꝫ etiã p signum specificãs iniuriaꝫ ideo postq̃ꝫ xps ꝓhibuit dicta duo hͦ pro hibet tertiũ.⁊ prio ponit vituperantis vo cabuli prohibitio:cum dr. Qui autẽ dixe rit fatue ⁊c.2° correspondẽs punitio cum dr reus erit gehene ignis. Ubi sciendum scdm Rabanũ qꝫ illud nomen gehẽa qꝫ si gnificat cruciatũ inferni:prio dictũ a xpo in euãgelio:secundum aliquos ortum ha buit a quadã valle q̃ est iuxta ier[m] reple ta cadaueribus mortuo℞. ¶ Sciendũ est qꝫ si iste pene tam graues dant istis cul pis solũ in corde exñtibus ⁊ in ore:qꝫ gra uior pena dabit pro opere ꝑpetrato.⁊ li cet dicenti fratri fatue debeat gehẽa:ta men quia in gehẽa sunt gradus penarũ: grauius punit peccatuꝫ opere perpetra tum. Uñ Aug. de sermone dñi in monte. Quisqs autem dixerit quo grauiori sup plicio punitur homicidiũ si gehẽa ignis punit cõuiciũ cogit intelligi esse differẽ tiam gehena℞.

Tertia pars.

Equit. Si aūt offers mun⁹ ⁊c.
e Ubi tangit documentū frāne di-
lectiōis. Ubi sciendū ꝙ odium
opponit fraterne dilectiōi: ⁊ ideo q: quil3
debet fratrem diligere. Na3 iuxta ro.13.
Qui diligit proximū suū lege3 impleuit.
⁊.i.Jo.3. Qui odit fratre3 suū homicida
est. ideo xp̄s dat hic documentū fraterne
dilectōis remouēdo oppositū suū.s.odiū.
Unde Aug. de sermone dn̄i in monte. Si
irasci nō est pax fratri: aut dr̄e racha: aut
fatue: multominus in aīo tenere aliquid
vt in odium indignatio cōuertatur: ⁊ iō
pl's placet deo fraterna dilectio: q̄3 sibi fa
cta tp̄al' obl'o. Nam osee.6. misericordiā
volo ⁊ n̄ sacrificiū ⁊ iusticiā di plusq̄3 holo
causta: Ad h̄ etia3 ꝙ obl'o sit deo accepta:
debet esse rational' ⁊ iusta. Secundum h̄
igitur hic.3a. possumus cōsiderare secun
dum ꝙ hic ia.3a. tangunt. Nam p̄io ostē
ditur qualiter obl'o debet esse iuxta: sine
fraudulentia. 2° qualiter d3 esse rational':
sine negligētia. 3° qualiter deb3 esse acce
pta sine displicētia. ¶ Quantū ad primū
dicit. Si offers ⁊c. Ubi sciendum quantū
ad p̄sens spectat ꝙ ad h̄ ꝙ obl'o sit iusta.
3a. inter alia requirunt. Primo ꝙ non sit
de alieno: s3 de ꝓprio. 2° ꝙ nō fiat vbicūq3
sed in loco debito. 3° ꝙ nō fiat a quocūq3
sed a disposito. ¶ Quantū ad primū dic.
Si ergo offers munus tuū. Nam iuxta il
lud eccli.24. Qui offert sacrificiu3 ex sub
stantia pauperis: quasi qui victimat filiū
in conspectu patris sui. ⁊ ideo debet esse
de proprio iuxta illud prouer.3. Honora
dn̄m de tua substantia ⁊ de primitijs fru
gum tuaru3 da paupibus. ¶ Ut aūt fiat i
loco debito dicit ad altare. Ubi sciendu3
ꝙ per altare vno modo intelligitur eccle
sia catholica extra q̄3 non valet obl'o scā:
⁊ ideo secundum Augusti. debet fieri in
hō. ¶ Alio modo per altare intelligit lo
cus determinatus ad sacrificia offerēda:
sicē ecclesia material'. Un̄ deutero.12. Caue
ne offeras holocausta tua in oī loco que3
videris: sed in eo quem elegerit domin⁹.
¶ Ad h̄ autem ꝙ fiat a disposito dicit. ⁊
ibi recordatus fueris ⁊c. Homo enim q
vult dō offerre nō debet esse malus: quia
tūc nō acceptaret eius obl'o: sed deb3 esse
bonus: ⁊ tunc eius munera acceptantur.
Homo autem d3 habere aliquid aduers⁹
aliu3: quādo est offensus ab illo: ⁊ ideo se
cundum Augu. de sermone dn̄i in monte:
ic qui alium offendit: d3 ad h̄ ꝙ iuste offe
rat petere veniam ab offenso: non autem
requirit ec°. ¶ Qm ad secūdu3 vbi ostē
ditur ꝙ obl'o d3 esse rōnal' ⁊ sine negligē
tia dicit. Relinque ibi munus tuu3. Ista
aūt rōabilitas qm ad p̄ns spectat: in duo
bus consistit: in muneris continuatione:
⁊ in proximi pacificatōe. ¶ Quantu3 ad
primum dicit. Relique ibi munus tuum
ante al. Munus enim ꝙ homo offerre
deo ꝓposuit l3 se recordetur proximū of
fendisse: tamen ip̄m reportare non debet
⁊ illud amplius deo non offerre: ⁊ ideo
dicitur. Relinque ibi. ¶ Quantum ad ꝓ
ximi pacificationem dicit. Et vade prius
reconciliari fratri tuo. Nam s̄m Criso. d̄
us plus diligit propter suam benignitatē
concordiam proximorum: q̄3 oblationem
sacrificiorum. ¶ Ista autem admonitō d̄
reconciliatione proximi ante oblationem
fiendam deo est multum rationabilis.
Primo secundum Crisosto. cum omnes
simus frōs dī: ⁊ hō nō poss3 bn̄ esse ami
c⁹ dn̄i q odit seruos ei⁹: q: iuxta illd̄ Luc.
10. Qui vos sp̄nit me spernit: iō d3 ꝙ qui
dn̄m diligit: diligat ⁊ seruos ei⁹: ⁊ ꝑ ꝯn̄s
ꝓximū. ¶ Scd̄o q: oīs q facit aliquē ac
tum si fit rōnal' deb3 desiderare ꝙ sit per
fectus. Oblatio autem cum odio ꝓximi
non est perfecta: ideo debet cum ꝓximo
se concordare: Propter ꝙ dicitur ecclesia
stici.3. Fili in mansuetudine opera tua ꝑ
fice ⁊ super hominum gloriam diligeris.

¶ Qualis autem ꝺbeat esse iᵃ reconcilia
tõ:audi Crisosto.super Math.d.Qual'
precessit offensio talis dꝫ sequi reconci
liatio:si cogitatu offendisti:cogitatu recõ
ciliare:si verbis:verbis:si opibus : opibꝰ
reconciliare oẽ peccatũ q̃uo ꝓmittitur eo
modo ⁊ de ipso pnia agiť. ¶ Quantũ ad
tertiũ vbi ostẽditur ꝙ obl'o dꝫ eẽ accepta
sine displicentia dicit.tunc veniẽs offeres
munus tuũ.Qñ enim hõ est recõciliatus
ꝓximo ꝑ dilectionẽ ex cuius dilectione
tanq̃ꝫ ex nobis magis manifesta debemꝰ
surgere in dei dilectione:q2 iuxta illud.i.
Jo.4.Qui nõ diligit fratrẽ suum quẽ vi
det:deũ quẽ nõ videt q̃uo põt diligere :
tũc põt secure munus offerre:q2 ps.Tũc
acceptabis sacrificium ob . ⁊ holocausta .
¶ Sciendũ est ãt circa istã partẽ princi
palẽ in qua fit mẽtio ꝺ duobus.s.de recõ
ciliatiõe ⁊ oblatiõe:ꝙ loquẽdo moraliter
de reconciliatione hõ dꝫ hẽre triplicẽ re
conciliationẽ.s.

Quantũ ad seipsum carnis ɔcupiscentiaꝫ
reprimendo.

Quantũ ad ꝓximũ caritatẽ obseruãdo.

Quãtũ ad deũ humilitatẽ exhibẽdo.

¶ Quantũ ad primũ q2 ad Gal.5.Caro
concupiscit aduersus spũm ⁊ spũs aduer
sus carnem: pp ꝙ ipsemet dicit Ro.7.
Uideo aliã legẽ in mẽbris meis re.legi
mẽ.me.iõ dꝫ caro subiugari spũi tanq̃ꝫ di
gniori ⁊ tũc est recõciliatio in hoie ẜm le
geꝫ rectã.Et tũc põt dicere illud.2.Cor.5.
Deus posuit i nobis verbũ recõciliatõis
¶ Hec recõciliatio fuit figurata gñ.16.
vbi sentential'r dr̃ ꝙ cũ agar ancilla ꝺspe
xissꝫ dominã suam sarrã:⁊ recessissꝫ ab ea
inuenit eam angelus dñi in sollitudine:q
dixit ad eam reuertere ad dominã tuam
⁊ humiliare sub manu illius.¶ Ubi sciẽ
dum ꝙ ꝑ agar qui interpretať aduena ⁊
erat ancilla:intelligiť sensualitas in homi
ne que debet ancillari rationi : q̃ꝫ sequen
do primi parentes ⁊ ꝑ cõsequens omnes

qui descenderũt ab ipsis : aduene sunt in
h mundo ⁊ a patria exl'ati.Ut sic quilibꝫ
dr̃e possit illud ps.Aduena ego suꝫ ⁊ pe
grinus sic omnes patres mei.Per sarrã
vero que interpretať princeps ⁊ erat dña
intell'r ratio que debet in homine princi
patuꝫ tenere.Ut sit ioseph princeps egy
pti.geñ.42.Nam ꝑ egyptuꝫ que interpre
tatur tenebra intelligiť sensualitas a qua
oriuntur peccata obscurãtia animam pec
catoris:sup q̃ꝫ dꝫ ratio istar ioseph dñari.
¶ Lꝫ aũt sic eẽ deberet tamẽ sensualitas
instar Agar recedit a Sarra.i.a rõne sua
dña qñ seqtur desideria carnis:⁊ ideo de
talibus ipam sequentibus dicit dominꝰ
Malac.3.A diebus enim patrũ vr̃orum
recessistis a legitimis vr̃is.¶ Lꝫ auteꝫ
homo sequẽs sensualitatem recedat a ra
tõe:tam̃ ꝺs sibi mittit angeluꝫ.i.aliq̃ꝫ bo
nam ispiratõem internã:vel eruditõnem
externam ipm admonentem:vt ad suam
dñam humil'r reuertať.d.sibi illud Jere.
3.Reuertere aduersatiue israel ait dñs.
¶ 2ᵒ dꝫ habere reconciliatõem qᵐ ad ꝓ
xiᵐ caritatẽ ɔseruando.Nam si aliquan
do contingat vnum hoiem alteri aduer
sari:non dꝫ talis iniuria in corde teneri :
sed dꝫ vnus alteri indulgere : iuxta illud
eccl'astici.10.Ois iniurie ꝓximi tui ne me
mineris ⁊ nihil agas in operibꝰ iniurie.
⁊ hoc est quod hic dr̃:vade ⁊ prius recõ
ciliari fratri tuo.¶ Hec reconciliatõ fu
it figurata.1.Mach.13.vbi sinialiter dr̃ ꝙ
rex demetrius scripsit Symoni sacerdo
ti.d.dimittimus vobis ignorãtias ⁊ pec
cata vsq̃ꝫ in hodiernum diem ⁊ coronam
q̃ꝫ debetis:⁊ si qd aliud erat tributariuꝫ
in ierᵐ iam non sit tributarium.¶ Ubi
sciendum ꝙ per regem demetrium q of
fensus fuit a Symone ⁊ a gẽte sua intelli
giť qlibꝫ q recip a ꝓximo aliq̃ꝫ displicẽti
aꝫ.Ille ãt sic offensus instar demetrij nõ
dꝫ iiurias i corde portar̃ sꝫ offẽdẽti cl'pã
libal'r indulger̃:iuxta illꝺ Luc.6.Dimit

tite ⁊ dimittet vob. Nã iuxta illd̄ Mat.
6. Si dimiseritis hominib⁹ peccata eoꝝ
dimittet vobis pr̄ ⁊ peccata vr̄a. si autē
nõ dimiseritis hoibus: nec pr̄ vr̄ dimittet
peccata vr̄a. ¶ Non solũ ãt dꝫ hoies ad i
uicẽ sibi iniuriã remittere: sꝫ ẽt actões in
debitas ⁊ alia mũda tributa: pp̄ ꝙ dic̄ re
mittim⁹ ẽt coronam ⁊c. ¶ 3° hõ dꝫ hẽre
recõciliatõem q^m ad deũ reuerentiã exhi
bendo. Nã ꝯ deũ supbire hõ non dꝫ si vl't
p̄miari ab ipo sꝫ hũiliari: ⁊ cũ emẽdatõne
culpe petere veniam: iuxta illud Petri
1. cañ. sua. 5. Humiliamini sb̄ potenti mãu
dei vt nos exaltet in die visitatõis extre
me qñ aia egredie̊ d̄ corpore. ¶ Hec re
conciliatõ fuit figurata. 1. Re. 7. vbi l'nial'r
dr̄ ꝙ cũ filij ysrl' aduersi fuissent a dño ⁊
vellent sibi recõciliari: dixit eis Samuel.
Si in toto corde reuertimini ad dñm: au
ferte deos alienos d̄ medio vr̄i: Baalyn
⁊ Astaroth ⁊ p̄pate corda vr̄a domino
⁊ eruet vos d̄ manu philistini: ꝙ faciẽtes
filij ysrael fuerunt de manu philistiorum
liberati. ¶ Ubi sciendum ꝙ per filios
ysrael q auersi erant a dño intelliguntur
peccatores q peccando auertuntur a deo
per q̃ꝫ auersionẽ iuste a domino icrepan
tur. iuxta illud Jere. 2°. Arguette mali
tia tua ⁊ auersio tua icrepabit te. ¶ Si
aũt volunt reconciliari deo: datur eis cõ
silium a Samuale ꝓpheta ꝙ si volunt
conuerti ad dominum ⁊ dicere cum p̄s.
In toto corde meo ex te. ne re. me a mã.
tuis: debẽt auferre d̄ medio eoꝝ d̄os alie
nos Baalyn ⁊ Astaroth. Per Baalyn
enim qui interp̄tatur superiores vel de
uoratores intelliguntur duo peccata p̄n
cipalia. s. superbia qua homo vult esse su
pior alijs ⁊ auaritia p̄ q̃ꝫ q^m ad tp̄alia vl't
alios deuorar̄. Per astaroth ãt q iterp̄tat̄
cubiculũ itell'r luxuria vbi hõ cũ gete cor
porali qescit: ⁊ sic general'r p̄ abl'õnẽ illoꝝ
p̄t itelli abl'o oiuꝫ peccõꝝ. Sciẽ. ẽ ẽt loq°.
mõ. d̄ obl'oe q̃ꝫ hõ dꝫ facer̄ q^m ad p̄ñs spe
ctat triplicẽ obl'oeꝫ p̄ triplicẽ cãm. s. ⁊ vꝫ.

Propter peccõꝝ ꝯmissionẽ ad satisfaciẽd̄.
Propt̄ p̄iculoꝝ libationẽ ad regratiãdũ.
Propt̄ b̄ñficioꝝ r̄ceptõeꝫ ad recõpẽsand̄.
¶ Primo ꝑpter peccatorũ cõmissioneꝫ
ad satisfaciendũ. ⁊ ibi obl'o fuit figurata
per obl'onem triũ magorũ de qua Mat.
2°. Procidentes adorauerũt eum: ⁊ aper.
th̄a. ob. ei munera: aurũ th⁹ ⁊ mirraꝫ. Ubi
sciendũ ꝙ vt supradictũ est. 3ª sunt peccã
principalia: ideo homo qui offendit in istꝫ
dꝫ satisfacere p̄ opposita eis. vt cõtra pec
catum supbie satisfaciat p̄ humilem ora
tionem. cõtra peccatum auaricie p̄ elymo
sinarum largitiõem. cõtra peccatuꝫ luxu
rie p̄ carnis mortificatiõem. q̃. 3^a. designã
tur in obl'one trium magorũ. Naꝫ in auro
intelligitur elymosinaꝝ largitio: in thure
humil' oratio i mirra carnis mortificatõ.
¶ 2° homo dꝫ facere obl'oneꝫ ꝑpter peri
culorum liberatiõem ad regratiand̄. ⁊ i^a
obl'o fuit figurata i obl'one q̃ꝫ fec̄ noe qñ
euasit d̄ dilluuio ⁊ eggress⁹ fuit d̄ archa.
d̄ qua dr̄ sentential'r geñ. 8. ꝙ eggressus
noe de archa hedificauit altare domino:
⁊ tollens de cunctis peccoribus ⁊ volu
cribus mũdis obtulit holocausta sup al
tare odoratusq̃ꝫ est dominus odorem sua
uitatis. ¶ Ubi sciendum ꝙ p̄ noe q libe
ratus fuit d̄ diluuio: intelligunt̄ homies
quos d̄s de magnis periculis liberat: qui
instar noe debent beneficiuꝫ liberationis
cognoscere: ⁊ sibi regraciari dicendo illd̄
2. mach. 1. De magnis periculis a d̄o libe
rati magnifice gr̄as agimus sibi. ¶ Qua
liter autem h̄ recognitio hẽat fieri ostẽ
ditur cũ subiungit̄ ꝙ obtulit de cunctis
⁊c. p̄ ꝙ datur intelligi ꝙ obl'o nostra non
dꝫ esse de vilibus: sed d̄ p̄tiosis. Et sic ve
rificetur de ipsa illud eccl'i. 35. Obl'o iusti
impinguat altare: ⁊ odor suauitatis ẽ in
cõspectu altissimi. ¶ 3° hõ debet facere
oblationem ꝑpter beneficiorũ receptionẽ
ad recõpensand̄. ⁊ i^a obl'o fuit figurata p̄
oblatõnem quam fecit melchisedech rex
salẽ post victoriã factam. de q̃ sentẽtial'r

dr̃ geñ.14.ꝙ cum qnattuoꝛ reges pugnaſ
ſent cõtra.5.ꝛ ipſos deuiciſſẽt:captiuũqꝫ
ducerent loth.ꝛ omnem ſubſtantiá eius:
ꝛ nunciatũ fuiſſꝫ abꝛahe: inſecutus é eos:
abſtulitqꝫ eis loth ꝛ p̃dam q̃ꝫ ducebant:
ꝙ vidẽs melch.qui erat ſacerdos dei:ob
tulit panez ꝛ vinũ benedixitqꝫ abꝛahe .d.
Bñdictus habꝛaam d̃o excelſo qui crea
uit celum ꝛ terraꝫ:ꝛ benedictus d̃s excel
ſus:quo ꝓtegente hoſtes in manib⁹ tuis
traditi ſunt.¶ Ubi ſciendũ ꝙ p illos q̃t
tuoꝛ reges:intelligunt demones:qꝛ ſicut
quaternari⁹ eſt pꝛimus numerus q a tri
nario recedit:ita demones fuerunt pꝛimi
qui a trinitate deo pꝛius p ſuperbiá rece
ſerunt.Per.5.át reges intelligunt homi
nes.5.ſenſus coꝛpoꝛis:ſequẽtes nõ autẽ
ratiõeꝫ ſic pꝛimi pentes qui ſenſualitaté
ſeq̃ntes:d̃ fructu ligni vetiti comederũt.
quattuoꝛ igit reges.i.dyaboli:contra.5.i.
pꝛios parẽtes pugnauerũt viliter ipſos
alliciẽdo vt facerẽt cõtra diuinuꝫ p̃ceptũ
ꝛ fuit pugna tam foꝛtis ꝙ ipſos totaliter
deuicerũt:ꝛ tunc captus fuit loth q inter
pꝛetat declinans.i.pꝛimi parẽtes qui de
clinauerũt a diuĩo p̃cepto.Et tulerũt oẽꝫ
ſubſtantiá eius.i.totum gen⁹ humanũ ꝙ
ab eis deſcẽdit:ꝙ totũ fuit captiuatũ.Ut
verificet illud Iſ.5.Pꝛopterea captiu⁹
ductus eſt populus meus qꝛ non habuit
ſcientiá.Per abꝛaaꝫ vero qui interpꝛeta
tur pr̃ multaruꝫ gentiũ:intelligit d̃s qui
totũ mund̃ creauit.¶ Cognoſcẽs igitur
d̃s hoiem ſic captiuatũ a dyabolo:ſibi cõ
paſſus venit in mund̃ qui pugnans cõtra
dyabolum in ligno crucis ꝓ nobꝛ xp̃m de
uic ꝛ p̃dam abſtulit:qꝛ hoiem ab ipſius ſ
uitute potẽter liberauit.Ut de ipſo poſſi
mus dr̃e illud Luc.ij. Cum foꝛtis arma
t⁹ cuſtodit atriũ ſuũ i pace ſunt oia q̃ poſ
ſidet:ſi aũt foꝛtioꝛ illo ſupueniẽs vicerit
i^{m}:vniuerſa arma ei⁹ aufert in qbus cõfi
debat:ꝛ ſpolia ei⁹ diſtribuet.Ná añ aduẽ
tũ xp̃i:dyabol⁹ mund̃ pacifice poſſidebat
tñ qñ xp̃s foꝛtioꝛ ip̃o veit:ptãtem ei⁹ di
minuit ſignificatá p arma ꝛ humanũ ge
nus ꝙ ſicut ſpolia tenebat ꝛ p̃dá :abſtulit
ꝛ familie ſue adunauit.¶ Uidens át hõ
tm̃ beneficiũ ſibi a xp̃o collatum:dꝫ inſtar
melch.offerꝛe ſacrificiũ ꝙ fit ip̃m in altari
ſacrificãdo . Cũ oblatõe át hui⁹ hoſtie dꝫ
ẽt deũ bñdicere.Uñ eccl'iaſtici.43.Bñdi
centes dñm exaltate illũ q̃ꝫtũcunqꝫ pote
ſtis:maioꝛ é eni oi laude exaltãtes eũ re
plebimini virtute.ſ.gr̃e in pñti ꝛ gl'ie i fu
turo.Ad q̃ꝫ nos.ꝛc.

¶ Dñica.6.poſt penthe.euãgeliũ. 47^{m}.

Cum turba multa eſſet cuꝫ
yh̃u nec hẽrent ꝙ mãduca
rent:ꝯuocatis diſcipulis ait
illis miſereoꝛ ſup turbam
ꝛc.Mar.8.Secundũ ſniam
phy.filius hꝫ tria a pr̃e naturali.ſ.eſſe:do
cumentũ:ꝛ nutrimentũ.ſic a pr̃e nr̃o ſpũa
li xp̃o i^{a} tria hẽm⁹.ſ.eẽ p gr̃am: nutrimẽ
tum p ſua bñficia:documentũ p ſuá doctri
ná. Ex pꝛio cognoſcit eius potẽtia.ex ſc̃do
ei⁹ miſicoꝛdia. Ex tertio ei⁹ ſapiẽtia Pꝛo
pter potentiá debem⁹ ip̃ꝫ honoꝛare. Pꝛo
pter miſericoꝛdiaꝫ ipſum inuocare. Pꝛo
pter ſapientiá ip̃ꝫ aſcultare.In hodierno
igit euãgelio oñdit qual'r turba fuit attẽ
ta ad audiendũ eius ſapientiá : qꝛ triduo
fuit eũ ſecuta . qual'r ipſe fuit miſericoꝛs
eis cõpaciendo:quia videns eos exurire
ꝛc.qualiter fuit potens ad operanduꝫ : qꝛ
de.7.panibus quaſi quattuoꝛ milia homi
num ſatiauit ſecundum ꝙ Mar . narꝛat
in quo tria tangit.vꝫ.
Affectum pietatꝫ viſceroſe.
Effectum poteſtatꝫ vigoꝛoſe.
Exceſſum quantitatꝫ numeroſe.
¶ Pꝛimum pꝛobat deſiderium demon
ſtratũ. Secundum miraculum perpetra
tum.Tertium ſuperfluum expoꝛtatum .
Pꝛimum in pꝛincipio.Secundum ibi.Et
reſponderunt ei diſcipli.3^{m} ibi.Et ſuſtule
runt quod ſuperauerat de fragmentꝫ.

Prima pars.

Quantũ ad primũ vbi tangit ⁊c. ꝙ probat ⁊c. dicit. Cũ turba plurima ⁊c. Ubi ſciendũ ꝙ naturale eſt: qñ homo videt aliquem in neceſſitate poſitum ꝙ ſibi cõpaciatur. Xp̃s igit̃ qui verus hõ erat videns turbam ip̃m ſequentem: indigẽtem ⁊ famelicã ſibi cõpatitur ex affectu. Hic igitur .6. poſſumus conſiderare. ſ.

Cogregatõem indigentem.
Cõpaſſionem inclinãtem.
Deuotionem pſeuerantem.
Subuentiõem deficiẽtem.
Afflictiõem iminentem.
Condictõem prohibẽtem.

¶ Quantũ ad primũ dicit. Cũ turba ⁊c. Ubi ſciendũ ꝙ turba ſic d̃uota ⁊ reuerẽs xp̃o ipſũ ſequebat̃: tũ propter ſigna q̃ videbant ab ip̃o fieri iuxta illud Luc. 6. Et omnis turba q̃rebat ip̃m: q: virtus de i° exibat ⁊ ſanabat oẽs: tũ propter eius doctrinam. q: Mar. 13. Multa turba eum libenter audiebat. ¶ Sciendũ eſt aũt ꝙ in h̃ ꝙ dr̃ ꝙ non habebant qd manducarent ſcd̃m Glo. datur intelligi neceſſitas turbe q̃ fuit m^a xp̃o miraculum faciendi. ¶ Quanntũ ad ſecundũ. ſ. cõpaſſionẽ inclinãtem dicit cõuocatis diſciplĩs ⁊c. Ubi ſciendum ſcd̃m Criſo. ꝙ xp̃s diſcipulos vocat p̃mo vt oſtẽdat ꝙ maiores aliquãdo debent hr̃e conſilium cũ minoribus ⁊ non deſpicere ip̃os: nec omnia de proprio capite opari. Secundo vt diſcipuli diſcãt ab ipſo alijs miſereri. iuxta illud Luc. 6. Eſtote miſericordes ſic ⁊ pr̃ veſter miſericors ẽ. Tertio vt ex eo ꝙ eis familiaritatẽ oñdit: inducat eos ad mutuã dilectõnẽ habendã iuxta ꝙ dixit eis. Jo. 13. In h̃ cognoſcẽt omnes q: mei diſcipuli eſtis ſi dilectõeʒ habueritis ad inuicẽ. ¶ Sciẽdum eſt auteʒ loquẽdo moraliter ꝙ xp̃s miſeretur.

Humilibꝰ culpã indulgẽdo.
Indigẽtibus auxiliũ tribuẽdo.
Pacientibꝰ penã mittigãdo.
Laborãtibus p̃mia largiẽdo.

¶ Primũ miſeret̃ humilibus culpaʒ indulgendo. Nam d̃s videns hoieʒ ex timore finali ſe ſibi humiliari: ipſius principaliter miſeret̃. iuxta illud p̃s. Miſertus ẽ dñs timentibus eum q^m ipſe co. fig. nr̃m. ¶ Hoc aũt fuit figuratuʒ. 4. Re. i. vbi ſententialiter ꝙ cũ elyas ſtaret in monte: venerunt ad eum duo principes quinquagenarij: ⁊ ſibi locuti fuerũt ſupbe: vẽit ignis de celo ⁊ deuorauit eos: veniens autẽ tertius qnquagenarius curuauit genua añ elyam ⁊ deprecatus ẽ eum humiliter. d. Obſecro vt miſeraris aie mee: ⁊ quia ſic ſe humiliauit nõ fuit deuoratus ab igne: ⁊ obtinuit vitam. Ubi ſciendũ ꝙ p hel'. qui interpretat̃ dominus deus intelligitur deus qui eſt dominus omniũ. J^c dicitur ſuper montem ſtare: quia licet vbiqʒ ſit per ſuã potẽtiã: tamẽ in celo ſignificato per monteʒ dr̃ ſpãliter habitare: iuxta illud p̃s. Dominꝰ in templo ſancto ſuo. dominus in celo ſedes eius. ¶ Per duos vero principes qnqnagenarios. qui ſuperbe ad deum accedũt in ſuis viribꝰ cõfidentes. de quibus deutero. i. Aduerſantes imperio dñi ⁊ tumẽtes ſuperbia aſcẽdiſtis in montem: tñ quid eis accidat ſeqtur ꝙ ignis deuorauit eos: q: ſupbi igne infernali puniunt̃. Unde d̃ eis Js. 66. vermis eorum nõ morietur. i. ignis. ¶ Per tertium ṽo q ad Elyaʒ acceſſit humiliter itelligunt̃ hoies q cum humilitate ad deum accedunt. ꝙ quidem quilibet debet facere conſiderando penam peccato ſupbie debitam: iuxta admonitionem eccleſiaſtici. 7. vbi dicit̃. Humilia valde ſpiritum tuum: quoniam vindicta carnis impij ignis ⁊ vermis: ⁊ ideo ſicut i^c tertius inuenit gratiam: quia ſe humiliauit coraʒ Hel'. ſic peccator coram deo. quia Jac. 4. Superbis deus reſiſtit: humilibus auteʒ

dat gratiam. ¶ Tertio miseretur idigentibus: auxilium tribuendo. Nam deus videns hominem suo adiutorio indigentem cum potenter adiuuat. Et sic possit hõ dicere illud ps. Audiuit dominus et misertus e mei. dominus factus e adiu. meus. ¶ Hoc autem fuit figuratum. 2. mach. ij. vbi sententialiter dicitur q cum lysias hostis iudeorum veniret cum magno exercitu otra eos et expugnaret eos fortiter: machabeus et qui cum eo erãt: cum lacrimis rogabant dominum q eis mitteret adiutorem: quorum vota exaudiens dominus: misit eis angelum suum in forma vnius militis in veste candida habentem arma aurea et astam vibrantem: quem videntes fuerunt confortati: et benedixerũt dominum: et ibant prompti ad prelium: de celo habentes adiutorem et pugnãtes contra inimicos: de ipsis victoriam habuerunt. ¶ Ubi sciendum q per lysiam hostem iudeorum cum suo exercitu: intelligitur dyabolus cum multitudine viciorum. Per iudeos autem qui erant populus dei: intelliguntur omnes homines qui debent esse populus dei: quia per ipsum sunt facti. Sicut autem lysias contra iudeos pugnabat: sic dyabolus cum peccatis contra genus humanum. ¶ Quando autem homines sic sentiunt se pugnari a dyabolo: debent ad deum recurrere sic isti fecerunt. si autem sic deuote ad dominum se cõuerterint: mittet eis de celo angelum: cuius auxilio poterũt victoriam obtinere. Et sic verificetur illud exo. 33. Mittam pcursorem tui angelum: et eiciam cananeũ: amorreum: etheum et iebuseum vt intres in terram fluentem lacte et melle. ¶ Tertio deus miseretur paciẽtibus penam mittigando. Nam licet deus aliquãdo contra homines iratus: ipsos puniat: tamen penam mittigat: si cũ humilitate culpam cognoscunt. Hoc autem fuit figuratum. i. parali. 21. vbi sententialiter dicit

qcũ propter numeratiõem populi et magnam multitudinem dd fuisset elatus i superbiã et displicuisset deo: ds voluit eum punire: et misit sibi per gad prophiam q de tribus vnũ eligeret: aut tribus ãnis famẽ: aut pestilentiã: aut tribus mensibus fugeret inimicos: et gladiũ eorum nõ posse euadere. aut tribus diebus mortem domini et gladium versari in terra: et angelum dñi ipsos interficere i vniuersis isrl' finibus. Cũ autem ex omni parte angustie pmerent dd: quia oia erant sibi valde grauia: dixit tñ ad Gad pphiam: melius est mihi vt incidam in manus domini: quia multe sunt miserationes eius q̃ in manus hominũ. Et sic elegit punitionem diuinam. Deus igitur misit angelum suũ: euaginatum tenẽtem gladium: et stantem inter celum et terram: et mortui sunt de populo Dauid infra tres dies. 70. milia virorum de isrl'. cũ q angelus verteret se o iterum vt pcuteret eã: et vidisset eum dd cecidit tã ipse q̃ maiores natu uestiti cilitio pnt in terrã et recognoscẽs dd pccm suũ et accusans se deo et excusans populũ innocentẽ misertus e dñs et pcepit angelo q iam manus eius cessaret ne amplius iterficeret homines quos iusserat puniẽdos. ¶ Ubi sciendum q p dd q nũerãdo populũ peccauit p superbiam q̃ iuxta illud ecclesiastici. 10. initiũ est ois pcci: intelliguntur oẽs pccõres: circa quos iratus dñs et eis p gad. i. p inspirationem internã vel eruditõnẽ externã cõinatur sibi penã debitã p pccis iuxta q dictũ fuit antiocho regi ab vno de. 7. fratribus quos interfeci fecit quia obseruabãt legem dñi. Mach. 7. Tu vero iusto iudicio dei iustas penas superbie tue exsolues. Homo ãt sic videns se offẽdisse et audiẽs comiationẽ diuinã: quia culpa debet ordinari p penam se debet in manibus dei ponere q nouit penam debitã pccis et instar dd et seniorum populi debet se vestire cilitijs per austeritatis assumptionẽ et stare pnus in terra p mor

tis meditationē. d. illud ps. Reminiscere miserationū tuar dñe ꝛ misericordiarum tuar q̄ a seculo sunt. Et tunc deus videns eius humilitatē ipsi⁹ miseret q̄ ecclīastici 12. Misertus ē dñs penitētibus. Ad eui dentiā āt istar triū punitionū quar optio data fuit dd sciendū est ꝙ oīa peccata ge neraliter reducūtur ad tria. s. supbiā aua ritiam ꝛ luxuriā. Ista igit debēt puniri p sua ↄtraria. s. supbia p humilitatem: auarí tia per pauptatem: luxuria p castitatē: q̄ tria danł intelligi p istas tres punitiōes ppositas dd. Nā humilitas in fuga inimi cor. Pauptas in fame ꝛ pestilētia. Casti tas in occisione gladij: q: sicut p gladium homines moriuntur corporalr: sic p casti tatem mori dicunł peccatis. Quādo igit homo peccat mortalr: deus sibi denūciat vel per cognitiōem naturalem vel p scri pturam vel doctrinā alterius penā infli gendā peccatis vt supradictū est. Homo autē cernēs debitā penam nō posse eua dere: debet se pmpto animo in manibus di ponere: ꝛ etiam se ad terrā prosternet se morturū considerādo ꝛ se humiliādo: ꝛ vestiri cilitijs mund despiciēdo: ꝛ carnē mortificando. Quia vero peccata in hoīe a sensualitate principalr habent ortū iō instar dd in se carnis mortificatōem deb assumere: significatā per interfectōem ho minū quos angls dei occidit. ¶ Uidens autem deus sic humiliatū hominem: sibi ex solita pietate recōciliatur penam mit tigans: Unde potest sibi dicere illud Is. 60. In indignatiōe enim mea pcussi te: ꝛ in recōciliatione mea misertus sū tui. Si gnanter autem dr ꝙ in qualibet punitio ne fuit ternarius numerus ad designand i^a. 3^a. que sunt in vera penitētia. de quib⁹ dicit dñs ecclī. 15. In tribus. beneplacitū est spiritui meo. ¶ 4⁰ deus miseretur la borātibus pmia largiēdo. Nā dd postq̄ vid hominem dolētem d peccatis: ꝛ por tantem patient penā debitā: nō solū sibi miseretur dādo gratiam in psenti: sed ēt gloriam in futuro. Unde ps. Ipse est qui corte in misericordia ꝛ miserationibus. ¶ Hoc autem fuit figuratū Is. 40. vbi dominus loquens de filijs Israel ad se cō uersis dicit. Non exurient neq sitient ꝛ non percutiet eos estus ꝛ sol quia misera tor eorum reget eos. ꝛ ad fontes aquarū potabit eos. ¶ Ubi sciendū ꝙ per filios Israel qui erant auersi a deo ꝛ postmodū conuersi ad ipsum: intelliguntur peccato res qui peccando auertuntur a dd: ꝛ post modum per penitentiam conuertuntur: de quibus Joñ. 3. Conuersi sūt d via sua mala. ꝛ misertus est deus super m tiā q̄ loquutus fuerat vt faceret eis ꝛ non fecit. Sic autem conuersi non dicunł exu rire neq ꝛc. quia deus propter suam mi sericordiam eos in vita eterna reficit ꝛ d fendit. Ubi iuxta illud. 1. cor. secūdo. Ocu lus non vidit. auris non audiuit, nec in cor hominis ascēdit que preparauit deus diligentibus se. ꝛ ideo dicitur ꝙ misera tor. eorum reget eos ꝛ ad fō. ꝛc. ¶ Quā tum ad tertium. s. deuotionem perseuerā tem dicit. q^m ec. iam triduo sustinēt me. Ubi sciendum ꝙ turba reuerens deo ꝛ li benter audiens Christi doctrinam: cum ipso libenter morabatur. Ad quod quem libet nrm admonet ps. d. Expecta domi num ꝛ viriliter age. Conforta cor tuum ꝛ susti. dominum. ¶ Sciendum est au tem loquendo moraliter ꝙ inuēio quin tuplex triduum. s.

Recōciliatōis pacificant
Actōis pmerent.
Contemplatōis delectantis.
Religiōis distinguentis.
Redemptōis liberantis.

¶ Primo inuenio triduum reconciliatō nis pacificantis. ꝛ illud est amara contri tio: integra confessio. ꝛ perfecta satisfa ctio que sunt tres partes penitentie per quam homo reconciliatur Deo.

¶ Istud est triduū de quo figuratiue di
xit dn̄s Moy. ꝙ diceret ad regē egypti
Exo.3. Ibimus in viā triū dieꝝ in solitu
dine vt imolemus deo nr̄o. ¶ Ubi scien
dum ꝙ ꝑ sollitudinē intelligit̄ status pe
nitentie q̄ est austerus aliq̄n penitētibus
in q̄ȝ hō dȝ ire ꝑ viā triū dieꝝ. i. ꝑ p̄dicta
tria. ¶ Secūdo inuenio triduū actionis
ꝓmerentis: ⁊ istud triduum est amor alli
ciens timor retrahēs: ⁊ intentio regulans
que sunt tria ꝑ que hō meritorie opatur.
¶ Istud est illud triduū de quo figurati
ue dr̄ numeri.10. Profecti sunt filij israel
de mōte dn̄i viā triū dieꝝ: archamq̄ȝ fede
ris dn̄i p̄cedebat eos ꝑ tres dies ꝓuidēs
castra castroꝝ locū: nubes quoq̄ȝ dn̄i sup
eos ꝑ diem cum incederēt. ¶ Ubi scien
dū ꝙ per filios israel trāseuntes ꝑ deser
tum viā triū dieꝝ intelligūtur hoies exi
stentes in statu p̄nie quos dr̄ precedere
archa federis dn̄i. i. xp̄s designatus ꝑ ar
chā: q̄r in ipso ꝯtinet̄ diuinitas thesaurus
pretiosus. sup quē dr̄ esse nubes. i. sp̄ūs s.
gr̄a aiam refrigerās irrigans ⁊ fecōdās.
¶ Tertio inuenio triduū ꝯtēplationis d̄
lectantis ⁊ h̄ triduū est pura cogitatio: le
ctio. ⁊ deuota or̄o. ꝑ h̄ tria ascēdit hō mul
tociēs ad statū ꝯtēplatiōis aiam delectan
tis. ¶ Hoc triduū est illud de quo snialr̄
⁊ figuratiue dicitur Luc.2. ꝙ cū parentes
xp̄i ip̄m quererent factū est post triduuȝ
inuenerūt illū i templo sedentē in medio
doctoꝝ audientē illos ⁊ interrogantem.
¶ Ubi sciendū ꝙ ꝑ parentes xp̄i ip̄ȝ que
rentes intelligūtur hoies deuoti: q̄r teste
xp̄o Mat.12. Quicūq̄ȝ fecerit voluntatē
p̄ris mei q̄ in celis est ipse meus frater
⁊ soror ⁊ mater est. Isti igit̄ xp̄m queren
tes post triduū eum inuenerūt: q̄r in cogi
tationibus puris lectionibus ⁊ orationi
bus ip̄m reperient in tēplo. i. in eccl'ia mi
litante quantū ad viatores ⁊ i triumphā
te quantū ad cōprehensores. ¶ Quarto i
uenio triduū religionis distinguētis. ⁊ h̄
est obediētia p̄ōpta paupꝛats alta: ⁊ casti
tas munda. Nā ista tria quilibet religio
sus ꝓfitetur: quare a secularibꝰ ē distinctꝰ
¶ Hoc triduū est d̄ quo figuratiue dr̄. I.
Mach.5. ꝙ iudas Mach. ⁊ iōathas fra
ter eius trāsierunt iordanē ⁊ abierūt viaȝ
trium dieꝝ in deserto. ¶ Ubi sciendū ꝙ
ꝑ iudā mach. qui interpretat̄ confitēs ⁊ in
geniosus: ⁊ Jonathā qui interpretatur co
lumba veniēs: intelligit̄ quilibet hō qui
cogitans suā salutē in ꝯfessione vere fidei
⁊ puritate ꝯscientie vult stare. Iste dȝ trā
sire iordanē. i. mūduȝ relinquere ꝑ iorda
nem q̄ interpretat̄ descensus designatuȝ.
⁊ intrare desertū. i. statū religionis asꝑuȝ
⁊ h̄ via trium dierum. i. seruando tria p̄
dicta. ¶ Quito inuēio triduum redēptō
nis liberantꝭ: ⁊ triduum ē passionis accer
bitas: tumulatōis veritas: resurrectōnis
alacritas. Nam per ista tria sumus redē
pti a seruitute dyaboli: ⁊ data est nobis
spes resurgēdi. Ut sic verificetur de xp̄o
illud Osee.6. Uiuificabit vos post duos
dies ⁊ in die tertia suscitabit nos. ¶ Hoc
est triduū de quo figuratiue dixit xp̄s iu
deis. Jo.2. Soluite tēplū h̄ ⁊ i tribus die
bus excitabo illud. ¶ Ubi sciendū ꝙ ꝑ
tēplū d̄ xp̄s loquebat̄ intelligitur eiꝰ hu
manitas. illud tēplum solutū fuit q̄n in li
gno crucis xp̄s fuit mortuꝰ ⁊ positus in
sepulcro ꝙ post tres dies excitatum ⁊ re
hedificatū dr̄: q̄r xp̄s v̄tute diuitatꝭ tertia
die a mortuis resurrexit. ¶ Quantū ad
quartū. s. subuentionē deficientē dicit. nec
habent ꝙ mādu cent. Quia enim s̄ȝ Cri.
Turba diu expectauerat cū xp̄o: consum
p̄serat cibos quos portauerat. Un̄ pote
rat dicere illud Numeri.21. Deest panis.
¶ Quantū ad quintū. s. afflictionē iminē
tem dicit. ⁊ si dimisero eos ie. ⁊c. Ne for
te si dimisisset turbā fame perisset iō vo
luit dimittere ieiunos. ¶ Sciendū est āt
ꝙ xp̄s noluit turbā ieiunā dimittere quā
tum ad cibum corporalē sed satiauit eā. 7.

panibus:sz non semp bm Theo. d alimen tis miracula faceret: ne pp hoc turba vi deretur ipm sequi. sed quando necessitas iminebat. Noluit et turbaz dimittere bm Grego. qui pp cibum ipsam reficeret salu taribus documentis. ¶ Qm ad 6m .s. có dictóem phibétem dic. quidam enim ex eis de longe venerunt: turba enim d mul tis ciuitatibus veniebat ad xpm z lógin quis: z ideo prohibebantur pp distantiaz loci redire ad propria sine magno dispé dio. ¶ Moraliter autem sciédum é q p turbam de longe véiétem ad xpm: itelli gunt peccatores: q aliqñ pp peccata lon ge erant a xpo: q postmodum facti sunt d ppe: qñ ad pniam conuertunt: d quibus Eph. 2. Nunc autem in xpo yesu: vos qui aliqñ eratis longe facti estis ppe i ságui ne xpi.

Secunda pars.

Equitur. Et responderunt ei di scipuli zc. vbi tangit effectum potestatis vigorose: q probat miraculum perpetratum. Ubi sciendum q vigor potentie cognoscitur: quádo ali qd per ipm fit q est supra omné estima tóem. Cum igitur satiare tantam turbaz s. quattuor milia de tam paucis páibus s. 7. fuerit vltra cóem cursuz nature: signú fuit i xpo maxime potestatz. Circa igitur istá ptem qttuor possum9 ssiderare. s.
Estiatóem ipossibilitatz.
Dispositóem congruitatz.
Executóem potestatz.
Consecutóem sacietatz.
Qm ad pm dic. Et rñderút ei dis. zc. Ista ei estiató ipossibilitatz satiádi tátá multi tudiné potuit accider discipul ex duob9 s. ex loco dserto vbi erát: z ex paucitate panm. Qm igit ad ábas estiatóes dr. Et rñderút ei zc. ¶ Scié. é át q xps discipu los ñ rephédit: sz i rñsióe sua ei9 potétiaz ignorauerút: sz béigne iterrogat. d. Quot páes hétis: vt bm Theo. det nob exm ne irascamur ignorátib9: sz eis ppatiamur. ¶ Scié. é ét q xps nó iterrogat discipu los bz Remigiú. vt discat: q: ipe oia no uit: sz vt ex eoz rñsióe: miraculú euidéti9 fiat. ¶ Qm ad 2m .s. dispóné pgruitatz di cit. Et pcepit turbe discumbe. vbi Glo. lo qués d refectóe .s. panú z. 7. dic ibi. s. i re fectóe. s. panú sup fenú vt dsideria cárnis cóprimant. Hic. s. i refectóe. 7. panú super terrá: nisi z ipe múdus relinqre pcipit. ¶ Qm ad 3m .s. executóé ptátis dic. Et accipiés. 7. páes zc. vbi scié. q xps vidés turbá idigété z pané nó sufficiété: virtu te sue diuitatz ipos multiplicauit: silr z pi sces. ¶ Scié. é bz Yllariú q xps ddit pa nes discipl'is vt apponerét turbe ad desi gnandú q ipsi dbebát ministri eé z dispé satores donoz dei. ¶ Qm ad 4m .s. ssecu tóem satietatz dic: z máducauerút zc. vbi scié. q xps virtute sue diuitatz: itantú mul tiplicauit páes z pisces q ois turba ad sa tietaté sufficiété comedit. Ut sic Vificatú fuerit illd ps. Edét pa. z satur. z lau. dñm oés q re. eú. ¶ Scié. é át loquédo moral' circa istá pté i q fit métó d sollitudie vbi erat turba z d. 7. páib9 z d pisciclis q per sollitudiné itell'r stat9 pnie: ad qz homo d bz ire si vult satiari a xpo z téptationes dyaboli deuitare. ¶ Hoc át fuit figuratú Apoc. 12. vbi sñaliter dr q draco magn9 hñs capita. 7. z cornua. 10. staret áte mu lierem que erat paritura: vt cum pepissz filium eius deuoraret z peperissz filiuz ma sculum: raptus est filius eius ad deum z mlr fugit in sollitudiné ibi habés locuz patum a do vt ibi pascat illam dieb9 du centz sexagita: z sic mulier cú filio a draco ne euasit. ¶ Ubi sciédum q per 1m draco né hñtem capita. 7. z cornua. 10. psequétez mulierem: intell'r dyabolus aduersus hu mano generi z ipm diuersis temptatóni bus persequés. Ut sit draco quem forma uerat ad illudédum ei. ps. Et dicitur ha bere septem capita z. 10. cornua: quia de

septem vitijs capitalibus temptat hoies ꝛ de.10.transgressióibus mandatorum.
¶ Per mulierem ꝟo pregnanté: intellr glibꝫ q aliqñ in mente aliqꝺ bonum opus concepit vt eum postmodũ pariat in effe ctu.¶ Lꝫ igit dyabolus significatus per draconem insidietur hói significato per mulierem vt deuoret opus bonũ signifi catum per filium:vel totalr ipediédo ne fiat:vel aliqs circóstantias idebitas sug gerendo:homo tñ dꝫ esse ꝯstans ꝛ resiste re sibi virilr:ꝛ sic filius.i.opꝰ bonũ dr ra pi ad deum.i.coram do p angelos pñtari ꝛ tunc qñ hó videt sic se ipugnari a dya bolo:dꝫ fugere ad dsertum pnie.Ut dicat cum ps.Elongaui fugiés ꝛ mansi in solli tudine.sic aũt ibi exñs a deo pascitur dle ctatóibus spũalibus.Ut sic verificetur i lud ps.51.Ponet desertum eius q̃si deli tias ꝛ sollitudiné eius q̃si hortum domi ni.gaudium ꝛ leticia inuenient in ea:gra tiarum actó ꝛ vox laudis.Per septé aũt panes quibus fuit turba refecta :intelli gunt.7.gradus qui dbent esse in homine perfecto:Nam verus péités dꝫ eé in gra du.

Resurgétis peccatũ dimittédo.
Persistétis dyabolũ deuicendo.
Facientis bonũ exteriꝰ opando.
Prosequétis in bono pseuerando.
Sustinentis aduersa tollerádo.
Medicantꝫ veritatem inqrendo.
Delectantꝫ bóitaté degustando.

¶ Primus panis est remissiuus culpe ificientis.Secũdus est collatiuꝰ potentie resistentꝫ.Tertiꝰ é icitatiuꝰ ignauie pigri tantis.Quartꝰ é roboratiuꝰ ꝯstátie exse quentꝫ.Quintꝰ é pbatiuꝰ paciétie suppor tantꝫ.Sextꝰ é illustratiuꝰ itellectꝰ cogno scentꝫ.Septimꝰ é qetatiuꝰ affectus appe tentꝫ.¶ Pᵒ verꝰ péités dꝫ eé i gradu re surgentꝫ pecm̃ dimittédo.Nã hó q sentit se i pecó p qꝫ morit spũalr: debꝫ a pecó re surger q̃ꝫ citiꝰ pót.Ad qꝫ admonet quélꝫ pecórem apostolus Eph.5.c.Surge qui dormis ꝛ exurge a mortuis ꝛ illuminabit te xps.Et qm ad h est primꝰ panis remis siuus culpe inficientꝫ de quo ps.Dominus cibabit nos páe lacrimaꝝ ꝛ potuꝫ da.no bis la.i mésura.¶ 2ᵒ debꝫ eé i gradu psi stentꝫ dyabolũ duincédo.Nam homo qui sentit se ipugnari a dyabolo debet forti ter sibi resistere ꝛ ipm duincere iuxta ad monitionem petri.c.1.cañ.sua.5.Sobrij estote ꝛ vigilate q: aduer.vr dyabolꝰ tan q̃ꝫ leo ru.circuit q.qué duoret.cui re.for. in fide.Et qm ad h é scds páis collatiuus potétie resistentꝫ.Et iste é páis de q̃ dixit Abraam illr tribus viris quos inuitauit ad prádium.geñ.16.Lauent pedes vri ꝛ reqescite sb arbore: ponáqꝫ bucelá panis vt confortet cor vrm :postea transibitis Ná hó debꝫ lauare pedes se a peccato purgando:qescere sb arbore : passionem xpi meditando:accipere bucellam panis eucharistiam degustando:ꝛ sic fortꝫ effici tur dyabolũ expugnando . ¶ 3ᵒ debꝫ eé i gradu faciétis bonum exteriꝰ opando . Nam dꝫ se exercere i opibus fructuosis : iuxta admonitioné pcursoris.c.Jo.3.Fa cite ergo fructus dignos penitétie . ꝛ ad Galr.6.Dum tps hémus opemur bonũ . Et q̃ꝫtũ ad h é tertiꝰpáis icitatiuꝰignauie pigritátis.ꝛ hc é panis d quo dr Prouer. 28.Qui opat terrá suá saturabit panibꝰ:ꝛ qui sectabitur otium replebitur egestate. ¶ Quarto dꝫ esse in gradu ꝓsequétis in bono pseuerádo.Ná hó non solũ dꝫ incipe bñ facere si vult gram̃ ꝯseq: ſꝫ pseuerare : q: Mat.10.Qui aũt pseuerauerit vsqꝫ in fi nem h saluus erit.Et q̃ꝫtum ad h est xps páis q é roboratiuꝰ ꝯstátie exequétis. Et hc est panis de quo dr.3.Re.19. qꝫ respexit Helr.ad caput suũ subcinericius panis ꝛ vas aque q cóedit ꝛ bibit ꝛ ãbulauit i for titudie cibi illiꝰ.40.diebꝰ.ꝛ.40. noctibus vsqꝫ ad móté dei oreb.i.ad glram padisi. ¶ Quinto dꝫ eé in gradu sustinétis : ad

uersa tollerādo.Nā lȝ hoī in bonis opib⁹
accidāt aliq̄ displicibilia:tn̄ dȝ eē paciens
ea viril'r supportando iuxta illud Ro.12.
Spe gaudētes:in tribulatōe paciētes.Et
q̄ztū ad h̄ ē qnt⁹ pāis ꝓbatiu⁹ paciētie sup
portātis:ꝛ i^c est pāis de q̄ dr̄ Job.vltimo
Venerūt ad Job vniuersi frēs sui:ꝛ vniuer
se sorores:ꝛ cuncti q nouerāt eū prius:ꝛ
comederūt panē cū eo ī domo eius.Nā p
Job q interp̄taf dolēs:itelligif xp̄s q ꝓ
nob̄ in cruce doluit:in quo exēplū habui
mus pacie:ꝛ iō ad ip̄m debēt venire tam
frēs q̄z sorores.i.tā viri q̄z mulieres:vt pa
nem cum eo comedant.i.adiscant paciēti
am ī aduersis. ¶ 6° dȝ eē ī gradu medi
tanꝰ v̄itatē iquirēdo.Nā hō cui ōdit ōs
itll'ctū vt possit v̄itatē cognoscer̄:dȝ ip̄az
diligēter ingrere:vt possit ꝓ tp̄e eā alijs
predicare.vt dicere possit illō prouer.8.
Aperiētur labia mea vt recta p̄dicē v̄ita
tem meditabif gutur meū:ꝛ labia mea ō
testabunf ipium.Et q^m ad h̄ est.6.pāis il
lustratiu⁹ itellect⁹ cognoscentꝭ.Et i^c ē pa
nis ad quē nos iuit at sapiētia.ꝓuer.9.d.
Veite ꝛ comedite panem meū ꝛ bibite vi
nū q̄ miscui vobis.Nā sicut dr̄ Deutero.
8.Nō in solo pane viuit hō sed in oī ver
bo q̄ egreditur de ore dei. ¶ Septimo
dȝ esse in gradu delectātis bonitatē degu
stando.Nam hō considerādo diuinā boni
tatē dȝ in ipsa sp̄ūaliter delectari. Unde
p̄s.Gustate ꝛ videte quoniā suauis ē do
minus:beatus vir qui sperat ī eo. Et quā
tum ad h̄ est septimus panis quietatiu⁹
affectus appetētis. Et iste est panis de
quo p̄s.Panem angelorum manducauit
homo.Et sapientie.16. Angelorum esca
nutriuisti populum tuum ꝛ paratum pa
nem de celo prestitisti eis sine labore:
omne delectamentum in se habentem.ꝛ
omnis saporis suauitatem. ¶ Uel per se
ptem panes possunt intelligi.7.virtutes
que debent esse in homine.Figurate per
7.lucernas super candelabrum de quib⁹

Zach.4.Uidi ꝛ ecce candelabrum aure
um totum ꝛ lampax super caput eius.ꝛ
septem lucerne super illud. ¶ Ubi scien
dum q̄ p illō cādelabrū itell'r quilibȝ ho
mo. Per lampadem vero super caput
eius.Christus hitans in anima per grāz
Per.7.v̄o lucernas.7.p̄dicte virtutes.
¶ Uel per.7.panes:itellnf septē dotes ī
p̄ria.3^a q̄ztuȝ ad aīam.s.clara visio:suauis
fruitio:ꝛ firma tētio:q̄truor q̄ztum ad cor
pus.s.ipassibilitas:claritas:agilitas ꝛ s̄b
tilitas.ō q̄bus.1.Cor.15. Seminaf ī corpo
re surget in incorruptionē q̄ztū ad ipassi
bilitatē:seminaf in ignobilitate surget in
glīa:q̄ztuȝ ad claritatē seminaf in infirmi
tate:surget ī virtute q̄ztum ad agelitatē.
seminaf corp⁹ aīale surget sp̄ūale q̄ztū ad
subtilitatem. ¶ Iste āt fuit figurat⁹ p.7.
stellas q̄s hēbat ī dextera filis filio hoīs
de q̄bus Apoc.1.Uidi.7.cādelabra aurea
ꝛ ī medio candelabrorꝫ aureorꝫ sil'em filio
hoīs vestitū podere ꝛ precīctū ad mamil
las zona aurea:caput āt eius capilli erant
cādidi tanq̄z lana alba ꝛ tanq̄z nix:ꝛ ocul'i
ei⁹ velud flāma ignis:ꝛ pedes sil'es auri
calco sicut ī camino ardēti:ꝛ vox illius tā
q̄z vox aquarꝫ multarꝫ ꝛ hēbat in dextera
sua.7.stellas. ¶ Ubi sciendū q̄ p filiū ho
minis intelligitur xp̄s.Per similē vero
filio hoīs quilibet beat⁹ ī p̄ria qui iō fil'is
xp̄o dr̄:q̄r lȝ p equalitatē n̄ sit fil'ie ī glīa
tn̄ sibi silis dr̄ p imittationē iuxta.i.Jo.
3.Scimus quoniā cū apparuerit sil'es eri
mus ei.I^c dr̄ stare in medio.7.candela
brorum aureorꝫ.i.ī medio vniuersitatis
scōrꝫ.Ille dr̄ vestitus podere q̄ est vestis
linea cooperiēs totū corpus.ꝓp ornamen
tum glorie q̄ habent in paradiso. Dicif
aūt precinctus ad mamillas zona aurea
ꝓp splēdorem sap^e. Dr̄ q̄ capilli candidi
erant ꝛc. ad designandum q̄ intellectus
hominis beati significati per caput ꝛ
cogitationes significate per capillos
omnimodam puritatem habebunt. Ut

de ipsis dicat illud tren.4. Candidiores sunt nazarei eius niue: nitidiores lacte: ru bicondiores ebore antiquo: saphiro pul chriores. Dicitur et q oculi eius sunt sicut flamma ignis: ad designandum cognitionem cla ram de rebus: qua beatus habebit. Un Is. 30. Erit oculi tui videntes preceptorem tuum. Dicitur et q pedes eius erant similes au ricalco rc. propter inflammatum desiderium q habebit deum r alios sanctos diligendo. Dicitur et vox eius tanq vox aquarum multarum: ad designandum laudes r preconia q habebit deo gratias referendo. Dicitur aut habere in dextera.7.stellas. propter.7.do tes supradictas. ¶ Per pisciculos autem qui saporem dant panibus: intelligunt secundum Jero. exempla sanctorum virorum p que ve re penitens allicit ad penitentiam: vt auste ritas q inuenit in ipsa: sibi fit saporosa.

Tertia pars.

Equitur. Et sustulerunt q superat de fragmentis rc. Ubi tangit ex cessum quantitatis numerose: q p bat superfluum asportatum. Ubi sciendum q ex eo q supfluit de.7.panibus r paucis piscibus r ex multitudine manducantium datur intelligi huius miraculi magnitudo. Secundum h igitur hic duo possumus con siderare.s.

Escarum magnitudinem.

Conuiuarum multitudinem.

¶ Quantum ad primum dicit. Et substulerunt rc. Ubi sciendum q illi.7.panes cum paucis pisciculis non solum suffecerunt ad refectio nem turbe sed multum suphabundauit: q.r.s. 7.sporte. ¶ Sciendum est aut q p illas.7. sportas in quibus fuerunt recollecta q supaue runt fragmenta: intelligunt secundum Glo. sancti viri: i quibus continetur diuina gra anime refectiua. ¶ Quantum ad secundum s.conuiuarum multitudinem dicit. Erant aut q manducauerant rc. Ubi sciendum q io xps dr quattuor milia hoium saciasse: vt det nb itel ligi q q vlt saciari a xpo i h mundo p gra tiam r in futuro p gloriam dz viuere virtuose q dat nob intelligi in numero quaternario secundum Glo. ¶ Ista suphabundans refectio fuit figurata p refectionem quam fecit elyseus: de qua dr.4.Re.4. q qdam vir venit ad ely seum deferens sibi.20.panes q dixit mini stro q daret multitudini vt comederent: q rndit quantum est h: vt apponam coram centum viris: q iterum dixit eis q darent pplo vt comederet addens h dicit dns comedent r superit. Posuit itaq coram eis: q come derent: r supfuit iuxta verbum dni. ¶ Ubi sciendum q p elyseum: intellr xps. Per illos autem viros intelligitur turba que erat famelica. Per ministrum vero qui ap posuit panem intelligunt discipuli qui de derunt turbe manducare. Sic igitur illi homines comederunt ad sufficientiam rc. h cibus supfluit sic turbe Sic igitur xps turbam saciauit sic nos eternalr in patria saciabit. Ad quam rc.

¶ Dnica.7a.post pent. Euanm.48.

Attendite a falsis prophis q veniunt ad vos i vestimen tis ouium rc. Mat.7. Nos videmus p experientiam: q si aliqs vlt docere fideliter r sufficienter aliquem ad pueniendum ad terminum quem desiderat: non solum docet viam rectam eundi: sed etiam reddit eum cautum ne diuer tat p obliquas semitas p quas possit a ter mino deuiare. Videmus etiam q aliquis ma gister docet discipulum suum scientiam aliqua ha bentem aliquam pfectionem: non solum docet ia p q directe pot acqri finis r pfectio sz et vi tare ipedientia finem r io docet falsitates a cauere. Xps igr vt bonus r fidelis pr vo lens nos instruere qualiter pueniamus ad gloriam: quam ex toto corde debemus appe tere tanq nostrum vltimum finem: non so lum docet nos viam rectam eundi q sunt opera bona sed et docet nos vitare malos

hoies ne forte ex eoꝝ consortio cómunice mus cũ eis in operibus mal'.q: teste ps. Cum puerso puerteris. Volens ét vt bo nus magister nos docere verá scientiam i. fidé catholicá:cui⁹ finis é vita eterna:ñ solum docet nos moď per quem possum⁹ dirrecte ad hunc finé venire :sed ét impe dimenta cauere.s.doctriná hereticoꝝ ꝛ maloꝝ hoiuꝫ qui sub simulata sanctitate: bonaꝫ ostendũt esse suam doctriná ꝛ vitaꝫ cum tñ habeant falsaꝫ.Et h est ad ꝙ xp̃s nos attentos fac in euangelio hodierno. in quo quattuoꝛ tangit.s.

Malignitatem peruertentis magisterij intuendam.
Claritaté demõstrãtis indicij speculádá.
Seueritaté ꝺterrẽtis supplicij ptimédá.
Felicitaté qetantis p̃mij appetendá.

℄ Pm pbat cõuersatio silata.2m opõ p petrata.3m pũitio cóminata. 4m retribu tio p̃parata.℄ Pm in prin.2m ibi.A fru ctib⁹ eoꝝ ꝛc.3m ibi.Ois arboꝛ ꝛc.4m ibi. Non ois q dicit mihi dñe ꝛc.

Prima pars.

q Uantũ ad primũ vbi tangit ꝛc. ꝙ pbat ꝛc.dicit.Attédite a fal sis pp̃his ꝛc.Ubi sciendũ ꝙ ic é bonus magister qui hꝫ doctrine veritaté vite honestateꝫ ꝛ mentis sinceritateꝫ.Do ctrie veritas corrũpitur p erroꝛis falsita tem.vite honestas p cõuersationis dupli citatem.mentis ~~sinceritas~~ p intentõis pu ritatem.scdm h igitur hic xp̃s nos docet circa malos magistros.3a ꝯsiderare.s.
Doctrine médacitaté in eruditiõe.
Uite dupplicitateꝫ in ꝯuersatione.
Mentis puersitateꝫ in cogitatiõe.
℄ Quantũ ad primũ dic Attendite a fal sis pp̃his.Ubi sciendũ ꝙ illõ verbũ atté dite:ipoꝛtat diligenteꝫ cautellam q̃ꝫ hõ oꝫ hr̃e ad ꝯsiderand aliqd ꝙ pt ꝺ aliq̃ máife sto latere.Et scdm Cri.dicit attendite:q: hõ oꝫ diligéter attédere quid faciat i his q̃ ptinent ad saluteꝫ.℄ Nõ át qr̃ sic debe mus attendere:est q: doctrina ẽst piculo sa:q: sũt falsi pp̃he.℄ Isti pp̃he falsa do centes possunt figurari p prophias de qui bus lamentando loquit Je.2°.d.Prophe tui viderũt tibi falsa ꝛ stulta nec apiebãt peccata vt te ad penitentiá vocarent. vi derunt aũt tibi assumptiones falsas ꝛ eie ctiones.℄ Ubi sciendũ ꝙ p illos pp̃has qui pplo prophabant falsa:nec aperiebãt peccata eoꝝ:intelligunt doctores siue p̃di catores adulatorij qui blãdientes dñt eis aliqua placibilia:ꝛ multoc.fabulas vt eis cõplaceát laudãdo excellẽtias ꝛ diuitias ꝛc.Tales igitur audiendi nõ sunt.vñ Je. 24.Nolite audire verba propharũ.d.vb nõ seruietis regi babilonis:q: mendatiũ ipsi locunt voß.℄ Quantũ ad secundum s.vite duplicitateꝫ in ꝯuersando dic. Qui veniũt ad vos ꝛc.Ubi sciendũ ƀm Criso. ꝙ ex hoc ꝙ h dr̃ ꝙ falsi pp̃hete veniunt in vestimentꝭ ouiũ dat itelli ꝙ per falsos pp̃has itell'nt hrtici ꝛ fli xp̃iani : erroꝛes ꝛ flitaté docentes.℄ Sciendum est etiaꝫ ꝙ q: máifesta flitas paucos aut nll'os p̃t ꝺcipere:io tales palliát se aliq̃ sanctitatꝭ co loꝛe figurati p gabaõitas:ꝺ quibus sniał'r dr̃ Joß.9.ꝙ cum audissent potentiá Joß. in vincendo inimicos fingentes se véisse ꝺ longinqs partibus venerunt ad Joß .i duti veterib⁹ vestimentꝭ.vt fedus ꝛ pacé inirent cum ipoꝝ credés eos veꝝ dicere fec pacé cũ eis ꝛ pollicit⁹ é ꝙ non occide rent.postea ꝯo cognita eoꝝ fraude pp p missum noluit ꝙ interficerent:tñ eos ma ledictõi supposuit ꝛ ꝯdemnauit eos ad ce dédum ligna:aquasq; poꝛtádas . ℄ Ubi sciendum ꝙ p gabaonitas q interpretat ꝯcliues iniquitati intelligunt ypocrite ꝛ heretici falsi q sunt decliues in malitia.p pter multitudinem peccatoꝝ ꝺ quib⁹ Iß. 59.Opa eoꝝ inutilia ꝛ op⁹ iniqtatꝭ in ma nib⁹ eoꝝ.Per Joß.q ꝛ yhs naue dr̃ poté té expugnatoꝛé ꝛ faciétem mirãda: itell'r xp̃s q hostes hũant gñis ꝺbellauit ꝛ fec

mirabilia dūʒ nobis ex sua victoria here
ditaté celestis pr̃ie acq̃siuit. vñ de ipso di
ci pōt illud eccl'iastici. 46. Fortis in bello
ybs naue successor Moy. in ꝓphetis: q
fuit magnus ꝭm nomé suū maximꝰ in sa
lute electoꝝ dei expugnare insurgentes
hostes: vt ꝯsequeret̃ hereditaté Jsrael.
¶ Gabaonite igit̃. i. ypocrite ⁊ heretici:
audientes mirāda q̃ fecit Job. i. xp̃s vo
luit sibi cōfederari ⁊ assimilari sibi: fingē
tes seq ipsius vestigia: veniūt ad ip̄m. i.
ad fidé ipsius cū veteribꝰ vestimentis. i.
cū apparētia exteriori simulata sanctitate
vite. cū q̃bus xp̃s facere pacé dr̃: q2 ipos
inter hoīes ꝑmittit ꝯuersari. Quia tñ nō
possunt latere: quin Christus eos co
gnoscat: cognita eoꝝ ypocrisi: decreuit ꝙ
nō moriantur: q2 ab ipso habent animam
imortalé s3 tñ condénat eos vt semꝑ sint
sub maledictōe: ⁊ vt ligna scidāt ⁊ aquas
portent. Per ligna de q̃bus fit ignis: ⁊ ꝑ
aquas q̃ sunt frigidę intell'r duplex modꝰ
penarū que inter alias sunt in inferno. s.
calor maximus ⁊ ip̄ortabl'e frigus: iuxta
illud Job. 24. ꝙ ab aquis niuiū transeunt
ad calorem nimiū. Et ad illud condénabū
tur ypocrite ⁊ heretici quādo eis dicetur
illud Mat. 25. Discedite a me maledicti
in ignem eternū qui ꝑatus est dyabolo ⁊
angelis eius. ¶ Talibus vestimētis non
d3 verus xp̃ianus indui: sed magis ill'ę
q̃bus figuratiue dr̃ apoc. 3. Suadeo tibi
emere auꝝ ignitum ꝓbatum vt locuplex
fias: ⁊ vestimētis alb' induaris: vt nō ap
pareat cōfusio nuditatis tue. ¶ Per au
rum enim ignitū intelligitur amor qué
debet homo emere. s. quantum in se est: se
debite disponēdo: vt sic eo habito fiat lo
cuplex ⁊ ratio est: quia in caritate omnia
habet: quia habet deum. Nam iuxta illę
i. Jo. 4. Deus caritas est ⁊ qui manet in
caritate in deo ma. ⁊ deus in eo. ¶ Per
vestimenta vero alba intelligitur mentis
puritas ⁊ honesta cōuersatio q̃3 cum cari

tate quil3 debet haber̃ vt sic nō appareat
sue confusio nuditatis. s. ꝑditionis gratie
animā vestiētis ⁊ pulchrificātis. ¶ Quā
tum ad tertium. s. mentis peruersitatem
in cogitatiōe dicit intrinsecus aute3 sunt
lupi rap. Ubi sciendum ꝙ officium lupi
est gregem rapere: non nutrire: dispgere:
non congregare iuxta illę Jo. 10. Lupus
rap̄ ⁊ dispergit oues. Lupꝰ igitur rapax
impie rap̄. crudeliter dispgit: ⁊ voraciter
deuorat. Sic re vera heretici ⁊ ypocrite
intrinsecus sunt lupi rapac̃. Primo quia
rapiunt quos possunt vt post eos trahāt
predam. de quibus ezecl'. 22. Principes in
medio eius quasi lupi rapientes preda3:
⁊ ad effundendu3 sanguinem: ⁊ ad perdē
dum animas. Nam tal's sibi officium do
cendi arroganter accipientes dicūtur p̄n
cipes in medio populi. ¶ Secūdo instar
luporum dispergūt gregem domini: quia
veritatem fidei ⁊ ecclesie sancte xp̄i: pro
viribus dilacerar̃ conant̃. Ut sic dici pos
sit de quol3 istorum illud Je. 5. Lupꝰ ad
vesperam vastabit eos. Ad vesperam. i.
in vltima mundi etate in qua nunc sumꝰ
vastant dum eis doctrinam erronea3 dog
matizant. ¶ Tertio instar luporumę uo
rant gregem domini: quia simplices fide
les decipientes suis erroribus deuorare
dicuntur. dum eos ad spiritualem morté
trahunt. q̃3 deuoratiōem preuidens apo
stolus dicit. act. 20. Ego scio quoniam in
trabunt post discessionem meam lupi ra
paces in vos: non parcentes gregi. Et
Crisosto. super Mar. dicit. Catholici au
tem doctores ⁊ si fuerunt peccatores: ser
ui quidem carnis dicuntur: non tamen lu
pi rapaces quia non habent propositum
perdere xp̄ianos: manifeste ergo dicitur
de hereticis. ¶ Isti possunt figurari per
ydolum bel. de quo dicitur dañ. 14. ꝙ in
trinsecus erat luteus: ⁊ forinsecus erene erat
us. ¶ Ubi sciendum ꝙ per bel qui inter
pretatur vetustas intelliguntur ypocrite

⁊ heretici qui sunt vetusti:dum veterem hominem.s.adam qui peccati principium imitrantur.⁊ ideo congrue significantur per bel ydolum sine vita ⁊ sensu. quia vitam spiritualem non habent: qui dicunt intrinsecus lutei propter immundiciam mentis:quibus dominus cominatur per ps.d.Cominuam eos vt pul.añ fa.venti. vt lu.pla.dele.eos.Forinsecus autē dicũtur erei.quia sic es est metallum sonorũ: ita isti ꝯuersatione ficta ⁊ verbis simulatis ⁊ dulcibus:populo sonant falsitatem:tamẽ sic sonando:alios mouet ⁊ excitat:ipsum autem pcutitur ⁊ aliquãdo frangitur sic tal's aliquando bona dicunt populo per que possunt excitari ad bonum:volendo colloıare eorum maliciam:ipsi tamẽ percutiuntur ⁊ franguntur:dum per malam intentionem cumulant sibi peccata. de quibus dicit dominus Mat.23.Super cathedram Moy.sederũt scribe ⁊ pharysei quecũqꝫ ergo dixerint vobis seruate ⁊ facite: secundum autem opera eorum: noli te facere:dicunt enim ⁊ non faciunt. Unde dicit eis Mat.23.Ue vobis scribe ⁊ Pharysei ypocrite:quia similes estis sepulchris dalbatis que a foris parent hominibus speciosa intus autem sunt plena ossibus mortuorum ⁊ omni spurcitia: sic ⁊ vos quidem a foris apparetis hominibus iusti:intus autem pleni estis ypocrisi ⁊ iniquitate. ¶ Sciendum est autem loquendo moraliter ꝙ per istos falsos prophas intelligere possumus tres prophas qui nos instar falsorum prophãrum a deo auertere conantur.s.carnem inficientem mundũ deficientem ⁊ dyabolum decipientem. ¶ Primus.s.caro docet nos laxiuire:figuratus per yesabel de qua dicitur apoc.2.Habeo aduersum te qui permittis Jesabel mulierem: que se dicit prophantẽ docere ⁊ seducere seruos meos fornicari ⁊ manducare de ydolaticis.¶ Ubi sciendum ꝙ per Jesabel que interpretatur fluxus vanus: intell'r caro ⁊ sensualitas que vane dr̃ fluere:q: Js.40. Omnis caro fenũ:⁊ ois gloria eius quasi flos agri:exiccatum est fenũ ⁊ cecidit flos eius.Et ideo eccl'astici.ij.Adolescẽtia eim ⁊ voluptas vana sunt. ¶ Ista aũt lꝫ ꝓphe ta non sit:tamen prophetam se dicit dum hõi ꝓpõit delectatões carnales que principalr̃ in duobus consistunt que hic euidẽti⁹ inuunt.s.in peccato luxurie significate per fornicatõem ⁊ in peccato gule significato per manducatõem. Docet igit̃ iᵉ falsus ꝓpheta instar Jesabel fornicari ⁊ mãducare d ydolaticis:dum eos inclinat ad predicta.Ut possit dici de ipsis illud numeri.25.Fornicatus est populus cum filiabus Moab que vocauerunt eos ad sacrificia sua at illi comederunt ⁊ adorauerũt deos eorꝫ.¶ Secũdus ꝓpheta.s. mund⁹ deficiens docet nos ꝓteruire figuratus p vnum d prophetis q predicabant populo israeli omnem ꝓspitatem ⁊ nullã aduersitatẽ.d.Jere.14.Prophete dicũt eis. Nõ videbitꝭ gladium ⁊ fames non erit in vobis sed pacem verã dabit dominus in loco illo.Sed seqtur. Falso ꝓphete vaticinant̃ in nomine meo.Et infra. In gladio ⁊ fame ꝯsumenẗ ꝓphete ⁊ populi qb⁹ ꝓphe tauerãt erũt ꝓiecti in vijs ierᵐ p fame ⁊ gladio ⁊ ñ erit q sepeliat eos.Ubi sciẽ.ꝙ p istos ꝓphãtes ppl'o iᵃ f'la:itell'r mũd⁹ q ꝑdicat hoib⁹ solũ placibilia.s. viuer̃ dlicate.bñ vestiri ⁊c.⁊ tñ q: f'lo ꝓphat:q: oia iᵃ sũt vana ⁊ trãsitoria iuxta illd eccl'ci .i. vãitas vãitatũ ⁊ oia vãitas:iõ sr̃ mũd ve niet d fcõ.q:.1.Jo.2.Mũd⁹ trãsibit ⁊ ꝯcupiscẽtia ei⁹:⁊ sr̃ homies ꝯsentiẽtes:q: oia mũdi ñ poẗunt ipꝫ eripe qn dies morꝭ veniat ⁊ relĩqnẽtes oia:⁊ relicti ab oib⁹ñ veniẽt eis adiutoriũ exhibẽtes.Nã iuxta illud ꝓv.ij.Nõ ꝓderũt ditie i die vl'tõis iusticia aũt libabit a morte.vt sic merito dr̃e possint illd sap.¶ Quid nb ꝓfuit supbia aut qd ditiaꝝ iactãtia ꝯtulit nob trãsierũt

oĩa tanq̃ȝ vmbra.⁊ ĩr. Nati ꝯtinuo ďsinui
mus esse ⁊ virtutꝫ q̄dem signum nullum
valuimus oñdere: in malignitate ãt nr̃a
consumpti sumus. ¶ Tercius falsus pro
pheta.s.dyabolus docet nos superbire fi
guratus ꝑ ꝓphetam: ď quo sĩial'r dr̃ .3.
Re.13.ꝙ reduxit viꝝ dei ad comedendum
in bethel ꝯ ꝑceptũ dñi q sibi ꝑcepat ne
ibidẽ comederet: quẽ postmodũ q: ꝯ pre
ceptum dñi fecerat interfecit leo in via
non comedens: de cadauero: nec de asi
no super quem ibat. ¶ Ubi sciendũ ꝙ ꝑ
1^m virum dei: intelligitur quilibȝ homo
qui debȝ esse vir dei: eius seruitia virilit
opando: huic precepit deus ne debeat co
medere panem in bethel .i. dat sua pre
cepta ne faciat contra illa. ¶ Per pro
phetam vero ipm decipientem ad facien
dum ꝯtra preceptũ dñi: intelligitur dya
bolus qui multociẽs suggerit homi vt ꝑ
inobedientiã ⁊ supbiã pretereat diuina ꝑ
cepta: eo modo quo ďcepit mulierẽ. Gen̄.
3.d. Nequaq̃ȝ moriemini: scit eni deus ꝙ
in quacũqȝ die comederitis ex eo aperiẽ
tur oculi vestri ⁊ eritis sicut dij scientes
bonum ⁊ malũ. ¶ Quia vero peccatũ im
punitũ nõ remanet: iõ seqtur pena. Nam
dr̃ ꝙ leo interfecit eũ in via. Ubi sciẽduȝ
ꝙ per leonẽ ferocẽ intelligitur dyabolus
iuxta illď.1.Pe.5. Aduersari⁹ vester dya
bolus tanq̃ȝ leo ru.circuit q̃.quẽ ď.cui re.
fortes in fide. Iste dr̃ interficere hoiem
viatorẽ: dũ ipm inducit ad peccandũ mor
taliter ꝑ ꝙ spũaliter morit̃: ⁊ postmoduȝ
eius aĩa in infernũ deducitur. ¶ Signã
ter aũt dr̃ ꝙ leo.,i. dyabol⁹ non comedit
de cadauere nec asinũ interfecit: ad desi
gnandũ ꝙ dyabolus nõ curat de corpore
solũ vt hẽat aĩam: nec de rebus corporali
bus significatis ꝑ asinum. vnde Grego. i
omel. Nõ curat antiqu⁹ hostis ſi faciens
vt terrena tollat sed vt caritatẽ in nobis
feriat. ¶ Isti falsi ꝓphete possunt figura
ri per sedeciã de quo dr̃ sĩialiter.3.Re.22.
ꝙ fecit sibi coronã ferreã ⁊ vna cũ alijs ꝓ
phetis ꝓmisit regi Israel de inimicis vi
ctoriã qui ei credẽs iuit ad preliũ: ⁊ fuit ĩ
terfectus. ¶ Sic re vera caro: mund⁹ ⁊
dyabol⁹ multa ꝓmittunt hoĩ ꝓspera ꝙ si
velit eis credere eternaliter moritur ⁊ iõ
talis ꝓpheta nõ est audiendus. vñ Deu
tero.13. Nõ audies verba ꝓphete illius.

Secunda pars.

S Equitur. A fructib⁹ eoꝝ ⁊c. Ubi
tangit claritatẽ demonstrãtis ĩ
ditij ꝙ ꝓbat opatio ꝑpetrata.
Ubi sciendũ ꝙ xp̃s loquẽs similitudiarie
dat nobis inditiũ cognoscendi falsos pro
phetas: ꝙ quidem inditiũ sunt opa que ſi
intelligũtur ꝑ fructus. q: sicut loquendo
naturaliter arbor ex fructu cognoscit̃ sic
loquendo moral'r ex operibus põt hõ co
gnosci. Hic ãt possumus duo ꝯsiderare.s.
Inditium sufficiens moraliter explicatũ
Exemplũ ꝯueniens natural'r applicatũ.
¶ Quãtũ ad primũ dicit. A fructib⁹ eoꝝ
co.eos. ¶ Per fruct⁹ eni intelligũtur ip
soꝝ opa. Ubi sciendũ ꝙ hitus acquisitus
ex opibus hȝ hoiem inclinare ꝺm suã na
turã. Habitus virtuosus inclinat homi
nem ad opa bona: habitus aũt vitiosus:
ad opa mala. Et hinc est ꝙ qualis est hõ
interius ꝑ habitũ talẽ oñdit exteri⁹ ꝑ effe
ctũ. Quia igit̃ hr̃tici ⁊ ypocrite male sũt
hituati interi⁹ iõ exteri⁹ faciũt aliqua opa
ex q̃ possunt cognosci. Uñ eccl'iastici.19.
Ex visu cognoscit̃ ⁊ ab occursu faciei co
gnoscit̃ sensuatus. ¶ Sciendũ est autem
ꝺm Augu.de ꝺmõe dñi ĩ mõte ꝙ aliq̃ sũt
opa de genere bonoꝝ que coĩa possunt eẽ
tã bõis q̃ȝ mal': q: bõa ⁊ mala intentione
possunt fieri sicut ieiunare orare ⁊c.⁊ ꝑ 1^a
mali nõ cognoscũtur a bõis aliq̃ sunt que
nõ possunt bñ fieri sic adulterari ⁊c. Aliq̃
sunt q̃ nõ possunt male fieri: sicut diligere
deũ ⁊ ꝓximũ ⁊c.⁊ ꝑ 1ª bõi distigunt̃ a ma
lis. ¶ Sed sciendũ ꝙ de⁹ aliqñ iusto iu
dicio ꝑmittit ꝙ ypocrita oblit⁹ sue dolosi

tatis labat in aliqua pecc͞a publica p q̄ pót sua malitia deprehendi sicut p3 d 1º pharisco de quo dr Luc.18:q p pecc͞m ostentatiōis publicauit suā malitiā.d.nō sum sicut cete ri hoies raptores iniusti rc.Sicut etiā p3 in illis duobus senib9 qui falso accusaue runt Susanā.de quib9 dr Dan.13. q fue runt ꝯuicti a dan. dixisse falsum testimo niū:ꝛ fuerunt a pplo interfecti.Fruct9 ta lium sunt fructus de quibus ps.Fructuz eoꝝ de terra pdes: ꝛ semē eoꝝ a filijs ho minuz.Nā sicut dr sapc.4.Fructus illoꝝ iutiles ꝛ accerbi ad mādūcādū ꝛ ad nihi lum apti.❡ 2º mō ꝓm Aug.d sermōe do mini i monte pót itelligi p fruct9 illoruz pmiū q suis dissimulatā opibus expectāt vt qñ.s.aliq̄z simulatam sanctitatem ꝓten dunt vt honorenꝰ ab hoibus vel vt perci piant aliqd comodū temporale: q si con tingat eos non adipisci q optant ꝓpter aliq̄ occurrentia statim desistunt ab ope ribus simulatis.❡ Quātū ad b3.s. exem plum ꝯueniens naturalr applicatū.dicit. nunquid colligunt de spinis rc.Ubi scien dum q sicut nos videmus q diuerse ar bores portant fructus diuersos: nec fru ctus vnius arboris q̄rendus est in alia: sic est i moralibus q diuersi homines di uersimode operantur. Unde h xps ponit duplex exemplum. Primo in aliquibus arboribus spālibus.Secūdo in omnibus generaliter.❡ Quātū ad pmū exemplū dicit.nūquid colligūt d spinis vuas rc. De nulla enim planta pót colligi q d ip sa non nascitur:qr igitur radix spine non h3 virtutem ꝓductiuā vuaꝝ nec ficuum id non sunt in eis isti fruct9 querendi.Si cut igiꝰ de spinis nō colligūtur vue nec d tribulis ficus:sic a falsis ꝓphetis nō sunt expectāda opa deo grata s3 mala. Ut de quolibet istoꝝ dicaꝰ illd Gen. 3. Spinas ꝛ tribulos germinabit tibi. ❡ Sciendu3 est loquendo spūaliter q ꝓm Criso.Per vuam ꝯtinentem multa grana:q̄ tñ pen det in ligno intelligiꝰ xps qui ꝓ nobis i ligno posit9 ad vnitatē fidei plimos adu nauit.Per ficum xo dulcem ifra corticez multa grana ꝯtinentē intellr sancta maꝰ eccla:que in vnitate ꝛ caritatis dulcedie suos fouet filios ꝛ fideles.❡ Uel p vua3 q̄ in torculari cōculcata non resilit nec re sistit:intelligi pót virtus pacientie:d qua dr Jac.1.Pacientia pfectū opus h3. In qm aūt ex ipa sic cōpressa vinum purum exijt sine amixtione aque debilitantis itelli pót virt9 simplicitatis ꝛ inocentie carēs oi amixtiōe cuiuscunq3 duplicitatis. de q̄ pro uer.2º.Siplicitas iustoꝝ diriget eos. In quātum aūt vinū ex ipa expressum ē sua ue ꝛ dulce:intelligi pót 1a dulcedo q̄z hō d3 habere celestia degustando.de qua ps. Quā magna multitudo dulce. tue domi ne q̄z ab.ti.te. Ad quam degustandam nos inuitat ps.dicēs. Gustate ꝛ videte qm suauis est dominus.beatus vir q ꝯspe rat in eo.Inqm autem secundum ps. Ui num ex ipa expressum letificat cor homi nis:intelli pót leticia q̄z vir scūs d3 hēre sperando q d3 introduci ad gliam.Ut sic dicat cum ps.Letatus sum in his q̄ dcā sunt mihi in domum dñi ibim9.❡ Per spinas āt ꝛ triblos intelligunꝰ ypocrite ꝛ heretici qr nec aliquem ad vnitatez du cunt caritatis ꝛ fidei:ꝛ carent oi virtute: sed magis p sua opa sibiipsis fructificanꝰ ad peccatū.Ut sic verificeꝰ de ipsis illud ꝓuer.10.Opus iusti ad vitā:fructus aūt ipij ad peccatū.❡ Uel p spinas ꝛ triblos intelligiꝰ nimia sollicitudo rerum tempo ralium ꝛ diuitiarū.iuxta dictū saluatoris exponētis parabolā de homine semināte cuius semen cecidit inter spinas Luc.8. ❡ Quantū ad scdm exēplu3 dicit sic ois arbor rc.Ubi sciendū scdm Cri.q postq̄z dñs exēplificauerat de spinis ꝛ triblis in qbus non reperiunꝰ aliarum arborū fru ctus:subiūgit hic d omni arbore esse vex. ꝛ Primo ponit exēplū affirmatiuu3.Se

cūdo negatiuū. ¶ Quātū ad affirmatiuū dicit. Sic ois arbor bōa ꝛc. Ubi sciendū ꝙ ex h ꝙ h xps facit mentioné de duab⁹ arborib⁹: bōa. s. ꝛ mala fuerūt aliqui here tici q dixerunt duas naturas in mundo vnā bonā a bono deo ꝯditā: ꝛ aliā malam q̄ a malo deo ꝓcessit: sed h est hereticū: q: xps nō intelligit p duas arbores duas na turas sꝫ hoiem bonum ꝛ malū qui tñ est eiusdem nāe ꝛ bone a deo condite. q: iux ta illud Geñ. 1. Uidit deus ꝯcta q̄ fecerat ꝛ erant valde bona. ¶ Quantū ad exem plū negatiuū dicit. nō pōt arbor bona ꝛc. Ubi sciendum quod quia aliquis posset forte dicere ꝙ bonus homo potest fa cere aliquos bonos fructus. ꝛ cum hoc ēt aliquos malos silr ꝛ mal⁹ iō ſm Cri. xps h ponit exéplū negatiuū. di. ꝙ non. ¶ Sciendū ē ꝙ p arboré aliquo modo ſꝫ aliquos accipit nō tot⁹ homo: ſꝫ voluntas hominis ex cui⁹ bonitate vel malitia dr hō bon⁹ vel mal⁹: Radices bone volūta tis sunt amor bñ inflamās ꝛ timor bñ hu milians. Stipes āt q oritur ex hac dupli cata radice ē appetit⁹ ordinat⁹ ꝛ sic istar stipitis est rect⁹ ꝛ iᵉ radificat in multos ramos ſm diuersitaté multoꝝ bonoꝝ ap petitiuū. Folia āt sunt vba q̄ aliqñ oꝫ dice re vt hēatur res appetita. Flores vero ꝛ fruct⁹ sunt opa bona. Ista volūtas sic cō ditionata ē vna de arboribus de qb⁹ dr Leuit. 26. Terra gignet germé suū ꝛ pōis arbores replebūtur. Ecōuerso reuolue ꝓ dicta de mala volūtate de qua Leuit. 26. Non profert terra germé nec arbores bo na prebebūt. ¶ Sciendū est āt accipiédo arboré ꝓ toto hoie vt supradictū est ꝙ di cere possumus ꝙ sicut in arbore. 6. possu mus ꝯsiderare. s. radicé q̄ cōmuniter est amara. Stipité q est erectus. Ramos q sunt exténsi. Folia q̄ sunt viridia. Flores q ꝯmuniter sunt albi ꝛ odoriferi. Fruct⁹ qui est dulcis ꝛ suauis. sic in bono hoīe instar arboris oꝫ esse.

Radix amaritudis īterne ꝯtritionis.
Stipes rectitudis sup̄ne intentionis.
Rami latitudis miſicordie ꝛ subuétōis.
Folia viriditatꝫ gr̄e ꝛ dilectiōis.
Flores puritatꝫ ꝛ hōeste ꝯuersatiōis.
Fruct⁹ vbertatꝫ virtuose opationis.

¶ Primo in bono hoie instar arboris oꝫ esse radix amaritudis interne cōtritiōis. Nam hō cū offendisse deū se recolit. oꝫ de offensis ꝯtritioné hére. Et sic dicat de ip so illō Prouer. 12. Radix iustoꝝ proficiet ¶ Secūdo oꝫ eē stipes rectitudinis sup ne intentiōis. q: qcquid facit oꝫ facere ad laudé dei ꝛ recta intentiōe. Et sit stipes candelabri de quo dr Exo. 37. Equū erat op⁹. 6. candelabroꝝ. i. 6. opum miſicordie de qbus disceptabit dñs in die iudicij cuꝫ hoibus. tūc eqᵐ siue ꝯueniés dr ꝙ de sti pite candelabri. i. recta intétione ꝓcedit. ¶ Tertio in ipso debét esse rami latitudi nis miſicordie ꝛ subuétionis indigétib⁹ cōpatiédo ꝛ eis miſicorditer subueniédo Et de ipso dici possit illud Isa. 6. Erit in extensioné sicut terebint⁹ ꝛ quercus que expādit ramos suos. q: sic iᵉ ad vmbraꝫ: sic vir bon⁹ ad miſicordiā oꝫ se dilatare. ¶ Quarto in ipso debét esse folia viridi tatꝫ gr̄e ꝛ dilectiōis. Et possit dici de ipo illō Je. 17. Erit foliū eius viride ꝛ in tpe siccitatꝫ non erit sollicitū. q: qui gratiā dei in se conseruat nō oportet ꝙ tempore sic citatis. i. aduersitatis sit sollicitus vt sic cetur per impacientiam: q: per diuinam gratiam roboratur. ¶ Quinto in ipso d bent esse flores puritatis ꝛ honeste con uersationis: per bonam famam. Et dicat de ipso illud ps. Justus vt palma flore bit. ¶ Sexto in ipso debꝫ esse fruct⁹ vber tatis virtuose operatōnis. Et sic dici pos sit de ipso illud ps. Erit tanq̄ꝫ lignum ꝙ plan. est secus decursus aquarum. i. diuia rum gratiarum. ꝙ fructum dabit in tem pore suo. ¶ Homo igitur sic bene condi ctionatus potest dici iⁿ arbor pulcherri

ma:cuius fruct⁹ p:ecepit domin⁹ tolli in
solénitatibus:de qua dr̄ leuit.23. Sumetꝭ
fructus arbo:is pulcherrime ⁊ letabimi
ni co:am dn̄o deo nostro. Naȝ quādo fru
ctus .i.opa boni hois:deo per angelos ꝑ
sentant̄.tunc fit solénitas maxima ⁊ gau
dium spūale:q^m per h⁹i opera meruit hō
vt introducatur i gl'a. ¶ Sed lȝ sic homi
nes ōberent esse ⁊c.tn̄ multi sunt q istar
falsoꝝ ꝓphetarum non sunt bone arbo:es
sed adulterine ⁊ siluestres facientes fru
ctum inutilem. Unde de ipsis dici potest
illud sapie.4. Adulterine plantatōes nō
dabunt altas radices nec stabile funda
mentum:q: super xp̄m non sunt fundati
⁊ fructus illo:um iutiles ⁊ accerbi ad mā
ducandum ⁊ ad nihilum apti. q: nō pn̄t
ad glo:iam perducere:sed magis ꝑ ipoꝝ
oꝑa pc̄am sibi mereant̄ eternā.

Tertia pars.

Equit̄. Omnis arbo: que nō fac̄
⁊c. Ubi tāgit seueritaté deterré
tis supplicij pertimendaȝ.ꝙ p:o
bat punitō cominata. Ubi sciendum ꝙ q:
ꝭm diuinam iusticiam nullum malū ipūi
tum.⁊ q: xp̄s nullam penam debitam di
xerat debēdaȝ falsis p:ophetis:iō ꝭȝ Cri
sosto.in omel'.hic cominatur eis intollera
bilem pc̄aȝ.d. Ois arbo: ⁊c. Et duo possu
mus hic considerare .s.
Punitioné crudeliter afflictiuā.
Conclusioné certitudinal'r ostensiuā.
¶ Quantū ad p:imū dicit Ois arbo: ⁊c.
Ubi sciendū ꝭm Criso.in omel .ꝙ h xp̄s
duplicé penā inuit rep:oboꝝ.s.penā dam
ni:q: excident̄ ⁊ sepabunt̄ a xp̄o ⁊ penam
sensus:q: cremabunt̄ in igne. Et h est ꝙ
dicit xp̄s Mat.13. Exibunt angeli ⁊ sepa
rabunt malos de medio iustoꝝ ⁊ mittent
eos in caminū ignis ibi erit fletus ⁊ stri
do: dentiū. ¶ Quantū ad 2^m.s.conclusio
nem certitudinal'r ostensiuā dicit. igit̄ ex
fructibus coꝝ cogno. eos. vbi sciendū
ꝙ sicut fruct⁹ est vltimū ꝙ expectat̄ de
arbo:e sic ꝑmiū vel pena est vltimū ꝙ ex
pectat̄ a bonis vel mal'. ⁊ sic p:emiū vel
pena pōt ꝑ fruct⁹ intelligi. Cōcludit igit̄
xp̄s ꝙ ex fructib⁹ coꝝ. i. ex penis quas
sustinebūt rep:obi cognoscent̄ ꝙ non fue
runt boni.vn̄ ps. Cognoscet̄ dn̄s iudicia
faciés in op.ma.su.cōp:e.é pccō:. ¶ Scié
dum est aūt ꝙ loquédo de i^a arbo:e mo:a
liter inuenio triplices arbo:es.s.
Immūde carnalitatis cui maledicitur.
Humane cupiditatis ⁊ h abscidit̄.
Supꝑbe dignitatis ⁊ i^a foditur.
¶ P:imo inuenio arbo:em imunde car
nalitatis cui maledicitur. ⁊ h potest figu
rari per arbo:em de qua dicitur Mat.
21.ꝙ xp̄s veniens de bethania in Jerusa
lem ⁊ videns fici arbo:em secus viam ve
nit ad eam ⁊ nihil inuenit in ea nisi folia
⁊ ait illi nunq̄ȝ ex te fruct⁹ nascatur: ⁊
arefacta est continuo ficulnea. ¶ Ubi
sciendum ꝙ per illam arbo:em habentē
folia sine fructu intelligitur homo dedit⁹
carnalibus desiderijs. Nam sicut contin
git aliquando ꝙ arbo: ex nimia humidi
tate vel pinguedine non fructificat sȝ so
lum multiplicat in ramis ⁊ folijs sic ho
mo deditus delitijs co:po:is fructus deo
gratiosos non potest facere sed tantum
folia.i.aliquā apparentem delectationem
transito:iam que per folia que cito deflu
unt designatur. Non auertens tamen
cōminationem apostoli di. Ro. i. Qui ta
lia agunt digni sunt mo:te. Xp̄s igitur
veniens ad illam imundissimam arbo:eȝ
querens aliqué bonum fructum non inue
nit nisi folia.i.delectationes carnales. Un
de talibus Sap.3. Uacua est spes illo:uȝ
⁊ labo:es sine fructu ⁊ inhabitabilia ope
ra illo:um ⁊ tunc eam maledicit subtra
hens ab illa gratiam suaȝ ⁊ statim arescit
quia subito venit mo:tis senteria per q̄ȝ
siccatur ⁊ aridus fit pabuluȝ ignis eterni
Unde Jero.in q̄daȝ epistola. O q̄ȝ accer
bus fruct⁹ luxurie amario: felle crudelio:

gladio. ¶ Secundo inuenio arborem mundane cupiditatis: ⁊ hic abscinditur. ⁊ hoc potest figurari per arborem quam vidit nabuc. de qua dañ. 4. videbã inqt ⁊ ecce arbor i medio terre ⁊ altitudo eius nimia: magna arbor ⁊ fortis: ⁊ proceritas eiꝰ cõtingens celũ. aspectꝰ eius erat vsqꝫ ad fines terre: folia eius pulcherrima: ⁊ fructus eius nimius: ⁊ esca vniuersoꝝ in ea: subter eã habitabãt animalia ⁊ bestie: ⁊ in ramis eius cõuersabãtur volucres celi ⁊ ex ea vexabat omnis caro: videbã in visione capitis mei sup stratũ meum: ⁊ ecce vigil. ⁊ sanctus d̃ celo descẽdebat ⁊ clamauit fortiter ⁊ ait succidite arborem: ⁊ ꝑcidite ramos eius: ⁊ dispgite fructꝰ eiꝰ fugiant bestie q̃ subter eam sunt: ⁊ volucres de ramis eius: verũtamen germẽ radic̃ eius in terra sinite: vt alliget vincl'o ferreo ⁊ ereo. ⁊ cũ feris sit ps eiꝰ. ¶ Ubi sciendũ ꝙ illam arborem sic magnã ⁊ plenam fructibus: intell'r homo diues ⁊ auarus qui ꝓpter nimias diuitias i altũ erectus: videt tangere celi cacumen: cuius aspectꝰ ad lucrũ: dr̃ esse vsqꝫ ad termios vniuerse terre: qꝛ auarꝰ p totum mũdum cogitat lucrari: vel p vsuram vel per mercatões falsas: nunc in francia: nunc in anglia: ⁊ sic de diuersis partibus mundi. Folia eius. i. appentia eius inter hoies pulcherrima p diuersos appatus equoꝝ: vestimẽtoꝝ domiceloꝝ ⁊c. in quibꝰ tales diuites gl'iantur. Fructꝰ eiꝰ. i. redditus nimius: qꝛ d̃ diuersis ptibus mundi veniũt sibi: d̃ alamania redditꝰ vsurarum d̃ francia: mercatõum ⁊c. Esca xp̃o vniuersorum i hac arbore dr̃: qꝛ multi de diuitijs talium viuunt. Nam pecuniam suam ml'tis acomodant ⁊ diuersimode vt supra vt semp lucrent. Subter eã ducunt animalia habitare ⁊ bestie. i. homines simplices ⁊ paupes quos volunt sibi subiectos. In ramis eiꝰ volucres celi. i. hoies astuti ⁊ diuites ⁊ potẽtes qui oẽs ad illã arborem cõgregant ⁊ ipm associãt: ⁊ oẽs faciũt sibi honorem. Nã qcunqꝫ est diues: ic est dñs quantũcunqꝫ sit genere rusticus: qcunqꝫ vero est paup quãtocunqꝫ nobil' genere vilipẽditur: sed solũ qui hꝫ pecuniam honoratur. ¶ Sed aduertat diues auarus quid dr̃ accidere sibi. Nam vigil d̃ celo clamat vt abscindat arbor. Per im enim vigilẽ itelligit deꝰ pr̃ qui non dormit: sed semper vigilat. Iste clamat ꝙ arbor. i. homo auarus abscindit per mortis sniam. Nã quãtũcunq̃ꝫ homo sit diues ⁊ potens: tñ istaꝫ sniam nõ põt euadere: qꝛ iuxta illd̃ hebr̃. 9. Statutum est hominibus semel mori. Nam multoc̃. quando homo ẽ in maiori culmine: venit subito infirmitas: ⁊ in. 5. diebus vel. 7. sepelitur. Et tunc rami eiꝰ i. potentia: ⁊ fructꝰ. i. diuitie. ⁊ folia. i. eius apparatus extrinsecus disperguntur. qꝛ quicunqꝫ potest capere de suis diuitijs capit: ⁊ tunc oẽs tam diuites q̃ꝫ pauperes ipm fugiunt: qꝛ ipm total'r derelinquunt. nll's curans ipsiꝰ animam. ¶ Signanter autem dicitur ꝙ de ia arbore germen remanet: per quod intelligitur ꝙ anima q̃ imortalis est: ⁊ tamen h̃ situatur in terra dum ducitur in infernum. Ut verificetur de ipso illud Luc̃. 16. Mortuus est diues ⁊ sepultus in inferno. Et ibi alligatur vinculo ferreo ⁊ ereo. i. pena grauissima q̃ꝫ auarus sustinebit. Et cuꝫ feris erit ps eiꝰ i. cum demonijs. Unde de tali dicit Grego. in quadam omel'. Auarus hic ardet concupiscentie, extuat multiplici cura custodie. Et postmodum ardebit igne gehẽne. ¶ Tertio inuenio arborem superbe dignitatis: ⁊ ia foditur: ⁊ hoc potest figurari per arborem de qua dicitur Luc̃. secundo. Arborem fici habebat quidaꝫ plantatam in vinea sua ⁊ venit querens fructum in illa ⁊ nõ inuenit. dixit autem ad cultorẽ vinee: ecce ãni tres sunt ex quo venio querẽs fructum in ficulnea hac ⁊ ñ inuenio: succide ergo illam vt quid terrã

occupat. at i^{e} dixit illi. dñe dimitte illam ⁊ h̄ anno vsq₃ dum fodiã circa istã₃: ⁊ mittam stercora ⁊ si q̄dem fecerit fructũ₃: sin autem in futurũ succides ea₃. ¶ Ubi sciendũ₃ ꝙ ꝑ istam arborem intellr̄ sup̄bus q̄ nõ considerãs suam vilitatem ⁊ fragilitatem nõ se humiliat nec facit aliquẽ₃ bo^{m} fructũ: quẽ₃ d̄s succidi p̄cip̄: qñ sibi mortem q̄₃ euader̃ nõ poterit cominat̃: cui tñ ml'tociẽs ad p̄ces aliquoꝝ bonoꝝ dat̃ dilatio dõec fodiat̃ ⁊ mittant̃ ad radices stercora. i. donec suã fragilitatẽ ⁊ vilitatẽ designatam ꝑ fimũ consideret cogitãs quia de terra est ⁊ in terram debet reuerti. ⁊ si quãdo h̄ consideret ⁊ se humiliet ⁊ vellit fructificare: recipit̃ a deo in grãm. Si v̄o in suis malitijs ꝑseuerauerit succiditur ⁊ traditur ignibus infernalib⁹ cõburend⁹. De i^{a} sup̄bia loquitur Ber. in quodã sermone. d. Sup̄bia de sup̄nis celestibus ad ymma p̄cipitat hũilitas ab ymmis ad alta leuat angl's d̄ celo ad terrã corruit: hõ de mũdo ad celum ascendit:

Quarta pars.

Equit̃. Non omnis q̄ dicit mihi
a dñe ⁊c. Ubi tangit felicitatẽ q̄e
tantis p̄mij appetẽdam. ꝙ probat retributio p̄parata. Ubi sciendũ ꝙ regnum celoꝝ ꝙ est nr̄m premiũ non acq̄ritur ex sol' verb: sed ex operibus virtuosis: Uñ Jer. Utrũq₃ enim d̄i seruis necessarium ẽ vt ⁊ opus sermone ⁊ sermo operibus cõp̄robetur. Secundũ h̄ igit̃ hic duo possumus cõsiderare. Primo q̄d ad acq̄sitionem p̄mij nõ sufficiat. 2° in q̄ acq̄sitõ ipsi⁹ cõsistat. ¶ Q.^{m} ad p̄mũ dicit. Nõ oĩs qui dicit ⁊c. Ubi sciendũ ꝙ in oĩ actu bono de se implicite rep̄sentat̃ xp̄s tanq̄₃ p̄in^{m} ꝑ ꝙ oĩa fiunt. iuxta illud Jo. i. Oĩa ꝑ ipsum facta sunt. Põt igit̃ esse ꝙ aliq̄s hẽat honestatẽ vite exterioris: ⁊ tũc i^{e} dicit xp̄o scl' dñe. Hẽat ẽt veritatẽ doctrie: ⁊ locutiõis: ⁊ tũc dic̃ bis dñe. Hẽat nihil ominus bonitatẽ meritorie op̄atiõis: ⁊ tc̃ dicit ter. dñe. Ad habẽdũ reg^{m} celoꝝ nõ suffic̃ ꝙ dicat solum bis dñe. s. ꝑ honestatem vite exterioris: ⁊ ẽt per claritatẽ doctrine. Nam secundũ apostolum. i. cor̃. 4. Non enim in sermone ẽ reg^{m} dei sed ex operibus virtuosis. ¶ Uel possum⁹ dr̃e ꝙ in homine possumus considerare tres actus. s. cogitatiõem locutiõe₃ ⁊ operatõnem. qñ igitur aliquis in corde bonũ cogitat: scl' dic̃ dñe. quãdo corde cogitat ⁊ ore dicit: tũc dic̃ bis dñe. quãdo vero cogitat cord̄ ore dicit: ⁊ ope fac̃: tũc dicit ter dñe. Ad acquirend̄ reg^{m} celorum nõ suffic̃ tm̃ dr̃e bis dñe. i. solum credere ⁊ loq̄ vel docere. q: iuxta illud Jac̃. 3. Fides sine operibus mortua est. Uñ de talibus ty. i. Confitentur se nosce deũ factis autem negãt. ¶ Quantũ ad secundũ. s. in quo acq̄sitio p̄mij consistat dicit. sed q̄ fac̃ volũtatẽ ⁊c. Ubi sciendũ ꝙ sic̃ nõ omnis via duc̃ ad vnũ terminũ sic nec oĩs mod⁹ viuẽdi duc̃ ad reg^{m} celoru₃. dr̃e igitur nõ est via sufficiens ducẽs ad reg^{m} celorum sed opera bona que q̄de₃ fac̃ seruãdo diuina p̄cepta Uñ Jo. 5°. Si h̄ scitis: beati eritis si feceritis ea. Ad q̄₃ beatitudinẽ ⁊c.

¶ Dñica. 8^{a}. post peñt. eua^{m}. 49^{m}.

Omo q̄dam erat diues q̄
hẽbat vilic̃ ⁊c. luc̃. 16. Nos
b videmus ꝑ experientiã ꝙ
quãdo alicui cõmittitur ali
cuius magni th̄auri gubernatio ⁊ dispensatio: ꝙ si i^{e} cui cõmittitur crederet se nõ debere ratiõem redder̃ domino q̄ sibi thesaurũ cõmisit: multoc̃. forte illud indebite dispẽsaret: sed quãdo sit certitudinaliter ꝙ necesse h₃ reddere ratione₃ dño exigenti: tũc ẽ magis sollicit⁹ de custodia th̄auri. ꝙ si oppositum facer̃t esset grauiter increpãdus: ⁊ vt h̄ diligẽtius faciat: sibi est vtile: vt condictõẽs domini sui ad memoriã reducant̃ ostendendo ꝙ potẽtiã eius nõ poterit euadere q̄n reddat debitam rationem. ¶ Uidemus

etiam ꝙ inter alia q̄ sunt vtilia homini ē virtus puidentie q: teste Greg. i ol'. min⁹ iacl'a feriunt q̄ prouidentr ⁊ nos tollerabi lius mūdi mala suscipimus si ɔtra h̄ per puidentie clipeum munimur. Homo igit in aliqua ꝓsperitate cx̄ñs: ignorās quid sibi sit in futurū: debet dum ē in statu ꝓ spero: sibi ꝓuidere sollicite: vt si quādo in digentie tp̄s aduenerit: sciat vbi possit habere recursum. ¶ Uidem⁹ etiā ꝙ offi ciuꝫ boni magistri ē instruere suū discipu lum nō soluꝫ ad p̄cauend̄ errores ⁊ picu la que in scia possunt accidere: sed vt pos sit ad d̄bitum ⁊ pfectum finem scientie p uenire. ¶ Xp̄s igit noster pr̄ ⁊ magister ⁊ dn̄s: sciens nob̄ a deo magnū thaurum cōmissuꝫ: q: omnia que habemus: ⁊ scim⁹ magis solliciti in custodiēdo ipsum ⁊ d̄bi te dispensando: nos reddit attentissimos de ratiōe reddenda denūciando piculum īminens oppositū facienti: ōndens nihil ominus magnitudinē dn̄i: cuius examen nullatenus poterimus p̄terire. ¶ Sciēs etiam ꝙ dū in h̄ mūdo viuimus possum⁹ nob̄ ꝓuidere quid habeam⁹ in a⁰: docet nos habere sollicitā prouidentiā de operi bus pietatis: ostendēs nihilominus ꝙ ex ipsis acquirimus gloriā padisi. Et h̄ est ꝙ nob̄ inuit in euāgelio hodierno in quo tā git quattuor euidēter. s.

Seruiētis magnitudinē in dispensando.
Presidētis seueritatē in iudicādo.
Procurātis sagacitatē i ꝓuidendo.
Ammonētis b̄nignitatē in instruēdo.

¶ Primū probat accusatō ꝓulgata. 2ᵐ ci tatio festinata. 3ᵐ remissio relaxata. 4ᵐ expositio applicata. Primuꝫ in prin. 2ᵐ ibi. Et vocauit 1ᵐ ⁊c. 3ᵐ ibi. Ait autē vili cus intra se ⁊c. 4ᵐ ibi. Et ego dico vob̄ facite ⁊c.

Prima pars.

Uantū ad primū vbi tangit ⁊c. q ꝙ ꝓbat ⁊c. dicit. Hō qdā erat dr̄ ues ⁊c. vbi sciēdū ꝙ pccm̄ alic⁹ aliī p̄t esse ocl'tū: aliī p̄blic. si ocl'tū fuerit: dꝫ corrigi i oclto ⁊ si sic correctus se emē dauerit: nō oꝫ vt peccatū suū amplius ac cusetur cum ōis correctio ⁊ accusatio ad h̄ ordinari principal'r debeat vt emēdatio sequatur. quē modū tenendum docet nos xp̄s qn̄ dicit petro Mat. 18. Si peccaue rit in te frater tu⁹: vade ⁊ corripe eū iter te ⁊ ip̄m solum si te audierit lucratus es fratrē tuū. Si vero pccm̄ sit publicum: q: ex hoc peccāsd̄ dit aliis maluꝫ exemplū: ne forte si peccatū impūitū remaneret: ef fi t aliis occasio delinquēdi: dꝫ publice ac cusari non quidē liuore inuidie ſꝫ amore iustitie ⁊ pp cōem vtilitatē. Qui modus nobis inuitur Leuit. 19. Ubi dr̄. Nō ode ris fratrē tuū in corde tuo sed publice ar guas eū ne habeas sup illo peccatū non queras vltionē nec memor eris iniurie fratrū tuoꝝ. ¶ Sciendū est āt ꝙ ad accu sationē alicui⁹ peccātis q̄ttuor reqruntur inter a⁹. s. ꝙ sit aliqs p̄sidēs q possit corri gere. aliqs subdit⁹ q possit deficere. aliqs denūciās q possit h̄ dicere. aliq̄ cā q̄ possit sufficere. Secundum h̄ igitur hic quattu or possumus considerare. s.

Dominum presidentem.
Subditum obsequentem.
Noticiam euidentem.
Causam aggrauantem.

¶ Quantum ad primum dicit. Hō qdaꝫ erat diues. Ubi sciendum quod in homi ne q debet aliū iudicare debet: esse sapien tia ne deficiat p ignorantiam debet esse sufficientia ne corrumpat pecunia. Nam ꝓpter ignorantiam multi dant falsas sen tentias pp ꝙ Js. 28. Sacerdos ⁊ ꝓpheta nesciert vidētē ignorauerūt iudiciū. Pro pter pecuniā ēt multi iustū iudicium per uertunt: iuxta illud ꝓuer. 17. Munera d̄ sinu ipius accip vt puertat semitas indi cij. ideo oꝫ ꝙ 1ᶜ qui p̄sidet habeat sapien tiam: ⁊ h̄ dat intelligi in h̄: ꝙ dr̄ homo: q: iter alias creaturas ē sapiētie capax. Un̄

eccl'astes.8.Sapiētia hoīs lucet ī vita ei9 oportet ēt q̄ nō habeat indigentiā:7 h̄ da tur intelligi p̄ h̄ q̄ dicitur diues.¶ Sciē dum est aūt loquēdo spirituali'r q̄ per illū hoīem diuitem intell'r deus: qui lʒ homo dici possit inquantū naturam humanā as sumpsit iuxta illud phil'.2.Semetipsuʒ exi nanuit formā serui accipiens in similitu dinem hoīum factus 7 habitu inuentus vt homo tñ hic singulariter homo dr̄ ad denotādum familiaritatē cuʒ homine vt ex h̄ amplius diligat:Nam videmus na turaliter q̄ filia ceteris parib9 diligunt. ¶ Vñ eccl'es.13.Omne al' diligit sibi sile Dicitur aūt diues:q: iuxta illud ps .Dñi ē terra 7 ple.eius or.ter.7c.Vñ potest di cere puer.8.Mecū sunt diuitie 7 gloria. ¶ Qm ad secundū.s.subditū obsequēteʒ dicit.qui hēbat vilic.Vbi sciendū q̄ secū dum Glo.vilicus dr̄ ville custos : tñ hic accipitur p̄ yconomo.Vñ Bed.Villic9 quippe vill' gubernator est : vñ 7 a villa nomen accep.yconomus aūt tam pecūie q̄ʒ frugum 7 oīum q̄ habet dñs dispensa tor est.¶ Sciendū est aūt loquēdo mora liter q̄ per im villic vel dispensatoreʒ in telligit quilʒ homo q̄ debʒ esse fidel' dispē sator bonorū que recep a deo.Propter q̄ i.cor.4.Sic vos existiet vt ministros xp̄i 7 dispēsatores ministerioꝝ dei.Sciendu; est aūt q̄ hō inter alia dʒ.3a.sibi collata a dño fideliter dispensare.s.
Bōa nature se ip̄m regl'ando .
Bona fortune paupibus errogādo.
Bona grē socios instruēdo.
¶ Primo bona nature se ip̄ʒ regulādo. Nā hō corp9 7 aiaʒ 7 potētias tam corpo rales q̄ʒ aiales:q̄ʒ ēt intentiuas: tūc bene dispensat qñ ip̄is nō vtit ad lasciuiā s̄ʒ ad di seruiciū:Vt sit bonus dispēsator regis achab d̄ q̄ dr̄.3.re.18.q̄ vocauit achab ab diā dispēsatorē dom9 sue.abdyas āt time bat dom valdˀ.Vbi sciendū q̄ p̄ achab re geʒ q̄ interp̄tat firmitas p̄uitatʒ:intell'r xp̄s q̄ inq̄ztū ē hō ē fr̄ nr̄:inquātū vo dēs pr̄.Per abdyā āt q̄ interpretat fu9 dñi:i tell'r qlʒ hō q̄ dʒ esse fu9 xp̄i.Sic igit ab dyas erat dispēsator dom9 achab:ita qlʒ dʒ esse fidel' dispēsator xp̄i se ip̄m regl'an do.Vt istar abdye deū filialiter timēdo caueat sibi a mal' 7 firmiter p̄sistat i bōis. iuxta illd eccli.2.Fili accedēs ad fuitutē di sta i iusticia 7 timore 7 p̄para aiaʒ tuā ad tēptatiōem.¶ 2o hō dʒ fidel'r dispēsa re bōa fortūe:pau.errogādo.Nā hō diti as 7 an bōa terrēa tūc bñ dispēsat qñ idi gentib9 subuēit in necessitatib9.Vt sic sit iosephd q̄ sim'ialr dr̄ gñ.44.q̄ cū fratres Joseph essent i indigētia p̄cep dispēsato ri dom9 sue.d.iple saccos eoruʒ frumēto quantū possunt cape:7 pecuniā singuloꝝ in sumitatē sacci.vbi sciendū q̄ p̄ ioseph q̄ appellat9 ē saluator egypti:intell'r xp̄s q̄ fuit saluator mūdi.Per dispēsatorē ve ro ei9:qlʒ hō fidel'.Per fr̄es vo Joseph in necessitate positos:intelligunt paupes indigētes.xp̄s igit p̄cip dispēsatori.i.cui libʒ fideli.q̄ ipleat saccos indigentiū fru mēto.i.d reb9 suis eis subuēiat.Ad q̄ ad monet puer.3o.vbi dr̄.Honora dominuʒ de tua substantia 7 de primicijs oīum fru gum tuarū da paupibus:7 implebunt or rea tua saturitate 7 vino torcularia tua reddundabūt.¶ Tertio homo debʒ esse fidelis in dispēsando bona gratie socios instruendo:que quidem tunc bene dispen sat quādo simplices 7 ignorātes instruit in via veritatis 7 fidei.Ad q̄ nos ammo net pe.i.cañ.sua.4.d.Vnusquisq̄ʒ sicut ac cepit gratiam in alterutrum illam admi nistrantes sicut boni dispensatores mul tiformis gratie dei . Sed licet sic esse deberet : Audi tamen quid conqueren do dicit Apostolus.i.cor.quarto. Hic in quit iam queritur inter dispensatores vt fidelis qs inuēiat . Nam pauci sunt q̄ bona naturalia dispensent fideliter se a vitijs refrenando : sed magis in ipsis

delectando: bona ēt tpalia indigentibus subueniēdo: sꝫ magis sibi tenaciter retinē do: bona etiā gratuita alios instruendo sꝫ magis occultāt in seipsis grām alijs i uidēdo. ¶ Quantū ad tertiū. s. noticiam euidentē dicit. ꝛ h diffa. est ꝛc. Ubi scien dum ꝙ diffamatio aliqñ sumit pro abla tione bōe fame eo modo quo duo senes ipudici diffamauerunt susanā de falso cri mine sicut hētur Dan. 14. ꝛ illud est pccm̄ grauissimū. Quia enim dr̄ ecclīastici. 41. Curā hē de bono noīe: h enī magis pma nebit tibi q̄ꝫ mille thesauri magni ꝛ pre tiosi iō pccm̄ infamie est grauiter punien dū. ¶ Aliqñ accipit diffamatio pro diml' gatione bone fame vel alicui⁹ magni ope ris iuxta ꝙ dr̄ Mat. i. de quodā leproso quē curauit xp̄s ꝙ egressus cepit pdica re ꝛ diffamare sermonē. ꝛ tal'nō est pccm̄ ¶ Aliquando autem accipitur diffama tio p notificatione sceleris publice perpe trati: eo modo quo dictū est ab ipijs d iu sto Sapi. 2. Improperat nobis pccā legis ꝛ diffamatus i nos pccā discipline nr̄e. ꝛ illud si fiat bona intētione. s. zelo correctio nis delinquētis. non rancore inuidie vel odij nō est pccm̄: ꝛ isto modo dr̄ h ꝙ vili cus fuit diffamat⁹. iuxta ꝙ in simili dicit dn̄m dixisse hēre Gen. 18. Clamor sodo moꝝ ꝛ āmorreoꝝ multiplicatū est ꝛ pccm̄ coꝝ aggrauatus ē nimis. ¶ Quantū ad quartū. s. cāꝫ aggrauantē dicit. quasi dissi passet bona ipsius. Ubi sciendū ꝙ cā suffi ciens accusationis vilici fuit ꝙ res alie nas sibi cōmissas indebite dispēsauit: ꝛ iō dr̄ quasi dissip. ꝛc. ¶ Sciendū est autē ꝙ hō dr̄ dissipare bona q̄ deus dedit ei que uis sint qñ ipsa ad ꝯtrariū vsum ordinant q̄ꝫ deus qui contulit. Uñ Tho. Cum non exercemus dispensationē opum ad libitū dn̄i sꝫ ad pprias illecebras: cōmissis abu timur: criminosi vilici sumus. ¶ Secūdū hoc igit dicūtur homines dissipare.
Bona naturalia carnal'r conuersando.
Bona tpalia prodigal'r expendēdo.
Bona gratuita fraternal'r inuidēdo.
¶ Primo dissipare bōa naturalia carna liter cōuersando. Nā qui se dant delitijs corporis sensualitatē sequēdo dicūtur bōa naturalia dissipare. Uñ de talibus dicit Nee. i. figuratiue. Murus ierusalē dissi patus est ꝛ porte eius cōbuste sunt igni. ¶ Ubi sciendū ꝙ p ciuitatē Jerusalē itel ligitur hō in quo istar ciuitatꝫ: deberet eē ciuium vnitas ꝛ tranqlitas pacis: ꝙ qdē tunc est in hoīe quādo sensualitas obedit rōni: quando vo sensualitas dn̄atur: tunc dr̄ murus dissipatus ꝛ porte succēse: quia sicut dissipato muro ꝛ portis ablatꝫ ciui tas remanet debilis: sic qui seqtur carnis desideria: non solum ad resistendū pecca tis efficitur dbilis: sed ad ip̄m intrāt om nium genera peccatoꝝ. ¶ 2° dicunt dissi pare bōa temporalia pdigal'r expēdēdo Nam q al'r ipa expēdunt q̄ꝫ debeant: di cunt mali dispensatores. Et isti pn̄t figu rari per filium pdigum: d quo Luc. 15. dr̄ ꝙ dissipauit sbam suam viuendo luxurio se. ¶ Ubi sciēdum ꝙ per i^m filium prodi gum recedētem a patre: q sbaꝫ dissipauit intell'r qlibꝫ qui per pccm̄ recedēs a deo res sibi cōcessas non dispensat vt dberet vtiliter. sed in dānum aīe sue. ¶ 3° dicun tur dissipare bona gratuita fraternaliter iuidendo. Nam q pximis inuidēdo eos non hedificant. sꝫ abscondūt talentum a deo eis collatum: dicunt mali dispensato res. Unde d talibus figuratiue dr̄ Jere. i. Comederūt Jacob deuorauerunt eum ꝛ consumpserunt i^m ꝛ decus eius dissipa uerunt. ¶ Ubi sciendum ꝙ p Jacob itel ligitur quilibꝫ pximus: quem hō tūc dr̄ deuorare ꝛ consumere: qñ pp iuidiam ip sum non hedificat vt deberet. Ex quo dr̄ decus eius dissipare: q: sibi non cōicant sua bona gratuita vt ex ipsis possit profe ctum aliquē recipe vel dcorē. ¶ De istis qui sic tripl'r male dispēsant bōa dn̄i sui

dicitur figuratiue a dño Je.12. Pastores demoliti sunt vineam meam: pculcauerūt ptem meam: dederūt portiōem desiderabilem in desertum sollitudinis: posuerunt eam in dissipatiōez. ¶ Ubi sciendū q per illos pastores itelligi possunt oēs homines huius mūdi. q: sic pastores suū gregez gubernāt ne rapiat a lupis: sic ipi debent gregem potentiaꝝ gubernare sollicite: ne lupus. i. dyabolus eos inuadat attrociter ꝛ ad peccandū inducat. Ut possint dīc illō geñ. 46. Ueri pastores sum⁹ serui tui ab infantia nr̄a vsqz ad presens: ꝛ nos ꝛ patres nostri. ¶ Licet tñ sic esse deberet: audi tñ quid sequit, multi demoliti sunt vineā meam: ꝛ h quantū ad illos qui dissipāt bona naturalia: q: per vineaz in qua sunt multe vites intelligit homo in quo sunt multe potētie naturales: quas ð moliri dicunt quādo ad dei beneplacituz non vtunt. sequit: ꝛ cōculcauerunt ptem meam. ꝛ h quantū ad illos q dissipant bona tēporalia. Nam ps qz deus dicit suam sunt res tēporales q dei sunt: quas nob cōcessit ad vsum: quas tunc hoies pculcant: qñ non in operibus misericordie: sed ad ostentatiōem prodigal'r expendūt. Ut sic quilz illorum sit 1a ferox bestia de qua dr Dañ. 7. q hēbat dentes ferreos magnos comedētes: atqz cōminuens: ꝛ reliqua pedibus cōculcans. sequit: dederūt portōem meā in desertū sollitudinis ꝛ h quantū ad illos q dissipant bona gratuita q: p illaz portionem intelligunt dona grē que inter alia sunt placibilia ðo: que nob dedit: vt de eis fructū nob ꝛ alijs faciam⁹ que tūc hoies dant in desertū sollitudinis: qñ de ipsis nihil fructificāt. Ut de ipis dici possit illō ps. Errauerūt in sollitudine in iaqz viam citis hi: non inuenerūt.

Secunda pars.

Equit. Et vocauit im ꝛc. Ubi tāgit ꝓsidentis seueritatem in videndo q probat citatio festinata. Ubi sciendum q dñs cū aliqs accusatur: non dz ꝓcipitanter ad sententiāduz procedere: sed ipm psonaliter ad se citare: ipz psonaliter increpare: cām diligēter inuestigare: penā acriter nūciare. Scdm h igitur hic quattuor possum⁹ ꝯsiderare. s.

Citatiōem cōuenientez.

Increpatiōem euidentem.

Inuestigatōem sufficiētem.

Cominationem pterrentez.

¶ Quātū ad primū dicit. Et vocauit im: Ubi sciendū q ðs aliquādo vocat hoiem p internā inspiratiōem: aliquādo p externam ꝓdicationem: aliquādo p infirmitatē ꝛ afflictiōem: aliquādo p mortē. Uñ Cri. Cottidie talia p effectus nob excl'at dñs ostendēs nob fruentem in meridie sospitate: postqz aduespascit exinanitū: ꝛ am inter prandia spirātem: ꝛ diuersi diuersi moð ab hac vilicatiōe discedim⁹. ¶ Sciēdum ē aūt q ðs multipl'r vocat pccōrē. s.

Ad attentā circōspectionem.

Ad pfectam emendatōem.

Ad rectam operatiōem.

Ad eternam retributiōem.

¶ Primū ipm vocat ad attentā circonspectioné. Nam qñ deus videt hoiem ex fragilitate sua lapsum in peccatū: sibi cōpatitur: ꝛ ipm vocat vt eius statū cōsideret villem: ꝛ miserū ꝛ a peccato resurgat. Hoc āt fuit figuratū geñ. 3. vbi sinal'r dr q cū adā peccassz ꝛ cognouissz se nudū abscondit se a facie dñi quem ðs vocauit. d. adā vbi es? q ait: vocē tuam audiui i padiso: ꝛ timui eo q nudus essem ꝛ abscondi me. ¶ Ubi sciendū q p adā qui interpretatur terrenus: q cōtra ꝓceptum dñi fecit intell'r quilz qui pp amorez rerū temporalium: nō timet offendere deū: q post pccm̄ instar adā nudus remanet: q: expoliatus grā: q a facie dñi abscondit. ¶ Q: pccm̄ est obstaculū impediēs visionez ði iuxta illud Jr. 59. Iniqtates vr̄e diuiserūt inter vos ꝛ deum vr̄m ꝛ pccā vr̄a absconderūt

faciem ſuam a vob̃ . Deꝰ aũt piꝰ ⁊ miſeri
coꝛs vidẽs hoiem ſic per peccatũ deiectuꝫ
ip̃m vocat vt condictõem ſuam attẽte cõ
ſideret.d.vbi es.q.d.ꝯſidera miſer i quo
ſtatu peccando es.Naꝫ pꝛius exñs i gra
tia ſia tua erat libera : ⁊ nunc eſt fcã dya
boli ſerua:⁊ que priꝰ erat mihi cõiuncta
per grãm:eſt coniuncta dyabolo p̧ culpã:
⁊ que erat oꝛdinata ad gloꝛiam:nunc oꝛdi
naꝛ ad penam.conſidera igitur qualis ſit
iⁿ mutatõ vt ad me dimiſſo dyabolo rev̄
taris:q̃ꝫ vocatõem tam piam conſiderãs
miſer peccatoꝛ non dꝫ in peccato vt obſti
natus remaneꝛ: ſed ad deum reuerti.Ad
ꝙ admoneꝛ eccl'aſtici.17.vbi dr̃ . Conuer
tere ad dñm ⁊ relinque peccata tua.¶ 2°
d̃s vocat peccatoꝛem ad perfectã emẽda
tõem.Nam poſtq̃ꝫ d̃s vocauit hominem
ad ſui conſideratioñe ip̃m vocat ad ſatiſfa
ctõem de offenſis.Hoc autem fuit figura
tum Yſ.22.vbi dr̃.Et vocabit dominꝰ exer
cituum in die illa ad fletum ⁊ ad plãctum
⁊ ad caluiciũ ⁊ ad cigulꝫ ſacci.¶ Ubi ſci
endum ꝙ vno modo p̧ fletuꝫ ⁊ planctum:
itell'r amara contritio.Per caluiciᵐ p̧ ꝙ
frõs diſcoopitur:aperta confeſſio p̧ cigl'ꝫ
ãt ſacci perfecta ſatiſfactõ.¶ Al' alio mõ
d̃s vocat hoĩem ad plãctũ p̧ culpaꝝ ꝯtri
tõem.Nã qui d̃um offendit dꝫ per amari
tudiñe peccata plãgere.vt dicere poſſit il
lud michee.1.Plãgam ⁊ vlulabo: vadam
ſpoliatꝰ ⁊ nudꝰ:faciã plãctũ velð draconũ
⁊ luctũ: q̃ſi ſtructõum.Uocat ẽt ad caluici
um p̧ vãitatũ d̃poſitõem.Nã ſic qñ hõ cal
uus efficiꝛ:cadit capitꝭ oꝛnamẽtũ : ſic pec
catoꝛ volẽs deo recõciliari: dꝫ oꝛnamenta
⁊ alias vãitates d̃poneꝛ.vocat ẽt ad cigu
lum ſacci p̧ ꝓpꝛiam viliſicatõeꝫ ⁊ p̧ pecca
toꝝ cohibitõeꝫ.c.p̧ ſaccũ itell'r vilitas ho
minis:p̧ cingl'ꝫ ꝯo peccatoꝝ cohibitõ. Ut
ſit d̃ numero illoꝝ d̃ qbus Yſ.15. Inuijs
eiꝰ accincti ſunt ſaccoꝛ ⁊ in plateis eiꝰ hois
vlulatꝰ. Nã q itriuijs peccauit p̧ luxuriã
auariciã vel ſupbiã:pꝫ vilitatẽ ſuã cogno
ſcẽdo ⁊ ſe reſtrigẽdo accingi ſaccoꝛ:ad pec
candum ſe vlterius non laxando. ¶ Ter
tõ vocat peccatoꝛem ad rectam opatõem
vt ſe exerceat i opibus bonis.⁊ hoc fuit fi
guratum Yſ.41.vbi dr̃.Suſcitauit ab oꝛi
ente iuſtum:vocauit eum vt ſequereꝛ ſe.
¶ Ubi ſciendum ꝙ per oꝛientem vbi ſol
oꝛiꝛ q mundus illumiat:intell'r ſp̃s ſ. gra
tia illuminans aiam viatoꝛis . Per iſtam
igitur grãm:d̃s hoies ſuſcitat: quãdo ip̃ꝫ
elleuat a peccato in q̃ non vult ꝙ ocioſus
pmaneat:ſed ip̃m vocat ad ſuam ſequelã.
Unde Luc.9.Si qs vult venire pꝰ me ab
neget ſemetipſum ⁊ ſequaꝛ me.¶ Quar
to vocat peccatoꝛem ad eternam retribu
tõem:iuxta illud.1.pe.5. Deꝰ autem om
nis grẽ q vocauit nos in eternam ſuã glo
riam.Propter ꝙ apoſtolus.1.theſa .2. te
ſtificati ſumꝰ vobis vt ambularetꝭ digne
deo qui vocauit nos in ſuum regnũ ⁊ glo
riam.¶ Sed lꝫ ſic d̃s homies vocet:tam̃
multi nolunt venire d̃ qbus conqueritur
ꝓuer.1.d.Uocaui ⁊ renuiſtis : extẽdi ma
num meam ⁊ non fuit q aſpiceret : d̃ſpexi
ſtis omne conſilium meum : ⁊ icrepatões
meas neglexiſtis.Unde de talibꝰ Iere.

Percuſiſti eos ⁊ nõ doluerunt:attri
uiſti eos ⁊ renuerunt accipere diſciplinaꝫ:
indurauerunt facies ſuas ſupꝛa petram ⁊
noluerunt reuerti.¶ Sed tamẽ aduertãt
quid eis accidit:q: finaliter pꝛiuabunꝛ re
gno celoꝝ:quod fuit figuratum in regina
vaſti.de qua ſiĩaliter dicitur Heſter.1. ꝙ
cum rex Aſſuerus vocaſſet per nuncios
ſuos reginam vaſti vt veniret ad eum :
renuit ⁊ regis imperium contempſit: pꝛo
pter ꝙ fuit contra ipſaꝫ data ſententia vt
regno irreuocabiliter pꝛiuaretur. ¶ Ubi
ſciendum ꝙ per regem Aſſuerum q bea
titudo interpꝛetatur.intelligitur deus q
eſt beatitudo noſtra.Nam teſte Io.17.h
eſt vita eterna vt cognoſcant te ſolum de
um ⁊ quẽ miſiſti yhm xp̃m. Per vaſti ꝯo
q̃ debebat eſſe regi ſubiecta : intelligitur

quilibet hō q̄ꝫ eē ſubiect⁹ ⁊ obediēs do iſtū multociēs de⁹ vocat vt ſibi obediat ⁊ ſe exerceat in opibus bonis:q tn̄ inſtar vaſti ipm̄ deſpicit nec vult ad ei⁹ manda tū venire. Vn̄ de ipſo pōt de⁹ dicere illō 2.Re.19. Seru⁹ meus contēpſit me. Tn̄ ad uertat miſer ꝙ ſicut vaſti ob h̄ fuit regno terreno priuata ſic ipſe priuabit regno ce loꝝ ⁊ conſortio angeloꝝ. Quia eis dicit xp̄s Mat.21. Auferi a vobis regnū dei ⁊ dabif genti faciēti fructus ei⁹. ¶ Quā tum ad ſecundū.ſ.increpationē euidentē dicit.⁊ ait illi qd h̄ au.de te vbi ſciendū ꝙ ſicut dn̄s tpalis poſtq̄ꝫ ſibi diffamatus eſt ei⁹ aliqs ſuus ipm̄ ad ſe vocat ⁊ ipm̄ euidēter increpat.di.qd h̄ au.de te vt ex increpatiōe facta cognoſcat dn̄ꝫ non late re ꝙ fecit malū:ſic deus hoiem cui dedit bona naturalia:tpalia: ⁊ gratuita vt ipſa ꝯuenienter diſpenſet:qn̄ videt ꝙ ipſa diſ ſipat ipm̄ euidēter redarguit.d.qd h̄ au. de te.q.d.h̄ non habebas a me. Unde.1. cor.3. Quid habes ꝙ non accepiſti.q.d. nihil.⁊ ideo debuiſti omnia fideliſ diſpen ſare. ¶ Quantum ad tertiuꝫ.ſ. inueſtiga tionem ſufficientem dic̄. redde rōnem vi li.tue. Ubi ſciendum ꝙ ſic dominus tem poralis de rebus ſuis commiſſis alicui exigit debitam rationem: ſic deus ab ho minibus. Unde.1.pe.4. Reddent ratio nem ei qui paratus eſt iudicare viuos ⁊ mortuos. Deus enim exiget rationem ab hominibus quomodo bona eis cōceſſa tam naturalia q̄ꝫ tēporalia:q̄ꝫ ēt gratuita diſpenſauerit in hoc mundo:cogitādo: lo quendo:⁊ opere exercendo. iuxta illud ſa pie.1. In cogitationibus enim impij inter rogatio erit. Et hoc quantuꝫ ad cōgitatō nem cordis. Sermon^m^ autem illius audi tio ad deum veniet. Et hoc quant uꝫ ad lo cutōem oris: ⁊ ad correctionem iniquita tum illius. Et hoc quantum ad executio nem operis. Unde ſapie.6. Altiſſimus in terrogabit opera noſtra ⁊ cogitationes ſcrutabif. ¶ Sꝫ quam rationem reddere poterūt ſuperbi:auari ⁊ luxurioſi: ceteriſ q̄ꝫ peccatꝫ dediti:certe malam: vt ſic cuili bꝫ dici poſſit illud eccl'aſtici.9. Nec opus nec rō nec ſciā nec ſapiētia eit apud infe ros quo tu ꝑperas. ¶ Q^m^ ad quartum ſ.cominationem per terrentem dicit. Jam non poteris vilicare. Ubi ſciendum ꝙ ſi cut dominus temporalis aliquando pōit vilicum vt pro tempore diſpenſet bona ipſius:⁊ ſi quando inueniat ipſum infide lem:priuat ipſum ab officio:ſic dn̄s homi nem dum viuit in hoc mundo facit diſpē ſatorem ſuum:poſt mortem vero non ha bet amplius ſpacium diſpenſandi.quia ſe cundum Criſoſtomum in hoc mundo ſo lum eſt tempus merendi. Jn alio vero ꝑ mium vel ſupplicium obtinendi. Et ideo eccleſiaſtici.14. Ante obitum tuum ope rare iuſticiam quoniam non eſt apud iſe ros inuenire cibum.

Secunda pars.

Equitur. Ait autem vilic⁹ intra ſe ⁊c. Ubi tangit procurantꝫ ſa gacitatem in ꝓuidendo:ꝙ ꝓbat remiſſio relaxata. Ubi ſciendum ꝙ cum homo videt ſibi iminere aliquod pericu lum dꝫ eſſe ſollicitus vt ſibi videat in fu turum. Quia igitur cuilibet homini ma gnum periculum iminet de ratione i alio mundo reddenda debꝫ dum viuit eſſe ſo licitus qualiter poſt mortem refrigeriuꝫ inuenire poſſit inſtar huius vilici. Hic autem quattuor poſſumus cōſiderare.ſ.
Attētam conſideratōem.
Infirmam conditōem.
Conceſſam remiſſionem.
Debitam cōmendationem.
¶ Quantum ad primum dicit. Ait auteꝫ vilicus intra ⁊c. Ubi ſciendum ꝙ ſicut i^e^ vilicus quādo fuit ſibi cominatum a do mino ſuo quod non amplius vilicaret: cogitauit ſibi in poſterum prouidere: ſic homo quando videt ſibi cominataꝫ pēam

pp pecc͡a sua d3 cogitare qual'r ip͡am eua dere possit. Ut dicere possit cum ps. Co caluit cor meu͡ intra me ⁊ in meditatione mea exardescet ignis. Exemplu͡ de filio p digo de quo Luc. 15. q͡ i necessitate posit9 humiliauit se cor͡a p͡re. d. peccaui in celu3 ⁊c. qui vt dr̄ ibide͡: q3 sibi p͡uidit misericordiam inuenit. ¶ Quantu͡ ad secundu͡ .s. i firma͡ condictione͡ dicit fodere non valeo ⁊c. Ubi sciendum q͡ sicut homo q͡n videt se no͡ posse aliquod p͡iculu͡ p vnu͡ modum euadere querit am: sic homo q vult sn̄iam diuina͡ euitare si no͡ po͡t p vnu͡ modu͡ satisfacere: d3 iuenire am. Ubi sciendu͡ q͡ oia pecc͡a general'r reducu͡tur ad tria. s. super. lu. ⁊ aua. q3. 1. Jo. 5. O͡e q͡ est in mundo: co͡cupiscentia carnis e͡. ⁊ pcu. oculoꝝ ⁊ superbia vite. Et s͡m h͡ general'r loquendo est triplex mod9 satisfacie͡di. Na͡ ꝯtra pecc͡m luxurie e͡ carnis maceratio. ꝯtra pec. auaritie elymosinaꝝ largitio. ꝯtra pec. sup. deuota oro. ppter q͡ Tob. 12. Bona est oro cu͡ ieiunio ⁊ elymosina magis q͡3 thesauros auri co͡dere. Carnis maceratio intelligitur in fossione in qua ho͡ affligitur. Oro i mendicatio͡e: q3 in orone ho͡ ab ali quo petit auxiliu͡. Elymosinaꝝ largitio in debiti dimissione q3 dimittendo subuenit indige͡ti. No͡ igit̄ qui no͡ po͡t carne͡ affligere nec e͡t orare d3 elymosinas facer̄ vt sua redimat pecc͡a. Un͡ dan͡. 4. Pecc͡a tua elymosinis redime ⁊ iniquitates tuas mibi cordijs paupum. ¶ Quantu͡ ad tertiu͡. s. co͡cessa͡ remissione͡ di͡c scio qd fa. ⁊c. Ubi sciendu͡ q͡ ex quo pecc͡m impunitu͡ no͡ remanet: ex quo no͡ po͡t p vnu͡ modu͡ satisfacere d3 instar huius inuenire aliu͡ vt habetur h͡. Ubi primo considera.

Modi precogitatione͡.
Secundo opis executione͡.

¶ Qua͡tu͡ ad primu͡ dicit scio ⁊c. ¶ Qua͡tum ad opis executione͡ dicit co͡uocatis itaq3 ⁊c. Ubi ostendit̄ q͡ fecit duplice͡ remissione͡. ¶ Quantu͡ ad primu͡ dicit conuocatis ⁊c. Ubi sciendu͡ s͡m Beda͡ cadus grece: amphora e͡ contine͡s ydrias tres. ¶ Quantu͡ ad secunda͡ dicit deinde alio dixit ⁊c. Ubi sciendu͡ q͡ s͡m Beda͡ chorus modijs. triginta co͡plet̄. ⁊ dimisit quinta͡ parte͡. ¶ Sciendu͡ est au͡t moral'r loquendo q͡ p illos duos debitores intelligunt̄ in hoie corpus ⁊ aia. Aia a͡t d3. C. cados olei. i. dilectione͡ pfectam dei ⁊ pximi: q͡ pfectio intelligit̄ p numeꝝ centenarium. dilectio vero p oleu͡. q3 sicut oleu͡ natat super oe͡s liquores: sic caritas sup oe͡s virtutes. Corp9 vero d3. C. choros tritici. i. pfecta͡ maceratione͡ q͡ pfecto͡ intelligit̄ in numero. C. maceratio vero in tritico q͡ flagello excutit̄. L3 au͡t quilibet istoꝝ debitoru͡: debeat suu͡ debitu͡ pfecte reddere vt supra tn͡ cuilibet illoꝝ dimittitur aliqd͡ s͡3 non totu͡: q3 ⁊ si ista ho͡ du͡ viuit no͡ po͡t perfecte he͡re: tn͡ d3 ipsa pro posse he͡re si vult adipisci glori͡a paradisi. ¶ Quantu͡ ad quartu͡. s. debitam ꝯmendatione͡ dicit. Et laudauit domin9 vilicu͡ ⁊c. Et primo ponit ip͡am co͡mendatione͡. Secundo co͡mendatio͡is ro͡nis. ¶ Quantu͡ ad primu͡ dicit. Et lau. domin9 vi͡. iniqtatis. In quo actu duo considera .s. defraudatione͡ animi sui ⁊ in hoc non laudatur nec in h͡ s͡m Augu. de questionib9 euangelioꝝ d3 imitari. ⁊ prudentia͡ q͡3 habuit in acquirendo sibi amicos ⁊ sibi in posteru͡ prouidendo ⁊ de isto laudatur. ¶ Sciendum est aute͡ q͡ qua͡do vilicus prude͡ter egisse dicitur: q͡ h͡ non accipitur prudenter secundum Auge. pro virtute sed pro quada͡ astutia naturali. ¶ Quantu͡ ad co͡mendationis ratione͡ dicit: quia filij huius seculi pru. ⁊c. Ubi sciendu͡ s͡m Beda͡ q͡ filij lucis ⁊ filij huius seculi vocantur quomodo filij regni ⁊ filij perditionis: cuius enim quis agit opera eius cognominatur ⁊ filius. ¶ Sciendum est aute͡ loque͡do moraliter q͡ generatione͡ mundanam figuratiue describit Salomo͡ Prouer. 30. d. Generatio

que patri suo maledicit: ⁊ que matri sue
non benedicit: generatio que sibi munda
videtur ⁊ tñ non est lota a sordibus suis
generatio cuius excelsi sunt oculi ⁊ palpe
bre eius in altũ porrecte: generatio q̃ pro
dentibus gladios hꝫ ⁊ cõmandit molari
bus suis vt comedat inopes de terra: ⁊
pauperes ex hoibus. ¶ Ubi sciendum ꝙ
ꝑ istas quattuor generationes noiatas
dat intelligere quattuor genera peccatoꝝ
existentiũ in mundo. s.
Obloquentiũ ꝑ blasphemiam.
Lasciuientium ꝑ luxuriam.
Excellentium ꝑ superbiam.
Rapientium ꝑ auaritiam.
¶ Generatio obloquentiũ ꝑ blasphemiã
figuratur ꝑ generationem que patri suo
maledixit. Nam multi sunt qui deũ qui
pr̃ eoꝝ est maledicũt tam verbis q̃ꝫ opi
b⁹ malis. ñ aduertẽtes tñ ꝙ dr̃ Prouer.
20. Qui maledicit patri suo ⁊ matri exti
guetur lumẽ eius i medijs tenebris. i. in
inferno vbi eternalr̃ priuabitur diuina vi
sione. ¶ Isti possunt figurari per semey
de quo. 2. Re. 16. Semey aũt ꝑ iugũ mõtis
ex latere contra dd̃ gradiebat̃ maledicẽs
⁊ mittẽs lapides: aduersus eũ terrã sper
gens. ¶ Ubi sciendũ ꝙ per semey qui in
terpretatur audi me: intelligitur quilibet
xp̃ianus qui ꝑ obedientiã dꝫ deum audi
re. Ut de ipso dicat de⁹ illud ps. In audi
tu auris obediuit mihi. Per dd̃ autẽ qui
interpretatur manu fortis: intelligitur de
us: de quo. i. Re. 2. Non est scũs vt est dñs
⁊ non est fortis sicut deus noster. lꝫ ãt sic
hõ deberet audire deum tñ sibi verbo ⁊
opibus maledicit nõ aduertẽs illd̃ Leui.
24. Hõ qui maledixerit deo portabit pec
catum suũ ⁊ qui blasphemauerit nomen
dñi morte moriatur lapidib⁹ obruet eum
ois mlr̃titudo ppl̃i. Iste q sic deũ maledic̃
dr̃ lapides ꝓhicere: ⁊ terrã spargere: q: in
star lapidũ obstinat⁹ i malitijs ⁊ pccis re
rũ tpaliũ dd̃o totalr̃ aduersat̃. Ut sic verifi
cet̃ de ipo illud Job. 41. Cor eius indura
bitur quasi lapis. Generatio lasciuientiũ
ꝑ luxuriã figurat̃ ꝑ generationẽ q̃ sibi vi
detur mũda ⁊ nõ ẽ lota a sordibus suis.
Nã multi sunt q mundos se reputãt: ⁊ tñ
habẽt aĩas infectas. ¶ Isti possunt figu
rari per miphiboseth de quo snialr̃ dr̃. 2.
Re. 19. Miphiboseth quoqꝫ filius saul de
scẽdit in occursũ regis illotis pedib⁹ ⁊ in
tonsa barba: vestesqꝫ suas nõ lauerat: cui⁹
tñ occursum dd̃ nõ acceptauit. ¶ Ubi sciẽ
dum ꝙ ꝑ mephiboseth qui interp̃tat̃ os
verecondũ: intelligit̃ quilibet luxuriosus
qui dꝫ verecondari corã deo ⁊ hoibus ꝑꝑ
suã imundiciã appere. d. cũ ps. Tota die
verecõ. mea ꝯtra me est ⁊ ꝯfu. faci. mee
coop. me. ꝑ dd̃ q interpretat̃ decorus aspe
ctu intelligit̃ de⁹. de quo Cant. i. Ecce tu
pulcer es dilecte mi ⁊ decor⁹ lectulus nr̃
floridus. Cõtingit igit̃ multociẽs ꝙ hõ
pedib⁹ nõ lotis. i. affectib⁹ nõ purgatꝭ: ve
stibus ẽt nõ lotis. i. corpore ifecto: deo vlt̃
occurrere: cui⁹ tñ occursus nõ ẽ deo gra
t⁹. ¶ Generatio excellẽtiũ ꝑ supbiã figu
ratur ꝑ generationẽ cui⁹ excelsi sunt ocu
li ⁊ palpebre in altũ ꝑrecte. Nã multi sunt
despiciẽtes alios ⁊ se in supbiã erigẽtes:
quoꝝ tñ consortiũ cõmonetur caueri Isa.
2. vbi dr̃. Quiescite ergo ab homine cui⁹
spũs in narib⁹ eius q: excelsus reputat⁹
est ipse. ñ aduertẽs illud Isa. 2. Dies dñi
exercituũ sup oẽm supbũ ⁊ excelsuꝫ ⁊ sup
oẽm arrogantẽ ⁊ humiliabit̃. ¶ Isti pos
sunt figurari ꝑ Moab de quo Isa. 16. Au
diuimus supbiã Moab supbus est valdẽ
supbia ei⁹ ⁊ arrogãtia ⁊ indignatio eius
plus est q̃ꝫ fortitudo. Ubi sciendum ꝙ ꝑ
Moab qui interp̃tatur ex pr̃e genitus
intelliguntur hoies supbi dyabolũ patreꝫ
⁊ principũ supbie imitãtes. maior dicitur
esse eoꝝ supbia ⁊ arrogãtia q̃ꝫ fortitudo:
q: plus iactant se verbis ⁊ mendacibus
q̃ꝫ possint operibus exercere. quibus dr̃
Job. 16. Numquid habebunt finem verba

ventosa. ¶ Generatõ rapiẽtiũ per auari ciam figuratur p generationem q̃ pro dẽ tibus gladios h3 ⁊ cõmandauit molarib⁹ vt ⁊c. Nam multi sunt auaritie dediti q non curãt nisi vt diuitias cõgregent quo cũq3 modo habeant. de quorũ quol3 dicit̃ Joel.1. Dentes eius vt dentes leonis ⁊ molares eius vt catli leonũ. ¶ Isti pos sunt figurari p illam crudelem bestia3 de qua dicit̃ dañ.7. Ecce bestia. 4ª. terribilis atq3 mirabil' ⁊ forti nimis dentes ferreos hẽbat magnos comedẽs atq3 cõminuẽs ⁊ reliqua pedibus suis conculcans. ¶ Ubi sciendum q p illam terribi'em bestiã: in telligitur quil3 auarus de quo ẽ multum mirabil̃e qñ per temporal's diuitias quas nescit quantũ debeat possidere: obliuiscit̃ dei ⁊ primi ipos iniuriãdo. Propter q dr̃ habere dẽtes ferreos ⁊c. q: ab hoĩbus rapiunt ⁊ accumulãt sibi instar comeden tis. suis aũt pedibus reliqua cõculcare: q: de ipsis nullas elimosinas faciũt propter q dicit̃ eccli.2. Auaro nihil ẽ celestius.

Quarta pars.

s Equit̃. Et ego dico vb̃ facite ⁊c. Ubi tãgit: ammonẽtis benigni tatem in instruẽdo q pbat ex positio applicata. Ubi sciendũ q q: quan do homo moritur nõ portat secũ diuitias temporal's nec ducẽ secũ amicos vel parẽ tes: sed solum opera iuxta illud apoc.14. Opera enim illorum secunt̃ illos. ideo se cundum Greg.18. moraliũ homo dum vi uit debet opa misericordie facere: vt post mortem possit ea in suũ remedium ⁊ sola tium inuenire. secundũ h igit̃ hic duo pos sumus csiderare. s.

Actũ misericordie ĩpatũ.

Fructum gl'e nunciatũ.

¶ Quantũ ad primum dicit. Et ego dico ⁊c. Ubi sciendu3 secundum Aug. de verb domini q mamona syria lingua idem q diuicie in latina. Mamona etiam in lati na lingua secundum Ambro. est nomen d monis presidentis diuitijs: nõ q ipsis de bite possit dare: sed quia homines tẽptat per ipsas. ¶ Sciendum est igitur q diui tie secundum Basilium mamona iniqta tis dicuntur: non q semper inique acqui rantur sed quia frequẽtius habent iniqui tatem ãnexam vel iniuste acquirẽdo vel indebite retinẽdo. ¶ Uel dicũtur diuicie iniquitatis quia nõ sunt vere sed false iu xta dictum xp̃i Mat.13. Solicitudo secu li huius ⁊ fallacia diuiciaru3 suffocat ver bum ⁊ sine fructu efficitur. ¶ Ad iª igit̃ opera misericordie facienda ammonetur quilib3 tob.4. vbi dicitur. Ex substãtia tª fac elymosinã ⁊ noli auertere faciem tuã ab vllo paupere: ita enim fiet vt nec a te auertatur facies domini. ¶ Quantũ ad secundum. s. fructum glorie nunciatũ dicit vt cum d̃feceritis re. vos ⁊c. Ubi sciendũ q per iª tabernacl'a intelligit̃ celestis pa tria q̃3 homo sibi acquirit ex operib⁹ mi sericordie. Homo igitur qui aliquãdo vt malus villicus sibi temporalia retinuit: d3 abiecta malicia effici bonus ⁊ d temporalibus pauperibus errogare vt sibi acqui rat gloriam paradisi. ¶ Sciendu3 est ẽt q ex h apparet q̃3 magn⁹ sit fructus ely mosine: quia p ipsam acquirim⁹ vitã eter nam. Et sic verificet̃ illud tob.12. Elymo sina a morte liberat: ⁊ ipsa est que purgat peccata ⁊ facit inuenire vitam eternam. ¶ Istud tabernaculu3 ad q nos ducẽ ely mosina est illud de quo querit p̃s. d. Dñe quis habitabit in tabernaculo tuo aut qs requiescet in monte sancto tuo. Cui que stioni respondens subiungit. Qui ingre ditur sine macula ⁊ operatur iusticiam. Huius tabernaculi gloriosi habens me moriam p̃s. dicit. Hec recordatus sum ⁊ effudi in me animam meam qᵐ transibo in locum taber. admirabil'. vsq3 ad domũ dei. Ad q tab. ⁊c.

¶ Dominica. ix. post peñt. Euangelium quinquagesimũ.

C Um appropinquasset yhs ier^m: videns ciuitatem fle uit super illam rc. Luc. 19. Nos videmus per experiétiam q amicitia patris ad filiuz. quantū ad presens spectat quattuor modis potest manifestari. primo in cópassione mali. Nam quando pr videt q fili9 habet aliqz afflictionem vel periculuz: ex amore sibi cópatitur q est valde nāe consonum r rationi. Nam r si membra corporis ex colligatione naturali qz habét ad inuicem sibi cópaciuntur si aliquod illorz aliquod incómod paciatur: iuxta illud. i. cor. 12. Si quid patit vnum mébrum compaciunt omnia mébra: si vero gloriat vnū membrū cógaudent omnia mébra: multo magis pr compatit filio de se nato: cuz regatur iudicio rationis quo carent corporalia membra. Secundo in prouisione periculi. Nam quando pr videt q filio iminet periculum aliquod: ipsum sibi predic vt possit ipsum cauendo sibi melius puidere: dicédo sibi illud deutero. 8. Si oblitus dñi dei tui secut9 fueris deos aliéos colueris qz eos r adoraueris ecce nūc pdico tibi q oio dispdas. Tertio in correctione delicti. Nam quádo pr videt filium d ficere ipsum corrip vt alias debeat sibi cauere. Ad q faciendum nó solum pater sz quilibet bonus pximus ammonet eccli. 18. vbi dicitur. Corripe amicum tuum ne forte non intellexerit r dicat non feci: aut si fecerit ne iterum addat facere quarto in instructione debiti. Nam pater debet instruere filium in his que ad deum pertinent r in his que habet tépoaliter operari. Ut sic dicatur de ipso illud Job. 33. Aperit aures virorum r erudiens eos instruit disciplinam: vt auertat hominem ab his que fecit: r liberet euz de superbia. ¶ Quia igitur Christus est pater toti9 generis humani: ideo in afflictionibus sibi compatitur r pericula denūciat r eos increpat r viam veritatis ostendit. Secūdum hoc igitur beatus Luc. de Christo tangit quattuor in euágelio hodierno .s. Compassioné viscerosam: ostésiuá doloris Comiatóem ruinosam: icussiuá timoris. Increpatóez vigorosaz: correctiuá erroris. Instructóem lumiosam: iductiuá fulgoris ¶ Primū pbat tristicia demonstrata. Secundū pena denūciata. Tertium malitia increpata. Quartum doctrina pdicata. Primum in prin°. Secundū ibi. Quia venient dies rc. Tertium ibi. Et igressus in templum. Quartum ibi. Et erat continue docens rc.

Prima pars.

Q Uantum ad primū vbi tágit rc. q probat rc. dicit. Cū appropinquasset yhs rc. Uidemus enim multociens q hoies in psperitatib9 mūdanis extollunt r gloriant ignorátes qd eis supuenturū sit pp malū vsum rerum temporalium in qbus multotiés accidit q verificatur illud prouer. 14. Risus dolore miscebit r extrema gaudij luctus occupat. r ideo aliqs i^a cognoscens si eos diligit: eis ppatit: sm h igitur h quátum ad xpm ppatiété: r q^m ad illos qbus xps fuit cópassus possum9 psiderare .5.
Benignitaté i visitando.
Pietatem in lachrimádo.
Bonitatem in exhortando.
Alacritatem i conuersando.
Cecitaté in ignorando.
¶ Q^m ad primū dic. Cū appropiquaret yhs ier^m. Ubi sciédū q in hoc q xps dr appropinquare ier^m: datur intelligi eius béignitas p quá cūctis affabilé se reddebat. ¶ Moraliter autem loquendo sciendum est q per illá ciuitaté vno modo intelligit totus mundus in quo instar ciuitatis deberet eē ciuiū vnitas p pacem r cordiá: r ideo signáter dr ier^m q̄ iterptat visio pacis. Sed licet sic deberet esse: amen est ciuitas confusionis r discor

die. Ut ſic figuretur per ciuitatez babel: d̄ qua ſnialiter dicitur gñ. ij. ꝙ cum poſt diluuium hoi̅es multiplicati fuiſſent: dixerunt ad iuicem. Uéite faciamus nob̄ ciuitaté ⁊ turré cuius culmen ꝑtingat ad celum ⁊ celebremus nomen nr̄m: ꝙ cum facere cepiſſent ꝯfudit dñs linguas vt vnꝰ alium non intelligeret ⁊ ſic diuiſit eos in vniuerſam terram. ⁊ ideo vocatum eſt nomen eius Babel: q: ibi confuſum eſt labium vniuerſe terre. ❡ Ubi ſciendum ꝙ ꝑ ciuitatem Babel que interꝑ̄tatur ꝯfuſio: intell'r mundus i quo multiplex confuſio reperitur. Primo ꝓꝑ diuerſitatem rituū in viuendo: q: xp̄ani ſeruant vnam legez: iudei aliam: ſarraceni aliam ⁊c.

❡ Secūdo ꝓꝑ diuerſitatem hoſtium i pugnando. Nam tot guerre ⁊ bella diuerſa fiunt ꝙ v̄ificata eſt ꝓphetia Iſ. 19. d. Pugnabit vir ꝯ̄ fratrem ſuum: ⁊ vir ꝯ̄ amicum: ciuitas aduerſus ciuitatem: regnuz aduerſus regnum. Unde cópleta eſt illa viſió Io. apoc. 6. vbi dr̄. Exiuit auté equꝰ rufus ⁊ qui ſedebat ſuper eum datū é ei vt ſumeret pacem d̄ terra: ⁊ vt inuicem ſe interficiant: ⁊ datus eſt illi gladiꝰ magnꝰ.

❡ Ubi ſciendum ꝙ per 1m eqtem ſedentem ſuper equum rufum: intell'r dyabolꝰ concitans homi̅es ad effuſionem humani ſanguinis. Huic eqti datum eſt ꝙ tollat pacem de terra ⁊ odia ⁊ guerras ſeminet: ⁊ ſic ſe inuicem interficiant: cui datus eſt gladius magnꝰ: q: h̄ peſtis guerre ⁊ odij in toto humano genere crudeliter inualeſcit. ❡ Tertio in mundo eſt confuſio ꝓꝑ diuerſitatem morum in conuerſando. Naz aliqui ſunt boni licet ſint pauci: de quibꝰ phil'. 3. Ueſtra āt conuerſatio in cel' eſt. Et in talibus non eſt confuſio ſed ordo: quia Dañ. 3. Non eſt confuſio confidentibus i te. aliqui ſunt mali in diuerſis peccatis: ⁊ in talibus eſt confuſio. ⁊ iſti volunt turré attingentem vſq; ad celum facere dum ſe in altum volunt erigere per ſuꝑbiá. d. cum lucifero principo' ſuperbie illud Iſ. 14. In celum conſcendam ſuper aſtra celi exaltabo ſolium meum. Aduertant tamē miſeri illud ꝑs. Dominus diſſipat conſilia gentium: reprobat conſilia populorum ⁊ reprobat conſilia gentium. ❡ Ad illam ciuitatem. i. ad illum mundum dicitur appropinquaſſe yheſus quādo dei filius voluit incarnari. de qua approximatione dicitur deutero. 4. Non eſt aliqua natio taz grandis que habeat deos appropinquantes ſibi ſicut adé nobis dominus deꝰ noſter. ❡ Sed licet dei filius ſic perſonalit̄ i mundum venerit. vide tamen quid dicit̄ Io. i. In propria venit ⁊ ſui eum non receperunt. Nam multi ſunt de quibus Io. 3. Lux venit in mundum ⁊ dilexerūt homines magis tenebras q̄ȝ lucem. cuiꝰ rei cauſa aſſignatur ibidem cum ſubditur. Erant enim eorum mala opera. ❡ Uelꝑ ciuitatem iſtam intell'r quilibȝ homo. Nā ſicut ciuitas conſtat ex multis hominibꝰ ſic homo ex multis potentijs ſicut etiam ciuitas eſt ciuium vnitas: ſic in homine d̄bet eſſe vnitas potentiarum: ⁊ ideo dicit̄ ierm que viſio pacis iterpretatur. ❡ Sciendum eſt autem ꝙ homo debȝ eſſe citas nazaret in qua xp̄s concipitur per mūdá cogitationem. Ciuitas bethleem in qua xp̄s naſcit̄: ꝑ meritoriam operatóem. Ciuitas ierm in qua xp̄s cum honore recipitur per profundam humiliatóem. ❡ Primo dȝ eſſe ciuitas nazareth in qua ⁊c. Ná cognoſcens ꝙ deus cum mundus ſit non habitat cum imūdis cogitationibꝰ iuxta illd̄ ſapientie. i. Spiritus ſ. diſcipline effugiet fictum ⁊ aufert ſe a cogitationibus que ſunt ſiue intellectu: debȝ cor munduz habere: ⁊ ſic in ipſum concipere xp̄m. vnde prouer. 3. In omnibus vijs tuis cogita dominum ⁊ ipe diriget greſſus tuos.

❡ Secundo dȝ eſſe ciuitas bethleem i q̄ ⁊c. Nam cognoſcens ꝙ ex operibus iuſtificatur homo non ſolum ex cogitatóibus

iuxta illō Jac.2. Uides qm ex opibus iu stificatur homo et nō ex fide tm. dz bōas co gitatōes quas i corde cōcepit: exercere in ope: q: puer.13. Anima ipinguantiū ipin guabit. ¶ 3° dz eē ciuitas ierm in qua ec. Nā homo cognoscēs qp dūs supbos nō di ligit iuxta illō Jac.4. Deus superbis re sistit: humilib9 āt dat grām: dz se humi liare vt xpm possit recipere. Unde sibi dr ecclastici.13. Humiliare do et expecta ma nus eius.i.diuinam grām. Ut sic possit di cere illud Ezech.3. Manus eim dñi erat mecum confortans me. ¶ Lz autez homo deberet esse ciuitas xpi ipm recipiēs sm predicta cuz gaudio: tñ multotiēs accidit qp ipm a se abicit per mala opera: et instar iu deorum xpm crucifigit: dum propter pec catum qp perpetrat quantum est in se facit vt xps iterum debeat crucifigi. Et talis ē ciuitas d qua dicitur ezech.7. ciuitas ple na est iniquitate: q: plenus vitijs et pecca tis. ¶ Ad illam ciuitatem appropinquat yesus aliquando per mentalem inspiratio nem: aliquando per vocalem eruditionez: aliquando per flagellatōem. Unde Jac. 5. Patientes estote et vos et cōfirmate cor da vestra qm aduētus dñi appropinqua bit. ¶ Uñ xps sic benigne appropiquās peccatori pōt figurari per samaritanum: d quo spūaliter dicitur Luc.10. qp appropi ans homini sautiato q descēderat a ierm in ierico: alligauit vulnera eius infundēs vinum et oleum. ¶ Ubi sciendum qp per illum sautiatum intelligitur qlibz pecca tor: q: peccatum est vulnus in aīa q signā ter dr dscēdere d ierm in ierico: q: de grā in peccm: cui dr Apoc.2. Memor esto vñ excideris et pria opera fac. ¶ Per sama ritanū āt qui custos iterpretatur: itellr xps q ē hūani generis custos. Uñ dic gñ.28. Ego ero custos tu9 quocūqz prexeris. Iste igit sautiato.i. peccōri: ad curādū pecci vul nera infundit vinum et oleum.i. iusticiam et misericordiam: vt sic peccator ista consi derando puertatur ad pniam et saluetur. ¶ Quantū ad secundū.s. pietatē in lacri mādo dic. vidēs ciuitatē fleuit sup illam. vbi sciendū qp in h qp xps dr fleuisse sup ciuitatē cui videbat iminere piculū dat in telligi sm Cirillū sua magna pietas qz p signū voluit exteri9 indicare. ¶ Sciēduz est āt qp sic coiter dr xps quater fleuit.s.
In nat. pp representationē.
Sup ciuitatē pp cōpassionē.
In lazari suscitatiōe pp dilectionē.
In cruce pēdēs pp passionem.
¶ Primo xps fleuit in nat. pp represen tationē. Nam q: qñ hō nascit venit in lo cū miserie: ad h designandū xps voluit flere sicut puuli q nascūtur. Uñ ipse dicit Sap.7. Ego nat9 primā vocē silem homi nibus emisi plorās. ¶ Secūdo fleuit sup ciuitatē pp cōpassionē. Nā xps vidēs Je rusalē in pximo ruiturā sibi cōpassus fu it. ¶ Tertio in lazari suscitatione pp dile ctionē. Uñ dixerūt circōstantes: ecce qūo amabat eū. ¶ Quarto in cruce pp passio nem. Uñ ebre.5. Cuz clamore valido et la crimis offerēs exaudit9 est p sua reuerē tia. ¶ Moralr āt loquēdo xps vidēs ci uitatē fleuit in signū cōpassionis: ad desi gnandū hz Orige. qp qñ videt hoies qui aliqñ fuerūt in grā qz receperāt i baptis mo eā amisisse p culpā et cognoscens eis iminere pditionis eterne piculū: cōpatit et et iō flere dr. ¶ Iste fletus xpi fuit figu ratus p fletum Elysei de quo spūaliter dr 4.Re.6. qp cū cognouisset qp azael futurus erat rex syrie: cōpassus eis dr qp fleuit vir dei. Ubi sciendū qp p Elyseū q interpretatur deus me9 saluator intelligit xps humani generis saluator. Per filios aūt Israel qui interpretatur vidēs deū intelligit to tū genus humanū qp deus creauit vt cuz videat h per fidē et in futuro p spēz. Per azaelē āt regem qui interpretatur excelsa vel sublimitas intelligitur dyabolus rex superbie. Xps igit cognoscēs infestatiōez

dyaboli circa humanum genus ſibi cõpa
titur:⁊ qñ videt ipſum a dyabolo d̄tẽtum
fleт de ſuo ſtatu miſero ꝯdolẽdo.❡ Quiſ
igitur eſt miſer peccatoꝛ ſic obſtinatus q
videt xp̄m ꝑ ſe ploꝛantem qui nõ mouea
tur ad lachꝛimas ⁊ ploꝛet ſua peccata: ſci
dat coꝛ duriſſimum ⁊ frangatur vt dicat
illd̄ Jere.9. Quis dabit capiti meo aquá
⁊ oculis meis fontem lachꝛimarum ⁊ plo
rabo die ac nocte. ❡ Hoc át ſi fecerit in
ueniet a deo miſericoꝛdiá:q: ezech.18. Si
impius egerit pniam:ab oibus peccatiſ ſu
is que operatus eſt: ⁊ cuſtodierit omnia
pꝛecepta mea:⁊ fecerit iudicium ⁊ iuſticiá
vita viuet ⁊ nõ moꝛietur omniũ iniqtatũ
eius quas operatus eſt non recoꝛdaboꝛ.
❡ Hoc autem fuit figuratũ.4.Re.24.vbi
dr̄ ſnialiter ꝙ cũ Ezechias egrotaſſz gra
uiſſime:iratus dñs ꝯ ipm̄ cominatus fuit
ſibi moꝛtem per Yſ.d.moꝛte moꝛieris: q̄
audito:oꝛauit ad dominũ ⁊ fleuit fletu ma
gno:cuius lachꝛimas vidẽs dñs miſertus
eſt ⁊ miſit ſibi Yſ.d.h dic dominus: audi
ui vocem tuam:⁊ vidi lachꝛimas tuas:ec
ce ſanaui te:⁊ die tertia aſcendẽs templũ
domini:⁊ addam diebus tuis.15.annos: ⁊
de manu regis aſſyrioꝛum eruam te:⁊ tũc
Ezechias fecit ſibi poꝛtare maſſam ficoꝛuz
⁊ poſuit ſuper vlcꝰ ⁊ ſtatim curatus eſt: ſi
gnum aũt huius pꝛomiſſionis fuit ꝙ vm
bꝛa que deſcẽderat in oꝛelogio achaz .10.
gradibus reducta eſt retroꝛſum. ❡ Ubi
ſciendũ ꝙ per ezechiam egrotantez ꝯ quẽ
iratus fuit dominus itellr̄ qlibz peccatoꝛ:
q: pcc̄m eſt quedá ſpãlis ifirmitas anime
ꝯ quem iratur dñs:q: peccatoꝛ exoſus d̄o
efficitur. Unde miſer dicere poteſt illd̄ .1.
Re.30. Reliquit me dñs meus:q: egrotar̄
cepi a nudius tertiꝰ. Dic autem a nudius
tertius:q: pꝛimo peccatum initiatur i co
gitatione. Secundo augumentatur in de
lectatione. Tertio cõſumatur in operatio
ne. ❡ Per Yſ. autem nuncium dñi mor
tẽ nũciátẽ:itellr̄ interioꝛ iſpiratõ ꝑ quam

homo ſtatũ ſuũ cõſiderat:q: .ſ. moꝛtuꝰ eſt
ſpiritualr̄:vt viuificet illd̄ eccl'aſtici.9. Uiuẽ
tes át ſciũt eẽ moꝛtuos: vl' per 1m nũciuz
intellr̄ peccatoꝛ exterioꝛ ꝑdicatoꝛ ánunci
ans moꝛtẽ d̄bitá peccatoꝛi. ❡ Miſer igi
tur peccatoꝛ vidẽs ſe ſic in arto poſitum:
non dz obſtinari:ſed iſtar Ezechie i coꝛde
compungi ⁊ foꝛtiſſime flere. Deus autez
pius videns peccatoꝛẽ ſic contritũ ⁊ ipm̄
deuote inuocantẽ: q dicit Eze.18. Nolo moꝛ
tem pccõꝛis ſz vt magis ꝯuertat ⁊ viuat:
miſericoꝛditer ſibi pcit. Uñ Yſa.58. Tunc
inuocabis ⁊ dñs exaudiet clamabis ⁊ di
cet ecce adſum q: miſericoꝛs ſum dñs de
us tuꝰ. ❡ Quid át deus pccõꝛi ꝯtrito ꝑ
mittat audi qd ſeqtur. pꝛimo ſanauit illũ
q: pꝛio ſanat ꝯtritũ. Uñ ps. Ipſe eſt q ſa
nat ꝯtritos coꝛde. Secũdo dicit ꝙ die ter
tia aſcẽdet in tẽplũ dñi:q: hõ poſt amará
ꝯtritionẽ ad integrá confeſſionẽ:⁊ pfectá
ſatiſfactionẽ:efficit diſpoſitꝰ vt aſcẽdere
poſſit ad gl'iam paradiſi. Tertio dr̄ ꝙ ad
det ad dies vite ſue.15.annos: q: tali dat
ſpacium pnie in hoc mundo vt i alio poſ
ſit vitam repire ſine termino. Unde ps.
Uitam petijt a te.tribu.ei longi.dierum i
ſeculuz ⁊ i ſeculi. Quarto dicitur ꝙ eruet
eum de manu regis aſſyrioꝛum.i. de ma
nu dyaboli:quando.ſ.ſibi culpaz idulgens
confert gratiam. Ut ſic ſibi dicere poſſit
illud Jere.15. Ego tecum ſum vt ſaluem
te ⁊ eruaz te:⁊ liberabo te de manu pexi
moꝛum:⁊ redimá te de manu foꝛtium.
❡ Que vero fuerit medicina: audi quid
ſequitur. Nam Yſ. fecit ſibi poꝛtari maſ
ſam ficoꝛum:⁊ poni ſuper vlcꝰ. Per vlcꝰ
enim intelligitur peccatuz moꝛtale. Per
ficum vero dulcez ſpiritus ſan.gratia que
dulcis eſt homini qui recipit ipſam:iuxta
illud ſapientie.12. O quaz bonus ⁊ ſuauis
eſt domine ſpiritus tuus in nobis. ❡ Ad
uerte tñ mirabile ſignũ datũ q: vmbꝛa q̄
deſcẽderat.10.gradibus: debebat retroꝛ
ſum reuerti. Ubi ſcien. ꝙ ꝑ vmbꝛá itellr̄

hō modicā stabilitatem hñs: de quo Job 13. Hō n at9 de muliere breui viuēs tpe ⁊ infra. fugit velud vmbra ⁊ nunquā in eodē statu pmanet. Per .10. vero gradus intelligūtur .10. pcepta. Hō igitur q preterendo diuina pcepta dr̄ .10. gradibus descendisse dz reuerti retrorsuz: ipsa integraliter obseruādo. Vñ eccliastici .17. Reuertere ad dñm ⁊ auertere ab iniqtate tua ⁊ nimis odito execrationē. ¶ Quantū ad tertiū .s. bonitatē in exortādo dicit. Si cogno. ⁊ tu. Ubi sciendū ꝙ i h ꝙ dñs iplicite exortabat ciuitatē ad plāctū dat intelligi sua bonitas p q̄z vult oēs hoies eē bonos. Vñ ipse dicit de ipsis Deutero. 32. Gens absqz cōsilio est ⁊ sine prudētia vtinā saperēt ⁊ intelligerēt ac nouissima ꝑuiderēt. ¶ Sciendū est āt loquēdo moraliter ꝙ si peccōres q̄zuis sint in delitijs: cognoscerēt que sunt eis vētura post delitias: q: pena magna iuxta illud Apoc. 18. Quoniā glorificauit se in delitijs tm̄ date illi tormentū ⁊ luctū nō exaltarēt se i ipsis ꝫ eas vanas reputarēt. d. illud ecclīastes 1. Uidi cūcta que fiunt sub sole ⁊ ecce vniuersa vanitas ⁊ afflictio spūs. Et sic scōm Grego. exēplo xp̄i plorarēt. ¶ Sciendū est āt ꝙ hō inter alia dz tria cognoscere q̄ debēt ipm ad flet9 mouere. s.

Deformitatē culpe inficiētis.
Paupertatē grē reformantis
Seueritatē sententie puniētis.

¶ Primo dz cognoscere deformitatē culpe inficientis. Nam animā tunc peccator inficit quando facit contra diuinuz precептum. Unde Jsa. 34. Terra infecta est ab habitatoribus suis: quia transgressi sunt legem mutauerunt ius dissipauerūt fedus sempiternum. ⁊ illud debet peccator considerare attente. Ut possit dicere cū ps. Iniquitatē meā ego cogno. ⁊ pec. meum contra me est semp. ¶ Secūdo dz cognoscere paupertatem gratie reformantis. Nam gratia est quoddā donū in anima ipsaz ditans: q̄z perdidit cum peccat mortaliter ⁊ sic paup efficitur: ⁊ ideo multuz dz timere instar primorꝝ parentū: de quibus sententialiter dr̄ Gen. 3. ꝙ cum post preuaricationē precepti cognouissent se esse nudos pre timore ⁊ verecōdia abscōderunt se. Unde cuilibet dicit eccliastici 17. Cognosce iustitias ⁊ iudicia domini. Nam veniet tempus in quo sicut dicit ps. Cognoscetur dominus iudicia faciēs ⁊ in operibus ma. suaꝝ cōpre. est peccator. ¶ Quantū ad quartum. s. alacritatem in cōuersando dicit. ⁊ quidem in hac die tua ⁊c. Ubi sciendū secundum Greg. in ol. ꝙ ierm ignorans sibi mala futura: ⁊ solū cognoscens bona presentia letabatur in his bonis temporalibus tāquā in die prosperitatis ⁊ pacis. ¶ Sciendū est autem loquendo moraliter ꝙ secundum Grego. per illam diem que dicitur esse ad pacez hominis intelligitur mundana prosperitas in qua vt plurimum homines delectantur. De talibus dicitur Job .21. Tenent tympanum ⁊ cytaram ⁊ gaudent ad sonitū organi ducūt in bonis dies suos ⁊ in puncto ad inferna descendūt. ¶ Quātum ad quintum. s. cecitatem in ignorando dicit. Nunc autem abscon. sunt ab oculis tuis. ¶ Ubi sciendum loquendo moraliter ꝙ peccatori dum viuit non est manifestata pena q̄z acquirit peccando sed abscondita instar laquei qui absconditur vt animalia capiantur: tamen tempus veniet ꝙ publicabitur in inferno eternaliter cruciandus. Unde Luc. 8. Non enim est occultum ꝙ non manifestetur: nec absconditum ꝙ non cognoscatur ⁊ in pallaz veniat.

Secunda pars.

Eqt. Quia vēient dies in te ⁊c.

Ubi tāgit coiationē ruinosam icussiuā tioris. ꝙ ꝑbat pēa denūciata. Ubi sciendum ꝙ homo duobus modis a malo retrahitur. s. amore ⁊ timore.

Uidēs igitur xp̄s homines nolle amore a malo retrahi ⁊ induci ad bonū: eos sal tem terret eis venturum piculum nūcian do. Hic igitur duo possum⁹ ꝯsiderare. s.
Penā terribilem cominatam.
Causam rationabilē allegatā.
¶ Quantū ad primū dicit. Quia veniēt dies ⁊c. Ubi sciendum ꝙ quantū ad puni tionem ciuitatis ierm. tangit. s. s.
Inimicoꝝ inuasionem.
Dispendiorū aggrauatiōem.
Murorū dirruptiōem.
Habitatorū depopulatiōem.
Hedificiorū destructōem.
¶ Quantū ad primū dicit. Quia veniēt dies in te ⁊c. Ubi sciendū secūdum Greg. ꝙ per illos inimicos intelligunt romani principes qui tempore Tyti ⁊ vespasiā ierm destruxerūt. ¶ Quantū ad dispen diorum aggrauatōem dicit: ⁊ circūdabūt ⁊ cōa. ⁊c. Ubi sciendum ꝙ p ista intelligit obsidio maxima q̄ꝫ fecerunt romani. Ut sic dici potuerit illud Iudic. 9. Circūdan tes ꝓsidium succederunt. ¶ Quantū ad murorū dirruptiōeꝫ dicit: ⁊ ad terraꝫ pro sternent te. Ubi sciendum ꝙ in iª obsidio ne muri ciuitatis fuerūt destructi. Et h̄ ē ꝙ dictum fuit eze. 13. Destruā parieteꝫ q̄ꝫ linistis absq̄ tēperamēto ⁊ adequabo eū terre ⁊ reuelabit fundamētū ei⁹. ¶ Quā tum ad habitatoꝝ depopulatiōem dicit: ⁊ filios tuos qui in te sunt. s. ꝓsternent ad terram vt de ipsis dici possit illud Iob. ¶ Et prostrati sunt pre timore cuncti ha bitatores eius. ¶ Quantū ad hedificioꝝ destructiōem dicit. Et nō relinquent in te la. super lapid. Et h̄ est ꝙ lamentādo dic̄ Ieremias treñ. 4. Quomodo dispsi sunt lapides sanctuarij in medio omnium pla tearum. ¶ Sciendūꝫ est autem loquēdo alegorice ꝙ iª ciuitas sic obsesa fuit figura ta ecclesiastici. 9. vbi dicit. Salomon. Hac quoqꝫ vidi sub sole sapientiam ⁊ probaui esse maximaꝫ: ecce ciuitas parua ⁊ pauci in ea viri: venit cōtra eam rex magnus ⁊ valauit eam destruxitqꝫ munitiones p gyrum ⁊ pfecta est obsidio: inuentusqꝫ ē in ea vir pauper ⁊ sapiens ⁊ liberauit vr bem per sapientiam suam: ⁊ nullus dein ceps recordatus est hominis illius pau peris: ⁊ dicebam ego meliorem esse sapiē tiam fortitudine. quomodo ergo sapiētia pauperis contēpta est ⁊ verba eius non sunt audita. ¶ Ubi sciendum ꝙ per illam paruam ciuitatem intelligit hic mundus qui ideo parua ciuitas dicitur: quia in cō paratione ciuitatis supne est parua. Per regem autem magnum hanc obsidentem intelligitur dyabolus qui ante aduentuꝫ xp̄i: mund tenebat obsessum. ¶ Unde ob sidio huius ciuitatis. i. mundi potest figu rari per obsidionem' ciuitatis ierm factā per nabuc̄. de qua dicitur. 4. Re. 25. Uenit nabuc̄. rex babil'. ipse ⁊ omnis exercitus eius in ierm ⁊ circūdederūt eam ⁊ extra xerunt in circuitu eius munitiōes: ⁊ clau sa est ciuitas atqꝫ vallata. ¶ Ubi sciendū ꝙ per nabuc̄. cum suo exercitu intelligit dyabolus cum multitudine viciorum: quī dicitur rex babil'. que interpretat confu sio: quia infernus in quo regnat est locus confusionis. d quo ⁊ suis eccli. 30. Confu sio illorum cum ipsis sine intermissione. Dyabolus igitur instar nabuc̄. ante aduē tum xp̄i cum suo viciorum exercitu: mun dum tenebat obsessum ⁊ vallauerat eum fortissime. ¶ Sed licet ciuitas iª. i. mun dus sic obsessus fuerit a dyabolo: tamen inuentus est in eo vir pauper ⁊ sapiens qui ipsum liberauit per sapientiam suaꝫ i. xp̄s qui fuit vir: quia virtutibus ador natus: pauper: quia diuitijs spoliatus: sapiens: quia in cognitionibus illustra tus. Et ille mundū a seruitute dyaboli li berauit. Et sic dicere potuit Christus il lud Iohā. 3. Nunc princeps huius mun di eicietur foras. ¶ Sed licet sic Chri stus per suam sap. mundum liberauit: ad

uerte tñ magnaȝ ingratitudinem hoium de beneficio tam imenso. Nam dr ꝙ nll's recordatus est hois illius paupis. q: non est qui regratiet do de tato beneficio. Vñ ps. Nõ sunt recordati man⁹ die qua rede mit eos d manu tribulãtis. ¶ Considera igitur miser peccator admiratõeȝ salõnis in i° facto: q: cum diceret meliorem sapiẽ tiam fortitudine: subiũxit qũo ergo sapiẽ tia Pau. ꝛc. q. d. h est valde rephensibile. ¶ Moral'r autem loquẽdo p destructio nem ciuitatis ier'm: intelligi possunt inco moda q̃ in mundo accidunt pp ingratitu dinem anie peccatrici. Vbi sciendũ ꝙ aĩa peccatrix primo circũdatur a dyabolo p falsam suggestiõeȝ. Nã dyabolus vndiqȝ suggerit delectabilia: vt ipm ad peccatuȝ inducat. Et sic figuret per balaã ad cui⁹ suggestiõeȝ mulieres madianite puarica uerũt filios isrl' vt adorarẽt deos earũ: de qbus dixit Moy. populo ipm reprehen dendo numeri. 31. Cur feias reseruastis: ñ ne i' sunt que deceperũt filios isrl' ad sug gestionem balaã ꝛ puaricari fecerũt nos sup peccato phegor: ꝛ pcep Moy. vt oẽs interficerent que cognouerãt v:ꝝ. ¶ Vbi sciendum ꝙ p balaã qui interpretat deuo rans populum intell'r dyabolus q vlt ho mines deuorare. Per mulieres autẽ ma dianitas q̃ interpretant inique intelligũ tur peccã que iniquos faciũt hoies. Et de ipsis dicat illud Ys. i. Iniqui sunt cetus vri. Per filios vero isrl' qui iterpretat vi dens deum intell'r quilȝ homo qui dȝ hic deum videre p fidẽ: vt videant euȝ in gl'a. Peccata enim istar mulieꝝ madianitarũ ad suggestiõeȝ balaã. i. dyaboli ppter ali q̃ȝ delectatiõem q̃ȝ ostendũt instar mulie ris allicietis hominem multoc. seducũt ꝛ faciunt eos seruire dijs alienis: dũ secun tur diuersa genera viciorum: quos tamẽ Moy. i. xps reprehẽdit: ꝛ ideo iubet om nes mulieres interfici que cognouerunt virũ. i. omnes suggestiones dyabolicas p quas põt anima violari. Vñ dicit eis Ys. 2°. Lauamini: mũdi estote auferte malum cogitationũ vestraꝝ ab ocl'is meis. ¶ 2° anima coangustat a dyabolo p validaȝ tẽ ptationem. Nam dyabolus nõ solum ho minibus malũ suggerit: sed quantũ pt ipȝ p validam tẽptationem induc. ꝛ ideo sal uator nr reddit nos cautos Mat. 26. d. Vigilate ꝛ orate vt nõ intretis i tẽptatio nem. ¶ 3° aĩa ad terrã prosternit a dya bolo p consensum ꝛ deliberatiõem. Nam qñ homines tẽptationibus dyaboli deli berate cõsentiunt: tũc dicunt ad terraȝ p sterni. Vñ anime peccatrici fic ad terram prostrate dr Je. 3. Leua ocl'os tuos in dir rectum: ꝛ vid vbi nũc pstrata sis. O si aĩa misera q̃ consentiẽdo temptatiõibus dya boli oculum mentis hȝ obliquũ: si indirre ctum cõsiderando celestia elleuaret vidẽ do se prostratã quid debent dre nisi ꝙ di xit filius pdigus Luc. 15. Pr peccaui in celum ꝛ corã te. Et sic culpã cognoscendo ꝛ emẽdam pmittendo inueniret instar il lius misericordiaȝ. ¶ 4° filij sui dicuntur a dyabolo ad terrã prosterni p opeꝝ mor tificationem. Naȝ p filios intelligunt ope ra quia sic filius prius cõcipitur postea p turitur sic op⁹ primo mente cõcipitur po stea ponit in effectu. Et i° opera dicũtur ad terraȝ prosterni: q: omnia bona opera que fecerat existens in gra: quando pec cat mortaliter dicunt mortificari: quia de ipsis in nihil nisi peniteat premiat. iuxta illud domini ezechiel'. 18. Si auteȝ auertit se iustus a iusticia sua ꝛ fecerit iniquita teȝ: secundũ omnes abhominatiões quas solet operari ipius nũquid viuet: omnes iusticie eius quas fecerit non recordabũ tur. ¶ Quinto non relinquit lap super lapid per virtutum dissipationem. Nam omnes virtutes quas prius habebat: dis sipantur quando mortaliter peccat.

¶ Istam ciuitatem sic dissipatam deplo rat Jeremias treñ. i. d. quomodo sedet so

la ciuitas plena populo facta est quasi vidua: domina gentiū princeps puinciarū facta est sub tributo. Naꝫ ſi ciuitas.i.aīa dum erat in grā: erat plena populo: quia associata agminibus angeloꝝ: peccans āt mortalr̄ sola remanet: erat etiam p grām sponsa xp̄i: peccans aūt ipum amittit. ⁊ sic est vidua: erat etiaꝫ dn̄a ⁊ princeps quia libera: peccās aūt mortaliter efficitur serua dyaboli ⁊ tributaria ⁊ digna eternalibus penis. ¶ Cur aūt iª sibi accidant audi ro.i. Qui talia agūt digni sunt morte. ¶ Uel p obsidionem ciuitatis ierᵐ intelliguntur dispēdia que pacietur aīa peccatrix in morte. Nā secundū Greg. maligni sp̄s significati p inicos pᵒ circūdabūt animam exeuntem ꝺ corpore: q: ipsam sic tenebūt ꝙ nō poterit ampliꝰ aliqua bona facere. Nā Jo. ix. Uenit nox in qua nemo pōt opari. ¶ Secūdo aīam coangustare dicūtur ꝓm Grego. dū non solū opa mala reducunt ei ad memoriā ſꝫ ēt cogitatōes iniquas vt ex his ampliꝰ tribulent. Ut dicere possit cū ps. Tribulatio ⁊ angustia inuenerunt me. ¶ Tertio dicūtur ipsam ad terram prosternere: duꝫ misera videt ꝓꝫ Grego. ꝙ caro sua q̄ꝫ tm̄ dilexit in terram ⁊ putredinē est conuersa. Ut dicere possit illud Job.7. Induta est caro mea putredine ⁊ sordibus pulueris cutis mea aruit ⁊ ꝯtracta est. ¶ Quarto dicūtur filios ad terrā prosternere ⁊ nō relinquere lapidē sup lapidē. Per filios enim ⁊ lapides ꝓm Grego. intelligunt cogitationes aīe peccatricis q̄ dicūtur filij q: concipiūtur in mente: lapides vero: q: sicut ad faciendū maceriem lapis supponitur lapidi: sic peccator vni cogitationi male addu cit aliā ⁊ sic maceria fabricatur. ¶ Quātum ad secundū.s. cām rationalē allegatā dicit eo ꝙ non cognoueris tp̄s visi. tue. Ubi sciendū ꝓm Criso. ꝙ q: Jerusalē non cognouit tp̄s quo fuit visitata a xp̄o psonalr̄ sed ipm despexit iō talꝰ ignorantia ⁊ cecitas fuit cā sue subuersionis. ¶ Sciendum ē aūt loquēdo moralr̄ ꝙ xp̄s multipliciter visitat hoīes: ⁊ q: ipsius visitationem nolūt cognoscere iō ꝓm Grego. i extremo vite traduntur in manibꝰ inimici. ¶ De talibus igit̄ conquerēdo dicit dn̄s Jsa.i. Cognouit bos possessorē suū ⁊ asinus p̄sepe dn̄i sui. Jsrael āt me nō cognouit. Ex quo patet hominem magis ingratum brutis animalibus.

Tertia pars.

Equit̄. Et ingressus in tēplū ⁊c. Ubi tangit increpatiōem vigorosam correctiuā erroris: ꝙ probat malicia increpata. Ubi sciendūꝫ ꝙ homo q vlt corrigere aᵐ modo ꝺbito: oportet ꝙ assignet aliq̄ꝫ causam q̄r illud habeat facere: ⁊ ꝙ iᵉ quem corrigit sit defectuosus. Scd̄m ſi igitur hic.3ª possumus considerare.s.

Actᵐ p̄tātis admirādum.

Dictū veritatis intuēdum.

Defectū puersitatis deuitandū.

¶ Quantū ad primū dicit. Et ingressus in templū ⁊c. Ubi sciendum ꝙ scerdotes veteris testamēti sustinebant ꝙ in tēplo vēderent̄ animalia que scd̄m legem dō offerebant̄. Ipsi enim auaricia ducti vt nō priuarent̄ oblatōnibus iª sustinebāt: ⁊ ne aliquis possꝫ se excusare pp pecuniā: permittebant ibidem esse campsores q possent cōmutare pecuniam ⁊ accomodar̄ indigētibus. Ut verificatū fuerit de illꝰ illꝺ Je. 6. A maiore vsq̄ꝫ ad minorem: oēs auaricie studēt: ⁊ a ꝓp̄ha vsq̄ꝫ ad sacerdotē cōtinue faciūt doluꝫ. ꝙ peccatū fuit in pte cā subuersiōis ciuitatꝭ. scd̄m Gre. ¶ Qᵐ ad secūdum.s. dictum veritatis intuendū dicit.d. illis scriptum est quia domus ⁊c. Ubi sciendum ꝙ illud ꝙ dicit hic scriptū est habetur Jſ.56. vbi dicitur. Domus mea domus orationis vocabitur cunctis populis ait dominus qui congregat dispsos isrlꝰ. ⁊ ideo in ipsa non debebant mer

cationes fieri cũ esset locus sanctitatis q: ps. Domũ tuam dñe decet sanctitudo in longitudinem dieruʒ. ¶ Volens et xps ostendere finem legis Moy. in qua offerebant animalia ⁊ nouũ ritum legis euãgelice in qua offert cor cõtritum ⁊ hũiliatum: emẽtes eiec: ⁊ dixit scðm Cirillũ domum suã: fore domũ orationis. ¶ Quintum ad 3^m. s. defectuʒ puersitatis deuitãdum dicit. vos aũt fecistis ⁊c. Ubi sciẽduʒ secundũ Greg. q sacerdotes pmittentes mercatiões in templo fieri: ideo latrones dici poterãt: q: si aliqui erant q obl'ones nõ facerent: eos instar latronũ ledebant. ¶ Moraliter aũt loquẽdo sciendum est q p illud templũ intell'r quilʒ homo qui templũ dr: dum in eo deus p gratiam dr habitare. iuxta. 1. cor. 3. Nescitis q^m templum dĩ estis ⁊ spiritus dei hitat in vob. Et ideo illud templũ dʒ esse mundũ. Unde Aug. in sermõe dedicatõis eccl'e. Q^m possumus cũ dei adiutorio laboremus ne dš nr: in templo suo. i. in nob ipsis inueniat q oclõs sue maiestatis offendat: ʒ habitaculuʒ cordis nri euacuet vicijs ⁊ repleatur virtutibus: claudat dyabolo ⁊ aperiatur xpo. ¶ Uerum q: secundũ Augu. qcquid in tẽplis manu factis agitur: totum in nob spirituali hedificatione cõpletur: videnð est primo quale fuit templuʒ materiale q cõstruxit salomon: vt per h scire possumus spirituale hedificiuʒ templi nostri. ¶ Sciendum est igitur q sic habetur. 3. re 56. ⁊. 27. in templo q hedificauit salomon: inter alia erant. 7. Primo erat ibi fundamentũ in quo erãt lapides preciosi ⁊ grandes. Secũdo erant ibi tria tabulata per girum. quorum primum habebat. 5. cubitos latitudinis ⁊ mediũ m'tabulatum. 6. 3^m septem. Tertio erant ibi duo cherubin vt habetur cap°. 6. Quarto erãt ibi inter alias 2^e colũne insignes quarum vna vocabatur iachi. i. firmitas. alia booʒ. i. in quo est robur. vt habetur cap°. 7. Quinto erant ibi. 10. bases ⁊. 10. cã delabra aurea. ⁊. 10. lucerne. 5. ad dexterã. ⁊. 5. ad sinistrã. Sexto erat ibi altare aureum. Septimo mẽsa aurea. sup q̃ʒ ponebantur panes ppotionis. ¶ Secundum igitur ista. 7. sunt alia. 7. in tẽplo mistico i. in quolʒ homie. Primo enim p fundamento tẽpli q erat de pciosis lapidibus in hoĩe est corp⁹ quasi fundamentũ oium potentiarũ q qdem instar preciosoruʒ lapidum dʒ puritate fulgere. Secundo pro tribus tabulatis in tẽpli circuitu: quoruʒ vnũ erat latius alio: est aia tripartita. s. vegetatiua: sensitiua ⁊ intellectiua: quarũ vna est nobilior alia. Tertio pro duobus cherubin ornantibus templum: sunt i homine intellectus ⁊ voluntas. qbus homo mirabiliter ornatur. quia per vnum hʒ cognitiõem similem angelis ⁊ per aliam libertatem. Quarto pro duabus colũnis debet esse robur in aggrediendo difficilia ⁊ firmitas in sustinẽdo aduersa. Quinto pro. 10. basibus ⁊. 10. candelabris: ⁊. 10. lucernis: debet esse in ho^e obseruãtia. 10. pceptorum. que quidem bases dicuntur: quia habent hoiem firmius sustentare. dicuntur candelabra: quia habent hominẽʒ in deum per cõtemplatiõem elleuare: dicuntur lucerne: q: habẽt ipm clarius illustrare. Unde ps. Preceptũ domini luciduʒ illuminãs oculos. 6° pro altari aureo vbi adolebat incensum: dʒ esse hestasis oratõnis. d. cum ps. Dirigat oratio mea sic incensum in conspectu tuo. 7° pro mensa ppotiõis: dʒ esse sedula meditatio scripturarum. d. cum ps. Meditabor in mandatis tuis que dilexi. Omnia autem ista vt sint deo grata ⁊ nob meritoria debẽt esse cum caritatis virtute qua mediante fiũt opera deo grata. ⁊ ideo signanter dicitur. 3. re. 6. q nihil erat in templo: quod non auro tegeretur: per q quidem caritas designatur. ¶ Istud templum scilicet homo sic mirabiliter dedicatum

debꝫ.7.donis spūs s.adornari. vt.s. Prio ꝓ fundamento firmo habeat donuꝫ timo ris pncipium hedificij. Secundo ꝓ tabla tis positis ad custodiam: hēat donum cō silij: q2 prouer,2. ꝯsilium custodiet te ⁊ pru dētia seruabit vt eruaris a via mala. 3° ꝓ duobꝰ cherubi qui interpretaꝛ plenitudo sapiētie: habeat donum sapiētie vt dicere possit illud sapiētie.7. Optaui ⁊ datus est mihi sensus: inuocaui ⁊ venit in me spūs sa pientie. Quarto ꝓ duabus columnis ha beat donū fortitudinis: vt de ipo dicatur illud prouer.20. Fortitudo ⁊ decor indumē tū eius ⁊ ridebit in die nouissimo. ¶ 5° ꝓ 10. lucernis: habeat donum intellectus: ꝙ quidem petebat ps.c. Da mihi intellectū vt discam mandata tua. ¶ 6° ꝓ altari vbi adoletur incensum: hēat donum pietatis: ꝑ quod homo offert bonū odorem deo. Unde pme thi.4. Exerce teipm ad picta tem. Nam corporalis exercitatō ad modi cum vtilis est. pietas aūt ad omnia vtilis est. 7° vt ꝓ mensa ꝓpositōis que significat sacrm scripturarum habeat donum scien tie: ⁊ hanc petebat ps.c. Bonitatē ⁊ disci plinam ⁊ sciam doce me. Istis dꝫ hō orna ri. ¶ Licet auteꝫ sic homo dberet eē tem plum sanctum domini: tn̄ multi sunt q il lud inficiunt malis operibus: ⁊ templuꝫ di se vbis mendacibus ꝓfitenꝛ: quibꝰ.1.cor. 4. Si qs templū dei violauerit disperdet ilm deꝰ. Unde Jere.17. Nolite confidere i vbis mendacibꝰ.d. templū dn̄i templum domini. q.d. non in solis verbis hō hedifi catur vt habitet ds in eo: sed oꝫ ꝙ sequan tur opera bōa. Unde ibidē subditur. Bo nas facite vias vestras ⁊ studia vestra ⁊ habitabo vobiscum i loco isto. ¶ Qm āt ad pn̄s spectat violatōis templi duplex ē cā. Prima allectiua ⁊ occasionabil'. Scd̄a effectiua ⁊ pncipal'. ¶ Prima est qn̄ hō dimissis delectatōibus spūalibus: deside ria carnis amplexatur: ⁊ tunc ꝙ debet eē templum dei fit templū dmōioꝝ. ¶ Ista

cā fuit figurata in visione quam vidit Je remias. Jere.34. vbi dicit. Ostendit mihi dominus: ⁊ ecce duo calathi pleni ficis po siti ante templum domini: calathꝰ vnus fi cus bonas hēbat nimis. ¶ Ubi sciendꝫ ꝙ per istos duos calathos plēos ficis in tell'r duplex genus delectatōum.s. spūali um ⁊ carnalium: q̄ ad modum fici habēt aliq̄ꝫ dulcedinē sed diuersam: q2 spūales habent dulcediuē mansoriaꝫ: carnales vo transitoriam ⁊ fallacem. ⁊ iō dr̄ ꝙ vnꝰ ca lathus habebat ficus bōas nimis: q2 ps. Quam magna multitudo dulcedinis tue dn̄e q̄ꝫ abscondisti timentibꝰ te. Aliꝰ cala thus hēbat ficus malas: q2 lꝫ dlectatōnes carnales videanꝛ hr̄e aliq̄ꝫ dulcedinē: tn̄ est fl'a. q2 eius finis mors. q2 Ro.1. Qui talia agunt: digni sunt morte. ¶ Cā vero effectiua est qn̄ anima rōnalis que dberet esse dn̄a in hoie: ē ancilla. Et ad icrepādū hꝰi aiam ⁊ ad comiādum sibi penaꝫ eter nam mittiꝛ multotiens vel aliqua bona i spiratō: vel aliqs pdicator ānunciās vicia ⁊ virtutes penam ⁊ gloriam. ¶ Hoc aūt fuit figuratum Jh.22. vbi dr̄ ꝙ dominus dixit Jh. Uade ⁊ ingredere ad eum qui habitat in tabernaculo: ad sobnā ꝓpositū tēpli ⁊ dices ei: quid tu hi: aut quasi qs hi q2 excidisti tibi hi sepulchrum: excidisti i excelso memoriale tuum: diligēter ipetra tabernaculum tuum. Ecce dominꝰ aspor tari te faciet: gallus gallinatius coronās coronabit te tribulatione. ¶ Ubi sciēdꝫ ꝙ per sobnam ꝓpositum templi: intelligi tur anima intellectiua que debꝫ in homie principari: sed dicitur sobnam q̄ interpta tur sedens: q2 tunc anima sedet ⁊ ociatur qn̄ nō impat alijs viribus anime: sed seq tur eaꝝ imperium: dum.s. regitur deside rijs carnis. ¶ Per Jh. vero ꝓphām itel ligitur pdicator bonus: queꝫ multoc. mit tit dn̄s ad reprehēdēdum homineꝫ. Ubi sciendum ꝙ d quattuor inter alia rephen dit ipm. Primo d ociositate ⁊ quantū ad

ħ dicꝫ. qđ tu ħ: aut quasi qs ħ. ⁊ signant di cit q̄si qs: q: ꝑm veritatem non est quis: q: non fac officium suum in homine. s. pn cipari alijs viribus: sed solum locū occu pat presidētis. Ut sic possit sibi dici apoc. 2. Nomen hēs ꝙ viuas ⁊ mortuus es.

¶ Secūdo reprehēdit eum ꝺ carnalitate ⁊ quantū ad hoc dicꝫ: q: excidisti ħ sepul chrum. Nam per sepulchrum imundum ⁊ fetidū intellr pccm̄ carnalitatꝫ ꝙ fac imū dum hoiem. Isti sunt ꝺ qbus Is. 65. Qui habitāt i sepulchris ⁊ in delubrijs ydolo rum dormiunt. ¶ Tertio reprehendit eū ꝺ superbia: ⁊ quantū ad hoc dicꝫ. q: excidi sti i excelso memoriale tuum: talis ē ꝺ ge neratōe illa: ꝺ qua ꝓuer. 30. Generatō cu ius excelsi sunt oculi ⁊ palpebre eius i al tum subrecte. ¶ 4ᵒ rephēdit eum ꝺ obsti natōe: ⁊ quantū ad hoc dicꝫ. Excedisti i pe tra tabernaculū tuū. De talibus Iere. 5. Indurauerunt facies suas supra petram: noluerūt reuerti. ¶ Sed tm̄ aduertat mi ser in predictꝫ obstinatus cominatōnem ⁊ punitōem grauissimam sibi nunciatam: Ecce inqt asportari te faciet ⁊c. Ubi scien dum ꝙ gallus gallinatius est capo. Qua liter autem iste asportet: potest vno mō i telligi ꝺ ordine ad ordinem. Nam capo transfert ad ordinem femineum saltē qᵐ ad officiū. q: multotiēs ponit ad ducēdū pullos: ꝙ est offm̄ femineum. Sic re vera qui hꝫ talem ꝑpositum vt dcm̄ est superiꝰ transfert ꝺ ordine angeloꝝ ad ordinem ꝺ monioꝝ. ¶ Alio modo intelligi pōt illa trāsportatō: q: sicut videmꝰ ꝙ gallus gal linatiꝰ qn̄ est bn̄ pinguis portat ꝑ pedes capite ꝟso ad terram vt iterficiat: sic qui carnalibus isistunt delitijs: quando sunt bene impinguati: ligatꝫ manibus ⁊ pedibꝰ cuꝫ capite ꝑmo ꝓiciunt in tenebras exte riores vbi erit fletus ⁊ stridor dentium. Unde signanter sequr: coronans corona bit te tribulatōe. ¶ Considera igit pecca tor ipenitens ꝙ corona tua i inferno non erit de lapide ꝑtioso: sed tribulatōis.

¶ Considerans iᵃ pccōr non dꝫ habere talē prepositum: vt sit anima sua sobnas negligēs sed prepositum regētem poten tias inferiores. Ut dici possit de ipo il lud zach. 6. Ecce vir oriēs nomē eius ⁊ ſb tus eum orit lux: ⁊ hedificabit tēplū dn̄i ⁊ ipe portabit gloriam ⁊ sedebit ⁊ domina bit sup soliū suū.

Quarta pars.

Equtur ⁊ erat docēs ⁊c. Ubi tan git istructōem illumiosam indu ctiuaꝫ fulgoris. ꝙ probat doctri na predicata. Ubi sciēdum ꝙ xps sicut pi us magister lꝫ iudeos reprehēderit ꝺ his que faciebāt in templo: tamen ꝑm Greg. eos benigne instruit ⁊ inducit ad opera bona. Unde Is. 48. Ego dominus ds tuꝰ docēs te vtilia. Que autē sunt iᵃ vtilia au di qđ dr̄ sapiētie. 8. Sobrietatem inqt ⁊ sa piētiam docet ⁊ iusticiā ⁊ veritatem qbꝰ homo ꝑducit ad vitā eternam. Ad q̄ꝫ ⁊c.

¶ Dominica. 10. post pent. euāgeliū. 51ᵐ.

Irit yhs ad quosdā q in se cōfidebāt tanq̄ꝫ iusti ⁊ asp nabant alios ꝑabolā hanc. duo hoies ⁊c. Luc. 18. Nos videmus per expientiam ꝙ duo sunt inter alia que retrahunt ꝑm Aug. hoiem a mūdialibꝰ delectatōibus ⁊ pccis: ⁊ iducūt ipm ad opa bōa. s. ꝑmium ꝓmissū bōis ⁊ malꝭ suppliciū. ¶ Xps igit ꝟitatꝫ magister vt nos iducat ad mūdi ⁊ vicioꝝ ꝯtēptū: ⁊ adeptōem virtutū: in ho dierno euāgelio on̄dit suppliciū ꝙ debet pccōribꝰ ⁊ ꝑmiū ꝙ ꝺbet iustis: cū supbos ꝺnūciat eici ⁊ obediētes exaltari. In quo quattuor tangit. vꝫ.

Actū ꝺuotōis mētalr eleuātem.
Modū rogatōis realr differentē.
Fructū ꝑmiatōis veraciter cōtinentem.
Gradū ꝯdictōis calr ꝓmerētem.

¶ Primū probat suffragiū attēptatum. Scdm ꝑpositum declaratū. Tertiū beneficium cōdonatum. Quartū indicium explicatū. ¶ Primū in prin. Secundū ibi. Phariseus stans ꝛc. Tertium ibi. Amen dico vobis ꝛc. Quartū ibi. Quia ois qui se exaltat ꝛc.

Prima pars.

Quantum ad primū vbi tāgit ꝛc. ꝙ ꝓbat ꝛc. dicit. Dixit yħs ad quosdā ꝛc. Ubi sciendū ꝙ inter alios actus dō placibilis est oratio deuota ꝑ quam mens hoīs elleuatur in deū: de q̄ beatus luc. dicit xpm i sua ꝑdicatiōe mētionē fecisse. Quia vero cū aliquid denūciatur aliqbus oportet cognoscere q sunt qbus predr̄ ꝛ qualiter res gesta sit: ꝛ qui sunt facientes. ideo hic duo possumus cōsiderare. s.

Collegiū audientiū detestanđ.

Prouerbiū operantiū attēdenđ.

¶ Quantū ad primū dicit. Dixit yħs ad quosdā ꝛc. Ubi sciendū ꝙ iter alia peccata q̄ sunt dō exosa: est supbia: q: iuxta illđ eccli. 10. Odibilis est dō ꝛ hoibus supbia. Et q: iᵃ multū regnat i mūdo: ideo secūdum Tho. xps frequēter eā detestabaꝶ in ꝑdicationibꝰ suis. Sciendū ē aūt ꝙ quattuor sunt spēs supbie secūdū Greg. 23. moral. Prima ē quādo homo ꝙ hꝫ nō recognoscit se illud habere a deo. 2ᵃ est quādo aliqs illud ꝙ hꝫ ꝛ si reputet se illđ hr̄e a dō tn̄ si credit habere ꝓprijs meritis. 3ᵃ est quando aliqs fastuose ostendit se habere ꝙ non habet: vt puta sapientiā ꝛc. 4ᵃ est quādo aliquis habet aliqđ ꝛ ostendit illđ se hr̄e non ꝑpter hedificatōem ꝓximi: ſꝫ vt alij vilipendanꝶ. ¶ Istas āt quattuor spēs superbie: explicite vel implicite tangit beatus Luc. habuisse illos qbus xps loqnebaꝶ. Nam per hoc ꝙ dič ꝙ confidebant in se: datur intelligi ꝙ illud ꝙ habebant non recognoscebant a deo. Non aduertentes ꝙ dicitur Jere. 17. Maledictꝰ homo q confidit in hoie ꝛ pōit carnē brachiū suū ꝛ recedit a dō cor eiꝰ. Per hoc aūt ꝙ dič tanq̄ iusti: datur intelligi ꝙ si quid hēbant: suis meritis ascribebāt. Per hoc vo ꝙ dr̄ ꝙ aspnabanꝶ alios: datur itelligi ꝙ si quid in eorum reputatiōe habebāt: illud ondebant: vt alij vilipenderenꝶ. nō aduertētes ꝙ dr̄ eccl'astes. 7. Noli preuaricari in amicū pecuniam ōferētē: neq̄ frēm karissimum sperneris. implicite vo datur itell'i ꝙ non erant illđ ꝙ ostēdebant se esse: non attendētes illud gal'. 6. Si qs existimat se aliquid esse cum ipse nihil sit seipm seducit. ¶ Quantū ad secundum. s. ꝓuerbium opantium attēdenđ dicit duo hoies ascendebant ꝛc. Ubi sciendum ꝙ circa opatōem illorum duoꝝ tria possumus ꝯsiderare. s.

Condictōis natiuitatem.

Intētōis conformitatem.

Conuersatōis diuersitatem.

¶ Quantum ad primū dič duo homies. Nam isti eiusdem condictōis erant quantum ad nat. q: hoies. ¶ Qᵐ ad intentionis cōformitatem dič: ascendebant i tem. vt ora. Nam isti eadē itētōe tēplū ascēderūt: vt. s. ad deū orarēt. Et sic potuerit dicere illđ ps. Introibo in domū tuā: adorabo ad tēplū scūm tuū. ¶ Qᵐ ad ꝯuersatōnis diuersitatē dič. vnꝰ phariseꝰ ꝛ alꝶ publicanꝰ. Phariseꝰ ei idē ē ꝙ diuis. Nam phey diffi erāt ab alijs hoibꝰ qᵐ ad statū: q: sič nūc religiosi a secularibꝰ: qᵐ ad habitū q: hēbāt habitū distictū a secl'aribus ꝛ qᵐ ad cultū: q: aliq̄s spāles obseruantias in colēdo deū hēbant quas nō hēbant seculares. ¶ Lꝫ aūt sic essent distincti ab alijs quantum ad exteriorē appentiam in qua sanctitatem exterius ostendebant: tn̄ interius erant mali ꝑpter ꝙ assimilātur a xpo sepulchris dalbatis que a foris apparant hoibus speciosa: intus vo sunt ple

na ossibus. Mat.23. & omni spurcitia. ¶ Publicani vero dicebant homines q exercebant aliqua opa comunia & publica: sic est colliger pedagia &c. q scdm Greg. vis aut nunq3 exercent sine peccato. Isti libenti9 audiebat xpm q3 phey iuxta illd Luc.15. Erat approquinquates ad yhm pu blicani & peccatores & murmurabat phy. Auditu quid xps dicit eis Mat.21. Amé dico vob quia publicani & meretrices p cedent vos in regnum dei: cuius cam assi gnans subiugit. Venit enim ad vos iohes in via iusticie & nō credidistis ei: publica ni aut & meretrices crediderut ei. ¶ Scie dum est aut hic vbi fit mentio de oratiōe loquédo moraliter q iter alios actus do acceptos é oratio p q3 animus in deo illa rescit. & ideo tha.5. Semper gaudete in dño sine intermissiōe orate i oibus grās agite. Nā q: s3 Aug. ñ cessat orar q ñ ces sat bñfacer ideo dr homini vt semp oret: quia semp debet exercitare se in opibus bonis. ¶ Ad qd autem oratio valeat: au di Aug. in quoda3 sermone. d. Oratio orá ti est subsidiū. deo sacrificiū: demonibus aūt est flagellum. ¶ Sciendum é autem q sic sunt. 7. dona spiritus s. animā ado: nantia vt possit digne deo orare: sic sunt 7. vicia capitalia ill' opposita h ipediétia. & ideo cōtra predicta vicia homo d3 orare ne receptio ipsorum donorū impediatur. exemplo sapiétis. d. eccl'i.23. Domine pr & ds vite mee ne dreling's me i cogitatu maligno extollendá oculor meor ne dde ris mihi: & oé dsideriū prauū auerte a me aufer a me vétris ocupias & ocubit9 ocu pie ne apphendát me & aio irreueréti & in fruito ne tradas me. Vbi sic patebit pse quédo tágit. 7. vicia opposita dict dōis. ¶ Sciédū é át psequédo d isti: vt p3 Jh. ij. sic ordinant. pm donū ibi positū é donū sapc: huic opponit pccm luxurie: q: enim sapiétia é munda iuxta illud Jac.3. Que autem de sursum est primū quidem pudi ca est. ideo nō potest esse in homine luxu rioso: quia iuxta illud sapiétie.1°. In mali uolam animá non introibit sapientia: nec habitabit i corpore subdito peccatis. & iō si vlt sapientiá recipere: d3 ipsam a do pe tere. d. illud sapientie.9. Da mihi dñe se diū tuar assistricé sapientiá & noli me re probare a pueris tuis quoniá seru9 tuus sum ego & filius ancille tue. Debet ét ne vitium luxurie dñet in ipso. dicens eccle siastici.23. Aufer a me concubitus ocu. ne apprehen. me. q si deuote petierit deus exaudiet ipsum. ¶ Hoc auté fuit figura tum Exo.8. vbi simaliter dicitur q cū mul titudo ranar esset in terra egypti: dixit pharao Moy. & Aaró orate dñm vt aufe rat a me ranas cūq3 orasset Moy. mor tue sunt rane que erant in terra egypti. ¶ Vbi sciendū q p ranas que libenter stant in paludibus & in locis lutuosis: in telligūtur homines qui i luto luxurie nu triunt: qbus dr Jac.5. In luxurijs enutri stis corda vestra. Iste aūt rane. i. luxurio si fuisse in terra egypti dicūtur que inter pretatur tenebra vl' obscuritas: q: omnes tales obscuri sunt & tenebrosi pter imun diciá illius peccati fetidi. ¶ Si át homo vult ab hoc peccō curari vt possit in se do num sapientie recipe: debet pro posse se ad deum per orationem conuertere: q si humiliter fecerit: quáuis prius fuerit im mundus: tamen merebitur curari. quia. i. Thy.4. Sanctificatur enim per verbum dei & orationem. ¶ Secundum est donu3 intellectus cui cōponitur peccatum inglu uie: quia enim donum intellectus datur abstinentibus iuxta q de Daniele absti nente dicitur Dañ. i. q deus dedit Danie li intelligentiam omnium visionum. quia vero nimia cibi & potus sumptio mente3 ebetat iuxta illud Osee.4. Vinum & ebrietas aufert cor: ideo in talibus nō po test eé donū intellectus: q: iuxta illud sa piétie. i. sancti. s. disciplíne effugiet fidum

⁊ auferet se a cogitatõibus que sunt sine intellectu. Et ideo si vult donũ intellect⁹ recipe: debet ipm a dño petere. d. cũ ps. Da mihi intellectũ vt discã mãdata tua: q̄ si deuote petierit: ds exaudiet ipsum. ¶ Hoc aũt fuit figuratũ exo. 8. Ubi senté tialiter dr̄ q̄ cũ in domo pharonis ⁊ seruorum suorũ esset multitudo muscarũ rogauit Moy. vt oraret ad dñm vt musce recederent: cum igit̃ orasset Moy. recesserũt musce. ¶ Ubi sciendum q̄ p muscas que sunt animalia libenter comedẽtia dulcia: intelligunt̃ homines dediti delitijs gule: de qua ro. 14. Non ẽ regnuȝ di esca ⁊ pot⁹ sed iusticia ⁊ pax. ¶ Iste musce dicuntur fuisse i rege pharone ⁊ i suis suis: q: cõmũiter omnes tam magni q̄ȝ puri isti maledicte igluuie sunt subiecti de qbus eccli. 6. Omnis labor hoĩs i ore eius; tamen non aduertũt miseri illud. 1. cor. ¶ Esca vẽter ⁊ vẽter escis deus ãt hũc ⁊ has dstruet. Si aũt homo vlt ab i° peccato curari: vt possit i se donum itellectus recipe: debet cum abstinẽtia exorare. q: h genus demoniorum nõ e icitur nisi per oratõem ⁊ ieiunium. Mat. 17. ¶ 3m ẽ donũ consilij: cui opponit̃ peccatum iracũdie: q: enim illud donum reqrit qetum aniũ: q: vo ira inqetat aiũ hoĩs: iuxta illd poeticũ. Ira ipedit aniuȝ ne possit cernere veruȝ. ideo donum cõsilij non põt esse i homie iracũdo: ⁊ ideo si homo vult donũ consilij recipere: debet ipm a domio petere. d. Js. 5. Ueiat consilium sancti isrl: ⁊ sciemus. debet etiã petere q̄ non subiaceat iracundie. d. animo irreuerenti ne tradas me vbi supra. Et sic merebitur exaudiri. ¶ Hoc autem fuit figuratum exo. 9. vbi sententialiter dicitur q̄ cum in terra egypti essent tonitrua ⁊ grando peruali da: Pharao dixit Moy. ⁊ aaron orate ad dominum vt desinant tonitrua ⁊ grando: cũq3 orassent: cessauerunt. ¶ Ubi sciendum q̄ per tonitrua strepitum magnum facientia: intelligitur iracũdia q̄ peccatum homines cõmouet ⁊ perturbat. Unde prouer. 25. Uir iracundus prouocat rixas. significatur etiam per grandinem que ledit terre nascentia: quia iracundus alios conatur ledere vindictam de omnibus appetendo. ¶ Ista tonitrua ⁊ grando: dicuntur fuisse in terra egypti: quia iracundia fac̃ hominem tenebrosum ⁊ deo displicibileȝ iuxta illud ecclesiastici. 27. Ira: furor: vtraq3 execrabilia sunt ⁊ vbi peccator continens erit illorum. Non aduertunt tamẽ miseri illud ecclesiastici. 30. Zelus ⁊ iracũdia minuũt dies ⁊ ante tempus senectaȝ adducit cogitatus. ¶ Si autem homo vult ab isto peccato curari vt possit in se recipere donũ consilij: debȝ instar Moy. dominum exorare: iuxta illud Iac. 5. Tristatur aliquis vestrum: oret equo animo ⁊ psallat. ¶ Quartum est donum fortitudinis: cui opponitur peccatum accidie quia h donum facit hominem constanteȝ ⁊ promptum ad opera bona. Accidia vero reddit ipsum negligentem. iuxta illd prouer. 19. Pinguedo immittit saporem. Unde prouer. 13. Uult ⁊ non vult piger. ⁊ ideo donum h non potest esse cum homine pigro: ⁊ ideo si vult habere h donum: debet ipsum a domino petere: quia ipse ẽ fortitudo nostra. iuxta illud Js. 12. Fortitudo ⁊ laus mea domin⁹ ⁊ factus est mihi in salutem debet etiam petere ne subiaceat accidie. d. animo infruito ne tradas me vbi supra. ¶ Hoc donum ad vincend dyabolum ⁊ peccata debet quilibet a deo petere vt sit victor exemplo Sansonis: de quo figuratiue dicitur sententialiter Iudic. 16. q̄ cum captus fuisset a philistini ⁊ exoculatus ⁊ sibi illuderent: inuocato domino: ait domine deus meñto mei ⁊ redde mihi pristinam fortitudinem vt vlciscar me de hostibus meis: ⁊ pro amissione duorum luminum vnam vltionem recipiam: qui apprehẽsis duabus colũnis

qbus domꝰ innitebatᷣ:diruit domus ⁊ iter fecit oēs qui erāt intus ⁊ ſic ſe vindicauit d̄ ipſis.¶ Ubi ſciendū ꝙ ꝑ philiſtini qui interpretatᷣ ceciderūt:intelliguntur demo nes qui per ſupbiā ceciderūt.d̄ celo.Pro pter ꝙ lucifero eorum principi dᷣ Jſa.14. Quō cecidiſti lucifer qui mane oriebaris Per ſanſon āt qui interꝑtatur ſol fortis: intelligitᷣ qlibet hō in quo deus poſuit in tellectū ad cognoſcendū deſignatum ꝑ ſo lem illuminantē ⁊ liberū arbitriū tam for te ⁊ valide ꝙ nō pōt cogi ab aliqua crea tura.Demones igitᷣ ſuis tēptationibꝰ ho minē conſentientē multociēs capiūt : ⁊ ei eruūt oculos : dū non ꝑmittūt ipꝫ conſide rare ſibi neceſſaria ad ſalutē.⁊ ſibi illudūt qꝛ ꝑ iſta bona tranſitoria dimiſit incōmu tabile bonū.¶ Nō aūt vidēs ſic ſe deten tum:dꝫ mentē ꝑ orationē ad deū erigere ⁊ iſtar Sanſonis petere vigorē : quo acce pto:dꝫ ſe vindicare de dyabolo abiciendo ſi que pccā commiſit ⁊ oibus eius tempta tionibꝰ obuiare.dicēdo illud.1.Macha.2. Et ſi oēs gētes regi antiocho obediūt vt diſcedat vnuſqſqꝫ a ſeruitute legis pr̄m ſuoꝝ ⁊ conſentiat mandatis eius.Ego ⁊ ſi lij mei obediemꝰ legi pr̄m noſtroꝝ propi tius ſit nobis deꝰ.¶ Quintū eſt donum ſcientie cui opponitᷣ pccm̄ auaritie:qꝛ enꝫ donum ſcientie dirigit hoiem in agendis iuxta illud Prouer.9.ſcientiā ſcōꝝ prudē tia:auaritia vero ad res tꝑales hominē inclinat:iō donū ſciētie nō pōt eſſe i hoie auaro.Et iō ſi hō vult h̄ donū in ſe recipe dꝫ illud petere.d.cū p̄s.Bonitatē ⁊ diſci. ⁊ ſcientiā doce me.⁊ ēt petere ne ſit in eo auaritia.d.illō Tren.23. Omne deſideriū prauū auerte a me.Quod ſi deuote petie rit:merebitᷣ exaudiri.¶ Hoc autem fuit figuratum Exo.10.vbi ſentētialiter dicitᷣ: ꝙ cum interea egypti eſſet multitudo lo custarum deuaſtantium oīa terre naſcen tia rogauit.phō Moy.⁊ Aaron vt orarēt ad dominum ꝙ diſcederent locuſte ꝙ cuꝫ Moy.oraſſet receſſerunt omnes.¶ Ubi ſciendū ꝙ per locuſtas corrodentes om nia virentia intelliguntur homines auari tie dediti alios expoliantes : iuxta illud Prouer.2.Semite ois auari aīas poſſidē tium rapiūt.¶ Jſte locuſte dicūtur fuiſſe in egypto:qꝛ auaritia excecat auaros. Si aūt homo vult ab hoc peccato curari vt poſſit in ſe donuꝫ ſciētie recipe :debet ora re.d.cū p̄s.Jnclina cor meū deus in teſti monia tua ⁊ nō in auaritia . ¶ Sextū eſt donum pietatis cui opponitur inuidia :qꝛ enim h̄ donū facit hominē benignū ⁊ pro ximū diligere:⁊ ꝑ conſequens gaudere d̄ bonis proximi.Propter ꝙ dicitᷣ.2.Pe.1. Miniſtrate i pacientia pietatē in pietate vero amorem: in amore aūt fraternitatis caritatē.Jnuidia vero facit hominē neqꝫ ⁊ dolere de bonis proximi . vnde eccleſia ſtici.14. Nequā eſt oculus inuidi ⁊ auer tens faciē:⁊ deſpiciēs animā ſuam . ideo donum pietatis non pōt eſſe in homie inui do.Et iō ſi hō vult hoc donū in ſe recipe: dꝫ dicere cum aplō Ty.2.Abnegantes im pietatē ⁊ ſecularia deſideria ſobrie ⁊ iuſtē ⁊ pie viuamus in hoc ſeculo.debet etiam petere ne ſit in eo inuidia. di . ne derelin quas me in cogitatu maligno vbi ſupra . Et ſi deuote petierit merebitur exaudiri ¶ Hoc aūt fuit figuratū Exo.21.vbi ſentē tialiter dicitur ꝙ cum filij iſrael tranſirēt per deſertum vt irent ad terram promiſ ſionis:ꝙ propter eorum murmurationem fuerunt in deſerto multi ſerpentes igniti ⁊ venenoſi affligentes eos vehementer ⁊ qui iuerunt ad Moy.vt oraret ad domi num vt auferret ſerpentes :orauitqꝫ ⁊ po pulus ab ipſis liberatus eſt.¶ Ubi ſciē. ꝙ per illos ſerpentes hoies mordentes : itelliḡᷣ inuidi qui portant ſemper vene num in ore hominibus detrahendo : de quibus p̄s .Acuerunt linguas ſuas ſicut ſerpentes:ve. aſpiō ſub la. eorum . Non aduertentes quia putredo oſſiuꝫ inuidia

Prouer.14. ¶ Isti serpentes dicuntur
fuisse in deserto: quia in mundo significa
to per desertum multi sunt inuidi. Unde
Ezech.22. Uiri detractores fuerunt in te.
¶ Si autez homo vult curari ab illo pec
cato vt habeat in se donuz pietatis debet
se offerre deo.di. illud sapientie. 6. neqz
cuz inuidia tabescente iter habeo. Et ideo
1. Pe.4. Estote prudentes ⁊ vigilate in
orationibus: ante omnia autem mutuam
in vobisinetipsis caritatem continuaz ha
bentes: quia caritas operit multitudinez
peccatorum. ¶ Septimū est donum timo
ris: cui opponitur peccatuz superbie: quia
enim donum timoris facit hominem reue
rentem deo ⁊ vitare peccata iuxta illud
Prouer.15. Per timorē domini declinat
omnis a malo. superbia vero ē origo pec
catorum: iuxta illud ecclesiastici.10. Initi
um omnis peccati est superbia: ideo hoc
donuz non potest esse in superbo. Et ideo
si homo vult habere hoc donum: debet a
deo petere.d.cuz ps. Confige timore tuo
carnes meas: a iu.eniz tuis timui. Quod
si deuote petierit: merebitur exaudiri.
¶ Hoc autē fuit figuratum numeri. 41.
vbi sententialiter dicitur q̄ cum in deser
to esset accensus ignis ⁊ deuorasset extre
mam partem castrorum: orauit Moy. ⁊
absortus est ignis. ¶ Ubi sciendu3 q̄ per
ignem qui inter alia elleuata tenet altio
rem locum intelliguntur superbi qui su
per alios semper volunt exaltari iuxta il
lud abdie.1. Superbia cordis tui extulit
te. ¶ Iste ignis dicitur in deserto deuo
rasse extrema castrorum: quia in mundo
multi sunt superbia irretiti. Unde Eze. 7.
Floruit virga: germinauit superbia: iniqui
tas surrexit in virga impietatis. ¶ Si au
tem homo vult curari a superbia vt ha
beat in se donum timoris: debet dn̄o dice
re illud.1.Cor.4. Orabo spiritu: orabo ⁊
mente: psallam spiritu: psallam ⁊ mente.

Secunda pars.

s Equit. Pharise⁹ stans apud se
⁊c. Ubi tangit modū rogatiōis
realiter differentē: q̄ probat ꝑ
positū declaratū. Ubi sciēdū q̄ q̄uis sint
aliqua que d̄ se sunt d̄ genere bonoꝝ tamē
ꝑpter aliquas circōstantias debitas vel
indebitas fiunt deo accepta vel non. Et id̄
lz oratio quantū est de se sit de genere bo
norum si tn̄ fiat modo debito: est deo pla
cibilis si vero indebito nō. Et hinc est s̄z
Grego. q̄ in oratione pharisei ⁊ publicani
ostendit nobis xp̄s qualr̄ sibi debeamus
porrigere preces nostras. ¶ Hic igit̄ duo
possumus ꝯsiderare. Primo rogandi mo
dū deo exosum. Secundo modū gratiosū
¶ Quantū ad primū dicit. Pharise⁹ stās
⁊c. Ubi sciendū q̄ circa modū rogādi hu
ius pharisei sex possumus ꝯsiderare. s.

Gestum obstentatum.
Affectum recuruatum.
Obiectum veneratum.
Subiectum cōmendatum.
Proximum reprobatum.
Actum explicatum.

¶ Quantū ad gestū obstētatū dicit'. pha
riseus āt stās. vbi sciendū q̄ ic phariseus
tanq̄ȝ supb⁹: ét i gestu ōndebat suā supbiā
s̄m Tho. q: nō genib⁹ flexis orasse d̄r sed
stetisse. ¶ Quantū ad affectū recuruatuz
dic̄ h̄ apd̄ se orabat. Ubi sciendū s̄z Basi.
q̄ ic pharise⁹ tanq̄ȝ recuru⁹ ad se ip̄z nō si
cut ōndēs affectū suū ad deū orasse d̄r ap
se. ¶ Qm ad obiectū veneratū dic̄: de⁹ gra
tias ago tibi. Ubi sciendū s̄z Augu. d̄ ver
bis dn̄i q̄ pharise⁹ nō reprehendit: q: deo
gr̄as agebat: s̄z q: d̄ se p̄sumebat q: nulluȝ
defectū se reputabat hēre: s̄z i mr̄tis bōis
opib⁹ habūdare. Ubi Augu. de verb̄ dn̄i.
Quis ē igit̄ q ip̄e oppugnat gr̄aȝ: si rep
hēdit̄ q supbe ait gr̄as: audiāt q dn̄t de⁹
me hoieȝ fec̄: ego me iustū facio: o peior ⁊
detestabilior p̄ho q supbe iustū se dicebat
s̄z tn̄ iñ gr̄as agebat. ¶ Qm ad subiectuȝ
ꝯmēdatū dic̄: q: nō sum sic ceteri ⁊c. Ubi

´ciendū q̄ hō pōt se dupliciter cōmēdare vno mō directe:dicēdo se hēre aliqua bōa alio mō indirecte:dicēdo se carere aliqbꝰ defectibꝰ:⁊ vtroqꝫ mō ɔmēdauit se iᶜ pharisēꝰ. ¶ Sciēdū est āt q̄ q̄tū ad p̄ns spectat:hō pōt dānificare p̱ximū tripliciter. Prio in p̄sona p̱p̱ria ip̄ꝫ iniuste opp̱rimēdo:⁊ tal' p̄t dici iniustꝰ. Secūdo i p̄sona ɔiūcta vxorē illiꝰ poluēdo:⁊ iste dr̄ adult. Tertio res suas auferēdo: ⁊ iᶜ dr̄ raptor ɔtra q̄ sūt tria p̄cepta d̄ qbꝰ dr̄ Exo.22.nō occides:nō mecaberis:non furtū facies. Iste igit̄ pharisēꝰ volēs se ɔmēdare:dicit nō eē aliquod p̄dictoꝝ:⁊ iō dic̄ nō sum sic ⁊c. ¶ Sciēdū ē ēt q̄ i iª sua ɔmēdatōe ośdit̄ eius magna sup̄bia ƀm Augu. de verbis dn̄i:q: nō solū aliqbus: ꝫ ēt oibus voluit se p̄ferre. ¶ Quātū ad p̱rimū rep̱robatū dicit velud ēt h̄ publicanꝰ. Ubi sciēdum ƀm Augu.d̄ verb dn̄i q̄ pharisēꝰ se iustū reputās vidēs publicanū:quē tanq̄ꝫ peccōrem despiciebat magis erigebat̄ i sup̄biā ⁊ plus de se p̄sumebat. ¶ Sciēdū est āt q̄ pharisēꝰ plꝰ peccauit ɔtēnēdo publicanū:cui debebat ɔpati q̄ꝫ si ip̄ꝫ excepisset ⁊ ex h̄ appebat q̄ nō digne reddebat deo grās:q: q deo grās reddit aliȷs non isultat. ¶ Quantū ad cetum actum explicatum dicit ieiuno bis ⁊c. Ubi sciendum q̄ postquā phariseus se cōmendauerat indirecte ostendens se carere vitiȷs h̄ consequenter cōmendat se directe exp̱rimēdo. Ūn̄ Theo.expe ditā non solū declinare a malo ꝫ ēt agere bonū ⁊ iō cū dixisset non sum sicut ceteri ⁊c. subiungit per oppositum ieiuno bis in sabbato. Et hic accipitur sabbatū p̱ tota septimana. ¶ Sciēdū ē āt loquēdo moral'r de iª ɔmēdatōe pharisei q̄ hō alñ p̄t peccare i deū:⁊ sic dr̄ iniustꝰ q: fac̄ iniustitiā deo. Alñ in p̱ximum.⁊ sic dicit̄ raptor. Aliquando in seipsum: ⁊ sic dr̄ adulter. Nā ƀm illud.i.Cor.6. Omne quotcunqꝫ fecerit hō extra corpus suum: q autem fornicatur i corpus suū peccat

Comēdat igit̄ se phariseus vitupando alios q̄ nō ē sic ceteri i aliq̄ p̄dictoꝝ. ¶ Qᵐ ad 2ᵐ.s.modū rogādi grosum dic̄. Et publicanꝰ a lōge stās ⁊c. Ubi sciēdū q̄ peccō: ɔsiderās pc̄am peccō dbitā dꝫ multū timer̄: cōsiderādo āt iniuriam q̄ꝫ fecit deo peccādo:debꝫ multum verecundari. considerādo vero q̄ peccando deum offendit debꝫ multū dolere: considerando tamen diuinam misericordiā dꝫ ip̄am humil'r iuocar̄ Scdm̄ h̄ igitur i orone publicāi quattuor possumus considerar̄.s.

Terrorē pterrētem.

Ruborem dep̱rimētem.

Dolorē affligētem.

Dulcorem miserantem.

¶ Qᵐ ad pᵐ dic̄. Et pub.a lon.stans. Sicut enim videmus p̄ experientiam q̄ñ aliquis timet aliū nō audet approximar̄ ad ip̄m.sed stat a remotis. In hoc igit̄ q̄ publicanus dr̄ stetisse a longe dat̄ intelligi timor quem habebat de diuina iusticia. ¶ Lꝫ aūt ex timore publi.staret a longe: tamen ƀm Aug.diuīa pietas faciebat euꝫ p̱pinquum. ¶ Qᵐ ad ruborem dp̄rimētem dic̄:nolebat nec oc.ad ce.leuare. Sic enim videmus q̄ q̄ñ aliqs hꝫ verecūdiā de aliq̄ displicibili fcō dn̄o suo: nō audet in ip̄m respicere vt puta si prodissꝫ ip̄m ⁊c.sic per h̄ q̄ h̄ dr̄ ƀm Tho. publicanum oculos n̄ leuasse:dat̄ itell'i q̄ verecūdabat̄ d̄ vitiȷs p̄petrat̄. ¶ Qᵐ ad dolorē affligētē dic̄:ꝫ p̄cutiebat pectꝰ suū. Ubi sciē.ƀꝫ tho. q̄ i p̄cussiōe pectoris dat̄ itell'i dolor: quē quē hēbat de his que male cogitauerat ⁊ fecerat:quasi cor suum q̄ iuxta pectus ē excitans ad dolēdum. ¶ Qᵐ ad dulcorē miserantem dicit .d. deus p̱pitius esto mihi peccatori. Ubi Theo. Non aliud nisi p̄pitiatōem petebat. Et essꝫ de numero illoꝝ.d.illō ps. Adiuua nos d̄s sa.nr̄.⁊ pp̄ glo.nois tui dn̄e.li.nos ⁊ p̱opi.esto pec. nostris pp̄ nomen tuum. ¶ Sciendū ē āt loq̄ndo moral'r qᵐ ad orōnē hꝰ q̄ ad v̄am

penitentiã de peccato.3ª requirunt.s.cor dis cõtritio:oris cõfessio.⁊ operis satisfa ctio. que tria hñit i[c] p[h]b.⁊ vere penitens fuit. Nam habuit cõtrictionẽ ⁊ ideo ocu los ad celum nõ leuabat.hñit oris cõfes sionẽ. Unde dicit.ds ppi. ⁊c.habuit ope ris satisfactiõem:⁊ ideo pcuciebat pectus suũ. Et ideo scdm Augu.de verb domini indulgentiã meruit obtinere. ¶ Exẽplo igitur huius dz quilibz peccator culpam suã dolendo agnoscere ⁊ veniã postulare.

Tertia pars.

Squit. Amen dico vob descen dit hic ⁊c. Ubi tangit fructum pmiationis veraciter cõtinentẽ q pbat beneficiũ condonatũ. Ubi sciendũ q de officio iusti iudicis ẽ retribuere vni cuiqz scdm opera sua. Quia igitur phseus ⁊ pub.diuersimode deo pces porrexerũt: ideo secundũ Aug.de verb dñi:meruerũt diuersimode pmiari.⁊ ideo dicit. Amen dico vob ⁊c. Homo igit instar hui⁹ iusti ficatus per xpm dz in bono pseuerare.s. illud Job.27. Justificatiõem meã quã cepi tenere:nõ deseram.

Quarta pars.

Equit. Quia omnis q se exaltat ⁊c. Ubi tangit gradũ:condictio nis causaliter pmerentem:q p bat iudiciũ explicatũ. Ubi sciendum secũ dum Criso. q supbia fuit causa qr phseus fuit condẽnatus.humilitas aũt qr publi canus fuit iustificatus. ¶ Sciendũ ẽ aũt q exaltari põt homo laudabilr qñ.s.hõ se elleuat per magnaminitatez ad altiora virtutũ scdm Basiliũ. culpabilr vero qñ in altuz p arrogantiã elleuat. ¶ Sciendũ est igit q exaltatio viciosa hoiem deic se cundũ Criso.hũiliatio xõ virtuosa ipm i padiso coronat. ¶ Sciendũ ẽ aũt hic lo quẽdo moralr q duo possum⁹ ↄsiderar.s. Supbientium dãnum.

Humiliantiũ fructum.

¶ Q[m] ad p[m] dicit. Ois q se exaltat hũi liabit. Ubi sciendũ q stipẽdiũ exaltantiũ se in i° mũdo p supbiam:erit afflictio i in ferno:iuxta illud Jb.2. Dies dñi exerci tuũ sup omnem supbuz ⁊ sup oẽm arrogã tem ⁊ humiliabit ¶ Q[m] ad hũiliantiuz fructum dicit.q se hũiliat exaltabit. Fru ctus enim humiliantiũ se in h mũdo per obiam:erit in celo consolõ imensa: iuxta illud Job.22. Qui hũiliatus fuerit:erit i glã:⁊ qui inclinauerit oclos suos:ipse sal uabitur. ¶ Ista superboz hũiliatio ⁊ hũi lium exaltatio fuit figurata dañ.4.in na buc.de quo sententialr dr q cum deambu laret in aula babil ⁊ videret ciuitatẽ ma gnam ⁊ pulchrã:ellatus ẽ in corde suo.d. nõ ne h est babilõ quã hedificaui in dom[m] i.cõstitui ciuitatem principalẽ regni. Ui dens itaqz ds suam supbiam: volẽs ipm hũiliare:statiz misit ad eũ vnã vocez dicẽ tem.tibi dr nabuc.rex reg[m] trãsit a te ea dem hora sermo cõpletus sup eũ ẽ:⁊ abla tum ẽ regnũ ab eo:⁊ ex hoibus eiectus ẽ. Nã statim pdidit sensum ⁊ mutauit aspe ctum faciei:⁊ pulchritudinẽ mẽbrorũ sicut solet fieri in hoibus furiosis:⁊ fenum vt bos comedit:⁊ rore celi corpus eius infe ctum ẽ donec non solum capilli capitis sz ⁊ pilli totius corporis in similitudinẽ pul uarum aquilarũ crescerẽt:⁊ vngues eius quasi vngues auium. ⁊ fuit in xª punitio ne per.7.annos. ¶ In fine vero.7.anno rum leuauit oculos suos ad celũ ⁊ cogno scens diuinam potentiã insuperabilem: ⁊ q eius voluntati omnia sunt subiecta: ipsum benedixit:⁊ suam vilitatem cogno uit:⁊ quia sic se humiliauit: sensus resti tutus est ei ⁊ figura sua reuersa ẽ in eo: ⁊ opimates ⁊ monstratus sui requisierũt eum:⁊ in regno restitutus:magnificentia sua amplior reddita ẽ sibi: ⁊ tunc magni ficans deum cognouit q ipse gradientes in superbia potest humiliare:⁊ humilian tes se potest exaltare. ¶ Ubi sciendum q per nabuc.qui interpretat sedẽs in an

gustia agnita:intelligit homo supbus q ex certa scia in peccato supbie pseuerat. Iste deambulans in aula babil'.i.viuens in mundanis excellētijs:que signāter dr babil'.i.cōfusionis:q: supbia in mūdanis: hominem ad confusionem deduc:videns ciuitatem.i.res tēporal's:tam in ciuitatibus q̄z in vill'.zc.ex his elleuat in animo z erigit in supbiā:z ex his tanq̄z suis glorians dicit nō ne h est babil'.zc.q.d.non ne h omnia q̄ ego cōspicio sunt mea:z tn̄ miser nō cōsiderat q h est ciuitas babil'. quia pter i^a tēporalia:in cōfusionē multoc.profundat:z eternaliter cruciat:iuxta q ipsi in inferno dicūt sap^c.5.Quid nob profuit supbia:quid diuiciarū iactantia nob ptulit:transiert omnia tanq̄z vmbra: z infra.In malignitate aūt nostra cōsumpti sumus.¶ Considera o vir vane q in superbia erigeris z quasi pullum onagri te liberū natum putas.Job.ij.qd nabuc. accidit:cum cōtra dominū supbiuit.Naz statim misit ad eum dn̄s vocem.d.tibi dicitur nabuc.zc.q.d.non supbias d tua potentia:q: regnum trāsit a te.Ita re vera cuilibz supbo gloriāti d diuitijs z excellētijs cominatur dominus sibi eas auferre: z multoc.accidit q aufertur a superbis: z ad humiles transfertur.¶ Non solum autem regnum terrenum aliquādo amittitur propter peccatum superbie:sed etiaz multa alia mala secunt.Nam.

Amittit regnum celoz.
Perdit consortiū angelorū.
Cumulat numerus viciox.

¶ Primo amittitur regnum celorum. Unde sequitur in figura:ablatum est regnum a te.Nam sicut ab eo ablatum fuit regnum terrenuz:sic a superbis aufertur regnum celorum:sic patet de lucifero:de quo Is.14.quomodo cecidisti de celo lucifer qui mane oriebaris: qui dicebas in corde tuo ascendam super altitudinez nubium similis ero altissimo. verum ad inferna dtraheris in profund laci.¶ Secūdo perdit consortium angelorū.Nam propter superbiam homo expellitur ne sit in consortio angelorū.Unde dicitur in figura q nabuc.fuit eiect^9 ab hoibus:per q intelligitur eiectio a societate sanctorū z angeloruz.Et dicere possit cum ps.Ego autem sum vermis z nō homo:obprobriū hominū z abiectio pleb.¶ Tertio cumulatur numerus vitiorū.Nam in superbo sunt omnia alia vicia:q: supbia est radix zc.iuxta illd eccl'asti.10.Iniciū omnis peccati superbia.Hoc est aūt q dicitur i figura q primo nabuc.pdidit sensum:in quo intelligitur peccatum luxurie.Unde ps. Nolite fieri sic equ^9 z mulus in qbus n̄ est intellectus.Secundo dr q mutauit faciem:in quo intell'r peccatum ire.Naz eccl'i.13.Cor hominis imutat faciem illius siue in bono:siue in malo.Tertio dr q fenum vt bos comedit.per q intell'r peccatum gule.Quarto dr q corpus fuit infectum roze celi per q intell'r peccatum accidie.Quinto q fuit factus pilosus in toto corpore:p q intelligit peccatum inuidie.pilosus enim terrestris z melācolc^9 z significat inuidiā.6° dr q vngues ad mod auium hēbat:p q intell'r pecm̄ auaricie. Nā auarus instar auiū rapientiū hn̄tium vngues recuruas z alias pdantiū:hz manus trahētes ad se p quēcūqz mod:sic āt quocūqz modo lucrata: quasi cū vnguib^9 curuatis sibi soli retinet:z nulli ppatit:sz oibus ipius.vt sit i^a mōstruosa bestia de qua dañ.7.Dētes z vngues ei^9 ferrei comedebat z cōminuebat z reliqua suis pedibus cōculcauit. ¶ Dicitur aūt nabuc. sic punitus p.7.annos:vno modo ad designand q supbi sunt in septēnario peccatorū supradictox.Alio mō p septēnariū.q ē numer^9 vniuersitatē significās. z sub q tota vita nr̄a decurrit:q: p numex.7.dierū:intell'r penax vniuersitas:qbus supb^9 i pccis moriēs ppetuo cruciabit i iferno.

¶ Ui o qualiter superb⁹ ɗprimit : videa
mus qual'r humilis exaltatur. Nam seqt
in figura ꝙ in fine dierum illius tépoꝛis
leuauit Nabuc.oculos ad celum. Per il
lam eim leuatóem oculoꝝ ad celum: i
tell'r imploꝛató diuini auxilij sine quo ne
mo pót resurger ɗ pccó. Propter ꝙ ṕs.
Leuaui oculos meos ad montes vnɗ ve
nietau.mihi .auxilium ꝛc. ¶ Sic autem
leuans oculos dꝫ cognoscere diuinam po
tétiam omnibus pꝛesidétem pp q̄ꝫ dꝫ de⁹
ab hominib⁹ honoꝛari:iuxta illɗ eccl'asti.
3.Magna é potétia ɗi solius ꝛ ab humi
libus honoꝛat. Debꝫ diuinam volũtatem
cognoscer̄ omnibus impantem : in cuius
dictione vniuersa sunt posita ꝛ non est q
sue possit resistere voluntati. Hester .13.
Debꝫ ét diuinam essentiam cognoscere ꝛ
ipam laudare.d.cum ṕs. Bñdicam dñm
in omni tépoꝛ̄ semp laus eius in oꝛe meo
¶ His ɗ ɗo cognitis:quasi ɗ dirrecto as
pectu:dꝫ postmodum ad se cognitóné ha
bere ꝛ suam vilitaté cognoscer̄ ꝛ se humi
liare pꝛofunde . ¶ Quid aũt sic se humi
lians a domio recipiat:audi qd sequitur.
Nam istar Nabuc.sensus sibi restituitur
ꝛ figura ꝛ ɗcoꝛ faciei ꝛ ꝯpositó mébꝛoꝝ
Ubi sciédum ꝙ homo consistit ṕncipalit
ex coꝛpoꝛ̄ ꝛ anima. In his auté duobus i
qbus iacturam patitur pp peccatum sup
bie:pp humilitaté a ɗo refoꝛmatur. Per
restóné igitur sensus itell'r refoꝛmató ani
me. Ut possit dicer̄. Optaui ꝛ datus é mi
hi sésus ꝛc.sap.7. Per restóné auté figu
re:ɗcoꝛis faciei ꝛ cõpónis mébꝛoꝝ ĩtel
ligitur habitudo bona coꝛpoꝛis q̄ꝫ homo
p humilitaté recupat ꝛ ipa exterius ɗco
rat:ɗ qua col'.3. Induite vos sicut electi
ɗi ꝛ sancti ꝛ dilecti viscera mĩsicoꝛdie béi
gnitaté:humilitaté.modestiaꝫ ꝛ paciétiã
¶ Magr̄atus ét ꝛ optiates istar nabuc.
ipm regrét ad hitanɗ cum eo.i.angeli ꝛ
sci i gloꝛia paradisi. ¶ Regnũ etiã sibi ꝛ
magnificétia amplioꝛ r̄stituit:quia q pꝛi⁹
per supbiam regnum celoꝝ amisat:p
hũilitateꝫ in ipo magnifice:exaltatur:iu
xta illud Job.5. Ponit hũiles in sublimi
ꝛ meretrices i sospitate. Uñ Mat.19. Si
nite puulos venire ad me:taliũ est enim
regnũ celoꝝ. Ad ꝙ ꝛc.

¶ Dominica.ij. post pétec.

e Xiens yhs ɗ finibus tyri :
venit per sydonem ad ma
re gallilee inter medios fi
nes ɗcapoleos ꝛc. Mar.7.
Uidemus per experiétiam
ꝙ qñ homines vidét aliqua mira ꝛ insoli
ta:admirant ɗ ipsis. Unde Luc.2.cũ Ma
ria ꝛ Joseph inuéissent yhm ánoꝝ.12. i
medio doctoꝝ:audientes illos ꝛ inter
rogantem.q: valde insolitum est ꝙ puer
12.ánoꝝ habeat tantam sapientiam ad
mirati sunt. Si aũt illa que vident sint bo
na ɗbent ipa in deum referre ꝛ ipm cõmẽ
dare iuxta illud eccl'astici.29. Benedicite
dominum i operibus ei⁹:date nomini ei⁹
magnificétiam. Si vero iª sunt eis vtilia
ɗbét ɗ ipsis ɗo regratiari. Unde.1.thsa.5.
Gaudete i domino semp sine itermissione
oꝛate:in oibus gr̄as agite: ꝛ quanto plus
recipit:tanto plus obligat. Unde Grego.
in omel'. Quanto augétur dona:rónes ét
crescunt donoꝝ . ¶ Quia igitur xp̄s
vt narrat ystoꝛia euangelij hodierni:mira
fecit ꝛ insolita:q: reddidit loquellã hói ꝛ
auditũ:ꝙ factum fuit in se bonũ:fuit etiã
hoibus vtl'e:potuer̄t merito admirari ho
mies ꝛ ipsi regraciari.ꝛ colaudare. ¶ In
isto igitur euãgl'o bts Marcb⁹ q̃ttuoꝛ tã
git euidenter. Uidelicet.
Redéptionis pietaté admirabl'em.
Pꝛeuaricatióis pũersitaté detestabl'em.
Curatóis virtuositaté insupabl'em.
Infoꝛmatóis ṕclaritaté obseruabl'em.
¶ Pꝛimũ pbat:viscerosus egressus.2ᵐ
calamitosus occursus.3ᵐ vigoꝛosus effe
ctus:4ᵐ glorioꝛsus successus . ¶ Pꝛimũ
in pꝛinci.2ᵐ ibi. Et adducũt ei surdum ꝛc.

3m ibi. Et apprehēdēs eū de turba ꝛc. 4m ibi. Et precep eis ꝛc.

Prima pars.

Uantū ad primū vbi tangit ꝛc. q pbat ꝛc. dicit. Exiens yh's ꝛc. Ubi sciendum scdm Greg. q tyrus ciuitas erat gentiliū quibus aliquando xps pdicabat: sed ne daret iudeis occasionem dicendi ipm trāsgressorē legis ideo cū gentilib9 magnā morā non contrahebat. Sciendū est etiam secundū Bed. q xps nō trāsiuit mare gallilee ita q iuerit ad regionem de capoleim q erat regio. 10. ciuitatū: a ca. q est. x. ꝛ polis q e ciuitas: sed venit vsq ad mare ꝛ locus ille respiciebat illam regiōem. Sciendum est aūt loquendo spiritualr q per 1m exitum xpi de finibus tyri ꝛ aduentū ad mare gallilee: intellr exitus dei filij a pre: ꝛ aduētus eius in mund. Ubi sciendū q inter alia: i motu pgressiuo locali quattuor reperiunt. s. terminus a quo: mediū: terminus final. ꝛ quies q sequit. Scd3 h igitur hic quantū ad aduentū filij dei in mūdū quattuor possumus psiderare. s.
Terminū initiatum.
Medium cōtinuatum.
Terminū consumatum.
Situm contentiuū.
Quantū ad primū dicit. Exiēs yh's d finibus tyri. Ubi sciendū q p tyrū q vno modo interpretat fortitudo: intellr ds pr: cui appropriat potētia: de quo. i. Re. 2. Nō e sanctus vt e dn's ꝛ nō e alius extra te: nō e fortis sic ds nr. Ab ipo exijt fili9 dei qn voluit incarnari: iuxta q ipe dic. Jo. 6. Exiui a pre ꝛ vei i mūd. Qm ad 2m s. medim ptinuatū dic: vēit p sydoné. Per sydoné enim q interpt venatio intellr: q di fili9 exiuit a pre sic sollicit9 vēator: q: fuit sollicitus ingrere: ꝛ vocar peccatores ad penitentiā. Et sic figuratus fuerit p iudam mach. de quo dicitur. i. mach. 3. Similis factus est leoni in operibus suis ꝛ sic catls leonis rugiens in venatione. Ubi sciendum p iudā Mach. q interpretat protegēs siue ingēiosus: intelligit filius di qui p suam potētiam nos protegit: iuxta illud ps. Domin9 ptector vite mee a quo trepidabo. dicitur ét igēiosus pp suam sapiētiam: qua nos instruit. Un potest dre illud sap. 8. puer erā ingeniosus ꝛ sortitus animā bonam: ꝛ cū essē magis bonus veni ad corpus incoinquinatum. Iste in suis opibus fuit vt leo fortissimus ꝛ p suam pdicationē salubrē rugijt qn peccatores ad penitentiā aniabat. Quantū ad 3m. s. terminū cōsumatū dicit. ad mare gallilee. Per mare enī gallilee intellr hic mundus q: sic mare e amarū: sic mundus e plenus amaritudinibus. sic etiam mare est tēpestuosum ꝛ piculosum nauigātibus: sic mundus est plenus multis procellr: ꝛ valde piculosus viuentibus mundialr propter infestatiōes demonū diuersas. Un e mare de quo ps. Hoc mare magnū ꝛ spaciosum manibus illic reptilia quorū nō est nūerus. Signanter autem dr mare gallilee q interpretatur rota: ppter modicam stabilitatē q reperit in mūdo. Un ps. d hoibus mūdi. Pone illos vt rotā ꝛ sic sti. ante fa. vēti. Quantū ad 4m. s. situm cōtentiuū dicit: inter medios fines d capoleos. regio s. x. ciuitatum numerus pfectus: per q intellr q xps in h mundo fuit pfectus in omnib9 virtutibus. Sciendū est autē q aduentus filij dei in mund ꝛ exitus a patre fuit figuratū gen. 2° vbi dicitur. Fluuius egrediebat de loco voluptatis ad irrigandum paradisum: qui inde diuiditur in quattuor capita quorum h sunt nomina nomen vni phisō: scdi: gyō: tertij: tygris quarti eufrates. Ubi sciendum q per locum voluptatis: intelligitur beata trinitas in qua est omnis delectatio. de qua delectatione psalmista.

Inebriabunt ab vbertate dom⁹ tue: ⁊ torrente voluptatꝫ tue potabis eos. ¶ Per paradisum aũt terrestrẽ intellr eccl'a militans que lꝫ corporalr sit i paradiso terrestri:spe tñ ⁊ desiderio est in paradiso celesti in quo post decursum presentis vite poterit realr iocundari. Per fluuiũ vero intellr xp̄s:qui cõgrue fluuium dr̄ pp habũdantiam ⁊ plenitudinem grãrum. Iste ꝺ loco voluptatꝫ egressus dr̄.i.de solio trinitatꝫ ad irrigandũ paradisum terrestrẽ i.eccl'am militãtem:qꝫ continue irrigat spiritualib⁹ donis:iuxta ꝙ ipse dic̃ eccl'astici 34. Rigabo ortum meum plãtatõnum. ¶ Dr̄ autẽ hic fluuius in quattuor capita diuidi:vel q: grã sua se ad totum mundum extendit:qui in quattuor partes diuiditur pricipales.s.oriẽtem:occidentem: aqlonem ⁊ meridiem: vel q: ad diuersitatem oium hoium irrigatõ huius fluuij se extẽdit. ¶ Signant ãt dr̄ ꝙ fluuius qui diuiditur in quattuor capita:sortit quattuor nomia quattuor generibus hominum adaptanda. Ubi sciẽdum ꝙ phison q interpretat oris mutatõ vadit ad peccatores:quos mutare dr̄:dum ꝺ peccatꝫ auertunt ad pniam. Ut sic dicat peccator pẽitens illud ps. Ecce nunc cepi. h mutatõ ꝺ xtere excelsi.q.d.tempore pterito ambulaui i vitijs:nunc xo ispiratus a domino ipa ꝺserui:sꝫ a me misero non est tal' mutatõ. ¶ Gyon aũt q interptatur luctatio vadit ad actões quoꝝ quilibꝫ debꝫ preliari contra vicia ⁊ ipa deuincere instar Jacob ꝺ quo geñ.31.ꝙ vir luctabatur cũ eo vsqꝫ mane:q cum videret ꝙ eum supare nõ possꝫ: tetigit neruũ femoris eius ⁊ statim emarcuit.sic re vera homo ipugnat⁹ ab hoste:debet viriliter se defendere: ⁊ sicut vincens neruus femoris eius dicitur emarcuere: vt.s.victoria habita: iam nõ amplius sentiat delectationes peccati. ¶ Tygris vero qui interpretatur velox: vadit ad contemplationes: quorum est ex assuefactione continua: Velociter in deum elleuari. Unde cuilibꝫ ꝯtemplatiuo dicit eccl'astici.31. In omnibus opibus tuis esto velox ⁊ non occurret tibi omnis ifirmitas.s.peccati. ¶ Eufrates autem que interpretatur accresces vl' frugifer vadit ad beatos qui crescentes dicuntur ⁊ frugiferi:quia adepti sunt gloriam:in qua diuinitatis fructu suauissimo recreantur. Ut sic quilibet eorum dicat illud cant.2. Sub vmbra illius quem desideraueram sedi:⁊ fructus ei⁹ dulcis gutturi meo. Et in ps. Ego autem sicut oliua fructifera in domo dei.

Secunda pars.

Sequitur. Et adducunt ei surduꝫ ⁊c. Ubi tangit preuaricationis peruersitatem detestabilem: qꝺ probat calamitosus occursus. Ubi sciendum ꝙ quando homines regionis illius audierunt Christum venisse: videntes in ipo esse potentiam sanãdi infirmos ierũt ad ipsum ducentes infirmum vt ipꝫ curaret: que infirmitas ꝺm Tho. erat a ꝺmonio. Hic igitur q̃ttuor possumus ꝯsiderare.s.

Fidẽ ꝓmerentem.
Morbum affligẽtem.
Affectum iclinantem.
Actum adiuuantem.

¶ Quantum ad primũ dic̃. Et adducunt ei. Ubi sciendum ꝙ homo qui vult aliqd a deo petere: si illud vult obtinere: debet postulare in fide: iuxta illud Jac.1. Si qs autem vestrum indiget sapiẽtia: postulet a deo qui dat omnibus affluenter ⁊ non improperat ⁊ dabit ei. postulet ãt i fide nihil hesitãs. Isti igit credẽtes xpꝫ ifirmũ posse sanar eũ duxerũt ad ipꝫ. ¶ Qm ad 2m s.morbũ affligẽtẽ dic̃ surdũ ⁊ mutũ. Iste ei erat sd⁹ ⁊ mut⁹. Uñ dr̄e potat illꝺ ps. Ego ãt tanq̃ sd⁹ nõ audiebã ⁊ sic mutus nõ apiẽs os suũ. ¶ Qm ad 3m.s. affectuꝫ inclinãtem dic̃ ⁊ dp̄recabantur eum. Ubi

ſciendū ꝙ qñ aliqs vult hēre aliquā grāz ab aliquo ipm inclinat qñ petit cuz reue rentia. Jſti igiť vt xpm inclinarēt ipz de precabātur. Et ſic potuerint dicere illud

8. Eamus ⁊ deprecemur faciē dñi ⁊ queramus dñm exercituū. ¶ Quantum ad quartū. ſ. actū adiuuantē dicit vt ipo nat illi manū. Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ illā ipoſitio nem manꝰ xpi ſuꝑ infirmū: intelligiť actꝰ virtutis xpi ad libandū infirmos: ⁊ iō di cebant ꝙ illi manū imponeret vt reciperet ſanitatē. ¶ Sciendū eſt āt circa iſtā ꝑtez loquēdo moralr̄: ꝙ ꝑ iſtū ſurdū ⁊ mutum intelligiť totū genus humanū vel qlibet pccōr. Unñ ſciendū ꝙ inter alios ſenſus ne ceſſarios ad ſciētiā q̄ eſt ꝑ doctrinā ſunt auditus ⁊ loquella. Loquella ex parte do cētis ⁊ auditꝰ ex ꝑte audientis. ¶ Quia etiā inter alias virtutes q̄ deo placent ē obediētia iuxta illud. 1. ℞. 15. Melior eſt obediētia q̄z victime ⁊ aſcultare magis q̄z offerre adipē arietū: q̄ obediētia intel ligitur in auditu. iō quilibet dz hēre audi tum ꝓmptum vt obediat deo. d. cum ps. Audiā quid loquať in me dñs deus qm̄ loquetur pacē i plebē ſuā. Quia ēt deꝰ vlt ꝙ hō ipm laudet de receptis bñficijs iō quilibet dz hēre linguā ꝓptā ad ipz lau dandū. d. illud eccliaſtici. 51. Dedit mihi linguā mercedē meā ⁊ in ipſa laudabo eū ¶ Dr̄ aūt hō ſurdus ſm Bedā qui non audit libēter verba diuina. mutꝰ qñ deuz nō laudat. ¶ Sciendū eſt āt ꝙ hō tribus de cauſis efficitur corporaliter ſurdus. Primo ꝑꝑ obiectū iꝓportionē. Nā qñ obiectū auditus. ſ. ſonus eſt nimis fortis aufert multociēs auditū iuxta illud. 2. de anima. Excellētia ſenſibilē corrūpit ſenſū Secūdo ꝑꝑ alicuiꝰ humoris ipediētē opi lationē in auribꝰ: q replet neruos auditi uos ⁊ cauitates auriū: ita ꝙ non pōt fieri cōiunctio ſenſibilis cū ſenſu ⁊ tūc hō non audit. Tertio ꝑꝑ alicuius vētoſitatis iclu ſionem que pruritum facit ⁊ ſic impediť auditus. ¶ Sic proportionalr̄ hō ſpūalr̄ efficitur ſurdus vt nō audiať verba diui na. Primo ꝑꝑ peccatū infidelitatis. Naz infidelis qñ aliqua ſibi dicūtur q̄ videnť ſenſum trāſcendere: ſicut ſunt multa per tinentia ad articulos fidei quaſi obedien tia ſibi improportionata nō vult ipſa per credulitatē audire: ſz magis ipa deſpiciť de qbus ps. Nō crediderūt verbo eius ⁊ murmurauerūt in tabernaculis ſuis non exaudierunt vocē dñi. ¶ Non aduertunt tamē tales qualiter a dño punianť: q: om nes priuātur regno celoꝝ. Qď fuit figu ratuz numeri. 20. vbi dr̄ ꝙ ꝑꝑ pccm̄ incre dulitatis dixit dñs ad Moy. de Aaron fratre ſuo. ꝑgit Aaron ad pplos ſuos: nō enī intrabit terrā q̄z dedit filijs iſrael eo ꝙ incredulus fuerit ori meo ad aquas cō tradictiōis. ¶ Ubi ſciendū ꝙ ꝑ terraz q̄z ꝓmiſerat deꝰ filijs iſrael: itelligiť celeſtis patria: q̄z deꝰ ꝓmiſit oibus fidelibus qui dum viuūt credūt in ipſum: vt poſtmodū in celeſti patria ipſum clarius cōtemplen tur. tamen inſtar Aarō increduli: omnes infideles: ipſa priuabūtur. ¶ Secūdo ho mo efficitur ſurdus ꝑꝑ peccatū luxurie. Naz hō vt beſtia deditus carnis delitijs. inſtar humoris fluxibilis: mōita dei ⁊ ſcē matris eccleſie: audire contēnit. de qbus ps. Furor ill' ſicut ſimilitudinē ſerpentis ⁊ ſicut aſpidis ſurde ⁊ obturantis aures ſuas. ¶ Non tñ aduertunt iſti cominatio nem eis factā per Amos prophetam. di. Amos. i. Diſperdā habitatorē de campo ydoli ⁊ tenentē ſceptrū de domo volupta tis. ¶ Tertio efficiť ſurdus ꝑꝑ peccatuz vanaglorie. Nem curioſus plenus vento vanitatis non querit audire niſi aliqua placibilia ꝙ preuidens apoſtolus dicit. 2. Thi. 4. Erit enim tempus cum ſanam do ctrinam non ſuſtinebunt: ſed ad ſua deſi deria coaceruabunt ſibi magiſtros prurie tes auribus ⁊ a veritate qď auditū auer tent ad fabulas autē conuertenť. Unde

de talibꝰ. 4.Re.17 .Secuti sunt vanitates
⁊ vane egerūt .¶ Sciendū est ēt q tribꝰ
de canis efficit hō mutus. ¶ Primo pp
aliquē humorē liquidū linguā relaxantē:
q tunc neruꝰ lingue mollis efficitur ⁊ ser
me debitus non formatur. Secūdo ꝓpter
aliquē humorē siccum ⁊ calidum linguam
retrahentem. Tertio ꝓpter aliquē tume
factionē linguā ingrossantē. ¶ Sic ꝓpor
tionaliter hō spiritualiter efficitur mutꝰ
primo pp peccatū pigritantis ignauie.
Nam piger instar humoris frigidi nō so
lum efficitur ibecilis ad bene operandū
sed ēt ad deū orētenꝰ colaudandū. ¶ Nō
aduertit aūt dispendiū sibi futurū de quo
dr̄ Prouer.20. Propter frigꝰ piger ara
re noluit: mēdicabit estate ⁊ nō dabit ei.
estate.i.post mortē. ¶ Secundo hō effici
tur mutus pp peccatū iracondie. Nā ira
condus instar humoris sicci ⁊ calidi: in se
ipso consumit ⁊ mortificat iudiciū rōnis
tam ad bene cogitandū: q̄ȝ ad bene loquē
dū. Ut de ipso dici possit illud ecclesiasti
ci.46. In iracondia illius impeditus est
sol.i.intellectus. ¶ Unde tales possunt
figurari per canes mutos de qbus dicit
Isa.56. Uniuersi canes mutiū valētes la
trare. Nam p canes intelligūtur iracōdi.
qui non valent latrare q ꝓpter iracōdiā
⁊ in mente ⁊ in facondia pturbantur. Nō
aduertit tn̄ illud ecclesiastici.1. Iracōdia
enim animositatis subuersio illius est.
¶ Tertio hō efficitur mutus ꝓpter pec
catum auaritie. Nam auarus qn̄ recipit
aliqua dona que ipm replent instar lin
gue tumefacte os implētis: efficitur mu
tus. quia peruerit iudiciū propter dona
⁊ non loquitur iuste. de talibus Ezech.22.
Principes eius in medio illiꝰ quasi lupi
rapientes predam ad effundendum san
guinem ⁊ ad pdendas animas ⁊ auare
sectando. Unde de talibus Iere.22. Hec
dicit dominus sepultura asini sepelietur

putrefactus ⁊ proiectus extra portas Je
rusalem. Nam re vera omnis auarus in
iustus ⁊ impiꝰ qn̄ moritur spoliatur bo
nis que acquisiuit iniuste: instar asini qui
post mortē decoriatur: ⁊ sicut asinus deco
riatus proicitur ad fossata vt deuoretur a
bestijs: sic auarus expoliatus diuitijs tra
ditur infernalibꝰ penis: a demonibꝰ cru
ciandus ⁊ ideo extra portas ciuitatis sup
ne Jerusalē dr̄ vt putrefactus ꝓici. ⁊ iō
Deutero.27. Maledictus homo qui acci
pit munera vt percutiat animam sangui
nis inocentis. ¶ Homines sic auari ⁊ in
iusti non deberent alijs preesse nec in do
minio nec in iudicio sed deberent esse ta
les: quales descripsit yetro cognatus
Moy. exo.18. Ubi dixit Moy. Prouide
de omniplebe viros potentes ⁊ timētes
deum: ⁊ quilibet sit veritas ⁊ qui oderit
auaritiam: ⁊ constitue ex eis tribunos ⁊
centuriones: ⁊ quinquagenarios ⁊ deca
nos. ¶ Et tales possunt figurari p Dan̄.
prophetam de quo sententialiter dicitur
Dan̄.5. q cum rex Balchasar promitte
ret sibi multa munera si scripturaȝ q̄ȝ vi
derat sciret legere ⁊ ipsam exponere.
Respondit Dan̄. munera tua sint tibi: ⁊
dona domus tue alteri da. scripturam au
tem legam tibi rex: ⁊ interpretationē eiꝰ
ostendam tibi. Ita re vera quilibet prin
ceps ⁊ iudex debet tenere iustitiā ⁊ veri
tatem annūciare ⁊ defendere: nec debet
munera querere: sed etiā oblata non reci
pere sed potius talem abusionē pestiferā
detestari. tamen licet sic esse deberet inue
nitur oppositum: quia iuxta illud Je.6.
A minore vsq ad maiorem: omnes aua
ritie student. ⁊ a propheta vsq ad sacer
dotem cuncti faciunt dolum. ¶ Uiden
tes autem sic patres veteris testamenti
genus humanum surdum ad deum au
diendum ⁊ sic mutum ad ipsum laudan
dum: totis precordijs adducebant ipsuȝ

ad deum postulantes misericordiam vt manum suam imponeret.i.vt filium suuz in mundum mitteret:propter quem posset genus humanum curari. Unde ps. Emitte manum tuam de alto:eripe me ꝛ libera me de aquis multis ꝛ de manu filiorum alienorum. ¶ Intelligendo autem per surdum ꝛ mutum quelibet etiaz peccatorem etiam dicere possumus ꝙ talis si debz curari debz adduci ad Christum vt manum sibi imponat.i.conferat sibi gratiam per quã ꝛ auditum recipiat ꝛ loquellam. Adducentes autem sunt sancti ꝛ iusti qui pro peccatoribus vt conuertantur:ꝛ vt eis auditum restituat vt obediant: ꝛ loquellam vt laudent deum: assidue deprecantur. ¶ Isti etiam presentantes peccatorem ad xp̄m possunt intelligi in ipsomet peccatore timor pene affligentis:ꝛ amor glorie quietantis. Nã peccator quando ad conscientiã suam reuertitur:ꝛ inuenit se multis peccatis infirmũ: ꝛ cõsiderat ꝙ secundum iusticiam debet puniri: debet timere.d.illud abac.3. Domine audiui auditionem tuam ꝛ timui. Quando etiam cõsiderat ꝙ propter peccatum amisit gloriam paradisi: propter q̃z principaliter fuit creatus: ꝛ ꝙ si vult reuerti recuperabit:iam perditam:debet ex amore illius glorie peccata dimittere: ꝛ sic ad Christum portari.d.illud ps. Domine dilexi decorem domus tue ꝛ locum habitationis glorie tue. Unde apostolus hebreos.4. Adeamus ergo cum fiducia ad thronuz glorie eius vt misericordiam consequamur ꝛ gratiam inueniamus in auxilio oportuno. ¶ Sic autem peccator penitens:timore ꝛ amore ductus ad xp̄z: debet impositionem manus sue petere.i. suam gratiam. Quia recepta debet ipsam ab ipso cognoscere.d.cum ps. Extendisti manum tuam ꝛ saluum me fecit dextera tua. ¶ Ista autem presentatio peccatoris ad Christum fuit figurata leuit.13. vbi sententialiter dicitur ꝙ homo in cuius carne ꝛ cute ortus fuerit diuersus dolor. siue postula.plaga vel lepra: adducetur ad Aaron sacerdotem:vel vnumquẽqz filiorum eius: ꝛ cognito ab ipsis ꝙ est lepra: debebat ad eorum arbitrium separari. ¶ Ubi sciendum quod per illum hominem in cuius cute oritur plaga lepre: intelligitur quilibz peccator: quia sicut lepra inficit corpus sic peccatum inficit animam. Hec autem lepra aliquando in carne dicitur esse: quando peccatum hominis est occultum: aliquando in cute quando peccatum est publicuz. ¶ Per Aarõ autez licet principaliter intelligatur christus:tamen ministerialiter intelliguntur prelati maiores: vt episcopi: ꝛ per filios Aaron: prelati inferiores vt certi sacerdotes: quibus de iure vel per priuilegia cura committitur animarum. ¶ Peccator igitur priuatus vel publicus debet ad aliquem predictorum accedere ꝛ sibi suam lepram.i.peccatum per integram confessionem ostendere: ꝛ secundum quantitatem ꝛ qualitatem delicti debet sibi iniũgi penitentia.

Tertia pars.

Sequitur. Et apprehendens eum de turba ꝛc. Ubi tangit curationis virtuositatez insuperabilem: quod probat vigorosus effectus. Ubi sciendum quod sicut in operatõibus mundanis ad earum complementuz tria requiruntur.s.

Operandi modus.
Exequẽdi actus.
Operatõis fructus.

¶ Sic etiam in operatõibus xpi:ista. 3ª possum⁹ intueri. Et secundū h. hic. 3ª pos sumus considerare quantū ad huius infir mi curationem.s.
Modū informatiuū ꝛ ɔtéplabilem.
Actum impatiuū ꝛ admirabilé.
Fructū restauratiuū ꝛ placibilem.
¶ Quantū ad p:imū dič. Et apprehēdēs eum ꝛc. Ubi.5. possumus cōsiderare.s.
Infirmi separatiōem.
Auricle palpatiōem.
Sputi linitionem.
Oculi leuationem.
Animi imutatiōem.
¶ Quantū ad infirmū separatiōem dič. Et apprehēdens ꝛc. Ubi sciēdū secunduꝫ Criso. ꝙ xp̄s qñ sanare voluit i[m] infirmū segregauit eum de turba:vt p h̄ dct nob intelligere ꝙ in actibus nr̄is nō debem⁹ querere gloriam hoiūm q̄ vana est:sed so lum diuinā laud. iuxta ꝙ ip̄e dicit Mat. 5. Attēdite ne iusticiā vr̄am faciatis corā hoibus vt videamini ab eis. ¶ Quantū ad auricle palpatiōem dicit. misit digitos suos in au. eius. Ubi sciendū scd̄m Criso. ꝙ licet xp̄s solo verbo potuissꝫ sanare i[m] voluit tñ ipsum tangere digitis vt osten deret virtuteꝫ diuinitatis vnitā esse hūa ne nature q̄ sumpserat. ¶ 3[m] ad sputi linitiōem dicit ꝛ expuēs tetigit linguam eius. Ubi sciendꝫ scd̄m Tho. ꝙ xp̄s lini tione saliue que qdem supfluitas est i ho mine sanare voluit linguā muti:vt p h̄ de tur nob intelligi ꝙ nihil erat in xp̄o sup fluū vanum nec noxiū: sed oia virtuosa. ¶ Quantū ad oculi elleuatiōem dicit. ꝛ suscipiens in celū. Ubi Bed. Suspexit q dem in celū vt inde mutis loquellā:inde auditum surdis inde cūctis infirmātibus medellam doceret esse querēdaꝫ. ¶ Quā tū ad animi immutatōeꝫ dicit ingemuit. Ubi Bed. Ingemuit aūt non q: ip̄i opus esset aliquid cū gemitu petere a p̄re:cum cuncta cū patre donet hoibus:sed vt nob gemēdi daret ex[m]:cum nihil p:o nr̄is vl' p:o nostro:ū erroribus p:ximo:um supne pietatis:p̄sidia inuocamus. ¶ Uel ideo secundū Criso. xp̄s ingemuit vt compas sionem ostenderet nr̄e miserie in q̄ƺ deue nimus p peccatum. ¶ Quantū ad 2[m].s. actum imperatiuū ꝛ mirabilé dicit. Et ait effeta ꝙ é ad aperire. Ubi sciendū ꝙ xp̄s sic impatiue dicit effeta:vt ostenderet suā potentiā insupabilem. Uñ Luc. 4. Stupe bant át omnes in doctrina ei⁹ q: in ptāte erat sermo ipsi⁹. ¶ Quantū ad 3[m].s. fru ctum restauratiuū dicit ꝛ cōplacibileꝫ dič ꝛ statim aperte ꝛc. Ubi duo tangit.s.
Auditus restitutiōem.
Affatus repationem.
¶ Quantū ad audit⁹ restitutiōem dicit. Et statim ꝛc. Hoc aūt est ꝙ olim pp̄batū fuit p p:oph'am Is. d. Is. 35. Tunc.s. i ad uentu filij dei in mund̄ aperienť ocli ceco rum ꝛ aures surdoꝝ patebūt. ¶ 4[m] ad affatus reparatiōem dicit. Et solutuꝫ ꝛc. Unde sibi dr̄e possumus illud Sap. 10. Sa pientia apuit os mutorū ꝛ linguas infan tium feč disertas. ¶ Sciendū est aūt hic loquēdo moralr̄ ꝙ quia genus humanuꝫ ꝑpter peccatū p:imoꝝ parentuꝫ secunduꝫ Criso. incurrerat mlta ꝛ diuersa incōmo da ideo xp̄s ꝛ in se ip̄o habu isse naturaꝫ perfectam ostendit:ꝛ hūano generi repa rationem attulit ꝛ medellā. ¶ Sciendꝫ est aūt ꝙ in p̄uaricatiōe p:imoꝝ parentū fuerūt. 8. defectus. Primo enim fuit ibi ex nimia familiaritate noxia locutio. Uñ dr̄ Geñ. 3. ꝙ dyabolus dixit ad mulereꝫ. cur p:ecep̄ vob deus vt non comederetis de omni ligno padisi. 2° fuit ibi ex nimia curiositate puersa auditio. Nam libenter mulr̄ audiuit qñ dyabolus dixit sibi Geñ. 3. Nequaq̄ꝫ mo:iemini sed eritis sicut dij scientes bonū ꝛ malū. 3° fuit ibi ex nimia auiditate indebita degustatio. Naꝫ sič dr̄ Geñ. 3. Uidit mlr̄ ꝙ bonum erat lignū ad uescend ꝛ pulch:ū oclis aspectuq̄ꝫ delecta

bile ⁊ tulit de fructu illius ⁊ comedit:
deditq; viro suo ⁊ comedit. Quarto fuit
ex nimia cupiditate oculoꝝ apitio:q: fue
rũt facti cupidi terrenoꝝ. Vñ Gen.3. Apti
sunt oculi amboꝝ. Quinto fuit ibi ex ni
mia imbecilitate timorata abscõsio. Dixit
adã dño. Vocẽ tuã audiui i padiso ⁊ timui
eo ꝙ nudus eẽʒ ⁊ abscõdi me. Sexto fuit
ibi ex nimia temeritate palliata excusatõ
Vñ dicitur Gen.3. ꝙ adã dixit dño. Mlr
q̃ʒ dedisti mihi socia:dedit mihi de ligno
⁊ comedi. Mulier ãt dixit: serpens dece
pit me ⁊ comedi. Ex hijs ãt. Septimo fu
it facta surditas p inobedientiã ad obser
uantiã mãdatoꝝ. Octauo mutitas per pi
gritiã ad elloquentiã diuinoꝝ. ¶ In cura
tione ãt istius infirmi 8° fuerunt supradi
ctis opposita, rectificãtia statum hoĩs qui
lapsus fuerat p peccatũ. Nã primo dr̃ ꝙ
xp̃s apprehẽdit eũ d̃ turba. ⁊ h̃ ꝯtra nimi
am familiaritatẽ noxie allocutionis, q:.i.
Cor.15. Corrũpunt bonos mores colloq
praua hinc est ꝙ taliũ familiaritas est vi
tanda:pp̃ter ꝙ dicit Bed. Queris turbã
nihil tam dãnosum bonis moribus. ¶ Se
cũdo dr̃ ꝙ misit digitos in auriculã eius
cõtra nimiã curiositatẽ puerse auditiõis.
Nam q: puersa auditio est dãnosa iuxta
illud ꝙ dñs dixit ade Gen.3. Quia inqt
audisti vocẽ vxoris tue ⁊ comedisti de li
gno ex quo pceperã ne comederes male
dicta terra in ope tuo ⁊c. iõ hõ a tali audi
tiõe dʒ aures auertere ⁊ audire pficua.
Vñ baruch.3. Audi israel mandata vite
auribus pcipe vt scias prudẽtiã. Xp̃s igi
tur mittit digitos in auriculã ßm Jero.
qñ ex sua benignitate confert dona sp̃us
s.hoĩ ad audiendũ eius mandata. ¶ Ter
tio dicitur ꝙ expuens tetigit linguã eius
Et h̃ contra nimiã auiditatẽ indebite de
gustationis. Nam quia per gustum esca
cognoscitur: Xp̃s sputo tangit linguam
hominis quando ex sua sapientia docet
quid gustandũ ⁊ quid loquendũ. Vñ Jero.

Sputũ autẽ diuina sapiẽtia est:que soluit
vinculum labioruʒ humani generis vt di
cat credo in deum patrem omnipotenteʒ
⁊c. ¶ Quarto dicitur ꝙ suspexit in celũ.
Et h̃ contra nimiam cupiditatem oculorũ
apertionis, nam quia propter peccatum
homo fit cupidus ad ı^a terrena quia ps.
Oculos suos statuerunt declinare in ter
ram, xp̃s oculos in celũ leuauit vt doceat
nos terrena despicere ⁊ celestia cõtẽpla
ri. Unde Jero. Suspiciens autem in celũ
thesaurum cordis nostri erigere docet.
¶ Quinto dicitur ꝙ ingemuit. Et h̃ con
tra nimiam imbecilitatem timorate abscõ
sionis. Nam quia homo propter peccatũ
timidus factus est. Ut possit dicere cum
ps. Timor ⁊ tremor venerunt super me.
Xp̃s ingemuit vt doceat nos dolere de
peccatis. Unde Jero. Xp̃s ingemuit.i. ge
mere nos docuit. Per gemitum compũ
ctionis intime: friuola leticia carnis pur
gatur. ¶ Sexto dixit effeta. Et h̃ contra
nimiam temeritatem paliate excusatõis.
Nam quia peccator multociens suum pec
catum paliat: iuxta ꝙ ei dicit dominus
Jere.2. Dixisti absq; peccato ⁊ innocens
ego sum, propterea auertatur furor tuus
a me. Hinc est ꝙ xp̃s imperatiue dixit ef
feta: vt ostendat ꝙ homo peccatum suuʒ
paliare non debet sed ipsum humiliter p
palare: q: Prouer.28. Qui ascondit sce
lera sua non dirigetur qui autẽ confessus
fuerit ea misericordiã consequet. ¶ Hec
autem apertio delictoꝝ h̃ imperata fuit fi
gurata Jos. vbi finaliter dr̃ ꝙ cuʒ.5.
reges absconsi essent i spelunca:precepit
Jos.d. Aperite os spelunce ⁊ producite
ad me quinq; reges qui in ea latitant: q
bus productis:precepit ꝙ populus pone
ret pedes super colla eorum:quod ⁊ fece
runt: ⁊ postmodũ interfecit eos. ¶ Ubi
sciendum ꝙ per Jos. qui yhesus naue di
citur:ductorem populi israelitici: intellr
Christus dux ⁊ ductor populi christiani.

de quo dicit deus pr Jsa.55. Ecce testē po
puli dedi eū: ducē ac pceptorē gentibus.
¶ Per.5.autē reges intelliguntur.5. sen
sus corporis qbus homo multociēs regi
tur sectando desideria carnis: iuxta illud
Ephe.2. Alñ conuersati sumus in deside
rijs carnis nostre faciētes voluntatē car
nis ⁊ cogitatōnū ⁊ eram⁹ natura filij ire si
cut ⁊ ceteri. ¶ Jsti.5.reges.i.5. sensus di
cuntur in spelūca latere: q: lȝ sic hō viuat
carnaliter: tñ suum pccm̄ abscondit: ⁊ sic
efficitur horrida spelunca. de quo ps. Po
suit tenebras latibulū suū. Josu.i. xps vt
dēs sic latere.5.reges.i.5. sensus: precipit
ꝙ aperiatur spelunca.i. ꝙ homo sua ma
nifestet delicta ⁊ ad se diuinam misericor
diam inclinet ad spiritus s. gratiam opti
nendam. Ut dicat cum ps. Os meum ape
rui ⁊ non atraxi spiritum quia mandata
tua desiderabam. ¶ Postquā vero sic p
confessionem adducti sunt ad publicum:
precepit eis Josu.i. xps vt ipsos conculcēt
i. ꝙ instar rei que supponitur pedibus tā
quam vilis: sensualitatē amplius non se
quantur. Ut sic verificetur illud Jsa. 28.
Pedibus conculcabitur corona superbie
¶ Sic autem eductis ⁊ conculcatis.5. sen
sibus. Josu.i. xps interficere eos dicitur:
quia cuȝ eius adiutorio debemus omnes
delectationes.5. sensuum interficere. Ad
ꝙ nos docet apostolus col.3.di. Mortifi
cate ergo mēbra vestra que sūt super ter
ram fornicationem immundiciā: libidinem:
concupiscentiam malam ⁊ auaritiā que cū
simulacrorum seruitus: propter que venit
ira dei in filios incredulitatis. ¶ Septio
dicitur ꝙ statim aperte sunt aures eius.
Et h contra surditatem per inobedientiā
⁊ inobseruantiam mandatorum. Nam q:
homo propter peccatum factus est inobe
diens: hinc est ꝙ xps aperuit aures sur
di: vt doceat nos audire mandata diuina:
⁊ ipsa per obedientiam obseruare. ¶ Oc
tauo dicitur ꝙ solutum est vinculum lin
gue eius. ⁊ loque. recte. Et contra mutita
tem per pigritiā h ad elloquentiam diui
norum. Unde Jero. Soluit linguam vt
emittat verbum bonum. Quam dissolu
tionem lingue petebat Jsa. d. Libera me
de san. deus deus sa.mee ⁊ exulta. lingua
mea in iustitiam tuaȝ. Domine labia mea
aperies ⁊ os meum annunti. laudem tuā
Nam sicut dicitur Prouer.16. Dominis
est animam preparare: ⁊ domini linguam
gubernare.

Quarta pars.

Equitur. Et precepit eis ne cui
S dicerent ⁊c. Ubi tangit isfor ma
tōis pclaritatem obseruabilem:
ꝙ probat gloriosus successus. Ubi scien
dum ꝙ lȝ homo i suis operibus bonis nō
debeat laudem humanam querere: sȝ so
lum diuiam: propter ꝙ dic apostolus gal.
i. Si adhuc hoibus placerem xpi seruus
nō essem. tñ illi qui vident dȝ ea publica
re alijs vt accipiāt exēplum faciendi sile:
vel saltem in bonis opibus laudent deū
a quo cūcta bona procedunt. Secundum
h igitur h tria possum⁹ psiderare. s.
Inhibitōem virtuosam oñsiuā hūilitatꝫ.
Publicatōem grosam diffusiuā scitatis.
Cōmēdatōeȝ gaudiosā exp̄ssiuā ptātis.
¶ Q.m ad pmū dic. Et pcepit eis ne cui
dicerēt. Ubi sciēdū ꝙ xps miracula q̄ fa
ciebat aliqñ volebat vēire i publicū vt ex
hoc hoies xitatē ipsius cognoscerēt ⁊ sci
rēt ipsum esse humani generis redēpto
rem: sicut patet de illa muliere que passa
fuerat.12.annis sanguinis fluxum: que vt
dicitur Luc.8. ad tactum fimbrie vestim̄
ti xpi fuit curata. ⁊ hoc nullus sciuissȝ ni
si Christus qui omnia nouerat: ⁊ ipsa que
sanitatem receperat. Interrogauit Chri
stus discipulos suos. d. Quis me tetigit
cui cum dicerent discipuli: preceptor ecce
turbe comprimunt te: ⁊ dicis quis me te
tigit. ⁊ ipe eis diceret ꝙ senserat de se vir
tutem exisse: cognoscens mulier ꝙ mira

cuium factum non latebat ipsum: ,pcidit ante pedes eius ⁊ coram omni populo in dicauit causam quare ipsum tetigisset: ⁊ quomodo statim fuisset curata. ¶ Aliqñ vero precipiebat ne publica fierent vt ex hoc daret nobis exemplum fm Jero. in bonis factis nostris magis humiliari: q̃ʒ humanam gloriam querere: vel per hoc superbire: sicut patet etiam in leproso curato: cui dixit post curatónem. Mat. 8. Uide nemini dixeris. ¶ Quantum ad secundum. s. publicationem gratiosaʒ diffusiuam sanctitatꝫ dic. Quanto autem magis eis pcipiebat ⁊c. Ubi Tho. Docemur autem ex h: cum alicui beneficia ellargimur minime applausus ⁊ laudes appetere. Cum vero accipimus beneficia: bñfactores predicare ⁊ laudare q̃ʒuis noluerit ¶ Sciédum est enim ꝙ publicató bonorum operum quando fit ad laudem dei: non est mala: alioquin saluator non dixisset discipulis. Mat. 5. Sic luceat lux vestra coram hominibus vt videant vestra opera bona: ⁊ glorificent patrem vestrum qui i celis est: imo precessa humilitate ex pte facienꝫ: debꝫ gloria sequi. Und Jero. Ciuitas autem i monte posita: vndiqꝫ cir conspecta abscondi non pót: ⁊ humilitas semper precedit gloriam. ¶ Sciendum é autem ꝙ isti publicantes miraculum xpi non fuerunt transgressores precepti: quia xpˢ lꝫ h preceperit eis: vt nob daret exé plum vitandi laudé humanam vt dcm̃ é: non át vt oino tacerent: vel vt pigros ad laudem diuiorum excitaret. ¶ Quantuꝫ ad 3ᵐ. s. cómendatóem gaudiosam expressiuam potestatꝫ dicit. Et eo amplius mirabantur. d. Bene omnia fecit ⁊c. Ubi sciédum ꝙ non solum homo debet adunari diuina opera: sed etiam ex ipsis in laudé ipsius exurgere: ⁊ suam extollere potestatem: iuxta ꝙ dixit Nabuc. viso miraculo trium puerorum qui fuerunt i camino ignis quos non leserat Dañ. 3. Signa inqt ⁊ mirabilia apud me feč deus excelsus. Placuit ergo mihi predicare signa eius: q: magna sunt ⁊ mirabilia eius: qa fortia ⁊ regnum eius regnuꝫ sempiternũ: ⁊ potestas eius a generatóne i generató nem: ¶ Hic autem tripl'r cómendatur. ¶ Primo quantum ad generalem pductiónem: q: bene omnia feč. Jo. 1. Omnia per ipm facta sunt. ¶ 2° quantum ad aurium aperitónem: q: surdos feč audire. Js. 29. Audient i die illa surdi verba libri ¶ 3° quantum ad ligue dissolutóem q: ⁊ mutos loq. s. ad benedicendum deum: q: psalmista. Benedicentes ei hereditabunt terram. de qua ps. Portó mea domie sit i terra viuentium. i. i gloria paradisi vbi est vita perpetua. Ad q̃ʒ nos pducat ⁊c.

¶ Dominica. 12. post penthecosté. Euangelium. 53.

Beati oculi q vidét que vos videtis. Luč. 10. Scðm sanctorum sñiam: homo ppter peccatum icurrit iter alia tria damna. Primo enim i currit excecatónem in intellectu. Naʒ homo anteq̃ʒ peccasset habebat intellectum clarum ⁊ limpidum: sed propter peccatũ habet ipsum obtenebratum: vt sic verificetur illud ps. Nescierunt neqꝫ intellexerunt in tenebris ambulant. Secundo i currit incuruationem in affectu. Nam homo ante peccatum habebat affectum rectum ad diligendum deum ⁊ proximum ⁊ ad desiderium supernorum: tñ propter peccatum est factus recuruus dimittens bona incómutabilia pro cómutabilibus: vt sic de hominibus post lapsum verificetur illud Osee tertio. Diligunt vinatia vuarum. Nam peccatores dimittunt vuas dulces: idest bona celestia ⁊ diligunt vinatia: idest bona terrena. ¶ Tertio incurrit retardatónem i effcũ.

Nam hō ante pecc̄m erat ꝓmptus ad oē opus bonum post lapsum vero fcͤs ē tar dus piger ⁊ negligēs: imo ꝙ peiꝰ est. im pius ⁊ imisericors ad idulgētiam ꝓximi subleuandam. Unde de eis potest dici il lud Isa.13. Lactantibus vteri non misere buntur. Nam peccatores nec magnis nec paruis: nec orphanis miserenṫ. ℭ Chri stus igiṫ repator humāi generis ꝑ aduē tū i mundum istos tres defectus repauit intellectum illustrando: affectum dirigē do: ⁊ effectum roborando. ⁊ h̄ nobis inuit ystoria euāgelij hodierni i quo xp̄s iuxta tria ꝓposita: tria generalr̄ fac. q:

Predicat itellectus claritatē intuitiuaꝫ.
Indicat affectꝰ rectitudinē amatiuā.
Prouocat effectꝰ ꝓmptitudinē executiaꝫ

Pm ꝓbat ispectō luiosa. 2m dilectō visce rosa. 3m sbuetō copiosa. Pm i pn̄. 2m ibi. Et ecce qdā legisꝑitus ⁊c. 3m ibi. Ille aūt volēs iustificar̄ seipm ⁊c.

Prima pars.

Qātū ad pm. vbi xp̄s p̄dicat ⁊c. ꝙ ꝓbat ⁊c. dic̄. Cōuersus yh̄s ad discipl'os suos dixit. Bt̄i ocl'i ⁊c. Ubi sciē. ꝙ magna fuit ap'lis gl'a qn̄ ꝓ prijs ocul' xp̄ꝫ viderūt icarnatū quē sci pa tres vetis testi lꝫ toꝫ p̄cordijs desiderauē rit tn̄ p̄n̄tialr̄ nō viderūt. Bꝫ h̄ igiṫ in pte ista. 2. possumꝰ ꝯsiderar̄. Pᵒ ꝟitatē miste rij adipleti. 2ᵒ āxietatē desiderij p̄cōcepti. ibi dico eim vob̄ ⁊c. ℭ Qm ad pm istorū dic̄. ꝯuersus yh̄s ⁊c. vbi sciē. ꝙ lꝫ xp̄s i ml' toꝝ p̄n̄tia loqreṫ tn̄ ad discipl'os suos spe tialr̄ se ꝯuertit beatificās eos ꝓp agnitio nē icarnatōis misterij tanq̄ꝫ ipꝫ magis di ligētes ⁊ dcis suis firmiꝰ adherētes. Sci endū ē ēt ꝙ ista visio de xp̄o de q̄ h̄ loqṫ nō ē itelligēda sola visio corporal' exteri or: ꝫ visio mētal' iterior q̄ fuit ꝑ vaꝫ fideꝫ. Nā ⁊ si multi iudeoꝝ xp̄m viderit ocl'is corpis: q: tn̄ ipm nō viderūt ocl'is mentꝫ: idcirco n̄ beatificanṫ a xp̄o: ꝫ solū discipl'i h̄n̄tes fidē p̄fectā. ℭ Quātū ad āxietateꝫ desiderij p̄cōcepti dic̄. dico ei vob̄ ꝙ mlti ⁊c. Ubi sciē. ꝙ cā qr̄ xp̄s dixit discipl'os suos btos: fuit q: viderūt ipm icarnatum ꝙ n̄ p̄res veteris testi. ℭ Sciē. ē āt ꝙ ex h̄ ꝙ h̄ dr̄ ꝙ ꝓphete nō viderunt xp̄m: nō pōt argui ꝙ ipsi de xp̄o noticiam nō ha buerit sicut aliq voluerunt arguere. ꝫ op positum. cuius rō est: q: cum aduētū xp̄i desiderauerunt: ⁊ desiderium esse nō pos sit nisi de re aliqualr̄ cognita: vel mēte cō cepta: seqtur ꝙ de xp̄o noticiam aliqualē h̄uerit. ℭ Sciēdum est ēt ꝙ Mat. ꝓ illo ꝙ h̄ dr̄ reges: dic̄ iustos. Mat.13.d. Am̄ qppe dico vob̄ ꝙ multi prophete ⁊ iusti cupierunt videre que vos videtꝫ ⁊ nō vi derunt ad designandum ꝙ qlibꝫ iustꝰ rex dici potest: q: motibus sensualibus scit p̄ esse. ℭ Sciēdum est autem circa istā par tem pricipalem i qua fit mentō de deside rio ꝙ habuerunt patres veteris testamē ti i dei filium incarnatum: lꝫ ipm non vid̄ rint: ꝙ ap'li multiplr̄ xp̄m viderunt ⁊ no bis ānunciauerunt: q̄ꝫ visionem multipli cem d̄siderauerunt p̄res veteris testamē ti: vt sic possint dicere illd̄ Jo.1. Quod vi dimus ⁊ audiuimus: ānunciamus vob̄ vt ⁊ vos societatē h̄eatis nobiscū: ⁊ societas vr̄a sit cū p̄re ⁊ fi. eius yh̄u xp̄o. Uiderṫ nāqꝫ xp̄i

P̄n̄tiam gr̄osam aspectu delectantē.
Doctriam luminosam: auditū d̄mulcēteꝫ.
Potētiā vigorosam: ꝯfectū s̄bleuātem.
Clemētiā amorosam s̄bꝫ p̄dotantē.

ℭ Primo dico ꝙ apostoli viderunt xp̄i presentiam gr̄osam ⁊c. Nam lꝫ p̄res vete ris testi presentiam xp̄i desiderauerint: iuxta illud ꝙ figuratiue dr̄ 2ᵒ pal'.9. ꝙ om nes reges terrarum desiderabant videre faciem Salomonis: tamen ipsum non vid̄ runt sed apostoli: vt sic quilibꝫ potuerit dicere illud gen̄.32. Uidi dominum facie ad faciem ⁊ salua facta est anima mea. ℭ Unde ista salutifica facies potest nob̄ figurari per faciem regis Assueri: de quo

dictū fuit Hester.15. Ualde admirabilis es dñe ⁊ facies tua plena est gratiarum. ¶ Ubi sciendū ꝙ p assuer qui interpretatur beatitudo intelligi pōt xp̄s yh̄s qui est beatitudo nr̄a. iuxta illud ꝙ ipse dicit Jo.17. Hec est vita eterna vt cognoscant te solū deū verum ⁊ quē misisti yh̄m xp̄m Iste admirabilis valde dr̄. q: de ipso dic ps. Domine dñs noster q̄ȝ admirabile ē nomē tuū in vniuersa terra. facies autem eius plena dr̄ gratiaꝝ. q: iuxta illud Jo. i. Ipse ē plen⁹ gr̄a ⁊ veritate: de cuius plenitudine nos oēs accepimus gr̄aȝ ꝓ gratia. ¶ Secūdo viderūt apl'i xp̄i doctrinā luminosaȝ auditū demulcentē. Nam licet p̄res veteris testi doctrinā xp̄i desiderauerint. iuxta illud ꝙ figuratiue dr̄.3.R. 10. ꝙ vniuersa terra desiderabat vultū salomonis vt audirēt sapientiā eius: tn̄ ip̄ȝ non viderunt docenteȝ sicut apl'i. ¶ Hec est doctrina ad q̄ȝ audiendaȝ inuitat nos xp̄s Prouer.21. di. Appone cor tuum ad doctrinam meaȝ que pulchra erit tibi cuȝ seruaueris eam. ¶ Tertio viderunt apostoli xp̄i potētiam vigorosam defectū sublevantem. Nam lȝ patres veteris testamēti desiderauerint xp̄i potentiā per q̄ȝ reuelarentur defectus humāe nature. iuxta illud ꝙ ꝓmissū fuerat eis p Isa. d. ysa.35. Deus ipse veniet ⁊ saluabit nos. tunc aperientur oculi cecoꝝ: ⁊ aures surdoꝝ patebunt. tūc saliet sicut ceruus claudus: ⁊ aperta erit lingua mutoꝝ. tn̄ ip̄m non viderūt ista facientē sicut apl'i: qbus dici potuit illud Mat.xi. Euntes renūciate Jobi que audistis ⁊ vidistis ceci vident: claudi ambulant: leprosi mundantur: surdi audiunt: mortui resurgunt: pauperes euangelizantur. vt sic dicere potuerint illō Luc.5. Uidimus mirabilia hodie. ¶ Un̄ de ipso rōne sue potētie dr̄ Dan̄.7. Potestas eius potestas eterna que nō auferet ⁊ regnuȝ eius ꝙ nō corrūpetur. ¶ Quarto viderūt apl'i xp̄i clemētiā amorosā subiectū ꝓdotātem. Nā lȝ p̄res veteris testi desiderauerint xp̄i clemētiā p q̄ȝ hoies donis sp̄ūalibus dotarent. tn̄ ip̄ȝ nō viderūt ista dōa hoibus conferentē. sic apl'i: qn̄ in die pen̄. sp̄ūm s. in habundantia misit. iuxta illud Mat.2. Dū cōplerent dies pent. erāt oēs discipuli pariter i eodē loco: ⁊ fcūs est repēte de celo son⁹ tanq̄ȝ aduenientis sp̄ūs vehemētis ⁊ repleuit totā domū vbi erāt sedētes ⁊ appuerūt eis disptite lingue tanq̄ȝ ignis seditq̄ȝ supra singulos coꝝ. ¶ Un̄ d ista clemētia vbi dr̄ Prouer.16. In ylaritate vult⁹ regis: vita ⁊ clemētia ei⁹ q̄si ymber serotin⁹. Nā sicut qn̄ rex ondit ylarē vultū alicui: nō oȝ ip̄ȝ timere. sic qn̄ xp̄s vultū yllarē donādo sua dona gratuita auferendo timorē ab hoie: dat amorē sicut ēt ymber serotin⁹ calorē precedentē mitigat. ⁊ terrā rorat. sic diuina clemētia tēpat vigorē iustitie: ⁊ aiaȝ rigat ymbribus gr̄arum. ¶ Sciendū est igit ꝙ apl'i viderunt in xp̄o.

Adimpletionem scripture.
Euacuationem figure.
Exaltationem nature.

¶ Primo dico ꝙ apl'i viderūt in xp̄o adimpletionē scripture. Ad cui⁹ euidentiā ē sciendū ꝙ i scriptura fuit ꝓphetatū ꝙ dei fili⁹ cū humāitate nr̄a debat de v̄gie nasci iuxta illō Is.7. Ecce v̄go ↄcipiet ⁊ pariet filiū ⁊ vocabit nomē ei⁹ emanuel. ꝙ ē interpretatū nobiscū de⁹. ¶ Hāc āt scripturaȝ ꝓpheticā ipletā viderūt apl'i qn̄ xp̄s fuit de virgie natus: vt sic dicere potuerint illud Jo.1. Uerbum caro fcm̄ est: ⁊ habitauit i nobis. ¶ Secundo dico ꝙ apostoli viderunt in Christo euacuatōem figure. Ad cui⁹ euidētiā sciē. ē ꝙ ista icarnatō ↄceptō ⁊ natiuitas: lȝ i multi̇̄s locis scripture figurata fuerit: tn̄ q^m ad p̄ns spectat: fuit nobis figurata i rubo Moy. d q̄ sinali̇̄r dr̄ Exo.3. ꝙ cū Moy. vēisset ad mōtē dei oreb: appuit ei dñs i flāma ignis d medio rubri ⁊ videbat ꝙ rub⁹ arderet ⁊ nō com

bureret. cūq3 vellet ire ad videdū istā vi sionē mirificā: dixit ei dñs: non appropes h solue calciamēta d pedibus tuis: locus enim i quo stas terra sancta est. ¶ Ubi sciendum q per Moy. qui interpretatur assumptus d aquis exñtem in mōte oreb qui iterpretat ardor: intelligi pōt qlibet xpian9 q eleuat9 ab appetitu terrenarum cupidinū: iflāmatus caritatis ardore stat i monte ptēplatōis excelse ptemplādo icarnatōem tā mirificā hūanū intellectum totalr trāscēdentez: vt sic possit dicer apoc. 21. Sustulit me in spū i mōtē excelsuz 7 altum. ¶ Quis aūt sic exñs in estasi videat hāc icarnatōem mirabilē. audi qd sequr. Nam dr q vidit rubū inflāmatum: 7 dñm in flāma ignis: 7 q rubus ardebat 7 non cōburebat. Ubi sciendum q p istum rubum inflāmatuz: pt intelligi virgo maria plena spiritus s. grā. iuxta illud angeli. Luc. i. Aue gratia plena dñs tecū. q sps s. significat per ignez. in cui9 signū datus fuit apostolis in linguis igneis: vt habet act. i. In isto at rubo sic inflāmato. i. i beata Uirgine: visus est dñs: qñ dei filius descendit in eius vterū factus hō. iuxta illō angeli: Luc. i. Ecce cōcipies in vte. 7 pa. fi. 7 vo. nomē eius yhm. q rubus visus fuit ardere: tñ non pburi. q: virgo beata l3 di filiū in vtero pcepit: tñ virginitatis pudicitiā nō amisit. ¶ Non āt vacat q moy. volens videre hāc visionē mirificā iubet calciamēta deponere. Ubi sciendū q p calciamenta q sunt d pellibus animaliū mortuorū: 7 q pedes tegunt intelligo peccata q mortificāt animā: 7 ipsaz tegunt ne deuz videant. iuxta illud Is. 59. Iniqtates vestre diuisert inter vos 7 deum vestrum: 7 peccata vestra abscondert faciem eius a vob. qui vlt ergo secreta dei videre depōat pccā. ¶ Hāc aūt figurā viderūt euacuatam apostoli: qñ viderunt xpm d virgine natū cuz ipso cōuersando. ¶ 3° dico q apli videŕt in xpo exaltatōem nature. Ubi sciēdū q q: prim9 homo fuit d terra deditus peccatis: elongatus a deo: ligat9 a dyabolo: 7 sic in maxima miseria. ¶ Hāc autem naturā sic deiectā videŕt apostoli mirabilr 7 sublimiter exaltataz qñ ipsam videŕt in xpo diuinitati cōiunctaz in vnitate psone. ¶ Ad videdū igitur nraz naturam sic exaltatā in xpo inuitant figuratiue oēs anime. Cant. 3°. vbi dicit. Egredimini filie syon: 7 videte regem salōnez in dyademate quo coronauit eū mr sua in die desponsatōis illius: 7 i die leticie cordis eius. Ubi cōsidera o deuota aia.

Societatam gratiosam.
Sedulitatem virtuosam.
Claritatem luminosam.
Dignitatem generosam.
Uenustatem gloriosam.
Solēnitatem gaudiosam.

¶ Primo dico q deuota aia pōt considerare societatē grosaz 7 h cum dr: filie syō. Ubi sciendū q p istas filias syō intelligi possunt oēs fideles aie. qbus dicit ps. Letetur ysrl in eo q fec eum: 7 filie syō exultent in rege suo. Nā ysrl. i. prim9 hō adā letari d3 in do qui fec illū. 7 filie syō. i. oēs anime fideles debent in suo rege exltare. ¶ 2° pōt anima cōsiderar sedulitatē virtuosaz. cū dr. Egredimini. Nā deuote aie: vt sedule 7 virtuose debēt egredi ab istis terrenis 7 carnalib9: 7 debēt mentalr coniungi cū do. ¶ 3° pōt psiderare claritatē luminosam. cuz dr. videte. Nam hō d3 clare speculari 7 videre sibi necessaria 7 vtilia ad salutez: 7 illa facere. debet etiā videre salutem impedientia: 7 illa dimittere. Uñ sibi dr Prouer. 4. Oculi tui recta videāt 7 palpebre tue pcedāt gressus tuos. ¶ Quarto pōt psiderare dignitatē generosam. cū dr regē Salomonē. Nā xps dr rex Salomon q interptat pacific9: q: ipe gen9 humanū pacificauit cū deo. iuxta illō apli ad Ipse ē pax nra q fecit vtraq3 vnū. ¶ Quinto pōt psiderare venustatē

gloriosã.cũ dr̃ i dyademate quo coronauit eũ mr̃ sua. Ubi sciendũ q̃ p istõ dyadema itelligi põt diuinitas q̃ xp̃m ornabat: quo mr̃ ip̃m coronauit qñ in vtero vniuit hu manitatẽ diuinitati. ❡ Sexto pt̃ ɔsidera re solẽnitatẽ gaudiosã.cũ dr̃ in die despõ satiõis illi⁹ ₇c. Nã dies i qua humana na tura fuit vnita cũ deo: dici potuit dies de sponsatõis: q: dei fili⁹ eã sibi vniuit vt spõ sam.q̃ ẽt dies leticie btẽ virgis dici potu it.q: letari potuit multũ: qñ se cognouit mr̃em dei: ₇ redẽptoris nr̃i.vt sic sit dies de qua dicit p̃s. Hec dies q̃z fec dñs exul temus ₇ letemur i ea. ❡ Apl̃i igĩ q̃ p̃di cta viderũt pñtialiter: ₇ nos q̃ videm⁹ ea mentalr̃: p̃dicamur bti.cum dr̃.bti oculi q̃ vi.₇c. ❡ Isti igĩ sic bti possunt nobis fi gurari p seruos Salomonis.de q̃b⁹ dixit regina Sabba Salomõi.3.Re.10. Bti viri tui: ₇ bti s̃ui tui hi qui stãt corã te sp̃ ₇ au diunt sapientiã tuã. ❡ Ubi sciendũ q̃ sic dictũ fuit supius p istũ regẽ itelligĩ xp̃s p viros ãt ₇ s̃uos ei⁹ intelligi possũt oẽs fideles xp̃iani q̃ debẽt esse viri p fortitu dinẽ ₇ constantiã: q̃bus dr̃ p p̃s. viriliter agite ₇ ɔfortetur cor vr̃m oẽs q̃ sp̃atis in dño.debẽt ẽt esse s̃ui per ꝓmptitudinẽ ₇ obedientiã.vt sic dicãt dño illõ Gen.44. Et s̃ui sumus dñi nr̃i. ❡ Isti igĩ q̃ sunt viri ₇ s̃ui: bti dicũtur.iuxta illud Thob. Oẽs q̃ diligũt te ₇ q̃ laudẽt sup pace tua in secula seculorum laudabunt te.

Secunda pars.

Egtur. Et ecce qdã legis pitus. ₇c. Ubi xp̃s indicat affectus re ctitudinẽ amatiuã. q̃ ꝓbat dile ctio viscerosa vbi sciendũ q̃ pp̃ peccatum p̃mor̃ parentũ affectus hoĩs fuit obliga tus ad ista temporalia. q: iuxta illud Isa. 1. Oẽs diligũt munera: secũtur retributio nes. Fuit ẽt recuruat⁹ ad se ip̃z quantum ad appetendũ delectatiões carnales. Uñ Jere.5. Populus me⁹ dilexit talia: Xp̃s igĩ docet ip̃z rectificari: q̃ quidẽ rectifica tio est vt hõ diligat deũ sup oĩa: ₇ ꝓximũ sicut se ip̃m. Nam iuxta illõ Mat.22. In his duobus mãdatis vniuersa lex pẽdet ₇ prophete. ❡ Sed h̃ igitur in ista parte tria possumus ɔsiderare.

Primo questionis dubitationẽ.

Secundo questionis solutionẽ, ibi. At ille dixit ad eum.

Tertio solutiõis ɔfirmationẽ, ibi dixitq̃z illi recte respondisti ₇c.

❡ Quantũ ad p̃mũ dicit. ₇ ecce qdam legis pit⁹ ₇c. Ubi quãtũ ad istum pitũ fa ciẽtẽ q̃stiõez xp̃o: duo possum⁹ ɔsiderare. Primo ꝓponentis intentõez maliciosaz. Scđo dubitãtis q̃stionem fructuosam.

❡ Quantũ ad p̃mũ dicit. ₇ ecce qdam legis peritus surrexit tẽptans eum. Ubi sciendũ q̃ inter iudeos erãt aliqui hoĩes verbosi: ₇ curiosi aliqd querere a xp̃o: inĩ q̃ vt videbaĩ eis: aliqua dicebat nõ conso na legi Moy. inter quos erat iste legis pitus. scđm cirillũ. Uolẽs igĩ legis pit⁹ seducere xp̃z vt aliqd ɔ̃ Moy. loq̄reĩ: ad ẽ tẽptãs eũ. nõ cogitãs illõ q̃ dr̃ deutero. 6°. Nõ tẽptabis dñm deũ tuũ. ❡ Sciẽdũ ẽ ãt q̃ p̃hei ₇ legis piti: tẽptabãt xp̃m di uersis decãis. P° ad expiendã ei⁹ sapiaz sic fec iste. ₇ sic habeĩ. 22. vbi dr̃ q̃ iterro gauit eũ vn⁹ legis doctor tẽptans eũ ma gister q̃ ẽ mãdatũ magnũ i lege. 2° ad ex piendaz ei⁹ pacientiã. sic habeĩ Mat.12. vbi dr̃ q̃ qdã õ scrib ₇ p̃heis dixeĩt xp̃o: magr̃ volumus a te signũ videre. ₇ rñdit ill'. gñatio mala ₇ adultera signũ q̃rit. ₇ si gnũ non dabiĩ ei nisi signũ Jone ꝓp̃e. 3° vt possent accusar̃ eũ. 4° vt iponerẽt sibi calũniã: sic habeĩ Mat.22. quãdo miserũt ad xp̃m interrogãtes, vtrũ liceret tribu tũ dari Cesari an nõ. vbi appellauit eos ypocritas. ❡ Q^m ad dubitãtis q̃stionez fructuosaz diĩ. dicẽs magr̃ qd faciẽdo vi tã eternã possidebo. Ubi sciendũ q̃ lz iste malitiose xp̃z interrogaret, tñ qõ de se ẽ bona ₇ vtil'. q: querit qualr̃ vita habeaĩ

vt aűt abscődat suam maliciá : xpm hono rat vocás eum magistrű.q̄zuis nó intéde ret ab ipso adiscere:sed magis qd ofret ex periri.secundű cirillum.¶ Sciendű é au tem scőm tytum φ q: xps in suis pdica tionibus sepe faciebat mentióem d reg' celorum:vt sic hoies alliceret ad ipm ap petendu3:ɿ ad faciendű opera vt possent ipsu3 acqrere . idcirco iste legis pit' mo tus fuit querere qualr vita3 eterná poss3 possidere.¶ Qm ad solőné qstionis dic. at ille dixit ad eum ɿc. Ubi sciendű φ so lutio alicui' questióis:ap querétem tunc est efficacior:qñ est cősona dictis suis.vt igitur solo questionis proposite sit effica cior ap legis pitum.xps ab eo petit legis testimoniű.vt sic ad determinádum qstio nem:verba ipsius héat:ɿ legis scripturá. Et scőm h in pte ista duo possumus consi derare. Primo saluatoris interrogatőe3. Secűdo doctoris responsioné.¶ Quátu3 ad saluatoris interrogatőem dicit: at ille dixit:ad eű i lege qd scriptű é ɿc.¶ Quá tum ad doctoris rñsioné dicit.ille respon dens dixit.diliges dñm deu3 tuű ɿc. Ubi sciendum φ q: secundű Grego.duo sunt pcepta caritatis di.s.amor:ɿ pximi.ideo iste doctor primo respődet qd lex ptineat de dilectione dei . 2° qd de dilectőne pro ximi.¶ Quantű ad primű dicit.diliges dñm deum tuű ɿc . Ubi sciendű φ in ista sua responsióe iste doctor:tria tangit.s.
Actű caritatis vniétis.
Obm dignitatis excedétis.
Modű cőgruitatis cődecentis.
¶ Primo tangit actű caritatis vniétis. cű dicit diliges. Nam dilectio é act' cari tatis vniens hoiem cum deo in quo consi stit perfectő legis iuxta illd apostoli ad ro.xiij. Plenitudo ergo legis est dilectio. Unde ipse amonet nos eph 5.di. Estote imitatores dei sic filij karissimi ɿ ambula te in dilectione sicut ɿ xps dilexit vos. ¶ Secundo tangit obiectum dignitatis excellentis.cum dicit.deu3 tuű. Ná iuxta illud deutero.x.ipse é deus deoru3 ɿ dñs dominantiű:magnus ɿ potens iustos glo rificádo:sed terribilr:reprobos puniendo. ppter φ dixit Moy.populo deutero.x. dñm deum tuum timeb ɿ ei soli seruies. ¶ 3° tangit mod cőgruitatis cődecétis. cum dr.ex toto corde ɿc. ¶ Ubi sciendu3 φ deu3 debem' diligere ex toto corde q: est creator ad esse p productióem.ex tota anima:q: pseruator in esse p gubernatőe3. ex totis viribus:q: reptitor ad bene esse: per gre collonem.ex tota mente:q: remu nerator i optio eé:p glorificatőe3.¶ Qm ad dilectióem pximi dicit.ɿ proximű tuű sic te ipsu3. Ubi sciendű φ postq̄z legis pi tus ptulerat qd lex dicit de di dilectióe: consequéter adiűgit quid dicat quátű ad proximű.cuius dilectóis secundű basiliű: habemus in nob seminariű : dű cognosci mus φ naturalr homo est animal sociale nó solitariű vel siluestre . ¶ Sciendű est aűt φ istud pceptum de dilectióe pximi: nlls malus ɿ iniust' potest seruare.iuxta illud eccli.14. Qui sibi neq̄z é : cui alij bo nus erit?q.d.nulli.¶ Quantű ad 3m.s.so lutóis pfirmatőem dicit.dixitq3 illi recte ɿc. Ubi duo possum' cősiderare. Primo solutóis vitaté.2° obseruatióis vtilitaté. ¶ Quátű ad primű dic.dixitq3 illi recte rñdisti. Ubi sciédű φ i h ondit veritas so lutóis date p legis pitu3 ex testio. legis. q: xps q veritas é ɿ vita.ipsam verá ɿ ca tholicá pfirmauit.¶ Qm ad obseruatio nis vtilitaté dic.h fac ɿ viues . Ubi scien dű φ dilectio dei ɿ pximi fuit fundamtű obseruatóis omniű mandatoꝝ.vt cum ob seruantia mandatoꝝ ducat ad vita3 eter nam:iuxta φ adolescenti querenti a xpo Mat.19.ɿ dicenti : magister Bone quid boni faciam vt habeam vitam eternam. respondit yhs.d.Si vis ad vitá ingredi serua mádata.cősequens é vt q deum dili git ɿ proximű:héat vitá eterna3.

Tertia pars.

Equit. Ille aũt volens iustifica re se ip̃z &c. Ubi ꝑuocat effect⁹ ꝓmptitudinez executiuã: q̃ pro bat subuentio copiosa. Ubi sciendũ q̃ sic homo in necessitate positus natural'r d̃si derat adiuuari: ita d̃z quãdo videt aliquẽ indigẽtem: ei vt ẽ sibi possibile subuẽire. iuxta illud Mat. 7. Omnia ergo q̃ vl'tis vt faciãt vob̃ hoies: & vos facite eis xp̃s igit̃ in p̃te ista nos excitat in ꝓposita pa bola vt subueniam⁹ ꝓximo indigẽti: vt sic nullus possit se de ignorãtia ꝓximi: vt vi debat̃ facere iste legis pitus: rationabil'r excusare: secundũ h̃ igitur in p̃te ista tria possumus cõsiderare.

Primo legis piti arrogãtez p̃sumptõez.
Secũdo yh̃u xp̃i figuratiuã locutõem.
Tertio sui dicti euidentẽ applicatõez.

¶ Quantũ ad primũ istorũ dicit. at ille volens iustifi. &c. Ubi sciendũ q̃ hõ vana gl'osus qñ laudat̃ d̃ aliquo bono facto vl' dicto nõ retorquet h̃ in laudem diuinã. d. cum p̃s. nõ nob̃ dñe nõ nob̃: sz nomini tuo da gloriã: sed multociẽs vt vir van⁹ erigi tur in supbiam: & vñ deberet mereri: d̃me retur: q: igit̃ iste legis pit⁹ fuerat lauda tus a xp̃o q sibi dixerat. recte rñdisti. in superbiã est ellat⁹: nullũ reputãs sibi pa rem. ¶ Sciendũ est ẽt scd̃z Thom q̃ iste legis pitus ignorãs qs sit suus proxim⁹ vt sua questio indicabat: oñdit se vacuum a dilectõne dei & proximi: quã tñ lex man dauerat: & per ꝯñs legis q̃z ore cõmẽdaue rat trãsgressorẽ. ¶ Qm ad 2m. s. yh̃u figu ratiuam locutõem dic̃. suspiciẽs ãt yh̃s di xit &c. Ubi sciẽdum q̃ q: palestini in suis locutõnibus multũ vtebantur pabol': q: ẽt popul⁹ cõis citius capiebat ista parabo lice dcã q̃z si d̃r̃nt̃ subtili⁹: idcirco xp̃s ser uans modum regionis: & condescendẽs populo multa eis in parabolis loqueba tur. ¶ In hac autem parabola quinq̃z possumus ꝯsiderare. s.

Casum homis calamitosum.
Occursum hostis piculosum.
Dãnum mũeris pernitiosum.
Actum legis defectuosuz &
Effectum custodis affectuosum.

¶ Qm ad primum dic̃. suspiciens autem yh̃s dixit homo &c. Ubi sciẽdum q̃ p istũ hoiem itell'r Adam primus homo cũ to ta posteritate sua. Per Jerusalem autez q̃ iterpretat̃ visio pacis. Uno modo itell'r celestis patria in qua est clara visio cum perfectõe dilectõis & pacis. Per Jerico autem que interpretat̃ luna & significat d̃ fectum: itell'r nostra mortalitas in quam d̃uenimus s̃m Aug. propter pccm̃: pp̃ q̃ ẽt s̃m eum. amisimus ciuitatem illam su pernam. ¶ Uel per Jerusalem intellig̃t potest paradisus terrestris. vbi hõ ante q̃z peccaret: erat in tranquillitate & pace. Per Jerico ãt iste mũdus in quo existit hõ in afflictõibus & miserijs mult̃. ¶ Si gnanter aũt dic̃. descẽdebat: vt per h̃ gra uitas pcci det̃ itelligi q̃ fac̃ homiez d̃scen dere i infernum. quod cognoscens p̃s. di cebat. Iniq̃tates mee supergresse sunt ca put meum: & sicut onus graue grauate sunt super me. d̃scendisse autem d̃r p̃m⁹ homo: q: d̃ statu inocẽtie: descẽdit i statũ cl'pe. ¶ In quãtã ãt passibilitatẽ & miseriã gen⁹ hũanũ pp̃ pccm̃ p̃mor̃ pentũ d̃uenit audi Job dñtẽ. Job. 13. Hõ nat⁹ d̃ mlĩere breui viuẽs tp̃e replet⁹ mult̃ miserijs qui q̃si flos egredit̃ & territ̃ & fugit vel d̃ vm bra & nunq̃z i eodẽ statu pmãet. ¶ Istas mĩias d̃plorãs Inno. d̃ vilitate ꝯditõnis hũane sic ait. Quis ergo det ocul' meis fõ tẽ lachrimar̃ vt fleã mĩabilẽ hũane con dictõis igressum. culpabilẽ hũane ꝯuersa tõis ꝓgressum. dãnabilẽ hũane dissol'onis egressum. Cõsidera ergo cũ lachrimis dẽ quo factus est homo: format⁹ est d̃ terra conceptus est in culpa: natus ad penam: agit praua que non licẽt: turpia que non decent: vana que nõ expediũt. ¶ Iste aũt

descēssus hoīs per pecm̄ fuit figuratus p descēsum Jone: de quo sententialr̄ dicitur Jone .i. q cum dn̄s mitteret Jonam adp dicanduz niniuitis noluit ire: sed voluit fugere a facie domini: ⁊ iuit ad mare: ⁊ inuēta naui intrauit in ipam ⁊ dscendit ad interiora nauis ⁊ dormiebat sopore graui. ❡ Ubi sciēdum q per Jonā qui uno mō interpretaē columba: itelligi pōt aīa rationalis q̄z dn̄s istar colūbe creauit inocētē ⁊ pulchrā. Per nauē vo intelligi pōt sensualitas siue corp⁹ hoīs: q: sic nauta in naui continet: ⁊ tamen nauem gubernat ⁊ regit: sic aīa rōalis dum homo viuit est in corpore: ⁊ ab ipa homo habz omnē sensuz ⁊ motum. Per mare vo tempestuosuz ⁊ instabile: intelligi pōt iste mundus plen⁹ multis tumultibus: in quo nulla stabilitas reperiē. De⁹ igiē sic precepit Jone q iret ad predicandum niniuitis: sic precipit p̄mo homini di. geñ. 2. Ex omni ligno q ē i paradiso comede: de ligno autem scie bōi ⁊ mali ne comedas: sed sic Jonas dō noluit obedire: sic p̄mus hō fuit transgressor precepti: qñ dē ligno comedit: sic autez Jonas transgrediēdo pceptum dei iuit ad mare: sic primus homo faciendo ꝯ preceptum diuinum: venit in hunc statum miserabilem plenum diuersis penalitatib⁹: sic continue experimur: sic etiam Jonas descendit ad nauis interiora sopori graui dormiēs: sic in homie anima rōnalis immersa est pp pecm̄: vt potius dicaē dormire q̄z vigilare dum a corpore regiē sequēdo ipsius desideria. ad ro. 7. Non eniz q volo bonum h facio: sz q nolo malum hoc ago. ❡ Huic aīe sic i corpore dormienti dēbet dici ipm ꝯfortādo ne dispet illō apli Eph. 5. Surge qui dormis ⁊ exurge a mortuis ⁊ illuminabit te xp̄s. Nā quēcunqz dormiētem i peccatis: si vult surgeř ⁊ veni re ad statum penitētie. xp̄s recipit ⁊ dat sibi grām ipsius animam illustrantem. ❡ Q.^m ad occursum periculosum dic. ⁊ i

cidit in latronēs. ❡ Ubi sciēdū q p istos latrōes q a latēdo dci sunt: itelli possunt dmones: q: sic latrōes oculte pdanē temporalia: ita dmones aīas hoium ɓm Ambrosium: conanē predari. ❡ In istos homines incidūt: quando ad corp suggestionem puaricanē obliti pceptí dñi. ❡ Iste est ille fur dyabolus de quo dic xp̄s Jo. 10. Fur non venit nisi vt fureē ⁊ macteē ⁊ pdat. ❡ Licet āt sic homo a dyabolo superatus fuerit: tamen sibi fuit compatiē dum propē valitudinem hostis. ⁊ ideo sibi compassus dei filius incarnari voluit vt hominemperditum liberaret. ❡ Isti demones sic insidiantes homini significati per latrones: fuerunt figurati per illos latrūculos dē qb⁹ dr̄. 4. Re. 5. Porro latrūculi dē Syria egressi fuerant: ⁊ captiuam duxerant de terra Jsrael puellam puulā que erat i obsequo vxoris Naamā. ❡ Ubi sciendū q per istos latrūculos intlli pn̄t demones qui instar latronum hominib⁹ insidianē vt ipos capiāt. Signāter aūt dicūtur isti latrūculi eggressi de syria que interpretaē sublimitas: q: demones per peccatum supbie descenderēt de celo: qui ē locus sublimissim⁹ in q̄ primit⁹ fuerūt creati. iuxta illud q reprehēdendo dic dn̄s lucifero ezechiel. 28. Tu cherub extentus ⁊ ptegens posui te in monte sancto dei. sequitur peccasti ⁊ eieci te. Per puellam autē paruulā ⁊ inocentem: intelligi pōt anima hois q̄z dē creauit pulcherrimā sine macula peccati. Jstam autem puellam: latrūculi demones acceperūt ⁊ captiuam duxerunt ad faciendum contra diuinum preceptum. Signāter autem dicitur hanc puellam fuisse de isrl q interpretatur videns deum: quia anima hominis ad h fuit creata vt deum clare videat in gloria. iuxta illud Js. 35. Ipsi videbunt gloriaz domini ⁊ decorem dei nostri. ❡ Dicitur aūt ista puella fuisse in obsequium vxoris naān. Ubi sciendum q per vxorem naān intelli

Si potest sensualitas in homine. quia sic
inter vi rum ⁊ vxorem est iugum ⁊ firmū
ꝯturber niū: sic dū homo viuit in isto mor
tali corpore: sensualitas ē anime rationali
ꝯiuncta. rōnalis igit aīa sic accepta p pec
catū a dyabolo qn̄ deuicit primū hominē
dr̄ fuisse in obsequio sensualitatis significa
te p vxorē naamā. ꝙ deplorans apl's di.
Ro.7. Video aliā legē i mēbris meis re
pugnantē legi mētis mee ⁊ captiuantem
me in legē pcci que ē in mēbris meis infe
lix ego hō qs liberabit me d corpore mor
tis huius. ⁊ subdit: grā dei p yhm xp̄m.
¶ Quantū ad dānum muneris pciosū
dicit. q etiam despoliauerūt ⁊ pla. ⁊c. Ubi
sciendum ꝙ homo in sua primaria condi
tōe fuit factus cū rectitudine naturali: vt
s. sensualitas subiceret rōni: rō vero deo: fa
ctus fuit ēt ornatus multis donis gratuitis:
inter que fuit donum pmaximū ꝙ homo
nunq̄ mortu⁹ fuiss sed viuus in corpore
⁊ anima translat⁹ fuiss ad consortium an
gelorum: pp pccm̄ vo factus est i homie
ordo puersus. ¶ In ista aūt expoliatōne
tangit in homine tria damna.
¶ Primum ē amissio donoꝝ spūalium.
¶ Scōm dbilitatō viriū naturalium.
¶ Tertiū ē dimiutō pncipioꝝ vitalium.
¶ Quantū ad primum dicit. qui etiā d
spoliauerunt eum. Ubi sciendū est ꝙ sic
dictum est superius homo habebat mul
ta dona gratuita quibus ornabatur vt ve
stibus quib⁹ fuit a dyabolo spoliatus.
¶ Sciendum est autem ꝙ inuenio vestē
triplicem qua vestitus erat homo vel fu
isset: si permansisset in statu nature con
dite: qua fuit a dyabolo per peccatū spo
liatus. s.
Innocentie decorantis.
Gratie conformantis.
Glorie quietantis.
¶ Primo inuenio vestem innocentie de
corantis. ⁊ hec est vestis de qua dicit
31. Stragulatam vestem fecit sibi byssus ⁊
purpura indumentum eius. Nam deus
potest dici fecisse primis parentibus ve
stem stragulatam que est vestis diuerso
rum colorum quando in statu innocentie
dedit eis originalem iusticiam: ad quam
instar diuersorum colorum dona multipli
cia sequebantur. ¶ Ista veste fuit homo
spoliatus a dyabolo: quando suis sugge
stionibus acquieuit. Unde compatiendo
homini figuratiue loquitur domin⁹ Joel
primo dicens. Posuit vineam meam in
desertum ⁊ ficcum meam decorticauit nu
dans spoliauit eam ⁊ proiecit albi fci sūt
rami eius. ¶ Ubi sciendum ꝙ per istam
vineam ⁊ ficcum intelligi potest primus
homo qui instar vinee ⁊ ficulnee debuiss
portare fructus suaues ⁊ dulces. sed tam̄
dyabolus instar ficcum decorticauit ⁊ ex
poliauit quando per ipsius suggestionē
fuit priuatus iusticia originali: ⁊ sic nud⁹
remansit: ⁊ albi facti sunt rami: quia om
nia alia dona que sequebantur originalē
iusticiam cum ipsa instar rami albi: pari
ter sunt siccata. ¶ Secundo inuenio ve
stem gratie conformantis. Nam gratia
est quedam vestis conformans animam
deo: quam qui hab; est de familia eius: ⁊
ad nuptias potest intrare: ⁊ sine qua de
nuptiis eicitur: vt habetur Math. 22.
¶ Ista veste fuit expoliatus homo quā
do fecit contra preceptum diuinum: dya
bolo instigante: ⁊ tunc potuit dicere illd
Mich. primo. Super hoc plangam ⁊ vlu
labo: vadam spoliatus ⁊ nudus. ¶ Ter
tio inuenio vestem glorie quietantis:
Nam gloria est quoddam ornamentum
quod est complementum ⁊ quietatiuum
omnium beatorum: quam quidem habu
isset primus homo si non peccasset: ⁊ sic
suo congruo tempore quando ipsum vo
luisset transferre ad angelorum consorti
um: potuisset sibi dicere illud Job. 41.
¶ Circonda tibi decorem ⁊ in sublime
erigere: ⁊ esto gloriosus ⁊ speciosus:

iduere vestib9. ¶ Jsta veste fuit expolia
tus homo quando peccauit: quia tunc fu
it a celesti patria exulatus: vt sic potue
rit dicere illud Job.19. Spoliauit me glo
ria mea: abstulit coronam d̄ capite meo.
¶ Jsti demones sic expoliantes pm ho
minē cum sua posteritate fuerunt nob̄ fi
gurati per philisteos d̄ quib9 sñialiter dr̄
1.Re.31. q̄ venerunt philistij ꝛ inuenerūt
Saul ꝛ tres filios ei9 iacentes i mōte gel
boe: ꝛ p̄ciderunt caput Saul ꝛ expoliaue
runt eum cū istis q̄ erant cuꝫ eo. ¶ Ubi
sciendū q̄ per philistii q̄ iterpretant̄ ceci
derunt: itelligi possunt demones: q̄ ꝑpter
pecm̄ superbie ceciderunt d̄ celo. Per sau
lem v̄o q̄ iterpretat̄ abutēs ꝛ filios suos
intelligi pōt primus homo cum tota po
steritate sua: q̄ abusus fuit donis sibi dat̄
a d̄o quando resistere noluit temptatōni
dyabolice ātemisse: ꝛ ideo dyabolus sibi
caput abscidit quando ipediuit i ip̄o vsuꝫ
debite rōis: ꝛ sic ip̄ꝫ cū tota posteritate
sua expoliauit vestib9 supradict̄. ¶ Qm
ad debilitatōem virium naturalium dic̄.
ꝛ plagis iposit is abierunt. Ubi sciendum
q̄ vires naturales hois: non solū ꝑꝑ pec
catum sunt deordiate vt sensualitas rōni
non obediat: nec rō deo: sed etiā multum
sunt debilitate quātum ad suos actus: q̄
homo non ita clare intelligit: ꝛ sic d̄ alijs:
sic̄ i statu inocētie: vt sic sibi possit dici il
lud Job.4. Nunc venerunt super te pla
ge ꝛ defecisti. ¶ Unde p̄mus homo sic
plagatus potest figurari per Joram d̄ q̄
sñialiter dr̄.1.paral'.23. q̄ Syri preliātes
ꝯ Joram vulnerauerunt eum: ꝛ mltas pla
gas recepit i dcō certamine. ¶ Ubi sciē
duꝫ q̄ per Syros qui iterpretat̄ sblimes.
intelligi possunt demones qui sublimes
dici possunt: quia per peccatum superbie
voluerūt se poner̄ i sblimi. Per Jorā v̄o
q̄ iterp̄tat̄ fluui9 grē: itelli pōt p̄m9 hō q̄
i mult̄ dōis fuit a d̄o creat9: īstar fluuij q̄
aquā ꝯtiēt habūdant. Pugnātes igit̄ Sy
ri.i. demones ꝯ Joram.i. p̄mū hominem
vulnerauerunt eū i naturalibus ꝛ nō so
lum vnam plagā accepit i illo certamine
sed multas: q̄ non solum fuit i vna poten
tia sed i omnibus vulneratus. ¶ Quātū
ad dimiutōem p̄ncipoꝝ vitalium dic̄: Se
miuiuo relicto. Ubi sciēdum q̄ homo si
nō peccassꝫ vixisset duplici vita.s. vita na
tur̄: ꝛ vita grē: qn̄ vero peccauit amisit vi
tam grē: ꝛ remansit sibi solum vita natur̄
ꝛ sic semiuiu9. ¶ Quātū ad actū legis de
fectuōsum dic̄. Accidit aūt vt sacerdos q̄
dam ꝛc. Ubi sciendū q̄ testm̄ vetus gene
raliter diuidi ꝯsueuit i duo.s. i legem ꝛ ꝑ
phetas. ꝛ b̄m h̄ : i secerdote itellr̄ lex. in le
uita v̄o ꝑphe. vetus igit̄ testamentum: si
ue iquantum lex significata per sacerdotē
siue iquantum ꝑphete significati ꝑ leuitā:
genus humanū expoliatū ꝛ vulneratum:
potuerunt videre sed nō curare. ¶ Qm
ad d̄fectum legis ꝛ sacerdotij dic̄. accidit
autem vt sacerdos q̄daꝫ d̄scenderet eadē
via: ꝛ viso eo p̄terijt. Ubi sciendum q̄ q̄
sacerdos ꝛ omnes q̄ fuerunt i lege eadeꝫ
via descenderunt sicut Adam: q̄ omnes
ab ip̄o ꝯxerunt pecm̄ originale. Jdeo nul
lus poterat genus humanum redimer̄: sꝫ
idigebat q̄l bꝫ redēptore. ¶ Qm ad defe
ctum ꝑphetie dic̄. filr̄ ꝛ leuita. Ubi scien
dum q̄ sicut dcm̄ est de lege significata ꝑ
sacerdotem: ita potest dici de ꝑphetia si
gnificata per leuitam. ¶ Quantū ad effe
ctum custodis affectuosum dicit. samari
tanus āt q̄dam ꝛc. Ubi sciēduꝫ q̄ homo
iste q̄ dr̄ descendisse de Jerusalem i Jeri
co creditur fuisse adductus in ista para
bola: quia de populo iudeorum nullus i
lege antiqua potuit subuenire: quia nec
sacerdos nec leuita: vt superius dictuꝫ
est. Samaritanus autem subuenit qui
non erat de populo israelitico. ¶ Jn
ista igitur parte duo possumus ꝯsiderar̄.
Primo affectum cōpassionis inclinant̄.
Secūdo effectum curatōis liberant̄.

¶ Quantū ad primū dicit. samaritanus aūt quidam ꝛc. Ubi sciendū ꝙ circa xp̄s significatū per istum samaritanū. s. possumus ꝯsiderare. s.
Gubernatōem vigorosam.
Peregrinatōem virtuosam.
Assimilatōem amorosaꝫ.
Inspectōem luminosam.
Cōpassiōem viscerosaꝫ.
¶ Quātū ad guber. vig. dic̄ samaritan⁹ autem qdam. Ubi sciendū ꝙ samaritan⁹ interpretaṫ custos. q: igiṫ xp̄s vt ipsemet dic̄ est pastor bonus: ꝛ officiū boni pastoris est custodire oues sibi cōmissas: ideo xp̄s est custos ꝛ dici potest samaritanus. ¶ Quantū ad pegrinationeꝫ virtuosam dicit. iter faciens. Ubi sciendūꝫ ꝙ xp̄s secundum diuinā prescientiā ꝛ ordinatiōeꝫ de sinu patris venit in mundū iuxta illō ꝙ ipse dic̄ Jo. 16. Exiui a pr̄e ꝛ veni i mūdum. ¶ Quantū ad similatiōem gratiosam dicit. venit secus eū. Ubi sciendūꝫ ꝙ xp̄s in h̄ mundo existēs: silis fuit ceteris hoib⁹ absq3 pccō. Nā i iuxta illō. i. petri. 2. pccm̄ nō fec̄ nec inuētus ē dol⁹ in ore ei⁹. vt sic verificeṫ de ipo illō ps. In via pccōrū nō stetit. ꝛ iō dr̄ hic ꝙ vēit sec⁹ languidū hoiem: sine sec⁹ viā: q: ipse nō fuit languid⁹ p pccm̄ nec i via pccōꝝ: ſ3 solū silis natura: ꝛ iō sec⁹. ¶ Quantū ad inspectionē luminosaꝫ dic̄. ꝛ vidēs eū. Ubi sciendū ꝙ xp̄s q cognoscit oīa. iuxta illō heb. 4. Oīa nuda ꝛ apta sunt oclis ei⁹. cognouit infirmitatē hūani generis: a q̄ nō poterat curari nisi p ipm: ꝛ iō dr̄ languidū istū vidisse. Naꝫ iuxta illud Eccli. 23. Oīa vidit ocl's ei⁹. ꝙ cognoscēs pccō: d3 dr̄e. treñ. i. Uide dn̄e afflictiōeꝫ meā qm̄ erect⁹ ē inimic⁹ dyabol⁹ erigiṫ: qn̄ ꝑualet ꝯ homiem pccōrē. ¶ Qm ad ꝯpassionē viscerosā dic̄ mia mot⁹ ē. Ubi sciē. ꝙ xp̄s cui⁹ ꝓpri⁹ act⁹ ē misereri semp ꝛ pceṙ: vidēs istū ifirmuꝫ lāguidū misert⁹ ē. Un̄ Ambro. Ueiēs aūt fact⁹ ē ꝯpassiōis nr̄e susceptōe finitiu⁹ ꝛ misericordie coll'one vicin⁹. Un̄ ps. quomō misert⁹ ē pr̄ filioꝝ: misertus dn̄s timentibus se qm̄ ipe cognouit figmētū nostruꝫ. ¶ Qm ad effectū curatōis liberantꝫ dic̄. ꝛ appropians ligauit ꝛc. Ubi sciēdum ꝙ corporal' medicus volēs curar̄ aliquē: int̄ alia d3 quattuor facere. P⁹ ei3 d3 ifirmus visitare. Nam si solū a lōge staret ꝛ infirmum nō videret: nō poss3 bn̄ ipm curare. 2⁰ d3 medicinā ꝑpiare. 3⁰ d3 diligēter laborar̄. 4⁰ d3 de futuris ordinare: q: nō sp pn̄s. Scōm hoc igiṫ in ista pte respectu medici spūal' q̄ttuor possum⁹ ꝯsiderar̄. s.
Pn̄tiam assistētē.
Medicinā ꝯgruētē.
Diligētiam exequēteꝫ.
Prouidentiam ordinantem.
¶ Quātū ad pmū dic̄. ꝛ appropiās. Ubi sciēdū ꝙ l3 de⁹ sit pn̄s oibus p essentiā ꝛ suā potētiā: tn̄ an̄ aduētū filij dei i mūdū n̄ erat sic nob pn̄s sic postea fuit. ¶ Quia igitur Christus dei filius sic nobis appropinquauit: ideo dicebat apostolus phil'. 4. Gaudete in domio semper: iterum dico gaudete: modestia vestra nota sit omnibus hominibus: dominus enim prope est. ¶ Quantum ad medicinam congruētem dicit. alligauit vlcera eius infundēs oleū ꝛ vinū. Ubi sciendu3 ꝙ sic ad volenō sanare aliqō vln⁹: tria inter alia sunt necessaria. s. aliqd restrictiuu3 hūoris: aliqd mitigatiuū doloris: ꝛ aliqd purgatiuū fetoris. sic ēt in spūali vl'nere aie: ꝙ qdeꝫ vln⁹ ē pccm̄ mortale. Nā hō q vl't a pccō curari d3 se ipm restringere ne iteꝝ i peccatu3 labaṫ. d3 spare in diua mia vt sic dolor aliquall'r mitigeṫ. d3 se exercitare i bonis opibus ne ex̄ns in pcci ꝑseuerātia putrescat. ꝛ scōm h̄ xp̄s sanando infirmū dr̄ tria fecisse. Nā i ligauit vl'nera: ifudit oleū infudit vinū. p pm intell'r restrictio pccōꝝ p scō3 mitigatio doloꝝ. p 3m purgatio fetoris. Un̄ Aug. Alligatio vl'neꝝ ē cohitio peccatoꝝ oleum cōsol'o spei bone ꝑpter i

dulgentiā datam ad recōciliatione pacis.
vinū exortat io adoperandō feruētissime
in spiritu. ¶ Quantū ad diligentiā exe
quentem dicit. Et imponens illum in iu
mentū ꝛc. Ubi sciendum ꝙ magna dilige
tia ostendit dum sauciatū hominē ipote
tem ad ambulandō imponit iumēto suo ꝛ
ad locum securū deduc ꝛ sollicitus est de
eo. ¶ Sciendū est igitur ꝙ istō iumentū
est humanitas xp̄i loquētis ꝛ dicētis ge
neri humano sauciato illud ps. Ut iume
tum factus sum ap̄ te ꝛ ego semp tecum.
Nam vt iumentū factus humāo generi:
qn̄ instar iumēti portantis onera: voluit
peccata totius humani generis in se ip̄o
portare. iuxta illud .1. pe. 3. Peccata nr̄a
ipse ptulit in corpore suo super lignū vt
peccatis mortui: iusticie viuam⁹. ¶ Quā
tum ad puidentiam ordinātem dicit. alte
ra die ptulit duos d̄narios ꝛc. Ubi scien
dum ꝙ lz xp̄s in hūc mundō venerit ad sa
nandum hoiem sauciatū. tn̄ non semp erat
corporalr mansurus in mūdo: sed erat re
diturus ad patrē. iuxta illud ꝙ dixerat
Jo. 7. Adhuc modic vobiscū sū ꝛ vado ad
eū qui misit me. ¶ Quia vero xp̄us ab
sentabat se corporalr ab homie sauciato:
ne sibi imineret piculum in futurū ip̄m
recomēdat custodibus .i. prelatis qui cu
ram debent hr̄e de subditis sibi cōmissis
In cuius figura dixit yh̄s Petro. Jo. 21.
Pasce oues meas. Un̄ cuilibet prelato
dicitur .3. Re. 20. Custodi virū istum qui si
lapsus fuerit erit aīa tua pro aīa eius.
¶ Ut autem prelati de subditis suis sint
magis solliciti. impensans xp̄s: dat duos
denarios. Ubi sciendū ꝙ per istos duos
d̄narios quos altera die dicitur protulis
se: intelligi pn̄t. duo testamēta: vetus .s. ꝛ
nouū: quorum intelligentiā post diem re
surrectionis sue dedit discipulis ꝛ in per
sona illorum ceteris prelatis futuris. ita
ꝙ per alteram diem intelligit dies resur
rectionis. ¶ Quantū ad tertium .s. dicti
xp̄i euidentem applicatiōem dicit. qs ho
rum trium ꝛc. Ubi sciendū ꝙ xp̄s posita
sua parabola: ip̄am applicat ad ppositum
respondensq̄ omni legis piti interrogā
tis: quis eius pximus esset. Ubi possum⁹
tria cōsiderare .s. yh̄u xp̄i questionē. legis
piti responsionē. operis boni exortatiōē.
¶ Quantū ad primū dicit. quis hoꝝ triū
ꝛc. Ubi sciendū ꝙ xp̄s in supradicta para
bola mentionem fecerat de tribus .s. de
sacerdote ꝛ de leuita quorū neuter miser
tus est sauci: ꝛ d̄ samaritāo qui misertus
est eius. Interrogat igitur xp̄s istum le
gis pitum quis istorū trium dici debeat
proximus sauciato. ¶ Quantū ad legis
periti respōsionē dicit: qui fecit misericor
diam in illū. Ubi sciendū secundū Am
brosiū. ꝙ lz sacerdos ꝛ leuita eiusdē gene
ris fuerūt cum sauciato qr omnes fuerūt
isrlite: tn̄ quia non fecerūt misericordiā.
proximi non dicunt. ¶ Sciendum est igi
tur ꝙ pximus dr̄ relatiue: ita ꝙ ille q in
digēti subuēit: ꝛ ēt ille cui ab illo subuenit
tur: vterqz pxim⁹ dici pōt. ꝛ iō cū multa
recipiam⁹ bn̄ficia a sanctis anglis ꝛ a xp̄o
ꝯtinue: nomē pximi ad xp̄m ꝛ ad anglos
ꝛ ad nos pōt extēdi. ¶ Ad istā miā exhi
bendā pximis nos hortat saluator. Luc.
6. d. Estote misericordes sic ꝛ pr̄ vr̄ mise
cors ē. ¶ Quantū ad opis bōi exortatio
nem dicit. Uade tu ꝛ fac silr. Ubi sciendū
ꝙ cū legis pitus q̄siuissz a dn̄o qs esset
eius pxim⁹: ꝛ sibi pabolā p̄misissz ex q̄ le
gis pitus sn̄iam ptulit ꝙ q fec miam ille
pximus fuit vt sibi q̄stionē de se ipso sol
uat: ostēdit qs eius sit pxim⁹ qr ille cui
miam fac: ꝛ iō dic sibi. Uade tu ꝛ fac silr.
¶ Unde Criso. Si quē vides opp̄ssū nō
dicas vtiqz neqz est. sz siue sit gentil' siue
iudeus ꝛ oper̄ indigeat nō cauilleris: vix
habet auxilium quicūqz mala fuerit pas
sus. Naz misericordia nob preparat bona
gratuita i h mundo: ꝛ in futuro gloriam
paradisi. Ad q̄ ꝛc.

¶ Dñica.13.post penť. Euangelium.54. introductio.

Um iret yhs i ierusalé trāsibat per mediā samariam. Luc.17. Nos videmus per experiētiā q̄ quattuor sunt iter alia ꝑpter que cura alicuius īfirmi reddiť cōmendabil'. Primū est si medicus sit bon⁹. Nam q̄ fit a bono magistro in omni arte magis ꝯmendať: q̄3 illud q̄ fit a nō bono.2^m est qñ infirmitas est difficil' ad curādum. Nam ꝛ si medicus dato q̄ sit bonus in arte sua: aliquē infirmū de aliqua infirmitate leui curet ñ ꝑpter h̄ multū laudaf. sed qñ infirmitas de se grauis ē: ꝛ ipsum sanat: tunc magis laudaf.3^m est qñ ab infirmo desideraf affectuose cura īfirmitatis: ꝛ appetitio sanitatis. Nam si infirm⁹ nō curaret sanitatē: ipsam habitā nō laudaret. sed ecōuerso sic.4^m est qñ cura cito est ꝛ nō tarda. Nā si aliqs medicus in longo tpe curat infirmū: non ita cōmendaf sic qñ ipsum curat in breuiori tēpore. Vñ ad cōmendationē3 cure boni medici dr̄ Eccli.38. Disciplina medici exaltabit cap illius ꝛ in cōspectu magnatoꝝ collaudabiť. Est aūt ratiōale ꝛ cōueniens vt infirmus qui recipit sanitatem a medico sit gratus: ꝛ recognoscat: receptum beneficiu3 ꝛ sibi ꝑ virib⁹ recōpenset. Ut igitur beatus Luc. quādam cura3 de qua fac mentionem in hodierno euangelio: reddat cōmendabile3 ostendit nob Medici bonitate3: q2 medicus fuit xp̄s. Infirmitatis difficultatem. quia lepra. Desiderij āxietatē: q2 pro sanitate clābat. Temporis breuitatē: quia cum irent mundati sunt. ex quibus postmodu3 ostendit q̄ de recepto beneficio homo debeť laudare diuinam maiestatem ¶ In isto igitur euangelio tangit quattuor euidenter. videlicet.

Infirmitatis flagitiu3 detestandum.
Sanitatis desideriū imittandū.
Pietatis bñficiū appettēdum.
Diuersitatis indiciū admirandū.

¶ Primū probat infectio corporalis.2^m expssio vocal'.3^m affectio paternal'.4^m distinctio psonal'. P^m in prin.2^m ibi. qui steterūt a longe ꝛc.3^m ibi quos vt vidit ꝛc. 4^m ibi. vnus aūt ex illis ꝛc.

Prima pars.

Uantū ad primū vbi tāgit infirmitatē flagitiū detestandū. q̄ ꝑbat infectio corporal' dicit. Cu3 iret yhs in ier^m ꝛc. Ubi sciēdū q̄ infirmi indigent medico vt sanenť. iuxta illō saluatoris. Luc.5. Non egent q sani sunt medico: sed q male habent. ꝛ ideo hō nec medicinam d3 spernere s3 medicū honorare. iuxta illud Eccli.38. Altissim⁹ creauit de terra medicinā: ꝛ vir prudēs ñ abhorrebit ea3. Quia igiť infirmitas reqrit medicū: idcirco in parte ista duo possum⁹ cōsideraf. Primo medicū sufficiētē ꝛ benignū. 2° morbum affligētem ꝛ malignū ibi. Et cū igrederet quoddā castellū ꝛc. ¶ Quantum ad primū dic. Cum iret yhs in ier^m ꝛc. Ubi sciendū q̄ medic⁹ iste sanās infirmitates ē xp̄s yhs: de quo dr̄. Mat.4° q̄ circuibat ciuitates ꝛ totā gallileā docēs in synagogis eorū: ꝛ pdicans euāgeliū regni: ꝛ sanās oēm langorem: ꝛ oēm infirmitatem in pplo. Non solū aūt curabat corporales infirmitates sed ēt mētales. ꝛ iō quia samaritani ꝛ iudei erant adinuicem emuli: ipsos curare volebat vt ambos ad veritate; vere fidei adunaret. vt sic iuxta illud Eph.2°. Duos cōdidit in semetipso: in vnum nouum hominem faciens pacē. ꝛ ideo dicitur q̄ volens ire in ierusalem: transibat per gallileam que erat patria iudeorū ꝛ p samariā: patriā. s. samaritanorū. ¶ Sciendū ē aūt loquēdo spūalr q̄ p

istud iter q xps fec in ierm: intelligi pōt iter q debemus facere vt puenimus ad gloriam padisi. ¶ Unde sciendū est q p ierm que interpretat visio pacis intelligi pōt illa supna ciuitas beatorum. in qua deuz clarissime speculant. de qua dic ps. Jerm que hedificat vt ciuitas cuius pticipatio in idipsum. Nam illorū participatio est i idipsum: q: non solū qlibet sanctus gaudet de ppria gloria: s3 et de gl'a cuiuscūq3 beati. ¶ Hec est illa ierm in qua xps in quantū homo pticipat a sanctis oibus: 7 i qua est ipa diuitas reficiēs oēs sanctos. iuxta illud q figuratiue dr. 2. Pal'. 6. vbi legit deum dixisse. Ego elegi ierm vt sit nomen meū in ea: 7 elegi dd vt cōstituerē eum sup ppl'm meū isrl'. ¶ Ubi sciendū q per dd intelligi pōt xps: qui 7 istar dd manu fortis fuit pugnādo pro nob cōtra diabolum: 7 decorus aspectu: p carentiam omniū viciorū. Nūc deus 9stituit princi pem in celesti ierm: q3 sibi elegit ciuitatē sanctorū omniū: in qua est nomen suū admirabl'e: votū sanctis oibus ad eorū gloriam sempiternā. ¶ Ad hanc ciuitatem xps vt princeps cōstitutus 7 dñs: libera liter nos inuitat. iuxta illud qd figuratiue dr. 2. R. 19. vbi dr q dd vocauit berzelai 7 dixit ei. Ueni mecū vt requiescas secur9 in ierm. Ubi sciendum q p berzelai q in terpretat fortitudo mea: intelligi pōt quilibet fidel' xpianus: qui d3 esse fortis 7 firmus in opibus virtuosis: 7 sic dicat cum ps. Fortitudinem meā ad te custodiā. tūc enim homo fortitudinem suā custodit ad deū: quādo vires suas expādit in opibus deo gratis: 7 talem xps significatus p dd inuitat post decursum hui9 miserie i qua fortis fuit resistēdo peccatis: 7 sec vocat ad illam ciuitatem supernā ierm: vt ibi securus ppetuo requiescat. ¶ Uolens aūt homo ire in ierm: d3 instar xpi trāsire p samariā 7 gallileā. ¶ Ubi sciendū q per gallileā que vno modo interpretat rota: intelligi pōt mundus iste: q instar rote ē instabil': 7 cito mouet: in quo qdem nunc sunt in alto plationis: nūc in imo subiectōnis: nūc a dextris prosperitatis: nūc a sinistris aduersitatis. 7 sic nunq3 in h mūdo stabiles manēt. Quod cognoscēs apostolus dicebat. 2. ad Cor. 4. Usq3 in hanc horam exurimus 7 sitimus 7 nudi sumus. ¶ Uel p gallileā que alio mō interptat transmigratio intelligi pōt trāsmigratio q3 homo q vlt ire ad celestem priam: d3 facere d vicijs ad virtutes. ¶ Per samariam aūt que interpretat custodiēs dom: intelligi pōt custodia mādatorum dei q3 hō postq3 venit ad statū penitētie d3 hre. iuxta illud q sibi dic dñs prouer. 3. Fili mi ne obliuiscaris legis mee 7 pcepta mea custodiat cor tuū. Cui d3 respōdere ver9 penitēs dicēdo illud ps. Custodiā legez tuam semp in seculum 7 in secl'i. ¶ Quātum ad secundū. s. morbū affligētez dicit. Et cum ingrederet quoddā castellum 7c. Ubi sciendū q secundum legē Moy. homines leprosi separabant ab alijs 7 eiciebant extra castra: secundū q scribit Nūeri. 5. q locut9 ē dñs ad Moy. d. Precipe filijs isrl' vt eiciāt de castris oēz leprosuz. Quia igit isti. x. viri leprosi erāt: ideo stabāt extra castra circa quos xps fac miraculum: vt sic postq3 iudeos 7 samaritāos in vnū voluit colligere: ex h etiam ppl'm isrl'iticū ad fidem 9uertat. ¶ Sciendū est aūt loquēdo spiritualr q p istud castellū intelligi pōt iste mundus in quē xps tūc ingressus dr: quādo dei filius pro nob voluit incarnari. Quod qdem fuit figuratū Luc. x. vbi dr q intrauit yhs in quoddaz castellum: 7 mulier quedā Marta nomie accep illum in domū suam: 7 huic erat soror noie maria. ¶ Ubi sciendū q sic dcm est q p castellum istud: mundū iste pōt intelligi in quē cum xps intrauit: Marta i. beata virgo in domū suam recep. i. i vterum suū: que p Mariā 7 Martā typice

designatur. Unde sciendum secundum Augu. quod per martham intelligitur vita actiua: et ideo dicitur in luc. quod martha ministrabat. Per mariam autem intelligitur vita contemplatiua: et ideo dicitur ibidem quod maria sedebat secus pedes domini. Isti autem sunt duo modi viuendi quasi due sorores: quia igitur virgo beata perfecta fuit in vita actiua: ideo fuit martha: quia etiam perfecta fuit in vita contemplatiua: ideo fuit maria. Et sic ipsa tanquam nature perfecta fuit conueniens receptaculum christi: Nam iuxta illud ps. Domum tuam domine decet scitudo. ¶ Sciendum est etiam quod per istos 10. viros leprosos intelligi potest totum genus humanum quod ante aduentum christi poterat dici leprosum propter peccatum originale quod contraxerat a primis parentibus unde ps. Omnes declinauerunt simul inutiles facti sunt non est qui faciat bonum non est vsque ad vnum. ¶ Uel per illos. 10. leprosos intelligi possunt non solum infecti originali peccato sed etiam actuali contra preceptum decalogi facientes et ideo signanter. 10. dicuntur propter quod instar lepre per peccati maculam deformantur. quorum transgressionem deplorans ille sanctus Tobyas: dicebat Tob. 3. Non obediuimus preceptis tuis: et traditi sumus in direptionem captiuitatem et mortem. Re vera enim qui facit contra preceptum domini in direptionem traditur: quia se ipsum dissipat dum amittit gratiam quam sibi deus dederat in baptismo. traditur etiam in captiuitatem: quia sub dyaboli seruitute traditur etiam in mortem: quia per culpam anima moritur que prius per gratiam erat viua. ¶ Omnes autem supradicti siue sint in originali peccato: siue mortali possunt dici leprosi: quia sicut lepra reddit hominem aliis abhominabilem ad videndum sic peccatum in anima reddit hominem abhominabilem deo. vt sic merito possit eis dici illud Leuit. 26. Abhominabitur vos anima mea. Nam iuxta illud ps. Uirum sanguinum et dolosum abhominabitur dominus. ¶ Unde quilibet istorum potest figurari per Naaman principem militie regis syrie qui erat vir magnus apud dominum suum et honoratus et erat vir fortis et diues: sed leprosus. 4. Re. ¶ Ubi scien. quod per regem Syrie intelligi potest dyabolus. Nam Syria interpretatur sublimitas et significat superbiam per quam homines extolluntur. De dyabolo autem dicitur Jo. ij. quod ipse est rex super omnes filios superbie. Militia autem istius regis syrie. i. dyaboli est multitudo viciorum. ¶ Per naaman autem qui interpretatur decorus intelligi potest quilibet homo cuius animam decoram: deus creauit et pulcram: quia ad imaginem suam. vt sic potuerit sibi dicere illud Eze. 16. Perfecta eras in decore meo. quem posueram super te. Iste dicitur princeps militie regis syrie. i. viciorum: quando se laxat ad vicia et peccata. et ideo quamuis aliquis temporaliter sit diues et fortis et honoretur ab hominibus tamen per peccati maculam est leprosus. et sic pulchritudinem quam sibi deus dederat maculat et deturpat: vt sic merito possit dominus sibi dicere illud Eze. 16. Abhominabilem fecisti decorem tuum. ¶ Sed aduertat miserabilis homo et immundus et fetidus quid homo leprosus habebat: et quid circa ipsum fiebat in veteri testamento. Nam sicut sententialiter dicitur Leuit. 13. quando homo erat leprosus iudicabatur per sacerdotem immundus: et habebat vestimenta dissuta et facilia ad induendum et exuendum et caput nudum: vt sic possit cognosci ab aliis et os veste contectum ne fetorem loquendo diffunderet et separatus per sacerdotem habitabat solus extra castra ne aliquos inficeret: et contaminatum et sordidum se clamabat.
¶ Ubi sciendum quod per istum sacerdotem iudicantem: licet ministerialiter intelligi possint omnes sacerdotes et prelati: tamen sacerdos principalis est Christus. cui dicitur ps. Tu es sacerdos in eternum secundum ordinem Melchisedech. Iste habet principaliter iudicare: quia sic dicitur Jo. 5. Pater omne iudicium dedit filio. et ideo ipse dicitur Ezech. 7. Judicabo te iuxta vias tuas et

ponã tibi oĩa scelera tua. ¶ Per leprosuꝫ
vero intelligitur existẽs i pccõ mortali. q
primo dr̃ hẽre vestimẽta dissuta lata ⁊ fa
c lia ad induendũ ⁊ exuẽdũ pp peccandi
ↄsuetudinẽ qua pccõr laxat se ad oĩa ge
nera vitioꝝ. ¶ Secundo dr̃ ꝙ hẽbat cap̃
nudum. Ubi sciendũ ꝙ p caput ꝙ ẽ prici
palior ps corporis intelligi põt aĩa que ẽ
principalior ps hoĩs cuius ornamentũ dꝫ
eẽ spũs s. gr̃a qua tunc denudat̃ qñ hõ pec
cat. q̃ꝫ sic denudatã reprehẽdẽdo alogtur
dñs Eze. 16. di. Nuda eras ⁊ confusiõe ple
na ⁊ trãsiui te ⁊ vidi te. Nã deus pccã ho
minis q̃ꝫtũcunqꝫ putet esse secreta cogno
scit: ⁊ in die iudicij fient publica toti mun
do. iuxta illud q' ipse dicit aĩe peccatrici
Naum. 3. Ostendã inqt gentibus nudita
tem tuã ⁊ regis ignominiã tuã: ⁊ ponã su
per te abhoiationes ⁊ ↄtumelijs te affitiã
⁊ ponã te in exemplũ. ¶ Tertio dr̃ ꝙ ha
bebat os veste ↄtectũ. Ubi sciendũ ꝙ pec
cator iõ dr̃ habere os contectũ. q: iuxta il
lud ecclesiastici. 15. Non est sponsa laus in
ore peccatoris. ꝓpter ꝙ dicitur Jo. 9. Sci
mus quoniaꝫ peccatores d̃us non audit.
Naꝫ iuxta illud Math. 15. Que ꝓcedunt
de ore: de corde exeunt. Cum ergo pecca
tor hẽat cor fetidum: verba sua sunt feti
da. ¶ Quarto dicitur ꝙ se contaminatuꝫ
⁊ leprosum clamabat. Ubi sciendum ꝙ
peccator contaminatus dicitur: quia ipse
animam suam inficit ⁊ sic brutus vt iumẽ
tum: iuxta illud p̃s. Comparatus est iu
mentis insipientibus ⁊ similis factus ill'.
¶ Quinto dicitur ꝙ habitabat solus a
mundis ⁊ sanis separatus. Ubi sciendum
ꝙ peccator in isto mundo separatur a iu
stis: quia dum est in peccato mortali non
est particeps bonorum spiritualium que
fiunt per bonos in sancta matre ecclesia.
⁊ si perseuerent vsqꝫ ad mortem sepant̃
a gloria beatorum.

Secunda pars.

Eqtur. Qui steterũt a lõge ⁊c.
Ubi tangit sanitatꝭ desiderium
imitandum: ꝙ probat expressio
vocal'. Ubi scienduꝫ ꝙ homo qui vult pe
tere aliquod beneficium dꝫ scire a quo pe
tere debeat: vt. s. sit talis qui possit ⁊ velit
subuenire petenti: debꝫ etiam suam neces
sitatem exprimere vt sic magis ad faciẽ
dum ꝙ postulat inclinet: debꝫ etiam cum
humilitate petere. Scdm̃ h̃ ãt i ista parte
tria possumus ↄsiderare. s.
Modum reuerẽtem.
Actum exprimentem.
Dñm ꝓpotentem.
¶ Qm ad p̃mum dic̃. Qui steterunt a lõ
ge. Ubi sciendũ ꝙ q: isti leprosi ƀm legeꝫ
Mosaycam erant imundi: non debebant
cum alijs conuersari nec presumebant ve
nire ad Christũ quem videbant transeun
tem: sed cũ timore ⁊ reuerentia lõge sta
bant: vt sic quilibꝫ eorum dicere potuerit
illud Jere. 31. A longe dominus apparuit
mihi. ¶ Quantum ad actum exprimen
tem dic̃. Et leuauerunt vocem ⁊c. Ubi sci
endum ꝙ per eleuatõem vocis intelligi
potest magnum desiderium ꝙ isti habe
bant de sanatõe habẽda. vt sic dici potue
rit de ipsis illud Judic̃. 2. ꝙ leuauerunt
vocem suam ⁊ fleuerunt. ⁊ ideo q: sic cum
affectu clamabãt: lꝫ essent longe a xp̃o cor
poraliter: tamen xp̃s eis misericordit̃ ap
propinquabat. ¶ Qm ad deũ ꝓpotẽtem
dic̃. dicentes yh̃u preceptor miserere nr̃i.
Ubi sciẽdũ ꝙ isti leprosi nõ solũ vident̃
cognosceř ⁊ credeř xp̃m veꝝ hoiem: ip̃m
vocando yh̃m: sed ẽt deum: q: ip̃m p̃cepto
rem appellant. Nam nomen p̃ceptoris ẽ
nomen dñatõis: que principal̃r ↄuenit d̃o
iuxta ill' ecclastici. 1. Unus altissim⁹ crea
tor oĩum: oĩpotens rex potens ⁊ metuen
dus nimis sedens super thronum illius
⁊ dñans d̃s: quẽ qdeꝫ viderũt leprosi ⁊ p̃
ceptorẽ vocauerũt ⁊ dñm: iuxta ill' Isa.
30. Erũt o cul tui vidẽtes p̃ceptorẽ tuuꝫ.

¶ Sciēdum ē āt loquēdo moralr ꝙ in
parte ista ostendit peccatori per quez mo
dum debz conuerti ad xp̄m: vt a spiritua
li lepra .i. a peccato curet. Nam debz.
Rep̄hendere suā negligentiā ⁊ erubescere.
Exp̄mere suā idigētiā ⁊ igemiscere.
Cognoscere dīnaz affluētiā ⁊ ip̄az appetere
Extollere dīnā p̄sidētiā ⁊ ɔtremiscere.
Diligere dīnam beniuolētiā ⁊ ip̄az ɔ̄poscere
Ondere ꝓp̄riā miseriā ⁊ ip̄az detegere.
¶ Primo dico ꝙ peccō̄r si vult curari a
dn̄o: d̄bz rep̄rehēdere suam negligētiam ⁊
erubescere. ⁊ hoc notat cum dr̄ a lōge ste
tisse. Nam peccō̄r ɔsiderans ꝙ fuit negli
gens in virtuosis opibus ꝓp̄ que vt operet
fuit creatus a deo: dz erubescere: sciens ꝙ
iuxta illud Prouer. 19. Qui custodit mā
datum: custodit aīam suā: qui āt negligit
viam suā mortificabit: q: Prouer. 15. Lon
ge est dn̄s ab impijs. ꝓp̄ ꝙ dicebat p̄s.
Lōge a peccatoribꝰ salus: q: iustificatiōes
tuas nō exquisierūt. ¶ Si āt h̄ cōsiderās
peccō̄r cum timore ⁊ verecondia lōge stās
se voluerit ad dominuz conuerti: ⁊ pro ve
nia deuote orare merebitur exaudiri.
¶ Hoc autē fuit figuratū in illo publica
no de quo dr̄ Luc. 18. Quod publicanus
a longe stans nolebat nec oculos ad celū
leuare: sed percutiebat pectꝰ suum dicēs.
deus ꝓpitius esto mihi peccatori: ⁊ ideo
fuit a dō iustificatus. Ubi sciēdum ꝙ per
istum publicanum itelligi potest quilibz
peccator qui quando reuertitur ad suam
conscientiam: ⁊ vult ad deū conuerti debz
timere iusticiam punientem: ⁊ sic dicitur
a longe stare. Debz verecundari propter
irreuerentiam q̄z habuit in peccando: q:
dimisit bonum icommutabile pro bono
commutabili: ⁊ sic dicitur ꝙ nolebat ocu
los ad celum leuare. Debet etiam dolere
de iniuria q̄z deo fecit: ⁊ sic dicitur ꝙ pe
ctus suum percutiebat. Debet confidere
de diuina misericordia. ⁊ sic se accusan
do debet humiliter implorare dicēs. De

us propitius esto mihi peccatori. cuius
bonum propositum videns deus: sibi cul
pam dimittit ⁊ confert gratiam iustificā
tem. Quod cognoscens p̄s. dicebat. Dixi
confitebor aduersum me iniusticiam meā
domino: ⁊ tu remisisti impietatem pecca
ti mei. ¶ Secundo dico ꝙ peccator d̄bet
exprimere suam indigentiaz ⁊ ingemisce
re. ⁊ h̄ notat cum dicunt eleuasse vocē su
am. Nam peccator considerans indigētiā
q̄z habz d̄ diuina gratia: existēs in peccō d̄
bet dolere cum contritiōe amara: iuxta il
lud ꝙ sibi dicitur Ezech. 21. Et tu fili homi
nis ingemisce in contritiōe lumborum. i. i
itimis cordis: ⁊ i amaritudinibꝰ. ¶ Tūc
autem poterit figurari per Saulez: de q̄
sententialr dicitur. 1. Re. 24. ꝙ cum p̄seque
retur d̄d: ⁊ Dauid rep̄rehenderet eum:
q: sic ipsum persequebatur: cum potuissz
eum interfecisse duz erat in spelunca pur
gans ventrem. ꝙ compunctus Saul leua
uit vocem suam ⁊ fleuit: dixitqz ad Da
uid. Iustior tu es q̄z ego. tu enim tribui
sti mihi bona: ego autem reddidi tibi ma
la. ¶ Ubi sciendum ꝙ per Saulem qui i
terpretatur abutens intelligi potest qui
libz peccator qui quando peccat abutitur
dōis sibi datis: siue sint dōa sp̄ūalia siue tē
poralia. ¶ Per d̄d āt q̄ iterp̄tat mān for
tis itellr d̄s d̄ q̄ dr̄ Job. 9. Si fortitudo q̄r
robustissimꝰ ē: quē p̄seq dn̄r peccō̄res signi
ficati p̄ Saulē dū ei i suis opibꝰ ɔ̄dicunt.
¶ Lz āt d̄s dū peccō̄res peccāt ⁊ sunt i tur
pibꝰ actibꝰ possz iterficere instar d̄d q̄ sau
lē dū erat i actu imūdo iterficere potuit: q:
iuxta illd̄. 1. Re. 2. Dn̄s mortificat ⁊ viuifi
cat: d̄duc ad iferos ⁊ reduc: tn̄ mltoc. ex
sua mia ei pcit: q: potiꝰ miseri elegit q̄z
irasci. iuxta illd̄ Eze. 33. Uiuo ego dic dn̄s
nolo mortē ip̄ij: sz vt ɔuertat ip̄iꝰ a via sua
⁊ viuat. Uidēs āt peccō̄r circa se diuinam
misericordiam: dz istar Saulꝰ ɔpūgi ⁊ flere
dicēdo illud p̄ paral. 21. Ego suz q̄ peccaui
ego q̄ malum feci. ¶ 3° dico ꝙ peccator

dȝ cognoſcere diuinā influentiā ⁊ ipſam ap petere. ⁊ h̄ notat̄ cuȝ dicunt yh̄u. Nā yh̄s ſaluator interpretatur ſignificat influētiaȝ q̄ȝ xp̄s habuit circa genus humanū ipm̄ a pccō ſaluando. pp̄ ꝙ dicit apl'ſ. Eph̄.2. Deus .n̄. qui diues ē miſericordia pp̄ ni miā caritatē ſuā qua dilexit nos cū eſſem⁹ mortui pccis viuificauit nos in xp̄o cuius gr̄a ſaluaſti eſtis. ¶ Hūc ſaluatorē debȝ pccōr appetere ꝰi. illud Iſa.26. Nomē tu um in deſiderio aie aia mea deſiderauit te in nocte ⁊ ſpūs meus in p̄cordijs meis de mane vigilabo ad te. ¶ Iſte ſaluator de ſideratus fuit ꝓphetatus per Iſa.ꝺ. Iſa. 45. Rorate celi deſuper ⁊ nubes pluāt iuſtū apiatur terra ⁊ germinet ſaluatorē. ¶ Quarto dico ꝙ pccōr dȝ extollere di uinā p̄ſidentiā ⁊ contremiſcer̄. ꝙ notat̄ cū dicunt p̄ceptor. Nam p̄ceptor eſt nomen p̄ſidentie ⁊ dn̄ij. ⁊ ſignificat dn̄ationem q̄ȝ dedit deus pater xp̄o filio ſuo. iuxta illud Iſa.55. Ecce teſtē in gentib⁹ dedi eū ducē ac p̄ceptorē gentib⁹. q̄ȝ igit̄ ſic potēs pec cator dȝ eū timere. iuxta illud Eccl'iaſtici 12. Deū time ⁊ oia mādata eius obſerua. vt ſic poſſit dicere illud Abac̄.3. Dn̄e au diui auditionē tuam ⁊ timui. ¶ Quinto dico ꝙ peccator debȝ diligere diuiam bēi uolētiam ⁊ ipſam depoſcere. Nam pecca tor conſiderans diuinam miſericordiam: non d̄bȝ d̄ſpare d̄ venia: ſed ipſam hum l'r implorare: dicendo cuȝ p̄s. Miſerer̄ mei d̄us ſm̄ magnam miſericordiam tuam ⁊ ſm̄ multitudinem miſeratōum tuarum d̄ le iniqtatem meam. Ad h̄ autem admōet̄ Iſ.55. vbi dr̄. Derelinquat impius viaȝ ſu am ⁊ vir iniqu⁹ cogitatōes ſuas ⁊ reuer tatur ad dominum ⁊ miſerebit̄ eius: ⁊ ad deum noſtrum quantuȝ ml't⁹ eſt ad igno ſcendum. ¶ Secundo dico ꝙ peccator d̄ bȝ oſtendere ꝓpriam miſeriam ⁊ ipſam de tegere. Nā ⁊ h̄ notat̄ cuȝ dr̄ nr̄i. Nam ſic̄ videmus ꝙ aliqn̄ grauiter ifirmi: lȝ infir mitas illoꝝ ſit horribil' ad vidēdum tam̄ ipſam oſtēdit alijs vt eorum facilius miſe reant̄: ſic pccōres d̄bēt pccm̄ ſuum d̄o pā dere q̄ȝuis ipm̄ cognoſcat vt ex eoruȝ hu mili propſito ad faciendum miſericordiā citius inclinetur ⁊ veniam poſtulare. di cendo illud Iudit .7. Peccauimus cum patribus noſtris iniuſte egimus iniquita tem fecimus: tu q̄ȝ pius es miſerere nr̄i.

Tertia pars.

S Equtur. Quos vt vidit ⁊c. Ubi tangit pietat̄ beneficium appe tēdum: ꝙ ꝓbat affectō p̄rnalis. Ubi ſciendum ꝙ bonus medicus d̄bȝ co gnoſcer̄ infirmitatem languent̄ ⁊ ſibi da re remedium ꝯ morbum. Scd̄m hoc igit̄ quātum ad ſpūalē medicū xp̄m: i p̄te iſta tria poſſum⁹ ꝯſiderar̄. ſ.

Aſpectū intuētem in cognoſcēdo.

Modū ꝯuēientem i ꝓſequendo.

Effectū cōplacentem i ꝯſequēdo.

¶ Q^m ad p^m dicit. Quos vt vidit. Ubi ſciēdū ꝙ videre xp̄i fuit cognoſcere infir mitateȝ iſtoꝝ leproſorū ⁊ eis compati: q̄s cognoſcebat afflictos. Ad deſignādū mo raliter ꝙ ipſe cognoſcit oia facta hoīum ⁊ cogitatōes eorum: iuxta illud paral'.6. Tu enim ſolus noſti corda hominum: int̄ que multotiens cognoſcit pl'a mala q̄ȝ bo na: iuxta illud Amos.5. Cognoui ml'ta ſce lera vr̄a ⁊ fortia peccata vr̄a. ¶ Lȝ auteȝ ſic multa mala cognoſcat in hominibus: tn̄ ſi volunt ipſius miſericordiam implo rare non videt eos vt puniat: ſed magis vt pccā relaxet: iuxta illud ꝙ d̄ niniuitis dr̄ Ione.3. ꝙ vidit deus opera eoꝝ q̄ȝ cō uerſi ſunt d̄ via ſua mala ⁊ miſertus ē do minus ſuper malitiam q̄ȝ locutus eſt vt faceret eis: ⁊ non fec̄. ¶ Hoc autem fuit nob̄ figuratū in Ezechia: de quo ſnial'r dr̄ Iſ.38. ꝙ cum dominus ſibi cominat⁹ fu iſſet mortem per Iſaiam ꝓphetā: conuer tit ſe ad dn̄ȝ ⁊ fleuit: cui miſit dn̄s. ꝺ. Uad ⁊ dic Ezechie. audiui orōnē tuā ⁊ vidi la chrimā tuā: ⁊ ſic mortē ſibi pepcit. ¶ Ubi

ſciēdum q̄ per Ezechiam cui dñs comia
tus eſt mortez itellr̄ qlibȝ peccator cui p⁹
pccm̄ mortale:ſtatim eſt ei ſi nō pēituerit
eterna mors p̄pata. Si āt pccōr vult cō
uerti ad dñm ⁊ peccata dimittere ds ſibi
mortem idulget. iuxta illud Eze. 33. Si āt
dixero ipio morte morieris:⁊ egerit peni
tētiam d pccō ſuo:⁊ fecerit iudiciū ⁊ iuſti
ciam pignus reſtituerit iſte impius rapi
nāqȝ redierit in mādatꝭ vite amblauerit:
nec fecerit qcq̄ȝ iniuſtum vita viuet ⁊ n̄
morief omnia peccata eius que peccauit
non imputabunt ei. ¶ Quantum ad 2m
ſ. modum cōuēientē dic̄. Jte oſtēdite vos
ſacerdotibus. Ubi ſciendū q̄ in lege mo
ſayca illi qui reputabant leproſi mittebā
tur ad ſacerdotes illius tēporis quorum
iudicio ſubiacebant. Chriſtus igitur qui
legem non venerat ſoluere ſed adimpler̄
iſtos leproſos iubet ad ſacerdotes ire.
¶ Sciendum eſt autem loquendo mora
liter q̄ circa modum conuēientem in ꝓſe
quēdo ad ſalutem habendam q̄ xp̄s quat
tuor tangit que debent eſſe in vā cōfeſſio
ne. Nam ꝯfeſſio dȝ eſſe.
Spontanea ⁊ non coacta.
Manifeſta ⁊ non palliata.
Propria ⁊ non iputata.
Diſcreta ⁊ ordinata.
¶ Primo dico q̄ confeſſio dȝ eſſe ſpon
tanea ⁊ non coacta:⁊ hoc notat cum dr̄.
Jte. Nam pccōr non debȝ coactus ire ad
confeſſionem ſed ſponte: vt ſic dicere poſ
ſit illud p̄s. Uoluntarie ſacrificabo tibi ⁊
confitebor nomini tuo qm̄ bonum eſt.
Hoc autem fuit nobis figuratum Exo.
4. Ubi ſnialr dr̄ q̄ cum popul⁹ iſrliticus
eſſȝ i egypto: dixerūt Moyſes ⁊ Aaron i
ꝑſona toti⁹ ppli ad pharaonem. ds hebreoꝝ
vocauit nos vt eam⁹ viā triū dieꝝ in ſoli
tudine ⁊ ſacrificem⁹ do noſtro: ne forte ac
cidat nob̄ peſtis aut gladi⁹. vbi ſciendum
q̄ p̄ pplȝ iſrliticū ſtātē i egypto ſb̄ ſuitu
te pharonis itelli pn̄t homies ſtātes i tene
bris pccōrum q̄ ſignificant p̄ egyptū q̄ in
terpretat tenebra: vbi exn̄tes ſb̄ ſeruitute
dyaboli ſignificati p̄ pharonē. Jſti dicuntur
vocari a dño: vl qn̄ imittit eis aliq̄ȝ bonā
inſpiratōem intrinſecam vel iſtructōnem
extrinſecam vt ad pniam ꝯuertant: ⁊ va
dant viam trium dierum i ſolitudine. vbi
ſciēdum q̄ per ſolitudinem itellr̄ ſtatus
pnie: q: ſic̄ ſolitudo eſt locus aſꝑitatꝭ: ita
ſtatus pnie videt aliqn̄ aſper: in qua pēi
tentia ſunt tres dies. ſ. contritio. cōfeſſio.
⁊ ſatiſfactō de peccatꝭ. homo igit ſic iſpira
tus a dño dȝ ſponte ſe offerre domio ſa
crificium modulatum: iuxta admonitōem
apoſtoli dicentꝭ. Obſecro vos per miſeri
cordiam dei vt exhibeatꝭ cor⁹ veſtra ho
ſtiam viuētem ſanctam deo placentez rō
nabile obſequium vr̄m. ¶ Cur autē iſta
pccōr facere debeat. audi quid ſequit. Ne
forte inqunt accidat nobis peſtis aut gla
dius. Ubi ſciendū q̄ licet p̄ncipalis cā in
ducens pccōrē ad pniam debeat eē amor
dei: iuxta illud p̄s. Qui diligitꝭ dominū
odite malum: tamen cauſa ſecundaria de
bet eē timor pene. propter q̄ dicebat p̄s.
Confige timore tuo carnes meas: a iudi
ciis enim tuis timui: que pena in inferno
vel ab extriſeco per pēam affligentem: ⁊
h̄ notat in gladio: vel ab intrinſeco per ꝯ
ſcientiam remordentem ⁊ h̄ ſignificat in
peſte. ¶ Secūdo dico q̄ confeſſio debet
eſſe manifeſta ⁊ non paliata. ⁊ hoc notat
cum dr̄: oſtendite. Nam peccator non de
bet abſcondere ſuum peccatum: ſed debet
ipſum manifeſtare deo ⁊ proprio ſacerdo
ti: vt ſic poſſit dicere cum p̄s. Delictum
meum cognituȝ tibi feci ⁊ iniuſticias me
as non abſcondi. ¶ Tertio dico q̄ cōfeſ
ſio debȝ eſſe propria ⁊ non imputata: ⁊ h̄
notatur cum dicitur. vos. Nam peccator
non dȝ peccatum ſuum alteri iputare: iu
xta illd. Jac. 5. Cōfitemini alterutrū pccā
vr̄a ⁊ orate p̄ inuicem vt ſaluemini. dicit
enim vr̄a: ⁊ non aliena. ¶ Quarto dico

q confessio debz esse di creta et ordinata. et h nota. cum dicitur sacerdotibus. Nam peccator non debz cuicumque confiteri nec dicere peccatum suum quia talis confessio esset indiscreta et esset se diffamare quod nemo facere debz: sed quantum potest debz suam famam servare: iuxta Ecclesiastici.41. Curam habe de bono nomine: hoc enim magis permanebit tibi quam mille thesauri magni et pretiosi sed suum peccatum solum debz confiteri sacerdoti. quia sacerdos ad hoc est constitutus. iuxta illud Ecclesiastici.4. Sacerdoti humilia animam tuam et ibidem. Ne subitias te cum omni homine pro peccato ipso. Unde de iurisditione sacerdotum dicitur Deutero.22. Ad verbum eorum. s. sacerdotum negotium pendet ut quicquid mundum vel immundum est iudicetur. ¶ Hoc autem fuit nobis figuratum Levit.13. Ubi similiter dicitur quod quando in aliquo appebat plaga lepre debebat ire ad Aaron sacerdotem: vel ad aliquem filiorum eius qui hebat discernere utrum lepra esset curabilis vel incurabilis. si curabilis debebat homo separi extra castra per aliquos dies et postmodum ad iudicium sacerdotis debebat lavari et sic introduci in congregationem aliorum et cum eis habitare. Si vero erat incurabilis debebat extra castra eici et ab alijs totaliter separi. ¶ Ubi sciendum quod per istum leprosum intelligi potest quilibet peccator existens in peccato mortali. Per Aaron vero vel per aliquem filiorum intelligi possunt prelati et alij sacerdotes quibus vel a iure communi vel ex privilegijs conceditur licentia audiendi confessiones ad aliquem igitur istorum debet peccator ut confiteatur peccatum suum ire. Sacerdos vero debet considerare qualiter peccator veniat: quia si venit cum contritione debita: et proposito precavendi de cetero tunc debet iudicare quod peccatum est remissibile et sic lepra curatur: et tunc debet incorporari in congregatione fidelium. Si autem non venit cum contritione nec proposito in posterum precavendi tunc debet iudicare quod peccatum pro tunc est irremissibile: et tunc est lepra incurabilis et non debet absolvi sed debz sibi annunciari quomodo est separatus a congregatione fidelium. ¶ Quantum ad tertium. s. effectum complacentem in consequendo dicit. Et factum est dum irent mundati sunt. Ubi sciendum quod inter alia que infirmo complacent est sanitas. xps igitur istos leprosos ad sacerdotes misit ut ex hoc insinuaret quod erant sanandi a lepra: et ut secundum Theo. eorum desiderium adimpleretur. ¶ Sciendum est autem quod isti leprosi dicuntur esse mundati dum irent ad designandum quod homo quando de peccato perfecte conteritur contritio est causa quare deus peccatum remittit. Nam deus principaliter dimittit peccatum videns contritionem eius. sacerdos autem ostendit hominem ligatum vel absolutum secundum quod videt eum dispositum vel indispositum in confessione. Unde dicitur Mar.2. Quis potest dimittere peccata nisi solus deus. q.d. nullus.

Quarta pars.

Equitur. Unus autem ex illis etc. Ubi tangit diversitatis indicium admirandum quod probat distinctio personalis. Ubi sciendum quod quando homo recipit aliqua beneficia debz esse gratus et regratiari illi a quo recipit: iuxta illud quod dixit angelus raphael Tob.12. Benedicite inquit deum celi et coram omnibus viventibus confitemini illi: quia fecit vobiscum misericordiam suam. sed qui beneficia recipit ab aliquo et ipse non recognoscit merito potest argui ut ingratus. Quia igitur xps istis.x. leprosis fecerat beneficium ipsos sanando: quod beneficium ab uno fuit acceptatum: ab alijs vero non: conveniens fuit ut ille qui recognovit commendaretur de gratitudine. ceteri vero de ingratitudine culparentur. Secundum hoc igitur in parte ista tria possumus considerare. s.

Recepti beneficij recognitionem.
Ingrati collegij reprehensionem.
Devoti discipuli confortationem.

¶ Quantum ad primum dicit. Unus autem

ex illis rc. Ubi sciendum q in omni actõ ne tria requiruntur. s. suppositum agens. actõ ipa r modum agendi. Et sm hoc in parte ista tria possum⁹ ꝯsiderare. s.
Actũ sedulitatꝭ magne.
Modũ ꝯgruitatꝭ digne.
Suppositũ gẽtilitatꝭ grate.
Quantũ ad primũ dicit. Unus ex illis rc. Ubi sciendũ q iste qui primo leprosus fuerat videns se a xpo mundatu3 non im memor beneficij sed solicitus redire ad xpm fuit. Quantũ ad modũ congruitatis digne dicit cum magna voce magnificãs deum rc. Ubi sciendũ q de receptis beneficijs principaliter d3 hõ deum laudare. Secũdo bñficiũ conferenti: cum reuerẽtia se humiliare. Tertio de receptis bñficijs grãs exhibere. quẽ modus tenuit iste mundat⁹. Nã quantũ ad diuinã laudẽ dr: q regressus est cũ magna voce magnificans deũ. Et sic potuit dicere cũ ps. Laudabo nomẽ dei cũ cantico: r magnificabo eum in laude. Quantũ ad humilitate3 dicitur. Et cecidit i faciẽ suam ante pedes eius. vnde qui primo immũdus a lõge stabat: mõ mundus de prope venit. Quantum vero ad exhibitionem gratiarũ dicit grãs agẽs. vt sic d ipo dicatur illd Tob. 2⁹. Quod fuit grãs agens deo oib⁹ dieb⁹ vite sue. Q^m ad suppositum gentilitatis grate dic. Et hic erat samaritanus. Ubi sciẽdum q iste q xpo grãs dedit de recepto bñficio erat samaritanus r aliẽigena: r tamẽ magis fuit grat⁹ q̃3 isrlita. Nam peccõres conuersi ad xpm sũt ꝓmptiores q̃3 qui se iustificant. Q^m ad 63 s. ingrati collegij rephẽsionem dic. Nõne x. mundati sunt rc. Ubi sciẽdum q in hoc fuerunt valde rephendẽdi illi. 9. mũdati: q: cum essent israelite: d quoꝝ pplo erat xps r recepissent ab eo bñficium: r non sunt sibi regratiati sicut aliẽigẽs. Q^m ad 3^m. s. discipli deuoti ꝯfortatõe3 dic. Et ait ille surge rc. Ubi sciẽ. q iste samaritanus q: ꝓa3 fidẽ d ipo hũit: iõ mũdat⁹ fuit n solũ a lepra corporali s3 ẽt a cl'pa mẽtali q̃ mlˀtũ dbuit ꝯfortari. Nã vã fides nõ solũ meret sanitatẽ corpis s3 ẽt mentꝭ. iuxta illd q dr Luc. 7. q cũ saluator dixisset marie magd. remittunt tibi pccã tua: subiunxit dñs fides tua te saluã fec: vade i pace rc. Sciẽ. ẽ ãt circa ptẽ istã pncipalẽ i q̃ fit mẽtõ de. 9. mundatꝭ q fuerũt ingrati r d vno q fuit grat⁹ loqndo moralˀr q pcc3 igratitudis ẽ pccm̃ q inter alia multum displicet do. Un̄ Ber. smõe. 53. Pereptoria res ẽ ingratitudo hostis grẽ inimica salutꝭ qn̄ nihil ita displicet do pserti in filijs grẽ queadmodũ igratitudo. Nã sm eũdẽ Ber. sup cant. Ingratitudo inimica ẽ aie exinanitõ meritoꝝ: virtutũ dispsio: bñficioꝝ pditõ: vẽtus vrẽs: siccãs fontem pietatis: rore3 mie fluẽta grẽ. L3 ãt peccatũ igratitudinis sic do displiceat: tamẽ multi sunt do igrati d bñficijs ab eo receptis: r citi⁹ obliuiscunt ei⁹ sine q̃ cẽ n̄ pñt q̃3 vãitatũ suaꝝ cũ qbus dum offẽdũt. De talib⁹ ãt pdixit apls. 2. thi. 3. Erũt igt i nouissimis dieb⁹ hoies seipos amãtes igrati celesti sine affectõe crematores r dtractores. Nã hõ igrat⁹: nec affectõem hab3 nec fidẽ siue fidelitatẽ. Isti sic ingrati pñt nob figurari p filios isrl d qbus snia hr dr Exo. 32. q q̃uis ds fecisse3 eis mlˀta bñficia q: extraxit eos d egypto: r d huius tute phonis trãstulit eos p mare rubru3 sicco vestigio duxit eos p desertũ dãs eis cibũ mãna. r debellauit hostes eoꝝ r tamẽ obliti oium istoꝝ fecerũt sibi vitulũ ꝯflatilem quẽ adorauerũt dicẽtes. Isti sunt dij tui israel qui te eduxerunt de terra egypti. Quibus reprehẽdẽdo dic ps. Fecerũt vitulum in oreb r adorauerunt sculptile: mutauerunt glˀiam suam i similitudinem vituli comedentꝭ fenum: obliti sunt dum qui saluauit eos: q fec magnalia i egypto mirabilia i terra chã terribilia i mari rubro. Ubi sciẽ. q p istos filios isrl illi

gi possunt hoies quos deus p suá misericor
diá educit d tenebris peccoꝝ:⁊ dyaboli ser
uitute:qbus deus ꝓfert multa beneficia.
Ná eos tráffert sicco vestigio p mare ru
brum:cũ ipsos tueť in aduersitatib⁹ signi
ficatis p mare.cibat eos mána in deserto
dũ i isto mũdo pascit suos fideles suo cor
pore ⁊ sanguine precioso.Debellat ho
stes dum ꝑstat eis vigoré ⁊ auxilium:vt
possint inimicũ dyabolũ in téptationibus
supare.Ná iuxta illud aplĩ.1.Cor.4.Fide
lis é de⁹ qui nó paciet vos téptari supra
q potestis ꝫ cũ téptatióe ét ꝓuétũ vt pos
sitis ét sustinere.℃Lꝫ át deus ista ⁊ mul
ta alia bñficia faciat tñ instar filioꝝ israel
deũ obliuiscũtur:⁊ adorát ydola:dũ se dát
carnalibus delitijs:⁊ i mundanis diuitijs
extollũtur.Sꝫ tñ aduerte qd eis dr.Isa.
17.Eris deserta q: oblita es dĩ saluatoris
tui:⁊ fortis adiutoris tui nó es recordata
℃Nó igiť qui recepit a deo bñficia non
dꝫ esse ingratus ꝫ instar istius leprosi mũ
dati:dꝫ esse gratus.Ad q admonet nos
apl's.Col.3.di.Pax xpi exultet in cordi
bus vestris in qua vocati estis i'vno cor
pore:⁊ grati estote.℃In regratiádo aũt
deo:dꝫ tenere modũ qué leprosus tenuit.
Nam prio dř q regressus est cũ magna
voce magnificás deum.ergo isti⁹ exéplo
debes deũ laudare.℃Secundo dꝫ se hu
miliare ⁊ facere deo reuerentiá.⁊ ió dicit
q cecidit i facié suá añ pedes ei⁹.℃Ter
tio dꝫ deo regratiari de bñficijs collatis:
⁊ ió dř:gras agens.℃Quid aũt sic gra
to:a dño dř audi qd dictũ fuit illi samari
tano.Surge iqt xps ⁊ vade q: fides tua
te saluũ fecit.Nam dř prio q surgat.s.de
statu culpe ad statum gratie iuxta illud
Job.7.Surge cur iaces pronus in terra.
℃Secundo dicitur sibi q vadat de statu
gratie ad statum operosum.℃Tertio di
citur sibi.fides tua te saluum fecit Beda
Si autem fides saluum fecit euꝫ qui se ad
agendas gratias inclinauit:ergo ꝑfidia p
det eos q de acceptis beneficijs deo gras
dare neglexerũt.Sciendũ est aũt q p istá
salutem qꝫ ipse dicit istuꝫ gratũ meruisse
intell'r celestis gl'a:vt sic de statu operis:
transferať ad statũ gl'osum.vt sic dře pos
sit cum apl'o.2.Thi.4.Liberauit me dñs
ab omni ope malo ⁊ saluũ faciet in regnũ
suũ celeste cum gl'a in secula seculoꝝ am.
Ad quam ⁊c.

℃Dominica quartadecima post peñt.
Euangeliũ.55m.

Nemo pót duobus dñis ser
uire.Mat.6.Nos videm⁹
loquédo natural'r q vnaq̃
qꝫ res naturaliter appetit
suũ finem ⁊ad ipm moueť
nisi prohibeať:exéplum de lapide versus
centrũ ⁊ sic de alijs.Cuius ratio est:quia
cũ vnaqué res héat saluari ⁊ cóseruari in
loco ꝓprio:⁊ quelibꝫ res appetat suam sal
uatióeꝫ:ideo q̃libꝫ res sibi appetit debitũ
locum.Cum igiť appetitus intellect⁹ na
turá non destruat sed ꝑficiat:cósequens é
vt homo appetitu intellectiuo.s.volunta
te.nó solum natural'r:sed etiam delibera
tiue:finem suũ appetere debeat:⁊ ad ipm
efficaciter moueať.Quia vero finis ⁊ ter
minus hominis nó est in h mundo sed in
alio.iuxta illud apl'i.heb.13.Non hémus
hic ciuitateꝫ manenté sed futurá inquiri
mus.q̃ ciuitas est regnũ celorũ.ꝓpter q
homo a deo principal'r est creatus.iuxta
q dicturus est xps in die iudicij.Uenite
benedicti přis mei possidete patũ vob re
gnum a cóstitutione mũdi.Mat.25.Id
circo hó de istis reb⁹ mundáis non debꝫ
nimis esse sollicitus:cum ipsas semp pos
sidere non debeat:nec propter ipsas prin
cipaliter est creatus.Curam autem debꝫ
habere sollicitam d regno celorum:ad q
possidendũ est factus:⁊ ipsum inquirere
per opera virtuosa.Et h est q xps nob i
nuit in euangelio hodierno.In quo gene
raliter duo tangit.s.

Viridice rõatiõis silisticã deductõem.
Saluifice ɔclõnis virificã illatõem.
¶ Primũ probat operatiua cõdictio. 2m extensiua ꝓmissio. Primũ in prin. Secũdum ibi. querite ergo ꝛc.

Prima pars.

Quantũ ad primũ vbi tãgit virtdice rõatõis silisticam õductionem qꝫ ꝓbat opatiua cõdictio. dicit. Nemo pt duobus dñis seruire ꝛc. Ubi sciendũ qꝫ homo ꝓpter 3a inter alia non debet esse nimis solicitus de rebus mundanis. Primo q: aliquando amittũtur: propter qꝫ Christus dicebat Math. 6. Nolite vobis thesaurizare thesauros in terra vbi erugo ꝛ tynea demoliunt: ꝛ vbi fures effodiunt ꝛ furant. ¶ Secũdo q: inclinant cor homis ad terrena ꝛ non permittunt de celestibus cogitare ꝓpter qꝫ xps Math. 6. Ubi enim est thesaurus tuus ibi ꝛ cor tuum. ¶ 3o q: retrahunt a seruitute dei. ꝛ ideo dicit h Christus. Nemo potest duobus dominis seruire. ꝛc. ¶ Sciendum est igitur qꝫ circa istã rõationem silisticam p quã ad cõtemptũ mũdanorum inducimur. 8. possumus ɔsiderare ẜm qꝫ ad h xps. 8. rõnes adducit. Prima sumitur a ɔrietate presidentium. Secunda a dignitate exñtium. Tertia ab alimento sensibiliuꝫ. Quarto a cremẽto augmẽtabiliũ. Quinto a teugmẽto vegetabilium. Sexto a detrimẽto arescẽtiũ. Septimo a cõsuetudie gẽtiliũ. Octauo a cognitõe õfectuũ. ¶ Qm ad ꝑmã rõnẽ q̃ sumitur a ɔtietate ꝑsidentiũ dic. Nẽo põt duobus ꝛc. Ubi sciẽdũ qꝫ p istos duos dños: itell'r ex vna pte ds ꝛ regnũ celoꝝ: ex altera vo mundꝰ ꝛ dyabolꝰ cũ vitijs ꝛ pccis. Nõ qꝫ ẜꝫ vitatẽ dyabolꝰ sit dñs: q: iuxta illõ ps. Dñs ipe ds. ẜꝫ dr dñs inquãtũ homines ipꝫ sibi dñꝫ ɔstituũt eiꝰ istictũ seqndo. ¶ Isti ãt duo dñi sibi ad inuicẽ sunt ɔrij: q: qδ vult ds ñ vult dyabolꝰ. Sꝫ h igr xps itẽdit talẽ rõnẽ. Duobꝰ dñis exñtibꝰ ɔrijs nẽo põt ẜuire: ẜꝫ ds ꝛ dyabolꝰ regnũ celoꝝ: ꝛ mũdꝰ lex rõnis ꝛ lex carnis sunt sic duo dñi ɔrij. ergo. De ista rõne p̃ põit maiorẽ. Scδo eiꝰ ꝓbatõem. 3o cõclõnem. ¶ Qm ad maiorẽ dic. Nẽo põt duobꝰ dominis ẜuir. ¶ Qm ad eiꝰ ꝓbõnẽ dic. Aut vnũ odio hẽbit ꝛc. Ubi sciẽ. ẜꝫ Glo. qꝫ hõ dupl'r põt ẜuir. s. ex amore vel timore. Si ãt hõ ẜuiat alicui dño ex amore: tũc ɔñs qꝫ suũ ɔriũ odiat. Si ãt sibi ẜuit ex timore cũ tñ ipm sustineat: suũ ɔriũ ɔtẽnit. Et sic siue ex amore siue ex timore ẜuiat: tñ nemo põt duobꝰ dñis ɔrijs seruire. ¶ Qm ad cõclõnem dicit. Non poteris do ẜuir ꝛ Mamone. Ubi sciẽdũ qꝫ p Mamonaꝫ vno mõ intelligi pñt diuitie quibꝰ sil' hõ nõ põt ẜuir ꝛ deo. Uñ Jero. Mamona sermone Syriaco diuitie nuncupant: audiat aũt h auarus qui xpiano noĩe cẽset. xpiano noĩe ñ posse se siml' diuitijs xpoqꝫ ẜuire. ¶ Signanter autem dr ẜuir nõ hr̃e ẜm Jero. q: eẽ ẜuꝰ diuitiaꝝ est malũ eẽ võ dñs nõ ẽ malũ si bñ distribuat eas. ¶ Licet ãt minor rõnis ꝑdicte nõ põat ĩ lr̃a ꝛ ꝓbõ eiꝰ. tñ sbintell'r q̃ minor ẽ qꝫ ds ꝛ dyabolꝰ ɔrĩant adinuicẽ. ¶ Qr igit sic dyabolꝰ dr do aduersari. iõ hõñ pt siml' deo ꝛ dyaº ẜuire. pp qꝫ dic apl's. i. Cor. 4. Nõ potestis mẽse dñi eẽ pticipes ꝛ mẽse dmonioꝝ. ¶ Sciẽdũ ẽ ãt qꝫ hõ ẜuiẽdo deo efficit lib δ maĩbꝰ inimici. ¶ Hoc ãt fuit nobis figuratũ. i. Re. 7. Ubi ĩnial'r dr qꝫ cũ filij Israel affligerentur a philistiĩ ꝛ ẜuirẽt ydol' suis Baali ꝛ Astaroch: Samuel ait ad vniuersã domũ Israel. Si in toto corde vr̃o reuertimini ad dñm auferte deos alienos de medio vr̃i baali ꝛ astaroch ꝛ ꝑparate corda vr̃a dño ꝛ ẜuite illi soli: ꝛ liberabit vos de manu philistinoꝝ. Qui fecerũt iuxta ɔsiliũ samuelis ꝛ ingressi de masphat pcusserunt philisteos ꝛ habuerũt de eis victoriã. ¶ Ubi sciendũ qꝫ p filios Israel intelligi põt genus humanũ. Per philistiĩ qui interpretantur ceciderunt

íntelligi possunt dmones q pp pccm̄ sup
bie ceciderũt de celo. Isti dñr hũanũ ge
nꝰ affligerẽdũ hoies diuersimode téptát
quos seruire faciunt Baali ⁊ Astaroch
i. diuersis generibus vitioꝝ. ¶ Ubi scié
dum ꝙ p baalim: q interpretaẽ supiores
vel deuoratores. intelligi possunt duo ge
nera peccatoꝝ. s. supbie p ꝙ homo vult p̄
esse alijs. ⁊ auaricie p ꝙ vult aliorum sub
stantias deuorare. vel per vsuras vel ⁊c.
¶ Per astaroth q interp̄taẽ cubicl'm in
telli possunt duo alia genera vitioꝝ. s. ac
cidie: p ꝙ hõ pigrescit circa spũalia ⁊ lu
xurie i quo sensualitas delectaẽ. significa
ta: p cubicl'm. ¶ Per samuelé át q vno
mõ iterp̄taẽ audiés dñm: intelli p̄t p̄dica
tor euãgelicꝰ q ió audiés dñm dr̃ q: debʒ
esse pmptꝰ ad audiédum diuina mãdata
¶ Si igiẽ hõ vl't d̃ inimicis. i. d̃ demóibꝰ
hr̃e victoriã: daẽ sibi ꝯsiliũ a saml'e. i. a p̄di
catore verbi dñi: ꝙ d̃ medio sui. i. d̃ corde
suo auferat baali ⁊ astaroth. i. oia genera
vitioꝝ: ⁊ soli deo ſuiat. vt sic dicat cũ p̄s.
In toto corde meo exq̄sui te ne repellas
me a mãdatĳ tuis. ¶ Sic át p̄paratꝰ egre
di poterit d̃ massat ⁊ pugnare viril'r: ⁊ d̃
inimicis victoriã obtinebit. Ubi sciendũʒ
ꝙ masphat iterp̄taẽ specl'ator pcci. qñ igi
tur hõ specl'atꝰ fuerit diligent suã ꝯsciaʒ
⁊ iñ pccã abstulerit ⁊ cor suũ p̄parauerit
d̃o: secure poterit pugnare ꝯ dyam̃: ⁊ ipso
deuicto lib̃ remãebit. ¶ Sʒ eꝯ hõ ſuiédo
dyaº ſuꝰ efficiẽ: ⁊ m̃tal'r excecaẽ. ¶ Hoc
át fuit figuratũ. i. Re. ĳ. Ubi snial'r dr̃ ꝙ cũ
qdá tyránꝰ noie naas pugnaret ꝯ viros
iabes galaad dixer̃t sibi viri iabes: hẽto
nos federatos: ⁊ ſuiemꝰ tibi. Qui rñdit
eis. In h̃ feriã vobcũ fedus: vt eruã oium
vr̃ʒ ocl'os dextros. Qui vidétes se i arto
positos: miserũt ad Saul q liberauit eos.
¶ Ubi sciendũ ꝙ p naas q interp̄taẽ ser
p̄és itell'i p̄t dyabolꝰ: q in téptádo p̄mos
pentes serpés é appellatꝰ vt habeẽ geñ.
ꝫ. qui tyrápnꝰ dicitur: qnia dominiũ ꝙ ha
bet super hoies nõ est naturale. ¶ Per
viros autem iabes: qui interpretaẽ dolor
intelligi possunt homines penitétes ⁊ af
fligentes carnem cum vitĳs: dolentes d̃
peccatis cõmissis aduersus quos poten
ter pugnat naas. i. dyabolus per tempta
tiões diuersas. Si autem a pugna nimis
grauati petant federatiõem ⁊ se offerant
ad seruiend̃ sibi per peccatũ: cuilibet vult
eruere oculum dextrum. Ubi sciendũʒ ꝙ
per duos oculos possunt intelligi due cõ
sideratiões in homine. vna considerans
celestia ⁊ opa virtuosa significata p ocl'm
dextrum. ⁊ alia considerans terrestria: ⁊
opera vitiosa per oculuʒ sinistrũ designa
ta. Dyabolus igitur vult sibi eruere ocu
lum dextrum. i. auferre ab eo cõsideratio
nem eternorũ: ⁊ bonoruʒ operum: ⁊ dimit
tere sibi sinistrum. i. consideratiõem solũ
terrenorum operum. ¶ Considerás aũt
peccator petitionem tam detestabilé: nul
lo modo debet ei assentire: sed ad saulem
qui interpretaẽ petitꝰ. i. ad xp̄m qui fuit
petitus a patribus veteris testaméti: de
bet confidenter recurrere: ⁊ ipse liberabit
eos de manibus eorum. ¶ Quantum ad
secundam rationem que sumiẽ a dignita
te ibi existentiũ dicit. Jó dico vob ⁊c. Et
ratio est tal'. Ille qui dat homini sine so
licitudine ill'õ ꝙ é maius. bene dabit sibi
sine sua indebita sollicitudine illud ꝙ est
minus ⁊ vilius. Sed deus dat homini si
ne sollicitudine animá nobiliorem esca: ⁊
corpus nobilius vestiméto. ergo non sint
solliciti de esca vel vestimento: ⁊ per cõse
quens de alijs temporalibus indebite.
¶ De ista ratione primo ponit cõclusio
nem. Secundo rationis confirmatõeʒ ibi.
Nõne anima plus est q̃ʒ esca ⁊c. ¶ Scié
dum est autem ꝙ quádo dicitur nolite so
liciti esse ⁊c. non excludiẽ sollicitudo d̃bi
ta: sed supflua. Unde Augu. de operibus
monachorũ ait. cum dominus dicit. Noli
te sollici. ⁊c. non h̃ dicit vt ista non pcuré

tur quantũ necessitatis est. vnde honeste poterunt sustentari sed vt ista nõ intueã tur ⁊ ꝓpter ista faciant quicqd in euãge lij ꝑdicatione non facere iubenť. ¶ Quã tum ad tertiã rationem que sumiť ab ali mento sensibiliũ dicit. Respicite volatlia celi ⁊c. Et ratio est tal'. Ille dñs qui proui det in necessarijs sine ipsoꝛũ sollicitudine creaturis vilioꝛibus multo magis ꝓuide bit nobilioꝛibus. Sed dominus sine ipoꝝ sollicitudine ꝓuidet volatilib⁹ ignobilio ribus hoibus: quia irratiõabilibus ergo prouidebit hoibus sine ipsoꝛum nimia ⁊ indebita sollicitudine. ¶ De ista ratione primo ponit minoꝛem. 2° minoꝛis ꝓbatõ né ibi. nõne vos magis estis ⁊c. ¶ Scié dum est aũt loquendo spiritualr ꝙ p ista volatl'ia intelligi possunt cõtemplati ho mines: qui instar auium volant per conté platione; ad alta spꝛetis terrenis. Inter quos primũ gradum post xp̃m tenuerũt apl'i qui dimiserũt oia ⁊ secuti sunt xp̃m. iuxta illud Mat. 19. Ecce reliqmus oia ⁊ secuti sumus te. ⁊ postea ceteri sancti. ¶ Istos aũt sanctos ⁊ deuotos viros ds pascit sine ipsoꝛũ magna sollicitudine: dũ se ponũt ad contéplanð passionem xp̃i ⁊ gloꝛiam padisi. ¶ Hoc autẽ fuit figura tum. 3. Re. 17. Ubi dicitur sentential'r ꝙ cũ elyas esset in samaria dixit sibi dñs: rece de hinc ⁊ vade cõtra oꝛientem: ⁊ abscõde re in toꝛrente carith q est circa ioꝛdane; ⁊ ibi de toꝛrente bibes: coꝛuisq; ꝑcepi vt pascant te ibi. Abijt ergo ⁊ feč iuxta ver bum domini ⁊ coꝛui ferebant ei panem ⁊ carnes mane ⁊ vespere: ⁊ bibit de toꝛren te. ¶ Ubi sciendum ꝙ per elyam stãtem in samaria que vno modo interpꝛetať la na intelligi potest homo adhuc deditus terrenis diuitijs significatis per lanam: quia sicut de lana fit operimentũ: ita mun danioꝛnant se diuitijs. ¶ Huic autem dicitur a dõ ꝙ inde recedat diuitias ⁊ vi tia dimittẽdo. iuxta illud prouer. 3. Time

dominũ ⁊ recede a malo. quo aũt debeat ire: audi qd sequiť. Uade inqt circa oꝛien tem. s. disponẽdo se ad recipiẽdam grãm per opera virtuosa. ¶ Uir autem vadẽs ad oꝛientem stare debeat audi qd sequiť Abscõdere in toꝛrente carith q est circa ioꝛdanem. ¶ Ubi sciendũ ꝙ p istum toꝛ rentem intelli põt toꝛrẽs sanguinis xp̃i: qui signãter dr̃ carith q iterpꝛetať occur rens signũ: qui xp̃s fuit vt signũ eleuat⁹ in cruce. iuxta illud Is. 55. Erit dñs noia tus i signũ eternũ ꝙ nõ auferet. ¶ Qua liter autem deus sic hominem cõtemplã tem sustentet: audi quid sequitur. Nam dicitur ꝙ per coꝛuos deus mittebat elye panem ⁊ carnes mane ⁊ vespere. i. per to tum tempus vite hominis: vt sic fiat ve spere ⁊ mane dies vnus. geñ. i. Per pa nem vero ⁊ carnes cibantes hominem coꝛpoꝛaliter intelligi possunt duo in xp̃o que debent hominem mentaliter satiare. s. humanitas significata per panem: ⁊ di uinitas significata per carnes. Nam licet panis sit sapidus: tamen carnes sunt sa pidioꝛes. Sic licet consideratio humani tatis in Chꝛisto sit dulcioꝛ: tamen conside ratio diuinitatis magis est sapida. ¶ Quantum ad quartam rationem quí sumitur a parte augmẽtabiliũ dicit. quis autem vestrum ⁊c. Et est ratio tal'. Ille q propter suã curam non põt aliquid acqui rere nisi mediãte ꝓuidentia diuina nõ d; esse sollicitus de tẽpoꝛalib⁹. Sed homo ẽ huiusmodi. Ergo. Sed magis d; spare de diuina ꝓuidentia. ¶ Quantũ ad quinta; ratione; q sumiť ex pte vegetabiliũ tegu mento dicit. Et de vestimento qd solliciti estis? Et rõ põt foꝛmari vt 3ª vbi supꝛa. ¶ Sciendũ est aũt circa rationem istam in qua fit mentio d lilijs: ꝙ loquẽdo spũa liter p lilia possunt itelligi viri sancti du centes vitam actiuã. Nam sic liliũ habet cãdoꝛẽ ⁊ odoꝛe;: ⁊ quãto pl's pungiť: tãto pl's redolet. sic viri sci actiui sunt candidi

p puritatem intentõis. Sunt odoriferi p honestatẽ cõuersationis: ꝛ bone fame dif fusionis: Quãto etiam pl's pungit mũda nis afflictõibus instar spinarũ lacerantiũ flores lilij tanto p pacientiã deo ꝛ ꝓximo reddunt suauitatẽ odoris. ❡ Et ideo cõ fortat istos viros actiuos dñs. Eccl'i, 39. d. Florete flores: quasi liliũ date odorẽ: ꝛ frondite in grãm. ❡ Quantũ ad sextam rationẽ que sumit a detrimẽto arescẽtiũ. dicit. Si aũt fenũ ꝛc. Et rõ est tal'. Si de q̃ minus videt in esse ꝛ i est: ergo ꝛ de quo magis. Sʒ minus videt q̄ ds hẽat curaʒ de rebus corruptibilib⁹ ꝛ parũ valentib⁹ sicut fenum q̄ hodie ẽ ꝛ cras nõ erit sed cõ buret: ꝛ cum hẽat curam d ipo: q: eum ve stit pulchris floribus. Ergo mlt'o magis habebit curaʒ de incorruptibilib⁹ ꝛ plus valentib⁹: cuiusmodi sunt hoĩes: qui quã tum ad animã sunt incorruptibl'es: ꝛ facti ad ymaginẽ suam. De ista ratõe ponit so lum virtutem medij. d. Si aũt fenũ q̄ est ho. ꝛc. ❡ Sciendum est ät loquẽdo spiri tualiter q̄ p istud fenũ intelligi possunt hoĩes peccatores: q instar feni sunt aridi sine humore grẽ: animã irrigantis: ꝛ sicut fenum ẽ hodie: ꝛ cras in clibanũ mittitur ꝛ cõburitur, sic peccatores hodie sunt: ꝛ cras. i. bui tẽpore moriunt ꝛ tradunt in inferno ignibus cremãdi. Unde de ipsis dici potest illud eccl'i. 10. Hodie est rex ꝛ cras moriet: cum autem moriet homo he reditabit serpentes ꝛ bestias ꝛ vermes. Et ideo dicitur. i. Mach. 2. Ne timuerit̃ quia gloria eius stercus ꝛ vermis est ho die extollit ꝛ cras non inueniet: quia con uersus est in terram suam: ꝛ cogitatio ei⁹ perijt. Et ideo dicit ps. Noli emulari in malignãtibus neqʒ zelaueris homines facientes iniquitatẽ: q^m tanq̃ʒ fenuʒ velo citer arescẽt: ꝛ queãdmod olera herbaruʒ cito decident. ❡ Q.^m ad aliam rationem que sumit a cõsuetudine gentiliũ dic. No lite ergo soliciti ꝛc. Et ratio ẽ tal'. In confi dendo d diuina ꝓuidentia: ꝛ in sollicitudĩ ne rerum tẽporalium: oʒ esse dr̃ia inter fideles ꝛ ifideles. Sʒ infideles nõ confidẽ tes de diuina ꝓuidentia: sunt solliciti de rebus tẽporalibus. Ergo xp̃iani qui sunt fideles debẽt cõfidere dz diuina ꝓuiden tia: ꝛ nõ nimis esse solliciti de tẽporalib⁹: alias fideles ab infidelibus nõ differrẽt. ❡ In ista ratiõe p̄mo ponit ꝯclusionẽ: 2° minorem ibi h enim oĩa ꝛc. ❡ Q.^m ad grãʒ que sumit a cognitõe defectuũ dic. Scit ei pr̃ vr̃ ꝛc. Et est ratõ tal'. Bon⁹ ꝛ pi us pr̃ cognoscẽs idigentiã filij sine sua sol licitudine subuẽit sibi in necessarijs. De⁹ est bõus ꝛ pius pr̃ omniũ hoĩum: ꝛ scit q̄ de istis tẽporalibus indigent. Igitur eis subuẽit sine ipsorum nimia sollicitudine. ❡ De ista ratiõe: solum ponit minorem d. Scit enim pr̃ vr̃ ꝛc. Ubi Criso. Non di xit scit de⁹: sed pr̃ vr̃ vt eos in maiorem spẽ ducat. Et sic pʒ quomodo multis ratõ nibus: xp̃s hoĩes retrahit a nimia solicitu dine ꝛ cura mundanoꝝ.

Secunda pars.

s Equit. Querite ergo p̄mũ re gnũ dei ꝛc. Ubi tangit saluifice cõclusionis illationem p q̄ xp̃s nos induc ad amorem eternoꝝ: q̄ probat excessiua promissio. Ubi sciendum q̄ xp̃s sciens q̄ homines nõ possunt in h mũdo viuere sine rebus tẽporalibus necessarijs ad vitam humanã. lʒ creati sint principa liter ꝑpter regnum eternũ. sic bonus ma gister ꝛ pr̃ eos instruit quid sit querẽdũ principal'r: quia regnũ di: ad cui⁹ inq̄sitio nẽ sequit postmod coll'o terrenoꝝ. ❡ Se cundũ h igit in pte ista duo possum⁹ con siderare. s. Hoĩs sedulitatẽ vtilia inuesti gantẽ. Dei liberalitatẽ necessaria largiẽ tem ibi. Et h oĩa addicient vob. ❡ Quã tuʒ ad p̄mũ dicit. Querite ergo ꝛc. Ubi sciẽdũ q̄ quãdo homo intẽdit aliquẽ finẽ ad quem nõ venit nisi p medium: lʒ finis sit prior in intentõe: tamẽ mediũ siue via

opoꝛtet ꝙ ſit ꝑ̊us in executiõe. Quia igiꝶ
regnū celoꝝ eſt finis hoĩs: opera ãt bona
ſunt via ꝑueniendi ad ip̃m. Idcirco xp̃s
nõ ſolum oñdit qd vt finem debeamꝰ inq
rere. ſed ẽt viam ⁊ mediū veniẽdi ad finẽ:
q̃ quidē via ẽ iuſticia: ꝑ q̃ꝫ: tanq̄ꝫ ꝑ gene
ralem virtutē intelligunꝶ oĩa opera vir
tuoſa. ¶ Sciendū eſt ãt qñ diciꝶ pꝛimum
querite regnū dei: ꝙ iſtõ pꝛimū: ſignificat
pꝛincipalitatẽ: ⁊ ideo nõ excludit oẽꝫ aliã
inquiſitiõem neceſſarioꝝ. Ubi ſciendū ꝙ
homo nõ põt viuere ſine neceſſarijs: ⁊ iõ
q̃rere neceſſaria modo debito nõ eſt ꝓhi
bitum. tñ ſcõm Augꝰ. de ſermone dñi in
monte. Iſta ꝑꝑ ſe queri nõ debẽt: ita ꝙ i
eis ſit finis ſed debẽt queri ꝑꝑ aliuꝫ finẽ.
vt ꝑꝑ regnum celoꝝ: ita ꝙ regnum celo
rum ſit ſemꝑ pꝛius in intentõe: ⁊ ꝑꝑ ip̃m
alia queranꝶ lꝫ alia pꝛioꝛa ſint in executõe
q: priꝰ homo indiget neceſſarijs in h̄ mū
do viuẽdo anteq̄ꝫ habeat regnū celoꝝ.
¶ Q^m ad dei liberalitatẽ neceſſaria lar
gientē diĉ. Et h̄ oĩa addicienꝶ vob̄. Ubi
ſciendum ꝙ ꝑꝑ inobedientiã ⁊ pccm̃ pꝛio
rum parentum: terra fuit facta ſteril̃. iuxta
illud ꝙ dñs dixit ade. geñ. i. Quia audiſti
inq̄t vocem vxoꝛis tue: ⁊ comediſti de li
gno ex quo p̃ceperaꝫ tibi ne comederes:
maledicta terra in ope tuo. cuꝫ operatus
fueris eam: tunc nõ dabit fructū ſuū. Sꝫ
ꝑꝑ obedientiã ⁊ bona opa efficiꝶ fructuo
ſa. iuxta ꝙ dixit Moy. ꝑplõ dutero. 28.
Si audieris vocem dñi dei tui vt facias
⁊ cuſtodias omnia eius mãdata que ego
pꝛecipio tibi hodie habūdare te faciet do
minus in oĩbus bonis. ¶ Qui ergo vl̃t
vt nõ deficiãt ſibi neceſſaria: querat iuſti
ciam ⁊ faciat opera virtuoſa: q: iuxta illð
p̃s. Iunioꝛ fui ⁊ enim ſenui ⁊ nõ vidi iu
ſtum derelictū: nec ſemen eius querẽs pa
nem. ¶ Sciendū eſt igitur ꝙ ſignãter di
citur addicienꝶ: ⁊ nõ dabunꝶ: ad deſignãð
ꝙ aliud eſt ꝙ pꝛincipal̃r datur. ſ. regnum
celoꝝ. aliud eſt ꝙ ſuꝑadditur. ſ. res tẽpo
rales. Sciendū eſt aūt circa ꝑtem iſtã in
qua fit mẽtio de regno ꝙ ẽ querẽdum: ꝙ
quantū ad p̃ſens ſpectat duplex ẽ regnuꝫ
ſ. mūdanū ⁊ celeſte. Regnū mundanū nõ
eſt querẽdum. q: non ẽ ſtabile ſed trãſito
rium. iuxta illud eccli. 10. Regnū a gente
in gentē trãſfertur ꝑꝑ iniuſtitias ⁊ iniu
rias ⁊ contumelias: ⁊ diuerſos dolos.
¶ Regnū v̊o celeſte ẽ querendū: q: firmū
⁊ ſtabile. q: iſtud ẽ regnū dī: de quo diciꝶ
dañ. 4. Poteſtas eiꝰ ptãs ſempiterna ⁊
ptãs in generatõe ⁊ generatõem. Pꝛopꝶ
ꝙ dicebat p̃s. Regnū tuū regnum oĩum
ſeculoꝝ: ⁊ dominatio tua in omni genera
tione ⁊ generatõem. ¶ Qual̃r aūt iſtud
regnū debeat petere: ⁊ qd i ip̃o velle hr̃e
fuit nob̄ figuratuꝫ Mat. 2. Ubi ſnial̃r dr̃
ꝙ mr̃ filioꝝ zebedei cuꝫ filijs ſuis acceſſit
ad xp̃m oꝛãs ⁊ petẽs aliq̄d ab eo q̄ꝫ peti
tionem extraxit. d. Dic vt ſedeãt duo filij
mei: vnꝰ ad dextrã tuã ⁊ alius ad ſiniſtraꝫ
tuã i regno tuo. ¶ Ubi ſciendū ꝙ ꝑ iſtaꝫ
mr̃ē filioꝝ zebedei: itelligi p̃t qlibꝫ fidel̃.
Per duos ãt filios intelligi poſſunt due
ꝑtes p̃ncipales q̃ ſꝶ in hoĩe. ſ. coꝛpꝰ: ⁊ aĩa.
Per dextrã aūt xp̃i: itelli põt diuinitas.
⁊ ꝑ ſiniſtrã humãitas: q: ſic̃ ꝑs dextera ẽ
dignioꝛ ſiniſtra: ita diuinitas i infinitū ex
cedit hūanitatẽ. ¶ Sꝫ igiꝶ hõ inſtar mu
lieris reuerẽter petere ꝙ vnꝰ filioꝝ. ſ. aĩa:
ſit a dextris cõtẽplando diuinitatẽ alius
i. coꝛpus ſit a ſiniſtris cognoſcẽdo hūani
tatem in regno ſuo. i. in gl̃a ꝑadiſi. ¶ Sꝫ
tñ aduerte ꝙ xp̃s rñdit petẽtibus. neſcitꝭ
inq̄t quid petatis: poteſtis bibere caliceꝫ
quẽ ego bibiturꝰ ſuꝫ. q. d. Si ad regnū me
um vl̃tis aſcẽdeꝛ̃ ⁊ effici illiꝰ ꝑticipes: oꝫ
nos ad ip̃ꝫ ꝑuenire: nõ cū carnalibꝰ ⁊ mū
danis delitijs: ſꝫ ꝑ paſſiones: afflictões: ⁊
tribulatões: auſteritatẽ: ⁊ penitentiã: q̃ no
mine calicis deſignanꝶ. iuxta illð apoſto
li. act. 4. Quoniã per multas tribulatio
nes opoꝛtet nos intrare regnum dei. Ad
quod ⁊c.

¶ Dñica.xv.post penť.Eua^m.lvi^m.

Ibat yhs ĩ ciuitatẽ q̃ voca
tur naym ⁊c.Luc.7°.Cõdi
i ctio hoĩs benigni ⁊ pij est
vt qñ videt aliquẽ afflictũ
⁊ tribulatũ non solũ sibi cõ
parcat cordialr̃:sed ẽt si põt subueniat in
operib⁹ suam miseriaʒ subleuãdo.Vñ ad
istam pietatem admonet apl's discipuluʒ
suũ tymoteũ.i.ty.4.Exerce inq̃t te ipsuʒ
ad pietatem.Nã corporal'exercitatio ad
modicũ est vtl'is:pietas aũt ad oĩa vtl'is
est:pmissionem hñs vite q̃ nunc ẽ futur̃.
¶ Est aũt ratiõale ⁊ cõueniens vt hõ qñ
recip̃ aliquod beneficiũ de quo gaudet:cõ
ferenti regratief:ne possit sceleris vt in
gratus rep̃hendi.vt sic possit dici de ip̃o
illud Is.51.Gaudiũ ⁊ leticia inuenient in
ea ⁊ gratiaꝝ actio ⁊ vox laudis.¶ Xp̃s
igit benign⁹ pr̃ ⁊ pius:videns humanũ
gen⁹ positũ in afflictõibus peccatoꝝ:ip̃i⁹
miseref cõpatiens:⁊ auxiliũ prestans:iu
xta illud 2°.pal'.3°.Pius enim ⁊ clemẽs
est dñs ds nr̃ ⁊ nõ auertet faciẽ suã a nob
si reuersi fueritis ad eũ.Quia vero gen⁹
humanũ recipiens beneficiũ:ad actiones
gratiaꝝ mlt'iplicitter obligaf.Idcirco dʒ
ipsuʒ benedicere ⁊ laudare.exẽplo illius
samaritãi leprosi a xp̃o mũdati.de quo di
citur Luc.17.Unus aũt ex eis ⁊c.Et h̃ est
q̃ nob inuitur in euãgelio hodierno.In
quo beatus Luc.5.tangit.videlʒ.

Bonitatẽ assistentẽ propinquus.
Calamitatẽ affligentẽ amarius.
Pietatẽ inclinãtem benigni⁹.
Ptãtem operãtem celerius.
Cellebritatẽ extollẽtem iocũdius.

¶ Primũ probat xp̃i presentia corpora
lis.Secundũ pueri carentia animal'.Ter
tium dei clemẽtia fraternal'.Quartuʒ di
efficatia virtualis.Quintũ popl'i leticia
generalis.¶ Primũ in princi.Secundũ
ibi.Cum aũt appropinquaret ⁊c.Tertiuʒ
ibi.Quã cum vidissʒ ⁊c.Quartũ ibi.Et ac
cessit ⁊c.Quintũ ibi.Accepit autem oẽs
timor ⁊c.

Prima pars.introductio.

Uantũ ad primũ.Ubi tãgit ⁊c.
q dicit.Ibat yhs in ciuitateʒ ⁊c.
Ubi sciendũ q̃ xp̃s:qñ corpora
liter erat in mũdo mlt'a faciebat miracu
la:⁊ ĩ via veritatis:hoĩes instruebat:⁊ tõ
multitudo populi ip̃m sequebaf.¶ Vñ ĩ
hac pte duo possum⁹ ɔsiderare.s.

Xp̃i sedulitatẽ in visitãdo.
Populi societatẽ in cõmitando.

¶ Quãtũ ad primũ dicit.Ibat yhs ĩ ciui
tem ⁊c.Ubi sciendũ q̃ ysaias spũ pphico
cognoscẽs calamitateʒ hũani generis esse
in tenebris peccatoꝝ:ipsum cõfortabat p̃
dicens aduentũ xp̃i Is.19.d.Populus q
habitabat in tenebris vidit luceʒ magnã
habitãtibus ĩ regiõe vmbre mortis:lux
orta est eis.Que q̃dem pphia tũc fuit cõ
pleta qñ xp̃s venit in mundũ ⁊ p̃dicauit
in partibus gallilee de qua regione erat
Naym:ho miliario montis tabor ad q̃ʒ
hic xp̃s dr̃ iuisse.¶ Quantũ ad secundũ
s.ppl'i societateʒ dicit.Et ibant cũ eo disci
puli eius ⁊c.Ubi sciendum q̃ inter istos
qui xp̃m cõmittabanf:aliqui erãt familia
riores sic discipuli:aliqui minus familia
res ⁊ non ita perfecti:sic turba.Uadens
igitur xp̃s in ciuitatem Naym secunduʒ
Bedam ibat cum eo cõmitiua vt quia fa
cturus erat miraculum resuscitãdo mor
tuũ:sequens multitudo testimoniũ perhi
beret.¶ Sciendum est autem loquendo
spiritualr̃ q̃ per ciuitatem Naym que in
terpretaf motus siue cõmotio:intelligif
iste mundus:ĩ quo instar ciuitatis que di
citur ciuiũ vnitas deberet esse pax exte
rior:⁊ cõcordia animoꝝ:tamen ĩ ipso sunt
cõmotiones ⁊ motus per diuersas discen
siones ⁊ guerras ⁊ multitudinẽ vicioꝝ.
Cuius ciuitatis cõdictiões describit ps.
d.Uidi iniquitatẽ ⁊ cõtradictionem in ci
uitate:die ac nocte circõdabat eam super

muros ei⁹ iniquitas: ⁊ labor i medio ei⁹ ⁊ iniusticia: ⁊ nõ defec͂ d̃ plateis eius vsura ⁊ dolus. Ubi considera. 6. Malas condictiones. s.
Malignitatē i odiendo.
Animositatē in persequēdo.
Anxietatem i viuendo.
Peruersitatē i detinendo.
Rapacitatē in vsurpando.
Infidelitatem i decipiendo.
¶ Primo dico ꝙ i isto mundo cõsiderare potes malignitatē i odiendo ⁊ h̃ notatur sub noīe iniquitatꝭ. Nam hoīes iniqui semꝑ bonos odiūt: ⁊ eis inimicant. iuxta ꝙ figuratiue dr̃ geñ. 37. de fratribus Joseph ꝙ vidētes fratres eius: ꝙ a p̃re pl̃s cūctis amaret: oderant eū nec poterāt qc ꝗ̃ ei pacifice loq. Nam scd̃m Criso. zelāt mansuetū inuidi modestū supbi: ꝓbum i ꝓbi: mitē tumidi: inimica emulatõe lacescūt. de istis dr̃ Js. 59. Opus iniquitatꝭ in manib⁹ eoꝝ pedes eoꝝ ad malum currunt ⁊ festināt vt effundant sanguinem inocentem. nõ aduertētes cominationem eis factā a dño Js. 1. d. Ve gēti peccatrici populo graui iniqtate: semini neq̃. filijs sceleratis. Nā iuxta illud ps. oēs tales: subito defecerūt: pierunt ꝓpter iniquitatem suā. ¶ 2° cõsidera aniositatem i persequēdo. Et h̃ notatur i noīe ꝯtradictōis. Naꝫ scd̃m Aug. In scripturis diuinis fratres karissimi: bonos ⁊ iustos viros: ꝑsecutõem maloꝝ semp sustinuisse cognoscimus. ¶ 3° cõsidera anxietatem i uiuēdo. Et h̃ notatur i noīe laboris. Nam hoīes i h̃ mundo viuentes i diuersis anxietatib⁹ magis deberēt eligere trāsire ad eternā regem: ꝗ̃ i h̃ mundo cum tantis aduersitatibus anxie icitare. exēplo apostoli. d. phi. 1. Cupio dissolui ⁊ esse cuꝫ xp̄o. ꝑ ꝙ dicebat ille sanctus tobias. tob. 3. Dñe secundum voluntatē tuā fac mecū miaꝫ ⁊ ꝑcipe in pace recipi spiritū meum: expedit eni mihi mori magis ꝗ̃ viuere. ¶ 4° cõsidera peruersitatem i detinēdo. Et h̃ notatur in noīe iniusticie. Nā cū virt⁹ iusticie sit i reddēdo vnicuiqꝫ ꝙ suū ē. s. dō reuerētiā: ꝓximo bēiuolētiā: ⁊ sibi inocētiā: m̄lti sunt ista detinētes. Nam ⁊ dū contēnunt: ꝓximū odiūt: ⁊ se ipsos poluūt. de qbus cominādo dic͂ apostolus. Ro. i. Reuelabat enim ira dei d̃ celo super oēm inspientē ⁊ iniusticiā hoīum eoꝝ q veritatem dī ⁊ iusticiā detinēt. ¶ Quinto potes ꝯsiderare rapacitatē in vsurpādo. Et h̃ notat͂ i noīe vsur̃. Naꝫ hoīes auari ⁊ vsurarij oīa ꝗ̃ possunt rapiūt ⁊ vsurpāt vt sic figurari possint ꝑ filios isrl̃ d̃ qb⁹ dixit dñs Jos. 7°. Filij aūt isrl̃ ꝑuaricati sunt mandatū ⁊ vsurpauerūt de anathemate. De quolibꝫ tali loquit͂ dñs eze. 22. Usurā inquit ⁊ supabundantiā accepisti ⁊ auare sup ꝓximos tuos calūniabaris. Cum tñ p̃ceptuꝫ sit deutero. 23. Non fenerabis fratri tuo ad vsuram pecuniā nec fruges: nec aliq̃ aliam rem. ¶ Sexto potes ꝯsiderare infidelitatem i decipiendo: ⁊ h̃ notatur i nomine doli. Nam hoīes infideles ⁊ dolosi semper conant͂ alios decipe sub verb̃ paleatis portantes venenuꝫ deceptionis. de qbus ꝓuer. ij. Simulator ore decip̃ amicum suū. Unde Je. 6. A ꝓpheta vsqꝫ ad sacerdotem: omnes faciunt dolum. Nam tam illi qui debent alios instruere significati per ꝓphetas: quaꝫ qui debent suo bono exemplo alios dirigere significati per sacerdotes: omnes deceptiōes inquirunt. ¶ Unde tales possunt figurari per Joab: de quo sententialiter dicitur. 2. R. 3. ꝙ Joab abduxit abner ad medium porte vt loqueretur ei in dolo ⁊ percusit euꝫ ibi in ⁊ mortuus est. Sic re vera multi sunt proditores qui semper malum proximi sui machinantur. ¶ Iste sex male condictiones possunt figurari per illos sex viros quos vidit Ezechiel. Ezechielis. 9. Ubi sentialiter dicitur ꝙ vidit. 6. viros quorum glibet habebat

interitus in manu sua q missi erant vt in
terficerent habitatores ciuitatis.ierᵐ su
p quos thau ñ inuenirét impssū.¶ Ubi
sciendū ꝙ p istam ciuitatez ierᵐ intelligi
pōt totus mundus in quo deberet esse
pax ⁊ cōcordia:tñ in eo nec pax nec ꝯcor
dia reperit.Ut sic merito dicere possim⁹
illud Je.14.Expectauim⁹ pacem ⁊ nō est
bonū tempus curatiōis ⁊ ecce turbatio.
¶ Per istos āt.6.viros itelligi possunt
6.maledictōes q̄ in mūdo sunt:que signā
ter dicunt hr̄e in manib⁹ vasa interitus:
q: ipse spiritualr̄ interficiūt hoies.Nam
iuxta illud apostoli.ro.i. Qui talia agūt
digni sunt morte.¶ Sz tñ aduerte quos
interficiūt:quia nō habentes signū thau.
Ubi sciendū ꝙ p thau.ꝙ hz figuram triā
gularem:intelligi pōt vera penitētia que
hz tres ptes.s.cōtritionem cōfessionez ⁊
satisfactōem.Qui igit sunt in vera pnia
a supradictis vitijs nō ledunt.qui aūt nō
ab ipsis interficiunt. ¶ Sciendū est aūt
ꝙ hō virtuosus:istā ciuitatem.i.mūdum
cū suis vitijs habitare nō dz:sed fortiter
expugnare:⁊ ipaz funditus extirpare.vt
sic de ipsa dicat illō Jŝ.24.Attrita ē ciui
tas vanitatis.Nā iste mūdus ciuitas va
nitatis pōt dici:q: ibi totuz ē vanū.iuxta
illud eccli.i.Uidi cuncta que fiunt sub so
le:⁊ ecce vniuersa vanitas ⁊ afflictio sp̄s.
q̄ tunc attrita dr̄ :qñ despicit cū suis vi
tijs:ꝙ qlibet virtosus dz facere . ¶ Hoc
āt fuit nob figuratū Joŝ.6.Ubi snialr̄ dr̄
ꝙ cū ciuitas ierico esset rebell' Joŝ.⁊ po
plo isrlitico ꝙ dñs dixit sibi ꝙ iret ad ex
pugnādum ciuitatem.Modus aūt expu
gnādi fuit ꝙ sacerdotes hēbant.7.bucci
nas ⁊.7.vicib⁹ circuiert ciuitaté:⁊ tubis
clangere:⁊ in 7° ppl's vociferet:⁊ sic mu
ri corruerét:ꝙ ⁊ factum est.de qua dixit
Joŝ.Sit ciuitas ħ anathima:⁊ oia q̄ in ea
sunt dño ⁊ maledict⁹ videt qui suscitaue
rit ⁊ hedificauerit ciuitaté ierico.¶ Ubi
sciendum ꝙ p Joŝ.⁊ pplm isrliticū intel
ligitur totum genus humanū : ⁊ spāliter
ppl's xp̄ianus qui dz deum in p̄senti vide
re per fiō p ciuitatem āt ierico q̄ interpre
tatur luna intellr̄ mundus q instar lune
semp est mutabil:⁊ p consequés defectuo
sus . Uñ.i.cor.7.Preterijt figura huius
mundi . ¶ Ista ciuitas.i.mundus dr̄ re
bell' Joŝ.i.xᵒ dum ad cōtraria q̄ vlt xp̄s
inclinat ⁊ pplo isrlitico q: oñsa aliqli pla
cibilitate hoibus huius mūdi eos allic.vt
ipm sequant.dñtes tales.illud sapᵉ.2.Ue
nite ⁊ fruamur bonis q̄ st ⁊ vtamur crea
tura:tanq̄z in iuuétute celleriter ⁊ vino p̄
tioso ⁊ vnguétis nos ipleamus:⁊ nō p̄te
reat nos flos téporis:coronemus nos ro
sis añ q̄z marcescát.Et sic verificat:illud
Jo.5.Mundus totus in maligno posit⁹
est.¶ Sed lz sic mundus alliciat:tñ ipm
debem⁹ expugnare.Uñ ro.12.Nolite con
formari huic sclo sed renouamini i nouita
te sensus vr̄i vt probetis q̄ sit volūtas di
bona beneplacés ⁊ pfecta.⁊ tūc.ŝ.i.cor.7°
vtunt ħ mūdo tanq̄z nō vtant . ¶ Quis
aūt sit modus pugnādi:audi qd dr̄ . Naz
sacerdotes debāt hr̄e buccinas ⁊ septies
circuire : ⁊ ppl's septima vice vociferari.
Ubi sciendū ꝙ p.7.buccinas intelligunt
7.virtutes.s.prudētia.temperātia:fortitu
do ⁊ iusticia fides spes:⁊ caritas:istis vir
tutibus dz armari q vult cōtra mundum
pugnare.Quib⁹ armis nos admonet ar
mari apl's.2.cor.6.d.In oib⁹ exhibeam⁹
nos metipos sic dei ministros in mlta pa
cientia in ieiunijs in castitate in scientia:
in longanimitate.in caritate nō ficta:in ꝟ
bo veritatis ⁊ virtute di p arma iusticie
a dextris ⁊ a sinistris.¶ Ubi cōsidero in
scientia virtuté prudétie.In ieiunijs ⁊ ca
stitate virtutem tēperantie.In pacientia
⁊ virtute:virtutem fortitudinis ⁊ cōstan
tie.In carnis iusticie:ipam iusticiā.In ꝟ
bo veritatis virtut fidei.In longanimi
tate virtutez spei.In caritate nō ficta:vir
tutem caritatis q̄ est omniū complectiua.

¶ Iste septenarius virtutū fuit nobis figuratus p .7. lucernas positas sup candelabrum vnum. de qbus dr numeri.8. qp posuit aaron.7. Lucernas sup cādelabrū vt pceperat dñs Moy. ¶ Ubi sciendū qp p aaron q interpretat mōs fortis intellr qlibet homo q instar montis dz per contēplationem elleuari in altū ⁊ esse fortis in opibus virtuosis. Per Moy. q interpretat assumptus de aquis intellr xps q fuit ab appetitu mundanap cupidinū totaliter elleuat⁹. Huic inquantū homo pcepit deus pr vt hoibus pdicaret qp sup cādelabrū.i. sup se ipsuz.7. Lucernas pōeret i.7. virtutes supius noiatas. ¶ Signant autē dr qp cū istis.7. Lucernis debebāt se ptres circuire: ad designandū qp homo in istis virtutibus nō dz ociari. ¶ Non vacat āt a misterio qp dr qp ppl's vice septia ⁊ nō ante clamasse: vt der nob intelligi qp qui vlt deum digne laudare: dz h facere post virtute caritatis q̄ est septia virt⁹ ⁊ nō ante. q: iuxta illud eccli.15. Non ē spōsa laus i ore pcōris: ⁊ iō dz eē in grā caritatis p q̄z expellit pccm̄ mortale. ⁊ tūc digne dr̄e poterit cū ps. Circuiui ⁊ imolaui i tabernaclo ei⁹ hostiā vociferatōis: cātabo ⁊ psalmū dicā dño. Et tūc muri ierico.i. blādicie mūdi corruēt ⁊ hēbit victoriā. Uñ dr leuit.16. Persegmini inicos vr̄os ⁊ corruēt corā vob. ¶ Cōsidera āt pdicatōnē Jos. 3 ierico. sit ingt ciuitas h anathma ⁊c. Nā iste mūd⁹ cū oibus reb⁹ mūdāis: anath^a dño dr: q: oia mūdana ex cōicata st a dño vt d ipis ampli⁹ hō n̄ recipiat q̄z necessitas rgrit. ¶ Cōsidera ēt ipcatiōnē fcāz hoib⁹ istj deditis. Male dict⁹ ingt vir ⁊c. Nā re uera q spret o dō pōit cor suū reb⁹ mūdāis: digne meret a dō maledici. iuxta illd Je.7°. Maledict⁹ hō q ɔsidit i hoie ⁊ ponit carnez brachiū suū ⁊ a dño recedit cor ei⁹. ¶ Mod⁹ āt eūdi p mūdū istū fuit nob ōnsus i ps. vbi dr. Ascēsiōes i corde suo disposuit i valle lachrimap i loco quē posuit ⁊ enim bndictionē dabit legislator: ibūt d virtute in virtutē videbit ds deop i syon. ¶ Ubi pmo cōsideramod ɔuenientē cū dic. ascēsiones disposuit i valle lachrimap. p vallē p fundā itellr stat⁹ hūiliatōis. p lachrimas fletus ɔtritiōis. Istū mod dedit nob xps Mat. ij. d. Discite a me q: mitis sū ⁊ hu mil' cord. ⁊ sic ascēdere possum⁹. q: Luc. 14. Qui se hūiliat exaltabit. Et sic hūilitate p via dicat cū ps. Lauabo p singl'as noc. lectuz meū lachrimis stratū meū rigabo. ¶ 2° ɔsidera grām adiuuātez cū dicit. bndictionē dabit legislator. p q̄z itellr grā nos adiuuās i opib⁹ bōis. q: Jac.4. Supbis ds resistit hūilib⁹ aūt dat grām. ¶ 3° ɔsidera actū pficientē cū dic. Ibūt d virtute i virtutē. Nā hoies qbus ds dedit suā grām dz se virilr exercere. iuxta illud coll'.1°. In oi ope bono fructificātes ⁊ crescētes i scia di in oi virtute ɔfortati. ¶ 4° ɔsidera gl'az getātē. cū dic. videbit ds deop i syō. hoies q dū viuūt i hoc mūdo exercēt se vt mereant deuz videre facial'r i gl'a. iuxta illd. i. Jo.3. Scim⁹ q^m cū apparuerit sil'es ei erim⁹ ⁊ videbim⁹ euz sicuti ē. ¶ Isti q sic hūil'r petūt cū lachrimis bndictōem diuinā i h mūdo p grām: vt visionē clarā habeāt p gl'am possunt figurari p asam filiaz caleph. require supra eua° pte

Secunda ps.

Equit. Cū āt appropinq̄ret porte ciuitatj ⁊c. Ubi tāgit claritatē affligētem amari⁹. qp pbat pueri carētia aial'. Ubi sciendū qp mors ē pēa pcci. Nā q: prim⁹ hō peccauit: iō i genus hūanū p ipm nō solū pccm̄ intrauit: sed ēt pēa peccati. q: iuxta illud.2. Re.14. Oēs morimur ⁊ q̄si aq̄ dilabimur q̄ non reuertunt. ¶ Lz aūt mors sic general' sit hoib⁹ q: tn̄ affect⁹ carnal' inclinat ad pximos: esse n̄ pōt qn displiceat saltē q̄ztum ad sensualitatē hoibus qñ sibi cari ⁊ pximi moriunt. iuxta illd qp dixit dd de ions

tha mortuo.2.Re.1.Doleo inqt sup amoꝛé
mulieꝝ sicut mater amat vnicū filiū:ita te
diligebā:⁊ iō cū ista mulier vidua vnicū
héret filiū:qué care diligebat :nō poterat
esse qn de ipsius morte grauiter tristaret
vt sic potuerit dicere illō Mat.26.tristis
est aīa mea vsq ad moꝛté.❡ Sciendū est
āt ꝙ q̄ztum ad p̄ns spectat ꝙ tristitia ex
duob⁹ pōt oꝛiri.
Primo ex subtractiōe rei dilecte.
Secundo ex deficiente ꝯsolatione.
Naturale āt est ꝙ qn̄ hō videt aliqué de
solatū ꝙ sibi ꝯpassioné ondit :⁊ iō q: ista
mlier erat tristis:ppl's sibi ꝯpaciebat. Sz
ƀ igit i p̄te ista.3ª possumus ꝯsiderare. s.
Rei dilecte subtractioné.
Cōsolationis defectioné.
Populi cōpassionem.
❡ Quantū ad primū dicit. Cū aūt appro
pinquaret ⁊c. Ubi sciendū ꝙ qn̄ coꝛpoꝛa
amicoꝝ de domib⁹ expoꝛtant : solét ppin
qui flere:q: igit coꝛp⁹ isti⁹ adolescentuli
poꝛtabat ad sepulcrū:amici plorabāt. Ut
sic potuerit dici illud Eze.27. Radet sup
te caluitiū:⁊ accingent cilitijs :⁊ ploꝛabūt
te in amaritudie aie planctu amarissimo.
❡ Quantū ad ꝯsolatiōis defectioné dic.
fili⁹ vnicus ⁊c.vbi sciendū ꝙ duo iter alia
sunt q̄ solét doloꝛé m̄ris de filio moꝛtuo
ꝯsolari.s.qn̄ sibi remanet ali⁹ fili⁹ : vel qn̄
sibi remanet marit⁹de cui⁹p̄ntia ꝯsolat ⁊
de quo sp̄at alios ꝓcreare. Quia igitur
ista mulier nisi vnicū filiū nō hébat quem
videbat defunctū:⁊ viꝝ non hébat iō ƀm
Grego.suberat sibi materia lamentandi.
❡ Quātū ad ppl'i ꝯpassioné dicit. Et tur
ba ciuitatꝭ multa cū illa. Ubi sciendū ꝙ q:
ista mulier erat famosa in ciuitate:hoies
sibi compatiebant de filio moꝛtuo: ⁊ ideo
cum ip̄a ibat multitudo populi ⁊ dispésa
tōe diuina vt ml'ti testes essent tāti mira
culi.vn̄ xp̄s ondés coꝛā multꝭ diuā sapiéti
am ⁊ potétiā dicer̄ pot at illō sap.8. Hébo
pp hāc claritaté ad turbas:⁊ honoꝛé apō
senioꝛes:⁊ in multitudine videboꝛ bonus
⁊ i bello foꝛtꝭ. ❡ Sciédū est āt circa p̄té
istaz loquédo sp̄ūal'r ꝙ p istā ciuitaté itel
ligi pōt qlibz hō in q̄ instar ciuitatꝭ in q̄
dz esse ciuium vnitas:sensualitas dz sbici
⁊ vniri rōni. Per istam āt mlieré viduā
itll'i pōt aīa exn̄s in pccō moꝛtali:q̄ vidua
tur:q: amittit xp̄m spōsum suū : vt sic sit
Judith vidua filia merari. Judith.8. Nā
per Judith que interpꝛetat confitens itel
ligit quilibz xp̄ianus q xp̄m dz firmit cō
fiteri:tamen multotiés accidit ꝙ homo i
pccm̄ labit.⁊ sic eius anima viduat: ⁊ tūc
dr̄ filia merari:q interpꝛetat amaritudo :
q: tunc aīa amara efficit ⁊ displicibil'dō.
Per filiū āt itell'itur opa bona q p tāto
moꝛi dr̄:q: in celesti patria remunerari n̄
meretur.iuxta ꝙ dn̄s dic Eze.18. Si auer
terit se iust⁹ a iusticia sua ⁊ fecerit iniqui
tatem ƀm omnes abhominatōnes suas
quas operari solet impius omnes
iusticie ei⁹ non recoꝛdabunt:in p̄uaricatō
ne q̄ pꝛeuaricatus é.⁊ in pccō suo ꝙ pec
cauit in ip̄o moꝛiet. ❡ Signanter āt dn̄r
opa fili⁹ vnic⁹:q: dū hō moꝛit ⁊ exijt de
mundo:nihil secū poꝛtat nisi bōa opa vel
mala. Unde Apoc.14. Opa enim illoꝛum
sequunt illos. ❡ Per poꝛtas auté istius
citatꝭ intell'nt sƀs coꝛpis p q̄s mltotiés i
gredit pccz i aīaz moꝛtificās ip̄az:⁊ iō dn̄r
poꝛte moꝛtꝭ ⁊ fenestr̄.iuxta illō Jer.9.ascē
dit moꝛs p fenestras vr̄as ingressa é do
mos vr̄as. ❡ O pccōꝛ miserrime ꝯsidéra
tria q̄ in se hz hō exn̄s in gr̄a : ⁊ tria ꝯtria
exn̄s in pccō ⁊ p̄timesce. Nā exn̄s in gr̄a
hz āgl'os socios:⁊ ip̄e nūerat⁹é coll'io eccl'e
militantꝭ:vt sic merito possit dr̄e dn̄s ō ip
so illud Zach.8. Habitabo in me⁹ ierᵐ ⁊
vocabit ierᵐ ciuitas ỽitatꝭ ⁊ mōs dn̄i exer
cituū mōs sāctificat⁹. ❡ Exn̄s ét in gr̄a
dici p̄t dn̄a oꝛnata viro suo:q: xp̄z hz spō
sū.vt sic sibi dici possit illō deut.o.15 Dn̄a
beris natōib⁹ pl'imis:⁊ tui néo dn̄abitur.
❡ Dr̄ ét exn̄s in gr̄a p̄nceps q: lib ⁊ ƀui

lit nulli subiect⁹:vt sic fit Joseph. de q̄ gen̄. 42. Erat Joseph p̄nceps egypti. ¶ Ex̄ns āt in pecō mortali amittit.
Cōsortiū grosum.
Spōsum amorosum.
Dominium generosum.
¶ P° dico q̄ hō pp peccm̄ amittit ɔsortium grosum:⁊ h̄ no. cū dr̄ quō sedet sola ciuitas plēa pplō. tren̄. i. Nā hō qui erat in gr̄a erat sociat⁹ ab āgel: ɔfortat⁹ scōꝝ auxilijs: ſ; pp pccm̄ efficit̄ solitari⁹ ab omnib⁹ ðrelict⁹: vt sic ð ipo dici possit illð trn̄. 3. Sedebit solitari⁹ ⁊ tacebit: q: leuabit se sup se. Nā qn̄ hō ɔtēnendo diuina pcepta erigit se ɔ dn̄m p supbiā: tūc derelictus a deo ⁊ ab āgel sol⁹ dimittit̄ ⁊ sibi ausus aufert loq̄ndi: q: iuxta illud eccl'ci. 15. Nō ē spōsa la⁹ in ore pecōris. Et tn̄ nō aduertit miser peccator sic solus remanēs q̄ dr̄ ecclesiastici. 4. Ve soli qm̄ cū ceciderit nō h; subleuātē. ¶ Secūdo hō p pccm̄ amittit sponsū amorosū. Et h̄ notat̄ cū dr̄. Fcā ē qi vidua dn̄a gentiū. Nā hō peccās mortal'r amittit xp̄m sponsū ⁊ sic spūal'r viduat̄. ⁊ sic pt̄ sibi dici illud q̄ dcm̄ fuit Thamar Gen. 38. Esto vidua in domo p̄ris tui. Nā p Thamar q interp̄tat̄ ɔmutās intelligit̄ pecōr: q peccādo ɔmutat xp̄m quē spōsū hēbat p gr̄am: in dya^m cui adheret p culpā. pp q̄ ð talib⁹ loq̄t dn̄s Je. 2. d. Ppl's me⁹ mutauit gl'iam suā in ydolū. ¶ 3° dico q̄ p pccm̄ hō amittit dn̄iū gn̄osū. Et h̄ no. cū dr̄. Princeps ꝓuinciaꝝ fcā ē sb tributo. Nā hō in gr̄a instar p̄ncipis erat liber. cū āt peccat mortal'r efficit̄ s̄u⁹ dyaboli. Nā sic dr̄ ꝓuer. 16. Man⁹ fortiū dn̄abit: q̄ āt remissa ē tributū s̄uiet. Nā qn̄ hō ē fortis vitijs resistēdo: tūc ꝟe ē dn̄s: qn̄ ꝟo negligēs: tūc fit s̄u⁹ dyaboli efficit̄ sb tributo. ¶ Si igit̄ q̄rat̄ a dn̄o quō ciuitas. i. hō ciuitas xp̄i: q̄ solebat eē plena pplō. i. gratijs dōis ⁊ ꝟtutib⁹ ē ab āgel' derelicta quō h̄ ciuitas q̄ ɔsueuerat eē spōsa xp̄i p gr̄am ē viduata p cl'pā: quō nihilominus ciuitas q̄ solebat eē dn̄a ⁊ lib̄a ⁊ magnificata: fcā est serua ⁊ ācilla dyaboli vt de ea dici possit illud tren̄. i. Egressus est a filia syon oīs decor eius. Rn̄der dn̄s Osee 2. dicēs. Vis scire oia ista. dico tibi quia dixit. Uadam post amatores meos qui dāt panē mihi: ⁊ aq̄s meas linū meū ⁊ lanā meā: ⁊ potū meū ⁊ oleū meū. cā igit̄ q̄re miser pecōr incurrit h̄ dāna est q: relicto xp̄o iuit post amatores. i. vitia ⁊ peccata. ¶ Sciendū est āt q̄ꝫtuꝫ ad p̄ns spectat q̄ isti amici sunt tres caro lasciuiēs: mūdus alliciēs: ⁊ dyabol⁹ supbiēs. q tres tāgunt̄ in responsione p̄dicta. Prim⁹ dat panē ⁊ potū. i. delitias corporales. Secūd⁹ dat lanam ⁊ linū. i. diuitias tp̄ales. Terti⁹ oleū i. excellētias mūdiales. ¶ Prim⁹ igitur amicus. i. caro dic̄ hoi dimitte sponsū xp̄ꝫ: q: nimis ē tibi durus. vl't enim q̄ facias pniam corp⁹ domando ieiunādo: vigilādo ⁊c. q: ipse dicit Luc. 9. Qui vl't venire p⁹ me abneget semetipꝫ ⁊ tollat crucē suaꝫ ⁊ sequat̄ me. Ista sunt nimis grauia ieiunare ⁊c. dimitte ergo illū. veni post me: quia dabo tibi panē ⁊ vinum. i. delitias corporales. ¶ O q̄ꝫ falsus est iste amicus q homini ista promittit: q: est sicut anius sub esca. q: apostol⁹. 1. cor. 15. Caro ⁊ sanguis regnum dei possidere non possunt. ¶ Secundus autem amicus. i. mūdus dicit homini. dimitte xp̄m spōsū q tibi pcipit diuitias ɔtemnere. paupertatē eligere. quia dic̄ Luc. 14. Nisi quis renunciauerit omnibus que possidet non potest meus esse discipulus. Ista sunt nimis grauia. Ueni post me dabo tibi lanam ⁊ linum. i. possessiones ⁊c. ⁊ ornamenta ⁊c. ⁊ in istis iocunderis ad libitum tuum. ¶ O q̄ꝫ falsus est iste amicus qui falsa homini promittit quoniam stabilitatem non habent. iuxta illud. 1. Joan. secundo. Nam mundus trā sit ⁊ concupiscentia eius. ¶ Tertius amicus. s. dyabolus dicit. Dimitte Christum sponsum q precipit habere humilitatē ⁊c.

d. Mat. xi. Discite a me q: mitis sum et hu milis corde: q: nimis sunt grauia: veni p9 me et dabo tibi oleum. i. honores: dignitates etc. vt nulli similis: oibus psis. ¶ O q3 falsus e et iste: pmittit superba: et ablatet calamitas confusionis eterne. Audi quid sb nomie luciferi superb dr Js. 19. Quo cecidisti de celo lucifer qui mane orieba ris qui dicebas i corde tuo i celum ascendam super astra exaltabo solium meum: ascendam super altitudinem nubium: similis ero altissimo: verūtamen ad ifernū detraheris i pfundum laci. o q3 mala cōuersatio. Unde tc exñtes in tormentis po terunt dicere illō sap. 5. Errauimus a via veritatis et iusticie: et ir. viam āt dñi ignorauimus qd nob pfuit superbia aut qd di uitiarum iactantia contulit nob: transierunt oia illa tanq3 vmbra et tanq3 nunci9 et tanq3 nauis: cuius non est vestigium in uenire et ir. Et nos nati continuo dsinim9 esse et virtutis: quid signum nullum valuimus ostēdere: in malignitate autem nra consumpti sum9. O q3 malū fructū addu cit illa p9. q: suppliciū eternale. ¶ Quis igitur miser pccō: nisi sue salutis imemor q hoc non timeat et dicat illō Osee. 2. Uadā et reuertar ad virū meū priorem: q: mihi bonum erat tunc magis q3 nunc. Re vera melius e stare cum xpo q3 cū supradictis. q: ep9. istis xps dat vitam eternam. iuxta q ipe dic. Jo. 8. Qui seqtur me nō ambu lat in tenebris: s3 hēbit lumen vite.

Tertia pars.

Equit. Quā cum vidisset etc. Ubi tangit pietatē iclinantē bēigni

s

us: q pbat dci clemētia frnal. Ubi sciē. q ad h q aliqs possit alti miserer: o3 q ipsi9 necessitatē cognoscat: q cognita o3 sibi ex affectu cpati et ipm dulciter psolari. Scdm h igit in pte ista quātū ad pietatem xpi hic ostensam tria possumus psiderar q fuert i xpo. s.

Aspectum lumiosum in cognoscēdo.
Affectū viscerosum i compatiēdo.
Affatū gratiosum in psortando.
¶ Q.m ad pm istoꝝ dic. Quā cū vidisset etc. Ubi sciēdū q xps nō solū p signa exteriora sicut alij q ibidē adherāt cognouit desolatōem isti9 vidue. s3 et q: ds vidbat amaritudinē cordis: q: hebr. 4. Oia nuda et apta sunt oclis ei9: pp q ipe dic Job. 13. Oia vidit ocul9 me9 et audiuit auris mea et itellexi singula. ¶ Q.m ad 2m dic. mise ricordia motus sup eā. Ubi sciē. q xps co gnoscēs vehemētē dolorē istius vidue: tā q3 pr pius misertus e calamitati eius. vt sic dicer potuerit illō Job. 31. Ab infantia mea creuit mecū miseratio: et de utero ma tris mee egressa est mecum. ¶ Q.m ad 3m dic. Dixit illi noli fler. Ubi sciē. q ista mlier dolēs de morte filij prorūpebat lachrimas. Xps igitur ipam confortans de resuscitatōe filij dic. Noli flere. q. d. s3 Bedam. Desiste quasi mortuum flere quem mox viuum resurgere videbis. ¶ Scien. e āt circa istam partē loquēdo moralr q p istā mlierē viduā plorantē filiū suū mortuū intlli pōt qlib3 exñs in pccō mortali: q viduatus a dō: mortuā aiam h3 p clpa3. ¶ Plorās āt deb3 dum inuocare ad sue desolatōis inspectōem: dicēdo illō tren. 1. Uide dñe afflictōem meā qm erect9 e inimic9 me9. cui duote rñdet dñs. 4. R. 40. d. Audiui orōnem tuam: et ecce sanaui te. ¶ Hoc āt fuit nob figuratum. 4. R. 12. in Osia rege: de q snialr dicit q cu3 dñs fuisset sibi et populo suo cominatus timuit et humiliatus est: et scidit vestimēta sua et fleuit et consulit dñm: cui rñdit Oldan pphe ta. d. p eo q audisti verba voluminis et perterritum est cor tuū et humiliat9 es coram dño: et scidisti vestimēta tua et fleuisti corā me: et ego dic dñs. idcirco colligaz te ad pres tuos. ¶ Ubi sciēdum q p Josiam cui cominatus fuerat dñs intellr q libet deum offendēs: cui de9 comiat mor

tem ⁊ penam.q̃ cominatõe audita non dꝫ
calcitrare ꝯ dñm:sed cuꝫ humilitate time
re culpam recognoscendo ꝑ contritõnem:
⁊ scindere vestimenta sua:offensam reue
lando per confessioné ⁊ flere:penam susti
nendo per satisfactõem: ⁊ a dño consiliuꝫ
sue directõis petere:viuendi regulam de
poscendo.cui si ista fecerit:respondet ꝑ ꝓ
phetam.i.per inspiratõem internoꝝ:vl' ꝑ
eruditõem externam.⁊ sibi dr̃ ꝓ eo ꝙ au
disti comiatõem diuiná ⁊ perterrituꝫ est
cor tuum per amaram ꝯtritõem ⁊ scidisti
⁊c.Ego audiui plenam remissionem:⁊ id
circo coligam te ad pr̃es tuos.per carita
tiuam vnioné i hoc mundo ꝑ gr̃am ⁊ in
paradiso per gloriam. ¶ Debꝫ etiam icli
nare deum ad ꝓprie miserie s̃bleuatõem
d.cum ṗs.Fiat misericordia tua vt conso
letur me ſm elogum tuum seruo tuo:cui
dñs respondet Jere.13.d.In caritate ꝑpe
tua dilexi te:iõ attraxi te mi̅sans tui.Ná
q: ds hominem diligit q^{m} é in se carita
te ꝑpetua:iõ qñ homo ad iṗm conuertit:
ipsius postulando misericordiá:veniá me
retur.¶ Hoc át fuit nob̃ figuratuꝫ Jer̃.
2.Ubi s̃b metaphora ciuitatꝫ ierl'.loquens
hõi petenti suam misericordiá dič . Uade
Jere.⁊ clama in auribꝰ Jerl'.d.h dič dñs
recordatus sum tui miserans adolescenti
am tuá ⁊ caritatem desponsatõis tue qñ
sequuta es me in deserto. ¶ Ubi sciéduꝫ
ꝙ per istam ciuitaté intell'r hõ sič dem̃ é
huic ad suam ꝯsolõnem ꝑ Jeremiam.i.ꝑ
ṗdicatorem.vel per scripturam: vel ꝑ in
spiratõem ánunciat dei bégnitas volentꝫ
iṗm ad misericordiá reuocare: cum dicit
recordatus sum tui ⁊c. ¶ Ubi sciendũ ꝙ
ds cũ despõsat aiam in baptismo: ifundit
sibi fidé ⁊ virtutes alias ⁊ dat ei gr̃am d
corantem.iuxta Osee.2.Spõsabo te mihi
in fide:⁊ scies q: ego dñs. ¶ Lꝫ át sic ds
sibi despõsauerit aiam hois:tñ multotiés
hõ sequés sensualitaté significatá ꝑ adole
scétiá i q̃ viget sensualitas ab iṗo recedit
peccádo.Nõ aduertés ꝙ iuxta illõ eccl'.
ij.Adolescentia ⁊ voluptas vana sunt.
¶ Lꝫ át homo sic per adolescentiá a deo
recesserit:si tñ vult se cognoscer̃ ⁊ postu
lare misericordiam timés diuiná iusticiá
⁊.d.illud Job.13.Scribis enīꝫ ꝯ me ama
ritudines ⁊ ꝯsumere me vis peccatꝫ ado
lescentie mee q quasi putredo consumen
dus sum ⁊ quasi vestimétũ ꝙ comeditur
a tinea:tunc merebit indulgentiá : ⁊ ideo
dič.Miserans adolescentiam tuá.Ná ip
se dič Exo.23.Miserebor cui voluero : ⁊
clemens ero in quem mihi placuerit.Sꝫ
tamen aduerte qñ dicit se misertum esse :
q: qñ secuta es me in deserto.i.i asperita
te pnie.Nam iṗe dič Jere.31.Inuéit gra
tiam in deserto ppl'us q remásit gladio
i.q euasit diuiná sniam. ¶ Tali át sic duo
te cũ lachrimis postuláti instar illius vi
due flentꝫ dič dñs.Noli flere.i.ne dspes d
mea mia:q: ꝓ te héo brachia extensa in
cruce in signum copiose mie:vt te recipiá
ꝯuertenté. ¶ Hoc át fuit nob̃ figuratum
apoč.5.Ubi sinial'r dr̃ ꝙ cũ Jo. vidissꝫ se
dentem suꝑ thronum librũ vnũ signatuꝫ
sigill'.7.scriptum intꝰ ⁊ foris ⁊ nõ essꝫ in
uentus q possꝫ aṗire libꝝ ipse flebat mul
tum:cui dixit vnus d senioribus ne fleue
ris.Ecce vicit leo de tribu iuda radix dd
aṗire librũ ⁊ soluere signacula eius.Ubi
scieñ.ꝙ ꝑ istũ librũ in dextera sedentꝫ suꝑ
thronos:signatũ sigill'.7.intlli põt gl'ia ꝑ
fecta cuiuslibꝫ hominis q^{m} ad corpus ⁊
animá q̃ ꝯsistit in.7.dotibus.tribꝰ ex ṗte
anie.s.celica visiõe:suaui fruitõe:⁊ firma
tentõe.⁊ quattuor ex ṗte corporis.s.clari
tate :s̃btilitate:agilitate:⁊ impassibilitate
q̃ gl'ia iõ dr̃ lib:q: iṗam nob̃ ꝓmittit scri
ptura qui liber dr̃ in dextera sedentꝫ suꝑ
thronũ.i.in dextera dei:q: iṗe solꝰ põt di
ctá gliam dignis ꝯferre.tñ iste lib̃ áte ad
uentũ xṗi visus est clausus. q: nll's alius
potuerat iṗm aperire:ꝙ ꝯsiderans beatꝰ
Jo.in ꝑsona omniũ flebat:q: nõ erat crea

tura q possꝫ apire libꝛū: vt hō illā pfectaꝫ
glꝛam obtineret: Cui tn̄ confortādo dr̄: ne
fleueris: cuius cām assignans dic̄. Uic̄ leo
de tribu. ⁊c. Ubi sciendū q̄ p leonem ⁊ ra
dicem istaꝫ intellr̄ xp̄s d̄ tribu iuda ⁊ stir
pe d̄d̄. Iste dr̄ vicisse: qn̄ dyam̄ supauit in
cruce: ⁊ tc̄ soluit. 7. libꝛi signacla: q: nobis
acq̄siuit p̄dictā glꝛam. Unde pphice dixit
Moy. deutero. 28. Aperiet domin⁹ thau
rū optimū celum: vt tribuat pluuiā terre
sue in tempoꝛe suo. i. pꝛedictā gloꝛiaꝫ.

Quarta pars.

s Equit. Et accessit ⁊ tetigit locu
lum ⁊c. Ubi tangit ptātēꝫ opan
tem celerius: q̄ pbat dei effica
tia virtualr̄. Ubi scien. q̄ lꝫ circa afflictos
pietas incohet in ꝯpassione interrioꝛi: ta
men perficit in effectu exterioꝛi. xp̄s igit
sic verus pius ⁊ misericoꝛs nō solū ꝯpas
sus fuit mlꝛieri filiū deploꝛāti verb: sꝫ pie
tatē opere voluit iplere: filiū suscitādo p
q̄ eius magnificētia declarat. Circa igit
hāc magnificentiā. 6. possum⁹ ꝯsiderar̄. s.
Occursum pietatis.
Influxum bonitatis.
Ascensum voluntatis.
Imperiū maiestatis.
Inditium potestatis.
Affectum alacritatis.
¶ Quātū ad pm̄ dicit. Accessit. Ubi scie
dum q̄ signū magne pietatꝫ fuit quando
xp̄s sic benigne voluit accedere ad fere
trū defuncti. lꝫ n̄ fuerit ꝯgruū q: cū ip̄e d̄
se dicat Io. 10. Ego vēi vt vitā hēāt: ⁊ iste
iuuēis esset moꝛtu⁹: indigebat p̄sentia vi
te: ⁊ iō xp̄s accessit ad ip̄m. ¶ Qm̄ ad in
fluxū bonitatꝫ dic̄. Et tetigit loculuꝫ. Ubi
sciēdū q̄ p tactū xp̄i intellꝛi pōt ei⁹ influē
tia ad istū moꝛtuū suscitāduꝫ. vt d̄ ip̄o po
tuerit dici illd̄ amos. 9. q̄ ip̄e ē dn̄s deus
exercituū q tāgit terraꝫ. Nā terrā xp̄s te
tigisse dr̄: qn̄ feretrū tetigit in q̄ poꝛtabat
terrenū coꝛp⁹ moꝛtuū. ¶ Qm̄ ad ascēsuꝫ
volūtatꝫ dic̄. Hi āt qui poꝛtabāt steterūt.

Ubi sciendū q̄ illi q poꝛtabāt d̄functū vi
dētes q̄ xp̄s accesserat ad loculū: assense
rūt sibi: q: videbat velle tenere feretruꝫ:
spātes ēt videre miraculū: vt dici potue
rit eis illd̄ exo. 14. Nolite timere state ⁊
videte magnalia dn̄i q̄ factur⁹ est hodie.
¶ Qm̄ ad imperiū maiestatꝫ dic̄. Et ait
adolescēs tibi dico surge. Ubi sciendū q̄
xp̄s tanq̄ꝫ d̄s ver⁹ cuius dr̄e ē facere: iu
xta illd̄ p̄s. Ip̄e dixit ⁊ facta sūt: ipatiue
loquit. d. surge. Et i h̄ scd̄m Titū. apparet
differētia xp̄i suscitantꝫ moꝛtuos ⁊ alioꝛū
sanctoꝛ: q: xp̄s pꝛia virtute: ⁊ iō solo v̄
bo. Aliȷ̄ vero virtute diuina ⁊ nō pꝛia: ⁊
ideo p inuocatōeꝫ diuini nois: ⁊ aliq̄bus
aliȷ̄s signis. ¶ Qm̄ ad inditiū ptātis di
cit. Et resedit q erat moꝛtu⁹ ⁊ cep̄ loqui.
Ubi sciendū q̄ diuina potētia nō indiget
ad operādum interuallo tp̄is sꝫ statim vt
vlꝛt opat. Nā iuxta illd̄ p̄s. Oia quecūq̄
voluit dn̄s fec̄. ⁊ iō scd̄m Titū. statim vt
xp̄s voluit: Iste defunct⁹ stetit. ¶ Qm̄
ad effectū alacritatꝫ dic̄. Et dedit illū mr̄i
sue. Ubi sciendū q̄ ista vidua vidēs sibi
viuū filiū datum potuit alacriter iocūda
ri: ⁊ dr̄e illud q̄ dixit anna de filio quē a
dn̄o obtiuit. d. i. Re. 1. p puero isto oꝛaui ⁊
dedit mihi dn̄s petitōem meā. ¶ Scien
dum ē aūt circa ptem istā loquēdo moꝛa
liter: q̄ p istum moꝛtuū resuscitatū a dn̄o
intelligunt hoies peccatoꝛes q spūaliter
resuscitant a x°. Ubi sciendū q̄ quātū ad
peccatoꝛē q resuscitat a xp̄o. 7. possum⁹ ꝯ
siderar̄ q̄ hic tāgunt. Nā p° dr̄ q̄ xp̄s ac
cessit. 2° q̄ tetigit loclꝫ. 3° q̄ illi qui poꝛta
bāt steterūt. 4° q̄ xp̄s vocauit eū. d. ado
lescēs ⁊c. 5° q̄ resedit. 6° q̄ fuit locut⁹. 7°
q̄ d̄dit illū mr̄i. Sic pportionalr̄ ad resu
scitādū peccatoꝛē: xp̄s accedit p benignā
p̄uentionē: tangit p internā inspiratōem:
pccōꝛ dꝫ stat p pmptā exhibitōeꝫ: xp̄s vo
cat p externaꝫ p̄dicatōem peccatoꝛ sedet
p amarā ꝯtritionē: loquit p aptā cōfessio
neꝫ: tradit cū mr̄i p gratā recōciliationē.

¶ Primo dico q̄ ad peccatorē resuscitā
dum xp̄s accedit p̄ preuentionē benignaȝ
Naȝ lȝ hō p̄ se posit in pcc̄m cadere:non
tñ pōt a pccō resurgere:nisi gr̄a dī preue
niēte. Naȝ scd̄m apl̄m.2.ro.3. Nō sum⁹ suf
ficiētes cogitare aliq̄d a nob̄ : q̄si ex nob̄
sȝ sufficiētia nr̄a ex dō ē.qñ aūt pccōr ad
se reuertit̄ ꝛ reuerēter deū cognoscit: vt
suū dn̄m tūc deus inclinat̄:ꝛ ꝓuēit cū sua
gr̄a. Uñ eccle.32. Pro reuerētia accedet
tibi bōa gr̄a. ¶ Hoc aūt fuit nobis figu
ratum Jon.1.vbi sīıalr̄ dr̄ q̄ cū Jōas no
lēs obedir̄ dn̄o fugeret a facie ei⁹ ꝛ dscē
dissȝ ad iteriora nauis ꝛ ibi dormiret : q̄
vidēs gubernator nauis accessit ad eum
ꝛ sibi dixit qd tu sopore dprimis surge ꝛ
iuoca dum tuū. ¶ Ubi sciē.q̄ p̄ Jonaȝ fu
giētē a facie dn̄i itllī pōt qlibȝ pccōr :qui
a dō fuger̄ dr̄ dū volūtarie recedit a filio
de quo dr̄ ꝓuer.28. Fugit ipius nemie p̄
sequēte. Iste dr̄ dormire q: negligit ope
ra virtuosa. ¶ Per gubernatorē dō na
uis vigilē ꝛ excitantē Jonam:intellr̄ xp̄s
qui q̄ᵐ i se ē instruit hoiem ꝛ gubernat.
iuxta q̄ ipse dic̄ Is.48. Ego domin⁹ de⁹
tuus docens vtilia ꝛ gubernans te i via
q̄ ambulas. Iste vidēs pccōrē i sua pigri
tia dormiētem eū excitat vt surgat.d. Ut
quid sopore ꝛc. ¶ 2° dico q̄ xp̄s tāgit per
iternam ispira tōem. Nam xp̄s vidēs ho
minem in pccis iacentem postq̄ȝ preuēit
eū sua gratia aliquando tangit ipsuȝ ispi
rando interius vt a peccato resurgat.
¶ Ut sic figuret̄ per illū angelum q̄ teti
git elyam de quo suialr̄ dr̄.3.Re.19.q̄ cuȝ
elyas dormiret i vmbra iunipi:ecce ange
lus dn̄i tetigit eū.d.surge ꝛ comede grā
dis enim tibi restat via. Sic re uera duȝ
pigritam⁹ in uitijs:nos inspirando exci
tat dn̄s vt surgamus ꝛ epulemur in gr̄a
quia nob̄ restat grandis via ꝑegrinatio
nis:dum cōuersamur in mūdo anteq̄ȝ ve
niamus ad gaudia paradisi. ¶ 3° dico q̄
peccator dȝ stare per ꝓmptam exhibitio
neȝ. Nā peccator vidēs q̄ xp̄s tā miseri
corditer ꝓuenit accēdendo:tā efficaciter
tangit interi⁹ inspirādo dȝ firmiter stare
sibi obediēdo iuxta illud q̄ sibi dr̄ eccl'ia
stici.2. Fili accedēs ad s̄uitutē dei sta in
iusticia ꝛ tiore ꝛ ꝓpara aiam tuā ad tēpta
tionē. In tiore p̄ recordationē ꝓteritoruȝ
maloꝝ. In iustitia p̄ exercitiū opū virtuo
soꝝ ꝛ ꝓparare aiam ad tēptationē p̄ eua
sionē supuenientiū vitioꝝ. ¶ Quarto di
co q̄ xp̄s pccōrē vocat p̄ externā ꝑdicatio
nem.d.adolescēs tibi dico surge. Nā xp̄s
nō solū inspirat pccōrē mentalr̄ : sȝ ēt ip̄m
erudit vocalr̄ vt a pccō resurgat dum ei
p̄ predicatorē euangelicū nunciādo penaȝ
ꝛ gloriam:vitia ꝛ virtutes veniam ꝓmit
tit.d.illud Ephe.5. Surge qui dormis ꝛ
exurge a mortuis ꝛ illuminabit te xp̄s.
¶ Hō igit̄ sic vocat⁹ a xp̄o dȝ ip̄m audi
re cū reuerētia ne sit d̄ ill' de q̄bus ꝯqueri
tur dn̄s ꝓuer.1.d. Uocaui ꝛ renuistis:extē
di manū meā ꝛ nō fuit q̄ aspiceret :despe
xistis oē ꝯsilium meū ꝛ increpatiōes me
as neglexistis. Sed tamen aduerte quid
sequitur. Ego quoq̄ȝ in interitu vr̄o ride
bo ꝛ subsanabo cum vobis q̄ timebatis
aduenerit. ¶ Quinto dico q̄ peccator de
bet sedere per amaram contritioneȝ. Nā
qñ pccōr videt se aliquo supradictoꝝ mo
doꝝ vocatū a dn̄o: dȝ se ip̄m ad conscietiā
recolligere instar sedentis qui recolectus
residet ꝛ cogitare offensas quas fecit do
mio ꝛ ꝯteri cum dolore.d.illud.1.esdre.9.
Ego sedebam tristis vsq̄ȝ ad sacrificiū ve
spertinum. ¶ Sexto dico q̄ peccator dȝ
loqui per apertam confessionē. Nam post
quā peccator de peccatis cōmissis contri
ctionē habuit:debet ea integre confiteri.
iuxta illud eccl'iastici.4. Non ꝯfundaris
ꝯfiteri pccā tua.ꝛ qñ dr̄ eccl'iastici.17. Cō
fiteberis inquit viuens :viuus ꝛ sanus cō
fiteberis. ¶ Septimo xp̄s dat eū mr̄i p̄
gratā recōciliationē. Nā qñ peccator de
suis pccis doluit ꝛ confessus est integre

xp̄s pi⁹ remittēdo culpā ꝯfert grām:ꝛ sic scē mr̄i eccl'ie reddit viuū:ipm ꝯiungēdo turmis fideliū:collocatuꝝ postmodū i gloria padisi. ¶ Sciendū ē āt circa resuscitatiōnē istius adolescētis ꝙ inuēio in testō veteri tres mortuos resuscitatos. s. filium mulieris sunanimitꝫ quē suscitauit Elyse⁹ in cenaculo ꝛ tradidit mr̄i:ꝛ iste erat puer de quo dr̄. 4. Re. 4. ¶ Filiū vidue serapti ne quē suscitauit Elyas ꝛ tradidit mr̄i in inferiori domo ꝛ iste erat adolescens. de quo. 3. Re. 17. ¶ Aliū inuenim⁹ ēt suscitatū ab Elyseo mortuo: q suscitatus fuit in sepulcro Elysei:ꝛ iste erat in etate virili. de quo dr̄. 4. Re. 13. ꝙ quidā sepeliētes hoīez vidētes latrunculos ꝓiecerūt cadauer in sepulcro Elysei ꝙ cū tetigisset ossa Elysei reuixit ꝛ stetit super pedes suos. ¶ Xp̄s igit̄ ꝓportional'r in nouo testō tres alios mortuos resuscitauit. s. puellā filiā archisynagogi in domo instar pueri in cenaculo reddito mr̄i viuo. de quo dr̄ Mat. 9. Resuscitauit etiā adolescentem filiū mr̄is vidue in porta ciuitatis instar adolescentis redditi mr̄i in domo inferiori. de quo h̄ Luc. 7. Resuscitauit etiā Lazaꝝ i etate virili in sepulcro instar illi⁹ viri q suscitat⁹ fuit in Elysei sepulcro de quo Jo. ij. Sciendū est igit̄ ꝙ p istos tres mortuos resuscitatos a xp̄o intelligi possunt tria genera hoīum mortuoꝝ spūal'r quos xp̄s resuscitat si volūt ad ipm ꝯuerti. Ubi sciendū ꝙ aliqñ hō peccat p affectū: ꝛ sic spūal'r moritur p consensum interiorē. Aliquando p effectum exteriorem. Aliquādo per continuationem. Illi qui peccant per consensuz interiorem significant̄ p puellam in domo mortuā. Qui p effectū exteriorē: p adolescentē in porta ciuitatꝫ. Qui vero p vsum: p Lazaꝝ fetidū in monumēto ꝛ quatriduanum. Sicut autē xp̄s suscitauit illos tres mortuos corporal'r:ita suscitar̄ potest omnes spūaliter. iuxta illud Ebre. ij. A mortuis suscitare potens est deus. ¶ Sciendū etiā ꝙ q: homo ꝓpter pcc̄m h̄z nām corruptam magis ad malū q̄z ad bonum: iuxta ꝙ dixit dn̄s Noe. gen̄. 8. sensus eniz ꝛ cogitatio humāi cordis ꝓna sunt ad maluz ab adolescētia sua: lꝫ post pcc̄m resurgat a peccato: tn̄ s̄m ꝙ hō plus peccauit s̄m h̄ in ipo remanet maior inclinatio ad peccandū. ꝛ hoc est ꝙ xp̄s in nuit istos tres mortuos suscitādo. Nā de puella mortua q̄ significat pcc̄m p ꝯsensū indebitū: dr̄ surrexisse: q: q a pccō ꝯsēsus solūmō suscitatur nō remāet in eo tanta inclinatio: quā ta si ope ꝯmisissꝫ. ¶ De adolescēte āt mortuo q significat pccōrē mortuū p op⁹ illicitū: dr̄ ꝙ resedit. q: sic ille q sedet ē magis curuat⁹ ad terrā: q̄z q stat erect⁹: sic hō q peccauit ope: maḡ q̄z q solo ꝯsēsu. ¶ De Lazaro mortuo q significat pccōrē mortuum p vsū dr̄ ꝙ pdūꝫ ligat⁹ man⁹ ꝛ pedes ꝛ ꝙ facies ei⁹ sudario erat ligata. q: sic ille q h̄z man⁹ ligatas ñ p̄t liber̄ opari: ꝛ q h̄z pedes ligatos: nō pōt expedite icedere nec q h̄z faciē vellatā p̄t clare vider̄ sic i pccōre peccāte ex ꝯsuetudine remāet etiā p⁹ resuscitatōem a cl'pa difficultas ad bene opandū: ꝙ significat̄ p man⁹ ligatas. ad meritorie diligēdū ꝙ designatur p pedes ligatos. Ad clare contemplandū: ꝙ significatur per faciem velatam. Unde de tali bus dr̄ eccl'astici. 23. Homo assuetus i verbis iproperijs: i oībus diebus suis non erudietur.

Quinta pars.

Equit̄. Accepit autez oēs timor ꝛc. Ubi tangit celebritatē extollentem iocūdius. ꝙ ꝓbat ppl'i leticia generalis. Ubi sciēdum ꝙ de natura alicuius insoliti est ꝙ vidētes i admirationem inducat: ꝛ si res bona debet deum laudare. Secūduz h̄ igitur in pte ista q̄ttuor possumus ꝯsiderare. s.

Ptātis admirationem.
Maiestatis ꝯmendationem.
Dignitatꝫ expressionem.
Pietatis dignationem.

¶ Quantum ad pm dicit. Accepit autē omēs timor. Ubi sciendū q̄ homines videntes rem tam insolitam .s. adolescentē ad vbū xp̄i resuscitatum multum admirati fuert vt de ipsis dicatur illud ps. Timebūt gētes nomen tuum dn̄e. ¶ Qm ad 2m dic. Et magnificabant d̄um. Ubi sciēdū q̄ cōueniens est vt q̄n aliquis facit aliq̄ grandia: q̄ sibi laus attribuat̄ ⁊ gloria ⁊ a videntibus cōmendetur: q: igit̄ xp̄s fec̄ taz stupende miraculum: merito debuit magnifice cōmendari. ad qd̄ inuitat nos ps. d. Magnificat dominum mecū ⁊ exaltemus nomens eius in idipsum. Et eccl'ci 43. Benedicentes dn̄m exaltate illū q̄m potestis: maior est omni laude ⁊ quis magnificabit eum sicut est ab initio .q.d. nō potest ab hominib9 explicari. ¶ Qm ad dignitatē̄ expressionem dic. ,pph̄a magn9 surrexit in nobis. Ubi sciendum q̄ i duobus exprimitur dignitas xp̄i. p̄ qm ad cognitiōis claritatē. q: pph̄a. 2° qm ad opa tōis ptātē: q: magn9. vt sic fuerit yh̄s nazaren9 qui fuit vir ,pph̄a potēs ope ⁊ sermōe corā deo ⁊ oi pplo. Luc. 24. Ut sic merito possit sibi dici illd̄ ps. Magn9 es tu ⁊ faciens mirabilia: tu es de9 sol9. ¶ Qm ad pietatē̄ dignatōem dic. Et q: de9 visitauit plebē suā. Ubi sciē .q̄ magna pietas ⁊ mia fuit q̄ dei fili9 voluit gen9 hūanum visitare psonal'r cum hoībus ,puersando: vt in hoc ondant̄ viscera misericordie dei nr̄i in quibus visitauit nos oriēs ex alto. Luc. 1. Nam ipse p̄dixerat Exo. 3. Uisitās visitaui vos ⁊ vidi oia que accederunt in egypto ⁊ dixi vt educam vos de afflictōe egypti ⁊ ad terram fluentē lacte ⁊ melle. Uisitauit nos ⁊ eduxit de tenebris peccatorū vt educat ad terrā de qua dicit. ps. Portio mea domine sit in terra viuētū. Ad q̄ terram ⁊c.

¶ Dominica .xvi. post pentecostē. Euangelium .57.

Um intraret yh̄s in domū cuiusdam p̄ncipis phariseorū sabbato manducare panē ⁊ ipsi obsuabant eū ⁊c. Luc. 14. Sic̄ nos videm9 in istis corporalibus q̄ infirmitates a bono medico curantur p sua opposita: vt si sit ifirmitas cāta pp frigus curatur p remedia calida ⁊ econuerso. Sic suo modo est i sp̄ualibus q̄ infirmitas sp̄ual' q̄ cātur p aliq̄ viciū d̄z curari p virtutē sibi oppositam. quē modū xp̄s nr̄ pfectissim9 medicus tenuit ⁊ nos docuit obseruandū. iuxta illd̄ Grego. in q̄dā ol'. qui ait. sic arte medicie calida frigidis ⁊ frigida calidis curātur ita dn̄s nr̄ c̄ria opposuit medicam̄ta pccis vt lubricis ,ptinentiā: tenacibus largitatē iracondis māsuetutidīnē: elatis p̄ciperet humilitatē. ¶ Sciendū est aūt q̄ in p̄mis parentibus nr̄is general'r loquendo fuit triplex pecc̄m ad q̄ secutus fuit inter alia vnus defectus maximus .s. ignorātia itellectum obscurās. Nam p̄mi parentes peccauerūt peccō gule d̄ fructu ligni vetiti comedendo. peccō auaritie inordinate sciam appetendo: volentes scire bonū ⁊ malum q: auaritia nō solum est d̄ rebus tpalib9: sed ēt sp̄ualibus. peccato ēt superbie se indebite extollendo: q: voluerūt esse sic dij. ¶ Ad istam āt preuaricatōem cōsecut9 fuit d̄fcūs ignorātie in cognoscēdo: vt iuxta illd̄ Eph̄. 4. Sint i tenebris obscuratū h̄ntes itll'c̄m alienati a via dei p ignorantiaz q̄ est in ill' pp cecitatē cordis eorum. ¶ Xp̄s igit̄ vt pfectus ⁊ pius pr̄ ⁊ medicus gen9 humanū curauit ⁊ curatū ondit a supradictis p cor̄ opposita in euāgelio hodierno. Nā curā pcci gule ondit p tēperantiā in panis manducatiōe. Pcci auaritie: in ydropici curatione. supbie: i loci dispositione. seqn̄tis ignorantie: in obseruatione sabbati explicatione. s̄m h̄ igit̄ in h̄ euangelio bt̄us Luc. q̄ttuor tangit. s. Exēplū sobrietatis in vtendis.

Actū potestatis in operandis.
Intellectū veritatis in obseruandis.
Documentū humilitatis in appetendis.
¶ Primū pbat cib⁹ tēpat⁹. 2m infirmus liberat⁹. 3m sensus declarandus. 4m situs demōstratus. 1m in prin⁰. 2m ibi. Et ecce hō qdā ꝛc. 3m ibi. Et rñdens ad illos ꝛc. 4m ibi. Dicebat aūt ad inuitatos ꝛc.

Prima pars.

Quantū ad primū .s. exēplū sobrietatꝭ ꝙ pbat ꝛc. dic̄. Cū intraret yhs ꝛc. Ubi sciendū ꝙ i h̄ ꝙ xp̄s dr̄ h̄ māducare panem: non carnes q̄ꝫuis noīe panis in scriptura intelligat̄ ois cib⁹ licitus: dat̄ intelligi ei⁹ tēpantia in victu. In domo aūt phei vt inuidi ipm obseruarent. Sm h̄ igit̄ in pte ista tria possumus considerare .s.
Xp̄i benignitatē gratiosam.
Ipsius sobrietatē virtuosam.
Phariseoꝝ malignitatē inuidiosam.
¶ Quantū ad pmū dic̄. Cū intraret yhs ꝛc. Ubi sciendū ꝙ magna benignitas erat xp̄i ꝙ sic ostenderet se familiarē pheis q̄s tam sciebat sibi insidiari. Nam sm Titū. Uolēs eos ad viā vitaꝫ inducere: ad eos aliqn̄ familiarit̄ declinabat. ¶ Q̄m ad 2m dic̄ manducare panē. Ubi sciendū ꝙ lꝫ in scriptura vt dc̄m ē accipiat̄ panis p oi cibo tn̄ intelligi pt tēpantia xp̄i p q̄ꝫ pcc̄m gule destruxit. vt sic dicat̄ d ipso illō Isa. 33. Panis ei dat⁹ ē aq̄ eius fideles sunt. ¶ Quantū ad 3m dic̄. Et ipsi obseruabant eū. Ubi sciēdū ꝙ phei ostendētes se zelatores obseruatiōis legis: insidiabant̄ xp̄o si faceret aliquid cōtra precepta legis: ꝛ qꝛ lex erat de obseruantia sabbi: insidiabant̄ si xp̄s aliqd faceret in sabbo scd̄m Cirillū. ex q̄ ipꝫ reprehēdere possent. ¶ Sciēdum ē aūt circa ptem istam loquēdo moraliter ꝙ p istuꝫ pheum q interpretat̄ diuisus intelli pōt peccatoꝛ qui dr̄ pp peccatū diuisus a deo. iuxta illud Is. 59. Iniquitates vr̄e diuiserūt inter vos ꝛ deum nr̄m: ꝛ peccata vr̄a abscōderunt facieꝫ ei⁹ a vob ne exaudiret. Unō dixit xp̄s discipulis Mat. 5. Nisi habūdauerit iusticia vestra plusq̄ꝫ scribaꝝ: ꝛ pheoꝝ non intrabitis in regnū celoꝝ. ¶ Per domum aūt isti⁹ phei q̄ꝫ Christus intrauit: intelligi pōt anima peccatoris q̄ꝫ tunc xp̄s intrat: quando dat sibi grāꝫ vt dimissis peccatis ad veram penitētiam cōuertantur ad q̄ꝫ intrandaꝫ sollicitat xp̄s peccatoreꝫ d. apoc̄. 3. Ecce sto ad hostiū ꝛ pulso si qs audierit vocē meam ꝛ aperuerit ianuam intrabo ad illum ꝛ cenabo cum illo ꝛ ipe mec̄. Nam quando xp̄s ex sua benignitate pulsanti ꝛ inducēti ad penitentiam hō aperit anime sue ianuaꝫ per ꝯsensum. tūc intrat ad ipsum per grām vt tandem intret ad xp̄m per gloriam. ¶ Ista aūt domus q̄ꝫ xp̄us intrat per grām figuratur per domuꝫ de qua dicitur. puer. 9. Sapiētia hedificauit sibi domū excidit colūnas septem. ¶ Ubi sciendū ꝙ per istaꝫ sapiētiaꝫ intellr̄ xp̄s cui appropriat̄ in diuinis sapientia. iuxta illud. i. cor. i. Nos predicam⁹ xp̄ꝫ di virtutē ꝛ di sapientiā. ¶ Per domū aūt quē hedificat intellr̄ vt dictū ē ania peccatoris. vt sic dicat̄ de ipsa illō ꝫa cℏ. 12. Erit dom⁹ dd quasi di. Re uera qn̄ peccatoꝛ ꝯuersus fact⁹ est dd: qꝛ decorus aspectu p grām ꝛ manu fortis p virtuosa opa. tc̄ aia ei⁹ efficit̄ dom⁹ dei. ¶ Per septem aūt colūnas qbus sustentat̄ domus material̄ intelli pt septenari⁹ virtutuꝫ ꝯri⁹ septenario vitioꝝ q̄s xp̄s excidit ꝛ ponit i aia vt eis firmiter sustētet̄. Ubi sciēdū ꝙ xp̄s in aia hois cōuersi p⁰ excidit virtutē hūilitatis ꝯ supbiā. ꝛ p⁰ supbiā dissuadēdo. d. tob. 4. Fili mi supbiā nunq̄ꝫ in tuo sensu aut i tuo vbo dn̄ari pmittas: in ipa eniꝫ initiū sumpsit ois pditio. 2⁰ hūilitatē suadēdo. d. Mat. ij. Discite a me qꝛ mitis suꝫ ꝛ hūil' cordē ꝛ inuēietis requiē aiab⁹ vr̄is. ¶ Quid āt sit hūilitas audi Bernardū de. 13. gradib⁹ hūilitaꝫ. d. Humili

tas ē virt⁹ q̄ hō ꝟilissima sui cognitiōe si
bi metipsi vilescit. ¶ Q̄m bonū sit:audi
Cass.sup illud ps.hūiliatus suȝ vsqȝ i fi
nē.d.Per hūilitatē fideles sup regna ꝓsi
ciūt:p hāc supbia tyrānica supatur p hāc
i eternū mr̄es coronant: nec pōt dici pfe
ct⁹ q hac virtute ē priuat⁹.¶ 2° excidit
virtutē caritatꝭ ꝯ inuidiā:p° inuidiā dissua
dendo.d.2.pe.2.Deponētes oēm maliciā
⁊ oēm dolū ⁊ sil'atiōes ⁊ inuidias ⁊ oēs d
tractores:sic mō gēiti īfantes ratōabl'es
lac ꝯcupiscite.2° dil'ctōeȝ ꝑcipiēdo.d.Jo.
15.Hoc ē ꝑceptū meū vt diligatis inuicē
sic dilexi vos.¶ Quid āt sit dilctō.audi
Cass.sup cant.d.Nō abduci blanditijs:
nec seduci fallatijs:nec iniurijs frangi:to
to corde:tota anima: tota virtute dilige
re est.¶ Q̄m ēt bonū sit dilectō audi Au
gu.super illud Jo. Jn hoc māifesti sunt
filij dei ⁊ filij dyaboli.d.Sola dilectō iter
filios dei ⁊ filios dyaboli discernit:signēt
se oēs signo crucis.rn̄deāt oēs amē. can
tent oēs al'.baptizent oēs intrēt eccl'as:
ipleant lachrimis parietes basilicarum:
non discernimini filij dei a filijs dyaboli
nisi caritate:q habēt caritatē sunt ex do
magnū idiciū:magna discretio: qcqd vis
hē:hanc solū nō hēas nihil tibi ꝓdest:
alia si non hēas:h hē. ⁊ legē implesti.
¶ Tertio excidit virtutem paciētie ꝯtra
iram:⁊ h ꝑ irā dissuadēdo.d.eccl'astes.7.
Ne velox sis ad irascendum:q: ira i sinu
stulti requiescit.2° paciam ꝯmēdando .d.
Luc.21.Jn paciētia vr̄a possidebitꝭ aīas
vr̄as.¶ Quid āt sit paciētia audi Greg.
sup illd.Cum audieritꝭ prelia ⁊c.d.Paci
entia ē aliēa mala equanimiter ꝑpeti: cō
tra eū quoqȝ q mala irrogat nullo dolor
morderi.¶ 4° excidit virtutē fortitudi
nis ꝯ accidiā.ꝑ accidiā dissuadēdo .d. du
tero.8.Obserua ⁊ caue neq̄n obliuiscaris
nomē dn̄i tui:⁊ negligas mādata ei⁹ atqȝ
iudicia.2° fortitudinē suadēdo.d.3 .Re.3.
Cōfortare ⁊ esto vir fortꝭ ⁊ obvua custo
dias dn̄i tui vt ābules i vijs ei⁹.¶ Quī āt
sit audi Tuliū in rethorica sua.d. Fortitu
do est int aduersa gl'osa ai fortitudo: res
arduas pulchre admistrās: q̄ i aduersis
nō frangit:nec in ꝓspis blādiēdo eleuat.
¶ Q̄m āt bonū sit audi Ambro.li.ꝑ d of
ficijs.d.Nō mediocris ai ꝟtus ē fortitu
do q sola dfendit ornamēta vtutū oiuȝ ⁊
iusticiā custodit:⁊ iexpiabili ꝑlio aduer
sus oia vicia dcertat iuicta ad labores fō
tis ad picula:rigidior aduersus volupta
tes.¶ 5° excidit vtutē largitatꝭ ꝯ auari
tiā.ꝑ auaritiā dissuadēdo.d.Luc.12.Uide
te ⁊ cauete ab oi auaritia:q: nō i habūdā
tia cuiusqȝ vita ei⁹ ē ex his q̄ possidet.2°
liberalitatē docēdo.d.Luc.6.Date ⁊ dabi
tur vob.¶ Quid āt sit.audi Aug. d dif
finitōib⁹.d.Liberelitas ē mot⁹ qdā ai: fa
ciēs ⁊ approbās libas largitōes sine spe
retributōis.¶ 6° excidit virtutē abstinē
tie ꝯ gulā:ꝑ viciū gule dissuadēdo.d.Luc
21.Attēdite āt vob ne forte grauēt corda
vr̄a i crapula ⁊ ebrietate hui⁹vite ⁊ sruēi
at i vos repētina dies illa.2° sobrietatem
suadēdo.d.1.thy.4.Tu ꝟo vigila i oib⁹la
bora:op⁹ fac euan:misteriū tuū iple: so
bri⁹ esto.¶ Q̄m bonū sit audi Gre.d.De
abstinētia ꝓdeūt caste generatōe:rōnabi
les volūtates:salubria ꝯsilia ⁊ ꝓuolūtaria
caro ꝯcupiscētijs morit ⁊ vtutib⁹ sp̄s in
nouat.¶ 7° excidit vtutē castitatꝭ ꝯ luxu
riā.ꝑ luxuriā dissuadēdo.d.1.cor.6. Fugi
te fornicatōeȝ oē pcc̄m qcunqȝ fecerit hō
extra corp⁹ ē:q āt fornicat i corp⁹suū pec
cat.2° castitatē suadēdo.d.Luc.12. Sit lū
bi dn̄i ꝑcincti.Ubi Gre.Lūbos ei ꝑcingi
m⁹ cū carnis luxuriā p ꝯtinētiā coartam⁹
¶ Quid āt sit audi Aug. d diffinitiōib⁹
d.Castitas ē virt⁹ sb iugo rōis ipetuȝ li
bidinis refrenās.¶ Q̄m āt bonū sit audi
Ciprianū de.12.abusionib⁹.d.Pudicitia ē
ornamentū nobiliū:exaltatō humiliū:vili
um pulchritudo:solam̄ merētiū: augum
tū ois pulchritudinis:decus religionis:

minoratio criminū:multiplicatio merito rū:creatoris diuꝫ ↄ̄i amica. ¶ Iste septe narius virtutū fuit nob̄ figuratꝰ p septē filias ietᵒ.de qbꝰ sīialr̄ d̄r.exo.2.ꝙ ietᵒ hūit septē filias custodiētes gregē:q̄ cuꝫ vellēt adaquare gregeꝫ ꝛ ꝓhiberent ab alijs pastoribꝰ madianitidis regiōis:sup ueniēs Moy.defendit puellas:ꝛ ip̄is de fensis adaq̄uit gregē. ¶ Ubi sciendū ꝙ p ietᵒ q iterp̄taꝛ honor dn̄i:sine sup̄flui tas gr̄e:intelligi pōt deᵒ pr̄:cui principa liter honor d̄beꝛ.iuxta illō.i.thy.i.Regi seculoꝝ imor.ꝛ inui.soli deo honor ꝛ gl̄a in secula se.Amē. A quo ē hn̄dantia gr̄a rū.iuxta illud eph̄.2.Deᵒ ōn̄dit in seculis sup̄uenientibꝰ hn̄dantes diuitias gr̄e sue in bonitate sup nos.in xp̄o yh̄u. ¶ Per septem aūt filias ietᵒ intelligunꝛ.septem virtutes p̄dicte:q̄ iō filie ↄ̄i dicūꝛ q: ip̄as habētes efficiunꝛ filij dei. ¶ Per gregē āt quē pascūt ꝛ adaq̄nt iste:itelli p̄t grex potentiaꝝ ꝛ iñ q̄ sunt in hoīe: q̄s iste vir tutes debent suo mō reficere:q: aᵒ mō in tellectiuas:aᵒ mō sensitiuas:oēs āt quasi vnū gregē.iuxta illud.i.petri.5.Pascite q ē in uob̄ gregē ↄ̄i. ¶ Sꝫ tñ aduerte ꝙ multociēs accidit ꝙ cuꝫ iste virtutes vo lūt adaq̄re gregē potētiaꝝ:obuiāt sibi pa stores madiāite ip̄as ip̄ediētes.Ubi sciē dū ꝙ p istos pastores q interp̄taꝛ iniqui intelliguntꝛ vitia q̄ septē sup̄adicti virtu tibꝰ opponunꝛ ꝛ impediūt ne reficiāt gre gē suū.ꝙ cognoscēs beatꝰ Iac.i cañ.sua 4ᵒ dic̄.Uñ bella ꝛ lites in vob̄:nōne ex ↄ cupiscētijs vr̄is q̄ militāt i mēbris vr̄is. ¶ Lꝫ āt hō sic impugneꝛ:tñ si sit fragilꝭ ↄ fortaꝛ q: seq̄t ꝙ Moy. d̄fensauit puellas ꝛ adaq̄uit gregē.Ubi sciēdū ꝙ p Moy. eductorē ppl̄i isrl̄itici ↄ̄ egypto itellr̄ xp̄s q genus hūanū eduxit ↄ̄ tenebris pccoꝝ. Iste igit vidēs in hoīe pugnā tā validā: adiuuat ad dimicādū ↄ̄ vitia ꝛ sic r̄fic̄ gre gē ꝙ cognoscens ap̄ls dic̄.i.cor.10.Fidelꝭ āt ds est q ñ patietur vos temptari ↄ̄ id ꝙ pōtis:ſꝫ faciet cū temptatōe etiā ꝓuen tū vt possitis sustinere. Scd̄a ps.

s Equit.Et ecce hō quidā ydropi cᵒ ꝛc.Ubi tangit actū p̄tātis in opandis:ꝙ ꝓbat infirmꝰ libera tꝰ.Ubi sciendū ꝙ actꝰ magne p̄tātis fuit qñ ydropicū ita subito sanitati restituit: cuiꝰ tñ cure:q: tc̄ erat dies sabb̄i quē ob seruabāt iudei ꝓbando q̄rit ab eis si die illa licitū sit curare:vt ex h̄ magnaꝫ hēat obseruatōeꝫ sabbi declarādi.ſꝫ h̄ igiꝛ in p̄ te ista q̄ttuor possumꝰ ↄsiderare.ſ.

Calamitateꝫ infirmantis.

Sagacitatem inquirentis.

Malignitatem simulantis.

Uirtuositatem liberantis.

¶ Quātū ad pm dicit.Et ecce homo ꝛc. Ubi sciendum ꝙ iste infirmꝰ cognoscens virtuteꝫ in medico:corā ip̄so stabat expe ctās eiꝰ miaꝫ sanatiuā. ¶ Qm ad 2m dic̄. Et r̄ndens yh̄s ꝛc.Ubi sciendūꝫ ꝙ r̄n̄sio ↄ̄ q̄ hic d̄r.ꝛ r̄ndens yh̄s ꝛc.dꝫ referri ad illō ꝙ dcm̄ fuit supiꝰ ꝙ ip̄i obs̄uabāt eū. scd̄m Bedā. ¶ Interrogat aūt eos scd̄m Cirillū.vt ex eiꝰ interrogatōe cōfundat phieoꝝ malitiā. ¶ Qm ad 3m dic̄.At illi tacuerūt.Ubi sciendū ꝙ phei audita inter rogōne xp̄i vtꝝ licēt curari sabbo:fuerūt p plexi qd r̄nder̄ d̄berēt:q: si sic seip̄os red d̄bāt cl̄pabiles obs̄uādo.si ñ accusabāt faci ētes oppom dū aialia bruta i picul' exn̄tia ēt sabbato liberabāt:ꝛ iō tāq̄ꝫ ↄ̄uti elege rūt tacer̄. ¶ Qm ad 4m istoꝝ dic̄. Ip̄e vō app̄hēsū sanauit eū ac dimisit.Ubi sciē.ꝙ xp̄s vt piᵒ vidēs āte se stātē ydropicū: co gnoscēs eiᵒ affcm̄ vt sanareꝛ lꝫ ñ auderet metu phieoꝝ pp diē sabbi xbis exp̄meꝛ ñ curās ſꝫ Ciril.de phieoꝝ isidijs sibi ↄtulit bn̄ficiū sāitatꝭ. ¶ Sciē.ē ēt ſꝫ Tho.ꝙ xp̄s i h̄ ꝙ ñ curādo ↄ̄ turbōne phioꝝ ydropicū sanat:dat nb̄ itlligeꝛ ꝙ cū ex aliq̄ fcō nr̄o ꝓuēit aliq̄ magⁿ vtilitas ñ d̄bemᵒ illō ob mittē:lꝫ aliq maliuoli ↄ̄ſbeꝛ. vñ d̄r mat. 15.ꝙ cū semel rep̄hēdissꝫ phieos ꝛ discipli

dicerent sibi. Scis q: pharisei audito hoc verbo scādalizati sunt. Rñdit finite eos ceci sunt et duces cecorum. ¶ Sciendū ē autē circa istā ptē principalē q p istū ydropicū itell'r pccōr qlibz cuius cā. q: ydropesis ē infirmitas q cātur i hoie pp defectū caloris natural' digerētis in epate ex q fit q humores veniūt ad ptes exteriores et intercipiūtur iter carnē et cutē. Uñ dr ydropesis ab ydrō q ē aqua: et p9 q ē hūor: q̄si humor aque9. ex q infirmitate seqtur tumor exteri9 sitis interi9: hanelit9 fetid9: et multa alia accidētia mala. Sic spūal'r loquendo hō qñ caret amore diuino efficit ydropicus et fetidus. Unde sciendū q' in ydropico septē possumus ɔsiderare per q possunt intelligi 7m vitia capitalia opposita. 7. v̄tutib9 dcis in pte precedenti. s.

Tumorē inflātē significatiuū supbie.
Fetorē inficientē: significatiuū inuidie.
Palorē dcolorātē significatiuū iracōdie.
Torporē deprimētē: significatiuū accidie.
Ardorē ɔsumentē significatiuū auaritie.
Liquorē habūdantē significatiuū igluuie.
Humorē defluētē significatiuū luxurie.

¶ Prio dico q i ydropico ɔsidero tumorem inflantē significatiuū supbie q̄z hō hz in corde dū. s. non vlt obedire dis mādatis. Nō aduertentes tumidi superbi q iuxta illud ecclesiastici. 4. Odibilis est corā deo et hominibus supbia. pp q reprehenditur Job. 15. vbi dicit. Quid tumet ɔtra deum spūs tuus. q. d. nec tumere deberemus sz humiliari considerādo penā que debetur supbis. de qua Deutero. 17. Qui autē supbierit nolens obedire sacerdotis ipio q eo tpe ministrat dño deo tuo et decreto iudicis: morief hō ille et aufers malū de isrl': ɔcusqz ppl's audiens timebit vt null9 de inceps tumescat supbia. Quid āt sit audi Hug. libro de anima. d. Superbia ē ellatio viciosa: q inferiores despiciens superioribus et paribus satagit dominari. ¶ Que ipsam foueant audi Hugo, de claustro anime libro. 1. di. Quattuor enim sunt que trahunt currum ellationis. s. amor dominādi amor proprie laudis: contemptus et inobediētia. ¶ Quantū malū sit audi Cassio. super ps. 14. d. Superbia de angelo dyam fec: et homini mortem intulit et ɔcessā beatitudine vacuauit: malorum omniū mr: scelerū fons: vena neqtie.

¶ 2° in ydropico cōsidero fetorē inficientē significatiuū inuidie q̄z homo hz in corde. Nam iuxta illud ꝓuer. 14. Putredo ossiū inuidia. Nō tñ aduertūt isti miseri q dr Job. 5. Paruulū occidit inuidia. Ille puulus dicit q instar puli non hz scientiam et talē occidit inuidia. ¶ Qm autez malum sit audi Alanm. de planctu natur' d. Inuidia qd mōstruosius: monstrū qd dāpnosius: dānum q culpabilior culpa: q penalior pena: h ē erronee cecitatis abissus: hūane mentis infernus: cōtentionis stimulus corrixatiōis acule9. ¶ 3° i ydropico cōsidero palorem decolorātem significatiuū iracūdie. Nam cū ira scōm phm sit ascēsus sanguinis circa cor: ex h accidit vt sanguis relinquat ptes exteriores et sic hō vertit i pallorem. Uñ eccl'i. 25. Nequitia mulieris imutat faciem suā. Non aduertētes isti miseri illud Job. 5. Uirum stultū i terfec iracūdia. ¶ Quid āt sit ira audi Hugm. d. Ira ē subita animi tempestas q dum inordinate se ɔcutit cor hois ad insaniā ꝓtrahit. ¶ Quantū malū sit audi Greg. sc mor'l. d. Quanta sit iracundie culpa pensare possum9 p q̄z pacientia pditur: vt qd: quo ve ordine sit agendum aio nesciat: quia nimirū intelligētie lucez ita subtrahit cum vt mentem ꝓmouendo confundat. ¶ Quarto in ydropico considero torporem deprimētem significatiuū accidie p q̄z homo piger efficitur in operibus virtuosis. Non tñ aduertūt isti miseri q dicitur ꝓuer. 19. Qui negligit viaz suam mortificabit. ¶ Quid autem sit audi Bernardm. d. Accidia est qdam ai tor

por quo vis negligit aliqua bona inchoa re: aut fastidit pficere. ¶ Q.m malum sit: audi leo.m papā in sermone de apparitiōe d. Nō dormiētibus pueniit regnū celorū nec ocio ⁊ desidia torpentibus beatitudo eternitatis repromittit. ¶ 5° in ydropico considerare possum⁹ ardorem cōsumentē significatiuū auaricie. Nam ydropic⁹: q: hūores diuertunt ad extrinseca: ⁊ p cōse quēs ptes exteriores sicce remanēt semp sitit: ⁊ q̄ āto pl's bibit tāto pl's sitit: ⁊ signi ficat ardorē auaricie: q: auarus nunq̄ȝ sa tiat iuxta illud eccl'i. 5. Auarus nō iplebi tur pecunia: cōparatus igit q nunq̄ȝ dicit sufficit pu'er. 30. ¶ Non tñ miseri aduer tunt q dicit pu'er. 15. Cōturbat domū suā qui sectat auaritiā. i. aiaȝ xpi domū. ¶ 6° in ydropico cōsidero liquorē hūdantem significatiuū ingluuie: quo hoies viuere late volūt: faciētes d corpore deū suū. De quib⁹ apl's Phil'. 3. Multi ambulāt quos sepe dicebā vob: nūc autē ⁊ flēs dico ini micos crucis xpi: quorū finis interitus: q̄ rum ds venter ē: ⁊ gl'a in cōfusione ipor ū qui terrena sapiūt. ¶ Q.m malum sit: au di Ambroxi.m in sermōe de. xl.a. d. Fames amica virginitatis ē inimica laxiuie: satu ritas vero castitatē propigit: nutrix ille cebrū. ¶ 7° in ydropico cōsidero hūorē defluētē significatiuū luxurie: p q hoies eneruant. d qbus Jac. 5. Epl'ati estis sup terrā ⁊ in luxurijs enutristis corda vr̄a nō aduertētes miseri illud amos. i. Disp dā inquit dñs habitatorē de cāpo ydoli: ⁊ tenētem sceptruȝ de domo voluptatȝ ⁊ lu xurie. ¶ Quid sit audi Hug.m d. Luxu ria est imoderata carnis peculātia dulce venenū iportuna mors: pnitiosa potō: que humanū corp⁹ debilitat: ⁊ viril' animi ro bur eneruat. ¶ Q.m malū sit audi Gre. i moral'. d. Ex quo sel' mentē alicui⁹ occu pauerit: vix eū bona desideria cogitare p mittit: sunt enim viscosa desideria: q: ex suggōe oritur cogitatio: ex cogitatiōe af fectio: ex affectiōe delectatio: ex delecta tione cōsensus: ex psensu opera° ex opera tione consuetudo: ex cōsuetudine despera tio: ex desperatiōe peccati defensio: ex de fensiōe gl'iatō: ex gl'a° dānatio. ¶ Iste se ptenari⁹ fuit nob figurat⁹ p illos. 7. spri tus neq̄ssimos: quos dyabol⁹ scē accip ad tēptandū hoies de quib⁹ dr̄ Mat. 12. Cū immūdus sps exierit ab hoie ⁊c. require eua°. pte . ¶ Sciendū est āt q lȝ homo pp pccā efficit ydropic⁹: tñ deside rās curari ab infirmitate peccati dȝ instar hui⁹ stare añ deum dōo cū ps. Dñe añ te omne desideriū meū ⁊ gemit⁹ me⁹ a te nō est absconditⁿ. Ad q ipe ps. nos admōet d. Uēite adorem⁹ ⁊ pcidam⁹ añ deū plo rem⁹ coram dño qui fēc nos q: ipe ē dñs deus nr̄ ⁊c. ¶ Si aūt peccator cuȝ lachri mis dictam miam postulauerit: instar h⁹ recipiet sanitatē: Q: iuxta illud ps. Ipe ē qui sanat cōtritos corde ⁊ alligat cōtri tiones eoȝ. ¶ Sȝ aduerte pueniētē mod sanādi ydropic. Naȝ dr̄ q apprehēdit eū: sanauit ⁊ dimisit. Ubi sciendū q xps pec catorem. Apprehēdit p grāȝ pueniēdo. Sa nat sibi grām pferendo. Dimittit: suo ar bitrio relinquēdo. ¶ P° xps peccatorē apprehēdit p grāȝ pueniendo. Naȝ lȝ hō possit ex sua fragl'itate cadere i pccm̄ nō tñ ex suis virib⁹ resurgere. q cognoscēs Jer. ppha: dicebat trē. 5. Cōuerte nos do mine ad te ⁊ puertem⁹ i noua dies nr̄os sic a pn°. ¶ Sic āt penitēti: xps auxiliū: ñ denegat. Uñ Js. 42. Ego dñs vocaui te ad iusticiā ⁊ apphēdi manū tuā. ad iusti ciā. i. ad penitentiā: ⁊ manū apphēdit sua grā puenīedo. ¶ Nō igit sic apphensus pt figuratiue dr̄e illō ezel'. 8. Uidi ⁊ ecce emissa ē silitudo man⁹ ⁊ apphēdit me in cincinio capitȝ mei: ⁊ eleuauit me sps int terrā ⁊ celū: ⁊ adduxit me i ier.m in visiōe di. ¶ Ubi sciēdū q p istā silitudinē ma n⁹ intelli pt di fili⁹ q filis manui dr̄ q: sic māu hoies opant: sic ds pr̄ o.a opat p ipȝ:

q: Jo.i.Oia p ip3 fcã sunt. Ista man⁹ ad
peccatorem mittit: q: diuina grã puenit.
hanc petebat ps.d. Emitte manũ tuã d al
to eripe me ⁊ libera me de aquis mult ⁊
de mãu filiorꝫ aliẽos. Hic apphendit pec
catorem in cincinio capitis: qui ẽ aliquis
globus capillorꝫ supeminẽs i capite. Ubi
sciẽdũ ꝙ p capillos qui nõ sentiũt: intellr
mors hois p q3 sensum amittit ⁊ motũ.
p cinciniũ igitur hõ apprehendit: qñ sibi
ad mẽorıã reducit ꝙ sit moriturus. Pro
pter ꝙ cuil3 dicit eccli.19. Mẽor esto qm
mors nõ tardat. Sic ãt meditãdo eleuat
inter terrã ⁊ celũ. q: licet corporalr sit in
terra tñ terrena despic: ⁊ eleuat ad cele
stia. ¶ 2° xp̃s peccatorẽ sanat sibi grãm
cõferendo. Nam q: ablata culpa dat grã3
dr ipsum sanare: q3 sanitatem peccator d3
petere. d. illõ Je.17. Sana me dñe ⁊ sana
bor: saluũ me fac ⁊ salu⁹ ero qm lau⁹ mea
tu es. Uñ ps. Ego dixi dñe miserer mei:
sana animã q: peccaui tibi. ¶ 3° xp̃s pec
catorem dimittit suo arbitrio relinquẽdo
Postq3 xp̃s peccatorẽ apphendit ⁊ voca
uit ad pniam: grã puenĩete sanauit: grã i
formãte: dimittit eum libero arbitrio ad
operãdum ꝙ voluerit. Ista dimissio pec
catoris cõuersi fuit figurata Jos.22. Ubi
sententialr dr: ꝙ cũ post eductõem d egy
pto rubẽite ⁊ gradite obedissent Jos. in
his q̃ precepat eis Moy. ꝯfortãs eos bñ
dixit eis Jos. ⁊ dimisit eos. ¶ Ubi scien
dum ꝙ p rubẽitas ⁊ graditas obediẽtes
Moy. q eos eduxerat de egypto intelli
possunt peccatores quos ds educ de tene
bris peccõrũ: qb⁹ precip ꝙ fuẽt ei⁹ mãda
ta: qb⁹ seruãtib⁹: xp̃s significat⁹ p Jos. be
nedic dimittẽdo illos suo arbitrio vt dei
ceps nec ad bonũ nec ad malũ cogant.

Tertia pars.

Equit. Et respõdẽs ad illos ⁊c.
Ubi tangit intellectũ veritatis
in obseruãdis. ꝙ probat sensus
declaratus. Ubi sciendũ ꝙ signũ benigni
tatis ẽ in doctore: ꝙ l3 videat discipulos
negligẽtes ad adiscend nõ tñ pp h dimit
tit ꝙ eis veritatẽ nõ ãnũciet: vt sic ipse
faciat officiũ suũ ⁊ ipsi si nõ obseruauerit
iexcusables hẽant. xp̃s igit vt pi⁹ magr
l3 phei essent negligẽtes ⁊ maliuoli tñ nõ
pp h desistit qn eis veritatẽ annũciet spã
liter ad psens d obsuatõe sabbi de q̃ req
siti maligniter tacuert. In ista igit parte
duo possum⁹ ꝯsiderar. s. Ex pte xp̃i qõis
rõabilẽ solõnẽ. Ex pte phcorꝫ psũptionis
ꝯfusibilem deiectiõem ibi. Et nõ poterãt
⁊c. ¶ Quantũ ad primũ dicit. Et respon
dens ⁊c. Ubi sciendũ scdm Cirillũ: ꝙ q:
phi tanq3 maliuoli tacuert ad q̃stionem
eis factã p ipm de obseruãtia sabbi: xp̃s
tñ questiõe3 soluit eos rationablr rephẽ
dendo. ¶ Sciendũ est aũt ꝙ xp̃s ad sol
uendũ questiõe3 pmissam talẽ rationẽ ad
duc. Quod nõ ẽ ꝓhibitũ sed licitũ facere
circa illa q̃ sunt mioris valoris: nec circa
q̃ sunt maioris. S3 aialia irratõabilia pu
ta bos vl asin⁹ sunt mioris valoris q3 hõ
⁊ ẽ licitũ ea cadẽtia i puteũ de ipo extra
here i die sabbi. Igit nõ ẽ ꝓhibitũ sed li
citũ hoiem i die sabbi liberare. Dic igit.
Et rñdens ad illos ⁊c. ¶ Sciendu3 ẽ aũt
ꝙ a violatiõe sabbi quãtũ ad pñs spectat
3a excusant p° necessitat3 indigẽtia: ⁊ isto
mõ excusauit xp̃s disciplos Mat.12. qñ
rephendebant a phcis ꝙ vellebãt spicas
in die sabbi. q: h faciebãt pp necessitate3
fais. Nã necessitas i mltis excusat. ad ꝙ
adduxit exẽplum ibidẽ de dd q in neces
sitate positus comedit panes ꝓpõis q̃s
nõ licebat comedere nisi sol sacerdotib⁹.
exẽplum ẽt hui⁹ hẽmus de ꝓbissimo ma
tathia: qui sic habet. i. mach. 2. q infestaba
tur ab inimicis dieb⁹ sabborꝫ ordiauit q
etiã in diebus sabborꝫ cõtra ipsos pugna
rẽt: ꝙ tñ nõ licebat scdm legẽ vbi necessi
tas nõ fuiss3. ¶ 2° a violatiõe sabbi excu
sat obediẽtia. Nam quãdo homo ex obe
dientia tenetur aliqd facere ꝙ nõ pt hrẽ

dilatõem:si fiat in die sabbati:non ẽ malũ sicut p3 de circoncisione fienda octaua die que aliqñ erat die sabbati:⁊ de mactãdis aliqbus animalibus offerendis dõ. Unde xp̃s Math.12. reprehendens phariseos dixit. An non legistis i lege q: sabbatis sa cerdotes violant sabbatũ s. pueros circon cidẽdo ⁊ animalia mactando ⁊ sine crimi ne sũt. ¶ Tertõ excusat a violatõe sabba ti caritas. Nam qñ ex caritate aliqua fa cit pximo l3 i die sabbati:tamen a crimie excusatur. Et hoc mõ xp̃s excusabat i fcu ratõe infirmoru3 sabbato. sicut se excusat i euangelio hodierno. ¶ Xp̃s igit repħẽ dit phariseos p̃ ꝓm Theo^m. de cecitate ⁊ ignorantia:q: ꝓm eos licebat curare bo uem non hoiem: qd tamen ꝓm legem nõ erat prohibitum vt fingebant. ¶ 2° repre hendit eos de auaritia ꝓm Bedam:q: ꝓ3 eos non licebat facere opera caritat3:⁊ tñ licebat facere rei familiaris ⁊ ꝓprie vtili tatis. ¶ 3° ꝓm Bedam reprehẽdit eos d inobedientia:q: si non licebat hoiem cura re ꝓm eos. ergo nec bouem mactare. qd tamen faciebãt. ¶ Sciẽdum est aũt loqn do moralr ꝙ xp̃s hominẽ pecõrem signifi catu3 per ydropicũ:cõparauit huic anima li ꝙ in puteum cecidit:ad designandu3 ꝙ sicut ydropicus habũdat in humore sup fluo aqueo ⁊ fluxibili pp ꝙ cõformitatem h3 cum puteo vbi est aqua:sic peccator ex nimia delitiaꝝ habũdantia cadit in ꝓfun dum pecc̃i:a quo tñ a xp̃o extrahit si vult ad ip̃m cõuerti. q: ip̃e dic Jere. ¶ No lo mortẽ pecõris ⁊c. ¶ Sciendum ẽ etia3 ꝙ per istum puteum i quem pecõr dicit cadere intelligi potest infernus q dr̃ pu teus abissi. Unde figuratiue dr̃ ascẽdit fumus sicut fumus fornacis ma gne :ex q̃ obscurat sol ⁊ aer: ⁊ d fumo pu tei exierunt locuste i terram. ¶ Ubi sciẽ dum ꝙ per istum puteum ꝓfundũ abissi itellr̃ infernus in quo submergunt pecca tores:vt de ip̃sis possit dici illud Exo .15.

Electi ꝓncipes eius submersi sunt i mari rubro abissi i operuerunt eos dẽscẽderunt i ꝓfundum q̃si lapis. ¶ De isto puteo dr̃ exire fumus sicut de fornace obscurãs solem ⁊ aere3:q: ibi est ignis infernal' istar fornacis ardent3:peccatores comburens. Ut d eis dicatur illd eccl'astici.38. Uapor ignis vrit carnes eius ⁊ i calore fornacis concertatur sicut fumus. Dr̃ obscurar so lem ⁊ aerem:q: pecõres in inferno hẽbũt intellectum significatum per solem obscu ratum per peccati maculam ⁊ inter ip̃os ⁊ deum erit medium significatum p aerẽ obscuratum:ita ꝙ nunq̃3 poterunt deum videre. Uñ Luc.16. Inter nos ⁊ vos cha os magnum firmatum est: vt qui volunt hinc transire ad vos non possint:neq3 iñ huc transmeare. ¶ Dr̃ ãt ꝙ de isto fumo putei exeunt locuste p quas intelligo de mones qui instar locustarum vastantiu3 omnia virentia:homines vastant ⁊ deuo rant:vt sic sint illa bestia de qua dr̃ geñ. 37. Fera bestia deuorauit Joseph. Cuius versutias nos admonet fugere Petrus 1.cañ.5.d. Sobrij estote ⁊ vigilate q: adũ sarius vester dyabolus ⁊c.

Quarta pars.

s Egtur. Dicebat autem ad inui tatos parabolam ⁊c. Ubi tãgit documentu3 humilitat3 in appe tendis. ꝙ probat situs demonstratus. vbi sciẽdu3 ꝙ loquẽdo generalr̃ vniuersa pec cata reducunt ad tria. s. ad luxuriam:aua ritiam :⁊ superbiam. iuxta illud .1. Jo. 2°. Omne ꝙ ẽ in mũdo aut cõcupiscẽcia car nis:aut concupiscẽtia oculoꝝ: aut supbia vite. Xp̃s igit sicut ꝟus ⁊ bõus magister medicus volens nos curare a peccat3 om nibus inficientibus animam postq̃3 in cu ratione ydropici dedit nobis curam con tra duo. s. luxuriam ⁊ auaritiam. nunc in ista parte ꝓm Ambro. dat nob curã ꝯ ter tiũ. s. supbiã suadẽdo virtutẽ humilitatis. In qua pte tria possum⁹ ꝯsiderare. s.

Supbie extollẽtis dissuasionẽ attẽdẽdã.
Hũilitatis ꝓmerẽtis ꝑsuasionẽ assequẽdã
Utriusqꝫ generalẽ rõnẽ intuẽdam.
¶ Quantũ ad primũ dicit. Dicebat aũt ad
inuitatos ⁊c. Ubi sciendũ ꝙ phẽi qui erãt
insidiatores xp̃i multũ appetebant hono
res: ⁊ iõ qñ vocabant̃ ad nuptias vel alia
ꝯuiuia volebãt ex supbia collocari i locis
dignioribus ⁊ se alijs ꝑferre. iuxta ꝙ de
ipsis loqtur xp̃s Mat.23.d. Amant pri
mos accubitus in cenis ⁊ primas cathe
dras in synagogis ⁊ salutatiões in foro:
⁊ vocari ab hoibus rabi. Quia vero in ta
libus multi vocãtur ⁊ aliqñ accidit ꝙ ille
q vocat̃ nescit de oibus inuitatis nõ dꝫ si
bi arrogãter meliorẽ locũ accipe q: forte
alteri nobiliori debet̃ dignior locus: ⁊ sic
poterit ꝑfudi verecondia: dũ de loco arro
ganter accepto vidẽtibus oibus expellet̃
sed h̄ igitur xp̃s in ꝑte ista prio ne locus
incõpetens appetat̃ dat admonitionẽ in
formantẽ. 2o dicti sui assignat rõnem suffi
cientẽ. ¶ Quantũ ad rõnem admonitio
nem informantẽ dicit. Dicebat aũt ⁊c. Ubi
sciendũ ꝙ xp̃s sicut bonꝰ magister nolẽs
hoies imittari phẽos superbos: eos beni
gne informat ad vitãdã istã ellationẽ. Nã
hõ nõ dꝫ sibi impudẽter accipe ꝙ ab alijs
honoret̃. iuxta illud Hebre.5. Nec quisqꝫ
sumit sibi honorẽ ſꝫ qui vocat̃ a dõ tanqꝫ
Aarõ. Et iõ dicit eos informãdo ꝙ nõ de
bent primos discubitꝰ eligere: ſꝫ alios ex
pectare: vt ab inuitãte ſm suũ gradũ col
locentur. Uñ dr̃ eccl'iasti: i.ij. Mane in lo
co tuo. ¶ Quantũ ad rõnem sufficientẽ
dicit. Ne forte honoratior te ⁊c. Ubi sciẽ
dum ꝙ valde sufficiens rõ est: ne hõ pri
mũ locũ arrogant accipiat: q: ml'totiens
ſm Cirillum. vñ credit honorẽ acquirer̃:
vitupiũ ⁊ verecũdiam hꝫ. vñ ꝓuer.25. Ne
gl'osus appeas corã rege ⁊ in loco magno
rũ ne steteris: meliꝰ est ei vt dicat̃ tibi. as
cẽde huc: qꝫ hũilieris corã ꝑ̃ncipe. ¶ Qm
ad hũilitatꝫ ꝓmerentꝫ ꝑsuasiõeꝫ asseqndaꝫ
dic̃. Sꝫ cũ vocatꝰ fueris ⁊c. Ubi sciendum
ꝙ sicut bonus magister in speculabilibꝰ:
non solum docet vitare sigillum sligra
phum: ſꝫ etiã docet cõponere sigillum viri
dicum. sic bonus magister moral': nõ solũ
dꝫ docere vitare vicia: ſꝫ etiã virtutibus
exerceri. Xp̃s igit̃ bonus magister moral'
docuerat vitare fastuosam ellatõem: mõ
docet humilitatꝫ virtutem. Et duo facit.
Primo docet humilitatꝫ modũ. ſo humi
litatꝫ fructum. ¶ Qm ad humilitatꝫ mo
dũ dic̃. Sꝫ cũ vocatꝰ fueris ⁊c. vt sic qlibꝫ
dicat ꝙ se humiliãdo dixit dd.2.Re.6. Ui
lior fiam plusqꝫ factus sum ⁊ ero humil'i
oculis meis. ¶ Qm ad humilitatꝫ fructũ
dic̃. Et cum venerit q te ⁊c. Nã qñ hõ ex
hũilitate sibi locũ nouissimũ eligit: ⁊ post
modũ ad locũ eligit̃ digniorem: tũc appet
corã astantibꝰ gl'osus: ⁊ hoc merito quia
Job.22. Qui humiliatus fuerit erit i glo
ria. ¶ Qm ad vtriusqꝫ generalem rõneꝫ
ituendam dic̃. Quia ois q se exaltat ⁊c.
Ubi Cirillus. Oñso igit̃ taꝫ modico exẽ
plo ambitiosoꝝ ꝯtemptum: ⁊ nõ ambitio
soꝝ exaltatõeꝫ: adicit magnũ ꝓuo: genera
lem sniam ꝓferens cum ſbdit̃. Quia ois
q se exaltat humiliabit̃: ⁊ q se hũiliat exal
tabit̃. ¶ Sciendũ est aũt circa ꝑtem istam
loquendo moral'r: ꝙ per istas nuptias de
qbus fit h̄ mentõ: itelligi põt celestis pa
tria: ꝑ iuitantem aũt xp̃s yh̄s. Per inuita
tos ṽo omnes hoies huius mũdi q non
ðbent recũbere in ꝑ̃ loco supbiendo: q: di
cerent̃ inde cũ verecũdia: sed i nouissimo
se humiliando: q: ex hoc exaltant̃ in gl'a.
Scdm h̄ igit̃ in ꝑte ista tria possumꝰ ge
neral'r ꝯsiderare .s.
Solẽnitatẽ ꝯuiuij habũdantꝫ.
Bẽignitatẽ dñi inuitantꝫ.
Diuersitatem collegij ãnuentꝫ.
¶ Qm ad ꝑ̃mũ dr̃ ꝙ illud ꝯuiuiũ fuer̃t
nuptie ⁊ significãt illas eternas nuptias
celestis p̃rie vbi erit i habũdãtia ⁊ solẽni
as sempiterna: d qbus dr̃ Apoc.19. Bea

et qui ad cenā nuptiarū agni sunt vocati. ¶ Qui āt intrāt ad istas nuptias ꝛ q̄uo fuit figuratū Mat.25. Ubi sinaliter dr̄ ꝙ prudentes virgines accipientes lāpades cū oleo. lucentes intrauerūt cū spōso ad nuptias. Fatue āt solum hn̄tes lāpades sine oleo intrare nō potuerūt. ¶ Ubi sciendū ꝙ p v̄gines prudentes hn̄tes lāpades intelligi possunt hoīes existentes in diuina gr̄a hn̄tes opa grata deo ꝛ hedificatoria pplo. Nā oleū in lāpad est gr̄a spūs sci in aīa. lampades bm Grego. q̄ in manibus portātur sunt opa. q̄ debent lucere iuxta illud Mat.5. Sic luceat lux v̄ra corā hominib9 vt videāt bona opa v̄ra ꝛ glorificent p̄rem vestrū q in cel' est. ¶ Per v̄gines āt fatuas non hn̄tes oleū nec lāpades ardentes intelligunt homines nō hn̄tes diuinā gr̄az. Qui igit vl't itrare ad nuptias dz cū prudentib9 hēre oleum gr̄e ꝛ lāpades ardentes p opa v̄tuosa. q: ista nō hn̄tibus dr̄ a dn̄o. Nescio vos. ¶ Quantū ad bonitatē dn̄i inuitātis sciendū est ꝙ inuitans est xp̄s q hoīes ad nuptias regni celestis vocat vel p internā inspirationez: vel assiduā lectiōem vel externā p̄dicationem. ¶ Unde pōt figurari p regē assuer de quo sentential'r dr̄ hester.1. ꝙ fec grā de cōuiuiz in ciuitate susis: adq inuitauit omnem ppl'm a maximo vsq3 ad minimū: ꝛ septem dieb9 iussit cōuiuiū. ¶ Ubi sciendum ꝙ p regem assuer qui interpretatur beatitudo intell'r xp̄s rex regum ꝛ dn̄s dominantiū qui ē beatitudo nostra. Per ciuitatem āt Susaz q̄ interpretatur gaudium vel letici a. intell'r celestis p̄ria de qua dr̄ Js.51. Gaudium ꝛ leticia inuenientur in ea gr̄arum actō ꝛ vos laudis. In ista ciuitate fac grande conuiuium septez diebus. i. refectionem spiritualem bonor omnium durātem eternaliter: que duratō per septem dies intell'r q: totus ɔcursus nostri tēporis in septem diebus reuoluit. Ad ꝙ qdem cōuiuium oēm populum inuitat: q: quantum est ex parte sua: oēs sūt ad illam beatitudinem inuitati. iuxta illō Js.25. Faciet dn̄s ds exercit^m oīb9 pplis ī mōte h ɔuiuiū pinguiū ɔuiuiū vindemie d̄fecate. ¶ Q^m ad diuersitatē collegij annuētis. Sciendū est ꝙ lz omnes sint inuitati: tn̄ diuersitas est inter hoīes: q: qdaz sunt arrogantes significati per illos qui volunt in p̄mo loco recumbere. de quo tn̄ eiciunt cū verecundia: qdam āt sunt hūiles significati p recūbentes ī nouissimo loco: d q̄ cū gl'a exaltant. Per ꝙ dat intelligi ꝙ supbi ad eternas nuptias non recipiūt sed deiciunt ī profundum inferni. Humiles aūt illuc exaltantur. Unde eccl'astici 10. Sedes ducum supbor d̄struxit deus ꝛ sedere fec mites pro eis radices gentiuz superbar arefec ds ꝛ plantauit humiles ex ipsis gentibus. Et ideo ps. Q^m tu populum humilem saluum facies ꝛ oculos superbor humiliabis. ¶ Sciendum ē igitur ꝙ hō per humilitatē merer.

Reconciliantem veniam.
Informātem grām.
Quietantem gliam.

¶ Primo hō per humilitatem merer reconciliantem veniam. Nam q̄cūis deū offenderit si cum humilitate ad ipm reuertitur deus sibi culpaz misericorditer indulget: q: iuxta illō ps. Cor contritū ꝛ humiliatum ds non despicies. ¶ Hoc āt fuit nob figuratū ī achab rege de quo sinal'r dr̄.3. Re.21. ꝙ cum grauiter offendisset dn̄m ɔsentiendo vxori sue iesabel vt occideret naboth vt ipsius vineā possideret misit ad eū dn̄s helyam pphām cominantē sibi mortē ꝛ ml'tas alias aduersitates ꝙ cum audisset achab scidit vestimēta sua ꝛ opuit cilitio carnē suā ieiunauitqz ꝛ dormiuit in sacco ꝛ ambulauit demisso capite. ꝙ cū vidisset dn̄s dixit ad helyā nōne vidisti achab humiliatum corā me: q: igit humiliat9 ē nō inducā malū dieb9 ei9: ꝛ sic dn̄s sibi pepcit ꝛ recon

ciliat⁹ ē ei. ¶ Ubi sciē. ꝙ p Achab regē q interpꝛtat̃ frī pr̄is:itll'i pōt glib3 hō q ad aiam q frī pr̄is dr̄:q: in natura intelle ctuali pticipationē h3 cū dō q est pr̄ 7 dn̄s nr̄. Per Jesabel āt q̄ interpꝛtat̃ flux⁹ va nus intell'r sensualitas in hoie: que vane fluit ad illicita q̄ vxoꝛ dici pōt Achab .i. rōis.q: ſm Aug.rō in hoie ɔpatur viro: sensualitas xo vxoꝛi. Cōtingit āt multo tiens ꝙ sicͭ Achab consensit vxoꝛi ad offē sionē dei 7 pximi sic rō ɔsentit sensualita ti ad faciēdū ɔ diuinū pceptū.quē tñ deus vel ex remoꝛsu ɔſcientie vel p aliq̄3 inspi ratōem internā vel pꝛedicatōem externā repꝛehendit acriter 7 moꝛtem cominatur eternā.quod qdem audiēs pccōꝛ miserri mus d3 ad pniā3 instar Achab ɔuerti do lēdo de pterit̄ cū satisfactōne ɔdigna.

¶ Qualem āt satisfactōem pccōꝛ instar Achab facere debeat audi qd de Achab dr̄. Nā dolet de pccō p amaram ɔtritōe3: scidit vestiméta p aptam ɔfessionē. Opu it cilitō carnē suam:ɔ carnis lasciuiā. Je iunauit ɔ ventris igluuiā. Doꝛmiuit i sac co ɔ auaritiam. Et ambl'auit dmisso capi te:ɔ dyaboli supbiam p integrā satisfacto nē:q̄ si pccōꝛ facer̃ voluerit se humiliādo dño ɔ quē supbiuit peccando:ds sibi idul get 7 p vēiam reconciliat eū sibi. Unde Ber.sup cant. Hūilis d3 eē 7 vecūda sat̄ factio:q̄ emēdat̃ supba trāsgressio.nec ste ril' verecūdia grata ē.nec hūilitatē lauda bil'. ¶ 2° dico ꝙ hō p hūilitatē meretur refoꝛmātem gr̄am. Nam ds hōi pccōꝛi se hūilianti n̄ solū remittit clpam:s3 ēt ɔfert gr̄a3:iuxta illō Jac.4. De⁹ supbis resistit hūilib⁹ āt dat gr̄am. Un̄ Cassiodoꝛus li. 12.d spu supbie. Nll'o mō poterit i aia nr̄a virtutū structura ɔsurger̃ nisi pus fuerit va hūilitas in coꝛde nr̄o fundata q̄ firmis sime collocata pfectōis 7 caritat̄ culmen valeat sustinere. ¶ Tertio homo per hu militatem meretur quietātem gloꝛiam. Nam deus non solum humilianti se dat veniam 7 gratiam:sed etiam ɔfert gl'am. Unde Bernardus. Funde fundamentu3 humilitatis: 7 peruenies ad fastigium caritatis. vis capere celsitudinem dei: cape pꝛius humilitatem: Chꝛisti sola est virtus humilitas: lese caritatis repara tio. ¶ Sic igitur patet ex pꝛecedentib⁹ qualiter arrogantes deiciuntur a deo 7 humiles exaltantur. Unde pꝛouer.29. Superbum sequitur humilitas 7 humi lem spiritu suscipiet gloꝛia. Ad quam nos 7c.

¶ Dominica decimaseptima post pente. Euangelium.58.

Introductio. Frater Joselmus.

Accesserunt ad yhesu3 pha risei 7 interꝛogauit eum vnus ex eis legis doctoꝛ

a temptans eum 7c. Math. 22. Quia videmus per ex pientiā ꝙ nihil amatur nisi sit aliqualiter cognitum. q: Augusti. Inuisa quidem diligere possumus inco gnita nequaq̄3 necessario requiritur vt illud ꝙ debet diligi cognoscatur. Quia vero quicquid diligitur sub ratione boni viri vel apparentis diligitur ɔgruu3 vr̄: vt q̄3to res ē in se melioꝛ:tāto ab oꝛdiata voluntate āpli⁹ diligat̃. Un̄ videmus ꝙ sup ꝙ meli⁹ ē:plus diligit̃ 7 sic de ɔsilib⁹ si āt min⁹ bonū in se plus diligat̃ q̄3 ꝙ ē mai⁹ bonū hoc est ex puersitate volūtat̄. Ut igit̃ xp̄s oñdat se diligēdū sup oia.id circo i hodierno euangelio soluta q̄dā q̄ stione sibi malitiose ɔposita: ex cui⁹ solu tiōe oñdit deū tanq̄3 infinitū bonū sup oia diligendū oñdit ēt se deū eē: vt sic 7 ipse su per omnia diligatur. Secundum hoc igi tur beatus Mathe.in pñti euāgelio tria tangit.s.

Q̄ōnem inuidentem postulatam.
Solōnem sapiēter declaratam.
Processionē euidenē dōmonstratam.
¶ Primū ꝓbat itentō prauitatꝫ. 2m dire ctō voluntatꝫ. 3m ꝯditō deitatis. ¶ Pri mū in p̄n. ꝫm ibi. Ait illi diliges ⁊c. 3m ibi Congregatꝫ āt pharisei ⁊c.

Prima pars.

Uātuꝫ ad p̄mū vbi tāgit ⁊c. dic̄.
q Accesserūt ad y̅h̅m ⁊c. Ubi scié dum ꝙ cū xp̄s ꝫm ꝙ Math. i mediate āte istud euāgeliū narrat cū vi cisset pl̄ieos d̄ qōne q̄ꝫ sibi fecerāt fieri d̄ tributo reddēdo Cesari. Cū ꝯuicissꝫ ét saduceos q negabāt resurrectōeꝫ: oñ̄s eis resurrectōeꝫ futurā ⁊ iposuissꝫ eis silētiū. Uidentes h̄ pl̄iei vt maligni ꝯ xp̄ꝫ volue rūt ip̄m i v̄bis suis cōp̄rehēdeř: ⁊ iō acce dētes ad eū: qōnē sibi ꝓpōi faciūt vt ex re spōsiōe ip̄i⁹ aliqd possint accipe vñ calū niari possit. ¶ Lꝫ āt pl̄iei ⁊ saducei eēnt ꝯtrarii: q: saducei negabāt resurrectōem q̄ꝫ iudei asserebāt: tñ̄ qm ad tēptādum xp̄m ꝫm Jero. in suis qōib⁹ ꝯcordabāt. Jn ista igiř pte tria possum⁹ ꝯsiderare. s.
Malignitatem i ꝯgregando.
Sagacitatem in ꝓponendo.
Arduitatē in exēplificando.
¶ Qm ad p̄mū dic̄. Accesserūt ad y̅h̅m pl̄iei. Ubi scié. ꝫꝫ Criso. ꝙ isti pl̄iei sic̄ ma litiosi volētes xp̄ꝫ ꝯp̄hēdeř i qōnib⁹ q̄s si bi faciebāt: venerūt cū mł̄titudie: credentes se magis ex h̄ victoriā obtineř. Ut sic v̄ificeť illō p̄s. Principes ꝯuenerūt i vnū adv̄sus dñm ⁊ aduersus xp̄m ei⁹. ¶ Qm ad 2m dic̄. Et iterrogauit eū ⁊c. Ubi scié. ꝙ isti pl̄iei q̄dā sagacitate v̄suta ordiaue rūt ꝫm Criso. ꝙ lꝫ eēnt mł̄ti: tñ̄ vn⁹ qōnē xp̄o ꝓpōeret: cogitātes intra se: ꝙ si xp̄s illū solū ꝯuinceret ꝙ mł̄titudo euaderet verecūdiā. Si v̄o ille vinceret oēs in ip̄o videreť victores. ¶ Scié. é āt ꝙ iste vn⁹ tēptās xp̄m: dř doctor fuisse vt ex h̄ pos sim⁹ aduerteř ꝙ dolose ⁊ ñ vt adisceret: cū se sapiētē putarꝫ fec̄ dño qōnē. ¶ Qm ad tertiū dic̄. Magř ꝙ é mādatū magnū ⁊c. Ubi scié. ꝫm Bedā sup Mar. ꝙ inter scribas ⁊ pl̄ieos erat ꝯtrouersia d̄ ordie p̄ ceptoꝝ qm ad dignitatē ꝙ int ea debebat dici maius. Secūda pars.

s Egtur. Et ait illi y̅h̅s. Diliges dñ̄ꝫ d̄um ⁊c. Ubi tāgit solōnem sapient dcl'atā: ꝙ ꝓbat directio volūtatꝫ. Ubi scié. ꝙ hō tūc volūtatē ordia tā h̄re dř qñ h̄ꝫ ip̄aꝫ cōiūctā cū deo: cuius volūtas est regl'a ⁊ ordinatō oīuꝫ volūta tum: q̄d qdé fit qñ hō ip̄m diligit: ⁊ volū tatem suā: ip̄i⁹ volūtati ꝯformat. Uñ cāt. 1. Recti diligūt te. Xp̄s igiť soluēdo qōeꝫ sibi fcām p legisp̄itū q iordiatū hēbat d̄i deriū: oñdit q̄l'r volūtas hoīs d̄beat ordi nari: determinādo ꝙ sit mai⁹ p̄ceptum i lege. Ubi scié. ꝙ qm ad p̄ns spectat: prece pta legis mosayce loq̄ndo generał'r redu cebanť ad tria. Nā aliq̄ erāt q̄ directe pti nebant ad d̄um: aliq̄ ad ꝓximū: aliq̄ v̄o erāt significātia ordinē dilectōis sue ad d̄ um siue ad ꝓximū cui⁹ modi erāt cerimo nialia ⁊ obl'ōnes sacrificioꝝ. Scd̄m h̄ igiť i pte ista tria possum⁹ ꝯsiderař ꝫm tripli cē dcl'atōeꝫ ꝓposite qōis. s. directōneꝫ vo luntatis.
Primo qm ad deū diligēdum filial'r.
Scd̄o qm ad ꝓximū diligēdum frnal'r.
Tertō qm ad cerimōiā ⁊ sacrificiū offerē dū vtiliter.
¶ Qm ad pm dic̄. Ait illi y̅h̅s ⁊c. Ubi sci endū ꝙ circa solōnē ⁊ responsionē istā q̄t tuor possumus considerare. s.
Actū vnitiuū.
Obiectū refectiuū.
Modū delatiuum.
Genus excessiuum.
¶ Qm ad actū vnitiuū dic̄. diliges. Ubi scié. ꝙ sic̄ volūtas é nobilior potētia i aīa: eo ꝙ lib'a ⁊ hit⁹ caritatꝫ: cū q̄ volūtas elic̄ actū diligēdi meritoriū é nobilior: iuxta illō. 1. cor. 13. Nūc āt maneť fides: spes: ca

ritas:3ª h.maior át hoꝝ ē caritas.iõ actꝰ eiꝰ est nobilior in amáte vniens ⁊ transferens i amatú. Uñ eccl.i.Dilectio dei honorabilis scia. ¶ Xp̃s igiť in sua rñsiõe húc actú vnitiuú dilectiõis oñdit cú dic̃. Diliges. Uñ Criso.sup Mat. Uide q: non dixit cognosces dñm deú tuú ſʒ diliges: q: cognoscere vnú deú ē ꝓprie humane nature: diligere át religiosi cordis. Nec dixit ēt time: q: timere huoꝝ est. Uñ dic̃ Jo.i. cano.sua.4. Timor nõ ē in caritate ſʒ pfcã ingt caritas foras mittit timorē. ¶ Qm ad obiectú refectiuú dicit dñʒ deú tuum. Ubi sciendú ꝙ istud obiectú actꝰ dilectionis:ē deꝰ: q est refectio aiaꝝ vr̃aꝝ.pp ꝙ dicit ps. Gustate ⁊ videte qm̃ suauis ē dñs btũs vir q spat in eo. Ad ipm át diligendú nos xp̃s induc̃:tum rõne poc:q: dñs:tum rõne sapc:q: deꝰ:tum rõne beniuolétie:q: tuꝰ. ¶ Diliges ét eum: q: ipse creator ⁊ gubernator p suá poam redéptor p suam sapam ꝓmiator p suá beniuolétiá. ¶ Qm ad mod̃ dilatiuú dic̃.ex toto corde ⁊c. Ubi sciendú ꝙ inter ré dilectá ⁊ illú q diligit: si dilectio sit ordinata dʒ eé ſʒ ꝙ possibile est modus ꝯueniens ⁊ proportio debita. Cú igť deꝰ q ē obiectú diligibile sit vnꝰ in essentia ⁊ trinus in psonis: hõ ét héat vná aiam cú tribus potétijs: pp ꝙ factus dr̃ ad eius ymaginē: ad h ꝙ modus dilectiõis sit in hoie cõueniés: dʒ eé q̃ʒtum ad oés tres potétias:ut oés ferant in deuʒ. Hoc ē igiť ꝙ dicit. diliges dñm deú tuuʒ ex toto corde tuo.i.ex toto intellectu. Ut sic possis dicere cum ps. In toto corde meo exquisiui te ne repellas me a mandatis tuis. Ex tota aia tua.i.ex tota volũtate tua. Ut sic dicas cú ps. Quéadmodú desiderat ceruꝰ ad fontes aq̃ꝝ ita desiderat aia mea ad te deus. In tota méte tua.i.in tota méoria.pp ꝙ cuilibʒ dr̃ Thob.4. Oibus diebꝰ vite tue i méte héto deú:⁊ caue ne aliqñ pccõ ꝯsentias.⁊ ꝓtermittas ꝓcepta dei tui. ¶ Qm ad genus excessiuuʒ.

dicit hoc ē maximú ⁊ primú mandatum. Ubi sciendú ſm Aug. ꝙ q: istud ꝓceptú est de diligédo d̃um.deꝰ át ē obiectú dilectõis maximú:q: bonú i se ifinitú ⁊ pm: q: a q̃ bõa cúcta pticipát:iõ ⁊ dignitate dicit pm ⁊ maximú. ¶ Scié.é át ꝙ istd̃ mádatú d̃ dilectõe di:dʒ eé pm multiplr. ꝑ i intétõe. Ná finis lʒ in executõe sit vltimꝰ tñ in intétõe ē ꝓmꝰ.q: igiť caritas ē finis oium ꝓceptoꝝ.iuxta illud.i. thy.i. Finis át ꝓcepti ē caritas d̃ corde puro ⁊ ꝯscia bõa ⁊ fide nõ ficta. iõ ꝓma ē in intétõne. ¶ 2º dʒ eé ꝓmum i affectõe. Ná affectus hois nõ dʒ eé radicatꝰ in istis iferioribus p amorē indebitú: ſʒ in caritate dia: iuxta amonitõem aplĩ hebr.3. In caritate ingt estote radicati ⁊ fundati vt possitis ꝯphendere cú oibus sanctis q̃ sit latitudo ⁊ longitudo ⁊ sublimitas ⁊ ꝓfundum. ¶ 3º d̃bʒ eé pm i merito. Ubi scié.ꝙ ad h ꝙ aliqd̃ opꝰ sit meritoriú:oʒ ꝙ opans nõ sit inimicꝰ di p culpá: ſʒ amicꝰ p gr̃am. q: dato ꝙ possʒ eé de potétia dia sine clpa:⁊ tñ non essʒ in gr̃a: lʒ de potétia dei ordinata núc sic sit ꝙ hõ est in culpa vel in gr̃a. ⁊ aliqd̃ opꝰ de generꝫ bonoꝝ faceret: nõ tñ essʒ sibi meritoriú: qd̃ tñ essʒ si essʒ i caritate fcʒ ex qbus pʒ ꝙ caritas expellit culpá ⁊ fac̃ opꝰ meritoriú eé. Qd̃ át expellat clpam audi aplm Petrú.d.i.cañ.4. Estote ingt prudétes ⁊ vigilate in orõnibus: añ oia át mutuá in vobis metipsis caritatem cõtinuam hñtes: q: caritas opit mltitudiné pccõꝝ. Uñ dixit xp̃s d̃ Magd̃. Luc̃.7. Dimittunť ei pccã multa qm̃ dilexit multum. Qd̃ át reddat opꝰ meritorium audi aplm.d.i.cor.13. Si distribuero ingt in cibos paupeꝝ oés facultates meas:⁊ si tradidero corpus meum ita vt ardeã: caritaté át non hũero nihil mihi ꝓdest: pp ꝙ d.i.cor.16. Oia vr̃a in caritate fiant. ¶ 4º dʒ eé ꝓmú i ꝓmio. Ubi scié.ꝙ q: ꝓmiú hominis ē pricipalr vt per beatitudineʒ cõiungať cum d̃o: caritas aút inť oés virtu

tes est vinculuȝ cõiungens:ideo in pmia tiõe obtinet principatũ.Unde apl's coll'. 3.postq̃ʒ induxerat eos ad multas virtutes subdidit.Caritatem aũt hête q̃ ẽ vinculum pfectionis.Unde de h ds.nos certificat pṷer.8.c.Diligẽtes me diligo:ꝛ q mane vigilãt ad me:inuenĩet me. De excellẽtia ꝛ cõmendatiõe dilectionis loqtur Greg.Cum cũcta sacra elloqa ꝛc.regre in ol'.que legiẗ de aplis. Q^m ad 2^m s.proxi^m diligendũ fraternal'r dicit.scõm aũt est sil'e huic diliges ꝛc.Ubi sciendum q̃ xp̃s post mãdatum d dilectiõe di.põit illud de dilectiõe ꝓximi ad designand q̃ i^a duo p̃cepta sunt cõnexa.Nã nemo põt odire proxi^m ꝛ deũ amare pp q̃ dicit.i. Jo.4.Si qs dixerit q: diligo deũ: ꝛ fr̃eʒ suũ odit mẽdax ẽ:q enim nõ diligit fr̃eʒ suũ quẽ vidʒ:deũ quem nõ videt qũo põt diligere:ꝛ h mãdatũ hẽm⁹ a deo:vt q diligit deũ diligat ꝛ fratrẽ suũ.scõm h igiẗ in pte ista quattuor possum⁹ cõsiderare. quantũ ad istud p̃ceptũ.s.

Ordinem cõuenientem.
Dignitatem excellẽtem.
Actum vnientem.
Modum sufficiẽtem.

Q^m ad ordinẽ cõuenientẽ dic.ꝫm ãt. vbi sciendũ q̃ p̃ceptũ de dilectiõe ꝓximi dr̃ ꝫm r^m ad p̃ceptũ de dilectõne dei.q: ꝫm Augu.i.d doc.xp̃iana.te ĩpm ñ pp te dbes diligere:ʒ pp illũ vbi dilectõis tue rectissim⁹ finis ẽ. Q^m ad dignitatẽ excellẽtẽ dic.sil'e ẽ huic.vbi sciẽdũ q̃ sic dr̃ gñ.i.ds creauit hoĩeʒ ad sĩl'itudinẽ ꝛ imaginẽ suã iõ mãdatũ d dil'ctõe ꝓxi dr̃ sil'e mãdato d di dil'ctõe:i q̃ isti⁹ p̃cepti dignitas designaẗ.Uñ Cris.sup Mat.Qui ãt hoĩeʒ amat sil'e ẽ sic q dũ amat.q: ymago di ẽ hõ i q̃ ds diligiẗ. sic rex i sua ymagine hõraẗ.pp q̃ dr̃ h mandatũ sil'e esse p^o. Q^m ad actũ vniẽtẽ dic.diliges ꝓxi^m tuũ.vbi sciendũ q̃ dil'ctio ẽ act⁹ vnitiu⁹ q̃ dbem⁹ ꝓximo caritatiue piũgi.iuxta p̃ceptũ dñi.c.Jo.15.Hoc ẽ p̃ceptũ meũ vt diligatiʒ inuicẽ sic dilexi vos. Q^m ad modũ sufficiẽtem dic.sic te ĩpm.vbi sciendũ q̃ qlibʒ teneẗ ꝓxi^m diligere ad illa ad q̃ se ĩpm diligit q.s.ptinent ad grãz ꝛ alias ꝟtutes meritorias ꝛ ad celestẽ glãz.Uñ Aug.8.de trinitate.Qui aũt amat hoĩes aut q iusti st̃:sic enĩ ꝛ se ĩpʒ amare dʒ aut q: iustus ẽ:aut vt iustus sit:sic enim diligit ꝓxi^m sic se ĩpʒ sine piculo. Q^m ad 3^m.s.cerimõias ꝛ sacrificiũ offerẽdũ vtil'r dic.In his duob⁹ mãdatis ꝛc.Ubi sciendũ q̃ lʒ ml'ta p̃cepta iudeis data fuerit:ꝛ ml'tas cerymonias ꝛ sacrificia habuerit q̃ significabãt aliq̃ vẽtura ad vtilitatẽ nostre salutȝ.tñ ista duo erãt p̃cipalia:ꝛ iõ dic q̃ i his duob⁹ vniuersa lex pendet ꝛ ꝓphe. Uñ ro.13.Plenitudo igiẗ legis ẽ dil'ctio. Sciendũ ẽ ãt circa istã pteʒ p̃ncipalẽ in q̃ fit mẽtio d dilectione dei:ꝛ ꝓximi q̃ sp̃ũal'r loquẽdo p^o de dilectõe di q̃ ꝫm Hug^m.de sc̃a dilectõis.Dilectio dei ẽ oĩa cõmoda ꝛ incõmoda postponeẗ cã pfruendi deo. Ubi sciendũ q̃ inter alia quãtũ ad p̃sens spectat quattuor sunt que ad diligendum deum nos inducere debent.s.

Plenitudo bonitatis.
Similitudo maiestatis.
Gratitudo voluntatis.
Magnitudo potestatis.

Primo ad diligẽdum deũ nos debeẗ inducere plenitudo bonitatis.Ubi sciendũ q̃ sic quicqd videẗ in lumine vr̃:ꝛ iõ lumen est de se magis visibile:ꝛ sic qcqd intelligiẗ sub ratione viri intelligiẗ: ꝛ iõ ipsum verũ est magis intelligibile. Sic quicqd diligiẗ sub ratione boni viri: vel saltem apparẽtis diligiẗ:ꝛ ideo ipsum bonum est maxime diligibile:cuȝ igitur de⁹ sit summũ bonum:quia Luc.18.Nemo bonus nisi solus deus:igitur ratione sue bonitatis ẽ maxime diligẽd⁹. q̃ cognoscẽs ps.c.Diligam te domine fortitudo mea:

dñs fir.m.re.meũ ⁊ liberator meus. ℂ 2° nos dȝ inducere silitudo maiestatis. Ubi sciendũ ꝙ sicut nos docet experiẽtia:inter magis silia ẽ maior dilectio:sic videmus ꝙ homo magis diligit hoiem q̃ȝ animal brutũ:⁊ magis diligit silem sibi in natura lib⁹ vel virtutib⁹ q̃ȝ dissilem. Propter ꝙ dic ecclesiastic⁹ eccli.13. Oẽ aial diligit si bi sile. Cum igit hõ magnã similitudinẽ hẽat cum deo:q: sic in deo ẽ vna essentia ⁊ trinitas psonarũ sic i aia hois vna:sunt tres po^e. Propter ꝙ ipe dic.geñ.1. Faciamus hoieȝ ad imaginẽ ⁊ silitudinẽ nr̃aȝ: iõ de⁹ ẽ ab hoie maxie diligẽdus. Unde Job filijs isrl' Job.13. Hoc enim diligẽtissime pcauete vt diligatis dñm deũ vr̃m. ℂ 3° nos dȝ inducer gratitudo volũtatȝ. Ubi sciendũ ꝙ de ratiõe vere dilectiõis ẽ recip:ocatio:q: verus amor ẽ recip:oc⁹. igit ille q ab alio diligit dȝ diligẽteȝ diligere vt sit grat⁹ q: igit deus nos p° dilexit:⁊ nos ipȝ ẽt debem⁹ diligere. Uñ Jo. i^a cañ.4. Nos ergo diligam⁹ deũ q^m ipe prior dilexit nos. ℂ Quantũ autem xp̃s nos dilexerit audi quid dr apoc.1. Dilexit inquit nos ⁊ lauit nos a peccatis nostris in sanguine suo. ℂ Quarto nos dȝ inducere magnitudo ptãtis. Ubi sciendũ ꝙ po^a diuina ꝓpter q̃ȝ ipsum debem⁹ diligere: ostendit in nob quantũ ad 3ª que habem⁹ ab ipso.s.quantũ ad esse nature: ad esse grẽ ⁊ ad esse glẽ. Uñ Bernardus i ser.2°. Ualde oio mihi amand⁹ est p quẽ sum:viuo:⁊ sapio. ℂ Quantũ ad dilectioneȝ dei ꝓpter esse nature.dr eccli.7°. In tota anima tua time deum ⁊ sacerdotes illius:sacrifica in omni virtute tua dilige eum qui te fec: ⁊ ministros eius ne derelinquas. Unde Bernardus. Si enim fili⁹ naturaliter amat patreȝ a quo habet partem corporis sui ⁊quanto magis amare debet q corp⁹ eius ⁊ animã de nichilo fec. ℂ Quantũ ad dilectõem dei ꝓpter esse grẽ dĩc xp̃s Jo.14. Si quis diligit me sermonem meũ seruabit:⁊ pr̃ meus diliget eũ:⁊ ad eum veniem⁹ ⁊ mãsionem ap̄ euȝ faciem⁹. Nam tũc deus ad hoiem venit ⁊ ap̄ eum mãsionem fac:qñ vitia purgat in ipso:⁊ dat sibi grãm p q̃ȝ sit habitaclȝ ei⁹ ꝓp ꝙ ad ipm diligẽdum multiplr obligatur. Uñ Ber.sup illõ Quid retribuã dño ⁊c.d deo dic. Quãdo ignorabã me instruxit:quãdo errabã:me reduxit:quãdo peccabã:me correxit:qñ steti:me tẽuit.qñ cecidi:me erexit:qñ iui:me duxit:qñ vẽi ad ipm me suscep.⁊ subdit: nec p his oibus qd illi reprẽdam hẽo nisi vnũ:vt diligã nõ enim melius nec decẽtius q̃ȝ p dilectõnem reprhendi põt ꝙ p dilectiõeȝ datum est. ℂ Quantũ ad dilectiõem dei ꝓp esse glẽ dr thob.13. Beati oẽs q diligũt te ⁊ q gaudent sup pace t^a.ex dilectiõe enim dei acqrit hõ eternaȝ beatitudinẽ. ℂ Cognoscẽs igitur ꝓpha dd q̃ȝ bon⁹ ⁊ q̃ȝ suauis est dñs ⁊ q̃ȝ glosa ⁊ delectabil' est habitatio celestis p̃rie.d. Dñe dilexi decorẽ dom⁹ tue ⁊ locũ habitatõis glẽ tue. Nam decoreȝ ⁊ pulchritudinẽ dom⁹ celestis patrie qlibȝ dȝ diligere vt illã hẽant ꝓ viribus laborare. Nã q̃ȝuis ꝓp ipsius bonitatem ⁊ pulchritudinẽ ab oibus diligat:tñ sine virtuosis opibus non habet. ℂ Hoc aũt fuit nob figuratũ:geñ.29. Ubi sũialr dr ꝙ labã hũit duas filias:vnã que vocabat racel q̃ erat speciosissima: q̃ȝ dilexit iacob:⁊ vt sibi copularet:seruiuit ꝓ ea.7. annis.aliam vero que vocabatur lya que erat lippis oculis.cum igitur Jacob vellet cõiungi Racheli:non potuit nisi pri⁹ cõiungeretur lye: quia sic mox erat religionis illius. vt igitur Rachelem haberet seruiuit etiam pro Lya.7.annis. ⁊ sic post copulationem cum Lya: coniunctus fuit racheli. ℂ Ubi sciendũ ꝙ per Laban qui interpretatur: candidatio intelligit deus qui est puritas ⁊ cãdor vite eterne. Iste dicitur habere duas filias.i. duas vitas vnam cõtemplatiuã que erit

in pr̃ia:⁊ aliá actiuá q̃ est i hoc mundo. ꝯtemplatiua celestis pr̃ie significat̃ ꝑ Rachelé q̃ erat pulcherrima: q̃ ét dr̃ vidés dum.⁊ ibi clare dum videbimꝰ.iuxta illď 1.Jo.3.Scimus qm̃ cum appuerit similes ei erimus:qm̃ videbimus eũ sicuti é.Actiua vo significat̃ ꝑ Lyam non ita pulchrá ⁊ interp̃tat̃ laboriosa:q: dum i hoc mũdo viuimus sumꝰ ꝯtinue i labore.Naʒ iuxta illud Job .5. Homo nascit̃ ad laborem ⁊ auis ad volãdum. ¶ Per Jacob át qui luctator vel supplantator interp̃tat̃:itellr̃ qlibʒ viator: q luctari hʒ ꝯ carné: mũdum ⁊ dyabolum.q: Job.7. Militia est vita hois sup terram . q̃ʒ luctam si vicerit dič sibi dñs Apoč.2.Vincéti dabo edere ď ligno vite ꝙ é in paradiso di mei. Jste dr̃ dilexisse Rachelé:q: non est aliqs q vitá eternam nó diligat:eo ꝙ ibi sit ois boni adeptó ⁊ carentia ois mali:pp ꝙ dixit dominus Moy.dicéti sibi:oñde mihi gl'aʒ tuá.Exo.33. Ego inqt oñdaʒ tibi oé bonũ. ¶ Est tñ aduertédum ꝙ si hõ vult ꝯiungi illi vite beate:oportet ꝓ ipa .7. annis seruire instar Jacob.Vbi sciédum ꝙ per numeꝝ septénarium q vniuersitaté significat:⁊ per ꝯñs perfectóem:intellr̃ pléum ⁊ completum seruitium ꝙ homo debet i hoc mundo ďo impédere ꝓ illa beatitudine obtinenda. ¶ Sed tñ aduerte ꝙ sicut Jacob non potuit ad Rachelem ingredi nisi priꝰ igrederet̃ ad Lyam sic ad vitam eternam nemo ingredi poterit:nisi prius ꝑ vitam actiuam exercitatus fuerit . ⁊ ꝓ ipa.7. annis seruierit.i.perfecte vixerit iuxta consilium ps.d.Seruite dño in timore ⁊ exultate ei cum'tremore.⁊ sic postmodum poterit Racheli .i.eternam vitam possidere. ¶ Sciendum est etiam secundus de dilectione proximi ꝙ secundum Hug.de substantia dilectionis . Dilectio proximi est priuata comoda postponere cá perfruendi amico . Ad q̃ʒ nos inducit Christus Jo.15.d. Hoc mando vobis vt diligatis inuicem:que non solum dʒ eé verbalis sed realis.iuxta illud Jo.1.cañ.3.d. Filioli mei non diligamus verbo neqʒ lingua sed opere ⁊ veritate. ¶ Hec auté dilectó fuit figurata.1.Re.18.vbi dr̃ ꝙ Jonathas diligebat dauid sicut animam suam ⁊ expoliauit se tunica qua erat indutus ⁊ dedit eam ďď ⁊ reliqua vestimenta sua. ¶ Vbi sciendum ꝙ per Jonatham ⁊ ďď intelligunt̃ omnes hoies huius mundi q duo debent esse per vinculum caritat̃ cõiuncti:q: instar istoꝝ vnꝰ dʒ alteꝝ diligere:⁊ h̃ sic animam suá ad gr̃am ⁊ ad gl'aʒ que non solũ dʒ esse in ṽbis:sed sicut Jõatas dedit vestiméta sua ďď.ita qlibʒ ďbet in necessitatibus ꝓximo subuenire.iuxta illud Js.1.d.Querite iudicium:sbuenite oppresso:iudicate pupillo:defendite viduam.Vnde Petrus.1.cañ.4.Estote hospitales inuicem sine murmuratóe vnusquisqʒ sicut accepit gr̃am in alterutrum illaʒ administrantes sicut boni dispensatores multiformis gr̃e dei. ¶ Sʒ lʒ sic esse ďberet.tamen qualr̃ diligunt ꝓximũ homicide ipos interficientes':supbi ipos opprimentes:auari viduas ⁊ orphãos ďpauperantes:vsurarij raptores ipos expoliátes falsi mercatores ipos decipiétes. ꝓculdubio isti nó diligũt:ʒ odiũt. de qbꝰ Ro .1. Sine affectóe absqʒ federe sine mia: q cũ iusticiá di cognouissent nó intellexerunt qᵐ q talia agũt digni sunt morte:⁊ ñ solũ q faciũt ea ʒ ét q ꝯsentiũt faciétibꝰ.Ná.1. Jo.3.Qui nó diligit máet in morte.

Tertia pars .

Eqtur.Congregat̃ aũt physeis interro.⁊c. Vbi tangit ꝓcessióeʒ euidéter ďmonstratá: ꝙ probat ꝯditõ ďitat̃. Vbi sciédũ ꝙ phei nó credebant xp̃m eé veꝝ deũ:sed solũ puꝝ hoiem vñ mouet eis vnam qónem: vt ex eorum responsione ꝑm Criso. maiorem materiá habeat ostendédi ei ďitate quesiti. Scdm hoc igitur i parte ista quattuor possumꝰ

considerare.s.
Q̄ōnem admirabilem.
Responsioné corrigibilem.
Improbationem rationabilem.
Deiectionem ɔfusibilem.
¶ Q̄m ad pm dic. Congregatis āt phẽis
 ꝛc. Ubi sciédū ꝙ xp̄s interrogauit phise
os qs esset ꝛ non quid alij de eo dicerent
sicut interrogauit discipulos: sm Criso.
ne forte rñdissent fallaciter ꝙ alij eum di
cerét eé malū. ¶ Q̄m ad rñsioné corrigi
bilem dic: dicunt ei dd. Ubi sciédū ꝙ pha
risei solū ɔsiderātes humanitaté xp̄i q̄z
traxerat de beata vgine q̄ fuit d̄ progéie
dd: rñdent ꝙ filius erat dauid. Un̄ Criso.
in oml'. Estimabāt āt qm xp̄s purꝰ homo
erat. ꝛ iō dixerūt eū eé filiū dd. h̄ rñsio cor
rigenda erat: q: non solum dauid erat fi
lius sed etiam dei. iuxta illud Luč. j. ꝙ eiz
ex te nascetur sanctum vocabitur filiꝰ dei.
¶ Q̄m ad improbatóem rónabilem dic.
qūo ergo Dauid ꝛc. Ubi sciendum ꝙ xp̄s
in parte ista rónabilr rñsionem phẽorum
improbat ostendens xp̄m non solum esse
filium Dauid ꝛ per ɔsequens non miorez
eo: s3 ét deum ꝛ maiorem. ꝛ intédit talem
rationem. Nullus sm eandem naturam
potest esse filius alicuius ꝛ dominus eius
q: filius non dr̄ dominus patris sed econ
uerso. sed xp̄s est dominus dd. igitur non
est filius eius sm illam naturā sm q̄z est
dñs: s3 sm naturam humanā é eius filiꝰ ñ
dñs. ergo oz ꝙ sit in eo alia natura p q̄z é
dñs eiꝰ: s3 h̄ nō pót esse nisi nā dia. igit in
xp̄o est diuina natura ꝛ p ɔsequés est ve
rus deus. De 1a róne Primo ponit mino
ré. Secūdo mioris pbationé ibi dixit dñs
 ꝛc. Tertio ɔclusioné ibi. Si ergo dd vocat
eū ꝛc. ¶ Sciendū est sm Jero. ꝙ testimo
niū h̄ de c. ix. ps. sumptū é. In isto āt testi
monio ꝛ declaratóe minoris ppheta quat
tuor tangit de xp̄o v3.
Natiuitaté eternalem.
Dignitatem imperialem.
Equalitatem paternalem.
Potestaté uictorialé.
¶ Nam Jero. in omel. loqués de rñsione
phariseoꝝ de xp̄o dñtes ip̄m filiū dd. dicit
ipse āt. i. xp̄s h̄. s. rñsionem coꝝ rephédés
induč pphetā dñationé eius ꝛ pprietaté
filiationis ꝛ cohonorationé q̄ est ad prem
testanté. nō aūt in h̄ stat s3 vt timeant sub
dit. Donec ponaz inimicos tuos scabellū
pedum tuoꝝ vel saltem vt eos inducat.
¶ Primo igit ppheta tāgit natiuitatez
eternalem cū dicit. Dixit dñs. Ubi sciédū
sm Augu. ꝙ p h̄ ꝙ dicit ꝙ dñs dixit: da
tur nobis intelligi generató filij a patre.
¶ Secundo tāgit dignitaté impialez cuz
dicit dño meo. Ubi sciédum sm Jero. ꝙ
ex h̄ ꝙ Dauid vocat xp̄m dñm suū. exp̄s
se pbat ꝙ xp̄s erat ds. q: nō vocasss eum
dñm sm naturā q̄z de se traxit vt filiꝰ ex
quo seqtur ꝙ h̄ dicebat sm ꝙ deus erat.
ꝛ in hoc notat eiꝰ impialis dignitas.
¶ 3o tangit equalitatem prnalem. cuz di
cit. sede a dextris meis. Ubi sciédum sm
Remigium ꝙ per sessionem filij ad dxte
ram pris: non é intelligédum in deo fore
membra corporalia. sed intllr equalitas
pris ꝛ filij in potioribus bonis. Nā quic
quid sm eé absolutum h3 pr h3 ꝛ filius. ꝛ
sic dr eé equal'. ¶ 4o tāgit praté victoria
lé. cū dic. donec ponā ꝛc. Ubi scié. sm Re
migiū ꝙ istud aduerbiū tpis dōec nō pōi
tur ad designādū aliquod tp̄s determina
tū inclusiue ɔtétū. sed ad designādū tp̄s infi
nitū. vt sit sēus: dōec ponā inimicos ꝛc. s.
vsq3 i eternū. ¶ Q̄m ad deiectóem ɔfusi
bilé dic. Et nēo pot at rñder ei vbū neq3
 ꝛc. vbi sciédū s3 Criso. ꝙ rñsio xp̄i ita eui
dens fuit ꝙ fuit sufficiés ad obturādum
ora malignātiū: ꝛ ad finé eoꝝ disputatóni
hꝰponédū. ¶ De istis igit phẽis sic dicit
ctis a xp̄o vt nō auderent plus loq dicit
Is. 41. Uidi ꝛ nō erat ex istis q̄ s q̄z q in
ret ɔsiliū: interrogatꝰ rñderet vbū. nec mi
rū certe q: sic dr Job. 9. Si voluerit ɔtē

tendere cum eo non poterit ei rñdere vnū p mille sapiens corde est ꝛ fortis robore vt verificet illud act.7.ꝙ non poterāt rñdere sapie ꝛ spūi q loquebat. Nā iuxta illō apl'i.1.cor.1.Ipe xp̄s yh̄s ē dei virt⁹ ꝛ sapientia.q: iuxta eūdem ibidez. fact⁹ ē nb̄ sapia a deo ꝛ iusticia ꝛ scificatō ꝛ redēptō Nā ipe p passionem suam fc̄s est iusticia dū satisfecit p pccis p̄mox pentū ꝛ nr̄is: ex qua nos redemit a seruitute dyaboli auferendo pccm̄.ꝛ sanctificauit nos ɔferē do grām in p̄nti ꝛ glām in futuro.Ad q̄z nos perducat qui est benedictus in seculo seculorum Amē. Frater Jonselm⁹.

¶ Dominica.xviii.post pent.Euāge.59.
Introductio.

a Ascēdens yh̄s in nauiculaz transfretauit ꝛ venit in ciuitatem suā.ꝛc.Mat.9.Nos videmus per experientiā ꝙ hō ignorās magis indiget doctore q̄z sciens pp ꝙ apl's Hebre.5.Et eni cū deberetis esse magistri pp t̄ps:rursuz indigetis vt nos doceamini q̄ sint elementa exordij s̄monū dei : ꝛ fci estis qb⁹ lacte opus sit nō solido cibo . Videm⁹ ēt ꝙ infirmi magis indigent medico q̄z sani iuxta illud xp̄i Luc.5. Non egent q sani sunt medico s; qui male hn̄t. Reprehensibilis igit eēt ignorans si magistrū hēret p̄ntez:ꝛ ab ipso nolet adiscere silr infirm⁹ si medicū hēret p̄ntem ꝛ non curaret recipere sanitatē.Xp̄s igit yh̄s tanq̄z veritatis magister:q dicit de se ipso Jo.13.Vos vocatis me magister:ꝛ dn̄e:ꝛ bn̄ dicitis :suz ꝛ eni.Qui ēt est salubris medicus : iuxta illud ꝙ de se dicit Isa. 61 . Sp̄s dn̄i super me ad annūciandū misit me vt mederer ɔtritos corde venit vt p suam sapientiaz nos erudiat:ꝛ per suā potentiā nos sanet. Reprehēsibil'igit esset quilibet negligēs qui hn̄s p̄ntem magistrum sapientissimū ꝛ medicū potentissimū:ad ip̄m nō accederet.Nā vt ab ipso postulemus illustrantē sapiētiā nos docet Jac. cano.sua.d.Si qs indiget sap^a postulet a deo qui dat oib⁹ affluent.S; qual'r debeat petere audi qd sequit.Postulet āt in fide nihil hesitans Et āt ab ipso petam⁹ medellā:audi ecc^m ecc'.38 . A deo est ois medella . ꝙ cognoscens ps.dicebat.Misereris mei dn̄e qm̄ infirmus sum:sana me dn̄e qm̄ ɔtur . sunt oia os.mea.Sic āt recept⁹ bn̄ficijs p̄dictis: debemus in p̄coniū exurgere laudū ꝛ grāruz.vt verificet illud Luc.18.ꝙ ois plebs vt vidit dedit laudē do. Si qui vero eēnt maligni diuinis opibus detrahentes: possent merito rep̄hendi ꝛ xp̄s eis dicere illud Job.6.Quare detraxistis s̄monibus veritatis cum e vobis non sit qui possit arguere me. Scōm h̄ igit beat⁹ Math. in isto euangelio.5.tangit .s.

Instruentis bonitatē allectiuam.
Subuenient̄ benignitatem ɔpassiuam.
Reprehendent̄ peruersitatez d̄tractiuaz.
Rn̄dent̄ sagacitatez resp̄nsiuam.

¶ Primū p̄bat euidentia exemplaris. Scōm. misericordia p̄rnalis. 3^m malitia cordal' Quartum sapientia specularis. Quintum extollentia popularis.Primū in principio.Secundum ibi. Et ecce offerebant ei ꝛc.Tertium ibi. Et ecce quidaz de scribis ꝛc.Quartum ibi.Et cum vidisset yh̄s cogi ꝛc.Quintum ibi . Videntes autem turbe ꝛc.

Prima pars.

q Uantum ad primum vbi tangit ꝛc.ꝙ probat ꝛc.dicit . Ascendēs yesus na.ꝛc.Ubi sciendum ꝙ cū Christus esset in terra gerasenorum voluit inde venire in gallileam ciuitatem Capharnaum vbi erat mare gallilee : ꝛ ideo ascendit nauiculam vt veniret Capharnauz que hic sua ciuitas dicitur. Unde sciendum ꝙ in euangelijs multe ciuitates.dicuntur ciuitates xp̄i.licet diuerso respectu. Nam Bethleē dicitur ciuitas xp̄i.quia in ipsa xp̄s natus est. Nazareth

dr̄ eius ciuitas: quia in ea fuit nutritus. Capharnaum vero dicitur eius ciuitas: quia in ipsa multotiens morā cōtrahēs fuit multa miracula operatus. iuxta ꝙ dixerunt sibi compatriote sui de nazareth. Luc. 4. Quanta inquiunt audiuimus facta in Capharnaum: fac ⁊ h̄ in patria tua. vñ Crisosto. in omel'. Ciuitatem autem suā hic Caphar. dicit. alia enim suscepit eum nascentem. s. bethleem. alia cum nutriuit s. nazareth. aliā āt hūit cottidie habitantē s. caphar. ¶ Lȝ āt veritas sic se habeat vt caphar. ꝑꝑ miraculorum perpetrationem dicatur xp̄i ciuitas. Pōt tñ ⁊ alia ratio assignari. Ubi sciendum ꝙ xp̄s q: nutritus fuerat in nazareth que erat in gallilea: vocabatur gallileus a regione tota sicut patet Luc. 23. vbi dicitur ꝙ pillatus interrogauit eum si homo gallileus esset: de quo certificatus misit eum ad herodē tetrarchā gallilee qui erat ier'lis illis diebus. Quia igitur Christus erat de gallilea: ꝺ qualibȝ ciuitate gallilee ꝑm Augu. de consensu enarrare poterat appellari. ⁊ maxime de Caphar. cū essȝ ciuitas metropol'. gallilee. ¶ Sciendum est autem ꝙ xp̄s volens trāsfetare voluit portari nauigio lȝ posset super mare siccis ꝑpedibus ābl'are vtexꝑ ꝑm Criso. ostenderet nr̄e veritatem nature: in qua nolebat semper vti miraculis: ne de ipsius icarnatōe possȝ aliquis merito dubitare. ¶ Sciendum est āt circa partē istā ꝑncipalem loquēdo spiritual'r ꝙ xp̄s docet nos quattuor. s.

Desertōem mundi ruinosi.
Assumptōem act⁹ virtuosi.
Perfectōem effectus fructuosi.
Adeptionē termini gl'osi.

¶ Primum datur intelligi per Gerasar vnde Christus recessit. Ubi sciendū applicando primo ista ad Christum ꝑm sensum alegoricum: ꝙ per Gerasar que interpretatur peregrinationis mee intelligit hic mundus in quo xp̄s vt peregrinus nihil possidens: sed ip̄m contemnēs: hn̄s cōditōes boni peregrini: mansionem non habuit: iuxta illud Math. 8. Uulpes foue. habent. vo. ce. ni. filius aūt hominis ñ habȝ vbi caput s. re. Nec honores appetiuit. iuxta illud Jo. 8. Ego gloriam meam non quero. nec iniurias vindicauit. iuxta illud. 1. Petri. 2. Cum pateretur nō comminabatur: in cuius signum duobus discipulis eūtibus in Emaus apparuit in specie peregrini: cui Cleophas dixit: tu solus peregrinus es in ierusalem ⁊c. Unde merito dicere potuit illud p̄s. Extraneus factus sum fratribus meis ⁊ peregrinus filijs matris mee. ¶ Unde potest nobis figurari per Abraam de quo simil'r dicitur geñ. 30. ꝙ ꝑfectus de valle mambre veniens in terrem australem: habitauit inter cades ⁊ sur. ⁊ peregrinatus est in geraris. ¶ Ubi sciendum ꝙ per Abraam patriarcham: qui vno modo interpretatur pater videns populum: intelligitur dei filius qui pater ⁊ patriarcha dici potest ꝯ torum: quia omnia sunt producta per ipsum. iuxta illud Joan. primo. Omnia per ipsum facta sunt: qui tunc vidit populum quando cognoscens genus humanum sub seruitute dyaboli: ipsum voluit misericorditer liberare: iuxta ꝙ figuratiue dixit Moy. Exo. 3. Uidi afflictōnem populi mei qui est in egypto: ⁊ clamorem ei⁹ audiui: ⁊ sciens dolorem eius: descendi vt liberarem eum de manibus egyptiorum. ¶ Ubi sciendum quod per populum existentem in egypto sub seruitute Pharaonis intelligitur genus humanum quod ante Christi aduentum erat in tenebris peccatorum ⁊ sub seruitute dyaboli. Huius igitur populi dei filius afflictionem cognoscens: ⁊ sanctorum patrum audiens multa suspiria. iuxta illud Jere. treñ. i. Uide domine afflictōem quoniā erectus est inimicus: cognitōnem speculatiuam ampliauit in praticam

quādo venit in mundū:⁊ ipm sua cōsueta
misericordia de pdictis eripuit:vt sic me
rito dici potuerit de ipo illud.i.pal'.21.Ui
dit dn̄s ⁊ misertus est.¶ Iste igit abraā
patriarcha prius habitabat in ɔualle mā
bre:qr ab eterno cum pr̄e ⁊ spiritu sancto
erat in iª effabli trinitate significata p cō
uallē:quia sic in valle ē aquarū habundā
tia:sic iª scā trinitas ē origo ⁊ fons oium
grarū.Que signāter dr̄ vall' mābre:que
interpretat claritudo:qr in iª trinitate ē
lux ⁊ claritas:oēm illuminās creaturam:
ppter qp.d.ps.Ap te est fons vi.⁊ in luie
t.vi.lumen.¶ Iste generosus pr̄iarcha:
profectus ð valle mābre.i.de solio trinita
tis:venit in terrā australē.i.in mundð istū
qn̄ pro nob voluit incarnari.Qui mundū
terra austral' dr̄.quia sic terra austral' ni
si humectet aquis:exurit sol' ardoribus
⁊ reddit steril:sic hoies in h mundo:nisi
in eis sit diuina gr̄a extrahunt per diuer
sa vitia ad q mundus eos inclinat:⁊ tunc
ad opera meritoria sunt steriles.Signan
ter autē dr̄ qp abraā in terra australi ha
bitauit inter cades q interpꝫtat sanctitas:
⁊ sur.que interpretat acerbitas:qr xp̄s i
h mundo fuit specl'm sanctitatis. Ut sic
sibi dici potuerit illud exo.15.Quis silis
tui in for.dn̄e:aut quis silis tui ma.in san
ctitate.Lz āt sic sanct⁹ fuerit:tn̄ acerbita
tē p nob assumere voluit:dū i se portare
voluit sine pecō penalitates nr̄as.¶ In
iº igit mdo ɔuersat⁹ i sanctitate ⁊ acerbi
tate tā mirabili:dr̄ pegrinat⁹ fuisse in ge
raris q interpꝫtat aduēa qr xp̄s voluit vt
pegrin⁹ ⁊ aduēa hic hitar.iuxta illð exo.
2.Aduēa fuit in terra aliēa.¶ Qm ad as
sumptōez act⁹ virtuosi dic.Ascēdēs xp̄s
i nauicl'az.Ubi sciendū qp p illā nauicl'am
qz xp̄s ascēdit itell'r crux:qz xp̄s p redē
ptiōe generis hūani moritur⁹ ascēdit.qz
vt imitari dēam⁹ inuitat nos xp̄s Mat.
16.d.Si qs vl't ve.post me.abne.semetipz
⁊ tollat crucē s.⁊ se.me.¶ Cur āt hāc mē
tal'r portare debeam⁹:audi Damascenm
li.3.d.Crux xp̄i clauis ē padisi:h ifirmo
rum bacl's:pastor virga:ɔuertentiū māu
ductio:pficientiū pfectō:aie sal⁹ ⁊ corpis:
⁊ oiuz malor aduersio:omniū bonor dōa
trix.Et iō.d.Ber.sup cañt.s.65.exponēs
illud ps.Scaplis s.ob. ti. quattuor nob
beneficia ɔferunt sub his enim abscondi
mur: sub his ab icursu ancipitū ⁊ miluo
rum ptegimur q sunt aere ptātes.sb his
vmbraculū salub° nos refrigerat ⁊ nimiū
sol' ardorem repellit. sub his quoqz ali
mur ⁊ fouemur.His virtutū gen⁹ q̄ttuō
cornua crucis ornant.¶ Qm ad pfectōez
effectus fructuosi dicit.trāsfetauit. Ubi
sciendū qp xp̄s vt daret nob exēplum nō
solū mundū despexit:nec solū crucē ascen
dit:sed trāsfetasse dr̄ in quo itell'r pfectō
operis fructuosi.Ad qp faciendū ipse nos
induc Luc.8.d.Trāsfetem⁹ trāstagnum.
Et sic figurari potuerit p iudam macha
beū.de quo sinial'r.1.mach.5.qp volens pu
gnare cōtra timoteū ⁊ suū exercitum ipu
gnantem ppl'm dn̄i:mandauit qp omnes
irent ad preliū:⁊ veniens ad torrentez:vt
animaret illos trāsfetauit ad hostes por
⁊ omnis ppl's post eum.¶ Ubi sciendū
qp per timoteū ⁊ suū exercitū ipugnātem
populum dn̄i:intelligitur dyabolus cum
multitudine vitiorū:qui hoies qui debēt
esse ppl's dei diuersimod tēptat.¶ Per
iudaz q interpꝫtat glorificator:intell'r xp̄s
glorificator humani generis ⁊ redēptor.
Qui signāter dr̄ machabeus q interpꝫtat
ptegēs siue igeniosus qr xp̄s ingēiosus
dr̄ dum ē sapª dei pr̄is.Protegēs xo:qr
sperātes i se libat de māu inimici. iuxta
qp ipe dicit i ps.Qm i me spauit libabo
eū ptegā eū qm cognouit nomen meum.
¶ Iste igit nos ptegēs ⁊ glificās vidēs
pugnam validam thimotei.i.dyaboli.cō
tra ppl'z dn̄i.i.genus hūanū:fac pclamari
vt nll's pigrescat. sed glibz inimicū dyam
agrediat viril'r:dū nos istruxit i v̄tuosis

opib⁹ dimicare.Unde ps.Qui docet ma
nus meas ad ꝓliuꝫ ⁊ dig.m.ad bellum.
¶ Ut aũt nos ad h magis inducat:istar
iude prior transijt torrentez.i.spretis mũ
danis instar torrentis labilib⁹:manũ mit
tens ad fortia:iuit ad pugnaꝫ cõtra dya^m
hostem ppli dñi : ⁊ ipsum viril'r deuic.iu
xta illud apoc.5.Uic leo de tribu iuda ra
dix dd.¶ Und xp̃s sic transfetans:⁊ ad
h tam verbo q̃ꝫ exẽplo nos inducens pt
figurari p symeonez sacerdotem magnuꝫ
gẽtis iudayce:de quo sinial'r dicit.i.mach.
16.ꝙ cum zebede⁹ hostis ppli domini cuꝫ
suo exercitu pugnaret cõtra ipsuꝫ pugna
perualida :⁊ h fuissꝫ nũciatũ symeoni:ac
cessit aduersus euꝫ viril'r:⁊ videns trepi
dantez suũ ppl'm:vt eum animaret p̃m⁹
transfetauit torrẽ.quo viso:aniati viri trã
fiert post ipsum.¶ Ubi sciendũ ꝙ p zebe
deũ qui interpretat intellectũ hostem:in
telligit dyabolus cui de⁹ intellectum tri
buit:qñ ipsum intelligentem creauit:qui
vt hostis populi dñi continue nob aduer
sat ꝓpter ꝙ ⁊ aduersarius dicit.vt sic de
ipso nob dici possit illud numeri.24.Ad
uersabit vob i terra habitatiõis vestre.
¶ Per symeonez q iterpretat obediens
intell'r xp̃s de quo dicit apostolus phil'.
2°.Hũiliauit semetipsum factus obediẽs
vsqꝫ ad mortẽ.¶ Iste fuit sacerdos sum
mus gentis iudayce que interpretat lau
dans ⁊ confitens.i.generis humani ꝙ dꝫ
cum gratiarum laudibus de receptis be
neficijs deum firmiter cõfiteri.Unde ps.
Lau . dominum.o.g.lau.omnes populi.
Qui signanter summ⁹ sacerdos dicitur:
quia pre omnibus se ipsum obtulit pro re
demptione humani generis deo patri.
¶ Xp̃s autem videns hostes taꝫ fortes
⁊ populum trepidantem ad tam validuꝫ
occursum.primus transfetat torrentez cõ
solationum tẽporalium quo viso:iam non
debꝫ esse populus trepidus:sed animari
fortius ad sequellam cõsiderans illud ec
clesiastici.23.gloria magna est sequi dñm.
¶ Quantũ ad adeptionem termini glo
riosi dicit.Et venit in ciuitatem suã.Ubi
sciendum ꝙ p istam ciuitatem que dr ci
uium vnitas intell'r i^a superna ier^m ciui
tas beatoꝝ de qua ps.Ier^m que he.vt ci
uitas cuius pti.eius in idipsum.Nam in
idipsum dr illius pticipatio:quia ibi non
solum gaudet qlibet de propria gl'a : sed
etiam de gloria alioꝝ. ¶ Ista signanter
xp̃i ciuitas dr:quia per suũ pretiosuꝫ san
guinez nob eius portas resauit.ꝓpter ꝙ
nos cõfortando dicit apostol⁹ hebre.4°.
Habentes itaqꝫ fratres fiduciã in introi
tu sanctoꝝ in sanguinez xp̃i qui initiauit
nb viã nouã.Non vacat aũt a ministerio
ꝙ h ciuitas xp̃i dicit ꝙ fuit caphar que i
terpretat villa cõsol'onis:quia in i^a supna
ciuitate est tãta ꝯsol'o ꝙ nemo possꝫ verb
explicare:nec corde cogitare.Unde apl's
2.cor.4.Quod ocl's non vidit:nec au.au.
nec in cor.hominis ascẽ.que prepara.ds
dil.se.Quod cognoscẽs ps.d.Consolatio
nes tue le.animã meam.¶ Scienduꝫ est
autez applicãdo que de xp̃o dicta sunt ad
homines moraliter loquendo ꝙ quilibet
homo instar xp̃i primo debet munduꝫ de
serere ꝙ significat per recessum xp̃i a ge
rasar.Ubi sciendũ ꝙ p gerasar que inter
pretat peregrinatiõis mee vt dictum est
intelligitur mundus in quo sumus pere
grini:quia sic peregrinus i^c dicitur qui
est extra suam contratam:sic nos quia su
mus extra supernã patriaꝫ propter q̃ꝫ ha
bitandam sumus a deo creati:possumus
peregrini dici . Quod cognoscens ps in
persona omniũ.d.Exau.orationez.m.dñe
⁊ depre.m.au.pci.lachri.m.ne sil.quoniaꝫ
aduena ego sum ⁊ pe.sicut omnes patres
mei.¶ Ad desertiõem autem huius mũ
di nos inducũt tam naturalis ratio quaꝫ
scriptura:taꝫ exẽplũ q̃ꝫ figura.¶ Primo
ad desertiõem mundi nos induc ratio na
turalis:que potest esse tal'.Natural' cog⁹

dicit ꝙ ibi non dꝫ homo spem suaꝫ pone re nec desideriū figere ꝙ est transitoriū ⁊ nō potest desideriū hominis qetare. sed mūdus iste est trāsitorius nec pōt appeti tum hoīs saciare. ergo nō debet ibi spem ponere: sed ipsum deserere tanq̄ꝫ vanuꝫ. ꝙ aūt mūdus sit transitori⁹: audi quid dr̄ i. Jo. 2. Mundus trāsibit ⁊ cōcupiscētia eius. Quod aūt appetituꝫ nō satiet: audi Augū. v. Fecisti dn̄e nos a te inquietum cor nr̄ꝫ donec quiescat in te. ℂ Hoc etiaꝫ per rationem pōt ostendi. q: cum totus mūdus finitus sit: ⁊ appetitus hominis n̄ possit satiari i aliquo finito: q: vltra quod libet finitum pōt appetere: sequit̄ ꝙ non possit quietari i mūdo. Quod cognoscēs Augu. dicit de natura boni. tam magnuꝫ bonuꝫ est natura rationał': vt nullū sit bo num quo beata fit nisi ds. ℂ Secundo ad desertōeꝫ mūdi nos induc̄ scriptura. Uñ i. Jo. 2. Nolite diligere mund̄ nec ea q̄ in mundo sunt. Cuius cām assignās subdit. Si quis diligit mundū nō est caritas pa tris in eo. cuius etiam caritatis carentie cām assignans addit. Quoniā omne ꝙ ē in mundo: cōcupiscentia carnis ē ⁊ cōcu. oculorum ⁊ supbia vite. cum igit̄ iª oppo nant̄ caritati sequit̄ ꝙ q mūduꝫ diligit. ca ret caritate. ℂ Tertio ad desertōeꝫ mūdi nos induc̄ exēplum. Nam nō solum despi ciendi mundum exēplum habem⁹ a xp̄o qui dixit Jo. 8. Ego nō sum d̄ h mūdo. nec solum i aplis: in quoꝝ psona dixit petrus xp̄o Mat. 19. Ecce nos reli. oia ⁊ se. sum⁹ te. sed ēt in phyꝭ q lꝫ non hērent fideꝫ: tn̄ ad h inducebant̄ luie naturali. Nā socra tes ille phoꝝ princeps dū eſſe beatum se cuperet: ⁊ se beatū eſſe nō poſſet nisi sum mi boni pticipatōe conspiceret: summūqꝫ bonū nisi purgatibus mentibus pticipari poſſe videret: mētesqꝫ purgare nō poſſe nisi optimis moribus cerneret: oēm phyā traxit ad mores. ⁊ ad contēptum mundi. Unde de ip̄o legit̄ ꝙ cum athēas ad stu dium pgeret: ⁊ aurum pl'imū secuꝫ ferret cōsiderans ꝙ vera sapª simul cū pecunia poſſideri nō poterat: dum sapiēs eſſe vo luit auꝝ quo impediri poterat mox piec̄. ℂ 4° ad desertioem mundi nos induc̄ fi gura. Naꝫ hoc fuit nob figuratū in pr̄iar cha iacob d̄ quo sententiał'r dicit̄. gen̄. 31. ꝙ cū eſſet in mesopotania syrie: apparu it ei angl's dn̄i qui dixit sibi surge ⁊ eg gredere de terra hac reuertēs in terram natiuitatis tue. s. in ca naā. ℂ Ubi sciēdū ꝙ p Jacob qui interpretat̄ luctator ⁊ sub plantator: intell'r quilibet viator: qui dum viuit est in continua lucta habens aduer sarium dyaᵐ ⁊ vitia. ℂ Per mesopota niaꝫ aūt que interpretat̄ eleuatio cuiusdā vocis: que dr̄ eſſe in syrias que iterpreta tur archa vel humecta siue sublimis itel ligitur iͤ mundus in quo est eleuatio vo cis quantū ad ingreſſum: q: homo nascen do vocem ploratus emittit. In quo etiaꝫ instar arche vacue: ē vacuitas per gratie diuine carentiā: est etiaꝫ humiditas p car nis cōcupiscentiam: est sublimitas p mē tis supbiam. Et sic verificet̄ de ipso illud i. Jo. 5. Mūdus totus in maligno posit⁹ ē. ℂ Huic igit̄ existenti i mūdo mittimo: dr̄ ab angelo. i. ab aliqua bona inspiratōe interna qua multociēs hō cōpungitur: vł' pdicatione externa qua reprehēdit̄: ꝙ sur gat deū mentał'r inuocādo. ꝙ egrediatur de terra illa mundū laudabł'r dimittēdo. ꝙ reuertatur i terraꝫ natiuitatis sue. s. in canaā. Ubi sciendū ꝙ p istam terraꝫ nati uitatis itell'r celestis patria: que terra na tiuitatis hoīs dicitur: q: ad h principał'r sunt a deo creati: vt sint ciues illius ciui tatis eterne. que signāter canaā dicit̄ que interpretat̄ poſſidens donuꝫ. q: in iª pr̄ia homies donū glorie eternał'r poſſidebūt. ℂ Secundo instar xp̄i dꝫ actuꝫ virtuosuꝫ aſſumere: ꝙ significat̄ per ascensum in na uiculam. Ubi sciendū ꝙ p illam nauiculā intell'r status pn̄ie in quē postq̄ꝫ d̄ mūdo

⁊ vitijs egressus ē:dꝫ ascendere ꝑ virtuo
sos actus. Ad ꝙ faciendū nos induc̄:tam
natural' ratio:q̄ꝫ scriptura:tam exēplum
q̄ꝫ figura. ¶ Primo ad pniaꝫ nos induc̄
ratio natural' que pōt esse tal'. Naturale
est vt hō qui offendit:recogitans offen
sam hēat displicentiā ⁊ sic peniteat:qꝛ hō
offendendo alium : fec̄ ꝙ sibi nollet fieri.
Faciens aūt ꝙ non dꝫ:debet ratiōabiliter
penitere, igit̄ homo qui deum offendit:
debet agere penitentiā. Et ꝑpter istaꝫ pe
nitentiam ad q̄ꝫ hō ex ratione inducit̄:dr̄
Judic̄.21.ꝙ cum filij isrl' destruxissent tri
bum Beniamyn:ceperunt dicere:ablata
est vna tribus de Jsrael : ⁊ tunc ordina
uerūt qualiter aª tribus debuit ordinari.
¶ 2° ad penitentiā nos induc̄ scriptura.
vnde dr̄ Mat.4.ꝙ xp̄s i prin. sue p̄dica
tionis incep̄ dr̄e. Penitētiā agite appro
pin. enim regnum celoꝝ. ¶ 3° ad penitē
tiam nos induc̄ exēplum. Nam legit̄ ꝙ
q̄dam leo:in quadaꝫ ciuitate detentus in
gabia:semel de ipsa exiens ⁊ ꝑ ciuitatem
discurrens omnes hoies fugere faciebat.
quidamaūt vir cordatus ⁊ fortis volēs
obuiare leoni fuit ab eo occisus.ꝙ aduer
tens leo : ⁊ suo modo male fecisse cogno
scens:statim ferocitate deposita ⁊ clausis
quasi pre verecūdia ocl'is:se tangi ⁊ liga
ri ⁊ ad capiā perduci ꝑmisit. Si igit̄ ania
lia bruta suo modo dolent cum male fece
rint : nōne debet homo quando offendit
deuꝫ ⁊ proxiᵐ penitere:re uera sic. Unde
Petrus. act.3. Penitemini igitur cōuer
timini vt deleantur vestra peccata. ¶ 4°
ad penitentiam nos induc̄ figura. Nam
illud fuit figuratum in manase rege : de
quo sententialiter dicitur.2. Paral'.33.ꝙ
cum suis exigentibus demeritis:per p̄n
cipes regis assiriorꝫ ductus fuissꝫ in ba
bilonem captiu⁹. videns se in afflictione
positum:orauit ad dominum deum suum
⁊ egit penitentiam valde coram deo:cui⁹
penitentiam acceptans deus:reduxit euꝫ
de carcere ⁊ reduxit ip̄m in regnum suū.
¶ Ubi sciendum ꝙ ꝑ manasem qui iter
pretatur obliuiosus intell'r quilibꝫ homo
qui obliuiscit̄ seruare diuina mandata. ⁊
laxat se ad opera vitiosa. ¶ Per princi
pes autem regis assyrioꝝ qui ipsuꝫ duxe
runt captiuuꝫ in babil'. intelligunt̄ pecca
ta captiuātia hominem ⁊ ipsum in confu
sionem deducētia. Uidēs autem miserri
mus peccator sic in ꝯfusione ꝑpter pecca
ta sua positum:dꝫ instar manase:cor suuꝫ
erigere:suū cognoscēdo delictum:⁊ ꝑ ora
tionem deuotā ab ip̄o misericordiā postu
lare:⁊ penitentiā facere ⁊ satisfactōem cō
dignā. iuxta illud apoc̄.2°. Memor esto
vnde exīsti ⁊ age penitētiam ⁊ pª opera
fac. Et sic merebit̄ misericordiā inuenire.
iuxta illud eze.18. Si aūt impius egerit pe
nitentiaꝫ ab oibus pccis suis q̄ opatus ē
⁊ custodierit oia p̄cepta mea ⁊ fecerit iu
diciū ⁊ iusticiā:vita viuet ⁊ nō morietur:
oium iniq̄tatᵐ eius quas opatus ē nō re
cordabor. ¶ Tertio dico ꝙ instar xp̄i hō
dꝫ effectū fructuosum ꝑficere ꝙ significat̄
i trāsfetatōe. Ubi sciēdū ꝙ postq̄ꝫ hō mū
dū ꝯ̄fuit:⁊ actū pnie sumpsit:dꝫ ad ꝑfcm̄
vsuꝫ ꝯ̄ducere ꝑ effcm̄:qꝛ in bono ope ince
pto dꝫ ꝑseuerare. iuxta illō Mat.4. Qui
āt ꝑseuerauit vsꝫ i fi. salu⁹ erit. ¶ Quid
āt sit ꝑseuerātia:audi Ber. i q̄dā epª.d. ꝑ
seuerātia ē vnica filia sūmi r̄gis finis vir
tutū:eaꝝq̄ꝫ ꝯsumatio:totiusq̄ꝫ bōi r̄pōito
riū ⁊ virtut̄:sine q̄ nēo videbit dū. ¶ Nō
igit̄ exēplo xp̄i assumēs virtutē ꝑseuerā
tie ad ꝑficiendū bonū inceptū p̄t figurari
ꝑ anthiocū regē:de quo dr̄.1. Mach.3.ꝙ
trāsfetauit eufratem fluuiū ⁊ perambula
bat superiores regiones. ¶ Ubi sciendū
ꝙ per regem anthiocum qui interpreta
tur pauper silēs intelligitur quilibet via
tor qui in h̄ mundo pauper dicitur:qꝛ ca
ret adhuc diuitijs eternalibus in quibus
est habundantia. Ut sic dicat illud p̄s.
Paupꝫ sum ego ⁊ in laboribus a iu. mea.

¶ Per eufraté vero q interpretat pluerulentus: intellr mundus: q instar pulueris excecátis oclos: excecat mūdáos homines: in ipo cōfidentes: sic ét pluis a vēto peussus dispergit: sic res mūdane subito dilabunt. ¶ Istū igit mundū pluerulentum dz hō trāsfetare z ipm dimittere: z regióes supiores adire q: cōsiderando mundi labilitaté: dz se villé putare: z celestia ptéplari. ¶ 4° dico q hō instar xpi dz terminū glosuz acqrere. q notat p aduentū i ciuitaté suá. Ubi sciendū q p istá ciuitaté intellr celestis pria: in q̄ st ciues angeli z hoies beati: in q̄ deū cum laudibus clarius cōtéplant. Uñ Is. 51. Gaudiū z letitia inuenient in ea grāz actio z vos laudis. ¶ Ad hác nos inuitat xps d qua sub noie sapē dr prouer. 9. Sapa misit ancillas suas vt vocaret ad arché z ad menia ciuitatz. ¶ Per ancillas quas mittit h sapa. i. xps: intelligunt inspiratóes bóe vel pdicatióes veritatz vocátes z inducétes hoies ad celesté prīam. Quos át ad ciuitaté istá vocét: audi qd sequit. Si qs inquiūt est puluus véiat ad me. Et h est q Xps. d. Mat. 19. Sinite puulos z nolite eos phiber venire ad me taliū enim é regnum celoz. Nam puloꝛum. i. hūiliū é regnum celoz: de q̄ angli reprobi pp pccm̄ supbie sunt deiecti.

Secunda pars.

Equit. Et ecce of. ei pali. zc. Ubi tangit subueniétis bonitatez cōpassiuá. q pbat mia prnal. Ubi sciendū q naturale é q pr vidés filiū i afflictióe positū cōpatitur sibi z si pt ei subuenit in necessitatib9. Xps igit vt pr hūani generis: vidés oblatū sibi paliticuz: sibi mibet: z q: poterat sibi sanitaté pfert: Ut sic verificet illd ps. Qūo miseret pr filioz misertus é dñs ti. se. scdm h igitur i pte ista duo possum9 psideraf. s. Infirmitatis calamitaté affligétem. Cōpacientis prātem eminétem. ¶ Qm ad pm dic. Et ecce of. ei pali. zc. vbi sciendū q xpo existente incapas z docéte turbas q: notuz erat pplo ipm facere mlta miracula: fuit oblatus q: p se grauatus ire nō poterat: hō paliticus scdm Jerom. vt curaret ab ipso. ¶ Qm ad 2m. s. cōpacientis prātem eminentem dic. Uidens át yhs fi. zc. Ubi sciendū q ex h q xps huic pal. dixit: dimittunt tibi pec. tua: dat nob intelligere eminentez potentiá: cū illud ñ possit facere nisi deus. iuxta illud Luc. 5. Quis pót dimittere pecá nisi solus ds. q. d. nlls. Et iō dcm̄ fuit de xpo p precursoꝛez Jo. Jo. 1. Ecce agn9 di ec. q tol. pec. mdi. ¶ Sciédū est át q ex h q xps vocat istum filiuz ostendit eius maga hūilitas. Uñ Jero. Mira hūilitas: despectū z debilez: totis membꝛoz ppagib9 dissolutū filium vocat quem sacerdotes ñ dignabant attingere. ¶ Sciendū est aūt qztuz ad pñs spectat q. 5. de cáis hoiez: ifirmitates coꝛpoꝛales incurrūt: sić habet i glo. q in his versib9 ptinent. Job pp inclinat paulū sese máifestat i ceco. Purgat Mariam: nimirū punit herodem. Ubi sciendū q infirmitas coꝛporal p° accidit q homini ad pbatóez sue z pacientie: z i° modo de9 permisit q sathá affligeret Job. Uñ Job. 2°. Egress9 est sathá a facie dñi z pcussit Job vlcere pessimo a planta pedū vsq3 ad verticem eius. ¶ 2° accidit infirmitas ad tenendū hoiez in hūilitate: ne pter aliquas grās sibi factas a deo: in supbiam eleuetur: z i° modo fuit in paulo: q de se ipo dic. 2. coꝛ. 12. Ne magnitudo reuelationū extol. me. dat9 est mihi sti. car. mee angls sathane q me colaphizet. ¶ 3° accidit infirmitas ad manifestatóez poē diuine: sić pz in ceco nato. de quo xpo interrogatus fuissz. Jo. 9. a discipulis. d. rabi q pec. hic an parentes eius vt cecus natus: respondit yhs: nec hic nec parentes eius: sed vt manifestent opera dei i illo. ¶ 4° accidit infirmitas pter purgatióem alicui9 peccati

cōmissi sicut pꝫ in maria sorore moy.⁊ Aa
ron:de qua dr̄ numeri.12. ꝙ cū murmuraꝛ
set ꝯ moy.deus voluit eā puniendo purga
re.Nam sicut ibidē dr̄ maria apparuit ca
dens lepra quasi nix. ¶ Quinto accidit i
firmitas ꝑꝑ punitionē peccōꝝ:ita ꝙ deus
incipit peccōrē puniendū eternalr̄:in h̄ mū
do punire:⁊ huius exemplū hēmus in he
rode ascalonita sub quo xp̄s natꝰ est de q̄
legiꝛ in ystoria eccl'iastica : ꝙ cū ꝓ sacrile
gio ꝙ herodes in saluatorē ꝯmiserat : vt
vltio eū diuina purgare puniret : an̄ mor
tem corpꝰ eius vt iosephus refert:morbꝰ
inuasit diuersus:ita vt dicereꝛ anatibus :
non morbo corporis h̄:sed diuine vltiōis
supplitia.¶ Sciendū est āt circa istā par
tem ꝙ loquēdo moralr̄ dicere possumus
ꝙ ꝑ istuꝫ paraliticū:intelligi pōt quilibet
hō existens in peccō mortali. Vn̄ scienduꝫ
ꝙ inter alia q̄ꝫtum ad p̄ns spectat parali
ticum ꝯsiderando corporalr̄ q̄druplicitr
deformatum.s.

Quantū ad sensum ebetatum.
Quantū ad motū retardatum.
Quantū ad linguā infacundū.
Quantū ad mēbra tremebundū. ¶ Sic
ꝓportionalr̄ istar paralitici.Peccōr nescit
degustare celestia.Negligit opari ꝓficua
Obmutescit loq vtilia. Tabescit firmari
ꝯstantia. ¶ Prio palitic̄ ꝯsidero q̄ꝫtum
ad sensum ebetatū : instar cuius peccōr ne
scit gustare celestia.Ubi sciendū ꝙ pecc̄m
in hoie facit eū ꝓcliuū ad terrā ne possit
celestia ꝯtēplari. iuxta ꝙ de peccōribus di
cit p̄s.Oculos suos statuerūt de celi i ter
ram.vn̄ de ipsis verificaꝛ illō Gen.8.Sen
sus eni ⁊ cogitatio humani generis ꝓna
sunt i malū ab adolescētia sua.Et iō Sap.
2.Nescierūt sacramēta dei nec mercedem
sꝑauerunt iustitie.de q̄bus ēt p̄s. Nescie
runt neqꝫ intellexerūt: in tenebris ambu
lant.¶ Secūdo ꝯsidero palitic̄ q̄ꝫtum ad
motū retardatū:instar cuiꝰ peccōr negligit
opari ꝓficua.Ubi sciendū ꝙ pecc̄m in hoie
facit ipꝫ pigrū ad bona opa faciēda.iuxta
illud p̄s.Oēs declinauerūt simul inutil.
fci sunt nō est q faciat bonū:non est vsqꝫ
ad vnum.¶ Vn̄ quilibet eoꝝ pōt figurari
ꝑ oziam de quo dr̄.2.Para.26.ꝙ cū robo
ratus esset:elleuatū est cor eiꝰ in interitū
suū ⁊ neglexit dn̄m deum suū.¶ Ubi sciē
dum ꝙ ꝑ oziā suꝑbū q voluit sibi vsurpa
re officiū sacerdotū vt pꝫ ibideꝫ intelligi
tur quilibet suꝑbus qui multociēs a deo
recipiens beneficia multa instar ozie: ipsa
non recognoscit nec deo regratiaꝛ : sꝫ ma
gis sicut piger obliuiscitur dn̄i sui.Vn̄ Sap.
3.Neglexerunt iustū ⁊ a deo recesserunt.
¶ Tertio ꝯsidero paliticuꝫ q̄ꝫtum ad lin
guā infacundū:istar cuius peccōr obmute
scit loqui vtilia.Ubi sciendum ꝙ pecc̄m in
hoie reddit ipꝫ ineptū ad dn̄ꝫ placibilr̄ co
laudandū iuxta illud eccl'iastici.15. Non
est sponsa laus in ore peccōris.vn̄ dr̄ Jo.9.
Scimus q̄m peccōres deus nō audit:⁊ q̄re
q: Je.8.Nemo ꝙ bonū est loqtur. ¶ Vn̄
tales possunt figurari ꝑ illos de quibus
dr̄ Nee.13.ꝙ loquebātur azotice ⁊ nescie
bant loqui iudayce.¶ Ubi sciendū ꝙ azo
tus interpretatur incendiū. Per illos igi
tur q loquebanꝛ azotice intelliguntur peccō
res accensi flāma carnalis ꝯcupiscentie ⁊
desiderio terrenoꝝ:de quoꝝ quolibet diciꝛ
eccl'iastici.23. Hō neq̄ꝫ amore carnis sue
non desinet donec incendat ignē.Nā pec
cator malo inflāmatus amore:nunq̄ꝫ defi
nit donec malū conceptum desideriū po
nat si assit possibilitas in effectu.¶ Per
loquentes āt iudaice ꝙ interp̄tatur confi
tentes vel glorificantes:intelliguntur ho
mines stabiles in fide catholica qui diui
nis laudibus ꝑseuerant. Ut sic quilibet
dicat cuꝫ p̄s.Confitebor dn̄o nimis in ore
meo in me.mul.lau.eum.¶ Licet autem
sic deberet esse tn̄ multi loquūtur azotice
se dantes mondo ⁊ delitijs carnis.de qui
bus Ro.i.Cum cognouissent deum:non
sicut deuꝫ glorificauerūt aut grās egerūt

ſʒ eua.i cogi.ſuis:ꝛ obceecatū eſt inſipiens coꝛ eoꝝ.d.ſe eē ſapientes ſtulti facti ſunt ¶ Quarto paliticū ꝯſidero q̃ꝫtum ad mē bꝛa tremebundū inſtar cuius pccōꝛ tabe ſcit firmari ꝯſtātia. Ubi ſciendū ꝙ pccm̄ i hoie facit ipꝫ inconſtantē in opibus ſuis. Nā Jac.i. Ubi duplex aio incōſtās in om nibus vijs ſuis. ¶ Un̄ talis pōt figurari ꝑ caym qui interfecit fratrē ſuū abel: vn̄ habuit tremoꝛē capitis:qꝛ extunc ſꝑ hūit caput tremulētū ꝛ habitauit vagus ꝛ pꝛo fugus in terꝛa. ¶ Ubi ſciendū ꝙ ꝑ caym homicidā: intelligit̄ quilibet pccōꝛ q pec cando:non ſolū interficit aiam ſuā:ſʒ abel fratrē ſuū.i.xp̄m yh̄m:qui q̃ꝫtū ad huma nitatē frater nr̄ ē.qꝛ q̃ꝫtum in ſe eſt facit vn̄ xp̄s moꝛi deberet ad ſui remiſſionem peccati:nō aduertens miſer illud.i.Jo.3. Ois homicida nō habet vitam eternam. ¶ Iſte miſer homicida xp̄i ꝛ ſui dr̄ hēre caput tremulentū qꝛ nullam hꝫ ꝯſtantiaꝫ ꝛ ꝓfugus:qꝛ nullam hꝫ ſtabilitatē. Ut ſic de ipſo dicatur illud Prouer.5. Pedes illius deſcēdunt in moꝛtem ꝛ ad inferos greſſus illius penetrāt per ſemitas vite non ambulant. ¶ Lʒ autē pccōꝛ ſic ſit va gabundus ꝛ tremulus ꝛ diuina gr̄a pꝛiua tus viribus ſp̄ualibus deſtitutus: non tn̄ ſemꝑ dꝫ remanere in fecibus pccōꝝ:ſed dꝫ inſtar huius palitici:ad xp̄m poꝛtari me dicuꝫ aiaꝝ.dꝫ aūt poꝛtari a q̃ttuoꝛ poꝛtito ribus ſicͭ dr̄ Mat.4.ꝙ iſte paralitic⁹ poꝛ tabatur. Un̄ ſciendū ꝙ ꝑ iſtos quattuoꝛ poꝛtitoꝛes intelligit̄ q̃truplex ꝯſideratio q̄ dꝫ pccōꝛem ad xp̄m poꝛtare vt agat pe nitētie fructus.ſ.conſideratio.

Culpe defoꝛmātis qua inficit̄.
Uite deficientis qua ſubtrahit̄.
Miſericoꝛdie remittētis q̄ ꝓmittit̄.
Pene affligentis q̄ acgritur.

¶ Pꝛimo peccatoꝛem debet inducere cō ſideratio culpe defoꝛmātis:qua inficitur. Nam quando pccōꝛ conſiderat ꝙ ſua aia que deberet iſoꝛmari diuina gratia:eſt ꝑ culpā turpiter defoꝛmata: mlt̄ū dꝫ crubē ſcere:cōſiderans ꝙ ds̄ dedit ſibi aniaꝫ ad ſui imaginem:q̃ꝫ ipſe ita miſerablr̄ defoꝛ mauit ꝑ culpā, vt poſſit dr̄e illō p̄s. Am pli⁹ laua me iniqta.vſqꝫ ibi:coꝛā te feci. ¶ 2° debet ad xp̄m peccatoꝛē ducere cō ſideratio vite deficiētis q̄ ſubtrahit̄. Naꝫ qn̄ peccatoꝛ ꝯſiderat ꝙ vita iſtius mūdi ē breuis ꝛ ꝙ ipſe moꝛtal̄ eſt:ꝛ neſcit diem neqꝫ hoꝛā multuꝫ dꝫ expaueſcere diē moꝛ tis ꝛ dicere dn̄o illud Job'.7. Memento qꝛ ventus ē vita mea ꝛ nō reuertet̄ ocl's meus vt videat bona. ¶ 3° dꝫ ducere pec catoꝛem ad xp̄m cōſideratio mie remittē tis que ꝓmittit̄. Nam qn̄ peccatoꝛ cōſide rat ꝙ mia dei ē maioꝛ q̃ꝫ ſua iniqtas:ꝛ ꝙ eſt ꝑata oibus volētibus ip̄am inuocare: multum dꝫ gaudere de venia.d.illud p̄s. Miſericoꝛdia tᵃ magna ē ſuꝑ me ꝛ eruiſti aniaꝫ meā d̄ manu inferi. Nam iuxta illō ſap̄.ij. Miſereris oium qᵐ oia potes:ꝛ diſ ſimulas pccā ipſius ꝑꝑ miam. ¶ 4° debꝫ ad xp̄ꝫ ducere peccatoꝛē cōſideratio pene affligētis q̄ acgrit̄: Nam qn̄ peccatoꝛ ꝯſi derat ꝙ ꝑꝑ peccata acgrit penā eternam multū dꝫ timere ꝛ dr̄e dn̄o illud Job.10. Nūquid nō paucitas dieꝝ meoꝛuꝫ finiet̄ breui:dimitte ergo me vt plāgā pau.do. mᵐ.an̄ q̃ꝫ vadaꝫ ꝛ nō re.ad ter.ten.ꝛ oꝑ. moꝛ.caligine:terra miſie ꝛ te.vbi vmbꝛa moꝛ.ꝛ nullus oꝛ.ſed ſempiternus oꝛꝛoꝛ in habitat.

Tertia pars.

Sequitur. Et ecce qdam de ſcribis ꝛc. Ubi tangit̄ repꝛehēdentis ꝑ uerſitatem detractiuam ꝙ pꝛo bat malitia coꝛdalis. Ubi ſcienduꝫ ꝙ ſcri be ꝛ ph̄i inuidentes xp̄o: quia repꝛehen debat eoꝛum malitias inſidiabant̄ ſibi vt eum vel ex verbis vel ex operibus poſ ſent accuſare populo. Quia igitur Chꝛi ſtus dixerat paralitico remittunt̄ tibi pec cata tua ꝙ ſolius dei eſt:ꝛ ipſi credebant

ſtum eſſe purum hominem. ſtatim cepe runt in corde concipere ſecundū Jero^m contra ipſum vt dicerent eū blaſphemaſſe. ¶ Sciendum eſt autem quantum ad preſens ſpectat ꝙ accuſatur blaſphemia tribus modis. Primo quando deo attribuitur ꝙ non conuenit ſibi vt ꝙ eſt contra miſericordiam: vt ſi diceremus deum eſſe impium vel peccatorem. ¶ Secūdo quando ab eo remouetur ꝙ ſibi conuenit vt ꝙ eſt contra iuſticiam vt ſi diceremꝰ deum non eſſe bonum: vel ſapientem vel potentem. ¶ Tertio quando attribuitur creature ꝙ eſt proprium dei: ꝙ eſt cōtra dei maieſtatem: vt ſi diceremus creaturā poſſe creare vel peccata dimittere q̄ ſunt ſolius dei. Et contra ſic blaſphemantes dicitur leuit.24. Qui blaſphemauerit nomen domini morte morietur. Quia igitur Chriſtꝰ dixerat paralitico remittūt tibi peccata tua: phey iudicauerūt ipſum blaſphemaſſe in cordis ſuis. Et ſic ſint illi de quibus ps dicit. Qui locuntur pacem cum proximo ſuo: mala autem in cordibus eorum. Nam pacem videbantur verb̄ habere cum eo quia conuerſabātur cum eo: ⁊ tamen inſidiabantur ei verbis ⁊ operibus ſuis, in quibus continue ſibi cōtradicebant.

¶ Quarta pars.

Equitur. Cum vidiſſet yeſus cogi. ⁊c. Ubi tangit reſpondentis ſagacitatem reprehēſiuam: ꝙ probat ſapientia ſpecularis. Ubi ſciendum ꝙ ex h̄ ꝙ Phariſei mala cogitauerunt de Chriſto. habuit occaſionem oſtendendi ſuam diuinitatē: eorum malas cogitationes exprimēdo: quia ſolius dei eſt corda cognoſcere: ⁊ oſtendendi ſuam poteſtatem paraliticū perfecte curādo. Hoc ſecundum Criſo^m. in ol'. Secundum h̄ igitur in parte iſta quattuor poſſumus conſiderare. ſ.

Occultorum cognitionem.
Detractorū reprehēſionem.
Beneficiorū cōparationem.
Membrorū reſtitutionem.

¶ Quantū ad primum dicit. Et cum vidiſſet cog. eorum. Ubi ſciendum ꝙ cognoſcere cogitationes cordis eſt proprium ſolius dei. iuxta illud. i. Re. 16. Homo videt ea que patent: deus autem intuetur corda. Unde ſibi dicitur. 2. paral'. 6. Tu enim ſolus noſti corda hominū. ¶ Quātū ad 2m. ſ. detractorū rephēſioné dic̄. Ut quid cogitatis mala in cordibus veſtris. Ubi ſciendum ꝙ iſti Phariſei in cordibus mala cogitabant de Chriſto ⁊ ſibi in ſuis cogitationibus detrahebant ⁊ ideo debebant merito reprehendi ⁊ ſibi dici illud Iſ. 29. Ue qui profundi eſtis corde: vt a domino abſcondatis conſilium: quorum ſunt in tenebris opera ⁊ dicunt quis nouit nos: ⁊ quis videt nos: peruerſa eſt h̄ cogitatio. ¶ Q^m ad 3^m. ſ. beneficiorū cōparationé dic̄. Quid ē facilius dr̄e ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ xp̄s iſti palitico duplex beneficiū cōtulit. ſ. ſanitatem aie culpā dimittendo: ⁊ ſanitaté corporis valitudiné cōferendo. ⁊ q: xp̄s h̄ duo opatus ē i iſto palitico: q: arguūt potentiā icreatā. iō cognoſci poterat ꝙ erat d̄s. ¶ Q^m ad 4^m. ſ. membrorꝫ reſtauratōē dic̄. Ut auté ſciatis ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ q: xp̄s dixerat de ſanatōe palitici ꝯparando ad remiſſionē pcci. ideo nūc ipē curat: vt ſic effectꝰ verb̄ coreſpōdeat: ⁊ ſic eiꝰ po^a cognoſcat. Unde Jero. iter dr̄e ⁊ facer̄ magna diſtātia ē. fit ergo carnale ſignū vt pbet̄ ſpūale ſm̄ h̄ igit̄ in pte i^a 3^a poſſumus ꝯſiderare. ſ.

Dominium explicatum.
Officium imperatum.
Miraculum ppalatum.

¶ Q^m ad p^m dic̄. Ut āt ſciatis ⁊c. Ubi i ſciendū ꝙ v̄ba i^a. Ut ſciatis: ⁊c. ſt v̄ba xp̄i: errorē ſcribarꝫ ⁊ phcorꝫ remouētis. Unde

sciẽdum q̄ scribe ꝛ ph̄ꝰy errabant creden tes ipm solū hoiem:quoꝝ erroꝛẽ remouet p effectus quos fac̄ qui sunt solū effectus dei.s.peccata dimittere ꝛ infirmos curar̄ Ut sic dicat illud Jͣ 43.Ego sum q deleo iniq̄tates tuas pp me ꝛ peccōꝝ tuorum n̄ recordabor.¶ 2.m ad offm̄ impatum di cit palitico surge ꝛc. ¶ Sciẽdum ẽ autez q̄ xp̄s tria precip isti paralitico. Primo q̄ surgat.Scd̄o q̄ tollat lec.suuz. 3° q̄ va dat in domuz suā.Ubi sciē.q̄ supius tria fuerunt dcā de i° infirmo.Jͣ° q̄ portaba tur ab alijs.2° q̄ iacebat in lec.3° q̄ erat paraliticus. Ut igit̄ perfecte iste cogno scatur sanatus : iō xp̄s sibi tria precipit correspondẽtia tribus p̄mis.explica d q̄li bet.¶ 2.m ad miraculum ꝓpalatū dic̄ . Et surrexit ꝛ abijt i domum suam.vbi sci endum s̄m Criso.i omel'. q̄ ifirmus iste quando ad preceptum xp̄i sanitatem rece pit statim surrexit ꝛ abijt.vt ex h̄ miracu lum euidentius appareret.¶ Sciendum est āt circa partez istā loquẽdo moral'r q̄ per istum ifirmum curatum intell'r qlibȝ homo q̄ȝ ds de statu culpe vocat ad statū gr̄e.Cui xp̄s p̄ dic̄ q̄ surgat carnalia desi deria dimittendo.2° q̄ tollat lectum suuz carnem sp̄ui subiugando.3° q̄ vadat i do mum sui:celestem p̄riam ꝯtemplando : ꝛ ꝓpriam consciam diligentius p̄scrutādo. ¶ P° inq̄ȝ sibi dic̄ q̄ surgat:ꝯsidria car nalia dimittendo.q: postq̄ȝ homo ẽ voca tus ad statum gr̄e debȝ desideria carnis ad que fuerat iclinatus dimittere . iuxta q̄ sibi dr̄ Job.7.Surge cur iaces ꝓnus in terra .¶ 2° dic̄ ei q̄ tollat lectum suuz carnem spiritui subiugando:q: peccō: post q̄ȝ venit ad statum gratie:iam non debet vt besti a viuere appetitum sensualem se quendo : sed debet sensualitatem rationi
4 subicere.¶ Tertio dicit ei q̄ vadat in do mum suam:celestem patriam contemplā do.quia peccator postq̄ȝ ad statum gra tie est vocatus non debȝ āplius ad terre na conuerti:sed magis celestia cōtempla ri.vt dicat cum p̄s.Unam petij a domio: hanc regram vt ihabitem i domo domi ni oibus diebus vite mee. ¶ Uel p istaȝ domum itelligi potest conscia hois:q̄ȝ de bet itrare ipsam diligentius perscrutan do.Nam peccator debȝ conscientiam dili genter iquirere:ꝛ se de preteritis accusare dicẽdo illud Jͣ.38.Recogitabo tibi oẽs annos meos i amaritudie aie mee.Ut sic de ipso dicatur illud prouer .31. Conside rauit semitas domus sue ꝛ panem ociosū non comedit .

Quinta pars.

Sequitur.Uidẽtes autẽ turbe ꝛc.
s Ubi tangit iuentis celebritatez laudatiuem:q̄ ꝓbat extollentia popularis.Ubi sciẽdum q̄ populꝰ astans isti stupẽdo miraculo:lȝ adhuc ex h̄ non perfecte crederent xp̄m esse diu̇n̄ s̄ȝ Cri sosto.i oml'.i admiratōem ꝛ stuporẽ ꝯuer si sunt deum in suis operibus colaudātes Scd̄m hoc igitur i parte ista q^m ad tur bas tria possumꝰ ꝯsiderar̄ .s.
Cordis imitatōem ex aspectu .
Oris cōmẽdatōem in affatu .
Opis ꝓtestatōem in effectu.
¶ 2.m ad cordis imitatōnem i aspectu dic̄.Uidentes aūt turbe timuerunt . Ubi sciẽdum q̄ qn̄ homo videt aliquod insoli tum timet ꝛ admiratur:ꝛ iō turbe viden tes miraculū q̄ fecerat:timoris ꝛ admi ratōis hūerunt mām.Ut dici possit de il lis illud Luc̄.5.Repleti sunt omnes tior̄ d.Uidimus mirabilia hodie. ¶ 2.m ad oris ꝯmendatōem i affatu dic̄ . Et glori ficauerunt deum.Quando homo videt ali qua fcā mira:debet deum in suis opibus colaudare:q̄ quidem fecerunt isti exem plo cẽturiōis:d quo dr̄ Luc̄.23.q̄ cuȝ tp̄e passionis xp̄i vidissȝ multa mira gl'ifica uit duȝ.d.Uere h̄ hō iustꝰ erat.¶ 2.m ad opis ꝓtestatōeȝ i effectu dic̄.Qui dedit ta lẽ ptātẽ hoibꝰ.Qn̄ hō videt aliq̄ bōa fie

ri que nō possunt fieri nisi p diuinā poten tiam: sꝫ non dꝫ attribuere pure creature q: igitur turbe videřt curatiōem ita subi tam nō credentes xp̄m nisi purū hoiem: licet xp̄o debuissent attribuere q: non so lum erat hō sed dꝫ: illud miraculuꝫ attri bueřt deo: de quo apl's ro.13. Non ē enim ptās nisi a deo. Qual' aūt sit: diuina ptās audi dañ. d. dañ. 7. Potestas inquit' eius potestas eterna: ⁊ regnum q̄ nō corrūpe tur. Ad q̄ regm ⁊c.

Dñica. 29. post peñt. Euam. 60.

Introductio.

Sile ē regm celoꝝ homini regi q fec̄ nuptias filio suo ⁊c. Mat. 22. Sciēdū ē q̄ztū ad p̄sens spectat q̄ rex ad sui p̄fectōem: inter alias dꝫ hr̄e. 5. ꝯdictiones. P° largitatē in ꝯdonā do: ex qua reddit̄ cōmendādus. Nā regē nō decet esse pcū. sed liberalē: d̄ bōis suis alijs tribuēdo exēplo regis assueri d̄ quo dr̄ snial'r hester. 2. q̄ i nuptijs quas fec̄ ꝑ hester regia: ad q̄s mltos inuitauerat oi bus dona largitus ē iuxta magnificentiā suā. 2° dꝫ habere ptātem in iperādo ex q̄ reddit̄ honorādus. Nam regem nō decet esse debilem: sed validū ⁊ potētēꝫ vt pos sit alijs ipare ⁊ eos a malis ⁊ iniurijs co hercere. Ut verificet̄ d̄ ipo illd̄ ꝓuer. 20. Rex qui sedet in solio iudicij dissipat oē malum intuitu suo. Tertio debꝫ hr̄e beni gnitatem in cōdescendēdo: ex qua reddi tur diligēdus. Nam regem nō decet esse impiū sed benignū: exēplo cuiusdā regis babilonie d̄ quo dicitur sentential'r. 4. Re. 25. q̄ cum ioachi rex iuda esset in carcere in babilone: ⁊ ic rex incepissꝫ regnare ex traxit eum de carcere ⁊ locutus est ei be nigne ⁊ posuit thronū eius super thronū regum qui erāt cum eo in babilone ⁊ mu tauit vestes quas habuerat in carcere ⁊ comedebat panem semꝑ in cōspectu eius cūctis diebus vite sue. Quarto debet hr̄e sagacitatem in cognoscēdo ex qua reddit̄ audiendus. Nā regeꝫ nō decet esse fatum sed discretū ⁊ sapiētem: q: iuxta illud sap̄ 6. Rex sapiens ppl'i stabilimentū est. 5° dꝫ hr̄e equitatem in iudicādo: ex qua reddit̄ metuēdus. Nam rex nō debet esse p̄sona rum acceptor: sed iuste ⁊ equal'r iudicar̄: q: iuxta illud ꝓuer. 29. Rex iustus erigit terram. Scđm h̄ igit̄ in i° euāgelio i quo fit mentio de quodā rege. 5. extollētia ipꝫ: tāgit beatus Mat. in pabola xp̄i. s.

Magnificentiā liberali9 inuitātem.

Prepotentiā efficati9 vindicātem.

Diligētiā benigni9 trāspectātem.

Sapientiā euidētius discernēteꝫ.

Iusticiā accerbi9 puniēteꝫ.

Primū probat cōmunicatū cōuiuiuꝫ. 2m impatum excidiū. 3m cōmutatum con sortiū. 4m contēplatum collegiū. 5m comi natuꝫ suppliciū. Primū in prin. 2m ibi Rex aūt cum vidissꝫ ⁊c. 3m ibi. Tunc ait rex ⁊c. 4m ibi. Intrauit aūt rex ⁊c. 5m ibi. Tunc ait rex ministris ⁊c.

Prima pars.

Quantū ad primū vbi tangit ⁊c. q̄ pbat ⁊c. dic̄. Sile factū est re gnum ⁊c. Ubi sciendū q̄ signuꝫ magne liberalitatꝫ est in hoie: qn̄ non solū leuiter homines ad pticipatiōem bonoꝝ suoꝝ inuitat: sed instanter. Scđm h̄ igit̄ in ista pte 3a possumus ꝯsiderare. s. Excel lentiam cōuiuij habūdantis. Beniuolen tiā dn̄i inuitantꝫ. Instātiā nūcij exp̄mentꝫ.

Quantum ad primū istoꝝ dicit. Simi le factum est ⁊c. Ubi primo sciendum q̄ regnum celorum quantuꝫ ad presens spe ctat duobus modis accipitur. Primo ꝓ ecclesia triūphante in qua sunt cōprehen sores: ⁊ secundum h̄ dicitur Mat. 5. Bea ti pauperes spiritu quoniam ipsorum est regnum celorum. Secundo accipitur pro ecclesia militante in qua sunt viatores: ⁊ secundum h̄ dicitur Mat. 13. Simile fcm

est regnuz celorum hoi qui seminauit bo
num semen in agro suo ₇c.₇ 1° secūdo mō
do accipitur h̄. Et q̄ possit accipi p̄ eccle
sia militante audi Grego. in quadā omel.
di. Sciendū est q̄ sepe in sacro elloquio p̄
sentis temporis ecclesia dicitur de quo i
alio dominꝰ dicit. Mittet filius hominis
angelos suos ₇ col. de regno eius omnia
scan. Et q̄ accipiat pro militāte ₇ non pro
triumphante ostendit subdens. nec enim
in illo regno beatitudinis i quo pax sum
ma est inueniri potuerunt scandala q̄ col
ligantur. ¶ Secūdo sciendū est q̄ p̄ istū
regez: intelligitur deus pater: de quo p̄s.
Quoniam magnus dominus ₇ rex ma
gnus super omnes deos. Signanter autē
h̄ rex per quē deus pater intelligitur: hō
dr̄: ad designandū benignitatē ₇ famil ari
tatē suam circa genus humanum. iuxta
q̄ etiam dicitur exo. 33. q̄ loquebatur do
minus ad Moy. facie ad faciem sicut so
let loqui homo ad amicuz suū. ¶ Tertio
sciendum est q̄ per filium regis: xp̄s dei
filius intelligitur. de quo Mat. 3. q̄ cuz
xp̄s baptizaretur venit vox de celo dic.
Hic est filius meus dilectus in quo mihi
bene cōplacui. Unde ipsemet loquens ad
patrem di. Jo. 17. Pater clarifica filium
tuum vt filius tuus clarificet te. ¶ Quar
to sciendu; est q̄ per istas nuptias quas
dicitur fecisse filio suo. i. deus pater xp̄o
yhu intelligūtur. Primo nuptie quas deꝰ
fecit: qn̄ dei filius humanā naturā assum
psit per ypostaticā vnionem de quibus fi
guratiue dicitur Jo. 2. Nuptie facte sunt
in cana gallilee ₇ erat mater yhu ibi. voca
tusqz est yhs ₇ dis. eius ad nuptias. Ubi
sciendū q̄ in istis amorosis nuptijs fuit
virgo sacratissima consentiens: concipiēs
pariens ₇ nutriens. Fuit xp̄s yhs ornās:
illuminans ₇ inflāmans. Fuerunt dis. i.
chorus virtutum. s. Puritatis mundissi
me. Humilitatis profundissime: ₇ pauper
tatis altissime. que signanter in cana que
interpretatur zelus dicūtur facte quia p̄
pter amorē quē dei filius ad genꝰ huma
num habuit: voluit incarnari. vt verificet
illud Js. 9. Zelus dn̄i exercituū faciet h̄.
¶ 2° per istas nuptias intelliguntur nu
ptie quas deus fecit: quando xp̄s vniuit
sibi eccl'am catholicam per saluificam re
demptōem: de quibus figuratiue dicitur
Mach. 10. Ubi dr̄ q̄ Ptolomeꝰ tradēs
filiam suam Cleopatram Alexandro: fec
nuptias in magna gl'a. ¶ Ubi sciendum
q̄ p̄ Ptolomeum q̄ iterpretat ad mensu
ram deducēs itell'r dus pater: cui dicitur
sap. ij. Omnia in mensura: numero: ₇ pon
dere disposuisti dn̄e. Per Alexandrum
qui interpretat auferens angustias tene
brarum: intell'r xp̄s q̄ iuxta illud Jo. 1. est
lux vera q̄ illu. o. ho. ve. in hunc mundum.
₇ sic per suam lucem aufert tenebras pec
catoꝝ. Per Cleopatram ēt que iterp̄tat
congregans agnitos: intell'r sancta mat
eccl'a in qua est ꝯgregatō virorum fideliū
dum cognoscētium p̄ fidem. iuxta q̄ d su
is fidelibus sb nomie ouium dic xp̄s Jo.
10. Ego cogno. o. meas ₇ co. me mee. Deꝰ
igit pr̄ figuratꝰ p̄ Ptolomeū: Alexādro
i. xp̄o yhu: tradidit scām mr̄em eccl'am si
gnificatā p̄ Cleopatrā: ipam spūal'r dspon
sando: q̄ cognoscēs apo. d. Eph. 5. Sacram
tū h̄ magnū ē: ego āt dico i xp̄o ₇ i eccl'a.
¶ 3° p̄ istas nuptias itll'ntur nuptie: q̄s
ds fec qn̄ xp̄s vniuit sibi duotā aiaz p̄ gra
tā ihabitatōez. d qbꝰ figuratiue dici p̄t q̄
dr̄ gn̄. 29. vbi dr̄ q̄ Labā vocatis multis ami
coꝝ turb ad ꝯuiuiū fec nuptias iacob ₇ ra
cheli. ¶ Ubi sciendū q̄ p̄ labā q̄ interp̄ta
tur candidus: intelligit deꝰ pr̄ in quo est
ois candor puritatis. Per iacob qui lucta
tor interp̄tat: itelligit xp̄s qui luctā fec p̄
nob cū dyaº ipm deuicens in cruce. Per
rachelem āt q̄ vno modo interp̄tat ouis i
telligit fidel'aia q̄ instar ouis dz hēre mā
suetudinē ₇ inocentiā cū bonoꝝ opum fru
ctu. Labā igit. i. deus pr̄: iacob. i. xp̄o eius

filioꝝ ⁊ racheli.i. aie fideli fac̄ nuptias qn̄ ipam xp̄o vnit p grā3. q̄ cognoscēs apl's dic̄ aie deuote.2.Coꝛ.ij. Despondi eni vos vni viro virginē ca.exhi.xp̄o.¶ Dr̄ āt q̄ ad istas nuptias multi sunt vocati : qꝛ ad ipas intersunt sp̄us angelici gaudētes ⁊ dn̄tes Apoc.19. Gaudeamus ⁊ exultem⁹ ⁊ dem⁹ gl'iam deo qꝛ venerūt nuptie agni ⁊ vxoꝛ p̄parauit se datū est illi vt coopiat se splēdēti bisso ⁊ cādido. Ubi potes aduertere qual'r in istis nuptijs debes aiam tua3 pꝛeparare : qꝛ.s.coopire eā bisso splēdenti ⁊ candido. Ubi sciendū q̄ p bissum q̄ de terra nascit̄ itelligit̄ vt⁹ humilitatis q̄3 debes assumere cū puritate m̄tis ⁊ coꝛpoꝛis significata p cādoꝛē byssi : ⁊ cōuersationē honestā p splendoꝛē ei⁹ designatā ⁊ sic aia efficit̄ p grām spōsa xp̄i. ¶ Quarto p istas nuptias : intelligunt̄ nuptie q̄s de⁹ fecꝛ qn̄ xp̄s vniet sibi fidelē aiam per magnificā gl'ificationē. d quib⁹ figuratiue dr̄ Hester.2. vbi snial'r dr̄. q̄ qn̄ rex assuerus coꝛonauit reginā hesterꝛ ⁊ ipa3 sibi copulauit in ↄgigium fecit ↄuiuiū magnificum p ↄiunctiōe ⁊ nuptijs hester.¶ Ubi sciendū q̄ p assuer⁹ qui interp̄tat̄ beatitudo intelligit̄ deus q est beatitudo nostra. Per hester āt q̄ iterp̄tat̄ elleuata i ppl'is intelligit̄ fidel'aia q̄ tūc elleuari dr̄ : qn̄ in celesti patria cum angelis collocatur vt ibi idissolubili vinculo cum xp̄o sit cōiuncta. Pro cuius cōiunctiōe dicunt̄ nuptie fieri in signum leticie sempiterne. de quibus Apoc.19. Beati qui ad cena3 nuptiarum agni sunt vocati.¶ Q^m ad 2^m.s. beniuolentiam domini iuitant̄ dic̄. Et misit seruos s.⁊c. Ubi sciendum q̄ magna benignitas xp̄i est in aliquo magno dn̄o quādo alios ad cōmunicatōem bonoꝛum suorum iuitat. magna tn̄ ex parte inuitatoꝝ repꝛehensio qn̄ iuitatōem renuunt libalē. Secundum hoc igit̄ in parte ista duo possumus ↄsiderare.s.

Libalitatē dn̄i cōmēdandam.

Malignitatē ppl'i detestandam.

¶ Q^m ad p^m dicit. Et misit seruos ⁊c. Ubi sciēdum q̄ per istos inuitatos intelligitur totum genus humanū q̄ ds inuitat ad nuptias quas fecit xp̄o filio suoꝛ qꝛ ab initio mundi vsq3 ad diem iudicij oēs per meritum passionis xp̄i inuitati sunt ad vnitatem fidei in hoc mundo p grām vt postmodum in futuro p gloriam adunentur. Ut possit figurari per regē assuerum de quo snial'r dr̄ Hester.1. q̄ fec̄ grāde conuiuium ad q̄ iuitauit omnem populum qui inuentus est i susis.¶ Ubi sciendum q̄ p istum regē itll'r ds p̄r qui ixta illud Apoc.19. regnum est rex ⁊ dn̄s dn̄antium. Per ppl'm āt qui erat i Susis intelliguntur oēs hoies hui⁹ mundi. Sic̄ igit̄ bm Criso. Rex Assuer⁹ oēm ppl'm qui inuentus est i Susis iuitauit ad tpale cōuiuiū, sic ds oēs hoies iuitat ad ↄuiuium sp̄uale. Unde Joel'.2. Uocate cetu3. cōgregate senes ⁊ omnes habitatoꝛes terr̄ ad domum dei nostri.¶ Quantū ad malignitatem populi detestanda3 dic̄. Et nolebant venire. Ubi sciendum q̄ per hoc q̄ homines ad istas nuptias inuitati per pꝛophetas noluerunt vēire datur nobis intelligi eoꝛum malitia : quia citius eligebant secundum mundum viuere : q̄3 ad deum conuerti per opera virtuosa. de quibus Zach. septimo. Coꝛ suum posuerunt vt adamantem ne audirent legem ⁊ verba que misit dominus exercituum in sp̄iritu suo per manum pꝛophetarum pꝛioꝝ.¶ Unde tales possunt figurari per viros Juda ⁊ Jerusalem : de quibus sentētialiter dicitur .2. paral'.24. quod dereliquerunt templum dei patrum suoꝛum seruierunt q3 sculptilibus : ⁊ iratus est deus contra Judam ⁊ Jerusalem pꝛopter hoc peccatum. mittebat q3 eis Prophetas vt reuerterentur ad dominum : quos pꝛotestantes illi audire nolebāt.¶ Ubi sciē. q̄ p istos hoies derelinquētes templū ⁊

seruiētes sculptilibꝰ:intelliguntꝰ peccato
res q derelinquētes spūalia significata p
templū in quo adorat dñs:dant se mundi
⁊ carnis delitijs p sclptilia designatis.q:
sic sculptilia hñt similitudiné rerū quarū
sunt sculptilia:non tñ sunt res ille:sic dli
tie mūdane ⁊ si aliq̄z delectatōez videant
hr̄e:tamen nō est vera:sed falsa ducés in
interitū sempiternū. Vñ prouer.14.Uia
que videt homini recta nouissima ateiꝰ
deducēt ad morté.cōtra igit tales iratur
dñs ,ppter eorum pccá.❡ Q.m ad instan
tiam nūtij exprimétis dicit.Iteruz misit
alios suos ⁊c.vbi sciédū q signū magne
liberalitatis é:q hō nō solū offerat alijs
bona sua:sed ét eos ad h instāter induc:q
tanto plꝰ sunt rephensibiles q̄to ia bōa
instātius offerunt:maxime āt sunt rephé
sibiles:si nō solum renuūt:sed ét nūtijs in
uitantibꝰ infert iniurias psonales.ſm h
igit in 1a pte duo possumꝰ ↄsiderare.s.
Nunciorꝝ instantiā inducétem.
Inuitatorꝝ maliciā psequétem.
❡ Quantū ad pm dicit.Iterꝝ misit alios
seruos ⁊c.Ubi sciendū q sic p primos nū
tios itelligebant prophe veteris testi:sic
p duos intelligunt apli qui missi fuerūt
vt ad spūales nuptias hoies inuitarent.
Vnd d eis dr̄ Luc.10.q misit illos bi.añ
fa.s.in oém ciui.⁊ lo.quo erat ipe vēturꝰ.
❡ Sciendum é āt q vt tam pmi q̄z scdi
nuntij alliciāt homines ad istas nuptias
ex precepto dñi:ipaꝝ exprimit magnificū
apparatū.d.Ecce prādiū meū ⁊c.Ubi scié
dum q in ↄuiuijs reguz consueuerūt dari
multa ⁊ pretiosa fercula:ex qbꝰ conuiuia
ↄmendant.Ut igitur ex istis sensibilibus
ſm Jero.ducat nos ad considerandum ce
lestia:Ideo mentionem facit de ferculis
temporalibus nominando ea : vt per hoc
cognoscamus in spūalibus nuptijs : ma
gnitudinem spiritualium ferculorum.
❡ Sciendum est etiam q per hoc q sub
iungitur q omnia parata sunt:datur nob
intelli q quicqd est necessarium ad nr̄as
nuptias:é nob sine defectu aliq̄ pparatū.
Ubi sciédū q aliq̄ sūt necessaria ad istas
nuptias sine qbus eé nō pñt : inter q̄ pri
mum ⁊ pncipalissimū est xp̄i passio p q̄z
nob apitur ianua padisi.Unde Criso.sup
Math.oia pata dic q̄ ptinét ad ministeri
um dñice passiōis ⁊ nr̄e redéptōis.❡ 2m
q é necessariū:é fides:q: iuxta illd hebr̄.
ij.Impossibile é sine fide placer̄ deo.Vñ
Glo.vel p oia pata sunt.i.itroitus regni
apertus é p fidé mee icarnatōis q añ fue
rat clausus.❡ 3m q é necessariū:é intelle
ctus scripturaꝝ p quas dirigimur ad cele
stem pr̄iam acgrédā.Unde xp̄s disciplis
Jo.5.d.Scrutamini scripturas q: vos pu
tatis in ipas vitā eternā hēre:⁊ ic sunt q̄
testioniū phibét de me.Unde Criso.sup
Math.q aūt dr̄ ⁊ omnia parata sunt:itel
ligitur q qcquid queritur ad salutem:iaz
adimpletum est in scripturis: q eni igno
rans est:inuenit ibi q discat:q cōtumax é
inuenit ibi q timeat: q laborat inuéit ibi
,pmissa qbus exercitur ad opus.❡ Istis
igitur omnibus sic paratj:nos iuitat xp̄s
ad nuptias p suos nūcios.d. Uéite ad nu
ptias.Uenite inq̄z ſm Criso.non pedibꝰ:
sed fid ⁊ moribus.❡ Q.m ad inuitatorum
malitiam psequētem dic.Illi aūt neglexe
runt.Ubi sciédum q lz deus p suos nūci
os instanter inuitet homines ad suas nu
ptias:tñ aliqui per aliquas occasiones p
tendunt.Aliq vo qui nuncios interficiūt.
Secundum hoc igitur triplicem inuitato
rum malitiā tangit .s.
Ignauiā pigritantiū.
Astutiam excusantium.
Inuidiam inuadétiū.
❡ Q.m ad primum dicit . Illi autem ne
glexerunt . Ubi sciendum q aliqui sunt
ita pigri:q licet audiant nuncios inuitan
tes ad nuptias:tamen vt ad ipsas veniāt
se non disponunt:⁊ a deo recedunt:de qui
bus dicitur sapie.3.Neglexerunt iustum

⁊ a dño recesserunt. Non aduertentes il
lud ꝓuer.19. Qui negligit viam suã mo
tificabitur. ¶ Quantum ad astutiã excu
santium dic̃. Et abierunt: alius in villã ⁊c.
Ubi sciẽdũ ꝙ opa ꝯtrahẽtia hoiem ne ve
niat vocatus ad nuptias: possunt eẽ gene
ral'r duobus modis ad pñs: vno modo la
borãdo manual'r sicut exercere agrum:
collere vineam ⁊c. ⁊ isti intell'ntur ꝑ illuȝ
qui dr̃ iuisse in villam suam. Alio mõ lu
crãdo comutabil'r sicut facere mercatões
⁊ isti intelliguntur per illũ q dr̃ iuisse i ne
gotiatõem suã. ¶ Lȝ aũt i[c] videant impli
cite excusatões: tñ nõ sunt excusatiões le
gitime: iuxta illud Math.6. Querite p[m]
regnum dei ⁊ iusticiam eius ⁊ post h om
nia adicientur vobis. Unde ꝯ his Criso.
sup Math. O miserrim⁹ mũd⁹ ⁊ mihi q
eũ secunt: semp enim mũdialia opa hoies
excluserũt a vita. ¶ Quantũ ad iniuriaȝ
inuadentiũ dicit. Reliq vero tenuerũt s.
⁊c. Ubi sciendũ ꝙ tanta fuit malicia inui
tatorum ꝙ nõ soluȝ inuitati noluerũt ire:
sed tam ꝓphas: qȝ aplõs: qȝ etiam viros
apl'icos eos vocãtes ad nuptias: mltis il
latis iniurijs occiderũt: iuxta ꝙ xp̃s dixit
Mat.23. Ecce ego mitto ad vos ꝓphas
⁊ sapientes: ⁊ scri. ⁊ ex ill' occi. ⁊ cru. ⁊ ex
eis fla. in syna. vr̃is. ¶ Sciendũ est ẽt cir
ca istã totã ptem principalẽ loquẽdo mo
raliter ꝙ ꝑ istos inuitatos ad nuptias: in
telligunt oẽs hoies huius mundi q sunt
inuitati ad statũ gratie in i[o] mundo: ⁊ ad
statum gl'e in futuro. Inuitati aũt dicun
tur: q: sic in hũanis videmus ꝙ quãdo ẽ
aliquis miles alicui⁹ regis portans insi
gnia ⁊ vestitus de rebus suis: eo ipso in
uitatus dicit ad regis curiam: sic hõ por
tans dei insignia ⁊ arma: q: ad imagineȝ
dei factus ẽ: eo ipso est ad illas nuptias i
uitatus. ¶ Licet aũt sic oẽs inuitati sint
tñ multi pigri sunt ad eas venire: ⁊ ideo
deus ad uocãduȝ eos mittit nũcios suos.
Ubi sciendũ ꝙ ꝑ illos nũcios vno modo
intelligunt inspiratões bone: quas deus i
mittit peccatori vt vẽiat ad statũ gratie:
ꝑ qȝ disponit ad gloriam obtinẽdam. Et
sic i[c] inspiratões figurent per ancillas sa
pientie ꝯ qbus dicitur ꝓuer.9. ꝙ sap[a] he
dificauit sibi dom[m]: excidit columnas.7.
miscuit vinũ ⁊ posuit mensam misit ancil
las suas vt vocarẽt ad arcem ⁊ ad mẽia
ciuitatis. Si qs est ꝑuulus veniat ad me.
¶ Ubi sciendũ ꝙ ꝑ illam domũ qȝ hedi
ficauit sap[a]: intell'r celestis patria qȝ deus
hedificauit habitaculũ beatorum. In qua
dr̃ excidisse colũnas.7. vel ꝑꝑ vniuersita
tem oium bonorum q̃ potest ꝑ numeruȝ
septẽnariũ significari: vel ꝑꝑ.7. dotes qui
sanctis in celestis patria dabunt. q: quan
tum ad animã habebũt clarã visioneȝ: sua
uem fruitõem: ⁊ firmã tentiõem. quantuȝ
vero ad corpus: claritatem: impassibilita
tem: agilitatem ⁊ subtilitatẽ. Et sic i[a] do
mus de qua dicit p̃s. Gloria ⁊ diuicie in
domo eius ⁊ iusticia eius mãet in se. secu
li. ¶ Dr̃ autem deus miscuisse vinum ⁊
pos. m̃saȝ. Ubi sciendum ꝙ per vinũ mor
dens intelligitur diuina iusticia punitia:
ꝙ deus tunc miscuit: qñ ipam per miseri
cordiam temperauit. Per mensam vero
in qua homines corporaliter satiantur: in
telligitur illa celestis suauitas: qua om
nes beati delectabiliter satiantur. Et sic
verificetur illud p̃s. Memoriam fec̃ mi
rabilium suorum mi. ⁊ mi. domin⁹ escam
de. ti. se. ¶ Sic igitur hedificata domo ce
lesti. ⁊ misericorditer oium habundantia
perpetrata: misit dominus suas ancillas
i. bonas inspiratões per quas homies vo
cantur ad menia illius ciuitatis: cuius
erunt heredes: iuxta illꝺ. i. Pe.3. In hoc
vocati estis vt beatitudinem hereditate
possideatis. Qui tamen ad hanc vocẽtur
audi quid sequitur. Si quis est paruulus
i. humilis cui celestis gloria paratur: vẽi
at ad me. Et hoc est ꝙ xp̃s dixit Math.
10. Sinite paruulos venire ad me: talium

est enim regnum celorum. ¶ Uel ꝑ illos
nuncios intelligunt ꝓdicatores veredici
vocātes inuitatos ad statuꝫ grē: tanqꝫ ad
spūales nuptias in h mūdo: vt postmodū i
nuptijs eternalib⁹ copulent. Ut qlibꝫ eoꝝ
figuret ꝑ Moy. d quo sinialr dr deutero.
29. ꝙ vocauit Moy. oēm isrlēꝫ ⁊ reduxit
eis ad mēoriā beneficia q̄ fecerat eis dn̄s
extrahēdo ipos de egypto ⁊ de seruitute
pharaonis: ⁊ qualr eos pauerat ⁊ ꝯserua
uerat in deserto ⁊ liberauerat eos d māu
inimicoꝝ suoꝝ: ⁊ ꝓmiserat eis terrā lacte
⁊ melle manātem. ¶ Ubi sciendūꝫ ꝙ per
Moy. intellr qlibet veritatꝭ annūciator.
Per pplm aūt isrlicuꝫ intellr totuꝫ gen⁹
humanū cui instar Moy. dꝫ annūciare q̄
liter xp̄s yh̄s ꝑ meritū passionis sue edu
xit eos de tenebris peccatorū ⁊ liberauit
a dyaboli seruitute ⁊ qualr in h mundo
eos gubernat ⁊ regit: ⁊ ꝺfendit ab inimi
corū insidijs: ⁊ ꝓmittit eis celestē patriaꝫ
in qua ē habūdantia oīs boni: vt sic istis
reductis ad memoriā: vēire ad nuptias n̄
pigrescāt. ¶ Sciendū est āt ꝙ lꝫ deus ita
diuersimode: ꝑ suos nūcios hoīes vocet: tn̄
mlti sunt q diuersimod vt in textu innuit
vēire cōtēnūt: ⁊ isti sunt oēs peccatores.
Ubi sciendū ꝙ aliq sunt peccatores: qui
nec bonum cogitāt nec ēt operant: ⁊ isti si
gnificantur ꝑ illos qui nolebant venire: d
quorum quolibet dicit ps. Uerba oris ei⁹
iniqui, ⁊ dolus: nol. intel. vt bene ageret.
¶ Unde tales figurantur per populum
Israeliticū: de quibus dicitur. i. Re. 8. No
luit autem populus audire voceꝫ samuel.
¶ Ubi sciendum ꝙ per populum Isrlic.
inobedientem intelliguntur peccatores.
Per samuelem autem prophaꝫ intelligi
tur quilibet predicator: sic igitur popul⁹
Isrliticus noluit audire Samuelem: sic
sunt multi peccatores qui vocem predica
tionis non audiunt vt de vijs suis pessi
mis conuertantur ad opera virtuosa.
¶ Secundo aliqui cōtēnunt venire: quia
licet bonū cognoscāt ⁊ cogitent: tamen nō
operant ⁊ isti significant per illos de qui
bus dr ꝙ neglexerūt venire. Unde tales
figurant per illos egyptios de qbus dici
tur exo. 9. ꝙ cum Moy. cominatus fuissꝫ
pharaoni ⁊ egyptijs descēsuꝫ magne grā
dinis que interficeret q̄ inuēiret foris in
agris ⁊ dedissꝫ eis consilium vt seruos ⁊
anialia in dōibus recolligerēt: qui timuit
sermonem dn̄i de seruis phonis: fec cōfu
gere seruos ⁊ iumēta in domo: ⁊ sic euase
runt mortē. Qui āt neglexerūt voceꝫ dn̄i
dimiserūt seruos ⁊ iumēta in agris: sup
uenienseꝫ grando missa a deo interfecti
fuerūt. ¶ Ubi sciēdū ꝙ ꝑ illos egyptios
intelligunt existentes in peccatis. Per
Moy. autem intelligit predicator verita
tis: qui peccatoribus debet annūciare de
scensum grandinis. i. seueritateꝫ diuine iu
sticie punictem: ⁊ dare cōsilium ꝙ hoīes
non dimittant seruos ⁊ iumenta in agro.
vbi sciendum ꝙ ꝑ seruos ⁊ iumēta intelli
gitur sensualitas: q̄ ideo seru⁹ dicitur: qꝛ
debet subici impio rationis. Iumentū ve
ro dicitur qꝛ in ipsa cōuenit homo cū ani
malib⁹ brutis. Debꝫ igitur ꝓdicator euā
gelic⁹ instar Moy. annūciare ꝙ sensuali
tas nō moret in agris. i. ꝙ nō vaget hinc
inde ꝑ illicita: sed ꝙ includat in domo. i.
ꝙ refrenet iudicio rationis: ⁊ sic q h ege
rit: diuinā iusticiam poterit euadere: ⁊ sic
fugere mortem. qui autem audire negle
xerit venit super eum grando. i. diuina iu
sticia ipsum interficiens. ¶ Tertio ali
qui contēnunt venire. qui mala cōmittūt
per peccatum superbie: significati per il
lum qui iuit in villam quia per villam se
cundum Yllarium intelligitur peccatum
superbie: ⁊ ambitio dominandi: pp ꝙ ho
mines extollunt. ¶ Quarto aliqui con
temnunt venire qui mala cōmittunt per
peccatum auaricie significati per illum
qui iuit ad negociationem. quia secundꝫ
Yllariū per negotiatōem intellr peccatū

auaricie quo qs anxi⁹ amore pecunie: ad nuptias venire nõ potest. ¶ Tales figurã tur p filios agar d quibus dicitur baruch. 3. Filij quoqz agar exquierũt prudentiaz que de terra est: ⁊ negociatores terre ⁊ thema ti ⁊ fabulatores: ⁊ exquisitores prudentie ⁊ intelligẽtie: viam aũt sapᵉ nescierũt nec cõ memorati sunt semitarũ eius. ¶ Ubi sciẽ duz ꝙ p filios agar q interpretatur aduẽa: intelligunt hoies hui⁹ mũdi: in q̃ sunt vt aduene ꝯstituti. Isti dicunt exqrere pru dentiã q de terra ẽ: quantũ ad illos: q se exercẽt i mercatiõib⁹ res vẽdẽdo ⁊ emen do: q fabulatores ⁊ exqsitores prudentie dicunt ⁊ intelligẽtie: q: in mercatiõib⁹ di cunt multa mẽdacia. Dicunt ẽt negocia tores terre ⁊ themã quantũ ad illos qui sunt terrenis lucris intẽti terrã collendo: qbus addit themã q interpretatur auster ⁊ ꝓsperitatẽ significat: q: hoies i suis labo rib⁹: vt in pl'ibus: mundanã ꝓsperitatẽ in tendunt. ¶ Lz aũt isti miserabiles hoies sic studeãt mũdane astucie ꝯtinue anxian tes vt lucrent: ñ tñ volũt studere vt sciãt veram sapientiã nec sic ibidẽ sequi vias eius querere vt saluent. Et d eis merito dicat illud sapᵉ. 2. Nescierũt sacra dei: nec mercedẽ sperauerũt iusticie nec iudicaue runt honorez animaꝝ suarum. ¶ Quinto aliqui cõtẽnunt venire: q interficiunt per peccatuz luxurie: significati p illos qui te nuerũt nũcios ⁊ ꝯtumelijs affectos occide runt. q: tales. oẽm bonã inspiratõez mun dicie pulcrificã em animã: interficiũt: duz ipsam si aliquãdo accedat: a cordib⁹ suis expellũt. ¶ Unde tal' figurat per abime lech de quo sentential'r dicitur Judic. 9. ꝙ occidit. 70. fratres suos sup lapidem vnum. ¶ Ubi sciendum ꝙ p abimelech homicidã qui fratres suos occidit: intell'r quilibet deditus carnis delitijs: in se iter ficiens omnes cogitatiões honestas: ⁊ h super lapidem vnum. i. super corpus suũ instar lapidis in malitijs obduratum.

¶ De talib⁹ sic generã r vocatis ad nu ptias ⁊ venire nolentib⁹ loquit dominus puer. i. ipsos rephendẽdo. d. Uocaui ⁊ re nuistis extendi manũ meam ⁊ non fuit q aspiceret: despexistis omne cõsiliuz meuz ⁊ increpatões meas renuistis: ego quoqz i n iteritu vr̃o ridebo: ⁊ subsanabo: cũ vob ꝙ timetis aduenerit.

Secunda pars.

Equit. Rex aũt cum vidiss; ⁊c. Ubi tangit ꝑpotentiã efficati⁹ vindicãtez ꝙ ꝓbat imperatũ ex cidium. Ubi sciendũ ꝙ sic nos in hũanis vidẽus: ita suo modo arguim⁹ i diuinis ⁊ ideo sic nos videm⁹ ꝙ quando aliquis rex offendit a suis subditis contra ipsos iram ostendit p penaz q̃z infert: sic quãdo deus punit trãgressores pro suis demeri tis: dicimus secundum Crisoᵐ. ipsuz ira tum. Scdm h igitur in parte i^a duo possu mus considerare. s.

Presidẽtis indignatiõem ratõabilem.
Offendẽtis punitiõem dãnabilem.

¶ Quantũ ad primũ dicit. Rex aũt cum vidiss; iratus ẽ. Ubi sciẽdum ꝙ sic aliqs rex tẽporal': quãdo sibi refert iniuria fcã suis nũtijs: irascit ⁊ turbat: sic deus quan do vidz ꝙ hoies quos p suos nũcios vo cat ad celestẽ pr̃iam: ipos despiciũt: irascit vt supius dcm̃ est dr̃. Et sic merito sibi possit dr̃e peccatores illd treñ. 5. Proh ciẽs repulisti nos: irat⁹ es cõtra nos ve hemẽter. ¶ Quantũ ad scd̃z dicit. Et mis sis exercitibus ⁊c. Ubi sciendum ꝙ istud ꝙ dicit hic d punitiõe diuina quantũ ad sensuz ystoricũ intell'i põt de ciuitate ierᵐ ⁊ habitatorib⁹ suis. ¶ Sciendũ est ãt cir ca istã ptez loquẽdo moral'r: ꝙ p istã ciui tatẽ cũ suis habitatorib⁹ q̃ ꝑcipit ab irato rege dstrui ⁊ succẽdi: intell'r qlibet pccõr cuius habitatores ⁊ ciues sunt potentie quas de⁹ hoi dedit: que licet deberẽt esse in rectitudie iusticie sic eas ds creauit: tñ cõuerse sunt in oppositũ: dum. s. nullaz bo

⁊ um inspiratõem in homine nutriunt:sed
ipas interficiunt a se penitus expellẽdo.
cui ciuitati repħẽdendo dic̃ dñs Jŝ. prio.
Quõ fcã est meretrix ciuitas fidel' plena
iudicij iusticia habitauit in ea : nunc autẽ
homicide.Qñ igit̃ ds significatus per re
gem audit ista de homine vel ipa cogno
scẽdo q nouit oia:vel ãgelis nunciantibꝰ
ad confusionẽ peccõris:tunc ꝯ ciuitatẽ istã
⁊ habitatores irascit̃ vehemẽter.dicendo
eis illud Osee.8.Jratus est furor meus i
eis.Que qdem ira nobis dat̃ intelligi in
subsequẽti opere:dum missis exercitibꝰ de
struit eam cũ habitatoribus suis.Ubi sci
endum ꝙ per illos exercitus missos ad
pũiendum peccõrem per ciuitatem ďsigna
tum itelligunt̃ angeli per quos ds exer
cet suuz iudiciũ tanq̃z per suos ministros
Unde Grego.Angeloꝝ agmina sunt exer
citus regis nr̃i.❡ Unde tal' peccõr potest
figurari p ciuitatem Jericho:ď qua snĩali
ter dr̃ Joŝ.6.ꝙ pñte Josue clãgẽtibꝰ sa
cerdotibus tub̃: funditus ad terram cor
ruit:ď qua Joŝ.dixit:sit ciuitas h̃ anathe
ma.❡ Ubi sciẽdum ꝙ per ciuitatez istaz
Jericho que interp̃tatur luna q̃ significat
ďfectum intll'r peccõr:vitijs ⁊ ďfectibꝰ ple
nus.Assistẽte igitur extrẽo iudicio signi
ficato per Joŝ.angelis significatis per sa
cerdotes clãgẽtibus tub̃ ⁊ homines vo
cantibus ad iudiciũ:tunc qlibz peccõr istar
ciuitat̃ Jericho corruet in profundum in
ferni.Qui snĩa anathematis percutietur
a xp̃o : quando omnibus reprobis dabit̃
maledictõ ꝙ in infernum descẽdãt. iuxta
illď Math.25.Discedite a me maledicti
in ignẽ eternũ ꝙ patũ ẽ dyabolo ⁊ angel'
eius.

Tertia pars.

S Equtur.Tunc ait rex seruis s. nu
ptie ⁊c. Ubi tangit diligẽtiam
benignius transferentem . ꝙ p
bat cõmutatũ ꝯsortium.Ubi sciendum ꝙ
bonũ qr de sui natura est sui ipsius cõica
tiuum:ex quo pz ꝙ bonum dz cõmũicari:
lz ab aliqbus pp eorum malitiam respua
tur:non tñ dz pp h̃ i ꝯmũicatũ manere : sz
loco illoꝝ q se reddunt indignos:dz alijs
subrogari.Licet igit̃ q prius inuitati fue
rant ad nuptias indignos se fecerint:tñ
nuptie incomplete esse non ďbẽt:sed loco
priorum alios subrogare. Scðm hoc igit̃
i parte ista quattuor possumꝰ ꝯsiderar̃.s.
Jndignoꝝ reprobatõem.
Alioꝝ subrogat õem.
Ministroꝝ executõem.
Uocatorum adunatõem.
❡ Q^m ad p̃mum dic̃.Tunc ait rex seruis
s.⁊c.Ubi sciẽdum ꝙ per illos p̃us voca
tos:vno modo loquendo alegorice intelli
guntur iudei qui principal'r ad istas nup
tias.s.ad vnitatem fidei Christi ⁊ ad eter
nas nuptias fuerunt vocati . iuxta illud
Ro.1.Uirtus enim dei est in salutem om
ni credenti:iudeo primum ⁊ greco .
❡ Alio modo loquendo moraliter per il
los primo vocatos intelliguntur homies
in suis malitijs obstinati : quos tamen ď
us vocat vt ad statum penitentie veniãt
⁊ ad ecclesie vnitatez:iuxta illud Christi.
Math.9.Non enim veni vocare iustos
sed peccatores ad penitentiam.Et signan
ter dicit:ad penitentiam:qr lz iusti princi
paliter ad regnum celorum vocent̃: tamẽ
cum sint iusti non egent penitentia:pecca
tores autem oportet prius vocare ad pe
nitentiam q̃z ad regnum celorum . ❡ Lz
tñ a dño vocent̃ miserabil'r seipos reddũt
indignos ex eoꝝ mal' opibus:pp ꝙ a dño
reprobant̃.❡ Q^m ad 2^m.s.aliorum subro
gatõem dicit.Jte ergo ad exitus viarum
⁊c.Ubi sciẽdum quantũ ad sensuz alegori
cum:ꝙ qr iudei inuitati noluerunt venir̃.
Jdeo scdm Remigium gentilis populus
subrogat̃. ❡ Sciẽdũ ẽ ãt quãtũ ad sensum
moralẽ ⁊ tropoloycũ ꝙ p exitus viaꝝ ad
quos mittunt̃ nuncij : intell'ntur peccato
res nõ tñ in suis vitijs obstinati:q repro
batis obstinatis ad nuptias vocat̃.Ubi scie.

q p viam intelligunt bona opa:q: sic via duc ad terminu:sic boa opa ducut i padisum. Uel p viam intellr mudana occupatio. Per exitus vero viaz caretia occupatiois mudane.q: multi sunt q caretes rebus tepoalibus:no occupant in ipsis:z isti qn vocant ad nuptias facilius veniut:q: no retrahunt per solicitudine terrenou Un Greg. In scriptura sacra via actioes accipimus:q: illi plerung facile ad deum p ueniut quos i terrenis actioibus psperA mala pmittant. Qm ad 3m.s.ministrorum executoem dic. Et eggressi serui zc. Ubi sciendu siue intelligat alegorice qm ad vocatoem gentil ppli:siue tropoloyce qm ad vocatoem oium hoium generalr q qzdiu sumus i hoc mudo:no possut sic discerni boni a mal qn sint mixti i eccla militante. Si igitur intelligatur generaliter de illis qui nunc sunt in eccla qui xpiani dicuntur inueniemus iter ipos sz Grego.diuersitatem vt aliq possint dici boni :alij vero mali. Ad oes igit homies siue gentiles sint siue xpiani mittunt nucij q vocent ad nuptias:non faciendo differentiaz iter bonos z malos.q: qzuis aliquando mali vocentur:efficiutur postmodum relictis vitijs boni per opera virtuosa. Qm ad quartum .s. vocatoz admiratoem dic. Et implete sunt nuptie discubentium. Ubi sciendum q q: ad pdicatoem aploum:d quibus ps. In omne terram exi.sonus eoum z in fi. obis terre ver.eoum.z ad pdicatoem successoz: qz cuilibz dr.2.thy.4. Predica vbu: ista opo.ipo.arg.icrepa obsecra in oi pacia. z doctrina.multi sunt conuersi ad fidem: io dnr plene fce nuptie discubetium. Un Greg. Nuptie.s.xpi z eccle sut iplete:duz restituti do q ab aplis sunt iueti recubuerut ad epuladu i nuptijs. Quarta ps. Sequitur. Intrauit at rex vt videret discube.zc. Ubi tigit sapiam euidetius discernete.q pbat pte platu collegiu. Ubi scie.q lz ex liberalitate dei oes iuitent ad nuptias:illi tn q volut in ipsis pmaner vt satient eternalr : dbet apte qm e ex pte sua se dispocre:vt si mali erat an vocatoem post ipam efficiatur boni:q: nullus nisi bonus pot ibi pmanere z io ds quos videt ineptos in nuptijs :lz eos sua benignitate vocauerit:tn pp eoz negligetiam q: no se oznant vtutibus expellit. Scdm h igit i pte ista tria possumus considerare .s.

Discussiois meritoum diligentiam.

Obiurgatois indignoum euidetiam.

Excusatois repoboz carentiam.

Qm ad pmum dic. Intrauit aute rex zc. Ubi sciedu q lz ds sit vbiqz pp sua potentia iuxta illud sapietie. 7. attingit aut vbiqz pp sua munditia.z lz oia cognoscat iuxta illud eccliastici.23. Oia vidit oculus eius. Unde ps. Ecce dne tu nosti oia noua z antiqua.tn intrare z videre dr scdm Criso.dum illud q speculatiue cognoscebat de hoie ponit in effectu : ipm bm sua opa iudicado. Sciedum e aut q p vestem nuptialem itelligunt virtutes z specialiter caritas sine q qzuis ho possit ee i eccla militate:no tn i triuphate. Un apo. 1.co.13. Si hu[e]ro oem fide ita vt motes trafea:caritate at n hu[e]ro nihil su. Ad illa aut veste virtutu habenda induc xps quelibet nrm figuratiue Apoc.2.d. Suadeo tibi a me emere auz ignitu vt locuplex fias z vestimetis albis inducaris vt no appareat confusio nuditatis tue. Ubi sciendu q p illd auz itelligit caritas:q: sicut inter metalla auz e nobilius:ita inter vtutes caritas obtiet pricipatu. No solu at sua det hoi auz caritatis ab ipo emere:sz et vt albus vestibus iduat p puritate metis z copoxis z puersatione honesta.vt sit d illius: d qbus ipe dic apoc.3. Qui n coinquauerut vestimeta sua ambulabut mec i alb:q: digni st. Qm ad 2m.s. obiurgatois indignoz euidetia dic. Et ait illi amice zc.vbi

sciē.ꝙ ds peccōres q̄s videbat intrasse nu ptias militantis eccl'e p fidē fictā sine cari tate significata p vestē ipos acriter repre hēdet dōo illō ps. Existimasti iniq̄ ꝙ ero tui silis: arguam te ⁊ sta.ꝯ fa.tuā. ¶ Sci endū est āt ꝙ lꝫ ds pccōrem ingrat ð suis malitijs: tñ ipm vocat amicū: rōne natu re q̄z creauit q̄ bōa ē. ¶ Q^m ad 3^m .s.ex cusatōis reproboꝝ carētiā dic̄. At ille ob mutuit. Ubi sciēdū ꝙ q̄n ds i extremo iu dicio reprhēdet pccōrem de suis malitijs sibi rñdere nō poterit increpatus. Unde Orig. Et q̄m q peccat ⁊ nō iduit dñm yh̄z xp̄m nō habet excusatōez aliq̄z: iō seqtur. At ille obmutuit.

Quinta pars.

Sequtur. Tunc rex ait ministris ligatis ⁊c. Ubi tangit iusticiam accerbi⁹ pūientē.ꝙ pbat comia tū suppliciū. Ubi sciē.ꝙ ds nō solū discer net merita singloꝝ: nec solū reprhēdet pec catores ð suis malitijs: ſꝫ ēt grauiter pūi et trāsgressores. Scdm h igit in pte ista duo possum⁹ ꝯsiderare.s.

Peccatoris pēalē flagellatōem.
Sermōis generalē applicationē.

¶ Q^m ad p^m dic̄. Tūc ait rex ministris ⁊c. Ubi sciē.ꝙ in extremo iudicio dabitur snīa ꝯ pccōrē ꝙ pūiat tā q^m ad penā dāni q̄z ēt ad penā sensus: nec ab istis poterit fugere: q: nō restabit āpli⁹ loc⁹ merendi. nec locus pnie ſꝫ solūmodo afflictionis ⁊ pene. Et sic pccōri sniato dicaf illud Job 41. Mitte ꝯ eū fulmia. q: ꝯ pccōrē mitten tur due snie ꝙ nō poterit effugere. ẜm h igit q^m ad pūitōez pccōris tria possumus considerare.s.

Defectōez opis respectu gr̄e. q: ligat pe. ⁊ ma.
Exclusiōē luis respcū gl'e: q: pōit i te.exti.
Afflictōem corpis respectu gehēne: quia ibi erit fle.⁊ stri.dentium.

¶ Q^m ad p^m dic̄. Tūc ait rex mistris ⁊c. Ubi sciē.ꝙ p pedes illit opa ⁊ illa liga bunt: q̄n nō erit facltas bn̄uolēdi nec ope rādi. Et tūc sibi dicat illō eze.3. Fili hois ecce data sunt sup te vincula ⁊ ligabūt te i eis: ⁊ nō egredieris. ¶ Q^m ad exclusio nē luis respectu gl'e dic̄. Mittite eū i te. exteri. Ubi sciendū ꝙ p tenebras vbi est carētia luis dat intelli.pēa dāni lūis gl'e q: semp priuati dio luie: in tenebris pma nebūt. Et sic verificet de eis illud naū.1. Inimicos ei⁹ psequētur tenebre. ¶ Q^m ad afflictiōez corpis respectu gehēne dic̄. ibi erit fle.⁊c. Ubi sciēduꝫ ꝙ n̄ solū hoies mali pūient pēa dāni.s.carētia visiōis di uine: sed ēt pena sensus.s.q^m ad remorsuꝫ cōscientie intrinsecus.iuxta ꝙ ð eis dicit Js.66. Uermis eoꝝ nō moriet.⁊ ignis eo rū non extinguet. ¶ Q^m ad 2^m.s.sermo nis generalē applicatiōem dicit. Multi sunt vo.pa.vero electi. Ubi sciendū ꝙ lꝫ omnes hoies vocet ad nuptias i h mun do p fiō ⁊ grām: ⁊ in futuro p gl'am: q: iu xta illud.1.ty.2. Ipse vl't omnes hoies sal uos fieri: tñ pauci sunt q ad illas nuptias finalr eligant. ¶ Ex isto aūt verbo: multi sunt vo.pa.vero electi. datur mā cuilibꝫ humiliādi ⁊ nō supbiendi: q: valde ptime scendū ē dum ignorat vtrū ad illas nupti as finaliter sit elect⁹. Nam iuxta illud ec clesiastes.9. Nescit hō vtrū odio an amo re dign⁹ sit. Uñ Raban⁹ tanto vnusq̄sq̄ꝫ vrm in hūilitate se dp̄rimat: q̄zto si sit ele ctus ignorat. ¶ Sciendū est āt ꝙ 1ª mul torum vocatio ⁊ paucorū electio fuit figu rata in filijs Jsrl' quos oēs deus vocauit de egypto: vt irēt in terram ꝓmissionis. ⁊ tñ non nisi duo intrauerūt.s. Jos.filius nū: ⁊ caleph fili⁹ Jephonie iuxta ꝙ snialr dr Numeri.14. ¶ Ubi sciendū ꝙ p filios israel quos de⁹ de egypto vocauit ad ter rā q̄z eis ꝓmiserat intelligit totū genus humanū ꝙ de⁹ vocat ad celestē pr̄iam: tñ sicut de tāta multitudine: nō est ingressus terrā ꝓmissam nisi duo.⁊ ēt sicut isti duo in tantā multitudinē soli duces ppl'i ele

eti fuerūt: sic ēt lʒ multi . ymmo oēs vocati sint ad celestes nuptias . tn̄ pauci sunt qui eligantur ad ipsas. vt sic merito dici possit: Multi sunt vo. pa. v̄o electi. ¶ Fuit ēt figurata Nūeri. 14 . Ubi sinial'r dr̄ ꝙ cum discēsio esset in ipso israelitico qs inter eos deberet fungi sūmo sacerdotio: dixit dn̄s ad Moy. ꝙ acciper p̄ cognatōes ⁊ familias q̄ erant . 12. iuxta Nūeꝝ. 12. filiorum Jacob v̄gas. 12. in quaꝝ qualibet eēt nomē coꝝ nō dēptis tribus: ⁊ ꝙ p̄ter illas 12. accipet vnā in qua eēt scriptū nomen Aarō: ⁊ poneret oēs illas virgas in tabernaculo testimonij an̄ dn̄m : ⁊ cuius virga inuenireẗ in mane florida: ille esset sūmus sacerdos: quo facto inuēta est sola virga Aarō germinasse: in qua turgentibus gēmis erumpebāt flores: q folijs dilatatis i agmidolas deformati sunt: ⁊ sol⁹ Aaron iter oēs elect⁹ est sūm⁹ sacerdos. ¶ Ubi sciendū ꝙ p̄ illō sūmū sacerdotiū ad ꝙ aliqs eligi dēbat: intelligiẗ dignitas q̄ hēẗ i celesti p̄ria: ad q̄ʒ qdē acqrēdā ml'ti sunt vocati: tn̄ sic ml'tis exclusis solus Aaron fuit electus. sic lʒ multi sint vocati: tn̄ pauci inueniunẗ electi. ¶ Qual'r āt eligi debeant. seqtur ꝙ virge d̄bebāt poni ⁊c. ⁊ cuius virga germīassʒ fructuosa : florida: ⁊ fructifera. tal' essʒ electus. ¶ Ubi sciēdū ꝙ per virgā q̄ signum ē dn̄ij : ⁊ qua castiganẗ pueri: intell'r aīa q̄ dʒ in hoīe dn̄ari ⁊ motus illicitos castigare. h̄ dr̄ pōitur in tabernaculo testimōij qn̄ adiungiẗ cōgregatōi fidelium. Cuius igiẗ virga. i. anima inuēitur germinasse in bōitate ꝯscie: frō. in v̄itate doctrine. flo. in claritate fame . fruc. i vbertate vite: tali dabiẗ sacerdotiū eternum. d̄ qbus Apoc. 23. Dominus ds illuminabit illos ⁊ regnabūt in se. seculorum amē. Ad q̄ʒ ⁊c.

¶ Dominica vigesima post pentecostē. Euāgelium .61^m.

Rat qdam regulus: cuius filius infirmabaẗ Caphar. ⁊c. Jo. 4. Nos videmus p̄ expientiam ꝙ qn̄ aliqs infirmatur corporal'r ꝙ solicitus ē per se vel per aliū reqrere medicorum cōsilium vt possit recipi sanitatē : ⁊ quanto sit medicū meliorem: tanto citius hʒ recursum ad ip̄m. Si igiẗ hoc videm⁹ in corporalibus multo magis h̄ dʒ esse in infirmitate sp̄uali aīe per pccm̄. Cum igitur xp̄s sit sūmus medic⁹ : potēs infirmitates hoium sp̄uales curare: q: iuxta illō p̄s. Ip̄e est q propitiaẗ oībus iniqtatib⁹ nostris ⁊ sa. oēs infir. nostras. Ideo qlibʒ q se sentit infirmum dʒ ad ip̄m accedere dicēdo sibi illud p̄s. Miserere mei dn̄e qm̄ infirmus sum ⁊c. In isto igitur euangelio bt̄s Jo. q̄ttuor tangit. vʒ.

Languētis ꝯdictōem inualidam.
Procurantꝫ deuotōem solicitā.
Medicantꝫ ꝯdescēsionē benignam.
Impetrantis ꝯsol'onē ꝯpletam.

¶ Primū probat defectō corporal'. Scd̄ʒ puētio p̄sōal'. Tertiū ꝯpassio p̄nal'. Quartum promissio salutaris. Primū in principio. Secundū ibi. Hoc cuʒ audisset ꝙ yh̄s ⁊c. Tertium ibi dixit ergo ad eum nisi signa ⁊c. Quartū ibi Credidit homo s̄moni ⁊c.

Prima pars.

Uantū ad primū vbi tangit ⁊c. ꝙ probat ⁊c. dīc. Erat qdā regulus ⁊c. Ubi sciendū ꝙ ifirmitas in homine reddit ip̄m inualidum quantū ad corpus: q: igiẗ h̄ infirmabatur corporaliter daẗ nob̄ itelligi ꝙ ip̄e erat debil'. Ut sic dicere potuerit illud p̄s . Infirmata ē i paup̄tate v̄t⁹ mea ⁊ ossa m̄a ꝯturbata s̄t. ¶ Sciendū est āt circa istā p̄tē p̄icipalē loquēdo moraliter ꝙ p̄ istū regulū h̄ñtē filiū ifirmū i caphar. itelligiẗ qlibʒ pccōr. Un̄ circa pccōrē h̄ tria possum⁹ ꝯsiderare

Gradū excellētem notabl'r.
Statū affligētem letal'r.
Sitū inficiētem causal'r.

¶ Quantū ad pͥmū dicit. Erat qdaȝ regl's. Ubi sciendum ꝙ hō ex sua cōdictōe: quasi est qdam regl's factus a deo: post anglos dignissima creatura. Nā est i ipo quoddā puū regnū cuius rex ē ratio: lex āt sap^{n}. grex vero po^{c} inferiores q̄ debēt subici impio ratiōis. Homini igit cui ds dedit ratiōem vt p ipam se regulet q̄ztū ad potētias inferiores: nō dȝ esse insipiēs sensualitateȝ sequēdo: q: sic dicitur eccl'i. 10. Rex insipiēs pdet ppl'm suū: sed debȝ esse sapiēs se scōm rationem regendo: q: sic dr sap^{c}. 6. Rex sapiēs ppl'i stabilimentum ē. ¶ Q^{m} ad statum affligētem dic. cuius filius infirmabat. Ubi sciendum ꝙ p istuȝ filiū: intell'r anima cuiuslibet hois: q: sic filius a pr̄e care diligit. sic hō super oia dȝ diligere aiaȝ suam: vt ei dicat illud 2. Re. 1. Sic mr̄ vnicū amat filiū: ita te diligebā. q: homo nō hȝ nisi vnicam animaȝ. ¶ Licet āt iste filius deberet tenere diligi: ⁊ vt ē possibile hoi in sanitate p grām diuinā seruari. tn̄ multociēs accidit ꝙ infirmat per pccm̄ mortale. Un̄ hō cuiꝰ filiꝰ i. aia infirmat pōt lamentādo dr̄e illō tre. 1. Infirmata ē manus mea: dedit me dn̄s in manū de qua n̄ potero surgere: q: relinquit in ptāte dyaboli: d qua nō poterit p pͥjs viribꝰ eripi nisi a deo spāliter adiuuetur. ¶ Quantū ad sitū inficiēteȝ cāliter dic. i capharnaū. Ubi sciendū ꝙ p ciuitatē caphar. q̄ fuit ciuitas multū ellata: cui dixit xp̄s luc. 10. Et tu caphar vsqȝ ad celuȝ exaltata vsqȝ ad infernū demergeris. q̄ etiam interpretat ager pinguedinis: vl' villa cōsolatiōis: vl' villa pulchritudinis: intell'r status oium vitioꝝ. Ubi sciendum ꝙ oia vicia general'r reducunt ad 3^{a}. s. luxuriā: auaritiā ⁊ supbiā. iuxta illud. 1. Jo. 2. Omne ꝙ ē in mundo cōcupiscentia carnis ē. aut cōcu. oc. aut supbia vite. Ista āt tria dant nob intell'i in ciuitate caphar. Nam p h ꝙ erat ciuitas exaltata: dat intelligi pccm̄ extollētis supbie. Per h āt ꝙ iterpretat ager pinguedinis siue villa cōsolationis: dat eneruātis luxurie. Per h aūt ꝙ dicit villa pulchritudinis: dat intelligi pccm̄ exuriētis auaritie: ⁊ sic p cōsequēs oē pccm̄ inficiētis mali^{c}. ¶ Quantuȝ ad pccm̄ supbie dicit eccl'i. 3. Synagoge superboꝝ nō erit sanitas. ¶ Q^{m} ad infirmitatem pcci luxurie ꝙ p gulam fouet dicitur eccl'i. 37. In multis escis erit ifirmitas. ¶ Q^{m} ad ifirmitatē pcci auaricie dicit eze. 22. Principes eiꝰ in medio illiꝰ: quasi lupi rapiētes pdam ad effundēduȝ sanguinē ⁊ ad pdendum anias: ⁊ auare sectando lucra.

Secunda pars.

Equit. Hic cū audissȝ ꝙ yh̄s ⁊c.
s Ubi tangit pcurantȝ deuotōem sollicitā. ꝙ pbat puentō psonal'.

Ubi sciēdū ꝙ iste regl's ex dilectōe naturali q̄z hēbat ad filiū: videns ipȝ infirmū grauiter: sibi sanitatē pcurauit. Scōm h igit in alia pte. tria possumꝰ ꝯsiderare. s.
Cōgruitatem benignissimā.
Sedulitatem pmptissimā.
Infirmitatem grauissimā.

¶ Quantū ad pͥmū dic. Hic cum audissȝ ꝙ yh̄s ⁊c. Ubi sciēdū ꝙ magna benignitas erat xp̄i yh̄u ꝙ sic circuibat cōtratas docēdo ⁊ infirmos sanādo. ¶ Q^{m} ad sedulitatem pmptissimā dicit. Abijt ad eū ⁊ rogauit eum ⁊c. In hoc enim cōmendatur sedulitas illius regli: q: statim vt sciuit yh̄m in galli^{a}: iuit p sanitate filij pcurāda: rogās ipȝ vt filiū suū sanat. ¶ Q^{m} ad infirmitatē grauissimā dic. Incipiebat enim mori. In h enim ostendit grauitas infirmitatȝ filij istius reguli: q: appropinq̄bat ad mortem. ¶ Sciendū est aūt loquēdo spūal'r ꝙ p i^{m} aduentū xp̄i de iudea i gallileā: intell'r aduētus eiꝰ de sinu pr̄is in mūduȝ. Ubi sciendū ꝙ iudea interpre

tatur glorificatio: significat diuinā essentiam: cui soli debet gloria et glorificatio ab omni tā visibili q̄z inuisibili creatura. iuxta illō. i. ty. i°. Regi seculo: imo:ta. &c. Galilea vno modo interpretat rota et significat mundū q instar rote volubil' et instabilis reperit. Xp̄s igit venit d iudea in galileā qn̄ vēit d sinu prīs i mundū. ❡ Sciēdum ē aūt q aduētus xp̄i i mundū fuit.

Veraciter prophatus.

Figuraliter nūciatus.

Mentaliter inuocatus.

Longanimiter expectatus.

Presentialr demonstrat9.

❡ Primo aduentus xp̄i fuit veraciter p phatus. Vn̄ audi zach. d. zach. 9. Exlta satis filia syon iubila filia ier^m: ecce rex tu9 veniet tibi iustus et saluato: ip̄e paup et ascēdens sup asinā et sup pullū asine. ❡ Ubi cōsidera o deuotissima anima: isti9 regis et dn̄i ylaritatē iocūdantem et iō tibi dicit exlta et lauda. Cōsidera dignitatē in ipso excellentem q: rex. Caritatē cōiungētem quia tu9 veniet tibi. Eqtatem p̄miantem: q: iustus. Puritatē redimētem: q: saluato:. Necessitatē indigētem: q: ipse paup. Humilitatē euidētez: q: sedens sup asinā et pullū. ❡ Scd̄o fuit figuralr nūciatus. Et qualr: audi qd de dd̄ in ipsius figura dicitur. i. Re. 22. Ubi sentētialr dr̄ q dd̄ recedens de p̄sidio vbi erat profectus: vēit in saltum areth. ❡ Ubi sciendū q per dd̄ qui mau fortis et deco:us dr̄: intelligitur dei fili9: quem aīa sancta aloquit cant. i. d. Et tu pulcher es dilecte mi: et deco:us: lectulus nr̄ floridus. Iste de solio trinitatis significato per p̄sidiū vbi erat eternaliter pfectus: vēit instar dd̄ i saltū areth. Ubi sciendū q p saltum q idē ē q silua siue nemus: intellr i° mundus: qui instar silue et nemo:is. vbi sunt arbores siluestres cōsitus est multitudine vitio:ū: qui signāter salt9 areth dicitur: qui interpretat stupo: siue descensio: dum de celo descēdit in terrā: et stupo: magnus. q: Luc. 5. Stupo: apprehēdet omnes. ❡ Tertio fuit mētaliter inuocat9. Et qualr: audi ps. d. Excita potentiam tuam et veni vt saluos facias nos. ❡ Quarto fuit longanimiter expectat9. Et qualr: audi qd in p̄sona toti9 generis hūani sibi dr̄ Judic. 6. Ego prestolabo: aduentū tuū. ❡ Quinto fuit p̄sentialiter demōstrat9. Et qualr: audi ip̄um dei filiū. d. Jo. 4. Ego inqt vēi vt vitā hēant: et habūdantius hēant. Nā ipse vēit vt homines i h mundo vitā hēant p grāz: et habundanti9 in futuro p glām. ❡ Qn̄ igit dei fili9 in mundū vēit: debēt hoies instar isti9 regli ad ip̄ accedere sanitatē aie postulādo. d. illō Je. 17. Sana me dn̄e et sanabo: saluū me fac et salu9 ero.

Tertia pars.

Equit. Dixit igit yh̄s ad eū nisi signa &c. Ubi tāgit medicantis cōdescensionē benignā. q pbat cōpassio paternal'. Ubi sciēdū q officiū patris ē n̄ solū filiis subuēire i suis necessitatib9: sed ēt ip̄m instruere si erret. Fili9 aūt petēs a p̄re grām: si p̄tingeret q p̄r p̄mo negaret: nō pp h̄ o: diffidere: sz itez et iterū cū fiducia postulare. Sm h̄ igit in p̄te i^a tria possum9 considerare. s.

Increpatōem infidelitatis.

Cumulatōem p̄cabilitatis.

Repromissiōem cite sanitatis.

❡ Q^m ad primū dic. Dixit eis yh̄s nisi signa &c. Ubi sciendū q i° regl's reprehēdit de ifidelitate: q: vt crederet: signa petebat. Ubi sciendū q differētia ē iter fideles et infideles: q: fideles trahunt ad fidē pp aucto:itatē scripture: infideles vero p signa et iō Greg. i ol'. eplē. Ill'. s. iudeis, p p̄hie tanq̄z fidelib9: non ifidelib9. et istis. s. gentilib9: signa tanq̄z ifidelib9 non fidelib9 data sunt. Quia igitur iste regl's conuersabatur cū iudeis: q tunc fideles erāt reprehendit: q: non propter aucto:itatē: sz p signa et miracula credere volebat. Cū

dixit ergo yh̄s nisi signa ꝛc. arguit hoīe ꝫ
in fide tepidū aut frigidū: aut oīno nulliꝰ
fidei: ſꝫ tēptare cupientem de sanitate filij
sui q̄lis esset xp̄s: q̄d esset: q̄ꝫtum posset.
¶ Sciendū est āt q: h̄ fit mētio de signis
ꝙ loquēdo alegorice multiplex signū inue
nio in scriptura de xp̄o. s. signum.
Conceptionis deifice.
Productionis mirifice.
Passionis saluifice.
Tumulationis uerifice.
Resurrectionis magnifice.
Ascensionis glorifice.
Discussionis iustifice.
¶ Primo inuenio in scriptura signū de
xp̄o ꝯceptiōis deifice. Nam ipse fuit ꝯce
ptus p diuinā potentiā iuxta illō ꝙ dixit
angelus btē v̄gini querēti qūo virgo pos
set ꝯcipe ꝛ dn̄ti. Luc. 1. Qūo fiet istud qm̄
viꝝ non cognosco rn̄dens angelus d. Spi
ritus s. sup. in te ꝛ v̄tus al. ob. tibi. ¶ Hoc
signum fuit figuratū Gen. 9. Ubi dixit do
minus ad Noe Arcū meum ponā in nubi
bus: ꝛ erit signuꝫ federis inter me ꝛ inter
terram. ¶ Ubi sciendū ꝙ p arcum arma
turam bellātium intelligitur xp̄s qui ve
nit ad bellandum ꝯ̄ humani generis ini
micū. Per nubē ꝯtinentē humiditatē ꝛ
aquā: intelligit̄ virgo maria: gr̄aꝫ p aquā
significatā ꝯtinēs. cui angelus dixit Luc.
2. Aue gr̄a plena dn̄s tecum. In hāc igit̄
nubē arcus fuit positus qn̄ in eius vtero
virtute sci spūs: dei filius fuit hō ꝯceptꝰ.
Quod fuit signū federis inter deū ꝛ terrā
i. recōciliationis generis humani cū deo.
¶ Secūdo inuenio signū de xp̄o ꝓductio
nis mirifice. Nā ipse natꝰ fuit d̄ v̄gie mr̄e
q̄ fuit mirabil' modꝰ ꝛ inusitatus nature.
¶ Hoc āt fuit figuratū Isa. 7. vbi dr̄. pp
ꝙ dabit dn̄s ipe nob signū. Ecce v̄go ꝯci.
ꝛ pa. filium ꝛ vo. nomen eiꝰ yh̄s ꝙ inter
p̄tat̄ nobiscū deꝰ. ¶ Per istā v̄ginē cuiꝰ
ꝯceptꝰ ꝛ ptꝰ fuit sic v̄aciter ꝓp̄atꝰ intel
ligit̄ v̄go maria. ¶ Tertio inuenio signū
de xp̄o passiōis saluifice. Nam ipse ꝓ nr̄a
salute passionē sustinuit vt nos a s̄uitute
dyaꝰ liberaret. ¶ Hoc aūt signū fuit figu
ratū numeri. 21. Ubi sim̄al'r dr̄ ꝙ cū ppl's
Israeliticꝰ trāsiens p desertū affligeretur
ab ignitis serpētibꝰ: dixit dn̄s Moy. fac
ignitū s̄pentē eneū: ꝛ pone eū ꝓ signo: q
pcussus aspexerit eū viuet. ¶ Ubi sciēdū
ꝙ p ppl'm trāscuntē p desertū: pcussum a
s̄pentibꝰ ignitis intelligunt̄ hoīes qui in
hoc mūdo pegrinādo interficiūtur morbi
bus ꝛ tēptatiōibꝰ demonū p pcc̄m: quoꝝ
liberatiōis signū est serpēs eneus. i. xp̄s
elleuatꝰ in cruce: quē q aspiciūt: vitā reci
piunt: q: p ipsiꝰ passionē: hēmus remissio
nē omniū pccōꝝ. ¶ Quarto inuēio signū
de xp̄o tumulatiōis verifice. Nā ipse fuit
ꝓ nob post passionē verifice tumulatus.
¶ Hoc signū fuit a xp̄o iudeis signū ab
eo petētibꝰ p̄dictū Mat. 12. de qbꝰ figura
tiue dixit. Generatio mala ꝛ adultera si
gnū q̄rit ꝛ signū nō dabit̄ ei nisi signū Io
ne ꝓphe. sicut eni fuit Iona in ventre ceti
tribꝰ diebꝰ ꝛ tribus noctibus: sic erit filiꝰ
hoīs i corde terre tribus die. ꝛ tribus no
ctibus. Ubi sciendū ꝙ p cor terre h̄ sepul
crū intelligit̄. ¶ Quito inuenio signū de
xp̄o resurrectiōis magnifice. Nā lꝫ ipse ꝓ
nob fuerit mortuus ꝛ sepultus: tn̄ ad ꝯso
lationē nr̄am die 3ª magnifice resurrexit.
¶ Sexto inuenio signū de xp̄o ascēsionis
gl'ifice. Nā ipse post resurrectionē suā: in
celū gl'iosus ascēdit iuxta illud Ephe. 4.
Qui descēdit ipe est qui ascendit sup ce
los vt adimpleret oīa. ¶ Septimo inue
nio signum de xp̄o discussionis iustifice.
Nā ipe sicut verus iudex ꝛ iustus discu
tiet fcā q̄rūlibꝫ vt vel p̄mium ill' ꝯferat l'
penā. Nam iuxta illud act. 10. Ipe ē qui
ꝯstitutus est a deo iudex viuoꝝ ꝛ mortuo
rum. ¶ Quantum ad cumulatōem p̄ca
bilitatis dicit. Dixit ad eum regulus do
mine descende priusq̄ꝫ ꝛc. ¶ Ubi sciēduꝫ
ꝙ iᵉ regulus lꝫ prius rogassꝫ Christum ꝓ

salute filij: tamē iterato p̄ces replicat vt xp̄s facilius inclinetur. d. q̄ ad filium suū morientem descendat. ¶ Sciendū ē autē q̄ i^c regulus in i° verbo cum dic̄. Domine descende priusq̄ȝ moriat̄ filius meus tria facit. Nam.

Extollit dignitatē oībus p̄sidētem.
Deposcit pietatem oībus assistētem.
Expōit necessitatē oībus incūbentē.

¶ P^{m} pbat impiū demōstratū: q2 dn̄e. 2^{m} auxiliū imploratum: q2 descēde. 3^{m} piculum indicatum: q2 priusq̄ȝ moriat̄ filius meus. ¶ Q^{m} ad p^{m} vbi extol. ⁊c. dic̄ dn̄e Ubi sciendum q̄ xp̄s yh̄s erat ver⁹ dn̄s: q2 hō erat ⁊ deus. Unde p̄s. Scitote q̄m dn̄s ip̄e ds. ¶ Und̄ iste magnificus dn̄s potuit figurari per 1^{m} dn̄m quem vidit Is. de quo ip̄e dic̄ Is. 6. In anno q̄ mortuus est rex Ozias. Uidi dn̄m sedentem super solium excelsum ⁊ eleuatū: ⁊ plēa erat domus a maiestate eius: ⁊ ea que sb̄ ip̄o erant replebant templuȝ: seraphin stabāt super illud. 6. ale vni ⁊. 6. ale alteri. duab⁹ vellabant faciem eius: ⁊ duab⁹ vellabant ped̄s eius: ⁊ duabus volabāt: ⁊ clamabāt alter ad alteꝝ ⁊. d. Sanctus sanctus scūs: dn̄s deus exercit^m plena est terra gloria eius. ¶ Ubi sciendū q̄ in ista figuratiua visione q̄ttuor possum⁹ ꝯsiderare. s.

Tēporalem ꝯgruētiā.
Impialē excellētiam.
Generalem influentiam.
Singularem assistentiam.

¶ Q^{m} ad tēporalē ꝯgruētiā dic̄. In āno in q̄ mortu⁹ est rex Ozias. Ubi sciēduȝ q̄ per regē Oziam supbum ⁊ arrogantē: q2 sicut habet̄ 2. paral̄. 26. voluit sibi arrogare offm̄ sacerdotale: pp̄ q̄ fuit a dn̄o lepra percussus: intell'r dyabolus: q sibi voluit arrogar̄ silitudinē dei. d. Is. 14. Ascēdam sup altitudinem nubiū: similis ero altissimo pp̄ q̄ lepra percussus fuisse dr̄: ⁊ in ip̄o macula ⁊ deformitas pcci remansit. Annus āt in quo dyabolus mortu⁹ fuit: ē ann⁹ quo xp̄s passus fuit p nobis.

¶ Q^{m} ad impialem excellentiam dicit. Uidi dn̄m se. super so. excel. ⁊ elle. Ubi sciendum q̄ per istum dn̄m intll'r xp̄s yh̄s: iuxta illd̄ p̄s. Dn̄s i tē. s. s. dn̄s in ce. sed̄s eius. ¶ Q^{m} ad generalem influentiam dic̄. Et plena erat domus a maiestate ei⁹: ⁊ ea que sub ip̄o erant reple templū. Ubi sciendum q̄ istam domum ⁊ tēpluȝ q̄ q^{m} ad pn̄s spectat p eodem accipitur: itell'r celestis patria: q̄ ab ipsi⁹ maiestate repleta dr̄ q2 diuitas xp̄i ⁊ ei⁹ gloriosa humanitas: celestem p̄riam illuminant ⁊ decorant. Ut sic verificet̄ de ip̄a illud Ezech. 43. Ecce repleta erat gl'ia domus domini Que ēt significata per templuȝ: repletur ab his que sunt sb̄ ip̄o: q2 repletur gl'osis sanctis: q pro tanto sb̄tus xp̄m dicunt̄. quia sunt creature: ⁊ ip̄e ver⁹ creator. ¶ Q^{m} ad singularē assistētiam dic̄. Seraphi stabant super illud ⁊c. Ubi sciēdū q̄ p seraphin qui interp̄tatur ardentes: intelligūtur sancti angeli specialiter suppremi in oratōe: qui sunt special'r seraphin appellati: qui tanto amore diuino ardent intensi⁹ quanto diuinitatem ipsius clarius contēplant̄. Describuntur autem isti seraphin quātum ad tria. s.

Q^{m} ad situm dignitosum: q2 ista sup illd̄.
Q^{m} ad ornatū gr̄osum: q2. 6. ale ⁊c.
Q^{m} ad cātū gl'osum: q2 clamabant ⁊c.

¶ Pro p̄ pōt accipi illud Is. 21. Sup specl'a dn̄i ego sū stās tot̄ noctib⁹. Pro 2° sit glib3 coꝝ accipit̄ expādēs alas suas ad austrū. Job. 39. Per alas intll'r ꝯtēplatio. Pro 3° debet̄ scire q̄ in suo cātu exp̄mūt nobis duo. v3.

Cōditōem diuinitat̄ intrinsecam.
Cōicatōem bonitat̄ extrinsecam.

¶ Quantum ad primuȝ dicit. Et clama. alt̄ ad al. dicen. Sanctus Sanctus Sanctus dominus deus exercit^m. Ubi sciendum q̄ inquantum singulariter dicūt dominus de⁹: dāt intelliger̄ essentie vnitatē

iquantũ vero triplicat nomen sanct⁹:dant
intelligere ꝑsonarũ trinitaté. ¶ Qm ad
cõmunicationé bonitatis extrinsecã dic.
Plena est.o.ter.gl'a ei⁹. Ubi sciendũ ꝙ ꝑ
istam gl'am qua oĩs terra plena dr̃:itellr
diuina bonitas in creaturis cõmunicata.
Ut sic sibi dicat cũ ps. Exaltare sup celos
ds ⁊ sup oém terram gl'a tua. ¶ Qm ad
2m vbi deposcit pietatem oĩbus assistétez
ꝙ ꝓbat auxilium iplozatuz dic. Descéde.
Ubi sciendũ ꝙ ꝑ istum descésum quez pe
tebat ie regl's : intelligit diuina pietas ⁊
clemétia:oĩbus subueniés i necessitatib⁹
suis:ꝙ̃ cognoscés ps.d. Dñe iclina celos
tuos ⁊ descéde:ꝙ qdez fec quádo dei fili⁹
i hũc mundũ venit fact⁹ hõ. ¶ Sciendũz
é aũt ꝙ inuenio dei fim i hunc mund mlti
pliciter descendisse.s.
In vterũ virginis:ꝑ icarnatõis misteriũ.
In menté hoĩs:ꝑ sanctificatõis hitaclm.
Ut páis viuific⁹:ad satiand famlicũ.
Ut ignis mirific⁹:ad iflámand tepidũ.
Ut peccatoꝝ iustissim⁹ cõmunicator.
Ut afflictoꝝ potentissim⁹ liberator.
Ut iustoꝝ gloriosissim⁹ exaltator.
¶ Primo dei fili⁹ descédit in vterũ vir
ginis ꝑ incarnatõis misteriũ. Uñ ps. De
scendit sic pluuia i vellus. Naz sic pluuia
in vellus descédit:⁊ ipsum nõ maculat sic
dei filius descédit in vterũ virginis:⁊ vir
ginitatem nõ abstulit sed sacrauit. ¶ Se
cundo descendit in mentem hominis per
sancti.habi.cuius descensum sentiens ani
ma sancta dicit cañt.6. Dilectus meus de
scendit i ortum suũ ad aureolam aroma
tum. Nam ortus xp̃i est quilibet anima
fidelis:in ꝙ̃ xp̃s descendit per gratiam
que tunc est aureola aromatũ:quando in
ipsa sunt cogitationes munde. ¶ Tertio
descendit vt panis viuificus ad satiandũ
famelicum:de quo ipsemet loquitur Jo.
6.d. Ego sum panis vi.qui de ce.descendi
si quis mandu.ex h ⁊c. ¶ Quarto descé
dit vt ignis mirificus ad infla.tep.d quo
descensu dr̃ figuratiue exo.19. totus autez
mons synay fumabat eo ꝙ descédiss; dñs
sup eum i ignem. Nam ꝑ im ignem intel
ligit caritas:in qua ds in hũc mundũ:in
star montis synai descédit cũ nos docuit
caritatem hr̃e.d.Jo.15. Hoc est ꝓceptum
meũ vt di.inuicé sic dilexi vos. ¶ Quin
to descédit vt peccatoꝝ iustissim⁹ ꝯmuni
cator de quo descésu ipe figuratiue loquit
geñ.8.d. Clamor sodomoꝝ ⁊ gomoreoꝝ
multiplicat⁹ est ⁊ pccm̃ aggrauatũ est ni
mis:descédam ⁊ videbo vtrũ clamorez:q
venit ad me:ope cõpleuerint an nõ:ita vt
sciá. Nam ꝑ sodomá ⁊ gomorrá:intelligũ
tur peccatores : quos vt iust⁹ iudex pũit.
¶ 6o descédit vt afflictoꝝ potentissim⁹ li
berator:de quo descésu sub noie sape dicit
sape.10. Sapa venditũ iustum nõ dereliqt
s; a peccatorib⁹ liberauit eũ. ¶ 7o descé
dit vt iustoꝝ gl'o.exal.d quo descésu figu
ratiue dr̃ exo.19. descédit dñs sup montez
synai i ipo montĩ vtice:⁊ vocauit Moy.
in cacumen eius. ¶ Ubi sciendũz ꝙ ꝑ vo
cationem Moy.in cacum̃ montis postꝙ̃
deus descenderat:intelligit vocatio cuius
libet fidelis ⁊ iusti : quem deus vocat vt
ascendat ad gloriam paradisi.d.sibi illud
exo.24. Ascende ad me in montem ⁊ esto
ibi. ¶ Iste descensus xp̃i quantũ ad pre
dicta fuit figuratus exo.3. vbi dicit domi
nus. Uidi afflictióem populi mei qui est
in egypto:⁊ clamorem eius audiui ꝓpter
duriciam eorum qui presunt operibus: ⁊
sciens dolorem eius descendi vt liberaré
eum de manibus egyptiorũ:⁊ educerem
d terra ia:in terram que fluit lacte ⁊ mel
le. ¶ Ubi sciendum ꝙ ex parte hominis
in afflictione positi quattuor possumus
considerare que tanguntur in ista figura
videlicet.
Locum tenebrosum.
Statum calamitosum.
Hostem inumerosum.
Affectum viscerosum.

¶ Quantū ad locum tenebrosum dicit q̄ ppl's erat in egypto. Ubi sciēdū q̄ p egyptū q̄ interp̄tatur tenebra vel obscuritas: intelligit status pcci in qua erat gen⁹ humanum ante aduentum xp̄i in mundum. ¶ Quod statum calamitosum dicit q̄ populus erat afflictus. Ubi sciendū q̄ ante aduentū xp̄i in mundū: multum erat afflictum totū genus humanū: q: videbat se priuatū regno celoꝝ. Et sic potuerit dicere illud ps. Afflictus sum ꝛ humiliat⁹ suz nimis. ¶ Quantū ad hostē innumerosuz dicit q̄ affligebat ab his qui preerāt operibus. Ubi sciendū q̄ ille qui opibus mal' preest: est supbus dyabolus. de quo dicit Job. 41. Quia ipse ē rex super oēs filios superbie. ¶ Quantū ad affectū viscerosum dicit q̄ clamabāt: Ubi sciendū q̄ patres veteris testi videntes se sub seruitute dyaboli positos: ex affectu postulabāt a dn̄o liberari. Propter q̄ di. ps. Emitte manū tuā de al. eri. m. ꝛ li. m. de aqs ml'. ꝛ de manu fi. alienoꝝ. ¶ Ex pte aūt filij di alia quattuor ↄsiderare possumus etiam in predicta figura. s.
Cognitionis claritatem.
Compassionis benignitatem.
Saluationis virtuositatem.
Possessionis hereditatem.
¶ Quantū ad cognitionis claritatē dr̄ q̄ deus vidit ꝛ sciuit: q: iuxta illud ps. Ipse nouit abscōdita cordis. ¶ Qm ad cōpassiōis benignitatē: dixit: descendā. Ubi sciēdū q̄ magna benignitas fuit dei filij: q̄ñ tm̄ se humiliauit: q̄ ad nos suos suos descendit. ¶ Quantū ad saluatōis virtuositatē: dic̄ vt liberē cū. Dei fili⁹ i hūc mūdū descēdit vt sua v̄tuosa potentia nos a seruitute dyaboli liberaret q̄ cognoscēs ps. d. Libera me de laqueo ve. ꝛ a v̄bo aspero. ¶ Quantū ad possessiōis hereditatē dr̄ q̄ deus extraxit eos de egypto vt educeret in terrā lacte ꝛ melle manantē. Per terram istam sic humanitatē ꝛ plenam intelligitur celestis pr̄ia in qua est habūdātia omnis boni de qua dicit ps. Portio mea dn̄e sit in terra viuentium. ¶ Quantum ad tertiū. Ubi exponit necessitatem oibus incūbentē: q̄ probat periculum indicatum dicit. priusq̄ʒ mor. filius meus. Ubi sciendū q̄ ,ppter pcc̄m primoꝝ parētum inducta est in genus humanū necessitas moriendi. Nam lʒ hō in statu innocentie potuisset non mori: tn̄ post pcc̄m lata ē a deo snīa vt ois qui nascit: moriat: iuxta illud Hebre. 9. Statutū est hominibus semel mori. ¶ Quātū ad tertiū. s. repromissionē cite sanitatꝭ dicit: dixit ei yh̄s vade filius tuus viuit. Ubi sciendū q̄ q: regulus tanq̄ʒ adhuc in fide dubitās: inuitabat xp̄m vt ad filiū suuʒ descēderet corporalr̄ ꝛ ip̄m sanaret: non credēs q̄ h̄ facere posset absens: iō xp̄s vt ip̄m ad fidē trahat inuēs se p potentiā p̄ntem esse vbiq̄ʒ filium sanat i sua absentia corporali. ¶ Sciēdum ē āt q̄ in isto verbo q̄ dicit yh̄s vade filius tuus viuit duo facit. Nam
Primo nos induc̄ ad exercitiū v̄tuosuʒ.
Secūdo nobis ōndit p̄mium fructuosuʒ.
¶ Qm ad pm dic̄. vade. Ubi sciēdum q̄ homo non dʒ pigrescer̄ sʒ exercitare se in opibus virtuosis. Un̄ rephendendo ꝛ excitādo hoiem pigrū dic̄ Sal'on. puer. 6. vade ad formicā o piger ꝛ ↄsidera vias eius ꝛc. Nā si formica aial ita puū ex instinctu naturali est solicita parar̄ sibi in futurum escam. multum est rephēsibilis q duʒ viuit in hoc mundo nō parat sibi p bōa opera vt in futuro valeat habundare. ¶ Sciendum ē āt q̄ xp̄s inter alia excitat nos vt vadamus ad tria. s.
Ad lauacrū vicioꝝ inficientium.
Ad cōflictum inimicoꝝ inuadentium.
Ad ↄtemprū mūdanoꝝ alliciētiū.
¶ P⁹ xp̄s nos excitat vt vadamus ad lauacrū vicioꝝ ifi. Nā q: pccā aīas nr̄as ificiūt: iō excitat nos vt lauemur ab ipsis: iuxta q̄ figuratiue dixit Xp̄s ceco nato

cui ſputum cũ terra ſup oculos poſuerat
Jo.9.Uade inquit ⁊ lauare i natatoria ſi
loe:ꝙ interpretat̃ miſſus.Ubi ſciendũ ꝙ
ꝑ lutuꝫ ꝙ xp̃s poſuit ſup oculos ceci:da
tur nob̃ intelli:ꝙ peccator ꝑ iſtum cecuꝫ
ſignificatus:hꝫ animã ꝑ vicia deturpatã.
Ut igit̃ viſum recipiat ꝑ ſp̃ualem gr̃am:
debet animã ſic maculataꝫ abluere ⁊ h̃ in
natatoria ſyloe ꝙ interpretat̃ miſſus.i.in
ſanguine xp̃i:quem d̃s pr̃ pro ſalute hũa
ni generis miſit in mũdum.¶ Hec autẽ
ablutio vicioꝝ inq̃ꝫ mittit̃:fuit nob̃ figu
rata.4.Re.5.in naamã leproſo de quo ſnĩa
liter dicit̃ ibi:ꝙ eliſe⁹ ꝓpħa dixit.Uade
⁊ lauare ſepties in iordane:⁊ recipiet ſani
tatem caro tua ꝙ qdeꝫ faciẽs:fuit ꝑfecte
mũdatus.¶ Ubi ſciendũ ꝙ ꝑ naamã qui
interpretat̃ decorus:intell'r ꝗlibet hõ quẽ
de⁹ fec̃ valde decorũ:q: ad ymaginẽ ſuã:
tñ licet d̃s ſic eum decoꝝ fecerit:ip̃e mul
tociẽs ſe fac̃ leproſuꝫ:qñ.ſ.mortal'r peccat
ſic ãt facto leproſo.dat̃ ꝯſiliũ a dño ſigni
ficato ꝑ prophaꝫ vt vadat ⁊ lauet̃ ſepties
in iordane.Ubi ſciendũ ꝙ ꝑ iordanẽ q in
terpretat̃ riu⁹ iudicij ſiue fluui⁹ iudicant̃
intell'r riu⁹ ⁊ fluui⁹ ſanguinis xp̃i:quẽ ꝓ
nob̃ effudit.d̃ quo dr̃ Jo.5.ꝙ pr̃ dedit ei
ptãtem iudiciũ facere q: filius hois ẽ.Jn
1° igit̃ fluuio:dꝫ ſe hõ lauare:⁊ mundabit̃
inſtar naamã ab omni delicto.¶ Signan
ter aũt dr̃ ꝙ ſepties ſe lauit naamã:ad d̃
ſignand̃ ꝙ cõtra.7.vicia capitalia:hõ dꝫ
ſe ĩ ſanguine xp̃i lauare.Jn cuins figura
xp̃s ſepties ſparſiſſe ſuũ ſanguinem legi
tur.¶ Primo enim ꝓcedendo ſecunduꝫ
ordinem viciorum:non ſecundum ordineꝫ
quo ſanguinem ſuũ ſparſit ſcienduꝫ eſt ꝙ
Chriſtus ſanguinem ſuuꝫ ſparſit in capi
tis coronatiõe:quando fuit ſpinis corona
tus:⁊ h̃ contra peccatum ſuperbie.Nam
ſecundum Auguſtinuꝫ ſub ſpinoſo capite
non debet membrum fieri delicatum non
enim debet eſſe cap̃ humile ⁊ membrum
ſuperbum igitur non debet homo ſuper
bire.¶ Secundo ſparſit ſuũ ſanguinem
in corde:quando fuit lanceatus:d̃ quo vt
dicit̃ Jo.19.exiuit ſanguis ⁊ aqua ⁊ h̃ con
tra peccatũ ire.Nam ſecundũ Damaſm.
Jra eſt aſſeſſio ſanguinis circa cor.homo
igitur inflãmatus ab ira ſi conſideret cor
xp̃i perforatum pro ipſo cum lancea:de
bet nõ immerito mitigari.¶ Tertio ſpar
ſit ſuum ſanguinem in corporis flagella
tione:quando ad colũnam fuit duriſſime
flagellatus:vt habetur Jo.19.⁊ h̃ contra
peccatum inuidie.Nam homo inuidus ⁊
detractor alios mordens oculte:debet ab
inuidia retrahi:videns ſuum dominum
flagellatus.¶ Quarto ſparſit in pedum
affixione:quando fuit clauatus in cruce
⁊ h̃ contra peccatum accidie.Nam piger
quando videt pedes Chriſti foratos:de
bet animari ad currendum ad opera vir
tuoſa.cui dicitur per p̃s.Jntigatur pes
tuus in ſanguine.¶ Quinto ſparſit i ma
num perforatione:⁊ h̃ contra peccatum
auaricie.Nam ibi oſtendit ſe liberalem
in manuum oſtenſione:apertione:⁊ perfo
ratione:vt daret eas extenſas vniuerſali
ter:apertas liberaliter:perforatas totali
ter.¶ Sexto ſparſit iu ſudoris emiſſio
ne.Nam ſicut dicitur Luc.22.Jmminen
te ſua paſſione poſitus in agonia orando.
factus ẽ ſudor eius ſicut gute ſanguinis
decurrentis in terram:⁊ h̃ contra pecca
tum gule.Nam ex gulla humores mlto
ciens generant̃ in corpore quibus graua
tur homo expellunt̃ tamen ſi lauantur in
ſanguine Chriſti.¶ Septimo ſparſit in
preputij circũciſione:⁊ h̃ contra luxuriaꝫ.
Nam circumciſiõ fiebat in parte corporis
in qua incip̃ titilare luxuria.dum igitur
Chriſtus in ia parte ſanguinem ſuũ ſpar
ſit:nob̃ dedit exemplum vt cordis noſtri
preputium abſcidamus propter ꝙ omni
bus dicitur Je.4.Circõcidimini:domino
⁊ auferte preputia cordium veſtrorum vi
ri de iuda ⁊ habitantes Jerm.¶ Secun

do Christus nos excitat vt vadamus ad
conflictum inimicorũ inuadentium. Nam
quia inimicos habemus fortes. s. carnem:
mundum: ⁊ dyabolum: Christus nos ex
citat: vt viriliter vadamus ad pugnam
cum ipsis: que quidem fuit figurata. i. Re.
15. Ubi sententialiter dicitur ꝙ samuel di
xit sauli ex parte domini. Vade ⁊ percute
amalech: ⁊ demolire vniuersa eius: non
parcas ⁊ non cõcupiscas de rebus ipsius
aliquid: sed interfice a viro vsqꝫ ad mu
lierem ⁊ paruulum ⁊ lactentem: bouem
⁊ ouem ⁊ asinum. ¶ Ubi sciendum ꝙ per
amalech qui interpretatur gens bruta: qui
erat populus cõtrarius populo domini:
intelliguntur: caro mundus ⁊ dyabolus:
qui hominibus aduersantur: caro inficien
do: mundus alliciendo: ⁊ dyabolus deci
piendo: qui signanter dicuntur gens bru
ta: quia cum preualent contra homines:
animas ipsorum deturpant. ¶ Per sau
lem vero intelligitur quilibet homo fide
lis. Isti igitur dicitur ꝙ vadat ad percu
tiendum amalech. i. inimicos supradictos:
⁊ ꝙ de rebus ipsorum nichil retineat: sed
omnia penitus abdicet a seipso. ¶ Ter
tio Christus nos excitat vt vadamus ad
contẽptum mundanorũ allicientiũ. Nam
quia mundus vt plurimum allicit. homines
debent ipsum despicere iuxta illud xpi
Mat. 19. Si vis perfectus esse: vade ⁊ ven
de omnia que habes: ⁊ da pauperibus.
¶ Hec autem desertio fuit nobis figura
ta. 3. Re. 17. Ubi dicitur ꝙ dominus dixit
elye recede hinc: ⁊ vade in orientem ⁊ ab
scondere in torrente carith qui est con
tra iordanem: ⁊ ibi de torrente bibes: cor
uisqꝫ precepi vt pascant te ibi: Abijt er
go ⁊ fecit iuxta verbum domini: cumqꝫ abijs
set in torrente carith: corui deferebant
ei panem ⁊ carnes mane ⁊ vespere ⁊ bibe
bat de torrente. ¶ Ubi sciendum ꝙ per
elyam: cui precepit dominus ꝙ de loco vbi
erat recederet qui locus erat samaria: ⁊
iret ad torrentem carith: intelligitur qui
libet fidelis Christianus: cui a domino di
citur ꝙ recedat saltem quantũ ad cor de
mundo: significato per samariam que inter
pretatur lana que significat res munda
nas: ⁊ vadat ad torrentẽ carith qui inter
pretatur cognitio. i. ad diuinorũ contẽpla
tionem deuotam: dicendo cum apostolo
phil. 3. Nostra autem cõuersatio in celis
est. Et ne forte de adiutorio diuino diffi
dat: audi quid sibi promittit dominus: car
nes mane ⁊ vespere ⁊ bibet de torrente.
Ubi sciendum ꝙ per coruos qui suos pul
los non cognoscũt nec pascunt donec sint
eis similes in colore postq̃ autem eis as
similantur: eos sollicite pascunt: intelligun
tur sancti angeli qui homines huius mũ
di q̃ diu non assimilantur eis in purita
te mentis ⁊ contẽplatiõe celestiũ: sed sunt
dediti carnis delitijs: ⁊ mundanis diuitijs:
ipsos non cognoscũt: quando vero a mun
do transeunt ad puritatem ipsos cogno
scunt ⁊ nutriunt: offerendo eis panem ⁊
carnes. i. reducentes eis ad memoriam pa
nem mirificum xpm yhm: qui sub spẽ pa
nis dat eis suã carnem ad manducãdum
⁊ hoc mane ⁊ vespere. i. dum in hoc mundo vi
uit. cum quo autem cibo debent de torrente
bibere: passionem Christi per quã habemus
gratiam iugiter meditando. ¶ Quan
tum ad secundum vbi ostendit nobis pre
mium fructuosum cum dicit filius tuus
viuit: sciendum est ꝙ postq̃ homo habet
filium. i. animam infirmam ⁊ venit instar
reguli ad Christum rogans pro sanitate
si acquiescat consilijs Christi: recipit vitam.
vt possit dici sibi illud. 3. Re. 14. En filius
tuus viuit. ¶ Inuenio autem triplicem
vitam. s.

Nature substentantis.

Gratie decorantis.

Glorie quietantis.

¶ Primo inuenio vitã nature substẽtantem: ⁊ ista
cõis ẽ oĩbus iuxta illud gñ. 2. Factus ẽ hõ i aĩam

viuentem. ¶ 2° gr̃e decorant̃ ⁊ iª ē viato
rum iustoꝝ q spūal'r viuunt. de qua Ro.
8. Prudentia carnis mors est. prudentia
āt sp̃s vita ⁊ pax. ¶ 3° gr̃e quietant̃: ⁊ iª
est solūmodo ꝯprehēsoꝝ. de qua xp̃s Jo.
17. Hec est vita eterna vt cognoscant te
solū d̄um verum.

Quarta pars.

Egtur. Credidit hō sermōi quē
dixit ei ih̄s ⁊c. Ubi tangit ipe
trant̃ ꝯsol'onem completam. ꝙ
probat ꝑmissio salutaris. Ubi sciendum
ꝙ iste regulus venit vt sanitatem pro fi
lio procuraret. cum igitur audiuit a xp̃o
ꝙ filius suus viueret: fuit non modicum
consolatus. ex quo ēt miraculo fuit ꝯfir
matus in fide. Scd̄m h̄ igit̃ in iª ꝑte pos
sumus. 5. considerare. s.

Reuersionē citā.
Relatōem bōam.
Coll'onem verā.
Probatōnem certam.
Hesionē firmam.

¶ Quantum ad p^{m} dic̃. Credidit homo
⁊c. Ubi sciendum ꝙ qñ xp̃s dixit regulo:
filius tuus viuit. tunc regulus cepit cred̄
re: ⁊ vidēs ꝙ ih̄s nolebat ire ad filium: i
cepit redire domum sperans ꝙ inuēiret
filiū suū sanatum. ¶ Q^{m} ad 2^{m}. s. relatio
nem bonam dic̃. Jam aūt eo descendente
⁊c. Ubi sciē. ꝙ isti s̄ui vidētes ꝙ filius re
guli infirmus erat sanatus: nō credentes
āplius idiger̃ xp̄i p̄ntia: vēiebat vt xp̃s ñ
laboraret in vanū. ¶ Q^{m} ad 3^{m}. s. coll'o
nē veraʒ dic̃. Interrogabat ergo hō ⁊c. vbi
sciē. ꝙ iᶜ regl's iterrogās s̄uos de hora in
q̃ filius suus fuerat curatus: voluit ꝯpar̃
illā horā ad horā i q̃ xp̃s sibi dixerat fili⁹
tuus viuit. vt ex h̄ cognosceret vtrū filius
suus cāu curatus fuissʒ vel ex xp̄i p̄cepto
ex q̃ appꝫret ꝙ lʒ aliq̃l'r crederet: q: dem̃
ē ꝙ hō credidit s̄mōi ⁊c. tñ nūdū ꝑfectus
erat i fide. ¶ Sciē. ē circa istā ꝑticulā i q̃
dr̃ ꝙ hora 7ª. reliqt eū febris. ꝙ ꝑ istam
horā. 7. itelligitur. 7. etas post diem iudi
cij: sic etates distinguēdo. Prima: ab adā
vsqʒ ad noe. Secūda a noe vsqʒ ad abraā
3ª ab abraā vsqʒ ad moy. 4ª a Moy. vsqʒ
ad Dauid. 5ª a Dauid vsqʒ ad aduentuʒ
xp̄i. 6ª ab aduentu xp̄i: vsqʒ ad diem iudi
cij. 7ª a die iudicij vsqʒ in sempiternum.
Postq̃ʒ sci in patria erunt instar filij re
guli: absqʒ omni langore. ¶ 2° ꝑ illas. 7.
horas in q̃rum 7ª reliqt eū febris: intelli
gunt̃. 7. que pccōꝝ cōsiderar̃ debʒ. s. i quo
rum 7°. pccm̄ sibi remittit̃: ⁊ sic a febre su
ꝑnal'r curatur. Ubi sciendū ꝙ peccator si
vult a pccō lib̄. dʒ considerare.

Quis peccādo offendit̃. q: deus.
A quo offenditur. q: ab eius creatura.
Quid peccādo amittit̃. q: gl'a eterna.
Quid peccando acqritur: q: pena ifernal'
Stat⁹ i quē pōit̃: q: d̄ d̄i fili⁹ s̄u⁹ dyaboli
Pro q̃ iª patit̃: q: ꝑ re modica.

¶ Ad istas. 6. horas dʒ seq 7ª. s. ꝑfecta ꝯ
tritō d̄ pccō cōmisso. ⁊ i 7ª. hora remissio
nem recip̄ pccōrum. ¶ Unde iª hora pōt
figurari per diem 7^{m}. de q̃ dr̃ snial'r dañ.
14. ꝙ venit rex die 7ª vt lugeret dañ. quē
credebat fore mortuum: quē tamen repe
rit viuum. Nam re v̄a ⁊ si homo ꝑꝑ pccm̄
mortuus reputatur sicut est spiritualiter
tamen si die septima lugeat per ꝯtritōem
amaram recip̄ vitam. ¶ Q^{m} ad quartuʒ
s. ꝓbōnem certam dic̃. Cognouit ergo pr̃
⁊c. Ubi sciendu ʒ ꝙ postq̃ʒ regulo fuit nū
ciatum per seruos de hora in qua filius
fuerat derelict⁹ a febre ⁊ eē cōpit illaʒ ho
ram in qua xp̃s sibi dixerat fili⁹ tuus vi
uit. statiʒ ꝓbōnem certā h̄uit ꝙ ad precep
tū xp̄i fili⁹ fuit curatus. ¶ Q^{m} ad qntuʒ
s. adhesionē firmā dic̃. Et credidit ipe ⁊c.
Ubi sciē. ꝙ ex h̄ appꝫt ꝙ iᶜ regul⁹ tm̄mō
habuit fidē perfectā. Et sic poterat sibi di
cere illud Jo. ij. Ego credidi q: tu es xp̃s
filius dei vi. q in hunc modū ve. ⁊ sic nos
in eo credētes hēamus vitam eternam.
Ad q̃ʒ nos ⁊c.

¶ Dñica .21. post pen. Euangeliũ.62m.

Imile est regnũ celoꝝ hoi regi qui voluit rõnem po nere cum ſuis ſ.ꝛc. Mat. 18. Rõ natural' oſtendit vt vnuſquiſqꝫ alteri faciat : ꝙ ſibi vult fieri ꝛ nll'i faciat ꝙ ſibi ñ vl't fieri ꝛ ſm h duo fuerunt ꝑcepta legis nature. ꝑdicta. Propter ꝙ dicebat: xps. Luc.6. p ut vl'tis vt faciãt vob hoies: ꝛ vos facite illis ſil'r ꝛ ꝙ nõ faciat alteri ꝛc. dic̃ Tob. Tob.4. Quod ab altero oderis fieri tibi: vide ne alteri tu aliqñ facias. Quicunqꝫ igit' iª duo ꝑcepta ſuaret. totã ſcripturã pphetaꝝ ꝛ legis ſuaret. ¶ Uidemus ãt p expientiã ꝙ qlibet vl't ſibi fieri miſeri cordiã ꝛ non crudelitatẽ : ergo ſic ipſe dꝫ circa alterum: ne ſit ꝑceptoꝝ tranſgreſſoꝛ ꝙ ſi oppoſitũ faceret recipiẽdo ab aliquo bñficio ꝛ alteri eẽt crudelis foꝛet vt ingra tus merito puniendus. Nã ſm Criſo. ſu per Mat. q̃to maioꝛa bñficia ſunt hoib9 conſtituta tanto peccãtibus grauioꝛa iudi cia. Et h eſt ꝙ nob inuitur in pñti euange lio in punitiõe ingrati ſui. In h euange lio beatus Mat. quattuoꝛ tangit. ſ.

Dei creatoꝛis ſollicitã examinationẽ.
Rei peccatoꝛis deuotã ſupplicationem.
Ingrati debitoꝛis malignã extoꝛſionẽ.
Iuſti punitoꝛis ſeuerã retributionẽ.

¶ Primũ pbat diſcuſſio attentata. Secũ dum dilatio poſtulata. Tertium detentio captiuata. Quartum punitio aggrauata. ¶ Primum in principio. Secundũ ibi. Procidens aũt ſeruus ꝛc. Tertiũ ibi. Eg greſſus aũt ſeruus ꝛc. Quartũ ibi. Uidẽ tes ãt cõſerui eius q̃ ſi. ꝛc.

Prima pars.

Uantũ ad ꝑmũ vbi tangit ꝛc. ꝙ pꝛobat ꝛc. dic̃. Sil'e eſt regnum ꝛc. Ubi ſciẽ. ꝙ qꝛ xps imediate ante illud euangeliuꝫ inſtruxerat Petrũ ꝛ alios apoſtolos d̃ coꝛrectõe fratris pec cantꝭ. ꝛ de dimiſſione offenſe. q̃ non ſoluꝫ vt Petrus iterrogauerat: debebat eẽ vſ qꝫ ſepties: ſed totiens quotiens frater of fenderet: ponẽs ſm ſcripturarum cõſue tudinem: determinatum numerũ p inde terminato. ne foꝛte tanta remiſſio videat difficilis: oſtendit ſub parabola maioꝛem foꝛe remiſſionem diuinam erga homies. ꝛ grauitatem pene nolentium indulgere. ¶ In iſta igitur parte quantum ad iᵐ re gem rationem tenentem tria poſſumus conſiderare. ſ.

Sapiẽtiam in diſcernendo.
Diligentiam in pꝛoſequendo.
Potentiam in exigendo.

¶ Quantum ad pꝛimum dic̃. Simile eſt ꝛc. Ubi ſciendum ꝙ in hoie volente iudĩ cium iuſtum tenere: ꝛ rõnem vnicuiqꝫ fa cere: regritur ſapientia: iuxta illud eccle ſiaſtici.10. Iudex ſapiẽs iudicabit ppl'm ſuum. In hoc igitur ꝙ dicitur ꝙ iᶜ rex di citur ponere rationem cũ ſuis dat' itll'igi ipſius ſapiẽtia in diſcernẽdo. ¶ Sciendũ eſt ẽt ꝙ in tempoꝛali rege. 5. reperio que ꝓpoꝛtõnaliter fuerunt in i9 rege. ſ.

Solium exaltatum.
Paliũ rubꝛicatum.
Pileum decoꝛatum.
Sceptrũ d̃monſtratum.
Cultum inclinatum.

¶ Inſtar ãt iſtoꝝ i xpo repio. Pro ſolio crucis patibulũ. Pro palio. cruoꝛẽ ſanguĩ neũ. Pro pileo. dyadema ſpineũ. Pro ſce ptro. baculũ arũdineũ. Pro cultu. ipẽſum vitupiũ. ¶ P° i tpali rege repio ſolium exaltatũ qꝛ ipſi cõſueuerũt hr̃e ſolia elle uata i ſignũ nobilitatꝭ. vñ dr̃ de ſalomone 1. paral'.19. ꝙ ſedit ſalomõ ſup ſoliũ dñi in rege. p d̃d̃ pr̃e ſuo. Xps ãt rex nr̃ ꝛ dñs p i° ſolio: crucẽ hũit i q̃ ꝓ nob pepẽdit. Nã iuxta illud Hebꝛ.12. Pꝛopoſito ſibi gau dio ſuſtinuit crucẽ cõfuſibilẽ ꝛ cõtẽptibi lẽ. ¶ 2° repio paliũ rubꝛicatũ. Nã reges cõſueuerũt indui veſte purpurea q̃ eſt co loꝛis rubꝛi in ſignum egtatis. Xps autẽ

rex noster ꝓ iº palio lʒ ad lr̄am paliū pur
pureū in passiōe sua hūerit. iuxta illḋ Jo.
19. Veste purpu. circondederunt eum. tñ
vestis eiꝰ rubea pōt dici pretiosus sāguis
eius quo fuit corpꝰ suum vestituʒ. Ut sic
iuxta illud Apoc. 19. fuerit vestitus veste
aspꝑsa sanguine. ¶ 3º repio pileum ḋcora
tum. Nam reges consueuerūt portare in
capite decoratam coronaʒ i signū dignita
tis. Unde dr̄. 4. Re. ij. ꝙ Joadas produxit
Joas filium regis ⁊ posuit super cap̄ eiꝰ
dyadema in testimonium: ⁊ fecerunt eum
regem ⁊ vnxerunt. Xp̄s aūt rex nr̄ pro iº
pileo: habuit coronam spineam: iuxta illḋ
Jo. 19. ꝙ milites plectentes coronam spi.
impo. capiti eius. ¶ 4º reperio sceptruʒ
demonstratum. Nā reges cōsueuerunt te
nere sceptrum in manu in signum ptātis
Unde dr̄ Hester. 8. de rege Assuero ꝙ cū
regina Hester intrassʒ ad euʒ: ꝙ iᵉ ex mo
re sceptrum aureum ꝑtendit in manu: q̄
signum clementie mōstrabatur. Xp̄s aūt
rex noster pro illo habuit baculum arun
dineum. Nam iuxta illud Math. 27.
Posuerunt arundinem in dextera eius.
¶ Quinto repio cultū inclinatū. Naʒ re
gibus cōsueuit ab alijs fieri reuerētia in
signū virtuositatꝭ. Un̄ de filijs dicit̄. i. pal'.
29. ꝙ inclinauerunt se ⁊ adorauerūt deuʒ:
deinde regem sal'onem. Xp̄s autem rex
nr̄ pro iº honore passꝰ fuit vituperiū ma
gnū. iuxta illḋ Mat. 15. ꝙ cōspuebant euʒ
⁊ ponētes genua adorauerūt eū. ¶ Per
seruos aūt istiꝰ regis intelligunt̄ oēs ho
mines huiꝰ mundi. Cū istis seruis. i. cuʒ
hoibus: iste rex xp̄s yh̄s ratōeʒ ponit: qn̄
a quolibet exigit vt reddat ratōem de q
buscūqʒ cōmissis. ꝯ. cuicūqʒ illud Luc. 19.
Redde ratōem vilicatōis tue. Un̄ Orig.
Rex iᵉ rationem cū hoibus ponit qn̄ vi
tam ⁊ mores: ⁊ actus singu'oꝝ discutit: vt
vnicuiqʒ ſm ꝙ gessit tribuat. ¶ Sciēdū
est āt ꝙ oportebit rōnem reddere regi. i.
xp̄o yhū.

Depensatis cogitationibus.
De prolatis locutionibus.
De perpetratis opibus.
¶ Primo oportebit xp̄o reddere rōnem
de pens. co. Non erit cogitatio de qua nō
oporteat reddere rōnē: q: ipse oēs cogita
tiones hominum nouit. iuxta ꝙ sibi dr̄
Job. 41. Scio q: oia potes ⁊ nulla te latet
cogitatio. ¶ Secūdo opor. red. rōnem ḋ
prolatis locutiōibus nullū verbū dixerūt
hoies de quo nō oporteat reddere rōnem
iuxta illud saluatoris Mat. 12. Dico inqt
vobis qm̄ oē verbū ociosuʒ ꝙ lo. fuerint
hoies reddēt de eo rōnem in die iudicij.
¶ Tertio opor. red. rōnē de ppe. op. Nā
iuxta illud eccliastes. 12. Cuncta q̄ fiunt
sub sole adducet deus in iuditiū ꝓ oi erra
to siue bonū siue malū sit. ¶ Hoc āt fuit
figuratū ꝑ illā ꝑabolam quem dixit xp̄s
Mat. 25. Ubi sniar̄ dr̄ ꝙ hō quidā ꝑegre
ꝓficiscens vocauit suos s. ⁊c. sic ibi hētur
accipe expositionē illiꝰ omel. ¶ Qᵐ ad
secundū. s. diligentiā in ꝓsequendo dic. Et
cum cepisset rōnē ponere ⁊c. Ubi sciendū
ꝙ tūc incipit cū hoie rōnem ponere spāl'r
qn̄ aia exijt de corpore: ⁊ suo ꝯspectui pn̄ta
tur: general'r vero: qn̄ in die iudicij oēs
pn̄tabuntur. Un̄ Orig. Ois aūt vite nr̄e
rō ponēda est in rege qn̄ oēs nos pn̄tari
oportuerit an̄ tribunal xp̄i. ¶ Cōsiderās
igit̄ peccōr ꝙ non poterit euadere qn rō
nem reddat: dʒ ꝑuenire illud iudicium ⁊
examinare ꝯscientiā: ⁊ peccā dimittere: vt
sic possit deū ꝓpitiū inuenire iuxta ꝯsiliū
eccl'iastici d. eccl'iastici. 18. Ante iudiciū in
terroga teipʒ: ⁊ in ꝯspectu dei inuēies ꝓ
pitiationē. ¶ Sciēdū est autē ꝙ licet per
debitorem. x. milium talentorum itelliga
tur homo qui generaliter deum offendit
in omnibus vitijs: tamen magis restrin
gendo ⁊ aptius exponendo dicere possu
mus ꝙ intelligitur homo qui trāsgressus
est precepta decaloy qui erat ad ipsorum
obseruantiam obligatus, de quibus con

queritur dominus numeri.14.d.Tempta
uerunt iam me.x.vicibus:nec obedierunt
voci mee. ¶ Quodlibet autem istorum ta
lentorum.i.transgressionum mandatorum
dei potest figurari per illud talentum plú
bi ꝙ positum fuit in os illius mulieris q̄
sedebat in amphora:cui nomé impietas:
quam vidit zach. propheta.zach.5. que por
tata fuit in terram Samar. ¶ Ubi scien
dum ꝙ per illam mulierem intelligitur q
libet peccator sedens in carceribus pecca
torum:que signanter vocatur impietas:
quia est impius sibiipsi:dum se includit in
vicijs ⁊ peccatis.iuxta illud tob.5. Quale
gaudium mihi est q in tenebris sedeo:⁊ lu
men celi nó video re vera tal' gaudere nó
pót. ¶ Per talentú vero plúbi ꝙ est me
tallú ponderás intelligit pondus pcci:de
quo Grego. Pccm ꝙ p pniam non delet:
mox suo pondere ad aliud trahit:re ve
ra nihil est graui9 pccó mortali ꝙ trahit
aiam in pfundum inferni. Jdó signant vi
sa fuit i9 mulier portari in terrá Samar
que interptat fetor siue stridor dentium:
quia in inferno est fetor horribil' cú stridore
dentium. ¶ Q^m ad 3^m.s.potentiam i exi
gendo dic. Cum át non héret vnd redde
ret ⁊c. Ubi scié. ꝙ lz hó ex fragilitate na
ture possit a seipo i pccm cadere: tamen
ab ipo nó pót resurgere nisi diuino auxi
lio: ꝙ cognoscés apl's.d.Ro.7. Ná velle
adiacet mihi:pficere át bonú ñ inuéio. Unde
Remigius. Hó át sua voluntate ⁊ spóte
peccás:suo conatu surgere nó vz ⁊ nó hz
vñ redimat:quia nihil i se inuéit p quod a
peccatis soluat. ¶ Sciédum é át ꝙ lz pccór
ñ héat ex se vñ reddat dbitú: quia tñ volú
tate sua se fec dbitoré peccádo. ió nó dbz
ipúit9 máet.quia bm Aug. Nullú malú ipu
nitú ⁊ nullú bonú irremúeratú. Et ió dicit
ꝙ rex hoiem ñ hñté vñ redderet iussit ve
núdari ⁊ vxoré ⁊c. Ubi scié. ꝙ p véditoé
oium supradictorum.intll'r pfecta satisfactó
d pccis. vt.s.qñ hó ad cósciam reuertit dbz
seipm vedere q^m ad aiam p duotá oróné
vxorem q^m ad sensualitaté ⁊ corp9 p car
nis maceratóem. Filios p virtuosaz opa
tóem. Oia q hz q^m ad tépoalia:p elymo
sinaz largitóem. tal' át sic oia védens:me
rebit misericordiá inuéire. Ná iuxta illd
puer.ij. Bñdictó sup cap venditi.

Secúda pars.

s Egtur pcidés át bu9 i^c ⁊c. Ubi
tágit rei pccóris deuotaz suppli
catóem. ꝙ pbat dilató postula
ta. Ubi scié. ꝙ lz ds aliqñ terreat pccórem:
⁊ sibi vel p scripturas vel p pdicatores
cominet pená instar istius bui qué iussit
venúdari cú vxore ⁊c. non tñ h ex crude
litate fac:lz ex dilectóe qz hz adipz:vt sic
qué p amoré nó pót allicere salté ipm tra
hat icutiédo timoré. Ut si vellit ad ipm
ét p timoré cóuerti ⁊ ipm inuocar humi
liter:possit miam inuéire instar isti9 buli
bm h igit in pte ista duo possum9 psidérar
P° ex pte bui húilé dpzecatóem.
Scdo ex pte dñi mirabilé pdescésionem.
¶ Q^m ad p^m dic. Procidens aút buus
⁊c. Ubi scié. ꝙ húilitas isti9 bui i duobus
inuitur.s.
In signo demonstrante.
In vbo exprimente.
¶ Q^m ad humilitatem in signo demon
strante dic. Procidés át seru9 ⁊c. Ubi sci
endum ꝙ coram aliquo in faciem suam p
cidere est signum humilitatis ⁊ reueren
tie:peccator igitur significatus per dbito
rem:debz coram deo humiliter ⁊ reueren
ter procidere:si vult misericordiam inue
nire. Ad ꝙ faciendum admonet omnes
ps.d. Uenite adoremus ⁊ proci.ante deum
plo.co.domino qui fecit nos. ¶ Hoc aút
fuit figuratum.i.Re.25. Ubi sententialiter
dicitur quod cum Abigail mulier prudé
tissima sciret Dauid ira concitatum cón
tra virum suum Nabal. iuit sibi obuiá
cum muneribus: ⁊ procidit coram Dauid

sup faciez suá:⁊ adorauit eũ sup terrá:cui⁹
humilitaté videns dd:mitigat⁹ fuit ⁊ nõ
interfec̃ nabal.¶ Ubi sciendũ ꝙ p dd cõ
tra nabal cõcitatũ:intell'r deus q dr̃ pec
catoribus pp ipsoꝝ peccata irasci.iuxta ꝙ
ipe dic̃ osee.8.Iratus ẽ furor meus i eis.
¶ Per abigail aũt occurẽtez dd reuerẽ
ter ⁊ cũ muneribus:intell'r hõ qui indigẽs
diuina misericordia ⁊ grã:ad ipm accedit
humil'r seipm ⁊ sua: dñi impio ⁊ seruitio
offerẽdo:sic igitur abigail p viro suo me
ruit pp suũ obsequiũ vt erga ipm mitiga
ret ira dd:sic multo pl's peccator:si deuo
tus accedat ad deũ:ipsius irá poterit mi
tigare.Et sic sibi dr̃e illud ps.Mitigasti
oẽm iram tuaz:auer.ab ira indigna.tue.
¶ Quantũ ad hũilitatem in verbo expri
mentem dic̃.Et rogabat euz.Rogare eniz
alium ppie ptinet ad expssionem factaz
per verbũ.Nam lz deus corda cognoscat
hoĩum:tñ vult ab ipsis ẽt rogari vocal'r.
vt ex h expssio: petitio dmonstret.iuxta
illud leuit.26.Ipsi vero rogabũt pro pec
catis suis eo ꝙ abiecerĩt iudicia mea ⁊ le
ges meas despexerũt.¶ Hoc aũt fuit fi
guratum dañ.9.Ubi sentential'r dr̃ ꝙ cũ
dañ.esset in captiuitate babilonie:vt inue
niret a dño misericordiá dicebat:posui fa
ciem meá a dñm deum meum:rogare ⁊ d
precari in ieiuniis:sacco:⁊ cinere : ⁊ oraui
dñm deum meũ ⁊ confessus sum.¶ Ubi
sciendum ꝙ p dañ.existẽtem in captiuita
te babilonie : intell'r peccator existens in
vincl'is peccatoꝝ per q a dyabolo captiua
tur:qui videns suaz cõdictionem miserá:
dz mentem suá ad deum ꝯuertere:⁊ ipm
pro liberatiõe sui ipsius humil'r depreca
ri:⁊ vt exaudiat facilius:dz h facere in ie
iunio:sacco:⁊ cinere:⁊ vera confessione.
¶ Ubi sciendum ꝙ p ieiuniũ corpus ma
cerans:intell'r castigatio carnis cõtra lu
xuriá.Per saccũ vero villẽ:abiectio mdi
cõtra auariciam.Per orationem autem
in qua homo deum ⁊ seipm debet cogno
scere:abiectio sui cõtra superbiá. Per ci
nerem vero q remáet de rebus cõbustis:
mortis memoria:postq̃z nõ remáet d nob
nisi puluis ⁊ cinis.iuxta illud geñ.3.Pul
uis es ⁊ i puluerem reuerteris. Quibus
cõsideratis hõ dz sua ꝯfiteri peccata:⁊ sic
merebit idulgentiá.iuxta.1.Io.1.Si confi
teamur pccá nr̃a:fidel':⁊ iustus ẽ deus vt
remittat nob pccá nr̃a:⁊ emundet nos ab
omni iniqtate.¶ Sz qd i' seru⁹ debitor
rogando expssit:audi qd dr̃.Pacientiaz
ingt hẽ in me ⁊ oĩa reddam tibi.Ubi in
nuit ipsius hũilitas ⁊ pmissio satisfactio
nis.¶ Sciendũ est igit ꝙ in i' expssione
isti⁹ serui:tangunt 3.que dz facere pccõr
volens a deo misericordiá postulare.s.
Expetere diuiná clemẽtiá oĩb⁹ assistẽtẽ.
Exponere ppriá miŝiá hoiem captiuátez.
Promittere dignaz pniaz dñm inclinátẽ.
¶ Primo debet expetere diuinam cle
mentiá oibus assi. Et h notat cum dicit.
Pacientiá hẽ.Nam de⁹ pius ẽ ⁊ paciẽs
tollerádo nr̃os defectus . pp ꝙ dicit ps.
Miserator ⁊ mi.dñs : pa.⁊ multũ miseri
cor.s.suauis dñs in vniũsis ⁊ mi.ei⁹ sup o'
opa eius.¶ 2° dz expõere ppriá miseriá:
hoiez captiuátẽ:⁊ h no. cũ dr̃ in me.Debz
hõ cognoscere vilitaté suam ⁊ se hũiliare
dicendo cũ ps.Ego át sum vermis ⁊ non
hõ obpro.hoiuz ⁊ abiectõ pleb.¶ 3° debz
pmittere digná penitentiá dñm inclinan
tem.Ná peccator que dño p suis facino
ribus obligat dz redder pacifice ⁊ ñ pter
ue.Et h est ꝯsiliũ ꝙ datũ fuit philistii qñ
peccauerĩt capiẽdo archá dñi:pp ꝙ ifirmi
taté graué icurrerĩt.de qbus dr̃.1.Re.4.ꝙ
fuit dcm̃ eis debet reddere dño p pccõ ⁊
tc curabimini . ¶ Ubi sciendũ ꝙ p phili
stim deũ offendẽtes:intelligunt pccõres
q deũ offendũt peccádo:pp ꝙ ifirmitatez
spũalẽ icurrũt:qbus dat ꝯsiliũ ꝙ reddát
ꝙ debẽt dño.i.satisfaciát de pccis ⁊ sic re
cipiẽt sanitaté.¶ Qm ad 2m.s.dñi mira
bilẽ ꝯdescẽsiõez dic̃.Misit⁹ át dñi sui ⁊c.

Ubi sciēdum q̄ i hoc pōt cognosci diuina misericordia:q̄n peccōri quantūcunq̄ scelerato:si vult ad ip̄m cōuerti ꝛ petere veniam:iuenit remissionē oium peccōꝝ.

¶ Sciēdum ē aūt q̄ cū misericordia possit hr̄i erga aliquem i affatu vel effectu: q̄ d̄s vtroq̄ modo oñditur hr̄e eam ad peccōrem. In affatu cum dr̄:q: misert9 est. In effectu dupl'r:vel remittēdo culpam: ꝛ qm ad hoc dic̄ q̄ dimisit eum:vel qm ad penam.ꝛ quantum ad hoc dr̄ q̄ omne debitum dimisit ei.

Tertia pars.

Egtur. Egressus āt seruus ꝛc. Ubi tāgit ingrati debitoris malignam extorsionē.q̄ probat de tentio captiuata.Ubi sciendum q̄ aliqui sunt ingrati de recepṫ beneficijs :q: licet velint a deo sibi indulgeri peccata maxima tamen ipsi nolūt suis proximis etiaꝫ minima idulgere. Quibus reprehēdēdo loqtur dn̄s Is.58.d. Ecce i die ieiunij vr̄i iuenit volūtas vr̄a:ꝛ omnes d̄bitores vestros repetiṫ.Scd̄m hoc igiṫ i ista parte quattuor possum9 considerare. videlcet. Conditōem obligantem.
Exactōem perurgētem.
Postulatōem ꝯgruentem.
Obstinatōem aggrauantem.

¶ Quantum ad primum dic̄. Egressus autem seru9 ꝛc.Ubi sciendū q̄ homo aliquando potest peccare in deum. Aliquando i proximum: quando autem peccat in deum:dicitur debitor dei. quando v̄o peccat i proximum dr̄ debitor ꝓximi.Et hoc ē q̄ dixit pharao Moy.ꝛ Aarō.Exo.10. Peccaui i deū vr̄m ꝛ in vos.¶ Scié. est āt q̄ pp magnam diam q̄ ē i offensiōe d̄i ad offēsionē ꝓximi.offensa d̄i ꝯpaṫ d̄bitori.10.miliū talētoꝝ:ꝛ offensa ꝓximi :d̄beri.10.d̄nariōs.¶ Qm ad 2m .s.exactōnem purgētē dic̄.Et tenēs suf.euꝫ ꝛc.Ubi scié. q̄ lꝫ i' s̄u9 tanq̄ꝫ igrat9:magnā miaꝫ recepit:tñ miam cū s̄uo noluit facer̄: ſꝫ ip̄sum violēter vt d̄bitū redderet purgebat. vn̄ dr̄ q̄ tenēs suf.eum.i.s̄m Remigiū acriṫ isistebat vt vidictā ab eo exigerꝫ.¶ Qm ad 3m .s.postulatōem ꝯgruētē dic̄.Et procidēs ꝯseru9 ei9 ꝛc.Ubi implorat dilatōem ꝛ ꝓmittit satisfactōem. Qm ad iploratio nem dillatōis dic̄. Pacientiam habe i me. Nam iuxta illud Iac̄.i. Paciētia op9 perfectum hꝫ.Qm ad ꝓmissionē satisfactōis dic̄.Et oia reddam tibi.Exemplo Zacha. Za.9.Hodie quoq̄ ānuncians dupplicia reddam tibi.¶ Qm ad 4m .s. obstinationē aggrauantē dic̄.Ille āt noluit ꝛc. Ubi sciēdum q̄ i' s̄u9 ingrat9 lꝫ recepissꝫ magnam miam a dn̄o:tñ ꝯseruo noluit misereri.Unde Augu.Sꝫ nō talē i' inuēit conseruū:qualē i' dn̄m.Non solūilli remittere d̄bitum voluit:ſꝫ ēt nec dilatōeꝫ dedit. Unde qlibꝫ tal' ingrat9 pōt figurari per Absalon:de quo sial'r dr̄.2.Re.15.q̄ post q̄ꝫ iterfecerat frēm suuꝫ amō ꝛ rex d̄d pr̄ eius indulgissꝫ sibi ꝛ reconciliassꝫ cum sibi i gr̄am:tanq̄ꝫ igratus ꝛ arrogās abijt ad regnum:ꝛ opposuit se pr̄i suo : ꝛ persecutus est eū.¶ Ubi sciēdū q̄ per regem d̄d itell'r d̄s rex ꝛ dn̄s oium. Per Absalō āt itll'r qlibꝫ igrat9 ꝛ supb9:sic igiṫ d̄d pepcit Absalō q frēm suū iterfecerat : ꝛ sibi recōciliauit i gr̄am. sic d̄s peccōri suū ꝓximū offēdēti:si vult ad ipꝫ reuerti:sibi culpā indl'get:gr̄am ꝯferēdo:tñ multociens accidit q̄ hō cui d̄s misert9 ē ꝛ bn̄ficiū cōtulit:ē igrat9 vt absalō:ꝛ deū pr̄em suum ꝓsegtur:vicia sectādo.¶ Tñ aduertat misser igrat9 qd accidit supbo Absalō. Naꝫ sic dr̄.2.Re.18.Accidit vt occurreret s̄uis d̄d sedēs mulo.cūq̄ ingressus fuissꝫ mul9 s̄bt9 ꝯdēsam q̄rcū ꝛ illo suspēso int̄ celum ꝛ terrā:mul9 cui isedrat ptrāsijt:ꝛ ꝓfossus a Ioab trib9lāceis:ꝛ cū pulpitaret adhuc ab armigeris fuit miserabil'r iterfectus. ¶ Sic re v̄a final'r accidit ingrato hōi:q̄ ad quercū q̄ est arbor forṫ ꝛ dura suspensus remanet in vitijs obduratus: q̄ ꝯden

sa ⁊ magna dr̄:pp̄ multitudinē viciorum cui signanter Joab tres lanceas in corde infigere dr̄: q: dyabolus significatus per Joab: tria vicia pncipalr̄ fingit i cord ho minis in qbus alia radicalr̄ ptinent .s. su pbiam: auaritiā ⁊ luxuriā. ¶ Nec vacat q armiger Joab iterficit Absalon adhuc palpitātē in quercu: q: cetera vicia: cū tri bus pmis vitam aie auferūt: q̄ qdem dn̄r armigeri dyaboli: q: ipsi⁹ insignia gerunt ⁊ arma. ¶ Spūalr̄ aūt loquēdo dr̄e possu mus q i^c seru⁹ q tātum bn̄ficium recepe rat a dn̄o: ⁊ ipe noluit sui misereri pserui pōt figurari per Joas regem Jude: de q̄ snialiter dr̄.2.paral̄.24.q postq̄z Joadas pontifex posuissz ipm in solio regni sui: non ē recordat⁹ Joas misericordie q̄z fe cerat Joadas pr̄ zacharie secum: sed int fecit filiuz ei⁹ zach. ¶ Ubi sciē. q p Joa dā pontificem q posuit Joas in solio re gni sui: intllr̄ de⁹ q magna dōa tribuit ho minibus hui⁹ mūdi: q tn̄ instar Joas sūt ingrati ⁊ suum filiū interficiunt p odium ⁊ iniurias irrogatas. ¶ Tn̄ aduertat in grat⁹ miser: qd accidit Joas regi. Nā vt ibidem dr̄: exercitus Syrie depopulauit eum: ⁊ serui proprij interfecerunt eum ia cente in lecto in vltōez interfectōis zach. ¶ Sic re vera accidit ingratis: q exercit⁹ d monū significat⁹ p exercitū Syrie q̄ inter ptat excelsa: q: p supbiā se extollūt: ipos dpopulāt auferendo vtutes: ⁊ serui ppli .i. pccā qb⁹ seruierūt: ipos iterficiūt iacētes i lecto psolonū carnaliū. vt sic pccm̄ ingrati tudis vlciscat.

Quarta ps.

Sequitur. Uidētes āt pserui eius ⁊c. Ubi tangit iusti pūitoris se uerā retributionem. quod pro bat pūitō aggrauata. Ubi sciendum qd in ordinato iudicio q̄ttuor requirunt .s.

Facti dilatō.
Cause discussio.
Sententie platō.
Malorum cominatō.

Scd̄m hoc igitur in parte ista q̄ttuor pos sum⁹ psiderare.s.

Euidētē relatōem malitie.
Sufficiētem discussiōem cāe.
Affligētem platōem snie.
Deterrentem applicatōem pabole.

¶ Q^m ad p^m dic̄. Uidētes āt cōserui ⁊c. Ubi sciē. q p istos cōseruos itelliguntur spūales ⁊ bōi hoies: qb⁹ displicēt fcā ma lorum: ⁊ q̄s dbēt reprehēdere. Nā iuxta sniam apli.1.cor.2. Spūal' diudicat oia: ⁊ ipe a nemine iudicat. ¶ Uel per istos pseruos sm Remigiū: intellnt sancti angeli q vēi unt nō corpore sz corde. dn̄o aūt narrare ē dolores ⁊ ptritōes cordis in suo affectu d monstrare. ¶ In i^a igit pte q̄ztuz ad eui dentē relationez angelorum ⁊ bonorum hoium quattuor possum⁹ considerare.s.

Cognitōem q̄ztum ad intellectū.
Cōpassionem quantū ad affectū.
Executōem quantū ad effectū.
Prolatōem quātum ad affatū.

¶ Quantū ad cognitōem intellect⁹ dic̄. Uidētes āt pserui ei⁹ q̄ fiebat. Ubi scien dū q hō qui dz aliqd denūtiare alicui iu dici vel plato vel dn̄o: dz pri⁹ de fcō hr̄e cognitōez certā. Ut de ipo dici possit illd Jo.19. Qui vidit testimoniū phi. ⁊ veruz est tes. ei⁹. ¶ Q^m ad cōpassionem affect⁹ dicit. Cōtristati sunt valdē. Ubi sciēdū q qn̄ hō bonus videt aliquē poccupatū in aliq̄ delicto dz sibi cōpati mentalr̄: vidēs ipz in statu culpe. Ut dicat cū ps. Cōtur batus suz a voce inimici: ⁊ a tribl'atōe pec catoris. ¶ Q^m ad executōez effectus di cit venerūt. Hō videns aliū in peccō: ⁊ sibi cōpaciens: si tn̄ non vlt̄ corrigi. dz ad suū supiorē reuerti: ad quē ptinet d subditis iu dicare. Ut sibi dicat platus, illd.4.Re.5. Ueniat ad me: ⁊ sciat prophām esse i isrl'. ¶ Q^m ad platiōnē affatus dic̄. Et narra uerūt dn̄o suo oia ⁊c. Ubi sciendū q q: p latus dz iudicare sm allegata: dz q sibi nū cient fcā integralr̄: vt sic possit meli⁹ snia

re s̃m exigẽtiaȝ rõis. iuxta q̃ d̃ phone dr̃ geñ. 14. Narrauit ergo pħo q̃ viderat.
¶ Q̃m ad 2m. s. sufficiẽtẽ discussionẽ cãe dic. tũc vocauit eũ dñs su9 ₇c. Ubi sciendũ q̃ iudex q iuste vl't iudicare d̃ aliquo sibi delato: añq̃ sniaȝ pferat: oȝ audire illũ q sibi denũciaẽ malũ s nã regl'a iuris est audire aliã ptem. Scd̃m h igiẽ hic. 3a possumus cõsiderare. s.
Rei citationem.
Ipsius reprehensionem.
Mali denũciationem.
¶ Q̃m ad rei cita. dic. tc̃ vocauit eũ dñs su9. vbi sciendũ q̃ ia vocatio q̃ d̃s vocat peccatorẽ: intell'r qñ d̃s imittit hoi aliq̃ cogitationẽ vt ꝯsideret statũ suũ vel qñ p sniaȝ mortꝭ vocat ipm vt d̃ factis suis reddat ratiõeȝ. Et sic d̃ q̃libȝ vocato possit dici illd̃ gñ. 3. Uocauit dñs adã ₇ dixit sibi: adã vbi es? q. d. ꝯsidera statũ tuũ ₇ redde ratiõeȝ de opib9 tuis. ¶ Q̃m ad ipsius reprehẽsionẽ dic. Et ait illi s̃uo neq̃. Ubi sciẽdũ q̃ i rephensiõe isti9 s̃ui. 2a tãgiẽ. s.
Subiectionem naturalem.
Infectionem criminalem.
¶ Q̃m ad pm dic. eũ seruũ. Quilibet eni hõ seru9 ẽ d̃i. pp q̃ dic ps. Perdes oẽs q tribulãt animã meã qm ego s̃uus tuus sum. Sed lȝ oẽs sint serui dei: tñ m'lti sunt q ipȝ ꝯtẽnũt mala ppetrãdo figurati p syba seruũ miphiboseth q d̃spexit ₇ pdidit dñm suum de quo dixit miphi. regi d̃d̃. 2. R. 19. domine mi rex seruus meus contẽpsit me. ¶ Quantum ad infectionem criminaleȝ dicit. Neq̃. vbi sciẽdũ q̃ ic s̃uus qñ debebat dño. 10. milia talenta: non fuit ab ipo vocat9 neq̃: sed postq̃ ingrat9 inuent9 est nolens misereri cõserui. Ubi designaẽ peccati igratitudinis magnitudo.
¶ Sciendũ est ãt q̃ ic seru9 ₇ q̃libet peccator. Primo neq̃ diciẽ in aia feda cogitando. Et sic dici possit de ipso illd̃ eccl'i. 6. Anima neq̃ disperdet q̃ in se hȝ. Secũdo in corde: mal' consentiendo, de q̃ dr̃ eccli. 5. Cor neq̃ grauabiẽ dolorib9. Tertio in ore: inhonesta loquẽdo, de quo dic ps. Subito sagitabũt euȝ ₇ nõ timebũt: firmauerũt sibi sermonẽ neq̃. Quarto in ope: mala ppetrando: cui dr̃ Js. 1. Ue gẽti peccatrici: pplo graui inigtate semini neq̃: filijs scelleratis: dereliquerũt dñm. ¶ Uñ q̃libȝ tal' neq̃ potest figurari p hor: primogenitũ iude q voluit suscitarẽ sem̃ fratris sui: ₇ ideo puniuit eum dñs, de q̃ dr̃ geñ. 38. q̃ fuit hor primogenitus iude neq̃ in ꝯspectu dñi ₇ ab eo occisus ẽ. ¶ Ubi sciẽdum q̃ p hor. neq̃ q volebat suscitare semen fratris sui, intell'r q̃libet qui nõ vl't meritorie opari: ₇ q inuidet aliẽis bonis. quem tñ deus punit: dũ animã ipȝ ꝯdẽnat morti eterne. ¶ Q̃m ad mali denũciationeȝ dic. Omne debitũ dimisi tibi ₇c. Ubi sciendũ q̃ ic seru9 neq̃ dupl'r peccauit. pmo peccõ ingratitudinis quantũ ad d̃um. Scd̃o peccato ipietatis quantũ ad pxim: ₇ s̃m h̃ sibi ia duo mala denũciat. ¶ Q̃m ad ingratitudinẽ respectu dei dic. Omne debitũ dimisi tibi quantũ ro. me. Ubi sciẽdum q̃ deus pp suã pietatẽ qñ deuote inuocaẽ a peccatorib9 ipsis relaxat peccã. iuxta illd̃ tob. 3. Benedictũ est nom̃ tuũ d̃s patrum nostrorꝫ q cũ irat9 fueris: miaȝ facies: ₇ i tpe tribulatiõis peccã dimittis his q inuocãt te. ¶ Sed lȝ sic d̃s dimittat hominib9: tñ aliq sunt instar istius serui ingrati: q nolũt suis seruis idulgerẽ. ¶ Uñ tales possunt figurari p pħonẽ detinẽtem ppl'm dei: q dixit Moy. dñi sibi ex pte dñi q̃ dimitteret pplȝ. exo. 5. Quis ẽ dñs vt audiã vocẽ ei9 ₇ dimittã isrl': nescio dñȝ ₇ isrl' nõ dimittã. ¶ Ubi sciẽdũ q̃ p pħonẽ detinẽteȝ pplȝ d̃i captiuũ: intell'r q̃libȝ cui alter ẽ debitor pp q̃ ipȝ dr̃ detinere: cui tñ dr̃ a Moy. i. ab aliq̃ ipm amonẽte q̃ ipm dimittat ₇ sibi indulgeat: q tñ nõ cognoscẽs diuina sibi fcã bñficia: dic se nescire dñȝ: nec vl't pxim dimittere sibi idulgendo. Et sic pȝ secunda pars. s. impietas

respectu ꝓximi. ¶ Quantū ad tertiū.s.af
fligenté s̄nie ꝓlationé dicit. Et iratus dn̄s
ei9 ⁊c. Ubi sciendū ꝙ qn̄ hō ꝓꝑ beneficiū
a deo receptū: nō fit melior erga ꝓximuȝ
iustū est vt ꝑ iustitiā puniat: ⁊ q: seruus
ille fuit huiusmodi: ideo merito debuit p9
rep:chēsioné puniri s̄m Criso. ¶ In ista
igit s̄nia sic data ꝯtra s̄uum neq̄ȝ tria pos
sumus ꝯsiderare.s.
Regis implacabilitaté.
Ministroꝝ crudelitaté.
Pene diuturnitatem.
¶ Quantū ad regis ipla.dicit. Irat9 at
dn̄s eius. Tūc dr̄ de9 irasci qn̄ aliquos ef
fectus facit assimilātes effectib9 quos fa
ceret hō iratus. ¶ Quātū ad ministro:ū
crudelitatem dic̄.tradidit eum to:to:ib9.
Per istos to:to:es intelligunt demones
to:quentes in inferno aīas peccatoꝝ s̄m
Remigiū. ¶ Un̄ quilibet tal'sic in infer
no dānatus pōt figurari ꝑ sedechiā regeȝ
de quo s̄nialr̄ dr̄ Je. 37. ꝙ non obediuit
verb dn̄i nec ipse nec s̄ui ei9: cui ꝓdixit
Je.di. In manu regis Babil'. traderis.
¶ Ubi sciendū ꝙ ꝑ sedechiā regé cum su
is s̄uis non obedientib9 verbis dn̄i: intel
ligit quilibet nō obediés ꝓceptis diuinis
qui rex dici pōt ꝓꝑ aīam rōnalem s̄m q̄ȝ
deberet se regere: cui9 s̄ui dicūtur poten
tie sensitiue.sȝ lȝ sic esse deberet: tn̄ multo
ciens accidit ꝙ nec hō q̄ȝtum ad aīam si
gnificatā ꝑ regé: nec q̄ȝtum ad potentias
sensitiuas significatas ꝑ s̄uos deo obedit
sȝ potius seqtur mūdi blāditias ⁊ dlitias
carnis. Huic āt misero coiatur ⁊ ꝓnunciat
Je. 1. diuina scriptura vel quilibet ꝓdica
to: ꝙ tradet in man9 regis babil'. i. dya'
regis ꝯfusionis.i.inferni: vbi est oīs cōfu
sio.vt ibi eternalr̄ cruciet. Ut sic possit di
cere illud Tren 1. Infirmata é virtus mea
⁊ dedit me dn̄s in manu de qua non pote
ro surgere. ¶ Quantū ad pene diuturni
taté dicit. quousq̄ȝ reddat vniuersuȝ debi
tum. Ut sic sibi dicat illud Mat.5. Amé

dico tibi nō exies inde: donec reddas no
uissimū quadrāté. Et q: nunq̄ȝ poterit red
dere: nunq̄ȝ poterit inde exire. ¶ Quan
tum ad xp̄m.s.deterrenté applicationé di
cit. Sic ⁊ pr̄ meus ⁊c. Ubi sciendū ꝙ hō
q digne vl't penitere: ⁊ accipe remissioné
pccōꝝ suoꝝ a deo: dȝ ꝓximis dimittere: ⁊
q: non solū o:e sȝ co:de dȝ dimittere: ideo
iustus iudex dicit de co:dib9 vr̄is. Et h̄ é
documentū xp̄i.d. Mar. ij. Cum stabitis
ad o:and: dimittite si qd hētis aduersus
aliqué vt ⁊ pr̄ vr̄ qui in celis est dimittat
vobis pccā vr̄a. Dimittamus ergo vt de9
nb ꝯferat in p̄n̄ti: vt tandé hēamus gl'iaȝ
in futuro. Ad q̄ȝ nos ⁊c.

¶ Dn̄ica. 22a. post pent. Euāgeliū. 63m.

Beuntes ph̄ey ꝯsiliuȝ inie
runt vt capent yh̄ȝ in s̄mo
ne ⁊c. Mat. 22. Euidenter
cernere possumus ꝙ ꝓpter
pccm̄ p:imoꝝ parentū reli
ctus est cōiter in hoibus quidā defectus
s.ꝙ mali bonis inuidét ⁊ ipsos multociés
ꝑsequunt. sic pȝ de fratrib9 Joseph de q
bus s̄nialiter dr̄ geñ. 37. ꝙ videntes ꝙ io
seph a pr̄e plus cunctis amaret: oderant
eum: nec poterant qcq̄ȝ pacifice loq. Und
Johānes ep̄s i quodam sermone loqués
d Joseph ⁊ fratrib9 s̄uis. sic ait. Zelát mā
suetum iuidi: p:obum ip:obi. mitem tumi
di: inimica emulatōe lacescunt. Lȝ auté sic
mali bonis iuideant, bonis tamé accrescit
meritum: dum patienter tollerant: ⁊ tam
cum op9 fuerit: ip̄os rōabilr̄ rep:ehēdūt
quos meli9 non p̄n̄t affligere: q̄ȝ viuendo
laudabilr̄ ⁊ i bonis operib9 exercēdo. vn̄
Seneca i quadam ep̄l'a. Nunq̄ȝ meli9 to:
queb iuidos: q̄ȝ virtuti ⁊ gl'ie seruiendo.
¶ Phei igit q nō solū mali erāt: sȝ pexi
mi iuidebāt xp̄o q erat sanctitatȝ speculū:
⁊ ip̄m ꝑseqbant multociés: q̄s tn̄ xp̄s ꝓꝑ
nr̄m exéplū patient suppo:tās vt ver9ma
gister ⁊ dn̄s cū erat opo:tunū eos rōnabi
liter co::igebat. Et hoc é ꝙ nob inuit in

euãgelio hodierno. In quo euãgelista q̃t tuoꝛ tangit.vȝ.
Cõspiratõem inuidiosã prauitatẽ ↄtinẽtẽ.
Infrogatõȝ malitiosã sagacitatẽ ptẽdẽtẽ.
Increpatõeȝ ipiosã ptãtẽ dmõstrãtem.
Diffinitõem lũinosã ṽitatẽ expꝛimenteȝ.
¶ Pm ꝓbat collectõ adũata. 2m ꝓlatio paliata.3m rephensio agg auata.4m ↄclõ difĩcata. Pm in prĩn°.ſm ibi. Et mittunt ei diſ.ꝛc.tertiuȝ ibi.Cognita ãt ṽbis neq tia ꝛc.quartum ibi.Tũc ait illꝰ red.ꝛc.

Prima pars.

Q Uantũ ad pm vbi tangit ꝛc. ꝙ pꝛobat ꝛc.diĉ.Abeũtes phẽi ꝛc. Ubi sciẽdum ꝙ ꝓprietas iudorum ẽ ꝙ qñ d malitijs suis offenduntur ab aliquo ita vt nesciant rñdere: conãtur inuenire viam ↄ rephẽdentẽ ipos:vt possint verecũdiam suam paliare.Quia igit phẽi multoĉ. fuerant redarguti a xp̃o ꝛ ab ipo euidẽter confusi.non cessantes:sed semper cogitantes maligne machinabantur moẟ qũo possent suam verecundiam releuare.¶ Igitur circa istam ↄspiratio nem malignã tria possumꝰ ↄsiderar̃.ſ.
Cõsoꝛtium postulatum.
Colloqum ventilatum.
Flagitiũ cogitatum.
¶ Qm ad cõsoꝛtium postulatum dicit. Abeuntes ꝛc.Ubi sciẽdum ꝙ isti phẽi tã q̃ȝ malitiosi:vt melius explere possent suam malitiam venerunt ad gẽtem Herodis q auctoꝛitate Impatoꝛis romani in iudea pncipabat̃. Ad istos venerunt qa non audebant per seipsos opponere xp̃o. Unde de ipsis poterat dici Iere.ij. Abierunt vnusquisq̃ȝ i puritate coꝛdis sui mali ¶ Quantum ad colloquium ventilatum dicit.Consilium inierunt. Ubi sciendum ꝙ isti vt opponerent se xp̃o:cum herodianis consilium quęrunt.Unde d ipsis Crisostomus.Quale consilium:tales consiliatoꝛes. ¶ Quantum ad flagitium cogitatum dicit.Ut caperent yesum in sermõe.
Ubi sciendum ꝙ isti tanq̃ȝ veruti omnẽ viam cogitabant qualiter xp̃m possent repꝛehendere:vt ipm redderent hominibꝰ exosum. Et hoc est ꝙ seipso pꝛedixerat Iere.ij.Super me cogitauerunt consilia d.Uenite mittamus lignum in paneȝ eiꝰ ꝛ erruã.eum de terra vi.ꝛ nomen eius ñ memo.vltra.¶ Sciẽduȝ est aũt ẟ vbi fit mentõ de consilio contra Iesum in quo ↄsiliarij multoĉ.capiunt̃.ꝙ illud consilium põt figurari per consilium Achitophel: d quo dr̃.2.Re.16.ꝙ consiliũ ꝙ dabat achitophel in diebus illꝰ erat quasi si qs consuleret dominum.Iste dedit consiliuȝ absalon contra patrem suum dd vt ipm persequeretur:qui tamen diuio iudicio ꝛ sua exigẽte malitia seipm suspensit in patibulo ꝛ absalon fuit mirabilꝛ iterfectus.
¶ Ubi sciẽdum ꝙ per dd regẽ itllꝛ dus q iuxta illud ps. Est rex magnus super oẽs dos.Per Absalon ãt q iterptat̃ pr̃is amaricatõ q pr̃em suũ dd psequebatur intelligitur quilibet peccatoꝛ q deum persequitur in operibus suis:ꝛ ipm quantum in se est amaricare dicitur:dum suam voluntatem non confoꝛmat voluntati diuĩe Per Achitophel autem qui interpꝛetat̃ frater meus cadens:intllꝛ quilibȝ malus consiliarius alicuius dans sibi consilium contra diuina pꝛecepta:qui signant̃ dr̃ fr̃ meus cadẽs:q: talꝰ sic male ↄsilians.cadit a diã gr̃a.¶ Aduertat igitur infelix licet astutus cõsiliarius quid accidit Achitophel consulenti: ꝛ Absalon patrem persequenti.Nam dicitur ꝙ Achitophel se suspendit ꝛ ꝙ Absalon fuit a Ioab iterfcũs. Re vera quilibȝ malus consiliarius sibi ipsi parat moꝛtis patibulum:ꝛ seipsuȝ suspendit.Figuratus per Aman iniquum ꝛ hostem populi domini.de quo sententialiter dicitur Hester.7. ꝙ cum fecissȝ para ri patibulum vt i ipo suspenderet Mardocheum:factum est diuio iudicio ꝙ rex Assuerus ↄ ipm turbatus pcep̃ vt i ipso

suspenderet. Sic re vera multoc. accidit quod hō alteri malū pcurās: vel ɔsulēs: ɔprehē ditur in suis astutijs ⁊ de suis malitijs di uino iudicio punit. Ut verificet de eo illō Job.5. Apprehēdit sapiētes astutia eoꝝ ⁊ ɔsiliū prauoꝝ dissipati. ¶ Quilibet ēt p sequēs deū: instar absalō psequētis prēm interficit a Joab. i. a dyaᵒ significato per ioab qui interpretatur inimicus. Ut sic sibi dicat deus illud Je.30. Plaga inimici p cussi te.

Secunda pars.

Sequitur. Et mittunt ei dis. cū ⁊c.
s Ubi tāgit interrogationē mali tiosam sagacitatē pretendentē. quod pbat prolatio paliata. Ubi sciendū quod modus ypocritaꝝ ⁊ inuidorum est profer re illi quē volunt decipere verba dulcia vt ex his ipsum alliciant ad dicenduz vel faciendum aliquid quo possit aliqualr re prehendi. Nā tales sunt d̄ genere scorpio num qui cum branchijs anterioribus vi dentur blandiri homini: ⁊ tamē cum cau da infundūt venenum. Secundū h̄ igitur in ista pte tria possumus ɔsiderare vz.

Deprauatam obuiationem.
Simulatam ɔmendationem.
Exagitatam postulationem.

¶ Q.^m ad primū dicit. Et mittunt dis. ⁊c. Miserūt isti discipulos cū herodiānis: q2 sicut maliuoli magis affectabant quod aliqd diceret ɔ herodiānos q̄z ɔ discipulos vt sic hērent cām tradēdi eū in man⁹ herodis q2 pp turbā ipz cape non audebāt. ¶ Q.^m ad simulatā ɔmēdationē dicit d. magister scim⁹ ⁊c. Ubi sciendū quod hō q̄n laudat ab aliquo coiter illarescit ⁊ sic suū ɔceptū fa cili⁹ explicat alteri. iō isti phy sic versuti ipm ɔmēdāt ⁊ vocāt magistrū vt sic desi derans ppl's facere suos discipulos fami liarius alloquat. Sciendū est quod in iᵃ sil'ata ɔmendatione xp̄m tripliciter laudant. s.

De scientia ⁊ scitate q̄ztum ad se ipm.
De diligētia ⁊ sedulitate q̄ztum ad deū.
De iusticia ⁊ coitate q̄ztum ad pximum.

¶ De primo cū dicūt Magister scimus q2 verax es. De secūdo cū dicit. Et viā dei in vitate doces. De tertio cū dicit. Et nō ē tibi cura ⁊c. ¶ Sciendū ē āt quod lz phei sil'a tore xp̄z ɔmendauerūt: tñ veraciter dice re possumus quod in sua ɔmendatione quat tuor tangunt de xp̄o. s.

Dignitatē gloriosam: cathedral' excellētiē
Claritatē radiosam: luiaris sapientie.
Bonitatē amorosam: doctrinal' influentie
Eqtatē virtuosā: general' presidentie.

¶ Primo notat cū dr magister. Naz eē magistrū dic gradū dignitat ⁊ excellētiez quē qdē xp̄s veraciter hūit sup oēs magi stros. iuxta quod ipse dicit Mat.23. Magi ster noster vn⁹ est xp̄s. Uñ di. apl'is Jo. 13. Uos vocat me magister ⁊ dñe ⁊ bñ di citis sum ⁊ eni. ¶ Secūdo tāgit claritatē radiosā lūinaris sapiētie. ⁊ h̄ notat cū dñt scimus q2 verax es. Nam veritatē cogno scere dicit habitū claritat ⁊ sapiᵉ quē xp̄s v̄acit hūit. iuxta quod de se dic Jo.1. quod erat lux v̄a q̄ il. oēz ho. ve. i hūc mūdū. ¶ Ter tio tāgit bonitatē amorosā doctrinal' iflue tie. ⁊ h̄ nota. cū dr. Et viā d̄i i veri. doces. Nam alios docere dic actum bōitat ⁊ in fluētie. quē xp̄s v̄acit hūit. vñ dic Js.48. Ego dñs d̄s tu⁹ docēs te vtilia ⁊ gubnās te i via q̄ ābulas. ¶ 4ᵒ tāgit eqtatē v̄tuo sam gnālis p̄sidētie. ⁊ h̄ notat cū dicūt. Et nō est tibi cura ⁊c. Nā null'um timere ⁊ ad oēs s̄z grad⁹ suos eq̄l'r se hr̄e dic gradū eqtat ⁊ p̄sidētie quem xp̄s v̄acit hūit. vñ Ro.2. Nō ē ei psonaꝝ acceptō ap̄ deum. ¶ Pro oib⁹ istis sil' sinial'r hr̄ Apoc.19. Ubi Jo. vidi inqt celū aptum ⁊ ecce equ⁹ alb⁹. ⁊ q sedebat sup eum vocabat fidelis ⁊ verax ⁊ cū iusticia iudicat ⁊ pugnat: ocu li autem eius sicut flāma ignis ⁊ in capi te eius dyademata multa: hñs nomē scri ptum quod nemo nouit nisi ipe: ⁊ vestitus erat veste asp'sa sanguine. ⁊ vocabat nom eius v̄bū d̄i ⁊ exercit⁹ q sunt i celo seq̄bā

tur eũ i equis alb vestiti bisso albo ⁊ mũdo ⁊ ex ore ei⁹ pcedebat gladi⁹ ex vtraq3 pte acut⁹:vt i ipo pcutiat oés gentes: ⁊ ipe reget eas in virga ferrea: ⁊ ipe calcat torcular vini furoris ire dei omnipotẽtis:⁊ hab3 in vestito ⁊ in feore suo scriptũ rex regum ⁊ dñs dominantiũ. ¶ Ubi sciendum q per 1ᵐ equum albũ ⁊ sup eum sedẽtem :itll'r xps ds ⁊ hõ: ita q p equũ albũ itll'r xpi hũanitas mũdissima per album significata. Per sedẽtẽ vo xpi diuinitas q: sic sessor ẽ nobilior equo:sic lõge ãplius ditas ẽ nobilior hũanitate: qᵐ infinitum quotcunq3 finitũ excedit. ¶ Sciendum est aũt q l3 p cõicatõem ydiomatu3 q̃ hois in xpo attribuunt do:⁊ di hõi: dẽ3 fit distinguẽdo q p equũ albũ itll'r hũanitas:⁊ per sedẽtẽ ditas:possum⁹ tñ dicere q p istũ intll'r xps:circa quẽ q̃ttuor possum⁹ cõsideraŕ q̃ tangunt in pdicta figura. ¶ Pᵒ ipsi⁹ vocábl'i multitudinẽ. Ubi sciendũ q sic dcm̃ ẽ i xpo fuerũt ditas ⁊ humãitas:qᵐ igit ad hũanitatem vocari pt fidelis ⁊ verax. Fidelis q: nll'a ptermisit dicenda. Unde ps. Fidelis dñs in oibus vijs suis ⁊ sanctus in oibus opibus suis. Verax q: nulla mendacia pdicauit. Qᵐ ãt ad diuinitatem dici põt q vocabaŕ verbum dei.i.dei fili⁹ eternal'.iuxta illd Jo. 1. In pncipio erat vbũ ⁊ vbũ erat apud deum. ¶ 2ᵒ possumus considerare consortij pulchritudinẽ. Et iõ dŕ q exercitus qui sunt i celo sequebanŕ eum in equis albis vestiti bisso albo ⁊ mundo : per q intelligitur puritas ⁊ mũdicia q̃3 hñt sancti in gl'a. ¶ 3ᵒ ɔsideraŕ possumus iudicij rectitudinẽ. Ubi sciẽdũ q ille qui d3 recte iudicare d3 p̃ hr̃e sciam cognoscendi ⁊ illam habet xps q omnia nouit. Et iõ dicitur q oculi eius sicut flãma ignis. Nam p oculos qui iter alios sensus plura cognoscũt intell'r xpi sapiẽtia:q̃ cognoscit merita ⁊ demerita singulorum iuxta illud puer. 15. In omni loco oculi dñi ɔtẽplaŕ bonos ⁊ malos. ¶ 2ᵒ d3 hr̃e iustam cãm rephendendi. Et istam h3 xps per sua3 passionẽ. Et ideo dŕ q vestitus erat veste aspersa sanguine. per q̃3 intell'r passio q̃3 p nobis pertulit. ¶ 3ᵒ d3 habere iustum modum pcedendi. Nam debet discutere fcã hoiu3. Et ideo dŕ q in iusticia iudicat. Unde d ipo ps. Judicabit orbem terre in iusticia ⁊ ppl'os in equitate. ¶ 4ᵒ d3 hr̃e diffinitinum modũ retribuẽdi : Nam bonos deb3 premiare :malos autem punire. Et ideo dicitur q in capite eius erãt multa dyademata:per que intelligitur premiatõ diuersa ⁊ coronatõ sanctorum in patria ƀm exigentiam meritorum. Punit etia3 malos in inferno. Et ideo dicitur q de ore eius proce. gla. ex vtraq3 parte acutus vt in ipso percutiat gentes .i. omnes peccatores. Unde Zach. 14. Percutiet domin⁹ omnes gentes que pugnauerunt contra Jerusalem. ¶ Quarto consideraŕ possumus imperij magnitudinem. Et secundũ hoc dicit q habebat in femore scriptum. rex regum ⁊ dominus dominantium. xps quantum ad diuinitatem ⁊ humanitatem habet scriptum rex regum ⁊ domin⁹ dominantium. q: quantum ad humanitate3 natus fuit de stirpe regia. quãtũ vero ad diuinitatem:de deo eternaliter rege. Unde ps. Quoniã rex omnis terre deus psallite sapienter. ¶ Quantũ ad tertium. s. excogitatam postulationem dicit. Dic ergo nobis ⁊c. Ubi sciendũ q i ista questione q̃3 faciunt videntur duo inconueniẽtia. Unum inconueniẽs est quantũ ad cesaris maiestatem: si diceret q non liceret dari censum cesari. Secundum quantum ad legis libertatẽ si diceret q l3. Credebãt q diceret q nõ l3 ⁊ detineretur ab herodianis vt rebell' impio. Si tñ cõtigiss3 eum dixisse q tributum debebat Cesari: volebant ipsum diffamare populo tanq̃3 libertati legis ɔdicẽtem.

Tertia pars.

Sequitur. Cognita aut nequitia eorum rc. Ubi tangit increpatõez impiosam ptãtem demõstrãtez: qp pbat reprehẽsio aggrauata. Ubi sciendum qp q: isti phci venerũt ad xpm intẽtione mala licet cum verb blãditie: r questionem fecerãt calũniosam. Jdeo õ tã mala intentiõe ipsoz. qz etiam ad questiõez factam poterãt a xpo merito reprehẽdi. Secundũ h igitur in 1a pte duo possum9 considerare.f.

Obiurgatõez intentõis male.
Discussionẽ ppposite qstionis.

C Quantũ ad obiurgatiõem intentiõis praue dicit. Cognita aũt yhs rc. Ubi sciẽdum qp in obiurgando malitiã phcoz. 2o possumus considerare.f.

Diuinitatis iudicium.
Malignitatis flagitium.

C Quantũ ad diuinitatĳ iudiciũ diĉ. Cognita aũt yhs ne. corũz. Ubi sciendũ qp cognoscer secreta cordiũ solius dei ẽ ppriũ. iuxta illud qp sibi dr. 2. pal. 6. Tu enim solus nosti corda filioz hoium. C Quantũ ad malignitatĳ flagitium dicit. Ait qd me tẽp. ypo. scõm Jerom. ypocrita vocatur q aliud est r aliud simlat. Quia igit isti phci mali erant realr r tñ verbalr simulabant se bonos: ideo possũt ypocrite vocari. Et sponte ypocritas eos vocat: vt cognoscerent ipm esse deum cognitorez cordium. C Quantũ ad secundum. f. discussionez qstionis pposite dicit. Ostendite mihi numisma rc. Ubi sciendum qp nõ melius potest aliquis malus alium tẽptans confundi qz ex sermonibus proprijs: quando ex ipsis ostenditur euidenter redargutus. Xps igitur istos phcos malignos ipsum temptantes: ex proprijs sermonibus confundere voluit. Et ideo in questione ab ipsis proposita: vt ex verb eorum ipsam solueret duo qsiuit. f.

Numismi psentationem.
Ymaginis declarationem.

C Qm ad numisma psentatũ diĉ. Ostendite mihi numisma rc. Ubi sciendũ qp numisma proprie dr ipsa exaratio scriptur q fit in aliquo nũmo. f. inscriptio ymaginis regis r supscriptio in noie eius. licet hic accipiatur pro toto nũmo qui dabat pro censu. C Quantũ ad ymaginis declaratõnem dicit. Et ait ill. cuius ẽ ymago h rc. Ubi sciendum qp xps ex h qp videns nũmum r in ipso regis ymaginem interrogat que sit 1a ymago non h venit ex ignorantia: sed ex aliqua causa. C Sciendum est aũt circa istam ptem loquendo moraliter qp p istum denariũ argenteum habẽtem superscriptõem r ymaginem regis: r valentez. x. nũmos vsuales: intelligitur anima cuilibet hois: q ideo argentea dr: quia deus ipsam purã r rectaz creauit. iuxta illud eccles. 7o. Deus fecit hoiem rectum. Jn quo dr esse regis ymago q: iuxta illud gen. i. creauit ipsuz ad ymaginẽ suã. Supscriptio aũt hui9 denarij sunt dona spiritus sancti cetereqz virtutes qb9 istar: supscriptõis decorãtis dnariũ: dz aia hois adornari. Ut sic sit calcul9 cãdidus de quo diĉ dñs apoc. 2. Uincẽti dabo mãna absconditũ r dabo illi calculũ candidũ r in calculo nomen nouũ scriptũ qp nemo scit nisi qui accip. Reuerẽtia homini vincẽti pecã r vitia dat ds psolões spũales p mãna designatas r calculuz candidũ. i. aie puritatẽ: calcls ẽ capillus fortis r mũdus. r nomẽ nouũ. i. ornat eaz dõis sps s. r alijs virtutib9. qp nomẽ signãter dr nõ cognosci nisi ab illo q accip: q: xa cognitio donoz r virtutũ non habet ab aliquo nisi qñ in ipis meritorie exercet. Dicitur aũt 1c denari9 valere. 10. vsuales nũmos. q: hõ q verã dei ymaginẽ vlr portare: dz seruare pcepta decaloy. C Sciendũ ẽ ãt quãtũ ad psens spectat qp inuẽio quattruplicẽ ymaginẽ qz hõ i h mdo dz portare. f.

Ymaginẽ filij di: p obiaz r hũilitatẽ. Yma

ginem xi dei:per dilectōem ⁊ caritatem.
ymaginē viri ꝓbi:per fortitudinē ⁊ viua
citatē. ymaginē sūmi boni:ꝑ cōitatem ⁊ li
beralitatē. ¶ Pº hō dꝫ portare ymagieꝫ
filij dei ꝑ obiam ⁊ humilitatē. instar xpi
humil' ⁊ obedientꝭ:de quo phil'.3. ꝙ humi
liauit seipsum fcūs obe. vsqꝫ ad mortem
Ut sic sit de illis de qbus apl's dic̄ Ro.
8. Quos pſciuit ⁊ predestinauit ꝯformes
fieri ymagini filij dei. ¶ 2º ymaginem xi
dei per dilec. ⁊ caritatē. Nā hō dꝫ erga d
um ⁊ ꝓximū caritatē hēre instar dī q nos
care dilexit. Ad qꝫ hn̄dā qꝫtū ad deū nos
admōet Jo. i. Can. 4. d. Nos ergo diliga
mus deū qꝫtū ipse prior dilexit nos. Quā
tum vº ad ꝓximū ibidē dic̄. Charissimi si
cut deꝰ dilexit nos: ⁊ nos debemꝰ alter al
teruꝫ diligere. ¶ Tertio dꝫ portare yma
ginē viri ꝓbi ꝑ fortitudinē ⁊ viuacitatē.
Nā hō dꝫ instar viri ꝓbi esse fortis ⁊ ve
rax in opibus virtuosis. Cui dr̄. i. Re. 18.
Esto vir fortis ⁊ pliare bella dn̄i. Nā pre
liari bella dn̄i est ꝯ vitia dimicare. ¶ 4º
dꝫ portare ymaginē sūmi boni ꝑ coitatem
⁊ liberalitatē. Nam hō dꝫ esse alijs cōica
tiuꝰ ⁊ largus de suis donis:siue spūalibꝰ:
siue tpalibus indigētibus suo posse. Un̄
Ephe. 4. Qui furabat̄ nō furet̄ magis āt
laboret opando manibus suis ꝙ bonū est
vt hēat vn̄ tribuat necessitatē patientibꝰ.
¶ Sꝫ si sic deberet esse ꝙ hō portaret su
pradictas ymagines:tn̄ mlti portāt yma
gines vitioꝝ. Ubi sciendū ꝙ inuēio quat
truplicē ymaginē vitiosoꝝ. s.

Abhoiatiōis: ꝑ supbiā ⁊ arrogantiā.
Mortis:ꝑ odiū ⁊ inuidiā.
Falsam:ꝑ ypocrisym ⁊ vanagloriam.
Idoloꝝ: ꝑ cupiditatē ⁊ auaritiam.

¶ Primo hō aliqn̄ portat ymaginem ab
hominatiōis ꝑ supbiā ⁊ arro. Nā iuxta il
lud Prouer. 16. Abhoiatio ē dn̄s ois arro
gās. ¶ Scdo ymaginē mortis ꝑ odiū ⁊
inuidiā instar rachel. de qua dr̄ Gen̄. 30.
ꝙ cernēs rachel ꝙ infecōda esset inuidit
sorori sue lye q̄ legit̄ fuisse fecōda. Sic re
xa mltoc̄. accidit ꝙ infecōdi vtuosis opi
bꝰ inuidēt fecōdis:nec eos respiciūt nisi tor
uo oclo. Un̄ eccl. 14. Nequā ē oculꝰ inuidi ⁊
auertēs faciē ⁊ despiciēs aiaꝫ suā. ¶ 3º hō
portat ymaginē falsā ꝑ ypocrisym ⁊ vana
gloriā:d qbꝰ dr̄ Mat. 23. Pleni estis ypo
crisi ⁊ iniqtate. ¶ 4º portat ymaginem
ydoloꝝ ꝑ cupiditatē ⁊ auaritiā. Nā iuxta
illud Hebre. 5. Auaritia ē ydoloꝝ huitus.
Nō tn̄ aduertūt tales mihi portātes illas
ymagies illud ꝙ de eis dic̄ ad deū ps. Ue
lud inqd sōnū ꝯgētiū dn̄e in citate tua ima
ginē ipsoꝝ ad nihilū rediges. s. qn̄ d glia
ꝓiciet̄ in penā. ¶ Hoc āt fuit figuratum
Apoc. 14. Ubi sinial'r dr̄ ꝙ cū Jo. vidisset
vnā bestiā hn̄tē capita. 7. ⁊ cornua. 10. ⁊ su
ꝑ cornua. 10. diademata ⁊ sup capita eius
noia blasfemie: ꝙ vnꝰ āgelꝰ dixit voce ma
gna. Si qs adorauerit bestiā ⁊ imaginem
eiꝰ ⁊ accepit caracterem i frōte sua: aut i
manu sua h bibet de vino ire dei: ⁊ crucia
bit̄ igne ⁊ sulphur̄. ¶ Ubi sciēdū ꝙ ꝑ istā
bestiā intelligit̄ diabolꝰ q dimisso recto iu
dicio ⁊ sequēs appetitū inordinatū: volēs
deo eē silis: bestia pt dici. Capita. 7. hēre
dr̄: pp. 7. vitia capitalia de quibꝰ hoies tē
ptat. Cornua vº. 10. pp trāsgressionē deca
loi. ¶ Signant̄ āt dr̄ sup cornua hēre. 10.
diademata: ⁊ sup capita noia blasphemie:
q: volendo inducere hoies ad trāsgressio
nē pceptoꝝ: aliqd placibile eis ondit: vt
ipos magis alliciat. istar diadematꝫ caput
ornantꝫ. Et nomen blasfe. q: ois viuens in
7. vitijs capitalibꝰ: dr̄ blasfemar̄. ¶ Istā
āt bestiā dr̄ hoiem adorare: qn̄ suggestio
nibus suis malignis ꝯsentit. Tn̄ aduertat
mih pccōr bestiā adorās ꝙ sequit̄. Nā dr̄
ꝙ vnus angelꝰ clauit ⁊c. Ubi sciendū ꝙ ꝑ
1^m angelū qui nūciꝰ iterptat̄: intelligit̄ qui
libet ānunciās vitatē. ¶ Iste igit̄ clamat
ꝙ si quis adorouerit bestiā. i. diam sibi cō
sentiendo. vl' eiꝰ imaginem. i. pccā: ⁊ acce
pit eiꝰ carac. in frōte. i. in aia male cogitā

do:vel in manu.i.male operando: bibet ꝺ vino ire ꝺi.q: ꝺs instar irati ꝓferet sniaꝫ ꝙ crucietᷓ igne ardente ⁊ sulfure fetente eternalitᷓ in inferno. Ut sic ꝟificetᷓ illud Apoc.15. Fcm̄ est vulnꝰ seuū ac peximū su per eos q hébant caracteré bestie:⁊ i eos q adorauerūt ymaginé eius.

Quarta pars.

Eqtur. Tūc ait illꝛ red.⁊c. Ubi tā
s git diffinitóem lūinosam ꝟitaté
exprimété:ꝙ ꝓbat ꝯclo bifꝉcata
Ubi scieñ ꝙ hō dn̄is suis tpalibꝰ signifi catꝫ ꝑ regé Cesaré: dꝫ ꝟꝫ suū statū redderᷓ tributū ⁊ pecūiá: ꝺcias: ꝑmitias.oblatio nes ⁊ victimas. Ubi scié.ꝙ dn̄is tpalibꝰ ꝯueniés est ꝙ reddanᷓ ꝺ tpalibꝰ rebꝰ tri buta iusta ⁊ ꝯueniétia nō ꝯ:ia honori dio sic ét xp̄s soluit ꝓ se ⁊ ꝓ Petro tributū: q̄zuis ipe q erat dn̄s ⁊ ꝺs:nō teneretur. cui dixit dn̄s Math.17. Ut nō scádalize mus eos:vade ad mare ⁊ mitte amū:⁊ cū piscé q ꝑ ascenderit tolle:⁊ apto ore eius inuéies staterē:illū sume:⁊ da eis ꝓ me ⁊ ꝓ te. ¶ Scié.est āt loq̄ndo spūalꝛ ꝙ ꝑ ce saré intllꝛ corpꝰ:cui ꝺbemꝰ reddere neces saria ꝟꝫ Orig. Ad sustétatóem nāe:ꝺo ꝟo honoré ⁊ exercitiū ꝑ opa virtuosa. ¶ Ge neralꝛ āt loq̄ndo hō dꝫ redderᷓ ꝺ seipso.

Holocaustū ⁊ sacrificiū.
Proximo sbuétóem ⁊ bn̄ficium.
Deo laudé ⁊ ꝑconium.

¶ Pᵒ hō dꝫ redderᷓ ꝺ seipo holo.⁊ sacri. Ad ꝙ nos admōet apo. Ro.12. Obsecro i gt vos ꝑ miam ꝺi vt exhibeatꝫ corpa vr̄a hostiā scām ꝺo placenté. ¶ 2ᵒ dꝫ reddere ꝓximo sbuétóem ⁊ bn̄ficiū. iuxta ꝑceptuꝫ dn̄i.d. 24. Nō negab mercedé indigé tis paupis fr̄is tui:sed reddes ei ꝑtiū la boris sui. ¶ 3ᵒ dꝫ redderᷓ hō ꝺo laudeꝫ ⁊ ꝑconiū.iuxta admōitóem eccli.d.eccli.35. Bono aio gl'iam redde ꝺo. Et signanᷓ dic̄ bono aio:q: alacriter dꝫ hō deū laudibus ꝯmédarᷓ.ꝺꝺo cū ꝑs. In me sūt ꝺs vota tᵃ q̄ reddā laudatóes tibi. ¶ Dicamꝰ ergo nos alacriter ꝺo cū ꝑs. Reddā tibi vota mea q̄ distinxerūt labia mea. Ut redden do ꝓ nr̄a possibilitate debitū:ipe postmo dum reddat sua benignitate ꝑmiū de qbꝰ apl's.i.Thy.4. Reposita é mihi corona iu stitie q̄z reddet mihi dn̄s in iᵃ die iustus iudex. Ad q̄z coronā ⁊c.

¶ Dn̄ica.23.post pente. Euangeliū. 64.

Oquéte yhu ad turbas: ⁊
princeps vnꝰ accessit ad eū
l d.ecce filia mea defuncta é
⁊c. Mat.9. Nos videmus
ꝑ expientiā ꝙ sapᵃ alicuius
medici ex duobꝰ generalꝛ ꝯmédatᷓ.primo qn̄ scit infirmitaté cognoscerᷓ.2ᵒ qn̄ scit sa nitatis remedia adhibere. Xp̄s āt spūalis medicꝰ humani generis ꝯpletissime istas duas ꝯdictiones hꝫ. Nam prio cognoscit infirmitates hoium. vt sic qlibet possit si bi dicere illud hester.14. Tu scis infirmi taté ⁊ necessitaté meam.2ᵒ scit ꝑfecte ad hibere sanitaté. Nam ꝟꝫ ꝑs. Ipse est q sa nat oés ifirmitates nr̄as. ¶ Sciendū est aūt ꝙ genꝰ humanū ꝑꝑ pccm̄ ꝑmoꝝ paré tum:duplicé infirmitaté incurrerat.s.mor tem tam spūalem q̄z corporalé. Nam ꝑꝑ pccm̄ amisit donū originalis iustitie: qué si ꝟuasset nō fuisset mortuꝰ ét corporaliter ꝫ vixisset i paradiso terrestri tm̄ quantuꝫ preuisum fuisset a deo:⁊ qn̄ placuisset sibi fuisset in paradisuꝫ celestem in corᵉ simul ⁊ aia sine morte translatꝰ. Sed tn̄ peccan do factus est sic mortalis ꝙ non pōt non mori.iuxta Hebre.9. Statutum est homi nibus semel mori. Incurrit etiā mortem spūalem quantū ad aiam.q: si tunc qn̄ pec cauit.habuit gr̄am gratū facienté: ipam amisit peccando. ¶ Secūdo incurrit debi litatem in viribꝰ naturalibꝰ ad resistendū peccatis. Nā si hō perseuerasset in statu i nocentie vt fuit a deo creatus:in ipso fuis set rectus ordo potentiarum:quia ratō fu

esset deo subiecta plenarie: et sensualitas ra tioni. Nunc autem propter peccatum fa ctus est ordo peruersus: quia multociens adeo: ratio hominis deuiat: et sensualitas non solum est rationi contraria sed ipsam plerunque captiuat. quod cognoscens apostolus di. Ro. 7. Uideo aliam legem in membris me is repugnantem legi mentis mee et ita in felix ego homo: quis me liberabit de cor pore mortis huius. ¶ Iste duplex defe ctus in homine fuit figuratus in 1° dicto parabolico xpi de homine a ierico in hierusalem descendente qui incidit in la trones qui etiam despo. eum et pla. impo. abi. semiui. re. ¶ Ubi sciendum quod per illam expoliationem intelligitur ablatio doni gratuiti vnde homo reman. mortalis. Per vulnerationem iactura facta in viri bus naturalibus vnde remansit debilis. ¶ Quia remedium contra spiritualem mortem est gratia: contra vero debilita tem virium est valitudo concessa. ideo xps verus et prudens medicus humano generi gratiam viuificantem tribuit et vi gorem. Et hoc est quod nobis innuit ystoria euangelii presentis in duobus miraculis propalata. In quo euangelio. Beatus Math. quattuor tangit. s.

Expoliationem supernalis decoris.
Uulnerationem naturalis vigoris.
Condescensionem mirabilis dulcoris.
Restitutionem rationalis valoris.

¶ Primum probat calamitas defectiua. Secundum infirmitas afflictiua. Tertium benignitas compassiua. Quartum virtuo sitas effectiua. Primum in principio. Se cundum ibi. Et ec. mulier &c. Tertium ibi At yhs conuersus &c. Quartum ibi. Et cum venisset yhs in domum principis &c.

Prima pars.

Qantum ad primum vbi tangit &c. quod probat &c. dicit. Loquente yhu &c. vbi sciendum quod inter alia que dant ausum alicui vt ab aliquo petat gratiam: vnum est quando videt ipsum benignum tam in docendo alios quam in con descendendo petitionibus factis. Quia igitur xps benignus erat hominibus eos erudiendo vtilia et eorum votis an nuendo. ideo secure ad ipsum accedere po terant homines. Secundum hoc igitur in parte ista tria possumus considerare. s.

Ueritatem eruditionis.
Sedulitatem inquisitionis.
Benignitatem condescensionis.

¶ Quantum ad veritatem eruditionis dicit. Loquente yhu ad turbas. Per illud loqui intelligitur eius salubris et vera pre dicatio qua gentes instruebat. ¶ Quan tum ad sedulitatem inquisitionis dicit. Ecce prin. vnus &c. Ubi sciendum quod ho mo volens aliquam gratiam ab aliquo pe tere. Primo debet scire a quo vtrum. s. ta lis quod possit et velit sibi facere. ¶ Secun do debet illi a quo vult petere se personaliter presentare. Nam videmus quod multa fiunt in presentia hominis que non fierent in eius absen tia. ¶ Tertio debet illum a quo vult ali quid petere honorare. Non enim debet pe tere gratiam ab aliquo ipsum vituperando quia videmus ad oculum quod reuerentia exhi bita homini ipsum inclinat ad faciendum alteri quod petit. ¶ Quarto debet cognita potentia illius a quo petit ipsam magnifi care. ¶ Quinto debet suam necessitatem manifestare. Nam multociens accidit quod homo videns necessitatem alterius incli nat facilius ad sibi subueniendum. ¶ Sex to debet ipsius auxilium humiliter inuo care. Hec autem. 6. habuit ille princeps in procurando gratiam pro filia: sicut in serie istius pticule orinetur. ¶ Primo enim sciuit illum a quo beneficium postulauit: quia fuit xps verus deus: qui hoc beneficium poterat et vo lebat conferre. iuxta illud. 1. Thimothe. 2. Ipse vult omnes homines saluos fieri. ¶ Secundo ipsi xpo se personaliter presentauit Nam dicitur. Et ec. prin. vnus accessit

¶ Tertio xp̄m debite honorauit. Nā dr̄ q̄ adorauit eum. ¶ Quarto cognita xp̄i potētia: ipsā magnificauit. Nā dixit: dn̄e: sciens p̄s. dixisse. Scitote q̄m dn̄s ipse est deus. ¶ Quinto xp̄o suā necessitatē māifestauit. Nā dixit filia mea mō defuncta ē. ¶ Sexto xp̄i auxiliū humilr̄ iplorauit. Nam dixit: sed veni ⁊ ipone manū sup eā ⁊ viuet. ¶ Quantū ad 3m. s. benignitatē cōdescensionis dic̄. Et surgēs yh̄s ⁊c. Ubi sciēdū q̄ magna fuit bēignitas xp̄i in uolendo cōdescendere isti p̄ncipi ⁊ ipsū seq vt filiā eius a mortuis suscitaret. ¶ Sciēdum ē aūt circa istam ptem p̄ncipalem loquēdo moralr̄ q̄ p istum p̄ncipem intellr̄ qlibet hō: qui p̄nceps dici pōt q: factus ad dei ymaginē: ɔstitutꝰ est a dō p̄nceps ⁊ dn̄s oiū creaturaꝝ: q̄ omnes tā corporales q̄z spūales ad seruitiū hoīs sunt create. ¶ Per puellam aūt vnicā filiam eiꝰ: intellr̄ aīa cuiuslibꝫ hoīs: q̄ ideo dr̄ vnica: q: homo nō hꝫ nisi vnam: q̄z tenere diligere oꝫ instar istius p̄ncipis qui care filiam diligebat. Hec filia defuncta dr̄: quando peccat mortalr̄: ⁊ dimittit diuinam grām animaꝫ viuificātem. Ut possit dici de ipa illud. i. thi. 5. Uiuens mortua est. Natura lꝫ viuat vita naturali tn̄ mortua spūaliter dicitur p pcc̄m. ¶ Puella vero dicit̄: q: instar puelle: debꝫ esse puritate decorata. Ut sit figurata p rebechā de q̄ dicit̄ gen̄. 24. Ecce rebecha egrediebat̄ hn̄s ydriam in scapula sua: puella decora nimis ⁊ virgo pulcherrima: ⁊ incognita viro. ¶ Nā p rebecham q̄ interpretat̄ multū accepit: intelligit̄ aīa cuiuslibꝫ hominis: q̄ ideo dr̄ q̄ multū accepit q: ad dei ymaginem est creata. Ista istar rebeche debꝫ h̄re ydriaꝫ aque in scapula sua: q: debet h̄re gratiaꝫ animaꝫ viuificantem ⁊ irrigantem. q̄ debꝫ esse decora p honestatem euidentem: virgoqꝫ pulcherrima ⁊ viro incognita p puritatem nitescentem. ¶ Homo igit̄ significatus p istum p̄ncipem habens aiam significatam p filiam mortuaꝫ p pcc̄m: debꝫ ad xp̄m instar p̄ncipis accedere modo q̄ supradictū est p grā postulāda. ¶ Quid aūt xp̄o manifestādo suam indigentiā debeat dr̄e: ⁊ quid ab ipso petere: audi quid p̄nceps iᶜ. Nā dixit filia mea mō defunc. ⁊c. Ubi sciendū q̄ hō sciens animā suaꝫ p pcc̄m mortuam: debꝫ petere vt sup eā manū imponat. i. suā sibi ɔferat grām. d. illō p̄s. Emitte manū tuā de alto eri. me ⁊ libe. me de aquis mul. ⁊ de manu fi. ali. Nā diuina grā est manꝰ viuificans animam ⁊ ɔfortans. Ut possit dr̄e illud eze. 3. Manꝰ dn̄i erat mecū cōfortans me. ¶ Ista manus pōt figurari p illam manum q̄z vidit ezechiel de q̄ ipse dicit ezechielis. 2. Uidi ⁊ ecce manus missa est ad me in q̄ erat inuolutus lib ⁊ expandit illam corā me: qui erat scriptꝰ intus ⁊ foris ⁊ scripte erant i eo lamētatōes: carm̄ ⁊ ve. ¶ Ubi sciē. q̄ dia grā nos fac̄ cognoscer̄ tria. Pᵒ vilitatē de formanꝫ clꝑe: pp q̄z ōbemꝰ lamētatōem assumer̄ ⁊ ɔtritōeꝫ. ⁊ fint i libro scripte lamētatōes. ¶ 2ᵒ fac̄ nos cognoscere iocūditatē ōlectanꝫ glē: pp q̄z ōbemꝰ laudes ōbitas ōcātare: ⁊ ƀm h̄ dr̄: ibi scriptū carm̄. vt sic dr̄e possit cū p̄s. Misit in os meū cāticū nouū carm̄ dō nr̄o. ¶ 3ᵒ facit nos cognoscer̄ accerbitatē affligenꝫ pene pp q̄z ōbemꝰ timer̄ ne dānatōis etne: sic ibi scribit̄ ve. Istō ē ve q̄ dn̄s pinat̄ peccōribꝰ. Apo. 12. vbi dr̄. ve terre ⁊ mari: q: ō scēdit dyabolꝰ ad vos hn̄s irā magnā tre. i. terrēis: mari. i. supbis ⁊ lasiuis.

Secūda ps.

Eqt̄. Et ecce mlier q̄ sanguis ⁊c. Ubi tāgit vulneratōem naturalꝭ vigoris: q̄ pbat ifirmitas afflictiua. Ubi sciē. q̄ q: pp amissionē sanguinis hō corporalr̄ effcit̄ ōbilꝭ: sic pꝫ in hoibus vulneratis. ideo hec mulier propter h̄ sentiens debilem: ad Christum quē videbat veꝝ medicū accessit. Scōm h̄ igit̄ in parte iᵃ tria possumus ɔsiderare. s.

Corpis infirmitatem afflictiuā.
Opis sedulitatem inqsitiuam.
Cordis crudelitaté adhesiuam.
¶ Q^{m} ad p^{m} dic̄. Et ec. mlier ⁊c. Ubi sci
endum ꝙ q^{m} ad ifirmitaté huiꝰ mulieris
duo possumꝰ cōsiderare .s.
Qualitaté inficientem.
Diuturnitaté aggrauantem.
¶ Q^{m} ad q̄litatem ifi. dicit. Et ec. mlier
⁊c. Ubi sciēdū ꝙ ex illa infirmitate muli
er ꝺm legem mosaycam reputabat̄ imun
da. ¶ Q^{m} ad diuturnitaté aggrauātē dic̄
ānis .12. Ubi scié. ꝙ lōgo tp̄e ista mulier i
firma fuerat nec poterat medicoꝝ auxilio
libari. ¶ Q^{m} ad 2^{m} .s. opis sedulitatem
inqsitiuā dic̄. Accessit retro ⁊c. Ubi scié.
ꝙ circa sedulitaté inqsitiuā istius mulie
ris tria possumꝰ ꝯsiderar̄ .s.
Fiducialitaté inducentem.
Humilitaté reuerentem.
Proximitatem ꝯiungētem. ¶ Q^{m} ad fi
dé iducenté dic̄ ꝙ accessit. Nā illa mlier
fiduciā hn̄s d̄ xp̄o qué sciebat miꝺicordé:
secure accessit ad eū vt mereret̄ curari. nō
accessit āt i ciuitate vl' in domo. tanq̄ꝫ se
pata sic̄ imūda. ¶ Q^{m} ad hūilitaté reue
rētem dic̄ retro. Ubi scié. ꝙ i^{a} tū q: muli
er: tū q: imūda. ⁊ iō reputabat se idignaꝫ
n̄ accessit ad xp̄m: an̄ ipsiꝰ facié ſꝫ oculte:
q^{m} potuit ꝺꝫ Criso. accessit retro. ¶ Q^{m}
ad ꝓximitaté ꝯiūgenté dic̄. Et tetigit fim
briā ve. eiꝰ. Ubi scien̄. ꝙ iudei portabant
palia q̄drāgulata: ⁊ iuxta mādatū legis i
sūitatibꝰ palioꝝ portabāt fimbrias: vt es
sent eis ad memoriā mādatoꝝ d̄i: ⁊ ꝑ h̄ ét
in habitu ab alijs pplis cognoscerent̄ di
sticti. Jstas āt fimbrias more iudeoꝝ xp̄s
portabat. ¶ Hec igit̄ mlier cognoscens
v̄tuteꝫ sanatiuā in xp̄o: q: iuxta illd̄ Luc̄.
6. Uirtꝰ exibat de illo ⁊ sanabat oēs: tm̄
accessit ad eū ꝙ fimbriā tetigit: n̄ audens
ad plenū ꝑꝑ suā imūdiciaꝫ vesté tangere.
¶ Q^{m} ad 3^{m} .s. cordis credulitaté adhesi
uam dic̄. Dicebat. n. intra se ⁊c. Ubi scié.
ꝙ ista mlier: q: forte audierat ꝙ ad tactū
fimbrie xp̄i sanabāt̄ ifirmi. iō ipa credidit
ꝑ ꝯsimileꝫ tactū sanari. ¶ Scié. é āt circa
ꝑtem illā principalé loquēdo moral'r ꝙ ꝑ
illā muliereꝫ paciētem fluxū sanguinis ex
q̄ debilitabat̄ in viribꝰ naturalibꝰ: intell'r
pccōr: q ꝑꝑ pccm̄ hꝫ naturales vires infir
mas: ad resistend̄ vitijs. ¶ Un̄ tal' pōt fi
gurari ꝑ miphiboseth. de q̄ d̄r .2. Re.4. ꝙ
erat ionathe filio saul': filiꝰ debil' pedibus
noie miphi. ¶ Ubi sciendū ꝙ ꝑ miphi. q
interp̄tat̄ os ꝯfusum: itell'r pccōr q os ꝯfu
sum dici p̄t: q: iuxta illd̄ eccli. 15. Nō é spe
tiosa lauꝰ i ore pccōris. Jste d̄r d̄bilis pe
dibꝰ: q: tā intellectū: q̄ꝫ volūtaté significa
tā ꝑ pedes ifirmos hꝫ ad bōa opa: imo ꝙ
peiꝰ é: hꝫ ad bonū ip̄os hēat debl'es: tn̄ ad
malū hꝫ eos ꝓmptos. Un̄ Js .59. Pedes
eoꝝ ad malū festināt vt effūdāt sanguiné
inocēteꝫ. ¶ Signāter āt pccōr d̄r mlr: p^{o}
q: mlr a molitie d̄r. Un̄ flexibiles: sic pec
cator cito flectit̄ ad peccādū. 2° q: sic̄ mlr
i factꝫ suis é instabil' sic pccōr naturā hꝫ in
bono istabilé: Jn cꝰ pabola d̄r trn̄. i. Pec
cato peccauit ier^{m} ꝓpterea istabil' fcā est.
¶ Pccōr igit̄ significatꝰ ꝑ illā muliereꝫ
pōt figurari ꝑ mlré q̄ꝫ vidit Jo. apoc̄. 7.
Uidi inqt mlré sedētem sup bestiā cocci
neā plenā noibꝰ blasphe^{c} hn̄té capita. 7. ⁊
cornua. 10. ⁊ mlr circōdata erat purpura ⁊
coccinio ⁊ inaurata auro: ⁊ lapid̄ p̄tioso: ⁊
margaritꝫ: hn̄s poclꝫ aureū i māu sua ple
nū abhoiatiōe ⁊ imūdicia fornicatōis eiꝰ:
⁊ i frōte eiꝰ nom̄ scriptū misteriū. ¶ Ubi
sciendū ꝙ ꝑ illā bestiā: intell'r dyabolꝰ: nō
ꝑ naturā ſꝫ q: fac̄ hoies incitādo eos vt se
q̄nt̄ carnis desideria bestiales. d̄ qbꝰ p̄s.
Hō cū i honore esset n̄ intellexit ꝯpatꝰ é
iu. isi. ⁊ silis factꝰ é illis. ¶ Jsta bestia. i.
dyaꝰ d̄r coccinea. i. hn̄s colore rubeū signi
ficāté cruoreꝫ sanguis q: semꝑ appetit ho
mines ꝑ vitia instar sanguinis macular̄.
Que iō plēa blasphemie d̄r: q: dyaꝰ sem
ꝑ docet homines blasphemare. D̄r etiaꝫ

hře capita.7.q: induc̄ homines ad.7.vi tia capitalia:ꝛ cornua.10.q: eos induc̄ ad trāsgressiōe3.10.pceptoꝝ.¶ Per mlřem vo sedētē sup bestiā intellr pcōr:q iō sup bestiam.i.sup dyaᵐ sedere dr:q: sic hō in bestia portaṫ ab ipa sic dyaᵒ portat ad suū libitū pccōre3.Que dr circūdata coccinio ꝛ purpura:q: sequndo instinctū dya' macu lanṫ ꝛ cruētaṫ p vitia qbᵒ aīa deturpaṫ. Dr āt ħ mulier decorata ornamtis diuer sis ꝛc.Auro inq̄3 pp cupiditatē ꝛ auaritiā margaritꝫ āt ꝛ lapidibᵒ ptiosis :pp arro gātiā.Que etiā dr hře poculū aureū pleñ abho.ꝛc.pp gulā ꝛ luxuria3.Dr aūt hře scriptū in frōte eiᵒ nom misteriū:ñ quod misteriū dei:sed misteriū iniqtatꝫ ꝛ mali'. Istō aūt misteriū nō ē aliud q̄3 eterna dā natio . ¶ De iᵒ pccōre sic effeminato dr Job.36.Morieṫ in tēpestate aīa eoꝝ:ꝛ vi ta eoꝝ inter effeīatos.¶ L3 aūt hō in mlr tis pccīs fuerit:tñ d3 redire ad ꝯsciam co gnoscēs se pccōre3:ꝛ instar istiᵒ mlris ad xp̄m accedere pro grā ipetrāda.Ad q fa faciendū admōet nos apl's habr.4.d.Ad eamᵒ cū fiducia ad tronū grē eiᵒ vt mia3 ꝯsequamur ꝛ grām inueniamᵒ.¶ Qualr aūt pccōr dēat accedere:audi.q ħ nō acces sit añ faciē:sed retᵒ:in q̄ daṫ nob intelli q pccōr ad xp̄3 rediēs:l3 vēiat cū ꝯfidentia d3 tñ accedere cū verecūdia de ꝯmissis ꝛ suā tu pitudinē hūilr cognoscēdo:ꝛ tc̄ me rebiṫ veniā obtinere.¶ Quid āt vt cura reṫ hūilr fec̄.audi q tetigit fimbriam ve. eiᵒ.Ubi sciēdū q p vestimītū intellr hūa nitas xp̄i:q: sicut vestimentum:tegumen tum est corporis: sic humanitas tegebat in xp̄o diuinitate3 . Per fimbriā aūt q̄ est vltima ps vestimīti intelligiṫ xp̄i passio q̄ fuit vltiᵐ pretiū oblatū deo ꝓ salute hūa ni generis.tāgit igiṫ vestimentū:q xp̄m credit verū deu3 ꝛ hoiem . Fimbriā vero. q credit pro salute nr̄a ip̄m imolatū ꝛ cru cifixū.q̄ tacta.i.cognita . omnem expellit langorem.

Tertia pars.

Equiṫ. At yħs cōuersus est ꝛc.
Ubi tāgit ꝯdescensionē mirabiṫ dulcoris q ꝓbat benignitas cō passiua.Ubi sciendū q vera ꝯpassio nō so lū cōsistit in affectu cordis vl affatu oris: sed pficitur effectu opis.Xp̄s igiṫ nō so lu3 fuit cōpassus isti mlri q̄ztu3 ad affcm̄ ꝛ affatū:sed ēt quantū ad effcm̄ : q: sibi ꝑ fectā tribuit sanitatē.¶ Qᵐ ad affcm̄ ꝯ passionis dr:cōuersus yħs ꝛ vidēs eam. Ubi sciendū q p illam visione3:intelligiṫ ipsiᵒ cognitio q̄ oīa sunt sibi nota.Per cō uersiōnē xp̄i intelligiṫ ipsius cōpaᵒ q̄3 ad illam mulierē hūit indigētem.Ut sic ipsa potuerit dre cū ps.Mltiplicasti magni ficentiā tua3 ꝛ cōuersus cōsolatus es me. ¶ Qᵐ ad affatu3 dicit.Confide filia ꝛc. Ubi sciendū q in iᵃ locutōe gratiosa con solaṫ illam mulierem tripliciter.s.
Per cōfortationem vigorosam.
Nominatōem gratiosam.
Denūciationem fructuosam.
¶ Qᵐ ad primū dicit.Confiō.Ubi scien dum q xp̄s videns ad se hoīes venire ꝑ fiō ipsos cōfortat vt pseuerantiā hēant ꝛ sic vt iᵃ mulier pseueraret in fide q̄3 cepe rat:ꝛ vt ab ipsa remoueret timore3 dixit sibi confiō.¶ Qᵐ ad nominatōe3 grosa3 vocat eam filiam.Quia enim iᵃ mulier iā in corde suo fidē de xp̄o cōceperat dici pt eiᵒ filia adoptiua. Uñ Criso.in ol'.Filia3 eam vocat : q: fides eam saluam fecerat. ¶ Quantū ad denūciationem fructuosa3 dicit sibi:fides tua te saluam fec̄.Ubi sciē dum q fides eiᵒ fuit tanta:q de cōgruo ꝯmeruit recipere sanitatem.ꝛ ideo dic̄ te saluam fec̄:ꝛ nō faciet . ¶ Quantū ad ef fectū dicit.Et salua facta est ꝛc.Ubi scien dum scōm glo . q intelligiṫ ex iᵃ hora ex qua tetigit fimbriam:ꝛ nō ex qua yħs con uersus ē ad ea3.¶ Sciendū est circa illa3 ꝑtem principale3 q pietas xp̄i erga pccō rem significatū per mulierē infirmam:ad

ipm accedentem: ostendit multipliciter. Primo in sua benigna ↄdescensione:⁊ h dat intelligi in h ꝙ dr̄ ꝙ cōuersus vidit eam. Nam tūc xp̄s dr̄ ad peccatorem cō uerti:qn̄ sibi ex sua benignitate cōpatit: ⁊ ipm vt ad se reducat intuet oculo pieta tis.iuxta illḋ ꝙ dr̄ luc.22.ꝙ cōuersus dn̄s respexit petrū:⁊ iḋ ē petr⁹ recordat⁹ ver bi dn̄i.priꝰ q̄z gall⁹.⁊c.Et eggressus fo ras fleuit amar. Sic re vera pccōr quem xp̄s sua benignitate respic̄ reducēdo sibi ad memoriā sua delicta:instar petri debet amare flere.⁊ sic merebit mīsicordiam in uenire.vt dicat cū ps.Quātas ostendisti mihi trib.ml'.⁊ malas ⁊ cōuersus vi.me. ¶ Secundo ostendit ipius pietas in sua firma ↄfortatione.⁊ h cum dic̄.confiḋ.Nā q: peccator ↄsiderans suas malicias debꝫ multum formidare:tn̄ xp̄s humil'r ad se accedētem: cōfortat ꝑmittens sibi remis sionem omniū peccatoꝝ.ꝑpter ꝙ dr̄ Je. 17.Beat⁹ vir q ↄfidit in dn̄o ⁊ erit dn̄s fiducia eius.¶ Tertio ostendit ipsi⁹ pie tas in dulci noiatiōe:cum dr̄ filia.nomen filiatiōis est nomen dulcedinis ⁊ amoris. Vn̄ qn̄ pccōr q erat seru⁹ dyaboli ad deuꝫ cōuertitur:tūc dei spālis filius generat. Ut sic dicat sibi illud ps. Dn̄s dixit ad me filius meus es tu:ego hoc genui te. ¶ Quarto ostēdit in salubri denūciatio ne cum dic̄.Fides tua te saluā fec̄. Nam fides vera cū caritate formata dat vitam homini q prius mortu⁹ fuerat p peccatū. Vn̄ Maxi⁹.in quodā sermone.Corpus enim ex natura viuit:aīa aūt ex fiḋ.xp̄s aūt in corde fideliū suorum p fidem habi tare dignat.¶ Quinto ex supradictis re sultat gaudiū in efficaci cōsecutiōe.⁊ h cū dicitur ꝙ salua facta est ⁊c.Nā pccōr quā do cōtritus ⁊ deuotus accedit ad xp̄ꝫ:ex tunc recip̄ remissionem peccatoꝝ.iuxta il lud ps.Dixi cōfitebor aduersum te iniu sticiam dn̄o ⁊ tu remisisti ipietatem pcci mei.iuxta illḋ Job.10.Peccaui:⁊ ad ho ram pepcisti mihi: Quarta pars.

Equit.Et cū venissꝫ yh̄s i dom̄m ⁊c.Ubi tangit restōem nāl' valo ris:ꝙ ꝑbat ṽtuositas effectiua Ubi scié.ꝙ xp̄s postq̄z sanauit mlierem a flu.san.in quo datur intelli reparō hūa ni generis i virib⁹naturalib⁹. Nūc ↄn̄ter resuscitat puellam mortuā in q̄ dat intelli reparatio humani generis qm ad defectuꝫ quē incurrerat in dōis gratuitꝭ qbus fue rat spoliatū:ꝑ qb⁹ nob ↄfert grāꝫ q̄ no.in vita reddita puelle defuncte.ƀm h igit i ista pte tria possum⁹ ↄsiderare.s.

Lamētum dolorosum.

Effectum vigorosum.

Successum gaudiosum.

¶ Qm ad p̄mū dic̄.Et cū vēissꝫ yh̄s ⁊c. Ubi scié.ꝙ q: iste p̄nceps archisinagog⁹ erat nobil':multi ↄuenerāt ad domū suāꝫ occasiōe puelle defūcte vt sibi ↄpassioneꝫ ōnderēt ⁊ i exeqis honorarent. vn̄ h tria possum⁹ cōsiderare.s.

Cetū lachrimabil'r lamētantem.

Xp̄m misericorditer cōfortantē.

Populū porcaciter s̄bsanātem.

¶ Qm ad cetū ⁊c.dic̄.Et cū vēissꝫ Jesus ⁊c.Ubi scié.ꝙ tibicies sūt hoīes cū istr̄is canētes carmē lugubre:⁊ tales vocabant ad exeqas mortuoꝝ:vt suo carmine lugu bri alios ꝑuocarent ad fletū. Isti vocati fuerūt ad domū p̄ncipis pp filiā d̄fūctam. Dr̄ ēt ꝙ erat ibi turba tumultuās: q: ibi erat multitudo hoīum fil' loqntiū.vn̄ cāba tur tumultus.¶ Qm ad xp̄ꝫ misericordi ter cōfortātē dic̄.Dicebat recedite ⁊c.vbi scié.ꝙ lꝫ ia puella v̄aciter essꝫ mortua qm ad naturā:q: v̄e aīa ci⁹ fuerat separata a cō pore.tn̄ xp̄s viuebat:q: potētia sua potat eā a mortuis suscitar̄.Facili⁹ ē do suscitar̄ mortuū q̄z hōi a nāli sōno aliū excitar̄. Et iō dixit yh̄s nō ē mortua sꝫ viuit.q.d. ƀm Remigiū.Uob mortua ē:do āt q suscitar̄ pt dormit:tā i aīa q̄z i corꝑe.Qm ad ppl'ꝫ pō caciter s̄bsanātē dic̄. Et deridebāt eū.Ubi

sciẽ.ꝙ mltitudo astãtiũ qñ audiert xp̃z.d.
puellã nõ eẽ mortuã:q̃z mortuã certitudi
nalr cognoscebãt. Nõ cognoscẽtes diam
ṽtutẽ in xp̃o:ſz credẽtes ip̃m solũ hoiem
truphabãt ⁊ d̃ridebãt eũ. Ut sic potuerit
dr̃e illd̃ Jere.20.Fc̃us sum in derisum to
ta die. ❡ Q.m ad 2m.ſ.effcm̃ vigorosuz di
cit. Et cum eiecta esſz turba ⁊c. Ubi sciẽ.ꝙ
in 1o vigoroso effcũ q̃ttuor possum9 ꝯside
rare.ſ.
Modum mirificum.
Accessum g̃rosum.
Tactũ saluificum.
Actum viuificum.
❡ Q.m ad mod̃ mirificũ dic̃. Et cum eie
cta esſz turba. Ubi sciẽ.ꝙ xp̃s volẽs face
re illud miraculũ:nõ oẽs admisit:ſz oẽs
adiecit q erãt ibidẽ tanq̃z incredulos ⁊ ẽt
ad vr̃m exm.⁊ secũ hr̃e voluit nisi petrũ
Jaco.⁊ Jo.⁊ pr̃em ⁊ mr̃em puelle:iuxta
illud Luc̃.8. Nam pr̃em ⁊ mr̃em puelle
hr̃e voluit q nõ erãt de suo collegio ⁊ ad
quos mag̃ res ptinebat ⁊ tres de suo col
legio. vt iuxta illd̃ Math.18. in ore duoꝝ
vel triũ stet oẽ ṽbum:multitudinem aũt
ip̃m deridentem eiecit tanq̃z indignos vi
dere tam stupend̃ miraculum. ❡ Q.m ad
accessum g̃rosum dic̃. Et intrauit. Expul
sis ei oibus exceptj.5.d̃ qbus dcm̃ est:itra
uit ad locũ vbi puella iacebat defuncta.
❡ Q.m ad tactum saluificũ dic̃. Et tenuit
manũ eius. Xp̃s ei suo tactu saluifico:pu
ellam tangẽs:ip̃am viuificauit. Ut sic sibi
potuerit dicere illud Js.42. Ego dñs vo
caui te in iusticia ⁊ apprehẽdi manũ tuã
⁊ seruaui te. Dr̃ Mar.5.ꝙ tenẽs manuz
puelle:ait illi:puella tibi do s̃ge. ❡ Q.m
ad actũ viuificũ dic̃. Et s̃rexit puella. Ad
p̃ceptũ ei xp̃i:puella q̃ fuerat mortua s̃re
xit. ❡ Q.m ad 3m.ſ.successũ gaudiosũ di
cit. Et exijt fama h ⁊c. Cõueniẽs.n.ẽ ad cõ
mẽdatõez ⁊ laudẽ opuz dñi. vt ei9 mirabi
lia diulgẽt. vt dici potuerit d̃ ip̃o illd̃ iob
28. Aurib9 nr̃is audiuim9 famã ei9. Sciẽ.

ẽ ãt circa istã p̃tẽ loq̃ndo moralr ꝙ lz per
tres mortuos q̃s legim9 xp̃z suscitasse vi
sibilr.ſ.puellã i domo d̃ q̃ fit h mẽtõ ⁊ ado
lescẽtẽ in porta ciuitatj de q̃ hr̃ Luc̃.7.⁊ la
zaꝝ q̃triduanũ vt hr̃ Jo.ij. itlligãt 3a gñia
pccõꝝ q̃ ds̃ d̃ statu clp̃e resuscitat ad statũ
gr.ſ.cogitatõe:opõe:⁊ mala ⁊ lõga ꝯsuetu
die vt dcm̃ fuit supi9 dñica.15.p9 pent.tñ
qm ad pñs spectat p istã puellã resuscita
tã qlibz pccõr gñalr itllr:quẽ de9 de statu
clp̃e resuscitat ad statũ gr̃e. q iõ istar pu
elle dum est in pccõ:i hoc mundo dormir
dr̃:qr sicut homo qui dormit potest exci
tari vt vigilet:sic homo dum est in hoc
mundo quãtũcũq̃z sit pccõr:põt si penite
voluerit cũ dio adiutorio ad statũ gr pue
nir. vñ Eph.5. Surge q dormis ⁊ exurge
a mor.⁊ illũinabit te xp̃s. ❡ Qualr ãt de
beat resuscitari ⁊ veir ad statũ gr̃e:ꝯside
ra q̃lr fuit h. Nã p̃ xp̃s fuit ꝑ ipsi9 susci
tatõe rogat9:p ꝙ dat itlli ꝙ pccõr q vlt
a pccõ resurger dz se ad deũ ꝯuerter per
or̃onem deuotã:⁊ ip̃z rogar hũilr iuxta ꝯ
siliũ ꝙ d̃dit bt̃s Petr9 Symõi mago vo
lẽti emer gr̃az sp̃s ſ.ꝙ est pccz grauissimũ
ꝙ ꝯmittũt hoies ementes res sp̃uales ꝙ
vocat pccm̃ symõie.cui petr9 dixit. Pecu
nia tua tec̃ sit i pditõe. Et sbdens ꝯsilium
sibi dixit:pniam itaq̃z age ab hac iniqui
tate ⁊ roga deũ si forte remittat tibi h co
gitatio cordis tui. ❡ 2o dr̃ ꝙ xp̃s eiecit ty
bi. Ubi sciẽn.ꝙ per istos Tybiciẽs qui cã
tabant sup puellã mortuã:intllnt sp̃uales
delectatões q̃s mis hõ sentit in peccatis
q̃ sibi instar cãtãtiũ adulant vt in vitijs p
seueret. ❡ 3o eiec̃ turbã tumultuãtẽ:Per
turbam enim tumul.intellr multitudo so
licitudinum de rebus mundanis que tur
bant hominem. Uñ Greg.28.mor. Foras
ãt turba eicit vt puella suscitet:qr nisi pri
us a secretionibus cordis expellatur secu
larium multitudo curarum:anima que in
trinsecus iacet mortua non resurgit.
❡ Quarto Christus intrauit domum: p

q̄ȝ itelligit anima cuiuslibȝ peccōris: q̄ȝ d̄s intrare vl't quantū est ex p̄te sua: sibi gr̄aȝ cōferendo. iuxta q̄ ip̄e dicit apoc. 3. Ecce sto ad hostiū ⁊ pulso: si q̄s audierit voceȝ meā ⁊ aperuerit ianuā: intrabo ad illum. ¶ Quinto tenuit manū eius. In quo tactu intelligo duplicem manū. s. xp̄i tangētis ⁊ puelle q̄ tangebat. Per manum xp̄i tangētis intell'r ip̄sius virtus p̄ q̄ȝ erigit peccatoreȝ ad statū gr̄e. Unde p̄s. Et eniȝ illuc manus tua deducet me ⁊ tenebit me dextera tua. Per manū vero puelle itelligit opatiua potētia peccatoris: vt opet meritorie. ¶ Inuēio aūt manum dn̄i.
Confortatiuā viatorum.
Premiatiuā deuotorum:
Punitiuā reprobo:um.
¶ Primo inuēio manū dn̄i confor. viatorū. Nam q: duȝ i h mūdo viuimus sum⁹ debiles: ideo xp̄s nos adiuuat sua potentia significata p̄ manū. Ut sic qlibȝ possit dr̄e illud eze. 3°. Manus dn̄i erat meū: cōfortans me. ¶ Sciendū est āt q̄ māu sua tangit hoiem vt ip̄m reddat.
Mūdū ad cogitād̄ p̄ puritatē ⁊ inocētiā.
Prōptū ad audiend̄ p̄ hūilitateȝ ⁊ obiaȝ.
Discretū ad loqn̄d̄ p̄ vēustatē ⁊ facūdiā.
Tēpatū ad cogitā. p̄ austeritatē ⁊ abstiaȝ.
Firmū ad tollerand̄ p̄ stabilitatē ⁊ paciaȝ.
Nitidū ad ptinēd̄ p̄ castitatē ⁊ pudicitiā.
Pulchrū ad ɔv̄sand̄ p̄ hōestatē ⁊ euidēti.
¶ Primo dico q̄ d̄s tāgit hoiem vt ip̄ȝ reddat mundū ad cogitand̄ p̄ puritateȝ ⁊ munditiā. Nam hō dȝ hr̄e cor mūdum nō cogitādo vana: sed d̄o placiblia. ⁊ h est q̄ petebat p̄s. d. Cor mūdum crea i me d̄s: ⁊ sp̄m rectum inoua in visceribus meis. ¶ Iste tactus potest figurari p̄ tactū cordis: cuius ē cogitare: illoȝ qui secuti fuerunt saulem: q̄n fuit d̄ voluntate domini cōstitutus rex pp̄li. de qbus dicitur. i. R. 10. q̄ saul abijt in domū suam ⁊ abijt cum eo p̄s exercitus quorū tetigerat deus corda. ¶ Ubi sciendū q̄ p̄ saulē q̄ interp̄tat expetitus: intell'r xp̄s quem obnixe petebant patres veteris testi. Iste a deo p̄re ɔstitutus ē rex ⁊ dn̄s totius pp̄li xp̄iani. Qui in domū suā iuisse dr̄: q̄n i celū ascēdit. queȝ oēs quoȝ deus corda tāgit p̄ puram cogitatōeȝ seq debent cū diligētia p̄ bona opa. ¶ 2° deus tangit hoiem vt ip̄ȝ reddat p̄mptum ad audiend̄ p̄ hūilitateȝ ⁊ obiaȝ. Homo enim dȝ esse p̄mptus ad obediend̄ mādatis. Ut sic d̄s possit dr̄e d̄ ip̄o ill̄d p̄s. In auditu auris obediuit mihi. Ad q̄ nos admonet Iac. in can̄ sua. d. Sit āt ois hō velox ad audiend̄: tard⁹ āt ad loquēdum ⁊ tard⁹ ad irā. ¶ 3° d̄s tangit hoieȝ vt ip̄ȝ reddat discretū ad loquēdū p̄ venustatē ⁊ facūdiam. Nā dȝ esse discretus ad loquēduȝ verba hedificatoria ⁊ d̄o placibilia. d̄d̄o cum p̄s. Laudatiōem dn̄i loquet os meū. ¶ Iste tactus p̄t figurari p̄ tactū oris cui⁹ ē loq̄ de quo dr̄ Is. 6. Uolauit ad me vn⁹ d̄ seraphin: ⁊ i māu eius calcl's quē forpice tulerat d̄ altari ⁊ tetigit os meum: ⁊ dixit ecce tetigi hic labia tua: ⁊ auferet iniqtas tua: ⁊ pccm̄ tuū mūdabit. ¶ Ubi sciendū q̄ p̄ im seraphin portātem ignitū calclū: intell'r xp̄s yh's: q nob attulit incendiū caritatis. iuxta q̄ ip̄e dic̄ Luc. 12. Ignē vēi mittere i terrā. Isto calcl'o tangit os nr̄m q̄n docet nos recte loq. Qd̄ qdeȝ cognoscēs Je. d. Je. i. Misit dn̄s manū suā ⁊ tetigit os meū: ⁊ dixit dn̄s ad me: ecce d̄di verba mea i ore tuo. Per tactū aūt hui⁹ igniti calcl'i aufertur a nob iniqtas ⁊ oē pccm̄ mundat: q: diuinus amor: ab hoie oēȝ maculā mortal' peccati expellit. ¶ 4° d̄s tāgit hoieȝ vt ip̄m red. temperatū ad gustand̄ p̄ austeritateȝ ⁊ abstinentiā. ¶ Iste tact⁹ p̄ōt figurari p̄ tactū lingue cui⁹ ē sapores discernere: de quo dr̄ Mar. 7. q̄ cū xp̄s fuissȝ adduct⁹ qdam q erat cec⁹ ⁊ mut⁹ q̄ ip̄e misit digitos suos in auricl'as ⁊ expuēs tetigit linguam ei⁹. Ubi sciendū q̄ p̄ tactum auriū inducitur hō ad audiend̄ diuina p̄cepta.

Per tactū vero lingue īducit ad tēperā tiam in gustādis: ⁊ ideo signāter sputo eā tetigit: vt det exēpluz abstinētie q̄ hō nō querat cibaria delicata. ¶ 5° tāgit hoiem vt ip̄z red. firmū ad tollerandō p stabilitatem ⁊ paciaz. Nam hō dz esse fortis: ⁊ in aduersis nō dz succūbere: sz ea patiēter portare. Nam sic dr̄ Jac. i. Pacia opus pfcm̄ hz. Propt q̄ dic̄ xp̄s luc. 21. In pacia vr̄a pos. anias vr̄as. ¶ 6° ds tāgit hoiem vt ip̄m red. nitidū ad cōtinendō p castitatem ⁊ pudicitiā. Nam hō dz esse cōtinens ab oī imūdicia carnis. Ad q̄z habēdaz nos admonet apl's. i. thy. 4. d. Hec ē enim volūtas di sanctificatio vr̄a vt absti. vos ab oī fornicatōe vt sciat vnusqsqz vr̄z suuz vas possidere in sanctificatōe ⁊ honore. ¶ 7° ds tāgit hoiem vt ip̄m red. pulchrū ad ꝯuersandō p honestatē ⁊ euidentiā. Naz hō dz hr̄e ante deū ⁊ inter hoīes honestatez vite. Ut sic dicere possit cū paulo act. 23. Uir factus ego cū ꝯscientia bona ꝯuersatus sum añ deū vsqz in hodiernū diem. ¶ Iste tactus pōt figurari p tactū quo xp̄s tetigit leprosuz d q̄ sīal'r dr̄ Mat. 8. q̄ cū descēdissz xp̄s de monte: ec. leprosus venit ad euz. d. Dñe si vis potes me mūdare: ⁊ extē. ma. yh̄s tetigit eū. d. Uolo mūdare. ⁊ cōfestiz mūdata ē lepra eius. ¶ Ubi sciēduz q̄ p 1m leprosum: intell'r peccōr habēs malā ⁊ turpem vitā: si āt velit instar huius ad xp̄m deuote accedere: qui ad nos d monte diuinitatis descēdit ipsum tanget sua virtute saluifica: ⁊ ipsuz mundabit plenarie: ⁊ dabit ei sancte honestatis decorem. ¶ Secundo inuenio manum dñi p̄miatiuam deuotorū. Nam deꝰ propter suam imensam misericordiā: non vult q̄ bona que facimus remaneāt irremunerata: sed de ipsis nos p̄miat i gloria padisi. q̄ cognoscēs p̄s. d. Retribuet mihi dominus secundum iusticiam meam ⁊ secundum puritatem manuū mearum ⁊c. mihi. ¶ Ista remūeratio ⁊ p̄miatio facta per manuz dñi fuit figurata eze. 8. Ubi dicitur. Emissa ē ad me similitudo manus apphēdit me in ciccinio capitis mei ⁊ eleuauit me spiritus inter terrā ⁊ celum ⁊ adduxit me in ierm in visione di. ¶ Ubi sciendum q̄ p istam similitudinem manꝰ missam: intelligit xp̄s manus dei patris. Iste cū spiritus s. grā: apprehēdit hoiem in cinccinio capitis que est aliqua pticula capillorum eminens in capite sup alios: quando reduc̄ sibi ad memoriā mortem p capillos insensibiles designatā: ppter q̄z memoriā homo vitat peccata ⁊ fac̄ opera virtuosa. Sic autez apprehēsio. ip̄um elleuat int̄ terraz ⁊ celū: quia ip̄m spretis terrenis: ad celestia fac̄ anelare. Quem postmodū adduc̄ in ierm in visione dei. i. ad supernam patriā in qua est omnis pax cuz visione trinitatis deifice. cui p amorē eternaliter cōiungetur. ¶ Tertio inuenio manum dñi punitiuā reproborū. de qua p̄s. Non enim est ill' cōmutatio ⁊ non timuerunt deum: extē. ma. suam in retri. ¶ Sexto dicit̄ q̄ puella surrexit. Ubi sciēduz q̄ quādo peccator recip̄ bonas inspirationes internas: vel eruditiōes externas. tūc deus pius culpā indulget ⁊ cōfert gratiā animā viuificātē ⁊ sic peccator resurgit i si mūdo per grām: vt tandem vitā eternā hēat in futuro. Ad q̄z ⁊c.

¶ Dñica. xxiiij^a. post peñt. Euam. 65m.

c Um videritis abhoiatōez desolatiōis que dicta est a daniele propha stantez: ⁊c. Mat. 24. Nos videmꝰ naturalr̄ q̄ omne ꝯsiliuz d aliquo: p̄suppōit cognitōez ipsiꝰ. Nā de rebꝰ icognitis. Nō pōt ꝯsiliari pfecte. q̄ vero ꝯsiliuz ē de futuris cōtingentibꝰ, iō de necessitate requirit̄ q̄ d ill' habeant̄ aliqua noua p̄ via si circa talia dēat hr̄i cōsiliuz vtrū sint psequēda vl' fugiēda. Ut sic per puidentiam si bona sunt possint meliꝰ p sequi. si vero mala. cautiꝰ euitari. Cuius

exéplum habemꝰ numeri.13.Ubi smilr̄
dicit ꝙ añq̃z filij israel vellent inuadere ⁊
intrare terram ꝑmissionis Moy.de mā
dato dñi misit exploratores q diligenter
cōsiderarent terraz:vt sciret qd postmoð
esset facturus.Quibꝰ ipse dixit cū veneri
tis ad montes ꝯsiderate terraz qual'sit:⁊
ppl'm q inhabitator é eius vtrum fortis
sit an infirmꝰ:si pauci nūero an plures:si
ip̄a terra bōa an mala ⁊c.Qui fecerūt vt
eis fuerat ꝑ Moy.iperatū.¶ Quia igit̄
añ aduentū xp̄i ad iudiciuz ⁊ in ip̄o aduē
tu:ml'ta mirāda ⁊ terrorē magnū inducē
tia sunt futura,ideo xp̄s vt diligēs magr̄
⁊ pastor suos discipulos ⁊ eoꝝ sequaces:
de aduētu ꝓdicto:⁊ circa ip̄m mirādis cō
tingentibꝰ ⁊ terribilibꝰ in eua^{c} ꝓsenti ali
qualr̄ instruit:vt sic q erūt pro tpe iminē
tia possint ꝑ viribꝰ sustinere.Uñ Greg.
i ol'.Dñs ac redēptor nr̄ ꝑituri mūdi ma
la ꝓcurrētia denūtiat vt eo minꝰ ꝑturbēt
quo fu.ꝓsita.minꝰ eniz ⁊c.In i^{o} igit̄ eua^{o}
xp̄s tangit.6.s.
Impugnatōem penal'r affligētem.
Premonitōem sagaciter excitātem.
Immutatōez mental'r ꝑterrentem .
Apparitōez realr̄ existentem.
Adunatiōem cōmuniter cōcurrentem.
Declaratōem veraciter exprimētem.
¶ P^{m} ꝑbat ꝑsecutō corporal'.2^{m} erudi
tio salutaris.3^{m} alteratō supnal'.4^{m} exhi
bitio ꝑsonal'.5^{m} ꝓsentatio general'.6^{m} ex
positio figural'.Primū in prin^{o}.Secundū
ibi.Si qs vobis dixerit ⁊c.Tertium ibi.
Stati autem post tribu.⁊c.Quartuz ibi.
Et videbūt filium hois ⁊c.Quintū ibi.Et
mittet angl'os ⁊c.6^{m} i^{a}.Ab arbore fici ⁊c.

Prima pars.

q Uantū ad p^{m} vbi tāgit ⁊c.ꝙ ꝑ
bat ⁊c.dic̄ . Cū videritis abho .
⁊c.Ubi sciendū ꝙ i^{a} p^{a} pars ꝓn
cipal:quantū ad sensum ystoric̄ dupl'r ꝓt
expōi.P^{o} vt i^{a} q̄ hic dicunt̄ intelligātur
dcā de destructiōe ciuitaꝫ ier^{m}.2° ð finali

iudicio:⁊ ꝯsumatione mūdi:⁊ antixp̄i ad
uentu.¶ Q^{m} igitur ad expositōez secun
dam dimittendo primam possumus.5.cō
siderare.s.
Prodigiū admirādum.
Stipendiū precauēdum.
Consilium imitanduz.
Flagitium metuenð.
Solatium appetenduz.
¶ Quantū ad p^{m} dicit.Cū videritis ⁊c.
Ubi sciendū ꝙ ꝑ illam abhoiationē intel
ligitur antixp̄s:q erit totus abhoiabil' ꝓ
pter maliciā suā.Nam iuxta illð ꝓuer.3.
Abhoiatio dñi é ois illusor.Quia igit̄ an
tixp̄s illudet ⁊ decipiet gentes.iō merito
abhoiatio pōt dici.Cui insultādo dic̄ dñs
eze.16.Abhoiationē fecisti decorē tuū.Nā
lz ðs det antixp̄o aiaz quantū é de se deco
ram:tñ illā faciet abhoiabilē ꝑ pccā.Dici
tur aūt antixp̄s abhoiatio desol'onis:q: ꝑ
ip̄m desolabit̄ totus mūdus.Ut sic verifi
cet̄ illud Je.12.Desolata é ois tra.¶ Iste
dr̄ stare i loco scō:q: in tēplo i ier^{m} tanq̃z
sit ðs se faciet adorari.iuxta ꝙ de ip̄o dic̄
apl's.2.thy.2.Ipse é hō pcci:filius ꝑditio
nis:q aduersat̄ ⁊ extollit̄ sup omne ꝙ dr̄
deus:aut ꝙ colit̄:ita vt in tēplo ði sedeat
ostendēs se tanq̃z sit deꝰ.¶ Quia xo hu
iusmodi é admirādum ꝓdigiū subiūgit q
legit itelligat.Nā homo dz illud ꝯsidera
re vt cognoscēs eius versutias teneat ve
ram fidem.cui ét deuote meditanti dabit
dñs itellectū iuxta illð.2.thy.2.Intellige
que dico:dabit enim tibi dominꝰ in omni
bus intellectum.¶ Ista nephāda nequi
tia antichristi potest figurari per illud ne
pharium ꝙ fecit rex antiochꝰ.de quo di
citur.i.Mach.i.ꝙ hedificauit rex antio
chꝰ abhominandū ydolum desolationis
super altare dei:⁊ per diuersas ciuitates
iudee i circuitu hedificauerūt aras añ ia
nuas domoꝝ ⁊ in plateis incendebāt thu
ra ⁊ sacrificabāt : ⁊ libros legis combure
runt igni scindentes eos:⁊ ap̄ quemcūqz

ĩnueniebanť libri testi dei.⁊ qcunqȝ obser
uabat legẽ dei ẜm edictũ regis cruciebať
in virtute sua faciebãt h populo Jsrael.
¶ Ubi sciendũ ꝙ p antiquũ regẽ impiuȝ
q interpᷓtatur paup silẽs itelligiť dyabolꝰ
q iõ paup dr̃:q: caret diuina grã:silẽs ve
ro q: deũ non põt laudare. Per ydolũ ve
ro abhoĩatiõis:intelligiť antichristus quẽ
dyabolꝰ ponet in tẽplo qñ in tẽplo dei se
debit:cui faciet fieri reuerentiã:qñ gẽtes
ipm adorabũt vt deum. Jn circuitu ẽt fa
ciet aras ꝯstrui qbus incẽdentur thura:
qñ faciet suis nũcijs quos mittet p mun
dum:reuerentiã exhiberi. Cõburet autẽ
libros legis dei: q: fidem catholicã cona
bitur dissipare. Apud quẽcunqȝ aũt inuẽti
fuerunt libri legis dei ⁊ quicũqȝ voluerit
obseruare cruciabitur:p acerbitatẽ penaꝝ
Et h faciet pplo israel q interpretatur vi
dens deũ.i.pplo xp̃iano q nũc in deum ⁊
dñm nr̃m yhm xp̃m credunt fidľr aper
tam visionẽ celestis prie expectãtes. Hoc
aũt faciet in virtute regis antiochi.i.dya
boli quẽ ꝓ illo tpe deus pmittet ad eoꝝ
ꝓbationẽ si fortes fuerint:affligere xp̃ia
nos. ¶ Quantũ ad secundũ.s. ꝯsiliũ imit
tanõ dicit. Tũc qui in iudea ⁊c. Ubi sciẽdũ
ꝙ h poniť triplex statꝰ hoĩum: qbus dať
triplex ꝯsilium.s.illis qui sunt in iudea ꝙ
fugiant ad mõtes: illis q sunt in tecto ꝙ
non descẽdant tollere aliqd de domo: illꝭ
qui sunt i agro ꝙ nõ reuertanť tollere tu
nicã. ¶ Ubi sciẽdũ ꝙ p illos q sunt in iu
dea q̃ interpᷓtať ꝯfessio:intelligiť status fi
deliũ impfectoꝝ:q tñ deũ corde credũt ⁊
ꝯfitentur ore.ẜuãtes illud Ro.10. Corde
eni crediť ad iustitiã.ore ãt ꝯfessio fit ad
salutẽ. Ut sic dicať de illud ps. No
tus in iudea deꝰ ⁊ in israel magnũ nomen
eius. ¶ Per illos ãt q sunt in tecto q est
locus eminẽs:intelligiť status pfectoꝝ
ꝯtẽplatiuoꝝ qui deo p amorẽ sunt ꝯiuncti
⁊ sequestrati ab istis tpalibus deũ quietiꝰ
ꝯtẽplanť.vt sic quilibet coꝝ possit dicere
illud ps. Factus suȝ sicuť passer sollitariꝰ
in tecto. ¶ Per illos ãt qui sunt in agro
in quo laborať ⁊ postmodũ fructꝰ colligiť
intelligiť statꝰ pfectoꝝ q se in opibus vir
tuosis exercẽt:vt hẽant fructũ remunera
tionis eterne.ẜdo cũ ps. Plenitudo agri
mecũ est. ¶ Jstis ãt in supradictis ꝯuer
santibꝰ dať ꝯsiliũ:⁊ prio pmis ꝙ fugiant
ad mõtes. Ubi sciendũ ꝙ p mõtes altos
intelligiť cacumẽ virtutũ:ad ꝙ dȝ qui ẽ in
iudea.i.adhuc in statu ipfectoꝝ ascẽdere
vt efficiať pfectus. Ut dici possit de ipso
illud Cant.2. Ecce iste venit saliẽs in mõ
tibus ⁊ trãsiens colles. ¶ Jsti possunt fi
gurari p mathathiã fidelissimum ⁊ ꝓbissi
mum.de q̃ sñialr dr̃.i.Macha.2.ꝙ iminẽ
te pſecutiõe regis antiochi:nolẽs ꝯsenti
re eiꝰ malꝭ suggestionibus vt legẽ dñi di
mitteret ⁊ ydola adoraret: exclamauit in
ciuitate voce magna.di. Õis q zelũ hȝ le
gis statuẽs testm̃ exeat pꝰ me. Et fugit
ipse ⁊ filij eiꝰ in mõtes ⁊ reliqrunt q̃cunqȝ
habebant in ciuitate. ¶ Ubi sciendum ꝙ
p regem antiochum pſequẽtem pplm do
mini:itllr dyabolus ⁊ ãtichristꝰ eiꝰ mini
ster peximꝰ:pſequẽs pplm xp̃ianũ. Per
Mathatiã xp̃o fidelissimũ itllr qlibȝ xp̃ia
nus fidelꝭ:q instar mathathie nõ ꝯsentien
tis mandatꝭ regis ãtiochi. Nõ dȝ cõsenti
re coꝝ suggestiõibus falsis:sed stabiles p
seuerare:⁊ instar mathathie alios exhor
tari vt stabiles sint in fide.⁊ relinquendo
ẽt res ꝓprias tpales pp defensionẽ fidei
crescẽdo in bõis opibus: vicia cũ filijs su
is.i.cũ oĩbus potẽtijs tã rõabilibꝰ q̃ȝ irra
tõabilibꝰ.i.sensitiuis dȝ ad mõtes fugere
virtutũ altitudinẽ ascẽdẽdo. Ut sic iuxta il
lud ps. Sint fundamenta eius in monti
bus sanctis. ¶ 2° dať cõsilium his q sunt
in tecto vt non descẽdant tollere aliquid
in domũ.s. Ubi sciendum ꝙ p dᷓscensum i
domum.intllr descẽsus hois a statu cõtẽ
plõnis ad iᵃ tẽporalia ⁊ carnalia: ꝙ qdeȝ
nõ dȝ faceř hõ cõtẽplatiuꝰ.iuxta illd eccľ.

18. Post cócupiscentias tuas non eas ⁊ a voluptate tua auertere. Vñ cuilibet contéplatiuo dicit dñs illd q dixit ad Ysaac geñ.24. Ne descendas in egyptum sed quiesce in terra q̄z dixero tibi:⁊ pegrinare in ea ⁊ benedicá tibi. Naz re vera qñ homo contéplatiu⁹ non descédit in egyptũ.i.ad téporalia:sed reqescit in ꝯtéplationis apice:deus manet cum eo.⁊ sibi benedicit:suá grãm ⁊ ꝯsolationes mirificas largiendo. Et ideo admonet ne descendat in domuz per desideriũ mundanoꝝ. ¶ Tertio dat consilium his q sunt in agro vt nõ reuertantur tollere tunicá s. Vbi sciendũ q per istam remissioné intellr resumptio prioris cõuersationis mundane: q̄z vir actiu⁹ dimiserat. Ad q̄z qdem ducendam nõ debz reuerti si vlt acceptus esse do ⁊ heres regni celorum.q: iuxta illud Mat.9. Néo mittens manũ ad aratrũ ⁊ aspiciés retro aptus est regno dei. ¶ Tales aũt qui nõ reddũt figurant per rubé ⁊ gad pastores ouium.de qbus sententialr dicitur nũeri 32.q venerũt ad Moy.⁊ dixert sibi:nos pgemus armati ad bellum añ filios Isrl donec introducam⁹ eos ad loca sua. Non reuertemur in domos nr̃as vsq̄z q̄ possideant filij isrl hereditatem suaz:nec qcq̄z queremus trásiordanem:q: iam habem⁹ possessiões nr̃as i orietali plaga. ¶ Vbi sciendũ q p rubem ⁊ gad q erant pastores ouium:intelligunt hoies qui sunt in statu vite actiue. Isti debent accedere ad Moy.i.ad xp̄m:⁊ se ipsos offerre ad eũ dum ad pugná.i.ad vitiorum ꝯflictum:⁊ suo bono exéplo pcedere filios isrl.i.xp̄ianos fideles. Et in pugna pseuerare donec pueniant ad hereditaté eterná:nec debét ad domos reuerti dando se vitijs.nec possessionem trásiordané querere.i.res téporales sed debét ꝯtétari de suis possessionibus quas habent in orientali plaga.i.de diuina grã ⁊ operibus bonis:q pro tanto ad orientalem plagá dicunt q: faciunt hominem oriri do filiũ adoptiuũ. ¶ Quid autem nõ debéti ⁊ tñ reuerti ad pristina accidat fuit figuratũ.3.Re.13. Vbi senténtialiter dr q cum de mádato dñi vir qdam ppha venissz in bethel ad cominandũ populo dñi ydolatriá q̄z faciebant adorádo vitulum qué posuerat ierobóá in bethel: ⁊ haberet in mádatis a dño q ibidez nõ comederet nec biberet:⁊ postq̄z ide recessissz non inuitaret ab aliquo alio ppha:lz fallaciter:q reuerteret ad manducand ⁊ bibend:ipse responderet q iuxta mandatum dñi reuerti nõ poterat tandez infestatus ab i° reuersus é in bethel ⁊ comedit ⁊ bibit cõtra mandatũ dñi: ⁊ q: reuersus fuerat:ds puniuit eũ. Nam venit leo dum esset in itinere ⁊ interfec euz. ¶ Vbi sciédum q per i^m^ virum dei q venerat in bethel ad reprehédend malos:intellr glibz bonus cui mala nõ debent placere:sed potius peccátes arguere:⁊ non cómunicare cum eis in opbus mal:⁊ ideo sibi pcipit q cum eis nõ cómoretur nec sit eis familiaris:q: iuxta illud ps. Cuz puerso puer teris:⁊ ei dictũ fuit q nõ comederet nec biberet in bethel. Si vero postq̄z a mal° recesserit:inuitet v reuertat:q qdem fit: qñ sensualitas allic hoiem suis falsis blãditijs:vt postq̄z dimisit vitia:reuertat ad ipa instar alterius pphe ipm inuitantis debz respondere q iuxta mádatũ dñi reuerti nõ debet:sed semp i antea progredi ad opera meliora:q: si retrocesserit a deo punietur. Et ideo signanter dr q i^c^ a leone fuit crudelr interfectus:q: re vera reuertens ad pristina mala interficit crudelr a dyabolo p leonem significato. ¶ Quantũ ad tertiũ.s.dispendiũ pcauend dic. Ve át pgnantibus ⁊c. Vbi sciendum q hic tanguntur duo.s.

Pregnantes ⁊
Nutrientes.

Et talibus dr ve.3° ye̊pe.4° sabbz ⁊ istis dr q orent ne fuga eoꝝ fiat yeme vel sab

bato. Ubi sciendū q pregnātes ꝛ nutrien
tes itelligunt hoies dediti tpalibus reb⁹
quoꝝ primū .s. esse pregnantē ptinet ad af
fectū. ꝫ esse nutrientē ad effectū: nā ipsas
amādo p affectū dr̄ esse pregnās. Ipsas
vero acquirēdo illicite p effectū dr̄ eē nu
triens. Istis āt oībus dr̄ ve damnationis
eterne. iuxta illud Isa. 5. Ue qui piungitis
domū ad domū ꝛ agrū agro copulatis.
¶ Per yemē vero frigidā intelligit de
fectus caritatiue dilectionis q̄ztum ad af
fectum. Per sabbatū vero in quo nō lice
bat operari intelligit defectus meritorie
operationis q̄ztum ad effectū nā qui caret
dilectione dr̄ frigidus: ꝛ iō p yemem desi
gnatur. Et sic de ipis dici possit illud. 37.
14. In iª die non erit lux. i. caritas: sed fri
gus ꝛ gelu. i. tenebra pcci. Qui vero caret
meritoria opatione: dr̄ piger ꝛ occiosus q
p sabbatū designatur. Un̄ Ylari⁹. Orate
ne fuga vestra fiat yeme vel sabbato. i. ne
aut in pccōꝝ frigore aut in ocio bonorum
operum reperiamini: q: grauis vexatio in
cumbet. ¶ Quantū ad quartū .s. flagitiū
metuendū dic̄. Erit eni tūc tribulatio ꝛc.
Ubi sciendū q tpe antixpi erit tāta tribu
latio ꝛ angustia q nūq̄ꝫ fuit visa filiis nec
videbit in mūdo: ꝛ iō dr̄ vltia tribulatio.
Ista est iª dies tribulatiōis de qua dr̄ sa
pietie. i. Dies ire dies iª dies calamitatis
ꝛ miserie: dies tenebraꝝ ꝛ caliginis: dies
nebule ꝛ turbinis: dies tube ꝛ clangoris.
Nā sicut dr̄ dan. 12. veniet tp̄s quale non
fuit ex quo gētes esse ceperunt vsq ad tp̄s
illud. ¶ Quātū ad quintū .s. solatiū appe
tendū dicit. Et nisi abbreuiati fu. ꝛc. Ubi
sciendū q tpe antixpi erit maxima tribu
latio. ꝛ ideo cuilibet incutere dꝫ timorē.
Nam iuxta illud Apoc. 13. Datū est bellū
facere cum scis ꝛ vincere illos: ꝛ data est
ei potestas in oēm tribū linguā ꝛ ppl'm ꝛ
gentē. Sꝫ sicut crudel'r ab ipso sci sint pse
quēdi q ē incussiōis timoris tn̄ de⁹ ipsos
psolat pdicēs breuitatē psecutiōis ipsi⁹.
Et sic verificet illud. i. Cor. 10. Fidel'e āt

deus q nō paciet nos tēptari supra illud
q poterim⁹. ¶ Quartū āt psecutio dbeat du
rare hēm⁹ fixū ꝛ terminatū tp̄s dnsum in
diuersis locis scripture: q: durabit trib⁹
ānis cū dimidio: q̄zto et tpe xp̄s predica
uit. Nā sicut dr̄ Apoc. 13. data est illi pote
stas facere mensib⁹. 42. q faciunt tres an
nos cū dimidio: accipiēdo p āno. 12. mēses
Un̄ dr̄ dan. 12. q cū angel⁹ ānūciasset dan.
psecutionē antixpi. Interrogauit eū. d. vs
queq̄ finis hoꝝ mirabiliū. ꝛ rn̄dit sibi an
gel⁹ q per tp̄s ꝛ tpa ꝛ dimidiū tpis. i. per
vnū ānū ꝛ p duos ꝛ p didiᵐ anni. Cur āt
sic tp̄s illd abbreuiet cāꝫ subiūgit xp̄s q
ꝫ erit pp electos: ne ex ipa tribulatiōe ni
mis grauent: Secunda pars.

Egt. Tunc siqs vob dixerit ꝛc.
s Ubi tāgit pmonitiōeꝫ sagaciter
excitātē. q pbat eruditio saluta
ris. Ubi sciēdū q i admonēdo pfecte ali
quē. P° dꝫ sibi pdicere picl'a iminēda: vt
ipa possit cauer. 2° ondēr ocl'ta ptingētia
vt possit itelliger. Qⁿ igit anxp̄i aduētū
ad iudiᵐ multa pcedēt picl'a. iō xp̄s disci
pl'os nō solū ad eoꝝ vtilitatē: ꝫ ēt oiuꝫ sē
quētiū iminētia picl'a idicat: ꝛ aduētū suū
pdic̄. Scōꝫ h igit i pte iª. 2° possum⁹ psidc
Manifestatōeꝫ picl'oꝝ iminētiū.
Declaratōeꝫ futuroꝝ ptingētium.
¶ Quantū ad primū dic̄. Tunc si qs ꝛc. Ubi
sciēdū q qᵐ ad istā māifestatiōeꝫ q̄ttuor
possum⁹ cōsiderare. s.
Denūciationem attēdendam.
Operationem admirādam.
Certificatōem audiendam.
Cōclusionem retinēdam.
¶ Quantū ad denūciatōeꝫ attēdendā dic̄. Tc
si qs ꝛc. Ubi sciē. q d aduētu xp̄i ad iudi
ciū ert opiniōes diuerse. iuxta illd. 2. pe.
2. In vob ert magri mdaces q itroducēt
sectas pditōis. Et iō xp̄s discipl'is iª dnū
ciat: vt eos reddat attētos ad talia duitā
da. ¶ Quantū ad opatōe admirādā dic̄. Sur
gēt ei pse. ꝛc. vbi tria possum⁹ psiderar. s.
Cetum malitiosum.

Modū miraculosum.
Finem ꝑnitiosum.
¶ Q^m ad cetū mali.dic̄.Surgēt ei pseu
do xp̄i ꝓphe.Pseudo eniꝫ grece illō ē ꝙ
fl's siue falax latie.Añ igiť aduētū xp̄i ad
iudiciū mlti fl'i hoies appebūt:q vt hoies
bonos ᵭcipiāt mlta fl'a mētiēdo p̄dicabūt
ᵭ xp̄o. Dicūť āt pseudo xp̄i ꝓphe.Pseu
do inq̄ꝫ xp̄i ꝑꝑ vsurpatōeꝫ die ꝑtāť. pseu
do āt ꝓphe ꝑꝑ vsurpatōem claritaťt scie.
Et tñ iuxta illō Jere.5.p̄dicabūt mēdaci
um.Q^m ad modū miraculosuꝫ dic̄. Et da
būt signa ⁊ ꝓdigia.Ubi sciē. ꝙ signū dr̄
aliqᵭ op⁹ mirabile q̄si ꝓductū ad mouen
dū affectū:⁊ ē ᵭ futuris ꝯtingētib⁹.Talia
āt signa ⁊ ꝓdigia faciet ātixp̄s:⁊ ipsi⁹ mi
nistri ꝑmissiōe dia.de q̄ apl's.2.thy.2. Ei⁹
aduēt⁹ ē ſm opatōem sathane i oi ꝟtute
⁊ signis ⁊ ꝓdigijs mēdacib⁹ ⁊i oēm sedu
ctōem iniqtaťt his q ꝑeunt eo ꝙ caritatē
ꝟitaťt nō receꝑunt vt salui fierēt. ¶ Hoc
āt fuit figuratū Apoc̄.16.Ubi inqt Jo.Ui
di de ore dracōis ⁊ de ore bestie : ⁊ de ore
pseudo ꝓphe exisse spiritus tres imūdos
in modum ranarum.Sunt enim spiritus ᵭ
mōioꝝ faciētes signa ⁊ p̄cellūt ad reges t
re ꝯgregař illos i p̄liū ad diē magni ᵭi oi
potenťt.¶ Ubi sciēdū ꝙ ꝑ i^m draconē be
stiā ⁊ pseudo ꝓphaꝫ itll'r ātixp̄s:q iō dra
co dr̄ ꝑꝑ tortuositatē:q: sic ſpēs tortuos⁹
velꝫ oēs decipe . Dr̄ āt bestia ꝑꝑ nocēdi
crudelitatē . Dr̄ pseudo ꝓpha ꝑꝑ docēdi
f'litatē.¶ Dr̄ āt ꝙ ᵭ ore isti⁹ antixp̄i ex
eūt tres sp̄s imūdi:q: sua doctria docebit
hoies i pccis viueř q̄ o^a gnāl'r reducunť
ad 3^a.s.supbiā:auaritiā ⁊ luxuriā.Dicunť
āt isti tres imūdi sp̄s eē ad moᵭ ranaꝝ q:
vltra h ꝙ inficiūt hoies faciūt ēt eos gar
rulos istar ranaꝝ.Dicunť sp̄s demonioꝝ
faciētes signa vt s̄ dcm̄ ē.¶ Ad q̄s aūt ⁊
ad qd isti sp̄us vadāt:audi qd seqť:q: ad
reges terre.i.ad hoies ᵭditos terrēis:vt
eos cōgreget ad p̄lium . i.vt suis malis
operib⁹ instar p̄liantiū deo cōtradicant.

¶ Quantū ad finem ꝑnitiosuꝫ dicit.Ita
vt in errorem inducant.Ubi sciendum ꝙ
finalis intentio antixp̄i erit seducere ho
mines a uia veritatis ⁊ eos reducere in
errorem.ꝙ quideꝫ si facere nō possit quā
tū ad electos:finaliter tamen h faciet quā
tum ad multos. ¶ Unde potest figurari
per illam bestiā q̄ꝫ vidit Jo.apoc̄.13.Ubi
sentential'r dicitur ꝙ vidit vnam bestiam
ascendentem de mari ⁊ pugnabat contra
homines habentem cornua.10.⁊ capita.
7.⁊ sup cornua.10.diademata : ⁊ super ca
pita eius nomina blasphemie:⁊ silis erat
pardo:⁊ habebat pedes sic̄ pedes vrsi :
⁊ os sic̄ os leonis:⁊ habebat potestatem
draconis : q̄ꝫ adorauerūt homines dicen
tes:quis similis bestie.Postea vidit aliā
bestiam ascēdentem ᵭ terra habēteꝫ duo
cornua similia cornibus agni ⁊ loquebať
sicut draco ⁊ habebat potestatem prioris
bestie:⁊ fecit signa magna in cōspectu ho
minum:⁊ seducebat habitantes in terra
ꝓpter signa que faciebat:⁊ fec̄ ꝙ omnes
adorarent ymaginem prime bestie : ⁊ qui
ipsam nō adoraret interficeretur.¶ Ubi
sciendum ꝙ per p̄mam bestiam intelligī
tur dyabolus:qui ideo dicitur bestia:vel
quia crudelis:vel quia facit homines be
stiales.Ista dicitur de mari ascendere ad
pugnandum cōtra homines:quia permit
titur a deo vt tēptandi homines habeať
potestatem.Ista dicitur habere.7.capita
in qbus sunt nomina blasphemie.propter
7.vitia capitalia de quibus hoies tēpta
bunt:⁊ in quibus operādo deum blasphe
māt.Dicitur etiam habere.10.cornua.pro
pter transgressionem.10.preceptorum in
quibus aliq̄ꝫ delectationē ostendit instar
dyadematis cap̄ ornātis.Dicitur similis
pardo quia sic̄ pardus est aial' diuersorū
colorum:sic dyabolus facit hominē istabi
leꝫ ⁊ diuersimode vacillare.Dr̄ ēt hře pe
des vrsi : q: affectum hois significatum
ꝑ pedes instar vrsi immūdi deturpat.Dr̄

aũt habere os leonis:q: facit homines in
star leonis rugire p̱ arrogantiaȝ.Que si
gnanter ptãtem draconis dr̃ habere:q:
sicͨ draco est al'venenosum ⁊ subdolum:sic
dyabolus calidͦ decipiens hoiem:ip̃um di
citur venenare.Hanc aũt bestiam dicunt
adorare homines quis similis bestie.quã
do eius suggestiõib⁹ acquiescũt.¶ Per
secundam aũt bestiam ascendẽtem de ter
ra intell'r antixp̃s:qui ideo de terra ascẽ
dere dicitur:q: in h mũdo nascet.Ista be
stia dicitur hr̃e cornua cornib⁹ agni silia:
quia instar agni se volet bonum ostende
re:sed tñ scd̃m veritateȝ ip̃e loquet vt dra
co:q: licet ip̃e videat hr̃e verba blãdia tñ
er̃t malicia venenata.Hic dr̃ hr̃e ptãtem
p̃oris bestie : q: dyabol⁹ significatus p̱ p̃
mam bestiam dabit sibi suã quantũ pote
rit:ptãtem:in cuius virtute faciet signa ⁊
p̱digia:vt in ip̃is decipiat hoies ⁊ iducat
ad adorãdum p̃mam bestiaȝ.i.dyaᵐ.ꝙ si
q̱ inuẽti fuerint q̱ bestiam adorare nolue
rint: ip̃os atrociter psequent.Et sit illud
cornu de quo dr̃ dañ.7.Aspiciebaȝ inquit
dañ.⁊ ecce cornu illud faciebat belluȝ ad
uersus sanctos.¶ Sciendũ est qñ dicitur
ita vt in errorem inducant si fieri p̃t etiaȝ
electi ꝙ aliq̱ possunt dici el'cti dupl'r.vno
mõ quantũ ad diuinã p̃destinatiõeȝ q̃ ds
final'r ordinauit ad vitã eternã:⁊ illi q̱ sic
sunt electi tp̱e antixp̃i nõ d̃cipient:q: dia
p̃destinatio falli ñ põt.de talib⁹ loqt xp̃s
Jo.15.d.Nõ vos me elegistis:ȝ ego elegi
vos ⁊ posui vos vt eatis ⁊ fructũ afferatis
⁊ fructus vr̃ maneat. ¶ Alio mõ dicunt
aliq̱ electi quantũ ad p̃sentẽ iusticiã:ñ aũt
final'r nec scd̃m p̃destinatiõem diuinã sicͨ
aliq̱ boni nõ final'r p̱manẽtes:sicͨ iudas p̱
ditor de quo dixit ẏh̃s Jo.6.Nonne ego
elegi vos.12.⁊ vn⁹ ex vob̃ dyabol⁹ ẽ:⁊ ta
les sic electi:tp̱e antixp̃i in errorẽ ducẽt.
¶ Quantũ ad 3ᵐ.s.certificatõeȝ audiẽdã
dicit.Ecce p̃dixi vob̃. Ubi sciendũ q: iu
xta illud Greg.i ol'.Jacl'a minus feriunt

que p̃uident:ideo xp̃s discipulis iᵃ denũ
ciat vt tp̱e antixp̃i reddat homies cautio
res.Ut sic de ip̃o possit dici illud dañ.2.
Ipse reuellat abscõdita ⁊ p̱funda : ⁊ non
nulli aũt alteri datum ẽ nosce ⁊ p̃dicere:
futura cõtingẽtia.¶ Quãtũ ad quartũ.s.
ꝯclusionem retinẽdaȝ dicͨ.Si qs ergo ⁊c.
Ubi sciendũ ꝙ pseudo p̱p̱he qui er̃t tp̱e
antixp̃i volentes hoies in erroreȝ induce
re : dicent xp̃m esse in deserto.Ut sic pos
sint melius hoies erroꝛib⁹ decip̱e.Dicẽt
etiam ip̃m esse i penetralib⁹.i.in secretis
⁊ intimis locis.Ut possit antixp̃i dñio sb̃
iugare h scd̃m Ylarium.¶ Quantuȝ ad
2ᵐ.s.declaratiõem futuroꝝ cõtingentium
dicͨ.Sicͨ eni fulgur ⁊c.Ubi sciẽdũ ꝙ i aduẽ
tu xp̃i futuro ad iudiciũ int aᵃ erũt duo.
Primo regis : generalis mãifestatio.
Scd̃o gregis : familiaris adunatio.
¶ Quantũ ad p̱mũ dicit. Sicͨ enim ful
gur exijt ⁊c. Inter alia enim q̃ videm⁹
cito a remotis apparere est fulgur:cuius
euidẽtia tãta ẽ ꝙ nõ eget alio nũciãte sic
xp̃s ad iudicand̃ veniet cito ⁊ cum euidẽ
tia magna.Ut possit dr̃e illd̃ Is.60.Ego
dñs in tẽpore eius subito faciã istud.Uñ
3a.9.Sup̱ eos dñs deus videbit ⁊ exibit
vt fulgur iaculum eius.Quantũ ad gre
gis familiarem adunatõem dicͨ.Ubicũqȝ
fuerit corpus ⁊c.Per corp⁹ enim intell'r
xp̃s quãtũ ad hũanitatẽ q̃ȝ assumpsit pas
sibilẽ ⁊ mortalẽ.Per aquilas ṽo itelligũ
tur viri sci ⁊ iusti q̱ instar aqlaꝝ se p̱ cõtẽ
plationẽ diuinoꝝ eleuauerũt i altũ.Licet
igit oẽs hoies in die iuditij ꝯgregent ad
xp̃m vt ab eis rationem exigãt ⁊ retribu
tionẽ accipiãt de opib⁹ suis.iuxta ꝙ ipse
dicͨ Joel'.3.Cõgregabo oẽs gẽtes ⁊ d̃du
cam eas in vallem Josaphath:tam specia
liter bonos ⁊ iustos : sibi faliares aggre
gabit de qbus dr̃ apocͨ.19.Uenite cõgre
gamini ad cenã magnã dei.¶ Sciẽdum
est ãt ꝙ illud exẽplum de aql'.veniẽtibus
ad corpus vald̃ fuit cõgruũ:q: sicͨ aquile

de longinquis ptibus sentiétes cadauera
ad ipsa veniút: sic omnes homines ꝺ̄ vni
uersis mundi partibus cógregabunť ad
xp̄m:qui cadauer dici pōt:non quia putri
dum:sed q: pro redéptione humani gene
ris passus ⁊ mortu⁹ est.

Tertia pars.

s Equitur.Statim át post ⁊c. vbi
tangit mutatōem mentaliter p̱
terrentem:ꝙ ꝓbat alteratio su
pernalis.Ubi sciédum ꝙ qñ aliqs videt
mutatōem aliq̃z insolitam fieri.Ex hoc in
ducitur in timorem.Et q: circa temp⁹ ad
uentus xp̄i ad iudiciú fient alteratónes ⁊
mutatōes multe ⁊ insolite tam in creatu
ris spūalibus q̃z corporalibus.iō tunc ho
mines cũ admiratōe timebũt.Scđm hoc
igitur in parte iª quattuor possum⁹ ꝯside
raŕ ꝭm nouitaté q̈druplicé appentem .s.
Corpoꝝ celestiũ:magná alteratóem.
Supnoꝝ spirituũ:mirá cõcussioné.
Prodigioꝝ salubriũ:claram ostésionem.
Mundanoꝝ hoium durá lamétatóem.
¶ Q̃ᵐ ad p̄mum dicit. Statim át post.
⁊c.Ubi sciédum ꝙ sic ꝺ̄s qñ primo crea
uit mũdum:ornauit corpus celeste lumia
ribus:iuxta illꝺ̄ gñ.i.Fec̄ ꝺ̄s duo lumina
ria magna ⁊c.sic approximáte mundo ad
finé:faciet ꝙ in ipsis erit magna alteratõ
q: cũ fcá sint tanti luminis i mundi exor
dio:in ipsius fine :suo lumine p̄uabuntur.
Ut sic verificetur illꝺ̄ Luc̄.21. Erũt signa
i sole ⁊ lũa ⁊ stell'. Que signa exponens
bt̄s Jo.Apoc̄.6.dic̄.Sol fc̄s est niger tan
q̃z sacc⁹ cilicin⁹:⁊ lũa fcá é tota sic ságuis
⁊ stelle celi ceciderũt sup terrá. Et h̄ é ꝙ
p̄dcm̄ é p Joelé ꝓpham .Joel'.2.Sol ver
teť i tenebras ⁊ lũa i sanguiné áteq̃z veni
at dies dñi magn⁹ ⁊ horribil'. ¶ Q̃ᵐ ad
2ᵐ.s.supnoꝝ spirituũ mirã ꝯcussioné dic̄.
Et virtutes celoꝝ ꝯ.⁊c. Ubi scié.ꝙ p v̄tu
tes q̃s h̄ xp̄s noiat:itlliŕ ágelici sp̄s. Di
cunť ét ꝓ tp̄e aduét⁹ xp̄i v̄tutes pp excel
létiá opuz q̃ faciét i ꝯuersatóe mũdi. Jste
sũt ille virtutes ꝺ̄ qb⁹ p̄s.Benedicité do
minũ oés v̄tutes ei⁹ ministri ei⁹ q facitꝭ
volũtatem eius.¶ Q̃ᵐ ad 3ᵐ.s.ꝓdigioꝝ
salubriũ clará ostsioné dic̄. Et tũc appebit
signũ filij hois in celo.Per illꝺ̄ eim signũ
vno mõ intll'r crux xp̄i : q: véiet ad iudi
cádũ mũdũ hñs signa memorie passionis
sue.s.claues:láceá:coroná ⁊ crucé. Cáz aũt
hoꝝ assignat Criso.d. Appebit át signuz
crucis vt iudeoꝝ in v̄ecũdiam confutet.
Aduéiet xp̄s in iudicio non vulnera solũ
sꝫ morté ꝓbatissimá oñdens.Hác aũt cru
cem ꝭm Criso.signũ vocat ⁊ nõ crucem:
vt discipl'os ꝯfortet:⁊ ne verecũdentur.
¶ Alio mõ p illꝺ̄ signũ itlliŕ iª sacra stig
mata q̃ i die iuditij oib⁹ appebũt.Et huic
opioni ꝯcordaŕ magis vr̄ Criso.d.Quidá
putát crucé xp̄i oñdédá eé i celo: veri⁹ át
ip̄m xp̄m hñté in corpore suo testimonia
passióis sue.Ná sicut dr̄ Apoc̄ .p̄. Uidbit
eũ ois ocul⁹ ⁊ q pugnauerũt . ¶ Q̃ᵐ ad
4ᵐ.s.mũdanoꝝ hoiuz durá lamétatónem
dic̄.Et tunc plágét oés trib⁹ terre.Ubi sci
endũ ꝙ p trib⁹ terre:itlliŕ oés hoies qui
terréis ⁊ tpalib⁹ dediti:celestia dimiseŕt:
ꝺ̄ qb⁹ p̄s.Oculos suos statuerũt declina
re in terram.Jsti igiť ꝭm Jero.plangent
qñ videbũt iudicé véientem ⁊ eos p sen
tétiá pũiété.Et Criso.Plágét iudei: plã
gét gétiles:plágét xp̄iãi q magis dilexe
rũt mũdũ q̃z xp̄z.Tc̄ ei v̄ificabiť illꝺ̄ apoc̄.
6.Reges terre ⁊ p̄ncipes ⁊ tribũi: ⁊ diui
tes ⁊ fortes ⁊ oés ꝭui abscõdeŕt se i spelũ
cis ⁊ petris mõtiũ:⁊ dicét mõtib⁹ ⁊ petris
cadite sup nos:⁊ abscõdite nos a facie 'se
dentꝭ sup thronũ:⁊ ab ira agni : qm̃ véiet
dies magn⁹ ire ip̄oꝝ:⁊ qs poterit staŕ?q.
d.nll's.q̃liscũq̃z ꝯditóis sit poterit se ocul
tare.

Quarta p̄s.

s Eqtur.Et videbũt filiũ hois ⁊c.
Ubi scié.ꝙ cũ triplex xp̄i repia
tur aduét⁹.s.i mũdũ p incarnatõ
né:in mét é hois p sanctificatóem:⁊ ad iu
diciũ p finalé discussioné:aduét⁹ q é i mẽ

hoie:est inuisibilis. Aduētus aūt in mundum fuit visibil':sed passibil' ⁊ mortalis. Aduētus āt ad iudiciū erit visibil' oibus: non tñ passibilis nec mortalis:sed in potētia ⁊ gl'ia maiestatis. Scōm hoc igitur in parte ista duo possum⁹ ꝯsiderar̄.s.

Primo driam aduētus xp̄i ad iudicium ad aduētū ipsi⁹ i mētē p̄ sanctificatōez.
Scōo driaz ipsi⁹ ad iudiciū ad aduentum in mūdū per incarnatōem.

¶ Q̄m ad p^m dicit. Et videbūt filiuz hominis. Nam aduentus xp̄i in mentē hois ē inuisibil' ⁊ spūalis. aduētus āt ei⁹ ad iudiciū erit visibil' ⁊ corporal': q: oēs ipsum corporaliter videbunt. iuxta illud Luč.3. Uidebit ois caro salutare dei. De isto aduētu dixit xp̄s p̄ncipi sacerdotū. Math. 20. Uidebitis filium hois sedentez a dextris virtutis dei ⁊ venientē in nubibus celi. ¶ Q̄m ad driam aduētus xp̄i ad iudiciū:ad aduētum xp̄i in mūdū dicit. Uiētem i nubibus celi. Ubi sciēdū ꝙ aduēt⁹ xp̄i in mūdū p̄ fuit infimus:q: fuit in isto mūdo terrēo. iuxta illō Barch .3. In terris visus est ⁊ cū hoib⁹ ꝯuersatus est. Aduētus āt ei⁹ ad iudiciū erit alt⁹: q: i nubibus celi. iuxta illud apoč.1. Ecce venit cū nubib⁹ ⁊ videbit eū ois ocul⁹. ¶ 2° aduētus xp̄i in mūdū fuit infimus:q: xp̄s fuit passibil' ⁊ mortal'. iuxta illud ys̄.53. Uidimus eū ⁊ ꝯsiderauim⁹ despectū ⁊ nouissimum viroꝝ viꝝ doloꝝ ⁊ sciētē īfirmitatē nr̄az. Aduēt⁹ āt ad iudiciū erit cū fortitudie. iuxta illō sap.16. Tu es dn̄e q vite ⁊ mortis habes potestatem ⁊ deducis ⁊c.

¶ Tertio aduentus Christi in mundum fuit diminutus: quia nō habuit corp⁹ gloriosum:sed nobis simile. Aduentus autē eius ad iudicium erit in corpore glorificato ⁊ in maxima maiestate. De quo ps. Benedictum nomen maiestatis eius in eternuz ⁊ replebitur i maiestate eius omnis terra fiat fiat.

Quinta pars.

Equit. Et mittet angelos s.⁊c.
Ubi tangit adunatōem cōmuniter cōcurrentez ꝙ probat p̄sentatio general'. Ubi sciendū ꝙ instāte die iudicij virtute diuina ⁊ ministerio angeloꝝ oēs hoies resuscitabunt vt vēiat añ iudicem redituri de factis ꝓprijs ratiōem iuxta illud apl'i.2.cor.5. Oēs enim nos mãifestari oꝫ añ tribunal: xp̄i vt referat vn⁹ quisqꝫ ꝓpria corporis p̄ vt gessit siue bonum siue malū. Scōm h̄ igit in pte i^a duo possumus ꝯsiderare.s.

Ministroꝝ destinatiōez.
Mortuorū resuscitatiōez.

¶ Quantū ad p^m dič. Et mittet angelos ⁊c. Ubi sciendum ꝙ xp̄s mittet angelos s.ad colligendū pl'ueres d̄functoꝝ vt virtute diuina cōpingant ⁊ forment corpa qb⁹ aie remunerent sič in mūdo fuerūt:ita ꝙ idem numero sint hoies in resurrectōe q̄ fuerūt añ. ¶ Quantū ad 2^m.s.mortuoruz resurrectōem dič. Et cōgregabūt electos ⁊c. Ubi sciendū ꝙ mundus general'r pōt dupl'r diuidi. Primo scōm distinctiōem quattuor climatū.s.oriētis:occidētis: aqlonis ⁊ austri. Secūdo p̄ tensionem q̄ est a medio terre vsqꝫ ad extremuz ꝙ possumus videre in quo videt cōiungi illud ꝙ terminat visuz nr̄m cū celo. vt igitur ista mortuoꝝ resurrectio ostendat futura: dič hoies vndiqꝫ congregari. Uñ quantū ad distinctōem quattuor ptiū p̄ncipaliū: dič. Et cōgregabūt electos a q̄ttuor vētis. Et h̄ est ꝙ ꝓphatum fuit ezechiel'.37. Ubi dr̄ a quattuor ventis veni spūs ⁊ insuffla.su p̄ interfectos illos ⁊ reuiuiscant. ¶ Hoc aūt fuit figuratū numeri 4°. Ubi siali'r dr̄ ꝙ dominus p̄cep̄ Moy. ꝙ faceret duas tubas argenteas ad vniuersum ppl'm cōgregandū: a quattuor plagis mūdi. Uñ Aug. Scriptū est in nūeris ꝙ ex q̄ttuor tub.cōgregabant sacerdotes tubicināte eos q̄ s̄t in castris isrl':h̄m quoꝝ ꝯparatio nē: de anglis xp̄i dr̄ ꝙ ꝯgregabūt electos

a q̃ttuor vētis. ¶ Q^m aūt ad ꝓcessionez q̃ ē a medio terre vsq3 ad extremū ꝙ pos sum⁹ videꝛ diċ. A sūmo celoꝝ vsq3 ad ter mios eoꝝ. Nā vndiq3 ex oi pte mdi tā in latū q̃3 i longū xp̄s oēs hoīes ꝯgregabit iuxta illō ꝙ ipse figuratiue diċ eze.37. Ec ce ego assumā filios ĩsrl' ō medio natōnū ad q̃s abierꝫ ⁊ ꝯgregabo eos vndiq3 ⁊ ad ducā eos ad humū suā. ¶ Ista gn̄al're surrectio fuit ꝓphetice figurata Eze.37. Ubi dn̄s diċ. Ecce ego apiā tumlos vr̃os ⁊ educā vos ō seplchris vr̃is ppl's me⁹ ⁊ iducā vos i terrā ĩsrl: ⁊ scieti q: ego dn̄s.

Sexta pars.

Equitꝛ. Ab arboꝛe āt fici ⁊c. Ubi tāgit ōclaratōez ꝟaciter expm̄e tē. ꝙ pꝛobat expositio figural'. Ubi sciendū ꝙ xp̄s moꝛe palestinoꝝ loq̄n tium ꝓuerbial'r adduc̄ pobolicū ⁊ sp̄uale ex^m: vt q̃ dcā sunt ō ipsi⁹ aduētu clari⁹ ⁊ certi⁹ capiantꝛ. Scōm h igiꝛ i pte 1^a 3^a pos sumus cōsiderare. v3.

Naturalem exēplificatiōem.

Generalem certificatiōem.

Specialem cōfirmationem.

¶ Q^m ad p^m diċ. Ab arboꝛe fici ⁊c. Ubi sciendū ꝙ q: int oēs arboꝛes fic⁹ tardius ꝟnat: ⁊ p ꝯn̄s ei⁹ vernatio ē magis ꝓpiq̃ estati. iō ficū in ex^m adduxit vt on̄dat ꝙ qn̄ p̄dcā euenerit cito ⁊ n̄ p⁹ mltū tpis h3 Cris^m. erit aduētus ipi⁹. ¶ Q^m ad 2^m s. generalē certificatōez diċ. Am̄ dico vob ⁊c. Ubi sciēdū ꝙ xp̄s volēs certificaꝛ dis. de his q̃ dixerat: on̄dit ꝙ aliq erꝫ illo tpe q ab ipo poterūt facil'r intueri: q: hūanu3 gen⁹ esse n̄ desinet vsq3 ad tp̄s illō nec ēt i sp̄āli gn̄atio iudeoꝛu3 total'r ꝯsumeꝛ qn aliq rēaneāt q p̄dcā videbūt. Et l3 ab anti xp̄o seducantꝛ: tn̄ veniētib⁹ Enochꝛ ⁊ elya xp̄o seducantꝛ: tn̄ veniētib⁹ Enoch ⁊ elya postmoō antixp̄o moꝛtuo cōuertentꝛ. Et sic ꝟificeꝛ illud. dcm̄ ꝓphetiċ. 33.d. In dieb⁹ ill' saluabiꝛ iuda ⁊ Jsrl' habita bit cōfidenter. ¶ Q^m ad 3^m .s. sp̄ālez ꝯfir matiōez diċ. Celū ⁊ terra trāsi. ⁊c. Ubi sciē du3 ꝙ tanta ē certitudo illoꝝ que xp̄s lo quitur ꝙ facili esset ꝙ celū ⁊ terra desine rent esse: q̃3 ꝙ verbū suū nō impleret quā tum ad significatū. iuxta illō ꝙ diċ Js.55. Uerbu3 inqꝫ meū ꝙ egredieꝛ de oꝛe meo nō reuerteꝛ ad me vacuū: sed faciet q̃cūq3 volui ⁊ ꝓsperabiꝛ in his ad que misi illō. ¶ Xp̄s igitur natus de p̄re eternaliter ⁊ de virgine matre tēpoꝛaliter: cui⁹ verbū sic ē firmū ⁊ solidum ꝙ veraciter de ipso pōt dici illud Js.40. Uerbum dei nostri stabit in eternum: cui d̄re possumus illud Jo.17. Sermo tu⁹ veritas ē. sic opus istō factu3 ad laudem sui nois ⁊ virginis glo se genitricis ipsi⁹: ⁊ beatissimi patris nr̄i Frācisci Jerarche nr̄i oꝛdinis: ⁊ gloꝛiosi confessoꝛis Antonij: sanctiq3 epi Ludoui ci: de regali pꝛosapia nati. sic acceptando ꝯfirmet: vt quilibet studens in ipso: possit vitam suam in pꝛesenti finire: quatenus ad gloꝛiam perueniat sempiternam. Ad q̃3 ille nos ⁊c.

¶ Explicit Compēdium postille edite a Fratre Philipo ō Mōte Calerio abbꝛe uiatum per Fratrem Jonselmum de Ca noua de Cumis: tunc Custodem Cuma num Oꝛdinis Minoꝛum. h scriptum de manu sua. Quē deus benedicat. Amē

Registrum huius operis.

AB. a b c d e f g h i k l m n o p q r s t u x y z ⁊ ꝯ ꝛ. aa bb cc dd ee ff gg hh Omnes sunt quaterni: exceptis. B. qui est ternus: ⁊. hh. qui est duernus.

